

נַחֲיִתִי ה' לְנֶגֶדִי תָמִיד

גַנְחַ נְחַטַּ נְחַמֵּן מְאוֹפֵן

סְפִר
לְקֻפִּי
תְּפִלּוֹת

הוֹצָאת
נְחַטַּ נְחַמֵּן
מְאוֹפֵן
מְלָא וְגָדוֹשׁ מָקוֹם לְקוֹן

ספר לקוֹטִי תפָלוֹת

לנזרא תחלות, כלולים מפל טוב לבית ישראל, תפלוות תחנות ובקשות, ורצויים ופייסים וודויים והתוערות גדרול לנפשו, שייעזרה האדם את עצמו לoffer את אהירותו, וכסטופים גענעים גדולים ועצומים להשם יתברך, והשתוקקות נמיין לעבדתו ולתורתו יתברך, כל תפלה כל תחנה כל בקשה המברך לכל איש ואיש אשר יורע את גניי לבבו ומכאובי, הכל כאשר לכל ימצא בתוך תפלוות ובקשות הללו אשורי שיאהו בהם, לא ימושו מפה, קשרם על לחם לבה, למען תחכם באחריתך:

מיסדים על ארدني פו המאמרים הקוזשים של הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן, יסדם אחד היפוי שבתלמידיו אשר יצק מים עלי"די, הרב הגאון החסיד המפרנס מורהנו ררבנן מאור עיני, אשר נשא אותנו באשר ישא האומן את היונק, מוהר"ר נתן ונזקיל, על-פי פקדתו של רבנו הגדול בעל המחבר הלוקוטי מוהר"ן וצוק"ל, כמבאר בהקדמה, לך נא ראה שמה:

יצאו בראשונה לאור על-ידי מורה נזקיל בעצמו בשנת תקפ"ב לפ"ק, ובכתב עצמו לפרט מתוך אהבתו ישטנוני ואני תפלה. ולאחר הסתלקותו הקדושה נרפסו הרבה בעמים:

ועתה יצא לאור ע"י
עמותת "מלא זגדייש"

פְּרִיּוֹן

значит «диагностика» на иврите.

משמעותו ואות היקום אשר ברגליהם: צדק יקרה לו לרגלו;
צדק מלכיותה קדישא: דין רמלכיותה דין. שרש
הדיןים בינה. אני בינה לי גבורה. אין הדין נמק אלא
בשלשו. שלשה ידיים בינה: יד הגדולה, יד החקות,
יד הרמה. שלוש פעמים יד גימטריא שם של מ"ב. מ"ב
שביצירה שם של אני בכח. מ"ב שבבריאה: שני פעמים
אקי"ק. מ"ב שבאצלות: הויה (פשט), במלואו, ומלווי
דמלוי:

יהי רצון מלפניך שימתקו הדיןים והגבורות הקשות
מעל פלוני בן פלונית על-ידי פלא עליון שהוא חסדים
גדולים ורחמים גמורים ופושטים שאין בו תערבת דין
בכל, אמן:

פריון הוא המתקת הדיןים והוא מושיע מכל הצרות, כי עקר
הרפואה על-ידי פריון הווא, כי "רופא רפואי" (עם שתי התבות) מספר
"פריון גפס". (לקראם ח"ב, נ)

לקוטי מפתחות תפלוות

מפתחות עניינים המזופרים בלקוטי תפלוות

(מפתחות לפי תפלוות על התורות בלקוטי מוחרן מופיעות בסוף הספר)

אמות	תפלות: ח"א: ז, ט, כא, בג, לה, לח, מז, מה, נא, סו, עמ. ח"ב: ב.
אמונה	תפלות: ח"א: ז, ט, ית, כא, בב, בג, כח, ל, לא, לה, מז, נה, סב, סד, עג, פד, צח, קר, קה, קט. ח"ב: א, ד, ה, ח, יד.
אמונת/חכמים	תפלות: ח"א: ה, כא, מב, נו, נו, סא, סג, פו, קו, קבו. ח"ב: מב.
ארץישראל	תפלות: ח"א: ז, ט, יג, ב, לג, מז, מה, מז, מז, מט, ג, נה, סא, עג, פד, פו, קה, קו. ח"ב: ח, כט, לד, לט.
אברה	תפלות: ח"א: קבו. ח"ב: מז.
אהבה	תפלות: ח"א: יג, לנ, לד, נד, סו, עה. ח"ב: ה, לד, מב.
אורים	תפלות: ח"א: כה, ער.
אכילה	תפלות: ח"א: יט, לא, לג, לט, מז, מז, נג, סב, סי, קנא. ח"ב: א, ה, ג, ח, יג, לד, מז.
אלפין	תפלות: ח"א: קו.
אנחה	תפלות: ח"א: ת, בב, נו, עג, צח.
בניים	תפלות: ח"א: יד, בא, לט, מז, נג, נד, סו. ח"ב: מ.
ברית	תפלות: ח"א: ב, ז, יא, יט, ב, בג, כט, לא, לד, לו, לח, לט, מג, ג, נה, ס, סג, סט, קיר, קכב, קגב. ח"ב: א, ח, כו, לד, לה, מב, מז, מז.
בית	תפלות: ח"א: קמה.
בנדים	תפלות: ח"א: יד, בט, מא, מב.

לְקוֹטִי מִפְתְּחוֹת תֶּפְלוֹת

תֶּפְלוֹת: ח"א: כב, ליה, ח"ב: ליה.	בָּשָׁה
תֶּפְלוֹת: ח"א: יב, כח, מז, נזה, צו. ח"ב: א, מב.	בְּזִוְנוֹת
תֶּפְלוֹת: ח"א: י, בג, כט, ס, סב, פב, קלן.	בְּפַחַזָּן
תֶּפְלוֹת: ח"א: ד, כב, נב, נזה, סה.	בְּטוּלָה אֲזֵר א"ס
תֶּפְלוֹת: ח"א: ז, ט, כא, ל, לא, לו, נזה, סב, סג, סה, קר.	בְּטוּל הַכְּפִירָה וְהַאֲפִיקּוֹרָסָה
תֶּפְלוֹת: ח"ב: כ, נז.	בְּכִיחָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: כב, לו, קמנ. ח"ב: כה, נז.	בְּנִין וּרְוִישָׁלִים וּבִיהם"ק
תֶּפְלוֹת: ח"א: יג, כב, כה, לא, לה. ח"ב: א, ז, לנ.	בְּרָכָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: כה, לא, לו, צה.	בְּשֻׂרָה
תֶּפְלוֹת: ח"ב: מט.	בְּאֹהֶה וְעָנָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: ד, יא, יב, יד, טו, נזה, פא, צט, קיד. ח"ב: ה, מא, מג.	גָּזְלָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: בט, סט.	גָּזְרָות
תֶּפְלוֹת: ח"א: צו, קה, קה, קט, קי, קבב, קמנ, קמה.	גִּזְרֹות גְּרוּשָׁה
תֶּפְלוֹת: ח"ב: ב, כה, נד.	גִּלּוֹת
תֶּפְלוֹת: ח"א: כב, סא.	גִּלּוֹת
תֶּפְלוֹת: ח"א: ז, ט, יד, יט, ב, כד, בט, ל, לה, לו, ט, מה, נזה, עא, פ, צו, קמנ. ח"ב: לו, נזה.	גִּמְרָא
תֶּפְלוֹת: ח"א: ג.	גִּרְבִּים
תֶּפְלוֹת: ח"א: יד, יט, קה. ח"ב: ה, ת.	דְּבָקִיות
תֶּפְלוֹת: ח"א: טז, לה, לה, נב, סה.	לְדִבְרָה עַם חַבְרוֹ בִּירָאת שָׁמִים
תֶּפְלוֹת: ח"א: לה, קבר. ח"ב: ג.	לְדוֹן הַפֵּלֶל לְקַפְּצִוּכָות
תֶּפְלוֹת: ח"א: לה, צ. ח"ב: א, ית.	דָּבָר
תֶּפְלוֹת: ח"א: יא, יט, ב, בא, בט, לה, לה, מה, נזה, ס, סב, סג, סו, פ, צד, קלד, קלן, קמא. ח"ב: ב, לה, מ.	

לְקוֹוּטִי מִפְתְּחוֹת תֶּפֶלּוֹת

תֶּפֶלָה: ח"ב: ה.
תֶּפֶלָה: ח"א: א, ג, ה, גג, טו, יט, ב, בא, כד, כה, כז, כט,
 לג, לה, לו, לו, לח, נג, נה, נו, נז, נח, ס, סג, סט,
 עא, פב, קה, קט, קלוי, קמג, קמה. ח"ב: א, ב, ח,
 ג, ח, י, לב, לג, לד, לה, מה.

תֶּפֶלָה: ח"א: לא, מ.
תֶּפֶלָה: ח"ב: ב.
תֶּפֶלָה: ח"א: ה, י, טו, כב, לב, לו, מא, מב, מו, מז,
 מט, נו, סא, סו, צג, צז, קה, קי, קבב, קבג,
 קלר.

תֶּפֶלָה: ח"א: כא, לא, לד, לח, נב, קמו. ח"ב: יא, כב.
תֶּפֶלָה: ח"א: א, כה, לג, מט, צב.

תֶּפֶלָה: ח"א: לח, ג, נה, נו, סו, סט, עג, קו. ח"ב: מא.

תֶּפֶלָה: ח"א: יג, לא, נא, קו, קמו. ח"ב: ח.

תֶּפֶלָה: ח"ב: ב.

תֶּפֶלָה: ח"א: ד, יג. ח"ב: לו.

תֶּפֶלָה: ח"א: נה, סו, עג.

תֶּפֶלָה: ח"א: ית, נה.

תֶּפֶלָה: ח"א: ו, כא, כב, כג, כד, ל, לו, לח, סג. ח"ב: ג.

תֶּפֶלָה: ח"א: ית. ח"ב: כח, מא.

תֶּפֶלָה: ח"א: ג, יג, יג, יג, כב, לג, פד, צ. ח"ב: ה, ג, יב,
 לט, מא.

תֶּפֶלָה: ח"א: יט, כא, לח, מא, מט, נט, קיח. ח"ב: ט.
תֶּפֶלָה: ח"ב: א.

תֶּפֶלָה: ח"א: יב, כח, לח, נא, עת.

תֶּפֶלָה: ח"א: נה.

תֶּפֶלָה: ח"א: ד, פ, פט.

רין
 רעת

רעך
 חודאה

הפטתקתידין

התבוזדות
 סכנתה היזה"ר

סכנתה השונאים וכו'

ששנחת
 חלבות

הסתלקות האזריקים
 הסתפקידות

הסתפקיד
 השגית אלקויות

השיגת התבליות
 התתקחות

התלהבות וחמיות
 התטמנות

התנערות
 התנשאות

והוינדררים

לְקוֹטִי מִפְתְּחוֹת תֶּפֶלּוֹת

תֶּפֶלָה: ח"א: כה.	וַתֵּרֶן
תֶּפֶלָה: ח"ב: ג.	וְעַה מִזְבֵּחַ
תֶּפֶלָה: ח"א: לו, מב, נה, נג, נת. ח"ב: ה.	זְבוּחַת אֲבוֹת
תֶּפֶלָה: ח"א: לו, מו, נד, קיא, קלא.	זְבָרוֹן
תֶּפֶלָה: ח"ב: ד.	זְקָנִים
תֶּפֶלָה: ח"א: פה.	זְרִיוּות
תֶּפֶלָה: ח"א: ה.	חַיִים וְאָרִיבּוֹת יָמִים
תֶּפֶלָה: ח"א: ה, ית, בא, כג, מט, נג, נת, ס, עב, קר. ח"ב: לה.	חַדּוֹשִׁין וְדָאוּרִיתָא
תֶּפֶלָה: ח"א: יג, ב, בא, כג, כה, ל, לו, לו, נד, נו, נת, סא, סה, עא, צא, צה, קח, קיט, קג. ח"ב: יב, מה.	חַלְלִי נַפְלָ רְחַלָּ
תֶּפֶלָה: ח"א: כט.	חַתְּנוֹן וְיוּנוֹגִים
תֶּפֶלָה: ח"א: ט. ח"ב: ב, מד, מה, מו.	חַלְבָּ, שִׁינְקָנוּ בְּנֵי
תֶּפֶלָה: ח"ב: א.	מַאֲיָשָׁה בְּשָׂרָה
תֶּפֶלָה: ח"א: נה.	חַלְהָ
תֶּפֶלָה: ח"א: יט. ח"ב: ח.	חַלְוָם
תֶּפֶלָה: ח"א: כג, סט.	חַמְבָּה
תֶּפֶלָה: ח"א: א, נת, ס. ח"ב: א, ב.	חַטָּן
תֶּפֶלָה: ח"א: כה, ל.	חַסְדָּר
תֶּפֶלָה: ח"א: נה, פח, קמג. ח"ב: לג.	חַצּוֹת
תֶּפֶלָה: ח"א: בא, ל, לה, לו, מט, נה, סב, סג, סד. ח"ב: ד, ז, יד.	חַקִּירּוֹת וְחַכְמּוֹת חַיצּוֹנִיות
תֶּפֶלָה: ח"א: לב, מט.	חַתְּנָה
תֶּפֶלָה: ח"א: ז, ט, לא, קמג. ח"ב: ד.	טְבֻעָה
תֶּפֶלָה: ח"א: בא, לה, מט, קיה.	טְהֻרָת הַלְבָדָה
תֶּפֶלָה: ח"א: בא.	יְבּוּם וְתַלְיִצָּה

לקוטי מפתחות תפלות

- תפלה:** מסומן لكمן בפתח מיוחר לזרמי השנה.
- תפלה:** ח"א: ד, סה, קבא, קלג.
- תפלה:** ח"א: ה, יד, טו, יי, יט, כא, כב, לח, נג, נת, ס, סו, צו, קכח, קבה. ח"ב: א, ד, ג, ת, גג, לה.
- תפלה:** ח"א: בז, צי, צה.
- תפלה:** ח"א: טו, כה, נד, נט, קכב. ח"ב: ג.
- תפלה:** ח"א: ת, י, נה.
- תפלה:** ח"א: ג, יא, יד, לו, נט, סו, ע, קלב.
- תפלה:** ח"א: ד, ית, מנ, נג, נט, סח, פה.
- תפלה:** ח"א: א, ג, יב, טו, לו, לא, סא, סב, פב, ק, קי, קיא, קיב, קויט, קלא. ח"ב: לט.
- תפלה:** ח"א: ג, לה.
- תפלה:** ח"א: לה.
- תפלה:** ח"א: לו.
- תפלה:** ח"ב: מב.
- תפלה:** ח"א: ד, לה, נד.
- תפלה:** מסומן لكمן בפתח מיוחר לזרמי השנה.
- תפלה:** ח"א: מו.
- תפלה:** ח"א: מו, מה, מו, קללה.
- תפלה:** ח"א: ג.
- תפלה:** ח"א: קמה.
- תפלה:** ח"א: כנ.
- תפלה:** ח"א: ה, כא, כד, כז, לא, לה, לו, מט, עו, עת, עט, קה, קה. ח"ב: ח, יב, לא.

- יוסף-טוב
ישורין
יראה
ישועה
ישוב הרעת
ישראל-לב
ביבוד
פעם וקפידות
למוד
למוד תורה בליליה
למוד בעניות ורחקות
למוד תינוקות של
בית רבן
ליקנות
לשונן-ברע
מוועדים
וראש-יחידש
מוספות
מוחיאת בפחים
בתפלה
מוחיאת בפחים
בשםחה
מייתת בהמות
מוועזה
מוחשבות וחרהווים

לְקוֹוִיטִי מִפְתָּחוֹת תְּפִלּוֹת

תְּפִלָּה: ח"א: ה, יד, ב, כב, כג, מו, נו, סא, סג, עט, צו,
קד, קה, קי, קפ, קט, קלט, קמא. ח"ב: טו, יט,
כו, לה, לט, מט.

תְּפִלָּה: ח"א: מ, נג.
תְּפִלָּה: ח"א: צו.
תְּפִלָּה: ח"ב: נג.
תְּפִלָּה: ח"א: א, ג, ה, כה, ל, לה, לו, מט, נו, סז. ח"ב: ב.
תְּפִלָּה: ח"א: לו.
תְּפִלָּה: ח"א: ד, ט, יא, יג, כג, כט, ל, לא, לו, לט,
מ, מו, מט, נד, נו, נח, נט, ס, סב, סג, סת, עה,
עו, פב, קו, קט, קי, קויט, קלו. ח"ב: א, ה, ז,
י, יט, מ, מב.

תְּפִלָּה: ח"א: ית, כב, מחת, סא, סג. ח"ב: א, ה, ז, טז,
בר.

תְּפִלָּה: ח"א: יד, ב, מב, סו, פר, קבה, קמט. ח"ב: ל, לט.
תְּפִלָּה: ח"א: קה.
תְּפִלָּה: ח"א: עז.
תְּפִלָּה: ח"ב: א, יט.
תְּפִלָּה: ח"ב: יט.
תְּפִלָּה: ח"א: כב, כג, לו, קמו.
תְּפִלָּה: ח"א: נו.
תְּפִלָּה: ח"א: יג, כג, כט, לה, נד, עה, קמתה.
תְּפִלָּה: ח"א: ב, יג, טז, נו, סו, פ, פא, קיב, קמב. ח"ב:
א, ב, קו, מב.

תְּפִלָּה: ח"א: ב. ח"ב: ה.
תְּפִלָּה: ח"א: מא.
תְּפִלָּה: ח"ב: א, ח.

מחולקת ומוריבת

מטר

מילה

מלוחמות

מלכבות דקדשה

מלמדים

מימון ופרנסת

מנחינות

מניעות

מעשיות מצדיקים

מעשר

מפרנסים

מפלת

מצאות

מבענה

משוא ומתקן באמונה

משיח

מושפט

משקה

נbowאה

לְקוֹוּטִי מִפְתְּחוֹת תֶּפְלוֹת

תֶּפְלוֹת: ח"א: ג, בז, מב, מט, נד, סדר, קלחת. ח"ב: ח.	גָּגִינָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: כב, כט.	גְּדָרָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: גז. ח"ב: כה.	גְּדָרָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: יט, לו, מג. ח"ב: ח, כו.	גָּאוֹנָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: ז, ט.	גַּסְפִּים
תֶּפְלוֹת: ח"א: לא, מ. ח"ב: נב, נה.	גְּסִיעָה וּטְלָטוֹל
תֶּפְלוֹת: ח"א: סו.	גְּצֵרָה לְבָרוּזָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: כט, סא.	סָוד
תֶּפְלוֹת: ח"א: סא.	סָוד הַעֲבוּר
תֶּפְלוֹת: ח"א: סא. ח"ב: כה, כו.	סְפִּיר
תֶּפְלוֹת: ח"א: יא, יג, טו, כב, לג, מד, מט, נו. ח"ב: ח.	סְתִּירִיתָרָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: ב, כב, כה, לג, מט, ס, סב, קו, קו.	עַזְבָּקָת ה' וְעַלְיהָ
ח"ב: ד, ז, יט, מט.	מְדֻרְךָ לְדָרְגָה
תֶּפְלוֹת: ח"ב: מות.	עַבְרָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: כב, ל, לח, ג, סו. ח"ב: א.	עַוּות
תֶּפְלוֹת: ח"א: כא, לו, נא, נה, סה. ח"ב: לג.	עַיִינָם
תֶּפְלוֹת: ח"א: נד, נה.	עַיִן הַרְעָע
תֶּפְלוֹת: ח"א: כה, כה, כו, כה.	עַלְילִית נָק וּהַכְּנָעָת
תֶּפְלוֹת: ח"א: ל, לח, נו, נה. ח"ב: יד.	עַמְלָק
תֶּפְלוֹת: ח"א: ד, נת, ע. ח"ב: ב, לח.	עַנוּנוֹה
תֶּפְלוֹת: ח"א: ז, סא, קין. ח"ב: ח.	עַצְחָה
תֶּפְלוֹת: ח"א: ג, בג, כה, נד, נו, פט, קכת. ח"ב: ג, מט.	עַצְבּוֹת
תֶּפְלוֹת: ח"א: ד, עה.	עַצְלּוֹת
תֶּפְלוֹת: ח"א: מא, צג, קד, קבג. ח"ב: ג.	פְּרִידּוֹן
תְּפִילַת הַפְּדוּזָן שֶׁל רַבְיוּל בְּתַחְיַת הַסְּפָר.	תְּפִילַת הַפְּדוּזָן שֶׁל רַבְיוּל בְּתַחְיַת הַסְּפָר.

לְקוֹוֶטִי מִפְתְּחוֹת תְּפָלוֹת

טוסק	תְּפָלוֹת: ח"א: ת, לא, סב.
פַּמְדֵּד	תְּפָלוֹת: ח"א: ה, טו, קביה. ח"ב: יג.
עֲגַנְןָן עַת הַפְּשִׁירָה וְאַחֲרִיכָּךְ	תְּפָלוֹת: ח"א: פה, קמו.
פָּנִים מְאִירֹות	תְּפָלוֹת: ח"א: יט, כג, לה.
פָּרָה אֲדוֹמָה	תְּפָלוֹת: ח"א: נה. ח"ב: לו.
צַדִּיק	תְּפָלוֹת: ח"א: בד, ז, ח, ט, י, יב, יג, טו, יז, יט, כב, כג, כט, ל, לג, לד, לה, חוו, מא, מב, מג, מט, נה, נו, נו, ס, סא, סג, סד, סה, סו, סט, ע, עג, עו, פו, צ, קא, קג, קים, קטו, קיט, קכג, קבוג, קללא, קלט, קמג. ח"ב: א, ה, ה, ז, ח, ט, טו, כה, כו, כח, כט, לו, לה, לט, נג, נג.
צַדְקָה	תְּפָלוֹת: ח"א: ב, ד, יג, יז, כה, כט, לא, לו, נה, נג, סו, סט, ע, עג, עה, עט, קלו, קגב. ח"ב: ב, ד, טו.
צַדְקָה שֶׁל שְׁבָת	תְּפָלוֹת: ח"א: לא.
צַדְקָה לְאֵי	תְּפָלוֹת: ח"א: לו, מה. ח"ב: לד.
צִיצִית	תְּפָלוֹת: ח"א: ז, ח, יה, מט, נה.
צַעֲקָה בְּקוֹל	תְּפָלוֹת: ח"א: כא, כב, לו.
סֻרְשָׁה	תְּפָלוֹת: ח"א: כא, כב, כה.
סַעֲרָתָה הַלְּבָב וְשַׁלְמוֹתָה	תְּפָלוֹת: ח"א: כא, לב, לו, לה, לה, מט, נט, קב, קית, קל. ח"ב: א, ב, ט, נב.
קְדֻתָּת	תְּפָלוֹת: ח"א: קנא.
קְדוּשָׁה שָׁם	תְּפָלוֹת: ח"א: פג, צה.
קְשׁוּוִילִילָד	תְּפָלוֹת: ח"א: לו. ח"ב: ב.
קְרַבְנָנוֹת	תְּפָלוֹת: ח"א: כה, לה.
לְקַרְבָּן אַחֲרִים לְעַבְזָתָה	תְּפָלוֹת: ח"א: יד, נג, נו, נה, נט, סב, קית.

לְקוֹוֶטִי מִפְתְּחוֹת תְּפִלּוֹת

תְּפִלָּה: ח"א: לנ. תְּפִלָּה: ח"ב: מו. תְּפִלָּה: ח"א: יט. ח"ב: ח. תְּפִלָּה: ח"א: לו, פו, צה. תְּפִלָּה: ח"א: ית, כב, לא, לט, נו, עא. ח"ב: ג, ח, מחה. תְּפִלָּה: ח"ב: ח, ג, ח. תְּפִלָּה: ח"א: יד, כו, גו, נת, קו, קט, קלו. ח"ב: א, ג, ח, ה, ג, צ, בא, מט. תְּפִלָּה: ח"א: לא, סו, ק, קג. ח"ב: ה, ג. תְּפִלָּה: ח"א: ג, מא, קגב. ח"ב: מ. תְּפִלָּה: ח"א: מנ. תְּפִלָּה: ח"א: ח, נת, סו. תְּפִלָּה: ח"א: ה, ת, י, יט, כב, לנ, לד, לו, ליג, קו. ח"ב: ליג, מט. תְּפִלָּה: מסומן לקמן במפתח מיוחד ליום השנה. תְּפִלָּה: ח"א: ס תְּפִלָּה: ח"ב: ב. תְּפִלָּה: ח"א: לו. תְּפִלָּה: ח"א: כב, כה. תְּפִלָּה: ח"א: ג, יט, לד, נר. תְּפִלָּה: ח"א: כט, מא. ח"ב: כט. תְּפִלָּה: ח"א: יד, כב, כו, לנ, לט, מ, מא, מו, נ, סב, צר, צח, צו, קו, קט. ח"ב: מחר. תְּפִלָּה: ח"א: ח. תְּפִלָּה: ח"א: צב. ח"ב: נט.	קַבֵּרִי הַעֲדִיקִים קַבֵּר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּרְיָה קַרְיָאת־שְׁמַעַן רְחַמְנוֹת רְאָה רְפֹואָה רְצֹוֹן וּכְסֹופִים רְקוּדִין הַרְחַקְתִּירְשָׁעִים הַכְּנַעַשִׁת שְׁבִירָת בֶּל הַתְּאָוֹת וּמְדוֹת רְעוֹת שְׁבָת שְׁגַעַן שְׁרִים שׂוֹחַט שְׁמוֹשׁ חַקְמִים שְׁנוֹה שְׁבָרוֹת שְׁלָום שְׁלֵמוֹת חִסְרוֹנוֹת שְׁמוֹת הַעֲדִיקִים
---	--

לְקוֹוֶטִי מִפְתְּחוֹת תְּפָלוֹת

תְּפָלוֹת: ח"א: י, יב, כב, בג, כה, מא, נד, סא, פט, ז, קג,
כבב. ח"ב: ב, ח, ו, ט, י, כא, בז, מ.

שְׁמַחָה

תְּפָלוֹת: ח"א: ה, כה.

שְׁמַחָת הַמֵּצָוֹת

תְּפָלוֹת: ח"א: קלו.

שֵׁם שֶׁל שְׁמִירָה

תְּפָלוֹת: ח"ב: לנ.

מִפְיוֹתָה רְחִ"לְ'

תְּפָלוֹת: ח"א: ה, לט, נד, קא.

לְהַגְּזֵל מִשְׁרָפוֹת

תְּפָלוֹת: ח"ב: לו, מט.

תְּאֹוֹת

תְּפָלוֹת: ח"א: כב, ל, נו. ח"ב: ח.

תְּחִלִּים

תְּפָלוֹת: ח"א: א, ג, ח, יא, יב, יד, טו, בב, כנ, לא,
לנ, לה, לו, לו, לח, מ, נד, נו, סא, סב, עא, פ,
פב, צ, צא, צמ, צד, ק, קי, קיא, קיב, קטו, קיט,
קלא, קלו, קמה. ח"ב: ב, לט, נג.

תְּזִבְחָה

תְּפָלוֹת: ח"א: צא. ח"ב: לד.

מְלֻמּוֹדִיתָנוֹת

תְּפָלוֹת: ח"ב: ב, מ.

לְהַקְרִיבוֹשׁ בְּעִימּוֹת

תְּפָלוֹת: ח"א: קיג. ח"ב: ה, יד, לט.

כְּתוּרָה

תְּפָלוֹת: ח"א: לו, ג, נ, סב, קה.

תְּמִימּוֹת

תְּפָלוֹת: ח"ב: נג.

תְּמִימִינָה

תְּפָלוֹת: ח"א: א, ב, ג, ה, ח, ז, ח, ט, יד, טו, בב, כו, ל,
մב, מה, מה, מו, מה, ג, נה, סב, סה, סו, סי,
עד, פ, צ, צד, צה, צו, צית, קלוה, קמא. ח"ב: א,
ב, ח, יד, מב, מג, נת.

תְּפִיסָה

תְּפָלוֹת: ח"א: לה, ליה, נד, סט. ח"ב: ה, לנ.

תְּפָלוֹן

תְּפָלוֹת: ח"א: ז, י, יא, יד, יז, כב, ל, לה, ליה, מט, נת,
עו, עב, פא, פב, פג, פה, קב. ח"ב: ב, יב, לה,
לו, מא.

תְּשׁוּבָה

לְקוֹטִי מִפְתְּחוֹת תְּפָלוֹת

תְּפָלוֹת הַשִּׁיבִים לִזְמָנֵי הַשָּׁנָה שֶׁבֶת וַיּו"ט וַר"ח וּכ'ו'

תְּפָלוֹת: ח"א: יט, כו, לא, לה, לט, נז, נה, נט, פא, צז,
כו, קלח. ח"ב: ב, יג, כה, לנ, מב.

שֶׁבֶת

רָאשֵׁי-חֲדָש

חֲדָשׁ נִיקָן

פֶּסֶח

יְמִינִי-כְּפָרִירָה

חֲדָשׁ אִירָר

לְגַבְעָמָר הַלְוִילָא
דָּרְשָׁבָ"י

שְׁבוּעוֹת

בֵּין-הַמִּצְרָים

חֲדָשׁ אַלְולָה

חֲדָשׁ תְּשִׁירִי

לִימִים הַנוּדָאים
בְּכָלְלִיות

רָאשֵׁי-חָשָׁנה

עִשְׂרָת יְמִינִי תְּשׁוּבָה

יוֹם הַסְּלִיחָה שֶׁל שְׁלַשָּׁ

עִשְׂרָה מְדוֹת

יְוֹסֵד-בָּפָור

סְכּוֹת

אַתְּרוֹגָן וּמִקְיָיו

הַוּשְׁעָנָה רַבָּה

תְּפָלוֹת: ח"א: נג, ח"ב: א.
תְּפָלוֹת: ח"א: קמָב. ח"ב: לנ.
תְּפָלוֹת: ח"א: פה, ח"ב: מָא, נָג.
תְּפָלוֹת: ח"א: מָט.
תְּפָלוֹת: ח"ב: ח, נָר, נָג.
תְּפָלוֹת: ח"א: כָּב, לָה, מָב, סָא, עַי. ח"ב: א, ח, כָּט,
מָר, נָג.

תְּפָלוֹת: ח"ב: ה.

תְּפָלוֹת: ח"ב: מָת.

תְּפָלוֹת: ח"א: כָּב, קָג. ח"ב: ה, ז, נָר, נָג.
תְּפָלוֹת: ח"א: כָּא, מָת, קָמָה. ח"ב: א, ח, נָג.
תְּפָלוֹת: ח"ב: לנ, נָג.
תְּפָלוֹת: ח"א: צָג.

לְקוֹוֶטִי מִפְתְּחוֹת תְּפָלוֹת

תְּפָלוֹת: ח"ב: ה.	שְׁמַיִנִי עֲצָרָת
תְּפָלוֹת: ח"א: צג, קמה.	שְׁמַחְתָת תֹּרְהָה
תְּפָלוֹת: ח"א: יד. ח"ב: ג.	חַנְכָה
תְּפָלוֹת: ח"א: ית, ל, לו, מג, סה, פא, צא, צט, קה, קט, קכט. ח"ב: ב, בג, בת, לה, מא.	ו' בָּאָדָר הַיְלּוֹלָא רַמְשָׁה רַבְנוֹ
תְּפָלוֹת: ח"ב: לו.	תְּעִנִית־אָסְטָר
תְּפָלוֹת: ח"א: י, נ. ח"ב: לו.	פּוֹרִים
תְּפָלוֹת: ח"א: ל, צט, קא, קם. ח"ב: א, ד.	לְכָלְלִיות יוֹסֵטָב

הקדמה

רַבָּנוֹ זָכָרוֹנוֹ לִבְרָכה (הוא אַרְמוֹר הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ אוֹר הַגּוֹן וְהַצְפּוֹן מִזְבֵּחַ רַבָּנוֹן וְאֶל בַּעַל הַמִּתְחָבֵר לְקוֹטִי מִזְבֵּחַ) הַזָּהָיר אָוֹתָנוֹ בְּמַה פָּעָם, בְּכָמָה מִינִי לְשׁוֹנוֹת לְעֹשֹׂות מִתְּהֻרוֹת תְּפִלּוֹת. וְאָמָר: שְׁנַעֲשֶׂה מִזָּה שְׁעַשְׂוִים גָּדוֹלִים לְמַעַלָּה. וְאָמָר: שְׁעַדְין לֹא עַל שְׁעַשְׂוִים בְּאַלּוּ לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּמוֹ אֶלָּו הַשְׁעַשְׂוִין שְׁנַעֲשֶׂין מִתְּפִלּוֹת אֶלָּו שְׁעוֹשִׁים מִן הַתּוֹרוֹת. וְעוֹד דִּבֶּר מִזָּה בְּמַה וּבְמַה פָּעָם עַם בְּמַה וּבְמַה בְּנֵי אָדָם:

אָמַנָּם לֹא בָּאָר הַעֲנִין הַיְּטָב אִיךְ הִיְּתָה בְּנוֹתָו הַקָּדוֹשָׁה בָּזָה, אֲךָ מִכָּל דְּבָרֵיו הַבָּנוֹ, שָׁעַךְ בְּנוֹתָו הִיְּתָה בְּפִשְׁיטָה, שְׁנַשְּׁתַדֵּל לְעַזָּן בַּתְּוֹרוֹת הַקָּדוֹשָׁות וְהַנּוֹרָאות שְׁגָלָה לָנוּ לְהַבִּין וְלְהַשְּׁכִיל בְּנוֹתָה אָוֹתָה הַתּוֹרָה לְמַעַשָּׁה, כִּי זֶה הַעֲקֵר, כִּי לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא הַעֲקֵר אֶלָּא הַמְּעַשָּׁה, בְּכָבָאָר אָצַלְנוּ בְּמַה פָּעָם, שָׁכַל עַקְרָבָן בְּנוֹתָו רַבָּנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זָכָרוֹנוֹ לִבְרָכה בְּכָל הַתּוֹרוֹת שְׁגָלָה, הַיה חַלְלָה רַק בְּשִׁכְלֵל הַמְּעַשָּׁה, שְׁנַשְּׁתַדֵּל וְנַתְּאַמֵּן וְנַתְּחַזֵּק בְּכָל עַז לְשִׁמְרָה וְלְעַשְׂתָּה וְלַקְיָם בְּכָל הַגָּאָמֵר בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנַחַשֵּׁב דַּרְכָנוּ בְּמַה אָנוּ רְחוֹקִים מֵאֶלָּו הַדִּבָּרִים הַמִּזְכְּרִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנַתְּפִלֵּל וְגַעֲתִיר לְהָיָה בְּרָבֵוי הַפְּאָרוֹת וּבְקָשׁוֹת וּתְחִנּוֹנִים שִׁירָהּم עַלְינוּ וַיַּצְנְנוּ וַיַּקְרְבָנּוּ בְּרַחְמֵי הַמְּרַבִּים, שְׁנַזְכֵה לִקְיָם בְּלֹ מַה שְׁנָאָמַר שָׁם בָּאָוֹתָה הַתּוֹרָה, וְנַשְּׁפַךְ שִׁיחָנּוּ לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל בְּלַדְבָּרִים הַגְּאָמָרִים שָׁם, שְׁנַזְכֵה לִקְיָם וְלַחֲנֵעַ אֲלֵיכֶם בְּשָׁלְמוֹת:

וּמִ שְׁזַבְּחָה לְעַסְקָבָזָה, לְעֹשֹׂת מִתְּהֻרוֹת תְּפִלּוֹת בְּנוֹתָר לְעַילָּי, בְּנוֹדי יָכוֹל תָּמִיד לְפִרְשֵׁשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת בְּלֹ אֲשֶׁר

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הקדמה

עם לְבָבוֹ יִשְׁחַח עַל יָדֵי כָּל תֹּורָה וְתוֹרָה, כי אף על פי שבחתלה
יכול להיות שירדה לו שהتورה הזאת אינה מדברת מהברחות
שלו, ומהחרשות והפנמים שלו באותו העת, אף על פי כן
בשיטחיל לדבר על ידי אותה התורה בודאי יערוחו השם יתברך
ויכל להבנים כל שיחתו שם, ואת כל אשר עם לְבָבוֹ יוכל לפרש
על יָדֵי כָּל תֹּורָה וְתוֹרָה, כי דברי רבינו זכרונו לברכה הם כלויות
גדול מאד מאד, וכל תורה ותורה בלולה מכל התורה בלה
ומכלויות ישראל ומכלויות כל הדברים שבעולם, וכל אדם
כמאות שהוא, בין אם הוא בתכליות מדיננה העליזה, בין אם הוא
בתכליות ריווטה המתנותה, הכל באשר לכל, מירוש כל דרכין עד
סוף כל דראין כלם יכולים למציא עצם עם כל בחינותיהם בתוך
כל תורה ותורה של רבינו הקדוש והנורא זכרונו לברכה, ועל כן
על יָדֵי כָּל תֹּורָה וְתוֹרָה יוכל כל אדם שבעולם בכל עת ובכל זמן
לפרש שיחתו יהיה איך שהוא:

ונם על פי פשוטו יכולים להבין זאת, שיכולים לפרש שיחתו
על יָדֵי כָּל תֹּורָה וְתוֹרָה, למשל, התורה במצוות וקול שופר
(בשים ה בלקוטי מוהר"ז), שמתחלת כי חיב כל אדם לומר בשבי
נברא העולם, נמצא בשבעולם נברא בשבי צרייך אני לראות
בכל עת בתקון העולם ולملאת חסרון העולם ולהתפלל בעבורם
ובכו, וצריכים לידע אם הוא קדם גור דין או אחר גור דין כדי
לידע איך להתפלל וכו' עין שם, והנה מהתורה הזאת דבר רבינו
הקדוש זכרונו לברכה בעצמו עם אנשים מאנשי, לעניין תפלה,
שהזהיר אותם לעשות מהתורות תפלוות, ולמד אותם סדר

תפלה, ותפס להם לדוגמא תורה זאת, והורה אותם בפשיותו, שיתחלו להסתפל על עצם בפה הם רוחקים מפל זה, כי כל אחד מחייב לומר כל העולים לא נברא אלא בשבילי, ולהתפלל על חסרון העולם, ולידע אם הוא קדם גור דין או לאחר גור דין, ואם בן עתה יסתפל על עצמו בפה הוא רוחק מפל זה, ויתפלל ביעדר לשם יתברך שיזכה להגיא לכל זה, ושהלו אותו און, כי אין זה ארייך לנו עכשו כי אנו רוחקים עכשו להתפלל על זה לפי מדרגתינו עכשו, השיב להם, הלא ישמעו אוניכם מה שפיכם מדבר בתורה זאת, כי הלא מבאר פאן, שבן אדם מחייב לומר כל העולים לא נברא אלא בשבילי, ואם בן החיוב מפל על כל אחד ואחד בהברחה ואינו יכול לפטר עצמו מזה וכיו, בדרכם האלה נשמע מפי הקדוש וברונו לברכה בעצמו:

והגה באמת אם יוכנו שם יתברך לנים דבריו בפשותו, על פי תדריך המבואר פאן בפשיותו, בודאי יוכל כל אחד ואחד לפרש שיחתו, על פי דרכו זה על ידי כל תורה ותורה, כי אפילו אם יתיה הפחות שבפחוטים ותקל שבקלים, ואפילו אם עבר מה שעבר חס ושלום, אם יתעורר באמת לשוב אל יי', ויתחיל לשפה שיחו לפניו שם יתברך, יוכל לפרש על ידי זה ריקא כל אשר עם לבבו, כי יתחיל לומר במר נפשו, הלא בשבילי נברא העולם, כי בז היזהירו אותנו חכמיינו וברוזם לברכה שהוא חיוב על כל אדם לומר כך שביל העולם לא נברא אלא בשבילי, ובמה וכמה אני רוחק עכשו מזה. אף שידמה לפי דעתו שהוא שהוא רוחק מאד מאד מזה בלי שעור, עד אשר אין ראוי לו לדבר כלל מזה שבשבילו

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

הקדמה

נברא ה

עולם, לפי מדריגתו הփחותה והשפלת שיזרע בנסחו, אף על פי כן אדרבא על ידי זה דיקא יוכל לשפק שיחז בioter, כי הלא באמת לאמתו בוראי החוב עלי לומר כד שבשבילו נברא העולם, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: מיב כל אדם לומר וכו, כל אדם דיקא יהיה מי שיחיה, רק שהוא גתרחך כל כד עד שפחה לו לדבר מזות, אם כן איפוא אדרבא על ידי זה דיקא, ישפך לבו פמים נכח פני יי', כשיסתפל על עצמו בפה הויא רחוק מעה על ידי מעשיו וכו, ודיקא על ידי זה יבגס ברדרים עד שיוכל לדבר ולפרש כל לבו, את כל גניע לבבו ומכאובי נפשו באותו העת, וכיוצא בו בא כל דבר ודבר מותריה זאת, כי אחר כד סתפל להלן בתורה זאת, שטבאאר שם אין לך בין קדם גור דין לאחר גור דין, הוא על ידי שמחה של מצוה לעשות המצווה בשמחה גודלה מהמצווה בעצמה כו' עין שם, ויתחיל להתפלל על זה, ולסתפל על עצמו בפה הויא רחוק מזות, ויטען טענות והצורות לפני השם יתברך שיזכה להגיע לזה וכמו כן להלן יותר, שטבאאר שם אין לזכות לשמחה וכו' שהוא על ידי רעמים על ידי שטבשיטין עקומות שלב וכו' ורעמים הם התפללה בכח וכו' ולזכות לה צירכין לפנות המחה ממחשבות זרות מחוץ שלא יחמיין את מהו בתאות והrhohorim, וינגר במחשבות זרות במו שבחותוב: גער חית קנה וכו' שזה בחינת מצה וכו', ציריך לשמר עצמו מיראות חיuzzיות וכו', והעיקר לשמר עצמו מחוץ שלא יחמיין מחשבות בשום מחשבה חיינה כלל וכו', ציריך שיחיה לו אמונה חכמים ולהאמין של הפלחת שיש בין האדיקים

השלמים הוא רק בשבילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסר על שפנום בטפי מהו, שעל זה נאמר כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארחות חיים, כדי שיזכה לשוב מימות לחיים ממחמי למשה וכו' ועל בן אסור לו شيיחה קשה לו שום קשיא על הפלקלת שבין הצדיקים האמתיים, רק להאמין בכלם באמונה שלמה וכו'. עין שם כל התורה הנובר לעיל. והנה על כל הדברים האלה ציריך לשפך שיחו בתרונות ובקשות הרבה שיזכה להגעה לכל זה, כי בפה ובפה תפנות ותרונות ציריך האדים להתפלל שיזכה לפנות הפה מפחשבות רזות וחרוזים ושלא יחמיין את מהו בתאות ובבחכמאות חיצוניות וחרוזים חס ושלום, כי כמעט כל אדם בלבד בזה מאה, ואricין לבקש הרבה מהשימים יתברך להצעיל מהו ושיזכה למוחשבות יכotta וקדשות, וכן בפה ציריכין להתפלל לירות לתפלה בכוונה ובכח וכו' וכיוצא בזה בכל הדברים הנאמרים שם בהורה הזאת, וכן בכל תורה ותורה, ומשביל על דבר יכול להבין מעצמו דברים הרבה מתווך בדברים אלו, גם כי הבא לפה מסיעין לו מן השמים, ואם יכין לבו יהיה השם יתרברך בעזרו ונימין וישלח לו דברורים הרבה בפיו, שיויכל לפреш כל לבבו בכל עת על ידי כל מאמר ומאמרא:

על-כן מי שרוצה לחום על נפשו ולהסתбел על תכליתו הגאחי באמת לאמתו ורוצה להתקרב לשם יתברך באמת, וזה ידוע וברור שאפשר להתקרב לשם יתברך דרכינו לשבר ולבטל כל המהות רעות ולזונות לכל המדות טובות, ולילך בדרכיו יתברך, זה אי אפשר כי אם על ידי תפלה ותרונות ושותה ווועקה וצעקה

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

הקומה

לשם יתברך ימים ושנים הרבה, וכל הצדיקים והבשרים אמתים לא זכו למדרגתם כי אם על ידי זה, על ידי תפלה ותחנונים, כמו אמר אצלנו בבר בכמה פעמים, אבל גם זה בעצמו קשה וכבר לאדם, רחינו להרבות בתפלה ותחנונים, כי על פי רב אין מלה בלשונו לדבר ולפרש שיחתו, אבל על פי הרוך הנזכר לעיל, לעשות מהתורות תפלוות בגבור לעיל, על ידי זה יוכל לפרש כל אשר עם לבבו בגבור לעיל. אך גם על זה יש מניעות ובבדות הרבה, כי לאו כל אדרם בקי בך בדרכו רגנו וברונו לברכה, עד שיווכל לעשות מהתורות תפלוות וכיוצא בזה שאור מניעות רבות. על כן שמתי אל לבי להעתיק מהתפלות שרשימות לעצמי באשר פקד עלי רגנו וברונו לברכה, שטוב לכתוב לעצמו התפלות בשובין לאיזה תפלה סדרה, כדי שיוכל לאמרה גם בפעם אחרת, וכן עשית, אחרך רأיתי שטוב להעתיקם בלשון כלויות באפן שיחיו שווין לכל נפש, ולמוסרים לאנשי שלו מננו לכל אמצע הטוב מבעלין, כי רأיתי כי הם כלויות גודל מאד, והם דברים הארץים לכל נפש, לכל אחד ואחד לפי מדגרתו, בכל הארץים להם למגדור ועד קטן, ואין שום דבר שחרר לאדם בעניין עבודת יי' שלא מצא בתפלות הלו. ובאשר העתקתי קצחים וஸתרים לקצת אנשים, הוטבו בעיניהם מאד והפיצו בו להעתיק להם בלם, אם אמנים לבי הלה אננה וננה בזה, עם כל זה מסרתי עצמי לשם יתברך לברך וסמכתי עליו לברך, ברצונו יתברך וברצונו רגנו וברונו לברכה בן אעשה:

והנה מעלה אלו התפלות יבין כל משכלי החפץ באמת

ובהתמימות, כי תפלוות באלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל, תפלוות תחנות ובקשות והפצירות ורצויים ופיוסים וודויים וטענות ואמתלאות וצערות ושנויות וזעקות גדולות לשם יתברך, לעוזר רוחמי המרים עליינו שיקרבנו לשבירתו יתברך חיש קל מחרה, ונם כלול בהם התעוררות גדול יש אמר האדם לנפשו, שיעזר את עצמו לבל יعبر עולמו בשינה חס ושלום, כי הדבר יש לו כח גדול לעוזר את האדם, ועל בן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותן, אף על פי בן בשיא מר בפיו ויעזר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתווק ביותר להתקירב לשם יתברך, עד שיזכה לתשובה שלמה באמת, וכי שיחיה רגילה בתפלות אלו באמת ובתמימות, בונדי זוכה לחיי עולם:

אק טוב אשר תאנו בזה ונם מזה אל תנח ידה, דהינו לעסק בכל يوم בהתבודדות ולפרש שיחתו לפניו השם יתברך את כל אשר עם לבבו בלשון אשבענו ובמקרה בספרי הקדושים בפה פעםים, ולעשות בעצמו מהתורות תפלוות בגוף לעיל, כי אי אפשר לכאar בכתב כל הצרכות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השינויים שנעשים באדם בכל עת ומון, ויבר הוהיר רבנו וברונו לברכה בפה פעים לומר תחנות ובקשות הרבה בכל יום, כל מני תחנות הנמצאים באיזה סדר מסדרונים הגודלים או בשערי ציון ובשער מקומות, מכל שבען וכל שבען לעסק בספר תהילים, וכי שרצויה לך נשים דבריו הקדושים ולעסך בתפלות לזכות לחיי עולם, בונדי ערבות לנפשו מאד אין התפלות כי אין שם

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

הקדמה

תפלות בעולם שיויכל הארים למוציא את עצמו בהם כמו באלו התפלות המרפררים מכל המהות ומכל הדברים שבעולם, וכאשר יראה הרואה בעיניו, אשרי شيئاו בהם:

והנה לא נפלאת היא לחבר תפלות חדשות, כי כבר קדרמוני בזוה בפה ובפה גודלים וקטנים, אשר חקרו ויסדו בפה תפלות, כמו בספר שערץ ציון, שנמצאים כמה תפלות שהברא האחרונים, וכן בספרים הגודלים ובשאר ספרים. וגם בימינו נתחברו בפה וכמה תפלות חדשות, וגם יש בפה וכמה ספרים שלמים של תפלות, רק שאינם מצוינים ביניינו, במובא בסוף סדר הדורות בתוך שמות הספרים, שמצוין שם ספרים הרבה של תפלות שאינם מצוינים כל כך ביניינו, וגם כל הփוטים והסתלים וויריות רבם בכלהם לא יצא מפי הקדרוניים מגבאים ותגאים ובעל רוח הקדש, כי אם מפי האחרונים שהיו מן רב אחר שפסקה רוח הקדש משישראל, כי מובן לכל משכיל שאין אסור לחבר תפלות מי שאינו במדרנת בני עלייה בעלי רוח הקדש, כמו שישאר מחברי ספרים, אין חייב שהוא בעלי רוח הקדש, כי לא בשמיים היא, אדרבא בחבורי תפלות אין שום אחריות ואין בו חשש סכנה במו בשאר ספרים שמחברים, כמו בעניין חוראת אסור והתר ורני טמונה, שיש בהם סכנה גודלה למחרם, שלא בא של בדרכו הלכה חס ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חס ושלום וכו', וכן בספרי מפרשים ומכארים יש גם בן חמש שלא אמר שלא בחלה, ולא יוכל הפרוש והבאור האמת, אף על פי בן החייב על כל בעל תורה לחבר ספרים, כי אשר תשיג ידו,

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הקדמה

כאמור הארכו בזה בכמה ספרי קודש, ואסור למנוע עצמו מלחמת חמש סכנות הנזקרים לעיל, כי לא בשמים היא, ואנחנו מתייבים לעשנות המטול עליינו, לבירר וללבן ההלכה בפי יכלתנו, ולהתוטה בעטנו ושבכלנו אל נקודת האמת תמיד, וזה הטוב בעינו יעשה, ואת כל אשר יומין לנו השם יתרברך בשבלנו איזה חדש ובאור, אלו מתייבים לבראר על ספר, ולהפין מעינותינו חוצה, ולהיטיב מטובנו לאחרים, ולבלוי למנוע הטוב מבעליו מלחמת חשות ומרה שחורות באלו, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריאות ולא נתנה תורה למלאכי השרת, מכל שבען וכל שבען בענייני חברוי תפנות שאין יוצא מהם הוראה ודין ולא באור ופרוש, ועודאי אין למנוע מלחברים, אף מי שאין גוזל במעלה, בפרט תפנות באלו שנתקנסו על יסוד חזק וקם, יסוד מוסד, ויש להם על מה שישם כו, תהלה לאל, כי כלם בניוים ומיסדים על ארני פז, על דברי תורה הקדושה של רבנו הגדול והקדוש והנורא עבר צדקהו וקדשו לברכה, אשר כל דבריו כלם נאמרו ברוח הקדש, במדרזה נבואה מאד מאד,ומי שייען בספריו הקדושים ובשיחותיו הקדשות, בין מעד מעד מה מאד עמוק מחשבותיו, ועד היון דבריו מגיעים, ואין להאריך בזה. על בן כל תפנות אלו, מפיקום קדוש יתהלך, נובעים וווצאים ממניון הקדוש היוצא מבית יי', המלא על כל גודתו עיות עמוקות נפלאות ונוראות לשבודת הבורא יתרברך, מים עמוקים עצה בלב איש, הן על כל אלה הוכרחת למלאות רצון חברי החרדים לרברי ה', הפתחות ומשתוקקים לתפנות אלו, להעתיקם ולהדרפיהם, להארם על

לְקוֹוטִי תְּפִלוֹת

הקדמה

פָנִי תֶבֶל, לְחַלְקֵם בַּיְעָקָב וְלַהֲפִיצֵם בִּיְשָׂרָאֵל. וְרִי בְּהַתְנִצּוֹלֹת
זֹאת לְכָל חֶפְץ בְּאֶמֶת, וְהִ אֱלֹהִים אֶמֶת יְתִן אֶמֶת לַיְעָקָב, וַיַּרְנו
וַיַּדְרִיכֵנו בְּרוּךְ הָאֶמֶת תְּמִיה, וַיַּטְהֵר בְּבָנָנו אֶלְיו לַעֲבָדו בְּאֶמֶת עַד
יָכוֹן בְּחֶסֶד בְּפִאָדוֹן וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאֶמֶת בִּמְהֻרָה בְּקִימָנו אֶמֶן:

וְהַשֵּׁם יְתִבְרֵך יְשַׁמּוּ שְׁוֹעַתֵּינו וַיָּאוֹן קוֹלֵנו וַיַּקְשֵׁיב תְּפִלוֹתֵינו,
וַיַּזְבֵּנו לְעַסְק בְּתְפִלוֹת וְתְחִנּוֹנִים תְּמִיד, הַן בְּתְפִלוֹת הַכְּתָבוֹת
וְסְדּֽרוֹת לְפָנֵינו, הַן בְּתְפִלוֹת וְתְחִנּוֹת שַׁהֲאָדָם אַרְיךָ לְדָבָר בְּעַצְמוֹ
מַלְבוֹ בְּלַשׁוֹן אַשְׁכֵנָז בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּאָשָׁר הַזְהִירָנו רַבָּנו וּכְרָנו
לְבָרְכָה בְּמַה פָּעָמִים, בַּיְזָה הַעֲקֵר בְּמַבָּאָר בְּסְפִּירִי הַקְדוֹשִׁים בְּמַה
פָּעָמִים, עַד שְׁנוֹכָה לְשׁוֹב אֶלְיו בְּאֶמֶת בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה בְּרַצְוֹנו
הַטוֹּב. עַד שְׁנוֹכָה לְעַלוֹת וְלַהֲכֵל בּו יְתִבְרֵך בְּאָור הָאַי סֻפָּר
לְחֻזּוֹת בְּנֵעַם ה' וְלַכְרֵך בְּחִיכָּלוֹ, וּבְזָכוֹת זֶה יְבִיא לְנוּ אֶת מִשְׁיחָה
אַזְקָנו בִּמְהֻרָה בְּנֵימָנו, בַּי עֲקֵר בְּלִי זָנוֹן שֶׁל מִשְׁיחָה הוּא הַתְּפִלָּה,
בְּמַבָּאָר בְּתֹרֶה אָמַר אֶל הַכְּהָנִים (בְּסִיטָּה ב'). וַיַּזְרִיכֵן לְחַזֵּק עַצְמוֹ
בְּתְפִלָּה וְתְחִנּוֹנִים מְאֹד מְאֹד, אָפְלוּ אָם יַעֲבֵר עָלָיו מַה עַד יַשְׁקִיף
וַיַּרְא ה' מִשְׁמִים, יְחִינָנו מִיּוֹמִים, בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי יְקִימָנו וְנַחַיה לְפָנָיו
לְהַתְהַלֵּך לְפָנֵי ה' בְּאָור הַחַיִים, אֶמֶן וְאֶמֶן:

ספר לקוטי תפלוות חלק ראשון

== א ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהייה בعونנו,
וთנכה אותנו ברחמיך הרים וחסידיך העזומים ללמד וללמוד
ולעסוק בתורתך הקדושה לשמה תמיד, ולהנות בה יום ולילה.
ובוכות וכח למוד התורה הקדושה, תנכה אותנו ברחמיך הרים,
ויתן לנו כח להבגיע ולשבור ולגרש את היצר הרע מקרבנו,
ונזכה לנירש ולבטל את הרוח שנות וכל מיין שנתרבק
בנו על ידי מעשינו הרעים, הפל נזכה לנירש ולבטל על ידי למוד
ועסוק התורה הקדושה אשר היא כל השמותיך הקדושים, שלא
יהיה שום כח להרוח שנות ושגעון לבלב דעתנו כלל, רק נזכה
לנירש ולסלקו מעליינו ומעל גבולנו:

אנא יהוה אתה ירעת את רבוי המתחבות הטזרדות המבלבלים
ומפטרדים אותנו מעבודתך באמת, בכל עת ובכל שעה, ובולם
באים על ידי הרוח שנות ונגעון שנתרבק בנו על ידי מעשינו
הרעים, על ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, עד אשר
בתבלבב דעתנו ונתעכבר שכלנו מאייד באדי שעור וערוד:
אבינו שבשים, טוב לפל ורחמי על כל מעשי, תן לנו חנינה
ולא נאבד, ובנו ברחמיך הרים להבגיע ולגרש ולבטל את הרוח
שנות והשגעון ממנה על ידי עסוק התורה הקדושה:

ובכן תזונני ברחמייך הרבים שלא יהיה שום בכה לתיוצר חרע וחרות שנות לבלב את דעתך לבטל אותו חס ושלום מעבודתך באמות על ידי המצות שלו שהוא מתלבש עצמו במצות, אבלו הוא מסית אותו לאיזה דבר מצוה, והוא טומן בזו רשות לרגלי חס ושלום, על ידי אלו המצות שלו שהוא מתלבש בהם, כאשר אתה לבך ידעת כל זה: אנָא יהוה חוס ווחמל על נפשי האמלה, והצילני ממנה מעצותיו הרעות האלו, לבל יהיה לו כה להטעות אותך חס ושלום בבלבולם הלאו. והנני משליך את כל יהבי עלייך יהוה אלהי ואלקי אבותי, ואני סומך עצמי עלייך לבך, שאתה תוליכני ברחמייך הרבים בדרך הישר והאמת, בכל עת ובכל שעה, בכל תנועה ותנוועה, שבכם יהיו ברצונך הטוב, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל. כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואי אפשר לנו לבון בכל עת רצונך הטוב באמות לאמתו. על כן עזוני ברחמייך הרבים שלא יהיה שום בכה לתיוצר חרע וחרות שנות והשגעון לבלב את דעתך עוד בשום בלבול בעולם כלל, רק אזוכה לסומך עלייך לבך, ואתה תرحم עלי ברחמייך הרבים, ותוליכני ותדריכני בדרך האמת תמיד בכל עת ובכל רגע, באפנ שבל מעשי ועסקי ותנוועתי כלל, וכל התנוועות של בני ויזצאי חלצי ושל כל התלוים بي, בכם יהיו ברצונך הטוב בלבד תמיד מעטה ועד עולם:

ובכן תעוזני ברחמייך הרבים, שאזוכה לך למלכות דקערשה, שייתגבר על מלכות הרעה, ואזוכה להנביר היוצר הטוב על יציר הרע. ותchnani ברחמייך הרבים, ותשפיע עלי חכמה ושבל דקערשה,

לְקוֹמִי א תְּפִלּוֹת

שאונה להסתפל בכל דבר באור השבל וקדשה שיש בו, לדבק עצמי להשם ותברך על ידי כל הדברים שבעולם, שאונה להבין מbulkם את הרמוניים שאתה מרמו אליו בכל עת להתקרב אליך: ובכן יחי רצון מלפניך מלא רצון מלא רחמים מלא חסד מלא טוב, בכל עת ובכל רגע תמיד. שתהם ותחמל עלי, ותשפיע עלי חן זהס, ותתן לי חן בעיניך ובענייני כל רואין, ותשפיע לי דברי חן ותננים, באפנ שיבנסו דברי בלבך, ותケבל את תפלי ובקשתך תמיד, ותקים מקרא שכחותך: ושבכתך על ביתך וועל יושב ירושלים רוח חן ותננים. שנואה שיחיו דברינו לפניו דברי חן ותננים, באפנ שתנתן להם מקום לבנם בלבך, ויחיו אמרנו לרצון ולנחת לפני בPsi כפא כבודך:

רבותו של עולם, הביטה בעניינו וראה בשפלותנו ובזוננו. כי כל חן והחסיבות של ישראל עמך הקדוש נפל בגולות הטר הזה, ועמך ישראל גבים ושפלים בעני העפום וחרשעים. וכל חן והחסיבות נפל אליהם. על בן חוסה נא ברוב רחמיד על כבודך הגדול והקדוש, ותעללה ותרומם ותגדל את חן והחסיבות של ישראל בגשמיות וברוחניות, ותבטל ותגניע את חן והחסיבות של העפום והפטרא אחרת וחרשעים, שלא יהיה להם שום חן וחסיבות לא למעלה ולא למטה, ותרומם קרען ישראל, ותשמע ותケבל את תפלהנו ואנקתנו בכל עת, ותבטל בעמלנו ותשור בעניינו ודוחקנו. ותקים מקרא שכחותך, כי לא בזיה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו מפני ובשועו אליו שמע. חגנו וענינו ושםעו

תפלתנו, כי אתה שומע תפלה כל פה עמך ישראל ברחמים.
ברוך אתה שומע תפלה:

— ב —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שומע תפלה עמו
ישראל ברחמים, שיעוררו רחמים וחסדיך עלינו למענה, ותבין
לבבנו להתפלל לפניה בכל לב ונפש, ותהי תפלתנו שנירה
בפינו תמיד, ולא יהיה לנו שום מוגע ועבוב ובלבול בתפלה:
רבותנו של עולם, נהג בצדאן יוסף יושב הרים הופיע علينا
ברחמייך הרבהים אוּר קדשך שימשך עליינו קדשה וטהרה, באפניך
שנוכל לכוף ולהכניע ולשבור את יצרנו הרע, ונונבה ברחמייך
הרבים וחסדיך הגודלים, שנתייה לנו אנחנו וערענו שומרים
את הברית קודש, ותעורר לנו תמיד, ותציל אותנו ברחמייך
העצומים וחסדיך הגודלים מכל מיני פגם הברית חם ושלום,
הן במחשכה הן בברור הן במעשה, בין בשוגג בין במיוח, בין
באוגם בין ברצון, הן בחושך קראות הן בחושך שמיעה הן בשאר
חושים. בכלי נחיה קדושים וטהורים בקדשת הברית בלי שום
פגם וחרהור כלל. כי ברחמייך הרבהים בתרת לנו מכל האמות,
ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל
תועבותיהם, כאשר כתבת לנו בתורתך, ואבדל אתכם מן
העמים להיות לוי. וקרות אותנו כלנו בשם צדיקים. כמו שנאמר,
עמך ישראל כלם צדיקים:

אנא ברחמייך הרבהים, אל תעsha תורתך הקדושה פלسطר חס

וְשָׁלוֹם, כִּי דָבָר אֶמֶת וַקִּים לֵעֶד. עַל כֵּן עָשָׂה עָמָנוּ בְּחִסְכָּה, וְעַזְוֹר
לָנוּ שְׁנִיחָה בְּאֶמֶת בְּכָל צְדִיקִים עַל יְדֵינוּ שְׁתִּזְכְּנוּ לְהִזְמִין מִשּׁׁמְרִי
הַבְּרִית, אֲשֶׁר עַל יְדֵינוּ זֶה לְבָרֵךְ יְאֹוֹת לָנוּ לְהִזְמִין נִקְרָא בְּשֵׁם צְדִיק,
כְּמוֹ שְׁחוֹרָעָתֵנוּ עַל יְדֵינוּ קָדוֹשִׁים, שְׁאַיִן נִקְרָא בְּשֵׁם צְדִיק
כִּי אִם מִאן דְּגַטֵּיר בְּרִיתֵנוּ וּבְכָן בְּשֵׁם שְׁעוֹרָת אֲתָה יוֹסֵף צְדִיק
בְּשֵׁעה שְׁבָא לִידֵינוּ גְּסִיּוֹן וְהַצְלָת אָתוֹנוּ וְנִתְחַתָּה לְךָ לְהַתְגִּבר עַל
יָצָרוֹ, כִּן יְהִמְוּ נָא מַעַיְךְ וַרְחַמִּיךְ עַלְינָנוּ, וְתַזְכִּינוּ בְּזָכוֹת וְכֵן יוֹסֵף
הַצְדִּיק, וְתַתְנוּ לָנוּ שְׁכֵל חִכָּה וּבִנָּה וְדָרֻעָת וְכֵן וְגַבְרָה דְּקָרְשָׁה,
בְּאֶפְןָן שְׁנוּכֵל לְהַגְּזִיל מִכֶּל מִינִי פָּנָם הַבְּרִית, וְנוּכֵל לְהַתְגִּבר עַל
יָצָרָנוּ. וְנוּכָה שְׁתִּיחָה מִחְשְׁבָתֵנוּ קָשְׁוָה וְדַבּוֹקָה בְּקָרְשָׁתְךָ תְּמִיד
בְּלִי הַפְּסָק רָגֶע, לְמַעַן יְהִי לָנוּ כֵּחַ עַל יְדֵינוּ זֶה לְסִפְרָתְךָ תְּפִלָּתֵנוּ
לְפָנֵיךְ בְּרָאוֵי בְּלִי שָׁוֹם מִזְגָּע וְעַפְוָב וּבְלִבּוֹל, בְּאֶפְןָן שְׁתַתְקַבֵּל
תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֵיךְ, וַיִּכְמְרוּ רַחֲמִיךְ עַלְינָנוּ וְתַשְּׁיב פָּנֵיךְ אֲלָינוּ. וְתַמְהֵר
וְתַחַישׁ לְנָאלוּנוּ וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מֶשֶׁיחָ אֶזְקָנָנוּ, וְלִמְעֵנָה עָשָׂה וְלֹא
לָנוּ. וְעַזְרֵנוּ שְׁתִּיחָה תְּפִלָּתֵנוּ מִסְדָּרָת בְּרָאוֵי, וְתַתְנוּ בָּנוּ שְׁכֵל וְדָרֻעָת
שְׁנוּכֵל לְכָלְבֵל דְּבָרָנוּ בְּמִשְׁפָּט, וְלֹא נִכְשֵׁל בְּאָמְרִי פִּינָּה, וְלֹא
גַּפְתָּה בְּתְּפִלָּתֵנוּ לִימִין וְלִשְׁמָאל מִן הַדָּרָךְ הַיְשָׁרָה וְהַאֲמָתָה. וְתַזְכִּה
אָוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִיךְ הָרַבִּים לְתַנְּזֵנָה אֶזְקָה לְעַגְנִים מִחְגָּנִים, וְתַזְמִין לָנוּ
מִמּוֹן בְּרוּחָ וְעֲגִニּוֹם הַגּוֹנִים לְזִכְוֹת בָּהֶם. וְעוֹזֵר מִשְׁפָּט אָהָב
אַתָּה כּוֹנֵנָה מִישְׁרִים מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בַּיּוּקָב אַתָּה עֲשִׂית. כִּי מִמֶּךָ
הַכָּל וְמִידָּךְ נִתְנוּ לְךָ. עוֹשֵׂה אֶזְקָות עַם בָּל בָּשָׁר עָשָׂה עָמָנוּ אֶזְקָה,
וְתַזְכִּה אָוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִיךְ לְהִזְמִין בְּכָל עֲוֹשֵׂי צִדְקָה, וְתַסִּיר רֹוע
לְבָבֵנוּ, לְמַעַן נִזְכָּה לְתַנְּזֵנָה אֶזְקָה בְּשִׁמְחָה בְּסִכְרָ פָּנִים יְפּוֹת, וְלֹא

ירע לְבָבֵנו בַתְהַנּוּ לוֹ. פָתֻחַ נֶפְתָח אֶת יָדֵנוּ לוֹ לְתַתַּ לְעֵנִי וְאַבְיוֹן
די מְחַסּוֹרֹ אֲשֶׁר יִחְסֶר לוֹ. וְגַפְקַד לְרַעַב נֶפְשֵנוּ וְעַרְםַנְכָּסָה בְּנָה.
וּבְגַלְלַת הַדָּבָר הַזֶּה תִבְרַכְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְתִעְזְרֵנוּ לְסִידָר תִפְלַתְנוּ
לְפִנֵּיכָה בְתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת. וְתִהְיָה תִפְלַתְנוּ זָכָה וְגַנְזָה בְּלֵי שָׁום
מְחַשּׁבּוֹת וּרוֹת, לְמַעַן לֹא יְהֹוָה שָׁום מִסְךָ הַמְּבָדֵיל בֵין תִפְלַתְנוּ
וּבִנְיִיכָה:

וְהַנְנוּ מַכּוֹנִים בַתִּפְלַתְנוּ וּמַקְשָׁרִים אֶת כָל תִפְלַתְנוּ לְכָל
הַצְדִיקִים שְׁבָדוּרֵנוּ. וְאַתָּה בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִים תִעוֹרֶר אֶת לְבִ צְדִיקִי
אֶמֶת שְׁבָדוּרֵנוּ, וְתַתֵּן לָהּ כַמֵּ שִׂיקְבָּלוּ אֶת תִפְלַתְנוּ וַיַּעֲלֹו אֹתָם
לְפִנֵיכָה. וְאַפְّ אֵם תִפְלַתְנוּ אֵינָה בָּרוּאי וְהִיא מַעֲורָבָת בְּפִסְולָת
הַרְבָה וְאַיִן בַתִּפְלַתְנוּ אָפָלוּ דָבָר אָחֵר אוֹ אַתָּה שְׁתַתְהִיחָה זֶבֶח
וְנִקְנִיה, וְדָבָרִים מִגְמָגִים מְאֹד וְלִשְׁוֹנִי מְלָא פָנָם, כִּי לֹא בְּדָעַת אֲדָבָר
וְהַדָּבָר רַחֲזָק מִן הַמְחַשְׁבָה. הַז עַל בָּל אֶלָה גְּבָרוֹ רַחְמֵיךְ וְחַסְדֵיךְ,
וְתַתֵּן כַמֵּ בְצִדְיקִים הַאֲמֹתִים שִׁיוֹכְלָוּ לְהַעֲלוֹת וּלְחָרִים וּלְהַגְבִּיהָ
כָל תִפְלוֹתֵינוּ לְזֹבֶתָם וּלְנִקּוֹתָם מִכָּל סִיגָן וּפָגָם, בָאָפָן שִׁיוֹכְלָוּ
לְעַלוֹת לְפִנֵיכָה לְרַצּוֹן, וַיַּבְנֵנו מִהָם אֶת קּוֹמֶת הַשְׁכִינָה, לְהַכִּינָה
וּלְסַעַרְה וּלְהַקִּימָה מְגַלּוֹתָה, וְתַקְים אֶת סְבָת דָוד הַנְּפָלָת, עַל יְדֵי
תִפְלוֹתֵינוּ. וְתַשֵּיב שְׁכִינָתָךְ לְאַיזָן, וְתַair פִנֵיכָה אַלְיָנוּ, פְנֵה אַלְיָ
וְחַגְנִינִי. כִּי לֹא בְקַשְׁתִי אֲבָטָח וְתַחֲרִבי לֹא תַושְׁיעָנוּ. רַק בְשִׁמְךָ לְבָד
בְּטַחַנוּ. בְּאֶלְהִים חָלַנוּ כָל הַיּוֹם וּשְׁמַךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סָלָה. וְתַעֲורֶר
אֶת מִשְׁיחָ צְדָקָנו שִׁיקְבָּל אֶת תִפְלַתְנוּ וַיַּעֲלֵה אֹתָם לְפִנֵיכָה, וְכָל
תִפְלוֹתֵינוּ וּתִפְלוֹת עַמָּךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, יְהֹוָה בִּידְךָ לְחַרְבֵ פִיפִוּת,
לְמִחְסָה וּלְמִגְנָזָעָה, לְלִחְזָם אֶת לְוַחְמָנוּ וּלְרִיב אֶת רִיבָנוּ. יְהָם עַל

דָל וַאֲבִיוֹן וַנֶּפֶשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ. הַחֻקָּק מְגַנֵּן וַצָּהָה וַקּוֹמָה בְּעֹזֶרֶתִי. חַנּוֹר חַרְבָּךְ עַל יָרֵךְ גַּבּוֹר הַזָּדָה וַתְּהַרְךְּ. וְלֹמְעַנְךְּ עָשָׂה וְלֹא לְנָנוּ. כִּי גַם מְעַט דְּמַעַט מַעֲשֵינוֹ הַטוֹּבִים וְכֹל עֲדָקּוֹתֵינוֹ וְתִפְלַתֵּנוֹ הַכָּל מְאַתָּה, כִּי מִפְּנֵךְ הַפְּלָל וּמִפְּנֵךְ נִתְּנָנוּ לְךָ. וּכְמוֹ שְׁבָתוֹב, מֵי הַקְּדִימָנִי וְאַשְׁלָמִם. לֹא לְנוּ יְהֹוָה לֹא לְנוּ כִּי לְשִׁמְךְ תָּن בְּבוֹד עַל חַסְדֶךָ וְעַל אַמְתָּה. בְּחַסְדֶךָ חַנִּינִי וְאַשְׁמָרָה עֲדוֹת פִּיךְ. וּכְנִים לְנוּ מַקְרָא שְׁבָתוֹב, לְמַעַן שְׁמֵי אָאֵרִיךְ אֲפִי וְתִהְלַתִי אֲחַתָּם לְךָ. לְמַעַן לְמַעַן אֲעַשָּׂה כִּי אִיךְ יְחַל וּכְבָודִי לְאַחֲרֵי לֹא אָתָן. מְגַדֵּיל יִשּׁוּעוֹת מְלָבוֹ וְעוֹשָׂה חַסְדָּה לְמִשְׁיחָו לְדוֹד וּלְזָרָעוֹ עד עוֹלָם. אָמֵן סָלה:

— ג —

יְהִי רְצֵון מִלְּפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוֹ, הַבּוֹהֵר בְּרוֹד עַבְדוֹ וּבְזִירָעָו אַחֲרָיו, וְהַבּוֹהֵר בְּשִׁירֵי זָמָרָה, שְׁתַׁזְכּוֹר בְּרַחְמִיקָה וְחַסְדִּיךְ הַגְּדוֹלִים אֶת שְׁכִינַת עַזָּה, אֲשֶׁר נִדְרָה מִפְּנַקְדָּתֶךָ בְּצִפּוֹר נִזְדְּרָתָן מִן קָנָה, אַתָּה תָּקֹם תְּרַחְם צִיּוֹן בַּי עַת לְחַנְנָה בַּי בָּא מַזְעֵד. וְתִקְרַבְיָם וְתִגְבְּהָי אֶת בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל מִגְּפִילָתָה. וְתַעֲזֹר אָוֹתָנוּ בְּרַחְמִיקָה גָּרְבִּים, שְׁנוֹזֶבֶת לְחָרִים קֹול וּמְרָה, לְמַעַן יְהֹוָה לְנוּ כָּחַ לְסִידָר לְפָנֵיךְ וּמִירּוֹת שִׁירּוֹת וְתִשְׁבֹּחוֹת בְּקוֹל גִּילָּה וּרְגָן, וְגִגְנּוֹתֵינוּ גִּגְגָן בְּלִי יְמִי חִיּוֹנוּ בְּקוֹל גְּנִיעִים וּעֲרָב בְּאַשְׁר אֲהַבְתָּ. וְתַעֲזֹר לְנוּ לְעַסְקָת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְשִׁמְהָה תִּמְדִיד יוֹמָם וְלִילָּה. וּכְשָׁם שְׁמִסְרָתָת תֹּורַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְמִשְׁהָ עַבְדָךְ, וּבַיּוֹם לְמִרְתָּע עַמּוֹ תֹּרַה שְׁבָכְתָב, וּבְלִילָּה תֹּרַה שְׁבָעַלְפָה. בֵּן תַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחְמִיקָה גָּרְבִּים לְלִמּוֹד וְלִהְנּוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תִּמְדִיד. שְׁנוֹזֶבֶת לְלִמּוֹד תֹּרַה שְׁבָכְתָב וְתוֹרַה שְׁבָעַלְפָה יוֹמָם וְלִילָּה:

רבותנו של עולם, ובנו ברוח מינך הרבים שיחיה לנו כח להתגבר על
השנה, שנוכל לנדר שנה מעינינו ללמד בכל לילה תמיד ששים
מסכתות עם הגמרא הקדושה, למד ולמד לשמר ולבנות
ולקם לעסוק בהם לשמה. קומי רג' בלילה לראש אশמות. ועל
ידי זה ימשך עליינו חותם של חסד. יומם יצוח יהוה חסדו ובלילה
שירה עפי תפלת לאל חי. ותעורר לנו על ידי זה שלא יזיק לנו
לעבודתנו שמיית קול ומלה ונגנון מושם אדם שבעולם, ואפלו
הקולות הפנומיים הבהאים מאפרים האחוות בפתח, אל יהא להם
כח להזיק אותנו לבלבו אותנו מעבודתנו חם ושלום, רק תפנו
לנו כח להעלותם ולברכם ולהקימם להזירים אל הקדשה, ותקים
את ספת דוד הנפלת. וברוח מינך הרבה תעורר חבצלת השرون
לשיר בקהל נועים גילה ורגנן, ותמלך אתה יהוה מהרה לבך על
כל מעשיך. ויקים מקרא שבתוב, ומרו אלהים ומרו זמרו למלאנו
ומרו. כי מלך כל הארץ אלהים ומרו משכיל. ותזכר את עמק
ישראל אשר נפוצו בגנים, ואת בית מקדש החרב מאין ישב.
גם צפור מצאה בית ודרור כן לה אשר שתה אפרוחיה את
מיזבחותיך יהוה עצאות מלבי ואלה. וחשב כהנים לעובדים,
ולוים בדורבם לשרים ולזמרים, וחשב ישראל לגוייהם. ותן לנו
שכל ותכמה דקדשה, שנוכה להמשיך עליינו על מלכותך תמיד,
ולגלוות מלכותך ואדונותך לכל בא עולם, וכessa דוד מהרה תכין,
חיש כל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נועים וmirot ישראל.
או י מלא שחוק פינו ולשׂוננו רגה. ואנו גשר ונזרן לפניה כל

ימינו. ויקים מקרא שברתו, יהוה להוציאנו ונגינותו גננו כל ימי
חיינו על בית יהוה במרה בימינו אמן.

— ד —

רבונו של עולם, אתה עשית עפנו חסר גודל, והוציאת אותנו
ממצרים בכם גודל וביד חזקה, והברלתנו ממחמים שער
טמא, והכנסתנו בחמשים שער קדשה. ותתן לנו יהוה אלהינו
ברחמיך ובחסיך הגדולים את תורתך הקדושה על ידי משה
نبيך נאמן ביתך. אלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה בבחמן
גלו, וספרותינו שבך במרחבי רקיע וכו'. לא נוכל להודות
ולחליל לפניה על כל התובות אשר עשית עפנו, אשר נתת
 לנו את תורתך הקדושה והתיממה, ובחרת לנו מכל האמות,
 וכדרשתנו במצויך היקרות, הנחותדים מזhab ומפו רב. וכמה
 אחרות החרתנו, וכמה הזכחות הזכחות, לבלי לעבור על
 מצוחיה, למען ייטב לנו ולגינו עד עולם. ועתה אחריו כל התובות
 והחסדים הגדולים והנראים אשר עשית עפנו, גם אותי השפל
 והגבזה בתכליות השפלות, אשר אין שפלות למטה מפני, זכית
 גם כן בחסיך הגדולים והעזומים אשר אתה מרחים על כלبشر,
 ובראתות{o} אתך בין ערう ישראל עבדיך, ובראת שמה עלי להיות
 בכלל ישראל עם קדוש, אשר שמה משתחב בשmeno. ועתה אחריו
 כל אלה, מה אמר לפניה ישב מרום, ומה אספר לפניה שוכן
 שחקים, ואיך יובל עבד אדוני זה, עבד גבזה ושפלו במוין, לדבר
 ולפרש שיחתי לפניה יהוה אלהי. ואיך אפתח פי לעמוד לפניה,
 אחריו אשר לא נונחתי לעמוד בטובתי, ורحيתי בידים טובותיך

וחסידיך הגדולים, ולא שמרתי את מצותיך היקרות והחביבות,
אשר הם הטובה הגדולה שבכל הטובות, והחסד הנורל שבכל
חחסדים:

אנא יהוה. אמנה חטאתי ליהוה אלקי ישראל, חטאתי עויתך
ופשעתי, וחרע בעיניך עשיתי, ובזאת וזו עשית. ובפרט
ויפרט אתה חטאתי, כי אריך לפרט את החטא לך יהוה האדרקה ולנו בושת
הפנים ביום זהה. מה אמר מה אדבר מה אצטדק. תרעותך אתה
מעשי וקפקתך אתה טובתי וקדשתי, יונמתי הרבה מאד, גדורל
עוני מגשוא. עצמו חטא מיספר. והנני עתה בעונותך הרבים
כאיש שבור וכגבר עברן יין. כי עונותיך עברו ראשיכם כבד
יכבדו מני. ואם זכרתי ונכחתי, העה לבבי פלצות בעתני,
רחפו כל עצמותי. כי אין שלום בעצמי מפני חטאתי. ותהי עונותך
חקוקים על עצמותי. מבף רגל ועד ראש אין מתום בעצם מעצמי
מפני חטאך ופשעי המרבבים. כי כל עצמותך נשברו וננסרו על ידי
עונותך המרבים אשר נחקרו עליהם. אויל וי לי, אויל וי לי,
מר לי מאד, מר ממות. מר מפל מני מרירות שבועלם.
ובאמת עדין לא התחלה להרגיש כלל באב אחד מעונותך,
אפילו חלק אחד מאלף אלף אלףים ורבבי רבבות. כי על ידי
עונותך המרבים נטפסם לבבי ונתקבלבל הדעת. עד אשר אין אני
יודע כלל מפני ומעצמי. ואלו זכתי לידי ולהריגש קצת מעט
דמעט מעצם באב אחד מהטהר ועונותך המרבים, אשר קלקלתי
ונמנתי בשורש נפשי ורוחני ונשחת ובעולמות עליונים, ומרדתי
געך אדון כל, אשר השמים ושמי השמים לא יכול להו, אשר

כָּל מְלָאכִיו גָּבָורי כֵּחַ וּשְׁרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִיוֹת הַקּוֹדֵשׁ וְעוֹלָמוֹת
 עַלְיוֹנִים וְעוֹלָמוֹת לְמַעַלָּה מְהֻעָלָמוֹת גָּבוֹהָ מֵעַל גָּבוֹהָ עד אֵין
 שִׁיעָור וְעַרְךָ, בָּלָם יַרְעָדוּן וַיַּפְתַּחַדוּן מְאִימָת שָׁמוֹן, וְבָלָם עוֹשִׁים רְצָנוֹן
 בְּאִימָה בִּירָאָה וְאַחֲבָה. וְאַנְיָם בָּרִיחָה קָלָה וְשִׁפְלָה שְׁבָכָל הַגְּבָרָאים,
 טֶפָּה סְרוֹתָה, גַּוְשׁ עַפְרָה, אַבְקָה פּוֹתָה, מְרַדְתָּה נְגַד אֶל עוֹלָם יַתְבָּרֶךָ
 שָׁמוֹן לְעַד. וְהַגְּנִי מַאמְנִין בָּזָה שָׁאָם חִיָּתִי מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ חָלָק
 אַחֲרָם מְאַלְפִּים וּרְבָכּוֹת מְעוֹצָם מְרִירֹות וּכְאָבָא אַחֲרָם מְחַטְּאִי וְעַוּנוֹתִי
 הַמְּרַבִּים, בְּנוֹדָא לֹא הִיה מָקוֹם שִׁיּוֹלָל לְסִבּוֹל אֶת קּוֹל זַעֲקָתִי, וְלֹא
 חִיָּתִי יִכְלֶל לְסִבּוֹל אֶת קּוֹל זַעֲקָתִי וְעוֹצָם בָּאָבִי וּמְרִירָתִי לְבִי אֶפְלוֹ
 רַגְעָ קָלָה, וְכָל הָעוֹלָם בָּלוֹ לֹא הִיה יִכְלֶל לְסִבּוֹל אֶת קּוֹל צַעֲקָתִי,
 אָוי, אָוי, אָוי, אָויָה עַל נְפָשִׁי, גַּעֲוָתִי מִשְׁמֹועַ נְבַהֲלָתִי מְרָאוֹת,
 וְהַסְּפָלָתִי הַרְבָּה מְאָה. וְעַל יְדֵי מְעַשֵּׂי הָרָעִים וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים
 פָּגַנְמַתִּי בְּתוֹרַתְךָ קָדוֹשָׁה וְהַטְהָרָה וְהַתְּמִימָה, וְקַלְקַלְתִּי וְהַפְּכָתִי
 צְרוֹפִּי אֹתוֹתֵינוּ הַתּוֹרָה הַקְדּוֹשִׁים, וְהַכְּנִסְתִּי אֹתָם בְּמִקּוֹמוֹת אֲשֶׁר
 לֹא נָתַן לְחוֹכֶר. וְהַצְּרוֹפִּים הַהֵם אֲשֶׁר הַפְּכָתִי דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִם,
 נְחַקְקָוּ עַל עַצְמוֹתֵינוּ. וְעַל יְדֵי זֶה גַּתְתִּי חַסְדָּם וְשַׁלּוּם בְּחֵלֹבּוֹם גַּתְתִּי
 לְהֵם מִמְשָׁלה, וְהַאֲרָכָתִי אֶת הַגּוֹלוֹת עַל יְדֵי עַזְנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים. וְעַתָּה
 מַה יִשְׁלַׁי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעָקָעָן עוֹד אֶל הַמְלָה, אָכְלָה אֶפְ אֶל פִּי בָּנָן,
 עַדְין לֹא אָבְדָה תְּקֻנָּתִי וְתוֹמְלָתִי מִיתּוֹת, בַּי חַפְזִץ חַסְדָּה הוּא. בַּי
 אַתָּה רֹצֶחֶת בִּתְשׁוּבָת רְשָׁעִים וְאַנְיָם אַתָּה חַפְזִץ בְּמִיתּוֹתָם. וּבְרַחְמָמִיךָ
 הַרְבִּים לְפִרְטָנוּ לְהַתְּנוֹהָת לְפִנֵּיךְ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעַוּנוֹתֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ, וְהַזְּרִיקָת לְנוּ עַל יְדֵי חַכְמָמִיךָ הַקְדּוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמֶּה,
 לְהַתְּנוֹהָת וְהַיְדִים דְּבָרִים לְפָנֵי הַתְּלִמְדִיד חַכְםָם וְהַאֲדִיקָה אַמְתָה שְׁבָדָזָר,

למען על יְדֵי זה תכפר לנו על כל עונותינו ופשעינו. במו שכתוב,
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרה. וכמו שבתוב, וועבר
על פשע לשארית, למני שימושים עצמו בשירים. שהוא האידיק
האמת החכם שבדור, שהוא עני מוד מפל האדם אשר על פניו
הארמתה. ועל יְדֵי זה הוא יכול להעלות והו דברנו לפניו ולכפר
כל עונותינו, ולהוציאו כל הארופים רעים שנחקרו על עצמותינו
על יְדֵי עונותינו, ולהפוך כל הארופים רעים מרע לטוב, שייחיו
נעשים מהם צורפים קדושים בבחלה, על יְדֵי והו דברנו לפניו.
ואנו יתחברו ויתרפאו שברי עצמותינו, וישובו כל אחד למקומם
בשלום, ועל יְדֵי זה נזכה להצלל בה יהוה אלהינו באורך האין
סוף:

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, חזיב מחותבות לבל ידה מפה
נדח. זכור רחמייך יהוה ותקדיך כי מעולם הפקה. וראה כי אולת יד
ואפס עצור ועוזוב. מה געשה עתה יהוה אלהינו כי נשארנו יתומים
ואין אב, ואין מי יעמוד בעדרנו. אבד חסיד מן הארץ. וצדיקי אמת
וחכמי הדור שהיה להם כל הכח הזה שהופרתי לפניו ויתר ויתר
מזה, הלא נסתלקו בעונותינו הרבבים, עד אשר נשארנו רקים
וחסרים מכל טוב, ונשארנו בתורן בראש החר וכנים על הגבעה.
ואם אמנים בונדי אין דור יתום, ובונדי יש צדיקים אמתאים גם
בדור זה, אך הם בחעלם ובהסתור מעינינו, ואין לנו זוכים לידע
מהם ולהתקרב אליהם. ועתה יהוה אלהינו להיכן נפנה לבקש
תרופה וצרי למבחןנו. ואיה אםה הרופא נפשות לחכוש ולרפאת
מבותינו ובאבני האנושה מאד. אויל לנו כי שדרנו, ונמס כל לב

ובשלו כל ברפאים, בבוא השם באתרים, ונלקח ממנה מחמד עיניינו, מшиб נפשנו, חיינו וארכ ימינו, תפארת ראשנו, גאון עזנו, נפשנו ורוחנו ונשחתנו קדשתנו וטהרתנו. הן הפה צדיקי אמת קדוֹשי עליזן אשר נסתלקו בעונותינו, סעו הפה למונחות עזבו אותנו לאנחות, וראה את עמק מרוידים מאד בתכליות חירידה. ואתה יהוה אללים אמת, בוחן לבות וכליות, ואתה יודע אפון לבבנו ועוצם תשוקתנו ותשוקת כל עמק בית ישראל אשר נכספה וגם בלחה נפשם, למצוות מזור ותרופה למכתם. כל איש יודע את גנאי לבבו, כלם כאחד תאבים ומשתווקים ומיצפים מהכחים להתקרב לאידיק האמת למען ישיב אותם מעונותיהם ויתקנו פשעיםם, ויזור לנו את הדרך אשר גלה בה ואת העשה אשר נעשה. ועתה יהוה אלلينו איה חסידך בראשונים, אשר מעולם היו בכל דור ודור צדיקי אמת רועי ישראל, אשר נשאו אותם בחיקם באשר ישא האמן את היינק, עד אשר הזרו אותם דרכיכ יהוה וקרבו אותם אליך. ועתה למה ונחת אותנו, והבית אוטנו מבה אשר לא כתובה בתורה זו מיתה האדיקים, אשר היא קשה מחרבן בית המקדש. ולמה תהיה עדת יהוה בצאן אשר אין להם רועה. ואנן יתמי דיתמי, עוללים לא רוא או, מלכלכים בכל מיini שיטותים, מלאים חטא ועון ופשע, מה נעשה ומה נפעל, ולהיכן גליך ונשותט לבקש תרופה ותחבולה ועזה, ליצאת מ��ילותות דעתנו ורוא לבבנו וכבר מעשינו.

אנא יהוהתן לנו חנינה ולא נאבד, בקש צאן אובדות, צאן נדח. ואין מכבץ, קרב אתה אותנו ברחמים חרביכם וחסידך העזומים.

כִּי בְּאֶמֶת לְפִי דָעַתִי יָדַעַתִי גַם יָדַעַתִי כִּי בְּנוֹדַאי לֹא הָיָה רָאוּי
לְקַרְבָּנִי לְפִי מַעֲשֵׂי הַמּוֹצָרִים וּפְעֻלוֹתִי הַמְגֻנּוֹת וּמְחַשְׁבּוֹתִי
הַמּעֲרֵבּוֹת. וְכֹל מַעֲשֵׂי הַרְעִים שְׁנִיתִי וּשְׁלִשְׁתִי עַלְיהֶם עַד אֵין
מִסְפֵּר, וּכֹמָה וּכֹמָה פְּעָמִים הַבְּطַחַתִּיךְ וּקְבָּלָתִי עַלְיָה שֶׁלֹּא אֲשׁוֹב
עוֹד לְאוֹלָתִי, וּשֶׁלֹּא אֲכַעַיסְךָ עוֹד לְעוֹלָם, וְלֹא יָכוֹלָתִי לְעַמּוֹד
בַּחֲבַטְחָתִי אָפָלוֹ זָמָן מוֹעֵט, וּמְהֻרְתִּי לְקַלְקָל אֶת מַעֲשֵׂי בְּמַה
וּכֹמָה פְּעָמִים עַד אֵין מִסְפֵּר. וְאֵיךְ יַעֲלֶה עַל דָעַתִי לְבָא לִפְנֵיהֶן,
לְבַקֵּשׁ וּלְרָצֹת וּלְפִים אַוְתָה. אֲבָל יַדְעָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי גַבְהָוּ
מְחַשְׁבּוֹתִיךְ מִפְּחַשְׁבּוֹתֵינוּ, וּרְחַמִּיךְ וּחֲסִידִיךְ גַּבְרוּ וּעְמָקוּ וּעְצָמוּ
מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה מִתְפִּיסָת דָעַתֵנוּ. וְאֵי אָפָּשָׁר לְדָעַת וּלְהַשְׁגִּינָה
כָּל עַד הַיָּכוֹן עָצָמוּ וּגְבָהוּ רְחַמִּיךְ וּחֲסִידִיךְ. חֲסִידִי יְהֹוָה כִּי לֹא
תִּמְנֹנוּ כִּי לֹא בָּלוּ רְחַמִּיו לְעוֹלָם. תִּשְׁבַּ אָנוֹשׁ עַד דָבָא עַד דְבָדָכָה
שֶׁל נֶפֶשׁ. עַל בָּן עַל רְחַמִּיךְ הַרְבִּים אָנָי בּוֹתָה, וּעַל חֲסִידִיךְ אָנָי
בְּשַׁעַן, כִּי גַם אָוֹתִי לֹא תַעֲזֹב בְּרְחַמִּיךְ. וְאֵם פָּגַתִּי מִמֶּה שְׁפָנְמָתִי
כִּמוֹ שָׁאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הַיָּכוֹן מִגְעִים הַפְּגָנִים שָׁלִי, כִּי אֲנָכִי אֵי
אָפָּשָׁר לִי לְדָעַת וּלְהַשְׁגִּין בָּלֶל, חָלֵק אֶחָד מַאֲלָפִים וּרְבּוֹת מַפְגִּים
עֲוֹנוֹתִי. וְגַם עֲדִין אֵנִי יוֹדֵעַ בָּלֶל גַּנְגָּד מֵי מְרַדְתִּי וּגַּנְגָּד מֵי חַטָּאתִי,
כִּי הַשְׁגַת רְזִימָתְךָ גַּעַלְמָה מִפְנֵי בְּעֻנוֹתִי. אֲבָל אַתָּה לְבָד יוֹדֵעַ
מִה שְׁעַשְ׀תִּי וּמִה שְׁפָנְמָתִי. אַיְיךְ וּמָה וּכֹמָה וּגַּנְגָּד מֵי פָנָמִי, כִּי אֵין
מֵי שִׁיּוֹדָע מִמֶּךָּ בִּי אִם אַתָּה לְבָד יִתְבָּרַךְ שְׁמָךְ לְעַד. וּעַל בָּל אֶלְהָ
גַּבְרוּ רְחַמִּיךְ וּחֲסִידִיךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָאָנוּ, וְאַתָּה חַפֵּץ חֶסֶד. כִּי
לֹא תַחְפּוֹן בְּמִזְמָת הַמִּתְּבָרְךִי אֶם בְּשׁוּבוּ מִדְרָכְיוּ וְחִיהָ. וְעַד יּוֹם מַוְתָּוֹ
תַּחֲבֵה לוֹ אֵם יִשּׁוֹב מִיד תִּקְבֶּלְוֹ:

לְקוֹטִי ד תְּפָלוֹת

על בן באתי לפניך יהוה אלקי ואלהי אבורי, בלבד נדבה ושפלה רוח נשברה, שתחם ותרחם עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמו בית ישראל. ותשלח לנו צדיקי אמת שיחיה להם כמ לתקון אותנו להחזר אותנו בתשובה שלמה ולתקון נפשנו ולבפר עונותינו. ונזוכה ברחמים וחסידך הربים לחתוך לאידי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תוננו ברחמים הربים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן הפחותים שהם התאות רעות ועיצבות עצמות ותולדותיהם. ועל ידי שתוננו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשותינו מן המודות רעות האלה. ונזוכה בחסידך לסלך ולשבור כל התאות מאננו, שלא יהיה לנו שם פגעה ותשוקה לשום דבר שבולם כי אם אליה, וכל תאותנו ותשוקתנו וחפצינו ורצונו יהיה רק בך ובעבדותך. ונזוכה להיות זריים בעבודתך בתכליות היריות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תפול עליינו שם עצמות ועצבות לעולם, רק גנילה ונשמהך בך. ונזוכה לעבוד את יהוה בשמחה וב טוב לב רב כל, ולהיות בשמחה תמיד:

ובכן תננו ברחמים הربים לתוך זרחה לאידי אמת. למען נזכה על ידי זה להנצל מהיה רעה ומלסיטם. שהם לשון הרע ורברים בטלים ונאה ותולדותיהם. ותעוזנו ברחמים יהוה אלהינו שיחיה כל הבורנו לשמה ולעבדותך, ולא נבר דברים בטלים לעולם, רק כל דברוינו יהיה בתורה ועובדיה ויראת שמים. ובפרט מהטה� העזון הגדול מאד שהוא עזן לשון הרע ורביות שהוא חמוץ

ביויתר, תziel אותי וכל עמק בית ישראל שלא יצא מפי לעולם שום דבר רע על שם ישראל שבעולם. אלה נצור לשוני מרע ושפתינו מדבר מרמה. ותzielני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רבילות מעטה ועד עולם. ותונצנו למדת ענוה באמת לאמתו, ונפשי בעפר לפל תהה, ואופנה לירע שפלותי באמת. ותzielני ברחמייך הרבים מן הרים, שלא אכזום לעולם על שם דבר, ולא אהיה קפדן כלל, ולא יהא בלביו שם בעם והקפדה בעולם כלל, רק אופנה לדבך במדותיך להיות טוב לפל, ולמקללי נפשי תדום. ותzielנו ברחמייך הרבים מן העניות וכן החוסר, ומתזמין פרנסתנו קודם שנצטרך להם ברוח ולא בצדוק, בחתר ולא באסור, בקבוד ולא בכבוד, בנחת ולא בצער, מפתח ירדך הרחבה והפלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חי מעתה ועד עולם:

ועל כל אלה, תונצנו ברחמייך, להרנודות והוי דברים לפניו האידיק באמת ויחכם שבדור, על כל חטאינו ועונתינו ופשעינו, שחתטנו ושעינו ופשעינו לפניה מגעוינו עד היום הזה, למען יכפר علينا על ידי חכמו ועונותנו, ויזהר לנו בדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלה בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזוכה אותנו להיות נצלם באין סוף. ונזקה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתרפשות הנשימות. ונזקה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצכנו משם. ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף, ונזקה להקל בו ברכזא ושוב. ובפרט בשעת תפלהנו תזוכה אותנו שבעל התפלה יהיה דובקים בה

באמות ובטלים אליך. ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפללה שתהיה התפללה בהתקשרות הנשימות, כי אין מעצור ליהזה להושיע. ואף לפיה עבינו ונשימותינו ותווך גלויתינו בתאות הגוף ומדותיו הרעים, אשר נתקשרנו בו מאר אסרי עני וברזל, אף על פי כן אתה גיבור ורב להושיע, ומפקך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע מפקך. ואני בטוחים ומהבים ומקומות ומצעדים אליך, שתרחם علينا בرحמיך הרים, ותונכה אותנו לכל מה שבקשו מלפניך, שנזכה לבטל לנMRI כל תאות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לכוא להתקשרות הנשימות, להככל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו, עד היום אשר תאספנו אליך, והוא תוננו בرحמיך להככל לך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שם חטא ועון ופשע, כי על הכל תמחול ותסלח לנו בرحמיך הרים וחסידיך הגודלים ותנוראים. ותעזר לנו בرحמיך הרים לבטל רצוננו מפני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם, רק רצוננו יהיה ברצונך תמיד. ונזכה לרעת כי יהזה הוא האלהים ולידך כי כל מאורעותינו כלם הם לטובתנו, ולברך על הכל הטוב והטivist, כמו שהיה לך תמיד לבוא. כמו שכחוב, ביהזה אהילך דבר אליהם אהילך דבר. ונזכה להצלחות המלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ولבטל מלכות הרשעה, ולשבור ולבטל מלכות וממשלה כל העופום מעליינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלוך אתה יהזה לבדך על כל מעשיך:

רבותו של עולם. יהזה אליהם אתה ידעת כי לכל המצלחות האלה חיינו יכולים לזכות על ידי צדיקי אמת. ובכן תחננו בرحמיך

הרבנים, לגלות לנו ולהראות לנו את צדיקי האמת שbehor הוה, ולזכותו אותנו להתקרב אליהם, למען תועה אותנו על ידם לכל אשר בקשנו מלפניך. ואם חס ושלום חטאינו המרבים גרמו לעשותך הטהריל בגיןינו ובין הצדיקי אמרת, שיקוי געלמים ונסתורים מעינינו חס ושלום, ואין אנו יכולים להוציאו לאור تعالומות והסתורת צדיקי האמת, יהיו רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, שאתך בעצמך ברחמיך הרים, תועה אותנו ותעורר לנו לזכות ולהגייע לכל מה שבקשנו מלפניך. והוא רברים שהתרודתי לפניה יהיה חשוב ומתקבל לפניה באלו התודתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור. ובכל המעלוות ומהות טובות, ובטול תאונות ומדות רעות, ובכל שאר המעלוות טובות שהינו יכולים לזכות על ידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך, והן מה שלא חוכרנו לפניה, על הפל תעוז לנו יהוה אלהינו ברחמיך הרים, כי אתה אבינו, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבחמים. כי גליו יודע לפניה שרצוינו וכוספי חזק מאד להתקרב לאידיק האמת, אך בעונותינו הרים אין זוכה לדעת מי הוא ואיפה הוא, מי יתן ידעתך ואמצאהו, היהתי מרגלא על הרים מקפץ על הגבעות לבא להתקרב אליו. מספר עברי אנדרנו:

מלא רחמים, ראה עני ועמל, ראה עני ומרודיו לענה וראש, שקדתי ואיתיה בczpor בזיד על גב. כי אין לי למי לפנות להונשע רק לך בלבד עני תלויות. חום ותחמל נא עלי, וסליח נא ומחל נא ובפר נא על חטאוי ועוני ופשעי המרבים. ליהוה אלהינו ברחמים והסליחות כי מרדנו בו. למען שםך יהוה וסלחת לעוני כי רב

לְקוֹמִי ה תְּפִלּוֹת

הוא. כי עמך הפליחה למען תורה. וערנו זוכנו ותתן לנו במתנה
חנם ונדרת חסד כל מה שבקשו מלפניך. ואם שניתי בלשוני
אתה יהזה תכפר בעדי. ותזכנו גם בעולם הזה לטעם מעין העולם.
הבא, להתבטל אליך, ולדעתי שב מלארעותינו הכל לתוכנה.
כי טוב יהזה לפך. ותזכנו לנחלות מלכיותם בעולם. למען דעתך כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהזה האלים אין עוד. וזה יהזה למך על כל
פי והנין לבני לפניה יהזה צורי ונואלי:

— ה —

אתה גילה בعلن כבודך על עם קידשך לדבר עמו. בקולות
ובברקים עליהם גלה ובקול שופר עליהם הופעת בהגלותך
מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות. ובכן יהי רצון
מלפניך יהזה אלהינו ואلهי אבותינו, שתעוזנו ברוחם הרבים
לקנים מצותיך בשמחה גדולה, ותונני ברוחם הרבה להתפלל
לפניך בכל פח, וכל מני כח שנמצא בי ברוח אבורי ושם"ה
גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים בחלב ובדם, וכל חפה
שיש במוח שבראש, ובמוח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש
בחמשה חושים. וכל שאר מני כחות כלם יכלו בתוך התפללה,
שאזכה להוציא הקול והדבר של התפללה בכח גדול. ואזכה
שיהיה קולי נשמע במו רעם גבורותיה, והקול הזה יעורר בנות
לב, שלבי יהיה שומע וمبין היטב מה שאני מתפלל לפניה,
שאזכה להתפלל בכוונת הלב. וובני שיהיה לי לראות שמים יראת
חרומות, ואיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל,

לְקוֹטִי ה תְּפִלּוֹת

שלא אירא ולא אפחד מושם דבר שבעולם, לא משר ואדרון, ולא מושם אדם שבעולם, ולא מהיה רעה ולסרים, ולא מושם דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה חיצוננה כלל, כי אם מפח לבד אירא ואפחד תמיד, ואזקה ברחמייך ליראה עלה יראת הרומים:

וובני ברחמייך הרבהים וחסידיך הגודלים, לפנות את מוחי ומחשבתי מתקומות חיצוניות וממחשבות רות, שלא אטמطم את מוחי ומחשבתי בתאות והרהורים חם ושלום. ולא אחמיין את מוחי ומחשבתי בזמנים חיצוניות ובתאות חם ושלום, ולא אהרר בהרהורים רעים, שלא יהיה לי שום הרהור ומחשבה חוץ בעולם כלל, רק יהיה מוחי ומחשבתי נקי ווזע, שלא יכנס במחשבתי שום מחשבה חיצוננה כלל. ותתן לי כח להתגבר על כל המוחשבות רעות, מחשבות חיצוניות והרהורים הכאים עלי לבלב את דעתך, שלא אתן להם שום מקום לבנוס במוחי כלל, ואזקה לנער בהם ולריב עליהם לגורלם מעלי ומעל גבולי, שלא יהיה להם כח לבנוס בדעתך כלל, ואזקה לקדש את מחשבתי תמיד:

אנא יהוה רחמן מלא רחמים. טוב ומטיב לכל. אתה ידעת את גודל עצם הפנים החנול והגואר הנוגע בעולמות עליונים מאד על ידי כל מחשبة רעה, מכל שבן וכל שבן על ידי הרהור רע חם ושלום, שהוא פוגם ומקלקל מאד בכל העולמות, ועוקר את האדים חם ושלום מפקור החיים, עד אשר קשה לו עוד לשוב ולהשיג ארחות חיים, וכל שאר הפנים העצומים והגוארים עד גבבי

לְקוֹטִי ה תְּפִלּוֹת

מְרוּמִים, הַנוּגָעִים בָּمִקּוֹם שְׁנוּגָעִים, שְׁגַעֲשִׁים עַל יָדֵי בֶּל מְחַשְּׁבָה רַעַה וְהַרְחֹור הַגְּכָנָס בְּמוֹת חַס וְשַׁלוֹם. וְנִם אַתָּה יְרֻעָת אֶת גָּדֵל עַצְם הַהְתִּגְבָּרוֹת שְׁמַתְגָּבָרִים עַלְינוּ בְּכָל פָּעָם, לְבַלְבָּל אֶת דְּעַתְנוּ בְּמַחְשָׁבָות רְעוֹת וְהַרְחֹורִים רְעִים. וּבְעַזּוֹנוֹתִי הַרְבִּים לֹא נַחֲרַתִי לְהַשְׁמָר מֵהֶם וְלַהֲתִגְבָּר עַלְיָהֶם, עַד אֲשֶׁר פָּגַנְתִּי אֶת מוֹחִי מְאָד עַל יָדֵי מְחַשְּׁבָות חִיצְׁוֹנִיות, וּבְעַרְבָּתִי עַל אָסּוֹר חַמֵּץ שְׁחִיתִי מְחַמֵּין אֶת מוֹחִי בְּתָאוֹת וְהַרְחֹורִים וּבְכָבוֹלִים וּבְכָל מִינִי שְׁטוֹתִים. וְלֹא דִי שְׁלָא הָיָתִי מַתְגָּבָר עַל הַמְּחַשְּׁבָות רְעוֹת, אֲפִם נִתְהַי לָהֶם כֵּה לְכָנּוּס בְּמוֹחִי, וְלֹא הַשְׁתְּדַלְתִּי לְגַרְשָׂם בְּכָל, וְלֹא קַנְמַתִּי עַצּוֹתִיךְ הַקְדוּשָׁות אֲשֶׁר גָּלִית לִי בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים לְגַרְשָׂם מִפְנֵי בְּשָׁב וְאַל תַּעֲשֵׂת, וְלֹא שְׁמַעְתִּי לְקֹל מָוֵרִי. אוֵיל וַיַּי עַל תִּימִים שְׁעַבְרוּ בְּכָלְבוֹל הַדָּעַת וּמְחַשְּׁבָות רְעוֹת. טְבֻעַתִי בֵּין מַזְוִילָה וְאַיִן מַעֲמֵד בָּאתִי בְּמַעְמָקִי מִים וּשְׁבָולָת שְׁטַפְתָּנִי, בֶּל דְּעַתִּי וּמוֹחִי נִתְעַרְבֵּב כֶּל בֶּךָ בְּמַחְשָׁבָות רְעוֹת וּבְכָבוֹלִים, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ בְּשָׁעה שָׁאַנִי חַפֵּץ לַהֲתִגְבָּר עַלְיָהָם וּלְבָרוֹת מֵהֶם, קָשָׁה עַלִי מְאָד. וְהָזָה אֱלֹהִים אַתָּה יְרֻעָת לְאַוְלָתִי וְאַשְׁמָוֹתִי מִמְּפָךְ לֹא נִכְחָדוּ. הַז עַל כֵּל אַלְהָ בָּאתִי לְפָנֶיךְ יְהָזָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבֹתִי, בֶּלֶב נִשְׁבָּר וּנְדַבָּת, בְּקִידָה וּבְכִרְיעָה וּבְהַשְׁתָּחוּתָה, בְּתִחְנָה וּבְקִשָּׁה, בְּעַנִּי בְּפִתְחָה, נָאַנְחָ וּנְדַבָּת, שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִתְנַת חַנְם וּנְדַבָּת חַסְר, שִׁתְחַנְנִי בְּרַחְמִיךְ הַעֲצּוּמִים וּחַסְדִיךְ הַגְּפֻלָּאִים, וְתוֹצִיאִנִי מִאֲפָלָה לְאַוְרָה, וַתַּעֲזֹר לִי מַהְיוֹם לְקַדֵּשׁ אֶת מְחַשְּׁבָתִי תִּמְדִיד מַעֲטָה וְעַד עֲולָם: **רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולָּם, צָוֶה בְּעַלְבּוֹן אֲנוֹחִים, תִּיקְרֶנָּא נֶפֶשִׁי הַאֲמַלְלָה**

בעיניה, ותחל עלי בחרמתך וחנינותיך, ועורי וסיעני וחותמי ואמצני, וקדשנו בקדשתך העלונה, שיטש עלי קדשה וטהרה מאתה, באפן שאזכה מעתה לשמר עצמי שלא אגיח לבנים כלל לתוך מתחבתי שום מתחשבת חוץ שבועלם, ולא שום בלבול הגדעת. ומכל שבן וכל שבן, שלא אחרה בשום הרהור בועלם בכלל, רק מתחבתי תחיה קדושה תמיד, זכה ונקייה מכל סיג ופסולת. ובכן טובני ברוחם הרבין, להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבתך ודעתך שום הרהור ומחשבה בכלל על המחלוקת שיש בין הצדיקי אמת. רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה ולא יהיה לי שום הרהור וקשייא עליהם ועל המחלוקת שביניהם כלל. רבונו של עולם. אם אאמין בgmt בטעמי מוחי, אשר על ידי זה איני ראי ובראי להתקרב לצדיקי אמת, וליכות להאמין בהם באמת, אשר מחתמת זה באים עלי מתחשובות חוץ והרהורים להרהר אחריהם חס ושלום. אנא יהוה אל תעשה עמי בחטאך ולא תדריני במפעליך, ועשה למעןך ולא למעני, ומלא בקשותך ברוחמים. ובני שלא יכנס לבני שום קשייא והרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלוקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. ותחל עלי ברוחם הרבין, ובני לשוב אליך באמת ולהשיג ארכות חיים, ובמקום שקללתך שם אתתך. ותשיב אותי ברוחם ותחסידך הנדלים, ממוות לחיים, מתחמץ למצת, מיראה רעה ליראה טובת, מקיים פנום מתחמה פנומה ל��ול טוב לחכמה טובת, תזריעני אורה חיים שובע שמחות את פניך נعمות בימינך נצח. כי עמך מקור חיים באורך גראה

לְקוֹטִי ה תְּפִלּוֹת

אור. אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמִים חֹתֶךָ חַיִם לְכָל חַי. אֵל חַי חַלְקָנוּ צָוָנוּ,
גָּאַלְנוּ מִפְנִית פְּרָנוּ מִשְׁחָת. וְהַצֵּל אֹתוֹת וְאֵת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
מִכֶּל מִינִי מִחְשָׁבֹות רְעוֹת וְהַרְחוֹרִים שֶׁהָם נִקְרָאים סְטוֹרָא דְמוֹתָא.
וְחַנִּי מַאֲתָךְ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, וְתַזְןֵ לֵי חַיִם טּוֹבִים, חַיִם אַרְובִים,
חַיִם אַמְתִּים, חַיִם נְצָחִים. וְעַזְרָנוּ שָׁאוֹבָה לְקַדְשָׁ אֶת הַמּוֹחִין

שְׁלֵי חִנְקָרָים בָּאָר מִים חַיִם:

וּזְבָנִי לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֶמֶת אַהֲבָת הַמִּישָׁר, וַיַּהַ
לְבָכִי לְאַהֲבָה וַיַּרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וַתַּצְאֵל אֹתוֹת מִירָאֹת הַגְּנוּפּוֹלֹת
שֶׁלָּא אַתְּרָא מִשּׁוּם דָּבָר שְׁבָעוֹלִם, כִּי אִם מִפְּךָ לְבָד אַירָא וְאַפְּחָד
תָּמִיד, לְבַעֲבוּר תְּהִיה יְרָאָתָךְ עַל פְּנֵי לְכָלְתִּי אַחֲטָא לְעוֹלָם. וְעַזְרָנוּ
לְהַתְּפִלָּל לְפִנֵּיךְ בְּכָל בָּחִי, שָׁאָכְנִים בְּלִכְחָדָעַ הַתְּפִלָּה,
וְאֹצִיא אֶת הַקּוֹל וְהַדְבּוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכָח נְדוֹל, עַד שִׁיחָה
קְוֹלִי פּוֹגֵעַ בָּמוֹחִי וִיחָה נְשָׁמָע לְלַבִּי בְּמוֹ קְוֹל רַעֲמִים, עַד שְׁחַלְבָּ
יְשָׁמַע חִיטָּב דְּבָורי הַתְּפִלָּה וַיַּתְעֹורֵר לְעַבְדָּתָךְ בְּאֶמֶת, וִיחָה
נְעָשִׁים מְקוֹלִי וְדְבָורי בְּחִינַת רַעֲמִים. וּזְבָנִי שִׁיחָה לֵי יְרָאָת שָׁמִים
בְּאֶמֶת, עַד שִׁיחָיו דְּבָרִי נְשָׁמָעים לְבָרִוּת לְעַבְדָּתָךְ וְלִירָאָתָךְ,
וְקוֹל תְּפִלָּתָנוּ יָעַלְהָ לְפִנֵּיךְ לְרֵצֹן בְּמוֹ שְׁבָעָה קְוּלוֹת שָׁאָמֵר דָּוד עַל
הַפִּים, בְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, קוֹל יְהֹהָעֵל הַפִּים אֶל הַבָּבּוֹד הַרְעִים יְהֹהָ
עַל מִים רַבִּים. קוֹל יְהֹהָעֵל הַפִּים אֶל הַבָּבּוֹד הַרְעִים שְׁבָלְבִּי
שֶׁלָּא יְהֹהָעֵל בְּלַבִּי שָׁוֹם עַקְמִימִוֹת וְעַקְשּׁוֹת בָּלְלָה. לְבָב עַקְשׁ יְסֹור
מִפְּנֵי רֵעַ לֹא אָרְעָ. רַק אֲזָּבָה לְיֹשֶׁר לְבָב בְּאֶמֶת, שִׁיחָה לְבִי יְשֹׁר
עַם יְהֹהָעֵל תָּמִיד:

וּבָבָן יְהָיָה רֵצֹן מִלְּפִנֵּיךְ יְהֹהָעֵל אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבֹתִי, שְׁתַעֲזָרָנוּ

לקוטי תפלות

ה

ברחמייך הרבים

ויתושיעני ברחמייך הרבים לובות לשמחה גדולה באמת בעבודתך, כמו שפתיב, עברו את יוזה בשמחה, ונילו ברעדה. ותונני ברחמייך הרבים לעשות כל המצוות בשמחה גדולה באמת, שיקחה לי שמחה גדולה מהמצוות בעצמה, שאגיל ואשמח מאד בשעת עשית כל מצווה ומצוות, בפה שוכתי ברחמייך לעשות המצוות, וכל שמחה רק המצוות בלבד, לא בשבייל שכיר עולם הבא. מפל שבן וכל שבן שלא יעלה בדעתי חס ושלום פניו של שנות בשבייל בני אדם, או בשבייל עסקי עולם זהה חס ושלום. רק שאזבה לעשות כל המצוות בשמחה גדולה מהמצוות בעצמה. וזהה כל העולם הבא שלי בהמצוות בעצמה עד שלא ארצה שום שכיר עולם הבא בשבייל המצוות, רק שכיר שברי יהיה שתונני לעשות מצווה אחרת בשכਰ מצווה זאת, כמו שאמרו רבותינו וברונם לברכה, שכיר מצווה מצווה. ואזבה כמו שברא שבחותך, ישמח יהזה במעשו, ישמח ישראל בעושיו. שאתה תשמח בנו על ידי שתוננו לעשות מעשים טובים בעיניה, ואנחנו נגילה ונשמח בך. ותעורנו ברחמייך הרבים להמשיך חיית ושבוע טובה וברכה על ידי עשית מצווהינו בשמחה גדולה, לרמח אברינו ושם"ה גידנו, ולכל העולם כלו, ולכל השנה כללה. וכל השלשה קומות, הן קומת עולם, הן קומת שנה, הן קומת נפש, כלם יתברכו ויקבלו חיים וטובה וברכה וקדשה וטהרה, על ידי קיום מצווהינו בשמחה גדולה:

ויתעורנו ברחמייך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם

וַלְמִלְאָת חֶסְרוֹן הָעוֹלָם. וְכֹל מֵינִי גִּזְוֹרָה שֶׁגִּזְוֹרָה עַל הָעוֹלָם, כָּלָם
גִּזְוֹרָה לְבִטְלָה עַל יְדֵי תְּפִלָּתָנוּ. וְגִזְוֹרָה לְדִעָת וְלְהַשִּׁיג אָם הוּא קָודֵם
גִּזְוֹר דִין, אוֹ לְאַחֲרֵי גִּזְוֹר דִין. וְתוֹכְנוּ לִידְעָה אֵיךְ לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֶיה,
וְלְהַלְבִּישׁ אֶת תְּפִלָּתָנוּ בְּסֻפּוֹרִי דָּבָרִים, בָּזְמַן שֶׁהַשְׁעָה צָרִיכָה
לְכָךְ. וְאִם אָמַנָּם בְּעֵת הַזֹּאת אָנוּ רְחוּקִים מְאֹד מִדִּעָת וְהַשְׁגָּה אָתָה,
עִם בָּל וְהַבִּזְקָדָה הַכָּל, וּמִמְּךָ לֹא יִבְצֶר בָּל דָּבָר, אַתָּה יְהֹוָה לֹא
תִּכְלַא רְחַמִּיךְ מִפְנֵי חָסְדֶךָ וְאַמְתַחְךָ תִּמְדִיד יְאֹרֹנוּ. וְתַעֲרֹנוּ וְתוֹכְנוּ
לְהַגִּיעַ וְלִבָּא לְכָל מָה שַׁבְּקַשְׁתִּי מִלְפָנֵיךְ. קָרְדָּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיךְ וְשִׁמְחָה
נִפְשָׁנוּ בְּיִשְׁוּעָתָךְ וְטוֹהָר לְבָנָנוּ לְעַבְדוֹתָךְ בְּאָמֶת, עַבְדָּה שְׁבָלָב זוּ
תְּפִלָּה, לְזִבּוֹת לְהַתְּפִלֵּל לְפָנֵיךְ בְּכָל כְּחֵי בָּאָמֶת, וְלַעֲשׂוֹת מִצּוֹתָיךְ
בְּשִׁמְחָה תִּמְדִיד, יִעֲרֵב עַלְיוֹ שִׁיחָי אֲנָכִי אָשָׁם בְּיְהֹוָה. וְגַפְשִׁי תְּגִיל
בְּיְהֹוָה תִּשְׁיַשׁ בְּיִשְׁוּעָתוֹ. כָּל עַצְמוֹתִי תָּאמְרָנָה יְהֹוָה מֵי כְּמוֹזָה,
מֵאַיִל עֲנֵי מַחְזָק מַמְנוֹן וְעַנֵּי וְאַבְיוֹן מַגְזָוָלָה. אָור זָרוּעַ לְאָדִיק וְלִישָׁרִי
לְבָשְׁמָחָה. בָּרוּךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

— १ —

יְהֹוָה רְצֹן מִלְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחָמֵנוּ
בְּרַחְמֵיכְךָ רְבִיבִים וְתַסְדֵּיךְ חֲגֹדוֹלִים, וְחוֹסֵם וְחַמֵּל נָא עַלְיָה וְעַל נְפָשָׁי
הַאֲמָלָלה, הַצְמָאָה וְהַרְעָבָה וְהַתְּאָכָה לְשׁוֹב אֶלְיךָ בָּאָמֶת. וְעַרְנֵנוּ
בְּרַחְמֵיכְךָ רְבִיבִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ, עַל בָּל חַטָּאי
וְעַזְנָותִי וְפְשָׁעִי, וְחַבְגִּינִי שָׁאַחֲיהָ בְּכָלָל, הַבָּא לְטָהָר. וְאַתָּה תִּסְעַנֵּי מִן
הַשְׁמִים לְטָהָרַנִּי מַעֲנוֹתִי, שָׁאַזְבָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בָּאָמֶת
עַל בָּל עַזְנָותִי. מֶלֶא רְחָמִים, חַוָּסֵּה נָא עַלְיָה בְּרַחְמֵיכְךָ רְבִיבִים, וּרְאָה
דָּלוֹתִי וְשְׁפָלוֹתִי, וְעַל מָה שֹׁוא בְּרָאָתִי, בַּי עַתָּה אַנְיָנִי נְחַשֵּׁב

בשם בריה בָּלֶל, ובאלו עַדְין אֵין לִי שָׁם הָיוּה בְּעוֹלָם בָּלֶל, כי טוב
לִי שֶׁלֹּא נִכְרָאתִי, מַאֲחָר שְׁהַרְעָוָתִי אֵת מַעֲשָׂי. וּבְכֵן בְּאַתִּי לְפִנֵּיךְ
יְהֹוָה אֱלֹהִי שְׁתַעֲזֶרֶנִי בְּכָה שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל אֲהִיה אֲשֶׁר בָּו נִכְרָאתִ
בְּעֵת שְׁהַתְּחִלָּת לְזֹאֵל אֶת גָּנִיק מִפְצָרִים לְעַשּׂות אָוֹתָם לְךָ לְעֵם,
וְלְהַשִּׁיבָם אֲלֵיכְךָ מִפְטָמָת מִצְרָים, כְּמוֹ שְׁהַזְדָּעָת לְמַשָּׁה בְּפָנָה, כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב, בָּה תָּאמֶר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל אֲהִיה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם. וּבְכֵן בְּכָה
הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ הָזֶה, תַּזְכִּנִי בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים שַׁאֲתִיחַל לְהַכִּין עָצְמִי
שְׁיִהְיָה לִי הָיוּה בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי שְׁתַזְכִּנִי בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים לְשׁוֹב
אֲלֵיכְךָ בְּאַמֶּת, שְׁאוֹבָה לְהַרְגִּישׁ בָּאָב חֲטָאִי וְעַזְנוֹתִי הַמְּרֻבִּים,
וְלְשׁוֹב בְּתִשׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפִנֵּיךְ. וּזְכִינִי לְהִיוֹת מִן הַגְּעֻלִּים וְאַינָם
עוֹלָבִים שְׁזָמָעִים חֲרַפְתָּם וְאַינָם מִשְׁכִּים. וּלְמַלְלִיל נְפָשִׁי תְּדוֹם.
וְעַל כָּל מִינִי בְּזִוְונָתִי וְחַרְופָּים וְגַדְוּפָים שְׁאַשְׁמָעָמָא יְהֹוָה אֱדָם
שִׁיבְּזוּה אָתָּתִי, אֲדוֹם וְאַשְׁתּוֹק לָזֶה. בְּמוֹ שְׁכָתוֹב, דָם לְיהֹוָה וְהַתְּחִיל
לָזֶה. וְאָהִי בָּאֵישׁ אֲשֶׁר לֹא שְׁוֹמֵעַ וְאַינָם בְּפִיו תְּכָחותָ. בְּתַחְרֵשׁ לֹא
אַשְׁמָע וּבְאַלְמָם לֹא יִפְתַּח פִּיו. בַּאֲמָת יְדֻעָתִי יְהֹוָה בַּכָּל מִינִי
בְּזִוְונָתִ שְׁבָעוֹלָם אַינָם מִסְפָּקִים לִי לְפִי נֶדֶל חֲטָאִי הַמְּרֻבִּים, בַּי
אַנְיִ נְבָזָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִפְלָמִידִי בְּזִוְונָתִ שְׁבָעוֹלָם מִה שְׁהַפְּהָה יִכְלֶל
לְדָבָר, בַּי בְּעַזְנוֹתִי הַרְבִּים פְּגָמָתִי בְּכֻבּוֹדְךָ הַחֲדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְלֹא
כְּפָרָתִי אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל, וּבְזִוְתִּי אֶת נְפָשִׁי מֵאָד עַל יְדֵי עַזְנוֹתִי,
וְנִתְתַּחַטֵּף לְהָרָם שְׁבָחָלְלַה הַשְּׁמָמָלִי שְׁבָלָב. עַל כֵּן בְּנֹדָאי חֹבֶה
עַלְיִ לְסִבּוֹל בְּזִוְונָתִ גְּדוֹלוֹת וְשִׁפְיכּוֹת דָּמִים. לְכֵן עַזְרָנִי יְהֹוָה אֱלֹהִי
שֶׁלֹּא אֲשִׁיבָה דָּבָר לְמַחְרָפִי וּלְמַבְזִי נְפָשִׁי, לְמַעַן יְהֹוָה לִי לְכִפּוֹרָה
עַל כָּל עַזְנוֹתִי:

ידוה אלחי נפשי יודעת מaad כי אני רחוק מaad, מתחשובה באמת, כי עונותינו עברוראשי, ובלבלו אתה דעתתי, עד שאין אני יודע כלל איך לשוב אליו. והדעת נסתלק ממני ולב עזבני, ואני הולך בעולם גע וניד בלא דעת ובלא לב:

ידוה אליהם אתה ידעת לאולהי ואשותמי ממה לא נכחנו. ועתה אבוי אבוי מלא רחמים, מה עשית, אני אнос לעזורה, ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי להציל נפשי מני שחתה. אשא עיני אל החרים מאין יבא עורי. עורני עורני, חנני חנני, הושיעני ברחמייך הרבהים וחסרייך העצומים, והופעה עלי ממעון קדרשתה, רוח חכמה ובינה, רוח קרשה וטהרה, שאוכבה להתקדש ולהתפרק באמת, ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדם ואשתוק למחרפי ולמבי נפשי. ואזכה לקיים מקרא שכחוב, דם ליהוה והתחולל לו, ולסבול בזונות ובושות ושביכות דמים על עונותי, ולקיים הכל באחבה:

זובני להיות כל ימי בתשובה תמיד. כי מי יאמר וביתי לבי טהרתי מחתטאתי. כי אתה ידעת את לבבנו, כי הלב מערבב בפסולות ובפניות הרבה ואפלו בשעה שאני מתוודה ואומר חטאתי לפניה, גם או באים בלבמי מחשבות זרות ובניות גדרות, עד שאי אפשר לי לדבר דבר אחד באמת ברاءוי. ואפלו להתודות על חטאתי מה שחתטאתי ופשעתינו באמת לפניה, גם זה בגנע ממעני. על בן זובני ברחמייך הרבהים להיות בתשובה תמיד, שאוכבה לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה. ואזכה לתיקן בכל פעם פגש תשובה הראשונה, עד שאזכה ברחמייך

הרבבים לתשובה שלמה תשובה עלאה באמת בראיו, ואו תפחה את לביו ורעתו לדעת את שמה, ואו ארע באמת כי עדין לא התחלה לישות תשובה בפי עוזם גראלה רוממותך שתונכני להשיג און. ואו תונכני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזוכה לעשות תשובה בכל פעם על השנה הראשונה, על שהיית מನשם את רוממות אלחותה, לפי עצם רוממותך שאזוכה להשיג אחר בה בכל פעם, באפנו שאזוכה להיות כל ימי בתשובה תמיד, עד היום אשר תאספנוי אליך. ותוונכני לעולם הבא, ליום שבתו שבת, בלו תשובה. ווונכני לובות את יצרי, ואזוכה לך נס מקרא שבתוב, זבח תורה יכברני. שאזוכה לכבוד אתה בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא. ועורני שאיתיה בורח מן הקבוד באמת, ואזוכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד הפסוק, ותשפייע עלי מבבורך הגרול, ותוונכני ברוח מיך הרבים לכבוד אליהם שאזוכה לכבוד דקדשה למענה בלבד, ולא אהנה מן הקבוד כל למעני, ולא אשתחמיש עם הקבוד כי אם לשמה ולעבורתך באמת, ועורני שלא ישאול ולא יזכיר שם בריה על כבודיו:

ועורני היה אלהי להיות תקיף ואמיין וחוק בעבורתך תמיד. ואל תגיחני לפול חם ושלום לעולם. אל תשליכני מלפניך ורומי קדרשך אל תקח מני. ווונכני להיות עיל וגפיק. ואזוכה להיות בקי בחלכה בקי ברצו בקי בשוב. בקי בעיל בקי בגפיק. ובכל מקום אוכל למוצא אותך בין בעליה בין בירידה. כמו שבתוב, אם אפק שמים שם אתה ואצעעה שאול הנך. ואזוכה לאחزو בך ולהתרבק בה תמיד. ויקים כי מקרא שבתוב, אני לדורי ודורי לוי:

לְקוֹטִי ו תְּפָלוֹת

אֲנָא יְהֹוָה יְהֹמָו וַיְכַמֵּר֔ מַעַיָּךְ וַרְחַמִּיךְ וַתְּגִנְוֹתֶיךְ עַלְיָךְ, וַיַּעַלְהָ וַיָּבָא
וּבָרוּנִי לְפָנֶיךְ לְטוּבָה, וַרְחַם עַלְיָךְ בַּרְחַמִּיךְ הַרְבִּים, וְאֵל תְּגִיחֵנִי וְאֵל
תִּטְשֵׁנִי לְהַשְׁתַּקְעַת חַס וְשַׁלּוּם בְּאֵלָו הַמְּקוֹמוֹת הַגְּמוּכִים וְהַשְׁפְּלִים
אֲשֶׁר בָּאתִי עַד הַנָּהָר, אֲל תַּעֲזֹבֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵל תְּרַחֵק מִמְּנִי. אֲל
תִּבְלַעַנִי מַצּוֹּלה וְאֵל תִּאָטֵר עַלְיָךְ בְּאֵר פִּיה. חַגְנִי וְחַקִּימִנִי, וְמַעֲפֵר
דְּלוּוִתִי וְמַעֲצָם שְׁפָלוֹתִי תְּרוּמְמִנִי. וַיַּקְרֵם מַקְרָא שְׁכָתוֹב, אֲנָכִי אַרְדֵּ
עַמְּךָ מַצְרִיםָה וְאֲנָכִי אַעֲלֵךְ גַּם עַלְיָה. וְהַיְרִידָה יְהֹהָה תְּכִלָּתָה הַעַלְיָה.
חַום וְחַמֵּל עַלְיָךְ, וְשַׁלֵּחַ יְשֻׁוּתָךְ וְתִּמְכְּבִנִי בִּימֵן צַדְקָה, וְתִּסְעַדְנִי
בְּעוֹצָם חַמְלָתָךְ. וְתִּהְיֶה תְּמִיד עַמְּךָ. וְתַּתְּפִּתְחֵן לִי כֵּן וְשַׁכֵּל לְאַחֲזֵוּ בְּךָ
תְּמִיד, וְאֵל תְּגִיחֵנִי לְפָול חַס וְשַׁלּוּם לְעוֹלָם. וַיַּקְרֵם מַקְרָא שְׁכָתוֹב,
כִּי יְפֹלֵל לֹא יָטֵל בַּי יְהֹוָה סָמֵךְ יְדוֹ. וְתִּמְהֵר וְתִּחְיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ
גָּאֵלָת הַנֶּפֶשׁ. וְתַּזְכִּיאָנִי וְתַּעֲלִנִי מֵהַיּוֹם וּמִעַתָּה, מִכֶּל מִינִי נְפִילּוֹת
וְיִרְידּוֹת וְהַתְּרַחְקּוֹת מִפְּךָ שְׁגַנְתְּרַחְקָתִי עַד הַנָּהָר. מַקְרֵם מַעֲפֵר דָּלָל
מַאֲשֶׁפּוֹת זִרִים אַבְיוֹן. חַמֵּל עַל דָּל וְאַבְיוֹן בְּמַוְנִי. חַגְנִי וְחַקִּימִנִי,
חַגְנִי וְחַקִּימִנִי שְׁפָחָתִי אֱלֹהֵיךְ בְּפִי. מַקְצָה הָאָרֶץ אֱלֹהֵיךְ אַקְרָא בְּעַטְפָּה
לְבִי בְּצָור יְרוּם מִמְּנִי תִּנְחַנְנִי.

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, חַום וְחַמֵּל עַלְיָךְ אַבִי שְׁבָשִׁים,
וְתִּגְעֹור בְּהַרְוֹדָפִים וּמִפְּלִימִים אַוְתִי, וְאָמָר לְצַדְקָתִי דִי וְתִּאמְרֵר עַד
פָּה תָּבָא. וּמִעַתָּה תִּרְחֵם עַלְיָךְ וְתִּעְזְרֵנִי וְתִּזְעִיןִי וְתִּתְחִיל לְהַעֲלוֹת
אַוְתִי מִעַלְהָה מִעַלְהָה חִישׁ קָל מְהֻרָה, וְכָל כִּירְחוֹת יְתַהְפְּכוּ לְעַלְיוֹת,
וְכָל הַתְּרַחְקּוֹת יְתַהְפְּכוּ לְהַתְּרַקְבּוֹת. כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבָּנוּ
בְּרַחְמִיךְ, וְתִּתְחַלֵּת לְהַשְׁפִּיעַ עַלְיָנוּ הַמּוֹן קָרְשָׁתָךְ וְתִּזְקַפֵּף חַמְלָתָךְ,
עַל יְדֵי צַדִּיקִי אַמְתָה שְׁבָכֵל הַוָּר וְרוֹר, עַל כֵּן אֵין נָאָה לְדֹעַ לְעַזְבָּנוּ

יהוה אלֵינוּ יְהֹמוּ מַעַךְ עָלֵינוּ, ובאשר החלטות לחראות גדרך
ומטוּבך עליינו, וגנתת לנו תורהך הקדושה על ידי משה נבייך
נאמן ביתך, ושלחתך לנו ברוחםיך הרבים, צדיקי אמת בכל דור
וזדור, אשר על ידם נמסרה התורה לנו, ממשחה ליהושע, ומיהושע
לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור, עד אשר הגיע
אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדין לא כל רוחםיך מפטנו.
הקייזותי ועוד עטה. בן יכמרו מעיך עליינו, ותעוזני לקרים באמת
את כל דברי תורה באחבה. חוסה עליינו ברוחםיך ועוזני להיות
דבוק בה ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

אנא יהוה, ברוחםיך הרבים, ובני שיפקהו עיני ולבבי ואוני
לחראות ולהבין ולשׂמע גדרתך ורשותך, ולשוב אליו באמת,
ויחני מאריך דעתה בינה והשביל להבין ולהשיג דבריכי חתשה
באמת, ותעוזני לילך בהם תמייד. ואזכה להיות בכל בעלי
תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים, ורוצה אתה
בתשובה, ואם לא עכשו אימתי. ותעוזני שאזכה לתשובה
שלמה באמת. לתשובה עלאה. באפונ שאזכה שתיתיחד על ידי,
גנאה התהותנה בגנאה העליונה, ויתתקנן ונישלים על ידי, אדם
העליזן לשבת על הפסא, ושם יהיה בכלל נפשי ורוחני ונשמרי
מעטה ועד עולם. ותملא פגימת הלבנה, ויהיה אור הלבנה באור
התהה, כמו שבתו, ויהיה אור הלבנה באור התהה ואור התהה
יהיה שבעתים באור שבעת הימים. כי מלכונות בכל משלחה
בשמי וברצין. ואתה עוזה גדלות ו嵲אות עד אין חקיה, ואתה
חשב מהשבות לבל ידה ממך גדרה. מימות ומיתיה מזריד שאול

ויעל. ואתה מקשר ומחבר ומיחד שני הפקים יהה, תכלית קציה התחתון עמוקKi שואל, עד רום גבHi מרווחים עד תכלית קציה העליון, מינדרה התחתונה עד נדרה העליונה, כי מי יאמר לך מה תעשה. על כן יגעו רוחך גם עלי, ותחזור חתירה מתחת כפה בבודך חומל דלים שומע אנקת אבויונים, ותעוררني להתעורר באמת ולשוב בתשובה שלמה לפניה באמת, ותזבני לחיות בברוק באמת בצדיקי אמת מעטה ועד עולם. כי לא תחפץ במות המת כי אם בשובו מפרקיו וחיה, תשב אנווש עד דכא ותאמר שובו בני אדם, שבכה יהוה עד מתי והחם על עבדיך, השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקרים:

— ■ —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתறחים עלינו ועל כל עמק בית ישראל, ותטע אמונהך בלבינו, ונזקה להאמין בך ובצדיקך האמתיים, באמונה שלמה, ותהי האמונה זכה ונכונה צחה ונקייה, בלי שום פגם ובליל שום בלבול בעולם חס ושלום כלל. ונזקה ברוחך הרבבים, שתהי אמונהנו חזקה כל כה, אבלו אנו רואין בעינינו אלהותך והשנחתך ובבודך אשר מלא כל העולם. ונזקה רבകים בה תמיד באמת ובתימות ובדרעה נכוונה ומישבת בלי שום תערובת פסולת כלל. כי אתה החולות להראות את עבדך את גדרך ואת יורך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה במשפט ובגבורותך. ונLIGHT אלהותך ומלכחותך עליינו, כי הוציאנו ממצרים, ופדיינו מותקף גלוותם מתוך כור הברזל. עמוקKi הקלות, והוצאה אותנו מנו

שעריו טומאה, והכנסת אותנו בנונ שערי קדשה. ועשית נסים
 ונפלוות במצרים ועל ים סוף, ושברת והכנעת כל אלילי מצרים,
 ושדרת המערכות ושנית הטעב, ועקרת ובטלת כל מני בפירות
 וכל מני אמונהות כוביות של פרעה ומצרים, שרתו שישיתקע בני
 ישראל בינייהם חס ושלום שיתגברו על ישראל חס ושלום, במני
 בפירות ואמונהות כוביות שלהם, אשר זה היה תוקף גלותם.
 אתה ברוחך הרבהם לא עזבת אותנו ביניים, ומהרת להוציא
 אותנו מתוכם, והכנעת ושברת ועקרת כל מני בפירות שלהם,
 על ידי הגסים והטופטים הנזראים שעשית בהם, וגילת
 אלהותך ואדרנותך לכל באי עולם, ומאו נרבקו ישראל לך לעולם,
 והאמינו בהזה ובמשה עבדו. בן ברוחך הרבהם תזנו להאמין
 לך ובצדיק האמתים תמיד, באמונה שלמה וחזקה ונכונה.
 ובאשר אתה אללים אמת, בן נזקה להאמין לך באמת, עד שנזקה
 להרגיש אלהותך עליini, ונזהה רבקים לך תמיד, ולא נפרד מפה
 לעולם אפילו ברגע קללה. ויהיה לנו בושה ופחד ואימה ויראה
 מפה תמיד בכל עת ובכל רגע. ובכל עידך לא נרים את ידינו ואת
 רגלו לушות שום עובדה בעולם. ובכל עסקינו ועשיתנו אבלו
 בעבודות היוצאות שהם אכילה ושתיה וכיוצא בהם, בכל נזה
 רבקים לך תמיד, ובכל ימי לשמד ולעבורה באמת. ולא נשכח
 אותה לעולם, בשכנתנו ובkommenו בשכנתנו בביתנו ובכottage בהרה,
 בדורנו ובשתיוקתנו, בעמידתנו ובישיבתנו, בין בעסקינו
 בתורה ומצוות ובין בעסקינו ברד ארי, בכל נזה רבקים לך
 ולא נשכח אותה לעולם. ותעוזני לךם באמת מקרה שכחוב,

לְקוֹמִי ו תֶּפֶלּוֹת

שוויתי יהוה לְגַדֵּי תָּמִיד בַּי מִימִינִי בְּלֹא אֲמוֹת. וַיְזַכֵּה לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהִותְךָ עַלְיָנוּ תָּמִיד בַּי מַלְאָכָל הָאָרֶץ כְּבָזָק וַיְלַכֵּת בְּכָל מִשְׁלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, אָם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָא אֶרְאָנוּ נִאַמְּן יְהֹוָה הַלָּא אֶת הַשּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ אַנְיָ פָּלָא. מַלְאָ רְחִים חֲפִזְיָה לְחַיטִיב, אָשָׁר בְּשִׁבְיל וְהַלְכָה לְבָרָאת עַלְמָה, אֶת הַשּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וְכָל הָעוֹלָמוֹת עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֶלְפִי אֶלְפִים וּרְבִי רְבָבוֹת עַד אֵין שִׁיעָור וּמִסְפָּר, כְּדִי לְגַלְוֹת אֱלֹהִותְךָ בְּעַולְמָם, כְּדִי שְׁנוֹכָה בְּרָחְמִיךָ לְהַבִּיר אָוֹתְךָ בְּעַולְמָם הַשְּׁפֵל הָעוֹה. בַּי אַתָּה טֹוב וּמְטוֹב לְכָל, וּרְצִית לְהַטִּיב מְטוֹבָךְ לְנוּ, וּלְהַרְאֹת לְנוּ רְחַמְנוֹתִיךָ וְחַנְינוֹתִיךָ. עַל בָּן בְּרָאת עַולְמָךְ בְּרָצָנָךְ הַטֹּוב, כְּדִי שְׁנוֹכָה לִידְעָה וּלְהַכִּיר אָוֹתְךָ, לְחוּזָות בְּנוּעַם זַיְדָה, אָשָׁר זַאת וְהִיא הַטֹּובָה הַגְּדוֹלָה שְׁבָכֶל הַטוֹּבוֹת, טֻבּוֹת הַאֲמִתּוֹת וְהַגְּנִיצִיחִוֹת, וְאֵין שָׁום טֹובָה אַחֲרָת בְּעַולְמָם בְּלָל. וְכָל הַטוֹּבוֹת וְכָל הַגְּנִיסִים וְגַפְלָאותִים שְׁעַשְׂתִּים עַם אֲבוֹתֵינוּ וּעֲמָנוּ, וְאָשָׁר אַתָּה עֹשָׂה עַתָּה עַמְּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה, בָּלָם הַם רַק בְּשִׁבְיל תְּכִלָּת הַטֹּוב הָעוֹה כְּדִי שְׁנוֹכָה לִידְעָה מְפָה, אָשָׁר זַאת הִיא הַתְּכִלִית שֶׁל כָּל הַטוֹּבוֹת שְׁבָעוֹלָם. עַל בָּן רְחָם עַלְיָנוּ אַדְרוֹן כָּל, וְתַקְבֵעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּלַבְנוּ לְעוֹלָם וְעַד, וְשַׁבְעָנוּ מְטוֹבָה, וְתוֹבָנוּ לְחוּזָות בְּנוּעַם זַיְדָה. וְתַעֲזֹר לְנוּ בְּרָחְמִיךָ לְהַתְּפִלֵל לְפָנֵיךָ תֶּפֶלּוֹתֵינוּ בְּכָל לֵב וּגְפֵשׁ, עַד שִׁיהְיָה לְנוּ בְּכָח עַל יְדֵי תֶּפֶלּוֹתֵינוּ לְשָׁנוֹת הַטּבָע, וְלְעַשׂוֹת נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם, וְתַשְׁמַע תֶּפֶלּוֹתֵינוּ תָמִיד. וְתוֹבָנוּ לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּחרָת בָּה מִכָּל הָאָרֶצּוֹת, וְנַתְתָ אָוֹתָה לִיְשָׁרָאֵל לְעוֹלָם, וּמִימָם אֲשֶׁר סְרָנוּ מַאֲתִירִיךָ וּפְגָמָנוּ בְּאָמִונָתְךָ הַקְדוֹשָה, גָלְינוּ מַאֲרָצֵנוּ

ונתרחקנו מעל אַדְמָתָנוּ, עד אֲשֶׁר אָרֵךְ עַלְינוּ הַגָּלוֹת. על כִּן חום וְחַמֵּל נָא עַלְינוּ, וַזְבִּינוּ בַּרְחָמִיךְ תָּרְבִּים לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבָּר וְלִכְבָּל בְּלָיְלָה מִינִי בְּפִירּוֹת וּבְלִבּוֹלִים שֶׁלָּא יַעֲלוּ בְּלִבְנֵנוּ וּבְלָב בְּלָעֵמֶק יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְגַזְבָּה לְהַאֲמִין בְּנִסְיָה הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר אַתָּה עֹשָׂה עַמְּנוּ בְּכָל דָּור וְדָור מְעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹשָׂה עַמְּנוּ עַדְין בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְלֹא גְּכֻפָּה שָׁוֹם גַּם בַּדָּרְךְ הַטְּבָע חַס וּשְׁלוּם, רק גְּדֻעַ וְנַאֲמִין שְׁחַבֵּל מַאֲתָךְ לִפְנֵי, עַל יְדֵי הַשְּׁגַחַת אֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁגִּיחַ תִּמְדִיד בְּהַשְּׁגַחַת פְּרָטִית עַל בְּלַדְךְ שְׁבָעוֹלָם. וְגַזְבָּה לְהַאֲמִין בְּךְ וּבְצִדְיקִי הָאָמִת תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה גַּזְבָּה לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל חִישׁ קָל מְהֻרָה, וְתִמְהֵר וְתִחְיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גַּאֲלָה שְׁלָמָה, וְתִבְיאֵנוּ אֶת

משיח אֶזְקָנִי

רְבָונָו שֶׁל עוֹלָם, יְהֹוָה אֱלֹהִים אָמִת, אֲשֶׁר נִטְעָת בְּנוּ בְּכָל דָּור וְדָור צִדְיקִי אָמִת. הַוְשִׁיעָנוּ וּרְחַמְנוּ בַּרְחָמִיךְ תָּרְבִּים, וַזְבִּינוּ לְהַתְּקִרְבָּה לְצִדְיקִי אָמִת לְקַבֵּל מֵהֶם עַצְוֹת אָמִתִּות וְלֹא גְּסֹור מִדְבָּרֵיכֶם יָמִין וִשְׁמָאל, רק גַּזְבָּה לִילָךְ בַּדָּרְךְ עַצְמַת הָאָמִתִּית, וְתַרְחִם עַלְינוּ וְתַצְאֵל אֹתוֹנוּ וְאַתָּה בְּלַחֲבְרָתָנוּ וְאַתָּה בְּלָעֵמֶק בֵּית יִשְׂרָאֵל, מְעֵצָת רְשָׁעִים שָׁהֵם עַצְתַּח הַנְּחַשׁ הַקְּרָמוֹנִי, וְלֹא גַּתְּה אָזִין לְדִבְרֵיכֶם בְּלָל, וְלֹא נָאֶבֶה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם, וְלֹא יִבְגַּסְוּ דִבְרֵיכֶם וְעַצְמַתְּכֶם בְּלִבְנֵנוּ בְּלָל. וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתוֹעִים, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שָׁוֹם כַּח לְהַטְּבָע אֹתוֹנוּ חַס וּשְׁלוּם בְּעַצְוֹת רַعֲוֹת שְׁלָהֶם, וְלֹא תַעֲשֵׂנָה יְדֵיכֶם תּוֹשֵׁחָה. וְהַצְילֵנוּ בַּרְחָמִיךְ תָּרְבִּים מִכֶּל מִינִי שְׁקָר וְטֻעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא גַּלְךְ אַחֲר עַצְוֹת רַעֲוֹת שֶׁל אַלְוִי הַמְּחַפִּים אֶת הַשְּׁקָר בְּאָמִת, וּמְהַפְּכִים דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִם, וְאוֹמְרים לְרָע טֹוב וּלְטוֹב

רַע, ומוֹנָעים אֶת יִשְׂרָאֵל מִדָּרְךָ הַאֲמָת וְהַגּוֹן, עַל יְדֵי עַצּוֹתָם
הַמִּחְפּוֹכּוֹת מִן הַאֲמָת, אֶת אֲשֶׁר חַחְמָרָת הַקָּלוֹן, וְאֶת אֲשֶׁר
הַקָּלָת הַחֲמִירוֹ, אֶת אֲשֶׁר רַחֲקָת הַם מִקְרָבִים, וְאֶשֶּׁר קַרְבָּת הַם
מִרְחָקִים. וַיְשַׁפֵּחַ מֵהֶם אֲשֶׁר פָּעוֹ בְּעַצְמָן, וְאַיִלְמָן יוֹרְעִים בְּעַצְמָם אֶת
הַאֲמָת לְאַמְתָּהוֹ, וְהַם מִדְבָּרִים לְפִי תְּמַמָּם, וְעַצְתָּם הַפּוֹכוֹת וּמִזְקָת
לְנוֹ מַאֲדָל עַבּוֹדָתָה. רַבּוּנו שֶׁל עַולְם, אַתָּה יְדֻעַת הַאֲמָת, וּלְפִנֵּיךְ
נָגְלוּ כָּל תְּעַלּוֹמֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עַולְם וּתְעַלּוֹמֹת סְתִרְיוּ כָּל חַי.
קוֹמָה בְּעַזְרָתָנוּ וְחַצֵּל אֹתוֹתָנוּ מֵהֶם, שֶׁלָּא יַדְבּוקוּ וַיְכַנְסּוּ דְבָרִים
בְּלַבְנָנוּ בְּלָל, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִהְמוֹנָם וְלֹא מִהְמָהֶם. גַּדוֹלָה הַעֲצָה וּרְבָה
הַעֲלִילִיה, וַיְבִנּוּ בְּרַחְמֵיכְךָ רַבִּים שִׁיתְגַּלוּ לְנוּ צִדְקִי הַאֲמָת, וַיְנַכְּהַ
לְהַתְּקִרְבָּה אֲלֵיכֶם בְּאַמְתָּה, וּלְקַבֵּל מֵהֶם עֲצֹות נְכוֹנָה וּבְרוֹרָה
וַיְשַׁרְתָּה, עֲצֹות טוֹבּוֹת הַגְּמַשְׁבִּים מִתְּרִינְגּ עַטְפִּין דָּאוּרִיתָא, שַׁנְׁזַבָּה
לְקַבֵּל אוֹרָה הַאֲמָת עַל יְדֵי עַצְתָּם הַאֲמָתִית. וּלְעַל יְדֵי זה נַכְּהַ
לְאַמְוֹנה שֶׁלָּמָה בְּאַמְתָּה לְעַולְם וְעַד:

וְעַזְרָנו בְּרַחְמֵיכְךָ רַבִּים לְשִׁמְוֹר אֶת הַבְּרִית קָדְשָׁה. וְרַחְםָעָלֵינוּ
וְחַצֵּלָנוּ אֹתוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכֶּל מִינִי פָּנָם של
נָאָופָה חַס וּשְׁלוֹם, חַן בָּרָאֵיהֶן בְּמַחְשָׁבָה בְּדָבָר וּבְמַעַשָּׁה, וּבְכָל
הַחֲמִשָּׁה חֽוֹשִׁים, בְּכָלָם תִּשְׁמְרָנוּ וְתִצְלָנוּ מִכֶּל מִינִי פָּנָם הַבְּרִית.
רַק תַּעֲזִירָנוּ לְהִיּוֹת קָדוֹשִׁים וּטוֹהָרִים בְּכָלָם, וַיְנַכְּהַ לְקַדְשָׁת הַבְּרִית
בְּאַמְתָּה בְּרַצְוֹנָה הַטוֹּב, וּבְצִילָּנוּ בְּנִפְיַיִם תִּסְתִּירָנוּ. וַיְזַבְּנָנוּ לְקָם מִצּוֹת
צִיצִית בְּרָאֵי בְּכָל פְּרַטִּיהִים וּדְקִדּוּמִיהִים וּבְנוֹתִיהִים וּתְרִינְגּ מִצּוֹת
הַתְּלִוִיִּים בָּה. וּלְעַל יְדֵי כְּנֶפֶי הַצִּיצִית הַקְּדוֹשִׁים תָּגֵן עַלְינוּ וְתִצְלִיל
אֹתוֹנוּ מִכֶּל מִינִי פָּנָם הַבְּרִית, וַיְזַבְּנָנוּ לְהַתְּקִדְשָׁה בְּקַרְשָׁתָה תִּמְדִיד,

ועל ידי זה תatial אוננו מעצת הנחש, מעצת המפתחים והמפתחיתים והפריחים מהירך האמת, בכוננה להרעה או שלא בכוננה, ונכח לאケבל ולהמשיך עליינו אור השכל האמת של צדיקי אמת, על ידי שנוכה לאケבל ולקיים עצות טובות ואמותיות שליהם, ועל ידי זה נוכה לאמת ולא יצא דבר שקר מפיינו לעולם:

רבותו של עולם. האילנו ברחמיך הרבהם מבל מני שקר וטעות שבעוולם, חן מדברי שקר שלא יצא מפיינו לעולם שום דבר שקר חס ושלום, וחן מדרבי שקר שלא נליך בדרכי שקר חלילה. ותיאל אוננו ברחמיך מהרבים נוכחים מדרבי תועים, רק תהיה בעורנו תמיד לילך בדרך האמת לאמתו, באפנ שנוכה על ידי האמת לאמינה שלמה, ונכח לחابر וליחד אמת ואמונה תמיד. ועוזרנו שתהיה תפלהנו נכונה וסדרורה ושגורה בפינו ובלבבנו, ותנלה נסים ומופתים בעולם לטעם דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלhim אין עוד. ותזקור את עמו ישראל להוציאם מהתוקף גלוותם, אשר גלית אוננו זה במחשנים, ותשרה ותהייש לנו לנו נוכה לשוב לארכינו, ותביא לנו את משיח אדקנו במרה, ויקים מקרה שכטוב, והיה צדק אוור מתרני והאמינה אוור חלצין. אמת הארץ הצמה וצדקה מושגים נשקף. וקיים לנו מקרה שכטוב, תפואו תשורי בראש אמונה. במרה בפינו אמן:

== ח ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, אל רחום ותנו ארך אפים ורב חסך ואמת. שתעורר רחמיך וחסדייך הגדולים

עלינו, ותווננו ברוחםיך הרים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתאים שבדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמדת בית ישראל על ידם, כי מכם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל. ובכן עוזני יהוה שנזקה להמשיך מכם רוח חיים למלאת כל מחסורנו, ותשמע קול אנחותינו תפיה, ויהיה לנו כח להמשיך על ידי אנחותינו רוח חיים רוח טוב מהצדיק אמת, להשלים כל החסרונות שחרר לנו, הנה בנטוף, הנה בנטפה, הנה בנטמן, בנטמי וברוחני, כלם יתמלאו וירושלו לטובה, כי עמדת מקור חיים, ואתה משפיע רוח התהים לכל חי ולכל דבר שבעולם, על ידי צדיקיך האמתאים בדרךם בתורתך הקדושה תמיד, אשר היא חיינו וארכ ימינו. על בן חמל על עמדת ישראל, ותגלה לנו צדיקך האמתים, ותווננו להמשיך מכם רוח התהים, עד שיחיה לנו כח על ידי אנחותינו בלבד שאנו מיאנחים על מה שחרר לנו, שיחיה נשלם החזרון תקף, ות מלא כל משאלות לבנו לטובה. וכל העונות והחטאיהם והפשעים שחטאנו לפניה, אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרות חיים, ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחרר לנו, על כלם תמחול ותסלח ברוחםיך הרים על ידי צדיקך הדור האמתאים אשר רוח אללים בקרים, אשר על ידם אתה מתרצה ומתחjis לישראל ברוחםיך, ועל ידם אתה מכפר ומוחל לעונותינו בכל דור ודור, כמו שבתוב, ואיש חכם יכפרנה. ותבטל ותשבר ותבגיע כל אויבינו, וכל הקמים עלינו לרעה מהירה הפר עצם וקלקל מחשבתם:

זהו אללים אתה ידעת שפלותנו ותלישותנו בעת זאת, אשר ירדנו מטה מטה כי אולת יד ואפס עצור ועוזוב, כי סר בנתנו. ובכל

יום ווַיּוֹם מִתְגָּבֵרים עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד עַל כֵּל אֶחָד וְאֶחָד לְרַחֲקָנוּ מַעֲבוֹדָתֵךְ בָּאֶמֶת חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹגֶרֶשֶׁנוּ מִן הַחַיִם הַאֲמָתִים חַלְילָה. וְלֹא דִי לְנוּ בָּצְרוֹתֵינוּ וְדוֹחֲקָנוּ וְעַמְלָנוּ שִׁישׁ לְנוּ מַעֲצָמָנוּ, מַה שְׁתָאֹת הַגּוֹף וְמַדּוֹתֵינוּ הַרְעָיוֹת מַתְנָגְבָּרִים עַלְינוּ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה, עד אֲשֶׁר בָּשֶׁל בָּחַם הַסְּבָבָל. בַּי בְּעֻנוּתֵינוּ לֹא הַשְׂתַדְלָנוּ לְגַרְשָׁן הַאוֹרָח מַקְרָבָנוּ עד אֲשֶׁר נַעֲשָׂה חַס וְשָׁלוֹם בְּאֶלְוּ הוּא בַּעַל הַבַּיִת, עד אֲשֶׁר תָּשׁ בְּתַחַנוּ וּמַטָּה יָדָנוּ מְאֹד. וְלֹא דִי לְנוּ בְּכָל זֹה, בַּי אָם עוֹד רַבִּים קָמִים עַלְינוּ, רַבִּים מְאֹד, יְהוָה מָה רַבּוּ צְרִינָנוּ, בְּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נְגַלָּה הַכָּל, בָּמָה וּבָמָה מִינִי שְׁזָנוֹאִים וּמַקְטָרָגִים שְׁעוֹמְדִים עַלְינוּ בְּכָל עַת, הַז לְמַעַלָּה הַז לְמַטָּה, אֲשֶׁר הַגְּדִילוּ עַלְינוּ בְּפִיהם, וַיָּאִרְיכוּ עַלְינוּ לְשׁוֹנָם, פָּצִיעַ עַלְינוּ פִּיהָם אָמְרוּ בְּלָעָנוּ, בַּי חַפְצָים לְבָלָעָנוּ חַגָּם חַס וְשָׁלוֹם. מְרָא דְעַלְמָא כּוֹלָא, רַחֲמָן אֲמָתִי, מְלָא רַחֲמִים רַבִּים וּחֲסָדִים עֲצֻוםִים, אַתָּה יְדֻעַתָּה מַיְּמִין וּמַיְּמִינִים עַלְינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה. לְמַה תָּבִיט בּוֹנְגִדים תְּחִרְישׁ בְּבָלָעָרְשׁ עַדִּיק מִמְּנָנוּ. יְהֹמוּ נָא רַחֲמִיךָ עַלְינוּ, וַיָּגֹלוּ רַחֲמִיךָ עַל מַדּוֹתֵיךָ. בַּי אַתָּה יוֹדֵעַ שָׁאַנִּין בָּנוּ בָּחַם לְעַמּוֹד נְגַד אֶחָד מְשׁוֹנָאַנִּין שִׁישׁ לְנוּ בְּגַשְׁמִיות גְּרָפָס וּגְדוֹשׁ מְאֹד בְּמַונְנוּ הַיּוֹם, וְאַיְדָךְ יָכֹלָה חַלּוֹשִׁי בָּחַם מְנוֹנוּ לְעַמּוֹד בְּפִי אֲרִיוֹת. בּוֹחֵן לְבֹות וּכְלִיוֹת, יוֹדֵעַ תְּעִלוֹמֹת, יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יְדֻעַתָּה בְּכָל בּוֹנְתִי רְצִיוֹה לְשִׁמְךָ בָּאֶמֶת. וְאַם אַמְּנָם מַעֲשֵׂי אַיִּם עֲולִים יְפָה, וּפְעַלּוֹתִי סּוֹתְרִים אֶת דְּבָרִי, וְאַיִּנִי יוֹכֵה לְרַחֲמָן עַל עַצְמֵי לְמִלְאָתָּה מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְהִיּוֹת בְּרַצְוֹנָה הַטוֹּב בָּאֶמֶת, אֲשֶׁר בָּזָה לְבָד חַפְצָתִי. הַז עַל כֵּל אֱלֹהָה גָּבָרוּ רַחֲמִיךָ וּחֲסָדֵיךָ,

לְקוֹטִי ח תְּפִלּוֹת

ומח שבה הטובה אתה מצרף למעשה. כי אתה ידעת את לבבי,
אשר זה בטה אני כוסף ומשתוקק ומכויה ומיחל בכל עת ובכל
שעה לזכות לישועתך באמתך, שתערני לבנום בעבודתך באמתך.
ולמה תטענו יהוה מדבריך. ולמה תתן בך להעומדים علينا
הרצוים להסתיר האמת, ולהנברח השקר חילחה, כי אין לנו
בך לעמוד בנגדך, כי אם עלייך בלבד אנו נשענים וליישועתך אנו
מצפים ומכוים:

ובכן יהי רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתערנו
ברחמייך תרביהם להנצל מפל שונאיינו ורודפיינו הקמים علينا
בכל يوم בגשמיות וברוחניות. ותתן לנו בך ורום חיים דקראה
להתגבר עליהם להכינם ולהשפיכם עד עפר, ותסיר מהם הרום
תיים שהם מקבלים מהסתרא אחרא מחרב דקלפה לבך יהוה
לهم שום בך להתגבר עלינו, ותאלנו מפיהם, ותוושע מחרב
מפיהם ומיד חזק אביון. אנה יהוה עזרני ברחמייך תרביהם לזכות
להתפלל לפניה בכל לב באמת ובאמונה שלמה שתהא תפלה לנו
ונכונה ומסדרת בראו ו בכונה שלמה באמת, שתהיה
מחשבתך קשורה בדבורי התפלה, שאזכה לבון היטב בדבורי
התפלה, ואזכה לשפוך במים לבי נזח פניה יהוה בתפלה.
ותהיה בעורי שאוכל לפרש שיחתי לפניה תמייה, זאת כל אשר
עם לבבי אשיחה לפניה. כי אתה ידעת כי זרכי הפה מרבים
מא, כי צרות לבבי הרחיבו מאה, ודרעתך קארה לבאר ולפרש
לפניה את זרכי בקשוטי המרכיבים. על בן חום וחמל נא על נפשي
האמלה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניה.

ויתשלח בפי דברורים בשרים דברוי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעודר רחמייך שתקבל תפלתי לפניו ברחים. ותעללה תפלתי לפניו למעלה למעלה, ויהיה לנו כח על יدي תפלותינו לעוזר את העדן קעלין לפתוח שם התעוררות שפע רחים ורעת עליון, עד שהיה נמשך עליינו הנהר היוצא משם להשkont את הנון דא אורייתא, אשר שם שורש נשמותינו, ועל ידי זה ירבו ונידלו ויצמו נשמותינו הנדרלים שם בגין היה. ועל ידי זה יהה נפתח לנו שבילו השכל האמת. ונזכה לחכמה בינה ורעת. ויהיה לנו כח לעסוק בתורתך באמת. ותערנו ברחמייך לברר דיין התורה באמת, לזכות להלכה ברורה, ונזכה למד ספרי הפסקים, ותשפיע לנו חכמה בינה ורעת אמת, שייהנה לנו כח לברר פסקי ההלכה באמת, לברר המתר מן האסור, הטהור מן הטמא, הבשר מן הפסול, ולמען יהה לנו כח על ידי זה לתקן ולברר כל הפנים שפגנו בכל העולמות על ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הtoutוב והרע בכל העולמות ופוגנו הרבה מאד. על בן תערנו ברחמייך לזכות לתקלה באמת, אשר על ידי זה נזכה לשיפוח לנו אור השכל האמת באפן שנזכה לברר פסק ההלכה על מכוונו באמת. ועל ידי זה יהה לנו כח לברר הtoutוב מן הרע בכל העולמות שפגנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר. ותملא כל משלאות לבנו לטובה, ונזכה להזיא מכח אל הפוועל, את כל זרכיו בקשותינו. ובכן תערנו ברחמייך, שנזכה על יידי למود ההלכה לברר ולזכך ולתקן כל הארבע יסודות שבסופנו, להכנייע ולשבך כל המדוזות רעות וכל

לְקוֹטִי ח תְּפִלוֹת

הפתאות רעות הבאים מהם, ולבירר הטוב שבקהם, לופות לכל
המדות טובות באהמת. באפן שיתבררו ויודכו כל הארבע
יסודות, יהיה רק בלו טוב, בלי שום אחיזת הרע בכלל, עד שהיה
בכלים כל הארבע יסודות באربع אותיות שמקה המידה, אשר
משמעותו שרשם למעלה בקדשה:

אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך, להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך.
אם אמנים ידרנו במה אנו רוחקים עתה מנתקה אחת מבל מה
שבקשנו. עם כל זה אין מעצור ליהוה להושיע, ומתקד לא יפלא
כל דבר, ועמדו הישועה לעזרנו ולזקנו להגיע לכל מה שבקשנו
מלפניך. עשה לנו למען שמקה, ולמען האדיקים האמותיים אשר
ובו להגיע לכל אלה ויוצר מזה. ותמשיך עליינו כח וגבורה מהם
ברחמיך. לחויתינו ולאמצענו לזכות אותנו לבא נם בן לכל אלה.
ולזכות בכח האדייק האמת להתגבר על כל השונאים המתנוגדים
על האמת. ותשבר ותכני עת כל האנורות של הרשעים, שהם
המדות רעות שהתגברו עליהם, ועל ידי זה תשפיל הרשעים ערי
ארץ, ולא יהיה להם שום כח להתגבר עליהם חס ושלום, ולא
תעשינה ידריהם תושיה, יבשו ויבהלו מאד כל אזיבי ישובו יבשו
רגע:

ויתעורנו לקים מצות ציונית בתקונה בשלמות. בכל פרטיה
ורקדים ותרני"ג מצות התלויים בה. ובכוננה שלמה בראו ובלב
טוב ובשמחה גדולה, באפן שנזכה להמשיך הרום חיים דקדשה
על ידי מצות ציונית, למלאת כל החסונות שקשר לנו בגשמיות
וברווחניות, בנוף ונפש. ותאחו בכנפות הארץ ותגער רשעים

ממנה. ותשרב ותפיגר ותכני ותשפיל את איש צר ואויב, הוא עשו איש שער, ותוציאו בלו מפיו. חומל דלים שומע אנקה אבינוים, חזב מהשבות לבל ידה מפה נחת, ריחם עלי ותוציאי אני מבין שני קרשעים הקמים עליינו לבלענו חם ושלום, אל תבלענו מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. ובשם שענית ליונה במעי הגדת, בן תענני ברוחםך קרבאים להוציאי מבין שני הכהרים, כאשר הבתחת לנו, במו שבתוב, אמר ארני מבחן אשיב אשיב ממצלות ים. ודרשו רבותינו וברוזם לברכה, מבין שני אריות הבתיתנו השם ותברך להשבינו מהם. אבינו אב הרחמן, חמל علينا בעת צרה זו, חום ותחמל על גראף במוני, על פחשך ומורת במוני, על גאנח וגראף במוני, על מרווחק ומגראף מפה במוני. אל תתן לתי נפש תורך חיית ענית אל תשכח לנו. מתה מתים ברוחם רבים התינו וקימנו באור פניה, ותן לנו כח להמשיך הרוח חיים רכרצה על ידי אנחותינו למלאת כל משאלות לבנו לטובה, שנובה לעשות רצונך תמיד כל ימי חיינו. ונזוכה להיות סור מרע באמת, ולעשות הטוב בעיניך תפימה, אנחנו וצאנצאיינו וצאנצאי עוף בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

— ט —

יהי רצון מלפנייך יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, הבוחר בתפלה עברינו, שתרחם עלי כל עמק בית ישראל, ותזקנו בחסידיך העזומים להתפלל ולהתתנו תפלותינו ותחנותינו לפניה, באמת ובלב שלם. הורנו

מה שנדרבר, הבינו מה ששאל. ובמי שאוציא דברי התפלה לפניו באמת לאמתו. באפן שיאיר לי אור האמת, ליצא מתחען עמוק החשך והמחשבות ורות והקלפות העומדים עלי ומסבבים אותה בכל עת, ובפרט בשעת התפלה שבלם באים עלי ומסבבים אותה מכל צד ומכל פנה, בכמה מיני סבובים ובבלבולים תרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד שאני יכול לפתח פיבתפלה, ואני יכול להוציא אפלו דבר אחד בתפלה כי ראוי, מנדל החשך והמחשבות ורות והבלבולים והמנעות והמסבבים המשבבים אותה מכל צד בשעת התפלה. ואין לי שם פתח תקווה והאלה להנצל מהם כי אם על ידי דבר האמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים אשר על ידי דבר האמת תאיר לנו בתוך עמק החשך והאפללה לצאת מהחשך לאור גודול, כי אתה חפי באמת וקרוב אתה לכל אשר יקרה באמת. ועל כן באתי לחולות פניך יהוה אלהי, ולהשתטח לפניך ולפרוש פבי אליך, שתעורר רוחמיך האמתיים עלי, על עני ואביוון במוני. ותשפיע עלי ברוחמיך הרבה אור האמת, שאזכה לדבר לפניך דברי התפלה באמת לאמתו. ואזכה להוציא כל דברי התפלה מפי, באמת ברור נךiesel, למען אזכה שיאיר לי אור האמת למצוא הפתחים בתוך החשך הנadol המתגבר עליו בכל עת, הרוצה להחשיך ולהסתיר ממנו חס ושלום אורך הנadol. ואם חטאתי עוית ופשעתי לפניך מגעורי עד היום הזה, ופנמתי לפניך פנים הרבה מאד, ושניתי שלשתי עליהם פנים אין מספר. ובכל פעם על ידי כל חטא ונגמ, הוספתاي עלי חס ושלום חשך על חשה, ונסגר על מסגר,

ומסכים ומ奇יצות על מסכים ומחריצות, ומגינות על מניעות, ובלבולים על בלבולים, עד אשר באתי בתוך עמק החשד ואפלה גדולה מאר, ונחשבו ונסתרו מעיני כל מיini פתחים שיש שם, ליצאת על ידם מאפלה לאורה, טבעתי בין מצולחה ואני מעמד באתי במעמקי מים ושבות שטפתני:

הן על זה באתי לפניה יהוה אליה ואליה אבוזתי, חמל חמל, חום חום, רחם רחם, האל האל. וכשם שנבררו علينا רחמייך וחסדייך העזומים, ונLIGHT לנו עצה הקדושה הזאת, בז יHAMו נא מעיך ורחמייך עליינו יהוה אלהינו, ותערנו ותוציאנו בחסדייך הנוראים והנפלאים שנובכה لكم עזה הקדושה הזאת, שנובכה להוציא אמת דבורי אמרת לפניה בתפלהינו ותחנותינו ובקשתינו, עד אשר לא יהיה שם כח לשום חשך ואפלה למנוע אותנו חס ושלום מתפלתנו ועבונתנו. ובכל מיini חשך ואפלה הרוצים להתנבר עליינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכל נובל למוצא הפתחים על ידי דבר האמת שנוציא מפיינו, ליצאת על ידו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. כי אתה תאר גרי יהוה אליה נגיה חשבי. ויקים מקרא שכטוב, יהוה אורינו ויישע מפי אירה יהוה מעוז תמי אפחה. כי אתה ידעת יהוה אליה, אשר אין לי שם פתח האלה אחרית כי אם על ידי זה, על ידי שתוכה אותך לדבר דבורי אמרת לפניה ברוחך הרבהם הרבהם לילך בדרך אמת תמיד, ואופה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשمرני ברחמייך הרבהם שלא יצא שם שקר מפי אלו בטעות שלא בכוונה, רק כל דבריו יהיו דברי אמרת תמיד. ותיחדר את

לְבָבֵי אֱלֹהִים, שָׁאוֹבָה תָּמִיד לְהַטּוֹת דָּעַתִּי וּמְחַשְּׁבָתִי אֶל הַאֲמָתָה לְאַמְתָהוֹ, וְאַתָּה תִּסְעַנְיִי מִן הַשָּׁמִים לְרוֹזָה וּלְילָךְ בְּנִתְיבַּי הַאֲמָתָה תָּמִיד, וְלֹא אָפָה מַדְרָךְ הַאֲמָתָה יָמִין וִשְׁמָאל. הַדְּרִיכָנִי בְּאַמְתָה וְלֹמְדָנִי בַּי אָפָה אֱלֹהִים יִשְׁשֵׁי אַוְתָּה קַוִּיתִי בְּלִי הַיּוֹם. שָׁלָח אָזְרָךְ וְאַמְתָה הַמָּה יִנְחֹנוּ יְבִיאוּנִי אֶל חָרְקָדְשָׁךְ וְאֶל מִשְׁבְּנוֹתָיךְ, וְאֶל תִּצְלָל מִפְּנֵיךְ שְׁחִיחִי וּתְפִלְתִּי וּתְחַנְתִּי לְפָנֵיךְ בְּאַמְתָה לְאַמְתָהוֹ, וְתַעֲורֵנִי שָׁאָכָל לְפִרְשָׁה בְּלִשְׁיחָתִי לְפָנֵיךְ בְּאַמְתָה. וְאַתָּה בְּלִאָשָׁר עַמְּלָה לְבָבֵי אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים אֲבוֹתֵינוּ. בַּי אַתָּה יִדְעַת אֶת אֲשִׁיחָה לְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים אֲבוֹתֵינוּ. בַּי אַתָּה קָרְבָּן לְבָבֵנוּ, כִּי צָרַבְיִ הַפָּה מְרֻבִּים מִאָה, וְדָעַתִּי קָצְרָה לְבָאָר וּלְפִרְשָׁה. אַלְוּ בְּלִתְיִם דַּיְוָה וּבְלִאָנְפִים קָוְלָמְפִיזִין, אֵי אָפָשָׁר לְבָאָר וּלְפִרְשָׁה אֶפְסָ קָצָה מַצְרָבִינוּ הַמְּרֻבִּים מִאָה. בַּי עֲרֵין לֹא הַתְּחַלֵּנוּ לְהַכְּנִיעַ וּלְבִטְלֵל שָׁוָם מִדָּה רָעָה וּשְׁוָם פָּאוֹה רָעָה מְאַתָּנוּ, וְאַנְחָנוּ רְחוּקִים מִמְּפָה בְּתַכְלִית הַרְחֹוק. וְאַפְּעַל פִּיכְנָן בְּכָל עַת שָׁאָגָנָנוּ בְּאַיִם לְפִרְשָׁה שִׁיחָתָנוּ לְפָנֵיךְ, נִסְתַּמֵּם פִּינָּנוּ וּלְשׁוֹגִינָנוּ, וְאַיִן אָנוּ יְכוֹלִים לְדִבָּר שָׁוָם דָבָר בְּרָאוֹי לְפָנֵיךְ. יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יִדְעַת אֶת לְבָבֵינוּ, וּלְפָנֵיךְ גַּנְלוּ בְּלִתְעֻלוּמֹת. חַנְנוּ וְעַנְנוּ, וְהַכְּנָן לְבָבֵינוּ, וּזְבַּנְנוּ בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים לְדִבָּרֵינוּ אַמְתָה לְפָנֵיךְ בְּאָפָן שִׁיפְתָח לְנוּ אָזְרָךְ הַגְּדוֹלָה עַל יְדֵי זֶה, שְׁחוֹא עַצְם הַאֲמָתָה. וְנוֹזֵבָה עַל יְדֵי זֶה לְפִרְשָׁה שִׁיחָתָנוּ וּתְחַנּוּתָנוּ לְפָנֵיךְ תָּמִיד בְּאַמְתָה בְּרָאוֹי, וְנוֹזֵבָה לְהַזְּכִיא מִפְּנֵינוּ בְּאַמְתָה בְּלִאָזְרָבִינוּ, וּבְלִמְהַמְּה שְׁחַסֵּר לְנוּ בְּנוֹף וּגְנִפְשָׁה, הַכְּלָנוּ בְּלִפְרָשָׁה וּלְבָאָר לְפָנֵיךְ בְּאָמְרֵי פִּינָּנוּ, עַד שְׁנוֹזֵבָה לְשָׁפֹךְ לְבָבֵנוּ בְּמִים נוֹכֵחַ פָּנֵיךְ יְהוָה בְּתֶפֶלּוֹתָינוּ וּתְחַנּוֹתָינוּ, וְתַעֲזֵרְנוּ רְחַמִּיךְ עַלְנוּ וְתַאֲזִין שְׁוּתָהָינוּ

ויתקשב תחנותינו, ות מלא כל משאלוות לבנו לטובה ברוחמים,
באפּן שנוכה להתקרב אליו באמת מעתה ועד עולם, ולעשות
רצונך כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאיינו וצאצאי עמד בית ישראל.
ויבני ברחמייך הרבים שאתפלל בכוונה שלמה ברואי באמת עם
כל הפהות שיש כי, ואזוכה להבניהם כל בחיי אותן התפללה
עד שיתהדרש כל חיי בתוך התפללה, ואזוכה לקבל חיות חרש
דקדשה מן התפללה הקדושה אשר משם נמשך כל חייות, כמו
שנאמר, תפלה לאל חי. ויבני ברחמייך הרבים לאモנה שלמה
באמת:

ובכן תחננו ברחמייך הרבים, ותערנו להעלות תפלה לנו
לפניך, דרך השער והשבט השיך לשדרש נשמהינו, אשר משם
נחצנו. כדי שתעללה תפלה לנו דרך השער והוא השיך לתחנתנו
הشمימה, דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וקדשי
קברים, עד שתעללה תפלה לנו למכון שבתך. וייתה כה לתחנתנו
לעוזר את המול העליון השיך לשער ושבט של כל אחד ואחד
מאתנו, ושפיע עליינו טובה וברכה, לבוך את כל פרי האדמה
ולחצליה את מעשי ידינו. ותמן לנו ברחמייך הרבים וחסידיך
הגroleים את פרנסותינו קודם שנגטרך להם, ברוח ולא במצום,
בהתיר ולא באסור, בנחת ולא בעער, בכבוד ולא בבזוי, מחת
ירך הרחבה והמלאה. ואל תזכירנו לא לידי מתנה בשר ודם
ולא לידי הלוותם, באפּן שנוכה לעשות רצונך ולעסוק בתורתך
תמיד יומם ולילה, ואזוכה ברחמייך הרבים ל תורה ונדרה במקום
آخر. ויחמלו נא עלינו ועரנו שיחיה ווננו בקדשה גודלה ברצונך

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הטוב. ותעורר לכל עמק בית ישראל ולכל יוצאי חלאצינו, לכל מי שאריך למצוא זונוג, שתזמין לו זוננו הנון לו מן השמים, ולא יתחלפו חזונגים חס ושלום בעונותינו, רק תעוזר לכל בני עמק ישראל, שכל אחד ימצא מחרה זונגו הרואי לומן השמים באמת ביפוי שרגשי הנשומות:

וַיָּבֹנו בְּרָחֶםְיךָ הָרְבִים לְקַשֵּׁר כָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְצִדְיקִי אַמְתָה שְׁבָדוֹר. אֲשֶׁר יִשׂ לָהּם כֵּן לְהֻעָלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ דָּרָךְ הַשְׁעָר וְהַשְׁבָּט חִשְׁקָה לְכָל תְּפָלה וּתְפָלה:

אָנָּא יְהוָה. עִינֵּיךְ הָלָא לְאַמְנוֹנָה. חֲנֹנוּ וַיָּבֹנו וַיָּעִירָנו בְּרָחֶםְיךָ הָרְבִים, וַתְּשִׁפְיעַ עָלֵינוּ אַמְנוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה תָּמִיד. בְּלִי הַפְּסִיק רָגַע. וַתִּזְבַּח אָוֹתִי וְאתָכָל עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאַמְנוֹנָה שְׁלִימָה בָּאַמְתָה. וַיָּזַבְחָה לְהַאֲמִין בְּךָ וּבְצִדְיקִיךָ הָאַמְתִּים בָּאַמְתָה תָּמִיד, בְּלִי שָׁום מִחְשָׁבַת חָזֵין חס וּשְׁלוּם, וּבְלִי שָׁום בְּלִבְבוֹל וִגְטִיה בָּכָל חס וּשְׁלוּם. וַיָּזַבְחָה לְהַאֲמִין בְּנַסְיךָ הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר עָשָׂית עַמְנוּ מַעֲזָלָם, נְסִים וַיָּזַבְחָה לְהַאֲמִין בְּדָלוֹת, וְאֲשֶׁר אָתָּה עוֹשָׂה עַמְנוּ בָּכָל דָּרוֹן וְדָרוֹן עַד עַתָּה, נְסִים עַלְיאִין וּנְסִים תְּתָאִין נְסִים גְּנִילִים וּנְסִים נְסִתְרִים. נְסִים עַל פִּי דָרָךְ הַטְּבָע וּנְסִים שְׁלָא עַל פִּי דָרָךְ הַטְּבָע, נְסִים בְּכָל וּנְסִים בְּפִרְטָה, לְכָל אָחָד וְאָחָד מִיְשְׁרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה. בְּכָלָם אָזְבָה אָנָי וּכָל עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַאֲמִין בָּהֶם בָּאַמְנוֹנָה שְׁלִימָה בְּלִי שָׁום הָזְבִּין וּבְלִבְבוֹל כָּל חס וּשְׁלוּם. וְתִסְתּוּם וְתִסְפּוּר פִּי כָּל דּוֹבָרִי שְׁקָר הַרְוֹצִים לְהַכְּנִים בְּלִבְבָם וּלְכֹסּוֹת נְסִים בְּתוֹךְ דָרָךְ הַטְּבָע חס וּשְׁלוּם, מְלָא פְּנֵיכֶם קָלוֹן וּבְקַשׁו שְׁמָה יְהֹוָה, וּתְעוֹזֵר אָוֹתָנוּ בְּרָחֶםְיךָ הָרְבִים לְהַגְּזִיל מֵהֶם שְׁלָא נָאָבָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם

בְּכָלָל, רַק תַּתֵּן לְנוּ כֵּחֶל לְהַכְנִיעַם וְלְשִׁבְרָם וְלְעַקּוֹר וְלְבֶטֶל מִחְשָׁבָתָם
 הַרְאָה מִן הָעוֹלָם, וְלְמַלְשִׁינִים אֶל תַּהֲיוֹתָה, וְכָל הַפְּנִים וְהַזְּדִים
 וְהַאֲפִיקּוֹרִים בְּרַגְעָה יַאֲבֹדו, וְתַن בְּלָבָם שִׁישָׁבוּ וַיַּתְּחַרְטוּ בְּלָם
 מִדְעָתָם הַרְאָה וְהַגּוֹבָחָה, וַיַּשְׁבוּ בְּלָם אֶלְיךָ בְּאֶמֶת, וַיַּכְרוּ בְּחָ
 מִלְכָותְךָ. אֶל אֱמוֹנָה, וַיַּכְנוּ לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מָקוֹם קָדְשָׁתֵינוּ,
 מִקּוֹר הָאֱמוֹנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַגְּפִים, מִקּוֹר הַחַיִם, מִקּוֹר הַתְּקִרְבּוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאַבְיכֶם שְׁבָשִׁים, מָקוֹם קָדְשָׁנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ, מָקוֹם חַיָּנוּ
 וְאֶרֶךְ יָמָנוּ. אֲבִינוּ שְׁבָשִׁים, חַמֵּל עַלְנוּ בְּמִתְנַת חַסְדְּךָ וְגַדְבָּת
 חַסְדְּךָ, וַיַּכְנוּ בְּחַסְדִּיךָ הַעֲצּוּמִים לְעַלוֹת מִהְרָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיַּנְבַּחַ
 לְעַבְדָךְ שָׁם בְּאֶמֶת בִּירָאָה וּבְאֶחָבָה, וּמִהָר לְהַזִּיאָנוּ מִתּוֹךְ עַמִּקָּ
 גָּלוּתֵינוּ אֲשֶׁר גַּלְיָנוּ מִאֶרְצֵנוּ זֶה בְּפֶה וּבְפֶה שְׁנִים, וְהַבִּיאָנוּ לְשָׁלֹום
 מִאֶרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכָנוּ מִהְרָה קּוּמִים לְאֶרְצֵנוּ. רַבּוּנוּ
 שֶׁל עַולָּם, אַתָּה יְדֻעַתָּה אֲשֶׁר בֶּל אַרְיכִיתָ גָּלוּתֵנוּ זֶה, הַוָּא רַק מִחְמָת
 פָּנָם חַלִישׁוֹת הָאֱמוֹנָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבְיל זֶה גַּלְיָנוּ מִאֶרְצֵנוּ, וְעַדְין לֹא
 זָכִינוּ לְתַקֵּן פָּנָם הָאֱמוֹנָה, וּמִחְמָת זֶה אֶרֶךְ עַלְנוּ הַגָּלוֹת הַמְּרַתָּה
 עַד הַנֶּהָה. עַל בָּן חַמֵּל עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בַּי אֵין מַי יַעֲמֹד בְּעַדְינוּ,
 בַּי אִם שְׁמַךְ הַגּוֹדֵל יַעֲמֹד לְנוּ, שַׁתְּطַע וַיַּקְבַּע אֱמוֹנָתָךְ הַקְּדוֹשָׁה
 בְּלַבָּנוּ בְּאֶמֶת מִעֵתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִסְיר עֲקִמִּים שְׁבָלְבָנוּ,
 שֶׁלָּא יַעֲלֵה בְּלַבָּנוּ שָׁוָם עֲקִמִּים וְשָׁוָם קוֹשִׁיא חַס וְשַׁלּוּם עַל
 הַגְּנָחָותִיךָ. וַיַּנְבַּח לְהִאמְנִין תָּמִיד בַּי צִדְיק וַיַּשְׁאַל אַתָּה. בַּי יִשְׂרָאֵל דָבָר
 יְהָוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוֹנָה. בֶּל מִצּוֹתִיךָ אֱמוֹנָה שְׁקָר רַדְפָּנוּ עַוְרָנוּ.
 חַנְנוּ וְעַנְנוּ וַיַּכְנוּ לְאֱמוֹנָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה נַבְּחָ

לְקוֹטִי , תְּפִלּוֹת

לְשׁוֹב לְאֶרְצֵנו בָּקָרֶב, בַּמו שְׁנָאָמָר, תְּבוֹאִ תְּשׂוּרִי מֶרֶאָשׁ אֲמָנָה.
בִּמְהֻרָה בִּימֵינו אָמָן;

— — —

לְפָרוּם

רְבָזָן כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר גָּלִית אֱלֹהִותך וְאֲדָנוֹתך
בְּעוֹלָם עַל יָדִי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְעַל יָדֶם נִתְגַּדְלָת
וְנִתְקַדְשָׁת מְדוֹר לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר זָכַינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתך הַקָּדוֹשָׁה
עַל יָדִי מֹשֶׁה גָּבֵיהָ נָאָמָן בֵּיתֶךָ. וְאוֹרָא כָּל הָעָםִים וְכָל הָנוּם
אֶת גָּדְלָתֶךָ וְגָבוֹרָתֶךָ, אֲשֶׁר הַרְבִּית לְעַשּׂוֹת עַמְּנוּ נְסִים נְפָלָאִים
וּנוֹרָאִים בִּיצְיאַת מִצְרָיִם וּקְרִיעַת יִם סְוִף וּמְלֹחָמַת עַמְּלָק, עַד
אֲשֶׁר נִתְגַּלְתָּ אֱלֹהִותך לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וּרְאוּ רְחוֹקִים אֶת גָּבוֹרָתֶךָ,
עַד שְׁבָא וִתְּרוּ וְגַתְנִיר, וְאָמָר עַתָּה יְדֻעַתִּי בַּי גָּדוֹל יְהֹוָה מִכָּל
הָאֱלֹהִים. וְאוֹגְתָּעָלה וְגַתְנֶל וְנִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ לְמַעַלָּה וְלִמְטָה, בַּי
זֶה עַקְרָב גָּדְלָתֶךָ וְרוּמָמוֹתֶךָ, בְּשַׁהַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִאַד מִפְּרִירִים אֶת
אֱלֹהִותך וְאֲדָנוֹתך, בַּי אוֹגְתָּעָלה וְנִתְקַדֵּשׁ וְגַתְנֶלֶת שְׁמֶךָ כָּנְדוֹל
יַתְּבָרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְחֵךְ לְעַד. עַל בָּן בָּאתִי לְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי
אֲבוֹתֵיכֶם לְהַפֵּיל תְּחִנְתִּי לְפָנֶיךָ, מִקְצָה הָאָרֶץ אֲלֵיכֶם. שְׁתַרְחָם
עַל בְּרַחְמֵיכֶם הַרְבִּים, עַל מְרוֹחָק וּמְנוֹרֶשׁ בָּמוֹנִי, וְתִקְרַב אֶתְּנִי
בְּרַחְמֵיכֶם וְחַסְדֵיכֶם הַעֲצִזּוּמִים, וְתִאֵמֶר לְאַזְרָתִי דִי. וְתִתְחִיל מִעְתָה
לְקַרְבָּנִי בְּרַחְמֵיכֶם הַרְבִּים, בַּי זֶה עַקְרָב גָּדְלָתֶךָ בְּשַׁהַרְחֹקִים בְּיוֹתֶר
מִתְּקַרְבִּים לְעַבְדָתֶךָ בְּאַמְתָה, בְּאֲשֶׁר גָּלִית לְנוּ עַל יָדִי חַכְמֵיכֶם
הַרְחֹזִים. וְאֵם אָמָּנוּ אֲנִי רְחוֹק מִאַד מִמֶּךָ בְּתַבְלִית הַרְחֹזִים, אֶל
תַּעֲשֵׂה עַמִּי בְּחַטָּאי וְאֶל תְּדִינֵנִי בְּמִפְּעָלִי, בַּי קָרוֹב אַתָּה לְרְחוֹקִים.

כִּי הָלָא מִפְנֵי דַּיקָּא, יִתְעַלֶּה וַיִּשְׁתַּבְחֶה וַיִּתְגַּדֵּל שְׁמֵךְ יִתְבְּרֹךְ לְעֵד
וְלִגְזָחָ נְצָחִים, עַל יָדֵי שִׁתְקָרֶבֶת מְרוֹחָק בְּמוֹנוֹ לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל, כִּי זֶה
עֲקָר גָּדוֹלְתָךְ בְּשֵׁהָמְרוֹחָקים בְּיוֹתֶר מְתַקְּרָבִים אֶלְיךָ בְּאַמְתָה:

אָנָּא יהָה, לְמַרְדֵּן לְסִדר תְּפִלָּתִי לְפִנֵּיךְ בְּרָאוִי בְּלֶשׁוֹן עֲצָמָה
בְּלֶשׁוֹן רְחִמִּים וְתְּחִנּוּנִים. וְתִשְׁלַח וְתִזְמִין לִי דְבָרִים בְּשָׁרִים
וַיּוֹפִים, וְתִהְיוּתָה תְּפִלָּתִי שְׁנוּרָה בְּפִי, בְּאָפָּן שָׂאוּכָל לְרָצֹת וּלְפִים
אָוֹתָה, שְׁתַּעֲזֶר רְחִמִּיךְ הַגְּנוּזִים עָלַי, לְקַרְבָּנִי אֶלְיךָ מִפְּקוּם
שְׁנִתְרַחְקָתִי בְּכֶמֶה וּבְכֶמֶה מִינִי הַרְחָקוֹת בְּלִי שִׁיעָור וּעָרָך. וּמְכֻל
הַרְחָקוֹת תַּקְרַבָּנִי אֶלְיךָ בְּרְחִמִּיךְ הַעֲצָומִים, בְּרְחִמִּיךְ הַרְבִּים,
בְּרְחִמִּיךְ הַגְּדוֹלִים, בְּרְחִמִּים נֹרְאִים שִׁישָׁ לְכָד גְּנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ,
שָׁאיָן בָּהֶם שָׁוֹם אֲחִיטָה דִין וּקְטוּרָה בְּלָל, בְּרְחִמִּים שִׁישָׁ לָהֶם כֵּה
לְקַרְבָּ אָפָלוּ הַמְּרוֹחָקים בְּתִכְלִית הַרְחָוק שָׁאיָן רְחָוק יוֹתֶר מֵהֶם.
וְעַשָּׂה לְמַעֲנָךְ וְלֹא לְמַעֲנָנוּ, עַשָּׂה לְמַעֲנָךְ וְהַזְּשִׁעְנָנוּ, קַרְבָּנוּ אֶלְיךָ,
אֲמַצֵּנוּ בְּעַבוֹדָתֶךָ, חַזְקָנוּ בְּיוֹרָאתֶךָ, אֲחֹזוּ בְּידֵינוּ וְהַזְּאָא אֲוֹתָנוּ מְכֻל
הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וּמְכֻל הַמְּדוֹת רְעוֹת הַקְּשׁוֹרִים בְּנוֹפָנוּ, הַמְּרַחְיקִים
אֲוֹתָנוּ מִמֶּךְ בְּכָל עַת. בִּי אַתָּה לְכָרְדֵּעַת, אַת גּוֹדֵל הַרְחָמָנוֹת
שִׁישָׁ עַלְינוּ, וּעַל נְפָשָׁנוּ וּרוֹתָנוּ וּנְשָׁמוֹתָנוּ, אֲשֶׁר נִשְׁמַתָּנוּ יְרָדָה
מַרְום גְּבָהִי מְרוֹמִים, מַחְיק אֲבִיה שְׁבָשָׁמִים, וּבָאַתָּה בָּזָה הָעוֹלָם
בְּנוֹף עַכּוֹר בָּזָה, בְּנוֹף מְגַשֵּׂם בָּזָה. אוֹי לְבָנָ שְׁגָלָה מַעַל שְׁלָחָן
אֲבִיו. וּבָנַתְךָ הַקְּרוֹזָה הִיאָה לְטוֹבָתָנוּ, בְּדִי שִׁיחָה לָנוּ נִסְיוֹן
וּבְחִירָה בְּעוֹלָם הַשְּׁפֵל הָזָה, לְמַעַן בְּנוֹף וּנְשָׁבָר וּנְבָנִיעַ גְּשָׁמִיות
גּוֹפָנוּ, וְתֹאֲוֹת לְבָנָנוּ, לְמַעַן גְּנָבָה לְהַבֵּר אָוֹתָךְ בְּעוֹלָם הַשְּׁפֵל הָזָה
דַּיקָּא הַרְחָוק מִקְרָשָׁתֶךָ בְּתִכְלִית הַרְחָוק. אָבֶל מַה גַּעַשְׁהָ אֲבִינוּ

לְקוֹטִי , תְּפִלּוֹת

שֶׁבְשָׁמִים, כִּי לֹא יָכֹלנוּ לְקַבֵּל טוֹבָתָה הַגְּדוֹלָה, וְלֹא חֲסָנוּ עַל נְפָשָׁנוּ, וְלֹא נַתְגִּבְרָנוּ לְהַכְּנִיעַ תְּאוּתֵינוּ. אַרְפַּתְנוּ בֶּל תְּמִצָּא. וּכְבָר בָּלַינוּ שְׁנַיּוֹן לְהַבֵּל וּלְרִיק, עַל יְדֵי תְּאוּתֵנוּ גַּוְפֵנוּ חֲקָשָׁוִרִים וְצָרוּרִים בָּנוּ מַעֲוָרָנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבָכֶל יוֹם אָנוּ מַצְפִּים וּמַחְבִּים לְגַנְעָלָת הַגְּנִפְשָׁת בְּאֶמֶת, וְתַהֲיֵה תְּוֹחֲלָתֵנוּ נְכֻזָּה. וּבָכֶל יוֹם יוֹם יִצְרָנוּ מַתְגִּבָּר עַלְינוּ בַּיּוֹתָר, וְאַיִן לָנוּ עַל מַיִּיל הַחְשָׁעָן כִּי אִם עַלְיִיךְ אַבְינָנוּ שֶׁבְשָׁמִים. חַמְל עַלְינוּ בְּחַמְלָתָה, רַחֲם עַלְינוּ בְּרַחֲמִיה, חַסְד חָנָם עֲשָׂה עַמְנָנוּ. בְּרַחֲם אָב עַל בְּנֵים רַחֲם עַלְינָנוּ. עַנְנוּ אַבְינָנוּ עַנְנוּ, עַנְנוּ בּוֹרָאנוּ עַנְנוּ, עַנְנוּ גּוֹאָלָנוּ עַנְנוּ, וְעַשָּׂה אֶת אָשָׁר בְּחַקּוֹתִיךְ גָּלְךְ וְאֶת מְשֻׁפְטִיךְ גָּשְׁמָוֹר, וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁעָנוּ:

אָנָּא יְהֹהֶה מַלְּתָה נְפָשִׁי, מִכֶּל הַתְּאוּתָה וּמִכֶּל הַמְּדוֹת רְעוֹת הַקְּשָׁוִרִים בְּנוֹפֵי עַדְין, הַן הַתְּאוּתָה וּהַמְּדוֹת רְעוֹת שִׁשְׁבָעָה בַּיּוֹם הַחֹזְלָה, כִּי בְּעָזֶן חֹלְלָתִי וּבְחַטָּא יִחְמַתְנִי אֲמִי, וְהַן הַתְּאוּתָה וּהַמְּדוֹת רְעוֹת שְׁמַשְׁבָּתִי עַלְיִבְעָצְמִי, מַחְמָת שְׁלָא הַיִּתְיִי מַתְגִּבָּר וּמַתְחִזָּק לְהַכְּנִיעַ וּלְשָׁבֵר וּלְבַטֵּל בְּלָל הַתְּאוּתָה רְעוֹת וּמְדוֹת רְעוֹת. מִבְּלָם תַּצְיִל אֶתְנִי בְּרַחֲמִיךְ הַרְבִּים מַעַתָּה וְעַד עַוְלָם, וְתוֹפִנִּי מַעַתָּה וְתַתֵּן לִי חַכְמָה וִשְׁכָל וּעֲצֹות דְּקַרְשָׁה, וּכְחַגְבָּרָה מַאֲתָה, בָּאָפָן שָׁאוֹבָה לְמַלְלָת נְפָשִׁי מַגִּי שְׁחָתָה, לְמַשּׂוֹךְ אֶת עַצְמָי וּלְהַרְחִיק אֶת עַצְמָי מִכֶּל הַתְּאוּתָה וּמִכֶּל הַמְּדוֹת רְעוֹת, עַד שָׁאוֹבָה לְגַרְשָׁן וּלְבַטֵּל מִפְנֵי כָּל מִינֵּי תְּאוּתָה וּמְדוֹת רְעוֹת, עַד שִׁיחָה גּוֹפִי זוּז וְצָח וְגַעֲקִי מִכֶּל מִינֵּי תְּאוּתָה וּמִכֶּל מִינֵּי מְדוֹת רְעוֹת, וָאוֹבָה לְהִיוֹת קָדוֹש וְטַהֲר בְּאֶמֶת בְּרָאֵי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל:

וּזְבָנִי שָׁאָכֵל לְתַקֵּן בְּתִי אֶת כָּל מִינֵּי קָלְקוֹלִים וּפְגָמִים שְׁפָנְמָתִי

עד הנה, מגורי עד היום הזה. ואנזה ברחמייך להעיר ולבטל
מנפשי, את כל מני חרטות ובזונות שהטלה בנספי על ידי
חטאינו ועוננותינו פשעי המרבים. אתה ידעת חרטתי ובשתי וכלהתי
בנדה כל צרכי. חרטה שכחה לבי ואנושה ואקווה לנוד ואין
ולמנחים ולא מצאת. העבר חרטתי אשר ינורתי כי משפטיך
טובים. תזכיר נא נפשי בעיניך, יגולו רחמייך על מדותיך. הוציא
מנסגר נפשי להזהות את שמה. כי מה בצע בדמי בראתי אל
שחת היודע עפר היגיד אמתה. כוונה יהוה חלזה נפשי מכל מני
חרפות ובזונות, מכל מני תאונות ומהות רעות, מכל מני פגמים
ובקלוקלים. וסלח ומחול לי על כל מה שפגמתי עד הנה, ואסוף את
חרפת, ותשליך במצולות ים כל חטאתי, במקום אשר לא יזרו
ולא יפקדו ולא יעלו על לבם לעולם. ועזר לי מעטה לנכות ולטהר
נפשי וגופי מכל מני תאונות ומהות רעות, באפן שאנזה מעתה
להיות קדוש וטהור באמת ברצונך הטוב. ועוזני שאנזה להזכיר
אחרים בתשובה. כי אתה לבד ידעת גדל הרחמנות שיש על
הרוחקים ממשה, הפלואים במאסר התאות הלודים בראשית
ההבלים. ובני שאוכל לדבר על לבם דבריהם המתישבין על
הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים, ויבנו דברי קאננים,
ויתעורר ללבם באמת, באפן שיישבו אליך באמת. ויקנים מקרוא
שבחות, יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי
את יהוה הללויה:

יזיני ברחמייך הרבה, לשבר ולסלק מעלי את מדת הנאה,
ולא יהיה בלביו שום גאות ונ Gehot בעולם כלל. אנא יהוה,

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת

מֶלֶא רְחִמִּים. אַתָּה יָדַעַת אֶת שְׁפָלוֹתֵנוּ וְדָלוֹתֵנוּ וְעֲנִיוֹתֵנוּ בְּעֵת
הַזֹּאת, עַל יָדִי חַטָּאנוּ וְעַזְנֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְּרֻבִּים, אֲשֶׁר עַל יָדֵם
גַּתְרַחֲקָנוּ מִמֶּךָּ מַאֲהָ, וְאֵין לְנוּ שׁוֹם צָדִיךְות לְפָעוֹל בְּקַשְׁתֵּינוּ עַל
יְדוֹ, כִּי אִם בְּמַתָּנה חָנָם לְגַמְרִי, כִּי דָרְכָה לְהַטִּיב לְבָרִיאָתֶיהָ,
וְאַתָּה מְרֻחָם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךְ בְּרְחִמִּים רְבִים וּבְמַתָּנה חָנָם. עַל כֵּן
מֶלֶא רְחִמִּים, תְּרַחֵם עָלֵינוּ לְכָל יָעָלָה בְּדָעַתֵּנוּ חָס וּשְׁלֹום שׁוֹם
מַחְשָׁבָת חָווֵץ לְטֻעוֹת חָס וּשְׁלֹום, וְלֹא יָכַנֵּס בְּלֵבֵי שׁוֹם גַּדְנוֹד גַּאות
וּגְבָחוֹת וּפְנִיות בְּעוֹלָם בְּכָל, לְכָל תָּאָבֵד תְּקוּתִי לְגַמְרִי חָס וּשְׁלֹום,
כִּי מִעַט הַטּוֹב שִׁישׁ בְּנוּ הַכְּפֵל מַאֲתָה, כִּי מִמֶּךָּ הַכְּפֵל וּמִירְקָה גַּתְנוּ לְהָ.
וְגַם זֶה הַמְּעֵט דִּמְעֵט טּוֹב מַעֲרָבָב בְּפֶסְולָת הַרְבָּה מַאֲדָ, עַד שָׁנָם
מִעַט הַטּוֹב אַרְיךָ תְּקוּנִים גְּדוּלִים רְבִים בְּרְחִמִּים הַרְבִּים, שִׁיּוּכֵל
לְהַתְּבִּרְרָה וְלְעָלוֹת לְפִנֵּיהָ, וְאֵיךְ יוֹכֵל מְגַשֵּׂם וּמְרוֹחָק בָּזָה, לְזִופּוֹת עַל
יְדֵי מִעַט טּוֹב פָּחוֹת מַטְפָּה מִן הַיּוֹם, וְאֵין לֵי שׁוֹם מִשְׁעָן וּמִשְׁעָנָה כִּי
אָס עַל רְחִמִּים הַרְבִּים. וְאָס חָס וּשְׁלֹום נְכַנֵּס בְּלֵבֵי חִילִּיה הַטֻּעוֹת
שֶׁל צָד גְּבָחוֹת וְגַאות, אוֹ אֲבָדָתִי בְּעַנֵּי חָס וּשְׁלֹום, כִּי בְּמַה יוֹכֵה
נָעַר מְנוּעָר מַכְלֵל טּוֹב בְּמוֹנִי. יְהֹוָה אֱלֹהִים, דָעַתִּי קָזָרָה לְבַאֲרָר
וּלְפִרְשָׁ שִׁיחָתִי לְפִנֵּיהָ, חָס וּחְמָל עַלְיָה וְתַצְלִינִי מְגַאות וּגְבָחוֹת,
כִּי בְּאֶמֶת שָׁפֵל וְגַזְוָה בְּמוֹנִי, לֹא הָיָה אַרְיךָ לְהַתְּפִלָּל בְּכָל לְהַצְלָל
מְגַאות, כִּי אֵיךְ יוֹלֵה עַל דָעַת גַּבּוֹהָ וּגְמָאָס וּמֶלֶא פָּגָנִים מִכְּפָה
רָגֵל וְעַד רָאשׁ, שִׁיכַנֵּס בְּלָבוֹ שְׁטוֹתָה וּשְׁגַעַן הַזָּהָה, שִׁיעַלְהָ עַל
דָעַתוֹ שׁוֹם גַּדְנוֹד גַאות. וְאַל מֶלֶא לֹא הִיִּתִי פּוֹגָם גַּגְדָּךְ כָּל יִמְיָה
אֲלָא פָּגָם אַחֲרָה לְבַד קָל שְׁבָקְלִים, גַם כֵּן לֹא הָיָה לֵי יְכוֹלָת עוֹד
לְהַרְבִּים רָאשׁ, לְהַתְּגָאֹת עַל שׁוֹם בְּרִיחָה קָלָה שְׁבָעוֹלִם, לְפִי עֹזֶם

גדלתך ורוממותך, ולפי עזם רבוי הטובות הגודלות והנוראות, אשר אתה עוזה עמו בכל עת ובכל שעה. אשר לפי התנוצות רוממותך ונגלתך אפלו בדבר קל בעלה, בשאין אנו זוכים חס ושלום לעשות איך דבר קראי בתקלית השלמות באמת, שוב אין אנו יכולים להרים פנינו כלל לפניה, ובוגדי לא הייתה אריך לבקש כלל על בוטל הנאות:

אך חלא אתה ידעת יהוה אלהינו, כיبشر ודים אנחנו, ודענו מערכבר ומבלבל מאד בכמה מיני שיטות ושגעון, עד שאורבים עליינו גם במחשבות שיטות של פניות ונហות. באשר אתה ידעת כי רבים קמים עליינו, ומכל צד אורבים עליינו בכל עת ומצדי צדדים, עד שאיןי יכול לפתח פי לדבר איך דבור הנו לפניה באמת בראי. ואני יורע מה לעשות, להיכן אנו להיכן אפנה, מאין יבא עורי, צר לי מה, גם כי אוועק ואושע שטם תפלתי. מחמת רבוי המחשבות ורות והפניות המתגברים לבלבל את תפלתי חס ושלום. מה אמר מה אמר מה עצטך, האלים מצא את עוני, עשה עמי מה שתרצת, הגני בידך בחומר ביד היוצר. רחם רחם, הצל הצל, הוישעה הוישעה. הצל לקוחים לפחות ומיטים להרג תהשך ותatial ותמלט ברחמייך הרבים והגודלים, מפוטת לחיים מיגון לשמה מאפה לאור גדור. רחם עלי ברחמייך הרבה, שיגנו עלי זכות וביח זידייק אמת, ואזוכה על ידם לשבר ולבטל מעלי לנמי מחת הנאות עד שאזוכה להרגיע שפלותי בכל אחר ואבר באמת לאמתו, ולא יכנס בלבו ודעתי שום צד מחשבה של גאות ונហות בעולם כלל, ואזוכה לענוה

לְקוֹטִי , תְּפִלּוֹת

אמתית, ולא אמונה שלמה באמת. וכמי לבטל ולשבר כל מני בפירות וקשיות ובלבולים ועקמימות שבלב, שלא יעלח בלב ובלב כל עמק ישראל לעולם, ותעוררني להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזוכה לשאוב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת, ועל ידי זה אזוכה ליושר לבב באמת, שיחיה לבי נכוון עם יהוה תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית. ואזוכה ברוח הקודש שיחיה נמשך הרום הקדש תהה לתוך ידי ורגלי, עד שאזוכה לתקן פגם הידים והרגלים, לנחלות ולהאריך הארפת הידיים והרגלים, עד שתתעורר לבי בשמה נדולה לשמה הנדול באמת, עד שתתפשט השמה הקדושה לתוך ידי ורגלי עד שאזוכה להמחאת כף וركודין דקשתה, באפן שנזכה להמתיק דינים מעליינו ומעל כל עמק בית ישראל, על ידי מלחאת כף וركודין דקשתה, ואזוכה ברוח הקודש לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנוקותם מכל פגם. רבונו של עולם, חזק ידיים רפות וברכבים בושלות תאמי. ותרחם עלי ותטהר ותקדש את ידי ורגלי, ותאמר לאסורים צאו, ואל תתן למוט רגלי, ותוציא את רגלי ממאסר, ורגלים אשר ירדו למוות, תוכיאם לבטה מהרה ברוח הקודש הרבים, מפטות לחים. ויקים כי מקרא שכתוב, רגלי עמדת במשור. וידים פגמים הפליכיים בכפה מיini לכלובים ופגמים רבים מאה, תרחם עליהם לנוקותם ולטהרתם, ותוציאם מטמא לטהרה, ותמחול ותסלח לי ברוח הקודש הרבים, על כל מיini פגמים שפוגמתי בידי ורגלי, ותוציא אותי מעטה שיחיו ידי ורגלי קדושים וטהורים מכל מיini פגמים שבעולם. ותהייה

בעורי שאוכבה לעשות מצות רבות בידי וברגלי בכל-עת ובכל שעה, באפּן שאוכבה להרים את ידי ואת רגלי לשרשם שבקדשה, ותתגלה הארץם הגדולה, ואוכבה להמחאת כף ורקודין דקדשה:

לימוי הפעירה

ויבני ברחמייך הרביים, لكم מצוות ספירת העומר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובشمחה גדולה, עם כל פרטיה ודקותיה ובונותיה ותרינגן מצוות התלויות בה. ועל ידי זה נזוכה להניע ולשרב וילעדור ולבטל קלפת המן עמלך מן העולם. ותערני ברחמייך لكم ולקבל את ימי הפורים בshmaha גדולה, ונזוכה שיםך קדשת הארץ פורים, קדשת מרדכי ואסתר, עלינו ועל זרענו ועל כל עמד בית ישראל. ונזוכה لكم כל המצוות הנונחות בפורים בקדשה ובטהרה ובלב טוב ובshmaha גדולה. ותתן shmaha לבני עד שתתפשט השמaha בידינו ורגלינו, ונזוכה או להמחאת כף ורקודין דקדשה בshmaha לשמה באמת. וערנו ברחמייך הרביים שנתקבל על עצמנו מחרש لكم את כל דברי תורה באחבה, ונזוכה ללמד וללמוד לשמור ולעשות ולקדים, ותאיר עינינו בתורה. ונזוכה ללמד ולהבין ולהסביר בנגלה ובנסתר באמת, ותזנו להשיג נסתרות יהוה בכל פעם, ולא ניעול בבטופה קפדה:

לרואה-חדש

ויתערני לחזור בתשובה שלמה לפניו באמת, ולא יצא מני העולם היה עד שאשוב מעונתי, ואתken את כל אשר פגמתי גדרה, במחשכה דבר ומעשה. ותתיה בעורנו שנזוכה להמשיך

עֲלֵינוּ הַאֲרָתָה הַתְשׁוּבָה הַשְׁלָמָה מִשְׁרֶשֶׁת, שַׁהוּא רָאשׁ חָדֶשׁ,
כַּאֲשֶׁר גָּלִית לְנוּ עַל יְדֵי צִדְיקִיךְ הָאֲמָתִים. וּגְזֻפָּה לְקַבֵּל רָאשִׁי
חֶדְשִׁים בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה. וּגְזֻפָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ שָׁרֵשׁ הַתְשׁוּבָה בְּכָל
שָׁנִים עָשָׂר רָאשִׁי חֶדְשִׁים אֲשֶׁר נָתַת לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּמַן פֶּרֶחָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֶם, בָּאֶפְןָן שְׁנָזְבָּה לְשׁוֹב אֶלְיךָ בַּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה:

וּזְבָּנִי בְּרָחְמֵיךְ תְּרַבִּים, לְהַאֲמִין בְּצִדְיקִי אַפְתָּה וְאוֹזֶב לְהַתְּкַרְבָּ
אֲלֵיכֶם בְּאַמְתָה. וְתִהְיָה בְּעֹרוֹר שָׁאָכֵל לְעוֹזֶר רְחוּמִים תִּמְיד אַצְלָךְ
הַצִּדְיקִי אַמְתָה, שִׁיתְפְּלָלוּ עַלְיִוְן עַתִּירָיו בְּעַדִּי וַיּוֹעֲרוּ רְחוּמִים אַצְלָךְ
לְקַרְבָּנִי אֶלְיךָ בְּאַמְתָה. וַיִּמְשִׁיכּוּ עַלְיִוְן וְעַל בְּלָעַמְדָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל כָּל טוֹב, וְכָל מָה שְׁחָסֵר לְנוּ הָנָן בְּגַשְׁמִיּוֹת הָנָן בְּרוּחַנִּוֹת,
הַכָּל יִתְמַלֵּא לְטוֹבָה עַל יְדֵי תְּפִלּוֹת הַצִּדְיקִים הָאֲמָתִים שִׁיתְפְּלָלוּ
עַלְיִוְן וְעַל בְּלָעַמְדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּי אַתָּה יִדְעָת, בַּי אַיִן לְנוּ בַּחַם לְסִדר
תְּפִלּוֹתֵינוּ לְפָנֵיךְ בְּרוֹאָיו, וְדָבְרָנוּ מִגְמָגָם מָאֹד, וְלִשְׁזַׁגְגָנוּ מְלָא פָּגָם.
עַל בַּן אַיִן לְנוּ שָׁוָם סְמִיכָה וְתִקְוָה, בַּי אַם עַל תְּפִלָּת הַצִּדְיקִים
הָאֲמָתִים. הָנָן הַצִּדְיקִים הָאֲמָתִים אֲשֶׁר הָם בְּתִים חִיּוֹתָם
לְאָרֶץ יִמְים וּשְׁנִים, הָנָן הַצִּדְיקִים אֲמָתִים שׁוּבָנִי עַפְרָה, עַלְיִהָם
לְבַד תִּמְכְּתִי יִתְדֹּתִי, עַלְיִהָם לְבַד אֲשִׁים תִּקְוֹתִי, עַלְיִהָם אֲשָׁעָן.
וּבְזִכְוֹתָם וּבְחֵם הַגְּדוֹלָה בְּאַתִּי לְפָנֵיךְ יוֹתָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אַבּוֹתִי,
חוֹס וְחוֹמֵל עַלְיִנוּ, שִׁיגַגְנוּ תְּפִלָּתֵם בְּעָרָנוּ שְׁנָזְבָּה עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵם
לְהַתְּקַרְבָּ אֶלְיךָ בְּאַמְתָה. וּגְזֻפָּה לְסָור מְרֻעָה בְּאַמְתָה וּלְעַשּׂות הַטּוֹב
בְּעִינֵיךְ תִּמְיד, מִעְתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלה:

— יא —

אָנָּא הַשֵּׁם הַגְּכָבָד וְהַגְּרוּא, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בָּרָאת בְּלַהֲעֹלָם

כֵּלוּ בָּשְׂבִיל בַּבּוֹךְ יִתְבַּרְךְ בָּמו שְׁבָתוֹב, כֵּל הַנְּקָרָא בְּשָׁמֵי
וְלִכְבוֹדִי בְּרָאָתִיו יִצְרָאִיו אֲפִלְעַשְׂיָתִין. וּבְכָן תְּעַזְרֵנִי בְּרָחְמִיךְ
הַרְבִּים, שָׁאוֹכָה שִׁיתְגַּדְלָה וַיִּשְׂתַּבְחָה וַיַּתְעַלֵּה בַּבּוֹךְ עַל יְדֵי. וַתְּהִיחָה
בְּעֹזֶרֶת שָׁאוֹכָל לְבִטְלָה עַצְמִי לְגַמְרִי וּלְמַעַט בְּכֻבוֹדִי, שִׁתְהִיחָה בְּבּוֹדִי
לֹאִין וְאָפָם, וְלֹא אֲשָׁגַּנִּיחָה עַל בְּבּוֹדִ עַצְמִי בְּלָל, רַק לְהַרְבּוֹת בְּבּוֹדִ
הַמְּקוֹם, וַיְהִי בָּל עַסְקִי וְעַשְׂיָתִי וּמְחַשְּׁבָתִי וּרְצֹוֹנִי בְּלָל, רַק בָּשְׂבִיל
בַּבּוֹךְ הַגְּדוֹלָה יִתְבְּרָךְ. וּמְתַעֲרֵנִי בְּרָחְמִיךְ הַרְבּוֹת לְשָׁבָר וּלְסָלַק
מַעַלְיָה מִדָּת הַגָּנוֹה, שָׁאוֹכָה שְׁלָא יַעֲלֵה בְּלֹבִי שֻׁום צָד וּגְנָדוֹד
גָּאוֹת בְּעוֹלָם, וָאוֹכָה לְעָנָה בְּאֶמֶת. וַתְּהִנֵּן לִי שְׁבָל וְחַכְמָה אֲמָתִית
מַאֲתָךְ בְּאָפָן שָׁאוֹכָל לְהַפִּיק דָּרְכֵי הַעֲנָה, וְאַנְצָל מַעֲנָה פְּסוֹלָה,
מַעֲנָה שַׁחַיָּא בָּשְׂבִיל בְּבּוֹדִ, שָׁזָאת הַעֲנָה הִיא תְּכִלַּת הַגְּדוֹלֹת,
שְׁלָא תְּהִיחָה פּוֹנְתִּי חַס וּשְׁלוּם לְהִזְמִין עֲנָיו בְּרִי לְהַתְּפִבְדֵּל וּלְהַתְּנִיקֵר
עַל יְדֵי זֶה, רַק תְּוֹפֵנִי בְּרָחְמִיךְ הַרְבּוֹת וּחְסָרִיךְ הַגְּדוֹלִים הָאֲמָתִים
שָׁאוֹכָה לְתְכִלַּת הַעֲנָה בְּאֶמֶת לְאֶמֶת:

אָגָא יְהֹוָה, מֶלֶא רָחְמִים רַבִּים, הַרְחָמָן בְּאֶמֶת. יְעַזְרוּ רָחְמִיךְ
וּחְסָרִיךְ, עַל גְּבוּזָה וּתְדָל אִישִׁים בְּמַזְנִי, שָׁאוֹכָה לְהַרְגִּישׁ שְׁפָלוֹתִי
בְּאֶמֶת, וְאֶל יִגְרָמוּ עֲנוֹנָתִי לְדַחֲזָת אֶתְתִּי חַס וּשְׁלוּם, לְבַלְבָל אֶת
הַדָּעַתִּי וּמְחַשְּׁבָתִי בְּמַחְשָׁבּוֹת שֶׁל שְׁטוֹת שְׁהָם הַמְּחַשְּׁבּוֹת שֶׁל
פְּנִיּוֹת וּגְבוֹהֹות. רַחֲם עַלְיִי לְמַעַנָּה, וְהַצִּילֵנִי בְּרָחְמִיךְ הַרְבּוֹת מִשּׁוּם
צִד גָּאוֹת וּגְבוֹהֹת בְּעוֹלָם בָּלָל. כִּי בְּאֶמֶת יְדַעְתִּי בַּי אַנְיִ רְאֵי
וּבְדָאי לְהַתְּקַרְבֵּ אלְהִי, כִּי פָּגַתִּי בַּבּוֹךְ מַאֲדָר בְּאָשָׁר אַתָּה
יְדַעַת יְהֹוָה אֱלֹהִי. אֲך֒ נִשְׁעַנְתִּי עַל רָחְמִיךְ הַרְבּוֹת, שִׁתְהִיחָה בְּעֹזֶרֶת
וְתִשְׁתַּדֵּל בְּהַצְלָתִי. עַל בָּן עַזְרֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהִי, שְׁלָא יִתְפְּלַבֵּל דָעַתִּי

בשום צד פניות וಗאות כלל. ותרחם עלי ברחמייך הربים ולא תגיחני לתחות בדרכיהם נבוכים חס ושלום. ותעשה ברחמייך את אשר בחקיך אלה, ואת משפטיך אשמור באמת, בתכליית העונה באמת לאמתו. ותעוזרני שאפלו בשעה שתוונני לעשות טוב שלא ארע מעצמי כלל לעוזם:

אנא יהזה, רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפреш שיחתי לפניה. ואזנה לעזרך רחמייך האמתיים עלי, שתறחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזנה לך חדש ולטהר עצמי בקדשת הברית, ואנצל מעתה מכל מני פנים הברית שבעולם, העבר עיני מראות שוא בדרכיך חני. וכל מה שפנמתי עד עתה בתורתך, על הכל תמחול ותסלח לי מוחל וסולח ברחמייך הربים והסדריך העצומים. הנה מה שפנמתי במחשבה או בדיבור או במעשה, הנה מה שפנמתי בראשית העין ובשימות האין ובחוש הרית, בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון, וכל מני פנים שפנמתי בפנים הברית, על הכל תמחול ותסלח לי חנון המרבה לסלות. למפני שמה יהזה וסלחת לעוני כי רב הוא. ותרחם עלי, ותשבר ותmgr ותכני ותבטל את כל מני קשרים ועבותות ושלשלת דסטרה אחרת שנתקשרו וננדלו על ידי עונותי המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת, ורוצים למשבני חס ושלום מפנים לפנים, ואני מניחים אותה לkadsh ולטהר עצמי באמת כראוי, ומתחמת זה אני רחוק מקדשת הברית באמת, בראווי לאיש ישראלי לירע אברם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת. רbone של עולם אתה ידעת את לבבי, חוס ותחמל עלי. ותפסוק ותקרו

ויתשבר ויתבטל את כל הקשיים והשלשלות דעתך אחרה, עד
 שלא יהיה להם שום כח להतגבר עליו כלל. ויתבטלם בביטול גמור
 שלא ישאר מהם שום זכר ורשימה בעולם כלל, רק כל העונות
 יתפרקו לזבירות. ואם אמנים לא זכתי עדרין לתשובה זו, כי עדין
 לא התחלה לעשות תשובה באמת כלל, אף על פי כן, תתן לי
 במתנת חנוך ונגדת חסד. ותרתם עלי בחסד הנדרול, ותראה
 בעני ועמלי, אשר הם אויבים עלי בכל עת ובכל שעה, ומענים
 את נפשי ורוחני ונשmini בכל מיני עינויים, ורודפים אחרי בכל
 מיני רדיפות شبיעלים, ורצוים לנרגשי חם ושלום הארץ החיים,
 והם צודים את נפשי לקחתה חם ושלום. ואם אמנים אני בעצמי
 רודף אותך יותר מכל, כי גוראי הבירה חפשית, ומיו יכול
 להזכיר אותך להטוט לדרכם חם ושלום. הגני מודה ומודה כי
 באמת אני בעצמי החביב, כי אני אדני העון. אבל מה עשה יהוה
 אלהי, כי מטה ידינו מאר, ואני יודע לבקש אותה דרך מנוס לנו
 מהם, ולהתגבר על כל התאות וההווים רעים שהם מתגברים
 עלי בכל עת, ואין לי שום תקווה כי אם על רחמי הרבים וחסידיך
 הנדרולים, שתעוזר לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאונות
 וההווים רעים, להכניות ולהשפיקים ולשקרים ולסלוקם מעלי
 ועל גבולי מעתה ועד עולם, שלא יבננס ברעות ומחשבתי שום
 צד הרהור בעולם כלל, רק מוחי ומחשבתי יהיו קדושים וטהורים
 תמיד בתכליות הקדשה בשלמות. ותעוזרני ברחמי הרבים
 שאזוכה לך דשה וטהרה, שאזוכה לך דש עצמי במתך לי. ואזוכה

בכל פעם להוסיף קדשה על קדשה, עד שאזכה לקדשה ופרישות באמת, עד שאזכה שיתיניד עלי ידי יהודא על אלה ויהודא תתהה:

אנא יהוה, עוזני ברוחמיך הרבהים שלא אבד את עולמי חס ושלום על ידי טרחת הפרנסת. ותצילני ברוחמיך הרבהים מפניהם הلت מלאות דסדרא אחרא שהם לט מלקיות, שהם מטרידים את רוב העולים ביגיעות וטרחות העולים הזה, אשר הם רציהם כל ימיהם אחר פרנסתם בינוונות וטרחות גדולות מאד, והם אוכלי לחם בעזבון, בזעת אפס יאכלו להם עד שובם אל הארץ, ומאותה לא ישאו בעמלם, כי טרחת הפרנסת מבלהמת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזבור ולשם אל לבם את תכליותם, מה יעשו ליום פקודה:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים. רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמק בית ישראל, ותציל אותנו מפל זה, ותיבה אותנו שלא נהייה טרודים כל בטרחת הפרנסת. ואפלו בעה שאנו מכריים לעשות איזה עסק או משא ומתן בשבי פרנסת, תעוזנו ברוחמיך הרבהים שיתיה הצל בקדשה ובטהרה, באמת ובאמונה ברצונך הטוב, בלי טרדא ובלי בלבול הדעת כל. ונגדו ונאמין כי הצל מאתך ולא על ידינו כל, וכל עסקנו ועשיתנו במשא ובמתן ועסקי פרנסת, יהיה הצל מובדק ומזוקק, עד שייהיו מאירים כל הلت מלאות וויכללו בטל אורות הנמשכים ממשך הגודל. וכל הلت מלאות יהיו בקדשה ובטהרה, בבחינות מלאתה המשכן. ותברך את מעשה ידינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל עסקינו ועשיותינו, ותזמין פרנסתנו קודם שנפטרם להם, ברוח ולא במצוות בהתר

ולא באסורה, מפתחת ידך הרחבה והמחלאה. ויהי נועם יהזה אללהינו עלינו ומעשנה ידרינו בזוננה עלינו ומעשנה ידרינו בזוננה. ועוזרנו יהזה שנהיה שמחים בחלקנו תמיד, ותהי תהרתנו קבע ומלאכתנו ערαι. ואפלו באotta השעה הטעטה שצטרך לעסק באיזה עסוק או משא ומתן בשליל הכרויות פרנסטיננו, גם אן נהייה דבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשכח אותה אפלו רגע קלה:

אנא יהזה, ובני להגיע לכל מה שבקשתי מלפנייה, ועזר לי מעטה שאוכחה לקדש את עצמי בקדשת הברית. ואוכחה לבטל עצמי נגרך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתתי שום צד גאות ונבחנות פניות בועלם, ואוכחה לענוה באמת לאמתו. ותענני ותובני שיתנדל ויתקדש ווישתבח בבודך הגדול על ידי. ותזובני לדברים המאירים בתורה, ויאירו לי דברוי התורה לצאת מפחיתות ושפלות מדרכתי הפהותה ושפלה mA. ואוכחה שיאירו לי דברוי התורה בכל פעם, לכל הפקומות שאני צריך לעשות תשובה, באפן שאוכחה לעשות תשובה הכספי ממש, על כל חטאיהם ועונותיהם ופשעי המרבבים, ועל כל הנפנמיים שפנמתי בבודך הגדול יתברך מגעוורי עד עתה. ותובני לתקן הכל בחזי. ותענני בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, עד שאוכחה לבוא לתבונות התורה לעמקה, ותובני לידי ולהבין ולהשיג הלהקה ו渴בלה, רזון, רזון דרזון. יהזה אלהים, נפשי יורעת מאי בפה אני רחוק בעת מכל אלה, עד אשר מסכה הבושה על פני לבקש על כל אלה, כי איך יוכל נבוכה ונמאם במוגני לבקש גודלות באלה. אך על רחמייך הגדולים נשבעתני, ועל ענוותנותך וטيبة תפכתי יתרותי, כי אתה

טוֹב לְכָל וְאֵין דָּבָר גַּמְגֻּן מִפְּהָ. וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלֹות וְגְפָלוֹת עַד
אֵין חֲקָר בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה, וְמַיִּאָמֵר לְךָ מִה תַּעֲשֶׂה. עַל כֵּן
עִינִּי לְךָ תְּלִיוֹת עַד שְׁתַחְגַּנִּי בְּרָחְמִיךָ הָרַבִּים, לִזְכוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל
מַה שְׁבָקָשָׁתִי מַלְפְּנֵיךָ חִישׁ קָל מִתְּהָרָה, וְאָם לֹא עֲבֹשִׂיו אִמְתִּי, בַּיּ
כִּבְרָ בְּלִיתִי שְׁנוּתִי בְּחַבֵּל וּרְיקָ. עֹזְרָנִי מַעַתָּה בְּרָחְמִיךָ, שָׁאוֹצָה
לְהַתְעֹזֵר מַה יֹּום לְהַמִּשֵּׁךְ עַלְיָ קָרְשָׁה וּמִתְּהָרָה בְּאֶמֶת, עַד שָׁאוֹצָה
לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׁבָקָשָׁתִי מַלְפְּנֵיךָ. עַשְׂה לְמַעַן שְׁמָךְ, עַשְׂה
לְמַעַן בְּבוֹדָה, עַשְׂה לְמַעַן קָרְשָׁתָה, עַשְׂה לְמַעַן תּוֹרָתָה, בַּי שְׁמָךְ
וּבְבוֹדָה עַלְיָנוּ נִקְרָא, וּכְבָר הַבְּטַחַתָּנוּ שְׁלָא תַּתְּנִיחַ בְּבוֹדָה לְאַחֲרָ,
כְּמוֹ שְׁבָתּוֹבִ, אַנְיִי יְהֹוָה הוּא שְׁמִי וּבְבוֹדִי לְאַחֲרָ לֹא אַתָּן וְתַהֲלִתִּ
לְפִסְלִים. עֹזְרָנוּ יְהֹוָה, שִׁיטְגָּרֵל בְּבוֹדָה עַל יִדְינָנוּ, וּבְבוֹדָה יִמְלָא כָּל
הָאָרֶץ, תָּאִיר אָרֶץ מִכְּבָדָה, יְהִי בְּבוֹדָה יְהֹוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהֹוָה
בְּמַעַשָּׂיו. בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה גְּפָלוֹת לְבָדוֹ.
וּבָרוּךְ שֵׁם בְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלָא בְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

— יב —

בְּמַה נִקְרָם יְהֹוָה, בְּעַל כָּל אֲשֶׁר גַּמְלָנוּ בְּרָחְמִיו וּרְוב חָסְדָיו, אֲשֶׁר
נִתְּנוּ תּוֹرָת אֶمֶת וְחַי עַולְם נִטְעָ בְּתֹוכָנוּ. וְעַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהִינוּ
אֲשֶׁר חָסְדִיךָ מַעַולְם וְעַד עַולְם עַלְיָנוּ, יְהָמוּ מַעַיךָ עַלְיָנוּ. וּבְשָׁם
שְׁחַמְלָתָ עַלְיָנוּ, וּנְתַתָּה לְנוּ בְּרָחְמִיךָ הָרַבִּים תּוֹרָתָה הַקְּדוֹשָׁה,
חַמְדָה גְּנוּזָה, שְׁעַשְׂעָ יּוֹם יוֹם. בֶּן תּוֹכָנוּ בְּרָחְמִיךָ הָרַבִּים, וְתַחֲנָנוּ
בְּחָסְדִיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתַהֲיוּה בְּעֹזְרָנוּ שָׁנוֹצָה בְּלָנוּ לְלִימָד וְלַעֲסָק
בְּתּוֹרָתָה הַקְּדוֹשָׁה לְשֵׁמָה תְּמִיד, וּנְהַפּוֹךְ פְּנֵינוּ מִהְבָּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה
לְגִמְרָרִי, בַּי אָמֵן בְּתּוֹרָת יְהֹוָה תְּהִיה חָפְצָנוּ, וּבְתּוֹרָתָךָ נִהְגָה יוֹם

ויליה. וכל למודנו יהיה בקדרה ובטהרה, וכל בונתנו תהייה רק בש سبيل שמח הנדרול והקדוש באמה, לעשות נחת רוח לפניך בلمודנו. ונזוכה למד וללמד לשמור ולוועות ולקיים את כל דברי תורה באחבה. ותענינו شيئا'ר לנו אור התורה הקדושה שנזוכה למד ולהנות בה, להוציאנו מפלה לאורה, להחוירנו בתשובה שלמה לפניך. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, חמאור שבה מחoir למوطב:

אנא יהוה, ענינו شيئا'ה געשה אצלו מלמוד התורה הקדושה סס חיים, שנזוכה על ידי למודנו לחזור בתשובה שלמה לפניך באמה, ולחדר בקשר נערונו, לחדר ימינו שעברו בחשך גדול. זכות וכת התורה הקדושה יגון עליינו, להצילנו מעתה מכל מני חטאים ועונות ופשעים, ומכל מיini פנים שבעולם. בין בעית שגעוסק בה, ובין בעית שאנו מברחים שלא לעסק בה, תמיד יגון עליינו זכות וכח התורה הקדושה, להצילנו מכל מיini חטאים ופנים שבעולם. כמו שהודעת לנו על ידי חכמייך הקדושים שאמריו, אוריתא מגינה ומצלחה בין בעדנא דעסיק בה ובין בעדנא דלא עסיק בה. ונזוכה שימשך עליינו קדרה וטהרה על ידי למוד התורה הקדושה, שנזוכה מעתה לקדר וטהר עצמנו בקדרה גדולה ברכונך הטוב:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חמל עלי ועל כל עמך בית ישראל בעית זאת, אשר ירדנו מאר באין עזיר וסומה, וראה כי אולת יד ואפס עצור ועוזב. ואין לנו שום חיות ומשיבת נפש להחיות נפשותינו האמללות מאד, כי אם על ידי למוד תורה

הקדושה והטהורה והתמייה, המאירת עינים ומשיבת נפש. כאשר הבטחת לנו בתורת הקדושה אשר נם באחרית הימים האלה, בתקופת הסתרה שבתוך הסתרה, נם אן לא תשכח התורה מפיינו ומפי זרעינו, כמו שבתווב, ואנכי הסתר אסתיר פנוי מהם וכו' ועננה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרענו. ונהנה עתה בעונתינו קרבנים, כבר נתקדים בנו, ואנכי הסתר אסתיר. כי נסתרת מפני מאור מאר בהסתירה שבתוכה הסתרה באלופים ורבעות הסתרות, כאשר אתה ידעת יהוה אלמיינו ובבן יעוררו רחמייך וחסידיך העזומים עלינו ועל תוסיפ להסתיר פניך עוד ממנה, פנה אלינו ותגנו והאר פניך בנו. וכן נם לנו הבטחתך הקדושה שהבטחתך לנו, ועננה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרענו. ועננו ברחמייך שנזכה ללמד ולהנות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקרשא ובטהרה, אנחנו ואצאיינו ואצאי צאצאיינו, ולא תשכח התורה מפיינו ומפי זרענו לעולם. ויקים מקרא שבחות, ואני זאת בריתך אותם אמר יהוה רוחך אשר עליך ודברי אשר שר שמתי בפיק לא ימושו מפיק ומפי זרעך ומפי גרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. ונזכה על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזור בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים. ונזכה מעתה לקדים את כל דברי תורה באחבה. ותעורר רחמייך علينا, ותשפיע עלינו קדרשתך. ותזכנו שנלמוד בקרשא גrole תורה הקדושה תורה שבחכת ובתורה שבעל פה, עד שנזכה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח האדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה,

עד שגנבה לבחןת נשיין דקדרשה לארכא רוחנו ברום האידיק. ויהיה דומה באלו אנו מנשקיין עצמנו עם האידיק והתגא שחדש התורה זאת. ונזוכה שייחיה למorden לנתת רוח להאידיק והתגא שחדש זאת התורה והחלקה שאנו לומדים איתה, ונגורום תענוג גדול להתגא והאידיק היה, שייחיו שפטותיו דובבות בקבר, על ידי למorden בקדשה גדולה את דבריו הקדושים. ונזוכה לאקמא שכינתה מעפרא, להעלות השכינה מהגלוות על ידי למorden בקדשה ובטהרה גדולה:

אנא יהוה מלא רחמים, חמל על נפשותינו האמללה, והצל אותנו ואת ערי ואת כל עמק בית ישראל, ותבדילנו מן התועים מדרך האמת. ותציל אותנו ברחמי הربים שלא יהיה נעשה אצלנו חס ושלום מלמוד התורה סמ מות, חס ושלום. שלא יהיה נכנס בלבנו חס ושלום שום צד החנוגות על צדיקי אמת על ידי למorden, ולא יהיה למorden להתייר ולקנטר חס ושלום, ובפרט בעת למorden בתורה שבעל פה בגמרא ותוספות ופוסקים. **אנא** יהוה, תציל ותמלט אותנו ברחמי הربים, שלא יכנס בלבנו שום צד גאות וגבחות בעולם כלל, ולא יכנס בלבנו שום צד ערימות כלל. ולא יהיה בלבנו שם הרהורים וקשיות על צדיק הדור האמתיים. ומכל שבון וכל שבון שלא יצא עתק מפינו חס ושלום, לדבר עליהם שום דבר בוגר בוגר בכודם חלילה. רק ארכא תוכני ברחמי הربים על ידי למorden, להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת להיות נכנע אצלים, ולהאמין בהם ולהתבטל אליהם, ולהתאפק בעפר רגליהם, ולשחות בצמא את דבריהם הקדושים של האידיק אמת

כָּל יְמֵי חַיִּים, אֲנִי וּרְעִי וּרְעִי וּכְלַעֲמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעַתָּה וְעַד
 עֹזֶלֶם, וְתוֹפִנוּ לְהַתְּקִשֵּׁר וְלְהַקְרִיב לְאַדִּיקִי אֶמֶת הַגְדוֹלִים בְּפָעָלָה
 מְאָה, אֲשֶׁר יִשְׁלַח לְהַעֲלוֹת וְלְהַפּוֹךְ בְּלַחֲדּוֹרִים וְהַאֲרוֹפִים
 רְעִים שָׁמְדָבָרִים עַל הַאַדִּיקִי אֶמֶת לְהַפְּכוּם אֶל הַקְרִישָׁה, וְלַעֲשֹׂת
 מִחְדּוּבָרִים רְעִים שְׁלַחְם צְרוֹפִי הַלְּכֹות, אֲשֶׁר מִשְׁמָן נִשְׁתַּלְשָׁלוּ
 אֲלֹו הַדְּבָרִים רְעִים שֶׁל הַמְּתַנְגָּדִים אֶל הֶאֱמָת, אֲשֶׁר הַפְּכוּ דָבָרִי
 אֲלֹהִים חַיִּים וּנְעָשָׂה לְהַמְּפֻהָה לְדֹבֶר עַל הַאַדִּיק עַתָּק בְּנָאוֹה וּבוֹו
 עַל יְדֵי לְמִזְרָם תֹּרֶה שְׁבָעַל פָּה. וְתוֹכָה אָוֹתָנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים עַל
 יְדֵי כָּחַ הַאַדִּיקִי אֶמֶת, לְהַתְּקִדְשָׁה וְלְהַטְּהִר בְּאֶמֶת עַד שְׁנוֹכָה נִסְמָה
 אָנָּחָנוּ לְבָא לְדֹעַת וְהָ, שְׁנַדְעַ לְבָרָר וּלְהַעֲלוֹת וְלְהַפּוֹךְ בְּלַחֲדּוֹרִים
 רְעִים אֶל הַקְרִישָׁה, לְבָרָם וּלְהַעֲלוֹת שְׁבָקְרִישָׁה לַעֲשֹׂת
 מִחְם צְרוֹפִי הַלְּכֹות קְדוּשָׁות. וְנוֹכָה לְהַעֲלוֹת הַשְׁכִּינָה מִהְגָּלוֹת
 וְלְחַבְּרָה עַם דָּוִדָּה בְּאַהֲבָה וְאַתְּהוּ וּרְעוֹת, בְּבִחְנִית חַבּוֹק וּנְשֻׁוּק
 וּזְוּוֹג, וְלְהַזְּצִיא בְּלַעַם מִפְיָהֶם. וְתִכְנִיע וְתִשְׁבֶּר וְתִבְטֶל אֶת בְּלַעַם
 הַחֹזְלִיקִים עַל הֶאֱמָת, וְתִתְּנַזֵּן בְּלַבְם אֶמֶת וְאַמְנוֹנָה שִׁיטְגָּלָה לְהַמָּה
 הֶאֱמָת, וְיִשּׁוּבוּ בְּלַעַם אֶלְיךָ בְּאֶמֶת וּבְלַב שְׁלָמָם, וְתִנְלַח וְתִפְרַסֵּם
 אֶת הֶאֱמָת בְּעָזָם. וְתִקְרִים מִקְרָא שְׁכָתּוֹב, אֶמֶת מִאָרֵץ תִּצְמָח
 וְאַדְקָה מִשְׁמִים נִשְׁקָף. וְתִשְׁתַּחַם שְׁלָום בֵּין כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
 וְזַבְּנִי לְעַבְדֵד אָוֹתָךְ בְּשֶׁמֶת הַתְּמִיד. וְעַזְרָנִי לְהִיוֹת מִן הַגְּנַעַלְבִּים
 וְאַיִּם עַזְלִבִּים, שׁוֹמְעִים חִרְפָּתִים וְאַיִּם מִשְׁבִּים, עֹשִׂים מִאַהֲבָה
 וּשְׁמָחוֹם בְּיִסְוּרִים. וְתִגְנִינוּ מִאַתְּךָ חִכָּה בִּינָה וְדֹעַת, וְנוֹכָה בְּלָנוּ
 לְלִמְדָה תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְשֶׁמֶה הַתְּמִיד, וְנִשְׁׁבוּ אֶלְיךָ בְּאֶמֶת.
 וְתִשְׁפִּיעַ עַלְינוּ רַב בְּרָכוֹת מִפְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְנוֹכָה לַעֲשֹׂת רְצָוֹנָה

באממת כל ימי חיינו, אנחנו וורעינו וכל עמק בית ישראל מעתה
ועד עולם, אמן סלה:

— יג —

יושב הרים ומושגים התחתונים, עיני עמק בך תלויות עיני
עברים אל יד אדונים, משתתחים לפניך ופורים כפס מול שוכן
מעזים, שתשפי עלייהם ממעון קדשה, שייזבו כלם לעשות
באימה וביראה רצון קומם, ותשגיח עליהם בהשנהתך השלמה
להשיכם לאرض הקדשה אל ארבותיהם כיונים. רבונו של עולם,
מאין חנונים ומקשיב רגנים, הנוטה און לשועת אבונים. מרא
העולם כלל, אתה ידעת את לבבינו כי אין לנו כח לסדר תפלהנו
לפניך בראוי באמת, כי אפסו עלי רעות עד אין מספר, השיגנו
עונותינו ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראשיו ולבי עובני. ועתה
זהה אלהי, מלא רחמים, מה עשה ומה אפעל, ומהיכן אבקש
מנוח אשר ייטב לי. כי אנכי ידעת נס ירעתי גודל התרחקותי
מןך בתקלית הרחוק, כי הרעות את מעשי מנורי עד היום
תו, מדי יום יום השבם וחטא, ואני מלא חטאים ונגמים, מכפָּ
ר גל ועד ראש אין בי מתרם, ולא די שלא ביתה עדין ליצאת מן
החול אל הקדש אפלו בחות השערת, אף גם לא חשתי על נפשي
והספתי חטא על פשע, חטאים על חטאים, פגמים על פגמים, עד
אשר אי אפשר לברר ולפרט כל חלק אחד מאלפי אלףים ורבי
רקבות חטאים ועונות ונגמים נדלים ונוראים מאד שנרגמתי
על ידי מעשי הרעים. מה אמר מה אדרבר, מה אמר מה אדרבר,
זהה אלהים אתה ידעת, כי אי אפשר להבניהם כלל בתוך צרופי

אותיות ודברורים את רבוי הפגמים והקלוקלים שלנו, כי פגמנו
וקלקלנו מאד מאד, ואפליו מעט דמעט מעשים הטובים, שהם
בערךנו מנגנים בשם מעשים טובים, הם גם כן פגומים מאד. ואיך
יובל פגום בזה, מלבלך בזה, מערקב בזה, לבקש עזיר ותרופה
והצלה ומונס למלט נפשו מני שחית להתרבק באור החמים.
ואם אמר חס ושלום אבודה תקوتית ותוחלת מיהזה, זו קשה מן
הראשונות, כי כבר חזרתנו על ידי נבייך וצדיקיך הקדושים
האמתיים, כי אסור לאדם ליאש עצמו מהשם יתברך לעולם.
אך ברחמייך הרבים חשבת מרחוק להטיב אמריתנו, והקדמת
רפואה למכתינו, ושלחתך לנו ברחמייך הרבה, צדיקיך האמתיים
הקדושים אשר בארץ הארץ, אשר הם היו למשען ולמנוס לנו.
כי על ידי מעשיהם הטובים העצומים והנוראים זכו, אשר נתת
 להם פח להעלות ולהרים את כל בית ישראל אשר זכו להתקרב
 אליהם באמת, להחוירם בתשובה שלמה לפניה. ובכךם הנדול
 היו יכולים להרים ולהגביה גם את נפשי האמללה מאד, לקחת
 ולבbez גם פoor נפשי המפואר בפואר גודל מאד, העיפה והרעבה
 והצמאה, המרה במרירות גודל מאד. לבנים ולבbez ולהעלות גם
 את נפשי בתוך כלויות נפשות בני ישראל הקדושים בבחינת
 עבור, לחדש את נפשي לטובה עטיהם יתר, ותהי לדל תקווה,
 ועלתה קפיצה פיה. אשר עין ראתה צדיקים אממים אשר היה
 لهم כל הכח הזה ויתר מזה, אשר הנפשות אשר היו עולם
 ונכללים ונתחדשים לטובה על ידי צדיקי אמת:

ועתה הנה באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחמול

וְתַחַם עַל נֶפֶשׁ הָאִמְלָה מְאֹד, וְתוֹרִנִי וְתוֹדִיעֲנִי עַצָּה וְתַחְבּוֹלָה
מֵה לְעַשׂוֹת עַכְשִׁיו בְּעֵת הַזֹּאת אֲשֶׁר נִשְׁאָרָנוּ בְּתוֹךְ בַּרְאָשׁ הַחַר,
כִּי הַצָּדִיקִי אִמְתָּה נִסְתַּלְקוּ בְּעֻזּוֹתֵינוּ חֲרָבִים. הַצָּדִיק אָבָד וְאֵין
אִישׁ שֵׁם עַל לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נְאָסְפִים בְּאַין מִבֵּין כִּי מִפְנֵי הַרְשָׁה
נְאָסַף הַצָּדִיק. וְעַתָּה אַתָּה, אָבִי שְׁבָשָׁמִים, אָב הַרְחָמָן, אָב הַחֶסֶר,
הַחֹמֶל בְּאִמְתָּה, רָאָה נָא בְּעַנְיָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת כִּי בָּאָרֶה גְּדוֹלָה
אֲנִיחָנוּ. וְנִתְקִים בָּנוּ עַכְשִׁיו, וְחִיתָה עַת צָרָה לְיעַקְבָ אֲשֶׁר כִּמוֹהוּ לֹא
נִחְיָתָה. כִּי הַכִּית אָוֹתָנוּ מִכֶּה אֲשֶׁר לֹא בְּתוֹבָה בְּתוֹרָה, זֶה מִיתָה
הַצָּדִיקִים. אֲשֶׁר הַיּוֹנוֹשָׁאִים אָוֹתָנוּ כִּאֲשֶׁר יִשְׂאָה הָאוֹמֵן אֶת הַיִנְקָק,
וְהַיּוֹחָסִים עַל נֶפֶשׁוֹתֵינוּ, וְהַיּוֹמַסְתָּכְלִים תָּמִיד בְּכָל עַת עַל תָּקוֹן
נֶפֶשׁוֹתֵינוּ לְחַדְשָׁ נֶפֶשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, לְחַדְשָׁ בְּגַשְׁר יִמְנָנוּ שָׁעַבְרוּ
בְּחַשָּׁה. וְעַתָּה לְהַיָּן נֶפֶנֶת, לְהַיָּן גְּנוּס, מְאַין גְּבָקֵשׁ עֹזֶר לְנוּ.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּטָּה בְּעַנְיָנוּ בַּיּוֹרְפוֹ מִכָּאָבוֹנִים וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ.
מָרָא דָעַלְמָא כָּלָא, רְעוֹה אֶת צָאן הַחֲרָגָה. וְהַגָּה אֲנָכִי בְּעַנְיָי הַזָּלָק
נָע וְנָה, כְּגֻוף בְּלָא נִשְׁמָה, כְּגֻלָם בְּלָא דָעַת, בְּסַפְפִינָה תֹועַה בְּלָב
יִם בְּלִי מִנְהִיגָה, וְהַרְוחַ סַעַרָה הַזָּלָק וְסַעַרָה מְאֹד מְאֹד בְּכָל עַת וּבְכָל
רַגְעָ. לְהַתְּקֻרְבָ אֶלְיךָ אַיִינִי יִכְלֹל מִחְמָת עֲזֹנָתִי הַמְּרָבִים, וְדָרְכִי
הַתְּשׁוֹבָה גַּעַלְמָוּמָפְנִי, וְאַיִינִי יָזַע עַצָּה וְתַחְבּוֹלָה אַיִד לְבָקֵשׁ דָעַת
וּשְׁכָל וְכָחַ וְגַבּוֹרָה, לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרָר הַרְעָ, לְהַכְּנִיעּוֹ וּלְשָׁבָרוֹ,
לְכוֹפּוֹ לְהַשְׁתַּעַבֵּד לְהָ, לְהַטּוֹת לְבָבֵי אֶלְיךָ בְּאִמְתָּה, כִּי תַּعֲיטִי
מְאֹד מְאֹד מִקְרָשָׁתְךָ הָאִמְתָּהִית. תַּעֲיטִי בְּשָׁה אָבָד בְּקֵשׁ עַבְדָךְ
כִּי מִצּוֹתִיךָ לֹא שְׁכִיחָתִי. יְהֹוָה אֱלֹהִי, אַתָּה יְרָעָתִי, כִּי כָל מָה שָׁאַנִי
מוֹסִיף וּמַרְבֶּה לְדִבָּר וּלְהַתּוֹホּת לִפְנֵיהֶ, עֲדִין לֹא הַתְּמִלְתָּהִי בְּלָל

לפֶרֶשׁ שִׁיחָתִי לְסֶפֶר הַתְּרִחְקּוֹתִי מִמֶּה, בַּי הַתְּרִחְקּוֹתִי מִמֶּה וּפֶגְנִמי
הַמְּרֻבִּים, אֵי אֲפָשָׁר לְהַכְנִים כָּל בַּתוֹּךְ דְּבוּרִים וְצָרוֹפִי אֶתְיוֹת.
וְגַם אָנִי בְּעַצְמִי אָנִי יֹדֵעַ בְּלָל הַיכּוֹן אָנִי בְּעוֹלָם, רַק אָנִי רֹאֶה
הַתְּרִחְקּוֹתִי מִמֶּה וּפֶגְנִמי הַמְּרֻבִּים, בָּמוֹ בַּי שְׁפָטִיט מַרְחֹקָק מָאָד,
בַּי מַגְנְעָורִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא עַבְרַ עַלְיַ עֲדֵין יוֹם אֶחָד שִׁיחָה שְׁלָם
בְּלִי פֶגְנִים:

וְגַם בָּעֵת אֲשֶׁר גּוֹבָרִים רְחַמִּיךְ וְחַסְדִּיךְ דָּרְבִּים עַלְיַ, וְאַתָּה עֹזֶר
לִי מַעַט לְהַתְּעוֹרֵר אֵלֶיךְ, וְלַהֲתִיחֵל לְקַנּוּ בְּעַבְדוֹתֶךָ, אָנִי זָכָה
לְהַתְּגַבֵּר וְלַהֲתִיחַזֵּק בְּעַבְדוֹתֶךָ, שִׁימְשֵׁךְ דָּרָךְ הַקּוֹדֶשׁ אַצְלִי זָמָן רַב
לְעוֹלָם וְעַד. בַּי בָּכֶל פָּעֵם וּפָעֵם שְׁעוּרָתָה לְיִ בְּרַחְמִיהָ, לֹא חַסְתִּי עַל
נִפְשִׁי וְלֹא הַשְׁתַּדְלַתִּי לְעַמּוֹד בְּטוֹבָתִי אַפְלוּ יוֹם אֶחָד בְּשְׁלָמוֹת,
עַד שְׁהַמְלָךְ בְּמַסְבּוֹ נְרָדִי נְתַנֵּן רִיחּוֹ. וְאַפְּ עַל פִּי כֵּן רְחַמִּיךְ גּוֹבָרִים
עַלְיָנוּ תִּמְיד וְאַתָּה עֹזֶר לָנוּ בְּכֶל עַת, אַתָּה גִּמְלַתְנוּ הַטּוֹבּוֹת
וְאַנְחָנוּ גִּמְלַנּוּ הַחֲרוּכוֹת. וּבְעוֹצָם הַזָּהָרָקִינוּ וּעַמְלִתְנוּ וְחַלְישָׁוֹתְנוּ
בָּעֵת הַזֶּה, אָנוּ צָרִיכִים שְׁתַּחַן לָנוּ מְנַהֵּג אַמְתִּי, שְׁיִשְׁגַּח עַלְיָנוּ
בְּכֶל יוֹם וּבְכֶל עַת וּבְכֶל שָׁעה. יְחַס עַל דָּל וְאַבְיוֹן וּנְפֶשֶׁות אַבְיוֹנים
יְוֹשִׁיעַ. אֲשֶׁר יַאֲחֵו בִּינְדִינוּ וּוַיַּלְחֵד אֹתָנוּ וּוַיַּצְאֵנוּ מַאֲפָלָה לְאוֹרָה,
וַיַּזְרַח לָנוּ אֶת הַדָּרָךְ אֲשֶׁר גִּלְכָּד בָּה וְאֶת הַמְעָשָׂה אֲשֶׁר גַּעַשָּׂה. וְעַתָּה
עַתָּה, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעַלְמָא כֵּלָא, מְלָא
רְחַמִּים, אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, אֲזֹב יִשְׂרָאֵל בְּאֶמֶת, הַגִּיד לְיִ שְׁאַהֲבָה
נִפְשִׁי אֵיכָה תְּרִיעָה אֵיכָה תְּרִבְּיָן בְּאֶתֶּרֶם. בַּי נְתַקְּמִים עַתָּה בְּנוּ
בְּעַזּוֹנָתֵינוּ דָרְבִּים מְקֻרָא שְׁבָתוֹב, בַּי מִיחּוֹל עַלְיַ יְרוּשָׁלַיִם וּמַיִ
יְנוֹד לְךָ וּמַיִּסּוּר לְשָׁאָל לְשָׁלּוֹם לְךָ:

רבותנו של עולם כבר הבטחתי כי אין דור יתום, ובנוראי גם עכשיו בדור הבא נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר יש להם זה הרכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותן לטובה ולהוריד ולהטמישן לנו חמוש תורתה, להזכירנו בתשובה שלמה לפניה. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אללהינו ואלהי אbowתינו, שתמלא עלינו רחמים, ואל תסתיר פניך מפנינו. ותזכה אותנו בחסדך הנדירים, לנלוות לנו ולהראות לנו את הצדיקי אמת שבדור הזה, ותזכה אותנו להתקרב אליהם. כי אין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו شبשימים, ועל צדיקך האמתיים, אשר על ידם אתה עוזיר וסומך לעמך ישראל ברוחמים:

אנא יהוה, ובנו בחסדך הנדירים, שנזוכה להתגבר על תאונותינו ומחשבותינו הרעות. ותעוזנו שנזוכה לבטול ולשבר את תאונות פמון מאطنנו, ואיה שמה בחלקי אשר נתת לי יהוה, ולא אהיה אין להעשים, ולא ארודוף אחר מותרות להרבות הון מהבל. ואפלו החרחות מה שאני מכרח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשליל פרנסה, תנכני ברחמיך הרבה שהיה העסק בקנאה ובטהרה לשטך הנדול. ותזכני לעשות משא ומתן באמונה, ותהי תזרתי קבע ומלאכתך ערαι, ולא אפריד את דעתך ומחשבתי כלל בהמשא וממן. ואפלו בעת עשית המשא וממן, אזכה ברחמייך שתהי מחשבתי קשורה ורבוקה בך ובתורתך הקדושה, המלבשת ונעלמת בכל עסקך משא וממן ומלאכות ועסקים שבעולם, ובני שיחיה לי ממדת הבטחון באמת בשלמות, ואיה בוטח ביהוה תמיד, ואזכה להשליך את כל יהבי

עליך ואותה חכלכלי שחתן לי עצה טובה בכל פעם בכל ענייני
הępשא ומתקן, שאוכחה לידע איך להתנהג בהMpשא ומתקן, לדעת
מה ומתי לknות ומקור, באפן שתצלית את מעשי ידי. ותומין
לי פרנסתי ברוח בסבב קלה בלי שום טראד ובבלבול כלל, לפען
אוכל לעשות רצונך ולעסוק בתורתך ובעבדותך תמיד:

אנא יהזה, חום וחמל על נפשי האמללה. ועל נפשות כל בית
ישראל עמה, ותברילנו מן התועים האוברים את עולם על ידי
תאות ממון, הטרורים כל ימיהם בעסקי פרנסתם, ואוכלי לחם
בעצבון, בזעם אפס יאכלו לחם עד שוכם אל האדמה, ומואה
לא ישאו בעמלם. מלא רחמים, רחם עליינו והצילנו מם. רחם
רחם, האצל האצל אותן ואת כל חברתיינו ואת כל עמק בית ישראל
מתאות ממון, אשר זאת הთאה הרעה נתגברה ונתפשטה מאד
מאוד עבשוי בהזרות החלו. עד שא אפשר לנו כל להסתבל על
עצמנו לישב דעתנו, לחשוב היטיב מה יהיה בסופנו, בהאיך אנפין
יעול קדם מלכא, מתחמת טרידת דעתנו ומהשבותינו בכל עת על
עסקי פרנסותינו. ואפלו החברויות מבלבין אותנו מאד מאד.
יהזה אלהים, חוסה עליינו ברחמייך, והצל אותנו מתאות הרעה
זהות של ממון. זוננו ברחמייך הרבה, רב חסד ורבה להטיב,
ותהייה בעורנו שנובה לתן צדקה הרבה לעניים מהננים, וכל עקר
בונות עסקנו בהMpשא ומתקן יהיה רק בשביל האדרקה, ונובה לתן
צדקה יותר מכבפי כחנו, ותומין לנו ברחמייך עניים מהננים ליקות
בכם. ותעורנו לך ממציאות הצדקה בראיי באמת בתכליות השלמות,
בשמחה ובטוב לבב, ובשכר פנים יפות. ותזבנו לתן הצדקה באפן

שלא יתביחס העני בקבלתו, ואזוכה לדבר על לב עננים ומרודים לפיקס ולחרחיב דעתם ולשמה את להם. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. שאזוכה שיתנדב לבי תמיד לעזר לעננים הנוגנים בכל חי, הן לפזר משליל לעננים הנוגנים, להעניק להם ולפתן להם בשתי ידיים, מברכת יהוה אשר אתה נתן לי בבלעת, הן להשתדל עבורים בכל חי, לילך ולסבב עבורים ולקבץ על יד, נרכבת לב אחינו בני ישראל, לתוכם ולסעדם למלאת ידי עננים הנוגנים, די מחסורם אשר יחסר להם, הן מזונותם מלובושים ובכל מה שהם ארכיכים. ותשפיע עלי בחסדך, ותתגני להם ולהסדר בעני עעה בית ישראל, שאזוכה שהיה גשמי דברי אצלם, ויקנסו דברי באנויהם שיתנדבו לבם فمن ארקה מרבה, ואזוכה לקבל מהם מפל אחד ואחד מנה יפה אפיקים. ותעוררני שהיה לה כח להפוך בדברי לב אכזר ללב נדיבה, ואזוכה להרבות באדרקה באמת תמיד כל ימי חי:

ובזוכות ובכח האדרקה של כל עעה בית ישראל, תונכה אותנו לשבר תאונות ממון מאתני. ותרום נדיבה של האדרקה הקדושה ימוך עליינו וישכך חמימות תאונות ממון, תאונות הניגיות והעונשיות, מה שהחלב בזעם ומתחאה לממון הרבה, להתעשר בעולם שאינו שלו. ונזוכה להשליך אלילי כסף וזהב, שלא יהיה כלבנו שום תאונה וחמימות וחתלהבות למומן כלל, רק נהייה שמחים בחלוקת תמיד, ונהייה מסתפקים بما שאתה חונן, אותנו ברחמיך בכל עת, את כל אחד ואחד בפי רצונך הטוב, ולא נתנו עינינו כלל במה שאין לנו שלנו, ולא נחמוד ולא נתאות

כָּל לְכָל אֲשֶׁר לַרְעֵינוּ, רַק נִזְבֵּחַ לְהִיוֹת שְׁמָחִים בְּחַלְקֵנוּ תְּמִיד
בְּאֶמֶת. וְתוֹכֵנוּ בְּרַחְמִיךְ הָרְבִים לְהַכְלֵל וְלַהֲתִדְבֵּק לְצִדְקֵיכְיָהּ הַדּוֹר
הָאֶמֶתִיִּם אֲשֶׁר זָכוּ לְבַטֵּל וְלַשְׁבֵר תָּאוֹת מִמּוֹן בְּתִכְלִית, וְעַל יְדֵי
זֶה יְהִי נִשְׁמַךְ עַלְיָנוּ חֶסֶד, וְעַל יְדֵי חִסְכָּה הַגָּדוֹלָה תִּפְתַּח לְנוּ אָזְרָה
הַדּוֹתָה. וְתוֹכֵה אָזְתָנוּ לְהַתְּקֻרְבָּן לְצִדְקֵךְ אֶמֶת בָּוּתָה, שִׁישׁ לוּ כְּמֵה תְּוֹהָ
וְדָעַת תְּוֹהָ, שִׁיּוֹכֵל לְקַבֵּץ וְלַקְחֵחַ אֶת נִפְשֹׁתֵינוּ, בָּמוֹ שָׁגָנָאָמָר, וְלַזְקֵחַ
נִפְשֹׁתֵיכֶם. וַיְהִי כֵּל נִפְשֹׁתֵינוּ בְּלוֹלוֹת יְחִידָה, וְתְּחִכָּם הָאֶמֶת יַקְחֵ
הַנִּפְשֹׁת שֶׁלְנוּ וַיַּעֲלֵה עַמּוֹם וַיִּתְּהִדר אֶתְמָם בְּלָם יַחַד לְטוֹבָה, וַיַּזְרִיד
לְנוּ חִזּוּשִׁי תֹּרַה מִפְּיֵ עֲתִיק יוֹמִין, בָּמוֹ שָׁגָנָאָמָר עִיר גְּבוֹרִים עַלָּה
חֶכְמָה וַיַּזְרִיד עַזָּה מִבְּטָחָה. וַתָּגַלְהֵלָה לְנוּ בְּרַחְמִיךְ הָרְבִים, סְתִּירִי תֹּרַה,
אָזְרִיתָא דְּעַתִּיקָא סְתִּימָה:

אֵנָא יְהֹוָה, עֲשֵה לְמַעַן שְׁמָה, וּמְלָא בְּקַשְׁתֵּינוּ בְּרַחְמִים,
שְׁנִזְבֵּחַ בְּרַחְמִיךְ הָרְבִים וְחִסְכָּה הָעֲצּוּמִים, לְהַתְּקֻרְבָּן לְצִדְקֵךְ
הָאֶמֶת שֶׁבְּהָורָה תְּוֹהָ, שִׁישׁ לוּ כְּמֵה תְּוֹהָ וְדָעַת תְּוֹהָ, שִׁיּוֹכֵל לְקַבֵּץ
נִפְשֹׁתֵינוּ וְלַהֲעַלְוָת אֶתְמָם וְלַגְּרוּם עַל יְדֵם יְהָוָה קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא וְשִׁבְגַּתְיהָ, וְלַתְּרִדְשָׁם לְטוֹבָה בְּבִחְינַת עֲבוֹרָה, וְלַחְמִישֵׁךְ לְנוּ
חִזּוּשִׁי תֹּרַה אֶמֶתִיִּם. כִּי אַתָּה יִדְעֵת מְרִירֹות נִפְשִׁי וְפֹזֵר נִפְשִׁי,
כִּי נִפְשִׁי מְרֹהָ לִי מַאֲדָם אָד, עַד אֲשֶׁר בָּשֵׁל בְּחַהְסְבָּל וְאֵי אָפְשָׁר
לְסִבּוֹל עוֹד בְּכָל פֹּזֵר נִפְשִׁי וְמְרִירֹות נִפְשִׁי הַמְּפֹזֵר בְּפֹזֵר גְּדוֹלָה
וּבְמְרִירֹות עָצִים קָאָד, בְּאָשֶׁר אַתָּה זִדְעֵת עָצָם מְרִירֹותִי. וְאֵין
מַי שִׁיעַמֵּד בְּעֵדִי לְהִיוֹת בְּעוֹרִי לְהִזְעִינִי וְלַחֲצִילִינִי מִן הַפּוֹזֵר
הַגָּדוֹל וְהַמְּרִירֹות שֶׁל נִפְשִׁי הָאֶמְלָלה מַאֲד, כִּי אִם הַצִּדְקֵיכְיָה אֶמֶת
שִׁישׁ לָהֶם כְּמֵה וְדָעַת לְקַבֵּץ גַּם פֹּזֵר נִפְשִׁי, וְלַלְקֵט וְלַהֲעַלְוָת גַּם

הנפשות והרצונות הרעים והפרים שיש לי, לברם ולהעלותם עם כל הרצונות והנפשות הטובות שימצא بي, ללקטם ולקבצם ולהעלותם כלם יחד ולהדרשם לטובה, להאריך אור חדש על נפשי המנוח בחשך גדוול, ונישבע בצחירות נפשי, ונפשי הרעה י מלא טוב, ויחדש בגשר געורי. ותהי נפשי נבללה עם נפשות כל חברתיינו ונפשות כל עמק בית ישראל, ויובללו כל הנפשות יחד גודלות עם קפנות. על כן ובנו ברחמים הרבים וחננותיך הנדלים, שנזכה להתקרב לצדיק האמת שיש לו מתחה ודרעת התה, ויקבוץ כל נפשותינו ויעלה עליהם לפני פניהם כבודך. ות מלא רחמים עליינו, בזוכות ובמח הצדיק האמת, ויעלו נפשותינו לנחת רוח ולבazon לפניה, ותשעשע עם כל נפשותינו, ויהיה געשה יהוד גדול על ידי נפשותינו יהודא דקורשא בריך הוא ושביגתיה, ויתחרשו נפשותינו כלם יחד לטובה בבחינת עברו, ויריד לנו הצדיק האמת על ידי זה חמוש תורה אמתיהם, ויתגלו לנו סתרי תורה, אוניות רעתיקא סתימאה, ונזכה שיתקן הצדיק האמת על ידי נפשותינו, תקונא דמרכבתא על אלה ומרכבתא תתהא:

ויתזנו ברחמים הרבים שיהיה אהבה ושלום גדול ביןינו תמיד, עד שנזכה כלנו נבללים זה בזו, ונעוזר זה את זה, ונזביר זה את זה, לשוב אליך באמת, לשבר ולבטל את כל המאוזות רעות ומדות רעות מאתנו, ולזבזות לכל המדות טובות לעשות הטוב והישר בעיניך כל ימי חיינו. וכל מה שתצר לחד מאתנו מכל עמק בית ישראל אייה מדחה טובה או תקון ובטול אייה מדחה רעה, נזכה תמיד להזבר אחר את חבירו לעוררו ולחזקו ולא מכו לתקן

הכל, בחַיִים חיויתינו. ונִזְכָּה בכָּלָנוּ לשוב אליך בתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה באֶמֶת, לתָּקִן את כָּל אשר פגמנו מגַּעֲורֵינוּ עד הַיּוֹם הַזֶּה. ומְעַתָּה תהיה בעַזְרֵנוּ שְׁנָהִיה בכָּלָנוּ בכְּرָצֹונָךְ הטוֹב באֶמֶת, ולֹא נסֹרֶר מן רצֹונָךְ לימִינְךָ ולִשְׁמָאל מְעֻתָּה ועַד עוֹלָם, ותִּמְשִׁיךְ עלִינוּ הַשְׁגַּתָּךְ בשְׁלָמָות. רבּוֹנוּ שְׁלָמָם, הטָהָה אֱלֹהִי אָנוּךְ ושְׁמָעָךְ פקָחָ עינְיָנִיךְ ווַיָּרָא שזָמָמוֹתֵינוּ, ואֵל תְּעָלִים עִינְיָנִיךְ מְאַתָּנוּ, וחַמְלָעָלֵינוּ ברְחַמְמִיךְ תְּרֵבִים, ותְּשִׁגְיָח עַלְנוּ בעַיִן הַחְמָלָה והַתְּנִינָה, בְּעִינָא חַד דְּרַחְמִי, עִינָא פְּקִיחָא דְּלָא נָאִים תְּדִיר. ותִּמְשִׁיךְ עַלְנוּ הַשְׁגַּתָּךְ שְׁלָמָה בְּרְחַמְמִיךְ הַרְבִּים, שְׁנָהִיה שִׁימְשָׁךְ בְּמַחְנָה מְעִינְיָנִיךְ עַלְנוּ, עַל יְדֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר אַתָּה מְשִׁפְיעָ עַלְנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֵי אֶמֶת. וְנָהִיה סְמוּכִים וּקְרוּבִים מְאֹד אֶל כָּמֶן הַרְאֹות וְהַשְׁגַּתָּךְ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׁנָהִיה לְשׁוֹבָה וְלְחַצְטֵיר בְּעִינְיָנִיךְ וְנָהִיה גְּלָלִים בָּה. ותִּמְשִׁיךְ עַלְנוּ בְּרְחַמְמִיךְ הַשְׁגַּתָּךְ שְׁלָמָה תְּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה תְּשִׁפְיעָ עַלְנוּ כָּל טוֹב, שְׁפָע טוֹבָה וּבְרָכָה וּקְדָשָׁה וְתְּהָרָה אֶמֶתִית. ותְּשִׁגְיָח וְתְּرָאָה בְּעַנְנֵינוּ וְעַמְלֵינוּ וְדוֹחַקְנוּ בְּגֻוף וּנְפָשָׁת וּמְמוֹן בְּגַשְׁמִוֹת וּרְוחַנִוֹת. וְתִּרְחַם עַל עַמְקָה וִישְׁרָאֵל הַנְּפִיצִים בָּצָאן אֲשֶׁר אִין לְהָם רֹועָה, וְתִּשְׁוֹבָה וְתִּקְבַּין גְּפֹצֹתֵינוּ וְנִדְחֵינוּ מִאַרְבָּעָה בְּגִנְפּוֹת הָאָרֵן, וְתִּמְהַרְךְ וְתִּחְיַשְׁךְ לְגַאֲלֵינוּ, וְתִּבְיאָ לָנוּ אֶת מִשִּׁיחָה צְדָקָנוּ. כִּי אָרָךְ עַלְנוּ הַגְּלוֹת מְאֹד בְּגֻוף וּנְפָשָׁת, עַד אֲשֶׁר בְּשֵׁל בְּמַחְנָה בְּאֵשָׁר אַתָּה יָדַעַת יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ. חוֹם וְחַמְלָעָלֵינוּ, וְתִּשְׁפְּיעָ חַסְדִּיךְ עַלְנוּ, וְתִּבְיאָ לָנוּ מְהֻרָה אֶת מִשִּׁיחָה צְדָקָנוּ, וְתִּבְנָה אֶת בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ. וַיָּקָרְא שְׁכָתוֹב, וְאַנְיַ בְּרוֹבָה חַסְדֵךְ אָבוֹא

בַּיָּתֵךְ אֲשֶׁתְּחֻווָּה אֶל הַיכְלָל קָרְשָׁךְ בִּירָאָתֶךָ. יְהִי לְرָצֹן אַמְרִי פִי
וְהַגְּנוּן לְבִי לְפִנֵּיךְ יְהֹהֶה צָרִי וְנוֹאָלִי:

— יַד —

יְהִי רָצֹן מֶלֶפֶנִיךְ יְהֹהֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחָם עַלְיָ
בְּרִחְמִיךְ הַרְבִּים וּתְכַטֵּל מַעַלְיָ מִדְתָּה הַגְּאֹהֶה בְּבֶטֶול גַּמָּר, שְׁלָא
יְהָא בְּלֵבִי שָׁוֹם צַד גָּאוֹת וְגַבְהּוֹת בְּעוֹלָם כָּלֶל. וְאַזְבָּחָה לְדִינָךְ
שְׁפִלוֹתִי בְּאֶמֶת לְאֶמֶת, וְאַזְבָּחָה לְבֶטֶל עַצְמִי לְגַמְרִי, עד שְׁאַתָּה
קָטָן בְּעַנִּי יוֹתֵר מִפְּדָרְגָתִי הַשְּׁפֵלָה מֵאֵד:

אָנָא יְהֹהֶה, עַזְרָנִי בְּרִחְמִיךְ לְבֵל יוּכְלָוּ לְבַלְבָל אֶת דָעַתִי, לְבֵל
יוּכְלָוּ לְהַתְּעוּת אֶתְתִי, חַס וְשְׁלֹום, בְּמַחְשָׁבּוֹת שְׁטוֹתָשָׁוּם צַד
גָּאוֹת וְגַבְהּוֹת בְּעוֹלָם כָּלֶל, בַּי אֲנִי בְּעַנִּי, בְּעַצְמָה דָזְקָנִי וְלָחֶזֶן גַּדְלָ
הַתְּרִחְקּוֹתִי מִמֶּה, וְצָרוֹת נְפָשִׁי גַּדְלָוּ וְשְׁגַבָּו מַאַד מַאַד, זֶה וּמַן רַב
מַאַד, וְאַבִיטִים וְאַין עֹזֶר וְאֲשֶׁתּוּם בַּי אֵין סְמָךְ. וְאַיִן לִי שָׁוֹם מַנּוֹס
בַּי אִם לְצַעַק אַלְיךְ תִּמְיָה, וְלַצְפּוֹת לְרִחְמִיךְ, וְלַקְוֹתָה לִישׁוּעָתָה,
וְלַיְחַלֵּל לְחַסְדְּךָ. וְאַם חַס וְשְׁלֹום, בְּעַצְמָה הַתְּרִחְקּוֹתִי הַזֹּאת, עוֹלָה
חַס וְשְׁלֹום, עַל דָעַתִי הַמְּבּוֹלְבָלָת גַם הַשְׁטוֹתָה הַזֹּאת וְהַבְּלָבוֹל הַזֹּהָ
שֶׁל צַד גָּאוֹת וְגַבְהּוֹת חַס וְשְׁלֹום, אַבְדָה תִּקְוָתִי חִילָלה. בַּי בְּמַה
יַזְבֵּחַ נָעַר הַמְנוּעָר מַבֵּל טֹוב כְּמוֹנִי, הַמְלָא חַטְאִים וְעַוּנוֹת וְפִשְׁעִים,
שְׁחַטְאָתִי וְעַוְתִּי וְפִשְׁעָתִי לְפִנֵּיךְ, בְּמַחְשָׁבָה דָבָר וּמַעֲשָׁה, בְּשׁוֹגֵן
וּבְמוֹיד, בְּאוֹנֵס וּבְרָצֹן, מְגֻעָרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

אָנָא יְהֹהֶה חַמֵּל עַל נְפָשִׁי הַאֲמַלְלָה מַאַד, חַס וְחַמֵּל נָא עַלְיָ
עַזְרָנִי עַזְרָנִי, הַצִּילָנִי הַצִּילָנִי. בַּי בְּאֶמֶת לֹא יְדַעַתִי מָה לְבַקֵּשׁ כָּרְדָם,

כִּי צָרַבְיָה חֲפֵה מִרְבִּים מַאַד מַאַד וְרַעַתִּי קָצֶרֶת לְבָאָר וּלְפֶרֶשׁ, וְגַם
אֵי אָפְשָׁר לְבָאָר וּלְפֶרֶשׁ כָּלֵל אֶת עַצְם רַבְּבֵי צָרַבְיָה בְּקַשְׁוֹתִי, כִּי
נְעַנְתִּי עַד מַאַד וְחַבְלָתִי אֶת נֶפֶשִׁי וּמְקַלְקַלְתִּי אֶת קָרְדָּשָׁתִי הַרְבָּה
מַאַד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְבָּה, וְאֵין לִי שָׁוֹם מְנוֹתָה מְרוֹזָבִי, כִּי אַרְבָּים
וּרְזָבִים עַלְיָה בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה וּבְכָל רַגֵּעָה מִפְּשָׁש. וּבְעֻזּוֹנוֹתִי
הַרְבָּים מַאַד, כִּי חִלְשׁ וּדְלִי מַאַד, וְאֵינוֹ יָדַע שָׁוֹם עַצְחָה וְתַחְבּוֹלָה
לְעַמְדָה בְּגַדְבָּה:

אָגָּא יְהֹוָה, הָרַגְנִי מַה שָׁאָצַעַק אֲלֵיכָה, הַזְדִּינִי אֵיךְ לְהַתְחַנֵּן לְפִנֵּיךְ
בְּאֶמֶת וּבְלֹבֶשׁ שָׁלָם, בָּאֶפְןָ שָׂאָוכֵל לְפָעֵל בְּקַשְׁתִּי בְּרַחְמִים אֲצָלָה,
שְׁתַחְגַּנִּי וְתוֹכַנִּי לְשׁוֹב בְּתַשׁוֹבָה שְׁלָמָה אֲלֵיכָה, וְלֹחִזְתִּי כְּרַצְוֹנָה
הַטּוֹב מַעַתָּה וְעַד עַזְלָם, שָׁאָזַבָּה לְבָלִי לְסֹור מְרַצְוֹנָה וּמְמַצְוֹתִיךְ
יְמִין וּשְׁמָאל מַעַתָּה וְעַד עַזְלָם. וְאוֹזֵבָה בְּרַחְמִידָה הַרְבָּים לְשִׁבְרָה
וּלְבִטְלָה מִדְתָּה הַגָּאָה בְּתַכְלִית מַעַלִי וּמַעַל גַּבוֹלִי, וְלֹא יַעֲלָה בְּלֹבֶשׁ
שָׁוֹם צַד גָּאוֹת וְגַבְחוֹת בְּעוֹלָם בְּכָלָל, מִכֶּל הַדְּבָרִים שְׁהַרְחֵךְ בְּנִי
אָדָם לְהַתְגַּדֵּל בָּהֶם, הָן בְּחִכְמָה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים וְהָן בְּגַבּוֹרָה וְהָן
בְּעַשְׂירָות, בְּכָלָם אָזַבָּה לְהִזְהַר עָנוֹ וְשָׁפֵל בְּאֶמֶת, לְכָל אַתְּגַנָּה
וְאַתְּגַדֵּל בָּהֶם בְּכָלָל. אִם אִמְמָן יְדַעַתִּי יְהֹוָה בַּיּוֹם אֲנַכִּי. וְאֵינוֹ רָק
וְחַסְרָה מִכֶּל אַלְוָה הַדְּבָרִים, בַּיּוֹם אֲנַכִּי מַאיִשׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי.
וְאֵין לִי שָׁוֹם כַּח וְגַבּוֹרָה בְּגַנְוֹף וּגְנַפְשׁ, וּבִיתִי רִיקָּן מְעֻשִׂירָות, וְאֵין
בְּיַדְיִי לֹא חִכְמָה וְלֹא גַבּוֹרָה וְלֹא עֲשִׂירָות גְּשִׁמָּה וְלֹא עֲשִׂירָות
רוֹחַניתָה שֶׁל מְעֻשִׂים טוֹבִים. וּלְפִי גַּדְלָה שְׁפָלוֹתִי וּמְקַטְנָותִי בְּעַת,
וּשְׁפָלוֹת מִדְרַגָּתִי הַקְּטָנָה וְהַשְּׁפָלוֹתִי מַאַד, וְעַצְם הַתְּרַחְקָותִי מִפְּהָה,
בְּוּדָאי לֹא הָיִיתִ צָרַבְיָה כָּלֵל לְהַתְפִּלֵּל עַל בְּטוּל הַגָּאָה. אֵיךְ חָלָא

אתה ידעת את רוע לבבנו ועכירות דעתנו ובלבול מתחשבתנו,
עד שם אפלו בעצם התרחקותינו הם מבלבלים ומערבים אותנו
דענתנו מאד גם בשנות ובלבול זהה של פניות ונאות, עד אשר
הייתה הפלחה עליינו פנים ואחר, ומכל צד או Robbins עלינו ומצד
צדדים, ואין מניחים לנו שום מנוס אליך, כאשר אתה ידעת, יהוה
אלヒנו ולאלהי אבותינו. אה, אף על פי כן, עדין אני עומד ומצפה
ומקונה ומיהל בכל עת לישועתך באמת וברחמיך הרבה. כי
ידענו, כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות
וידע כל התעלומות. ואתה יודע, שבפנימיות עמוק לבנו אנו
חפצים ומשתוקקים מוד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך
באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על כן חמל علينا
אבינו שבשימים, אדון כל. וובנו ברחמייך הרבה, שנבטל ונסלק
מעלינו מדת הנאה בתכליות הבטול, עד שאזכה לכל בחינות
שפלוות באמת לאמתו, להיות ענו ושפלו באמת לפני כל אדם
שבולם, לפני גודלים ובינונים וקטנים ולפני קטון שבקטנים,
בי בעונותך הרבה קטני מוד מקטן שבקטנים. ותזנני לידע
ולהריגיש שפלוותך באמת, בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו
ושפלו וקטן בעני באמת יותר מפדרות הקטנה והשפלה. ואזכה
לבא לתכליות הבטול באמת ברצונך הטוב:

אנא יהוה, ידעת כי דברי מגמנים מאד, ולשוני מלא פג, ואני
יודע בכלל איך לסדר תפלה ותchnerתי לפניה, אך תמכתי יתודתי,
כי אתה שומע תפלה כלל-פה. מלא רחמים חמל עלי וענוני וובני

לְהִיּוֹת בָּרֵצֹן הַטוֹב מְעַתָה וְעַד עוֹלָם, וְעַזְרָנִי שָׁאָזֶה לְעֲגָנוֹת
אַמְתִיתִית:

וּבָכֶן יְהִי רְצֹן מִלְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַׁוְכֶנִי
אֹתֶת וְאֹתֶת כָּל עַמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְעַסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה תְּמִיד
יוֹמָם וּלְילָה בְּקָדְשָׁה וּבְطָהָרָה, עַד שְׁנָזֶבֶת עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקָּדוֹשָׁה, לְעוֹזֶר שָׁרֶשֶׁי נִשְׁמָות יִשְׂרָאֵל שְׁעָלוּ בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָה,
וְכָלָם מִשְׁרָשִׁים בְּאֹתֶיות הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה. עַזְרָנִי יְהוָה שִׁיאָר
עַסֶק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ, עַד שְׁנָזֶבֶת לְעוֹזֶר עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרַתֵּינוּ,
שָׁרֶשֶׁי נִשְׁמָות יִשְׂרָאֵל. וַיַּאֲרוּ וַיִּתְנוֹצְצֻוּ הַגְּשָׁמָות זָה לְזָה, עַד
שִׁיתְעַזְרָרוּ וַיִּתְנוֹצְצֻוּ בְּתוֹכְם נִפְשׁוֹת כָּל הַרְשָׁעִים וּכָל הַפּוֹשָׁעִי
יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁינְגַּע אֲלֵיכֶם הָאֶרֶח מִשְׁרָשֶׁן נִשְׁמָותֵיכֶם, וַיִּתְעַזְרָרוּ
כָּלָם בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה וַיִּשְׁבוּ אֶלְיךָ בְּאֶמֶת. וְעַל יְדֵי הַתּוֹנְצָצָה
הַגְּשָׁמָות, נִזְבַּח שְׁיִיחּוּ נָזְלִים וּגְבָרָאים נִשְׁמָות הַגְּרִים, עַד שִׁיבָּזָא
רְחוּקִים וַיִּתְגִּירּוּ וַיִּכְרִירּוּ בְּכָח מִלְכֹתָךְ וַיַּעֲבֹדוּ בָּלָם בְּאֶמֶת. וְאַם
אָמַנָּם אָנָכִי בְּעַנְנִי רְחוֹק מָאֵד מִעַסֶּק הַתּוֹרָה בְּקָדְשָׁה כְּזוֹ לְעוֹזֶר
נִפְשׁוֹת אֶחָרִים בְּתִשְׁוָבָה, עַל-כָּל-פָּנִים תְּרַחֵם עַלְיִי בְּרַחְמִיק
הַעֲצּוּמִים וַיַּזְבֵּנִי בְּחַסְדִּיךְ הַגְּדוֹלִים, שָׁאָזֶה עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקָּדוֹשָׁה לְהַכְלֵל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הַצִּדְיק הַדּוֹר הָאֶמֶת, אֲשֶׁר הוּא
עוֹסֶק בְּתּוֹרָה בְּקָדְשָׁה כְּזוֹ, עַד שָׁאָזֶה לְהַתְעַזֵּר עַל יְדֵי הַתּוֹרָה
שֶׁל הַצִּדְיק הָאֶמֶת שְׁתָאֵיר וַתִּתְנוֹצֵץ נִשְׁמָתִי בְּשָׁרֶשֶׁת, בְּמַחְשָׁבָה
עַל יְזֵה דָּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּתוֹךְ שָׁאֵר נִשְׁמָות הַקָּדוֹשִׁים שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַמָךְ, עַד שִׁינְגַּע אֲלֵיכֶם הָאֶרֶח מִשְׁרָשֶׁן נִשְׁמָתִי, בְּאָפָן שָׁאָזֶה
לְשׁוֹב בְּתִשְׁוָבָה שְׁלָמָה אֶלְיךָ בְּאֶמֶת:

אנא יהזה, צר לי מאה, פדרני וחגני, חום וחמל על נפשי האמללה והפנומה, המטרפת ונרכאת, כמו בין שני אריות. המלאה חטאים ועונות ופשעים, הרוחקה מפה בכמה וכמה הרחקות. ומתי אעשה גם אונבי לבית, להכין לי צדה לדרכיו, כאשר הכנינו להם כל הצדיקים היראים והבשרים, שהיו מ לפני בכל דור ודור, ומה אעשה ליום פקודה, أنها אוליך את חרftei הנדרולה, ואיך אוכל להפטן. ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו. ובבר הזרעתנו על ידי חכמי הקדושים, שאין אתה נתן כלל בעולם הביא, ואתה פוקד על כל אדם בדרכיו ובפרי מעליו, ועקר רחמנותיך ותנינותיך הוא על השבים אלק באמת בעולם הזה, אשר עליים אתה מלא רחמים ומתול לעונותיהם וסולח לכל פשעיהם, אבלו אם הרבו מאר לפשע גנאה, כמו שהזרעת למשה עבדך, כמו שברובו, ונקה לא ינקה. ודרשו חכמיינו וברונם לברכה ונקה לשבים, לא ינקה לשאינם שבים. על-כן באתי להתנצל ולהתחנן לפניה, ולהשתטטת מול תורת קדשך, מלא רחמים טוב ומטיב לרעים ולטובי, האופה לרשע וחפץ בהצדקה, חום וחגני וرحم עלי ברחמי הקדושים, וערני בעולם הזה, שאזנה לשוב בתשובה שלמה אליה, ואזנה לתבען כל מה שפגמתי, קדם שאסתלק מון העולם. וערני מעתה לעזוב דרכיו הרע ומחשבותיו הרעות והמובלות המבלבלים אותי ומונעים אותי מדרך הטוב והישר. ערני לשוב מאלו המחשבות הרעות, ותן לי כח לנגרש ולסלק ולבטל מעלי כל אלו המחשבות המptrידים את דעתך, אשר הם הם בוגרי ונרמו להרחק אותי.

מפח. קומה בעורתי ותטהר ותJKLM אֶת מַחֲשָׁבָתִי, וַתִּכְנִי מֵעַתָּה לְדִבְקָה אֶת מַחֲשָׁבָתִי אֶלְיךָ בָּאֶמֶת וּבְתִמְיּוֹת מֵעַתָּה וְעַד עַזְלָם:

אָנָּא יְהֹוָה, חַמֵּל עַל נֶפֶשִׁי, וַצְוָה בְּרַחְמֵיד הָרַבִּים לְהַסִּיר וְלְהַפְּשִׁיט מֵעַלִי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאוֹת שַׁחֲלֵבְשָׁתִי אֶת נֶפֶשִׁי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הַרְעִים, עַל־יְדֵי חַטָּאתֵינוּ וְעַוּנוֹתֵינוּ וְפִשְׁעֵינוּ, שַׁחְטָתָנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשַׁעֵנוּ לְפִנֵּיה, אֲשֶׁר אָלוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאוֹת שְׁנַעֲשׂוּ מַחְטָאתֵינוּ, הַם מֻונְעִים וּמַעֲכָבִים אַוְתָנוּ מֵאָד מֶלֶשֶׁב אֶלְיךָ בָּאֶמֶת, וְלִילְךָ בְּדִרְכֵיךָ קָדוֹשִׁים וְהַטּוֹבִים. וְאַתָּה יָדַעַת יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת גָּדֵל עַצְם הַגִּיעוֹת חָרְבוֹת מֵאָד, שָׁאַנוּ אַרְיכִים לְהַתִּינְעַזְלָתָה וְלַטְרָחָת מֵאָד בְּכֶסֶף וּבְמָה יִגְעַזְלָתָה רְבּוֹת וּעֲצָמוֹת בְּרִי לְהַפְּשִׁיטָם מֵעַלִינוּ, עד אֲשֶׁר כְּשַׁל כִּמֵּה הַסְּבָל לְסִבְלָה עַצְם הַמְּרִירָות וְהַגִּיעוֹת הַקְּשׁוֹת וְהַכְּבָדָות, שְׁאַרְיכִים לְסִבְלָה קָרְם שְׁמַשְׁבָּרוֹן מְגִיעוֹת וּמְסֻכִּים וּמְחִצּוֹת בְּרוּל בְּאָלוּ, הַמְּפָسִיקִים בִּינֵינוּ וּבּוּין הַקְּרָשָׁה. בַּי בְּעַוּנוֹתֵינוּ חָרְבִּים נִתְרָבָו מֵאָד הַבְּגָדִים הַצּוֹאוֹת, וְאַתָּה לְבָר יָדַעַת גָּדֵל רְחוּקֵינוּ מִמֶּךָ עַל־יְדֵי זֶה. עַל־כֵן יְהֹוָה נָא מַעַיךָ וּרְחַמֵּיד עַלְינוּ, וְחוֹס וְחַמֵּל עַל נֶפֶשְׁנוּ וּרוּחֵנוּ וְגַשְׁתָּנוּ, וַצְוָה לְמַלְאָכִיךָ קָדוֹשִׁים לְהַסִּיר מֵעַלִי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאוֹת וְלַחֲלֵבֵישׁ אֶת תִּמְלִיכָתָה. בָּאָפָן שָׁאָוֶכה שִׁיתְבָּטָלוּ מֵעַלִי וּמַעַל גּוּבְּוָל, כָּל הַמּוֹנְعִים וּמַהֲדִילִים וְהַמְּסֻכִּים וּמַהֲפָסִיקִים וּמְחִצּוֹת הַבְּרוּל שִׁישָׁ בִּינֵינוּ לְבּוּין הַקְּרָשָׁה, עד שֶׁאָי אָפְשָׁר לְנוּ עַתָּה לְעַשׂ שָׁוָם דָּבָר שְׁבָקְרָשָׁה בְּשָׁלִימּוֹת כָּרָאוֹן, כִּאֲשֶׁר אָתָה יָדַעַת. וְכָל אָלוּ הַמְּסֻכִּים וּמְמִנְיָוֹת בְּלָם יִתְבָּטְלוּ לְגַמְרֵי, לְמַעַן אָוֶכה לְשֹׁוב אֶלְיךָ בָּאֶמֶת, וְאָוֶכה לְהִזְוֹת מֵעַתָּה סָור מַרְעֵב בָּאֶמֶת, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינֵיךָ תִּמְדֵה:

ובכן תעוזנו ברחמיך, שנזכה שיחיה זוגינו בקדשה גודלה לשמה הגדול באמת, ונזכה להמשיך נשות קדשות וטהרות לבניינו, נשות בהירות זוכות, הגמישין משרשי נשות ישראל הקדושים, המשרשים באותיות התורה הקדושה, במחשבה עליונה דקדושא בריך הוא. באפנ שזכה שיחיו בניינו תלמידי חכמים אמיתיים, יהיו כלם יראים ושלמים, עוסקי תורה לשמה ומקיימי מצותיך באמת ובלב שלם. ויתגדל וישתבח ויתקדש שם הגדול עלי ידי בניינו ויוצאי חילצינו, ויחיה נארך עליהם, בין חכם ישמח אב. ויקים בהם, ישמח אביך ואמך ותגלו יולדתך. ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ויעשו רצונך כל ימיהם לעולם:

אנא יהוה, חמל עלי רחם עלי, ומלא משאלותי ברחמים. ומחל לי על-כל עונתי. וצוה להפשיט מעלי כל הבנדים האזאים והלבשני בבנדים נקיים, בבנדים טהורים וקדושים, ויהיה בעורי ובני ברחמייך הרבהם לךם מצות ציצית בראו בתקלית השלמות. וכשם שאני מתחפה בטלית בעולם הזה, בן תלביש למעלה את נפשי ורוחי ונשمتה בטלית נאה ובחוקך דרבנן, בבנדים נקיים ולבנדים. ויקים בי מקרא שכחוב, בכל עת יהיו בגדייך לבנים ושמן על ראשך אל יחר. כומה בעורתך ותן בלבי שאחם על בזקך הגדול והkadush, ועל בזק נפשי ורוחי ונשمتה, כי בעונתייך הרבהם דל בבודנו, כי לא חסנו על בזקך ועל בזקנו ובזינו את נפשינו מאר, עד אשר נפלו חלקיכם בבודנו, בעמק ולול הגלות מאד. דל בבודנו בגנים ושקענו בטעמאות

הנדה. וראה את עמק יישראל מרוודים מאד בכל ובפרט. חוסה על בזוזה הנדור והקדוש, אשר בשבייל זה בראת כל העולמות כלם, כדי שיתגלה ויתعلاה בזוזה עליידי עמק יישראל כמו שכחוב, כל הנזכר באשמי ולכבודו בראתינו יצרתוי אף עשתיו. ולפה נחפץ כל הכאב לוראים ונintel כל הכאב מישראל ונפל הכאב בגולות בין העבים וחרשיים, אשר יש להם כל הכאב, ועמק יישראל לחרפה ולבזין, אשר מחרפים ומבדים אותנו בכל עת:

ובכן רחם עליינו למען ולמען בזוזה, ושלח עוזך מכך, וסעדני והושעננו שאוכחה להתעורר מעטה באמת ובלב שלם לעבוזתך וליראותך, ואוכחה מעטה לשוב בתשובה שלמה לפניה. ואוכחה לקשט עצמי וגם לקשט אחרים, לדבר על לבם ולגולות להם האמת, ולהשיבם בתשובה שלמה לפניה, כדי שישתבח ויתعلاה בזוזה הנדור והקדוש עליידי. כי זה עקר בזוזה כשהמרחקים ביוטר מתקרבים אליו באמת, כי אז אסתלק ואתייך שאם דקדשא בריך הואعلا ותתא. על-בן רחם עלי וקרב אליך מרחק במוני, וניגל זכות עליידי שתקרב עוד שאר מרחקים מפה עליידי, ותנהל ותתך בזוזה הנדור על ידי דיקא, על ידי מרחק במוני. ועוזני וסיעני וחוינני ואמצני, שאוכחה להעלות הכאב דקדשה מזולחת דצלותא, ואוכחה תמיד להעלות ולנהל בזוזה הנדור והקדוש. ועוזני שאוכחה להעלות הכאב לשומו שהוא הראה. ותשפי עלי יראתך הקדושה שאוכחה ליראה מפניך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא

הזה. ותענני להגיע ליראה בשלימות, ליראת הרווחות באמת. ותוננו ברחמייך הרבהים לכבד יראיך יהוה באמת ובבלב שלם, שנזוכה לבטל עצמנו באמת גנרט, ולתן להם כל הכבוד באמת ובבלב שלם, באפן שיתקון על ידינו פגמי היראה, ונזוכה ליראה בשלמות בלי פגם כלל. ויקום בנו מקרא שכחוב, יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראי. ונזוכה עליידי זה לשלים אמת, ואזוכה שיחיה שלום בעצמי, ותרפאני רפואת הנפש ורפואה הנוף, באפן שאזוכה להיות שלם בשלמות אמתי בלי שום מום ופגם. רבונו של עולם, ירעתי, כי עבשוי אני רחוק מאד משלמות, כי אני מלא מומים ופגמים הרבה מאד, מכה רגל ועוד ראש אין כי מותם. אין מתחם בברשי מפני זעםך אין שלום בעצמי מפני חטאתי. וכל אבריו מלאים מומים שהטלה בנפשי עליידי עונותי ופשעי המרבים. מתחמת זה אני רחוק מעבודתך באמת ואני יכול לעבד עבודה תפאה, ואני זוכה להתפלל שום תפלה בשלמות בראי, כי כל אשר בו מום לא יקרב. ומahan שאני רחוק מטהלה, במה אזוכה להתקרב אליו, אבי שבשמים, רבונו רעלמא כלל, מלא רחמים, אמן ירעתי, כי אפרע-פיiban אפה שומע קול שועתי מפרטקים, עליבן הרימותי קולי ואקרא אליו, אבי אבי, אדוני אדוני, מלבי ואלהי אליך אתפָלֶל, אליך אזעך, אליך אשוע, אליך אתחנן, לפניה אשחתה, לפניה אשתחווה ואכרעה, אליך שטחתי כפי. חום וחגני וחמל עלי בחרמלהך וברחמייך הגדולים, יהמו נא מעיך עלי, ותשגיח עלי ממעון קדרש באחבה ובמחל גדולה ויתרה, ותרפא את מכאובי נפשי

האמלה מאר, ותסיר מעלי כל המומים שהטלתי בנפשי מכל אבר ואבר, כי דרכך להשתטש בכלים נשברים, אתה עוזה גדלות וגהלות עד אין חקר ואין מספר, אתה מטה מהים ברוחמים רבים. ובכתף האדור אלה אתה מעלה ומקbez שברי כלים נשברים, שברי שברים, אתה מחבר ומתנקן אותם בחסידיך ואתה מחרד אותם בבראשו ביותר שאת וביתר עז, ואין שם גזע נאבד ונדרחה מטה, חיללה, כי בידך כח וגבורת ובידך לנצל ולחזק לכל. רופא חכם, יבקרו רחמייך עלי ותרפאני ותסיר ממני כל המומים והפנימים מגופי ונפשי ורוחני ונשمتה, ושלה רפואה שלמה לחולי עמוק (ובברט וכו'). רופא נאמן ורחבון אתה, הרופא לשברורילב ומחבש לעצבותם. רפאני יהזה וארפאה הושייעני ואושעה כי תהלה אתה. ואזוכה להיות שלם בשלמות גמור בלי שום מום ופוגם, ובכני שיחיה שלום בעצמי, שאזוכה להכני ולשבר ולבטל את גופי, שיתבטלו מטעני לנמריו כל תאות הגוף ומדותיו הרים, עד שיתבטל גופי לנמרוי אצל הנשמה, עד שלא יהיה להגוף שם תאוה ורצון אחר כלל, חוץ מרצון הנשמה הקדושה, שהוא רצונך הטוב. והוא יהיה שלום בין נשמה וגוף, שנופי ותקדש יזיבך עד שיחיה נכל בתוכך הנשמה הקדושה. ואזוכה לעשות כל המצוות ובכל הדברים שיש בהם רצונך בשמה גדולה וברצון טוב בגוף ונפש, ושניהם יהיו נכללים באחד באחבה ושלום גדול באמת, לעשות רצונך באמת, בשמה גדולה ט마다, עד שאזוכה לשלים גמורה דקדשה באמת, עד שאתיה מוכן וראוי

לסדר תפליتي לפניה בתקלית השלים. ותפונ תפליתי לפניה כמו
קטרת וקרבנות שלמים, העולים לפניה על ידי איש הימים ושלם:
רבונו של עולם, פתח פיך לאלים כמו, ובמי לסדר תפלי
ותחנתי ובקשתי לפניה בראי באמת בכל עת, שאוכל לפרש
שicity לפניה תמיד, זאת כל אשר עם לבבי אשיך באמת
ברחמים ותחנונים, באפן שאופה לעזרך רחמך עלי, ותמלא
בקשתי ברחמים תמיד:

אנא יהוה, רחם علينا ברחמיך הרבה, ועוזנו שנבה להגיע
לכל מה שבકשו מלפניה. שנבה בכח זוכות עסק התורה של
צדיק אמת, שימשך علينا הארחה גדולה והתנוצויות חזק משרש
בשפתינו, עד שנבה להתעורר באמת אליך ולשוב בתשובה
שלמה לפניה באמת על כל עזונותינו, עד שנבה להעלות הקבוד
הקדשה עמוק הגנות, עמוק הקlipot, מילוותא דגולותא.
ונבה שיתנגן ויתקדש ויתעלה ויתרומם בבודח הנדור ותקדוש
על ידינו תמיד, ויתנלה בבודח בכל העולם בל, פארץ ארץ
מכבודך. כמו שכחוב, והארץ הארץ מכבורי. ויקום מקרא
שכחוב, ונגהה בבוד יהוה וראו כלبشر יחדו כי פיה יהוה דבר.
ונבה להעלות הקבוד לשרש תיראה, ויהיו נשלים פגמי תיראה,
ונבה ליראה בשלום. ליראה את השם הנכבד והנורא זהה את
זהה אלהינו. ונבה ליראה עליה יראת הרומות, ולא יהיה לנו
שום יראה ופחד משום דבר שבעולם, כי אם מפחד בלבד נירא
ונפחד תמיד, ותיה יראתך על פנינו לבلتני נחטא כלל מעטה
ועדר עולם. ועל ידי היראה תזבנו לשולם, שייה שלם בעצמינו,

וַהֲנוּ פָרָטִים וַיְהִי נִכְלָל בַּתּוֹךְ הַגְּשָׁמָה הַקְדוֹשָׁה לְעֶשֶׂות רְצׂוֹנָה
בְּאַמֶּת תָּמִיד, וַגְּנֵבָה לְתִפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִשְׁמַע תִּפְלָתָנוּ תָּמִיד,
וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וּבְרְחַמִּיךְ הַרְבִּים תִּשְׁים שְׁלוֹם בְּפֶמְלִיאָה
שֶׁל מַעַלָּה וּבְפֶמְלִיאָה שֶׁל מַטָּה, וְתִבְטַל אֶת כָּל מִינִי מְחֻלָּקָת מִן
הָעוֹלָם. כִּי אַתָּה יְהֹוָה לְבָהָד יָדַעַת בְּמַה רְעוֹת וּמְלֻכוֹלִים גּוֹרְמִים,
חַס וְשְׁלוֹם, הַמְּחֻלָּקָת שִׁישׁ עַכְשִׁיו, וּבְפִרְטָת עַצְם הַמְּחֻלָּקָת שִׁישׁ
עַכְשִׁיו בֵּין הַצָּדִיקִים וּבֵין הַבְּשָׁרִים שַׁבְּדָור, עַד אֲשֶׁר חָלַק לְבָב
כָּל אֶחָד מַחְבָּרוֹ. אֱנֹא יְהֹוָה, רְחָם עַלְינוּ בְּרַחְמֵיכְךָ הַרְבִּים,
וְתִנְלַחֲהָאַמָּת בְּעוֹלָם, וִתְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם,
וְתִשְׁפַּיעַ שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמּוֹת, עַד שִׁימְשָׁךְ הַשְּׁלָוֹם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה
הַגְּשָׁמִי, וּכָל הַבְּרוֹאִים יְרַחֲמוּ זֶה עַל זֶה, וַיְהִי הַשְּׁלָוֹם גַּדּוֹל בֵּין כָּל
הַבְּרוֹאִים שְׁבָעוֹלָם:

לְחַנְבָּה

וְעַזְרָנו בְּרַחְמֵיכָךְ הַרְבִּים, שְׁגַנְבָּה לְקִים מִצּוֹת הַדְּלָקָת גַּר חַנְבָּה
בְּזִמְנָנו בְּשִׁלְמוֹת בָּרָאוִי, בְּקַדְשָׁה וּבְطָהָרָה וּבְכּוֹנָה גְּדוֹלָה וּעֲצִוָּמָה
בָּרָאוִי. וַגְּנֵבָה לְתַקֵּן בְּלֵי הַתְּקוּנִים הָאֶלָּה שְׁחוּכְרָנוּ לְפִנֵּיכְךָ עַל-יְדֵיכְךָ
מִצּוֹת גַּר חַנְבָּה, וַיְחַשֵּׁב לְפִנֵּיכְךָ קַיּוּם מִצּוֹתָנוּ בְּאֶלְוִי קִמְנָה בְּכָל
פְּרַטִּיהָ וּדְקִדְמִיהָ וּכְבוֹנָתִיהָ וּתְרִין-גָּמִינָה מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהָה, וּנְאִירֵו
לְפִנֵּיכְךָ אוֹר קַדְשָׁת מִצּוֹתָנוּ בְּכָל הָעוֹלָמּוֹת בָּלָם. וַגְּנֵבָה לְתַקֵּן בְּלֵי
הָעוֹלָמּוֹת בָּלָם עַל-יְדֵיכְךָ קַיּוּם מִצּוֹה זֶה, וּעַל-יְדֵיכְךָ קַיּוּם בְּלֵי הַמִּצּוֹת
הָאוֹרִיתָא וּדְרַבְּנוֹן, שְׁתַׁוְכָּנו בְּרַחְמֵיכָךְ לְקִים בָּלָם בָּאַחֲבָה וּבָירָאָה
וּבְשָׁמָחָה גְּדוֹלָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה, עַד שְׁגַנְבָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
מְאַתָּה בְּכָל הָעוֹלָמּוֹת בָּלָם. וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, יְהֹוָה עוֹז

לעמו יתנו יהוה יברך את עמו בשלום. עוזה שלום במרומיו הוא ברחמייו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

— טו —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, האל הנדול הגבור והגנורא, אשר יראתך ואימתך על כל שנאנני שתק, ועל כל השרבים ואופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות גלם, ועל כל ברואין מעלה ומטה, כלם ירעון ויפחדון מאימת שמה. ובבון רחים עלי ברחמייה, על עצב נבזה ונמאס במנוי. שתטשיך עלי יראתך הקדושה תמיד, ותתיה יראתך על פני לבלתי אחטא, ואונבה להרגיש יראתך הקדושה בכל אברי:

אנא יהוה, ובני ברחמייך הربים וחסידיך העזומים, לכל אבד את עולמי, חם ושלום, ולא אינע לrisk ולא אלד לבחה. ואונבה להסתбел על עצמי תמיד, ולישב דעתך היטב היטב, מה אני עוזה בעולם הזה, עולם העובר בהרף עין. ולחשוב דרכי, ולשפט בעצמי את כל הטעשימים, אשר אני עוזה בכל עת ובכל יום ובכל שעה, להשפט בעצמי עליהם בכל עת, אם אני עוזה בהונן, אם לאו חם ושלום. למען אונבה על ידי זה לרחים על עצמי, ולשוב ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות, להיות סור מרע באמת, הן במחשכה הן בדרהור הן במעשה. ולעשות רק הטוב בעיניך תמיד: **אנא** יהוה, חמל עלי בחלתה, חום עלי ברחמייך הנדולים, חום וחגני, ורחים עלינו וראה שפלוותינו וענויותנו, כי באירה גדולה אנחנו, יותר יותר מתועה בכל ים ומשוכב בראש

חֶבֶל. לֹא יָדַעֲתִי נֶפֶשִׁי, לְהִיכְן אָבְרָת, לְהִיכְן אָעוֹף
לְשֻׁכוֹן, לְהַגְּזֵל מִצְרוֹת נֶפֶשִׁי הַמְּרֻבִּים מִאֵד מָאֵד. וְלֹא יָדַעֲתִי
כָּלֶל לְמִצְוֹא אֵיכָה דָּרָה, אֵיךְ לְצַעַךְ וְלִזְעַק אֵלֶיךָ, בַּי זֶה יָמִים
וְשָׁנִים אֲשֶׁר אָנָי עֹסָק לְקָרְאָ אֵלֶיךָ לְעֹזֶר חַסְדְּךָ לְגָלוֹת רְחַמְּיהָ,
שְׁתַׁזְבִּנִי לְצַאת מַרְעָע לְטוֹב, מַחְשָׁךְ לְאוֹר, שְׁתַׁעֲזְרִנִי לְעֹזֶב דָּרְכִּיךָ
הַרְעָע וּמְחַשְּׁבּוֹתִי הַמְּגֻנוֹת מִאֵד, כַּאֲשֶׁר לְמִדְתָּנוּ עַל־יְדִי צְדִיקָה
הַאֲמָתִים, שְׁתַׁחֲפִלָּה מוֹעֵילָה לְכָל־דָּבָר, וְעַקְרָבָה תַּחֲקִרְבּוֹת אֵלֶיךָ
בְּאֶמֶת הוּא עַל־יְדִי תְּפִלָּה, וְאַתָּה שׂוֹמֵעַ תְּפִלָּת בָּלְפָה. וְאַפְּלִוּ
כָּל צַעַקָּה מַבָּטָן שָׁאוֹל, מַעֲמָקִי עַמְקִים, אַתָּה שׂוֹמֵעַ בְּרַחְמִיהָ,
וְלֹפָה לֹא תַּחֲטָא אָזְנוֹ לְשֹׁמְעָת דָּבָרִי עַבְדָךְ הַעֲומֵד לְפָנֶיךָ, הַצְעָקָה
אֵלֶיךָ זֶה זָמָן רַב. וְלֹא דִי שָׁאַנִי יוֹכֵה לְהִיטִיב מַעַשֵּׁי בְּכָל יוֹם, אֲפָה
נִמְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם צָרָת נֶפֶשִׁי מַרְבָּה מַחְבָּרוֹ, וְאַנִי יוֹדֵעַ בְּכָל מָה
אָעָשָׂה, אֵיכָה עָצָה וּתְחִבוּלָה אֲבָקָשׁ, לְהַמִּשֵּׁיךָ עַלִי בְּכָחַ הַקְּרָשָׁה,
שָׁאַוְבָּה לְהַתְגִּבָּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרָא הַרְעָע, וְלַכּוֹפֵר וּלְשִׁפְרָר וּלְבַטְלָה אֶת
תְּאוּתָה, בַּי אֵין לִי שׁוֹם דָּרָךְ לְנוֹס מִפְּהָה שָׁאַנִי צָרִיךְ לְנוֹס, לְהַצִּיל
אֶת נֶפֶשִׁי מִדִּינָה שֶׁל גִּיהְגָּם, בַּי אִם עַל־יְדִי תְּפִלָּה וּתְחִנּוּנִים וּצַעַקָּה
וּשְׁוֹעָה וּזְעָקָה אֵלֶיךָ, וְגַם זֶה נִמְנָע מִפְנֵי, בַּי אֵיךְ יוֹכֵה גַּרְדָּף וּמַבָּה,
מַמְשָׁךְ וּלְהַתְפִלָּל בְּפִי כְּחֵי. וְאַם גַּם זֶה אִינוֹ מַוְעֵיל לִי חֶסֶד וּשְׁלֹום,
לֹא יָדַעֲתִי מָה לְעֹשֹׂות, אֵיךְ לְבַקֵּשׁ לִי מְנוֹס וּמַבָּטָח:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, אֱמָת יָדַעֲתִי, בַּי אַנִי בְּעַצְמִי הַחַיָּב וּבַי אֲדוֹנוֹ
הָעוֹז, בַּי אַנִי מַתְגִּבָּר עַל תְּאוּתָה אֲפָלוֹ שְׁעה קְטָנָה, וּבְעוֹנוֹתִי
הַרְבִּים הִיִּתִי בָּמִ שְׁמוֹשָׁךְ עַל עָצָמוֹ אֶת הַתְּאוּתָה חֶסֶד וּשְׁלֹום, וְלֹא

די שלא השתקדתי לנרגשם ולהתגבר עליהם, אף גם משבכים
עלוי, רחמנא ליצלו מעתה. אך הלא גם על זה כבר בקשי
מלפניך והפלתי תחנתי לפני חסידך האמתאים, שתמלא
רחמים עלי, ותצילני ברחמיך מפני בעצמי, לבל אתה עוד
אכזר על נפשי האמללה מאד, ואזוכה לرحم על עצמי. כי אין
רחמןות בעולם כמו הרחמןות שיש על מי שנתרחק מטה, ועודין
אין זוכה להתקרב באמת, כאשר אתה ידעת באמת, יהוה
אלקי, רופא חולים, מתר אסורים, סומך נופלים, שומע אנקנות
אבניים, חמל עלי ועל תעבוני ועל טשוני, ראה עני ומרוד
לענה וראש, ואני ידעתי גואלי חי, ואתה חושב מרחוק להטיב
אתנית, ולהשיב את שבויות, עני ייה ענני, עזני עורני, חנני
חנני, הוועני הוועני, תן לי חנינה ולא אבד, ובני ועורי לשוב
אליך באמת בתשובה שלמה, ועשה את אשר בחקיך אלך ואת
משפטיך אשים. זוכני למשפטך דקירה באמת, שאזוכה לישב
דעתך בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את
כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עוזה אם בך ראי לוי
לעשות, לבנות ימים במעשים כאלה חס ושלום. ואזוכה לאחן את
העת הייטב זמן מסיים בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אנית
את דעתך ומחשבתך לברכות מזה מהרף, רק אזוכה לכנות בישוב
הදעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד שאזוכה שיתחיק ישוב
דעתך באמת בתוך גדור ובהתגבורות חזקה, באפן שאזוכה לסור
ולשוב מעתה תכף ומיד, מכל המעשים הרעים ומכל המוחשבות
הרעות, ולאחן רק במעשים טובים תמיד:

וועל ידייה תזובני ברחמייך ליראה שלמה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אללהינו. ותתיה יראתי ברה ונקייה בלי שום פסלת, ויהיה לי רק יראת יהוה בלבד, ותגדר חסידך עמי ותמתיק ותבטל מעלי ומעל רעוי ומעל כל עמק בית ישראל כל-מניין דיןיהם שבעוולם. ואל תדינני במעשי ואל תשפטני במעשי. אל תבוא במשפט עמי כי לא יצדק לפניך כל חי. רק תגוז בחסידך הנזרלים והמרבים לבטל מעלי כל המשפטים וכל הדינים שבעוולם, שלא יהיה להם שום פתחון-פה לעזר דין ומשפט חסן ושלום, רק תזובני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעזר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות ברצונך הטוב באמת לאמתו. ומתzinנו ברחמייך הרבים מפל מניין יראות חצוניות, מיראות נפולות, שלא אירא ואפחד משום שר וארון, ולא משום מין היה רעה ולסתים, ולא משום דבר שבעוולם, כי אם ממש בלבד אירא ואפחד, ותתיה יראתך על-פני תמיד לבתי אחטא. ואזכה להעלות היראה לשרשה לדעת הקדוש. ואזכה ברחמייך העצומים להשלים דעתך בשנות בקרשׁה ובטהרה, למעןardu מפי אתריא, ליראה את שםך הנזרל בלבד. וימתשך היראה הקדושה בכל אברך ברכחה אברי ובשׁס"ה בידי, ואזכה להיות מלא אימה ופחד ויראה גודלה באמת ממשם הנזרל והקדוש בכל עת ובכל שעה תמיד, ותזובני ברחמייך הרבים לדעתם שלם באמת בקרשׁה ובטהרה:

יהזה אלהים, אתה ידעת את נדל פחתות ושבשות וגנס דעתנו, כי דעתנו נפנמה ונתקלקלה מאד, על-ידי מעשינו הרעים

ומחשבותינו המגנות ודרותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין לנו יודעים כלל לחתה עצה בנפשנו, איך להתנהג בשום דבר שבועלם. אָנָא יְהוָה, מֶלֶא רְחִמִים. חַמֵל עַלִי וְחַנֵני מַאֲתָךְ דָעָה שלמה, שָׁאוֹבָה לְדֻעַת שָׁלָם דָקְרָשָׁה, לְפָעַן אָדָע אֶת שְׁמָךְ בָּאָמָת, וְאִירָא מִפְּךְ תְּמִיד, וְאִזְבָּה לִירָא עַלְאָה יְרָאָת הַרוּמָמוֹת:

ובכן טובני ברוחם הרבה הרבים, שאובה לעסוק בתורתה הקדושה תמיד יומם ולילה, ותפתח את דעתתי ותאייר עיני בתורתה, ואובה למד תורה הקדושה בשכל צח זוז. ואובה לידע ולהבין במחירות גדולה בכל מקום שאני לומד, ולא יהיה כה לשום מבלב לבלבל את דעתמי חס ושלום בשעת למודי בשום הבלבול שבועלם, הוא מחשבות חזין מחשבות ורות מהבלוי עולם, הן בלבולים וערבותים ועקבותיו בענין הלמוד בעצמו. מכם תצאיל אותי אבי שבשמים ברוחם הרבה הרבים, רק אובה להתגבר ברוחםיך לסליק ולבטל מעלי כל מיini בלבולים וعقبותיו שבועלם בשעת הלמוד. ואובה למד תורה במחירות גדולה, בשכל צח זוז באמת, ואובה להתחילה ולגמר כל ספרי התורה הקדושה שבכתב ובעל-פה ולמד אותם כמה פעמים. אָנָא יְהוָה, מֶלֶא רְחִמִים, אתה ידעת את עצם הבלבולים והערבותים שמערבותים ומסבבים ומבלבלים את דעתך תמיד, ובפרט בעית למודי, עד שלא כייתי עד הנה למד שעה קלה במחשבה ובכח ונכונה, וכל היום כלו אפלו בעית למודי, דעתך מבלבלת ומטרפת מאד, בכמה מיini בלבולים וערבותים ומחשבות של שנות ועקומות הלב, אלפי אלפי ורבי רכבות, בלי שעור

יערד בכל עת ובכל שעה. ואין אני יודע להיכן אברך להציל את נפשי מהם. יהוה אליהם אתה ידעת, אתה ידעת את פזור דעתנו כי פגננו וקלקלנו את דעתנו מאר, וזה ימים וימים אשר בעתי מפוזרת מאר, ומשוטטת בכל עת בשיטותם ובלבוליהם ובחרוחורים רעים ובכמה מיini פגמים, אשר אי אפשר לברר ולפרש כלל. אם אמרתني אספרה כמו אפס קאה מעעם בלבד עכירת הדעת, יכלת היזמן, וכל העצות טובות שנגלה לנו על-ידי צדיקי אמת, איך להנצל מהם בשב ואל תעשה, מרידנו בהם ולא קיימים. עד שבזונתינו הרבים קלקלנו ופגננו מאר בכל העצות טובות שנגלה לנו כבר, ואשר אתה מנלה לנו ומרימו לנו בכל עת עצות ישרות, איך להנצל מבלבול ופזר דעתנו, כי לא היהי מתגבר כלל לקיים, עד אשר נתבלבלה ונתפזרה דעתנו כלל כה, שאפלו בשעה שאנו רוצים להתגבר ולעוז מהשבותינו הרעות ולאחו בדרכי עצותיך הטובות,שוב אין אנו יכולים כלל להחיק מהשבותינו במנוחה בקדשה ובטהרה אפלו זמן מועט. יהוה אליהם, אבינו شبשימים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תפמי. אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המתחשה ומשלמות הדעת, יכבר kaliינו שנوتינו בחבל ויריק, בבלבול הדעת ובמחשבות רעות ופנומות מאר, בכל עת ובכל שעה. ועודין לא זכינו לישוב הדעת בראיי באמות אפלו שעה אחת מגערינו עד היום הזה, כי חטאנו עיננו ופשענו מאר ופגננו בהברית קדרש, אשר על-ידי זה נטרף ונתבלבל דעתנו מאר, ואין אני יודעים כלל איך להחזיר את עצמנו, ובאייה דרך נזקה לשוב

אל הדרעת דקערשַה בשלמות בראיו באמת, כי קלקלנו ופגמנו
בכל הדרכים והשבילים של הדרעת דקערשַה:

אגא יהוה, חמל עלי ברוחמיך הרבהים, חום ותחמל נא על נפשי
האמללה מאד, היגעה מאד, החולשה מאד, הרעבה וצמאה
מאן, המנתת במקום שמנחת. כאשר אתה לבד ידעת גדל עצם
הרחנות אשר עליינו בעת זואת, בעזבאה רמשיחא בעזק
הגלוות. אורות נפשנו הרחיבנו מאד בלי שעור וערה, אשר אי
אפשר לבאר ולספר כלל חילך אחד מאלף ורבעה מלהם. אבינו
שבשים עוזרנו, אבינו שבשים חננו, אבינו שבשים, אין אנו
יודעים כלל מה לדבר, ובאייה דרכ נזוכה לרצות ולפיכם איתה,
אחר שנאצנו עזותיך העליונות ומראנו גדרה הרבה מאד:

רבונו של עולם, אתה ידעת, כי כל דברוי ובקשותיו ותחנותיו
ובכל מה שאני מצפה ומקווה ומיהל עדין לשועתך באמת בהרף
עין, בכם אין לי שום סמייה וمبטה ומנים, כי אם בכם האידיקי
אמת אשר זכית אותנו בכל הדורות. גם בדור זה זכית אותנו
לצדיקים אמיתיים גדולים ונוראים אשר נקראו שם עליינו, ועל
כחם הנזרול לבד נשעננו. ובכן יHAM נא מעיך עליינו, יHAM ויבקרו
רוחמיך העזומים עליינו, על מרדך בלי חשך קמונו, על עני וכואב,
נכאה לגבם מוננו, ועוזרנו ברוחמיך הרבהים, בכם זוכות האידיקי
אמת, שאזפה להתגבר על כל מה שבותי הרעות, ואזפה להשלים
דעתך בקדושה ובטהרה ברוחמיך הרבהים. ותונני ללמד ולתנו
בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ואזפה ללמד בmahrot
גדול בלי שום בלבולים כלל, ואזפה שיזרכך מוחי, וייה מוחי

ושכלוי זה וצח ונקי בלי שום פסלה כלל, ויהיה מוחי ושכלי מהיר וחripe להבין הדבר על בוריו באמת לאמתה ב מהירות גדוול בלי עיון כלל. ותרחם עלי, שאזוכה לענונה ושפנות אמתה, שלא יעלה בלבך שום צד גנות ופניות כלל. וכן באשר תונני ברחמייך ללמד תורה הרפה אזוכה לבל אחותיק טובח לעצמי כלל, ולא יעלה בלבבי חס ושלום, על-ידי למוד התורה, שום פניות וגנות חרום כלל. ואזוכה ללמד תורה הרפה לשמה בקרשא ובטהרה, בענונה ושפנות באמת, ואזוכה ללמד וללמוד לשמר וילעשות ולקיים את כל דברי תורה באבה:

ובכן תונני ברחמייך הרים לתחלה באמת בשלמות בראיו ואזוכה להתפלל כל היום בלא באמת, ותעורר את לבבי ברחמייך הרים שאזוכה לשפך שיחי לפניה, לפרש שיחתי לפניה תמיד בתפללה ותchnוגים. ואתם כל הטוב אשר נסתיר ונצפן בנתקתי הטובה, אוכל להוציא לאור על-ידי דבורי התפללה ותchnות ובקשות באמת מעומקא דלבא, עד שאזוכה שיתגלה הטוב הנעלם ותנסתר אצלי, ויתגבר הטוב על הרע, עד שאנקנייא ואבטל את הרע לנMRI, עד שאזוכה לצאת מרע לטוב, מחשך לאור גדוול. ותונני ברחמייך להתפלל במסירות נפש באמת, ואזוכה לבטל כל ישוטה ונשימותי ולא אתפלל בשביב תועלת עצמי כלל, רק אזוכה להתבטל לנMRI בשעת התפללה כאשרו אינני בעולם כלל, וכל פונתי בתפללה יהיה רק לשמה באמת, להעלות השכינה מהגלוות, לנלוות אלחותך בעולם. ובאשר כבר התחלה ברחמייך וחסרייך הרים לנלוות אלהותך בעולם, ולפרתנו על-ידי צדיקיך

האמתאים לספר שירות ותשבחות ותפלות ותחנונים לפניה,
והזרית לנו שמותיך הקדושים, ונורת בחסך לסמן אתנו
בתאריך ושבחים, שייה לנו רשות וכח לבנות ולקרות אותה
בתארים ושבחים, אשר עלייך זה בלבד יש לנו סמיכת ותוקה
להתקרב אליך באמת וידעת אותה בלב שלם. בן ברחמייך
הרבים תונח אותנו בכל דור ודור, ובכלל יישראל תונח אותנו
גספן, ותתן לי דעת אמתך רכראה עלייך תורתך הקדושה,
שאזכה לסדר שירות ותשבחות ותפלת ותחנונים לפניה תמיד בל
ימי חיינו, באמת האמונה וברעה נזונה ומישבת. ואזכה לكون אל
האמת ולבנות ולקרות אותה בתארים ושבחים הנונים הראים
לקראות אותה בהם, באפן שיעלו דברי תחנותי ובקשותי ושרות
תשבחות שאני מסדר לפניה, לרצון. ויעוררו רחמייך הרבים
עליך, ותרציח ותתפים אלינו. ותזוננו מעתה להתקרב אליך
באמת, ומואוצר מנתן חם חנני, כי עני לך תלויות ומחפות,
שתוכננו לבוא לתפלה באמת, ואזכה לעסוק בתפלה תמיד, עד
שאזכה עלייך התפלה לבוא ולהגיע ולהשיג סודות התורה
האמתאים. ואזכה לטעם טעם אור הגנו, אשר אתה עתיד לנחלות
צדיקיך האמתאים, שהוא פנימיות סתרי תורה. ותזוננו לחוזות
בנועם יהוה ולברך בהיכלו. אדון כל, מלא רחמים, חנני ובני
ברחמייך הרבים ל佗ה ותפלה באמת במסירות גפש, עד שאזכה
ברחמייך לטעם גם בעולם הזה טעם אור הגנו אשר גנו וצפוני
לייראיך, כמו שבתוב, מה רב טובך אשר צפנת לייראיך פעלת
לחוסים בך ננד בני אדם. כי אתה טוב ומטיב לכל, ואתה ירעת

כִּי אֵין טוֹב אַמְתִּי בָּעוֹלָם, כִּי אִם לְהִיוֹת סֻר מַרְעָא בָּאַמְתִּי וְלַעֲשׂוֹת
מְעֻשִׂים טוֹבִים, לְהִיוֹת מִשְׁעָבֵד וּבְטַל אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הַעֲבוֹדָה
בָּאַמְתִּת הַמִּיד, עַד שְׁנִזְכָּה לְטַעַם אָזְרָה גָּנוֹן גָּם בָּעוֹלָם הַזֶּה,
אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הָאַמְתִּית וְהַנְּצִחִית, עֲשֵׂה עַמְּיִ בְּחִסְכָּה,
וּבְנִי לְטַעַם מַטּוֹבָה הָאַמְתִּית. מַקִּים מַעֲפָר דָּל, מַאֲשֶׁרוֹת יְרִים
אַבְיוֹן, חָנִינִי וְהַקִּימִנִּי וּמַטּוֹבָה תְּשִׁבְעָנִינִי, וּמַיוֹ קְבּוֹדָה תְּרָאִנִּי,
וְלִתְיִם נְצִחִים תּוֹפְנִינִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלה:

— טו —

רְבָזָן הָעוֹלָמִים, אַתָּה בְּרָאָת אֹתָנוּ בְּרָצָונָךְ הַטּוֹב בָּעוֹלָם
הַשְּׁפֵל הַזֶּה, וְגַזְוָרָת עַל נְשֶׁמֶתָנוּ שְׁתַרְדָּ מְעוֹלָם הַעֲלִיוֹן, מַה יְכַלָּא
דְּמַלְפְּאָ מַקְדְּשִׁי קָדְשִׁים, וְתַבְנֵם בְּגֹוף הַגְּשָׁמִי בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֹונְתָךְ
הַקְדוֹשָׁה הִיתָּח לְטוֹבָתָנוּ, בְּדִי שְׁנִזְכָּה לְדִבְקָה עַצְמָנוּ בָּה בָּעוֹלָם
הַשְּׁפֵל הַזֶּה. עַל־כֵן בְּנֵדָאי חֹזֶה עַלְינוּ לְהִיוֹת דִבְקִים בָּה תִּמְיד
בְּלִי הַפְּסִיק רְגָע, וְלַעֲסֵק בְּתֹורְתָךְ הַקְדוֹשָׁה יוֹמָם וּלִילָה, בְּלִי שָׁום
הַפְּסִיק וּבְטוֹל בָּלֵל, בִּי הִיא חַיָּנוּ וְאֶרְךָ יְמִינָנוּ, וְאַזְלָנוּ שִׁים חִוּתָּבִי
אֲסִם בְּשָׁאָנוּ דִבְקִים בָּה וּבְתֹורְתָךְ הַקְדוֹשָׁה, אֲבָל מָה גַּעַשָּׁה, יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ, בִּי אַתָּה יְרָעָת, בִּי מִחְמָת עֲכִירָת גְּשִׁמּוֹת גָּופָנוּ, וּמְעַצּם
גָּלוּתָנוּ בֵּין הַעֲפּוּם בְּעֻזּוֹתֵינוּ תְּרֵבִים, אֵי אָפְשָׁר לְנוּ עֲבָשָׁיו בְּשָׁום
אֲפָן לְהִיוֹת תִּמְיד דִבְוקִים בָּה וּבְתֹורְתָךְ הַקְדוֹשָׁה בְּלִי שָׁום הַפְּסִיק
כְּפֶטֶל עַלְינוּ, וּבְחִכָּרָה אֲנוּ מְכַרְחִים לְפָעָמִים לְבַטֵּל קָצָת מְעַט
מִדְבָּרִי תּוֹרָה, מְלֹשֹׁטֶט בְּחִכְמָתָךְ הַקְדוֹשָׁה, בִּי מְעַצּם הַבְּלִבּוֹלִים
הַבָּאים עַל הַמִּחְמָת עַל־יְדֵי הָעֲגָנִין דְמַכְפִּין עַל עַיִינִין, הַמְּתַגְּבָרִים
עַתָּה בְּתַקְפָּגָלוּתָנוּ. מִחְמָת וְתָ, הַחִכָּרָה אָפְלוּ לְהַצְדִּיק הָאַמְתִּי,

שיותבטל לפעמים מדקמותו ומחכמוּהוּ העליונה, ברי לחת ניחא להמושין, שלא יתגברו הבלבולים חס ושלום, לבלב ולבטל לנמי. ואנבי העני בדעת, חרש בחכמה, לא ידעתי נפשי, איך להתנהג בעני הלמוד ובטול, איך לפלים דרכי, שיחיה הבטול בעת ההכרח לבד במוועדו ובזמןו שלא להבטל יותר מדי.

ובכן באתי לפניה לבקש רחמים מלפני יהוה אלקי ואלהי אבותי, שתובני ותריבبني ברוך הנבון והאמת, ותשפיע עלי מעון קדרתך חכמה ביןך וידע. ותעורני שאדריך להתנהג בעני זה, בעני בטולה של תורה וזה קיומה. ותריבبني ותלמדני באפנ שואופה להתנהג תמיד ברצוֹך ה טוב, לעשות הכל יפה בעתו, לעסוק בתורה ותפלה ובמעשים טובים לשם תמיד יומם ולילה בהתקדחה גדוֹלה ובזריזות גדוֹלה, ואופה להרבות בכל יום בעבודת יהוה באמת. ותchnני לדעת מתי אני מכרח לבטל קצת, ואופה שלא יהיה לי שום בטול כי אם בעת ההכרח לבה. ואפלו בעת שאני מכרח להבטל קצת מדברי תורה. תעורני ותובני שלא אטבטל חס ושלום לנמי מפל וכל. רק תחנני דעתה ביןך והשלב, ותשפיע עלי של מאתך, שאוכל להיות דבוק בilenames אל השם יתברך ואל התורה הקדושה, אפלו בעת בטולה של תורה. ויהיו מאירין עני שכלי בעת הבטול, על ידי הרשוּמוּ שגשגר מאור החכמה של התורה קדושה שהיית עסוק בה. ויהיו עני מאירות בשמש ובירת. לפעמים בשמש, בשאנו רבקים בחכמה העליונה בתורתך הקדושה. ולפעמים בירת, בשאנו מכרחין להבטל מן החכמה ומעסיק התורה, שאו יairo.

ענין בירח יקר הולה, באפן שאזוכה לחתדבך בה תמיד לעולם ועד. ותהייה בעורי תמיד, ותו שיעני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניה, ואזוכה מעתה לחתדבך בה באמת ברצונך הטוב, ואזוכה לבלות כל ימי בתורה ותפללה ובמצוותים טובים, בקדרשה ובטהרה באמת ובאמונה וביראה ובאהבה, בשמחה וב טוב לבב מרוב כל. עוזני ברחמייך הרבהם שלא אבד מעתה שום שעה ושום רגע מימי חמי המועטים בחגבים, כי מעט ימי, ואם לא עכשו איימת. כי הלא אתה עתיד לקבל דין וחשבון מאיתנו, על כל שעה ורגע מיימי חיינו. עוזני שאפלו בעת שאני מכרח לחתבטל מדברי תורה, שתזמין לי או איזה עסקים מעבודתך ורצונך שאוכל על ידם לפקח את דעתך ולתת ניחא למוחי ואף על פי בן אעסוק או בדברים קדושים שהם רצונך באמת, חום וחליל עלי וועזרני מעתה להיות ברצונך הטוב תמיד באמת:

ותעורר רחמייך הרבהם עליינו, ותמהר ותחיש לנו לנו ותשלח לנו מהרה את משליחינו, משליח בזקדור ומשליח בזיויספ, ושניהם יתחברו ונבללו יחד, ויבנוו ונשפלו את כל השבעין עפומ'ם וכל הסטרא אחרא עד עפר, ויגלו חכמתם בעולם, ויפיצו מעינותיהם החיצת. ותפלל הארי דעה לדעת את יהזה בימים לים מכים. וידע כל פועל כי אתה פעלתו, ונבין כל יצור כי אתה יצרתו, ונשובו כל העמים על ידי חכמתם של התרין משליחין לעובדתך וליראתך. ויקנים מקרה שבתוב, כי או אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרה כלם בשם יהזה לעבדו שכם אחד. ותעביר ממשלת זרין מן הארץ, ומילכות הרשעה מהטרה תעקר ותשבר ות מגיר ותכלם

ויתשפילים במחורה בימינו. ותבטל ותבער כל העגנין דמכסין על עיניין, ואו נזוכה להיות דבקים בה ובתורתה הקדושה תמיד, בל' שום הפסק ובטול כלל ולא יתיה כח לשום מוגע ולשם מבלב לבלבל את דעתנו כלל, רק נזוכה להיות דבקים בה תמיד כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים ויקום מקרא שבתוב. ותיה א/or חלבנה בא/or חמלה. במחורה בימינו אמן:

== ז ==

רבון כל העולמים, אדון כל הנשמות, אתה בראת עולםך ברצונך הטוב בשבייל ישראל עמה, במו שכחוב, בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ. ואמרו רבותינו וכرونם לברכה, בשבייל ישראל שגקרו ראשית. כי ישראל עליה במחשבה תחלה, ובשבילנו בראת כל העולמות כלם, מן תחילת האצלות עד עולם הנשמי הזה, הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם והכל בראת ברצונך הטוב, למען אשר תתפאר בנו בכל דור ודור. ובכן, תرحم علينا, אב הרחמן, ותנו לנו לעשות הטוב בענייך תמיד, ונזוכה להיות ברצונך הטוב באמת, לסור מרע ולעשות טוב תמיד, למען תגלה התחפאות והשעושים שלך בנו, לעולמי עד ולנצח נצחים:

ויזני ברחמייך הרבה, לתן זקרה הרבה לעניים מהננים תרבה ואזריקו אמת, למען נזוכה להбел בנסות הרבה של בני ישראל עמה, ועל ידי זה תזני ברחמייך הרבה, שנזוכה לנולות ולהאר את הטוב הכבוש בנו. כי אתה ידעתי את עזם יפי קדרשת הטוב

הכבודש אֲצַלִּי בְּגָלוֹת גְּדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד זוּ כִּמֵּה שֶׁנְּיָמִים מֵיּוֹם הַיּוֹתִי
עַל הַאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאַנִּי זֹכָה עֲדִין לְרַחֲם עַל אֲצַמִּי לְהַצִּיאָ
לְאָזְרָת תְּעוּלָמוֹת וְהַסְּפָרָת הַטוֹּב שֶׁבִּי הַכְּבוֹשׁ בְּגָלוֹת, וְאַנִּי זֹכָה
לְהַזְּכִיר אֶת עַצְמֵי הַיּוֹטֵב, הַיְּכוֹן אָנִי בָּעוֹלָם, וְאַנִּי יוֹדֵעַ מָה לְעֹשָׂות,
בָּאיִיחָה דָּרָךְ וּמְנוּס אֲזֻבָּה לְגָלוֹת הַטוֹּב שִׁישָׁ בֵּין:

אָנָּא יְהֹוָה, תָּן לִי עַצְמָה, תָּן לִי חֲנִינָה, תָּן לִי יְשֻׁועָה שְׁלָמָה, עַשֵּׂה
עַמֵּי פְּלָא לְתִיכְיִם, לְבָל אֲתֵיהֶ תָּסֵּחַ וּשְׁלָוָם כְּמַת בְּתִיכְיִ. עַשֵּׂה עַמֵּי
חַסְדָּךְ חָנָם כְּאָשָׁר נָאָה לְךָ, לֹא כְּמַעַשֵּׂי הַרְעִים וּפְעָלוֹתִי הַמְּגֻנָּות
וּדְעָוֹתִי הַמְּעֻרְבָּבוֹת. חָסֵם וְחַמֵּל נָא עַל נְפָשֵׁי הַאֲמְלָה מְאֹד,
יְהֹמוּ נָא מַעַיְךְ וּרְחַמִּיךְ עַל עַצְמֵם הַטוֹּב שִׁישָׁ בֵּין, שִׁוְׁכֵל לְהַתְגִּיבָּר
לְכַבֵּשָׁ אֶת הַגּוֹף וּנְתַאֲוֹתָיו הַחֲתִיאִ, שִׁוְׁתֵּיהֶ תְּרֻעָה בְּפּוֹף וּבְטַל תְּחַת
הַטוֹּב, עַד שִׁיְּתַבְּטָלוּ מִפְּנֵי כָּל תְּאוּות הַגּוֹף וּמְדוֹתָיו הַרְעִוּתִי, בָּאָפָן
שָׁאָזְבָּה לְהִיּוֹת בָּרְצֹנָה הַטוֹּב בְּאֶמֶת הַמִּידִּ. אָבִי שְׁבָשָׁמִים, אָבִי
שְׁבָשָׁמִים, אָבִ הַחַסְדָּ, אָבִ הַרְחַמָּן בְּאֶמֶת, הַחַמֵּל דְּלִים, הַשׁוּמָעָ
אַנְקָת אַבְּיוֹנִים, הַרוֹאָה בְּעַלְבּוֹן עַלְוָבִים, הַשׁוּמָע וּמַאוֹזִין צַעְקָה
מַעֲמַקְיִ הַשָּׁאָול תְּחִתִּיתִוּ וּמַתְחִתִּיו, עַד אֲשֶׁר אֵין מִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא
תִּשְׁפַּע מִפְּנֵנוּ קֹול אֲנָחָה וְאַנְקָתָה. לְמִדרְגֵּי מָה לְדָבָר לְפָנֵיךְ, הַוּרִינִי
מָה שָׁאָמֵר לְפָנֵיךְ, הַזְּדִיעָנִי מָה שָׁאָצַעַק אֶלְיךָ. חַמֵּל נָא עַל עַלְוָבִ
נְפָשָׁ בְּמַוְנִי, עַל נְבָאָה לְבָבְכְּמַוְנִי, עַל חַסְרָ דְּעָה חַסְרָ לְבָבְכְּמַוְנִי. עַל
חַלּוֹשׁ בְּחַבְכְּמַוְנִי, עַל מְבוֹלָבְלִ וּמְטוֹרָף וּמְעֻרְבָּבְכְּבָל מִינִי עַרְבּוּבִים
כְּמַוְנִי. אֲשֶׁר הַטוֹּב שֶׁבִּי הוּא בְּכֻבּוֹשׁ בְּמוֹ בְּבֵית הַסּוֹהָר מִפְּשָׁ וּבְגָלוֹת
גְּדוֹלָה וּמְרָה מְאֹד, וּכְמָה אַלְפִי אַלְפִים מְחִיצָות וּחוּמוֹת בְּרִילָ
וּמְסִגָּר עַל מְסִגָּר הַמְּסִבְבִּים אַוְתִּי, וּכְמָה וּכְמָה אַלְפִים שְׁוּמָרִים

ואורבים עומדים עלי בכל עת ובכל רגע, לא יתנוני השב רוחני, ואני יכול לעשות שום תנועה שיחיה בראו. אפלו בעת שנייה מתעורר לשות איזה דבר שבקדשה, אני ובה לשות תנועה קלה שיחיה לה יפה והדור בראו לאיש ישראלי באשר אתה ידעך. אוי לי מאה, אוי ומר לי מאה מאה, אהה עלי, מר לי מאה, אוי על נפשי, אוי להנפש אשר עשרה מעשים באלה, אוי להימים והשנים אשר כלתי בחכמים ובבלבולים רעים מאה באלה. אדון כל, אליך עזקתי ושותתי, מלא רחמים, הטה אליןongan ושם, פקה עיניך וראה שוממותי, ראה נא בעניינו ועמלני:

רבותו של עולם, אתה זכיתני ברחמייך הרבהים להיות בכלל ערע ישראל עבדיך וקרבתו אותיך ברחמייך הרבהים לאידיקי אמת, להאמין בהם ולהשתוקק להם. עשה עמי בחסידיך, בזכות הקדושים אשר בארץ הטה, ועוזני וסיעני, שיגיע לי האלה והתעוררות אמת, שינבר ויתעורר את עצמו באמת, הטוב שלי. ויתודע להטוב שני מעתה הנדולה, מהיכן הוא גלקח ונמשה, ממחשכה עליונה דקודשא בריך הוא, אשר שם עלייתך במחשכה תחלח בתוך כלל נשמות ישראל, ואני בריך קלה שבם, למעלה מכל האבע עולמותיהם, אצילותם, בריאה, יצירה, עשה. ואני בראשי למעלה מכם, כי אני מערע ישראל שעלו במחשכה תחלח, ובנו גמלך השם יתברך וגנטיען עמן לברא את כל העולמות כלם וכל אשר בהם, עד תכליות העשיה שהוא העולם והוא וכל אשר בו, בשמים ובארץ בימים וכל אשר בהם. ועתה עתה, עוזני נא, חזקי נא, אמצעני נא, הקיצני נא, עורני נא,

שאזכה ברחמייך וחסדייך האמתיים, להזכיר את עצמי היטב
היטב, היקן אני, להיקן גשלכתני, להיקן גתרתקתי מפה עד הנה,
היאומן כי יספר, שטוב אמתה בזה המשפט ב', יהיה משלה
במקום אפל וחשך כזה, במקום שפל כזה, באפלה מגיח כזה,
במקומות פגומים באלה, במקומות נזובים ורחוקים מן תקומה
באלה, במקומות שאינם ראויים להקראה בשם מקום בכלל:

אנא יהזה, חמל עלי, חוסה עלי, כי בכלל עת שאני רוצה לדבר
ולפרש שיחתי לפניה, אני יודע מהיקן אתחיל לבקש ואיך
אשים. ומרוב הדוחקי וענני, אשר צרכי מרבים מאד, אשר לא
ישפכו אלפים ורבבות יריות לבארם, מחמת זה אני יכול
לפתח פי כלל. ואפלו בעת שאני מתחיל לדבר זאת, דברי
מבלבלים מאד מעצם רבוי צרכי, אשר הם מרבים ביotta, אשר
אי אפשר לבאר ולפרש בכלל בשום אפן. כי אם לפניה ארון כל,
ונגלי כל התרבותות ומהמן נסתרות שمبرאות. אתה יודע
צפון לבבינו ועמק מחשבותינו, אשר בתוך פנימיות פנימיות
מחשבתינו צועק הטוב שבוי, בקול עצום ומר מאד ועקה גדולה
ומרה מאד מאד, אשר אי אפשר לסבול עצם מרירות עצקות
הטוב הכבוש בקרבי, ונדרל הרחמנות שיש על כל שעור וערה
ומספר כלל. ולמה תעלם אונך ותסתיר פניה מפני זה זמן רב
מאד, ומהן מעיך ורחמייך עלי התפקיד:

ובכן יהיו רצון מלפניך יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, בשם
שנבראו רחמייך וחסדייך העזומים עלי ובראתה אותך בין ערע
ישראל עבדיך, בן יהמו מעיך וחנינותויך וחסדייך הנדרלים עלי,

שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני, וישמעו אוני, ולכבי יובין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד לעזרך ולהעלות את הטוב הנמשך מנסחות ישראל, הקבוע בגולות, ולעשות בעלי תשובה ונגרים. הן קול דברי הצדיקים אמתיים שבדור זהה, הן דברי צדיקים אמתיים שזכני עפר הכתובים בספריהם הקדושים, עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דבריהם הקדושים, עד שהטוב שני יתעורר בתńקף גדול ובכח וגבורה גודלה רכדשה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולנירשו ולבטלו מני בביטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם, ואזכה להיות ברצונך הטוב באמת בקדשה ובטהרה, בשמחה ובטוב לבב:

אנא יהוה, חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים, ובכון תעוזנו יהוה אלינו ברחמייך הרבהים, שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעורר כל ישראל בתשובה שלמה לפניו באמת, וישמעו רוחקים ויבואו ויברו כח מלכותך. ות מלא רחמים על עמך ישראל, ואפלו על הטוב הקבוע בין האמות, ותעשה בגදל נפלאותיך הנוראות, באפן שתודיע על הטוב הקבוע ביניהם, המפזר ומفرد בין העמים, במקומות הרוחקים מהקדשה מאד מאד, ותודיע עליהם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם מוכנים לילך, אם לא ישובו חם ושלום. עד שיתעורריו היטב וירחמו על עצםם, ויזכרו את יהוה וישובו אליך, ויתגירו באמת. כי אתה יהוה בלבד ידעת, את גדר עצם רוחמןות שיש על הטוב הקבוע במקומות כאלה. ואתה ידעת

באממת, כי אין רחמןות בעולם יותר מזה, ואין שם צער ויסורים
 שבעולם נחשבים כלל בוגר האוצר וההיסטוריה והענויות הקשים
 והפריים שיש להטוב הזה, אשר אי אפשר לסבול כלל את גdar
 הרחמןות שיש על זה הטוב הבודד במקומות שהוא בכוון, אשר
 גדרהך מאביו שבשמים. ומה לו לאב שהנלה את בניו, ואוי לבן
 שנלה מעל שולחן אביו. אוי ואבוי לבן הזה, אוי ומך, אוי אמר מך
 מני מיריות להבן הזה, שהיה במקום שהיה, עכשו נפל לפיקום
 שנפל. ואם אתה בעצמך לא תرحم עליינו, חס ושלום, מי יرحم
 עליינוומי יעד בעדנו, כי עתה אין לנו על מי להשען, כי אם עלייך
 אבינו שבשמים. כי האידיקי אמת שהיה להם זה הבם להודיע
 האמת להטוב הבודד, הלא מה נסתלקו בעונונתינו הרבה.
 ומה געשה עכשו בעת צרה זו, אשר כמוה לא נהניתה, אשר
 נשארנו בתן בראש ההר וכנים על הגבעה, באין משען ומשענה.
 וראה כי אולת יד ואפס עצור וועוב, ואין עוזר ואין סומך. הביטה
 בעניינו כי רבו מכואבינו וצרות לבנו, עזנו כי עלייך נשענו.
 טוב ומטיב לכל, עשה למען טובך, עשה למען כבודך, ועשה את
 אשר תעשה, באון שיתעור כל הטוב המפזר ומفرد בין העמים
 אל הקדשות, ויתוסף ויתרתו בכל פעם גרים ובعلن תשובה
 אמתיתים, עד שישבו כל ישראל וכל באי עולם אליך באמת.
 ונימה לראות מהרה בתפארת עזה, להעיר גלוים מן הארץ
 והאלילים ברות יברתו לתקון עולם במלכות שדי וכל בני בשר
 יקרו בשם להפנות אליך כל רשי הארץ, יכירו ויידעו כל יושבי
 תבל כי לך תברע בכל ברך תשבע בכל לשון:

ובכן תעוזני ברוחםיך הרים, שנזכה לשבר את תאות אכילה
בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאה גשמייה לאכל
ולשבע בשבייל תאות והנאת הגוף חם ושלום, רק כל אכילתו
ושתיתנו יהיה הכל לשמה באמת, כדי שייהי לנו מה לעסוק
ב תורה באמת, ונזכה לאכל בקדשה ובטהרה למן שמה
לבד. ותיה בעורנו ותשמרנו ברוחםיך הגדולים, ותאילנו מכל
מיini מאכלות אסורות, הן מאסורין ואורייתא, הן מאסורין
הרבנן. ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם
חס ושלום, ולא יבוא לתוכ פינו מאכל האסור לנו. כי
אתה ידעת רבונו רעלמא כלל, שאי אפשר לבשר ורק להחר
ולחשמר בעצמו מכל מיini מאכלות אסורות ומתרובותיהם,
אשר פרטיהם ודקוקיהם רבים מאד ועצמו מספר, ואתה יורע
נדל הפנים העצום הפוים בנפש ישראל על ידי מאכלות אסורות
חס ושלום. על כן רחם עליינו לungan, ועורנו והושענו ושמר את
נפשנו, שנזכה להיות נצולים ופושעים ומכדים לנMRI מכל מיini
מאכלות אסורות, מגבלות טרפות, משקצים ופרמשים, מבשר
בחלב ומין נסה, מחלב ורקם, מגיד הנשה ואבר מן החיה, ומפת
של עbow'ם ומכשולי עbow'ם, ומשאר כל מיini מאכלות אסורות,
מלהם ומתרובותיהם, וממשחו חמץ בפסח. מכלם תשמרנו
וთאילנו ברוחםיך העצומים, שלא יכנסו לתוכ פינו, ולא יטמאו
את נפשותינו, וניהי אנחנו וצאצאיינו נקיים וטהורים ומכדים
מהם לנMRI, ותקדשנו בקדשך העליונה. ותקיים בנו מקרא
שברוב, והייתם לי קדושים, כי קדוש אני. חוס וחמל עלינו, ופדרנו

והצילנו ומילטו מפל מני טומאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשו בכל מני קדשות. ועורנו זוננו לאכילהDKדשה בשלמות באמת ברاوي לאיש ישראלי, ונזכה להשלים פנמי המזבחDKדשה, על ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיזהה השלחן שלנו מכפר במזבח. ותוננו ברוח הקודש הרבים לאמונה שלמה באמת, ותתן לנו בך ושכל DKדשה להכנייע ולבטל כל מני אמונה כוביות, ולהשיב ולהזכיר את כל התועים באמונה בזבויות שישבו כלם לאמנתךDKדשה:

אגא יהוה, עורנו ליצאת מטבחות גופנו ומעברת מעשנו וממצלות דעתנו. זוננו ברוח הקודש DKדשים, לתן צדקה הרבה לעניים מהנאים הרבה, ולצדיקים אמתיים שבדורנו, למען נזכה על ידי זה להשלים ולתקן גם המזבח שנגנום על ידי עוננותינו, עד אשר אין לנו לא אישים ולא קרונות לא כהן שיכפר בעידינו:

ובכן תרחים علينا, שנזכה לתקן את גם מאות אכילה, ונזכה מעתה לאכל בקדשה ובטהרה, עד שיזהה השלחן שלנו מכפר במזבח. ונזכה להננים אורחים הננים על שלחנינו, ולתנן חלק מסעודתנו לעניים הננים. זוננו ללמד תורה על השלחן, וייה השלחן שלנו שלם בכל מני שלמות DKדשה, בלי שום גם כל, עד שנזכה שהשלחן שלנו יטהר אותנו מכל עוננותינו, ויזהה אותנו לעלמא דאתה, ולפרנסת טוכה, וניהה רשותים לטוב לעלא ולעללא. ונזכה שיתוקף לנו בך ובבורחה בשעה שנגנטרת, ונזכה שלא יהיה שום בך להסתירה אחרא לינק בכל משלחנינו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט היהת המברך לתן להם במצוות

גדול בפי רצונך הטוב, ולא יותר מההכרח כלל. ונזפה לקיים
מצות נטילת ידים, במים ראשונים ואחרונים כראוי בשלמות,
ונזפה לקדש ידינו על ידי נטילת ידים, ונashed עליינו קדשה
וטהרה שלמה על ידי נטילת ידים ראשונים ואחרונים. ויקים בנו
מקרא שברוב, והתקדשתם והייתם קדושים, כי קדוש אני יהוה,
ויתעננו לברך ברכת-המושיא וברכת-המzon וכל ברכת הנחנין
תחלה וסוף בכונה גדולה בראשון בקדשה ובטהרה. ונזפה שיקים
בשלוחן שלנו מקרא שבות, וידבר אליו זה השלחן אשר לפני
יהוה. ונזפה עליו אכילתנו בקדשה, להכנייע ולבטל בסילות
דעתנו וכיור מעשינו, ויתעננו שהיתה נשלה דעתנו עליו-ידי
אכילתנו בקדשה ובטהרה ברצונך הטוב:

אנא יהוה, אתה ירעת את עצם בלבול וכיסילות דעתינו שמתגבר
על בצל-עת ובצל-שעה, עד אשר בשל בה הפה ואני יודע מה
לעשות, ואיזה תחבולה אבקש לתקן את דעתינו להכנייע בסילות
דעתינו, אשר מזה באו מעשי המכערים, ולא די שאלה וכיית לתקן
דעתינו ומעשי, אף גם הופתי בכל פעם קלוקלים על קלוקלים,
ופגמים על פגמים, ועכירות על עכירות, וכיסילות על בסילות,
ובבלולים רבים על בלבולים. דלו עיני למורים יהוה עשה לי
ערבני. ערוב עבדך לטוב אל יعشkenyi זדים. הוציאה מפשגער
נאשי. חנני מאתקה העה בינה והשכל. ועוזני שאזפה לשוב
מחשבותי הרעות, ואזפה לעזוב הרבי הרע ומהשבותי הפנומות
והמבלבלות, המבלבלים אותו ומוגעים אותו מאד מושיב אליך
באמת. חום נא עלי, חום וחמל נא עלי, יתנו מעיך ותקדיך עלי,

ויתן לי תקווה טוביה שאזוכה מעתה לרחיק ולנגרש מעלי כל מני מתחשבות רעות וכל מני בלבול הדעת שבעולם, עד שאזוכה חיש קל מהריה להשלים את דעתך, ואזוכה לשילמות הדעת דקרויה. ועל-ידייה תונبني ברחמייך תרבים לעזוב מעתה את כל מעשי הרעים. ואזוכה מעתה להיות סור מרע באמת, ותעוררני לתקן את מעשי, ותחת מעשי המכערים אזוכה מעתה לעשות תחתם מעשים נאים, מעשים הנוגנים, מעשים טובים, שיהיו לנחת ולרצון לפני בפסא בבודך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיפקה לי אור השכל דקרויה, ויתגלה לי אור הדרקי אמת המאירים בכל-העולם בלם, ומכל שבח בעולם השפל הזה. ומעצם עכירות מעשינו וכיסילות דעתנו, נסתם ונסתתר ממנו אורים הנדול, עד אשר אפלנו בשאננו וזכים להתקרב אליהם ולעטס בספריהם הקדושים, אין לנו זוכים להרגיש ולראות כלל אורים הכא והמצחצחים, ואין לנו מרגישים נעימות קדשות דבריהם, מעצם חשכת שכלנו וכיסילות דעתנו ועכירות מעשינו. ומחמת זה נחשך אור היראה והאהבה הקדושה מאותנו, עד אשר בעוננותינו, אין רוחקים מאר מיראה ואהבה אמיתית:

אנא יהוה, חמל علينا ולא תוניחנו ולא תטשנו, ותעוררנו להשלים את דעתנו ולתקן את מעשינו, ותפתח לנו את אור הדעת דקרויה שיתגלה לנו האמת. ונזכה לראות בעיני שכלנו את אור צדיקי האמת, ונזכה להבלם בהם ולהתרכז בדרכיהם ובמעשיהם הטובים אשר הוו אורתנו, ועל-ידייה גנבה ליראה

וְאַהֲבָה דְּקֻרֶּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֶמֶת. וְנוֹכַח לְהַתְּקַרֵּב לְצִדְיקִי אֶמֶת
 שִׁישׁ לָהֶם כִּי לְגָלוֹת אֶת גָּדוֹל הַחַטָּפָאָרוֹת שֶׁאַתָּה מַתְּפָאָר עִם
 עַמֹּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דָּור וְדָרָה, בָּמוֹ שְׁבַתּוּ, יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
 אַתְּפָאָר. הָنּוּ בְּכָל, מַה שְׁאַתָּה מַתְּפָאָר עִם בְּלִילּוֹת יִשְׂרָאֵל
 עַמֹּךְ הַקָּרוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכֶּל הָעִמִּים וּרְומַמְתָּנוּ מִכֶּל
 הַלְּשׁוֹנוֹת. הָנּוּ בְּפִרְטִיוֹת, מַה שְׁאַתָּה מַתְּפָאָר עִם בָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִיְּשָׂרָאֵל בְּפִרְטָם, אֲפָלוּ עִם הַפְּחוֹת שְׁבִפְחוֹתִים וְאֲפָלוּ עִם פּוֹשָׁעִי
 יִשְׂרָאֵל בָּל זָמָן שְׁשָׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עַלְיוֹן, אַתָּה מַתְּפָאָר וּמַתְּנִשָּׁא
 וּמַתְּרֹוםָם בָּוּ. וְהָנּוּ בְּפִרְטִי פִרְטִיוֹת, מַה שְׁאַתָּה מַתְּפָאָר וּמַתְּנִשָּׁא
 בְּפִרְטִי הַמְּעֻשִׁים וּמַתְּנוֹעֹת טוֹבוֹת שֶׁל בָּל אֶחָד מִיְּשָׂרָאֵל. בָּל
 אֶלְיוֹן הַחַטָּפָאָרוֹת יִתְגַּלְוּ עַל־יִדְךָ צִדְיקִי הָאֶמֶת, וּעַל־יִדְךָ יִתְגַּלְוּ
 לְנוּ בָּל הָרְצָנוֹת שְׁהִיוּ לְךָ בְּבִרְיאָת עַזְלָמָךְ בְּכָלְלִוּת הַבְּרִיאָה,
 וּבְפִרְטִיוֹת בָּל נִבְרָא וּנְגִבְרָא, וּבְפִרְטִי פִרְטִיוֹת. אֲשֶׁר הַכָּל הִיה רָק
 בְּשִׁבְיָל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, כִּרְיָה שְׁתַּחַטָּא וּמַתְּנִדְלֵל וּמַתְּרֹוםָם וּמַתְּנִשָּׁא
 עַל־יִדְךָ יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וּעַל־יִדְךָ יִרְאָה תָּזִכְנוּ בְּרַחְמֵיכָךְ הַרְבִּים שִׁימַשְׁךָ
 עַלְינוּ יִרְאָה וְאַהֲבָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֶמֶת, שְׁגָנָבָה לִירְאָה אֶת שְׁמָךְ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְלֹאַהֲבָה אָוֹתָךְ בְּאֶמֶת, בְּכָל לְבָבָנוּ וּבְכָל נְפָשָׁנוּ
 וּבְכָל מְאֹנֶנוּ

אֱנֹא יְהֹוָה, שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, שׁוֹמֵעַ צַּעַקָּה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ קָול
 תִּפְלַתְנִי בְּרַחְמִים וּמְלָא בְּקִשְׁתָנִי לְמַעַן וְלֹא לְמַעַןנוּ, שְׁגָנָבָה
 לְפָנֵן צִדְקָה חֲרֵבָה לְעַנְיִנִים הַגּוֹנִים וּלְצִדְיקִים אֲמֹתִים שְׁבַהּוּ הַזָּהָה,
 וּעַל־יִדְךָ יִרְאָה נָבָח לְהַזְכִּיר אֶת הַטּוֹב הַכּוֹבֵשׁ בְּגָלוֹת, וּבְפִרְטָה הַטּוֹב
 הַכּוֹבֵשׁ אֲצֵלִי בְּגָלוֹת גָּדוֹל, שִׁזְכֵר אֶת מַעַלְתוֹ הַגָּדוֹלָה וִיתְעַזֵּר

באממת ויתגבר על הרע, עד שאזוכה להכנייע ולשבר ולגרש את הרע מפניו לנMRI, ואזוכה לשוב בתשובה שלמה לפניו באממת חיש קל מהרה. ונזוכה לתקן את פנים תאונות אכילה, ותעורנו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמח לבד באמת, ונזוכה להכנייע ולבטל כסילות הדעת ועכירות המעשין. ותווננו בחסידיך הربים לשילמות הדעת דקדשה ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניה, ותפתח לנו אור השכל באמת, באפן שנזוכה שתתגלה לנו היבט באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים המאים בכל העולמות כלם, ונזוכה על ידך ליראה ואהבה בשלמות, ותיחד לבבנו לאהבה וליראה את שמח באמת בתכליות השילמות מעטה ועד עולם, אמן סלה:

== יח ==

רבון עלמין, טוב ומטיב לכל, אתה בראשת עולם ברצונך הטוב כיפי מה שעלה במחשבתך הקדוםך, ותכליות בונתך הטובה היהתה לטובתינו, כדי שנזוכה על ידך לחשיג התכליות הטוב, תכליות האמת, תכליות הטוב של כל התכליין. ובסביל זה בראתך כל העולמות כלם בחקמה נפלאה, מראשית האצליות עד סוף העשייה, כדי שנזוכה מוסף המעשה, לבא ולהבלל במחשכה תחליה, להשיג התכליות האחרון, טוב הנצחי:

ובכן יהיו רצון מלפני יהוה אלינו ואלהי אבותינו, שתעורנו ברוחםיך הربים, שנזוכה למלאת רצונך הטוב, ונזוכה לעסוק בעבודתך תמיד ובלב שלם. ונזוכה לסור מרע לנMRI

באממת ולוּשות הטוב בענין תפמי, למען נזקה על-ירידיה
להשיג התבליות האמתי. ובכל עשייתנו ועסוקנו שנעשה ונעסוק
בזה העולם, בכם יהיו בונתנו רק בשבייל התבליות האחרון,
בדי שיתנהל מזה ה דבר השנת התבליות האמתי, ולא נעשה
שום דבר, ולא נעסוק בשום עסוק, ולא נדבר שום דבר, שאין
בhem השנת התבליות האחרון, ונזכה לקאים מקרא שבתווב, בכל
דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך, וכל מעשינו יהיו לשם שמים:
רבותנו של עולם, אתה ידעת במה אני רחוק מתבלויות האמתי,
ולא די שלא נזהרתי בכל מעשי שלא לעשות דבר שאין בו
השנת התבליות האחרון, אף גם עשית מהפך אל הפך, ועשיתי
מעשים הנורמים להתפרק מארח חס ושלום מן התבליות, ופנמתי
הרבה ונתרחקתי מן התבליות האמתי בתבליות הרחוק. ועתה,
אכני שבשימים, לך לי חיים באלה, חי צער באלה, חיים מרים
ומரורים באלה, האם זה נקרא חיים, הלא אלף מיתות טובים
מחיים מרים באלה, מאחר שאיני זוכה בחיים האלה להשנת
התבלויות האמתי.

רבותנו של עולם, מרא רעלמא כלל, מתחה מתים ברחמים רבים,
חי התחים, פון לי חיים ואחיה ולא אמות, פון לי חיים אמותים חיים
נצח חיים חיים טובים ארבעים חיים שיש בהם יראת שמים,
חפים שנזכה על ידים בכל עת ובכל רגע להשנת התבליות האחרון
האמתי אשר בשבייל זה בראת כל העולם בלם, ובшибיל זה
באנו ממעולם העליון מרים המעלות לעולם השפל הזה, חיים וחתמל
על ותן לי תקווה ולא אובד, וחזקי ואძנני שאזכה מעתה לרוחם

עליך להתרחק ולאסור מרע לנערי, ולא אעשה עוד שום דבר שאין בו חשנת התקבילה האחוריז האמתה. חמל על מעשה יודיך זונני לשוב אליך באמת, עד שאוכבה אל התקבילה האמתה, להרים ולהנביות ולהככל סוף המעש במחשבתך תחלה:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים פלא רצון, שתהייה בעורי ותשמרני ותצילני מן היבעס וממן הרגנו ומפל מני קפידות, ותגין עלי ברוחםיך ותשמרני תמיד. ואפלו בשעה שיבא חס ושלום לידי איזהבעם, תחמול עלי ברוחםיך ותשמרני ותצילני שלא אפעול בכם שום אכזריות כלל, רק אוכבה לשבר ולהפוך היבעס ברוחמןות. ואוכבה להתגבר על יצרי לשבר היבעס ולהפוך היבעס לרוחמןות, לرحم דיניקא ברוחמןות גדולה במקומות שהיית רוצחה לבעם חס ושלום, ולא יהיה כי אל זר ולא אשתחו לאל נבר, שהנאמיר על היבעס שנחשב באלו עובד עבודה ערתה. רבונו של עולם, אתה ידעתי כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדחה רעה זו של בעם וקפידות, כי בשפתinitial היבעס לבער בנו חס ושלום, במעט אין אנו בדרעתנוrankה קשה עליינו לבנות אש היבעס ולכו בושו, על כן רחם עליינו למען שמה, והיה בעורנו ושמרנו והצילנו תמיד ברוחםיך וחסידיך הנדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מרת היבעס וקפידות מעליינו ומעל בובלינו, ולא נבעם לעולם ולא אהיה שום קפקן כלל, רק אוכבה להיות טוב לכל תמיד מעטה ועד עולם:

ועל ידי זה נזקה לעוזר רוחמיך וחסידיך האמתיים עליינו, על עם עני ואביון כמוני היום, על עם ממשך וממטר, הנפוצים על

ההרים בצאן אשר אין להם רועה, צאן גדה ואין מקבץ. ותפר
בעסך מעפנו, ותמתיק ותבטל חרון אפק מעלינו, ויגלו רחמייך
על מדותיך ותשיב פניך אלינו. ותחמל עליינו בחמלתך הגדולה,
ותשלח לנו צדיקיות מנהיגים אמתיים בקדשך, שנינהנו אותנו
ברחמים, ויבנו השנת התכליות האחרון בלבנו ובשכלנו, עד
שגביה על ידם לרודף ולרוץ כל ימינו להשיג התכליות האמתי,
ונשליך כל תאות עולם זהה אחרי גינו, ונשים כל מנחותינו וכל
חפצינו וכל תשוקתנו וכל יגיאותינו וכל טרחותינו רק בשביל
התכליות האחרון האמתי, ברצונך הטוב באמת:

לו' אדר היילולא דמשח רבינו ע"ה

רבונו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמןות שיש לנו
עכשו שבדור הזה, על כל עמך ישראל בכלויות ובפרטיות, על
כל אחד ואחד מישראל, כי הפל ה facets ליראה את שמה, והכל
תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחייבים להתקרב אליו באמת.
ובכל איש אשר יודע את גנאי לבנו, מצפה ומתחה לרופא נאמן,
מנהgin אמתי, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומכואבייו. ואני
מי שיעמד בעדנו, כי לחתת מפנה מהמוד עיניינו, כל הצדיקי אמת
ומנהיגים אמתיים. והסתתרת פניך מפני, ואני לנו לא מנהגן ולא
מנהל אמתי, שיוכל להנהי אותנו לקרben לעבודתך באמת.
בריה דעתך בלא, אתה ידעת את מכואבנו, ואת צעקתו
שמעת מפני נונשינו. קומה בעורתנו בעת ערחה זאת, בעוקב
דמשיחך, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו שום שכל
ודעת איך לרצות ולפיכים אותה, איך לקרוא אותה שתשיב פניך

אלינו. אבינו שבשים חמל עליינו, אבינו שבשים אל תשתר פניך מטהנו, מושל בכל מלך על כל הארץ, שלח לנו מנהג ומושל אמיתי דרכך, שיוכל להנгин אותנו ברחמים, באשר ישא האומן את היונק לך בנו לעובדך באמת. פן לנו מנהג אמיתי כמו משה רבנו עליו השלום, כי ישראאל היה ש��עים במצרים במת (בארבעים ותשעה) שער טמאה, ולא היה אפשר שיצאו משם כי אם עליידי משה רבנו. וحملת עלייהם, ונוראת על משה שילך משה וינאלים, אף על פי שמשה רבנו מגדל ענותנותו היה מסתיר פניו, ולא רצתה לקבל הפטלה והמנהגות. אבל אתהحملת על עמק ישראאל ונוראת שילך בעל ברחו, והיית עמו תמיד עד שזכה לנאים. והנה עכשוי בעוננותינו אנו שקדעים בגולות יותר מגילות מצרים, ואתה יודע שאין מי שיוכל לעזר אותנו, כי אם מנהיג אמיתי שיחיה בבחינת משה רבנו עליו השלום. על בן רחם עליינו למן שמה, ושבור וחרפר בעסך מעליינו, ושלח רחמות בלב המהיג האמת שיחמל علينا וישיב פניו אלינו, ויקבל המנהגות והפטלה, וננהיג אותנו ברחמים, וקרבנו לעובדך באמת:

ויבנו ברוחך הרבהם לאמונה שלמה באמת, לאמונה הקדשה, להאמין בה ובצדיקך האמתיים, באמונה שלמה באמת, ותצלנו ברוחך הרבהם מאמוןות בזבירות מאמוןות של שנות וחבל, ולא יהיה לנו שום אמונה כובית, ולא נאמין בשים דבר שהוא מדרכי האמור, ולא נלך בדרכיהם וחקותיהם, ולא נטה לבנו אחר שנותיהם ושקריםיהם, רק נזוכה לאמונה דרכך בשלים, לאמונה זכה ונקייה בה יהוה אלהינו, ובצדיקך

האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שכבה ותורה שבעל-פה, ובכלליות עמק ישראל הקדוש, באמת ובלב שלם:

ובכן רחם עליינו ושמנו והצילנו ברחמייך הרבים ממנהינו שקר, ממנהינים אכזרים, מפרשימים המתגאים על האבור שלא לשים שמים, הרופאים אחר הקבוד להנאותם ותולין רדייפות ברחמנות, אבלו הם רוצחים לרchrom על העולים להנאותם, אשר באמת הם רוחקים מזוה, ואינם יכולים להנaging את עצמן מכל שבן אחרים, ולא נתנו להם הנגלה מן השמים כלל. רחם עליינו ברחמייך הרבים והצילנו מרים וממהונם, ותבטל ותשבר ותבניע גדרתם וממשלתם מן העולם:

ועזרנו ברחמייך הרבים. והצל אותה ורשי וכל עמק ביתך ישראל מטהו רעה הזאת של פרנסות ומנהינות. שמרני והצילני ומלאני שלא יעלה על לבך שום תאווה ו חמלה, ושום מחשכה כלל של פרנסות ומנהינות וראשות וחתנשות, ולא ארדף אחר הקבוד לעוזם. ועוזני ברחמייך הרבים למענה, וובני לשוב בחשוכה שלמה לפניו מהרה באמת ובלב שלם. ותנו בלבך לעשות רצונך, וכוף את יצרי להשתעבד לך, ותתן לי כח ונוראה דקירה לבבש את יצרי ולשר תאותי חרות, ולהמשיך עצמי רק אל התכליות האמתי, ואובח לקשט עצמי ולקשט אחרים הרבה, לקרבם ולהכינם לתוך הקירה, לקרבם אל התורה ואל העבודה האמтиית ברכזונך הטוב. וובני ברחמייך הרבים לאחבות-חכמים אמותים, ואנבה לכבר אותן בכלל מני כבוד ופאר, ולמסור נפשי עבורים. ותתן לי בכם לספר פי כל

דוברי שקר, המבזים ומחרפים אותם, ותעוררني להתגבר עליהם
לנאתם ולשברם ולהשפיכם ולהכניעם עד עפר. חום וחמל עלי
ויבני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפנייך, ואזובה לבוא חיש
קל מהרה אל התכליות האמתי, לתכליות הטוב הנצחי. ומעתה
תהייה בעורי, שלא אעשה עוד שום דבר שאין בו השנת התכליות
האמתי, ואבללה כל ימי ושנותי רק בשבייל השנת התכליות
האחרון האמתי. ותזبني להשינו באמת, בחיים חיותי בנופי הזה,
לעם שאסתלק מן העולם הזה. ותצילני שלא אצטרך להתגלל
חם ושלום, בנוף אחר בשבייל השנת התכליות הזה, רק אזובה
להשינו בעצמי בעולם היה בחיים חיותי, ברחמייך הרבה
ובחסידך הגודלים למען זלמן האדיקים האמattiים, ולא למני
כלל. ואזובה ברחמייך לחיי עולם הבא, בלי שום צער גהינם וחרבות
הקבב. ותחני בرحמייך לחיים טובים וארכיים לחיים נצחיים,
לעולם שבלו טוב ובלו ארזה. בחסידך חני וASHMARA עדות פיה.
תודיעני אורה חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח.
יהיו לך רצון אמריך פי והגין לך לפניו יהוה צורי וגואלי:

— יט —

אדני שפתוי תפתח ופי יגיד תhalbטה. פתח פיך לאלים. וובני
לסדר תפליות לפניה, בלשון רחמים ותחנונים, בלשון צח וזק
בלשון שפלאכי השרה משפטמשין בו, בלשון שאוכל לעזרך
רחמייך האמattiים עלי, בשלמות לשון הקדש:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, זבני ברחמייך הרבהים בשלמות

לשון הקודש, למשמעותו על־ירידיה להפǐל ולהכגין ולשבר כל התאות רעות וכל המודות רעות הנמשכנים משביעין עטמיין, אשר כל התאות והמודות רעות שיכים להם ולא לנו, ובפרט תבערת המדרורה של תאوت נאות החפה להתגבר עלינו בכל עת. חום וחמל עליינו, ווננו להפǐל ולהכגין ולבטל תבערת המדרורה הזאת מעליינו ומעל גבולנו, כי אתה ברחמייך בחרת לנו מכם העמים ורוממתנו מכל הלשונות. ונתקת לנו לחקנו שלמות לשון הקודש, אשר בו בראתה עולמה. כמו שבחות, בדרבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים. ונתקת לנו תורה הקדושה על־ירידי משה נבייך בלשון הקודש, וכו' נבראה עם כל נבייך הנאמנים המדרברים בשמי ברוח נבואה ורות קקעש, אשר עם כלם הברך בלשון הקודש, אשר היא בלילה יפי משוש לכל הארץ. על כן באתי להפǐל תחנתי לפניך יהוה אלדי ואלהי אבותי, יהמו נא מעיך עלי, תזכיר נא נפשי בעיניך, שתעורר חסדייך האמתיים עלי, ותשפייע עלי ברחמייך הנדולים שלמות לשון הקודש, באפונ שאזבה ברחמייך להתגבר על יצרי הרע, להכгин ולשבר משbill מuali תבערת המדרורה של תאوت נאות. כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי תאוה זו היא עקר הנזון והטהתקלא, אשר רק בשbill זה אנחנו לעוזם הזה כדי להתגנות ולהצטרף בתאהו וזה. כי רצונך הטוב היה לנשות אותנו בתאהה זאת, אם יהא לנו כמ להתגבר על יצרנו להכгин ולשבר תאות גופני, ולדק עצמוני לשמק הנגדל באמת כל ימי חיינו כדי להטיב אחריתנו, למען תתפאר בני בכל העולמות, בשגגה להכгин ולשבר ולבטל

תאזה זו. ובעוננותינו הרבים, לא נזהרנו לעמוד בنفسינו וצروف זהה בראוי, כמו שאמר דוד הפלך עליו השלום, בתנת לבינו פקרת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יعبر פי. עד אשר כלו בignon חיינו ושנותינו באנחת, כי רק על-ידי זהה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים, ובכל יום יצרו של אדים מתרגבר עליו ביותר. וברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיק הדור האמתיים, עצות טובות להפלט מזה בשב ואל תעשה, במעשה ובמחשבה, אבל לא נזהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את הממחשبة מבלבולים וחרזרים ושטותים. אבל אף-על-פי בן אתה מלא רחמים, ועודין לא כלו רחמייך ממעני, ואתה גדול העצה פלא יועז, חמל עלית שפייע לי עצה טובה עצה אמתית, באפן שאובח לקיים עצותיך הטובות, באפן שאובח מעתה להפלט ולהנצל מאש המדרוה זו. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שטות של תאזה רעה זו. כי בעוננותינו הרבים אין אנו יודעים להשיג עצותיך הקדושות איך להנצל מתאותה זו. כי אתה גלית לנו על-ידי צדיק הדור האinatiים, שעלי-ידי שלומות לשון הקדש וזכין להכנייע תאזה רעה זו. וכן אתה הודיע לנו, שאי אפשר לזכות לשומות לשון הקדש, כי אם על-ידי שימושים תאזה זו וזכין לשמרות הברית. ואני עבר ולא אדע, מהיכן אתה לזכות למעלות קדשות האלו שם שלומות לשון הקדש ושמירת הברית, לאחר ששניהם תלויים זה בזה. על פניא באתי לשחר פניך יהוה אליה, הורי עני נא את דרכיך וארעה באיזה דרך אובח למעלות האלו, לשומות לשון הקדש ולשמירת

הברית, באפן שאזוכה לחתוך אליך באהמת, כי אתה ידעת כי אי אפשר לחתוך אליך באהמת, כי אם על ידי שמשברין תאזה זאת לנMRI, אשר היא הרע הכלול של כל השבעין אמות. ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בשרותנו אנו רוחקים לנMRI מתאות רעה זאת, ואין תפאות זאת שיכת לנו כלל, כי אם להם ולחלוקם, ולא לנו:

רבונו של עולם, חוסה על בבודה, וראה שפלותנו ובזינונו אשר ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגוליות של שבעין אמות על ידי תאזה רעה זאת, אשר היא גורמה לנו כל הצרות וכל הגוליות בכלל ובפרט, שעברו עליינו כבר ואשר עדין לא נצלו מהם. ואם אמנים אנחנו בעצמנו יודעים מכל זה, ואף על פי כן לא היינו נשמרים לגורש הרום שנות של תאזה זו מקרובנו. הלא אתה ידעת כי בשך ודם אנחנו, ואתה ידעת יצירנו כי מהחרם קרצנו. חן בעון חוללתך ובחתאתך יחתתני אמי. אבל אתה גיבור ורב להוציא. גدول העצה ורב העיליה. ואתה מסבות מתחפה, ובידך כח וגבורה ובידך לנחל ולחזק לכל ואתה יכול למצא بي גם בנקדות טובות, ולהאריך ולהשפיע עליהם באפן שיתגבר הטוב שבי על הרע שבי, עד שבל הרע הנאחו והנדבק בי יפל ויתבטל לנMRI, והטוב יתברר ויתגشا ויעלה ונישלים את הלשון הקדש, עד שאזוכה ברחמיך לבירר כל הטוב שבעין הדעת טוב ורע שהוא לשון תרגום, ולהכני ולהפיל ולבטל את הרע שבו, עד שלא יהיה שם כח להסתרא אתרא ולבכל הקלפות הנמשכין מזימת הנחש הקדמוני, לעלות הרך לשון תרגום להסית ולבתוות אורתנו חס

ושלום. רק תחיה בעורנו תמי, ותשפייע עליינו ברוחםיך חכמה
ברעת ושכל דקדשא. באפּן שלא יהי להם שום כה לפהות
אותנו חס ושלום, ונזוכה לנגרש לגמורי רוח שנות של תאוה זאת
מקרבנו. ונזוכה ברוחםיך הרבהם לשליםות לשון הקדש על-ידי
לשונן ערונום, ותמשיך עליינו קדשה וטהרה, ונזוכה תמיד לkadash
את הלשון שלא נדרבר שום דברו הפויג את הלשון, רק כל
דבורהינו יהיו תמיד בתורה ובתפלה ובקשות ותחנונים וביראות
שמות, ובכל ענייני הקדש המקדשין את הלשון, עד שנזוכה מהר
לשליםות לשון הקדש ולשמירת הברית באמת:

ויזני ברוחםיך הרבהם לקרו בָּל חמיות בחדבור של לשון
הקדש, במו שפתות, חם לבבי בקרבי בהני תבער אש דברתי
בלשוני. שתהיה בעורי ותויזני לדבר כל דבריהם הקדושים
בחמיות גדוול דקדשה והתלהבות הלב באמת. ואזוכה לעוזר
רשפי שלחבת זה, המשרש בקרבי בשער נפשי ורוחי ונשתי,
הבעיר ולוחת להתקרב להשם יתברך, עד שאזוכה לעסוק תמיד
בתורה וביראות שמות ובתפלות ותחנונות ובקשות ושירות
ותשבחות להשם יתברך, וכולם יהיו בדבריהם חמימים מעמיק הלב,
בקדשה וטהרה, בדברים בזערם באש זהה, וכל דברי יהיו
כנתלי אש באימה וביראה גדולה מפניה. ונזוכה להמליך עליינו
על כל רטח אברינו ושב"ה גידינו, בפחד וברעב ברחת זיין, עד
שאזוכה שייחיו כל הבורי היוציאים מפי, בבחינת שלמות לשון
הקדש, ויתקרר כל חמימות בחדבור של לשון הקדש. ועל-ידי
אשר הקדושה זאת של לשון הקדש, אזוכה לשוף ולהכנייע ולהפיל

את כל האש הרע של תבערת המדרורה של שביעין בוכבין, שהוא האש הרע של חמימות תאונות נאות, אפילו שיתבטל מפני תאונה רעה זו את לנMRI מעטה ועד עולם. ויקנים מקרא שבחותו, מה אש יצאו וה האש תאכלם. ראש מסיקי עמל שפתיהם יבסמו. ימotto עליהם גחלים באש יפילם במחמרות בל'יקומו. ואזבה לחיות קדוש ופרוש לנMRI, ואזבה לבלי להזדקק לה, כי אם בשבייל קיום העולם לבה, בקדשה ובטהרה באמת ברצונך הטוב:

וთאיילני ברחמייך הרבהם מהרהורים רעים ומחלומות רעים, ותאה מטתי שלמה לפניה, ותזבני למעט בשנה ותרדמה. ואפלו מעט השנה שאני מכרח לישן בשביב קיום הנוף, ואזבה שיזיה בקדשה ובטהרה, ושנתי תערב לי, ואזבה לישן תמיד מתוך מחשבות וחרהורי תורת ומתקוד שמחה, ואזבה לקרות קריית שמע שעיל המטה בקדשה נדולה ובמסורת נפש ובכונות הלב באמת ברاوي, אפילו שאזבה להרגן כל המחבלים ומזקין וכל הפטרים אוחראי עלייך קריית שמע שעיל המטה. ואזבה שתככל נפשי ורוחי ונשמה בתוכך פלליות נפשות הקדושים של בני ישראל, ובתוכם תעלה נפשי עמהם אליך בשעת שנתי, ותהי נפשי פקודה וمسئורה בידך בלבד במו שבחות, בידך אפקיד רוחי פריתה אותה יהוה אל אמרת. וברחמייך הרבהם תגרש מנפשי כל מייני מחייבים וסתרים אוחראי החפצים להתחathon בה חס ושלום. ותחמל על נפשي האמללה והעלובה ותהי בעורה שתוכל לעלות בשлом אליך בשעת שנה, ולשוב בשлом לתוכ גופי בעית התעוררות השנה, אפילו שאזבה לשנה דקדשה, שנה

טוֹבָה וַמְתֻוקָה וַעֲרֵבָה, שָׁנָה שֶׁל חַיִים. וַתַּזְכִּנִי לְחַלּוּמוֹת טּוֹבִים,
חַלּוּמוֹת צְדָקִים וְאַמְתִיִים, חַלּוּמוֹת קָדוֹשִׁים הַבָּאים עַל־יִדִי
מְלָאכִים קָדוֹשִׁים אַמְתִיִים. וַתַּצְלִינִי בְּרַחְמִיךָ הַרְבִים מְחַלּוּמוֹת
שֶׁל שָׁקָר, מְתֻלּוּמוֹת הַבָּאים עַל־יִדִי שָׁדִים חַם וְשָׁלוֹם, מְחַלּוּמוֹת
מְעַרְבָּבִים, מְחַלּוּמוֹת שֶׁל שְׂוֹא וְהַבָּל:

וּבָכַן תַּרְחַם עַל־בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וַתַּשְׁמַרְנִי וַתַּצְלִינִי בְּחִסְדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים מִמְקָרֶה לִילָה חַם וְשָׁלוֹם, שֶׁלֹא יָאָרָע לִי שָׁום מִקְרָה לֹא
בַּיּוֹם וְלֹא בַּלְיָלָה, רַק אַזְבָּחַ לִישָׁן בְּקַרְבָּה וּבְטַהֲרָה, בְּטוֹב אַלְין
אַקְיַץ בְּרַחְמִים:

אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן, מֶלֶא רַחְמִים רַבִים וַחֲסִידִים גָּדוֹלִים וְעַצְוִימִים
תִּמְדֵר, צוֹפָה מַרְחֹק לְהַטִּיב אַחֲרִיתֵנו. חָסָם וְחִמְלָל נָא עַלְינוּ, חַמּוֹן
מַעַיָּךְ וְרַחְמִיךָ יַעֲזַרְנוּ עַלְינוּ, חַמְלָעַלְינוּ וְעַל עַזְלָלָנוּ וְטַפְנָנוּ, וְהַצְלָל
אָוֹתָיָה וְאָתָה כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמְקָרֶה לִילָה. בַּי אַתָּה יָדַעַת
אֶת עַצְם הַפָּגָם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹּגֵע בְּכָל הַעוֹלָמָה לְמַעַלָה
לְמַעַלָה עַל־יִדִי מִקְרָה לִילָה חַם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יִדְיוֹזָה חַרְבָּה
עִירָנוּ וְשָׁמָם בֵּית מִקְדְּשָׁנוּ וְגַטֵּל בְּבּוֹד מִבֵּית חַיָּנוּ וּנְתַרְחָקָנוּ מַעַל
אַדְמָתֵנוּ וּנְתַפְנָרָנוּ בֵּין חָנוּם וְגַדְחָנוּ בְּאַרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ. חַמְלָע
עַל שְׁאָרִית עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמְלָע עַל עַנְנֵי הַצָּאן, צָאן גְּדָח וְאַיִן
מַקְבִּץ. מֶלֶךְ רַחְמָן, רַחֲם עַלְינוּ טֻוב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ, שׁוֹבֵח
אָלָינוּ בְּחַמּוֹן רַחְמִיךָ בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעַשׂ רְצׂוֹנָה, וְאָמַר לְאַרוֹתָנוּ
בְּיִ. וּזְכָנֵנוּ בְּרַחְמִיךָ הַרְבִים, וַתַּשְׁמַרְנֵנוּ וַתַּצְלִינֵנוּ מַעֲתָה מִמְקָרֶה
לִילָה, וְשִׁמְרֵץ אַתָּה נָנוּ לְחַיִם וְלְשָׁלוֹם מַעֲתָה מִמְקָרֶה
וּגְזַבֵּחַ לְחַיּוֹת נְשָׁמָרִים מִכָּל דָּבָר רָע, שֶׁלֹא נַהֲרֵר בַּיּוֹם, וְלֹא נַבּוֹא

ליידי טמאה בלילה חס ושלום, ונזפה שתהיה מתחשבתנו קדושה
וטהורה תמיד:

ובכן תננו ברחמייך הרבים, שתהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה
בליל שום תאוה גשמית כלל, ותתן לנו פה לעזרת התנותצויות
האותיות הקדושים של כה אתון דמעשה בראשית שמלבש בכל
דבר שבועלם, עד שלב אכילתנו ושתיקתנו וכל סעודהנו ותעונגנו
יהיה רק מהתנותצויות האותיות הקדושים בלבד, שיש באוטו הדבר
שאנו אוכלים ושותים או מתענגנים ממן. ועל-ידך נזפה ללב
טוב, שלבי יהיה מאיר בקדשה גודלה, על-ידי שיזפה ליתנות
ולזון רק מהתנותצויות האותיות של כה מעשה בראשית שיש בכל
דבר. ותהיה בעורי ותשمرני ותצילני תמיד, שלא אהנה מהעולם
זהה ולא ברכה, ונזפה לברך על כל דבר שנאכל ונגהה, ברכה
תחלוה וسوف בכוננה עצומה, בכוננה קדושה וטהורה לשמה הנadol
והקדוש יתברך לעד. וכל הברכות והודאות ושרות ותשבות
שלאנו, כלם יהיו בשלמות בבחינת שלמות לשון הקדש על-ידי
לשון תרגום, באפין שנזפה לעזרת כה מעשי יהוה שהם הלב
אלhim של מעשה בראשית, שהם האותיות המלבשין בכל
דבר שבועלם, אשר על ידם בראת רצונך הטוב כל הדברים
שבעולם מוגדול ועד קטן. ובראת כל דבר משנה מחרבו במראה
וטעם ותמונה אחרת, בפי אותיות התורה הקדושה שהגנשת בכל
דבר בפי רצונך הטוב, באשר שערת ומדרת וشكلת בחכמתך
הקדושה. מה רבו מעשיך יהוה כלם בחקמה עשית מלאה הארץ
קונינה. ועתה יגיד לך כה ארני באשר דברת לאמר. עשה למעןך

ולמען בבודך ולמען אותיות הקדושים שלך המליךין בכל דבר, שתתן לנו כח ברוח הקודש הרבה לערר תמיד בה אותיות של מעשה בראשית שמילבש בכל דבר שבעולם, ולא גלך אחר שרירות לבנו, ומעט תאות טבענו, שלא יקיה לנו שם תאוה נשנית של הנוף לשום דבר שבעולם כלל, וכל אכילתנו ישיש בכל דבר שבעולם בלי שם תאות הנוף כלל. ועל-ידי זה תשלח ברכה במוינו, ונזוכה לשבייה דקדשה שייה שביעה בمعنى לאכל מעט ולשבע רק מהתנותצות האותיות הקדושים של אותו הדבר שאוכל ואשתה בקדשה ובטהרה גודלה. ויקים בני מקרא שכתוב, ואכלתם אוכל ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. עד שנזוכה ללב טוב ומPAIR, ללב שמח, על-ידי אכילתנו ושתיתנו, ועל-ידי הארת הלב נזוכה לפנים מאירות דקדשה, ברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך. שנזוכה לפנים דקדשה, פנים מאירות, פנים של שמחה, שייה א/or פני יהוה חופף על פנינו תמי. ויקים בנו ובזענו מקרא שכתוב, זה הור דורשי מבקשי פניך יעקוב סלה. ותבכנו שייה פנינו מאירות כל בה, עד שייה לנו ב' מה להזכיר כל העולם בתשובה שלמה על-ידי ראות פנינו בלבד, שייה פנינו מאירות באור פני יהוה כמו אספקלריא המAIRה, עד שב' אחד ואחד יסתבל את עצמו ויראה את עצמו בתוך פנינו המAIRות כמו במראה ואספקלריא. ויראה איך פניו משקע בחשך, ויתדרש בקשר געורי, וישוב בתשובה שלמה באמת לפניהם:

וחגנִי ברוחםיך הربים, שאזוכה להתקרבות לאוצר הקאמת שבדור הצעה, ואזוכה לשמע מפיו הקדוש בעצמו הברי אלהים חיים, אשר הוא זוכה עליידי מעשיו הטוביים לשמע מפיו, ותשפיע עלי ראתך הקדושה יראה עלאה יראת הרוממות. ואזוכה לשמע הדרبور הקדוש מפי האוצר הקאמת באימה וביראה גודלה, באפן שאקבל הדבור לשון הקדש בשלמות גמור. ואזוכה לשמרות הברית באמת בקדשה גודלה בראיו לורע ישראל עבדיך אשר בהם בחרת. וחגנִי ברוחםיך הربים, שאזוכה לתקן בחיי את כל החטאיהם ועונותיהם ופשעיםם, וכל הפגמים שפגמתי לפניו מגני ערד היום הזה, ואפל כל החטאיהם שחתמתי בשוגן או באנס, כלם אזוכה לתקן בחיי חיש קל מחרה. ומעתה תוננו להתקרבת אליך באמת בקדשה ובטהרה, ואזוכה לשלמות לשון הקדש ולקדשת הברית:

לשפת-קדש

ובכן יהי רצון מלפני יהוה אלהינו ואלמי אבותינו, מלא רוחמים מלא רצון, עוזני וחשיני וגבני ברוחםיך הربים ובחסידך העצומים, לקבל שבותות בשמי גודלה ובחרוה רביה ועצומה וביראה ואחבה. ותוננו תמיד בעצמי לעשות צרכי שבת בעצמי בכח גודול ובזריזות נמרץ, ותעוזנו תמיד להשלים כל פרשיותינו עם האבור, שנזכה לקרות הפרשה של השבע בכל ערב שבת שנים מקרא ואחר תרגום בכונה גודלה ועצומה בקדשה ובטהרה, באפן שנזכה עליידי זה לשלמות לשון הקדש עליידי לשון תרגום. ונזכה ברוחםיך הربים, שיזהה נמשך עליינו

כדרשת שבת קדש על־ידך רוחצת חמיון והטבילה של ערב שבת
קדש, ותהייה בעורי שלא אבטל לעולם הרחיצה והטבילה
של ערב שבת. ובשם שאני רוחץ וטובל עצמי בעולם הזה, בן
תתהר ותקדש את גופי ונפשי ורוחני ונשמה בקדשתך העליזה,
ותמשיך רשבוי של habitatsך מאש הקדושה של מעלה האוכלה
ושורפת כל מיני אש. ועל־ידך תברר ותשוף ותבטל ממני
ומכל עמה בית ישראל, את כל תערוכות הרע שנתקערב ונאחו
בנו על־ידך פגש עין הדעת טוב ורע, ועל־ידך חטאינו ועונתינו
ופשעינו. באפן שישוף ויפול ויתבטל כל הרע שנתקאהו לנו,
והטוב יתברר ונעלם ויכל למעלה לטוב העליון בטובך
הגדול שהוא טוב הנצחי

אנא יהוה, אתה ירעט, כי אין בי פה להמשיך עלי בעצמי
קדשת שבת קדש, חום וחמל עלי, יהמו נא ויקמרו רחמייך עלי,
כי אתה ירעט, בפה אני רחוק מקדשת שבת באמת, חום וחנני
במתנת חן, ותשפי עלי ברחמייך קדשת שבת באמת, ואזכה
להוסיף מחל על קדש בכניסתו וביציאתו. ותעוררנו להמשיך
קדשת שבת על ימי החול, עד שביל ששת ימי המעשה יהיו
טהורים וקדושים בקדשה גוזלה, בקדשת שבת קדש, עד שיהיו
גבילים כל ששת ימי המעשה בראש חיותם שבקדשה, שהוא
שבת קדש, שהוא מתחי ומקיים כל ששת הימים, וכל הנאצלים
ובכל הנבראים והנוצראים והנעשים, וכל העולמות בכלם מראשית
נכחת הבריאה עד סוף נסchatת המרכז של עולם הגשמי, אשר כל
חיותם וקיומם הוא שבת קדש:

רבותנו של עולם, אתה ברחמייך נתת לנו מתקנה טובה זאת,
שהיתה בבית גנויך, ושבת שמה. על בן באתך להפיל תפלתי
ותחנתי ובקשתי לפניה יהוה אליה ואללה אבותינו, בשם שגבורו
רחמייך וחסדיך למן לנו מתקנה טובה קדושה זאת, בן תעניתנו
מטובך הגדול ותשפייע עליינו ממען קדשתח, ותעורנו לקבל
מתקנה טובה קדושה זאת, שנוכה לקבל שבת בקדשה גודלה
ובשמה וחדרה רבה ועצומה, ונמשיך עליינו קדשת שבת תמיד.
ונזוכה לשבר ולבטל הרע הנאחו לנו, ולברר ולהעלות הטוב
שכנו, בבחינת שלימות לשון הקדש עלי-ידי לשון תרגום. ונזוכה
לקדשת הברית באמת, ונשוב אליו באמת, ונזוכה תמיד לילך
ולעלות מדרגא לדרגא וממעלה למטה בקדשה גודלה ברצונך
הטוב באמת, עד שנזוכה לעלות להפלל בשבת העליון, ותchnינו
בחסידך ליום שבלו שבת ומנוחה לתהילים העולמים. יחיו לרצוןך
אמר פיו והגינוי לבני לפניה יהוה צורי ונואלי.

== ב ==

מן המצר קראתי יה עני במרחבי זה, מקצתה הארץ אליך אקרה
בעטף לבני בצור ירים מפני תנחני. חום ו חמץ עלי, יעזורו רחמייך
וחסדיך הגדולים עלי, ועוזני וובני לילד ולבואה מהרה לאرض
הקדושה, אשר היא מקור קדשנתנו, כאשר אתה ידעך יהוה
אלינו, שכל קדשנתנו וטהורתנו וכל יהודותנו תלוי בארץ ישראל,
ואין אפשר להיות איש ישראלי באמת ולילד ולעלות מדרגא
לדרגא, כי אם עלי-ידי שוכן לבא לאرض ישראל ממקום קדשנתנו,
הארץ אשר בחרת בה מכל הארץות, נתת אותה לעמך ישראל

הנברך מקבל העמים לנחלה, ארץ אשר אתה הורש אותה תמיד, במה שכתב, ארץ אשר יהוה אליהך דרש אותה תמיד עיני יהוה אליהך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ואותה ירעת עצם רבוי המניעות והערובים והבלבולים המונעים אותנו מזה, אשר על-ידם אין אנו יכולים לילך ולבא לארץ ישראל, וכבר בلينו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מגרשים הארץ החיים, הארץ הקדושה, מהסתפה בנחלת יהוה, אשר היא חיננו וארכך ימינו לשבת הארץ אשר נתנו לנו יהוה. רבונו של עולם, רחם עליינו ברחמייך הרבים, ותעורר את לבבנו ואת לבב רענו ולבב כל עמד בית ישראל, שייחיו לנו בסופין ונגענו עים גודלים והשתוקקות הארץ לארץ ישראל. ונכוף ונשtopicת קםיך לאמת לבא לארץ ישראל, עד אשר תזנו ברחמייך לבא לארץ הקדושה במרהה, למען נזכה על-ידייך להתעורר באמת לעוברת וליראתך. חום וחמל נא עליינו מלא רחמים, שלא נבלה ימינו חם ושלום בחוץ לארץ. כי אתה ירעת את כל תלאותינו וחלישותנו בעת הזאת, ואין אנו יכולים לשפר רבוי המניעות העצומות המונעים הארץ ישראל, אלף אלפים ורבעות מניעות ועכובים אשר קאירה ירינו לשברם, כי אם בכחך הגדול ובחסדיך העצומים, ואין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו שבשים, חמל על עמד ישראל. ומחר להסבירנו לארץ ישראל חייש קל מרהה, ותתן לנו בך ברחמייך הרבהים לנצח את המלחמה, לשפר ולנברש ולבטל את כל מוציאי רבת הארץ רעה, אשר מהם נמשכים כל מני מניעות ובלבולים

מלבא לארץ ישראל, באפן שנזקה לשבר ולבטל כל המונעים והמעכבים, ונזקה לבא לשולם לארץ ישראל חיש כל מהרה:

וְתִשְׁפֵיעַ עֲלֵינוּ בָּרְחָמִיךְ הָרְبִים, וְתִפְתַּח אֶת לְבָנוּ שְׁנוּכֶל
לְהַתְּפִלֵּל לְפִנֵּיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָב וּגְפֵשׂ, וְנִזְקַח לְשָׁפֵךְ אֶת
לְבָנוּ כְּמַיִם נָזְחָב פְּנֵי יְהוָה, שְׁגַנְשָׁפֵךְ שִׁיחָנוּ וְתִפְלַתְנוּ לְפִנֵּיךְ תָּمִיד
בְּאֶמֶת, בְּרָחְמִים וְתְחִנּוּתִים, עַד שְׁגַעֲזָר רָחְמִיךְ עַלְינוּ וַיְהִי
וַיִּכְמְרוּ רָחְמֵי לְבָב עַלְינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְקַח שְׁתִשְׁפֵיעַ עַלְינוּ מִלְבָב
הָעֶלְיוֹן דְּבוּרִים חֲמִים בְּנַחַלִי אָשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב, חָם לְבִי בְּקָרְבֵי
בְּהַגְּנִי תָּבֹר אָשׁ דְּבָרְתִּי בְּלָשׂוֹנִי. וְנִזְקַח לְדִבְרֵר תָּמִיד דְּבוּרִים
קְדוּשִׁים בְּחַמִּימּוֹת וּבְהַתְּלִבּוֹת גְּדוֹלָה דְּקָרְשָׁה, וְכָל דְּבָרֵינוּ
יְהִי בְּנַחַלִי אָשׁ, וְעַל־יְדֵיכְךָ נִזְקַח לְהַמְשִׁיךְ בְּאוֹרִיתָה תָּרוֹהָה מִלְבָב
הָעֶלְיוֹן. וְתִזְכְּרֵנוּ לְחַדְשָׁה בְּתוֹרָה תָּמִיד חֲדוֹשִׁין דְּאוֹרִיתָה חֲדוֹשִׁין
אֲמֻתִּים דְּקָרְשָׁה, חֲדוֹשִׁין שִׁיחָיו לְכָךְ לְגַתְתָּה וּלְרַצְוֹן לְפִנֵּי בְּסָא
בְּבָדָךְ, חֲדוֹשִׁין שְׁתִתְפְּאֵר בָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

רְבָזָנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבָזָנוּ רְעַלְמָא בְּלָא. אֲדוֹן בָּל, אַתָּה יָדַעַת אֶת
גָּדֵל יָקֵר תִּפְאֵרָת קָרְשָׁת נִשְׁמָתָנוּ בְּשָׁרֵשָׁנוּ, אֲשֶׁר לְפִי עַצְם קָרְשָׁת
ニִשְׁמָתָנוּ בְּשָׁרֵשָׁה, הִיה רָאוִי לְנוּ לְחַדְשָׁה תָּמִיד חֲדוֹשִׁין דְּאוֹרִיתָה
אֲמֻתִּים, בַּי לְכָךְ נֹזְרָנוּ. וּבְעַוּנוֹתִי הָרְבִים, נִתְרַחְקֵתִי מִמְּךָ בְּלָא
בָּה, עַד אֲשֶׁר בָּבָר עַלְיָ אָפְלוּ לְבַקֵּשׁ עַל וָה, בַּי מִסּוֹה הַבּוֹשָׁה עַל
פְּנֵי לְהַתְּפִלֵּל לְזֹכּוֹת לְחֲדוֹשִׁי תָּרוֹה אֲמֻתִּים, בַּי אַיִן יוֹדֵעַ עַל מַה
לְבַקֵּשׁ קָדָם, בַּי פָּגַמתי בְּהַדְעָת מַאֲד עַלְיָ יְדִי פָּגַם הַבְּרִית, עַד אֲשֶׁר
אַיִן יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַחְיל וּלְבַקֵּשׁ עַל תִּקְוֹן פָּגַם הַבְּרִית. אָם לְבַקֵּשׁ
עַל הָעֵבֶר לְתַקְוֹן מַה שָׁבֵר פָּגַמתי מְגֻעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה

דבור ומעשָׂה, בראות הָעֵין ובשְׁמִיעַת הָאָזֶן ובשאר חושים, בשוגג ובמיד באָס וברצון. אם לבקש על העתיד שאזכה מעתה לבל לְפָנָם עוד בָּלֶל, אֲפָלוּ בְמַחְשָׁבָה בְעַלְמָא. מֶלֶא רְחָמִים, חַמֵּל עַל מֶלֶא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, עַל לְבָב עַקְשׁ וְפִתְלָתָל. כי אתה יָדַעַת את כל התלאה אשר מצאתני, כי רשותות פרוסים עליינו מכל צד ומצדי צְדִיקִים, ואני יודע איך לברך מהם, ואפלו לצעק אליך נמנע מפנֵי, כי אין לי עוד דבריים וקول לצעק אליו, כי פגמוני בקהל ורבור, ובכל הרמח אברים ושב"ה גידים, וקהל לנו בכל שביל הדרעת, ופגמוני בכל הנטיבות של הקדשה, עד אשר נעלם מדעתי ואין אני יודיע שום דרך ונתייב, איך לוכות להתקרב אליך באמת לאמתו. אבל עדין לא כל רחמי, ואני סמוקים ובתוחים על פהן של זקנים דקדשה, שהם האדיקים אמתאים, אשר עליהם כל בית ישראל נשען, ועל פהן בלבד אין נשענים, אשר יש להם כח למשך ולהוציא את כל ישראל מרשות דעתרא אחרת, ולהכניסם בראשות דקדשה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלקי אבותי, בלב נשבר ונרכא, בלב נאנה ממשך ומפרט, שואל וمبקש בעני בפתחה. דל ורשות ואביון, פורש בפיו נשא עניינו לשמיים בעני עבדים אל יד אדוניהם, בעין החיב והמורד הבא לרצות ולפיכם את אדוניו, שואל וمبקש ומתחנן מתנת חנום, חנני חנני. ותמשיך עלי דעת דקדשה מזקניהם שבקדשה, ותונכני מעתה להנצל מפל מני פנים הברית, ותשמרני ותצילני בرحמיך הרבים מכל מני מחשבות רעות וחרחורים רעים, ומכל מני פנים הדרעת,

ואזוכה לתקן מהירה את כל מיני פנים הברית שפגמתי עד עתה,
באופן שאזוכה לתקן הברית בשלמות ברצונך הטוב:

יעורני והושענני שאזוכה לעורר קולו בקדשה גroleה, והקול
יעורר הכהנה, עד שאזוכה לתקן דעתך בשלמות על-ידיך. אנה
יהזה חום וחמל עליינו, זיבנו לתקן הברית שהוא תקון הראות,
בשלמות בקדשה ובטהרה בעלי שם פנים כלל. וכשם שהוציאת
את אבותינו מגלוות מצרים בנסים ובזרחות, והוציאת אותם
מחמשים שערי טמאה, מפנים הברית, מפנים הראות, אשר זה
יה עקר גלוות מצרים. והכנסתם בחמשים שערי קדשה, זכויות
א웃ם לתקן הברית, לתקן הראות, ונתת להם תורתך הקדושה,
והכnestת אותם לארי' ישראל, בין תעשה עמנו נסים וגפלאות
גדלות ונזראות, והוציא אוטנו מן הגלות הפרה זה בנסים
ובזרחות, מגלוות הנוף ומגלוות הגופש. ותמהר להוציאני מכל
בחמשים שערי טמאה, ותפדרנו ותגאננו ותצילנו מכל מיני פנים
הברית, מפנים הראות, ותכנייסנו ברוחםיך מהירה לכל בחמשים
שער קדשה. ותפננו ברוחםיך הרבה חיש קל מהירה לתקן
הברית לתקן הראות באמת בראו לישראל עם קדשך. וכןים לנו
מקרא שכתב, כי יוציאך מארץ מצרים אראונו גפלאות:

לפסח

ויהיה בעורנו, שנזוכה לקבל עליינו קדשו קדשת נה הפסח בקדשה
נואר ועצומה ובשניתה ותרזה גroleה. ונזוכה לקים מוצאות ארבע
cosaות של יין של פסח בשלמות הראו, בקדשה ובטהרה
גroleה. ותפתח לנו אור הראות, ותשפייע עליינו אור קדשות

המוחין העלוינים, שנוכה שיהיו נמשcin עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין הגדלות ומוחין דקנות. ונכח לסדר הסדר של פסח בקדשה גודלה ברואי, ותעננו לומר ההגנה בקהל רם, בכונת גודלה ונוראה, ובשמחה וחיה רכה ועצמה, ובהתעדויות גודול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גודלה, עד שהקהל יעורר הבננה, עד שאופה עליידי זה לתקן הברית ולהתקן הדעת בשלמות האמת, עד שאופה לבא לחודשי תורה אמרתים, ואופה להמשיך תמיד דבריהם חמים בגחלי אש על ידי תפלה ותחנונים. ותונני להתפלל אליו בתקשרות נשומות ישראל, שתהיה תפלה לנו תפלה רבים ולא תמס את תפלה לנו כמו שבתוב, הן אל בקר ולא ימאמ. יתוסף ויתגדר למעלה תוספות קדשה רכה ועצמה עליידי תפלה לנו, ועל-ידי זה נוכה להמשיך באורי התורה מלבד העליון אשר שם בתוכים כל באורי התורה. ותוננו שנלק ברכה של תורה, ונוכה לךם דברי רבותינו וכരונם לברכה, אשר גלו לנו ברכה של תורה, לאכל פת במלת, ומים במושרה נשטה, ובתורה נהיה עמלים תמיד. ועל-ידי זה נוכה להמשיך באורי התורה מהגנשמה הקדשה הסובלת מרירות על שעבוד התורה, אשר שם נמשcin כל החודשים וכל הבארים של התורה. ונוכה להמשיך באורי התורה משם ברוחמים ותחנונים, עד שאופה לחדר תמיד חדש חודשין דאוריתא אמרתים, חודשין קדושה, חודשין הנמשcin מתליקר תקוני ריקנא קדישא, שם שלוש עשרה מהות שhortורה נדרשת בהן. ותשمرנו ותאלנו מפל מיגי מריבות ומחילכת, ותבטל שנאת

חָנָם מַעֲלֵינוּ וְמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וַתִּזְעַמְּד בְּלֵב כָּל הַחֹזְלֻקִים עַלְנוּ שִׁישּׁוּבָנוּ מִשְׁנָאתֶם וּמִמְּחִילָקּוֹתֶם, וְהַט לְבָבֶם אֶל הַאֱמָת וְלֹא יַעֲזַרְרוּ עוֹד מִרְיבָּה עַלְינוּ בָּהָנָם, וְתַשְׁמִים שְׁלוֹם בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

רְבָונָנוּ שֶׁל עַוְלָם, חָסָן וְחַמְלָעָלָנוּ וְזָכְנוּ לְבָא לְכָל מַה שְׁבָקְשָׁנוּ מִלְפְּנֵיכָה, שְׁגַנְפָּה לְדִבּוֹרִים חַפְּרִים דַּקְרָשָׁה וְלַחֲדוֹשִׁין דָּאוּרִיתָא אַמְתִּים, וְגַנְפָּה שִׁיחִיו נְבָרָאֵין מַלְאָכִים קְדוֹשִׁים מִכָּל דָּבוֹר וְדִבּוֹר שֶׁל חֲדוֹשִׁי תּוֹרַתְנוּ בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה. וְאַלְוּ הַמְּלָאכִים הַקְדוֹשִׁים יִצְטָרְפוּ וּוַתְּחִבְרּוּ עָם בָּל הַמְּלָאכִים הַגְּבָרִאים תִּמְיד עַל-יִדָּי חֲדוֹשִׁי תֹּורָה שֶׁל צִדְיקִים אַמְתִּים. וְכָל אַלְוּ הַמְּלָאכִים הַקְדוֹשִׁים יִקְבְּלוּ כַּמְּאֹדָם הַמְּמֻנָּה עַל הַחֲרֵב לְעַנְשׁ אֶת הַרְשָׁעִים בְּחֶרְבָּא וּבְקֶלָא, כִּרְדֵּי לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבְרָה וּלְבָעֵר אֶת בָּל מוֹצִיאָיִ דְּבַת הָאָרֶץ רָעָה, שָׁהָם בָּכָל בְּלָהָמּוֹנָعִים וְהַמְּפִסְקִים וְהַמְּעַבְּבִים מַלְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ שַׁתְּבִיא אָמָרָה בְּלַבְבָם לְכָל יְהִיה לָהֶם כֵּחַ לְעַפְבָּר וּלְמַנְעָ אָוֹתָנוּ חָס וּשְׁלוֹם מְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ מִשְׁאָר בָּל הַדִּבְרִים שְׁבָקְרָשָׁה. מְלָא רְחַמִּים, חָסָן וְחַמְלָעָלָנוּ, וַתִּזְעַמְּד בְּחַרְמִיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְשִׁבְרָה וּלְבֶטֶל בָּל הַמְּעַבְּבִים וְהַמְּוֹנָעִים מִן הַקְרָשָׁה, הַקְמִים עַלְנוּ בָּכָל עַת, וּרֹצִים לְהַתְגִּבר חָס וּשְׁלוֹם, לְבָלְבָל אָוֹתָנוּ חָס וּשְׁלוֹם מַעֲבֹדָתָךְ בְּאֱמָת. רְבָונָנוּ שֶׁל עַוְלָם, אַתָּה יָדַעַת אֶת בְּבָבֶם, חֹסֶה עַלְנוּ בְּרַחְמִיךָ הַרְבִּים, וְתִהְיָה בְּעֹזֶרֶנוּ וְהַזְעִינֶנוּ וְהַצִּילֶנוּ מֵהֶם, וּשְׁבָרָר וּרְעוּם וְכַתְּמַם שְׁלָא יְהִיה לָהֶם שָׁוֹם כֵּחַ לְמַנְעָ אָוֹתָנוּ חָס וּשְׁלוֹם מִשּׁוּם דָּבָר שְׁבָקְרָשָׁה, וְלֹא יוּכְלָו לְבָלְבָל אָוֹתָנוּ וּבָל הַגְּלִוִים אֲלֵינוּ בָּכָל. וְעֹזֶרֶנוּ אָוֹתָנוּ וְאֶת בָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֲפִיצִים בְּעַבּוֹדָתָךְ,

להתקרב אליך באמת, שיחיה לנו מכך להכנייע את הרשעים הפטננדרים וחולקים על האמת, הרוצים לרחק אותנו מעבודתך באמת. ותתן לנו מכך לעזרך עליהם משפטך האמת, ונזוכה לדון אותם ולהכנייע אותם במשפטם, ועוזרנו שנצליח במשפטם, וכל החולקים והמנוגדים מדריכינו הקדשה האמתאים, כלם יצאו מחייבים בדיןיהם, ונשפיל אותם עדרי ארץ עליידי משפטיהם, ונוציאו כלעם מפיהם, כי אתה ידעת את לבבנו שנונתנו לטובה כדי להעמיד הדרת הקדוש על תלו, כדי שנזכה לך בדרך הקדש בדרך מלכו של עולם, ואין לנו מכך לענש את הרשעים, כי אם בדיןיהם, על בן חמל עליינו ועל כל עמד בית ישראל, המקנאים קנאת יהוה צבאות ועומדים לדין ובאים במשפטך העופות כדי להכנייע הרשעים החולקים על האמת, ותתן לנו מכך שנצליח במשפטם, באפן שנזוכה להשפיהם ולשברם ולהכניעם עד עפר, ככלים יכרעו ויפלו במשפטם, יפלו ולא יקומו, ולא יהיה להם עוד שום מכך לבטל ולמנע או לבטל אותנו חס ושלום מעבודתך הבורא יתברך שם, ונזוכה על-ידי זה, להעלות משפט דקדשה מבין הקלות. ועוזרנו ברחמים, שלא יהיה להם פה לדבר עתק על צדיקי האמת ועל נשים קשרים באמת. ותספר את פיהם שלא ידברו סרה בפני הheimer עם, ולא יחלישו רעתם חס ושלום, כי יספר פי כל דוברי שקר, באפן שתזוכה אותנו לבטל ולשבר כל מני מניעות ומנסכים וטפסיים המונגים אותנו מלבא לאرض ישראל ומשאר כל הדברים שבקדשה, ונזוכה לבא לאין ישראל

מהירה ולהתקרב אליך באמת:

רבותנו של עולם, אתה ידעת את חלישות כחני בעת הזאת,
שאינו לנו שום כח לשבר המוגעים והמעבבים מארץ ישראל ומכל
הקדושים שבקדרשה בשום דרך מכל הרכבים האלה שחויבתי
לפניהם, כי אם בשמה הנadol לבד בטחנו, ועל הסדר אנו נשענים,
שתושענו בגבור רחמייך ותגונתיך ובעצם חמלתך, ובוכות ובעמך
צדיקי אמיתי, שבר זכו לשבר כל המנויות ועברו בשלום ובאו
לאرض ישראל, בוכותם וכחם לבר נשענתי, ובחסיד הנadol
תמכתי יתודתי, שתחנני גם כן לנשען ולבא לאرض ישראל מהרה.
אף על פי שאיני בראי והגנו לך בפי שם ארץ ישראל
הקדושה, ואני רחוק מאד מחד מקדשת הארץ ישראל בתכליות
הרחוק, אף על פיiben, אתה מקרוב רוחקים. חום וחמל עלי,
וחמל עלי, חום וחגני במתנה חם, שאופה לבא לאرض ישראל
מהרה למען אופה לבנס ברכבי הקדרשה באמת, ואופה לעלות
בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה באמת חייש כל
מהרה, באפן שאופה להתקרב אליו באמת ובתמים מעטה ועד
עולם, ולא אכosh בעולם הזה, ולא אכלם לעולם הבא. ואתה לך
לפנוי יהוה בארץות החיים. אעbara נא ואראח את הארץ
הטובה הזאת, החר הטוב הזה והלבנו, תירג נא נפשי האמללה
בעיניך, ומלא משאותי ברוחמים, והביאנו לשлом לאرض
ישראל ב מהירות גדור מיד. ואופה לדרך ולהשתטח על עפר
ארמת הקדרש ולרצות את אבניך ולנסק רגשותך. יגלו רחמייך
על מדותיך ותעשה עמי לפנים משורת הדין, ואל תבא במשפט
עמי כלל, כי לא על צדוקתי אני מפיל תחנתי לפניה, כי אם

על רחמייך הרבים. מתראה ברחמים ומתרפים בתהננים, עורי ני
והושעני, שלא אטונ דמי לך, ולא אחיריש ולא אשקט ולא אפסיק
מלחתפיל על זה תמיד. רק אזוכה להעתיר ולהרבות בתפלה
ותחננים על זה תמיד, עד שאזוכה לפועל בקשתי ברחמים אצלך,
שאזוכה לבא בחיים חייתי חייש כל מהרה לארין ישראל. ויקים בי
מרקא שבחוב, כי האלת נפשי מפנות הלא רגלי מדחי להתהלך
לפני אללים באור החיים, אמן ואמן:

== כא ==

קולי אל יהוה אזעך קولي אל יהוה אתחנן. קולי אל יהוה ואצקה
קולי אל יהוה והאוין אליך, מבטן שאל שועתי שמעת קולי. ותבא
שועתי אליך אל היכל קדרשך, קולי שמעת אל תעלם אונך
לروحתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרים וחנני ונגני. שועתנו קבל
ושמע צעקתנו יודע תעלומות. רבונו של עולם, שמע קול שועת
עמו ישראל ברחמים. חום וחרנו ורחים עליינו ותיה בעורני, והבן
לבבנו שנעך ונצעך אליך באמת עד שתעננו, נושא ותאמיר הגני.
ויהיה קול צעקתנו הולך ותווך מאה, ולא נתן דמי לך, עד שתחנןנו
ויתאוין קולנו ותקשב שועתנו ותרחים עליינו ברחמה, ונזכה
לגולות ולהאר ולחוליד המוחין הקדושים הנעלמים עכשוו מאתנו
בעונותינו בחעלם נדול ובחסטרה גדולה, עד אשר בעונותינו,
אין לנו עתה שום דעת להבהיר אותה ולעבד אותה באמת, ואין
אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתנו:

רבונו של עולם, לפניו ננו כל תעלומות אתה יודע אתה

לְבָבֶנוּ, כִּי אֲנוּ רְחוֹקִים מִמֶּךָ עַכְשֵׁיו בְּלִכְהָ, עַד אֲשֶׁר בְּסַפְתָּה
כְּלֶפֶת פְּנֵינוּ וְאֲנוּ בָזְשִׁים לְשָׁאל וְלִבְקָשׁ מִמֶּךָ זֹאת, שְׁתַגְלִילָה לְנוּ
תְּעֻלוּמֹת וְנִסְתָּרוֹת שְׁבַתּוֹרָה, כִּי אֵין אֲנוּ יָדָיעִים עַל מָה לִבְקָשׁ
קָדָם, כִּי עָדֵין לֹא הִתְחַלֵּנוּ לְטָהָר וּלְקָדֵשׁ עַצְמָנוּ בְּלָל. אֲכָל אַתָּה
יָזְרָעֵן גָּדֵל יִקְרָת קָדְשָׁת נְשֻׂמְתָּנוּ בְּשִׁರְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה בְּחִרְתָּה בְּנוּ
מִבְּלָל הָעִמִּים וְקָרָאת אֲוֹתָנוּ עִם קָדוֹשׁ עִם סְגָלָה, בָּמוֹ שְׁכָתוֹב,
וְהִיִּתְּם לִי סְגָלָה מִכֶּל הָעִמִּים. וּבָמוֹ שְׁכָתוֹב, כִּי יַעֲקֹב בָּחר לוֹ יְהָ
יִשְׂרָאֵל לְסְגָלָתוֹ. חֹסֵם וְחַמֵּל עַל סְגָלָתָךְ וְרַעַיתָךְ, עַל עַמֶּךָ וְנִגְלָתָךְ,
עַל אַצְבָּאוֹת חִמְדָתָךְ, אֲשֶׁר בְּכָל לִשְׁנוֹת שֶׁל חַבָּה קָרָאת
אֲוֹתָנוּ בְּאַחֲבָתָךְ וּבְחִמְלָתָךְ, אַחֲבָת אֲוֹתָנוּ וְרַצִּית בְּנוּ וּרְוֹמְמָתָנוּ
מִכֶּל הַלְּשׁוֹנוֹת וּקְרָבָתָנוּ מִלְּבָנָנוּ לְעַבְזָרָתָךְ. יְהָמוּ מַעַיד עַלְינָנוּ,
וּכְמָרוּ רַחֲמִיךְ עַל שְׁפָלוּתָנוּ וּבְזִוְּגָנוּ, קוֹמָה בְּעִירָתָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ,
וַתֵּן בְּלָבָנוּ לְצַעַק אַלְיכָ תָּמִיד, עַד שְׁתַרְחָם עַלְינָנוּ וְתַשֵּׁיב פְּנֵיךְ
אַלְינָנוּ וְתִקְרָבֵנוּ. אִם אִמְמָן יָדָעַתִּי, כִּי לְפִי גָּדֵל הַתְּרַחְקּוֹתִי מִמֶּךָ
בְּאֲלָפִים וּרְכָבּוֹת הַרְחָקוֹת, אֵין בָּחֵם בְּקוֹל צַעֲקָתִי לְעוֹזָר וְלְהַזְלִיד
תְּעֻלוּמֹת הַמּוֹחֵן, וְאֶפְלוּ אִם הִיה לִי בָח לְצַעַק וְלִזְעַק בְּלַהֲקּוֹלֹת
שֶׁל בָּרוֹאי עַולָּם, לֹא יַסְפִּיקוּ לִי, אֶפְלוּ מָה שָׁאַנִּי צִרְיךָ לְצַעַק
עַל הַתְּרַחְקּוֹת אֶחָד שֶׁל יוֹם אֶחָד. וְאֵין שָׁוֹם קוֹל בְּעַולָּם שִׁישׁ לֹו
כָחֵם לְהַזְעֵיל לִי לְפִי גָּדֵל הַתְּרַחְקּוֹתִי מִמֶּךָ נִמְמָה כִּי אַזְעָק וְאַשְׁועַ שְׁתַמְתָּ
תְּפִלָּתִי. מִכֶּל שְׁבָן וּכֶל שְׁבָן שְׁעָרֵין לֹא הִתְחַלֵּתִי לְזַעַק אֶפְלוּ לְפִי
כָחֵם. אֲכָל בָּכָר הַזְעַתָּנוּ, שְׁאַתָּה מֶלֶא רְחִמּוֹת בְּכָל עַת וּבְכָל רַגְעָ
עַלְינָנוּ, וּבְרַחְמִיךְ הָרָבִים אַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמָאוֹין בְּלַהֲקּוֹלֹת שְׁבָעָלָם
מַעֲמָקִי עַמְקִים. בָּמוֹ שְׁכָתוֹב, מַבְטָן שְׁאֹל שְׁוֹעָתִי שְׁמַעַת קוֹלִי. עַל

בֶּן תַּמְכֵתִי יִתְהַדֵּת בְּטוּבָתְךָ וְחַנִּינָתְךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֵיךָ
חַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵח, וְעַל חַסְדְךָ אֲנִי נְשַׁעַן, וְלִסְלִיחָתְךָ אֲנִי מְקוֹחַ,
וְלִישְׁוּעָתְךָ אֲנִי מְצֻפָּה. וּבָאתִי לְפָרֵשׁ בְּפִי לְפִנֵּיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֶבֶתֵינוּ, עָזָרֵינוּ וְתַנְשֵׁנוּ וְעֹזֵרֵת לְבָבֵי בְּאֶמֶת, שָׁאָזָה
לְתַרְגִּישׁ בְּאָבִי הַעֲצָום בְּאֶמֶת, בְּאָבִי נְפָשִׁי וְרוּחִי וְגַםְתִּי, וְאָזָה
לְרֹאֹת וְלִהְבִין עַצְם הַתְּרַחְקּוֹתִי מִמֶּה, וְתוֹבֵנִי לְצַעַק אֶלְيָךְ תְּמִיד
בְּכָל פְּחִי, וְאַתָּה תִּמְלָא רַחֲמִים עַלְיוֹן קְוִיל הַפְּנִים וְתִקְשִׁיבָ
שְׁוּעָתִי הַמְּקַלְקָלָת. וּתְרַחֵם עַלְיוֹן בְּרַחֲמֵיךָ וְתַעֲרִגֵּנִי לְתַבּוֹן אֶת קְוִיל,
וְתַעֲלִגֵּנִי מַקוֹל פָּנָם לְקוֹל טֹוב. וְתוֹבֵנִי לְצַעַק בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין
בְּתַחְפָּלה, עד שָׁאָזָה בְּרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים, לְעֹזֵר וְלִהְזָלִיד בְּקָזָלִי אֶת
תַּعֲלוּמוֹת הַמְּחִין שְׁנַת עַלְמֹו מִפְנִינוּ בְּעַזְנָתֵינוּ. וּמְרַב עַזְנֵנוּ הַחְלָשָׁנוּ
בְּבִיכּוֹל כַּה שֶׁל מַעַלָּה, עד אֲשֶׁר בְּבִיכּוֹל תְּשׁ פָּנָה הַשְׁבִּינָה לְהַזְלִיד
הַמְּחִין, בָּמוֹ שָׁכְתּוּב, צוֹר יְלִדָּךְ תְּשִׁי. בַּאוּ בְּנִים עַד מִשְׁבָּר, וּבָמָ
אַין לְלִדָּה:

רַבּוּנוּ שֶׁל עַזְלָם, עַשֵּׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנָּנוּ, עַשֵּׂה לְמַעַן שְׁבִינָתָה,
וְעַזְרָנוּ לְצַעַק אֶלְיָךְ בְּאֶמֶת בְּתוֹרָה וְתַחְפָּלה, וַיַּעֲלֵה וַיָּבֹא וַיַּגְעַע קוֹלֵנוּ
אֶלְיךָ, וְתִקְבַּל קוֹל צְעַקְתָּנוּ בָמָקוֹם צְעַקְתָּה הַשְׁבִּינָה, עד שָׁנַׁזְבָּח
לְעֹזֵר וְלִהְזָלִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמְּחִין הַקְדוֹשִׁים שָׁלָנוּ שְׁנַת עַלְמֹו
מְאַתָּנוּ. בַּי אַתָּה לְבָד יָזַר תַּעֲלוּמוֹת, וְלְפִנֵּיךְ גַּנְלוּ תַּעֲלוּמוֹת
הַמְּחִין שֶׁל אַחֲרֵי אַחֲרֵי מְאַתָּנוּ, לְהִכְנָה נְתַעַלְמָיו וְנִסְתְּרָוּ מְאַתָּנוּ.
עַזְרָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ לָנוּ וְלִכְלָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנַזְבָּח בֶּל אַחֲרֵד לְעֹזֵר
עַל-יְדֵי קוֹל צְעַקְתָּנוּ אֶת הַמְּחִין הַקְדוֹשִׁים שְׁנַת עַלְמֹו מַקְלָ אַחֲרֵד
וְאַחֲרֵד לְמָקוֹם שְׁנַת עַלְמֹו, עד שְׁכָל אַחֲרֵי יוֹבָה בְּכָל פָּעָם לְהַזְלִיד

ולגלוות ולהשיג מהין חקשים השיכים אליו בפי שרש נפשו ורוחו ונשמהו. ונזכה להכיר אותו באמת ולדעת אותו בכל פעם בהבנה יתרה, ונזכה לננות אלחותם בעולם:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, מלא רחמים, שתرحم علينا ותעוזנו ותושענו מחרה שנתחיל מעטה לקדש את שבעת הנרות המAIRין אל מול פנוי המנורה הקודשה שם העינים והאונים והפה והחטם. ותזבני לקדש את פי שלא יצא דבר שקר מפני לעולם, ולא שום דבר הפוגם את הפה חס ושלום, רק כל דבריו יהיו דברי אמת תמיד בקדשה ובטהרה, ואזכה לקדש את פי בתורה ובתפלה ובכל מיini דבריהם המקדשין את הפה. ותזבני לקדש את עיני, ותעוזני להעדים את עיני מראות ברע, ותהייה בעורי שלא ותיה לי שום הסתכלות על שום דבר שבעוֹלָם הזה כלל, ובפרט תעוזני ותצילני ותמלצני, שלא אסתבל חס ושלום, על שום דבר המביא לידי הרהור חס ושלום, חס וחגני ורחם עלי ותצילני, ומלא נפשי מעטה מפנム הראות, ולא אחר אחר לבבי ואחר עיני, העבר עיני מראות שוא ברכיך חייני, וזבני לkadש את אוני, ואזכה לשמע תמיד דברי חכמים אמתיים ולהאמין בהם, ויהיה לי אמונה חכמים בשלמות, ותהייה בעורי שאטה אוני תמיד לשמע דברי חכמים אמתיים זיבנסו דבריהם באוני, ויעורו את לבבי באמות לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד. ותשמרני ותצילני שלא אשמע לעולם ולא יבנש באוני שום דבר הפני, ולא אשמע ולא אקבל שום דבר לשון הרע ורכילות, ולא אשמע דברי נבול פה לעולם

ולא שום דברור פנום, רק אזבה לשמע תמיד דברורים קדושים מפי צדיקים וברושים אמיתיים, דברורים המקדשים את און השומעים. יובני שיהיה לי לראות שמים באמת, ועל-ידי זה אזבה לכריש את חוטמי, ויקים בי מקרה שכחוב, ובריחו ביראת יהה:

ובכל מה שפגמתי עד הנה בשבעת הנרות הללו על-ידי עונותי ונכמי המרבבים, שחתטהתי עוית ופשעתה לפניך ופגמתי בפי ובעיני ובzioni ובחוטמי מגעורי עד היום הזה, בשוגן ובמודד באנס וברצון, על כלם תמלול ותסלח לי מלא רחמים חנון הפהבה לסלת, ותתקנו ברוחםך כל הפגמים הללו ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, כי אתה ידעת כי אין לנו כח לתקן הפגמים הללו, כי הרבינו לפשע ולפנס בהם, כי מי יוכל לשער ולהעריך ולספר כל החטאיהם והפגמים באמרי פינו מיום היוצינו על הארץ מה עד היום הזה, וכמה שקרים יצאו מפי במעט בכל יום ויום, וכמו כן שאר חטאיהם והפוגמים גודלים שפגמתי באמרי פי, בדבורי לשון הרע ורכילות וליצנות ודברים בטלים בלי שעור וערך ומספר, ובפרט רפואי ועצם הפוגמים המרבבים והגדולים שפגמתי בעיני, מי יוכל לשערם ولספרם, מי יוכל לפורתם בפה, ונמנע מפני אפלו להתיוזת עליהם, מכל שכן לעשות תקונים הרבה כפי רבי הפגמים האלה לתקנים, כי עדין לא עבר עלי يوم אחד מפני שלא פגמתי בו בעיני, בשוגן ובמודד באנס וברצון. ואתה לבד יודע, עד היכן מגיע פנים העינים, אשר כל התורה בלה תליה בהם, אויל וייל, מה אומר מה ארבר, אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מפוגם העינים שפגמתי בכל יום ויום, וכל הזמן והפה לא יכולו

אספרם מחול ירביו. ואם אתה בעצמך לא תעשה למענה חס ושלום, ותתקן כל הפגמים העצומים האלה ברכמייך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מכל שכן כלם. אם עונות תשمرין אדני מי יעמוד. כי עמק הצלחה למען תורה. חום וחמל עליינו, חום ורחם עליינו, כי אין לנו שכל ורעת אייך לרצותות ולפניהם אותן אותן על כל הפגמים הגודלים והנוראים האלה, שפנמננו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלה הנמשכנים מן המטה הקדוש. ומעתם רבוי הפגמים האלה שפנמננו בשבעת הנרות הקדושים האלה, על-ידי זה נפנס דעתנו ונחעבר שכנו ונתקבל מתחנו ודענתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקבימות שבלב ומבלבלים ומעקבמים את דעתינו ולבינו מאד, עד שאיני יכול להתקבר לשום דבר שבקדרשה בראווי, ורוצחים לרחיק אותנו לנמרץ חס ושלום מעבודתך באמת:

רבונו של עולם, אתה ידעת את מרירות לבבי, אתה ידעת את העקבימות המר שבלבבי. אתה ידעת, מיומי העומדים עליינו בכל עת ובכל שעה, יהוה מה רבו צרי רביים קמים עלי. ולא די לנו בצרות נפשנו המרבים שיש לנו על-ידי תאوتינו הרעות, שחטאנו ושבינו ופשענו לפניו הרבה מאד, על-ידי שהלכנו אחריו שרירות לבנו הרע ונפננו בשמק הגדול, ובמה עולמות נחרבו על-ידי עונתינו המרבים, באשר אתה בלבד יודע, במה פגמים גרמו על-ידי פשעינו המרבים. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד השתרנו עליו על צווארינו, ומבלבלים דעתנו מאד ומעקבמים את לבנו מאד בכמה קשיות של שנות, על שם יתברך ועל

לְקוֹטִי כָּא תְּפִלּוֹת

צדיקי אמת, ורוצחים לרחקנו מנקחת האמת חם ושלום. רבונו של עולם, חום וחמל עלינו, ואל תידינו ב⌘ מעלהנו ואל תעשה עמו בחתאינו. ורחים עליינו וגער בחרזדים אוטנו, ורחק גרש מעליינו מועל כל עמק בית ישראל, כל מני מתחשבות רעות והרהורים ועכמימות שבלב, וקשיות הנבוכות וחקירות של שנות, שרוצחים לעלות על הלב לבלב חם ושלום מעבודתך האמתית. ועשה ברחמיך שלא יעלה עוד בלבנו שום צד הרהור ומתחשבה כלל מעין זה, מענין המבוכות והבלבולים הללו, כי בעיר אنبي מאיש ולא בינת אדם לי. ואני בעיר ולא אדע בהמות היהתי עמה:

רבונו של עולם, חום וחמל עליינו זוכנו לאמונה שלמה באמת, שנזוכה להאמין בה ובצדיקך האמתיים באמת ובלב שלם. ולא נטה לבבנו לשום קשיה ושום מובכה בעולם כלל, ולא יעלו ולא יכנסו בלבנו ובבדעתנו כלל, רק נשליך שכלו הגבוז והבלבול, ונסוך רק על אמונה בלבד. כי בשר ודם אנחנו, גוש עפר, קרובי מחותר, מתחמים בחטא, מלככים בעז, ואיך אפשר לילד אשה, טפה סרוותה, להשיג ולהבין דבר מאורחותך והונחותך. ונזוכה שלא נשטמש עם שכלו, כי אם לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת, ולא נתחיל לחקר בדעתנו שם חקירה בעולם כלל, ונדע ונאמין באמת ובאמונה שלמה, כי צדיק ויישר אתה, כמו שאתה, הצור תפיס פועל, כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין על צדיק ויישר הוא. ונאמר, להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו. ותשמרנו ברחמיך הרבים ותציל אותנו ואת זרענו ואת כל עמק בית ישראל, שלא נלמד ולא נשים עין כלל בספר המקרים,

הן בספרי חקירות של העופום, הן בספרי חקירות של ישראל, ולא נאבה ולא נשמע להם כלל, ולא גלה באורחותם, ולא נרדך בנתיבותם, ולא נשעים לב לדבריהם, ולא יכנסו דבריהם וחקירותיהם הפטעות וקשייתיהם ומכתותיהם באזניינו ובדעתיינו כלל. כי אתה יודע, בפה רעות גדולות, ובפה חרבות נרמו לנו מחקרים על ידי חקירותיהם וטעותיהם, כי הם רוצים להרתיח אותנו חס ושלום מעבודתך באמת. חום וחמל על בזוז הנadol והקרוש, ועשה למן ישראלי עפה, ולמן אבותיהם אברחים יצחק ויעקב, ולמן משה ואהרן דוד ושלמה, ולמן שניים עשר שבטי יה, ולמן כל הנקנים הקדושים והגביאים האמתיים ראשונים ואחרונים, ולמן כל התנאים ואמורים, ולמן כל הצדיקים ובשרים אמיתיים שהיה בכל דור ודור. ורחים על פליטת עפה ישראל בעת צרה זו שהיא אשר במוחו לא נהיתה, שם רוצים חס ושלום עבשו בעקבא רמשיחא, שתתפשט חס ושלום חכמת הפילוסופיה בעולם, ורוצים לציד נפשות ישראל בדריכיהם ובסבירותיהם, והם מתחילהם להנג נערמים קפינים אשר אין ידעים בין ימינם לשמאלים, לחנכם בלמוד ספריהם ובלשונות העופום, להנגיש צרה הנדולה זו באלבו, אשר במוחו לא נהיתה מימות עולם, אשר זה עקר חבלו של משה, ועל צרה הנדולה זו את התנgeo כל נביינו וחכמיינו האמתיים מקדם, כמו שכתבו, והיתה עת צרה לע יעקב, אשר במוחו לא נהיתה, וכן מהתנgeo דניאל ברום קדשו כמו שכותוב, יתבררו ותלכנו ויארפו רבים

וְהַרְשֵׁיו רְשָׁעִים וְלֹא יָבִינוּ בֶּלֶגֶת רְשָׁעִים וְהַמְשֻׁפְּלִים יָבִינוּ. מִרְאָה
דָּעַלְמָא כֵּלָא, אֲתָה לְכֶד יוֹדֵעַ גָּדוֹל הַאֲרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֵין כִּמוֹהָ,
מַעֲוֹף צִוקָּה וְאַפְּלָה מַנְדָּח וְאֵין מַי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, בַּי הַצְּדִיקִי אַמְתָה
בְּסַפְתָּלוּ בְּעַזְוֹנוֹתֵינוּ. חֹסֵם וְחַמְלָל עַלְיָינוּ, יַעֲזַרְנוּ רְחַמִּיהָ עַלְגַּנִּיהָ, וְהַנְּזָהָר
בְּעַדְנוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ וְמַלְטָט נְפָשָׁנוּ, וְהַצִּילָנוּ בְּרַחְמִיךָ אָוֹתָנוּ וְאַתָּה
כָּל חַבְרָתֵינוּ וְאַתָּה כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִן כָּל דָּעוֹת וּסְבָרוֹת
הַרְעוֹת וְהַזְּרוֹת שֶׁל כָּל הַמְחַקְרִים וְהַפְּלוֹסְוּפִים, הַן מַמְחַקְרִי
עַכְ"ס, וְהַן מַמְחַקְרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נְתָפְסוּ גַם כִּי בְּרִישָׁת וּמִזְרָח
רַעַה הַזֹּאת שֶׁל חֲקִירֹת וּפְלוֹסְוּפִיא, וְתַלְבֵשׁ קְנַאתְךָ וְתַחַנֵּר
גְּבוּרָתֶךָ, וְתַעֲקֵר וְתַשְׁבֵר וְתַמְגִיר וְתַבְטֵל מַחְשַׁבְתָּם הַרְעָה מִן
הָעוֹלָם, וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזָּדִים וְכָל הַכּוֹפְרִים וְכָל הַאֲפִיקּוֹרִים
כְּרָנָע יַאֲבָדוּ, וְלֹא יַזְכֵּר וְלֹא יַפְּקֵד עוֹד שָׁוָם סְבָרָא מִסְבָּרוֹתֵיכֶם,
וְלֹא שָׁוָם דָּעָה מִדּוּתֵיכֶם. חֹסֵם וְרַחֵם עַלְיָינוּ, חֹסֵם וְהַגְּנוּ וְהַצְּלָל וְמַלְטָט
אָוֹתָנוּ וְאַתָּה זָרְעָנוּ וְאַתָּה כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל סְפָרִיהם וּמִכָּל
דָּעָותֵיכֶם וּמִכָּל סְבָרוֹתֵיכֶם, בַּי לֹא בָּאֵלה חַלֵּק יַעֲקֹב, לֹא בָּאֵלה
חַלְקָנָה, לֹא בָּאֵלה נָזְרָלָנוּ, בַּי אֲנָהָנוּ מִזְרָע אֲבָרָהָם יִצְחָק וּיִשְׂרָאֵל
עֲבָדִיךָ, מַאֲמִינִים בְּנֵי מַאֲמִינִים, וְאָנוּ מַאֲמִינִים בָּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ,
וּבְצִדְקִיחָה הָאֶמְתָּיִים בָּאֶמְתָּיִים שְׁלָמָה בָּאֶמְתָּה בְּלִי שָׁוָם חֲקִירֹת
כָּלֶל, בַּי צִדְיק וְיִשְׁרָאֵל אַתָּה, וְאַתָּה מְנַהֵּג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדְתַּת הַחֶסֶד
וּרְחַמִּים, כְּמוֹ שְׁבָתּוֹב, טֹב יְהֹוָה לְכָל וּרְחַמְיוֹ עַל כָּל מַעֲשָׁיו:

אָגָא יְהֹוָה, יְהֹוָה מַעַיךְ עַלְיָנוּ הַאוֹנָה קּוֹלִי בְּקָרָאי לְהָ. וְתַהְיוּ
בְּעַזְוֹנוּ, שְׁנוֹכָה לְעֹזֶר וּלְהַזְלִיד תְּמִיד תְּעִולּוֹת הַמּוֹחִין עַל-
יְדֵי קּוֹל אַזְעָקָתֵנוּ. וְתַרְחִם עַלְיָנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ וְתוֹבֵנוּ לְקַדְשָׁה וּלְטַהֵר

באממת את שבעת הגנות היוצאות מון מה שבראשינו, שהם הפה, ותרין עיניין, ותרין אודניין, ותרין נוקבי חוטמא. ועל-ידי זה גנבה להמשיך אלינו אור הפנים שהוא שפוע אלהי, שהוא השנת המקופים בקדושים של השכל, ותשפייע עליינו רוח קדשה. גנבה ברחמייך להבין ולהשיג בכל פעם מקופים תדרשים דקדשה, גנבה להבין ולהשכיל עמקי סודותיה. ותעוזנו שנגנבה בכל פעם לקדשה יתרה, למען גנבה בכל פעם להשיג מקופים תדרשים, להכנייסם לפנים לתוכך שכנו, להבין ולהשיג בכל פעם הבנות והשנות חדשות דקדשה, מה שלא היהנו יודעים להבין ולהשיג מוקדם. גנבה להכיר אותה גם בעולם הזה, ולהשיג גדרתך ורוממותך כל מה שאפשר להשיג בעולם הזה, כי לך נוצרנו לדע ולהשיג אותה. ואתה עתיד לקבל דין וחתובן מעתנו על זה, על מי שלא השתדל לקדש עצמו באמת בזה העולם, עד שנישיג השנת אלחותך וידיעת רוממותך יתברך ויתעללה שםך לעד. חום וחמל נא עליינו, ועוזנו ברחמייך להשנות גבותות יותר בכל פעם בקדשה ובטהרה, באמת ובאמונה שלמה. האמת ידעת, רבונו רعلמא כלל, כי אני רחוק עבשו מזה כל בה, עד שאיני יכול עתה אפילו לבקש ולהעתיר ולהפצעיר אותה על זה, אבל מה אעשה ואני שבשים גור. כי אתה בעצמך גורת עליינו בתורתך ועל-ידי צדיקיך האממים, שנשתדל ונתחמץ תמיד להכיר ולהשיג ולדעת אותה באמת ובלב שלם. חום וחגמי במתנה החם, שנגנבה לקדש עצמנו באמת בקדשה יתרה, ותשפייע לבנו התחזקות והתקומות, שניהה חזקים בראתנו להעתיר ולהפצעיר

אותך על זה. כי אתה אבינו ואתה חפץ להטיב עמו בטובך האמת בכל מני טובות אמותיות, ואתה צופה תמיד לגלות לנו ולהודיע לנו טובך הגנו והשנותיך הגבותה, ואין המגיעה כי אם מזדנה. כמה בעורתנו והושענו לצעק אליך תמיד באמת ובלב שלם, ולטהר ולקדש עצמנו בכל מני טהרות וקדשות, ולהרבות תפלה ותחנונים ודברי רצויים ופייסים לפניה תמיד, עד שנזכה בכל פעם להשיג ולהכין מקיפים דקדשה לתוך מחנו ושבלנו. ותזכנו לעולם הבא, לעולם שבלו טוב, ושם תזכנו ברחמיך להכיל בך, ולהשיג כל הפקיפים הקדושים של השכל שלו היה אפשר להישגם בזה העולם בשום אופן. ונזכה ברחמיך לחיים נצחים, לחיים טובים וארכיים מעטה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים. ותזכנו לרעת שלם דקדשה, ונזכה לידע שהכל לטובתנו, וימשכו לנו כל השפעות טובות באין מחסור דבר:

وترחם علينا ברחמיך הרבה, ותזכה אותנו וכל עמך בית ישראל, שיחיה נשאר מאיתנו שאրית הארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארך ימים ושנים, שנזכה שיתקימו זרענו וירענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות. ויתקימים שמננו וברנו לעולם עליידי ורענו שיישארו אחרינו, ותזכנו בנים ובנות הרבה בקדשה ובטהרה, ונזכה לראות בנים לבנינו, ולא יהיה בניינו וברענו עקר ועקרת, ותרחם עליהם ותשפיע עליהם חיים וארכיות ימים ושנים, שייחיו כל יוצאי חלצינו מארכיכים ימים ושנים, ובלם יהיו עוסקי תורה לשמה ומיקומי מצותיה, יהיו כלם קדושים וטהורים מכל חטא ועון, ויעשו רצונך ויעסקו

בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם, באפן שבנינו אחרינו ימשיכו
שכל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו, ויגלו ויפרסמו אלחותך
וארכנותך בעולם, ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות לעולם ועד:

מֶלֶא רָחִمִים, חושב ממחשבות לבל ידה מעמך נחת, יהמו רחמייך
עלינו וקומה והושיענו, והציל אותנו ואת זרענו ואת כל צרע עמך
בית ישראל, שלא יצטרכו כל עמך ישראאל לבא, לא לידי חלייצה
ולא לידי יבום. ויקנים בנו מקרא שברות, וראה בנים לבנייך
שלום על ישראל. כי אתה לבד ידעת עצם הרחמןות שישי' על
בשפת הנפטר بلا צרע של קימא חילתה, אשר הנשמה אולת
ערטלאה ואין לה יכולת לעלות אל מקומה הראשון, ואין
יכולת לשוב לבית אביה, והוא הולכת נעה ונדר ומטרפת, ואין לה
מנוח לפה רגלה. רבונו של עולם, רחם علينا ברחמייך הרבהים
ובחסידיך העצומים, והציל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית
ישראל, שלא יلد אחד מהם מן העולים بلا צרע של קימא, רק
כלם יshaרו אחריהם בנים ובנות חיים וקנאים, עוסקים בתורה
ומצוות, וכולם יעשו פרות הרבה, ילכו יונקותם תארוכה פארותם,
עוד ינוון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. ויתרבה גבול חכמך
על ידי צרע ישראל, שיתרבו מאד בעולם, ויהיה נשאר מכל
אחד ואחד מישראל דורות ודורות עד סוף כל הדורות,
ותפקוד לכל חשובי בנים בزرע של קימא לעובדתך וליראתך.
וככל אותן הנשמות מעמך ישראל אשר בבר הילכו לעולמים ולא
השאירו אחריהם צרע של קימא, תרחם עליהם ברחמייך הרבהים,
ותרתקן אותם בחסידיך העצומים. ותעורר לכל עמך בית ישראל

בכל מקום מהם, שיוכו לקים מצות יבום וחליצה בשלמות הראי
באמת, בקדש ובטהרה גודלה, ויוכו לעשות בשלמות התקון
האריך לנשمة המת, באפן שתעללה נשמה לאור הפנים, וישוב
למקומו ולמנוחתו להתהלך לפני אליהם באור החיים. ומעטה
תרחים עליינו ועל ערינו ועל כל עמק בית ישראל, שלא יצטרך
שום אחד מישראל לבא, לא לידי חיליצה ולא לידי יבום:

וთפלא רחמים על כל שבורי לב שיש להם צער גדוול בנים,
רחמאנא ליצאן, ותעזר להם מעטה שיוכו לנידל בנים ובנותיהם
لتורה ולחפה ולמעשים טובים לאורך ימים ושנים ובפרט וכו'.
רבונו של עולם, מלא רחמים, אתה ידעת את לבם המפר
והגמחר, לבם הנשבר והנדבק, אשר בשל כח הפה, ראה
עננים ועמלם, ראה דמעתם ושמע אנקתם, ואל تعالימים אונקה
מצעקתם, כי מי יוכל לסבול את קול בכייתם וצעקתם ואנקתם,
מנידל האורות שכבר עברו עליהם. רבונו דעת מא כלא, הרופא
לשBORI לב ומחייב לעצבותם רפואי שברם ושם נפשם ואמר
לאורתיהם די, ורחתם עליהם מעטה ותאמר לפלאך הרף ידריך.
וთעורר רחמייך העזומים עליהם, ותשלח חיים טובים ואריכות
ימים ושנים להבניהם הנולדים להם בבר, שיוכו לנידלים לתורה
ולחפה ולמעשים טובים,ニアרכו ימים ושנים בזה העולם, ויוכו
לראות מהם בנים ובני בנים, ויצאו מהם דורות הרבה, ויוכו
להחוליד עוד בנים ובנות הרבה חיים ואריכים, ויצאו מבלם דורות
הרבה ודורתי דורות עד סוף כל הדורות, ירבו ונידלו וויצו מהן עד
ביאת הגואל עד סוף כל הדורות, וכלם יהיו עשויי רצונך באמת,

ויקנים בהם ובזורעים הקטן יהה לאלף והעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה. רבונו של עולם, עשה למעןך, עשה למען זכות אבותם הקדושים, ויחמלו עליהם מעתה, שיתקימו ורעם לאורך ימים ושנים, שמחם בימות עניתם, נחמס מינוגם, והכוון לבבם ועזר להם מעתה, שיזפו לשמה תמיד בבניהם, אשר נולד להם כבר, ואשר הם עתידים להזילד עוד, כלם יאריכו ימים ושנים בתורה ונדרלה, עד כי יבא שליח:

לספרות

ו贊ני ברוח הקודש הגדולים ובחרסידם המרבים, לkitim מצות סבה בראו, בכל פרטיה ודקדוקיה ובונותיה ותרינו גמצות התלויים בה, בשמחה וב טוב לבב ובכוננה שלמה בראו. ונזקה שימשך עלינו על-ידי מצות ישיבת סבה, כל השבעת ענני כבוד שהקיפו את ישראל במדבר, ופרנס עלינו סכת שלוםך. ונזקה להשיג השנת המקיפים הקדושים השנת רוח הקדש, על-ידי מצות סבה בראו בקדשה ובטהרה ובשמחה, ועל-ידי זהה תנן علينا ובערנו ותצלנו מכל אויב ואורב ומכל מני שונאים, שיש לנו בגשמיות ורוחניות, וחסר שפטן מלפניינו ומאחרינו ובازל בנצח פסתירנו:

רבונו של עולם, חום וחגנו ושמעו קול תפלה לנו ברוחמים, ותשפיע עלינו שפע אלהי, שפע השכל האמת, שפע המקיפים הקדושים, שפע רוח הקדש. ונפתח לנו אור השכל וימחר תנועת שכלנו לשיג ב מהירות פרול השנת המקיפים הקדושים, ונזקה להשיג שכל הנקרא קדם שהוא אור הפנים, עד שלא נצטרך להשתמש בשום הקדמה. ועל-ידי מהירות תנועת השכל תעה, נזקה שתהא

שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה. ותעוררנו תמיד שיתלהב לבנו בחתלהבות גדול באמת לעובדותך וליראותך בראשי שלהבת יה, ועל-ידי התחלהבות דקדשה של הלב, נזקה לתקן את כל הפגמים שפנמו על-ידי התחלהבות הלב רסטרה אחרת. ונזקה לתקן מהרה את כל פגם החמיות והחותלהבות, שהיה לנו לדברים גשמיים, לתאות רעות ומדוזות רעות, עד אשר באננו לידי חטאיהם ועונות גודלים, על-ידי התחלהבות הלב לתאות עולם העה. על כן באתי לשחר פניה, אדרונו אלהינו, יכמרו רחמיך עליינו ותשדל בהצלתינו ותתאמץ בתקן נפשותינו, ותעוררנו מעתה שלא יהיה לנו עוד שום התחלהבות בלבד לשם תאوه שבעולם, אפלו לדברים המתרים, מכל שבען וכל שבען שלא יעלה בלבנו שום התחלהבות חס ושלום, לשום דבר האסור לנו. ותעוררנו ותגנו ותשפייע עליינו בחמלתך, שנזקה שיהיה לנו התחלהבות הלב דקדשה, להתפלל בשלהובין רוחניות לאםך ולעובדתך באמת, להתפלל ולהתחנן, ללמד וללמוד ולקיים את כל מצותיך בחתלהבות גדול בקדשה ובטהרה ברצונך הטוב באמת. ועל-ידי זה נזקה לתקן כל פגם החותלהבות רסטרה אחרת, שהיה בלבנו מנעו רינו עד היום הזה, באfon שנזקה שיורה לבניינו באמת. ועל-ידי זה נזקה לפреш שיחתנו לפניך תמיד, ונזקה לרצות ולפכים אותה ולהתחנן לפניך בכל פעם בדבורים חדשים אמותים, שיהיה לנחת ולרוץן לפניך בספא בכודך. ונזקה להתקרבר אליו בחתקרבות גדול באמת ובלב שלם, כאשר נאה לעם סגולתך.ليب טהור ברא לי אלהים ורוח נבון חדש בקרבי, אל תשלייבני מלפניך ורוח קדשך אל

תקח מפניו. ותעוזני שאזוכה לחדש בתורה חדשים אמתאים בקדשה ובטהרה, ואזוכה להמשיך תמיד הדושי תורה, שיתה לירשות מן השמים לנחלות אתם לעמך בית ישראל לעם סגלה, ויגלגל נוכחות על-ידי, ואזוכה להטיב מטבח אשר תחנני לבעל עמק בית ישראל, לנחלות הסגלה לעם סגלה, לנחלות להם מה שתזוננו להשיג בשכלי הדושי תורה אמתאים בקדשה ובטהרה, באפן שיחורו בתשובה שלמה על-ידי דבורי, ולא אכשל באמרי פי, ולא אומר דבר שלא ברצונך. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביזן, חום וחגמי ומלא משאותי ברהמים, עשה למענה ולא למענו, עשה למענה והושענו, ומלאני מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ונענו ושם קול תפלהנו, כי אתה שומע תפלה ומאיין קולנו ממוקמים, אשר יצעקו לך בית ישראל מארץ מרחקים, הנאנחים והנאנסים. לא תוכל להתעלם מאהיך האביזן, עזוב וחקם תקים. רוכב שמים בעוזנו ובנאותו שחקים: ויאמר "פָּנָמֶר לְדוֹר הַבָּו לִיהְוָה בְּנֵי אֱלֹהִים" וכוי עד גמירות).

— כב —

יה' רצון מלאני וזה אלהינו ואלהי אבותינו, רבון כל המעשין אדרון כל הנשמות שתשפי עליינו ממעון קדשתך ותמשיך עליינו יראתך ואימתך, וגוזבה למדת הבושה הקדושה, ותלביש אותנו בלבוש הראה ובמעטה הבושה ממשך הגודל והקדוש, ונתביש ממש תמיד באמת לבلتוי לسور מצונך הטוב ימין ושמאל, ותתיה יראתך על-פני לבلتוי אהטה והבושה. רבונו של עולם, חוסה עלי ברחמיך ותיה בעורי, שיתיה לי בושה גודלה בעולם

הזה מפניך שלא לעשות שום דבר נגר רצונך חס ושלום, מבל' שבן וככל שבן שלא לעשות חס ושלום שם נגרנו עברה חלילה, ולא אבוש ולא אבלם לעולם הבא. וכןני שיחיה מואר שמים עלי במוֹרא בשר ודם, שיחיה לי יראה ובואה מפניך, כמו מפני בשר וזה מפש:

רבותנו של עולם, מלך הכבוד, צופה בעלבון עלוביים, החם על-כבוד הבריות, המרתם על-כל מעשייו, חום וرحم וחמל בחמלתך ורחמיך האמתים, על עצם חרפתי וכלהמתי ובשתי הגדול ביותר בלי שעור וערך ומספר, באשר אתה לבך ידעת. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלהמתי, מה אומר ומה אדרב, בהאיך אנפיו אוישל קדם מלכא. איך אוכל להטמן מפני בשתי. איך אוכל להסתיר פני בעלמא רקשוט מפני כלמתי. איך אוכל להרים פני הפטחרים יותר משולי קדרה בפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. איך ארמים פני בפנוי אבותי אשר יצאתי על-ידם לעולם. איך ארמים פני בפנוי מורי ורבותי אשר הורוני בדרך היישר והאמת, ואני לא חשתי על כבודם הגדול ותקדוש, ובזיהית את עצמי ונם אותם, בכיבול. איך ארמים פני בפנוי כל הצדיקים האמתים ובפנוי כל הבהירים שבכל דור ודור. איך ארמים פני בפנוי חבריו. מי יוכל להצילני או מבשתה הגדול, מי יוכל לעמוד בפנוי כלמתי העצומה. איך אוכל למצא לי מקום לברכ ולחתמן שם מפני כלמתי ובשתי וחרפטני. ומה אשיב שולחין דבר. כי אתה גמלת עמי בפה ובפה טובות בכל-עת ובכל-שעה ובכל רגע בנטימות וברוחניות, והיית מרפו לי בפה מני רמזים, וקרואת אותי אצל יתברך

בכמה מני בראויים, ונטיית ידך אליו ורמותה לי מקרוב ו מרחוק
לקרבי נברח מיך בהתקרבות גדוֹל מאד, בכפה וכפה מני
רמיים ובראויים שונים בלי שעור וערך בכל يوم ובכל שעיה מפש,
אשר לפה התנוצחות אחדר, שהיה מתנוצץ לי אלהותך יתברך
ורמוץיך וברועיך הקדושים, היה ראיי לי לבלי לעבר על רצונך
אפלו תנעה קלה שבקלות. ואפלו על תנעה קלה בעלה, אם
לא היה בראיי חס ושלום ברצונך בשלמות, היה ראיי לי לפול
על פניך ולשבב בבשטי ולהתקפות בכלמתה, עד שבמעט תצא
בPsi חס ושלום, ושלא אוכל להרים פניכם בלב, מבל שבן וככל
שבן שאתה היה מתרנץין לי הרבה התנוצחות בלי שעור בכמה
בחינות, ובכמה גלגולים גלגולת עמי, וכפה סבות סבבת עמי
סבות טובות ושיין טובות ותכלתו לי לטובתי, כדי לרמזו לי על
ירם לשוב אליך. בכמה לשונות של חברה קראתאותי, ובכמה
רמיים שונים רמות אלוי להתקרב אליך, ולא דיבר לא חסתי עלי
להתקרב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב בשלמות, אפים
חייבתי במליל הboseה מעל פנינו, ומרדתי ננדח בשאט בנפש
במרד ובמעל, ונגמתי פגמים הרבה מאד, לא יום אחד ולא
יוםים ולא עשרה ימים ולא חדש ולא שנה אחת, כי אם הרביתי
לפצע ולפוגם ימים ושנים הרבה, הוספתי ימים על ימים, שנים
על שנים, מלאים חטא ועון ופצע, מלאים חרותות ובורות גדוֹלות
ונזראות, אשר אין אפשר לסתובם:

רbonezo של עולם, אתה לבך ידעת צער הבושה בעלה דאתה,
בעלה דקשות. אתה לבך ידעת את הענווי והצער הנדרול

והנורא של הבושה של מי שלא קשיט עצמו להלולא דברי מלכא. מכך שבן מי שקלקל ולכלך עצמו בכופה מני פגמים ולכלוכים. מכל שבן וכו' וiperט בלה אחד מה שעשה את געני לבבו). אתה לבד ידעת, שאין צער וענוי ויסורין בעולם נחشبם בלה בוגר העדר של הבושה הזאת חם ושלום, ואפלו צער גיהנם הקשה ומך מלני יסוריין קשים ומרים שביעולם חוץ, אשר אם יתקבצו יחד כל מני יסורים וענויים קשים ומרים שביעולם על אדים אחד חם ושלום, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחشبם מואהמה בוגר שעה אחת ואפלו בוגר רגע אחת של צער של גיהנם. ואף-על-פיין אפלו צער של גיהנם הקשה, איןנו נחשב בלה בוגר צער הבושה, שהוא צער גדול מכל מני צער ויסורים שביעולם, ואפלו מצער גיהנם, באשר גלו לנו צדיקיך האמתיים. ואיך-אפשר לנו לצייר בלה בזה העולם, כאשרנו מלכושים בגשמיות גופנו לציר בשכלנו צער הבושה של עולם דאתה. אויל אותה בושה אויל אותה בלטה. ואם חכמינו זברוזם לברכה אמרו כל צדיק נכויה מתחפות של חברו, אויל אותה בושה. ועם אמרו, פני משה בפני חמה פני יהושע בפני חברה, אויל אותה בושה אויל אותה בלטה. ואם כל צדיק וצדיק יתביש בה בפני חברו הדול מפננו, אנן מה געני אפרתו, אנחנו מה נאמר ומה נדבר, באיזה לשון נדבר מפשטו וכלהפטנו. ואיה המליע שיכל לארג מלייצות על עצם בלפטנו וחרפתנו. ואיה המקוינן שיכל לקוין על עצם צער בשטנו. ואיה הטעית הרודע לרצונות ולפיהם, שיכל להעתיר ולרצות ולפיהם אotta שתאסף את חרפتنا ותכפה על בלפטנו.

וְאַחֲרֵי כֵּל אֱלֹהִים, אִם בָּכֶר הָיִיתִי זֹכֶה עַל כֵּל פָּגִים לִמְرַת
הַבּוֹשָׁה דְּקָרְשָׁה, לְהַתְּبִּישָׁ מַעַתָּה מִפְנִיק בָּאֶמֶת לְבָלִי לְסֹור
מְרַצְוֹנָה חָלִילָה, הַחֲרֵשָׁתִי. אֲכָל מָה אָעָשָׂה אָבִי שְׁבָשִׁים, מָה
אָוּמָר מָה אָרֶבֶר, כִּי עֲדַזְן אָנִי רָחוֹק מִבּוֹשָׁה, וְעַדְן לֹא שְׁבָרְתִּי
עוֹזָות הַגּוֹף בָּלֶל, עַל כֵּן דָּבָרִי לֹעַוְתִּי יוֹדֵעַ כֵּל מְהִיכָּן לְהַתְּחִיל
לְדָבֶר, מְהִיכָּן אֲתִיחִיל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי, נְשַׁכְּבָה בְּכַשְׁתָּנוֹ וְתַכְפָּנוֹ
כְּלַמְתָּנוֹ כִּי לִיהְוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאתָנוֹ. עַל כֵּן אֵין לִי פָה לְדָבֶר וְלֹא
מֵץָח לְהָרִים רָאשִׁים, רַק בָּאתִי לְפָנָיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי,
וְאַנְיִי פּוֹרֶשׁ כְּפִי אַלְיךָ וּנוֹשָׂא עַנִּי לְמַעַן קָרְשָׁתְךָ. אַלְיךָ נְשָׁאָתִי
אֶת עַנִּי הַיּוֹשֵׁבִי בְּשָׁמִים, שְׁתִּזְמִין וְתַשְׁלִיחֵל לִי דְבָורים אֲמָתִים
בְּפִי וּבְלְשׁוֹנִי, שָׁאָכֵל לְרַצּוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ בָּהֶם, שְׁתַשְׁיבֵנִיךְ
אָלֵין, וְתַחֲנִינִי וְתַצְלִינִי מִבּוֹשָׁות וְחַרְפּוֹת וּבְזִוְונֹת מַעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, וְתַחֲיהֵ בְּעֹזֶר וְתַשְׁפִּיעֵ עַלְיִ אָזְרָה הַירָּאָה וְהַבּוֹשָׁה דְּקָרְשָׁה.
אָבִי שְׁבָשִׁים, רַחֲם עַלְיִ בְּרַחְמֵי הָאָב עַל הַבָּן, וְתַמְשִׁיךְ עַלְיִ
מִרְתָּה הַירָּאָה וְהַבּוֹשָׁה דְּקָרְשָׁה מִשְׁרָשָׁה מִקְדָּם הַבְּרִיאָה, מִמְאָמָר
הַשְּׁלָמָה שָׁהָוָה, בְּרָאשִׁית, יָרָא בְּשָׁתֶּה, מִחְכַּמָּה עַלְאָה, מַעַדְן עַלְאָה
דְּסֻתִּים וּגְנִינִי. מַי לֹּא יִירָא בְּפָנָי אָוֹרוֹת הַצְּחִצָּהוֹת הָאָלוֹן, מַי לֹּא
יִתְּבִּישֵׁ בְּבָנָיהם, מַי לֹּא יִפְנַח, מַי לֹּא יַרְעֵד, כַּשְׁיוֹנֵר רָחוֹק הַגְּדוֹלָה
מִהַּשְׁגַּת אָוֹרוֹת הָאָלוֹן, אֲפָלוֹ אָם הָיָה נָקֵי מִן הַחַטָּא לְגַמְרֵי, מִכֶּל
שָׁבֵן מִשְׁפָּנִים אֵיזָה פָּנָם כֵּל שָׁהָוָה בְּכָל יְמֵי חַיּוֹ, מִכֶּל שָׁבֵן וּכֶל
שָׁבֵן מֶלֶא חַטָּא וְעַזְן וּפְשָׁעַ. חָסֵם וְתַחְמֵל עַלְיִ, חָסֵם וְתַחְמֵל עַל נְפָשִׁי
וּרוֹחִי וּגְשָׁמִתי, חָסֵם וְתַחְמֵל עַל גּוֹפִי הַמְגַשֵּׂם הָרָחוֹק מִקְדָּשָׁתְךָ

בתקבליות החרקתה, הפנום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלוקלים:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, אדון הרחמים והסליחות, ראה עני ועמל, ראה עני ומרוד, לענה וראש. אתה יודע עצם הרחמניות שיש עלبشر נופי, שהוא עז וחוק כל בתקאות עולם הזה, עד שנתרכך הנוף מן הנשמה בתכילת הרחוק, עד שאין אפשר לחשמה להתקרב כלל להנוף לנפות לו ולהאריך בו מכל הארחה ומכל השגה שהחשמה משגנת בכל עת תמיד בעולמות העליונים, אשר בונתך הטעבה היהת בבריאתי וביציאתי ליה העולם, כדי שאוכחה להשיג אותך בעולם הזה בגוף ונפש בינהך. ולא חשתי על בזורה הגדול והקדוש ועל בזורה הנשמה הקדושה, ולא נתחזקתי להתקרב לתאות הנוף ומדותיו הרעים, עד שאין חשמה יbole להתקרב להנוף כלל, מהמת שהוא עז וחוק בתקאות מאה. וכל בך נתגבר עוזות הנוף בלי שום בושה כלל מהים יתברך, עד שאין לך באיזה דרך באיזה עזה ותחבולה אוכחה להגביע ולשבר עוזות הנוף, כי כל הדרך וכל עזה וכל תחבולה שנלו צדיקי אמת, אשר על ידם יכולם לשבר עוזות הנוף ולהתקרב אליו, קשה וכבד עלי לקום העזה בעצמה, ואני יורע באיזה דרך אוכחה להתחיל לקום עצותיך הקדשות, אשר גלית על ידי צדיקי אמת, כי מרדתך בכל עצותיך הטעבות:

רבותנו של עולם, רבונו רעלמא כלל, חמל עלי, כי עבשו אני יורע שום עזה ותחבולה כי אם לצעק אליך תמיד, שתחנני בפתחת חן לגמרי בכל המחות טובות, ותצילני בחסידך

הגדולים מכל התאותות ומהות רעות. ונם ליה אני זוכה, כי חלופים ועוברים ימים ושנים, אשר אני זוכה אפילו לאזעך אליך באהמת בראווי, ואפלו אם כי עוברים בלי פגמים, חייתי צריך גם בן לאזעך מaad על אברת המן התקיר מכל הון, אשר חייתי יכול לתרום ולהשתבר בו חי עולם בלי שער וערף. אף הלוואי מי יתן וחיי חיים עוברים על-בל-פניהם, בלי פגמים כלל. אבל אחר שהיים והשנים עברו בצל עobar בהרף עין, והם מלאים פגמים כאלו, חטאיהם ועונותיהם ופשעים, והפוגמים והעונות מתגבירים כל כה, עד שאני יכול אפלו לאזעך אליך בראווי כמו שאני צריך לאזעך. ועתה עתה, אבי شبשים, אבי شبשים, מה עשית, מה אפעל, להיכן אברת, להיכן אשוף לשכן, מי יתגנני בפרק מלון אורחים, לברכ מגשימות ועוזות הנוף. אך אתה יודע, כי אין מקום לבורת מון הנוף, אהפכה ואתהפכה באופן במלוי, ובכלם شبים למקום אחד, אליך בלבד עיני תלויות, אליך בלבד רעוני צופיות, אליך בלבד עיני נשואות, לתשועת יהוה עיני מיחלות ודומיות. אין לי על מי להשען כי אם על אבי شبשים, אין לי שום תקווה כי אם עליך אב ברחתן, אין לי שום מבטח ומונס כי אם על חסידך העצומים:

רבונו של עולם, יהמו מעיך עלי, יכמרו חנינותיך על עולוב במוני, על מלא חרותות ובושות במוני, לך תפון עמי אף ורעה תאמצעני. קומה בעורתי והושיעני, כי אתה כל יכול ולא יבצר ממך מזמה. ואתה ברחמייך וחסידיך תרבים ובכח הגדול אתה מעלה מתכליות הירידה לעליה גדולה, עד שהירידה הוא תכליות

העליה, ואותה מהפכה ברוחנית הצענות לזכויות, כי מי יאמר לך מה תעשה. חום וחמל עלינו ועשה את אשר תעשה ברוחנית וחסידך העזומים, באפן שתעללה אותנו מירידתנו ותאמר לך צורתינו דין, ותחילה מעטה להעלאות אותנו מעלה מעלה ויתהפקו כל הירידות לעליות גדולות, ותוננו לתשובה שלמה באמת, ואותה ברוחנית תהפוך כל הצענות לזכויות. ותעוזנו ברוחנית שנזוכה לעסק כל ימינו בתורה ומעשים טובים וברתفة, באמת ובאמונה ובגנואה אמתית ובמסירות נפש וברקומות גדול אליך בבטול גמור. ונזוכה ברוחנית הרבהים להמשיך علينا בכל פעם אור העדרים והפתרים הקדושים, שהכתרת אותנו בחורב בשעת קבלת התורה, בעת שאמרנו לך נזוכה נעשה ונשמע, שאנו נקתרו שני כתרים בראש כל אחד ואחד מישראל, ועל ידי חטאינו נלקחו ונסתלקו ממנה, ואותה עתיד להחזרם לנו, כמו שבחות, ושמחת עולם על ראשם. רחם علينا ועוזנו שנזוכה לקדש ולטהר עצמנו, ונזוכה לسور מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ונזוכה לעסק בתורה ותפלת תמיד באמת ובמסירות נפש, באפן שנזוכה שיזירנו לנו לכל אחד ואחד את שני כתרים הללו הנעים מנעשה ונשמע, שהם תורה ותפלת, שהם נגלוות ונסתרות שבתורה, וトンנו בכל פעם להשיג נסתרות שבתורה להשיג תורה. ונזוכה לעסק ולינגע ולטרת תמיד בעבודתך בראקות גדול ובמסירות נפש באמת, עד שנזוכה לילך ולעלות במלחמות גדול בכל פעם מרגנא לרוגא וממעלה למעללה, עד שנזוכה להשיג ולבחן בכל פעם נסתרות התורה הגבוהים יותר ויותר, ובכל פעם נזוכה להשגת נעשה

ונשׁמע הַגּוֹבָה יְוָתֶר, וַנִּזְכֶּה תָּמִיד שִׁיחַה נָעֲשָׂה אֲצַלְנוּ בְּכָל
פָּעָם מֵהַגְּסָטָר גָּלָה, מֵהַגְּשָׁמָע גָּשָׁשָׁה, מִתְפָּלָה תּוֹרָה, מִתּוֹרָת
יְהֹהָה תּוֹרָתֵנוּ, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, בַּיְ אֶם בְּתוֹרָת יְהֹהָה חִפְצָוּ וּבְתוֹרָתוּ
יְהֹהָה יוֹסֵם וְלִילָה. וַנִּזְכֶּה לְהַשְּׁגִין וּלְהַבִּין אֶת הַעֲבוֹדָה הַגּוֹבָה שִׁישָׁ
בְּדָבָרֵי הַתּוֹרָה שְׁהָם סְתִּירֵי תּוֹרָתֵךְ, שְׁמַלְבָּשׁ בְּדָבָרֵי הַתּוֹרָה שְׁהָם
הַפְּסָוקִים שְׁסָבִיבָות בָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אֲשֶׁר עָצָם גָּדְלַת הַעֲבוֹדָה
הַקְּדוֹשָׁה שִׁישָׁ בְּאֶלְוֹן הַפְּסָוקִים אֵין אָנוּ וּזְכִים לְהַשְׁגִין בָּלָל. חָסָם
וְחָנָנוּ בְּרַחְמֵיךְ דָּרְבָּים, וַיַּפְּנֵנו לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הַעֲבוֹדָה הַגּוֹבָה
הַזֹּאת, שַׁנִּזְכֶּה לְדֹעַת אֵיךְ לְעַבֵּד אֶתְכָּךְ וּלְעַשׂוֹת רְצׁוֹנָךְ הַגּוֹלָם
וְהַגְּסָטָר בְּדָבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַנִּזְכֶּה לְעַלוֹת בָּל פָּעָם מַדְרָגָא
לְדָרְגָּא, וּמְעוֹלָם לְעוֹלָם הַגּוֹבָה יְוָתֶר, מַגְעָשָׂה וּנְשֶׁמֶעָה זֶה לְגַעַשָּׁה
וּנְשֶׁמֶעָה גּוֹבָה יְוָתֶר, וּבָן בָּל פָּעָם וּפָעָם לְעוֹלָם וְעַד, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב,
הַגְּסָטָרֹת לְיְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְהַגְּנוּלֹת לְנוּ וּלְבָנָינוּ עַד עוֹלָם לְעַשׂוֹת
אֶת בָּל דָבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, עַד שְׁגַזְבָּה לְעַלוֹת בְּעַלְיהָ גְּדוּלָה
לְהַבִּין וּלְהַשְׁגִּין תּוֹרָת יְהֹהָה בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, וַנִּזְכֶּה לְעַלוֹת וּלְהַכְּלִיל
בְּהַבָּאָרֶת הַאַיִן-סֻוֹת, וַנִּזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּאַחֲרוֹתְךָ עַד שְׁגַזְבָּה לְתּוֹרָת
יְהֹהָה וּלְתְּפִלָּתְךָ יְהֹהָה בְּאַמְתָה:

וּבָנָן יְהָיָה רְצׁוֹן מַלְפֵנִיךְ יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שַׁתְּחִמֵּל
עָלֵינוּ וְתַהְיָה בְּעִירֵנוּ וְתוֹכְנוּ לְשִׁמְחָה וְחַדּוֹת דְּקָרְשָׁה, וַנִּזְכֶּה לְהִיוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְחַדּוֹת יְהֹהָה יְהֹהָה מְעָזָנוּ. וַנִּזְכֶּה עַל-יִדְרִיזָה לְעַוזָּת
דְּקָרְשָׁה, וְתַعֲרֵנוּ בָּל עַת לְזִכְוֹת קְולֹת דְּקָרְשָׁה, וְתַהְנוּ בְּלַבְנֵנוּ
הַתְּחִזּוֹת וְהַתְּאַמְצֹות לְצַעַק וּלְזַעַק אֱלֹיכָה תָּמִיד. וְתַחְמֵל עָלֵינוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁגַטָּה אֲזִינָנוּ וּלְבָנָנוּ לְשִׁמְעָה הַיְטָב בָּל הַקְּולֹת דְּקָרְשָׁה,

ויבנסו בלבנו היטב, הן קול מוכיחי אמת, הן קול גנון וומרה
ושירות ותשבחות לשמק ולבזדתה, הן קול הקדוש של השופר,
הן קול אנטוחינו וצעקהנו ותפלותינו מה שאנו חנו בעצמנו
מתאנחים וצועקים ומתהננים ומתרפלים אליך יהוה אלהינו, הן
שאר כל הקלות שבקדשה, פלים נזקה לעורם ולשםם היטב,
ויבנסו בלבנו ובאזורינו ויתו לבבנו אליך באמת, ונזקה לקבל
עליהם עוזות דקדשה, להתגבר על עוזות הגוף, באפן שאוכל
לשבר ולהכנייע ולבטל עוזות הגוף לנמרי ויתבטלו כל תאונות
הגוף ומדותיו הרעים, ויתבטל הגוף לנבי הנשמה הקדושה,
ואזקה להיות עז בוגמר בעבודתך ובתורתך וביראתך, עד שאזקה
שתוכל הנשמה לרחם על בשר גופי, שתתקרב הנשמה להגוף
ותגלה לו ותAIR בו מפל הארה ומפל השנה שהנשמה משגנת
תמיד בכל עת, עד שתגיע גם להנשמה טובה על-ידיידה שתוכל
הנשמה לחזור למלתה תמיד, על ידי הרשימות של ההארות
שהאייה בבשר הגוף, ונזקה להיות דבקים בך תמיד, בגוף ונפש
באמת, בתכליות השלמות:

כ' אתה לבד ידעת גדל הרחמןות, שיש עבשו על נופי הרחוק
מהנשמה בתכליות הרחוק, גם להנשמה מגיע פגס גדור חס ושלום
על ידי רחוק הגוף מהנשמה, כאשר אתה ידעת. חום ותחמל עלי,
ויתן בלבך רחמןות באמת, שאזקה לרחם על בשר גופי, ואזקה
להתגבר בעוזות דקדשה בקולות דקדשה, להכנייע ולשבר ולבטל
על-ידיידה עוזות גופי, עד שנופי יתבטל לנבי נשמתי לנמרי, עד

שתוכל הנשמה להאר בז, עד שגס הגוף ידע מכל הארץ ומכל הארץ שהגשמה שלוי משגשגת למעלה תמיד בכל-עת:

ויזני להזכיר לצדיקי אמת, ולמוכיחי אמת. ואזנה שיחיה ליעוזת דקנשה, להיות עוז בוגמר לעמוד בוגמר עוז פנים שבדור הרוצים להרחק מצדיקי אמת. ותצלני ותבדילני מן התועים וממן מהנייני שקר, אשר כל מלכותם והתגשותם שלחם הוא רק על ידי עוזת רסטרה אחרא לבה, שהיא מלכotta בלבד תגא, והם משתרים ומתרגאים על עם דל בחנום, אשר אתה לבד ידעת בפה רעותם גורמים חם ושלום, ולא דרי שאינם יכולים לקרב אותנו אליך באמת, כי אם שרצוים לרתקנו חם ושלום מנתקת האמת, מצדיקי-אמת, מبشرים אמתאים. רחים עליינו ברחמייך ותבדילנו מן האכובים והשקרים ממנהנייני שקר, ותן לנו עוז דקנשה שנובל לעמוד בוגמר עוזותם. ותעוזנו ברחמייך הרבהים, שיחיה לנו כה עלי-ידי עוזת דקנשה להוסיפה עוז ותעצומות בקדשה שלמעלה, ואתה תשפייע ותתן עליינו תוספות עוז ותעצומות מאתך להתגבר ולהתאמץ בעבודתך ובתורתך וביראתך, בכם ובבורה גודלה ובעוות גודול דקנשה. ולא נתביש מפני המלעיגים, ולא יפל עליינו שם מרא ופחד ובושה, ולא שם חלישות הדעת ממשם אדם ומשם נברא שבעולם, כי אם מפקך לבד נירא ונפחד ונתביש תמיד לבלי לסור מרצונך ימין ושמאל מעטה ועד עולם. ויקים בנו מקרא שבחות. תנו לנו לאלהים על ישראל גאותו ועוז בשחקים. נירא אלהים ממוקד-שים אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים:

וַתִּשְׁפֵּע עֲלֵינו בָּרְחַמִּיךְ הָרַבִּים דַעַת דְקֻדְשָׁתֶךָ שָׂオֶפה לִידְךָ
אַיְךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָעוֹזֶת, בַּאֲפָן שֶׁלְא יְהִי שָׁוֹם עוֹזֶת דְסִטְרָא
אַחֲרָא, בְּלָל, וְלֹא אָשְׁתַמֵּשׁ עִם הָעוֹזֶת כִּי אָמַם לְשָׁמֶךְ וְלְעַבְדָתֶךָ
בְּאַמֶּת. וַתִּצְלַלְנִי וַתִּמְלַטְנִי מִהִגָּה שֶׁל גִּיהְנָם נַחֲשָׁה וּמְרַמֵּד
הַמְגִיעַ לְהָעֵזִי פְנִים, אֲשֶׁר הָם נַופְלִים בְּגִיהְנָם בְּאַין סָומֵךְ וּמְאַילָּ
חוֹס וְחַמֵּל עַלְיִ בְּחַמְלַתְךָ הָאַמְתִית, חָוִס וְחַמֵּל עַלְיִ וְתִצְלַלְנִי מְכַל
מִינִי עִוזֶת דְסִטְרָא אַחֲרָא, מְכַל מִינִי עִוזֶת הָנוֹف. וַתִּזְבְּנִי לְעִוזֶת
דְקֻדְשָׁתֶךָ בְּאַמֶּת לְעַמֶּד בְּגַגְדֵל הָעֵזִי פְנִים שְׁבָדוֹר, הַרוֹצִים לְרַחֲקָה
מִדְרַכֵּיכְיָאָמָת, אוֹ לְהַחְלִישׁ דַעַתְךָ חָס וְשָׁלוֹם, שֶׁל הַרוֹצִים לְהַתְּקַרְבָּ
לְדַרְכֵיכְיָאָמָת, וְתִעְזְרֵנו שְׁגָדְיהָ עַז בְּגַמְרָגָדָם, לְנַצְחָם
וְלְהַשְּׁפִילָם עַד עַפְרָה לְשָׁבָרָם וְלְבַטְלָם לְגַמְרָי. וַתִּזְבְּנִי שְׁאַתְּהָיָה עַז
וְזַחַק בְּעַבְדָתֶךָ תִמְיד, וְאַוְפה לְכָל הַקוֹלוֹת דְקֻדְשָׁתֶךָ וְלְהִתְגַּבֵּר עַל
יְדָם עַל מִינִי עִוזֶת שֶׁל הָנוֹف, עַד שִׁיתְבַּטְלָו בְּכָל תְּאוֹזֶת הָנוֹפָ
וּמְדוֹתָיו הַרְעִים. וְאַוְפה לְהַתְּקַרְבָּ לְצִדְקִי אָמָת בְּאַמֶּת, וְלְהַתְּחַבֵּר
תִמְיד עַם אָנָשִׁים בְּשָׁרִים וּירָאִים בְּאַמֶּת, הַחֹלְבִים בְּדַרְךָ הָאַמֶּת
בְּרַצְוֹנָךְ הַטוֹב. יְהֹוָה עֹזֶז וְגָבוֹר, יְהֹוָה אִישׁ מְלָכָה, תִּנְחַזֵּק
לְעַבְדָךְ וְהַשִּׁיעָה לְבָנָו אָמָתֶךָ. וַתִּזְבְּנִי לְעִוזֶת דְקֻדְשָׁתֶךָ, הַגְּמַשְׁךָ
מְבָשֵׁת פְנִים דְקֻדְשָׁתֶךָ, מַעֲדוֹן עַלְאָה דְסִתִּים וְגַנִּים, מְהַכֵּמָה עַלְאָה,
מִפְּאַמֵּר הַשְּׁלָם שְׁחוֹא בְּרָאִשִּׁית, אֲשֶׁר עַל־יְדֵיכָה תָבֹנָה יְרוֹשָׁlim
עִירָך בְּמִזְרָח בְּיָמַינו, קָרֵיה נָאָמָנה, נַחֲלָנו בְּעַזָּה אֶל גַּ�הָ קְדָשָׁה.
וַתִּזְבְּנִי עַל־יְדֵיכָה לְאַמוֹנָה שְׁלָמָה, וְלְהַתְּקַרְבָּ וְלְהַבְלֵל בְּצִדְקִים
אַמְתִיתִים הַכְּלִילִים מִשְׁבָעָה רֹועִים, שָׁהָם בְּלָלִות הַקְדָשָׁה, וַיִּמְשַׁךְ
עַל יְדָם עַלְיִ וְעַל זָרָעִי וְעַל עַמְךָ בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַמוֹנָה שְׁלָמָה

באמת. ואזנה ברחמייך הערבים, להאמין בך ובצדיקיך האמתאים ובמוכיחיך אמת שהיו בכל דור ודור ושבדור חוץ, באמת ובאמונה שלמה בלי שם בלבול ונתקה כלל. ואזנה עלי-ידי האמונה לקבל מושך ממוכיחי אמת, ואשמע בקולם ויבנו דבריהם האמתאים באוני ובלבבי, אתה ללבבי אליהם, ואבטל עצמי לנמרי אליהם עד שאזנה להיות ברצון האידי אמת, ולא אסור מדבריהם ומרצונם ימין ושמאל:

ויתנוני ברחמייך הערבים לשימוש המקשה, שאזנה לשפט שודדים אמתאים ומוכיחי אמת, ואזנה לעמוד לפניהם ולשםם ולהתפלל בהם ולעשות כל צרכיהם ורצונם, למען אזנה עלי-ידי זה שיתחייב לי איזה שכנות והתקרובות להם. כי אתה ידעת גDEL רוחוקי מצדיקי אמת, עד שאין לי שם שכנות והתקרובות להם, עד שאפלו בשאני זוכה לשמע דברך הקדוש מהם, איןנו נשמע לאוני עצם קול הדיבור, כי אם קול הבראה הנאהו ומרתדפק בקול המקשה, על-ידי חטאינו ועונתינו המרבים, גם אפלו קול אנחתינו וועקתי בעצמי אני זוכה לשמע היטוב, כי אם קול הבראה. אנא יהזה, חמל עלי זוגני לשימוש המקשה, שאזנה ברחמייך לעשות מצות הרבה בוגרי, שיזכה נופי לשפט את הנשמה בעשרות מצות מעשיות הרבה תפירה, וכן אזנה לשמש הרבה תלמידיך החכמים וצדיקים אמתאים, באפן שאזנה לשמע כל הקולות המקשטים, בלי שם אחיזת קול הבראה כלל. ואתה ברחמייך תמחל ותסלח לי על כל עונתי ופשעי וחטא, ותסיר ותבטל כל המCTRנים שנעשו על-ידי עונתינו המרבים, ותケניעם ותשפילים

ויתבטלים בביטול גמור. ותהיה בעורי, שאתגבר בעוזת דקירה
על עוזת גופי, עד שאזקה לשפר ולבטל כל תאונות הנוף ומדותיו
הארעים, עד שיתבטל גופי לנקי נקי הנשמה הקדושה, וכך כל
ויתאחד הנוף עם הנשמה בתכליות ההתחדשות, ותאיר ותנלה
הנשמה להנוף כל החראות וכל ההשנות שהיא מישת תמיד
למעלה. ואנכי בכלל גופי ונפשי ורוחי ונשمت אתקרב ואתאחד
עם צדיקי אמת, ואיה נכל בכם באמת, עד שאזקה להבל בך
באמת מעטה ועד עולם:

ויתעורר רחמייך علينا, ותשלח לנו מנהיג אמתינו רועה נאמן,
שיהיה לו כח לקרבנו אליו באמת, ונזקה להצלל בשבעה רועים
דקירה שהם כלויות הקדשה, כלויות אמונה הקדשה של
ישראל עם קדשו, ותשוך علينا ותשפייע עליינו אמונה הקדשה
על ידים. ועשה לנו גן, ולמען השבעה רועים שהם אברחים יצחק
ויעקב משה אהרן יוסף דור, ולמען כל האזכרים שהו בכל דור
ודור עד עתת, ולמען האזכרים אמתאים שבדור זה, ולמען כל
בית ישראל עטה, ותשפייע עליינו ממעון קדרשתך ותטיב לנו
בטובך האמת, ותגןנו בחסידיך הגודלים ות מלא רוחמים עליינו
ברחמייך הרבה, ותשיב פניך אלינו, ותקבע ותטע בלכנו
אמונתך הקדשה בשלמות, שנזקה להאמין בך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו, ובצדיקיך האמתיים, הן הצדיקים אמתאים
שוכני עפר קדושים אשר בארץ הארץ, הן הצדיקי אמת ומוכיחי
אמת וברירים אמתאים שבדור זה, בכל אזהר להאמין באמת
באמונה שלמה, בלי שום בלבול וניטה כלל חם ושלום, ולא יהיה

לי שום הרהורים אחריהם בכל. ואזכה על-ידי האמונה השלמה למלאת הארץ הרים הקדושים, ואזכה למלאת ידי הימים ליהוה. ותתן לי כח להכני ולבשר ולבטל כל מני אמונה כזבויות מן העולם, ובולם ישובו לאמונה הקדושה. ואזכה על-ידי האמונה השלמה לקבל מוסר ותוכחה ממוכיחי אמת, ויוכנסו דבריהם לבננו באמת, ונזכה לשוב על-ידי זה בתשובה שלמה אליך באמת. ותקבץ גרחין ישראל, ותבטל ברוחם הרבה הרגבים כל מני גרש ומחלה מון העולם, שלא יגرسו עמק בית ישראל ממוקםם לעולם, וכל אותן שכבר נחרשו ונחרחו ממוקםם, מעמק בית ישראל בכל ובפרט, כל תחויים ותשיבם למוקומם בשלום. ותרחם עליהם שלום בעולם ותבטל כל מני מחלה מון העולם. ותרחם علينا ותטהר עמק ישראל, ותשמרנו ותצילנו תמיד מפנים טמאת גרה חס ושלום, ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמק בית ישראל מפנים טמאה וזהMRI, שלא יארע לנו ולא יודע לנו שום מכשול ובפנים חס ושלום, מפנים עון גרה חס ושלום, רק נזכה להיות קדושים וטהורים תמיד:

וזושינו ברוחם הרבה הרגבים, ושלח לנו צדיקי אמת מוכיחי אמת, שייהי להם כח וחכמה לעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים, שייעסקו להוכיח את ישראל בתוכחה הראויה, ויהיו יזרעים איה להוכיח אותן, ויזדיעו לנו לכל אחד ואחד את גדר עצם הפנים של כל חטא ועון, באפן שנשוב מהם, ויחזרו כל ישראל בתשובה שלמה לפניה, ויהיו יכולים לרצות אותה ולפתחותה בערת, ולתקתינו לפניה מאד כל חטאינו ועונתינו

וַפְּשָׁעֵינוּ, עד שַׁתְּמִלָּא רְחִמִּים עֲלֵינוּ וְעַל בָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וַתְּסַלֵּחַ לְכָל עֻזּוֹתֵינוּ וַתְּמַלֵּחַ לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וַתְּטַאֲתֵנוּ, שְׁחִטָּאנוּ
וַשְּׁעֵינוּ וַשְּׁפְשַׁעַנוּ לְפִנֵּיךְ בְּכָל וּבְפִרְטָה, בַּדּוֹר הַזֶּה וּבְדֹרוֹת
הַקּוֹדְםִים, בְּגִלְגֹּולֵזֶה וּבְגִלְגֹּול אַחֲרֵךְ, עַל בָּלָם תְּמֹלֵח וַתְּסַלֵּחַ אֶלָּוּת
סְלִיחָות, וַתְּשִׁיבַּ פִּנֵּיךְ אֲלֵינוּ וַתְּרִחַם עֲלֵינוּ תְּמִיד, וַתְּבִנֵּה עִירֶךָ
יְרוֹשָׁלָם קָרִיה נָאָמְנָה, בְּמִתְרָה בִּימֵינוּ, וַתְּשִׁים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם.
וַגּוֹפָה בְּרִחְמִיךְ עַל־יְדֵיכְיָה צְדִיקִיךְ האַמְתִּים לְתַקֵּן בְּשְׁלָמוֹת שְׁנִי
הַחֲוֹתְמוֹת דְּקָרְשָׁה, חֲזָקָם בְּתוֹךְ חֲזָקָם, חֲזָקָם הַיְדָין וְחוֹתָם
הַרְגָּלִין, וַתְּמַתִּיק וַתְּבַטֵּל כָּל מִינֵּי דִינִים מַעַלְינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

לְרָאש־הַשָּׁנָה וַיּוֹם בְּפִור

וַתְּעֹזֵר לנו בְּרִחְמִיךְ הָרַבִּים לְהַתְּפִלֵּל בְּכָונָה גְדוֹלָה תְּמִיד,
וּבְפִרְטָה בְּיִרְחָה הַאִתְגִּנִּים בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפֹרָה וְהַשְׁעָנָא
רְبָא, עָזָרָנוּ לְהַתְּפִלֵּל אָז בְּכָל גְדוֹלָה וּבְכָונָה גְדוֹלָה וְעַצְוָמָה.
וַתְּזִמְּנֵינוּ לנו בְּרִחְמִיךְ, בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם בְּפִור, מַתְּפִלְלִים וּתְזַקְעִים
הַגּוֹנִים וּבְשִׁירִים, שִׁיחָה לָהֶם כַּמֵּן לְרַצּוֹתךְ וּלְפָתֹתךְ וְלַעֲזֵר
רִחְמִיךְ. וַתְּעֹזֵרנוּ לְשִׁמְעַ קָול שׁוֹפֵר בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָונָה שְׁלָמָה
כָּרָאוֹי, וַגּוֹפָה לְקִים מִצּוֹת שְׁמִיעַת קָול שׁוֹפֵר בְּשְׁלָמוֹת עַם כָּל
פְּרַטְיהָ וּדְקָרוֹקְתָה וּבְגַנּוֹתָה וּתְרִיְּגָגָמָת הַתְּלִוּיִם בָּהּ וּבְלָב
טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה. וַגּוֹפָה לְשִׁמְעַ קָול הַשׁוֹפֵר בְּעַצְמוֹ וְלֹא שָׁוָם
קוֹל הַבָּרָה וּבְכָנָס קוֹל הַשׁוֹפֵר הַקְּרוֹשׁ בְּלַבָּנוּ הַיְטָב, וַיִּמְשַׁךְ עַלְינוּ
קָרְשָׁה גְדוֹלָה עַל־יְדֵיכְיָה כָּל הַקְּזֹלּוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשׁוֹפֵר, וַיִּתְגַּבֵּר
וַיִּתְחַזֵּק קוֹל הַשׁוֹפֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה, הַן יִתְנַזֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עַז,

ויפל עליינו פחד ותדרה ואימה ויראה ובושה גדולה ועצומה מפניך על ידי קול השופר, כמו שבחוב, אם יתקע שופר בעיר עם לא יתרדי, וקול השופר יהיה הולך וחיק מאה, עד שכוניע וישבר ויבטל כל מני עוזות רסטרה אתרא, הן עוזות הנוף, הן עוזות של העז פנים שבדור, ונזכה לשמע כל הקולות הקדושים של השופר הקדוש בשלמות, הן קול תקיעה, הן קול שברים, הן קול תרועה, ונשמע היטב ונכבל בלבנו קדשת כל הקולות הללו, עד שהיה נשר עוזות גופנו על ידי זה, ויתעורר לבנו בתשובה שלמה לפניך. ונזכה להיות שמחים וטובי לב בראש השנה בכל היום בלו, עד שתעורר בבביה גדולה מתחם השמחה העצומה בשמחה הדול, ויקים בנו מקרא ש恬וב, בשמחה יגלוון כל היום ובצדקה ירומי, כי תפארת עומו אתה וברצונך תרים קרננו:

רבונו של עולם, אתה ידעת שבכל קידשتنا תלויה בימי ראש השנה הקדושים, שהוא תחילת השנה يوم ראשון בשנה, וזה היום תחילת מעשיך וברון ליום ראשון, אשר משם נמשך הקידשה על כל השנה בלה. חום ותמל עליינו ועורנו זכנו לכבול ראש השנה בקדשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעוררנו שנזכה לטהרה ולקידש מהשבתנו מאד בראש השנה, בקדשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת בראיו בראש השנה, כאשר אתה ידעך, איך צרייכים להזהר לשמר את המחה בקדשה בראיו השנה. ונזכה בזכות וכח צדיקי אמת שהיה נשלם על ידינו כל התקונים והיחודים והקדשות, שצרייכים לתzon וליחיד למעלה בראש השנה ויום הבפורים, ולהמשיך קדשה עליינו ועל כל עמך בית ישראל

מראש השנה על כל השנה בלה, מראשית השנה ועד אחרית
שנה. כי אתה ירעת, כי בגולותנו הפר חוץ, בעקבא דמשיחא,
אין לנו שום בכה וחתיקות דקדשה כי אם על ידי ראש השנה
הקדוש, אשר נתת לנו ברוח הקודש מתנה טוביה ויקרא, ואנחנו
בעניינו אין לנו שום ישבל ורעת אייך ובאייה אפן להמשיך עליינו
קדשת ראש השנה בראוי. אתה ירעת את לבנו, כמה בעורתנו
בעת זהה זאת, באחרית הימים, וערנו והושעינו וחמל נא
עליינו אדונינו אלהינו אבינו מלכנו צורנו וגואלנו, ורחם עליינו
בזכות צדיקי אמת שבדור הזה, ובזכות צדיקי אמת הקדושים
אשר באין מה, אשר אנו וכל עמק בית ישראל חולבים
וסובבים ומישתתחים על קבריהם ואיזון שלם בכל ערב ראש
השנה, ופורשים כפינו לפניו ומתפללים ומרתננים אליך, בקיידה
בכריעה בהשתחוויה בלב נשבר ונרכא. חוסה עליינו ברוח הקודש
תרבים, ותעורר לב נשמה כל האדיקים אמותים אשר נשמהם
בנבי מרים ברום המעלות בעולמות העליונים הקדושים,
של נשמות האדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה בראש
השנה ויהיו עמו בקרוב עמק ישראל ויערו אותו לחתפלו
ולחתנן בראש השנה, ולהגביע ולברש השטן בראש השנה,
ולשבר ולבטל כל מני עזות דסטרה אחרא מעליינו ומעל כל עמק
בית ישראל על ידי התפלות וחתיקות של ראש השנה הקדוש,
עד שנזכה להמשיך עליינו ועל כל עמק בית ישראל קדשה וטהרה
ראש השנה על כל השנה בלה. ונזכה לתקן שני החותמות
קדשה חותם בתוך חותם בירח האיתנים, בראש השנה ויום

הכפרים וספנות והושענו רבא ושמיני עצרת, ויעלו קולינו לפניה
לרצון, ונזכה לשמחה רקדשה בשלימות תמיד. ותכתב ותחתם
אותנו ואת כל עמך בית ישראל, לחיים טובים וארכבים ולשלום,
חaims של יראת שמים, חיים אמתיים, חיים שנזכה בהם לחיי
עולם, לחיים נצחיים:

רבותנו של עולם, אתה ידעת את לבבנו, כי ארכינו מרבים
להאמיר, עד אשר לא יספיקו כל ימינו לפורתם, אבל אתה
ידעעת את כל אשר עם לבבנו, עשה עטנו למען שמה, וילמען
כל הצדיקים אמתיים, ויחמל עליינו ומלא משאלהינו לטוב
ברחמים, הנה מה שהזכירנו לפניה, הנה מה שказחה ידינו ולשוננו
להזכיר לפניה, ועשה מה שתעשה באפן שנזכה כלנו לשוב
אליך באמת ובלב שלם בתשובה שלמה ברכזונך הטוב, ולא
בسور מרצונך ימין ושMAIL כל ימינו לעולם. ונזכה לילך ולעלות
מהירה מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גודלה, עד
שנזכה בתינו להקל בך באמת באור אין סוף, ברכזונך וברכזון
צדיקך האמתיים, עד שנזכה לתורת יהוה וلتפלת יהוה באמת,
ולא נבוש בעולם הזה ולא נבלם לעולם הבא. יהוה עוז לנו יתנו
יהוה יברך את עמו בשלום. יהיו רצון מלפנייך יהוה אלתינו ואלהי
אבותינו שתבנה עירך ב מהירה בימינו ותן חלכנו בתורתך:

— כג —

אלתינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומילך עולם, אל חי חלכנו
צורנו, צזה להצליל יידיות שארינו משחת למען בריתך אשר

שָׁמַת בְּבָשָׂרֵנוּ. רְבָנוֹ שֶׁל עַולְםָ, מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר עָשָׂית עַמְנוּ,
אֲשֶׁר חִמְלָתָ על נְפָשָׁנוּ וְחִשְׁבָּתָ מְרֻחָזָק לְהַטִּיב אַחֲרִיתָנוּ, וְגַתָּה
בְּרִיתְךָ בִּינְךָ וּבֵין אָבָרָהָם אֹהֶבָּה, וְהַקְמוֹת בְּרִיתְךָ אֶת יִצְחָק וְאֶת
יְרָעָה יִשְׂרָאֵל וְאֶת יְרָעָה לְדוֹרוֹתָם וְחִסְפָּתָ על תָּקוֹן נְפָשָׁתָינוּ
וּנְפָשָׁ וּרְעָנוּ, וְצִוְּתָ אָוֹתָנוּ לְכַנֵּס בְּבִרְיתָהוּ שֶׁל אָבָרָהָם אָבִינוּ לְמַולְךָ
אֶת בָּשָׂר עַרְלָתָנוּ בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי, מַי יִמְלָל גִּבְוֹרוֹת יְהֹוָה יִשְׁמַיעַ בְּלָ
תְּחִלָּתוֹ, מַי יִפְאָר מַי יִהְדָּר מַי יִהְלָל מַי יִשְׁבַּת, מַי יִכְלֶל לְהַזְדּוֹת
לְךָ וּלְבָרָךְ וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפָאָרֶךְ עַל בָּל הַחֲסָד וְהַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה
וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשָׂית עַמְנוּ, אֲשֶׁר קָרְשָׁת יְדִיד מְבָטוֹן
וּצְאַצְאָיו חִתְמָתָ בְּאוֹת בְּרִית קָרְשָׁן:

עַל-פָּנָים בָּאָתִי לְהַפְּלִיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְהַזָּה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ,
אָב הַחֲסָד אָב הַרְחָמָן, הַגּוֹאֵל מִפְּמוֹת וּפּוֹרָה מִשְׁחָתָ, עָשָׂה לְמַעַן
בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חִתְמָתָ בְּבָשָׂרֵנוּ, וְתָמַל עַל נְפָשָׁותָינוּ וּקוֹמָה בְּעַזְרָתָנוּ
וְהַזְעִינָנוּ לְמַעַן חִסְדְּךָ, שְׁנָוֶבֶת לְקָרְשָׁת וּלְטָהָר עַצְמָנוּ בְּקָרְשָׁת
הַבְּרִית, בְּתְּכִלָּת הַשְּׁלָמָות בְּאֶמֶת בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב, וְתָגַן עָלֵינוּ
וְתַעֲזִירָנוּ שְׁנָחִיה נְשָׁמָרִים מִכֶּל דָּבָר רָע, שְׁלָא נְהַרְהֵר בַּיּוֹם שָׁוָם
הַרְחֹור בְּעַולְםָ וְלֹא נְבָא לִידֵי טָמֵאָה בְּלִילָה. וְתַצְלִינוּ בְּרַחְמִיקָה
חֲרֹבִים מִכֶּל מִינִי פָּנֶם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלָם, וְעָשָׂה לְמַעַןךְ וְלֹא
לְמַעַןנוּ. עָשָׂה לְמַעַן בָּל הַצְדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֶמְתִינִים הַקְדוֹשִׁים
וְהַתְּהֹורִים, אֲשֶׁר הַתְּגִבְּרוּ עַל יִצְחָקָם לְמַעַן בְּבָדָח, וְעַמְדוּ
בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלוֹת וּנוֹרָאות, וּכְפִי אֶת יִצְרָם וּקְרָשָׁו אֶת שְׁמָה,
עַד שְׁזַכוֹו לְקָרְשָׁת הַבְּרִית בְּתְּכִלָּת הַשְּׁלָמָות בְּרַצּוֹנָה. וְלְמַעַן
וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אָבָרָהָם יִצְחָק וּנְעַקְבָּ עָשָׂה, וְחוֹסֶה עָלֵינוּ וּזְעָרָנוּ

והושיענו וקדשנו וטהרנו בקדשתך العليונה, באפן שנוכה גם
בן לשמרת הברית באמת ברצונך הטוב. רבונו של עולם, מה
אומרים מה אדרבר מה אצטדק, ובאייה דרך ובאייה עצה ובאייה
תחבולה אוכל להתחל לפרש את לבבי לפניך, ובאייה דרך
ובאייה זכות אוכל לרצות ולפכים אותה על כל החטאיהם ועונות
ופשעים, שחתמתי ושבויתתי ושפשתתי לפניך מגעוורי עד היום
הזה, במחשכה דבר ומעשה, בראשית העין ובשמיית האון
ובשאר חושים. מי יוכל לספרם, מי יוכל לפורתם אפלו בדרך
ככל. ועל אייה מהן אבקש קדם, על חידשות או על הישנות, על
הנגולות או על הנסתירות, על הכלל או על הפרט, על הנדולות או
על הקטנות, כי גם הפנים הקטנים שבקטנים בערבי, הם גנים
עצומים ונוראים לפוי עצם גודלה ורוממותך:

רבונו של עולם, פתח פיך לאלים כמוני, למרקח כמוני, לנרדף
כמוני, עזרני לפרש את לבבי המר לפניך, כי נפשי מרה לי מאד
מיאד, עד אשר אין יודע איך אני יכול לחיות ולהתקיים אפלו
שעה אחת מעצם מיראות לבי, כי פגמתי בחברית קדש, במקור
החיים. רבונו של עולם, אתה ידעת כי כל ימינו ושנותינו לא
יספיקו להתיודות ולהתחנן ולעשות תקונים לתוך אפלו, פגס
מחשכה וחרחו אחד, כי אתה בלבד ידעת עד היכן עד מנייע
פנום הרהור חם ושלום, מכל שבען וכל שבען פנים טפת קרי אחת
לבטלה חם ושלום, מי יוכל לתוך זאת, מי יוכל לעשות תקונים
על זה, ולרצות ולפכים אותה על זה אשר על ידך הארכנו (את)
הגלוות ועדין לא שבנו לארכינו. ועתה מה אומר ומה אדרבר,

ובאייה לשון ובאייה דבריהם ובאייה אף אתחיל להתודות לפניה
 יהזה אלהי ואלהי אבותי, ואיך אקבל דבריהם קדושים וטהורים
 לפرش שיחתי לפניה, נאלמתי דומיה החשיתי מ טוב ובאבי
 בעבר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית. כי השחרו פנינו
 מפני חטאנו ונחשבו עינינו מפני עונותינו, עד אשר בעונותינו
 הרבהם מתרגבר על העצבות והמרה שחורה בכל עת, ואין לי
 שום שמחה אמתית אפילו בעת שאין זכה לעשות אייה דבר
 שבכערשה בעבודתך וביראתך ובתורתך, ואני רחוק משמחה
 אמתית בתכליות הריחוק. כי פגמתי באור פנוי מלך חיים, פגמתי
 בכל מני שמחהDKD, פגמתי באגפין נהיין. עד אשר על-
 ידי עונותינו הרבהם מתעוררים בכל עת האגפין חשוקין עליינו חס
 ושלום, שהם עצבות ומרה שחורה, שהמה היו בעוכרינו, והפה
 הם רב עקר המגינות והבטולים מעבודתך באמת, ועל ידים באו
 לנו כל הפנים וכל המבשלות וכל החטאיהם שחטאנו ושבינו
 ושפצענו ננדך, באשר אתה ידעך יהזה אלהינו, ובאשר גלית
 לנו על-ידי חכמיך האמתיים, שעקר כל העונות ובפרט פנים
 הברית, באין על-ידי עצבות ומרה שחורה חס ושלום. ועתה
 אבי שבשמים, אל חי וקם, מאין אבקש עוז ותרופה למבוטה
 האנושות מأد,ஆשא עיני אל החרים מאין יבא עורי. מאין אבקש
 הצלה ומנוס, מאחר שבכל אחד תלוי בחברן, שמחה ושמירת
 הברית. ומאותר שלא זכתי עדין לשימרת הברית בשלמות
 באמת ברاء, מהיקן אקבל שמחה. ומאותר שאני רחוק משמחה
 DKD, אם בן איפוא מהיקן אקבל כח וגבורה ל振奋 לשימרת

הברית. על בן אַזְעָק וְאַשּׁוּעַ, בְּקוֹל מֶר אַצְעָק אֲלֵיה, בְּקוֹל צַעַק
בְּקוֹל אֲנָחָה בְּקוֹל הַמֵּעָה אֲתַחַנְןָ לְפָנֶיךָ, בְּכָל מִינִי תְּחִנְנוּ אֲנִי
מְפִיל תְּחִנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, בְּכָל מִינִי בְּקַשׁוֹת
אֲנִי מְבַקֵּשׁ לְפָנֶיךָ בְּסָפָא בְּבָזָקָה, בְּכָל מִינִי קְולֹת אֲנִי קֹרֵא אֲלֵיה,
חוֹם וְחַמֵּל עַלִּי, חֹם וְרַחַם עַלִּי, חֹם וְתְּחִנְנוּ, חֹנְנוּ וּפְרַדְנוּ, פּוֹדָה
וּמְצַיאֵל הַצִּילָנִי, גּוֹאֵל חִזּוֹק לְמַעַנְךָ פְּרָנִי, שׁוֹמֵעַ אַנְקָת אַבְיוֹנִים
שְׁמַעַ צַעַקְתִּי וְאַנְקָתִי, מְרָא דְעַלְמָא כָּלָא, אֶל תַּתְנוּ לְשַׁחַת נֶפֶשִׁי
כִּי מֵה בָּצָע בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה הַגִּיד אַמְתָה.
הַצִּילָנִי מְפִיטֵּט וְאֶל אַטְבָּעָה אֲגַצְלָה מִשְׂזָנִי וּמִמְעַמְקִי מִים. בַּי אֵין
שָׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שָׁאוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי עַל יְדוֹ, בַּי צְרוֹת נֶפֶשִׁי
בְּדָלוֹ וְשָׁגַבְיוֹ יוֹתֵר מִפְּטַבָּע בְּיוֹן מִצּוֹלה וְאֵין מַעַמָּד, יוֹתֵר מִיּוֹרֵד
בְּעַמְקִי מִים. וְאֵם כֵּל לְשֻׁנוֹת בְּאַלְוּ דְבָרוּ הַמְשׂוֹרְרִים דָוד הַמְלָךְ
וּשְׁאָר צִדְקִים אַמְתָהִים עַל עַצְמָם, עַל פָּנָם כָּל אֶחָד שַׁהֲוָא פָּנָם כָּל
שְׁבָקָלִים, רַק מִן הַדָּק, שְׁאֵין פָּנָם בָּוּה נִתְפֵּס בְּדַעַתְנוּ כָּל, אֲנָכִי
מַה אֲנָה אֶבְתְּרִיחָה, אֲנָכִי מַה אָוֹמֵר וּמַה אָדָבָר. וְהַלְוָא חִיִּתִי
זָכָה עַל כֵּל פָּנִים לְדִבָּר דִּבּוֹרִים הַקְדוֹשִׁים בְּלִבְנָשֶׁבֶר בְּאַמְתָה,
כְּמוֹ שִׁיצְעָאו דִּבְרֵיכֶם מִפְּהָם בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, אֲפָעָל פִּי שְׁבָאַמְתָה
לֹא פָּגָמו בָּלְל, וְאֲנָכִי פָּגָמָתִי בְּאַמְתָה הַרְבָּה מָאֵד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ.
עַל בֵּן אֵין לִי שָׁוֹם תְּקֻנוֹ וּמִבְּטָח וּמִשְׁעָן, בַּי אִם עַל זִכּוֹת צִדְקִי
אַמְתָה צִדְקִי יִסּוּדֵי עַזְלָם אֲשֶׁר עַלְיָהָם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן, אֲשֶׁר
עַצְמָם קָרְשָׁתָם וּזְכוֹתָם מִסְפְּקָת לְהָרִים וְלַהֲנִיבָה וְלַקְרָב אֲפָלוּ אַזְתִּי
אֲלֵיכָה. וְעַל כִּחַם הַגָּדוֹל לְבָדֵד נִשְׁעָנָתִי, וְעַל תְּקִפָּם וְחוֹקָם אֲנִי נִסְמָךְ
אֲפָלוּ בְּנָלוֹת הַגָּדוֹל וְהַפְּרָחָה, וְעַלְיָהָם תְּמִכָּתִי יִתְדּוֹתִי לְקֹרְאָה

אליך וילצעך אליך ממקום שאני שם, ובאתי לפניה לשטח את
 בפי אליך ולהרים עיני למעון קדשך ולהספכל וליחל להמון
 חסידיך, שתחים ותרחם עלי ותעללה אותי מטיט היען, מפצלות
 ים, מכל הפקומות והענינים שירקתי לתוכם על ידי מעשי הרים
 וממחשובתי המגנות. מתחו ובהו וחשך ותחום תעלה נפשי, ומכל
 מיini טמאות תפערני, ומכל מיini קלפות וסטרין אחרני תפדרני
 ותאייני ברחמייך הרבים, ובכל מיini קדשות תקדשני, ובכל מיini
 ישועות והצלות תושענני ותצלני, ותהי עמי תמיד, ותעורני
 שאקשך עצמי בקשר אמיין וחזק אליך באמת, ואקשך יחד כל
 רוח אברך ושס"ה גידי, ונפשי ורוחי ונשמתי, בקשר אמיין וחזק,
 שייחי כלם מקשרים יחד ואחונים ורבוקים במחשבה קרושה
 אחת לעבודתך וליראתך באמת, באפן שאובה להיות סור
 מרע באמת, שאובה להנצל מכל מיini חטאיהם ועונות ופשעים,
 ומכל מיini הרהורים וממחשובות רעות, ומכל מיini בלבולים,
 ומכל מיini פנים הברית חם ושלום, ומכל מיini פגמים שבועלם.
 ותמלח ותסלח לי על כל חטאינו ועונתו ופצעינו שחטאתי ושבועתי
 ושפצעתי לפניך מנעוורי עד היום הזה, ותתaken כל הפגמים
 שפגמתי עד הבה. ומעתה תעורני ותזובי ליהوت קדוש וטהור
 באמת ברכזונך הטוב, ותזובי לקידש עצמי בפרט לי. ואובה
 לפרישות בקדשה גדולה באמת ברכזונך הטוב, עד שאובה חיש
 כל מהרה לkidsha הברית באמת. ותשפייע עלי ממעון קדשך
 שמחה וחרודה תמי, ואובה ליהوت בשמחה תמיד, שוש אשיש
 ביהזה תניל נפשי באלהי. ואובה לניל ולשם בישועתך תמיד,

וְתַאֲיר עַלִי בָּאוֹר פָנֵיה, וְתוֹכַנִי לְפָנִים מְאִירֹות, לְאַנְפִין נְהִירִין,
לְפָנִים שֶׁל שְׁמָחָה דְקָרְשָׁה, לְאוֹר פָנִי מֶלֶךְ חַיִם. מִשְׁפָט נְפָשׁוֹת
עֲנוּמִים, שְׁלָח עַלִי שְׁמָחָה מִמְעוֹנָה וְשְׁמָחָה נְפָשִׁי הָאָמָלָה וְהַעֲלוֹבָה
מְאָד, שְׁמָחָ גַּפְשׁ עַבְדָךְ בֵּי אֶלְיךָ יְהֹוה נְפָשִׁי אָשָׁא. תּוֹרְיעַנִי אָרוֹח
תְּיִם שׁוּבָע שְׁמָחוֹת אֶת פְנֵיךְ נְעִימֹת בִּימִינֶךָ נְצָח:

וּזְבָנָנו אֲבָנָנו אֶב הַרְחַמֵן, יְהֹוה אֱלֹהִים אָמָת, וְהֹיה בְעַזְרָנו שְׁזַבַּח
בְּרַחְמִיךְ הַעֲצֻומִים לְאָמָת וְאָמוֹנה. חֹסֶה עַלִי בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים
וְהַצָּל אֹתֶיךְ מִבְלָמִינִי בְּפִירֹות וּמִבְלָמִינִי פָגֵם אָמוֹנָה, שְׁלָא יַעֲלָה
בְּלַבִּי שָׁום הַרְחֹור וְשָׁום קְשִׁיא וְשָׁום עַקְמִימִוֹת שְׁבָלֵב עַלְיךָ
יַתְבִּרְךָ, וְעַל הַנְּהָנוֹתִיךְ, וְעַל צְדִיקִיךְ הָאָמָתִים, וְעַל בְּשָׂרֵי הַדּוֹר
הָאָמָתִים, וְעַל כָּל סְפָרֵי תּוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשִׁים וְהַטּוֹהָרִים, וְעַל כָּל
הַדְּבָרִים שְׁבָקְרָשָׁה. רַק אָזְבָה לְהָאָמִין בְךָ וּבְצִדְיקִיךְ הָאָמָתִים
וּבְתּוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה וּבְכָלְילִוֹת עַמְךָ יִשְׁرָאֵל הַקָּדוֹש, בָּאָמוֹנָה
שְׁלָמָה בְּאָמָת בְּלִי שָׁום בְּלַבּוֹל וּגְנִיטָה בְּלִל, וְלֹא יַעֲלָה עַל דָעַתִי
שָׁום הַרְחֹור עַלְיכֶם בְּלִל, וְאָזְבָה לַעֲבֵד אָוֹתְךָ תִּמְיד בְּאָמָת
וּבְאָמוֹנָה שְׁלָמָה, עַד שְׁאָזְבָה שִׁיתְגַּלְהָ לִי הַשְׁנִית אֱלֹהָותֶךָ וִידִיעַת
רוֹמָמוֹתֶךָ יַתְבִּרְךָ. וְאָזְבָה לְחֻזּוֹת בָּאוֹר פָנִי יְהֹוה לְחֻזּוֹת בְּנָעַם יְהֹוה
וּלְבָקָר בְּחִכְלָל. וַיַּקְרִים בֵּי מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וּמַבְשָׂרִי אֲחֹתָה אֱלֹהָה.
שְׁאָזְבָה לְחֻזּוֹת אֱלֹהִותֶךָ וּלְחַשְׁגִּין גַּדְלָתֶךָ יַתְבִּרְךָ, וּלְהַכְּבִיר אָוֹתְךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, בְּאָמָת וּבְאָמוֹנָה שְׁלָמָה כְּרַצּוֹנָה הַטוֹב:
וּבְכָנָתְךָ תְעַזְרָנו בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים וּחֲסִידִיךְ הַעֲצֻומִים, וְתוֹכַנִי לְשָׁבֵר
תְּאֹות מִמּוֹן מַאֲתָנוֹ, שְׁלָא יְהֹוה לֵי שָׁום תָּאוֹה וּשָׁום חַמְדָה וּשָׁום
הַשְׁתּוֹקָקוֹת לִמְמוֹן, וְנוֹכָה לְהֹיוֹת שָׁוֹגָא בְּצָע לְשָׁנָא אֶת הַמְמוֹן

בתקבילה השנאה. ותעוררנו בעת שאנו מכורים לעסוק באיזה עסוק ומישא ומתן, שנזכה לעשות המישא ומתן באמונה שלמה, ונקיים בדברינו תמיד ולא נחליף ולא נשנה דברינו לעולם אפלו בשביל הון רב, וכל הון רעלמא לא יוכל להטעות לבנו חס ושלום מן האמת והאמונה, לשנות או להחליף אותה דבר מדברינו חס ושלום, וככל היוצא מפיינו בשעת המישא ומתן בן געשיה ונקיים תמיד בלי שם שני בעולם. ותצליני ברוחםיך הרבה, שלא אהיה נבהל להון, ולא אטריד את דעתך לרודף אחר הפרנסה חס ושלום, ביגיעות גדולות ובתרחות עצומות חס ושלום, רק תשפיע עלי ברוחםיך ותטע ותקבע בלבך אמונה ובטחון שלם באמת, ואיה בוטח ביהו לבד. ואדע ואאמין באמת, כי לא ממוצא וממערב וממערב הרים כי לא בכחו יגבור איש, ואין יכולת כלל בכחיו ועם ידי לעשות חיל ועشيرות כלל, רק הכל מאותך בלבד והעשר והכבד מלפניך ואתה מושל כלל. ואאמין באמת ובאמונה שלמה, שאתך יכול להמן לי פרנסתי בשלמות בסבה קלה, בלי שם יגיעות ותרחות וtradot כלל, ולא אבלבל את מחשבתי בשביל טרחת הפרנסה כלל, רק אזקה להיות חזק במדת האמונה והבטחון בה יתברך תמיד:

רבונו של עולם, חום ותחני זהה בעורי ומילני ותצליני מתאות פמן שהוא זרה ממש, ולא עבורה זרה אחת בלבד כי אם שבעים עבודות ורות של כל השבעין אמות, באשר גלית לנו על-ידי חכמיך האמתיים, שביל מי שנופל לתאות פמן חס ושלום, אבלו עוזר כל העבודות ורות של כל השבעין אמות,

וְהוּא מֵפָרֵשׁ וּמַבָּדֵל מְאַמֶּת וּמְאֹנוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, מְאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִם, מְאַגְפֵין גְּהִירִין, וְגַתְקִשֵּׁר בְּפֶנִים חַשּׁוֹבִין, בְּסַטְרָא דְמוֹתָא חַס וּשְׁלוֹם, בְּעֻצּוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, וְהוּא מֶלֶא דְאָנוֹת וִינְגּוֹנוֹת תְּמִיד, וּכְלִי יְמִיו בָּעֵם וּמְכָאָבוּבִים, וְאֵין לוֹ שָׂוֵם חַיּוֹת לֹא בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא:

חַס וְחַמֵּל עַלִי וְעַל יְרֻעִי וְעַל בְּלַעַט בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהַצֵּל וּמְלַט אָוֹתָנוּ מִתְּאֹוֹהָה רְעֵה הַזֹּאת שֶׁל מִזְוֹן, אֲשֶׁר נִתְפְּשַׁתְהָ עַבְשִׁיו מַאֲד בְּעוֹלָם בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ, וְתַגְנֵן עַלְיָנוּ בְּזָכוֹת צְדִיקִים-אַמְתָה, בְּרִית מֶלֶח עַוּלָם, וְתַצְלִינֵנוּ בְּזָכוֹתָם מִתְּאֹוֹהָה זוֹת שֶׁל מִזְוֹן, וְתַמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ חַכְמָה וּבִנְהָה וְדָרֻתָה שֶׁלְאָיְבָלָה הַפְּמוֹן חַס וּשְׁלוֹם אָתָה יְמִי חַיָּינוּ. חַס וְחַמֵּל עַלְיָנוּ וְשָׁמַע קֹל צְעַקְתָּנוּ בְּרַחְמִים, וְעַשֵּׂה לְמַעַנְךָ וְלִמְעֵן שְׁכִינַת עַזְךָ אֲשֶׁר נִדְרָה בְּגּוֹיִם בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ, וְלִמְעֵן הַצְדִיקִים אַמְתִיִּים שְׁזַבּוּ לְשִׁמְירַת הַבְּרִית בְּאָמֶת וְלִשְׁבִּירַת פְּתּֽאות מִזְוֹן בְּתַכְלִית. וְשָׁמַע קֹל צְעַקְתָּה הַשְּׁבִינָה וּבְנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צְעַקְתָּה כָּם (מִאָה וָאֶרְבַּע) קָלִין קָלַנִי מַרְאָשִׁי קָלַנִי מַזְרוּעִי עַל אַלְוָה הַנוֹּפְלִים לְעַבְדָּה זָרָה וְזֹאת שֶׁל תֹּאות מִזְוֹן חַס וּשְׁלוֹם אֲשֶׁר שָׁם תְּחֻובִים כָּל הַעֲבּוֹדוֹת וְרוֹתָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שׁוֹמֵעַ אֲנוֹנָה שׁוֹמֵעַ צְעַקָּה שׁוֹמֵעַ קָולָנוּ בְּרַחְמִים, מַעֲמַקִּי עַמְקִים, אֲשֶׁר אָנוּ מִתְּאַנְחִים וְצְעַקְתִּים אֶלְיךָ, שְׁתַעֲזַרְנוּ וְתַצְלִינֵנוּ בְּרַחְמִיךָ דָרְבִּים מִתְּאֹוֹהָה שׁוֹמֵעַ אֲדֹנִי שׁמְעה בְּקוֹלִי תְּהִינָה אָוֹנִיךָ קְשֻׁבוֹת לְקוֹל תְּחִנָּנִי. שְׁתַעַלְהָ וְתַקְיִם אָוֹתִי לְהִיּוֹת חֹזֶק וְאֶמְיִין לְעַמְדָה עַל מִעְמָד הַאֱמֹנוֹה וְהַבְּתוֹזָן לְהַאֲמִין בָּה בְּאַמֶּת וּבְאֹנוֹנָה שְׁלָמָה, עַד שְׁאֹוֹבָה לְשִׁבְרַת תֹּאות מִזְוֹן לְגַמְרִי, וְלֹא אָטְרִיד אֶת דָעַתִּי בְּלָל בְּפְרָנְסִתִּי, וְלֹא אָסְמַךְ

על שום סֶבֶה וְעַל שום עַסְק בָּלֵל, רק אֲשִׁים בְּתוֹנוֹנִי עַלְיהָ, וְאַסְמָךְ וְאַתְּחֻזָּק בְּבָטְחָן בְּהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ לְבָד. וְאַתָּה תְּרַחֵם עַלְיָה וְתְשִׁפְיעַ עַלְיָה בְּטוֹבָךְ הַגָּדוֹל שְׁפָעַ טֹבָה וּבְרָכָה מַפְקוֹר וּשְׁרָשָׁה הַהְשִׁפְעוֹת שְׁבָקְרָשָׁה, וְתוֹמִין לֵי פְּרִנְסָתִי קָדָם שְׁאַצְטָרָךְ לְהָבָסָה קָלָה בְּלִי שום יְגִיעָה וְעַצְבּוֹת בָּלֵל. וְאַזְכָּה לְשְׁפָעַ עַשְׁירָות דְּקָרְשָׁה לְהִיוֹת שְׁמָח בְּחַלְקֵי תְּמִיד, וְאֶל תְּצַרְיכָנִי לֹא לִידִי מִתְנָת בְּשָׁר יְדָם וְלֹא לִידִי חִלּוֹאָתָם, וְתְצִילָנִי בְּרַחְמֵיכְךָ שְׁלָא אֲהִיחָה בַּעַל חֹזֶב בָּלֵל לְעוֹלָם, וְלֹא אַצְטָרָךְ לְלוֹזָת מְאַחֲרִים בָּלֵל, וְלֹא אַרְדָּף אַחֲרָ מְוֹתָרוֹת חָס וּשְׁלוֹם, לְלוֹזָת מְאַחֲרִים חָס וּשְׁלוֹם, בְּשִׁבְיל לְהַנְּגִינָה מְשָׁא וּמְתָן גָּדוֹל, רק תְּרַחֵם עַלְיָה וְתְשִׁפְיעַ עַלְיָה בְּרַחְמֵיכְךָ וְתוֹמִין לֵי פְּרִנְסָתִי בָּסָבָה קָלָה בְּלִי שום הַלְוָאָה מְאַחֲרִים בָּלֵל, וְתְשִׁלָּח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוִחָה בְּכָל מַעַשֵּׂי יְדֵי. וְתוֹבָנִי לְהִיוֹת מִמְּעֵט בְּעַסְק, רק לְעַסְק בְּתוֹרָה וּבְזִבְדָּת יְהָה בְּאַמְתָה בְּלִי יְמִי חַיִּים, אֲנִי וּרְעִי וּרְעִי וּכְלָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְחִגְנוּ בְּרַחְמֵיכְךָ רַבִּים, וְזִכְנוּ לְקִים מִצּוֹת מְזֻוָּה בְּשִׁלְמוֹת הָרָאי בְּכַרְצֹונָה הַטוֹב, עַם בְּלִי פְּרַטְיהָ וּדְקָרוֹקְיהָ וּכְנוֹנוֹתְיהָ וּתְרִינְגְ מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָה, וּבְלִב טֹב וּבְשִׁמְחָה גָדוֹלה, וּתְעַזְרָנוּ וּתְשִׁמְרָנוּ וְתִגְנַן בְּעַדְנוּ עַל-יְדֵי מִצּוֹת מְזֻוָּה הַקְדוֹשָה, שְׁנַזְבָּה עַל-יְדֵי-זָה לְשִׁבְרָל גִּמְרָרִי תְּאוֹת וְחַמְדָת הַמְמוֹן, שְׁלָא יְהָה לְנוּ שום חַמְדָה וְתְאָהָה לְשׁוֹם קְמָזׁן וְלְשׁוֹם חַפְץ שֶׁל הַעוֹלָם הַזֶּה, מְכָל שְׁבָן וּכְל שְׁבָן שְׁלָא יַעֲלָה עַל דַעַתָנוּ שום חַמְדָה חָס וּשְׁלוֹם לִמְמוֹן וְחַפְצֵי חַבְרָנוּ, וְלֹא נִחְמֹד וְלֹא נִתְאָה בֵית רַעֲנוּ, שְׁרָחוּ עַבְדוּ וְאַמְתָה שְׁוֹרָוּ וְחַמְרוֹ וּכְל אָשָׁר לַרְעָנוּ. וְנוֹכָה לְעַשּׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה עַל

כל הטעחות והחמודות שהיה בלבנו עד עתה למומן וחפצי
חברנו, ונזוכה לתקן באמת כל הפוגמים, שפוגמו עלי-ידי ה'ען
הנורא הזה של לא תחמד. ומעטה נזוכה לשבר ולבטל כל אלו
הטעחות והחמודות והתאות של ממון וחפצים ולא יعلו עוד
בלבנו כלל, ונזוכה לאמת ואמונה בשלמות. וברחמיך הרבים
תקדש אותנו בקדשת מצות מזווה הקדושה והנוראה, ועל-ידי
זה תשמר צאתנו ובאנו לחיים ולשלום מעטה ועוד עולם. ותשיק
עלינו קדשה וטהרה, שנזוכה לקדשת הברית ולשבירת תאtot
ממון באמת, ונזוכה לתיימים טובים וארכבים ולשzon ושםחה על-
ידי המזווה הקדושה, אשר וביתו אותנו ברחמיך, ותברך את כל
מעשי ידינו ותשמר אותנו ואת נפשנו ואת ממוננו קדשך ואת
כל חפצינו אשר אתה משפייע לנו ברחמיך בכל עת, ותשמר
וთziel אותם מכל מני חוק שבעולם, ותzielנו מגנבות ואבדות
ומכל מני הפסד שבעולם, כי אל שומרנו ומצלינו אתה. וקומה
בעורתנו והציל אותנו מכל מני שונאים ומחלה בנטימות
וברווחיות, ותבטל ברחמיך הרבים את כל מני מחלת מין
העולם, ותשים שלום בין עמד ישראאל לעולם, ותגלה האמת
בעולם. ותziel אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל
חפצים לעבדך באמת, שלא יהיה כח לשום חולקים ומתנגדים
אל נקודה האמת להפיל אותנו חס ושלום:

רבונו ר'עלמא כלל, יודע כל סתרי יצורים, אתה ירעט בפה
ובכמה מני שונאים ואוייבים עומדים علينا בכל עת, אתה בלבד
ירעט אותם ואת מהשכנתם, והם חפצים לנישך ולהפיל אותנו

חס ושלום מעבודתך באמת כאשר אתה לבר ידעת. ולפי גדר חלישותנו על-ידי עונותינו הרבים, אין לנו שום כח לעמוד בוגדים בגנשיות וברוחנית, כיربים קמים עליינו, ربאים מaad, גدولים בתורה, גدولים בעשר, גدولים במעשים טובים הרבה יותר מאשרנו, ואיך יוכלו חלושי כח פמנו לעמוד בפניהם, ומماין נבקש עוז להנצל מהם, כי בבר הפילו אותנו הרבה על-ידי מחלוקתם כאשר לא נזק נגלה הכל. ועתה מה עשה אבינו שבשמים, כי באמת אני יורע בנפשי, שאיני בראוי להתקריב אליך באמת, כי פגמתי נזרך הרבה מaad, ומהמת זה הם נתעוררים עלי להלין ולקטן חס ושלום. אבל לפניו נגלה תעלומה לבני, כי אף על פי כן אני חייז' ומתחגע לשוב אלק באמת, ואם אמנים פגמתי בכבודך, אתה חנון הפרבה לסלת. אבל מה חטאתי נזרם ומה פגמתי בכבורם, לא נשיתי ולא נשׂוּבי, ומידוע הם חולקים על חלושי כת, נכאי לבקש פמוני, כי אתה אשר הקביה רדוּפּוּ וְאַל מִכְאֹב חֲלֵלָך יִסְפְּרוּ:

רבונו של עולם, דרכך אלהינו לבקש את הגדרפים ולרחם על החלושים והעיפויים, חום וחמל עליינו, חום ורחם עליינו, יהמו מעיך וחניונתיך עליינו, כי נשארנו יתומים ואין אב ואין מי ייקום בעדרנו, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות ובכח הצדיקי אמת שצoco לשלים הברית בתקבילה השלים, בתקבילה הפעלה, בתקבילה הקדשה ברצונך הטוב, ולמענה ולמענה עשה ולא לנו. ותעורר את הצדיקי אמת שימליך טוב בעדרנו, והם ילחמו לפנינו, וימשיכו אור קדשת פניהם הקדושים אלינו,

ויתגרש מפניהם ומפניינו כל מיני שונאים וმתנוגדים אל האמת, והכניםם ותשפיהם עד עפר, ותתן בלביהם שישבו אל האמת, ותגלה להם האמת בכל מקום שלהם, באפן שיזבו גם בן לירע מפעלת וגדלת קרשת הצדיקים האמתיים, ולהתרבק ולהתקרב לדרךם, ולהתאפק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולעסוק בספריהם הקדושים, שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים, למען נזקה לנו לשוב אלק באהמת רצונך הטוב באמת, וחננו ורחם علينا והושיענו ומלא כל שלם ברצונך הטוב. חום וחננו ורחם עליינו והושיענו ומלא משאלותינו ברוחמים, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב וזון: וחדר שטן מלפניינו ומאחרינו:

ועזרנו שנזהה לפזר ממון בשבייל עשית כל מצוה ומצויה, ולא יהיה שום ממון חשוב אצלנו נגר שום מצוה, ונזקה להוציא ממון הרבה בשבייל כל מצוה ומצויה ובшибיל כל דבר ודבר שהוא רצונך הטוב באמת, ולא נרגעisch בלבנו כלל הפסד הממון בשבייל שום מצוה ודבר שבקדרשה שבעולם. ונזכה אתם בדים יקרים ונפזר עליהם ממון הרבה בשמה ותרוח גודלה, ונזקה لكمים מצותיך ורצונך תמיד בוגוף ונפש וממון, ונזקה לאמת ואמונה שלמה, ולפניהם דקדשה, לאנפין נהיין, לפנים של שמה. ויקים בנו ובורענו מקרא שכותב, זה דור דורשו מקראי פניך יעקב סלה. ונזקה למדת הבתחזן בשלמות באמת ברצונך הטוב כמו שכחוב, בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים:

רחם עלינו ברוחם הרבם, ועזרנו שנזהה להגיע לכל מה שבקחנו מלפנייך, שנזהה אני וזרעי וכל עמך בית ישראל לךשת

הברית באמת, ולשבר פאות ממון לנמרץ, ולהרחק ולבטל ממנה כל מני עצבות ומירה שחורה, ותסיר ממנה יגון ואנחתה, ותוננו כלנו לחיות בשמה תהミה, ותבטל כל מני מחלוקת מן העולם, ויקים מקרא שקטוב, אנסי דמים ומרמה לא יחציו ימיהם ואני אבטח לך. ונזכה כלנו לחיות בכלל צדיקים אמתיים שומרינו הברית באמת, כמו שקטוב, ועםם כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתרפא. ותמשיך עליינו ועל זרעינו ועל כל עמק בית ישראל, שפע טוב וברכה וחמים ושלום ושנון ושמה, נילה רזה דיצה וחדרה מעטה ועד עולם. אור זרוע לאידיק ולישראל לב שמה. שמה ביהודה ונילו צדיקים וחרנינו כל ישראל ליב. אמן נצח סלה ועד:

= כד =

אשרינו מה טוב חלקנו ומה געים גורלנו ומה יפה ורשותנו, אשרינו שוכינו ברחמייך הרבהים וחסדייך היכרים לקבל תורה הקדושה ולקים מצותיך היירות, העמדים מזhab ומפו רב. ובכן באתי לשחר פגך יהוה אלקי ואלקי אבותי, שתחננו ברחמייך הרבהים ובחסדייך הנדלים, ותוננו שנעשה כל המצות בשמה בגולה ועוצמה מaad, באשר ראוי לשמה ולמוש ולגיל בה יהוה אלהינו, בכל עת שאנו זוכים לךים ולעשות איזה מצוה, אשר כל מצוה ומץוה היא אהדותך, ואני זוכים לחדוק בה ולהבל בך יהודה אלהינו, על ידי עשית כל מצוה ומץוה. מה רב טובך אשר עשית עמי, אשר זכיתني לחיות מערע ישראל ולא עשנני נז, אתה מרים מעפר דל מאשפות תרים אבויון במוני. ואתה מזבח

אותו בכל יום ובכל עת לעשות מצות היקרות והחביבות, עורנו ברחמייך הרבהים שימשך עליינו שמחה גודלה מפני שהשמחה במעונו, שנזוכה לשמחה מaad באמת בעת שאנו זוכים לעשות מצות, עד שנזוכה תמיד לשות מצות רבות בכל יום ויום, בשמחה גודלה וחדרה רבה ועצומה מaad. ותגונן علينا ברחמייך הרבהים ובחסידיך העזומים, ותשמרני ותצילני מעצבות ומרא השחורה, שלא יעלה ולא יבא ולא יגיעה ללבינו שום עצבות ומרא שחורה כלל, והסר מני יגון ואננה ברחמייך הרבהים. ותהייה בעוזי ותושיעני ותזבני לפresher שיחתי לפניה בכל יום ויום, ואת כל אשר עם לבבי אשicha לפניה, ואזוכה להרעות בכל יום על כל חטאתי ועונותיי ופשמי שחטאתי ושעויתיו ושפשתתי לפניה, ולשוב עליהם באמת בכל לב ונפש בתשובה שלמה, ולבקש ולהתחנן מלפניה מחלוקת וסליחה ובפרה לב נשבר ונרכחה באמת ברצונך הטוב, ולקיים עלי קבלה חזקה ונכונה באמת שלא אחותא עוד ולא אשוב לאולתי, אם און פעלתי לא אוסף. ואתה תעוזר חסידיך ות מלא עלי רחמים, ותקהל ותסלח לי על כל חטאיהם ועונותיהם ופשמי, ותסיר העצבות והראנות והמרא השחורה מני, ותערני לבא אחרך לשמחה גודלה ועצומה באמת, באפן שאזוכה להיות בשמחה גודלה תמיד. ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה ובשעת עשית כל מצוה ומצוה, אזוכה שלא יעלה על לבי שום עצבות ודאגה מושום חטא ועון, מבל שבן שלא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות מעסקי פרנסה ועניני עולם הזה חם ושלום, רק אסלך או מדעתך או אשכח או לגמרי כל מה שעבר עלי,

עד אותה השעה שאני זוכה לעסוק בתורתך ולעשות איתה מצוה. ואזכה להמשיך עלי שמחה שלמה בשעת עשות כל מצוה. שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהי, עד שאזכה לעשות כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, בשמחה שלמה וחרוה רבבה באמת ברצונך הטוב. עד שאזכה על-ידי עשית המצוות בשמחה, לבקר ולהעלות כל נצונותה הקדשה שנפלו בין בגנויל זה בין בגנוול עונותיו ופשעי המרבים שחטאתי לפניו בין בגנויל וזה בין בגנוול אחר, לבקר בכלם על-ידי שמחת המצוה בסוד אחד עשר סמני הקטרת, ונוגה להזיאא כל החיות מן הקלפות, עד שיתבטלו בכלם לנמרוי ויהיו אין ובאים. ונוגה להעלות כל נצונותה הקדשה לשרם, להשלים על ידם קומת השכינה. ותרחם علينا ותהי בעוינו, שנוגה להעלות השכינה מהגלוות על-ידי עשית המצוות בשמחה גודלה, ויתגלה מלכותך על כל בא עוזם, ויקבלי בכל את על מלכותך ותמליך עליהם מתרה לעוזם ועד:

ובכן תרחם علينا אבינו מלכנו, ותמשיך עליינו קדרשה וטהרה, ותתן בך נבראה בכל מצוה ומצויה שאנו זוכין לעשות, שתתעורר המצוה ותליך בכל הועלמות כלם, ותעורר את כלם לעבורה וליראתה, עד שיתעורר כל הועלמות כלם וכל אשר בהם לעבורה באה. מן הארץ אשר בלבנו עד האוזן אשר בקיר, משלהשל קטע שבבים עד קורי ראמים, מלבי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי ארץ, גודלים וקטנים, בניים ובנות, זקנים ונערים, הארץ וכל אשר עליה, הנינים וכל אשר בהם, השמים ושמי השמים

ובכל צבאים, עולם העשיה והציירה והבריאה והאצליות וכל אשר בהם. שפלים, גלגולים, מלאכים, זיקים, חסמים, שרפים ואופנים, וחיות הקדש. מן תכלית נקמתה המרכזו של עולם העשיה עד ראשית נקמתה הבריאה שהוא תחולת האצליות. בכלם תלך המזוה שאנו זוכין לעשיות בכל עת, ותעורר ותקין כלם לעובדתו באמת, וישבו כל העולמות וכל אשר בהם אליך באמה, ועל ידי זה יתעורר ברכה בכל העולמות בהם, ותקים מקרא שכותו, פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון. ותשפייע ברוחמייך הרבים, ותמשיך שפע טובה וברכה בכל העולמות בהם, וימינך תסערני ותסייעני מון השמים, ותתן לבני שאבון את לבך ורעתך ורצוני להמשיך עלי ברכת שבת מאחה, שתשפיע עלי קדשתה, ותchnני מאחה דעה בינה והשכל, ותונני לנرش ולבטל מני כל מני שנותים ובלבולים וערבות הדעת, רק אונבה ברוחמייך הרבים וחסיך העצומים לשבל הקדוש וידעת שלם הקשה ברכזונך הטוב. ותענני ברוחמייך הרבים שאונבה לאמונה שלמה באמת, שלא אסוך על שכלי כלל, ואפלו בעת שתסייעני ברוחמייך ותשפייע עלי שכלי שלם וידעת נכוון הקשה באמת, לא אסוך על השכל לבה, רק אונבה תמיד להוסיף חכמה ושכל, אונבה להוסיף השכל. וכל מה שאונבה להוסיף חכמה ושכל, אונבה להוסיף אמונה. ועיקר תבונת שכלי יהיה להאמין בה באמונה שלמה, ואוסף להתחזק בכל פעם באמונה חזקה ביותר, ואונבה תמיד להאמין בה ובמציאות הקדושים ובצדיק האמתיים, באמונה שלמה באמת בפשטות ובתימות:

ובכן תרחתם עליינו ברחמים רבים, ברחמים גודלים. ותוונני לישב ולסדר את דעתך היטיב, ותשפי עלי קדרה וטהרה ושבע עליונה מבר עליון, למען אוכחה על-ידך זה להמשיך עלי בכם הסדר והמשיב את מהין דקדרה, ואוכחה תמיד לישוב הדעת היטיב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה ובטהרה ברצונך הטוב. שלא רחמים, כוונה בעורתי והושענני, שלא תרדף מחשבתי חס ושלום, אחר תאונות והרהורים ומחשבות זרות ותחכמת חיצונות, רק אוכחה לאחן את חכמתך ובינתי ודעתך, לבלי להניח את מהך לחשב כלל שום מחשבה חיצונה כלל, ויהיה מחי נקי ונתקדש בקדשה וטהרה תמיד. ותיעורני שאוכחה לעלות תמיד ממעלה למעלתה ומדרגא לדרגא על-ידי עשית מצותיך הקדושים בשמה, עד שאוכחה שתרדף מחשבתי תמיד להשיג אותה בקדשה ובטהרה ובישוב הדעת באמת ובאמונה שלמה, ותעשה עמי נפלאות פלאי פלאות. ותושענני ותוונני שתרדף מחשבתי תמיד להשיג האור ה אין סוף שהוא למעלה מנפשו רוחין ונש망ין, ותשבי עבצחות נפשי, אחת שאלתך מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חי ליחות בנים יהוה ולבקר בהיכלו. ותמשיך עלי אור קדשת בכם הסדר והמשיב את מהין שהוא בתר עליון, ואוכחה על-ידך זה לבלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלום, רק אוכחה שתרדף מחשבתי להשיג אור ה אין סוף ברצואנו ושוב, בבחינת מטי ולא מטי, בבחינת רדיפה ומעכב, על-ידי בכם הסדר והמשיב את מהין, באמת ובאמונה שלמה. עד שאוכחה שיעלה ויכל שכל בתוכך תשעה היכליין על-אין דלאו

אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין ולית מאן דקײַמא בהו ולא מתרבקין ולא מתידען. כי אתה יהוה לבָרְךָ בְּרוּת עַצְמָךְ רְדִיףָת הַשְׁתָּוֹקָקָות נֶפֶשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּשָׁרֵשֶׂם הַעֲלִיוֹן לְהַשְׁגִּין הַשְׁנוֹת אלּוּ אֲשֶׁר לְקָה נֹזָרָתִי. צְמָה נֶפֶשִׁי לְאֱלֹהִים לְאָלְכִי מְתִי אָבוֹא וְאֶרְאָה פָנֵי אֱלֹהִים. מה יְדִידָות מְשֻׁבְּנוֹתִיךְ יְהֹוָה צְבָאות. נְכָסָפהּ וְגַם בְּלָתָה נֶפֶשִׁי לְחַצְרוֹת יְהֹוָה לְבִי וּבְשָׁרֵי יְרָנֵנוּ אֶל אֶלְחִי, אֶבְלָעָנוֹתִי הַטּוֹ אֶלְחָ וְחַטָּאתִי הַסְּתִירָוּ פְנֵיכְךָ מִפְנֵי, כי מְחַשְּׁבָתִי הִתְהַלֵּךְ רְזַדְּפָת אַחֲרָתָה רְאוֹתָה רְעוֹת וְהַרְחֹורִים רְעִים וּמְחַשְּׁבּוֹת חִיצְׁוֹנִוֹת, עַד שְׁפָנָמִתִי בְּכָל חַדְרֵי הַשְׁכָל וּבְכָל נִתְבָּוֹת וּשְׁבִילֵי הַדָּעַת, עַד שְׁחַרְבָּתִי אֶת בֵּית הַחֲכָמָה וּפְרַצְתִּי גַּדְרֵי הַתְּבָנָה וּהַרְסָתִי אֶת הַיְּכָלִי הַדָּעַת, וּפְנַמְתִי קַרְבָּה בְּחַכְמָה וּבְנִיחָה וּדְרַעַת, וּבְכָל הַמּוֹעֵב וּהַמְּסִדָּר וּהַמְּנִישָב אֶת הַשְׁכָל שַׁהְוָא בְּתַר עַלְיוֹן, בְּכָלָם פְנַמְתִי קַרְבָּה מְאֹד עַל-יְדֵי חַטָּאי וּעֲנוֹנִי וּפְשָׁעִי הַמְּרַבִּים שְׁחַטָּאתִי וּשְׁעֻוִיתִי וּשְׁפָשָׁעִתִי לְפָנֵיכְךָ יְהֹוָה אֱלֹהִי. על בְּן הַנְּגִינִי מְפִיל תְּחִנְתִּי לְפָנֵיךְ אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחֹות, שְׁתַמְחֵל וְתַסְלֵח וְתַכְפֵּר לִי עַל כָּל חַטָּאי וּעֲנוֹנִי וּפְשָׁעִי הַמְּרַבִּים, וְתַעֲשֵׂה עַמִּי בְּנֶגֶל נְפָלוֹתִיךְ הַנּוֹרָאות, וְתוֹצִיאִנִי וְתַעֲלִנִי מִמְצָלוֹתִים, וְתַשׁוּב וְתַהְקִין אֶת שְׁבָלִי, וְתַרְתִּם עַלְיִי וְתַצְלִין מַעֲתָה מִכֶּל מִינִי מְחַשְּׁבּוֹת חִיצְׁוֹנִוֹת, וּמִכֶּל מִינִי הַרְחֹורִים רְעִים, וּמִכֶּל מִינִי רְדִיףָת הַמְּמַשְׁבָה אַחֲרָתָה וְעַסְקֵי הָעוֹלָם הָזֶה חָס וּשְׁלָום, וְתַפְהַרְנִי וְתַקְדִּשְׁנִי בְּקָרְשָׁתָךְ הַעֲלִיוֹנָה. וְתַסִּיר מִפְנֵי יְגּוֹן וְאֶנְחָה וְתַבְטֵל הַעֲצֹבוֹת מִפְנֵי בְּבִטּוֹל גָּמוֹר, וְתוֹבִנִי לְשִׁמְחָה שְׁלָמָה שָׁאוֹכָה לְעֹשָׂות מְצֹוֹתִיךְ בְּשִׁמְחָה רְבָה וְחִדּוֹה גְדוֹלה וְעִצּוֹמה. וְתַשׁוּב וְתַבְנֵה חַרְבּוֹתִי, וְתַמְזֵר וְתַבְנֵה

היכלי שכלי על מכוננו, וארכמוני רעתינו על משפטו ישב, בקדשה ובטהרה נדולה, באמת ובאמונה שלמה. ואנכה לעלות חיש כל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא, עד שאנכה ברחמייך לתשעה היכליין על אין האלו שהוכרתי לפניה. ואנכה גם בעולם הזה לדעת ולהכיר אותך באמת, ואנכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכליות מדרגה העליונה, כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה, אשר לך ירצה הנשמה בזו העולם מרום המעלות, כדי שתזוכה על-ידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור האבה, למעלה למעלה ביתר שאת יותר עז:

חוס וחלל עלי ברחמי האב על הבן, זוגני לתוכה הגדול באמת, כי אתה טוב ומטיב לכל אתה חופשי להטיב לבריותך ולגולותיהם אלהותך, אשר זאת היא תכליות הטובה שבכל הטובות. חוס וחגני ותן בלבבי וצורני לשוב אליך באמת, אף שאנכה לשבע מטובך האמתי, שאנכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ורדיפת מחשבתי תהיה תמיד להשיג אור אין סוף בקדשה ובטהרה נדולה, באמת ובאמונה שלמה, בתכליות מדרגה העליונה הקדשה שבכל המדרגות. ותעורר רחמייך علينا ותמהר ותחיש לנו גאלות עולם, ותשוב ותבנה חרבותינו והריסותינו, ותבנה בית קרשנו ותפארתנו, ותחזור ותבנה ותתacen כל הבנים וההיכלות של הקדשה בגשמיות וברוחניות. ותמשיך עליינו שמחה נדולה תמיד, ותקיים ותעלה את השכינה מגלוותה מבין הקlampות והפטרא אחרא, ותוציא כל הגוזחות הקדושים

מבעיניהם, ותשפיל ותכני ותכלה ותבטל כל הקלפות וסתורי
אותרנין, כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמה יקר יתנו. ונכח ליצאת
מהירה מן חגולות בשמה גודלה, מגולות הנשמי ומגולות הרוחני,
ובכל העופים יתבטלו אל ישראל, ויבירו כלם מעלה וקרשת עמק
ישראל הקדושים אשר בהם בחרת. ויקים מקרא שפטות, והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים מנהה ליהוה בפסים וברכבות ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את המנהה בכל טהור בית יהוה. ותתנדל
הشمחה בכל העולים במו שפטות, או יאמרו בנויים הנדריל
יהוה לעשות עם אלה, הנדריל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים.
ויקים מקרא שפטות, כי בשמה תצאו ובשלום טובלון הקרים
והגבעות יפיצו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר,
כى נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיך ושם מדברה בערדן וערבתה
בנון יהוה ששון וشمחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

== כה ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלקי אבותינו, שתرحم עלי
ברחמיך הרבה, ותעורני ותושיעני שאוכחה לשבר ולבטל את
הכח המרפא שבלב, ולא אלך עוד אחר שרירות לב הרע, ולא
אתור אחר לבבי ואחר עיני, רק אוכחה להתגבר בכחך הנדול,
לשבר ולהכני ולבטל כל התאות המרפאות וכל הבלבולים ובכל
המניאות הבאים מכח המרפא שהוא כח הבתימות, ולא אעשה
עוד מעשה בהמה ויתבטלו ממני כל תאות הבתימות, ולא איה
עוד בסוס כفرد אין הבין, ועיר פרא ארם יולד. ואוכחה ליצאת

ולעלוֹת מבחןת בהמה לבחינת אָדָם דקְרָשָׁה, ותעלני מהרה מֵן
המְדָפָה אֶל הַשְּׁכָל דקְרָשָׁה:

חומר ותגנוי ורחים עלי, שאזקה מהרה לשבר את בֵּית המדרשה
ולעלוֹת אֶל הַשְּׁכָל דקְרָשָׁה, ויקום ויתרומים ויתעללה תכונת
שבלי למעלה למטה, ונפתח לי אור החכמה והבינה והדעת
דקְרָשָׁה, ואזקה להתקבון בשכל, עד שאזקה להוציא מתיות
שבלי מכח אֶל הַפְּعָל, ואזקה להבין דבר מתוק דבר, ולהחדש
חדושים אמיתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגנת אלחותך, עד
שאזקה לקנות בשכל חידושים ובנינים שלמים בתורה הקדושה
ובבעזרת יהוה ובבחנות אלחות. ותזקני מהרה לכל השלשה
בחינות של הַשְּׁכָל דקְרָשָׁה, שהם, שכל בכח, ושכל הפעלה, ושכל
הנקנה. ותרחם עלי ותועני ותערני שיהיה נשאר מני שאירוע
באָרֶץ לאחר הסתלקותי מן העולם, שיישאר ויתקיים שכלי הנקנה
דקְרָשָׁה בעולם, ויתקיים השארותי לאחר מיתה, על ידי שכלי
הנקנה דקְרָשָׁה שתזקני ברוחם הרביבים:

כ' אתה ירעת רבונו רעלמא כלא, שאין קיומו של אָדָם לאחר
מיתתו, אלא עלי יידי שכלי הנקנה שזוכה להשיג ולקנות בראותו,
כפי מה שזוכה לשבר ולבטל תאות עולם זהה וחכלי שגמישין
מפח המדרשה. ובעונות הרביבים, בבר כליתים ימים ושנים ברדיפת
התאות וברשות לבני, וחתמתי עיתוי ופשעתם לפניך יהוה אלהי
ואלקי אבותי, עלי יידי לב האבן שהוא הפוך המדרשה שבלב. אָנָא
יהזה, רחם עלי ברוחם הרביבים ותגנוי בחסידך הנזולים, ומחל
לי על כל חטא ועונתי ופשעי העצומים, ותערני מעטה לשבר

ולבטל את הפתה המריפה שבלבי שהוא שרירות לב, ואזוכה מעתה לשבר ולבטל כל התאות הבהמיות. ואזוכה לעלות אל השכל דקדרשה חייש קל מהרה, ותעורני להבין ולהשכיל בתורתך ובעבדותך באמתך, ולהוציא מתייקות שכלי מכח אל הפהל, עד שאזוכה להשיג שכל הנקבה בקדשה ובטהרה, ואזוכה להשיג חדושין דאוריות אמתיים והשנות חידשות קדרשה בכל-עת ועת:

ובכן תעורני ברחמייך הרבים ובחסדייך העזומים, שאזוכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה ובטהרה ברוחלה, ותהייה בעורי לבר ולשבר ולבטל בכל פעם, כל הקלות הקודמין לפרי שבכל הרגא ודרגא, שהם התאות והדמיונות והמניעות והבלבולים, שמתגברים בכל פעם בשאהם רוץיה לעלות מדרגא לדרגא, והם מתחפשים ומשתתחים לפניהם האדם, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעבבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנה יהוה, מלא רחמים, חום וחמל עלי והוא יענני ועורני וסיעני ותזקני ואמצני, ותן לי כח ועזה ונברחה ותקמה ושכל דקדשה, זוכני לשברים ולבטלים בכל פעם בכל מדרגה ומדרגה דקדשה:

רבונו של עולם, יהוה אלהים, אתה ירעת את כל מה שעבר עלי מגורי עד היום הזה, כי זה כמה נכסוף נכספת לראות בתפארת עזה, ובכל פעם שאתה מתעורר ורוץ להתר ולולות ולהעתיק ממוקמי أخي העתקה בעלה, לעלות מממדותי השפלה למדרגות שבקדשה בחות השערת, או תכף הדמיונות

והתאות והמניעות והבלבולים, מתרגבים עלי בכל פעם יותר ויותר מעתה, בהתגברות גדוול ובהתפשות עצום מאד, כאשר אתה ידעת, עד שליא הניחו אותה לעלות למקום, שהיית שרים לעלות עד הנה. ולא רוי שליא הניחו אותה לעלות למדרשת הגבורה יותר, אף נס מנדל ההתגברות וההתפשות שהתרשת עלי בכל פעם, כאשר אתה ידעת, על-יריה הפלו אותה בכל פעם יותר. וכן היה במקרה פעמים בלי שעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים ורוצחים לצאת ו לעלות מדרגה לדרגה בערבנו, הם מתגברים ומתקרים בנו יותר ויותר, עד אשר כל בינוון חי ושנוט באנחתה, עד אשר אני יודע מה לעשות, ובאמת אני מודה ומתודה לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב, כי בונאי היה לי כח להתגבר עליהם בכל פעם לניצחים ולשברים ולבטלים, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריאותך. וכשם שנתקה בהם כח למנע ולבבל אותי חם ושלום, בגין נתת לי כח יותר ויוצר להתגבר עליהם לשברים ולבטלים לנצח, אך בעונות הרבים לא חשתי על נפשי, ולא נתגברתי בכח לשברים ולבטלים, ולא קימתי עצותיך הקדושות. ואתה חנון ומרבה להטיב, חום ותגני ורחם עלי, חמל עלי בחסד חם וגבת חסד, וערני והושענני בכל פעם לשבר ולבער ולבטל כל הקליפות וכל הדמיונות וכל התאות וכל המניעות והעכובים והבלבולים שבכל מדרגה ומדרגה, אפילו שאזקה לעלות חיש כל מהרה מדרגה לדרגה בכל עת ובכל שעה בקדשה ובטהרה

גדולה, עד שאזוכה מתרה למדרנה עליונה לרים הפעולות בנהה:
לאיש היישראלי:

וַיְגַנֵּי בָּרְחָמִיךְ חֲרָבִים, לְתַנְּצָלֶךְ חֲרָבָה לְעֲגִינִים מְהֻגְנִים, וְתַחְמֵל
עַלְיָה בְּחַמְלָתָה הַגְּדוֹלָה, וְתַזְמִין לִי תִּמְדֵּר עֲנִינִים מְהֻגְנִים צְדִיקִים
וּכְשָׂרִים בְּאֶמֶת לְזִכְוֹת בָּהֶם. וְתַשְׁפִּיעַ לִי שְׁפָעַ טֹבָה וּבָרָכה,
וְתַעַזֵּר לִי וְתַזְמִין לִי פָמָזָן הַרְבָּה לְצִדְקָה, וַאֲזֹכה לְעֹזָר וּלְהֹשִׁיעַ
וּלְהַחֲזִיק יְדֵי לְוִמְדִיר תֹּרֶה וּלְעַזְבֵּד יְהֹוָה בְּאֶמֶת. וְתַצְלִין בָּרְחָמִיךְ
וְתַשְׁמִרְנִי, שֶׁלֹּא אֲכַל לְעוֹלָם בְּעֲגִינִים שַׁאֲגִינִים חָס וּשְׁלוֹם.
כִּי אַתָּה יְדַעַת יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי בָּשָׂר וְדָם אֲנֵחֲנוּ, וְהָאָדָם יְרָאָה
לְעֲגִינִים, וְאַנְיִן וּזְכָחָ לִידֵךְ וּלְהַבְּחִין בֵּין הַהֻּגְנִים לְשַׁאֲגִינִים הַגְּנוּנִים.
עַל בָּן שְׁטָחָתִי אֶלְךָ בְּפִי, שְׁתַרְחָם בְּטוּבָךְ וְתַזְמִין לִי תִּמְדֵּר עֲנִינִים
הַגְּנוּנִים וּכְשָׂרִים בְּאֶמֶת לְזִכְוֹת בָּהֶם. וְתַעֲזִרְנִי שַׁאֲזֹכה לְחַחְיוּקִים
בְּכָל עַז לְתַנְּצָלֶךְ חֲרָבָה בְּשָׁמְחָה וּבְטוּבָךְ לְבָב בְּסֶכֶר פְּנִים
יְפוֹת, עד שַׁאֲזֹכה שִׁיתְעֹזֶר עַל־יְדֵי הַצִּדְקָה שֶׁלְּיִ, בְּלָהָגְנוּנִים עַל־אַיִן
הַמְּלָבֵשִׁין בְּפָמָזָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, גּוֹנִין עַל־יְוִינִים שַׁאֲתָה מַתְפָּאָר בָּהֶם,
וַיְכַלְלוּ הָגְנוּנִים הַקְּדוֹשִׁים זֶה בָּזָה, וַיְאִירּוּ בְּאוֹר גָּדוֹל, עד שִׁיתְגַּלְהָ
עַל־יְדֵי־זָהָב גְּדַלָת הַבּוֹרָא יְתַבְּרָךְ. וְתַתְפָּאָר וְתַתְנִשָּׂא וְתַתְנִדְלָ
וְתַתְרוֹמָם עַל־יְדֵי הַתְּגִלּוֹת הָגְנוּנִים הַקְּדוֹשִׁים, שִׁיתְגַּלְוָו וַיְכַלְלוּ
וַיְאִירּוּ עַל־יְדֵי הַצִּדְקָה שֶׁלְּנָגָה. וַאֲזֹכה שִׁיחָיו נָעֲשִׂים עַל־יְדֵי־זָהָב גְּנִידָה
יְשֻׁעָה מְעַיל צִדְקָה. וְתַעֲזִרְנִי בָּרְחָמִיךְ לְגִיל וּלְשֹׁוֹשָׁבִיהָ, שַׁאֲזֹכה
לְשָׁשָׁן וּלְשָׁמְחָה הַקְּדָשָׁה, וְאַחֲיה בְּשָׁמְחָה תִּמְדֵּר עַל אָשָׁר וּבִתְנִי
בָּרְחָמִיךְ חֲרָבִים לְהִיּוֹת בְּכָל־גָּרָע יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיךְ, וְלְהַתְּקִרְבָּ
לְעַבְדָּתְךָ, וְלְהַתְּחִבָּר לִירָאֵיךְ וּתְמִימִיךְ וּלְצִדְיקִים אֶמְתִיִּים,

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

ויקים כי מקרה שבחות, שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלביני בגרדי ישע מעיל אדקה יעתני. ותעוזני על-ירידיה לשבר ולבטל כל הקלחפות והדמיונות והתאות והבלבולים והמניעות שבקבבך דרנא ודרנא, ולקdash ולטהר כל המדרגות מן הקלחפות, ואזוכה לקדש ולטהר עצמי תמיד ולעלות בכל פעם חיש קל מתרה מדרגה למדרגה עליונה חימנה בקדשה ובטהרה גודלה, עד שאזוכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים אמיתיים:

ועורני ואמצני וחוקני וסיעני, שאזוכה לטהר ולקדש עצמי גם בפרט לי, עד שאזוכה לעבד אותך גם בדברי הرشות, שהם אכילה ושתיה וכיוצא. ואזוכה להיות שלם בשלמות גדול בשתי העבודות, בעבודה פנימיות שהוא תורה ומצוות ומעשים טובים, ובעבודה חיצונית שהוא אכילה ושתיה ושאר צרכי הגוף. ואזוכה להיות קדוש וטהור בשתי עבודות האלו בשלמות, ושתי העבודות האלו יתבררו וזדככו בכל פעם בקדשה גבורה ביותר, עד שיהיו נעשין בכל פעם מהחיצוניות פנימיות, עד שתתיה אכילתית ושתיתית ושאר צרכי הגוף בקדשה גודלה בקדשת תורה ומצוות. וכקדשת התורה והמצוות שלוי זודככו בקדשה גבורה ושלמות גדול ביותר. ואזוכה לעלות בכל פעם מדרגה לדרנא, ובכל פעם יהיו נעשין מהחיצוניות פנימיות, והפנימיות יעללה ולמעלה יותר. ונזוכה שבך ישראל יכולו זה בחאה ואחותה ורעות ובשלום גדול, עד שבך ישראל יגביהו וירימו זה את זה מדרגה למדרגה וממעלה לממעלה בקדשה גודלה, עד שנזוכה לעלות ל롬 המעללה העליונה של הקדשה, עד שנזוכה להבלל

בָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָמִי עד וּלְנֶצֶח נֶצֶחים. וַתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַהְיוּ בָעָזָרָנוּ, שְׁנוּפָה לֹזֶר וּלְסָפֶר לְפָנֶיךָ תּוֹרָת כָּל הַקָּרְבָּנוֹת בְּלָם וּקְטָרָת וּמְנֻחות בְּכּוֹנָה עַצְוָמָה וּבְקָרְשָׁה גַּדוֹלָה וּנוֹרָאָה, עד שְׁתַעַלְהָ אָמִירָתָנוּ לְפָנֶיךָ כְּאַלְוָה הַקָּרְבָּנוֹת בְּלָם בְּמוֹעָדים וּבְזָמָנים וּבְמִקְומָם בְּהַלְכָתָן, וּנְשָׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְחַטָּאת וּלְאַשְׁם וּלְפָלִילָים וּלְזָבֵחַ הַשְּׁלָלִים. וּנוֹפָה עַל-יְדֵיכָה לְהַכְנִיעַ וּלְשָׁבֵר וּלְבָטֵל בְּחַדְרָתָה, לְגַרְשֵׂנוּ וּלְסַלְכוּ וּלְבָטַלְוּ לְגַמְרֵי מַעַלְינוּ וּמַעַל גּוֹלְנוּ. וְתַמְהֵר וְתַחֲישׁ לְגַאַלְנוּ וְתַבְנֵה בֵּית מִקְדְּשֵׁנוּ וְתַפְאַרְתֵּנוּ, וּשָׁם נִקְרֵיב לְפָנֶיךָ כָּל הַקָּרְבָּנוֹת שְׁיִכְפְּרוּ בְעָרָנוּ, וַיְחַזֵּרוּ לְנוּ שֶׁלְשָׁה דָּבָרים שְׁגַתְבָּתוּלִי מִשְׁחָרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהָם הַשְׁמִיר, וְנֶפֶת צֹוּפִים, וְאַמְנָה. וּנוֹפָה (לְעַלּוֹת) אֶל הַשְּׁכֵל דָּקָרְשָׁה לְמַעַן הַחֲכָמָה הַיּוֹצָא מִבֵּית יְהוָה כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יַצֵּא. וּנוֹפָה לְעַבְדֵךְ אָזְתָךְ תִּמְדִיד בְּחַכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דָּקָרְשָׁה, וּבְאַמְנוֹנה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

— כו —

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַעֲזִירָנוּ וְתַובְנָנוּ לְהַתְפִּלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנָה גַּדוֹלָה, וְאַזְמָה שֶׁלְאָיצָא שָׁום דָבָר שֶׁל הַתְּפִלָּה מִפְּי בָּלָא כּוֹנָה, וְאַשְׁמָעַ בְּאַזְנוּ וּבְלַבִּי הַיְטָבָה מַה שָׁאַנִי מַזְיאָא מִפְּי, שְׁאָשְׁמָעַ מַה שָׁאַנִי מַדְבֵּר, וְאַכְזֵן הַיְטָב בְּכָל דָבָר וְדָבָר שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְתַעֲזִירָנוּ שְׁאַזְמָה לְהַתְפִּלָּל וּלְהַתְהַנֵּן תִּמְדִיד בְּמִסְרַת נֶפֶשׁ, וְתִשְׁמַרֵנִי וְתִצְלַחֵנִי מִמְחַשְׁבּוֹת זָרוֹת שְׁבַתְפִלָּה,

ויתתן לי פָּח וְגַבּוֹרָה לְהַתְּגִּבֵּר עַל כָּל הַמְּחַשְׁבּוֹת וְרוֹת שְׁבַתְּפָלָה,
לְהַכְּנִיעָם וְלְשָׁבֶרֶם וְלְגַרְשָׂם וְלְבַטְלָם, שֶׁלֹּא יִתְקַרְבוּ לְתְּפָלָה כָּל:
וְקוֹמָה בְּעֹורֶתֶי, וַתֵּן בְּלֹבִי בִּינָה וְדֻעָה וְעֵצָה וְגַבּוֹרָה דְּקָרְשָׁה,
שָׁאֲוֹכָה לְהַתְּגִּבֵּר בְּיוֹתֶר בְּכָל מָקוֹם בְּתְּפָלָה שְׁבָאים שֶׁם עַלִי
מְחַשְׁבּוֹת וְרוֹת לְבַלְבָל חַס וְשַׁלוֹם, שָׁאֲתַגְּבָר בְּאַלְוָה הַמְּקוֹמוֹת
הַיְּקָא בְּהַתְּגִּבְרּוֹת גַּדוֹל וְעַצּוּם מַאַה, וּבְמִסְרָתָן נֶפֶשׁ בְּיוֹתֶר,
וְאוֹכָה לְהַתְּגִּבֵּר אָז בְּכָל עַז וְתַעֲצָמוֹת, וְאַמְסָר נֶפֶשׁ אָז יוֹתֶר
וַיּוֹתֶר, עַד שָׁאֲוֹכָה לְשָׁבֶרֶם וְלְגַזְחָם וְלְטַהָר אֶת הַתְּפָלָה מִכָּל מִינִי
מְחַשְׁבּוֹת וְרוֹת וּבְלָבוֹלִים. וְאוֹכָה לְבָרֶר וּלְהַעֲלוֹת נְצֹוֵי הַקָּרְשָׁה
הַמְּלָבֵשִׁין בְּהַמְּחַשְׁבּוֹת וְרוֹת, וַתֵּן בַּי כָּחַ לְבָרֶרֶם וּלְתַקְנֵם
וּלְהַעֲלוֹתֶם לְמִקְוָרֶת הַזָּכָבֶם לְהַשִּׁיכֶם אֶל הַקָּרְשָׁה, וְתַרְחֵם עַלִי
וַתּוֹשִׁיעֵנוּ תְּמִיד שְׁתִּיחַה תְּפִלָּתִי וְכָה וְנִקְהָה בְּלֵי שָׁוֹם פְּסָלָת וּבְלֵי
שָׁוֹם מְחַשְׁבּוֹת וְרוֹת, בָּאָפָן שְׁתַׁוְלֵל תְּפִלָּתִי לְעֹלוֹת לְנִחְתָּה וּלְרִצְוֹן
לִפְנֵי בְּסָא כְּבָודָה, וְתַעַלָּה וְתַגְשֵׁא לְהִיוֹת בְּתַר לְרַאשָּׁה, וְתַתְּפִאָר
וַתִּתְעַנֵּג בְּתְּפִלָּתָנוּ, וַיְהִי לְךָ שְׁעַשּׂועִים גַּדוֹלִים מִתְּפִלָּתֵינוּ
וְתִחְנוֹתֵנוּ תְּמִיד, וְתַפְלֵלָא רְחַמִּים עַלְינוּ וְתַשְּׁיב פְּנֵיךְ אֲלֵינוּ, וְתַבִּיא
לָנוּ אֶת מִשְׁיחָא צָדִקָנוּ בְּמִהְרָה בִּזְמִינָה, אָמֵן:

— כו —

יְהִי רְצֵון מַלְפֵנִיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶרְדֹּן הַשְּׁלוֹם,
מֶלֶךְ שְׁהַשְׁלוֹם שָׁלוֹם, שְׁתִּשְׁמַשׁ הַשְּׁלוֹם בֵּין עַמָּה יִשְׁرָאֵל, וַיַּתְּרַבֵּה
הַשְּׁלוֹם, עַד שִׁימְשֵׁךְ הַשְּׁלוֹם בֵּין כָּל בָּאֵי עַולָּם, וְלֹא יִהְיֶה שָׁוֹם
שְׁנָאָה וְקָנָאָה וְתַהְרָות וְגַאֲחוֹן וְקַנְטוֹר בֵּין אֶחָד לְחַבְרוֹ, רַק יִהְיֶה

אהבה ושלום נדול בין כלם, וכל אחד ידע באהבת חברו, שחברו דודש טובתו ומקש אהבתו וחפץ בהצלחתו הנצחית, עד שיכלו להתוועד ולהתקבץ יחד כל אחד עם חבריו, וידברו זה עם זה, ויסבירו זה לזו האמת, עד שיכלו לעוזר זה את זה, ולהזכיר זה את זה, להסתכל על עצמו היטיב בעולם הזה, עולם העובר בחרף עין, צל עobar, לא בצלו של דקל, ולא בצלו של כתל, אלא בצלו של עופ הפורת, וידבר ויישיח כל אחד עם חברו, מהו התכליות מכל תאות עולם הזה, והבלוי, ועל מה אתיין להאי עולם שפהלה, וירבו לדבר זה עם זה באהבה ואחותה וחבה גדולה באמת לאמתו מעמקא דלא, בלי שם נאחזון וקגטור בכלל, עד שיעורר כל אחד את חברו לשוב אל יהוה באמת, ולהשליך את אלילי בספו ואליילו והבו, ולא ילכו עוד בשיריות לפם הרע, ולא יטו אחרי הבצע כל ימיהם, ולא ירדפו אחר המותרות להרבות הון מהבל, וינרשו הרום שיטות מקרבים, ויתרבה ויתנעל השלום בעולם, עד שיישבו כל ישראל אלקיך באמת, בתשובה שלמה ברצונך הטוב, עד שיתעוררנו גם כל אמיין דעלמא, ויבירו האמת לאמתו ויישבו כלם אליך, ויקבלו כלם את על מלכותך עליהם, ויקים מקרא שכותב, כי אן אהפיך אל עמיים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

ובכן היה רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו, מלא רחמים חומל דלים, שומר הברית והחסר, הגומל לחיבים טובות, גמל על עבדך ואחיה, ובכני בחריך הרבהם וברחמייך האמתיים, וערני והוא שיעני, שאזכה מעתה לשמרית הברית קדרש באמת ברצונך

הטוב, ותצלני מעטה מכל מיני פנים הברית ומכל מיני הרהורים רעים, ותהי בعروgi ותתן לי חכמה ובינה ורעת, ועזה וגבורה, שאזכה לחתנבר על כל המחשבות רעות והרהורים רעים, להמלט מכם ולהנצע מכם לנמי בכח הנדר, לנרגשם ולשברם ולבטלם מעלי ומעל גבולי. ואזכה ברחמייך לנרש כל הרוח שנות מקראי, שלא ייה שום אחיזה להרוח שנות אצלי, רק אשברו ואנרגשו ואבטלו מעלי ומעל גבולי מעטה ועד עולם. ותערני ותונני להוציאו כל נצונות הקדשה שנגפלו על ידי בקלוות בין הרום שנות והסתרא אחרא עלי-ידי פנים הברית. ותערני ברחמייך העזומים שאזכה לתשובה המשקל ממש, ובמקום שקהלתי שם אמרנו ברחמייך. ובכל-עת ובכל מקום שירצטו לחתנבר עלי חס ושלום, ממחשבות רעות והרהורים רעים, שם דיקא אזכה לשבר תאوتיו ולנרש הרוח שנות מקראי, לנרש ולסלך ולבער ולבטל כל המחשבות והרהורים רעים מני, עד שאזכה עלי-ידי זה לברר ולהעלות כל נצוצי הקדשה שנגפלו ונתערבו על ידי בין הקלפות, לברים ולהעלותם בלם ולהשיכם אל הקדשה, ואל יכח ממש שום נדח כלל, ברחמייך ערבים ובחסידיך הנדולים, ובוכות יכח צדיקי אמת זקנים שבקדשה אשר זכו לש觅ת הרנית באמת בתכליות השלמות. ואזכה מעטה להמשיך עלי בכל עת ובכל שעה רות קדשה וטהרה, ויקנים בי מקרא שכחוב, ונחח עלי רות יהוה רות חכמה ובינה רות עזה וגבורה רות דעת ויראת יהוה:

אנא יהוה, מלא רחמיים, אדון כל, חושב ממחשבות כל ידה

מןיך נדחת, אשר אתה גומל עמי טובות וחסדים רבים ועצומים בכל עת ובכל רגע, מפשש. מה רב טובך אשר עשית עמי, מה רב חסיך אשר הפלאתך עם עבךך, רבות עשית אתה יהוה אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין עורך אליך אגירה וארבלה עצמו מספר. ואחריו כל החסדים והטובות הנadolות והנוראות והעצימות והטפלנות מאד מאד, אשר גמלת עמי בלי שעור וערך ומספר, מה אומר ומה אדרבר, ואיך יוכל עבד אדוני זה לרבר עם אדוני זה, ובאייה לשון אכנה את שריון צרעת גני נפשי ומכאובי המרבבים, על ידי חטאנו ועונתו ופשעי שחטאתי ושעויתך ושפשתעתי לפניו יהוה אלקי ואלקי אבותי, אשר עליך נמישכים ובאים علينا בכל עת, הרהורים ומחשבות זרות ומגנות. מבעתי ביון מצולחה ואין מעמה, באתי במעמקי מים ושבלה שטפתני. כי לפי קדשת איש ישראל בשרשו, בשבא עליו הרהור אחד בזמנ רחוק, נקרא מטיב ביון מצולחה, במצולות ים. ועתה איך נבנה צורתינו ואיך נפרש שיחתנו, ובאייה לשון אני יכול לספר גני לבי ומכאובי, אשר הפטולות ים מתנבררים בכל עת علينا, לא יתנוני השבר רוחי, מה אומר ומה אדרבר, אולת אדם תספּך דרכו ועל יהוה יזעף לבו. כי אני בעצמי נרמתי לי כל זה על ידי מעשי הרעים ומחשבותי המבלבלות, שהלכתי אחריהם ולא נתגברתי לשברים ולגרושים מעלי, עד שבאתה למה שבאת ונתרכזתי כמו שנתרכזתי. אוילוי לי אוילוי לנו. ואתה ידעת כי אין לי שום עצה ותחבולה, כי אם לצעק ולהתחנן אליך ולהסתбел ולא צפות לרחמים, ואשב ואיחל ואצפה להחסידך,

שתחנני במתנת חם לגמרי, ותקדשني בקדשתך העליונה. כי כל העצות פגמתי בהם, ואפלו בשאותה משפייע לי עזה טובה, קשה לי לקיים העצה בעצמה, כי קשה לב אני, ואני יודע שום תחכלה בעצה ומשען, כי אם על רחמייך הרבהים וחסידיך הנדלים, כי על רחמייך הרבהים אנו בטוחים ועל חסידיך אנו נשענים ולסליחותך אנו מוכנים וליישועתך אנו מוכנים, שתורתם עלינו ותושיענו בזכות צדיקים אמתאים זקנים שבקדשה שהיו בכל דור מימי אבותינו עד עתה, ועל בהם לבד סמכנו לצעק ולזעק ולהתחנן אליך בבן המטהطا לפני אביו, ולצפות לרחמייך ולקות לשועתך,
שתחווינו בתשובה שלמה לפניה חייש כל מהרה:

על-כן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתאים, אלהי הראושים והאחים נימ, אלהי כל ישראל, ובפני פרושות מול ארון בריתך, ועיני מוחלות להמון חסידיך, ורעיון צופיות למען קדשתך, שתעורר רחמייך הרבהים והנדלים עלי בזכות ובכח הצדיקים האמתאים והזקנים דקדשתך, ותמשיך ותשפייע עלי ועל כל עמק בית ישראל, רוח קדשה וטהרה רוח חכמה ובינה רוח עצה ובורחה רוח העת ויראת יהוה, באפן שאוכה להתגבר על כל החרזרים ומחשבות רעות לשברם ולגרשם ולבטלים מפניהם. ובכל עת שיבא עלי איזה הרהור לא טוב חם ושלום, אוכבה בכחך לשבר תאותיו ולכוף את יצרי, לשברו ולגרשו ממני ולהסית דעתני ממנה לגמרי. ואוכבה להוציא מהקלפות כל הגיאזות הקדשה שנפלו על ידי ביניהם, ולבסר הרוח טيبة מן

הروح שנות, ובמקומות שקהלתי שם אתקנן, עד שאוכחה ברחמייה לברש ובלט הרוח שנות מפני ומכל ישראאל לנמר, שלא היה שום שליטה ואחיזה להרוח שנות, לא בגופי ולא בנפשי ורוחי ונשפתני, מעטה ועד עולם, לא בעלם אהרז ולא בעלם דאת. ואוכחה מעטה למחשבות קדשות וטהורות תמיד, ותצלבני מעטה מבל מני בלבול הדעת שבזולים, רק אוכחה שתהיה מחשבתי קדושה וטהורה זכה ונקייה תמיד, ותעורני לחדש עצמי בקדשת הבריאות בכל מני קדשות. ותסלח לי כל מה שפגמתי עד הנה בפנים הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבר ומעשה, הן מה שפגמתי בראשית העין ובשמיית האון ובשאר חושים, בשונן או בזעם, באנס או ברצוץ, מנעריו עד היום הנה. על כל תmach ותסלח ותכפר לי אלה סליחות, ותملא כל השמות שפגמתי בשםך הנדול. ומעטה תהיה בעורי ותושיעני ותצלחני ותעורני בכל עת באפנ שאותה לקדשת הברית באמת:

רבונו של עולם, רבונו רעלמא כלא, רפאני יהוה וארפאה הוישענו ואושעה כי תחלתי אתה. כי אתה ידעת את מרירות לבבי, את מרירות מכותי האנושות, את מרירות נפשי האמללה, כי נפשי מרה לי מאר, ועל מה אדרמה ואמשיל מרירותי. מר מפוח, מר מלענה וראש, מר מכל מרירות שבעולם. ואתה ידעת רבונו של עולם, אשר לפি עצם חלשות נפשי, לפि עצם ורבי החולאות והפכוובים הרעים והפרים והפוגמים העזומים, שהטלתי בנפשי על ידי מעשי הרעים, אין שום רפואה בעולם שתוכל להוציא לי ואפלו אם תמציא ברחמייך איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי

לְסַבֵּל מִרְיוֹת הָרְפֹּאָה לְפִי מִכּוֹתִי הָאֲנוֹשׁוֹת מַאַחַ, בַּי אֵי אָפָּשָׁר לְיִ לְסַבֵּל מִרְיוֹת הָרְפֹּאָה וְהַתְּשׁוֹבָה, שָׁעֲרִיכִים לְסַבֵּל לְתַקְוֹן פָּנָם הָרְחוֹר אֶחָד, מִכֶּל שְׁבֵן הָרְחוֹרִים וּפְגָנְמִים וּחַטָּאִים רַבִּים וּעֲצֻזְמִים בְּאֶלְהָה. וְאִם אָמְרָתִי לְסַבֵּר אֶפְסָם קָצָה מִקְּפָנְמִים שֶׁל יוֹם אֶחָד, יְכַלָּה חָוֹמָן. אָפְלוּ הַפָּגָנִים שֶׁל הַיּוֹם שְׁנִיקְרָא אַצְלָנוּ טֻוב קָצָת, גַּם בַּנְּ אֵי אָפָּשָׁר לְשַׁעַר וְלְהַעֲרִיךְ הַפָּגָנִים שַׁבְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה, מִכֶּל שְׁבֵן הַיּוֹם רַعִים שְׁחִיה לִי. אָוי אָוי וְאָבָוי, אָוי אָוי וְמַר, מַה אָוָרָם וְמַה אָדָבָר, מִרְיוֹת נְפָשִׁי עַד שְׁמָמִים יָגִיעַ, בָּאָב נְשָׁמְתִי מֵי יוֹכֵל לְשַׁעַר. רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יָדַעַת, וְאִם אָפְלוּ תְּשִׁלְךְ אֶתְרִי גַּזְעָךְ בְּלָל חַטָּאתִ, כַּאֲשֶׁר אַתָּה מִתְּנַהֵג עַם בְּרִיאָתִיךְ בְּרַחְמִים, וְלֹא תַּלְבִּישֵׁ אֶת רְפֹּאָתִי בַּי אִם בְּמִרְיוֹת מַעַט דָּמָעַט, גַּם בַּנְּ אֵי אָפָּשָׁר לְיִ לְסַבֵּל בְּלָל. בַּי לְפִי עַצְם רַבְוי הַמִּרְיוֹת הַמְּכָרָה לְרְפֹּאָתִי, לְפִי עַצְם חָלֵי נְפָשִׁי, אֵי אָפָּשָׁר לִי לְקַבֵּל וּלְסַבֵּל אַפְלוּ חָלֵק אֶחָד מַאֲלֵי אַלְפִים וּרְבִי רְבָבּוֹת, מַהְמָרִיוֹת הַמְּכָרָה לְרְפֹּאָתִי, לְפִי עַצְם חָטָאִי וְעַזְנָתִי וּפְשָׁעִי הַמְּרָבִים, בַּי אַתָּה חַשְׁקָתְנִי נְפָשִׁי מִשְׁחָת בְּלִי וְהַשְׁלָכָת אֶתְרִי גַּזְעָךְ בְּלָל חַטָּאתִ, וְלֹא הַלְבָשָׂת אֶת הַשְׁלָום וְרְפֹּאָה שְׁלִי בַּי אִם בְּמִרְיוֹת מַעַט דָּמָעַט בְּפִי יְכַלְתִּי. וְאַפְּנִימֵיכְן גַּם זֶה מַעַט הַמִּרְיוֹת קָשָׁה לִי לְקַבֵּל וּלְסַבֵּל, בַּי לְפִי עַצְם חָלֵי וְחַלְשָׁותִי וּמִכּוֹת נְפָשִׁי הָאֲנוֹשׁוֹת מַאַר וּפְזֹור דָעַתִּי, אֵי אָפָּשָׁר לִי לְסַבֵּל שָׁוָם מִרְיוֹת בְּלָל:

וְעַל זֹאת בָּאתִי לְהַפֵּיל תְּחִנָּתִי לְפִנֵּיךְ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֶלְהִי אָבָותִי, גְּדוֹלָה הָעָצָה וּרְבָה הַעֲלִילִיה, עוֹשָׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין תְּקַרְנֵי נִסִּים וְגַפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. וְאֵין דָבָר גְּמַנֵּעַ מִפְּהָה, הַז בְּלַהֲכֵל וְלֹא

יבצר מפה מזוהה ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובירך הפל ובירך
בכם גבורה ובירך לנדר ולחותך לפל.ומי יאמר לך מה תעשה.
על בן על משמרתי אעמלה ואזעך ואשוע ואצעק אליך תמיד,
עד שתתגנני ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיך את
עין חמיכים להמתיק ולבטל מרירות הרים הרים, ותסיר מפני
כל מיini מרירות ברחמיך. ותתן לי בכם גבורה וחתיכות לסלב
ולקבל עלי באחבה מעט המיריות שאני מכרח לסלב בשביל
רפואתי, ותמעט בחסוך את המיריות של רפואתי בתכליות
המעוט, ותמהר לרפאות אotti רפואה שלמה, רפואת הנפש
ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסידך הנדולים, שאתת
מנגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בעלי שעור וערכך ומספר. על בן אני
משליך יחבי عليك בלבד, שתறחם עלי ותגן בערדי ותפרנס עלי את
סבת שלומך, ותעללה רפואה שלמה לכל תחליאות ומכאובי נפשי
ונופי. ותקנעם בי מקרਆ שבתוב, בורא ניב שפטים שלום, שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתינו. ותזבני מעטה ל夸שת הברית
באמת, ותשפייע ותאייר עלי באור פניה, ותמשיך עלי הארת
פניהם, שאוכבה לנדרת פנים להארת פנים דקדשה. ותפתח את
העת, ותשפייע עלי שפע החכמה והבינה והדעת מאתך, ותאייר
עיניו במאור תורה, עד שאוכבה לנדרת בתורה בכל עת חדשים
אמתים, ואוכבה לדרש את התורה בשלש עשרה מדות שה תורה
נדרשת בהן, ולגלוות ולבאר עלי יידך זה דרושים ובאוריהם וחדושים
אמתים בתורה. ותמשיך עלי ברחמיך וחסידך האמתיים משה
רבות קודשא, שפע הצעת והשכל הדקדשה, מתלסר תקוני דיקנא

כך יישא, ותונני להיות נכלל בכלל ז肯ים שבקדשה, עד שאזכה להארת פנים לחדרת פנים:

ויתעוררני ותונני שיזדקה קולי על-ירידיה, ואזכה לכבר את יהוה מהזini ומגוזni, שתהיה בעורי שאזכה לעבר אותה תמיד בשמחה, בקול רנה וומרה ושירים ונגונים דקדשה, ונגינותי אנטנו כל ימי חי עלי בית יהוה. ואזכה שיזדקה קול רנתי כל בה, עד שעלה-יריד הגנון בלבד שנשיר ונרגן לפניה, על-ירידיה תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בענינו וצרותינו, ותשפכל ותשגיח ברחמה, איזה אפה מצרה לנו, ותשיענו ותצילנו מהם. ותקיים לנו מקרא שבתוב, וירא ייחה בצר להם בשמי את רנתם:

רבונו של עולם, אתה ידרעת את הפתשות אשר חשבים ויוציאים עליינו בכל עת, בין העבום המושלים עליינו עבשו, על עמק יערמו סוד ויתיעזו על צפוןיך. אתה ידרעת את כל מחשבותם עליינו לרעה חס ושלوم, אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכיר שם ישראל עוד. ובצוק העתים הללו אין מי שייעמד בעדני, אבר חסיד מן הארץ ונודר בפרץ איין, על מי לנו להשען, על אבינו شبשים. מלא רחמים על עמק ישראל תמיד, הביטה בענינו כי רבו מכואבינו וצרות לבבינו, וראה את עמק ישראל מרים מאד, ואין עוזר ואין סומך ואפס עצור ועזוב. עשה למגעך ולא למגענו, עשה למען האדיקים אמתאים שוכני עפר, לקודושים אשר בארץ הארץ ואדיiri כל חפציכי בם. עשה למגעך והושיענו. ותטה לב הפלכות והשרים והיוועצים עליינו לטובה, ותגרש ותשבר ותבטל כל מחשבותם הרעות שיש להם על ישראל עמק

הקדוש. ותבטל ברוחם כל הנזירות רעות וכל הפקדות שאינן טובות לישראל, חוץ אותן הנזירות והפקדות שכבר נזירות, והן אותן שרצו לגור עדין חס ושלום, כלם תשבר ותפרק ותבטל אותן בביטול גמור, ותפרק לב כל הקיסרים והמלכים והשרים עלנו לטובה תמייה. כי אתה ידעת יהוה אלחינו, כי אין מי שיעמוד בעדרנו עתה בעקבא דמשיחא בעת צורה זואת, כי אם רוחם הרבה לבה, שוב מחרון אפה והעומס על הרעה לעמך. ובנו ברוחם הרבה שיזרכך קול רגנתנו, עד שנזכה להמתיק כל הדינים ולבטל כל האזרות וכל הנזירות מעליינו ומעל כל עטף בית ישראל, על ידי הנונאים בלבד שתשמע קול רגנתנו ויערב לך רגנתנו, ותרחם علينا ותוציאנו:

לשברת-קודש

ונזכה לשיר ולרגן ולגנן לפניה גנונים ושירות ותשבחות לשמה
ולעבורית באמת תמייד, עד שנזכה לעוזר ברוחם שיר השירים
אשר לשלה, שיר הפעלה על כל השירים, ונזכה לכל עשרה
מינוי גניתה שנאמר בהם ספר תהילים. ותברך אותנו בשלומך
הטוב, ותשפיע שלום על עמך ישראל לעולם, שיחיה שלום
בין כל ישראל, בין אחד לחברו, ובין איש לאשתו. ולא יהיה
שום שנאה וקנאה ותחרות וקננות בין כל ישראל עמך לעולם,
ויתרבה ויתגadel נשלים עד שימושם שלום בין כל בני עולם, עד
שיכלו כל אחד ואחד לעוזר את חברו אל האמת, שיסתכל על
תכליתו הגזית ולא יבליה ימי לחה ולרייך, עד שנישליך כל איש
את אלילי כספו ואלילי זהבו וишבו כלם אלק באמת, לעבדך

באממת ביראה ובאהבה. ותזוננו לקבל שbat שלום בשמחה וחרדה גדרלה ועצומה תמיד, ותפרנס עליינו סכת שלומך. ונזכה שייהי שלום בגופנו, ותרפאנו רפואת הנפש ורפואת הגוף, שלא יהיה מחלקה בין הארץ יסודות שבגוףנו רק כלם יתנהנו במנוג השווה בשלום גדול, ותשיר מחלה מקרובנו ותשלח רפואה שלמה לחולי עמק בית ישראל ובפרט לפולני בן פלונית וכו':

ותעוזנו שייהי שלום במוגניינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה יידינו, ולא יעלה שום קנאח בלב שום אחד מישראל על ממון וחפצי חבירו. ולא יהיה שום גזלות ועשות בינוינו, ולא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ותומין לנו פרנסותינו כלם שנצטרך להם, ואל תזריכנו לא לידי מtgt בשר ודם ולא בידי הלואתם:

ותזוננו שייהי שלום בתורתינו ללא קשיות, ונזכה להבין היטב במחרות גדול בכל מקום שנלמד שם, ונזכה להבין כל דברי תורה על בורין בלי שום קשיות כלל. ותעוזנו ותזוננו לחדש תמיד באורים וחרושים אמתיים בתורתך הקדושה, בקורסה ובתורה באמת ובאמונה ברצונך הטוב. ונזכה לכל בחינות שלום בתכליות השלמות, עד שנזכה לעוזר כל העולם כלו לעבודתך באמת, וישבו כלם אליך ויעבדوك באימה וביראה ובאהבה. חוס וחמל עליינו ומלא משאותינו ברוחמים, ברכנו בשלום אל רם ונשא. יהוה עז לעמו יתנו יהוה יברך את עמו בשלום. וקאים לנו מקרה שבתו, כי בשמחה תצאו ובלום תובלון הקרים והגבעות יפיצו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. שלום

רב לאוהבי תורתך ואין לך מכם שולם. עוזה שלום במרומיו הוא ברוחמייך יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

== כח ==

רבונו של עולם, אב הרחמן ותחסן, ובני ברוחמייך הربים שאזוכה למדת החסד דקנשא, ואזוכה לאחיך ולהתרבק במדתו של אברם אבינו עליו השלום שהיה עוזה חסד כל ימיו. ותזובני ברוחמייך הربים להכנים אורחים הנוגנים בתוך ביתך ויהיה بيתי בית ועד לחכמים, שאזוכה להכנים אורחים תלמידי הכמים ואדיקים אמתאים לתוך ביתך, ואזוכה לקבלים באהבה גדולה ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזובני לעמוד לפניהם ולשרתם ולשםם בעצמי בכל מני שירות ושותפוש. ואיהה תמיד כבוש תחת יד תלמידי הכמים צדיקים אמתאים ולשםם אוותם תמיד, עד שאזוכה להיות נבלל במדתו של אברם אבינו עליו השלום, להיות שלם במדת החסד באמת. ותזובני ברוחמייך לאמונה שלמה לעזנה אמתית, ואזוכה להרנייש שפלה כי באמת, ואדע באמת כי אני תולעת ולא איש. ותצלני ברוחמייך מכל מני חרפות ובזונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על האמת לנצח אוותם ולהשפיקם עד עפר:

ויתזובני ברוחמייך הربים וחסיך העצומים לאמונה שלמה באמת, ואזוכה להאמין בה ובצדיקיך האמתאים וביראי השם האמתאים ולא יבא ברעותי שום הרהור ומחשכה להרהר אחריהם חם ושלום, מכל שבען שלא יצא עתק מפני עליהם חם ושלום, ולא

אדרבר עליהם שום הבור בוגר בבודם, רק אונחה לכבודם ולפאותם תמיד באמת, בנופי נופשי ומארדי, בכל מני בזבוז ויקר ותפארת. ותונבנוי ותערוני ותצלילני שלא יהיה נשמע לאוני שום דברי תורה היוצאים מפי תלמידי חכמים שאינם הוגנים ובשרים, שהם נקראיין תלמידי חכמים שדריז יהודאי, ותרחיקני ברוחםיך מהם, ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם, ותרחיקני ותבדילני ותפרישני מגובלים, מהם ומ תלמידיהם. ותיאל אותה ואת ערוי ואת ער עיר ערי ואת בל עמק בית ישראל, מכל מני התנוגדות חס ושלום בוגר יראי השם, שלא מציאו בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם האמתיים, ולא יתגלגל על ידינו חס ושלום שום חרוף ובזדון כללו ליראי השם באמת, רק נונחה לבכם بكل מני בכוז, להחיזקם ולסומכם בכל מני סמייה, ונונחה למסר נפשנו ומארנו עברו יראי השם באמת:

وترחם עלי ברוחםיך הרבה, ותצלילני מכל מני חדושי ובאוורי תורה הנמשכין דרך הקלפות עליידי השדין, שיש להם תורה נפולה מאלפי הנפולין, ותשمرני תמיד שלא אשמע לעולם שום באורי וחדושי תורה מאלו התורות הנמשכין דרך הקלפות, ולא יכנסו דבריהם באוני ובלבי כלל, ותגונ עלי ברוחםיך ובחסידיך, ותערוני שיחיו נמשכין לי חדושי תורה אמיתיים דרך הקדשה, ואונחה תמיד להמשיך בראטה ולקבול חדושין דאוריתא אמיתיים משרשים העליון דרך הקדשה, בלי שום אחיזת הקלפות והסתרא אחרא כלל:

אנא יהוה, מלא רחמים, אתה יודעת את לבבי, כי אני יודע

בעצמי כמה אני רחוק מהדושירתורה אמתים דקדשה, כי הרעותי את מעשי מאר. אבל אפר-על-פייכן כבר גורת עליינו על-ידי חכמיך הקדושים, שאסור להרים שיתהיה עין יבש חם ושלום, וחובה על כל יוזע התורה להתאמץ בכל עז, לקדש ולטהר עצמו באמת, עד שיזכה להיות עין עוזה פרי באורייתא, לפלפל בחכמה אמתית, ולתדרש הדושין דאוריתא אמתים. על בן מצא עבדך את לבו לחתנן לפניו על זה, שתחמל ותחום עלי ברחמי הגדולים ובחסידך הנוראים, ותערני ותועני ותהי עני במאור תורה, ותפתח לי שביל השכל וקדשה, ותשפיע לי תמיד בכל עת הדושי ובאור תורה משרשי התורה הקדשה, מקדשתך העליונה, ותצילני ברחמי הרבנים מכל מני חדשים ובאוריהם הנמשכין דרך הקלייפות חם ושלום, רק אונכה תמיד שיחיו נמשכין לי הדושי תורה אמתים דרך הקדשה. ותונבי ברחמי ובחסידך הרבנים, לבנות תמיד בנינים דקדשה בתורתך הקדשה על יסוד אמץ וחזק, יסוד מוסד על הקדומות נכונות ישירות, שנלו צדיקים אמתים בני עלייה, הגדולים במעלה והשנה עצומה מאר, אשר זכו לרוח הקדש בתבלית השלמות והמעלה, לром המעלות, עליהם אסמן עלייהם אשען. ואונכה להנות ולהשכ卜 ולהשען בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדקה, עד שיפתח לי אור הרעת, ואונכה להשיג דבריהם באמת ולירד לעמק דעתם ולהבין ולהשכיל דבר מתוך דבר, עד שאונכה

לְבָאָר דְּבָרֵיהֶם בְּאַמֶּת וְלִחְדָּשׁ בָּהֶם חֲדוֹשִׁים אַמְתִּים, וְלִבְנֹות
עַל יְסֹודֵם חֲזֹק בְּגָנִים אַמְתִּים וְשָׁלְמִים בְּתֹרְתָּה וּבְעַבוֹדָתָךְ
בְּאַמֶּת וּבְאַמוֹנָה, בְּקֶדֶשָּׁה וּבְطָהָרָה גָּדוֹלָה, בְּאָפָן שָׂאוֹבָה עַל־יְדֵי
הַחֲדוֹשִׁי תֹּרָה דְּקֶרֶשָּׁה, שְׂתַּפְּשִׁיעַ לִי לְתַקּוֹן עַל יָדָם כָּל קְפָנִים
וְכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲנוֹת וּפְשָׁעִים שְׁחַטָּאתִי וְשְׁעֻוִיתִי וּשְׁפָשָׁעִתי
לְפָנֵיךְ מְגֻעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַעֲזִירָנִי וְתַשְּׁמְרָנִי בְּרַחְמִידִי קָרְבָּנִים
שֶׁלָּא אֲחַטָּא עוֹד, וְתַצְּלִינִי מִעֵתָה מִכָּל מִינִי חֲטָאִים וְעֲנוֹת
וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִינִי פָּגָנִים שְׁבָעוֹלִם. וְתוֹמִין לִי תָמִיד בְּכָל יוֹם
וּבָזְמָן חֲדוֹשֵׁין דָּאוּרִיתָא אַמְתִּים דָּרָךְ דְּקֶרֶשָּׁה שְׂיִיחָה תָקּוֹן גָּדוֹל
לְנַפְשִׁי, וְתַקְרְבָּנִי בְּקֶדֶשָׁתְךָ הַעֲלִיוֹנָה, בְּאָפָן שְׂיִיחָה לִי רִשות
לְגִלוֹת הַחֲדוֹשֵׁין שְׂתַּפְּשִׁיעַ עַלִי, לְגִלוֹתָם לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. וְתַפְּנִזְנֵנִי
לִי כַּמְּלֵאָה לְעֹזֶר וּלְהַמְשִׁיךְ (עַמָּךְ) יִשְׂרָאֵל לְעַבּוֹדָתָךְ בְּאַמֶּת עַל־יְדֵי
הַחֲדוֹשִׁי תֹּרָה שְׁתַּפְּמִין לִי, וְלַחֲשִׁיבָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ,
וְאַוְבָּה לְאוֹמָרָם בְּקֶרֶשָׁה וּבְטָהָרָה גָּדוֹלָה בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב, וְלֹא
אָוּמֵר דָּבָר שֶׁלָּא בְּרַצּוֹנָה. וְתַרְחִם עַלְיוֹנוֹ וְתַחֲיהָ בְּעַזְרָנוּ בְּעֵת שָׁאָנוּ
מְכַרְחִים לְשָׁמֹעַ אַיִּזהֶ דָּבָר תֹּרָה מִפְּיֵ תלְמִיד חָכָם שָׁאיִינוּ הָנוּן,
שָׂאוֹבָה בְּכָחָק הַגָּדוֹל לְבָרֵר הַטוֹּב הַגָּנוּן בְּדָבָרִיו, לְבָרֵר הַטוֹּב
מִן הַרְעָה, לְהַשְׁלִיךְ וְלַזְרֹק הַרְעָה וְהַקְלִפָּה הַחְזָפה עַל דְּבָרֵי תֹּרָתָה,
וּלְבָרֵר וְלַלְבָן וּלְלַקְטֵת רַק מַעַט הַטוֹּב הַגָּנוּן בְּגָנוּיהָ:

וְעַזְרָנִי אָתֵי וְאַתֵּת כָּל חַבְרַתַּנִּי וְאַתֵּת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַחֲפִיצִים לְהַתְּקִרְבָּה אֱלֵיךְ בְּאַמֶּת, וְתַצְּלִינִי מִכָּל מִינִי מַתְנָגְדִים
וּחְזִיקִים עַל הָאַמֶּת, וְתַצְּלִינִי מִכָּל מִינִי חֲרָפּוֹת וּבּוֹשּׁוֹת וּבְזִינּוֹת
שְׁלָחָם, שֶׁלָּא יְהִיא לָהֶם שָׁוֹם כַּמְּלֵאָה לְחַרְפָּה וּלְבִיאָה וּלְבָזָה אָתֵנוּ

חס ושלום, לא בדקרים ולא במעשה. שמרה נפשי והצילני אל אבש כי חסיתי בה. בה יהוה חסיתי אל אבושה לעולם, כי אתה ירעת גדל החרפות והבזונות שטביון ומחרפין עבשו את יראי השם, עד אשר בshall בכה הסבל. כל היום בלהטה נגיד וברשת פנוי כסתני, מוקול מחרף ומגף מפני אויב ומתנקם, ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזירעם, כל רואין ילוינו לי יפטירו בשפה יגנוו ראש. חום וחמל ורחם והצל תולעת נמאם ונרגס ונדרש במונו היום, והצילנו מפיהם, כי דרכך לבקש את הנגדפים, ואתה ירעת כי אין גרדפים בעולם כמו החלושי בה شبישראל, החפצים ומתקאים ומשתוקקים להתקרב אליו, וכחם חלש ורעדם קפוץ להתגuber על פאותם ולכוף את יצרם, אשר עליהם מתגבר הקטרוג והשנאה מאד, אבל באמת אתה מלא רחמים גם עליהם, כי אתה יודיע יצורנו כי עפר אנחנו, ותשוקתנו אלקיך ובתחזינו על רחמייך ותחסידיה, ואתה חפץ חסד ואתה אוהב ומרחם על המיחלים אלקיך ומצפים לרחמייך, ופורשים בפיהם ומפלים תחתם לפניה, אפר-על-פי שאינם בדים והוננים להתקרב אלקיך, והם עניים ואבוינים בראעת ובמעשה. אפר-על-פירבן אין אתה משקץ ומאמ אותם חלילה, כמו שבתו, כי לא בזה ולא שקין ענות עני ולא הסתר פניו מפניו ובעשוו אליו שמע. עזרנו כי עלייך נשענו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשים. חום וחמל עליינו ומלא משאולותינו ברחמים, ועשה למען ולא למעןנו, זוכנו לנצח את אובינו ולהתגuber עליהם ולהגבינו ולחשפיהם עד עפר, ולא יהיה להם שם בה למנע או

לבטל אותנו חם ושלום מושום דבר שבכדרשה, ולא משום דבר שהוא רצונך הטוב. ותהייה בעורנו ותווכנו לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך וליהיות ברצונך הטוב תמיד מעטה ועד עולם, במתסחה מיini ואשמרה עדות פיה. מסךך יהזה מלאה הארץ חקיך למורני. אמן ואמן:

= כט =

שמע קולינו יהזה אלהינו חום ורham עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלהנו. אבינו אב הרחמן, אל תפSTER פניך ממני ואל תלעם אוניך משועתי. לא תאמץ את לבבך, מאחיך האביו ולא תסתם אוניך מצעקה. חמו מעהך ורחמיך יעוררו עלי, כי זה בפה נכסוף בכפתיה לראות בתפארת עוז, ואני צעקים ומתפללים ומתתגנים אליך וזה בפה ימים ושנים, ערב ובקר וצחרים אשיכחה ואהמה. ואני מחלים פניך תמיד שתшиб פניך אלינו ותקרבנו ברחמיך לעבורתך באמת, ועודין לא נושאנו ורחוק ממנו ישועה, כי ארך עליינו הנולות מאד מאד בוגוף ונפש, ובל יום ארוותינו מרבה מחרבו. ובאמת ידענו, כי לא מקרים ידק לא הוועת אותנו, ולא מפחד אוניך לא שמעת תפלותינו, כי אם עונותינו הבדילו בינוינו ובינה, כי בעונותינו הרבה נתרחקתי מן הטוב בתכלית הרחוק, עד אשר כל דברי תחנותי ובקשותי הם רחוקים מ טוב אמתה, כי לא ברעת ארבה, ומהמת זה אני זוכה לדבר שם דבר הgeschmu ונתקבל, עד אשר כל דברי אינם נקרים בשם דבר כלל, מאחר שאינם נמשבין מהדעת דקדשה ואין בהם טוב. ועתה מה אעשה אבי شبשים, ומ אין אבקש עוזר לי, לזכות להמשיך טוב

לתוכך דבורי, לופות על־ידיך להזכיר הנשמע ונתקבל, כי אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותינו, שעבשו אין לי שום סמכה בכלל מה שאני ציריך בנטמיות וברוחניות דבר גודול ודבר קטן, כי אם לבקש מטה מתן חם וגבת חסד שתגןני בחסד חם ותתן לי כל מה שאני ציריך לעובדות יהוה, ותקרבני אליך ברחמים באפנ שואבה לתשובה שלמה לפניה באמת, כי אין שום דבר קטן בעולם הנוגע לעבודת יהוה שיהיה נקל אצלך לעשותו, ואין לי שום עזיה ותחבולה, כי העצה בעצמה קשה לי לקיים כמו גוף הדבר שאני ציריך. ועל כן אין לי עתה שום תקווה כי אם על רחמייך הרבהם. ואם חס ושלום אתה עושה עמי אפלן חלק אחד מאלפים הרבהים. ורבבות קפי ערד מעשי הרעים, ותרaza להחפש בתפלתי ותחנתי אם יש בהם איזה טוב, כדי שיהיה הדבר שלני נשמע ונתקבל, לא ידעתני נפשי מאיין יבא עורי, כי אני יודע באמת שככל דברי הם רוחקים מטווב אמרתי בתכליות הרחוק:

רבונו של עולם, צר לי מאד מר לי מאד, אמרתי ויהי מה, ארוצה דברי לפניה, אשיח וירוח לי, אולי יחום אויל ירדם. אולי יראו יהוה בענני. ומארץ אדרבר ומUPER אמרתי אצפוץ, אולי יש תקווה, אולי יחום עם עני ואביוון אויל ירדם. כי אתה טוב ומטיב לכל לרעים ולטובים, ובונדי אתה יכול למצוא בדרכך גם כן איזה נקודות טובות, אף על פי שהם בהעלם ובסתור גדול ובתכליות המעות ובהעלמה גודלה, עד שאין ראים דבורי להיוותם נשימים ונתקבלים על־ידי הסתרת מעט הטוב הזה שנגעלמו בהם. אף על פיהם אתה רב חסד ומרבה להטיב,

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

וְלֹפֶנְיךָ נְגַלֵּי בָּל תְּעִילוֹמֹת וְהַמּוֹן גְּסֻפָּרוֹת שְׁמַבְּרָאשִׁית, וְאַתָּה יִכְלֶל
בְּחִסְדֶּךָ הַגָּדוֹל לְגַלְוֹת נִסְמָעַת הַטוֹּב שִׁישׁ בְּרָבָרִי, כִּי אַתָּה יִדְעָת
רְבָונָנוּ דָּעַלְמָא כֹּלָא, שָׁאַפְ-עַלְ-פִּי שְׁפִגְמָתִי נְגַדָּה חֲרֵבָה חַטָּאתִי,
עוֹזִיתִי וְשִׁפְעָתִי לְפִנֵּיךָ מְגַעֲרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהַרְעָבָה עַשְׂיִתִי,
אַפְ-עַלְ-פִּיבָּן כּוֹנְתִי בְּרָבָרִי לְטוֹבָה, כִּי אַנְיִי כּוֹסֵף וּמְשַׁתּוֹקָק וְחַפְזֵין
וּמְתַגְעֵגָע בְּאַמְתָה לְעַבְדָתָךְ בְּאַמְתָה, שָׁאוֹבָה בְּרַחְמִיד לְסָורָרָר
לְגַמְרִי וְלֹעֲשֹׂתָה הַטוֹּב בְּעַיְנִיק תְּמִיד. וְאִם אַמְנָמָה מְעַשִּׁי אַנְסָמָנִים
כָּלָל, עַם כָּל וְזה דְבָרִי בְּקַשׁוֹתִי וְתְחִנּוֹתִי הַם בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, וְאַתָּה
לְמִדְתָּנוּ עַל-יְהִי צְדִיקָה הָאַמְתִּים לְהַתְפִּלָּל וְלְהַתְחִנוּ לְפִנֵּיךָ
תְּמִיד עַל כָּל מָה שָׁאַנוּ צָרִיכִין לְהַתְּקִרְבּוֹת לְעַבְדָתָךָ בְּאַמְתָה,
כִּי אַפְ-עַלְ-פִּי שְׁגַתָּה לְנוּ בְּחִירָה לְבָחרָה בְּטוֹב וּלְמָסָרָרָר, אַפְ-
עַלְ-פִּיבָּן מוּעֵל תְּפִלָּה וְתְחִנּוֹנִים עַל וְזה בְּעַצְמוֹ, שְׁתַטָּה לְבָבָנוּ
אַלְיכָה בְּאַמְתָה וְתְכֹזֵב אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתְּעַבֵּד לְהָ, וְתַעֲזֵר לְנוּ וְתִכְרִיחַ
אֹוֹתָנוּ לְעַזְבָּדָרְךָ רַשְׁעָוָה וְלֹאָהָז בְּדַרְךָ הַטוֹּב וְתַחֲשֵׁר בְּדַרְךָ חַתִּים.
וּבְאַמְתָה אַיִן לִי שָׁוֵם תְּקוּהָ בַּיִם עַל וְזה, עַל תְּפִלָּה וְתְחִנּוֹנִים וְשׁוֹעָה
וְצַעְקָה וּזְעָקָה אַלְיכָה שְׁתְּקַרְבָּנִי בְּרַחְמִיד לְעַבְדָתָךְ בְּאַמְתָה, וְתְכֹזֵב
אֶת יִצְרָאֵר וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר אֶת תָּאוֹתִי, וְתַעֲשֵׂה עַמִּי בְּחִסְדֵיךָ בְּאַפְןִים
שָׁאוֹבָה לְסָורָרָר לְגַמְרִי, וְלֹעֲשֹׂתָה הַטוֹּב בְּעַיְנִיק תְּמִיד מְעַתָּה
וְעד עַולְםָ:

רְבָונָנוּ שֶׁל עַולְםָ, דְּעַתִּי קָאָזָה וְלֹבִי אַטָּום וְלֹבִי כְּבָדוֹת לְפִרְשָׁה
וְלֹבָאר כָּל שִׁיחָתִי לְפִנֵּיךָ. חֹום וְחַמֵּל עַלִי, חֹסֶה עַלִי בְּרָבָרָרָר,
וְעַזְרָנִי שָׁאוֹבָה תְּמִיד לְשִׁבְחָה וְלֹפָאָר אֶת הַצְדִיקִים הָאַמְתִּים בְּכָל
מִינִי שִׁבְחָה וְעַזָּה וְפָאָר וְכָבָוד וְתִפְאָרָת, עד שָׁאוֹבָה עַל-יְהִי שִׁבְחָה

הצדיקים לرمם את הדעת, עד שיזהיה נמוך על-ידי הדרעת הקדוש, טוב אמיתי לתוכה הדבר שלוי. ויהיו כל דבריהם טובים באמת, עד שאוכבה מעטה שיזהיו כל דבריהם דברים הנשמעים ונתקבלים בעניין ובעניינו כל באוי עולם, זוכות וכח הצדיקים אמיתיים שנזוכה לשבח ולפאר אותם, יגנו علينا בנסר עיר קנו על גוֹלְיוּ יְרֵחֶה, עד שנזוכה לעוזר על ידם קנה חכמה קינה בינה דקראה, ונזוכה שישבו לנו מחיינו ורעהנו שננו מאננו על-ידי מעשינו הרעים, ואוכבה להשלים דעתינו בקדשה גודלה, עד שאוכבה לקבל כל דברי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמיתי לתוך דברי, עד שיזהיו כל דבריהם הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא מפי שום דברו שאינו נשמע ונתקבל, רק תונני ברוחניות הרבה ותITUDE תמיד עם פי בעת דברי, ותמשיך תמיד טוב אמיתי לתוך כל הדברים שלי, עד שבל דברי יהו דברים הנשמעים ונתקבלים בענייני כל. הן בשאני עריך לפרש שיחתי לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותה יהוה אלקי ואלקי אבותי על כל מה שיחסר לי. אוכבה תמיד לדבר לפניך בדברים טובים דברי חן ותחננים, דבריהם הנשמעים ונתקבלים אצלך, ויתקבלו ויקנסו דברי בלבך, באנון שתמא לא כל משאלותי ברוחניות ותקראני אליך באמת, כי צרכי הפה מרבים מאד מאר בגשמיות וברוחניות בלי שור וערה, ואין לי שום משען ומבטה, כי אם על רוחנית הרבה דברים וחסידיך הנדולים. והן בשאני רוזחה לדבר לעצמי דברי כבושים ולהוביכה את עצמי, לבב אהיה עוד אכזר על גופי ונפשי ורוחני ונשמה, ואני רוזחה לעוזר רוחמים על

עצמי, ואזנה תמיד לדבר לעצמי דבריהם הנשמעים ונתקבלים באfon שיכנסו דברי בלב, ואזנה לעוזר את עצמי לשוב אליו באמת, ולעוזר מעתה דרכיו הרע ופעלותי המגנות ומהשבותי המבלבלות מאד מאד. ואזנה מעטה לצמצם את הדעת ולקשר עצמי בקשר אפיין וחזק אליך תמיד, ולא אגיח את דעתך ולכבר להתחל לחתות לשום דבר תאוה חס ושלום, ולא לשום בלבול שבולים ואזנה לסור מרע באמת, במחשכה ובדברו ובמעשה, ולכסף ולהשתוקך אליך תמיד באמונה שלמה, ולהרגיל עצמי בעבודתך באמת בכל לב, בנוף ונפש וטמון, למסר הפל אליך ולהפקידך בתפקיד רצונך הטוב. והן בשאני ציריך ומכירך בפי רצונך הטוב, לדבר דבריהם עם בני אדם לעורם בעבודתך או בשבייל איזה חפץ וענין שהוא רצונך, תונبني ברחמיך תמיד ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באfon שיחוי דברי תמיד דבריהם הנשמעים ונתקבלים בעניי כל, ולא אדרבר דברים ביטלים לעולם, רק כל דברי יהיו דברים טובים, דברים שיבא מהם תועלת גדול לשמק ולבודתך באמת, דבריהם הנשמעים ונתקבלים, שאזנה לפועל על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת:

ובבן תרחים עלי אבי אב הרחמן, אב החסד, והושעני ותערוני מהירה ותחרמל עלי בחמלתך הנדרולה ובחנינותיך האמתאים, ותונبني מעטה לתוכון הכללי שהוא תקון הברית. ותמלח ותסלח לי על כל עונותי וחתמי ופשעי שחטאתי ושעויתיו ושבשעתיו לפניה, ובפרט מה שפגמתי לפניה בפגם הברית קדש מנוררי עד היום הזה, במחשכה הבור ומעשה, בראשית העין ובשמיעת

האון ובשאר חושים, בשונג ובמוד באנס וברצון, הן הפוגמים שפוגמתי בהתר, הן הפוגמים של אסור, על הכל תמהל ותסלח לי אלה סליהות, חנון המרבה לסלחת. ותערני ותושיעני ותצילני מעטה מל מני פנים הברית, ותקרוני בקדשתך העליונה, עד שאופחה מהרה חושח לתקן הברית בשלמות. ערני ותושיעני אבי שבשים, כי אני יודע כל מה לדבר, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו, רק אני צווך אליך בלבד בקול מר, ועקה גודלה ומלה,anganha,anganha, בשעה וועקה וצעקה, בכל מני קולות וצוקות ואנחות שבעלם. קולי אל יהוה ואצעקה, קולי אל יהוה והאוין אליו. קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אתחנן. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שתת חיוך עפר תיניד אמתך. חום וחמל עלי חום ורחים עלי, ערני ותושיעני ויבני לתקן הברית באמת, כי עיני צופיות לרוחמי וחסדי האמתיים לחסד חנם, וידי פרושות לחננותיך. ובכל עוד נפשי בי, אזעך ואשוע אליך ואשב ואיחל ואצפה לרוחמי, אם בנים אם בעדים, אם בנים רחים עלי ברחים אב על בנים, ואם בעדים עיני לך תלויות, עד שתחנני ותוציאני ממסגר ותחלצני מפנס הברית ותמלט נפשי מני שחת. ותשמרני ותצילני מעטה מל מני פנים הברית שבעלם, ברים וברגלים ובعينים ובשאר חושים, במחשכה דבר ומעשה, בכלים אופחה להיות קדוש וטהור מל מני פנים הברית שבעלם. ותונני מהרה לתקן הברית באמת, בתכליות השלמות, במדרגת צדיקים אמתיים, עד שאופחה על-ידי תיקון הברית לתקן כל

החתאים והעונות והפשים שחתמתי ושבועית ושבועתי לפניה.
ובכל מני פגמים שפגמתי בשס"ה לאוין שבתורה שם בוגר
שס"ה גידין, כלם אזהה לתקן עלי-ידי תקון הברית שהוא כללות
הגידין שהוא תקון הכללי, ואזהה לתקן ולזכה כל קדמים של
כל השס"ה גידי. ותעביר ותבטל ותסיר מכל הדרמים של כל
מיini פגמים ועכירות ולכלוכים, שהטלה ביהם עלי-ידי הפגמים
שפגמתי בשס"ה לאוין שבתורה. וברוחם הרבה תסיר ותבטל
כל מיini בתמים, שגרמתי להשכינה בביכול, עלי-ידי תגברת
הדרמים הרעים שהתגברו עלי-ידי עונתי המרבבים, עד אשר
גרמתי להשכינה בביכול, בחינתם נdotות הרבה מאד, עד
אשר בעונתי ירדת השכינה בגנותן גדול מאד, וגרמתי בעונתי
הרבים אפרשותא בין קודשא בריך הוא ושביגתיה. היא ישבה
בגנים לא מצאה מנוח, כמו שבתו, חטא חטא ירושלים על בן
לנדה היהת:

רבותו של עולם, מה אומר מה אדרב, האלים מצא את עוני.
נאלהתי דומיה החשיתי מ טוב ובאבי נעלם. חום וرحم עלי ועשה
למענה, ולמען האדים אמתים, ולמען שמה הנדרול, ולמען
צעקה ושאנת קודשא בריך הוא ושביגתיה, כמו שבתו, יהוה
ממרום ישאג וממעון קדרשו יתן קולו שאג ישאג על נוה, על נוה
דיליה. אנבי חטאתי והוא אסור באזקי. והוא גם היא במר תזעק
בגלוותה הנדרול אשר נפרדה מדורה, והוא צעקה בקהל מר נהי
בכי תמרורים, קלני מראשי קלני מזרע, אוילנו כי שקדנו, אויל
לנו על נפשנו, אויל נא לנו כי חטאנו, אויל על ימינו ושנوتינו, אויל

אויל לנו, כי אנחנו גריםנו כל זה על ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, והוא מוגלת בחובין דין, ולבושה ובגדייה מליכדים בכתמים מעונותינו. מה נאמר ומה נדבר, מלא רחמים, טהור עינים, טוב ומטיב לבל, חנון ורchrom, עשה מה שטעשה, באפן שתזוננו לתקן כל זה חייש קל מחרה. וובני לתקן הברית בשלמות, באפן שאוכה עליו ירידזה לתקן כל הפגמים שבעולם, ותמלח ותסלח ותכפר לי על כל חטאינו ועונותינו ופשעי ברחמייך הרבים. ותעורר ברחמייך הדעת דקרויה, ותמושך ממנו לבוניות לבך ולבן ולזבך כל תדים של כל השם נידין שלו, עד שתתתקנו כל הפגמים והקלוקלים שביהם. ותובני לזרק תקונים לכל המkommenות הארץ והתקנים שאפשר شيئا' לשם שום תkon, ועל ידי תkon הברית שתזונני ברחמייך, אוכה לזרק תקונים גם לשם, עד שאוכה לתקן כל מיני פגמים בשלמות גדור, בתכליות התקון בראונה הטוב באמת, ותובני מעתה ברחמייך הרבים, ותעוררني ותושיעני ותהי עמי תמיד, ותשמר את לבושי ובגדי שלא בא עליהם שם לכלה ושות בחתם ושות רבב, כי אתה לבך ירעת גדר הפגם הנוגע בהשכינה בעצמה, ובועלמות עליונים על ידי פנים הבנדים בשאי שומרים אותם מכתמים ולכלוים, והבנדים בעצמן דגין את האדים על זה בשאי שומרים אותם מכתמים. ובעונותי הרבים קשה וכבד עלי מאד גם דבר היה לשמר את הבנדים מכתמים, כי אי אפשר שלא אסית דעתם מהם, ובפרט בשעת עסק התורה וחתפלה ושר עסקים, ואו באים חם ושלום עליהם כתמים בהפח הדעת. וכל זה גرمתי

על־ידי עונתי המרבים ומחשבותי המבלבלות מאר, אשר על־ידי זה אני זוכה לשמר את הבוגדים ולהזכיר בנקיות ולהציג מכתמים ולכלובים:

הן על כל אלה באתי לפרש שיחתי לפניה יהוה אלקי ואלה אבותי, מלא רחמים, גומל לחיבים טובות, נוראות בכך תעננו אלה ישבנו מבטח כל קצוי ארץ ום רחוקים, נוראות הפלא למון שמה. וערני והושיעני שאזכה לתקן בתמי כל זה חיש קל מהרה, שאזכה מעטה לתקן תקון הברית בשלמות. ואזכה להרים ולעורר את הרעת דרךך ולהמשיך לבונigkeit דרךך מחרעת הקדוש, לתקן פגם כל הרים של כל השם"ה גידין, שם בגדר שם"ה לאוין שבתורה, ותובני לתקן פגם כל הפתמים של הבוגדים שלא שמרתי אותם עד הנה, ותמחל ותסלח לי על כל הפגמים האלה. ותעוזני מעטה ותשمرני ותצילני מכל חטא ועון ומבחן, ותעוזני מעטה לשמר את הבוגדים והלבושים שלי לבבדן ולהזכיר בנקיות, ותובני שלא ימציא על כל בגדי ולבושי שום בתם ושום לכלוך ורבב כלל. ותגן בעדי ותשמרني אותה בגדי תמיד, ויהיו גופי ונפשי ובגדי ולבושי כלם נקיים וטהורים וקדושים תמיד מעטה ועד עולם. ותשמשך ברחמייך מים חיים ממוקור חתימים, ויהיה נ麝 באר מים חייםணולים מן לבנוןמן לבוגנא דמוחא קדיישא, ושם תטהר את השכינה מנחתה, ותעללה אותה מגלוותה ותשיב אל הדוחה באחבה ואחו וריעות. וברחמייך הרבה תמשיך ותורק עליינו מים טהורים האלה ותטהר אותה ואת בגדינו מכל פמאויתינו, ותקים בנו מקרא שפטוב, וורקתי

עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוייכם אטהר אתכם. ותלבין חטאינו בשלום ובצמרא כמו שבתוב, לכון נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם בשנים בשלום ילבינו אם יאדייכם בתולע באמר יהיו. ונוגבה לנים מקרא שקבתו, בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושם על ראשך אל יחרר:

ובכן תרחש עלי ברחמייך הרבים, ותהי עמי תמיד ותורני ותלמדני בכל עת, איך להתנהג בענין הדבר עם בני אדם, שלא יצא מפי דברו שלא ברצונך, ולא אנלה שום סוד שאין צריכין לנגולות, ותשمرני תמיד שלא אתה חס ושלום בכל הולך רכיבל מגלה סוד. כי אין אתה יודע עד מה, איך דברי תורה צריכין לדבר בהם ולנגולותם, ואיך דברי תורה שאסור לאומרם ולנגולותם, אשר עליהם נאמר, הולך רכיבל מגלה סוד. עורני תמיד ברחמייך שלא עבר על לא תלך רכיבל לעוזם, הן בדברי תורה, הן בדברי חול בדרכיהם שבין אנשים לחברו, חוס וחתני והיה עם פי בעת הטיפי, ולא אומר דבר שלא ברצונך מעתה ועד עולם:

ורחם עלי והושיעני ותן לי פרנסתי מן השמים קדם שאצטרך לה. ותתן לי ולביתך לחם לאכל ובעד ללכש, לאכל לשבעה ולמכסה עתיק. ותומין לי פרנסתי בלי שום טרחה ויגיעה כלל, בכבוד ולא בבזוי, בהתר ולא באסורה, בונחת ולא בצעיר, מתחת יrecht הרחבה והפלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. וכשים שנחתת מזון ופרנסה לעמך ישראל במדבר ארבעים שנה, והזרת להם את חפן מן השמים, ושמלחתם לא בלחמה מעלייהם, בן תרחש עליינו ותפתח לנו את אוצרך הטוב מן

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת

השימים, ותזמין לנו פרנסותינו בקהל בלי שום טרח, ברוח נדול. ותצליח אתנו תמיד מכל מני דאנות פרנסת, ותשפי לנו שבל גדרת מאתק לבטח בה תמיד, ואתה חכלבלני מן השמים אוטי ואת ביתך ואת זרעה ואת כל אשר לי. ותשפי לנו כל מחסורי קדם שאצטרך להם, באפן שאוכל לעסוק בתורתך ועובדתך תמיד באמת הכל לב ונפש, ולא יבא עלי שום בלבול בעולם מטרדת הפרנסת כלל, כי אני משליך יהבי עלייך בלבד ואתה חכלבלני, כמו שכותוב, השליך על יהוה יהבך והוא יככלך:

ועזרנו ברחמייך הרבה, שנזכה לעשנות ממש ואמתן באמונה, ותצליחנו תמיד מכל מני גזירות, ולא נגנול ולא נעשוק את חברינו לעולם אפלו, שהוא פרוטה, ולא נגע בממון וחפצי חברנו כלל, ולא נחמד שום דבר אשר לרעננו. ותעוזרנו ותושיענו, שיכל עת שנעסק במשא ומתן, יהיה כל בוגתינו בעסק המשפט ואמתן רק לשמה ולבודתך באמת, ונזכה לכון בכל דבר ודברו ובכל הלווק והילוק שנדרבר ונולד בשעת המשפט ומתן, בכולם נכוון תמיד בכל עת, שבל כוונתו בעשית המשפט ומתן כדי שנזכה לתן צדקה על ידי הרוח שנורוית בזה המשפט ומתן, וכל עסוקנו וחופצינו במשא ומתן יהיה רק בשביל זה בלבד באמת, בשビル שנזכה לתן צדקה מהרוח של המשפט ומתן הvae. ותעוזרני ותושיעני, שנזכה תמיד ואת תמיד ולכון זאת בכל עת, בכל הלווק והילוק ובכל דבר ודברו ובכל תנועה ותנוועה של המשפט ומתן. ותפתח את לבבנו ותוננו לקלים זאת באמת, שנזכה לתן צדקה הרבה בכל עת לעניים הגונים וברושים באמת, ותשפי לנו שפע טוביה וברכה, ונזכה

להחוויק יידי לומדי תורה ועובדי יהוה באממת. ונוגה לקים מצות אזכרה בשלמות ברצונך הטוב, ובלב טוב, ובScar פנים יפות, ובשמחה גדולה וחידוה רכה ועצומה, עד שנוגה עלייך האזכרה לזרם את הטעין והדרעת הדקירה ולתקן תקון הכללי של המישא ומתקן. ונוגה לתקן עליך יהודה כל החטאים והפוגמים במשא ומתקן, ובתאות וחוויות הטעון, מגעוינו עד היום הזה, זוכות האזכרה יגון עליינו, בקשר עיר קנו על גוזליו ירחף. ותכפר בעורנו, וחטאנו בצדקה נפרק, ונוגה עליך האזכרה לתקן הכללי:

ורחם علينا ועל פלשתנו ועל פלטה עמק בית ישראל, ועזרנו והושיענו והקיינו מהרה מנפילהינו הגדולה והע莫קה מאד מאד, אשר ירדנו מטה מטה ונפלנו בגלות גדול מאד זה כמה שנים, בגוף ונפש, בנשימות וברוחניות, בכלל ובפרט. מרא העלם בא, סומך נופלים, חום וחמל עליינו וסוך אוטנו ברחמיך ערבים, ויקים בנו מקרא שכותב, אל תשכח אובייחי לי כי נפלתי קמתי כי אשכחך יהוה אור לי. שלח יך מרים פצני והאלני מרים רבים מיד בני נבר. חנני והקיינו. דלו עיני למרים. יך תכון עמי אף ורעד האמצני. והוציאני מהרה מכל הנפילות וההידות, שירדתי ונפלתי עד הנה ונתרחקתי ממך ומעבורתך מאד. חוסה עלי ברוב רחמיך, כי אתה ידעת כי אין מי שייעמד בעורנו בנפילה הגדולה הזאת אשר ירדנו פלאים, כמו שכותב, ותרד פלאים, אין עוזר לה. ובמו שכותב, השליך משמי הארץ תפארת ישראל. מאנרא רמא לבירא עמיקתא. ואין מי שייעמד בעורנו ואין מי שיוכל להקים אותנו

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

מִנְפִּילּוֹתֵינוּ בַּי אָמַר אַתָּה לְבַד. וְתַקְיִם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, כְּמוֹ שֶׁדֶרֶשׁ
חֲכָמֵינוּ זֶבְרוֹן לְבָרְכָה, נְפָלָה וְלֹא תֹּסֵף לְפֹלָעָה. וְתַאֲמֵר אַתָּה
לִיְשָׂרָאֵל, קָוֵם בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל. חֹם וְחַמֶּל עַלְיוֹנוּ וְעֹזֶר לְנוּ לְתַקְנוּ
אֶת מְחֻנוֹ וְדַעַתְנוּ עַל־יְדֵי תָּקוֹן הַבְּרִית בְּאֶמֶת בְּשִׁלְמוֹת. וְתַצְלִין
מַעַתָּה מִכֶּל מִינִי נִפְילּוֹת מַעֲבֹדָתָךְ חָס וְשְׁלוּם, וְתַעֲזֹר לְנוּ מַעַתָּה
לְעַלּוֹת וְלִקְוּם מִהְרָה מִכֶּל הַגְּפִילּוֹת שְׁגַפְלָנוּ עַד הַנָּהָר, וְתַקְיִם אֶת
סְכִתְתָּה דָּוִיד הַנּוֹפְלָתָ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֵיךְ שְׁטַחַתְּיָ אֶת בְּפִי, הַקִּימָנִי וְאַחֲנָה לֹא
תוֹכֵל לְהַתְּעִלָּם, מִאַחֲיךְ הַאֲבִיוֹן, עֹזֶב תְּעֻזָּב, וְהַקְּמִים תַּקְיִם. וְתַצְלִין
אָוֹתִי וְאָתִי וְרֹעִי וְאָתִי בְּלֹעַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַשְׁמְרָנוּ
וְתַמְלִיטָנוּ שֶׁלְאָ יָבָא שָׁוֹם אֶחָד מִיְשָׂרָאֵל לְחַלִּי, נֹפֵל חָס וְשְׁלוּם,
וְתַרְחִם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, עַל בְּל אָוֹתָן שְׁכָבָר בָּאוּ לְחוֹלָאת הַמְּרָה
הַוְּאָתָה, וְתַרְפִּא אָם בְּרַחְמֵיכָה קְרָבִים רְפֻואָה שְׁלֹפָה, וְתַקְיִם אָוֹתָם
מִנְפִּילּוֹתָם וְתַשִּׁיבָם לְאִתְּנָם, וְתַשְׁלַח לָהֶם מִהְרָה רְפֻואָה שְׁלֹמָה
מִן הַשְׁמִים רְפֻיאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפֻיאָת הַגּוֹ�, בַּי אֶל מֶלֶךְ רֹופָא נָאָמָן
וּרְחִמָּן אַתָּה:

וְרַחֲם עַלְיוֹנוּ, וְהַצֵּל אָוֹתִי וְאָתִי וְרֹעִי וְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכֶּל
מִינִי שְׁכָרוֹת שֶׁל יָין וְשֶׁאָר מִשְׁקָים הַמְּשִׁבְרִין, וְלֹא אָבוֹא לִידֵי
שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם, בַּי אַתָּה גָּלִילַת עַל־יְדֵי חֲכָמֵיכָה קְדוֹשִׁים גָּדֵל הַפְּנִים
הַגּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁכָרוֹת חָס וְשְׁלוּם. חֹם וְחַגְנוּ וְרַחֲם עַלְיוֹנוּ וְהַצֵּל
מִשְׁתִּיחָה מְרַבָּה הַמְּבִיאָה לִידֵי שְׁכָרוֹת, וְאָפְלוּ מַעַט הַשְׁתִּיחָה
הַמְּכֻרָחָת בְּשִׁבְתּוֹת וּמִים טוֹבִים, תַּזְכִּין שְׁתִּיחָה הַשְׁתִּיחָה בְּקַרְבָּה
וּבְמִהְרָה גְּדוֹלָה, וְנוֹפֵח לְחָרִים אֶת מְחֻנוֹ וְדַעַתְנוּ לְשִׁמְךָ וְלְעַבּוֹדָתָךְ

על-ידי מעט השתייה בימים הקדושים. וכן נזכה שלא יצא מפיינו שום דברו שלא ברצונך, על-ידי שתית הין או משקה המשבר, ולא נדבר או שומם דברו שאין זריכין לנו, רק נזכה לדבר בקדרשה ובתחלה דבורים שהם רצונך הטוב באמת, בשמחה ובטיב לבב, ולא נבוא לידי שכבות לעולם, ותצילני ברחמיך מין המשבר, ותונני לין, המשם אליהם ואנשיהם:

חומר זהנו ומלא משאלותינו ברוחמים, ובנו מהרה לתקן הבלתי בשלמות בכל הבדיקות. הן תקון הברית שהוא כלויות הנגידין שהוא תקון הבלתי של כל השם"ה לאין שבתורה, הן תקון הבלתי של הדבר על-ידי سبحان האזכרים, הן תקון הבלתי של המשפט ומתן על-ידי האזכרה, הן תקון הבוגרים, לכלם תוננו ברחמייך הרבה חיש קל מהרה. כי אתה ירעע, כי אי אפשר לנו לתקן כל דבר ודבר בפרטיות, כי הם הרבה מאד, כי פגנו הרבה מאד. רחם علينا והושיענו מהרה למן שמה, ובנו ברחמייך הרבה ובחסידיך העזומים, לתקן הבלתי באמת ושלמות בכל הבדיקות, ועשה לנוך ולמן האזכרי אמת ולא למןנו. ומעפר תקימינו ומאשפות דלותנו תרומנו, ובכל התקונים הבלתיים והפרטיים תתקינו, ובtopic הגדול תשבענו, ותשמע ותקבל עקלתנו ותפלתנו ותחנינו, ובכל מיני טהרות וקדשות תטהרנו ותقدسנו, ותקים מהרה מקרה שכתוב, ועשית את אשר בחקי תלכו ומשפטך תשמרו ועשיתם. תנו לנו ושמעו קול תפלותינו כי אתה שומע תפילה כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

ל =

לו' אדר הילולא רמשה רבנו ע"ה

כאל תערג על אפיקו מים בן נפשי תערג אליך אליהם. צמאה
נפשי לאללים לאל חימתי אבוא ואראה פני אללים כי אתה יהוה
לבד ידעת גודלה גבורתך ותפארתך ורוממותך והתנשאותה,
כى לנגלתך אין חקר והשנת אלחותך מרומים ומנסאותך מאה, כי לית
מחשכה תפיסא בך כלל. אבל מעצם רחמנותך וחנינותך אשר
אתה חפץ להטיב לביריותך, עשית פעולות גדולות וסבכתי סבות
רבות, וצמצמת השנת אלחותך בכמה צמצומים שונאים, מעלה
לעלול, משכל עליון לשכל תחתון, וננתה בך לצדיק האמתאים
להשיג השנת אלחותך וידיעת רוממותך, וחננת אותם דעה בינה
והשכל, אשר בעזם בינתם יש להם מה להבנים השנת אלחותך
בגדענות הפהותה, באשר התחלת לגולות השנת אלחותך
על-ידי משה נביהך נאמן ביתך, אשר הוציאנו ממצרים ממט
שערינו פמאה והכניתנו במת שערין קדרה, וקרבו אותנו אליך
ולעבנרכתך, וננתן לנו את התורה והמצוות הקדושים, שם כלם
שעורים וצמצומים להשיג על ידם השנת אלחותך, כי על-ידי כל
מצוחה ומצחיה ועל-ידי כל אותן מטורות הקדושה שככבר
ובבעל פה, בשאננו זוכים לעשותם בקדשה ובטהרה בראיוי, יש
 לנו מה להמשיך לנו דעת להשיג אלחותך על-ידי כמה שעורים
 וצמצומים של התורה הקדושה. מה רב טובך אשר עשית לנו
 על-ידי משה רבנו עליו השלום, אשר הוא האיר עינינו, והוציאנו
 מאפלה לאורה מהשך לאור גדול, מעמקי הגלות בגוף ונפש

ומפניו, ממת שעריו טמאה למת שעריו קדשה, כי מעצם גדרלת מעלה משה רבנו עליו השלום, היה יכול להכנים השנת אלוהותך אפלו לאנשים פחותים בידוطا התחתונה מאד, כמו היום:

ועתה באתי לפיך יהוה אליה ואלהי אבותינו, גדר העצה ורב העיליה. למני והזני, באיזה דרך באיזה אפן באיזה זכות באיזה עצה ותחפולה, אזקה אנבי נס בן להשיג השנת אלוהותך אשר לך נוצרתי, כאשר אתה ירצה כי לא נבראתי בעולם השפל הזה, אלא כדי לרודף אחר תכליות הטוב הזה, להשיג השנת אלוהותך יתברך:

רבונו של עולם, אתה ירצה גדר התרחקות מהשנת אלוהות, כי לא ריי שלא נזהרתי לךם כל דברי תורתך ומצוותך, אשר על ידם זוכין להשיג אותך כל חרד לפום מה דמשער בלביה, כמו שבחוב. נודע בשערים בעלה. כל חרד לפום מה דמשער בלביה. אף גם עשית מה שעשית ופנמתי מה שפנמתי וקלקלתי מה שקלקלתי, חטאתי עותתי ופשעתתי והרע בעיניך עשית בשאט בונפש בזדון ובמעל, עד אשר נתרחקתי מפה כמו שנתרחקתי בתכליות הרחוק, כי עלי-ידי כל חטא ועון ופנס, קלקלתי צנור ושביל ונתיב של החקמה והבינה ותודעת, אשר על ידם הייתה יכול להשיג השנת אלוהותך, עד אשר ברוב עונותיהם המרבים מאד בלי שעור וערך ומספר וככדו מהול ימים ורבו מעפר הארץ ועצמו משערות ראשינו, על ידיו קלקלתי ותרשתי והחרבתי כל מני צנורות ושבילים ונתיבות החקמה הקדושה והחרבתה הדריכים אשר על ידם משיגין אותה. ובכל פעם הוספתי חטאים

על חטאים ועונות על עונות ופשעים על פשעים רבים ועצומים
מأد מאד, עד אשר עונתי עבורי ראשי במשא כבד יכבדו מפני,
עד אשר עליך עשית בפה וכמה אלפיים ורבעות מחזות
ברזל ומסכים הבודדיםبني ובין השנתקה:

מרא רעלמא כלל, אתה ידעתי כי אין מי שיווכל להבנין בנו
השנת אלחות, כי אם צדיקי הדור האמתיים הנודלים במעלה
מאד מאה, כי לפי עצם ירידתנו והתרחקותנו מפה מאד, וכי
פחיתות נפשנו שאנו יורדים בעצמנו, אנו צירכים עכשו מנהיג
אמתי שהיה נдол במעלה מפלגת עצומה מאד מאה, כי כל
מה שהחולה נחלש ביותר, הוא ציריך רופא נдол ביותר. וישראל
במצרים שהיו במדרגה גבוהה מאד במת שער טמאה, לא
היה מי שיווכל לעוזר להם כי אם משה רבינו עליו השלום. ועכשו
שנפלו בגולות נдол בוגוף ונפש יותר ויתר מצלות מצרים,
ובודאי אין מי שיווכל לעוזר אותנו כי אם הצדיק הנдол במעלה
מאד שהיה בבחינת משה רבנו. ולא כי שאין אנו זכין להתקריב
לצדיק אמתי בזה, אף נם בעונתוינו הרבה שפכת חמתך עליינו,
ולקחת מאיתנו כל מאורי עינינו, כל צדיקינו האמתיים הנודלים
bove מפלגת עצומה מאד, ומה געsha עכשו בעת הזאת,
בפרט איש במוני, חולה במוני, מרכא ומעה ביסורי הנפש
והגוף במוני, גנווע ומכה ומטרף ומלבלל, איש מכאות וידוע
חלי, מלא פצעים רבים ועצומים בל' שעורה, מכה רג'ל ועד ראש
אין בי מותם פצע וחבורה וכמה טריה. מה אומר ומה אדרבר
מה אצטדק, מי יחמל עליומי יקום בעדי. אבי شبשים, אתה

ירדעת את כל לבבי, ראה עני וחילצני, רואה בעלבון עלוביים
ראה בעלבוני, החזמל על הצל חמל על דלותנו. מציל עני מחק
מפני עני ואביוון מגנוילו. האל והושיע עני ואביוון במוני, הוציאני
מבין שני הפלירים, האילה מתרב נפשי מיד בלב ייחדתי, כי
אני מודה ומתרודה לפניו בכל לב ונפש, שאני בעצם החיב
בכל אלה מתחלה ועד סוף. אבל מה עשה אבי שבשים,
כי אני דומה בעיני באלו היותי תפום בראשת, וכאסור בכבלי
ברזל ודרלותות נחשת, ואין לי שום תקווה כי אם לרחמייך וחסידיך
וחניניותיך האמתיים, כמו שהודעת למשה רבנו שאתה חונן
ומرحم אפר-על-פי שאינם בראים והוננים לרחם עליהם כמו
שחתוב, וכי אמר אני אעיר כל תוכי על פניה וקרأتي בשם יתוה
לפניך וחנותי את אשר אחונן ורחתמי את אשר ארחים. ודרשו
רבותינו בראים כרונם לברכה אפר-על-פי שאינו ברא לך, אפר-על-פי
שאינו ברא לרחם. הוציאה מפסיק נפשי להודות את שטך כי
יבתירנו צדיקים כי תנמל עלי:

עוזני והושיעני ומחל לי על כל עונתי המרבים, ותקנני בעזה
טובה מלפניך והושיעני מהרה למן שמה, ובכני להתרבר אליך
באמת מעטה ועד עולם. ועשה מה שתעשה, באפן שאוכחה להשיג
השנת אלחותך, באמת ובאמונה שלמה בךשה ובטהרה גודלה
ובענוה אמותיות, ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים. וגן בערי
ושמרני והצילני מתקאות ממון שלא יעלה על לבי שום חמלה
ויתאה לממון כלל, ואוכחה להיות שונא בצע לשנה את הממון
בתכליות השנאה, ותאילני מפראת הפרנסה ומגינות ורדיפת

העולם הזה, ולא אבלבל את דעתך ולא אטריד את מחשבתי
בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל, רק כל מהשכתי וחייבתי
ובינהו ורעתו ולביו ונפשי וגופי יהיו תמיד חכמים ורבוקים בך
ותאבים אליך ומשתוקקים לרזםותך באמת ובאמונה שלמה,
עד שאזוכה לחייב שלמה דקדרשה, לחייבת תהאה ולחייבת
עלאה, עד שאזוכה להשיג תמיד האלהות באמת ובאמונה
שלמה. ותונני מיד להשנות חזרות אמתיות בידיעת רוזמותך
ובהתשוקת אמונהך הקדושה, ותונני מאותך דעתה בינה והשכל,
עד שאזוכה ברחמיך להכניס השנת האלהות גם בשאר אנשים
רבים, בקדשה ובטהרה גroleה ברכונך הטוב. ואזוכה ברחמיך
לגולות ולברces אלהותך ורוזמותך ואדרנותך לכל באין עולם, וידע
כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויתברך
וישתבח שםך מלכנו בפי כל, ויתגלה ויתרומם ויתפEAR ויתנשא
ויתעללה מלכותך לעולם ועד, ויאמר כל אשר נשבה באפו יהוה
אליהי ישראל מלך ומלכו בכל משלחה:

ובכן תונני ברחמיך הרבה, ותוציאנו מגלוות הפה הזה, מגילות
הגוף והנפש והנפש והנפש, אשר כלם הם משקעים בגולות גודול
ומר מאד מאד. ותעללה את השכינה וכנסת ישראל מגילותם מבין
הארבע מלכיות, אשר זה בפה ובפה שנים אשר מלכות דקדשה
המושלת בכל כלויות הארבע עולמות, יורדה מקסאה בעונותינו
הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע מלכיות. ועל-ידי זה גלינו
מארצינו ונתרחקנו מעל ארמותינו בשמות וברוחניות, ומגולה
אל גולה הלבנו ומכל אל כל הורקנו, עד אשר תשכחנו ומטה

ירינו מָאָה. וְעַל־יְדֵיכֶךָ מַתְגִּבֵּר הַגָּלוֹת הַפְּרִטִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גָּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, עַל־יְדֵיכֶךָ תְּאוּות עֲזָלָם הַזָּהָה וְהַבְּלִיָּה,
שֶׁכֶל זֶה נִמְשָׁךְ רַק מִן הַעֲבוּם שֶׁאָנוּ בֵּיןֵיכֶם, כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, וַיַּעֲרַבּוּ
בְּגּוֹיִם וַיַּלְמְדוּ מַעֲשָׂהֶם. אֱלֹהִים אֶל רַקְבָּה לְךָ אֶל פְּתֻחָתֶךָ וְאֶל תְּשִׁקְתָּה
אֶל. וְשָׁמַעْ קֹול צַעֲקָתֶךָ וַיַּעֲקֹתֶךָ, שָׁאַתָּה בְּעַצְמָךְ בְּבִיכּוֹל צְעַק
וְשְׂאָן וַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה עַל גָּלוֹת הַשְּׁכִינָה וּבְנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ
שְׁבָתוֹב, יְהוָה מִפְּרוּם יִשְׁאָן וּמִפְּעוֹן קְרִישׁוֹ יִתְּהַן שֶׁאָנָּן יִשְׁאָן עַל
גְּנוֹה. וְשָׁמַעْ קֹול צַעֲקָתֶךָ וַיַּעֲקֹתֶךָ הַשְּׁכִינָה וּבְנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא
וַעֲקָתָ בְּקוֹל מַר עַל אַרְזֹת נִפְשָׁנוּ, אֲשֶׁר הַעֲבוּם מַתְגִּבְרִים עַלְנוּ
בְּכָל יוֹם, וְלֹא דַי שָׁהָם מַזְשָׁלִים עַלְנוּ בְּגּוֹף וּמִמּוֹן, אֲפָגָם הַם
רוֹצִים חַס וְשָׁלוֹם, לְהַתְגִּבּוּ בְּחַקְמָתָם הַחֲזוֹנִית הַמְּטֻעת וְהַסְּכָלה,
אֲשֶׁר בְּאַמְתָּה בְּלִחְקָמָתָם הוּא בְּסִילּוֹת וְאַוְלָת גְּמוֹר, וּכְבָר נִתְפְּסָוּ
חַרְבָּה מַאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָם וּבְמַזְוִידָתָם הַרְעָה, וְעוֹד הַם
צְדִים לְקַחַת וּלְטַרְף חַס וְשָׁלוֹם עַד נִפְשָׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּרִשְׁתָם
חַקְמָתָם הַמְּטֻעת שֶׁל פִּילּוֹס֋ופִיא וּאֶפְיוֹקוֹרִיסּוֹת וּבְכִפּוֹרוֹת אֲשֶׁר
נִתְפְּשָׁתָה מְאֹד בְּעֻזּוֹתֵינוּ, חֹס וְחַמֵּל עַלְנוּ וְהַזִּיא אֶת בְּלָעֵם
מִפְּיהֶם. הַשְׁגַּת-תְּשִׁינָה וְהַצְּלָל תְּצִיל אֹתָנוּ וְאֶת אֲחִינוּ וְאֶת עַרְעָנוּ וְאֶת
כָּל זָרָע עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְשָׁת וּמִזְוְדָת רַעָה הַפְּרוֹסָה עַבְשָׁיו עַל
כָּל הַתִּיעִם, אֲשֶׁר לֹא חִתָּה בְּזֹאת מִימֵי קָרְבָּם. וּבָנו לְאֶמְוֹנָה שְׁלָמָה,
לְהַמְּלִיךְ אֹתָךְ עַלְנוּ וְעַל נִפְשָׁנוּ וְעַל בְּלִמְךָ אִיבְּרִינוּ וִישְׁסָ"ה
גִּידְנוּ בְּכָל עַת וְעַת. יְעַזְרֵרוּ רַחֲמֵי לְבָה עַלְיךָ וְעַל בְּנֵיכֶךָ, כִּי מַיְיָכְלֶל
לְסֶבֶל אֶת קֹול צַעֲקָת וַיַּעֲקֹת קוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינָתָה, מַיְיָ
יְוַכֵּל לְאָטָם אָנוּ וְלְבָבוֹ מִקְוָל צַעֲקָתָם וְשְׁוֹעַתָּם הַמְּרָה, וְתַּן בְּלַבְנֵינוּ

לצעק תמיד אליך עד שתנרחמננו, נשוע ותאמר הגני. המוכרים את יהוה אל דמי לכם. ואל תהנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארי:

רבוננו של עולם, מלכיתך מלכות כל עולם וממשלתך בכל דור ודור. חום ותחמל ורחם על מלכיתך המתפשטה בכל הארץ, עלמות, ופֶּדֶת והזאה והעללה את שכינה עוז וממלכתך מבין הגוים, והעללה את המלכות דקראה ובגasset ישראאל מן גלות הארץ, מלכיות, ומלכות הרשעה מהירה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם התבניעם ותשפיהם ב מהירה בימינו, ותעקר ותשבר ותבטל כל הידעות הזרות של חכמוות ההיינזיות ופיילוסופיה ואפיקורוסות מן העולם, ותמסך בקרבם רוח עזים, ותערраб את דעתם ותסתם את פיהם, ותעקר ותשבר ותבטל דעתם ומחשבתם הרעה מן העולם:

ועזורנו והושיענו, שנזכה להגיא למדת החסד באמת, בתכליות השלומות, כמו אברהם אבינו, עליו השлом, שאתו במדת החסד בשלים, ונזכה לעשאות חסד ואמת עם כל בני אדם. ותזכנו ברוחם הרבה, ותשלח לנו צדיקים אמותיים מוכיחי אמת שיעסקו תמיד להובית אותנו בתוכחה מגלה מאהבה מסתרת. ותתן לבנו שנטה אונינו ולבנו לקביל תוכחתם הטובה. אף על פי שתהייה לפעים בדרך ביזון, אף על פי כן נזכה לקבל דברי תוכחתם באהבה ובתחבה ובשמחה גודלה, ונהייה בכלל אוהבי תוכחות. ונזכה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת, ויתנלה חסד גדול על ידי תוכחתם הטובה, כמו שבתוב, פיה פתחה

בְּחִכָּמָה וַתּוֹרֶת חִסְדָּךְ עַל לְשׁוֹנָה. וַנַּזְכֵּר עַל יְדֵינוּ הַמְּדֻת הַחֲסָד בְּשֶׁלּוֹמֹת בְּקָדְשָׁה וּבְطָהָרָה, וְגַהְיָה גַּכְלָלִים תִּמְיד בְּמֹתָתוֹ שֶׁל אָבָרָהָם אֲבִינוּ עַליוֹ חִשְׁלוֹם שְׁתִּיכְהַרְחֵד מִרְדְּתָנוֹ חִסְדָּךְ. וְעַל יְדֵינוּ הַחֲסָד הַזֶּה נַזְכֵּר בְּרָחְמֵיכֶם לְתַתְּךָ וּלְהַבְּדִיל וְלְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקָרְשָׁה מִן הָאַרְבָּעָ פְּלִיבָּיוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וַנַּזְכֵּר לְהַרְגֵּן וּלְהַכְּנִיעַ וּלְשִׁבְרָה וּלְעַקְרָב וּלְבֶטֶל קְלָפָת מְלָכוֹת עַמְּלָק הַרְשָׁעָה שְׁבָלוֹל מִכֶּל הָאַרְבָּעָ פְּלִיבָּיוֹת, וַתְּעַרְנוּ לִמְחוֹת שְׁמוֹ וּזְכָרוֹ מִן הָעוֹלָם, בַּמוֹ שְׁכָתוֹב, תִּמְחַח אֶת זָכָר עַמְּלָק מִתְחַת הַשָּׁמִים לֹא תִשְׁכַּח. וַיַּקְרָא מִקְרָא שְׁפָתָיוֹב, הָאוֹיֵב תָּמוֹחָרְבּוֹת לְגַנְצָח וְעָרִים נִתְשַׁת אָבֵד זָכָרָם הַמְּהָה. וַיַּהַזֵּה לְעוֹלָם יָשֵׁב בּוֹנֵן לִמְשָׁפֶט כְּסָאוֹ. וַתְּעַקְרָב וַתְּשִׁבְרָה וַתְּבֶטֶל כָּל הַחֲקָמֹת חִיצְוֹנִיות וּכָל הַאֲפִיקוֹרָסּוֹת וְהַקְּפִירָוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיַּתְגַּלֵּה אָמֹנוֹת הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם בָּלוֹ, וַיִּקְבְּלוּ בָּלָם אֶת עוֹל מְלָכוֹתךְ וְתִמְלָךְ עַלְיָהָם מִהְרָה לְעוֹלָם וְעַד. וַנַּזְכֵּר לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקָרְשָׁה אֶל אֹזֶר הַפְּנִים הַמְּאִיר בְּשֶׁלַשׁ רְגָלִים: (לִמְקָשָׁה לִילְד יָמֵר בָּאָנוּ וְתִמְלָא רְחִמִּים וּכְוֹ. עַיִן לִקְמָן).

לְכָלְלִיּוֹת יוֹם-טוֹב

וְתַרְחָם עַלְנוּ בְּרָחְמֵיכֶם הַרְבִּים וּבְחִסְדֵיכֶם הַגְּדוֹלִים, וְתוֹשִׁיעָנוּ שַׁגְּנָה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה רְגָלִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָם פֶּסֶחֶן שְׁבֻועֹת סְכּוֹת בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְחִדּוֹה רַבָּה וּעֲצֹומָה מְאָד. וַנַּזְכֵּר לְכֹבֵד אֶת כָּל הַرְגָּלִים וְהַיִם טוֹבִים בְּכָל מִינִי בְּבוֹד וְעַז וְפָאָר, בְּמַאֲכָל וּמַשְׁתָּה וּכְסָوت נִקְיָה, וּבְשִׁבְתָּה מִן הַמְּלָאָכָה, וּבְלָב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, וּבְתִפְלָה בְּכִינָה עֲצִוָּה וְהַתּוֹרָרוֹת נִפְלָא, כְּרָאוֹי לְאִיש יִשְׂרָאֵל לְהַתְפִּיל וּלְהַתְּנִהֵג בַּיּוֹם טוֹב קָדֵש.

ויתנו לנו ותענינו לעשות מוצאות הרבה בכל השנה, בקדרה גודלה
ובשמחה רבה. ונזוכה שיתקbez שמחת כל המוצאות של כל השנה,
لتוך הלב הקדוש שהם השלש רגלים, ועל יידך נזוכה לשמחת
יום טוב באמת ברצונך הטוב קמו שכחות, ושמחת בתנה.
ונזוכה לשמחה מאד מאד בחוריה רבה ועצומה בכל השלש רגלים
בגילוח ונשמחה בה, אשר בתרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל
הלשונות, עד שנזוכה לעלות לראות ולראות באור פניו יהוה.
ותענינו לךם כל המוצאות הנזהנות בכל רגל אשר על ידם מעליין
את השכינה שהיא בחינת ד' לאור הפנים, שם. בפסח ארבע
cosaות, בשבועות קבלת התורה שהוא סדר המשפט שהוא ארבע
פעמים ביד כל אחד, בזמנים מינים שלולוב. אנא יהוה,
רחם עליינו ובנו לךם באמת ובלתיות כל המוצאות הנראות
האליה במועדים ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כל שאר המוצאות
הקדושים והנראות שבכל רגל ורגל. ונזוכה לךם בתקלית
הבלתיות, בשמחה ובחריה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באפן
שנזוכה להעלות את הפלכות הקדרה אל אור הפנים המPAIR
בשלש רגלים. ויתנו לנו לשוב בתשובה שלמה לפניו מתוך שמחה
בכל הימים טובים. ותחנני ברכמיך הרבהיים לעשות תשובה
שלמה אפלו על העונות שאינם ידועים לי:

רבונו של עולם, אתה ירעת בפה אני רחוק מקרשת ושמחה
יום טוב הקדוש. חום וחמל עלי ברכמיך הרבהיים, ובני בחסידיך
העצומים, שאזוכה לקבל הימים טובים בקדשה גודלה ובשמחה
רבה, עד שאזוכה על יידי קדרה ושמחה يوم טוב, להעלות את

המלחכות דקדשה מבין הארבע מלכיות ולהעלotta לאור פנוי
והזה. ויקום מקרה שפטוב, אדק לפניו יהלך ונישם לדרך פעמי.
ונאמר, אדק צדיקים ידו לשמד ישבו ישרים את פניה. ותונבי
להמשיך עלי קדשת ושמחת يوم טוב תמיד בכל השנה בלה,
ואזובה לשמחה דקדשה תמי, עד שאזובה להשנת אלחותך
וידיעת רוממותך ותשוקת אמונהך באמות ובלב שלם, בשמחה
ובטוב לבב, בקדשה ובטהרה גדרלה:

ורחם עלי והושעני זוכני לעוזת דקדשה, כדי שאזובה לקבל
ולהמשיך על-ידי זה חדושי תורה אמותים, כי אתה גלית לנו על-
ידי חכמיך הקדושים, אשר אי אפשר לזכות תורה הקדשה כי
אם על-ידי עוזת דקדשה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה,
הו עוז בוגמר. וכן אתה הודעת לנו גצל עצם הפנים של עוז
דسطרא אחרת, כי העז פנים הם התתקעד דורות שאין להם שום
 חלק בתורת משה על בן באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי, שתחנני מאתך דעה בין והשבל, ותורני ותלמدني
תמיד בכל עת, שאזובה לידע תמיד איך להתגנוג עם העוזות,
באופן שאגziel תמיד ברוחםיך מכל מני עוזות דسطרא אחרת.
ותצלני מעז פנים ומעוז פנים, ותשمرני ותצלני ברוחםיך
האמותים, מכל התורות והחדושים של הסטרא אחרת ותקלה
הנקראים פסילים, הנמשכין מעוז דקלפה. ותחזקני ותאמצני
בעבודתך ותמשיך עלי כה נבורה דקדשה להתקרב לעבודתך
ולתורתך וליראתך באמת. ואזובה תמיד לחדש חדושים אמותים

בהתורה הקדושה, חדשים הנכללים ונכנים באמת בתורת משה, חדשים שיחיו לך לנחת ולרצון לפני פסא כבודך:

ויתשפייע עלי עוזת דקנשה גנדה, שאזבה לחתוך ולהתאמץ
מאוד בתפלה בכל עז ותעצומות. ואחוך ואאטץ לבבי ל��ות
אליך ולצפות לרחמייך. ואעוי פני גנדה לבקש ולהתפלל ולהתחנן
לפניך תמיד, על כל מה שאתה לבקש בעבודת יהוה, ולא אכוש ולא
אכלם גנדה לעולם, לבקש מלפניך גדולות ונוראות, שתעשה
עמי פלאי פלאות:

רבונו של עולם, לפניך גנלה הפל, אתה יודע עצם הבלבולים
הרבים וערבות הדעת המרבה והעצום מאד מאד, שבא עלי ביותר
בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאני יכול
לדבר אפלו דבר או אחד בתפלה בראווי, וכל הבלבולים והערבות
הදעת שיש לי באיה פעם בכל היום כלו, כלם באים אליו בשעת
התפלה ריאק ורוצים לבטל תפלה, ומחייבת זה תפלה מערבת
מאוד בכמה מיני פסלת וערבות הדעת ומחשבות זרות ובגנות
ובבלבולים רבים מאד מאד בלי שיעור, ואני יודע מה לעשות, כי
מעצם הבלבול הדעת שבא עלי, אני לא על מי להשען כי אם על
גדר הבלבולים הרבים האלה, ואין לי על מי להשען כי אמ על
אבי שבשים. חום ורخام עלי והושענני ומילטני, והazel את תפלה
מפל מני ערבות הדעת, ומפל מני מחשבות זרות והרהורים
ובבלבולים שבעולם. וערוני זוכני שאפשר את מחשבתי בראורי
התפלה בקשר אטיץ ותחזק, עד שאזבה להתפלל בכוונת הלב,
ותתיה תפלה ותנתה ובקשתה ובכח ונכונה מפל סיג

ופסלה. חום וחרמל עלי ועשה למענק ולא למענני, כי אין לי שום תקווה כי אם על התפלה ותחנוגים:

רבונו של עולם, ראה נא בענינו וריבבה ריבגה, והצל עשווקים מיד עושקיהם כת, ואל תנינה לנזר היל כי דל הוא, ותקים מקרא שבחותוב, משוד עננים מאנקת אביזנים עתה אקים יאמר יהוה אשית בישע יפה לו. עוזני והושיעני וחלצני ומפלני מבל מני מחשבות רעות והרהורים רעים, ומכל מיini בלבולים וערבות הדעת מעטה ועד עולם, זונבי שתחיה מחשבתי זכה ונקייה, קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בשעת התפלה אזכה לטהר ולקדש את מחשباتי ביותר, עד שלא יעללה ולא יגיע ולא יבוא ללבבי שום בלבול הדעת ולא שום מחשבה ערוה ולא שום מחשבה שאינה מענין התפלה, אפלו היא מחשבה קדושה, לא תבוא ולא תעלה על לבו בשעת התפלה, רק אזכה לעמד בכל התפלה באימה וביראה גדולה, ולא אשמע או שום אדם ושום דבר שבעולם כי אם אתה בלבד, ואזכה להתפלל בכוונה גדולה בתכליות השלמות. ואזכה לקשר תפליתי לכל האידיקים אמתאים שבדורנו ולכל האידיקים האמתאים שזוכני עפר, והם יקבלו את תפלה יבררו ויזככו אותה, ונצלו אותה מבל איזוב ואורב ומסטין בךך, וכןלו אותה לריח ניחוח לפני כסא כבודך, בთוך כלויות תפלות עמך בית ישראל, ומתעללה ותגשא להיות בתר בראשך:

חום וחרני, ורחים עלי והושיעני זונבי לעוזת דקדרשה, שאזכה תמיד בשעת התפלה להתגבר לסלק הבושה שלא אcores מלפניה, ואעוי פני לבקש אותך כל מיini בקשות גדולות שבעולם הנוגעים

לעבזרתך באמתך, שתקרוبني אליך בכל מיני התקרבות, ותעשה עמי פלאי פלאות להעלות אotti משפט הדרגה התהותה לרים הפעלות הקדשות, ואזוכה לבוא ולהגיע מחרה לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד שאזוכה להשיג אלהותך בתכליות מדרגה העליונה, במדרגת נביים אמיתיים וצדיקים גודלים ונוראים, במדרגת בני עלייה. ואזוכה לאחורי בדרכי אבותינו אשר בטחו בה ולא בושו לשאל כל הגדלות מלפני, כמו שבתו, בה בטחו אבותינו בטחו ותפתטו. אליך ועכו ונמלטו בה בטחו ולא בושו. כי אתה יודע שלפי עצם גראלהך ורוממותך, ולפי עצם שפלותיו ופחיתותנו, לא היה אפשר לנו להתחילה לעמוד לפניו ולבקש מלפני על שום דבר קפוץ שבעולם. כי מי אני שאזוכה להתפלל לפניו יהוה אלקי ואלהי אבותי, כי אתה יהוה גראלה מiad ושםך מרוםם על כל ברכה ותלה, ואיך געיז פנינו ונקשה ערפנו לשאל מטה גדלות באלה, ובפרט איש במווי, פנים ונכבה וחדר אישים במוני. אך ברוח הקודרים למורתנו על ידי צדיקיך האמתיים, והזרעת לנו דרך הטובים, אשר אתה חפץ חסד ופראה להיטיב. ואתה משפיע עליינו עוזת דרכך מאתך, ואתה רוץ שגעיז פנינו גנעה לבקש מטה גדלות ונוראות, ושגעיתך וגפץ אויתך הרבה חרבה מאד ימים ושנים, עד שנזוכה לנצח אותך כביכול, לפועל בקשותנו ברוחמים אצלך כמו שבתו, אני יהוה אלהיך הפעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאך. על כן מצא בערך את לבו להתחנן מלפני על כל אלה, שתשפיע עלי עוזת דרכך מאתך, ויקים מקרה שבתו, לנו ען לאלהים על

ישראל גאותו ועווז בשחיקים, נואר אליהם ממקדשך אל ישראל
 הוא נותן עז ותעצומות לעם ברוך אליהם. וגוזבה לבקש מפה
 תמיד גודלות ונוראות, שתשעה עמי פלאי פלאות, ותוציאני
 ותענני מעטה חיש קל מהרה מך הנפילות והירידות שירדתי
 עד הנה, ותקרבני בכל מיני התקרבות, ותרחם עלי בכל מני
 רחמנות, ותקרבני ברוחםיך הרים, לאזיך גדול אמתה, להרב
 האמת שבדור הזה, להרב דרכשה הנadol במעלה שיש לו כח
 להבכים השנות אלהות גם בשפל ופחוות במוני. ותצילני שלא
 אטעה עמי חס ושלום להמלחיפ ולהמיר טוב ברע, ותשمرני מן
 השקרנים והצובעים מפנהיגים של שקר, ותשמרני שלא יעללה
 על לביו הטעות של בפה בגין אדם, האומרים שדי לפניהם אם
 יהיו מקרים אפלו לאיש בשר פשות הקטן במעלה, כי באמת
 הפחחות במוני צריכים הווקא מנהיג אמתה הנдол במעלה
 מפלגת מادر מادر. רחם علينا ברוחםיך, ושלח לנו הנואל עצך
 במחרחה בימינו, ויקים מקרים שכחוב, כי מי צאתך מארך מצרים
 אראננו נפלאות. זכני מהרה לעלות ולראות ולהשתתוחת לפניה
 בית בחירותך בשלש פעמי רגlinon.

חוס וחנני, והצילני והושענני בכל מיני האלוות ויושעות, והעלי
 מהרה מאפליה לאורה משעבוד לנאה מיגון לשמה. ותתהרני
 מהרה מכל מני טמאות, ותתקדשני בכל מיני קדשות. ואזבה
 לעלות ולהפלל מהרה בכל החמשים שעריו קדשה, באמת
 ובאמונה שלמה ובוניה אמתית, עד שאזבה לחווות בנים יהוה
 ולברך בהיכלו להשיג השנת אלחות בתכלית מדרגה העלונה,

ולחכנים השנת אלוהותך בלב כל ישראל על עמו, בקדשה ובטהרה
בזרלה, באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית ברצוך הטוב,
הארה פניך על עבדך הושיעני בחסךך. פניך האר בעבורך
ולמדני את חקיך. אני באצך אהוה פניך אשבעה בהקץ תמושתך.
ולא נסוג מך תחיינו ובשםך נקרא. יהוה אלהים צבאות השיבנו
האר פניך וננשעה. אמן ואמן:

(למקרה של ילד יאמר זה בתרז'ת תפלה, פנרשם לעיל)

וְתִפְלֵלָא רחמים על כל היושבות על המישר, ותצלם מכל צער
ונזק ובפרט לפולני בת פולנית וכות). רבונו של עולם, מלא רחמים רבים
תמיד, אתה ידעת את צערה ומכאביה, אתה ידעת את לבבה
ולבב אביך ואמה וכל המצטערים בצרתה. ראה עיניהם ועמלם,
והביטה בכאבם, יעוררו רחמייך העצומים, רחמייך הגנוים,
על עניהם את היושבת על המישר בלב נשבר ונרכא, ופתח לה
שער רחמים והחסד והחמל והחגנה, פתח לה שער החולדה,
וברחמייך הרבים, תחתך את המ"ס סתוימה שהיא בוגר מ"ס
יום של יצירת הולה, שם מלכש הולה, ובחרסך הנדור תחתך
את המ"ס סתוימה זאת, ותעשה ממנה שתי דלתיהם, ועל-ידי
זה תפחה ברחמייך וחסיך האמתיים, דלתם בטינה של הענינה
האות היושבת על המישר, ותהייה בעורה שתלד מיד בנקול
בלי קשו הולדה עוד בלילה, ותאמר למלך שرف ידיך, האומר
לעולם די אמר לאזרתך די. רב חסד ומרבה להטיב, חום וחמל
ורחם, בחסךך הנדור עשה עמה, פתח לה דלתה הולדה חייש כל
 מהרה, בלי שום אחר ועכוב עוד בלילה, כי כבר סבלה מרירות

צער ומקאוב הרבה, עד אשר בצל כח הסבל. גומל חסדים טובים, עשה עמני חסד חם, ואל התאחר לדתת עוז בצל, עוז והצל והושיעה בחסדה, שיפתח לה צירוי ודלהתי בטנה ברחמים בודלים תכף ומיד, ותילד מיד בצל, בלי שום צער ומקאוב עוד בצל, כי אם ברחמים ובכםלה, בחסך גהول. ותוציאו הולך לשלום לאoir ה'עוֹלָם, לחיים טובים ולשלום ולארך ימים ונשנים טובים, אמן:

(וירבו בצדקה מאד, כי העקר תלוי בחסד שעלה ידיה חותבין את הידלה מה'ם וכיו', במברא בתורה הניל שעלה ידיה נפתח הרחם של המקשה לילד (כמברא בספר, עין לקוטי מורהן חלק א' בסימן לשביעון קלה בסופו ובהפכו):

= לֹא = לְשִׁבְתָּר-קֹדֶשׁ

חסדי יהוה עולם אשייה לדור ודור אודיע אמונה בפי. והריני מאמין באמונה שלמה, ביהוּדָה ואחדותם ובחדוש העולם, ובצדקה האמתיים ובתרתך הקדושה, בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, ובכל ספרי צדיקים אמתיים, ובכללות עמק ישראל, אשר בהם בחרת. כי אתה הוא יהוה האללים בשמיים ובארץ ובשמי השמיים העליונים, אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון וmbal'drid אין אללים, ובראת את השמיים ואת הארץ וכל צבאים, ואדם הראשון עליה בראת, בששת ימי בראשית, וביום השבעי שבת ונחתה והרגעתה. ומאהבתך יהוה אלהינו, ומחמלתך

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הנוראה על יִשְׂרָאֵל עַמֶּה, נָתַתْ לְנוּ אֶת יוֹם מִנְחַתְךָ לְנַחֲלָה,
יוֹם מִנְחָה וּקְרֵשָׁה, יוֹם גָּדוֹלָה וּקְדֽוֹשָׁה וּנוֹרָא, יוֹם שְׁבִיתָה וּמִנְחָה
וּמִרְגּוֹעַ לְהַגּוֹפּוֹת וְהַנֶּפֶשׁוֹת, בְּנֶשֶׁמֶיות וּבְרוֹחֲנִיות, בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְכָל הַעוֹלָמוֹת בָּלָם. יוֹם עַליָת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת לְמַעַלָה מִפְּרַבְגָּתָן
עד תְּכִלָת מִרְדָּבָה הַעַלְיוֹנָה, עד תְּכִלָת הַקְרֵשָׁה הַעַלְיוֹנָה, עד
רְעוֹא דָרְעוֹין רְצֹן שְׁבָרְצָנוֹת, יוֹם שָׁאיָן בּוּ שָׁוּם אֲחִיזָת דִין וּשֻׁום
אֲחִיזָת הַפְּטָרָה אַחֲרָא וְהַקְלָפּוֹת בְּלָל, יוֹם שְׁבָלוֹ שְׁבָת וּטוֹב וּרְצֹן
וְאַהֲבָה וְחִסְדָה וְרְחַמִידָם גָדוֹלִים וּפְשׁוֹטִים, יוֹם שְׁבָלוֹ קְדוֹשָׁה וּנוֹרָא,
אֲשֶׁר מִעְצָם קָרְשָׁת עַצְוָמוֹ שֶׁל יוֹם קָדֵשׁ, אֲנוּ יִכוֹלִים לְהַתְּדַבֵּק בָּה
וְלַחֲכֵל בְּאַחֲדָותָה, וְלַחֲמִשָּׁה עַלְינוּ אֲמִונָתְךָ הַקְרֵשָׁה בְּתְכִלָת
הַשְׁלָמוֹת בְּכָל שְׁשָׁת יְמֵי הַמּוֹעֵשׁ:

וּבְכָן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, אֱלֹהִי אֲבָרָהָם
אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. שְׁתַחַנְנִי
בְּחַסְדֵיכָה אֲמָתִיִים וְתִזְבְּנִי בְּרַחֲמֵיכָה תְּרַבִּים וְתִעְורְנִי בְּכָל עַז,
שָׁאָוֶכה בְּרַחֲמֵיכָה תְּרַבִּים לְקַבֵּל שְׁבָתוֹת בְּקָרְשָׁה גָדוֹלה וּבְשְׁמַחָה
רְבָה וְתִדְרֹה גָדוֹלה וּצְוָמָה מַאֲדָמָה, כְּרָאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל
לְגִיל וְלִשְׁוֹשׁ וְלִשְׁמָחָה בְּכָל עַז בְּיוֹם הַגָּדוֹלָה וְהַקְדּוֹשָׁה הַזֶּה,
בְּיוֹם שְׁבָתַה קָדֵשׁ, יוֹם שְׁשָׁzon וּשְׁמַחָה וְתִדְרֹה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בָּלָם,
יוֹם הַלּוֹלָא רְבָא דְמִלְכָא וּמִטְרָנוֹנִיתָא, יוֹם שָׁאיָן בּוּ שָׁוּם עַצְבּוֹת
וְיִגְזּוֹן וְאַנְחָה בָּלָם, יוֹם שְׁאָפְלוֹ חַבִּי גִּיהְנָם נִיחַן בֵּיתָה, יוֹם שְׁבָלוֹ
אוֹר וּטוֹב, יוֹם שְׁמַאיָר בּוּ נְהִירָוּ עַלְאהָ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בָּלָם, אוֹר
פָּנִי מֶלֶךְ חַיִים, יוֹם שְׁגַמְשָׁךְ בּוּ נְשָׁמוֹת יִתְרֹתָה קְדוֹשָׁות וּנוֹרָאות,
לְכָל אַחֲר וְאַחֲר מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּה. אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרָאנוּ

גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, קדרשו בקדשת שבת קדש תמיד, ועוזרנו לקבל שבתות בראי, ונזוכה לכבוד ולענוג אה השבת בכל מני כבוד ועונג, הן במאכל ומשתה, שנזוכה להרבנות שבת קדש מאכלים ומשקות טובים ובכל מני מעדנים ובכל מני תענוגים, ולא יהיה אצלנו שום קפידה על הוצאות שבתות נימים טובים, ונזהה בטוחים בה שחת מלא לנו כל מה שנזואה על כבוד שבת ויום טוב קדש. והן במלבושים כבוד, שנזוכה ברחמייך לבני שבת הרבה, לבנידים יקרים נקיים וקדושים וטהורים, ותוננו לדירה נאה לכבוד שבת קדש, ולהרבות בירות בלילה שבת קדש:

ויתזבגנו ותשמרנו ברחמייך הרבהם, מכל הל"ט השלושים ותשעים אבות מלאות ומтолדותיהם, ותגע בערנו ותצילנו שלא נפשל בשום מלאה דאוריתא ובשום שבות דרבנן ביום השבת, שלא יהא דברוננו ותערנו לקדש את פינו ודברוננו ביום השבת, שלא יהא דברוננו של שבת בדבורנו של חול. רבונו של עולם, רחם עלינו וקדשנו בכל מני קדשות של שבת קדש, בשמחה וחדו גדולה ועצומה מאד, וביראה ואהבה, עד שנזוכה להפלו בתוך קדשת שבת קדש, ולהמשיך קדשת שבת על ששת ימי החול, ונזוכה לזכור את השבת תמיד, כמו שבbove, זכור את יום השבת לקדשו:

ויתזבגו ברחמייך הרבהם, לאמונה שלמה באמת תמיד, שנזוכה להאמין בה יהוה אלהינו, ובתורתך הקדשה שבכתב ובבעל פה, אשר נתת לנו עלי ידי משה נביאך נאמן ביתך, ובכל צדיקיך האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובכל צדיקיך האמתיים וכשרים אמתיים שבדור היה, ובכללות עמך ישראל הקדוש אשר אתה

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

מתפאר בהם בכל הזר וזר. בכלם אזהה ברחמייה להאמין באמונה שלמה חזקה ונכונה, ואעמד קים באמונהה הקדושה, ואיה חוץ באמונתך בראש מזק, בל אמות לעולם:

רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבי המר והגמחר, אתה ידעת את צרות נפשנו המרבים מאד שאי אפשר לסובלים, אתה ידעת את מרירות אנחותינו וצרותינו המרבות מאד, ודחקנו ענינו ועמלנו ולחצנו. אתה יהוה, אתה על נפשנו, אויל רוחנו ונשיותינו, אויל ומר לנו פנה, הרי אנו צעקים ונאנחים לפניה עמוקקי הצלות, עמוקקי עמקים, באיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורمحים וחרבות, וכלם תחובים עדין בגוף, ובכל אחר ואבר תחובים כמה אלפים ורבעות חצים ורمحים וקשתות, משוחחים בכל מיני ספדים מרים וארסיים קשים, וכמה להיות רעות ונחשים ועקרבים סובבים אותו מכל צד, והוא מסגר במסגר על מסגר, ואלפי אלפיים ורבעות שומרים ואורבים עוזדים עליו ושומרים את עקבו, ואינם מגיחים אותו להרים ראשו אףלו בחות השערה, אףלו רגע קללה, וסתמין את פיו ומערבבין את דעתו ומעקמין את לבבו בכל עת ובכל רגע לבב יצעק אליו, ובכל יסתבל לרחמייך ובכל יצפה לישועתך. ואני עני וכואב גרוע הרבה מכל זה שהופרתי לפניה, וצרותי ובאי נפשי ונגעי לבבי מרבים הרבה הרבה מאד מכל זה, כי אין שם לשון בעולם שאוכל לפреш שיחתי על ידו. מר לי מאד, רבונו דעלמא כלל, מר לי מאד, אבי שבשים, מר לי מאד מכל מני מרירות שבעולם, נפשי מרה לי, הו מה עלי לבי מעי אוחילה, יהוה

מה רבו צרי רבים קמים עליו. ואף-על-פי שאני יודע קצת מכל זה, איך התרחבותי ונפילתי عمוקה מעמקיו תחום יותר ויתר, מה שאני יכול לדעת בכלל. אף-על-פי כן, בכלל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות ונשות הרום ובלבולים, עד שאני יכול לדבר אפלו דבר אחד בלבד פניות ושקרים הרבה, ועתה מאיין יבוא עורי מאיין אבקש מנוח לי אשר ייתב לי לעד מאיין אבקש הצלחה ומנוס, הביטה בעני כי רבו מכאובי וצרות ללבבי. ראה עניי וחלצני, וחסוך לך בדור תחיני. עד如今 יהוה תשבחני נצח עד如今 تستיר את פניך מפני, עד如今 אשית עצות בנפשי יגונן בלבבי יומם עד如今 אובי עלי:

והנה בעני המר ותקי ולחיי וערובוי ובלבול, אשר נתרחמתי בעונותי הרבה כמו שגתרחמתי, ואפלו בשאני זכה לפעים לעשות איזה דבר שבקשה, הוא מלא פצעים, עצובות ובלבולים ובניות ונגעון וטרוף הדעת הרבה מאד. ובעצם גלוותי המר אין לי שום חיות ונחמה ותקווה כי אם על אמונהך הקדושה והטהורה והתמייה, זאת נחתמי בעני מה שזוכיתי על-כל-פניהם להיות מערע ושראל עבדך, מאמנים בני מאמנים. על בן באתי לשטח כפי לרוחיך וחסיך האמתאים, אל תעוזני ואל תטשני. גמל על עבדך ואתיה גמל עלי בתסידיך האמתאים, ותחני באמונהך הקדושה תמיד, בל שום בלבול וגטיה כלל, כי אין לנו שום חיות ותקווה כי אם על אמונהך הקדושה כמו שכתוב וצדיק באומנותו ייחיה: רבונו של עולם, אתה ירעט את עצם רבוי הכפירות

וְהַאֲפִיקוֹרָסֶות שָׁמְתַגְבֵּר עַכְשִׁיו בְּעֵת הַזֹּאת בְּדוֹרוֹת הַלְּלוֹי
בְּעַוקְבָּא דְּמִשְׁיחָה, אֲשֶׁר כִּמוֹהוּ לֹא נָהִיָּתָה מִימּוֹת עַזְלָם, וְאַיִן מֵי
שְׁנִיעַמֵּד בְּעַדְנוּ, וְאַתָּה הַבְּתוֹחַ אָוֹתָנוּ אֲבָדָה עַצָּה מִבְנִים נִסְרָחָה,
חַכְמָתָם, שְׁבָשָׁאֵין בְּיִשְׂרָאֵל מֵשִׁיעַמֵּד וַיַּשִּׁיבֵל לְאֲפִיקוֹרָסִים,
אוֹי נִסְרָחָה חַכְמָתָם שֶׁל הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרָסִים גַּם בָּן. וְעַכְשִׁיו
בְּעַזְנֹתֵינוּ תָּרְבִּים הַכִּית אָוֹתָנוּ מִבָּה אֲשֶׁר לֹא בְּתוֹבָה בְּתוֹרָה,
וְהַפְּלָאת אֲתָּה מִכּוֹתֵינוּ מִפְּלָתָאָדָרִים. בַּי הַצִּדְיקִי אַמְתָה שְׁחוּיו
יִכּוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ לְנוּ אָמֹנוֹת שְׁלָמָה דְּקָרְשָׁה נִסְתָּלָכוּ בְּעַזְנֹתֵינוּ,
וְכֵת הַאֲפִיקוֹרָסִים וְהַפִּילּוֹס֋ופִים מִתְּגֻגְבָּרִים עַכְשִׁיו בְּיוֹתָר, עַד
שְׁחָם זָרְקִים חַצִּים הַרְעוֹת, וּפּוֹרְשִׁים רִשְׁתּוֹת וּמִכְמֹרוֹת גַּם עַל
הַקְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים, הַקְרָאוֹת וְהַזְּלָקִים לְתַמָּם. בַּי הַם מִטְעִים
אָוֹתָם וּמְרָאֵין עַצְמָנוּ לְפִנֵּיהם כְּכָשָׁרִים, וּכְאָלוּ רֹצִים בְּטוּבָת
וִתְּקִנָּת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁנָאָחָזָין גַּם בְּמִהְנָשָׁמָות בְּשָׁרוֹת בְּרִשְׁתּוֹת
שְׁלָחָם, וּמְכָנִיסִים בְּפִירּוֹת וּפִילּוֹס֋ופִיא וְאֲפִיקוֹרָסֶות בְּלִבְיַדְךָ יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ הַקְרֹושׁ, וּמִתְּגִבְרִים לְהַרְגִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדָרְכֵי הַעֲבוֹם
לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּמַלְבּוֹשֵׁיהם וְלַלְכֵת בְּדָרְכֵיהם וְלַלְמֵד סְפִרִים
וְלִשְׁוֹנוֹתֵיהם. אוֹי לְנוּ בַּי שְׁהַדְנוּ, בַּי צְרָה בְּזֹאת לֹא הִיְתָה עַדְין
לְיִשְׂרָאֵל מִימּוֹת עַזְלָם, וְעַל מַיְןָנוּ לְהַשְׁעָן, אֶל מַיְנָנוּ לְעַזְרָה,
וְאֵיה הַמְּקוֹם לְהַתְּחַבֵּא מִפְנִיהם וְלַחֲצֵיל אֶת בְּנֵינוּ וּוּרְעָנוּ וְכָל גַּעַר
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְשָׁתּוֹתֵיהם וּמִחְצִיחָם. מַיְגֹּר לְנוּ אֲשׁ אָוְבָּלה,
מַיְגֹּר לְנוּ מַזְקָנִי עַזְלָם, מַיְיָהּוּ עַלְינוּ, מַיְיָרָחּ עַלְינוּ, מַאיָּן
יָבֹא עַזְרָנוּ:

רְבָנוֹ שֶׁל עַזְלָם, אַתָּה לְבֵד יָרָעַת עַצְם הַאֲזָרָה הַזֹּאת, עַזְרָנוּ בַּי

עליך נשענו, כי אין פחנו אלא בפה. חום ורחים עלינו ועוזנו להיות חוק וקם באמנחת הקדושה תמיד בראצונך הטוב. ולא יעלה על לבך שום סברה מסבירותיהם ושום גושיא מקשיותיהם ושים דרך מדבריהם, רק אזקה אני וורשי וכל חברתנו וכל עמך בית ישראל, לילך תמיד בדרכיכי אבותינו הקדושים, אברחים יצחק ויעקב, משה ואברהם, יוסף ודוד, ובדרך כל הנביאים האמתיים הראשונים וגנאים ואמורים, ובדרך כל הצדיקים אמיתיים והכשרים והתקומימים שעשו בכל דור ודור. ובזכותם מלפני והצילנו מפל מני בפירות ובלבולים וספוקות, יובנו ברחמייך לאמונה שלמה וחזקה, באמת בקדרה ובטהרה תמיד לעולם ועד:

ושבני ברחמייך הרבהים לתן זכרה הרבה לעוניים הנוגנים הרבה, ואוכה להרבות בצדקה מאד, בפואר גדול מאד, ותערני לקים מקרא שבתוב, פור נtan לאביבונים צדקהו עומרת לעד. ותונבי לצדקה של שבת, שאוכה לנתן לעוניים הנוגנים על ערכי שבת קדש, ולהבניהם אורחים הנוגנים על שלחני בכל שבת קדש, ואוכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל ידייה אוכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בה תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה, בלב טוב ובשמחה גדולה, עד שתהא חשובה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על ידי האמונה השלמה שתזנני, שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה כליה. ויקים בי מקרא שבתוב, והאמין ביהוה וייחשבה לו צדקה, ואוכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על ידי קדשת שבת

לְקוֹטִי לֹא תְּפִלּוֹת

כֵּךְ, וַיָּקָם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וַיַּרְחֶה לְכֶם יְרָאֵי שְׁמֵי שָׁמֵשׁ אֶדְקָה
וּמִרְפָּא בְּגַפְיָה. וְתִמְשִׁיךְ עַלְיוֹן בְּרָכָה מִפְקוֹד הַבְּרוֹכוֹת, וְתַהֲיה
גַּמְשַׁכְתָּה הַבְּרָכָה מִזְהָאָמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה הַגְּמַשְׁכָת בְּשַׁבָּת קָדְשׁ עַל
כָּל שְׁשָׁת יְמֵי הַפְּעָשָׂה, בַּי הִיא מִקּוֹר הַבְּרָכָה. וְתִמְשִׁיךְ עַלְיוֹן שְׁפָעָ
טוֹבָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְדָרֻעָת וְחִימִים וּשְׁלוֹם וְכָל טֹב, עַלְיוֹנוֹ וְעַל כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּמְיד, וְתִזְמִין לְנוּ פְּרִנְסּוֹתֵינוּ בְּתַרְחָבָה גְּדוֹלָה קָדָם
שְׁגַצְּטָרָךְ לָהֶם, בְּנָתָת וְלֹא בָּצָעָר, בְּחַתָּר וְלֹא בָּאָסּוֹר, בְּכָבוֹד
וְלֹא בְּבוֹוי, מִתְחַת יְרָךְ הַרְחָבָה וְהַמְּלָאָה, וְאֶל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי
מִתְּנַת בְּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאתֶם:

וְעַזְרָנִי וְזַכְנִי לְשִׁמְירַת הַבְּרִית בָּאָמָת בַּתְכִלִּית הַשְּׁלָמוֹת כְּרַצְונֶךָ
הַטּוֹב, וְתַאֲילֵנִי מִעֵתָה בְּרָחְמֵיךְ הַעֲצּוּמִים, וְתַשְּׁמַרְנִי בְּחַסְדֵּיךְ
הַגְּדוֹלִים וְהַגְּדוֹרָאִים, מִכֶּל מִינִי פָּגָם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלָם, שֶׁלֹּא אָפָנֶם
בְּטַפִּי הַמָּחַם חַסְמָשָׁוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּאָנָס בֵּין בְּרַצּוֹן,
וּמְחַל לִי וְסַלְחָה לִי וּכְפֵר לִי עַל מָה שְׁפָגַנְתִּי בַּבְּרִית קָדְשָׁ מְגֻנוּרִי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְזַכְנִי מִתְּהַרֵּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשָׁלָמוֹת, בְּקָרְשָׁה
וּבְטַהֲרָה כְּרַצְונֶךָ הַטּוֹב:

וְתַאֲילֵנִי בְּרָחְמֵיךְ תָּרְבִּים מִסְכָּנָת דָּרְכִּים, וְתַשְּׁמַרְנִי וְתַאֲילֵנִי
מִכֶּל מִינִי צָעֵר וַיּוֹרֵן וְעַפְוָב בְּדָרָה, וּמִכֶּל אָוָב וְאוֹיב וּמְסִטִּין,
וְתַהֲיה תִּמְיד עַמִּי בְּשַׁבָּתִי בְּבִיטִי וּבְלִכְתִּי בְּדָרָה, בְּשַׁמֶּךָ אַצְאָ
לְדָרָה לְשָׁלוֹם וּבְשַׁמֶּךָ אַעֲבָר תְּדָרָה בְּשָׁלוֹם, וְאַשּׁוֹב לְבִיטִי לְשָׁלוֹם,
וְתַאֲילֵנִי מִכֶּל מִינִי הַזְּיוּקָת וְהַפְּסָד בְּדָרָה, בְּגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַנִּיות,
בְּנוֹף וְגַפְשׁ וּמְמוֹן, וְשִׁמְרָא צָאתֵנו וּבָזְאָנו לְחִימִים טּוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
מִעֵתָה וְעַד עוֹלָם, וְתַגְבֵּנִי לְפָנָן אֶדְקָה קָדָם צָאתִי לְדָרָה, בְּמוֹ

שכחותוב, צדק לפניהם יהלך וינשם לדרך פעמייו. ועל-ידיהם תבונן לפניהם הדרך. אתה ברוחםיך הרבהם, תלך לפניהם להנחותיהם הדרך אשר אלך בה, ותאריך לפניהם באורך הנדול, ותביאני ותגיעני למחוז חפציכי לחיים ולשלום ברצונך הטוב:

ובכן תריחם עלי ברוחםיך הרבהם, ותחנני בחסדייך הנדולים, ותשמרני ותצילני מכל מני אסורים ואורייתא ורבנן. ותונני לעסוק בתורתך הקדושה תמיד יומם וليلת, ותעוררני ללמידה בחתמרה גודלה ספרי הפסוקים, ותהייה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, לבירר כל דיני אסור ותהר, ואזובה לידע בברור כל הדיןאים לאמתן, עד שאזובה על-ידיהם לבירר הטוב מן הרע, הבהיר מן הפסול, הטהhor מן הטמא, המתרמן האסור. ותונני ללמידה בקדשה ובטהרה גודלה, ללמידה וללמוד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורה באחבה בקדשה גודלה, ואזובה להיות צדיק ולמן באמת, ותונני לשמרות ותكون הברית בכל הבחינות, בתכליות השלמות, לשמרות ברית עלאה ולשמירת ברית תפאה, בקדשה ובטהרה גודלה באמת:

ובכן תחנני ברוחםיך הרבהם, ותעוררני ותושיעני תמיד, ותונני לכטופהין דקדשה, שאחיה נכסף ומשתוקק תמיד אליך ומתרגענו לעבודתך באמת, ליראותך ואהבתך, וכל היום בלו תהיה תשיקתי ותקותי וכטופי ונגעוני רק אליך ולבודתך באמת, ועיני וחיי כלות כל היום להשיג עבودתך האמתית, כמו שכחותוב, כלתה לחשעתך נפשי לברכה יחלתי. כלו עני לאמרתך לאמר מתי תנחמוני. נכספה ונעם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבני וברשי ירגנו

לְקוֹמֵטִי תְּפִלּוֹת

אל אל חי. בלה שארי ולבבי צור ללבבי וחלקי אלהים לעולם.
צמאה לך נפשי כמה לך בשרי הארץ זיה ועיף בלי מים. צמאה
נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:

אבי אבי רכב ישראל אבי אדוני מלכי ואלהי, צור ללבבי
וקדושי, אתה יודע עצם רחוקנו מפה עבשוי, אשר אי אפשר
לבנות החרקחה בשום לשון שבולם, ואין לנו שום סמיכה,
כפי אם לבסוף ולהשתוקק ולהתגעגע אליו ולצפות לישועתך
ולקוות לרוחمية, כאשר גלית לנו על ידי צדיקך האמתאים,
שהכופין והשתוקקות דקדשה הם בעצםם טובים מאד, על
בן באתי לבקש מלפנייך יהוה אלהי ואלהי אבותי, החזן בתוקני
והמשתדל בהצלת, שתזובני ברוחمية הרבים ותרזילני לבסוף
ולהתוקק ולהתגעגע אליו תמיד ובלבם שלם. ותצילני
ברוחمية הרבים ותשمرני ותמלט נפשי מכל מני בסופין
רעים, ומכל מני השתוקקות ונגעונעים רעים, מכל מני תאונות
ויהרוים רעים, ולא יעלה על לבי שום בסופין והשתוקקות רעים
כל מעטה ועד עולם:

וთעוררני ברוחمية הרבים שאוכבה לדבר ולהוציא באפי את
הכופין והגעונעים טובים שלי, ותעוררני תמיד לפresher כל שיחתי
לפניך בכל לב ונפש, ואוכבה להרבות בתהבותך ובשיחתך
במי לבין קוני תמיד, ואוכבה לשפוך כל شيء לפניך תמיד, וכל
אשר עם ללבבי אשיחתך לפניך מלא רוחמים, באמת ובתמיות,
בסופין גודלים והשתוקקות נמרץ אליך, עד שאוכבה לעשות
נפשות רבות דקדשה על ידי הבופין הקדושים שלי שאוכבה

להוציאם ולפזרם בפי בפירוש בכל יום ויום חק ולא יعبر. ואזכה לעשיות על-ידיו נקדות קדשות לאותיות התורה, ולצער אותיות התורה לטוב, והוא נעים אצלי כל דברי התורה הקדושה שם חיים, ואזכה להתרחק מכם ובבעודתך תמיד לעולם ועד. ותשמרני ותצילני תמיד שלא יתרגלו ולא יתרדק بي וברעי שום נפש רעה חס ושלום, היוצאת ונעשה מכסופין רעים חס ושלום, ותעוזני שיצאו מני תמיד נפשות קדשות וטובות הרבה, על-ידי כסופין הטוביים שלנו שנוציאים בפניו ויתגברו אלו הנפשות, ויעזרו כל העולם בלו בתשובה שלמה באמת, עד שישבו כלם אליך לעשיות רצונך באמת:

ובכן הרחם עליו ותוציאנו ותזינו לאכל בקרשה גוזלה ונוראה, עד שתיה אכילהנו בבחינת לחם הפנים, ותעוזנו בשל העופות וכל הרכבים ומולות, יהיו כלם טורים בשבייל פרנסותינו, ותסיר כלם מעלהם, ויקם מקרה שבתו, סר כלם מעלהם ויהוה אתנו אל תיראמ. ותבטל חכמת הטעמן העולם, ותעקר ותשבר ותבטל דעותיהם היפותן מן העולם, ותתגלה מלכותך והשנחתך לכל בא עולם, ויראו הכל שאין שום טبع בעולם כלל, רק הפל מתנהג בהשנחתך בלבד. ותאיר עליינו באור פניך ואל מסטר פניך ממנה. האירה פניך על עבך הושיעני בתשכה. וירע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויראו הכל כי אתה משגיח בהשנחתה פרטיה על כל דבר שבעולם, בפרטיו פרטיות בכל-עת ובכל רגע, ואין שום דרך הטעם בעולם כלל רק הפל מאתק לך. פנה אליו וחנני תהה עזך

לעבך והושעה לבן אמתה. פגיך הארץ בעברך ולמרני את חיקך. נסח עליינו אור פגיך יהוה. ותבטל חכמת הטע וחכמת הכוּבִים ומולות מן העולם הנמשכין מהסתרת פנוי יהוה, ותגלה אמתה חכמת הגנת פנוי השגחתך בעולם, אייך אור פנוי יהוה חופה עלינו כל היום ומנהיג עולם בהשגה פרטיטית, בחקמה נפלאה ונוראה אשר אי אפשר להשיג, ומסתיר עבשוי הונחתו בדרך הטע. וידעו הפל שוגם הטע בעצמה, אתה מנהיג בהשגחתך לבך וגם הטע היא השגחה. ותמלא רחמים עליינו, ותמשיך גם עבשוי הונחה שתיהה לעתיד, שאו תבטל הטע לנMRI ותנהי את עולמך בהשגחתך לבך, ונזקה שוגם עבשוי תנהי אתנו בטהרך לבך בלי שם דרך הטע כלל:

וთערנו שתיהה אכילה לנו בקדשה גודלה כל-בך, עד שתיהה השלחן שלנו מכפר במזbatch, ויהיה נאמר על השלחן שלנו זה:
השלחן אשר לפנוי יהוה:

ויתמהר ותחיש לנו גאלת עולם, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה לנו בית קדרונו ותפארתנו, ושם נעלח ונרא אה ונשתתחו לפגיך בשלש פעמי רגלו בכתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל-זוכרך את-פנוי יהוה אל-חייך בפקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את-פנוי יהוה ריקם. איש כמותנו ידו בכרכבת יהוה אל-חייך אשר נתן לך. ונזקה לסדר בבית-המקדש לחם הפנים לפגיך תמיד. ותוציא מה מנורתך ותתגלה השם בתקפה, ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותתן לנו כמה לקבל עצם אור החמה שתתגלה

לעתיד בתקפה ובגבורתה, ותרפאננו עליך מצל תחולאינו
ומצל מאוביינו רפואת הנפש ורפואת הנוף, ותתן ברחמים
כל הפנימים שפנינו לפניה בכל העולמות כלם, ויקים מקרה
שבחוב, וזרחה להם יראי שם שמש אדקה ומרפא בכנפה.
ותבניהם את השפע והפרנסה מן החיזן לפנים לתוכך הקדשה, ולא
תליך עוד רבוי השפע והפרנסה להעבות והרשעים חס ושלום,
רק כל השפע טוב והפרנסה והעשרות יהיה נמשך לנו מאתה.
ותקיים לנו מקרה שבחוב, יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
הشمימים לחת מטר ארץ בעתו ולברך את כל מעשה ירכך וחליטת
גויים רבים, ואתה לא תלוחה בירוזאלה אליהך ברוך באשר דבר
 לך והעבetta גויים רבים, ואתה לא תעטט ומשלו בוגדים רבים
 ובך לא ימשלו:

חום וחמל עליינו ומלא משאלוינו ברחמים, זובנו לקדשת
שבת-קדש, ולשמירת הברית באמת, ולשמירת אסור והתר,
ולאמונה שלמה דקדשה באמת, ותchnנו מאתך חכמה בין הדרות,
ותשפייע עליינו מרות תרחותנות תמיד, ונזוכה לרחים על הבריתות
למן צדקה הרבה בשמחה גודלה לעניים הגונים הרבה. וענינו
זובנו לבסוףין דקדשה ולהשתוקקות נמיין לשמה ולשבודתך
באמת תמיד, ומן לנו פרנסותינו בהרחה גודלה מירך המלאה
והרחה, למגן נזוכה לעסק בתורתך ובעבדותך ולעשות רצונך
באמת כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאיינו וצאצאי עמך בית-ישראל
מעתה ועד עולם, עד אשר נזוכה להתרבק ולהבליל לך תמיד
לעלות ולראות באור פניה, אלהים יתגנו ויברכנו יאר פניו אתנו

סלה. ותשמר לנו חסדי דוד הנאמנים, ותקיים לנו מקרה שכתוב, לעולם אשם לחשדי וברית נאמנת לו. ונראה עין בעין בשובו אל נoho בכתוב, כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, ונאמר, וננהלה בכבוד יהוה וראו כל-בשר יתכו בירפי יהוה דבר. ונאמר, ולא יבנף עוד מורייך והיו עיניכם ראות את מורייך. יהוה אלהים צבאות השיבנו חאר פניה וננישעה. יהיו לרצונם אמרירפי וחגינו לבני לפניה יהוה צורי ונואלי:

= לֵב =

אדני שפתاي תפתח ופי יגיד תהלהך. רבונו של עולם, אדון השמחה ותחרות אשר השמחה במעוגה, וברחמייך ערבים בראת שzon ושמחה, חתן וכלה, גילה ורשות, דיטה ותירות. ובמי ברחמייך ערבים שאוכבה לקים מצות הנכסת כליה לחפה בתכליות השלמות, בקדשה ובטהרה גודלה, ואוכבה בכל עת לשמה חתן וכלה, לשמהם בכל עז וחרות, להרבות בכל מיני שמחה לפניהם, ולרכד לפניהם בכל כח שמחה וחרוה גודלה, ואוכבה על-ידי הרקודין להמתיק כל הדינים מעליינו ומעל כל ישראל. ותתן שמחה בלבך עד שיתנשאו רגלי עלי-ידי שמחת הלב, לרקד הרפה לפני חתן וכלה, ולפוז ולכרבר בכל עז לפניהם, ואוכבה על-ידי הרקודין להמשיך ה' (חמש) אלףין שבבינה, להמתיק על-ידי-זה כל השד דינים, ותתפרק הרין לרחמים פשוטים, ונכח להמשיך עליינו כל ה' (חמשה) קולות הקדושים, ויקנים מהריה מקרה שכתוב, עוד ישמע, בערי יהודה ובছוצות ירושלים, قول שנון וקול שמחה קול חתן וקול כל אומרים הוו את יהוה

צַבָּאות כִּי טוֹב יְהֹה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וְאַוְכָה תָּמִיד לְעַסֶּק בְּתוֹרָה
וְתִפְלָה וְאַדְקָה וּמְעֻשִׁים טוֹבִים בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה, עַד שְׁאַוְכָה
לִיחֶד וְלִחֶבֶר חַטֹּן וְכֹלה הַעֲלִיּוֹנִים. וּתְרַחַם עַל בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל עִם
קָרְשָׁה, רַעַיָּתָה הַמְשׁוֹבָה אַחֲרִיק, בְּלָה קְרוֹאָה בְּנֵיעִמָּה בְּאַהֲבָתָה
וּבְחַמְלָתָה, וְתִמְתַּיק וְתִבְטַל בְּלַד הַדִּינִים מַעַל בְּלַעַמְךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּרוֹחֲנִיוֹת, וְתִשְׁפַּחַנוּ בִּישְׁוּעָתָךְ תָּמִיד וְתִמְהָר וְתִחְיֶשׁ
לְגַאֲלָנוּ, וְתַעַלְנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנו וְתַבְנֵה בֵּית־קָרְשָׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ,
וַיַּקְרִים מְהֻרָה מִקְרָא שְׁבָתוֹב, אוֹ תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחְול וּבְחַרִים
וּזְגִנִּים יְחִידָה. וְהַפְּכָתִי אֲבָלָם לְשָׁוֹן נְחַמְּתִים וּשְׁמַחְתִּים מִגּוֹנִים.
וּגְזִבָּה לְרֹאֹות בְּנָעָם וַיָּהִי, בָּעֵת שְׁתַתְעַטָּר בְּעֵטרָה תִפְאַרְתָּה עַל־יִדָּי
מְעֻשִׁים טוֹבִים שֶׁל בְּלַיְשָׂרָאֵל עַפְקָה, בְּאָמוֹר, אָזְנָה וּרְאַנְהָה בְּנֹות
צִיּוֹן בְּמַלְךָ שֶׁלְמָה בְּעֵטרָה שְׁעַטְרָה לוּ אָמוֹן בַּיּוֹם חַתְּגַתּוּ וּבַיּוֹם
שִׁמְחָתָה לְבָבוֹ. בְּמַהְרָה בִּימֵינוֹ אָמָן:

— לֵג —

רְבּוֹן עַלְמִין אַנְתָּה חֶד וְלֹא בְּחַשְׁבָּנוּ, אַנְתָּה הוּא עַלְאָה עַל־בָּל עַלְאיָן
סְתִיְמָא דְבָל סְתִיְמִין, לִית מְחַשְּׁבָה תִּפְיִסְחָה בְּךָ בְּלָל, אַנְתָּה הוּא
מַמְלָא בְּלַעַלְמִין וּסְזָבָב בְּלַעַלְמִין וְלִית אַתְרָ פְּנֵי מַנְךָ בְּלָל, בַּי
מַלְאָ בְּלַהֲרִין כְּבָזָד וּמַלְכּוֹתָךְ בְּכָל מְשָׁלָה וְאַתָּה מַתִּיחָ אֶת
כָּלִים, בְּלַצְבָּא מַעַלְהָה וּבְלַצְבָּא מַטָּה, בְּלַהֲיכִילִין וּהַמְּדִרְנוֹת
הַקְּרוֹזּוֹת, וּבְלַהֲיכִילּוֹת וּהַהֲיכִילִין שֶׁל הַטְּמָאָה וּהַסְּטָרָא אַחֲרָא,
וְאֶפְלוּ בְּעַשֶּׂר בְּתִרְיַין דְּמַסְאָבוֹתָא מַלְבָשׁ חַיוּתָה, יַתְבַּרְךָ לְעַד
וּלְגִנְזִחִים, וְאַיִן שָׁוֹם סְטָרָא אַחֲרָא וּקְלָפָה וּטְמָאָה בְּעוֹלָם
שֶׁלָא יְהִי מַלְבָשׁ בְּחַם חַיוּתָךְ יַתְבְּרָה, בִּי אַתָּה מַתִּיחָ אֶת בָּלִים,

ומבלעדיך אין להם שם חיים וקיים כלל. ואפלו בכל לשונות הגויים ובכל המדוז רעות ובכל התאות רעות, ואפלו בכל העברות והאסורים שבתורה מלכש וMASTER חיותך יתברך, כי מלכותך בכל משלחה. על כן באתי לפניה וזה אלהי ואלהי אבמתי אדונך כל, להלוות ולהנני פגיעה ולשתח בפי לרחמייך וחנינותיך, שתהנני בחסידך הגדולים, ותשפיע עלי שכל נורעת דקירה ובכם גבורה מأتך, שאופה להתגבר על יצרי הרע ולכוסו להשתעבר לך באמת, ואוכבה להכיר אותך ולהתקרב אליך בכל מקום, בין בטיבו בין בעקו חם ושלום, תמיד אתקרב אליך, ואוכבה לקיים מקרא שבתו, בהזה איהל דבר, באלהים איהל דבר ולהתדבק בה תמיד, ותשוב בתשובה שלמה לפניה מפקום שאני שם אליך באמת, ולשוב בתשובה שלמה לפניה מפקום שאני שם עכשו בעת זאת, ואם בעונותי הרבה נפלתי למקומות שנפלתי וירדתי למקומות שירדתי, אף על פי כן אני מאמין באמונה שלמה, שגם במקומות שאני שם עכשו בעת זאת, גם שם אתה נמצא, כי לית אחר פניו מך ובכל הפקומות ממושלתך. על כן חום וחרמל עלי, ולא תסתור פגיעה ממיי אפלו במקומות הללו המנגנים פאוד, גם שם ירד תנחני ותאנוני ימינה. מלא רחמים, מעשי ידיך אל טרכ אחו בי והוציאני מתרה מכל אלומקומות הsharpils והמנגנים, ותערני לבקש אותך תמיד בכל הפקומות שאני שם, ואוכבה לקיים מקרא שבתו, ובקשותם ממש את זהה אלךיך ומצעאת כי תדרשו בכל לבך ובכל נשך. ותהי נמצאה עמי תמיד בכל עת, ותקרני אליך ברחמייך אף על פי שאני

זוכה לדריש ולביקש אותה בראי. ותקים מקרים שבטוב, גדרשתי
ללא שאלו נמצאת לי לא בקשני אמרתי הגני אני אל-גוי לא-
קראי בשמי, שטחתי אליו כפי, פרשתי ידי כל-הימים, נפשי באرض
עיפה לך סלה. אליו נשאתי את עיני הישבי בשמיים. חננו יהוה
חננו כי רב שבינו בו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטנו.
דבקה לעפר נפשי חני בך-בריך. כמה עורתה לנו ופדרנו למן
חסך. חושה לעורתה אדני תשועתי. ומחר לחלאני ולהוציאני
מכל אלו הנקומות המגניות והמטוגנים והגנוקים והמנושים
מאוד. אל תבלعني מצולה ואל תאטר עלי באך פיה ומחר לנאלני
ברחמייה, ולהוציאני ולהעלותני ולטהרני מכל הפגמים שפנמתי
לפניהם, על-ידי כל החטאיהם והעונות והפצעים שחטאתי ושבועתי
ושפצעתי לפניך מגורי עד היום הזה, בשוגן ובמוד באנס
וברצון. חום וחמל עלי ותשפיע עלי פח וגבורה דקומה מן
הכח והגבורה של האדים האmortאים אשר זכו לבכף את יצרים,
אשר הם דומים למלך יהוה צבאות מפש, ועמדו בנסיות
רבות אין מספר, וכבשו את הארץ וככפו את יצרים תחתם, עד
אשר שברו ובטלו את יצרים לנמרין, זכו להתדרבק בה באמת,
בתכלית הפעלה והשלמות שאין שלמות אחריו. ובכוחם וכחם
הגadol נשענתי, שתחים ותחמל עלי בזוכותם, ותשפיע עלי מפחד
ונבורותם, ותעורני שאזכה נס-גן לבכף ולהכני ולשבר ולבטל
את יצרי הרע, שאזכה לשבר ולבטל כל התאות רעות ומדות
רעות לנמרי ולא ישאר بي שום רע כלל, ואזכה לשוב בתשובה
שלמה לפניך באמת ובלב שלם. ותעורני שהרע שנאחו בי

יפל ויתבטל לנמרוי, והטוב והתורה הקדושה הנעלם ונסתור ב' י' ובמדותי, הפל יתברר ויתגלה ויתוסף עליו או ר' מלעלא, עד שאזוכה לננות ולhair כל הטוב שבי. ותונכני לעלות מדרנא לדרנא בקדשה גודלה, עד שאזוכה להתקרב אליה, ולהתדבק ב'ך ובהתורה הקדשה באממת ובתמיות. ותפתח לי או ר' הדעת שאזוכה להכיר אותה ולהתדבק ב'ך תמיד באהבה יתרה, באהבה רב'ה ואהבת עולם, באממת ובאמונה, בקדשה ובטהרה, ותמעט האצטומים והלבושים והמסכים המבדילים, ותונכני לירע ולהכיר אותה ב'ך אצטומים ולבושים רבים, ותקרבני אליך בהתקבות גודל ובהתגלוות הדעת דקדשה מעטה ועוד עולם:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, פודה ומайл, גואל חוק, חושב מחשבות לבב ידך ממך נחת, עומד על ימינו וסמכני, ועוזני והשיעני, שאזוכה לבפ' את יצרי להשתעבד לך, ואזוכה לשבר ולבטל כל התאות וכל תפדות רעות שנתקאהו بي. ותונכני מעטה לימי טוב, ואזוכה להכיר חימיטוב על-הימירע, להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל הימי רע תחת חימי טוב, ואזוכה להבין ולראות ולמציא ולגולות הטוב המליך ביימי רע, ולברר הטוב מן הרע. ותחום ותחמל עלי מעטה, ותאיילני ברחמיך תמיד מיימי רע, שלא יהיה להם שם במה להתגבר עליו חס ושלום, כי בעונתי בבר עברו עלי ימי רע הרבה יותר מדי, עד אשר בshall כה הסבל. חום ותחמל עלי מעטה, והאיילני ומלפני ופדה נפשי מן חימי רע, ועוזני וונכני לשבר ולהכניע ולבטל כל חימי רע תחת חימי טוב, והאיילני מפל רע, מפל מכשול עון, ומכל התאות

ומהות רעות, ואזוכה לקדש עצמי בפרט לי, בקדשה גדולה. ואזוכה מעתה שיזהיו כל ימי טובים, ואבללה ימי בטוב האמת, ושנותי בוגען העליון, שאזוכה לעסק כל ימי בעבודתך ובתורתך באמת, ולהתדרבק ולהקלל בה ביראה ואהבה גדולה, באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד, ואזוכה לךם מקרא שכתבוב, سور מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. ואזוכה לבקש שלום תמיד, שיזהיה לי שלום במדהו ובעמאותו, שתמיד אמצא השם יתברך בכל מקום ובכל זמן ובכל ארם. ותויבני תמיד שאזיה רודף שלום, לעשות שלום בין ישראל עמה, בין ארם לחברו ובין איש לאשתו, בקדשה ובטהרה גדולה, ותעוררני שאזיה بكل העוזים שלום בין ישראל לאחים שבשמיים:

ותויבני לעסק בתורתך הקדושה תמיד, ועל ידייך תקרבי
בכל פעם יותר אל השלום, כמו שבתו, דרכיך דרכי נעם וכל
נתיותיך שלום. ותעוררני לךם את כל הבורי תורה באהבה,
ואזוכה לךם כל התרין' מיצות דאוריתא וכל המיצות דרבנן, עם
כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקוקיהם. ואפלו
המצות שאי אפשר לכל אדם לךם עכשו, תונבנוי ללמד ולהנות
בهم ולקיים ברוחניות על ידי עסק התורה, ועל ידי כלויות של
עמך ישראל, על ידי עצם אהבה והשלום שיזהיה בין כל ישראל
עמה, ואזיה נכלל בתוכם בכלiot גדול, עד שגהיה אנחנו כלנו
בני ישראל עמך הקדוש נחשבים כאיש אחד:

וთעללה אoti מעלה מעלה חייש כל מהה, עד שאזוכה להיות
כלו (כל) טוב באמת, עד שאזוכה ברוח מיך ובכחך הנורול ובכח

הצדיקים האמתיים, לנשות ולהאריך ולמצוא הטוב הכבוש ונסתור בין כל הרשעים ואפלו בין העבומים, עד שאפלו בשאדרבר עם העבומים והרשעים, או בשאראה מחותיהם הרעות, או בשאהיה מכරח לעסוק באיה עסוק או משא ומתן עם העבומים והרשעים, אזובה תחיה תמיד למציא ולגנות חיות אלחות השוכן ונסתור בקרבתם בכל לשונות הגויים ובכל מחותיהם הרעות, ותענוני שתתקוף בשאדרבר או אהיה עוסק עליהם יפל הרע לפני, והטווב והקדשה השוכן שם יתגלה ויאיר באור גדול, ויהיו נתגלוין אותיות התורה המלבשין שם, שם מהין כל הדברים שבעוולם, ואותיות יהוי בזלותות ומיצטרפות, ויתוסף עליהם אור רב מלעלא, עד שנזוכה ללקט ולביר אוותיות התורה הקדושה מכל לשונות העבומים ומכל מחותיהם הרעות, ולבנות מהם בנינים שלמים הקדשה. ויקים מקרא שבחות, ברכו יהוה מלאכיו גבורי כה עוזי דברו לשם בקול דברו. ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עוזי רצונו. ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלו ברכי נפשי את יהוה:

רבונו של עולם, אתה ידעת, כי לא היה עולה על דעתך לבקש כל אלה מלפניך, כי אפרע-על-פי שאיני יודע כל התרחקותי ממה, אבל אפלו לפי מעט ידעתני מהתרחקותי ממה, נסיבון לא היה עולה על דעתך לבקש על מעט מלאה. אך אתה יהוה, ידעת את לבבי, כי כל דברי תחנותי ובקשותי וכל תקוני ו.mapboxתי ערין, הוא רק על זכות וכוח הצדיקים האמתיים אשר אנו חוסים בצל בונפיהם, על כן עליהם אני נשען לבקש ממה כל אלה, כי Почем הנידול מכך אפלו עלי, אפלו בהתרחקותי העזום מאד בל'

שעור וערך אֲפִ-עַלְ-פֵּיבָן בְּכֶחָם הַגְּדוֹלָה אָנִי בָּטוֹחַ וּגְשֻׁעַן וְגַסְמֶךָ וְגַאֲחָן. שְׁעַדְיוֹן יֵשׁ לִי תְּקוֹהַ לְזִכּוֹת לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֵיךְ וַיּוֹתֶר וַיּוֹתֶר מִזֶּה, כִּי רְחַמֵּיךְ לֹא בְּלִים, וַיְכוֹת וְלֹחֶם וְגַבּוֹרָת בְּלִי הַצְּדִיקִים הָאֲמָתִים אִינּוּ נְסָפָק לְעוֹלָם, וְאֵין שָׁוֹם סְטָרָה דְּמָסָא בָּא שְׁתָוֹכֶל לְעַמֶּד גַּגְדְּשָׁתָם וּמַעְלָתָם וְגַבְּהָם וְתְקַפָּם וְחוֹזְקָם וְכֶחָם וְגַבּוֹרָתָם. וַיְכוֹתָם וְכֶחָם הַגְּדוֹלָה יַעֲזֹר וַיְגַנֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לָנוּ וְלֹכֶל הַחֲסִים בָּהָם, כִּי גְּדוֹלִים צְדִיקִים בְּמִתְּחָתָם יוֹתֶר מִפְּתִיחָהָם, וְהֵם גְּקָרְאִין חַיִּים תָּמִיד. וַתּוֹכְנִי לְהִזְמִית רְגִיל בַּיּוֹתֶר לְבוֹא עַל צִיּוֹן קְבָרִיהָם הַקְדּוֹשִׁים וְלְהַשְׁתְּטִיחָה שֶׁם וְלְפִרְשָׁה שִׁיחְתִּי לְפִנֵּיהם בְּאֶמתָה, בְּאֵלֹהִים הַיּוֹתְרִים תְּיוֹתָם וַיּוֹתֶר וַיּוֹתֶר, וְאוֹכֶה לְעֹזֶר רְחַמֵּי לְבָם עַלְיָהָם וַיְכִמְרוּ רְחַמְמִים פָּלִיא, אֲשֶׁר אָנִי בְּלוֹא וְסָגָר בְּךָ שְׁנִים בָּמִקְמוֹת בְּאֵלֹהִים הַרְחַקִּים מִפְּנָה, כִּאֲשֶׁר הֵם יוֹדָעִים בְּבִרוּרָה בְּלָעַנְגִּינוֹ וּמְהֹוֹתָנוֹ בָּזָה הָעוֹלָם הַעֲוֹבָר, מְתַחְלָה וְעַד סָוףָה, וְהֵם יוֹדָעִים עַצְם הַרְחַמָּנוֹת שִׁישׁ עַל הָאָדָם הַעֲוָר בְּעַוּלָם הַזֶּה בְּאַורְחָה גַּטָּה לְלִין, וְאַינוּ חֹשֵׁב עַל אַחֲרִיתוֹ מַה יַּعֲשֶׂה בְּעַוּלָם הַעֲוָר וְהַקִּים לְעַד וְלִגְצָחָה נָצִחים. מְרָא דָעַלְמָא בְּלָא, הַנּוֹפֵשׁ שְׁלָךְ וְהַגְּשָׁמָה שְׁלָךְ חֹסֶה עַל עַמְלָה. וְעַשֶּׂה לְמַעַן שְׁמָךְ, וְעַזְרָנִי וְהַשְׁעִינִי יִשְׁועָה שְׁלָמָה אֲמָתִיתָה:

וּזְבִּנִי לְהַתְּדִּבֶּק בְּךָ תָּמִיד בְּאֶמתָה, וְלַהֲכִיר אֲהַבְתָּךְ הַגְּדוֹלָה שָׁאַתָּה אָוֶה בָּאת עַמָּה יִשְׂרָאֵל הַקְדּוֹשָׁ, אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בְּנוּ מִכֶּל הַעֲמִים וּרְוַמְּתָנָה מִכֶּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקַדְשָׁתָנוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בְּחָם מִלְּבָשָׁ אֲהַבְתָּךְ הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר אָתָה אָוֶה בָּאת עַמָּה יִשְׂרָאֵל אֲהַבָּה אֲמָתִיתָה, אֲהַבָּה וְחַמְלָה שָׁאַיָּה לְהַקְזִין וְתְכִלִּתָה. אֲשֶׁר מְאַהֲבָתָךְ

הגדולה ומחמלה האמתיית על עמק יישראל הקדוש עצמאית אלוהות בביבול, והלבשת אהבתך בתורה ומוצות הקודושים אשר נתת לנו באהבה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר כל מצויה ומצויה היא שעור ומצוות הקדוש, כדי שנזקה על-ידי ריזה להבריר אותך ולהשיג אותך ולעברך באמת ביראה ואהבה. חום ותחנני וונני לקיים כל מצוותך באהבה גדרולה, ותעורני ברחמייך הרבהים שאופת להשיג ולהבין אור האהבה שב דעת, שהוא סתר תורתה, שהיא אורייתא רעתיקא סתימאה, דעתך לאתגלאי לעתיד לבא, שהיא האהבה הגדולה שהיה ביןך ובין יישראל עמק קדם שבראת העולם, אשר האהבה הזאת היא למעלה מהומן והמדות והימים, אשר אי אפשר להשיג אור האהבה הזאת, כי אם על-ידי צדיקים אמתיים הכהנים את יצרים, ומבטלים כל התאות והמדות רעות בתכלית הבטול, ולבקם ברשותם. אבינו מלכנו, עורי ברחמייך להתקרב ולהתפרק ולהפלו בהצדיק האמת הזה אשר יש לו כוחה, להכנים ולהאריך נס בנו אור האהבה הזאת שב דעת. ותתנני ברחמייך הרבהים, ותעורני שאופת נס בן בונותיו וכחו לכוף ולהכניע ולשבור ולבטל את יצרי הארץ, ולסליך ולבטל מפני כל התאות וכל המדות רעות, וייה לבי ברשותי תמיד, ואקשך כל המדות והימים שבלב אל הדעת הקדוש, ובמו שבחדעת הקדוש המשרש בנו, אנו יודעים שמלא כל הארץ בכוךך, עד אשר בפי מעט התנוצצות הדעת שמתנוצץ בנו, מגלהתך ורוממותך ויחודתך ואחדותך וממשלתך, והוא מtabטלים לנMRI כל התאות וכל המדות רעות כלל, ולא

היה אפשר לנו להרים את ידינו ואת רגלוינו בילדך. כן תעוזנו שגנבה לקשר את הלב ומדתו אל הדעת הקדוש הזה, ויהיה לבך בראשותיך עד שאוכבה ברחמייך לשבר ולסילק ולבטל מני כל התאות וכל המחות רעות, ויהיה נבלם הלב ומהותיו הטעים בהදעת הקדוש, ויקבל לךibi ומדותי מאור האהבה שבדעתך, עד שאוכבה גם בזמנם ובימים ובמאות, להשיג ולhabין ולטעם טעם או רהענו שהוא אור האהבה שבדעתך, ואוכבה להבין ולהשיג סתרי תורה אמתאים. ותונני ותערני לעלות בכל פעם, להתקריב אליו ולאל תורת הקדושה ואל השלום, בהתקרבות גדוול יותר ויתר, ואוכבה תמיד להשיג סתרי תורה הנבוכים יותר:

ויבנו ברחמייך הרבהים, שייתגלה לנו התורה הגנזה והצדיקים הגנוזים, ואם אמנים אין העולם בראש עכשו להשתמש באור הגנוז הזה, שהיא התורה הגנזה והצדיקים הגנוזים. אף על פיiben תשא עמו לפנים משורת הדין, ותעורר רחמייך וחסידיך האמתאים עליינו, ותעוזנו בטובותך וגננותך הגודלים, שנוכה שייתגלו לנו ברחמייך הרבהים, הצדיקים הגנוזים והתורה הגנזה, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, שאין לנו עכשו שום סמייח ותקווה, כי אם על ידי הצדיקים הגנוזים והتورה הגנזה, כי הם לבדים מגינים עליינו עכשו בעמק הנחלות המר הזה, בעוקבא דמשיחא. חוסך עליינו ברחמייך, יהמו מעיך עליינו ועוזנו לבבש את יצרנו לسور מרע לנמרין ברכזונך הטוב, ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שגנבה להנות ולטעם גם בעולם הזה מאור הגנוז וצפון וירוע לאדיקים, כמו שכתבוב, אור זרוע לאדיק וליישר ללב שמחה. וכתיב,

לְקוֹטִי לְד תְּפִלוֹת

אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלהיהם יאכלו. ותמשיך שלום על עמק ישראל לעולם, ותבטל כל מני מחלוקת מן העולם, עד אשר על-ידי רבי השלום, ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעובדתך וליראתך באמת, אפלו הרחוקים מן קדשך מאד מאד בתכליות הרחוק אפלו המשקעים והמלכלים בכל מני תועבות וטנופים ולבולוכים, כלם יתעוררו באמת וישבו אליך ממקום שם, על-ידי כמה הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לנלוות אלוהותך ולפרנס אדרנותך על כל בא עולם, ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים. ותמשיך גם עתה בעולם הזה, השלום הנפלא שאתה עתיד לנלוות לעתיד לבוא, במו שכחוב, ונגר ואב עם כבש גנבר עם גדי ירקוץ ועגל ובפיר ומריא ייחדו ונער קטן נהג גם. לא ירעו ולא ישחרתו בכל הרים קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה בימים מכם. ותקים מקרא שכחוב, בזירא ניב שפטים שלום תורתך ואין להם מכשול. יהוה עוז לעמו יתנו יהוה יברך את עמו בשלום. אמן נצח סלה ועד:

= לְד =

פי ידבר חכמאות ונהנות לבינוות. אלהים שמע תפלה האוינה לאמרי פי. נרכות פירצה נא יהוה ומשפטיך למראני. האוינה יהוה תפלה ותקשכה בקול תחנוןתי. שמע יהוה קול תחנוןני בשוני אליך בנשאי ידי אל דבריך קרשך. אל תט לבוי לדבר רע להתעלל עלילות בראש עת אישים פעלי און וכל אלחים במנעםיהם. לבב עקש יסור מפני רע לא ארעה. הט לבוי אל ערותיך ועל אל בצע.

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. עוזני רבונו של עולם, מרא דעלמא כלא, שאזוכה לקשר את לבי לאמרי פי, ויהיה בפי בן לב, ותצילני ברחמייך הרבים שלא ארבך לפניו שפתמי מרמה, ולא יהיה חלך לבי מאמרי פי, ואזוכה לשפה שיח ותפלתי ותחנתי ובקשתי לפניו בפה מלא ובלב שלם, עד שתתקשר לבי לאמרי פי בתחנותי ובקשותי, ותהי עמי תמיד ותשיעני ותעוזני ותזעני לפרש כל שיחתי לפניו תמיד בכל לב, ואת כל אשר עם לבבי אשיך לאפניך תמיד באמת ובלב שלם, ואזוכה להרבות מאד בהתבודדות ובשיחה בין לבין קוגי, עד שתתגלה ותאייר הנקודה הקדושה המשרשת בי שהיא בחינת צדיק מושל, כמו שכתיב, ועמך ישראל כלם צדיקים. והנקודה הקדושה זו את תאיר ותמשל עליך אמרי פי בתפלות ותחנות ובקשות. ואזוכה לקשר לבי לנקודה הקדושה זו באשר אמינו וחוק, עד שתאייר הנקודה הקדושה חזאת מפני לבי, עד שתתגלה אור האהבה הקדושה להשם יתברך, המשרשת בי, ועליך יריזה יתבטל ויפל מלבי חרפתי לב, ערלה לב, שכירת לב, שהם כל התאות רעות ומדות רעות ומחשבות רעות והרהורים רעים ובלבולים השרין על לב, עד אשר כלنبي נשבר ונשחת ונתקלקל מאד מאד עליך רבי תחרפות הלו. ובכלם יתבטלו מפני לנMRI عليك עלייך או רנקודה הקדושה שב, שתונכני שתתגלה ותאייר מפני לבי, עליך דברי תחנות ובקשות ותחוורות אליך ולעבדתך, שאזוכה לאומרים באמת ובלב שלם מעומק אღם באמת לאמת:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים, חומל דלים, שומע אנחת

אֲבִיוֹנִים, רֹאָה בַּעֲלָבּוֹן עַלְוִבִּים, הַחֲפֵץ בַּתְּשׁוּבָתָן שֶׁל רְשֻׁעִים
וְאַינוֹ חֲפֵץ בְּמִיתְתַּבָּם, אַתָּה יְדֻעַּת חֲרֵפָתִי וּבְשִׁתִּי וּכְלַמְּתִי נִגְדָּךְ בֶּלֶת
צָוָרָרִי. חֲרֵפָה שְׁבָרָה לְבִי וְאַנוֹשָׁה וְאַקְוָה לְנוֹר וְאַיִן וְלִמְנְחָמִים וְלֹא
כְּצָאָתִי. הַרְיָנִי לְפָנֵיךְ מֶלֶא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מֶלֶא חֲרֵפות וּבְזִינּוֹת,
מָה אָוֹמֵר מָה אָרְבֵּר וּמָה אָצְטָךְ, חֹסֵם וְחַמֵּל עַלִי, הַעֲבָר חֲרֵפָתִי
אֲשֶׁר יָגַרְתִּי בַּי מִשְׁפְּטִיךְ טוֹבִים. זָבַנִי לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שֶׁלְמָה
לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת, זָבַנִי לְפִרְשֵׁשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת וּבְלָבָב שָׁלָם,
בָּאָפָּן שָׂאוֹכֵל לְעוֹזָר הַנְּקָדָה הַטוֹּבָה שְׁשִׁישָׁ בַּי וְתָאִיר בַּי מִפְּנֵי לְלָבִי,
בָּאָפָּן שָׁאֹזֶבֶה לְתַקֵּן אֶת לְבִי הַפְּנוּס מָאָד. וְאֹזֶבֶה לְהַסִּיר וְלְבַטֵּל
מִלְבֵּי כָּל הַחֲרֵפות לְבִי וּכָל הַעֲרֵלָת לְבִי וּכָל הַעֲקְמִימִות שְׁבַלְבִּי,
כִּי לְבִי מַלְאָה עַקְמִימִות רַע מָאָד בְּלִי, שְׁעוֹר וּעֲרֵךְ וּמִסְפָּר. עַקְבָּ
הַלְּבָב מְפַל וְאַגְּנָשׁ הוּא מַי יָדָעָנוּ, וְאַתָּה יְהוָה חֹזֶק לְבִי וּבוֹחֵן בְּלִוּזָת,
רִפְאָ אֶת שְׁבָרִי וְחַבֵּשָׁ אֶת מִקְאֹובִי נְפִשִּׁי הַמְּרַבִּים מָאָד, חֹסֵם
וְחַמֵּל עַלִי רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, כִּי אַתָּה יְדֻעַּת רַע לְבָבֵי וְהַעֲקְמִימִות
הַרְעָ שְׁנָאָחוֹ וְגַתְעָרָב בְּלָבִי, עַד שְׁכֵל לְבִי מֶלֶא הַרְהָרוֹת וְתָאֹוֹת
וּבְלַבְלּוֹלִים הַרְבָּה מָאָד מָאָד בְּלִי שְׁעוֹר וּעֲרֵךְ וּמִסְפָּר, עַד שְׁקָשָׁה
לִי לְנוֹתָה וּלְשָׁקְטָה שְׁעָה אַחַת, כִּי בְּכָל עַת וּשְׁעָה רֹזְדֵפִין הַתְּאֹוֹת
וּבְכְלָבוֹלִים אַחֲרִי, וּמְחַרְפִּין וּמְשַׁבְּרִין אֶת לְבָבֵי, עַד אֲשֶׁר אַיִן
יָזַר שָׁוֹם דָּרָךְ וּנְתִיבָּה וּעֲצָה וּתְחִבּוֹלָה אֵיךְ לְהַמְלֹט מֵהֶם, וְאַפְלָוּ
מָה שְׁמַתְנֹצִיץ לִי עַדְין אֵיתָה הַתְּנוֹצִיצוֹת עִצּוֹת טוֹבָות, אַיִן מִקְיָמִם
מְעִזָּם חַלִּישָׁת הַדִּעָת וּפֹזֹר הַלְּבָב וּהַנֶּפֶשׁ:

רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, מַר לִי מָאָד, אַתָּה יְדֻעַּת מְרִירָוֹתִי הַעֲצּוּם, אַתָּה
יְדֻעַּת חֲרֵפָתִי וּרַע לְבָבֵי בְּכָל בְּחִינּוֹתִיהָ, בְּכָל פָּרָטִיהָ וּדְקָדוֹקִיהָ,

וain mi shiyele l'refao'ot oti, bi am atah leber yeho alhi v'alhi acotai, b'haskeret ha'amto'im leber, b'haskeret hanm leber, afid-alef-pi sha'ani yozeh la'daber apelo drorim alu ba'amta, ka'asher atah y'de'at, bi matzrapim otiyim be-kol minyi chirpotot v'biyonot, kel ro'i yel'yanu li yefteru b'shefha yenu' ro'ash. kel ha'yom be-l'mati gendi v'beshet pni be-shtani. mikol matzrap v'magedef mafeni aviv v'mtanekim. v'bekel ut v'renu m'arabek b'de'utai v'lavi kel minyi chirpotot v'biyonot. v'la'a di shmatzrapim otiyim v'mashbarim at la'be'i be-kol minyi ta'ot re'ot v'mahot re'ot v'herhorim re'usim v'menagim, af gam batzuk k'd b'shanani ro'ach le'sha'uni mut alik, v'lo'atzaf amrati l'rechmid v'chinnutik, batzuk k'd mala' la'be'i be-peniyot v'belbo'lim gedolim v'ngosot h'rot, asher ul-yidre'ah tefluti nemas'at ma'atuk ha's v'shalom, como sh'baton, tuo'bat yeho'ah be'gava' leb. v'utah ma' a'usha v'ma' ap'ul, la'heikan anous le'urah. ha'bi'tha be'unni bi ravo me'akobi v'izrotot la'be'i. ah, afid-alef-pi'ken ani mako'ah v'mihil l'rechmid harbim v'l'haskeret ha'gnuyim, bi atah yod'eu zefon la'be'i v'uzam sh'rash nukdati h'toba, asher ba'amta la'amto yish bi sh'rash nukdah to'ah v'korosha v'tehora, bi ani mu'reu b'it yisrael v'neshmati mis'reshat b'neshmat ha'azik ha'amti sh'ho'a sh'rash be-l'liyot neshmat b'ni yisrael. ul ben ba'amta la'amto b'feniyot sh'rash nukdati h'toba, ani zu'ek alik ba'amta v'bel'v sh'lam, sh'tchos u'li v'trahim u'li v'tchannu ma'ozar mahnit hanm, v'tau'reni la'sir mafeni ur'lat la'bi v'shevira la'bi v'chirpat la'bi. v'ozeh la'hotot la'be'i alik ba'amta la'amto, v'lesher ol-be'tel melavi kel ha'ta'ot re'ot v'mahot re'ot v'ukdimiyot sh'bel'v

וְרֹעַ הַלֵּב. וְתַחֲווּרֵנִי בַּתְשׁוּבָה שֶׁלְמָה לְפָנֵיךְ בְּאַמֶּת לְפָנֵיךְ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב שְׁלִם, וְאַזְכָּה מְתֻרָה לְלֵב טָהוֹר, לְלֵב טֹב, לְלֵב קָדוֹשׁ, לְלֵב
שְׁלִם, בְּרַצּוֹנָךְ הַטוֹב:

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, מַוְשֵׁל בְּכָל, אֲשֶׁר
בְּרָאָתָּה עַולְמָךְ בְּרַצּוֹנָךְ הַטוֹב, בְּשִׁבְיל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, כִּדְיַי שִׁיקְבָּלוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּُוֹרָה, וְעַל-יְדֵיכָה יוֹצֵא לִמְשָׁל בָּךְ בְּבִיכּוֹל, בַּמָּוֹ
שְׁבָרֶתּוֹב, צִדְיק מַוְשֵׁל יְרָאָת אֱלֹהִים. וּבְתִיב, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלָותָיו.
עַל בָּן אָוֹתָךְ אֲדֹרֶשׁ אָוֹתָךְ אֲבָקָשׁ, לְפָנֵיךְ אַתְּחַנֵּן לְפָנֵיךְ אַשְׁתָּטָתָה,
בְּקִידָה בְּכָרִיעָה בְּהַשְׁתָּחוּה בְּכִפְיפָת רָאשׁ בְּכָנִיעָת חִיל, בְּאַיִמָה
בְּיִרְאָה בְּרָתָת וּוֹיעַ, בְּלֵב נְשָׁבֵר וּנְרָבָה נָאנָח וּנְרָבָא, מִמְשָׁךְ
וּמִמְּרָטָה. צָוָר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשָׁו, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֲם עַלְיָנוּ לְמַעַן
שְׁמָה, וּוֹכְנוּ בְּחִסְדֵיכְךָ הָעָצּוּמִים לְהַתְּקַרְבָּה וּלְהַתְּקַשֵּׁר לְאַדִּיקִים
הָאֲמֹתִים, שֶׁהָם שָׁרֵשׁ בְּלִילוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וּוֹכְנוּ לְדַבֵּר עַמָּם
פֶּה אֶל פֶּה, וּלְשָׁמָעַ מִפְיהָם הַקָּדוֹשׁ דִּבּוֹרִים קָדוֹשִׁים, וַיַּדְבְּרוּ עַל
לְבִי דִּבְרִים הַמְתִינְשִׁבְין עַל הַלֵּב, וְאַזְכָּה לְקַשֵּׁר אֶת לְבִי לְדַבְּרֵי
פִיהָם הַקָּדוֹשִׁים לְגַעֲדָתָם הַקָּדוֹשָׁה, וְתִמְשֵׁל וְתִאֵר גַּעֲדָתָם
הַקָּדוֹשָׁה מִפְיהָם לְלֵבִי, וְעַל-יְדֵיכָה יַתְּבַטֵּל מַלְבֵּי בְּלַחֲרוֹפּוֹת לְבִי
וּבְלַחֲרוֹת לְבִי וּבְלַחֲרוֹת שְׁבָלֵב, וְיִהְיֶה לְבִי יִשְׁרָאֵל עַם יְהוָה
תָּמִיד:

וּבְכֵן הוֹכִבִּי לְדַבֵּר עַם כָּלְלִוּת יִשְׂרָאֵל עַם קָדוֹשׁ, בְּתוֹרָה
וְעַבְדָה וּוֹרָאָת שְׁמִים, עַד שָׁאַזְכָּה לְקַבֵּל הָאָרֶה טָבָה וְהַתְּעוּרָות
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, מִכֶּל הַגְּנָזָה הַקָּדוֹשָׁות שִׁישׁ בְּכָל אָחָד וְאָחָד
מִיְּשָׂרָאֵל מָה שָׁאַיִן בְּחַבְרוֹ. וּגְנָכָה שִׁיחָה אַהֲבָה וְשָׁלוֹם גְּדוֹלָה בֵין

כל יישראלי עמה, וכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים, עד שפלו עמו בית ישראל, נהייה נכללים זה בזה באהבה ואותה ברעות, וכל אחד יקבל מחברו התעוררות להשם יתברך מנתקה הקדושה שישי בחבריו יותר ממנה, ונケבל זה מזו ונעוור זה את זה לעבדותך ולתורתך באמת לאמת:

וַתָּזְבִּנִי בַּרְחַמִּיךְ הָרַבִּים, אֶזְתִּי וְאֶתְּ רֹעֵי וְאֶת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנוּבָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְדָבָר בֵּינוֹ לְבֵין קָוָנוֹ, וְגַעֲורָר לְבָנוֹ לִירָאת שָׁמִים, וְגַזְבָּה תָּמִיד לְפָרָשׁ שִׁיחַתְנוּ לְפָנֶיךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּלִשׁוֹן שְׁמַדְבָּרים בּוֹ, בַּרְחַמִּים וְתִתְחַנְּנִים גְּדוּלִים, וּבְדָבָרי רָצִוִים וּפְיוֹסִים הָרַבָּה, וּבְטֻעָנוֹת וְאַמְתָלָאות נְכֻנוֹת, וּבְהַתּוֹרֹות גְּדוֹלָה בָּאָמֶת, וּבְדָבָרי חַן וְתִחְנוּנִים, עד שְׁנוּבָה לְקַשֵּׁר לְבָנוֹ אֶל הַגְּקָרְבָּה הַקְדּוֹשָׁה שִׁישָׁ בָּנוֹ, שַׁהְיָא בְּחִינַת צְדִיקָה מוֹשֵׁל. וְגַזְבָּה לְהַעֲתִיר הָרַבָּה לְפָנֶיךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּמַה וּבְמַה בְּשִׁיחָה זוֹ תִּפְלָה, וְגַזְבָּה לוֹמֶר לְפָנֶיךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּמַה וּבְמַה תִּחְנוּנִים וּבְקָשׁוֹת וּוֹדִים וּתְפִלּוֹת וּלְפִצְרוֹת, וּנְתַחְזֵק וּנְתַאֲמִץ בְּתִפְלָה וּתְחַנּוּנִים בְּכָל עַז וּתְעַצּוּמוֹת. וְאֶל נְתַן דָמֵי לְה, עד שְׁתַחַגְנוּ, נִקְרָא אֶלְךָ עַד שְׁתַעֲנָנוּ, עד שְׁגַעֲורָר רַחֲמִיךְ הָאָמֶתִים עַלְנוּ, וְגַזְבָּה לְנַצְחָה אֶתְךָ בְּתִפְלָתֵינוּ וּתְחַנּוּתֵינוּ וּשִׁיחַתֵּינוּ, שְׁתַשְׁיבֵ פָנֵיךְ אֶלְינוּ וּתְרַחְמֵנוּ, וּתְשִׁיבֵנוּ בְתִשְׁובָה שֶׁלְמָה לְפָנֶיךְ בָּאָמֶת בְּכָל לֵב וּגְפַשֵּׁת. וְתוֹבָנוּ שְׁיאַירָו בָנוֹ כָל הַשְׁלָשָׁה נִקְדּוֹת הַקְדּוֹשות הַלְלוּ שֶׁהָאֶתְתָּה הַגְּקָרְבָּה הַקְדּוֹשָׁה שֶׁל הַצְדִיק הַדּוֹר הָאָמֶתִי. וְהִאֲרָתָה הַגְּקָרְבָּה הַקְדּוֹשָׁה שֶׁל בְּלִילִוֹת יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ מְאַחֵר לְחֶבְרֹו. שָׁבֵל אֶחָד יָאֵר בְּחֶבְרֹו הִאֲרָתָה הַגְּקָרְבָּה הַקְדּוֹשָׁה שִׁישָׁ בּוֹ

מה שאין בחרבו, והארת הגנאה הקדושה של כל אחד בעצמו, שבל אחד ואחד קיבל מניה וביה מהגנאה הקדושה שיש בו, שתאייר מפיו ללבו, על-ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה וشيخה ותחנה ובקשות באממת ובלב שלם, ועל-ידי כל זה נזוכה שייאיר הארת צדיק יסוד עולם בלבנו, ונזוכה שייתקשר ללבנו באמת בקשר אמיתי וחיק לעולמי עד, לאור שלשה נקודות הקדושות הללו, אשר שם אור האהבה ותחסן הקדוש שורה, עד שיתבטל על-ידי זה כל החורפות השורין על הלב הנקי אוין ערלה לב, שבירת לב, שהם כל התאות רעות והרהורים רעים, ואזפה שיטהר לב בי באמת מכל העקמימות שבלב, ומכל מני בפירות שבלב, ומכל רע הלב. ותערני לשבר ולבטל כל התאות רעות ובכל הרהורים רעים ובכל מני מחשבות רעות ובכל מני בלבולים ובכל מני פסלת ועכירות שבלב, עד שאזפה לב טהור, לב קדוש, לב טוב, לישרות לב, באמת לאמתו, ברצוֹנָה וכרצון הצדיקים האמתיים. ויהיה לבך ישר עם יהוה תמיד, עד שאזפה להתדק בך ולהבל ברצוֹנָך הטוב. ובאהבתך הנזהלה תכפה על כל פשעינו במו שכחוב, ועל כל פשעים תכפה אהבה. ותמלח זתכלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונתינו ופשעינו, ותאסף את חרפנתנו, ומעתה תהיה בعزيزנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במoid, בין באנס בין ברצוֹן, ותצילנו מכל מני פגמים שבעולם, ונזוכה להיות ברצוֹנָך הטוב באמת:

ויתזובי לקדש את פי ברבוריים קדושים, ותעוזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזפה שייהי פי מלא ברפת יהוה

וימלא פִי תהָלַתָה. ויהיו כלֵי הַשְׁפָע שְׁלֵי שְׁהָם אָמְרִי פִי בְשֶׁלּוּמֹת
בְּדוֹל, עד שָׂאָפָה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד שְׁפָע טוֹבָה וּבָרָכה וּרְחָמִים
וּחִים וּשְׁלָום עַל־יְדֵי אָמְרִי פִי. וְתַשְׁמַע תִּפְלַתָנוּ תָמִיד וְתַבְטֵל
רְצֹנָךְ מִפְנֵי רְצֹנָנוּ נְגַנּוּרָא מָרֵם וּקְוּם, וְתַקְרִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב,
אֲנָכִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הַמְעַלָךְ מִאָרֶץ מִצְרָיִם חֲרַבְבִּיךְ וְאַמְלָא־הָאוֹן.
וְתַעֲזִירָנוּ בְּרָחְמִיךְ שָׂאָפָה מְהֻרָה לְקַדְשָׁת הַבְּרִית בָּאָמָת, וְנַזְכָה
לְתַקּוֹן כָל מִינִי פָנָס הַבְּרִית שְׁפָגָמָנוּ עַד הַנֶּהָה. וְזָכוֹת יוֹסֵף הַצְדִיק
שָׁעַמֶד בְּנֶסֶיּוֹן, וְזָכוֹת כָל הַצְדִיקִים אַמְתִיִים שָׁעַמְדוּ בְּנֶסֶיּוֹנוֹת
רַבּוֹת אֵין מִסְפֵר וּבְכֹפוֹ אֵת יָצַרְס לְמַעַן שְׁמָה, יָגַנוּ עַלְינוּ. וְבְזָכוֹתָם
וּבְחַםְתָּם תַּעֲזֹר לִי מַעַתָה, יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שָׂאָפָה גַם בָנָי
לְכֹף אֶת יָצַרְס וְתַאֲתִי. וְתַאֲלִיןִי בְּרָחְמִיךְ מִכֶל מִינִי פָנָס הַבְּרִית
שְׁבָעוֹלִים, וְלֹא אָבוֹשׁ וְלֹא אָכְשֵׁל בְּשָׁוָם מִכְשׁוֹל וְתַהְרוּ רַע בְּלַל
מַעַתָה וְעַד עַזְלָם, וְתַזְבִּינִי מְהֻרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בָּאָמָת וּבְשֶׁלּוּמֹת
כִּרְצֹנָךְ הַטוֹב, וְאָפָה לְתַקּוֹן בְשֶׁלּוּמֹת בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבְרִית הַמְעֹורָה.
וְתַחֲנִינוּ מַאֲתָךְ חַכְמָה וּבִינָה וְדִרְעָתָךְ דִקְרָשָׁה, וְאָפָה לְלִמְדָד וְלִלְמָד
בְּהַתְמָדָה גְדוֹלָה וּלְקִים אֵת כָל דְבָרֵי תֹרַתְךָ בָאֶבֶה. חָסָם
וְחָנָנוּ וּרְחָם עַלְינוּ וּמְלָא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרָחְמִים, חָנָנוּ וּעֲנָנוּ וְשַׁמַע
תִּפְלַתָנוּ, כִי אַתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת כָל פֶה עַמֶךְ יִשְׁرָאֵל בְּרָחְמִים,
בָרוּךְ אַתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה. יְהִי לְרְצֹן אָמְרִי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ
יְהִי צָרִי וְגַנוֹאֵלי:

— לה —

בְּרָאֵשׁ הַומִיּוֹת אַקְרָא בְּפִתְחִי שְׁעָרִים בְּעִיר אָמְרִי אָמְרִי, בְּקוֹל
בְּדוֹל בְּקוֹל חֹק בְּקוֹל מָר, אֲרִים קוֹלִי אַקְרָא לְאַל עַלִי גּוֹמָר, הַנְּגִי

בידך במו ביד היוצר חומר, שומר מה מלילה מה מליל שומר,
 אשוטטה בשוקים וברחובות אבקשה את שאבה נפש ואוועק
 בקהל גדול ואטמרמר ואומר, קולי אל יהוה אקריא ויענני מהר
 קרשׁו סלה. אני שכבת נאיישנה הקיצותי כי יהוה יסמנני. אליך
 יהוה אקריא ואל יהוה ארתקן. רבונו של עולם, ארון תרchaftים
 והסליחות, הצעפה לרשע וחפץ בהצדקה, הפתוח שער לדופקי
 בתשובה. ובמי ברוחם ריבאים שאשוב בתשובה שלמה לפניה
 חיש קל מחרה על כל חטאינו ועונותינו ופשעי שחטאתי ושבועית
 ושפשעתוי לפניה מגורי עד היום הזה, ואל תטרף עלי את
 השעה. שובה יהוה עד מתי והנחים על עבדיה. השיבנו יהוה אליך
 ונשובה חדש ימינו בקדם. כי מראשית קזאת הדרעת ומלאנים
 אותה גלית, כי קדם שבראות העולם בתקומתך הקדומה, הקדמת
 את התשובה תחלה, כי תשובה קרמה לעולם. כי ידעת, כי
 بشر זכר אנחנו ומחרmr קרצינו, הן בעז חוללת ובחטא יחתתני
 امي. ואתה ידעת יצירנו כי עפר אנחנו, על בן הקדמת עלה
 למכוותינו וצר לנו למכאובנו, כי אתה חפץ בקיים העולם, ואין
 אתה חפץ בהשחתת העולם חם ושלום. על בן מתחלה עלה
 זאת במחשכה לפניה, שתתקבל תשובתנו לפניה בכל עת שנבא
 אליך, אבל מה נאמר ומה גדרבר, כי כבר נתאחו ונתפסו בנו כל
 זה, יון מצולות החטאיהם ונשימות עכירת החומר, עד אשר תש
 כחנו ומטה ידינו מאד וקשה לנו בעצמן לשוב אליך באהמת,
 ואין לי שום תקווה כי אם על רוחם ריבאים, שאתה בעצמך
 השיבנו ותחזרנו בתשובה שלמה לפניה. ויעלה ויראה לפניה

אנקוטינו ואנחותינו ותפלותינו ותחנותינו, מה שאנו מתראנחים
ומצפים ומתקים ווועקים בכל עת אליך שתשיבנו אליך באמת,
כאלו עשינו כל מה שמוטל علينا, כאלו נתערכנו ועשינו תשובה
שלמה, תשובה המשקל, על כל חטאינו ועונתינו ופשעינו. כי
אין לנו יותרין מה לעשות, ואיך להנצל ממה שאני צריך להנצל
מעתה, לבל אעשה עוד מה שעשית עד הנה, לבל אפנэм עוד מה
שפנמתי במחשבה דבור ומעשה, ואין לי שום סמיכה ותקוה כי
אם על רחמייך הרבים וחסדייך הנדלים, שאחה בעצמך תעסוק
בתקוננו, בזכות צדיקי אמת קדושים אשר בארי הפה ואדרוי
כל חפצי בהם. בזכותם וכחם השיבני לך ואשובה כי אתה
אלחי. ווערני ברחמייך שלא אשוב עוד לאולתי, ואזוב את דרכיך
הרע ומהשבותי המגנות ורעותי המערבות, וכל בלבולית הדעת
המרבים אשר עליך באו לי כל מעשי הרעים ופעלותי הורים,
בלם אוכחה לעזוב ולסלק מעלי לנמרי מעטה ועד עולם:

עירני מעטה לתקן את חכמתי, ואוכחה לשמר את מחי ומחשבתי
וחכמתי ושבלי מפל מיני מחשבות רעות ושבליות חיצוניים, ולא
אני לכטן בדעתך שום מחשבה חיזונה ושום חכמה חיזונה כלל,
הן חכמויות חיזוניות של חקרות הפילוסופיא, והן שאר ענייני
חקירות וHackmoot חיזוניות העולים על המה לבלב מעבודתך,
לחקר בענייני הנחותיך ורךיך חס ושלום, או להרהר חס
ושלום אחר צדיקים אמתאים וכשרי הדור האמתאים, וכן שאר
כל ענייני חכמויות חיזוניות ולצנות הנחותים בעולם ובפרט בהדור
זהות, אשר הם חכמים בעיניהם ונגר פניהם נבוגנים, ובאמת כל

אלו החקמות אינן חכמות כלל, כי בדבר יהוה מאסו וחייבת מה להם. וכן משאר כל מיני חכמות ושכליות חיצניות שאינן צרייכים לעוברכם האמתית, ומכל מיני מחשבות חיצניות ומכל מיני הרוחים ובלבולים וערבות הדעת, מבלים תאיוני ותשمرני ותפלטני, ותהיה עמי תמיד בכל עת ובכל רגע, ותגונ בערדי ותשמר את מחי וחייבת ומחשבת, שלא אתUIL להניח לבנים חס ושלום בדעתך ומחי ומחשבת שום מחשכה מלוא המחשבות רעות, ולא שום מחשכה זרה וחיצונה כלל, ואזנה לדורש את מחי ומחשבת תמיד בקדשה גודלה:

כ' לפניה נגלה יהוה אליה ואלהי אבותי, שכל מעשי הרים ובכל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעיתי ושפשעה לי לפניה, כלם באו אליו רק על-ירידיה בלבד, על-ירידי שלא נזהרתי לדורש את מחשנת, לאחן את מחשנת לתוכה ולוקשנה, לבלי להגין לבנים בה שום בלבול הדעת ושום הרהור שבעלם, ולא שמרתי הטענה שבעמלה, עד שהנחתתי לפזר את דעתך ומחשנת במחשבות זרות וחייבות חיצניות של שנות והבל. וכל מה שהבנשתי מחשנה זרה במתה, במו-בן נתמעט קדרשת שכלי, ועל זה נבנה כל המדוזת רעות וכל התאות רעות שנטפסתי בהם מנעוריו עד היום הזה, עד אשר אני חולך בעולם עבשוי, באיש אשר עברו בו כל מיני חצאים ורמחים, ועודין תחובים בגוף, ועודין כל האורבים והשונאים הולכים אחריו, וסובבים ואורבים אותו בכל עת ורגע, לביל יברח לאיזה מקום הארץ ומנו. גדר בערדי ולא יצא הכביד נחתתי. וכל זה על-ירידי פנים הטענה שבעמלה,

אשר הרביתי לפשע מאד בזה, עד אשר נתפזר דעתך מאד מאד, עד שכם עט חס ושלום נתמלא כל מחי ודרתי מבלבולים רעים ומגננים וורדים ומחשבות חיצוניות הרבה מאד. ראה עני וחילצני, בחסדך חילצני. חילצני יהזה מארם רע מאייש חמסים התנצרני, כי אתה יודע שאיד אפשר לי לפרש כל שיחתי, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו פגמי גניך והתרחקותי ממך, ואני דומה כתועה בעמקי מציאות ים, ואני בעצמי החיב בכל זה, אבל על זה באתי לבקש ולשאול ולהתחנן מלפנייך יהזה אלהי ואלהי אבותי, שתתחנני ברחמייך לבל אהיה חיב עוד, וברחמייך הרבהם תעשה אותן יבואו ולא חיב:

רחם עלי ברחמייך, ושור לי מעטה לךדרש את מחשבתי תמיד, כי אפר-על-פי שבל מחי מלא ערבותים ובלבולים הרבה מאד, וועלם על מחשבתי הרהורים רעים ומחשבות זרות ושבליות חיצוניות הרבה מאד, אפר-על-פייכן עדין יש לי תקווה להגצל מכם בכחך הגדול, לנגרשם ולסלוקם מעלי ומעל גבולי מעטה ועד עולם, על בן באתי לפרש שיחתי ולשטו כמי לפניה יהזה אלהי ואלהי אבותי, כי אתה טוב ומטיב לבל, ומלא רחמים אמותיים וחסדים עצומים בכל עת ובכל שעה ובכל רגע, חום וחלל עלי ויהה עמי תמיד, וערני ושמרני לךדרש את מחשבתי וחייבתי תמיד, ואובכה לאחוה ולהתפס את מחי ודרתי ומחשבתי, ולא אני להכנס במחשבתי שום חכמה חיצונה ושום מחשבה חיצונה כלל, ואובכה לנער בהם ולנגרשם מעלי ומעל גבולי ולהפסיק דעתך מהם לנמרין, כמו שפטות, גער חית קנה, אפילו שאובכה לסלוקם

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

ולשברים ולבטים מפני בבטול גמור מעטה ועד עולם, ואזכה
לקגה חכמה קינה בינה דקדשה:

ויתעוררני ותו שיעני שאזכה לשוב מתרה למקור אשר נחצתי
משם, ותשיב נפשי ורוחי ונשمت אל מקום, אשר היה שם אהלה
בתחלה, אל המנוחה ואל הנחה, לאחר דתניתילת מפטון,
שהוא חכמה עלאה דקדשה, אשר שם נחצנו, כמו שבוטבר,
כלם בחכמה עשית. ותונני שלא אשתמש בשכלי בשום דבר
ועסק כלל, לא בשום חכמה חיצונה ולא בשום מחשכה חיצונה
כלל, כי אם בהתבוננות עבודת-השם יתברך, בקדשה ובתורה
גדולה, באמת ובאמונה שלמה. ויהיה שכלי הולך ונגדל, ואזכה
לקדש את שכלי תמיד, ולהוסיף חכמה ובינה ורעות בקדשה
גדולה בכל יום ובכל עית. ואזכה תמיד לצאת ולעלות
מןחין דקינות למחין דנדלות בקדשה גודלה, באמת ובאמונה
ברצונך הטוב. ואזכה להשיג בכל פעם השנת עבודתך באמת
במדרגה גבוהה יותר ובקדשה ותורה יתרה, עד שאזכה להיות
ברצונך הטוב באמת:

ועורני לחדש את מהי ושכלי ונשمتינו תמיד, ותורני ותלמי
תמיד איך להתנהג בענין השנה, באפן שאוכל לחדש את מהי
תמיד. כי אתה ידעך, כי אנחנו מקרים לשמר את השנה מאור,
כדי לחדש את מתנו ושכלונו כדי שלא יתבלבל רעתנו חס ושלום,
ונם אתה ידעך עצם ההפסדר של רבוי שנה חס ושלום, שmpsידין
הזמן כייר מכל הזן, אשר השעה שנאבד מהזמן בשנה או בהבל
עולם היה חס ושלום, אין לה תמורה בעולם, ואין שם אבראה

בְּעוֹלָם בֶּמוּ אֲבָדָת הַזָּמָן, וְאַנִּי בָּעֵר וְלֹא אָרְעַכְךָ כָּל אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג
בְּזַה, בְּעַגְנִין הַנְּחָנוֹת הַשְׁנָה כָּלָל:

עַל-כֵּן אַנִּי מִפְרַשׂ שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ, וְאַנִּי מוֹסֵר עַצְמִי עַלְיךָ לְבָדָר,
בִּידְךָ אֲפָקֵיד רָוחִי פְּרִידַתִּה אָוֹתִי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתָּשִׁמֶר צַאתִי
וּבוֹאִי, וְתַהְיוּ עִמִּי תָּמִיד וַתִּרְיכֵנִי בָּאַמְתָה וַתַּלְמַדֵּנִי בְּכָל עַת אֵיךְ
לְהַתְּנַהֵג בְּעַגְנִין הַשְׁנָה. לִישֵן בְּמוֹעֵדָו וּבְזַמְנוֹ בְּעַת הַחֲרָבָה לְבָדָר
כְּרַצְוֹנָה הַטוֹב. וַתַּעֲזֹרֵנִי שָׁאָזְבָה לִמְעֵט בְּשָׁנָה וַתִּקְרַדְשֵׁנִי בְּקָרְבָה
גְּדוֹלָה, וַתִּגְּרַשׁ כָּל מִינִי בְּלָבוֹלִים מִמְּחוֹי וּמִחְשַׁבָּתִי עַד שָׁאָזְבָה
עַל-יְדֵי מִעֵט שָׁנָה לְתֵת נִיְחָא לְהַמְּחוֹין שָׁלֵי, וַתִּתְהַדֵּשׁוּ הַמְּחוֹין
וְהַנְּשָׁמָה שָׁלֵי וַתִּתְהַזֵּקּוּ מַעֲיָופּוֹתָם, עַל-יְדֵי מִעֵט שָׁנָה בְּתַכְלִית
הַמְּעוֹט. וַתִּזְכֵּנִי לִישֵן בְּקָרְבָה וּבְטָהָרָה גְּדוֹלָה, וַתַּרְחַם עַלְיָה
וַתִּעֲזֹרֵנִי וַתִּפְתַּח לְגַנְשָׁמָתִי שַׁעֲרֵי רְחִמָּים וְחֶסֶד, וַתַּצְוֹה לְמַלְאָכִיךָ
הַקָּדוֹשִׁים שְׁנִיגִיחוּ אֶת גַּשְׁמָתִי, שַׁתְּכַבֵּס לְשֻׁעָרִי הַקָּרְבָּה בְּשַׁעַת
שְׁנָתִי, וַתַּעַלְהֵה וַתְּבָנֵס גַּשְׁמָתִי וַשְּׁכָלִי לְתוֹךְ הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה
בְּשַׁעַת שְׁנָתִי, וַאֲזַבֵּחַ לְחַדְשָׁ אֶת שְׁכָלִי וְגַשְׁמָתִי בְּתוֹךְ הָאָמוֹנָה
בְּשַׁעַת שָׁנָה. וַיָּקַם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתּוֹב, תְּרַשִּׁים לְבָקָרִים רַבָּה
אֲמּוֹנָתָךְ. וַאֲזַבֵּחַ לְקַבֵּל תָּמִיד שְׁכָלִי חֶדְשָׁה וְגַשְׁמָתִי חֶדְשָׁה מְאוֹר
הַפְּגִינִים עַל-יְדֵי הַשָּׁנָה בְּקָרְבָה וּבְטָהָרָה, וַתִּזְכֵּנִי לְקָרוֹת קְרִיאָת
שֶׁמֶע שְׁעַל הַמֶּפֶחָה בְּקָרְבָה גְּדוֹלָה נֹנוֹרָה וּבְמִסְרַתִּה נֶפֶשׁ עַל קְדוֹשָׁה
הַשֵּׁם בְּאַמְתָה, וַאֲזַבֵּחַ לְהַתְּנוֹתָה עַל כָּל חַטָּאתִי וְעַזְנָותִי וְפִשְׁעִי
לְרוּם הַשָּׁנָה, וַלְשׁוֹב בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה עַל כָּל מִתְּפִגְמָתִי בְּאַוְתָו
הַיּוֹם, וַאֲזַבֵּחַ לְקַבֵּל עַלְיָה בְּאַמְתָה שְׁלָא אָשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי, וַאֲזַבֵּחַ
לְקַבֵּל עַלְיָה קָרְם הַשָּׁנָה תָּמִיד אַרְבָּע מִתְּהוֹת בִּיתְדִּין בְּאַמְתָה וּבְלַב

שלם. ואתה תרחש עלי ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפנמתי נגידך, ותטהר את נפשי ורוחני ונשmini, ותצוה ברחמייך לפתח לנשmini שעריך הרחמיים, שעריך האמונה הקדושה, ותבננו נשmini לתוכה האמונה הקדושה בשעת שנה, עד שתעללה עלי-ידי האמונה לאור הפנים דקדשת, עד שאזוכה לחדש את נשmini ושכלי להמשיך עלי ולקיים בכל פעם שכלי חדש ונשמה חדרשה מאור פניהם דרך האמונה הקדושה:

רבונו של עולם, רחם עלי ברחמייך הרים, זובני לכל זה בזכות צדיקיהם אשר לפניהם אין שום שער סנו, בזכותם וכחם תתרני ותקדשני בקדשתה העליונה, ותפתח לי כל השעריהם של האמונה הקדושה וכל השעריהם של הקדשה, עד שתעללה נשmini לאור הפנים. פתחו לי שעריך צדך אבוא בם אורך יה. האירה פניך על עבדך הושעני בחסודה. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיקך. זובני להמשיך ולקיים נשמה חדרשה ושכלי חדרש משביעים פנים של התורה הקדושה, ואזוכה להשיג ולћברין השבעים פנים של התורה, ואתיר עיני במאור תורהך. ותונبني לראות תמיד בכל-עת אור פנוי הצדיקים האמattiים לקביל פניהם פמי, ויאירו פניהם הקדושים עלי ברחמיים וחסך גזרול ובאהבה וחמלת גזרלה בסבר פנים יפות, עד שאזוכה לקביל נשמה חדרשה ושכלי חדרש מאור פניהם הצדיקים:

ורחם علينا ברחמייך הרים, זובנו אוטנו ואת כל עמק בית ישראל, שנזוכה להיות דובוקים בך תמיד באמת ובאמונה בתכלית ההשלמות, ונזוכה לקיום מצות ובו תרדך בשלמות ברצונך הטוב,

בתכלית הפעלה העליונה בקדשה ובטהרה גודלה. ונוכה לחת נייחא למתנו ושבלו, ובעת שיתגע המה מהמת גדל הדקאות נוכה לעסק אzo בפשת אורייתא באמת ובאמנה שלמה. ונוכה להנות בתורתך תמיד וללמוד הרבה שם ופסקים, ועל-יריזה יחוירו ויתחרדו מותנו ושבלו ונשותינו, ונוכה להמשיך ולקיים שבל חיש ונשמה תרצה מאור הפנים דקדשה, על-ידי למוד פשת אורייתא באמת ובאמנה שלמה:

ובכן תرحم علينا ועל כל עמק בית ישראל, ותזכנו לעסק במשא ומתן באמונה גודלה, ולא נعبر ולא נשנה דברינו לעולם אפלו בשביילazon רב, ונוכה ללמד ולקיים כל הדינים השיבים ונוגעים למושא ומתן שלהם כל דיני ממונות, ונוכה לקשר מה שבתנו אל התורה הקדושה בשעת המשא ומתן, ומה שבתנו תהיה קשורה בדרני התורה המלבין בתוך המשא ומתן. ותআילנו שלא נ בשל בעזון מדות ומשכילות לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ולא אטעה את חברי שום אונאת ממון ואונאת דברים לעולם. ואנוכה לעשות המשא ומתן בקדשה גודלה ובאמנה שלמה באמת לאמתו, ותעוזנו שנוכה לקיים בשעת המשא ומתן ודבר אמת בלבד כרב ספרא ולא נשנה לעולם מכפי מה שנגמר בלבבנו, רק נוכה לקיים המקח בפי מה שנגמר בלבבנו לモכר או לקנותו. ועל-יריזה טובנו ברוחםיך הרבה, ותנו בעדרנו ותפרם علينا סכת שלומך, ותמשיך ברוחםיך אור החشمل הקדוש מעולם הבינה, לשמר את האמונה הקדושה שלא יגע בה זר. ונוכה לאמונה שלמה באמת תמיד בקדשה גודלה, עד

לְקוֹמִי תְּפִלוֹת

שנוגה על־ידי עשית המשפט ומתן באהמת ובאמונה, לקבל שכל חדש ונשמה חדש מאור הפנים, ותונכה אותנו שניהה לנו אナンנו עמך בית ישראל נכללים זה בזה, עד שעשית המשפט ומתן באמונה של הפטורים הבשרים, יהה טוב לחתלמי רחמים אמיתיים ולהצדיקים ובשרים אמיתיים, הבטלים מכל עסקי משא ומתן וועסקים בתורה ועובדת תמיד, שיתקדש שכלם על־ידי המשפט ומתן של הפטורים העוסקים במשפט ומתן באמת ובאמונה שלווה, עד שנוגה לנו להמשיך ולקיים בכל עת שכלה חדש ונשמה חדש מאור הפנים:

ויתעורנו שנוגה לבירר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו בין הקלפות בחטאינו ועונתינו המרבים, ונוגה לבירר ולהעלות כלם אל הקדשה לחזור ולהכניסם לתוך האמונה הקדושה, על־ידי עשית משא ומתן באמת ובאמונה שלווה. ותרחם על כל הנדחים, על כל הניצוצות הקדושות הנפוצים ומפוזרים בין הקלפות והעבומים, ותחזור ותקבצם ותכenisם בתוך הקדשה, בתוך האמונה הקדושה, ותתחרם ותקדשם בקדשתה העליונה, עד שיינפו לעלות ולראות לפניה, ולאורavor פניה. ותונכו ברחמייך לנים מצות תפליין בראי עם כל פרטיה ודקדוקיה ובונותיה ותריין מצות התלויים בה, ובכל טוב ובשמחה גדרולה וביראה ואהבה עצומה. ותעוררנו שלא אסית את דעתך מן התפלין לעולם, ואנoga שיאיר עלי אור פניה על־ידי קדשת מצות תפליין הקדושים, ויקנים בי מקרא שבחות, וראו בכל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו מפה. ואנoga שימשך עלי אור החשמל הקדוש על־ידי הרצונות

הקדושים של התפלין, ועל־יידיזה אוסף לאמונה שלמה באמת תמיד, ואוסף להתקשרות ולהתרבק בה באמת על־יידי קשירת התפלין בראשי ובזרע, ותובני להמשיך עלי תמיד קדשת אור התפלין הקדושים, ולקבל תמיד של חידש ונשמה חדשה מאור הפנימים:

ראש־השנה

ויצונו ברוחם הרבה הרבים לשם קול שופר בראש־השנה מהתוקע הגנון וכשר, ויתיה לנו כח בשעת התקיעות לעוזר אורות מפניהם עליונים, עד שיאיר אור פנוי התוקע באור פנוי. ונזכה להתעוררות השנה על־יידי התקיעות ולחדש שכנו ונשומותינו או, ולהמשיך ולקבל עליינו של ותחמוה חידש ונשמה חדשה מאור הפנימים, ויקנים מקרא שבתוב, אשר העם יזרע תרואה יהוה באור פנוי יהלכו. אור פנוי עליינו ארון נשא, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא, ומהר לנאלנו נאלה שלמה, גalamat הנפש והגוף והנפשן, אשר כלם הם בגנותך גדול עכשוו. חום וחמל על פלטה עמק בית־ישראל ומהר לנאלנו גalamat עולם בככל ובפרט בגשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ונאלנו. ותבנה חרכות ירושלים, עיר הצדק קרייה נאמנה, ותאייר עליינו באור פנוי, ומהר ותחיש לבנות בית־קדשו ותפארתנו ושם נקריב לפנוי את קרבנות חובתינו, ונזבח לנקיריב קרבנו וה תמיד במוועדו ובמועדו בהלכתו, ולהקтир קטרת בומגה. ועל־יידיזה נזבח להכricht ירעו של עמלך, לכלות ולבער הקוצים מן הרים, להכricht ולעקר ולבטל כל החוחים והקוצים הסביבים את

השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדרה מבין הקלפות והעכבות, ובולם יתרבקו ויתאחו באמונה הקדושה, ויתבררו ונעלם מעלה מעלה, עד שישובו לעלות ולהתחרש באור הפנים, וכסא דוד מתרה תכין, ויהיה השם שלם ותפסא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורואה אחד בלבד, והוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותתגלה מלכותך על כל הארץ עולם, ותתגדל ותתגשא ותתרומם אמונהך ומילכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם, ובולם יכspo וישתוקכו לאמונהך הקדושה. ותמלך אתה יהוה מהרה לבך על כל מעשיך, כי הפלכות שלך היא ולעולם עד תמלך בקבוד בכתבך בתורתך, יהוה ימלך לעולם ועד. ונאמר, ותיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה אחד ושם אחד:

== לו ==

שֶׁמַע אליהם קולי בשיחי מפהיד אויב תוצר חי. יהוה שמעה בקולו תהיעינה אונגה קשבות לccoli תחנוני. יהוה קראתיך חושה לי האונגה קולי בקראי לך. מבטן שאול שמעתי שמעת קולי קולי שמעת אל תעלם אונגה לרוחתי לשועתי. אמרתי ליהוה אליך אתה האונגה יהוה קול תחנוני. רבונו של עולם, צירים אחיםינו, ביזלדה אפעה, במו הרה תקריב לדרכך תזעך בחבליה בן הינו מפניך יהוה, כי אתה ירעט את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מגערינו עד היום הזה התגבר עליינו מאד על הגלוות המר של כל השבעין אמות שם תאوتיהם ומדותיהם הרעות, ובפרט תאונה הרעה ביוטר שהוא הרע הכלול של כל השבעין אמן שהוא תאונות הפטשיגל, אשר זאת התאונה הרעה והטרה מאד התגברה

והתפסתה עליינו מאד. ואתת ידעת את כל אשר עבר עליינו על־ידיותך, אם אמרתי אספירה כמו יכולו המן וריעות, וכמה פעמים צעקה לי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנות, ועודין אין לי ישועה שלמה. הנה אמרת ידעת שעדין לא התרלמתי לך כלל חלק אחד מאלף ורבעה בראווי לי לצעק, אך מה עשית אבי شبשים, כי אתה יודע שאירא אפשר לי כלל לזעק קול הראווי לי, כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעק ולזעק על צרות נפשי המרבים מאד:

ועתה אשר באתי אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי הראשונים והאחרונים, שתחום ותחמל עלי בוגדך חסודה, ותעשה עמי בוגדך נפלוותיך, ותוציאני ותצילני ותעלני מן הגלות הפרה הזה של שביעי אמיין, ותרחק ותגרש ותבטל מני בלב תאומייהם ומדותיהם הרעות, ובפרט תאומות נאוף תרחק ותגרש ותשבר ותבטל מני בגטול גמור, ותאוזן קולי הפנים, ותකשב שעוני המקלקלה, ותשמע צעקה ותחמל על אנחתך, אשר אני נאנח ונדרבא מאד בשברון מותנים, ותתן בלבבי שאזעך ואצעק אליך תמיד בקול נדול ולא יסוף, ולא אתן דמי לך עד שתענני ותחמל עלי ותוציאני ותצילני, ותתן בלבבי חכמה ביןך ודרעת דרכך, עצה וגבורה למלחמה, באפן שאזקה לשבר ולבטל מעלי לנמרית תאומות נאוף עם־כל התאות ומדות רעות, ואזקה ברוחם להוציא ולמלט את נפשי מגנות של שבעים אמות, לתרה ולקדשה ולזוכה מצל תאומייהן ומדותיהם הרעות, ובפרט מתאות הבלתיות שהיא תאות המשגלה:

אָנָּא יהוה, שֶׁמְעַן קְולֵי הַפְּנוּם, הַטָּה אָזְנָךְ לְקֹול צַעֲקָתִי, לְקֹול אֲנָחָתִי, לְקֹול דְּמַעַתִּי, לְקֹול תְּחִנּוּנִי, בְּכָל מִינִי קְולֹת אֲנִי צַוָּעֵק אֲלֵיךְ, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה שֶׁמְעַן קְולֵל צַעֲקָתָנוּ, וַיַּעַלְהָ וַיַּרְאָה קְולֵי הַמִּר וַיַּפְנוּם וַיַּמְבְּלַקְלַק לְפִנֵּיךְ יהוה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אָבוֹתִי מְלָא רְחָמִים תָּמִיד, בָּאֵלָיו אָנִי צַוָּעֵק לְפִנֵּיךְ שֶׁבְּעֵין קְלִין רְצֻופִים בָּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת קְרָם הַלְּדָה. קְולֵי אֵל יְהוָה אָזְעֵק קְולֵי אֵל יְהוָה אַתְּחָנֵן. קְולֵי אֵל אֱלֹהִים וְאֲצַעַקָּה קְולֵי אֵל אֱלֹהִים וְהַאוֹזֵן אֵלִי. הַזִּילָה מַחְרֵב נְפָשִׁי מִיד בְּלֵב יְחִידָתִי. אֲלֵיךְ שְׁתַחְתִּי אֶת בְּפִי, הַצֵּל הַצֵּל הַוְשִׁיעָה הַוְשִׁיעָה, הַוְשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, עֲזֹרְנִי אָבִי שֶׁבְּשָׁמִים, מַלְטָנִי אָבִי אָב הַרְחָמָן, רָאָה דְּמֹתָת הַעֲשָׂוקִים, רָאָה בְּעַלְבּוֹן עַלְבוֹים, עֹור וְהַצֵּל גַּרְדָּפ בְּמַנוֹן עַלְוב בְּמַנוֹן, אֲשֶׁר אָנִי גַּרְדָּפ מִפְנֵי בְּעַצְמִי, וְאַפְּ-עַלְ-פִּירְכִּן אַיִן יוֹדֵעַ בְּלֵל אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי לְמִלְטָנְפָשִׁי:

מְנִי שְׁחָתָה:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, דָלוֹ עַנִּי לְמִרוּם יְהוָה עַשְׁקָה לִי עַרְבָּנִי. עַרְבָּ עַבְדָּךְ לְטוֹב אֶל יַעֲשֵׂקִי זְדִים. קוֹמָה יְהוָה תְּלִזָּה נְפָשִׁי מְגַלּוֹת הַמִּר שֶׁל שֶׁבְּעֵין אִמּוֹת שָׁהֵם מְדוֹתֵיכֶם וְתְּאֽוֹתֵיכֶם הַרְעוֹת, וּבְפִרְטָת מְתָאֹוָה הַזֹּאת שְׁהָיָה תְּאוֹוָה הַכְּלִילָה שְׁלָהָם. כִּי בְּגַונְתָּךְ חִיתָה לְטוֹבָתִינוּ, וְהַכְּנִסְתָּךְ אָוֹתָנוּ בְּגַלּוֹת הַזָּהָר שֶׁל תְּאֽוֹתֵיכֶן וּמְדוֹתֵיכֶן הַרְעוֹת, בְּךָי לְנִסּוֹת וְלִצְרֹף נְפָשָׁנוּ עַלְ-יִדְיֵי הַגָּלוֹת הַזָּהָר, בְּךָי שְׁגַנְבָּה לְעַמְדָה בְּגַסְיָון וְצַרְוָה כַּזָּה שֶׁל תְּאֽוֹתֵיכֶן וּמְדוֹתֵיכֶן, וּבְפִרְטָת בְּתְאֹוָה הַכְּלִילָה שְׁהָיָה עֲקָר הַגְּסִיּוֹן וְהַצְרָוָה שֶׁל בְּלֵל אָדָם בְּעַזְלָם הַזָּהָר, וְאַיְ-אַפְּשָׁר לְזִכּוֹת לְשׁוּם הַתְּגִלוֹת בְּתֹרֶה וּבְבָדָה, כִּי אָם עַלְ-יִדְיֵי שְׁגַנְבָּסִין וּנְצִטְרָפִין בְּתְאֹוָה הַכְּלִילָה הַזֹּאת שְׁהָיָה

תאות נאוף, אבל מה אומר מה אדרבר, כי בchnerת לבי פקרת לילך צרפתני בל תמציא זמתי בל יערדי, והנה באתי בעפק הננות, ולא די שלא זכית לשביר הקלפה הקודמת לפרי ולאכל הפרי אחריך ליזות להתגלות התורה, אף נס פגמתי עליידי וזה מאד, עד אשר כלו ביןון חי ושנומי באנחתה בשל בעוני חי ועוצמי עישש:

אבל אני ידעת נואלי חי ואחרון על עפר יקום. וערין יש לי תקווה נס עכשוי, ואין שום יאוש בעולם כלל. עליון כל עוד נפשי בי עצק אליה, כל עוד רוחי בקרבי עצפץ לרוחמי, כל זמן שהגנשמה בקרבי עצפה ואקויה ואנייל לחשעתך:

לו' אדר הילולא דמשח רבנו ע"ה

ובכן יחי רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל האדיקים האמתיים, האל הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל. שתעוזני בזכות אבותינו, בזכות האדיקים האמתיים גבורין כת, אשר עמדו בגסונות רבות אין מספר וכפço את יצרים וכן להתגלות תורה. בזכותם וכחם עזרני והושיעני, שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוהה הכללית ממעני שהיא תאות נאוף, ותהייה בעורי תמיד בכל עת, באפן שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוהה זו ממעני לנמי בתקלית הבטול, ואזכה לקידשת הברית ולפרישות גדולה באמת בקדשה ובטהרה גודלה ברצונך הטוב. ותרחם علينا ותמשיך עלינו קידשת ופרישות משה רבנו עליו השלים שזכה לתכילת הפרישות בקדשה גדולה, כמו שבתוב, אתה פה עמד

עפָרִי. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קָרְדְּשָׁתוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַגּוֹרָאָה, וְתִזְבְּנָנוּ בְּזֶכֶתְוּ וְבְזֶכֶת כָּל הַצָּדִיקִים הָאֲמֻתִּים לְשִׁבְرָה וְלַגְּרָשָׁה וְלַבְּטָלָה מְאַתְנוּ לְגַמְרִי תָּאוֹת נָאָופָה, וְנוֹכָה בְּלָנוּ אֲנָחָנוּ וּוּרְעָנוּ לְהִיוֹת קָדוֹשִׁים וּטֹהוֹרִים בְּאֶמֶת בְּקָדְשָׁת וְפְרִישָׁת מֵשָׁה רַבְנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם:

וְתִחְמֶלֶל עָלֵינוּ וְתַעֲזְרָנוּ וְתַזְשִׁיעָנוּ וְתִזְבְּנָנוּ, וְתַתְּנוּ לָנוּ כֵּמֶן וְגַבּוֹרָה בְּרַחְמֵיכָה הַעֲצֹזִים, וְתַתְּנוּ בְּעַדְנוּ וְתַתְּהִיחָה עַפְנוּ תְּמִיד, שְׁגַנְבָּה בְּכָחָה הַגְּדוֹלָה, בְּכֵמֶן וְזֶכֶת מֵשָׁה רַבְנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, וּבְכֵמֶן וְזֶכֶת כָּל הַצָּדִיקִים הָאֲמֻתִּים, לְגַרְשָׁה וְלַשִּׁבְרָה וְלַעֲקָרָה וְלַכְּלָזָת וְלַבְּטָלָה קָלְפָת בְּלִיעָם הַרְשָׁעָם מִן הַעוֹלָם שֶׁהָיָה הַתְּגִבְּרוֹת תָּאוֹת נָאָופָה, שְׁהָיָה שְׁטוֹף בְּזַמָּה בַּיּוֹתָר. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קָרְדְּשָׁת מֵשָׁה רַבְנוּ וְקָדְשָׁת כָּל הַצָּדִיקִים הָאֲמֻתִּים, וְתִזְבְּנָנוּ מַהְרָה לְאֵאת מְגֻלָּות שֶׁל הַשְׁבָּעִין אֲמוֹת שֶׁהָוָה תָּאוֹת נָאָופָה וְכֵל שָׁאָרִי הַתָּאוֹת רַעֲוָת, וְתַעֲזְרָנוּ וְתַזְשִׁיעָנוּ לְשִׁבְרָה וְלַגְּרָשָׁה וְלַבְּטָלָה בְּלָם מְעַלְינוּ וּמְעַל גְּבוּלָנוּ חִישׁ קָל מַהְרָה. וְתִזְבְּנָנוּ בְּרַחְמֵיכָה תְּרֵבִים שְׁתַחַזְרָה נִפְשְׁנוּ לְשִׁರְשָׁה, וְתַתְּהִיחָה נִפְשְׁנוּ נְכָלָת בְּרַחְמֵיכָה, בְּתוֹךְ הַעַזְנָה נִפְשְׁות שֶׁל בֵּית־יַעֲקֹב, בְּתוֹךְ שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבָטִים־יִהְיָה, בְּתוֹךְ הַאֲרָבָּעים וְתַשְׁעַ אֲוֹתִוֹת שֶׁל שְׁמוֹתֵיכֶם הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר שֵׁם הוּא שָׁרֵשׁ נִפְשְׁנוּ וּרוּחָנוּ וּנְשָׁמוֹתָינִים, וְאַוְפָה עַל־יְדֵיכֶיהָ לְהַפְּלֵל בְּתוֹךְ הַעַזְנָה פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה. וְתִזְבְּנָנוּ לְבָא מַהְרָה לְהַתְּגִלָּת בְּתוֹךְ הַעַזְנָה פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה בְּדוֹלָה בְּאֶמֶת וּבְאַמוֹנָה שְׁלָמָה, וּתְאֵיר עַזְנִי בְּתוֹרָתֶךָ, וְתִזְבְּנִי לְתַדְשֵׁה בְּתוֹרָה תְּמִיד חֲדוֹשִׁים אֲמֻתִּים, חֲדוֹשִׁים הַגְּמַשְׁכִּין מְעַזְנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, חֲדוֹשִׁים הַמְּבִיאִין לִידֵי מְעַשִּׁים טּוֹבִים, חֲדוֹשִׁים שִׁיאַשׁ לָהֶם כֵּמֶן הַהְזִיאָה אֶת הָאָרֶם מְגֻלָּות

של עין אמות מהתאותתihan ומדותihan הערות ולקרכבו אל התורה
ואל העבורה, הדושין שנמשבין על-ידם נשות חדשות לכל
השומען את החדרושים הלאו:

ועוזני ברחמייך הרבים לקיבול עלי תמיד על מלכות שמים
באחבה, ואזוכה להצלאת נפשי מהחרורים רעים על-ידי אמירת
שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים, שהם שם ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
ויתנו לנו לחיות רגילה תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכוננה
גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובשמחה נפש, ותעורר את לבבי
באחבה ותשוקה וחפץ גדולה אליו, עד שאזוכה להזריד דמעות
בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלה. ואזוכה על-
יריזה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדשה, ולהכנייע ולשבר
ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהוא השפה גברתת,
שהיא שפה בישא אשה וננה. ותברך השפה מפני גברתת,
כמו שבתוב, מפני שרי גברתי אני בורחת. ואזוכה בכח
להנבר ולהמלך אשה יראת יהוה על האשה זונה, ותבענעו ותפלל
השפה לפני גברתת ותברך מפני, באפן שאזוכה לבטל מפני
תאות נאות ולהתגבר על כל ההחרורים רעים, לנורש ולשברם
ולבטלם מעלי בבטול גמור מעטה ועד עולם. ואזוכה על-ידי
אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שניים עשר שבטי יה שם כללות
נפשי נכללת על-ידי יהה בשניים עשר שבטי יה שם כללות
מלכות דקדשה, ועל-ידי המ"ט (הארבעים ותשע) אותיות שיש בשני

לְקוֹטִי לַתְּפָלוֹת

פָּסָוקִים אֶלָּו, אֲזַבֵּה לְהִיוֹת נְכָלֶל בַּתוֹּךְ מַט (אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה) אֲוֹתִיות
שִׁישׁ בְּשָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שְׁנִים עָשֶׂר שְׁבָטִי יְהֻה:

וְתַעֲזִירָנִי לְתַקּוֹן פָּגָם הָעִינִין, וְלֹא אֲתֹור אַחֲרָלְבָבִי וְאַחֲרָ עַינִי,
וְתַשְׁמַר אֶת עַינִי תִּמְדִיד מִכְלֵל מִינִי פָּגָם הָרָאוֹת, וְלֹא אַסְתַּכֵּל בְּשָׁוֹם
דָּבָר הַמְּבִיא לִידֵי הַרְהֹרָה חַס וְשָׁלוֹם, הַעֲבָר עַינִי מְرָאוֹת שְׁוֹא
בְּדָרְכָה חִינִי. גַּל עַינִי וְאַבְטִיחָה נְפָלוֹת מִתְּזַרְתָּה:

וְתַזְכִּינוּ בְּרַחְמִיךְ וְתַעֲזִירָנוּ וְתַשְׁוִיעָנוּ, וְתַגְעֵר בְּהָרוֹת שָׁטוֹת וְשָׁגָעָן
שְׁגָדְבָק בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵינוּ הָרָעִים, וְתַגְרִשָּׂו וְתַסְלִיקוּ מַאֲתָנוּ
בְּרַחְמִיךְ הָרָבִים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בַּי אַתָּה יָרַעַת שְׁבָל מַאֲוֹתָינוּ
הָרָעוֹת וּבְפִרְטָת תָּאוֹהָה הָרָעה שֶׁל נָאוֹת, בְּלָם נִמְשְׁכִין רַק עַל־יְדֵי
הָרוֹת שָׁטוֹת וְהָשָׁגָעָן שְׁנָאָחוּ בָּנוּ בְּעָנוֹתֵינוּ הָרָבִים, עַד אֲשֶׁר
אָנוּ דּוּמִים בָּאִישׁ שְׁזָולֵל וּבְמִשְׁגָעָן מִטְשָׁ עַל־יְדֵי חַטָּאתֵינוּ הָרָבִים.
אֲנָא יְהֻהָה, חֹזֵן לְאָדָם דָּעַת, חֹס וְתִחְנוּ וְזָכַרְנוּ לְגַרְשָׁן וְלְשָׁבָר וְלְעַקְרָב
וְלְבַטְלָל בְּלַ הָרוֹת שָׁטוֹת וְהָשָׁגָעָן מַאֲתָנוּ. זָכַרְנוּ בְּרַחְמִיךְ הָרָבִים,
לְרוֹת חַכְמָה וּבִינָה, רָוח עַזָּה וְגִבּוֹרָה, רָוֵת דָּעַת וִירָאת יְהֻהָה,
בָּאָפָן שְׁאַזְבָּחָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאֶמֶת כֶּרֶצְונָה הַטּוֹב חִישׁ קָל מִהְרָה,
וְאַזְבָּחָה שִׁיחָה נְשָׁלָם דָּעַתִּי בְּאֶמֶת בְּשָׁלְמוֹת גָּדוֹלָה בְּקַרְבָּה גָּדוֹלָה.
אֲנָא יְהֻהָה, חֹס וְתִחְנוּ עַלְיָה וְמַלְא מְשָׁאָלוֹת בְּרַחְמִים, וְעַזְבָּנִי וְזָבָנִי
לְהָגִיעַ מִתְּרָה לְכָל מִהְרָה שְׁבָקְשָׁתִי מִלְּפָנֵיךְ:

וְעַזְבָּנִי בְּרַחְמִיךְ שְׁאַזְבָּחָה לְשָׁמֶעֶן חַדּוֹשִׁית תֹּרְזָה אֲמָתִים, מִפִּי
צְדִיקִים אֲמָתִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעַלָּה, שִׁישׁ לָהֶם כַּמְלֵךְ לְהַמְשִׁיךְ
בְּשָׁמוֹת חֶדְשָׁות לְכָל הַשׁׁוֹמְעִים דָּבָרִי תֹּרְתָּם הַקְּדוֹשָׁה. וְאַזְבָּחָה

ברחמייך להמשיך עלי ולקיים נשמחה חרדשה קדושה בכל עת,
על ידי הדושי תורה שאזוכה לשמע מפייהם, וללמוד בספרים
קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, ותעוזני שיתיה
נעשה אצלך מהדושי תורתם סס חיים. ואזוכה לציר את האור
הפשוט הבא מלמעלה, בבחינת ברכה וטובה, אף על פי שאיני
בדאי לך, כי אתה ידעת את עצם הפגמים והקלוקלים שפנמתי
וקלקלתי את כל המתחן שלי מאר, על ידי פגם הבריאות שהוא
פוגם הרעת, ומ אין יבא עורי לציר את האור לברכה. אף על-
פייכן, על רחמייך הרבים אני בוטח ועל חסידיך אני נשען
וילישועתך אני מצפה ולסליחותיך אני מקווה, שתעשה עמי
בחסידיך וגפלאותיך הגודולים והנוראים, ותמלך עלי רחמים,
ויתעשה עמי נסים וגפלאות גדלות ונוראות, ותציר בעצמך האור
הבא מלמעלה בבחינת ברכה ושלום ותים וטוב, וימשך עליינו
האור הקדוש מלמעלה לברכה ולא לקללה, במו שפטוב, הנה
ברך לךختי וברך ולא אשיבנה. ויקים מקרא שבתוב, ולא אבה
זהה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפוך יהזה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבק יהזה אלהיך. כי אין לי שום תקונה ומנוס וمبטה
ומשען כי אם עלייך לבך, ועל האזכירים אמתיים אשר אנו נשענים
עליהם תמיד, בכח נשענתך לצער אלקך תמיד ולצפות לרחמייך
וילישועתך. עשה עמי מה שתעשה באפן שאזוכה בחמי חיש קל
מהרה לשרירת הברית באמת מעטה ועד עולם בקרשה גדולה,
ואזוכה להתקדש בקדשך העליונה עד שאזוכה לשבעים פנים
של התורה הקדושה:

עַנְנִי יְהֹהָה עַנְנִי, עַנְנִי אֱלֹהִי עַנְנִי, עַנְנִי אָבִי עַנְנִי, עַנְנִי בּוֹרָאִי עַנְנִי,
עַנְנִי נֹאֵלִי עַנְנִי וּכוֹן. מֶלֶכִי וּאֱלֹהִי יוֹצֵר וּקְדוֹשִׁי עַנְנִי, מִשְׁמִיעִי
צַעֲקָה הַשְׁמִיעַ צַעֲקָתָנוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, מִבְנִיסִי דָמָעַ הַכְּנִיסָוּ
הַמְּעוֹתָתָנוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ מְתֻרָצָה בְּדָמוֹת, מִשְׁמִיעַ אַנְחָה הַשְׁמִיעַ
אַנְחָותָתָנוּ לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ אַנְחָות. הַחוֹמֶל עַל דָל חַמֶל עַל דָלוֹתִי,
וּרְאָה שְׁפָלוֹתִי וְאַרְךְ גְּלוֹתִי, וְהַטִּיבָה אַתְּרִתִי, וְהַשְּׁבָ אֶת שְׁבּוֹתִי
חִישׁ קָל מְהֻרָה. בְּרָכָנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ יְחִיד בְּאוֹר פְּנֵיךְ, הָאִירָה פְּנֵיךְ
עַל עַבְדָךְ הַוְשִׁיעָנִי בְּחַסְדְךְ. אֶלְהִים יְתִגְנֹנוּ וַיְבָרְכָנוּ יְאֵר פְּנֵיךְ אַתָּנוּ
סָלָה. פְּנֵיךְ הָאָר בְּעַבְדָךְ וְלִמְדָרָנִי אֶת חַקְיךְ. רְחַמְנָא דָעַנְנִי לְעַנְנִי
עַנְנִיא, רְחַמְנָא דָעַנְנִי לְתִבְרִי לְבָא עַנְנִיא, רְחַמְנָא דָעַנְנִי לְמַבְיכִי
רוֹחָא עַנְנִיא, רְחַמְנָא עַנְנִיא רְחַמְנָא עַנְנִיא, רְחַמְנָא חָסֵם רְחַמְנָא
פָּרָק רְחַמְנָא שְׂזִיב, רְחַמְנָא רְחַם עַלְןָא רְחַמְנָא רְחַם עַלְןָא, הַשְׁתָא
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וְהִי לְרַצְוֹן אָמְרִי פִי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ יְהֹהָה
צּוּרִי וְגַזְאָלִי:

== לֹז ==

נֶפֶשִׁי בְּשָׁאַלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי, הַצִּילָה מִתְּרַב נֶפֶשִׁי מִיד בַּלְבָד
יְחִידָתִי, אֶל תַּעֲרֵנָה נֶפֶשִׁי כִּי בְּךָ חַסִיתִי. בַּי אַתָּה תְּקֻ�ִי וְאַתָּה
אַיּוֹתִי. שְׁמַרְהָ נֶפֶשִׁי וְהַצִּילָנִי אֶל אָבוֹשָׁ בַּי חַסִיתִי בָּהּ, חַוָּשָׁ
לְעַזְרָתִי יְהֹהָה תְּשֻׁוֹתִי. תִּקְרֵנָא נֶפֶשִׁי בְּעִינֵיךְ יְהֹהָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי
אֲבוֹתִי, יְגֹלְלוּ רְחַמְיךְ עַל מְדוֹתִיךְ, יְהָמוּ וַיְכָרְבוּ רְחַמְיכִי לְבָךְ עַל
נֶפֶשִׁי הַאֲמַלְלָה וְהַעֲלוֹבָה מְאֹד מְאֹד, עַל נֶפֶשִׁי הַרְעָבָה וְהַצְמָאָה
וְהַעֲיפָה מְאֹד, עַל נֶפֶשִׁ מְרָה בּוֹזָן, נֶפֶשִׁ הַלְּכֹודָה בְּבָבְלִי עַזִּי וַיְרַזֵּל
בְּאֲלָפִים וּרְכָבּוֹת רְשָׁתוֹת וּמְצֹדוֹת בְּצָפְרִים הָאֲחוֹזּוֹת בְּפַח, נֶפֶשִׁ

העשהoka מaad. מלא רחמים מלא רחמים, רואה בעלבון עלובים, הביטה נא וראה דמעט העשקים, הצעיקים ובוכים ונאנחים ונאנחים ומיד עושקיהם כמ' אין להם מנהם. בכו יבפו הרבה בכיה ודמעתם על לחיים. רחמן אמת, אל פSTER פני משועתם, ואל תאמטם אונך מצערתם, ואל تعالימים עינייך מהמעתם. רבונו של עולם, אליך יהוה נפשי אשא, פרשתי ידי אליך נפשי בארי' עיפה לך סלה, כי רך אויב נפשי הדא לארץ חתי הושיבני במתחכים במתי עולם, ונפשי נבהלה מאוד ואתה יהוה עד מתי. שובה יהוה חלצה נפשי הושענני למען חסך. כסום ענור בן אצפץ אהגה ביונה דלו עני למרום יהוה עשה לך לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשנני ודים. פדרני מעשך אדם ואשمرה פקודיך. אנא יהוה מלטה נפשי מכל תאונות הגוף ומהותיו חרעים. עוז והושעה ברחמייך הרבבים ברחמייך האמתאים, את נפשי האמללה, ותן לה במח נבורה מאתך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתוכל להתגבר על הגוף ותתגבר נפשי על גופי, צורתו על חומר, עד שאופה להכנייע ולשבור ולבטל את הגוף והחומר לנמר, ותרגלה הארץ נפשי וצורתה הקדושה, נימשך עלי צלים אליהם, צלים דמותות לבנותו. ותונני לאור השכל הקדשה, לחכמה ביןיה וידעת, ואופה להכנייע ולבטל מני כל מני סכנות וכיסיות של הגוף והחומר. ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מCiscoות וחשכת של חмерיות הגוף העכור והמנש, להארת החכמה של הנפש הקדושה. ותן חילקי בתורתך, ואופה ללמד ולתנות בתורתך ובעבדותך יום ולילה, ותן בלבי בינה להבין

ולהשכיל לשמע ללמד וללמוד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורה באחבה, והאר עני בהורתך ורביק לבך במצוותיך. ותפרישני ותבדילני מן התועים בחקמות חיצוניות, ותגנ בעדרי ובعد עורי חמיד ובעד כל עמך בית ישראל, שלא געסך לעולם בשום חכמה חיצונה כלל, ולא נשים עין ולא גלמוד בשום ספרי מספרי החקירות כלל, הן בספרי החקירות של ישראל, הן בספרי החקירות של העבטים. ותעזר לנו שלא יכנס בראתנו ומהשכנתנו שום חקירה מהחקירותיהם ולא שום סברה ורעה מסברותיהם ורעותיהם הזרות והפרות, האדים בראשם נפשות יקרות, אשר באלמת כל חכמוותיהם להחיצוניות הם רק בסילות וסכלות ושתות והבל גמור באמת, ונמשכים רק מקסילות וחשכת חמדיות הנוף ומתחאותיהם ומדותיהם דערעות, אשר מחמת תקף התנברות תאונות גופם וחדרם העב ורמנשם ורמזותם והמשקץ מאד מאד בתכליות תהמה והטנווה והפואם, משם נתUPER ונתקלקל ונשחת דעתם ולכם הערל, עד שנתקטו וגבוכו מדעה לדעה ומסברא לסברא, עד שבאו לידי טעות ושתות חכמוותיהם להחיצוניות:

רבותו של עולם, רחים עליינו ועל רעינו ועל פלטתנו, אשר נשארנו בטון בראש ההר באין עוזר וסומה, ואין מי שיעמד בעידינו. האל הצל, והושיעה ומלא אוטנו ואת רעינו ברוחםיך הרבים מכל מיני חכמוות חיצוניות שלא יהיה לנו שום חלק ועסוק בהם, ותהייה ידינו ושבכלנו ולבנו מסלחת מהם, כי לא באלה חלכנו ולא באלה גורלנו. כי אנחנו מזרע אברהם יצחק ויעקב, מאמנים בני מאמנים, ואנחנו זכינו לעמוד על הר סיני ולקבל תורה הקודשה

על-ידי משה נביאה נאמן ביתך. עורנו שיחיה חלכנו בתורתך הקדושה תמיד, תורת יהוה תמיימה משבית נפש עדות יהוה נאמנה מחייבת פתוי. חום וחרמל علينا, יהמו נא מעיך על בניך צאן מרעיתך, ושמר אותנו בעת צרה זאת, בעקבות משיחך, והצל ומלט נפשנו ונפש בניינו ובנותינו, שלא נעסוק לעוזם בשום חכמה חיצוניה כלל. ותן לנו כח שנוכה להכנייע ולשבר ולבטל ועיקר כל האפיקורסים והכופרים מן העולם. ימחו מספר הימים עם צדיקים אל יכתבו. וכל העוסקים בפילוסופיה ותកירות של חכמתה החיצונית, יהיה נמה שם וכרם מן העולם, יברת יהוה לאיש אשר יעסוק בחקרותיהם ובדרךיהם ער ועננה, יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה. יהיו אחריתו ל汇报ית בדור אחר ימח שםם. יזכר עון אבותיו אל יהוה וחתאתם אמו אל-התמה. יהיו גנדי יהוה תמיד ויברת הארץ וכרם. ויתבטלו סודותיהם ורעותיהם מן העולם, ולא יعلו עוד על לב ולא יזכיר עוור בשם. ותרחם על עמד ישראל. ותעללה ותגנשא ותרומם ותנלה ותארח חכמת התורה הקדושה בעולם, ונשוב כלנו לתורתך ולעבודתך באמת ואמונה, בקדשה ובטהרה גודלה. ונזכה להשתוקק תמיד לאמונתך הקדושה באמת ברצונך הטוב, ונזכה להכير אותך באמת גם בעולם הזה, ולבבד את שמה הגדול בכל עת, כי בשבייל זה בראתך כל העולמות כלם, בגין דישתמודען ליה. כמו שבחוב, כל הנקרה בשמי ולכבודך בראתו יצירתי אף עשיינו. עוז ורחם והושיעה, ועשה למענד ולמען בבוד תורה הקדושה, שתתגבר חכמת התורה הקדושה על חכמת הפילוסופיה, על

חכמויות היצוגיות, ויתבטלו כל הטענות שבעולם בנגד אות אחד מתרת הקדושה והטהורה והתמייה, תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, יושבו כלם לתרתך ולעבדרתך וליראתך באהמת בכל לב ונפש:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חוסה על נפשי האמללה מאד, והיה בעורי תמיד, וחזק ואפיין את נפשי בכל מני עז ותעצומות, באפן שתתגבר נפשי הקדושה והטובה על הגוף ותאותתו ומהותיו דרעים, עד שאוכחה להפshit את נפשי מכל מני תאונות הגוף ומדותיו, ואחר ואקדים את נפשי וגופי בכל מני טהרות וקרשות, ואוכחה להוציא את נפשי מכל התאות ומדות רעות הנמשכים מאربع יסודות חמורים של הגוף:

וברוחך הרבה תוציאני ותעליני מבחןת בהמה לבחינת אדם, מגוף לנפש, מהפר לזרה, מהשד לאור, מסכלות לחכמה, מתחכחות ומחשבות יצוגיות לטענות התורה הקדושה, משכחה לזכורן, ותשפיע עלי מאתה בכח הזברון, ואוכחה לזכור תמיד היטבת כל דברי תורתך ועבירותך, הן מה שאני לומד בספרים הקדושים, הן מה ששמעתי או מה שאני עתיד לשמע מפי רباتך וחבריך כל הדברים הקדושים הנוגעים ליראת יהוה ולבודתו ותורתו, כלם אוכחה לזכור תמיד היטבת כל חobarון דרכשה מעטה ועד עולם, ולא אשכח שום דבר ממשני. ואוכחה לזכור תמיד היטבת היטבת את אחריותי וסופי, ולשום לבני היטבת על מה אתה נא לחי עולם שפהלה, ומה יהיה בסופי ואחריתך באך קאי, ולא אשכח זאת כל ימי חיי, ואוכחה לזכור זאת היטבת בכל יום ויום,

בְּכָל יָמֵנו וּשְׁנָוֹתינו הֵם הַבָּל, בְּחִלּוֹם יָעוֹף, וּבְצָל עֹזֶב, בְּעַנְּן
 בָּלָה, וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת, וּכְאַבָּק פּוֹרָת. וְאֵי אָפָּשָׁר לְהַטְלֵט מִן הַמִּיתָּה
 בְּשֻׁום אֲפָן, וְאֵין מְשֻׁלָּחָת בְּמַלְחָמָה. וּמָה נִחְשַׁב עַל יְהֹוָה וּמָה
 פָּעַשָּׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, זֹכֶר תָּזְכָּר וְתָשָׂוָה עַל נֶפֶשִׁי. זֹכֶר אֶל תְּשִׁבָּח
 אֶת אֲשֶׁר הַקְּצַפְתָּ אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ מְגֻעָרֵיךְ עַד הַיּוֹם חֹזֶה, בְּיֵין
 שְׁכָחָה לְפָנֵי כְּסָא כְּבָדוֹז וְאֵין גָּעָלָם מִנְגָּד עִינֵּינוֹ. עֹזְרָנוּ וְהַשְׁעָנוּ
 לִזְכָּר אֶת בָּל זֹאת תָּמִיד, בָּאָפָּן שָׁאָזְבָּה לְרַחֲם עַל מִעְתָּה לְמַלְטָ
 נֶפֶשִׁי מִנִּי שְׁחָתָה, וְלִהְכִין צְדָה לְדָרְכִּי, אָוֹרָחָ רְחִיקָה וְאָפָלָו וְדִין
 קָלְילָא לִיתְלֹן. וְעֹזְרָנוּ בְּרַחְמִיךְ רַבִּים שָׁאָזְבָּה לְשִׁפְחָה אֶת בָּל
 מִינִי מְחַשְּׁבּוֹת זֹרֶת, מְחַשְּׁבּוֹת חִיצְׁנוֹת וְתִّחְכּוֹת חִיצְׁנוֹת, וּבָל
 מִינִי הַרְהֹורִים רְעִים וּעַקְמִימִוִּים שְׁבָלָב, שְׁנַדְבָּקוּ בְּלָבִי וּבְרָעִי
 בְּעַנוּנוֹתִי הַרְבִּים, וּבָל מִינִי מְחַשְּׁבּוֹת הַמְּבָלְבָּלִים מַעֲבוֹדָתָךְ
 הָאָמָתִית. בָּלָם אָזְבָּה בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים לְהַעֲבִירִים מַדְעָתִי וּלְבִי
 לְגַמְרִי וּלְשִׁכְחָם לְגַמְרִי מִעְתָּה וְעַד עוֹלָם, וּמִעְתָּה אָזְבָּה לִזְכָּר
 אָוֹתָךְ תָּמִיד בְּכָל עַת, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ בְּשִׁכְבִּי
 וּבְקוּמִי, וּלְדַבֵּק מְחַשְּׁבָתִי אֶלְיךָ תָּמִיד וּלְהַזְּרִתָּךְ וּלְעַבּוֹדָתָךְ
 בְּאָמָת, בְּיִרְאָה וְאַחֲבָה בְּקָרְשָׁה וּבְתְּהִרְהָרָה גָּדוֹלָה בְּאָמָת וּבְאָמָנוֹת
 שְׁלָמָה. וּאָזְבָּה שִׁיתְדַּבֵּק לְבִי וּמְחַשְּׁבָתִי אֶלְיךָ לְזִוְתָּךְ וּלְמִצּוֹתָךְ
 בְּאָמָת, בְּדִיבָּקּוֹת גָּדוֹלָה וּבְתִּקְשָׁרוֹת אֲמִינָז וּתְזַקְקָן מִאָה, עַד שָׁאָזְבָּה
 לִזְכָּר הַיְּטַב אֶת בָּל דְּבָרִי תָּזְרִתָּךְ וּלְעַבּוֹדָתָךְ תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, וְלֹא
 אָשְׁבָּח שָׁוֹם דְּבָר מְדִבְרֵי תָּזְרִתָּה וּלְעַבּוֹדָה לְעוֹלָם, רַק אָזְבָּה לְזֹכְרָם
 תָּמִיד בְּעַלְמָא דֵין וּבְעַלְמָא דָאָתִי

וּבְכָן יְהִי רְצֹן מֶלֶפֶנִיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתינוּ, אֱלֹהֵי

אברהם אלֵהִי יצָחַק וְאֶלְהִי יַעֲקֹב, וְאֶלְהִי כָּל הַצְדִיקִים הָאִמְתִּים
רָאשׁוֹנִים וְאַחֲרֹנִים, וְאֶלְהִי כָּל עַמֹּךְ יִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשׁ, אֲבִינוּ אֶבְןָה
הַרְחָמָן הַיּוֹדֵעַ כָּל תְּעֻלוֹמוֹת־לֵב, שְׁתַרְחָם עַלְיָה בְּרַחְמִיךְ הָרָבִים,
וְתַחְנֵנִי מְאַתְּךָ דָּעָה בִּגְנָה וְהַשְּׁבָל, וְתוֹרִינִי וְתַדְרִיכִנִּי בְּאַמְתָה
תְּמִיד, וְתַזְכִּנִּי בְּכָל־עַת לְדֻעַת בְּאִמְתָה הַהְרָךְ תִּשְׁרֵא אֵיךְ לְהַתְנִהֵג
בְּעַנְנִי תְּעִנִיות נְדָבָה, אֵם לְהַתְעִנּוֹת אֵם לְחַדֵּל. וְתַזְכִּנִּי לִירְדָע
הָאִמְתָה לְאַמְתָה וְלְהַתְנִהֵג בְּדַרְךְ הָאִמְתָה בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב, כִּי לְבִי
הַוְלָד אַנְהָ וְאַנְהָ בְּעַנְנִין וְהָ. עַל בֵּן הַנְּגִינִי מְשַׁלֵּיךְ עַצְמִי עַלְיָךְ לְבָרָד,
וְהַרְיִנִי מְסִיר גּוֹפִי נְגַפְשִׁי וְרוֹחִי וְגַשְׁמִתִּי אֶלְיךָ לְבָרָד, שְׁתַעֲשֵה עַמִּי
מַה שְׁתַרְחָה וּבְרַצְוֹנָה אַעֲשָׂה, וְתַעֲזֹרְנִי שֶׁלֹּא אֶבְלַבֵּל דִעֲתֵי הַרְבָה
בְּעַנְנִין וְהָ, רַק אַזְכֵה תִּמְדִיד לְעַצָּה שְׁלָמָה מְתָרָה, וְתַשְׁפִּיעַ לִי עַצָּה
טוֹבָה מְאַתְּךָ בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב בְּאִמְתָה. וְאַזְכֵה לִירְדָע וְלְהַבִּין אֵיךְ
לְהַתְנִהֵג בְּעַנְנִין הַתְעִנִיות וְאֵיךְ לְהַתְנִהֵג בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁבָעוֹלִם,
בְּאֶפְןָו שְׁאַזְכֵה לְסֹור מַרְעָה וְלְהַכְנִיעַ הַגּוֹף וְהַחֲמֵר לְגַבֵּי הַגַּפֵּשׁ
וְהַצּוֹרָה, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתָךְ וּבְעַבּוֹרָתָךְ תִּמְדִיד בְּאִמְתָה בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב
מְעַתָּה וְעַד עַזְלָם. הַשְׁמִינִי בְּבָקָר חֲסִידָךְ כִּי בָּךְ בְּטַחְתִּי. הַזְדִינִי
דָּרָךְ וּאֶלְךָ כִּי אֶלְיךָ נְשָׁאתִי נְפָשִׁי:

וּבְכֵן יְהִי רְצֹן מֶלֶפֶנִיךְ יְהֹוָה אֶלְהִי וְאֶלְהִי אֲבוֹתִי, שְׁתַעֲזֹרְנִי
לְפָנֵן צִדְקָה הַרְבָה לְעַנְנִים הַגּוֹנִים הַרְבָה, וְתַחְמֵל עַלְיָה בְּרַחְמִיךְ
וּבְחַסְדֵיךְ הַגְּדוֹלִים וְהַעֲצּוּמִים, וְתַעֲזֹרְנִי לְפָנֵן צִדְקָה הַרְבָה לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, לְתַמְדֵךְ וּלְסִיעַ בְּסִיעַ שִׁישׁ בּוֹ מִמְשָׁל לְעַנְנִים הַגּוֹנִים הַרְבִים
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאַזְכֵה לְהַכְלֵל עַל־יְהִידִי וְהָאָוֹרָה דָּרָץ יִשְׂרָאֵל,
בְּאֹיר הַקָּדוֹשׁ, בְּהָאֹיר וְהַחֶבֶל שָׁאוֹן בּוֹ חַטָּא, וְנוֹכָה עַל־יְהִידִי

זה להמתיק ולבטל כל מיני דיןיהם מעלינו ומעל כל עמק בית ישראל. ונזוכה תמיד לדוחות ולבטל הדין ומהשד והפסכות וכל מיני חכמאות חיצונית מן העולם. ותעוזנו להנבריר ולהעלות ולנסא הנפש הקרויה והتورה הקדושה, ותאיר עלינו אור החקמה הקדושה, ותמשיך علينا חסדים טובים מאתך תמיד, ונזוכה ליזכרון דקדושים. ותשפיע علينا מאתך שפע טוב וברכה חיים חן וחסד וرحמים ושלום وكل טוב. וברחמייך הרבה תזכיר לנו את ברית אברם יצחק ויעקב, ותקים לנו מקרא שבחותיך, זכרתי את בריתך יעקב ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברם אזכור והארץ אזכור:

וთעוזנו שנזוכה לנihil ולהעלות נפשנו לפניה, ונזוכה לקדש ולקשט נפשנו באפן שתוכל נפשנו לעלות להשבינה בבחינתם מן פין נוקבי), ותתפאר השכינה לפניה עם נשותינו, חוי בפה ברא קאותינו לנבה. ונזוכה שהיה נעשה יהוד קודשא בריך יהוא ושכינתייה, עליידי נשותינו שייעלו לטובה לפניה לריח ניחום אשה ליהוה:

ויתזכנו שהיה אכילה לנו בקנש ובטהרה תמיד, ובפרט כשאנו אוכלין דבר מן הארץ, תעוזנו להתקדש ביותר בשעת אכילה לנו, עד שנזוכה להעלות הנפש המליך בחי שאנו אוכלים, להעלות הנפש מה למרפה, עליידי הברכה שאנו מברכין על אכילה לנו, ונזוכה לומר כל הברכות בכוננה גדולה ועצומה לשמה: הנזול באמת:

וְתַשְׁמַרנוּ וַתִּצְילֵנוּ בָּרְחָמִיךְ הָרַבִּים מִפְאָכְלֹות אֲסּוֹרוֹת, וְלֹא
יָבָא לְתוֹךְ פִּינוּ שֻׁם דָּבָר הָאָסּוֹר לְנָנוּ, וְלֹא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם בְּגַבְלוֹת
וְטַרְפֹּות אֲפָלוּ בְּשׁוֹגֶג וּבְאַנְסָם. וַתִּצְיל אָוֹתֵנוּ בָּרְחָמִיךְ מִשׁׁוֹחָטִים
שָׁאַיִם הַגּוֹנִים, וְתִפְרִישׂ אָוֹתֵנוּ וְתִבְדֵּל אָוֹתֵנוּ מִלְּמִינֵּינוּ גַּבְלוֹת
וְטַרְפֹּות דָּאוּרִיתָא וְדָרְבָּןָן. וְתִזְמִין לְנוּ בָּרְחָמִיךְ תִּמְדִיד שׁׁוֹחָטִים
הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים וְתִהְיָה עַפְתָּם תִּמְדִיד, וְתִשְׁמַר אָוֹתָם וְאָוֹתֵנוּ שְׁלָא
יִכְשְׁלוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵיכָם לְעוֹלָם בְּגַבְלוֹת וְטַרְפֹּות חַס וּשְׁלוּם,
וְתִעְזֹר לְהַשׁׁוֹחָטִים שִׁיכְנוּ תִּמְדִיד הַיְטָב בְּבִרְכַת הַשְׁחִיחָתָה, בַּאֲפָן
שִׁיזְכּוּ לְהַעֲלֹות הַנֶּפֶשׁ הַמְּלָכָשׁ בְּהַחַי, מַהְיָה לִמְדָרְבָּר, עַד שִׁיעַלְוּ
כָּל הַנֶּפֶשׁ הַעֲשָׂקֹת הַמְּגַלְּגָלִים בְּחִיוֹת וּעוֹפוֹת וּבְחִמוֹת אֶל
הַשְּׁכִינָה, וַיהֲיָה נָעַשָּׂה יְחִוד קָדוֹשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתָּה עַל-יְדֵיכָם,
וְגַנְכָה שִׁיהְיָה נָמֵשׁ עַל-יְדֵיכָה עַלְיָינוּ שְׁפָעָתָה וּבִרְכָה וּרְחָמִים
וְחַיִם וּשְׁלוּם, וְגַנְכָה לְפִרְגָּסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד בְּלִי שֻׁום יְגִיעָה וּטְרָחָא
וּטְרָדָא בְּלָל. אֲבִינוּ שְׁבָשָׁמִים, גּוֹמֵל לְחַיִבִים טוֹבּוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, אַתָּה יוֹדֵעַ שָׁאַיִן בָּנוּ כֵּה לְשִׁמְרָה עַצְמָנוּ מִשׁׁוֹחָטִים שָׁאַיִן
הַגּוֹנִים הַמְּצֻווִים עַבְשִׁיו הַרְבָּה מֵאָה, וְאַיִן מַי שְׁעִימָד בְּעַדְנוּ
וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּתַקּוֹן נְפָשָׁתֵינוּ, וַתִּצְיל אָוֹתֵנוּ מִפְנֵם הַשׁׁוֹחָטִים שָׁאַיִן
הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מִהְיָה שְׁנוּרְמִים רְחַמְנָא לִיצְלָן:

רְבָנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְחָם עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, וְלְמַעַן שִׁכְנַת עַזָּה,
וְלְמַעַן אֲבּוֹתֵינוּ אֲבָרְקָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְלְמַעַן בְּלַהֲזִידִיקִים אַמְתִּים.
וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ וַתִּצְילֵנוּ וְמַלְטָנוּ מִשׁׁוֹחָטִים רַעִים, מִשׁׁוֹחָטִים
שָׁאַיִם הַגּוֹנִים. וַתִּשְׁמַרנוּ תִּמְדִיד שְׁלָא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שֻׁם מִכְשָׁול
גַּבְלה וְטַרְפָּה, כִּי אַתָּה כָּל תּוּכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמְּךָ מִוּמָה וּבִזְדַּקָּה

הכל, ואותה יכול לשמר אותנו גם עכשו בהזירות הלו מוגבלות וטריפות ומשותחים שאינם הנוגנים. חום וחמל עלינו למענק ולא למגענו, וכך שניהם בקדשתה, והבדילנו מן מאכליות אסורות, כמו שבחותוב, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. ונזוכה ליקום מקרא שבתוב, ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לבלב תשלכו אותו. וכתיב, וחתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני. ויקום מקרא שבתוב, טרף נתן ליראי יופר לעולם בריתך:

ועזינו בرحמיך הרבהים, ותונין לנו מלמדים טובים והנוגנים לבניינו שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבהה עם בנים בתכליות המועל באממת. וזהו כל המלמדתינוקות אננים בשרים וצדיקים, שלא יקללו חם ושלום את ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבנן. ועל יידיהם תופר את ברית אבותינו, ותתמייק ותבטל מעליינו ומעל כל עמק בית ישראל, כל תדיניהם וכל הנגורות שאינם טובות שנגנוו על עמק ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גורדיין בין שהוא לאחר גורדיין, כלם תטמייק ותבטל בזונות הבל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבנן. ותונינו בرحמיך הרבהים ותקדשנו בקדשתה העליונה, ותונינו לשוב בתשובה שלמה לפניו באממת הכל לב ונפש, ונזוכה לתקן את כל אשר שחתרנו, ונזוכה להנבר הנטש על הנוף, עד שיתבטל הגוף לנMRI לנבי הנפש. ונזוכה לפון צדקה הרבה לאארץ ישראל,

עד שניהה נכללים באוירא דארץ ישראל, בהבבל הקדוש שאין בו חטא, עד שנזכה כלנו עמה בית ישראל, שניהה הבעל פניו הבעל שאין בו חטא כמו אוירא דארץ ישראל, וכןו הבעל פיהם של תינוקות של בית רבקה, ותעורר להשוחטים שיקדשו ויתרשו עצמן באמת, עד שניהה הבעל פיהם גם בן הבעל שאין בו חטא, באפן שיויכלו להעלות הנפשות המגליולות בהחי, להעלותם לשרשם שבקדשה על ידי הבעל פיהם של ברפת השחיטה, כי אתה יודע עצם הרחמנות שיש על נפשות המגליולות בעלי חיים, חוסה נא ברחמייך עליהם ועלינו, ועשה למעןנו ועזרנו והוציאנו, שנזכה להעלות כל הנפשות המגליולות לשרשן העליון שבקדשה:

רחמן מלא רחמים, חזאל הרים שומע אנחת אבונאים, רחם علينا ועל נפשותינו העשוקות בצדפים האחוות בפתח, באשר גנלה לפניה יודע תעלומות, וזרני למלט נפשי מני שחית, כי אתה ידע את גדר יקר והדר תפארת נפשי בשראה העליון, וגם אתה ידע את רבוי הטנפת והלכלוכים שלכלכתך וטנפתך נפשי העולבה מאד מאד, ולפניה גנלה עצם הרחמנות שעל נפשי האמללה מאד, הגעה מאה, הנדראת והמטרפת מאד בין שני היבקרים. פצע עליינו פיהם אמרו בלענו, ואני צווקים אלק זה זמן רב, ואין מי שיויכל להוציאנו, כי אנחנו בעצמנו היינו אכזריים על נפשנו. אבל אתה יכול להציל את נפשנו בתקף חמלתך, שתהפוך את לבבנו לטובה ותטה את לבבנו אלק באמת, ותתן לנו שכל ידעת דקראה וכלה וגבורת ועצה, באפן שנזכה להגביר הנפש על הגוף תמיד עד שיתבטל הגוף ותאותתו לנMRI, ואנפה

להעלות ולנשא נפשי תמיד בקדשתה הعلונה באמת ובאמונה
שלמה:

אבינו אב הרחמן, חמל על בבוד התורה הקדושה שהשפעת
בנו, כי אתה יודע את עצם יפי קדשות-התורה היקרה הגעלמת
בנו. עוזרנו ברוחميد הרבים שנזכה מעתה לטהר ולקדש עצמנו
באמת. באפן שנזכה להזיא ולגלוות התורה הגעלמת בנו,
בקדשה גroleה. והצילנו מחרפות ובזונות, ולא נבוש ולא נבלם
ולא נבשל לעולם ועד. זכינו לבוד וקדשה, ונזכה לקבל את
הכבד בקדשה גroleה לשמה ולבוד הגדול לבד, ולא נשטמש
עם הבוד בשביינו כלל רק לשמה ולבודתך לבד באמת
ובתמיות, בלי שום פניה ומהשבה חיזונה כלל, ונזכה להחייר
ולהעלות הבוד לשרצו. ותעוזרנו עלי-ידי הבוד וקדשה שתחננו
ברוחמיה, שנזכה עלי-ידי-זה להזיא ולגלוות חזושי תורה הרבה
הגעלמים בנפשנו, בקדשה ובטהרה גroleה. ותהי עמו תמיד,
ולא נאמר דבר שלא ברצונך, ותהי עם פינו בעת הティינו ועם
ירינו בעת מעברנו:

רבונו של עולם, חוסה על נפשי הענית והגדלה, הרעה והצמאה
והעיפה מאד. ומלא משאותי ברוחמים, שתתגבר נפשי על
גופי מעתה ועד עולם, ותתעלה ותתגשא נפשי למעלה למעלה,
בקדשה ובטהרה גroleה באמת ובאמונה שלמה, בחכמה ובינה
וידעת וקדשה, בתורה ובענודה, ביראה ובאהבה ובתשובה
שלמה לפניה, באמת ובלב שלם ברצונך הטוב. שובי נפשي
למנוחיכי כי יהזה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן

המעה את רגלי מדהוי. אַתָּה לְךָ לְפָנֵי יְהוָה בָּאֶרְצֹות הַחַיִם. בַּי לֹא
תַּעֲזֹב נֶפֶשִׁי לְשֹׁאֹל לֹא תַּתְנוּ חַסִּירָה לְרֹאֹת שְׁתַתְתַּחַת, נֶפֶשִׁי יִשְׁזַבּ
יַגְהַנִּי בְּמַעֲגָלִי צָדָק לְמַעַן שְׁמוֹ. לְמַעַן שְׁמָךְ יְהוָה תַּחֲנִינִי בְּצָדְקָתְךָ
תוֹצִיא אַמְرָה נֶפֶשִׁי. וּבְחַסְדְךָ תִּצְמִית אַוְץִיבִי וּמְאַבְרָתִךָ כֹּל צָרוֹרִי
נֶפֶשִׁי בַּי אַנְיָ עֲבָדֶךָ. וּנֶפֶשִׁי תִּגְלִיל בִּיהוָה תִּשְׁיוּשָׁ בִּישְׁוּעָתָו. הַזִּיאָה
מְמַסְגָּר נֶפֶשִׁי לְהַזּוֹות אֶת שְׁמָךְ בַּי יְכַתְּרֹו צָדִיקִים בַּי תָּגַמֵּל עַלְיָה:

= לח =

דְּבָקָה נֶפֶשִׁי אַתְרִיךְ בַּי תִּמְכַה יִמְגַּה. דְּבָקָתִי בָּעֲדוֹתִיךְ יְהוָה
אַל-תַּבְיִשְׁנִי. אַבְיָ אַב הַרְחִמן, עָזָרַנִי בְּרַחְמִיךָ הָרָבִים וּבְחַסְדְךָ
הָגְדוֹלִים, שָׂאוֹכה לְדָבָק עַצְמִי אַלְיךָ תִּמְדִיד בְּכָל עַת, בְּאֶמֶת
וּבְאֶמְוֹנָה שְׁלָמָה וּבְרָעָה נְכוֹנָה וּמִשְׁבַּת, בְּקַדְשָׁה וּבְתָהָרָה גְדוֹלָה.
וָאוֹכה לְפִשְׁפַּשׁ עַצְמִי בְּכָל עַת, אָם אַנְיָ דָבָוק בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּאֶמֶת, עד שָׂאוֹכה לְקַיִם מִצּוֹת וּבוֹ תְּרַבֵּק בְּאֶמֶת, בִּתְכִּלָּת
הַשְּׁלָמָה בְּרַצְוֹנָךְ הַטוֹב:

וּזְבָנִי בְּרַחְמִיךָ הָרָבִים לְקַיִם מִצּוֹת תְּפִלִין בָּרָאוִי, בְּכָל פָּרָטִיחָ
וּדְקִדּוּקִיחָ וּבְגִנּוּתִיחָ וּתְרִינִיגָ מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָּה, וָאוֹכה לְהַגִּנִּים
בְּכָל יוֹם תְּפִלִין בְּשָׁרִים וּקְדוּשִׁים מְסֻפֶר הָנוּן וְאַדִיק אֶמְתִי,
וַיְהִי נְכַתְּבֵין בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְכוֹנָה עַצְומָה וּנוֹרָאָה בָרָאוִי לְכָבוֹן
בְשֻׁעַת בְּתִיבַת הַתְּפִלִין וּתְקוֹן. וּבְתִיבַת הַפְּרִשּׁוֹת וּתְקוֹן הַבְּתִים
וְהַרְצִיעוֹת וּתְפִירַתְן בְּגִידִין וּכְל תְּקוֹנִי הַתְּפִלִין, הַכְּל יְהִי גַּעַשָּׁה
עַל צָדְקָתְךָ טוֹב וְגַאֲוֹת בְּפִי דִינֵיכֶם, וְגַאֲוֹם בְּזַהֲרָה הַתְּפִלִין
שָׁלִי בְּשָׁרִים תִּמְדִיד בְּכָל פָּרָטִי דִינֵיכֶם, וְגַאֲוֹם בְּזַהֲרָה בִּתְכִּלָּת הַנֵּי

והיופי, וקדושים בתכליות הכהنة. ואזוכה להנחת תפליין דרשי ותפליין דרבניהם בכל יום ויום. ואזוכה לניגיהם במקומות הרראי על בראש ועל הארץ, בשמחה רבה וחドוח גדולה ועצומה מאד מאד, ובכונגה גדולה עצומה ונוראה, ובהתעוררות גדול בשמחה גדולה, עד שאזוכה שיחיה נמשך עלי קדרה גדולה ועצומה, על-ידי הנחת תפליין הקדושים והנראים מאד מאד. וייחיה נמשך עלי קדרשת התפליין משרשים העליון בקדשתה העליונה, עד שאזוכה לרבקות גדול אלקיך באמת עלי-ידך מצוות תפליין. ולא אסיך דעתך מן התפליין לעוזם, ולא אדבר שום שיחה בטללה, בעת שנייני מכתר בתפליין, בכתרי רמלכא עלאה, בחגירות זינא עלאה. ואזוכה להתעטף בגבור עפרט תפארת תפליין הקדושים, באימה וביראה גדולה ועצומה בלבד טוב ובשמחה רבה וחドוח גדולה, באפן שאזוכה לקיים מצוות תפליין בשלמות הראיו ברכזון הטוב, עד שאזוכה להתרבק בה יתברך תמיד עלי-ידך קדרשת התפליין הנראים. אבינו שבשמיים חומל דלים, חמל علينا וערנו וחגנו בקדשת התפליין, וכשם שצביית אותנו ונתת לנו עלי-ידך משה עברך מצויה הנדולה זאת, בן תחגנו ותוננו ברחמים לקיים באמת ושלמות גדול מצויה זאת של תפליין. ונזוכה להתרבק בה תמיד ואל יגרמו עונותינו להפסיק חס ושלום בינוינו לבינה, כי אתה אלוה סלחונות. וברחמים הרבים תננו לשוב בתשובה שלמה אלקיך באמת, ונזוכה להתביש מטה תמיד באמת על עצם פשעינו וחתאתינו גנדך תברך. ובחסוך הנזול תמחל לנו על כל עונותינו וחתאתינו ופשעינו שחטאנו ושעוינו ופשפשענו לפניו

מיום חייתינו על הארץ עד היום הזה. ותתקון ברכמייך כל הפגמים שפגמנו בשמה הנדרול, עד שנזוכה להמשיך עליינו תמיד קדחת התפלין באמת, עד שנזוכה לחתרכך בקדבוקות נפלא ועצום, בתשוקה וחשכה ותחפזה וחמדת ואהבה גדרלה אליך באמת ברצונך הטוב, כמו שבחותוב, בלחתך לתשועתך נפשי לדברך יתלהתי. כליה שארי ולכבי צור ללבבי וחלקי אלהים לעולם. אחת שאלתה מאת יהוה אותה אבקש שבתי בית יהוה כל ימי תני לוחות בעם יהוה ולבקר בהיכלו:

ובכן היה רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעוזרנו ותשמרנו ותצילנו מדברים רעים ולא אפנים את דברו פיהם לעולם, ולא יצא מפי שום דבר רע על שום ישראל שבעולם, ולא אחר חובות בני-אדם, רק תעוזרנו ותטה את לבבי שאזוכה לחקר תמים אחר כל זכות ו טוב שאפשר למציא בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהנrouch שבגראעים, ואזוכה לחתינגע ולטרח אחר זה, לחתור למציא איזה זכות אפלו בהפחחות שבפחותים. ותהי עמי תמיד ותעוזרني שיעלה בידי שאזוכה למציא בהם תמיד צד זכות ו טוב, ואזוכה לדון את כל אדם לך זכות תמיד. ותצילני ברכמייך הרבה ממעון הנדרול והחמור מאד, שהוא עון לשון הרע ורכילות החמור ביותר, השקל בוגר שלוש העברות הנדרולים שבתורה שלהם, עבודה זורה וגלו עריות ושביכות דמים, מעון לשון הרע שקל בוגר כלם. מרא רעלמא כלל, רחם עלי לungan, ותיה עם פי תמיד בעת דברוי. וכובני שאשמר פתיחי פי שלא יצא מפי שום דבר רע ואבק לשון הרע על שום ישראל שבעולם,

ולא דבר שainedו הנון, ותצלני מכל מני דברים רעים, מלשון הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומלייצנות ומהניות ומשקרים, ומילגלוות סוד שאין אricsים לנלוות, ומגבול פה, ומילגלוות ולומר דברי תורה ויראת שמים במקומם ובזמן שאין ראוי לאמר ולילגותם, ומכל מני דברים שאינם טובים, ומכל מני הכל-פה הפוגמין את הרהור הקדוש שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך הוא. אבינו شبשים, מה נאמר לפניך ישב מרים, ומה בספר לפניך שוכן שחקים, כי מרוב רגשותנו בדברורים פנומיים אין אנו יודעים שום דרך איך להרחק עצמנו מהם מעטה. על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואلهי אבותי, שתעורני ברחמייך ותדריבני ותורני דרך ישרה, באפונ שאזקה לשמר עצמי ברחמייך, שלא אכשל בשום דבר שainedו טוב, ולא אומר דבר שלא ברצונך. ותונני להיות טוב לכל תמיד, ולא אחקר לעולם אחר חובות בני אדם חס ושלום, רק אדרבא אזקה להשתדל תמיד בכל כח ועוז גבורה למצא תמיד זכות וטוב בכל אחד ואחד מבני ישראל עמך הקדוש, אפל במחמות שבפחותים, ואפל בקהל שבקלים, אפל ביהחולקים והרודפים אותך, כלם אזקה ברחמייך לדונם כך זכות תמיד, ותתן לי שכל ודעתי מאיתך איך לחתש ולמצוא בכם זכות ונקדות טובות תמיד:

וთצלני ברחמייך מסטרא רקי' כל בשך, מכל בני ארם הרים שהם עזיז ננים שבדור, החוקרים ומחפשים תמיד אחר חובות בני ארם, ומבקשים תמיד למציא חם ונעם בכל אחד ואחד. רבונו של עולם, האילנו ברחמייך מכם ומהמונם, ואל תשמע דבריהם

להקומי תפלות שלה

וְאֵל יָעַלְהָ קְטָרוֹנִים לְפָנֶיךָ בָּלֶל, וְתִסְתַּמֵּם הַפְּרָגָנוֹד בְּפָנֵי דְּבָרֵיכֶם
הַרְעִים, וְאֵל יָכְנַסוּ דְּבָרֵיכֶם בְּאַזְנֶךָ בָּלֶל. בַּי אַתָּה יָדַעַת אֲתָה
לְבַבָּם הַרְעָע, וְהֵם עֻמְדִים עַלְינָנוּ בְּכָל עַת וּמַקְטָרָנִים עַלְינָנוּ וּרְזָצִים
לַרְחַקְנוּ חָסֵן וּשְׁלוֹם מַעֲבֹדָתְךָ בְּאַמְתָה, וּמֵהֶם נִמְשָׁכוּ וּבָאוּ עַלְינָנוּ
בְּכָל הַקְטָרוֹנִים וְהַנְּסִינוֹת וְהַבְּלָבְולִים, אֲשֶׁר עַלְיָדָם נִתְרַחֲקָנוּ
מַעֲבֹדָתְךָ בְּאַמְתָה. רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יָדַעַת
אֲתָה בְּלַיְלָה שֶׁעָבֵר עַלְינָנוּ עַד הַגָּה, וְכָל מַה שֶּׁעוֹבֵר עַלְינָנוּ בְּכָל עַת
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה, בַּי רְבִים קָמוּ עַלְינָנוּ מַאֲהָר. יְהֹוָה מָה רַבּוּ צָרִ
רְבִים קָמִים עָלֵינוּ. סְבָוגִי כְּמָם בְּלַיְלָה שֶׁקִּיפוּ עַלְיָי יְחִיד. וְהַאֲמָתָה
יָדַעַתִּי יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, בַּי אַנְיָ אֲדוֹנִי הָעָזָן וְאַנְבִּי
סְבָותִי גְּנָפְשִׁי בְּלַיְלָה, עַלְיָדִי שְׁלָא שְׁמָרָתִי אֶת עַצְמָי וּפְנַמְתִּי
בְּבָרִית הַלְּשׁוֹן וּבְבָרִית הַמְּעוֹר, אֲשֶׁר עַלְיָדִי הַפְּגָנִים הָאֱלָה
נִמְשָׁךְ לָהֶם דְּבָרִים שִׁישִׁ לָהֶם כַּמָּה לְדָבָר וּלְהַלְלָשִׁין וּלְקַטְרָנָה עַלְינָנוּ
חָסֵן וּשְׁלוֹם, אֲבָל בְּכָר הַבְּטַחַתְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהִינוּ, שְׁאַתָּה חָפֵץ חָסֵד
וְאַתָּה מְרַבָּה לְהַטִּיב, וּרְזָצָה אַתָּה בַּתְּשׁוּבָתָן שֶׁל רְשָׁעִים וְאַיִן
אַתָּה חָפֵץ בְּמִתְחָמָם, וְאַתָּה שׁוֹנָא וּמִמְאָם בַּתְּכִלִּית הַשְׁנָאָה
וְהַמְּאוֹם אַתָּה בְּלַיְלָה שְׁרוֹצָה לְעוֹרֶר דִּין וּלְהַלְלָשִׁין וּלְקַטְרָנָה חָסֵן וּשְׁלוֹם
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמָּה, בְּפֶרֶט בְּשָׁעה שָׁהֵם נִזְוְפִים מַלְפָנִיךָ עַלְיָדִי
חַטָּאתֵיכֶם וּפְשָׁעֵיכֶם וּעֲוֹנוֹתֵיכֶם, אַפְּ-עַל-פִּי שְׁחַטָּאוֹ לְפָנֵיךָ בְּאַמְתָה,
אַפְּ-עַל-פִּירְכֵן אֵין רְצׂוֹנָה שְׁקַטְרָנוֹ עַל יִשְׂרָאֵל חָסֵן וּשְׁלוֹם. וְאַתָּה
בּוֹחר וּמִקְרָב וּמִחְבָּב אֶת מֵי שְׁמָרָחָם אוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וּוּסְקָל לְפִיד
זְבוֹת עַלְיָהֶם בְּעַת הַחַיאָה, וּמוֹסֵר נִפְשׁוֹ לְהַעֲתִיר עֲבֹרָם וּלְהַפְּצִיר
אָוֹתָךְ בְּשִׁבְילֶם, בַּמּוֹ מֹשֶׁה רְבָנוֹ עַלְיוֹ הַשְׁלָום שְׁמָסֶר נִפְשׁוֹ עַל

ישראל והתפלל עליהם תמיד אפלו בעת שעשו מה שעשו, ואתה ברחמיך שמעת התפלתו תמיד, וחבבת אותו בכל מני חבה בשבי זה. והנה עתה בעונותינו אבר חסיד מן הארץ וישראל באדם אין, ואין מי שייעמד בעדרנו. ולא רاي לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עליינו, רבים מאד, כאשר אתה ירצה, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, החומל על דל חמל על הדלותנו וראה שפלוותנו ובזיווגנו, הבט משמי וראה כי היינו לעג וקלם, כל היום כלמתי נגיד וברשת פני בסתני. mogelijk מתרף ומנדף מפני איזיב ומתנתקם. הביטה בעניינו כי רבו מכאוביינו וצרות לבבונו, חוסה עליינו באرض שבינו ואל תשפך חרונה עליינו כי עמק אנחנו בני בריתך, עורנו כי עליך נשענו. מאייל עני מחק מענו וענו ואינו מנזלו. האילני נא מיד איזיבי ומרודפי, האילני אבי שבשמים, האילני נא גואל חוק פורה ומайл, האילני ומלאתנו ופדרנו מכל מיין שזנים ומלשינים ומקריגים בגשמיות וברוחניות, חוסה עליינו למגן ולמען אבותינו ולמען כל האדיקים אמתאים אשר אנו חוזים בהם תמיד. יידע תעלומות, רחם רחם האל האל, חזעינו והאילני מחרב מפיהם ומיד חזק אבינו. ותשפיע עליינו כח ונבראה מאתק בזכות האדיקי אמרת, ותעוזנו ותושענו שנזקה להכני ולחשפיל ערי ארץ כל המתנgridים החולקים על האמת, ונזקה לעקר ולשרבר ולבטל כל המקטרגים והמלאשניים על הרחוקים הבאים לתקרב אליך באמת, החפצים ליראה את שפה. אף על פי שאין לנו בראים לתקרב אליך לפי מעשינו, אף על פיין רחמייך רבים יהוה, רחמייך רבים מאד, עשה אתה עמו

מה שתרצה וברצונך עשה עמננוומי יאמר לך מה תעשה, אבל מי שם אתם לדין ושותפם, לדון אותנו חס ושלום, ולקטרן עליינו חלילה, מי בקש זאת מידם לرمם על הנרדפים חלילה, כי אתה אשר הבית רצפו ואל מכואב חלילה יספרו. אפליה נא ביד יהוה כי רבים רחמייך וביד אדם אל אפליה:

רבונו של עולם, שומע צעקתך עמוקה מעמקי השאול תחתיות ומתחתיו, שמע צעקתי ונתקתי ואנחתתי המרה מאד, הפברדה מאד, העמקה מאד. אי שםים, הקיצו לצעריך ורדיפת, מה שאתה בעצמי רודף את עצמי ביוטר, ונם אחרים רודפים אותך מאד מאד, ותהי הפלחה עלי פנים ואחר, שובה יהוה עד מותך והחם על עבדיך, אהיה יהוה, אהיה יהוה, שתחתי אליך כפי עמוקה עמוקים, עמוקים עמקי הסתרה שבתוך הסתרה, מאלפים ורבבות הסתרות, צר לי מאד אבי שבשמים, צר ומר לי מאד צר ומר לי מאד, ואין לי שום לשון בעולם לפארש בו שיחתי וצער, קולי שמעת אל תלם איזנק לרווחתי לשועתי. חנני ועוזני שאוכח לאכפיא הסטרא אחרא, סטרא דקיז כל בשיר, תחת הדיבור של הקדרשה. ואוכח להוציאא בלעם מפיהם, להוציאא מהסתרא אחרא כל הדבורים רעים וכל הדבורים פנומים שיוצקו מהם עלי ידי פנים הדיבור שפגמתי בו בשונגע ובמודע באנס וברצון, ובכלם אוכח לתהו ברחמייך הרבהם, עד שאוכח להוציאא כל הדבורים מן הסטרא אחרא, ולהשיכם כלם לשורשם שבקדשתה, עד אשר הרשעה בלה בעשן תכליה וועלתה התקפיז פיה, כי יסכר פי כל הדורי שקר. ותמלא פיהם חוץ ותעקטם ותעקל את פיהם ולשונם

של כל המקטרנים ומלווינים ודוברים רעות על עמק ישראל הזרים החפאים ליראה את שמה באמת, ותתן בלבם שישבו מדרךם הרעה, ויתו ללבם באמת אל האמת ויתגלה האמת בעולם, ויקים מקרא שבחות, יעוז רשותך ואריך און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

ובכן תוננו ברחמיך אב הרחמן, ותעוזנו לעסוק בתורתך הקדושה תמיד יום ולילה, ולא אובד שום לילה מלילותך בליך למוד ועסוק בתורה ועובדך כל ימי חי. ותעוזנו לנדר שנה מעניין, ללמד תורה תורה הקדשה, וילעסוק בתפלות ותחנות ובקשות הרבה בכל לילה ולילה ובכל יום ויום, ותהייה בעורי תמיד, שלא יהיה כח לשום בטול בעולם לבטלו חס ושלום מן התורה ומן העבודה, ואפלו בעת בשער לאדם חס ושלום, אפלו בשויישבים בעניות ובדקות תלילה, נזקה נסיבן ברחמיך לעסוק בתורה ועובדך תמיד, ולא נהיה בטלים מדברי תורה לעולם. ואתה ברחמיך תרחש עליינו ותראה בענינו ודרקנו ועמלנו, ותמשיך עליינו חות של חסר ברחמיך הרבים ובחסידך הנזרלים, וימשך עליינו אור החסד מבקר דאברם, ובאור בקר יורח עליינו אור החסד והרחמים והחמלת והחנינה. יום יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי, ועל-ידי אור החסד בקר דאברם שחתמיך עליינו ברחמיך קרביהם, על-ידי זה תננו להכנייע ולאכפיא סטרא דקוץ כל בשר שהוא הרום סערה, תחת הדבור דקדשה, ויקים מקרא שבחות, רוח סערה עשו דברו. ויתבטלו מן העולם מעליינו ומעל גבולנו כל הדברים רעים שבעולם, ונזכה

לדברו דקדשה בשלמות ולתקון פגמי הדברו, ונוגה שיצא הדבר
בקדרשה מפינו בשיר ושבח ורגן ותכל להשם יתברך. ותוננו
מעתה שלא יצא מפינו שום דבר פגום בכלל, רק כל דברנו יהיה
רק דברים קדושים, בתורה ותפללה ותחנות ובקשות ושרות
ותשבחות והודאות לשמה גדול וחכוש, וביראת שמים ועבודת
השם יתברך תמיד, באמת ובלב שלם בקדשה ובטהרה גודלה
ברצונך הטוב, ימלא פי תחלתו כל היום תפארתך. תחלת יהוה
ירבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעוזם ועד. אברכה את יהוה
בכל עית תמיד תחלתו בפי. פי יספר אזכורתך כל היום תשיעתך.
אודה יהוה מאד בפי וบทוך רבים אהילנו. כי עמד לימין אבינו

להושיע משוכני נפשו:

ובכן פערני ברוחםיך הרבהם וחסידיך הגודלים, וטובותיך
העצומות ותנינותיך האמתיות, וחלותך הסזקה ואהבתך
הגודלה עלינו תמיד, ותוננו ותושיעני שאזקה להעלות את הדבר
לשרו שהוא חמשה אצבעות שבורוע שמאל, שהם לנו חמשה
מויצאות הפה. ותונני ברוחםיך לפרש שיחתי לפניו תמיד בכל
יום באמת ובלב שלם, ואת כל אשר עם לבבי אשיח לפניו
באמת ובהתימות ובהתעוררויות הלב מאד מאד. ואזקה לדבר
בחמיות גדול דקדשה לעזרה לבי אליך, ולדבר בין קוני
בשלחת הנבראות, ולהתעורר לעוברתך באמת. ואזקה לדבר
בחמיות שבלב דברי אמת שבלב, ולראות פחיתותי ושפלוותי
ובאבי העזום והמר, באב עונות וחטא ופשע שחתאתי ושבועתי
ושפצעתי לפניו מגורי עד היום הזה. ותעורי ברוחםיך הרבהם

שיהיה נמשך עלי בושה גדולה ועכומה מאתה, ואזוכה לחתביש
מפנייך מaad על רפי ועצם פשי ועונoti, בנגדך رب ושליט
עקרה ושרשא רכל עלמיין, رب ושליט על כלא ולעלא מן כלא
ולית לעלא מניה. ממלא כל עלמיין וסובב כל עלמיין ובתוכה כל
עלמיין ולית אחר פניו מניה, אשר כל ברואי מעלה ובכל ברואי
מטה כלם ירעדון ויפחדון מאימת שמו הגדול והקדוש יתברך,
ובלם עושים רצונו באחבה באימה וביראה ובפחד גדול מי לא
ירא מפני מי לא ירע משם, ובעונותינו הרבים הרביתי לפשע
גדרך תתברך, עד אשר גטפם לבוי כל בך, עד שאני יכול אפלו
לחתחביש ממך ברואי, גם בוש לא אכosh גם הכלים לא ארע,
ועתה בפה יבראו עונותינו המרבים, ובפה אריאה ואפס אותה
יהוה אלהי ואלהי אבותי.

חום וחלל עלי, וחנני מאתך דעה בינה והשלל, באפן שאזוכה
לחתחביש מפנייך מaad על גדל פשי גדרך, ואזוכה לדבר ולפרש
כל שיחתי לפניו בהתעוררות גדול ברשי שלחה בת אש זהה,
עמך האמת שבלב, וכל דברי יהיו כנחלי אש, כמו שפתות,
לבוי בקרבי בחניינו תבער אש דברתי בלשוני. ואזוכה לעוזר לבי
באמת לעובדך וליראותך ולהזרכתך, ולדבר תמיד בחמיות
שבלב דברי אמת שבלב. ותונני לנתקת מבחן ראש האמת,
שיהיו כל דברי באמת לאמתו, בתקלית נתקת האמת שאתך
חפץ בז, כמו שכתות, ראש דברך אמת ולוולים כל משפט
צדקה. ואזוכה להרבות בדברורי אמת בכל יום בשלחה בת הנגורות
דקירה בחמיות הלב, עד שאתעורר באמת לעובדך, ונמשך

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת

על בושה ויראה גודלה בכל עת מפניה. ואזוכה מהרה לעשות תשובה שלמה על כל חטאינו וענותינו ופשעי המרבים, וברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לי על כלם, אפר-על-פי שאי אפשר ליבש אפנן לעשות תשובה בראו עלי כל ענותינו הצעומים, כי כל ימי לא יספיקו לי לתקן חטא אחד ובגמ אחד מענותינו המרבים, אפר-על-פירבן תרחש עלי ברחמייה, ותונبني שאזוכה על כל פנים לעשות תשובה שלמה בפי פחי. אתה ברחמייך הרבים תקבל תשובתי לפניו ברחמים וברצון, עד שאזוכה שתעביר ותסיר ותגרש ותבטל מני בכל הרות שיטות שנדרבק بي על-ידי מעשי הרעים, ותעורר רחמייך האמתאים עלי, ותגעוור בחרום שיטות שבקרבינו ותגרשו ותרחקו ותבטלו מני בביטול גמור. ותונبني לרוח חכמה וbijna וידעת רקעך, עד שאזוכה להכיר ולדעת אותה באמת ובלב שלם, ועל-ידייך אזוכה שתתגלה הבושה בפועל על פני, כי עבשו נטמותם לבוי ושבלי כל כך על ידי ענותינו המרבים, עד שאין לי שום דעת ושכל אפלו להתיישם פפנייך באמת בראו לי להתיישם, כאשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלקי אבותי. אנא יהוה, אל תעשה עמי ברע מעלי. חום ורham ויחל עלי. זונבי מהרה לתשובה שלמה לפניך באמת, עד שאזוכה שתתגלה הבושה רקעך בפועל על פני, ואזוכה להתיישם מפניך באמת בבושה גודלה בתכלית הבושה, כאשר ראי לי להתיישם מפנייך יהוה אלהי ואלקי אבותי, רבון כל המעשים אדון כל הנשומות, אשר גמלתני טובות אלה בכל עת ובכל שעה וחייבת מרחוק להטיב אחרית, ואני גמלתיך הרעה רעות רבות

שם

לקוטי

לה

תפלות

וחטאיהם ועונותם ופשעים ובגנומים רביהם עצומים ונוראים בכלל עית
ובכלל יום מפוש. מה אומר לפניו יושב מרום, ומה אספר לפניו
שוכן שחקים, הלא כל הנסתירות והנגולות אתה יודע, צור עולם
עוזני פרני וחגני, האילני והחשעני, ואור פניו החיני וקימני,
ובני שיחיה נמושך עלי קדשת התפלין הקדושים משרשים העליון,
ואזכה לחדד שכלי בחתורה הקדושה תמיד, ואזכה תמיד בכלל
יום ויום על-ידי הנחת תפלין למחין תדרשים ולהכירה תדרשה
בבשנת אלחותך וידיעת רוממותך יתברך ויתעללה שמהך לעד
ולנצח נצחים, ותמשיך עלי בושה גדולה מפניה תמיד, ותתיה
יראותך על פני וזהבך לבתמי אחטא מעטה ועד עולם. ותאיר
עלי באור פניה, ויהיו פני מאריות בקדשך גדולה על-ידי אור
הבושה דקדשה שתמשיך עלי ברחמייך ובחסרכיך הגודלים, עד
שיבושו ויבקהלו מפני כל רואין שיפל עליהם בושה ויראה גדולה
מןני, על-ידי קדשת אור התפלין שתמשיך עלי ברחמייך, ויתוסף
לهم ירעה גדולה והכירה תדרשה דקדשה ויראה ובושה גדולה,
על-ידי קדשת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה. ויקים
בי מקרא שבחות, וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
ויראו מפה:

וְתִאֵלָנִי בֶּרֶחֶמִיךְ הַרְבִּים מְעֵנִי פָנִים, וְתַעֲזֵרָנִי וְתוֹשִׁיעָנִי
וְתִמְלְטָנִי שֶׁלֹא יְהִי לִי שָׁוֹם עֲזֹת דְסִטְרָא אַחֲרָא בָלֵל, וְתִזְבְּנִי
מִתְרָה לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבָר וְלִכְבָּטֵל עֲזֹת הַגּוֹף וְתִאֵתְנִי וְמִהְוָתִי
חֲרֻעִים. וְתַרְחִם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעָנִי וְתִאֵלָנִי מִכֶּל מִגִּי פָנֵם הַבְּרִית
שָׁבָעוֹלִם, בְּמַחְשָׁבָה דְבָור וּמְעֵשָׂה, בְּרָאִתְהָעֵין וּבְשְׁמִיעָת הָאָזֶן

ובשאר חושים, בזמנים אונכה להיות קדוש וטהור בקדשת הברית בקדשה גודלה ברצונך הטוב באמת, בראשו לאישישראל, אשר בהם בחרת:

לשבת-קדש

וთזבני ברוחך לקביל שבות בקדשה גודלה ובشمחה וחדרה רבבה, בגילה רעה דינעה וחדרה אהבה ואחותה ושלום ורעות ושלום גודול. ותענוני ברוחך הרבה תרבים לשמר את השבת בחלבתו, ותצילני בשבת קדש מפל מכם הלאם השלושים ותשנש אבות מלאכות ומגולדותיהם ומכל השבותים דרבנן, וייה אן בעניי באלו כל מלאכתי עשויה, ולא אחרה או אחר שום מלאכה ועסק ומישא ומתן, ולא בשום חפציך חל כלל. ואונכה לקדש את דבורי בשבת קדש בקדשה יתרה ועצומה, ולא יהיה דברוי של שבת בדבורי של תל, ולא יצא מפי שניים דברו בטל בשבת קדש. ותענוני ותזבני לקדש את השבת בכל מיני קדשות, ובכלבו בכל מיני כבוד ועוז ופאר, במأكل ומשתה וכוסות נקי, ובדרה נאה וכלים נאים בגשמיות, ובדרה נאה וכלים נאים בלבי ואברי, ובשיר ושבח ורגן זומרה בשמחה וחדרה גודלה, ביראה ואהבה רביה ועצומה ובדרבנות נפלא ועצום לשמה גדול והקדוש. עד שאונכה להמשיך הקדשה של שבת קדש על כל ששת ימיittel, עד שבשל ששת ימי המפעשה יהיו טהורים וקדושים בקדשת שבת קדש. ואונכה להכנייע ולבטל זחתת הנח� מקבל הלאם השלושים ותשנש מלאכות של ימיittel, עד שבל הלאם השלושים ותשנש מלאכות וכל העסקים והמשא ומתן שלוי, יהיו מזרכיכים בקדשה

ובטהרה גודלה בקדשת שבת כדרש. ותווגני שאוכבר את השבת תמיד ולהכין מנה יפה לשבת מאחד בשבת, כמו שבחוב, זכור את יום השבת ל夸שו, זכרו מאחד בשבת. ואזוכה להרים מקרא שבחוב, אם תשיב משפט רגלה עשות חפץ ביום קדשי זכראות לשבת ענג לקדוש יהוה מביך וכברתנו מעשות דרכיך מפותח חפץ ודבר דבר, או תתענג על יהוה והרבבתיך על במתך ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר. שלא רחמים חומל דלים, צור ישראל וקדשו. כמה בעורתנו ומלא משאותינו ברחמים, זוננו להיות לבוקים בה תמיד בכל עית באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גודלה ברצונך הטוב באמת, ויקים לנו מקרא שבחוב, ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם הימים.

אמן נצח סלה ועד:

== לט ==

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרְומֵי, אֲדוֹן הַשְׁלוֹם, מֶלֶךְ שַׁהַשְׁלוֹם שָׁלוֹם. יהי רצון מלפניך שתחרם علينا ברחמיך הרבהים, ותמשיך שלום בעולם, ותשים שלום בין כל עמך ישראל, ותבטל כל מני מחלוקת מן העולם. כי אתה ירעת רבונו רעלמא כלא, בפה רעות ואורות גזרו לנו הפלקלות שבין ישראל, ובפרט הפלקלת העזומה שנתפשטה עבשו בעוקבא רמשיחא, בין כל הצדיקים והתלמידים-חכמים והכשרים שבדור, ונעשה קתינוריא בין תלמידי חכמים. רחם עליינו ברחמיך ותשבע בעסק מעלינו, ותמשיך רחמים ותים ושלום علينا ועל כל עמך ישראל לעולם, ותתן לב כל אחד ואחד שירחים על חברו, ויאהוב את חברו באמת אהבת

נֶפֶשׁ. וַגָּזֶה לְקִים בְּאֶמֶת מִצּוֹת וְאַהֲבָת לְרֻעָד כְּמוֹךְ בְּכָל לֵב, בְּגֻנוֹף וְגַפֵּשׁ וּמִזְוֹן, אֲשֶׁר מִצּוֹה זֹאת הִיא בְּלִיל גְּדוֹלָה בְּתוֹרָה. וְתִבְטֵל כָּל מִינִי שְׁנָאָה וְקָנָאָה וְקָנְטוֹר וְגַנְצָהוֹן דִּסְטְּרָא אַחֲרָא מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלֵה קַנָּאָת אָדָם עַלְיָה וְלֹא קַנָּאָת עַל אֶחָרִים, רַק יְהִיה שְׁלוֹם גְּדוֹלָה וְאַחֲבָה וְאַחֲתָה וְרַעֲוָת בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּמְדֵד לְעוֹלָם וְעַד:

וּבְכָן תְּרַחְם עַלְיָנוּ וְתַעֲזִירנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ שְׁגָזֶה לְשִׁבר מַאֲתָנוּ תְּאוֹת אַכְּיָלָה, וַגָּזֶה שְׁתָהִיה אַכְּיָלָתָנוּ בְּצִמְצּוּם רַק כְּפִי הַחֲכָרָה לְקִים הָאָדָם לְבָד, וְגַם עַט תְּאוֹת טְבָעָנוּ, וַגָּזֶה לְאַכְל בְּקָרְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוֹלָה לְשָׁמֶךָ לְבָד בְּאֶמֶת לְאֶמֶת. וְתִסְיר מִפְנוּ חִרְפָּת רַעַב, וְלֹא גַּרְגִּישׁ שָׁוֵם רַעֲבָנוּ בְּקָרְבָּנוּ לְעוֹלָם, וַגָּזֶה לְשִׁידָר וְלְשִׁבר וְלִבְטֵל כָּל תְּאוֹת הַבָּהָמִות שֶׁל גַּופָּנוּ, וְתִסְיר מַאֲתָנוּ כָּל מִינִי חִרְפּוֹת וּבְזִוְונּוֹת שֶׁהָם תְּאוֹת הַגּוֹף, שֶׁמָּהָם נִמְשְׁכִין כָּל הַחִרְפּוֹת, וְתִקְרְשָׁנוּ בְּכָל מִינִי קָרְשׁוֹת:

וְתַעֲזִירנוּ בְּרַחְמֵיד הַרְבִּים שְׁגָזֶה לְשִׁבר תְּאוֹת הַמְּשִׁגֵּל לְגַמְרִי בְּאֶמֶת, וְתוֹגִינוּ לְהַתְּקִדְשָׁ בְּקָרְשָׁה הַבְּרִית בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה בְּרָאי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקְדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהָם בְּחִרְתָּ בְּאַהֲבָה, וְתִהְיוּ עַמְנוּ תִּמְדֵד, וְתוֹשִׁיעָנוּ וְתַעֲזִירנוּ שְׁגָזֶה לְקָדְשׁ עַצְמָנוּ בְּמַתָּר לְנוּ, וַיְהִי וְיָגִינוּ רַק מִשְׁבָּת לְשִׁבְט בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה, וַגָּזֶה לְשִׁבר נֶפֶשׁ הַמְּתָאָה שְׁבָקָרְבָּנוּ שֶׁהָוָא תְּאוֹת הַבָּהָמִות, וַיְהִי וְיָגִינוּ בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה בְּלִי שָׁוֵם תְּאוֹת הַגּוֹף בָּלֶל, וַיְהִי דָּמָה בְּעִינֵינוּ בְּאֶלְוָ כּוֹפֶה שֶׁד. וַגָּזֶה לְעַלוֹת בְּכָל פָּעָם מִקְדְּשָׁה לְקָרְשָׁה עַלְיוֹנָה, עַד שְׁגָזֶה לְהַבְּלִיל בְּקָרְשִׁתָּה הַעֲלִיזָה בְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב בְּאֶמֶת. וַגָּזֶה לְשִׁבר כָּל תְּאוֹת הַבָּהָמִות, הַן תְּאוֹת הַמְּשִׁגֵּל, הַן תְּאוֹת אַכְּיָלָה,

הן כל התאות, בולם נזוכה לשברם ולבטלם לנMRI מעליינו ומעל גבולנו. ותמשיך עליינו קדשה וטהרה מפוך בלהקדות, ונזוכה להתקדש בקדשתה העלונה תמיד, ונשוב אליו באמת, ונזוכה לسور מרע לנMRI ולעשות רצונך הטוב תמיד:

אבינו מלכנו, רחם עליינו למען שמה, וקדשנו בקדשתה העלונה וטהר לבנו לעבדך באמת, ורחם עליינו ותמן לנו פרנסתינו ברוח מאתך, ואל תזכירנו לא לידי מחתנת בשר ודם ולא לידי הלוותם, ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותשפיע לנו שפע טוּכָה וברכה וرحمים ותמים ושלום עד עולם, ותברך את כל מעשה ידינו ואת פרי בטנו, ויהיו בנוינו ובנותינו חיים וקנאים בעבודתך ובתורתך וביראתך לאורה ימים ושנים טובים. ותרחם על צאצאיינו וצאצאי עמק בית ישראל, ובפרט על צאצאי פלוני בן פלוני, ותמשיך עליהם חיים טובים וארכיים, ויהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים טובים, ילכו יונקותם וירבו פארותם, ויהיו צאצאיהם בעשב הארץ. ותצילם ברחמיך מצער גדול בנימם חס ושלום, רק בלם יופו לגדר בניהם ובנותיהם לתוכה ולחפה ולמעשים טובים, הן הנולדים בבר, הן העתידים להולד להם, בלם יאריכו ימים ושנים טובים, ובלם ישאירו שאירת הארץ. ויתרבו צאצאיהם בחול הים וכוכבבי השמים לרבות, עד ולדורות עד סוף כל הדורות:

רבונו של עולם, הביטה בענין וראה מכואובם, כי אתה ידעת את לבם, אתה ידעת צערם ואroteinיהם המרבהות שסבלו עד הנה. מרא רעלמא כלל, אל שדי יתן להם רחמים, האומר לעולמו כי

יאמר לְצָרוֹתֵיכֶם דַי. עֲשָׂה לְמַעַן וְכוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְשָׁמָח לְבָבֵיכֶם וְעַזְרָם מַעַתָה שִׁירְבָּפָע צָאָצָאֵיכֶם, וַיַּזְכּו לְגַדֵּל כָל בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. וַיַּאֲרִיכו יְמֵיכֶם וּשְׁנָוֹתֵיכֶם, יַרְבּו וַיַּגְדְּלו וַיַּצְמַחו כָל דָוֹרֹתֵיכֶם. וַיַּקְרִים בָנָנו וּבָהֶם, וַיַּהַיָּה מִסְפַּר בְנֵי יִשְׂرָאֵל בְּחֹל הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִמְדַּר וְלֹא יִסְפַּר (טרכ) וְהַיָּה בָמָקוֹם אֲשֶׁר יֹאמֶר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתָּם יֹאמֶר
לָהֶם בְנֵי אֵל חַי:

וְתִמְשִׁיךְ עַלְינוּ בְּרָכָה מְאַתָךְ, וְתִשְׁפִיעַ שְׁבָע גָדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַח שְׁבִיעָה בְּמַעַינוּ שְׁנִיבָה לְאַכְל מַעַט וְלִשְׁבַע מִמְנוּ, בָמוֹ שְׁבָתוֹב, וְאַכְלָתָם לְחַמְכָם לְשָׁבָע וַיִּשְׁבַּתָם לְבָטָח בְּאֶרְצָכֶם. וְקִים לְנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְהַשְׁעָתִי אַתָּכָם מִבְּל טְמָאָותֵיכֶם וְקַרְאָתִי אֶל הַדָּנוֹן וְהַרְבִּיתִי אֶתֵּנוּ וְלֹא אַתָּה עַלְיכֶם רָעֶב, וְהַרְבִּיתִי אֶת פָרִי הַעַז וְתִנְזַבֵת הַשְׁדָה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְרֹב עוֹד חַרְפַת רָעֶב בְּגָנוֹים. אַבְינָנו שְׁבָשְׁמִים, חַמְל עַלְינוּ לְמַעַן שְׁמָה, וְעַזְרָנו וְהַשְׁעִינָנו בְּחַמְלָתָךְ הַגְּדוֹלָה עַלְינוּ, שְׁנִיבָה מַהְרָה לְבָא לְכָל מָה שַׁבְקָשָׁנו מַלְפַנִּיה, שְׁנִיבָה לְשִׁבְרָל גַּמְרִי תָאוֹת הַמְשֻׁגָּל וְתָאוֹת הַאֲכִילָה וְכָל תָאוֹת הַבְּהָמִיות, וַיְהִי וּוּגָנו וְאַכְילָתָנו וְכָל הַנְּהָנוֹתָנו בְּקַדְשָׁה וּבְתָהָרָה גָדוֹלָה בָאַמֶת בְּרַצְוֹנָה הַטוֹב. וְתַאֲרִיך יְמִי בְּגָנוֹנו וּבְנוֹתָנו וְכָל יוֹצָאי חַלְצִינָנו, בָלָם יַאֲרִיכו יְמִים וּשְׁנִים טוֹבִים, יַבָּלו יְמִיהם בְּטוֹב וּשְׁנָוֹתֵיכֶם בְּגָנָעים, וַיַּעֲסַקְוּ תִמְיד כָל יְמֵיכֶם וּשְׁנָוֹתֵיכֶם בְּתֹרֶה וְעַבּוֹדָת יְהוָה בָאַמֶת בְּרַצְוֹנָה הַטוֹב, עוֹד יַנְבּוּ בְשִׁבָה דְשָׁנִים וּרְעַנְנִים יְהִיו. וְתִבְטַל כָל מִינִי מְחַלְקַת מִן הַעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ רְחָמִים וְחַיִים וּשְׁלָום וּשׁוּבָע וּבְרָכָה וְשְׁפָע טֹבָה עַלְינוּ וְעַל כָל עַמִּק בֵית יִשְׂרָאֵל מַעַתָה וְעַד עוֹלָם. וְקִים לְנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְאַהֲבָה וּבְרָכָה

וְהַרְבָּך וְבָרֶךָ פָּרִי בְּטָנָךְ וּפְרִי אֲדֹמָתָךְ דְּגָנָךְ וְתִירְשָׁךְ וַיַּצְהָרֵךְ שָׁגָר
אַלְפִּיךְ וְעַשְׂתָרוֹת צָאנָךְ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַכְזָתְךָ לְתַתָּךְ
לְהָ. וְנִאֱמָר, כִּי חֹק בָּרִיחִי שְׁעָרִיךְ בָּרֶךָ בְּגִינִּיךְ בְּקָרְבָּךְ. הַשָּׁם גְּבוּלָךְ
שְׁלוֹם חַלְבָּךְ חַטִּים יִשְׁבְּעֵיכָה. וְנִאֱמָר, וְאַכְלָתָם אֲכוֹל וְשֻׁבָּע וְחַלְלָתָם
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עַמְּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשְׂוּ עַמִּי
לְעוֹלָם. וְיַדְעָתָם כִּי בְּקָרָב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנְיִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאַנְיִי
עוֹד וְלֹא יִבְשְׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם. יְהוָה עַז לְעַמוֹ יִתְן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת עַמוֹ
בְּשָׁלוֹם:

— מ —

יְהִי רָצֵן מַלְפְּנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחָם עַלְיִ
וְתַהְיהָ עַמִּי תִּמְיד בְּשַׁבְּתִי בְּבִיטִי וּבְלִכְתִּי בְּדַרְךְ בְּשַׁכְּבִי וּבְקוּמִי
בְּצַאתִי וּבְבָוָאי. וְתוֹרָנִי וְתְּדִרְכִּנִי בְּאַמְתָד וּתְלִפְרָנִי תִּמְיד
בְּכָל עַת אֵיךְ לְהַתְנִהְגֵּן בְּעַנְנֵי הַנִּסְיוֹת לְדַרְכִּים, אָם אָסָע וְאָמָ
אָחָדָל, וְאָיֵד לְסָע וּמַתִּי לְסָע, וְלַחֲיכָן וְלַאֲיַהָ מָקוֹם וְעִיר לְנַסְעָ,
וּכְמָה אָתָעֵב בְּדַרְכִּי, וְכָל פְּרָטִי הַנִּסְיוֹת לְאַיָּה דָּרָחָן דָּרוֹל וְקַטָּן
אָרוֹךְ וּקְצָר, הַכָּל תּוֹרִיעָנִי וּתְלִפְרָנִי בְּרַחְמִיקָה אַמְתִיִּים, וּתְולִיבָנִי
בְּדַרְךְ חִישָּׁר תִּמְיד בְּכָל עַת. אָדוֹן כָּל, גָּדָל הָעָצָה וּרְבָה הַעֲלִילִיה
אֲשֶׁר עַנְגִּיךְ פְּקָחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם וַיֹּודַע וּמִבֵּין מְחַשְּׁבּוֹתָם
וְסֹדָם, יַעֲזֹרְךָ רַחְמִיקָה אַמְתִיִּים עַלְיִ, וּזְבָנִי וּתְלִפְרָנִי תִּמְיד בְּכָל
עַת אֵיךְ לְהַתְנִהְגֵּן בְּעַנְנֵי נִסְיוֹת לְדַרְכִּים, וּבְשֵׁם שְׁהִיָּת עַם
יִשְׂרָאֵל בְּמַרְכָּבָר וְהִי בְּלַ נִסְעָתָם עַל פִּיךְ בְּרַצּוֹנָךְ בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב,
עַל פִּי יְהוָה יְהָנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִשְׁעוּ, בְּנֵן תְּרָחָם עַלְיִ וְתַהְיהָ תִּמְיד
עַמִּי, וְאַנְיִי מַזְסֵּר עַצְמִי עַלְיִ לְבָד בְּאַמְתָה עַם כָּל תְּנוּעָתִי תִּמְיד,

על פיך אֲחַנָה בְבֵיתִי וְעַל פִיכָא אָסָע, וְתִשְׁמַר צָאתִי וּבָאִי לְחַיִם
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מִעֵתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִרְתַּחַם עַלְיִתְמִיד בְכָל עַת שָׁאַנִי
מִכֶּרֶח לְנַסְעַ לְאַיִזָה דָרְך עַל פִי רַצְוֹנָה הַטוֹב, שְׂתַחַתְהִיא עַמִּי תִמְיד,
וְתַולְיכָנִי לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכָנִי לְשָׁלוֹם וְתִגְעַנְנִי לְמַחְזוֹ חָפֵץ לְחַיִם
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתַצְלִינִי מִכָּפֵל אֹוֵיב וְאוֹרֵב בְדָרְך, וְתַתְגַנְנִי לְחַן
וְלְחַסְד וְלְרַחְמִים בְעֵינִיךְ וּבְעֵינִי כָל רֹאֵי וְתַגְמִלִנִי חָסְדים טּוֹבִים
תִמְיד, וְתַשְׁיבָנִי לְשָׁלוֹם לְבִתִי, שָׁלוֹם בְנוֹפִי וּבְנֶפֶשִי וּבְמַמוֹנִי
וּבְתוֹרַתִי, וְתַשְׁמַרְנִי בְרַחְמִיךְ מִכָּל מִכָּשׁוֹל חַטָא וְעֻזָן, וּמִכָּל מִינִי
הַרְחוֹרִים רְعִים וּמְחַשְׁבּוֹת רְעוֹת וּמִכָּל הַסְּתָכְלוֹת רְעִים תִמְיד,
וּבְפִרְט בְעַת הַלּוּכִי בְדָרְך. וְתַצְלִינִי וְתַשְׁמַרְנִי בְרַחְמִיךְ מִסְבְּנָת
דְּרָכִים לְעוֹלָם, בְגַשְׁמִיָת וּרוֹחָנִית בְגַוף וּנֶגֶשׁ וּמִמוֹן:

הַזְרִגִנִי יְהֹוָה דְרָכֶךָ וְנַחֲנִי בְאַרְחַמְתְךָ מִישֹׁר לְמַעַן שׂוֹרְרִי. הַדְרִיכָנִי
בְאַמְתָה וּלְמַדְנִי בַי אַתָה אֱלֹהִי יִשְׁעֵי אַוְתָה קְוִיָתי בְלַיּוֹם. טּוֹב
וַיֵּשֶר יְהֹוָה עַל פָן יְוָרָה חַטָאים בְדָרְך, יַדְרֹך עֲנוּנִים בְמִשְׁפָט וַיַּלְפֵד
עֲנוּנִים דְרָכוֹ. כָל אֲרֻחוֹת יְהֹוָה חָסֵד וְאַמְתָה לְנוֹצָרִי בְרִיתָתוֹ וְעַדְותָיו.
הַזְרִגִנִי יְהֹוָה דְרָכֶךָ אַתְהָלָך בְאַמְתָה יְחִיד לְבָבִי לִירָאָה שְׁמֶך. דְבָקָה
לְעַפְרָן נֶפֶשִי חַגִּינִי בְדָרְכֶךָ. דְרָכִי סְפָרָתִיךְ וְתַעֲנִינִי לְמַדְנִי חַקִּיךְ. דְרָכֶךָ
פְקוֹדִיך הַבִּינָנִי וְאֲשִׁיחָה בְגַפְלָאָוֹתִיךְ. דְלָפָה נֶפֶשִי מִתְוָגָה קִימָנִי
בְדָרְכֶךָ. דְרָכֶךָ שָׁקֵר הַסְּרָר מִפְנִי וְתוֹרַתְךָ חַנְנִי. דְרָכֶךָ אַמְונָה בְחַרְתִּי
מִשְׁפְּטִיךְ שְׁוִיתִיךְ. דְבָקָתִיךְ בְעַדּוֹתִיךְ יְהֹוָה אֶל תְבִישָנִי. דְרָכֶךָ מִצּוֹתִיךְ
אֲרוֹין בַי תַרְחִיב לְבִי. הַזְרִגִנִי יְהֹוָה דְרָכֶךָ חַקִּיךְ וְאַצְרָנָה עַקְבָה. הַבִּינָנִי
וְאֲצָרָה תַוְרַתְךָ וְאַשְׁמָרָנָה בְכָל לֵב. הַדְרִיכָנִי בְגַתִיבָה מִצּוֹתִיךְ בַי
בּו חָפֵצְתִּי. הַט לְבִי אֶל עַדּוֹתִיךְ וְאֶל אֶל בָּצָע. הַעֲבָר עַנִּי מְרָאֹת

שׁוֹא בְּדָרְכֵךְ חִינִי. הַקְמָה לְעֶבֶד אַמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירָאתְךָ. הַעֲבָר
חִרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגַרְתִּי בַּי מִשְׁפְּטִיךְ טֹובִים. הַנְּהָה תָּאַבְתִּי לְפָקוֹדְךָ
בְּצִדְקָתְךָ חִינִי.

חוֹסֶה עַלְיָה בְּרֵב רְחַמִּיךְ, חִנְנִי יְהֹוה רָאָה עַנְיִי מְשֻׁנָּאִי מְרוֹטָמִי
מְשֻׁעָרִי מָוֹת, כִּי אַתָּה יָדַעַת אֶת מְרִירּוֹת לְבִי וּפְזֹור נְפָשִׁי, וְאַתָּה
יָדַעַת נְתִיבָתִי בָּאָרֶחָה וּוּאַהֲלָךְ טָמֵנוֹ פָּח לִי. הַפְּטִימָן וּרְאָה וְאַין
לִי מְכִיר אֲבָד מְנוּסָם מִפְנֵי אַיִן דּוֹרֵשׁ לְנֶפֶשִׁי. חָום וְחַמֵּל עַלְיָה,
וְחִנִּי וְחַצְילִנִי מִמֶּה שָׁאַנִי צָרִיךְ לְחַנְצֵל, מַלְטַנִי מִמֶּה שָׁאַנִי צָרִיךְ
לְהַמְלָט, חַלְצַנִי יְהֹוה מֵאָדָם רַע מַאיִשְׁ חַמְסִים תְּגִזְרָנִי. עַזְרָנִי
וְחַוְשִׁיעָנִי וְחַיה עַמִּי תְּמִיד, וְחַצְילִנִי מִיד אָוִיבִי וּמְרוֹדָפִי, בְּשִׁבְטָתִי
בְּבִיטָה וּבְכִלְכָלָתִי בְּדָרְךָ. וְתוֹכְבִּי בְּכָל עַת שָׁאַחֲתָה מִכְרָחָ לְגַסְעָ וְלִילָּחָ
בְּדָרְךָ עַל פִּי רְצָוֹנָה הַטוֹב, שִׁיחָה הַלוֹבִי וְגַסְעָתִי בְּקַרְשָׁה וּבְטָהָרָה
בְּדוֹלָה וּבְמַחְשָׁבּוֹת קְדוּשָׁות וְתָהוֹרוֹת, וְאַחֲתָה נִשְׁמָר מִפְּלָדְךָ רַע.
וְתוֹבָנִי וְתַעֲזָרָנִי שָׁאַוְבָה עַל־יְהִי נִסְיוֹתִי לְתַקֵּן אֶת פָּנָם הָאָמוֹנָה,
וְחִנּוּלָה וְהַטְלָטוֹל שְׁלִי בְּדָרְךָ יְכָפֵר עַל פָּנָם הָאָמוֹנָה שְׁפָנָמָתִי
לְפָנֵיךְ אֲשֶׁר עַל־יְדֵיכָה גְּרָמָתִי טְלַטְוָל לְמַעַלָּה חַס וּשְׁלוּם. אַנְאָ
יְהֹוה, עַיְינֵךְ הַלּוֹא לְאָמוֹנָה, בֶּל מִצְוָתִיךְ אָמוֹנָה שְׁקָרְךָ רַדְפָּנִי עַזְרָנִי.
עַזְרָנִי וְחִנִּי וְתַשְׁפִּיעַ עַלְיָה אָמוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא
יָבוֹא עַלְיָה שָׁוֹם בְּפִירָה וּבְלַבְול בְּדָרְעָתִי בְּלָל, וְתַעֲזָרָנִי מְעַתָּה לְשׁוֹבָ
בְּתַשְׂבָּחָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת וּבְלָב שְׁלָמָם. וּבְרַחְמִיךְ הַרְבִּים
תִּמְהָל וּתְכָפֵר וּתְסַלֵּחָ אֱלֹהָה סְלִיחָותִים חָנוּן הַמְּרֻבָּה לְסָלָת, עַל
כָּל הַפְּגָםִים שְׁפָנָמָתִי בְּאָמוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה, וְתוֹבָנִי לְתַקֵּן בְּחַיִי בְּלָ
הַפְּגָםִים הָאֶלָּה, עַל כָּל מָה שְׁפָנָמָתִי בְּאָמוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה מְגֻעוּרִי

עד היום הזה, בין בגולות זה בין בגולות אחר, הפל אורה לתקון
בשלמות חיש כל מהרה, ואורה מעתה לאומה הקדושה באמת
ובשלמות ברצונך הטוב:

ותרחם עלייך ועל בניה הגעים נגידים בגנות גודל זה בפה מאות
שנים, צאן נדח ואין מקבץ. והשכינה בביבוכו עמהם בגנות,
בצפור נזקנת מזקנה בין איש נזדד ממוקמו, ובצוק העתים עמק
ישראל געים ונגידים מטרפים ומלבלים. פרא רעלמא כלא, ראה
עננים ועמלם, וחמל על תלותם, קבוץ נדחינו מארבע בגנות
הארץ, וקרב פורינו מבין הגנים וגופו צתינו בסס מירבתי ארץ
והביאנו לציון עירך ברנה, ונבני לילד ולנסע ולכוא לארץ ישראל
בחמי חיש כל מהרה. וערני זובני לעסק בתורתך הקדושה לשמה
תמיד יומם ולילה. ותערני לעשות תשובה שלמה ולתקן מהרה
בٿי את כל הפגמים שפגמתי נדח עליידי חטא ועוזן הגודל של
בטול תורה, אשר הייתה בטול מדברי תורה ימים ושנים הרבה.
רחים עלי לתקן כל הפגמים האלה, ונבני מעתה לעסק בתורתך
ובעבדך לשמה תמיד באמת ובלב שלם, ולא אתן שנה לעיני
ולעפפני תנומה כי אם בתכלית המעות וההכרה הגודל בשבייל
קיים הגוף. האילני מפח יוקשים, האילני לצבי מיד וכצפור מיד
יקוש ערני כי עלייך נשענתי, כי בבר התחלה להוציאני הרבה
ואין נאה לך לאענני. עשה למען הצדיקים אמתים
קדושים אשר בארץ הארץ, אשר בזכותם לבך נשענתי ובכחם
חסיתי:

ותערני שאיה שלם באמונה וביבחון בך תמיד, ולא

אעֲשָׂה שום פָּעַלָה וְלֹא אַעֲסֵק בְּשׁוֹם עַסְקָן וְלֹא אַפְּסֵע שׁוֹם נִסְיֻעה
בְּשֶׁבֶיל פְּרָנְסָה בָּלֶל, רַק אָזֶבֶה לִידָע וְלַהֲאָמִין בְּךָ בְּאַמּוֹנָה שֶׁלְמָה
וּבְבְּטַחְוֹן חֹזֶק שָׁאַתָּה תְּכַלְכָלְנוּ. וְתוּמֵין לֵי פְּרָנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת
בְּבִיתִי בָּלֶל שׁוֹם נִסְיֻעה וּטְלַטְוֵיל בְּעוֹלָם בָּלֶל, וּבָלֶל שׁוֹם עַשְׂתָה
וּוְבָרָא וְעַסְקָן בָּלֶל, וּכְלָל נִסְיֻעתִי לְאַיִתָה דָּרְךָ וּכְלָל עַסְקָי וּפְעַלְתִי
לֹא יְהִי כִּי אִם לְשָׁמֶךָ וּלְעַבְדָתְךָ לְבֵד בְּאַמְתָה, וּכְרַצְונָךָ אַעֲשָׂה,
וְלֹא אַכְזֵן בְּנִסְיֻעתִי וּעַסְקָי שׁוֹם תְּזַעַלְתָה עַצְמֵי בָּלֶל, כִּי הַפְּלָל שְׁלָה,
הַגְּשָׁמָה שְׁלָה וְהַגְּנוּפָה שְׁלָה, וּבְלַעֲדרִיךְ לֹא אַרְתִּים אֶת יְדֵי וְאֶת רְגָלֵי
לְעַשּׂות שׁוֹם עַסְקָן וּשׁוֹם נִסְיֻעה בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה אֱלֹהִי רַוחַךְ טֹובָה
תַּנְחַנֵּי בְּאֶרְץ מִישּׁוֹר. וְתוּמֵין לֵי פְּרָנְסָתִי מַאֲתָה לְבֵד בְּהַרְחַבָּה
גְּדוֹלָה קָנָם שָׁאַצְטָרָךְ לָהּ, בְּאֶפְןָן שָׁאַוְלָל לְעַסְקָן בְּתֹרוֹתָךְ וּעַבְדָתָךְ
תָּמִיד, וְלֹא יְהִי לֵי שׁוֹם בְּלַפְולָ חַס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי טְרַדְתָה הַפְּרָנְסָה
בָּלֶל. וְתַפְתַּח לְנוּ אֹזֶרֶךְ הַטּוֹב, וְתַחַנֵּן הַמְּפָרָט בְּעַתָּה לְבָרְכָה וּלְחַיִם
וְלִשְׁבָע, וְתַשְׁפִּיעַ שְׁבָע וְזָוֵל בְּעוֹלָם וְלֹא יַצְטַרְכוּ עַמְךָ יִשְׁرָאֵל וְהָ
לֹהֶה וְלֹא לָעֵם אַחֵר. וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וַיְקִינֵם מִקְרָא שְׁכָתָבוֹ,
הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חַלֵּב חַטִּים יִשְׁבְּעֵה. וְתַהְיהֵי בְּעֹזְרָנוּ תָּמִיד,
בְּאֶפְןָן שְׁנִינְכָה לְבָלוֹת יִמְנֵנוּ בְּטוֹב הָאַמְתָה בְּטוֹב הַגְּנַחִי, לְעַסְקָן
כָּל יִמְנֵנוּ בְּתֹרוֹה וּעַבְדָתְךָ יְהֹוָה בְּאַמְתָה כְּרַצְונָךָ הַטּוֹב, וְלֹא גְּסֹור
מִדְבָּרִי הַתֹּרַה יְמִין וּשְׁמָאל. וְתַורְנֵי וְתַלְמְדֵנֵי תָּמִיד אֶת תְּרַדָּךְ
אֲשֶׁר אָלַךְ בָּה וְאֶת הַמְעָשָׂה אֲשֶׁר אַעֲשָׂה. אֶל תַּעֲזֹבֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהִי
אֶל תַּרְחַק מִפְנֵי. חֹשֶׁה לְעֹזְרָתִי יְהֹוָה תְּשֻׁועָתִי:

— מא —

יְהֹוָה רְצֹן מִלְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחֵם עַלִי

וַתָּנוּבָנִי לְהִיוֹת בְּשֶׁמֶחֶת תָּמִיד, וְאוֹכֶה לְהִיוֹת שְׁמָחָת תָּמִיד בְּשֶׁמֶחֶת
שֶׁל מֵצָה, וְאֲגִיל וְאֲשָׁמָה בָּה וּבִישׁוּעָתָה תָּמִיד, עַל בַּל הַחֲסָדִים
אֲשֶׁר עָשָׂית עָמָנו, אֲשֶׁר בְּחִרְתָּנו מִבְּנֵינו מִכֶּל הָעָםִים וּרְוֹמְמָתָנו מִכֶּל
הַלְשׁוֹנוֹת וּקְדָשָׁתָנו בְּמִצְוֹתָיךְ וּקְרָבָתָנו לְעַבְדָּתְךָ, וְשָׁמָךְ
הַגְּדוֹלָה וְהַקָּדוֹשׁ עַלְנוּ קָרְאתָתָה. וְאוֹכֶה בְּרַחֲמִיךְ לִזְכָּר הַטוֹּבָה וְהַחֲסָדָה
הַגְּדוֹלָה תָּהָא תָּמִיד, וְלִשְׁמָחָת בָּהָה מַאֲדָה תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת
וּבְכָל שָׁעה, וּבִזְוֹתָר בְּשֶׁבֶתּוֹת וִימִים טוֹבִים. בַּי אֵין שִׁיעָור וּעֲרֵךְ
לַרְבּוֹי הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבּוֹת אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עָמֵי בְּכָל עַת, מַה רַב
טוֹבָךְ אֲשֶׁר עָשָׂית עָמֵי, מַה אֲשִׁיב לִיהְזָה בְּלֵגָה גְּמוּלוֹתְךָ עַלְיָה. אַלְוָ
בְּלֵגָם דָּיו וּבְכָל אֲגָםִים גָּלְמוֹסִין וּבְנֵי אָדָם לְבָלָרִים וּלְשׁוֹנוֹת
מִקְלָסִים, לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר וּלְסִפְרָ אַחֲתָה מַנִּי אַלְפָ וּרְבָבּוֹת רַבְּיָ
הַטּוֹבּוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַחֲצָלוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַגְּנוּרוֹאות, נִסִּים
רַבִּים וּגְנַפְּלָאות, פְּלַאי פְּלַאי פְּלַאות, אֲשֶׁר הַפְּלִיאָה חַסְדוֹ עָמָנו
אַדְוֹן הַאֲבָאות, אֲשֶׁר הַאַיִל נִפְשָׁנו מִפְּלָל הַתְּלָאוֹת וְהַתְּרַפְּתָקָאות
רַבּוֹת עָשִׂית אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהִי נִפְלָאוֹתִיךְ וּמִחְשֻׁבוֹתִיךְ אֲלֵינוּ אֵין
עַרְךְ אֲלֵיךְ אֲגִידָה וְאֲדָבָרָה עָצָמוֹ מִסְפָּר. עַל בַּן בְּנֵדָאי חֹזֶבֶה עַלְיָ
בְּכָל עַת לִזְכָּר טוֹבּוֹתִיךְ וְחֲסָדִיךְ הַתָּמִידִיות וְהַמְתַחְדָּשות עַלְיָ
בְּכָל עַת תָּמִיד, וְלִשְׁמָחָת בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד. נָא אָב הַרְחָמָן, עֲרֵני
וּבְנֵי שָׁאַתְּה בְּשֶׁמֶחֶת תָּמִיד, וְאוֹכֶה לְעוֹזָר עַצְמֵי תָּמִיד לְשֶׁמֶחֶת
גְּדוֹלָה, בְּפִרְטָה בְּשֶׁבֶתּוֹת וִימִים טוֹבִים. וְאוֹכֶה שִׁיטְלָהָבָ לְבִי מַאֲדָה
מַאֲדָה עַל־יְדֵי הַשֶּׁמֶחֶת דְּקָרְשָׁה בְּהַתְּלָהָבוֹת הַלְּבָב וּבְהַתְּעוּרָרוֹת
גְּדוֹלָה, וּבְתְּשִׁוָּקָה וּבְשִׁקָּה וּחְפָץָה וּחְמָדָה גְּדוֹלָה לְשָׁמֶךְ וּלְעַבְדָּתְךָ
בְּאֶמֶת וּבְאֶמֶתָּה בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוֹלָה, עַד שִׁימְשָׁךְ הַתְּלָהָבוֹת

הלב לתוכ רגלי, עד שאוכחה להרים את רגלי בשמה גודלה, ואוכחה לרקודין דקדשה בשמה גודלה, ובפרט בשפטות זמים טובים, זמים שעשית בהם نفسם לישראל. ותצלני משכבות תפמיד, ותשمرני ותצלני ברחמייך מיין הקשבר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהסתרא אחרא חס ושלום, ולא יהיה לי שום התלהבות היוצר לשום תאוה כלל, ותויבני ליוון המשמה אליהם ואנשיהם. ובכל עת שיתיה החרכה לשותה יין ושבר בשפטות זמים טובים ובכום של ברכה, תזבני שתיה שיתיה במצאים גודול רק כדי להרחב דעתך בקדשה גודלה ולבוא לשמה של מצוות, לשמה אמתית דקדשה על ידיהם, להתלהבות הלב בקדשה, שיתלהב לבך בקדשה גודלה לשמה ולבוזחת באמת ברצונך הטוב. ותשمرני ותצלני ברחמייך משתייה מרבה, ולא אבוא לידי שכבות לעולם. חום ורחים עלי זובני שיתיה לי כח לעור שרש יין המשמה, כמו שפטות, ויין ישמח לבב אנוש. ותשמה את לבבי תמיד בקדשה גודלה באמת עד שאוכחה לרקודין דקדשה. ועל ידי הרקודין להתלהבות הלב בקדשה על ידי יין המשמה, אוכחה ברחמייך להמתיק ולבטל כל הדינים הנאחים בעקביכם וברגלוין, ותתן לנו כח לבטלים ולשברים ולהמתיקם, ויתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל כל עמק בית ישראל מעתה ועד עולם. ותשמיך עליינו ברחמייך שרש הבכורה והברכה, ויקנים בנו מקרא שבחות, בני בכורי ישראל. ונאמר, אף אני בכור אתהנו עליון למלאיכי ארץ. ותשמיך עליינו שפע

טוֹבָה וּבָרֶכֶת וּרְחַמִּים וּתְהִימִּים וּשְׁלוֹם וּכְלֹת טֹבָה תְּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְתִבְטֵל כָּל מִינִי מְחֻלָּקָת מִן הָעוֹלָם:

וְתִזְבְּגִי לְתַن תְּמִיד מִיעוֹת עַל פְּרוּזָן לְצִדְיקִי הַדּוֹר הָאֲמֹתִיִּים,
וְתַעֲוֵר בְּרַחְמִיךְ שָׁרֵש הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים שְׁבִינָה שֶׁהָם, יָד
הַגְּדוֹלָה, יָד חַחְזָקָה, וִיד חַרְמָה. וַיַּתְעֹורֵר בְּרַחְמִיךְ שֵׁם שֶׁל מְבָב
שֶׁהָוָא, אֲנָא בְּכָמָה גְּדָלָת יְמִינָה תַּתִּיר אַזְוֹרָה. קִבְרָת עַמְקָה שְׁגָבָנו
טָהָרָנו נֹרָא. נָא גְּבוֹר דָּוֹרְשִׁי יְחוּדָה בְּבִבְתָּה שְׁמָרָת. בְּרִיכָם טָהָרָת
רְחַמִּי צְדָקָתָךְ תְּמִיד גְּמַלָּם. חַסִין קְדוּשָׁךְ בְּרַב טֹבָךְ נְהַל עֲדָתָךְ.
יְחִיד גָּאָה לְעַמְקָה פְּנֵיה וּבָרֵי קְדָשָׁתָךְ. שְׁוֹעַתָּנו קִבְלָה וּשְׁמָע צַעֲקָתָינו
יְזָרָעָתָלִימּוֹת. וּבְכוֹתָה כָּל הַשְּׁבָעָה שְׁמָות שְׁבָל אֶחָד שֶׁל שְׁשָׁה
אֹתוֹת הַמְצָרָפִים בְּתַפְלָה וּבְרָאשִׁי תְּבֹות שֶׁהָוָא שֵׁם שֶׁל מְבָב,
עַל יְדֵרֶיךְ יִמְתַּקְוּ הַדִּינִים בְּשָׁרֶשֶׁן. וַיַּעֲוֵר בְּרַחְמִיךְ, רְחַמִּים
הַעֲלִזּוֹנִים מְאוֹר הַפְּנִים, וַיַּעֲוֵר שֵׁעַ נְזוּרִין שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלִזּוֹנִים
וְחַית חֹרְתָּא שֶׁהָם מִסְפֵּר בְּשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵרֶיךְ תְּמִתִּיק וְתִבְטֵל
כָּל הַדִּינִים מַעַלֵּינוּ וּמַעַל בְּלַעַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד, וְתִמְשִׁיךְ וְתַחְבֵּר וְתִקְשֵׁר חַווּין שֶׁל הַשְּׁבָעָה שְׁמוֹת אֶלָּו עִם
הַעֲמֹודִים, וַיַּתְחַבְּרוּ וַיִּתְקַשְׁרוּ יְחִיד בְּסָוד וְוי הַעֲמֹודִים וְחַשְׁקִיחָם
כֶּסֶף, וְעַל יְדֵרֶיךְ יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַלְיוֹנוֹ הַחַסְד הַעֲלִזּוֹן שֶׁהָוָא סָוד
הַכֶּסֶף הַטְּהוֹר וְהַקְּדוֹש, וְעַל יְדֵרֶיךְ יִתְבְּטַל כָּל הַדִּינִים מַעַלֵּינוּ
וּמַעַל זְרַעַנוּ וּמַעַל בְּלַעַמְקָה וּבְרַע עַמְקָה (וּבְפְרַט לְפָלוֹנִי בֵּן פָּלוֹנִית וּכְוּ), אֶל נָא רְפָא נָא לוּ,
וְהַעֲלָה אֲרוֹכָה וּמִרְפָּא לְכָל תְּחִילָוֹאִים וְלְכָל מַכְאֹובִים, וְתִשְׁיבֵם
לְאִתְּגִינִּים בְּקָרוֹב, וְתִשְׁלַח לָהֶם מִתְּרָה רְפּוֹאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמִים,

רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחם עלינו ותעורר לנו ותקדשנו בקדשתה העילוֹנה, ותוננו ברחמייך ותתן לנו כמאתך שיחיה לאל יידינו גם בן לעשות פדריון להמתיק דין מכם ישראל בכלויות ובבריות, ולהמשיך חסד לכל הארכיכים חסד עלייך שאקבל בסוף הפליאון לתוכך יידי או עלייך שתיתנו המשפט בקדשה גדולה, ואוקה להרים ידי ונגלי ליhoa אל עליון קגה שםים ואארין באמת ובאמתנה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה, בשמה גדולה ברצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העילוֹנה הנמשך מהשם העליון, ותטהר אמתי ואת לבושי ובגדי בונשימות ובברותניות, ותשמר צאי עזאי ובואי לחאים טובים ולשלום מעטה ועד עולם:

וותזבני ברחמייך שאוקה למלאת גורם של תלמידי חכמים אמיתיים יין המשפט, ואוקה שיזבאו לשמה גדולה על ידי, ותעורר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאוקה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמיתיים מעות הרבה על פדריון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יווצאי חלצוי בתוך נפשות כלויות עמוק ישראאל, עד שנזכה ברחמייך שיחיו נמקין כל הדינים בשרון ויתגבר מרות החסד על מרות הדין. ותעורר ברחמייך החסד העליון עליין, ומשם יהיו נמושין עליינו חסדים טובים תמיד וצדקה וברכה ורחמים ותמים ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמק ישראאל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויתרבה השלום בעולם ויקום מקרה שבתווב, וכל בנייך למוקד יהוה ורב שלום בנית. שלום רב לאוהבי תורתך ואין לו מבחן. וראה בנים לבנייך שלום על

ישראל. יהי שלום בחלוקת שלוחה בארמנותיה. למען אחינו ורשי אדרברה נא שלום בה. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לה. יהוה עוז לעמו יתנו יהוה יברך את עמו בשלום:

= מב =

שמעה אלhim רצתי הקשicha תפלה. עורני יהוה אלהי, שאזקה לחתפלה בכוניה גודלה ובשמחה רביה והתעוזרות הלב באמת. ותזבני ברחמייך הרבהים ותעורני לסדר תפלה לפניך בקול גילה ורגן, ואזקה לנגן אותיות התפלה, וככל הגנינה יהיה יפה ווזח זיכר בזוכות ובבחירות גדול, עד שאזקה להלביש את שכינת עוז בלבושים דגנירין, ועל יידיהם תפלא רחמים על עמק ישראל ותראה בצדותינו וענינו ועמלנו ורתקנו בנוף ונפש וממון, ותשיב חמתק מהטנו, ויקים מקרא שבחתוב, וראייתך לזכור ברית עולם. ותופר ברית אבותינו אברם יצחק יעקב, ותרחם עלינו בזוכתם, ותאותין תפלה לנו ותקשב שעטנו ויראה לפניך רגנינה, ויקים מקרא שבחתוב, וירא אחר להם בשמעו את רגתם. ותמתיק ותבטל מעליינו ומעל כל עמק בית ישראל כל הרים שביעולם, ותמשיך עלינו שפע טוביה וברכה ורחמים וחימים ושלום וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן תזבנו ברחמייך הרבהים ותשפייע עלינו אמונהך הקדושה, ותזבנו לאמונה חכמים בתכליית השלמות, ואזקה להאמין בחכמים ואדייקים אמתיים שבבל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בכם רזין, ואזקה על יידיהם לאנחרא למטרוניתא ולהפישיט מנה לבושים דקדרנותא דפסחין, ולהלביש אותה בלבושים דגנירין

האנון ריוין ראוריתא, וועל' ידריזה אזוכה להמתיק ולבטל כל
הדיןימ מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעטה ועד עולם:

לרראש' השנה

וועזרני ווושיעני שאזוכה להלביש ערומים, לכוסות ולהלביש
ענינים טובים והגונים, ותונגן ותעוזרני שאזוכה לעשות לבושים
נאים לצדיקים אמתאים. זוכנו ברחמי' לשמע קול שופר בראש
השנה מתוקע הגנון ובשר וירא אלהים מרבים, ויעלה לפניה קול
התקיעה והשברים והתרועה, ויעוררו את זכות אבותינו אברם
יצחק ויעקב, ותבט בזוכותם, וועל' ידריזה תשכח ותמתיק ותבטל
חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאייר פניך בנו. אבינו מלכינו, חום
וחמל עלינו ועוזרנו לבוא לכל מה שבקשו מלפניה, עוזרני
חגני חגני, כי עלייך בלבד נשענתי, אנא יהזה הוועעה נא אנא יהזה
הצליחה נא. הצליחה נא לעבדך מהיים, ועוזרני וובני לדלן ולקפאן
על כל הבלי עולם הזה וטאוטוי חיש קל מהרה. ואזוכה להתקשר
אליך באמת בקשר אפיין ותחזק, ולהתראבק בעבודתך תמיד
יומס ולילה. עשה למען שמח עשה למען ימינה, כי צרכינו המה
מרבים ודעתיו קצירה לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקטן שאנו חננו
צריכים בעבודת יהוה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם
רביי המניות והעובדים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש
ולחנן ולהעתיר ולהפיצר אותך על זה שתזוננו לשבר כל המניות
וילזות להוציאו מפה אל הפעל. כי אני יודע באמת שאני רחוק
מכל הרברים שבקדשה בעונתי הרבים, אך עלייך בלבד גדר נשענתי,
ועיני תלויות לרחמי' בכל עת ובכל רגע ורגע, דלו עיני למרום

יהוה עֲשָׂקָה לֵי עַרְבָּנִי. ערָב עַבְדָּךְ לְטוֹב אֵל יְעַשְׁקָנוּ זִדִּים. עַזְרָנִי בְּנִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּבְנִכּוֹת כָּל הַצָּדִיקִים אֲמֹתִים, בְּנִכּוֹתָם לְבָד נְשֻׁעָנִית וּבְחַם חִסִּיתִי, שְׁכָמוֹ שָׁאָנוֹ רְחוֹק מִכָּל הַדְּבָרִים שְׁבָקְרָשָׁה, בֵּן תְּחִנְנִי בְּרַחְמִיךְ וִתְּקַדְּשֵׁנִי בְּקַדְשָׁתְךָ הַעֲלִזָּה, וְתַעֲרִנִי וְתוֹבִנִי לְהַגְּיעַ מְהֻרָה לְכָל הַדְּבָרִים שְׁבָקְרָשָׁה, שְׁאָוָכה לְסֹור מְרָעָה לְגַמְרִי בְּאֶמֶת, וְאָוָכה תִּמְיד לְעַשּׂוֹת מִצּוֹת הַרְבָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְעַסְקָה בְּתֹרֶה וּבְתִפְלָה וּבְגִמְילוֹת חֲסָדִים תִּמְיד כָּל יְמֵי חֵי. וְתוֹבִנִי בְּרַחְמִיךְ הָרָבִים שְׁאָוָכה לְדָעַת וְלִבְנָוּ לְעַסְק בְּיוֹתָר בְּהַמִּזְוֹה הַשִּׁיכָה לְשָׁרֶש גְּשָׁמָתִי, וְגַפְשִׁי תְּהִיה נְמַשְׁכָת בְּיוֹתָר אָמָר אַוְתָה הַמִּזְוֹה הַשִּׁיכָה לְשָׁרֶשֶׁי הַעֲלִזָּה, וְאָוָכה לְהַרְבּוֹת בְּמִצּוֹה וּוּתִמְיד בְּכָל עַת, בָּאָפָן שְׁאָוָכה לְמַקְנוֹ בְּחַיִי אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁחַתָּה. וְתִמְלָא רְחִמִּים עַלְיִי תִּמְיד וְתִשְׁבַּךְ חַמְתָּךְ מַאתִי, וְאֶל תַּעֲשֵׂה עַמִּי כְּחַטָּאי וְאֶל תְּדִינָנִי בְּמִפְעָלִי. שׁוּבָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ וְהַפֵּר בְּעֵסֶךְ עַמְנוּ. קְרָאנוּ יְהֹוָה חָסֶד וְיִשְׁעָה תַּחַנֵּן לָנוּ. קוֹמָה עַזְרָתָה לָנוּ וְפִדְנוּ לְפָעוֹן חָסֶד. אֶל תְּסִטֵּר פְּנֵיךְ מִמְּנִי בַּיּוֹם צָר לֵי הַתְּהִיה אֱלֹי אָוֹנֵד בַּיּוֹם אֲקָרָא מַהְרָעָנִי. וְאַנְיָ אֲשִׁיר עַזָּה וְאוֹרָגֵן לְבָקָר חָסֶד בֵּי הַיּוֹת מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לֵי. אֱלֹהִים שִׁיר חִדְשָׁש אֲשִׁירָה לְךָ בְּגַבְלָעָשָׂר אֲזָמְרָה לָהּ. אֲשִׁירָה לְיִהְוֹה בְּחִי אֲזָמְרָה לְאֱלֹהִי בְּעֹדֵי. עַזְיָ אֱלֹהִיךְ אֲזָמְרָה בְּיַיְהָם מִשְׁגָּבִי אֱלֹהִי חָסֶדי:

— מג —

יְהֹוָה רְצֹן מִלְּפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתְּהִיה בְּעַזְרָנוּ וְתִשְׁמַרְנוּ בְּרַחְמִיךְ הָרָבִים, וְתִרְחִיקֵנוּ מִלְהַתְּחִיבָר עִם רְשָׁעִים, וְתִשְׁמַר אֶתְתֵּשָׁלָא יְהֹוָה נְשָׁמָע לְאָנוֹן לְעוֹלָם דְּבוּרִים שֶׁל רְשָׁעִים

שָׁהַם בְּנֵי דָעַת, אֲשֶׁר דִּבּוּרֵיכֶם הֵם אֹוִירִים אַרְסִים שֶׁל נָאוֹפָן
וּמוֹלִידִים נָאוֹפָן בְּהַשׁׂמֶן דִּבּוּרֵיכֶם. אָנָּא יְהֹוָה, רָחֵם עֶלְיָה וְתִרְחִיקִנִּי
מִדִּבּוּרִים אַלְגָּוָן, בַּי אַתָּה יְדֻעַת בַּי בְּשֶׁר וְדָם אַנְכִי, וְאֵי אָפְשָׁר לִי
בְּעַצְמֵי לְהִיוֹת נְשָׁמָר מֵהֶם, וְגַם בַּי בָּעֵר אַנְכִי מַאיָּשׁ וְאַנְכִי יוֹדֵעַ
לְהַבְּחִין וְלִדְעַ מַיְהֹוּא הַצִּדְיק וְמַיְהֹוּא הַרְשָׁע לְהַתְּרַחֵק מִפְּנֵנוּ.
עַל בַּן עַלְיָךְ אַנְכִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהֹבִי, שֶׁאַתָּה תִּשְׁמַרְנִי בְּרַחְמֵיךְ
תִּרְבִּים וּמִתְּרַחֵקִנִּי מִן הַרְשָׁעִים, וְלֹא אָדָבָר עַמְּחָם לְעוֹלָם וְלֹא
אָשָׁמָע דִּבּוּרֵיכֶם בְּשָׁוֵם פָּעֵם. וְאַפְלוּ בְּשִׁיחַה הַהְכְרִח לְדִבּר עַמְּמֵם,
תְּגַנֵּן בְּעֵדִי בְּכָחֵךְ הַגְּדוֹלָה וְתִפְרַס עַלְיָךְ סְכַת שְׁלוֹמָךְ וְתִסְתִּירְנִי בְּאֶל
בְּנֵפִיה, בָּאָפָן שָׁאָזְכָה לְהַגְּזִיל מְאָרָם דִּבּוּרֵיכֶם, וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְּלִינִי
שְׁלָא יָכַנֵּן בַּי אַרְסִיםָם וְחַצִּיםָם, וְלֹא יַזְקִוּ לִי פָנָם דִּבּוּרֵיכֶם,
וְתִקְרַדְשֵׁנִי בְּקַדְשַׁת הַעֲלִיוֹת:

לו' אָדָר הַיּוֹלֵדָה דְּמָשָׁה רַבְּנֵי עַ"ה

וְתִזְבְּנִי בְּרַחְמֵיךְ תִּרְבִּים לְשִׁמְירַת הַבְּרִית בְּאֶמֶת, וְתִחְמַל עַלְיָנוּ
וְתִהְיָה עַמְּנוּ תִּמְיד. וּבְתִסְדֵּךְ הַגְּדוֹלָה תּוֹשִׁיעָנוּ וְתִעְזְרָנוּ וְתִכְנִיעָנוּ
וְתִשְׁבַּר וְתִעְקַר וְתִבְטַל קְלֻפַּת בְּלַעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם שֶׁהָוָא פָנָם
תְּאֹוֹת נָאוֹפָן, וְתִמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ וְעַל בָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְדֵשָׁת וְפָרִישָׁות
מָשָׁה רַבְּנֵינוּ עַלְיָוָה הַשְּׁלוּם, וּקְדֵשָׁת כָּל הַצִּדְיקִים הַאֲמֹתִים שׁוֹמְרִי
הַבְּרִית בְּאֶמֶת, בְּזִכּוֹתָם תִּתְחַנֵּנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ שְׁנָזְבָה גַם כֵּן לְהִיוֹת
שׁוֹמְרִי הַבְּרִית בְּאֶמֶת. וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְּלִינִי מִעֵתָה מִכֶּל מִינִי פָנָם
הַבְּרִית וּמִכֶּל מִינִי הַרְחֹורִים רָעִים וּמִכֶּל מִינִי בְּלִבּוּלִים וּמִרְבּוֹב
הַדְּعָת, וְתִזְבְּנִי לְקַדְשָׁת הַבְּרִית וּלְקַדְשָׁת הַדְּעָת בְּתִכְלִית הַשְּׁלָמָות
בְּאֶמֶת:

וַתַּרְחֵם עָלֵינו וַתַּצְילֵנו תָּמִיד מִן הַבָּעֵם וּמִן הַקְּפָרוֹת, וַנִּזְבַּח
לְהִיוֹת טוֹב לְכָל חַמִּיה, וְלֹא יְהִי בְּלִבּוֹ שָׁוֹם כְּעֵם וּקְפָרָא וּשְׁוֹם
קְנֻטוֹר בְּעוֹלָם בָּלֶל, וַתִּקְרְבֵנו לְעַבְדָּתֶךָ בָּאָמֶת. וַנִּזְבַּח לְהַתְּקַשֵּׁר
בָּאָמֶת לְצָדִיקִים אֲמֹתִים וְאֶל הַתּוֹרָה כְּקָרוֹשָׁה וְלַהֲשָׁם יִתְבְּרַךְ
בָּאָמֶת וּבַתְּמִימּוֹת וּבָאָמוֹנָה שָׁלֶמֶת, בַּהֲתַקְשִׁרוֹת אֲמִיז וְחוֹק
לְעוֹלָמִי עַד וְלִגְנַח נְצִיחִים. טַהֲור עִינָּים מַרְאוֹת בְּרַע קְדָשָׁנו וּפְתָרָנו
מִכָּל מִינִי טָמָאות וּזְהֻמוֹת, וּבְפִרְטָם מִפְנָם זְהֻמָת תָּאוֹת נָאָופָה.
הַצְּלִינִי מַטִּיט וְאֶל אַטְבָּעה אֲנַצְּלָה מִשְׁׂגָּנָאִי וּמִפְּעַמְקִי מִים, הַעֲלִינִי
מַבָּור שָׁאוֹן מַטִּיט חִזְוֹן, הַצְּלִינִי מִפְנָם הַדְּרָעָת, הַצְּלִינִי מַלְטָנִי פְּדָנִי
מַהְרָהֳרִים רְעִים מַמְחַשְּׁבּוֹת רְעוֹת, עַזְרָנִי בַּי עַלְיךָ נְשֻׁעָנִי, בַּי
אַיִן לִי עַל מַי לְהַשְׁעֵן בַּי אִם עַל אָבִי שְׁבָשָׁמִים. וּקְדִים בַּי מַקְרָא
שְׁבָתוֹב, וּוֹרְקָתִי עַלְיכֶם מִים טְהָרִים וּפְתָרָתִים מִכָּל טָמָאותֵיכֶם
וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אַטְהָר אֶתְכֶם. אֶל תַּעֲבֹנִי יְהֹוָה אֱלֹהִי אֶל תַּרְחַק
מִמֶּנִּי. חֹשֶׁחֶ לְעֹזְרָתִי יְהֹוָה תְּשֻׁוֹתִי. יְהֹוָה לְרָצֹן אָמָרִי בַּי וְהַגְּנוֹיִן
לְבַי לְפִנֵּיךְ יְהֹוָה צָרוֹי וְגֹאָלִי:

— מַד —

יְהֹוָה רָצֹן מַלְפִּינִיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהִי אָבָרָהָם
אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, שְׁתַׁוְכָנוּ בְּרַחְמִיךְ הָרַבִּים וּתְעַזְרָנוּ
וְתוֹשִׁיעָנוּ תָּמִיד, שְׁנֹזֶבֶת לְהַתְּפִלָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפִנֵּיךְ בְּכָל לְבַבְנֶשׁ,
בְּכָנֹגה גְּדוֹלָה וְעַצְוםָה, בְּקָרְשָׁה וּבְטִהרָה בָּאָמֶת וּבָאָמוֹנָה שָׁלֶמֶת,
וּבְיִרְאָה וּבְאֶחָבה וּבְמַחְשָׁבָה זָכָה וּנְכָנָה. וַתִּצְלְלֵנוּ בְּרַחְמִיךְ מִכָּל
מִינִי מַחְשָׁבּוֹת זְרוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְתוֹפְנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ שְׁתִּיחָה תְּפִלָּתֵנוּ
תָּמִיד עַל אֲדָמָת קָדְשָׁךְ, שְׁנֹזֶבֶת לְקַדֵּשׁ הַמָּקוֹם שֶׁאָנוּ עוֹמְדים עַלְיוֹ

להתפלל בקורת הארץ ישראל. ותעורר את לבבי בשעת התפללה, ואזוכה להתפלל בחתונות גדול ונורא עד אשר יתעורר יدي בשעת התפללה, ואזוכה להרים ידי ליהזה ולהפוך כף אל כף בחתלהבות גדול בשעת התפללה, בשמחה רבה ובחתונות גבולה לא לשםך בלבד באמת. ועל ידי המחאת כף אל כף אזוכה שיתעורר כח ידיו של הקדוש ברוך הוא, שהם כ"ח פרקיון דידים העליונים שהם כ"ח אתון של מעשה בראשית, ועל ידי זה נזכה לטהרה ולזכות את אויר המקום שאנו מתפללים בו בבחינת אויר הארץ ישראל מחייבים שהוא אויר הקדוש, לנראש אויר הטעמה של חווין לאرض, ולהמשיך אל המקום שאנו עומדים עליו להתפלל לפניה, אויר הקדוש של ארץ ישראל, כי הכל שלקה, ובכך בראשת עולם ברצונך הטוב, בכ"ח פרקיון דידים הקדושים שהם כ"ח אתון דמעשה בראשית, כמו שבתו, אף ידי יסדה הארץ וימני טפח שמם. ובתיבר, בדבר יהוה שמם נעשו וברוח פיו כל צבאים וברצונך הטוב נתת כח לישראל עמל לכבש הארץ ישראל מיד השבעה עממין, ולטהר את הארץ לנראש שם אויר הטעמה של העמים ולהמשיך לשם אויר הקדוש, לקדש הארץ בראשת הארץ ישראל כמו שכתוב, מה מעשי הגוי לעמו לחתם נחלת נזום. בן ברחמייך הרבה תזוכנו ותחננו ותאמינו ותתנו לנו כח וגבורה מאותה, שנזכה בכל מקום שנעמדו שם להתפלל לפניה, לטהר את המקום שהוא על ידי מהאת בפיהם, לעורר על ידי זה כח מעשה, ולהמשיך לשם אויר הקדוש של ארץ ישראל, ולראש שם אויר הטעמה של חווין לאرض. ועל ידי זה נזכה לנכח

את תפלהנו ולטהרה מכל מני מחשבות זרות, ומכל הרהורינו עבורה זהה ובפרור, מכלם תאילנו ברחמייך הربים ובחסידיך הנדולים. ותוננו לנו צדקה לארץ ישראל, ונזנה להחיק ידי עניהם הננים הקרים בארץ ישראל, עד שנזכה שנחיה נצללים באוירא הארץ ישראל, ועל-ידי זה נזכה לנرش מי המבול מאננו שהם המתחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אוננו תמיד ומונעים אוננו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה שבלם באים עליינו וմבלבלים את תפלהנו מוד, עד אשר בשל כח הסpel. כי בעונתינו הربים גברו הימים מוד על הארץ ויבסו כל הרים הנבוכים עד אשר קשה לעמד נגד בלבולים ומחשבות זרות רבות כאלה כי הרגינו לפשע מוד. רבונו של עולם, מרא רעלמא פלא, אתה ידעת מי ומי עומדים עליינו בפרט בשעת התפלה, אתה יודע את לבבנו, ראה נא בעניינו ורחקנו ועמלנו ולחצנו, הוועני אלהים כי בא מים עד נפש, טבעתי בין מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלה שטפתני:

רבונו של עולם, אל תשטפני שבלה מים ואל תבלعني מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. האילני מיטיט ואל אטבה אנצלה משוגני וממעמקי מים. אנא יהוה, חום ורחם עלי, חסה עלי כרב רחמי, האילני נא מלטני נא פרני נא חנני נא, אהה יהוה, האיל האיל, שטחת אליך כפי. כי בתהומות ובבלבולים כאלה אשר גברו מוד על הארץ ביוםיהם האלה, איני יודע שום עצה ותחבולה להנציל, כי אם עלייך בלבד נשבעתני, בשם שהאלת אתה אויר הארץ ישראל מפני המבולemo שבטוב, (ארץ) לא נשמה ביום

עם, בן ברוח מיך הרבים תובני שהיה המקום שאתפְלֵל עליו קדוש בקדשת הארץ ישראל, ותעביר ותסלק משם מי המבול, מים היודנים, שהם המתחשבות רות והבלבולים המבלבלים את התפלה, ולא יקיה כת לשום בלבול ולא לשום מתחשבות רות ובכירות לבלב את תפלה חס ושלום בשום בלבול שביעולם. ותיה תפלי זכה ונכונה צחה ונקייה, ותעלה לרוחמים ולרצון לפני כסא כבודה, עד שאוכבה על-ידי התפלה להשיג השנות עליזות סודות התורה, ותתפאר ותתנשא עם תפלוינו בכל העולמות, ויהה לך שעושים גוזלים מתפלותינו ותחנותינו ובקשותנו. ויקים בנו מקרא שבחוב, והיית עטרת תפארת ביד יהוה ואננו מלוכה בכם אלה. שמע תפלה ערך כל בשר יבאו. שמע תפלוינו ואנקותינו ואנחותינו מעמקי עמקים, ועל מסתיר פניך מאתנו ועל תעלם אונך משועתנו וצערתנו. אל תעזבni יהוה אלהי אל תרתק מפני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי:

— מה —

ובכן היה רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנזכה על-ידי מחתת כפים בתפלה לעורר על-ידי זה בגנים הקדושים שהם בנפי ראה. להוציא דברים שלמים וקדושים לפני בתפלה ותחנתי ובקשתי, ועל-ידי הבאת חמשה אצבעות יד ימין בחמשה אצבעות שביד שמאל, ובחמשה אצבעות שביד שמאל בחמשה שביד ימין, על-ידי זה נזקה לעורר למעלה הבאת האורות זה בזאת, עד שהיו נכללים האורות יחד, ויתעורר חמשים שערי בינה שהוא יובל הנ دول, ועל-ידי זה נזקה לנאהה

שָׁלֵמָה בְּנֶשֶׁמִיּוֹת וַרְוַתְּנִיּוֹת, וְלְהֹצִיאָה הַדָּבָר דְּקָרְשָׁה מִהְגָּלוֹת. וְנוֹפָה עַל־יְדֵי־זָה לְעַשֹּׂות וְלְהַכִּין וְלְתַקּוֹן פֶּה קָדוֹשׁ לְקַבֵּל הַדָּבָרִים בְּתוֹכוֹ, בַּאֲפָן שְׁנוֹבָה לְהַתְּפִלָּל וְלְהַתְּחִנּוּ לְפָנֵיךְ תִּמְיד בְּפֶה מְלָא וּבְדָבָרִים קָדוֹשִׁים וּשְׁלָמִים בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה גָּדוֹלה. וַיַּעֲלֹו אָמְרֵינוּ לְרַצּוֹן לְפָנֵי כְּפָא בְּבוֹךְ, וְתַמְלָא בֶּל מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה:
ברוחם:

— מו —

וְתַזְפִּנוּ עַל־יְדֵי מִחְאַת כְּפָים לְהַמִּתְיק בְּלַהֲדִינִים שְׁבָעוֹלִם, וְנוֹפָה לְעֹזֶר שְׁלָשָׁה חִידָּסִים הַקָּדוֹשִׁים שְׁלָמָעָלה שָׁהֶם, יְד הַגְּדוֹלה, וַיְד הַתְּזִקָּה, וַיְד הַרְמָה, שֶׁהָם שְׁלָשָׁה שְׁמוֹתֵיךְ הַקָּדוֹשִׁים יְכוֹק. וְעַל־יְדֵי־זָה נֹפָה לְהַמִּתְיק וּלְבַטְלֵל בְּלַהֲדִינִים הַיוֹצָאִים מִשְׁלָשׁ אֱלֹהִים שְׁבָגְרוֹן, וְנוֹפָה לְהַמִּשִּׁיךְ שְׁלָשָׁה הַשְּׁמוֹת הַקָּדוֹשִׁים יְכוֹק אֶל הַשְּׁלָשׁ אֱלֹהִים לְהַמִּתְיקָם עַל־יְדֵי־זָה, וְעַל־יְדֵי־זָה יְמַתְּקוּ וּוַיַּבְטְּלוּ בְּלַהֲדִינִים מַעַלְינוּ וּמַעַל בְּלַעַמְךָ יְשָׁרָאֵל מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנוֹפָה לְדָחוֹת מַחְזִין דְּקָטָנּוֹת מַאֲתָנוֹן, וְתַעֲבֵר וַיְתַסֵּךְ הַשְּׁכָנָה מַאֲתָנוֹן, וְתַזְפִּנוּ לְמַחְזִין קָדוֹשִׁים הַגְּדוֹלָות וּלְזֹבְרוֹן דְּקָרְשָׁה, לְזֹפֵר אֵת בְּלַדְבִּרי תֹּרְתַּךְ הַקָּדוֹשָׁה תִּמְיד וְלֹא אָשְׁבֵח דָבָר מִטְשָׁנָתִי לְעוֹלָם:

וְנוֹפָה לְבַטְלֵל בְּלַמִּינִי מַחְלָקָת מִן הָעוֹלָם, וַיְהִי נְכָלֵל שְׁמָאל בְּיָמֵין, וַתִּמְשִׁיךְ שְׁלָוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם, וַתִּבְטְּלֵל חַרְבָּה וְחַרְגָּן וְאַבְדָּן מִן הָעוֹלָם, וַתִּקְרַם מִקְרָא שְׁפָטוֹב, וַתִּתְהַתֵּן שְׁלָוֹם בְּאָרֵץ, וַחֲרַב לֹא תַּعֲבֵר בְּאֶרְצָכֶם. חֹום וְחַמָּל עַלְינוּ וַיַּבְנוּ לְהַתְּפִלָּל תְּפִלָּתָנוּ לְפָנֵיךְ בְּכִינָה גָּדוֹלה בְּלַב וּנְפַשֵּׁת וּבְהַתְּעוֹרָרוֹת גָּדוֹל, בָּאַיִם

וביראה גודלה ובמסירת נפש מאהבה, ובשמחה וחרוה רבה ועצומה, ובמחשבות זכות ונכונות, ותגעור בכל מהשבות זרות שלא יהיה להם שם שום שליטה לבלב את תפלהינו חס ושלום. מלא רחמים, זבני ברחמים קרבאים לדורשת המחהשה תמיד, וביותר בשעת תפלותינו ותחנותינו ובקשوتינו, כי אין כחנו אלא בפה, ואין לנו עכשו שם סמוכה כי אם על תפלה ותחנותים. עורנו להתפלל לפניו בהתעוררות גודל ובהתלהבות הלב עד שיתעורר ידי ליהוה ונזקה להמחאת כף בקדשה גודלה בשעת התפלה. נשא לבנו אל כפים אל אל בשימים. פרשתי ידי אליך נפשי באرض עיפה לך סלה. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שבחתי. זבנו לקבע מקום לחתולנו, ועל ידי זה היה אלהי אברהם בעורנו, שנזקה בזוכתו לחדש מקומו שאנו עומדים עליו להתפלל בקדשת ארץ ישראל, ויהיה מחנו ושבנו צח וזה בכספי הטההור בלי שם תערובת סיג ופסלת ובלוי שם מחשבות זרותobel בבלול הדעת כלל, כי בידך כח וגבורה ובידך לנдел ולחזק לכל. ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר. חקנו ואפטנו בכחך הנדול, שנזקה להתקזק ולהתגבר על מלכות אדרום קרשעה, ותמהר ותחיש לאננו, ונזקה לבוא לאرض ישראל חייש כל מהר בשלום בלי פגע, ותביא לנו את משיח צדקנו וינגןנו גאות עולם לחבר את האהן להיות אחר, במהרה בימינו אמן:

— מו —

אבינו מלכנו אדרכנו בזרכנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוזנו רועה ישראל, עורנו והושיענו ברחמים קרבאים ובחסידך

הנוראים, שנזוכה לבטול ולשבר תאות אכילה מאתנו לנמרי, ונסתפק במעט לאכלי מעט כדי חיוני בẨמנום וברדקוד נדול ולשבע ממנה, ותשיר ותגרש ותבטל הרעבון מקרבונו. ותעננו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטה, ואזוכה לדקדק באכילה מפוזית ועד לביצה, וממעט אכילה ייה בקדשה ובטהרה גדולה באמת ברצונך הטוב. ותונני שאמשיך מזונותי ופרנסתי וכל השפעות טובות הארץ ישראל, שהוא הארץ הקדושה הארץ: החיים, שם שרש כל ההשפעות וכל הברכות:

ובכן פערני ותונני ברוחםיך הרבהים, שאזוכה להיות נבלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום שמדתו אמת. ואזוכה לדבר דברי אמת תמיד ולא יצא שום דבר שקר מפני לעולם, בין בשוגג בין במודע בין באנס בין ברצון. ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נבלש בטעות דבר שקר אפילו בטעות, ואזוכה להרחק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שבתוב, מדבר שקר תרחק. ותוננו ברוחםיך הרבהים, להיות איש אמת בכל הענינים, להתנהג בדרך האמת ולדבר אמת בלבד ולא אטה ולא אסור מפריבו נקdot האמת ימין ושמאל. מלא רוחמים חוץ דלים, רב חסד ורבה להטיב, תן לי במתנת חם ונדרת חסד, מחת אמת, ויקים מקרה שכחוב, תמן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. ועל ידך זה נזוכה להתפלל הארץ ישראל הארץ הhayim. ונזוכה להמשיך השפע והברכה ממש, שבע טוב ואברכה ברוחם ותמים ושולם ופרנסתנו ברוח מאתך עלינו ועל כל עמך בית ישראל. ותוננו לנו פרנסתנו ברוח מאתך

לכם שנצטרך לכם, בהתר ובנהת ובכבוד, ואל תציריכנו לא לידי מחתה בשר ודם ולא לידי הלואתם. אבינו אב הרחמן יהוה אליהם אמת, אלהים חיים ומוך עולם מלא משאותינו ברוחמים, זובנו מחרה לשבר פאות אכילה מקרבנו, כי לפניה נגלה הפל ואתה יודע תעלומות לבני, וכמה אלפיים מניעות ועבותים שיש לעל זה מכמה צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה בלא. עשה עמי בחסוך אבי שבשים, ואל תנמלני במפעלי, חנני חנני במתנת חנם וקדשני בקדשתך העלונה בנדבת חסר, זובני מחרה לשבר פאות אכילה באמת ברצונך הטוב, ומעט אכילתך יהיה בקרשא ובטהרה גודלה לשמד הנadol לבך באמת לאמתו, בלי שום פאות הנוף כלל. ואזוכה בכם אכילתך בקדשה גודלה להזונות ולחלל ולשבח לשמד הנadol והקדוש תמיד ולדבר דברי אמת תמיד, ולפאר ליוצר עלי שם כבוד מלכותו, עד שאזוכה עלי ידי דברוי באמת בקדשה גודלה להיות בכלל הצדיקים אמתאים אנשי מופת, הבוגרים שמים חדרשים וארץ חדרשה בדבורייהם האמתיים, ועושים מופתים גדולים אמתאים בשמים ובארץ. ואזוכה גם בן בכחה הנadol לעשות מופתים אמיתיים בעולם, לנפות ולפרנס אלהותך ואנוניותך וממשלתך וגדרך ותפארתך לכל בא עולם, וידעו כלם כי אתה בלבד מנהיג עולםך ברצונך הטוב, וכי ירו עצם אהבתך את עמך ישראל אשר נתת להם כח לבלתי ולשנות הטע בתפלתם ולעשות מופתים גדולים בעולם. רבונו של עולם, שטחתי אליך בפי עשה עמי מה

שתרצה ברחמה, באפן שתונכני לילך בחקיה ולשמר משפטיך
וליהיות כרצונך הטוב תמיד מעטה ועד עולם:

זונני לילך ולבוא לארץ ישראל, לארץ החיים, לארץ הקדשה,
חיש כל מתרה, להתגמל בעפרה ולנשך רגשותה ולשאב
מאוירא הקודש ולהסתופף בצללה. חום וחנני ורחים עלי זונני
לבוא מהרה לשלים לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מבל
הארצות, ארץ הקדשה בעשרה קדשות, ארץ החיים, ארץ אשר
לא במשמעות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה. ארץ אשר יהוה
אליהך הורש אותה תמיד עני יהוה אליהך בה מראשית השנה
ועוד אתרית שנה:

חום וחנני ורחים עלי והושיעני זונני לבוא מהרה לכל מה
שבקשתי מלפניה, לשבר תאوت אכילה לנמריו ולופות למדת
אמת באמת ולבוא לשלים מהרה לארץ ישראל. ותצילני
ברחמייך מן העניות ומון החסר, ותמשיך תמיד לי ולבני ביתך,
ולכל חכמתנו, וכל עטך בית ישראל, שפע טובך וברכה
ופרגסה טובה ורחמים ותמים ושלום וכל טוב מעטה ועד עולם.
זונכה שתתפאר בנו בכל הועלמות, ויקים בנו מקרא שכותוב,
ישראל אשר בה אתהך. ותציל אותנו ברחמייך הרבהים, מכל
מיini חרבות ובועות, ואל כסтир פניך מאננו, ותמלא רחמים
עלינו ועל כל עטך ישראל תמיד, ותמתיק ותבטל כל הריגים
מעלינו, ותצילנו ותמלטנו מכל מיini צרות ורעות, ותשיב פניך
אלינו, ויקים בנו מקרא שכותוב, ישא יהוה אליהך זישם לך
שלום. פניך האר בעבדך ולפניך את חקיך. האירה פניך על

עֲבָדָךְ הוֹשִׁיעָנִי בְּחַסְדֶּךָ. אֱלֹהִים יְחִינֵנוּ וַיִּבְרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אַתָּנוּ
סָלָה. וְקָנָם לְנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְאַכְלָתָם אֲכָל וְשָׁבָע וְהַלְלָתָם
אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עָמָכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יְבַשֵּׂו עַמִּי
לְעוֹלָם. וַיַּדְעָתֶם כִּי בְקָרְבָּן יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאַנִּי עוֹד
וְלֹא יְבַשֵּׂו עַמִּי לְעוֹלָם. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאות הַשִּׁיבָנוּ הַאֲרָפָנִיךְ
וּגְנוּשָׁה. אָמֵן וְאָמֵן:

== מה ==

לספרות

שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה עָדִיךְ בֶּל בְּשֶׁר יְבוֹאנוּ. הָאוֹנָה יְהוָה תִּפְלְתִּי
וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תִּחְנוֹנוֹתִי. שָׁמֵעַ יְהוָה קֹול תִּחְנוֹנוֹ בְּשֻׁועַי אֶלְיךָ
בְּנֵשָׁאֵי יְדֵי אֶל דְּבִיר קָדוֹשָׁה. צָור עֲוֹלָמִים, יוֹצֵר הַכָּל, עֹזְרָנוּ
וְהַשִּׁיעָנוּ בְּרַחְמִיךְ תָּרְבִּים וּבְחַסְדִּיךְ הָאָמִתִּים, שְׁנִזְבָּח תִּמְיד
לְהַתְּפִלָּל לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת בְּכֶל כְּחָנוּ בֶּמוּ שְׁבָתוֹב, כֶּל עַצְמוֹתִי
תָּאִמְרָנָה יְהוָה מֵכָמוֹ. וְנוֹזֵבָה לְהַכְנִים בֶּל הַפְּחוֹת שִׁישׁ בָּנוּ
בְּעָצְמוֹת וְגִידִים וּבְשֶׁר וּבֶל שָׁאָר כְּפָחוֹת שְׁבָנוֹפִי וּגְנִפְשִׁי, בְּלָם
אָזְבָה בְּרַחְמִיךְ לְהַכְנִיס בָּתוֹךְ דְּבוֹרִי הַתִּפְלָה, שָׁאָזְבָה לְהַזְּצִיא
כֶּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שֶׁל הַתִּפְלָה הַקְדוֹשָׁה בְּכָח גָּדוֹל בְּאֶמֶת לְאֶמֶת,
עַד שָׁאָזְבָה לְהַרְגִּישׁ הַדְּבוֹר בְּכֶל עַצְמוֹתִי וְאֶבְרי. חֹסֵן חַנְנִי וְרַחֲם
עַלִי וְהַשִּׁיעָנִי וְזַבְנִי לְתִפְלָה בְּכָח וּבְכָנָה גָּדוֹלָה בְּאֶמֶת, בִּי אַתָּה
אֱלֹהִים אֶמֶת וְדָבָר אֶמֶת וְקָנִים לְעֵד, וְאַתָּה חָפֵץ בְּאֶמֶת, וְאַתָּה
יָזְעַ בְּמַה אַנְיִ רְחֹוק מְדֹבָר אָחֵד שֶׁל הַתִּפְלָה, וְלֹא דִי שְׁאַנְיִ נְכֹל
לְהַתִּפְלָל בְּכָח וּבְכָנָה בְּאֶמֶת בָּרוֹא, אָפְנָם בְּעֻנוֹנוֹתִי תָּרְבִּים אַנְיִ
רְחֹוק מִתִּפְלָה בְּתִכְלִית הַרְחֹוק. דָלוּ עַנְיִ לְמִרְוּם רְבָנוֹ שֶׁל עַוּלָם,

שׁתְּחַתִּי אֶלְיךָ כַּפִּי, אֶלְיךָ יְהוָה נֶפֶשִׁי אֲשֶׁר, וְאַנְיִי יוֹדֵעַ בָּאֵיכָה דָּרְךָ
בָּאֵיכָה אֶפְןָ בָּאֵיכָה תְּחַבּוֹלָה לְבָקֵשׁ וְלְרָצֹת וְלְפִים אַוְתָּהּ, וְאַנְיִי
יוֹדֵעַ בְּכָל לְשִׁית עַצּוֹת בְּנֶפֶשִׁי, בָּאֵיכָה אֶפְנָ אֲוֹכָה לְחַפֵּשׁ וְלְמִצָּא
הַטּוֹב הַכּוֹבֵשׁ בַּי, וְאַיְדִים לְמִצָּא הַטּוֹב שְׁנָסְתַּלְקָק מִמְּנִי בְּעֻזּוֹתִי
הַעֲצּוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוּלִים מִאֵד בְּמִהוּת וּבְמִות וּאֱכוֹת. וּבְפִרְטָה
מִה שְׁפִגְנָמָתִי בְּפָנָם הַדְּבָרָה רַבָּה מִאֵד, כִּי לֹא שְׁמָרָתִי פָּתָחִי פִּי,
וּבְפִרְטָה כַּפָּה וּכַפָּה דְּבָרָים פְּנוּמִים מִיּוֹם חַיּוֹתִי עַד חַיּוֹם הַזֶּה,
עַד אֵין שָׁעוֹר וּעַרְךָ וּמְסֶפֶר, דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִשְׁוֹן הַרְבָּעָה וּרְכִילוֹת
וּלְיאַצְנּוֹת וּשְׁקָרִים וּגְבוּלָה, וּשְׁאַר דְּבָרִים פְּנוּמִים רַבָּה מִאֵד.
וְגַם אָפְלוּ בְּלֵי הַדְּבָרִים דְּקָרְשָׁה שְׁלֵי בְּלַם פְּנוּמִים מִאֵד מִאֵד, עַד
אֲשֶׁר חַשְׁבָּתִי דָּרְכִי אֲשֶׁר מַעֲולָם לֹא יָצָא מִפִּי עֲדִין דְּבָרָר שְׁלָמָם
בְּלֵי שָׁוֹם פָּנָם, וּמִחְמָת וְהַתְּגִבְּרוּ עַלְינוּ מִאֵד רִיב לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר
רְבִים קָמִים עַלְינוּ, רְבִים מִאֵד, יִתְיַצְּבוּ מִלְכִי אָרְצִי וּרְזִוְנִים נוֹסְדוּ
יְחִיד עַל יְהוָה וְעַל מֶשֶׁיחָה. שָׂתו בְּשָׁמִים פִּיהם וּלְשׁוֹנָם תְּהַלֵּךְ
בְּאָרֶץ. יָצָא עַתָּק מִפִּיהם וּדְוָרָרִים סָרָה עַל יְהוָה וְעַל צְדִיקִים
אַמְתִּים וְעַל בְּלִילִיות יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ הַקָּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּה.
מִרְאֵה דְעַלְמָא בְּלָא, שָׁלֵח יְדֵיךְ מִמְּרוֹם פְּצִינִי וְהַצִּילִנִי מִפִּים רְבִים
מִיד בְּנֵי נָכֵר, אֲשֶׁר פִּיהם דְּבָר שָׂוֹא וִימִינָם יְמִין שָׁקָר. אָוי לְנֶפֶשִׁי
כִּי אֲנִי גְּרָמָתִי בְּלֵזֶה בְּעֻזּוֹתִי הַרְבִּים, וְהַאֲרָכָתִי אֶת הַגְּלוֹת
וּפְגָמָתִי בְּסִכְתִּי דָוד הַנוֹּפְלָת, וְלֹא דִי שְׁלָא הַשְׁתְּדִילָתִי לְהַקִּים סִכְתָּה
דָוד, אֲף גַם בְּעֻזּוֹתִי הַרְבִּים הַוּסְפָתִי לְהַפִּילָה יוֹתֵר וְהַגְּבָרָתִי סִכְתָּה
נוֹצָרִים לְשָׁוֹנוֹת חָעָכּוּם, עַד אֲשֶׁר בְּעֻזּוֹתִי הַרְבִּים הַשְׁכִּינָה וּבְנִסְתָּה

ישראל הם בגולות נדול, והוא ריב בגולותה על בנהה, אשר גלו
משלחן אביהם ומארצם יצאו.

רבונו של עולם, ראה בצרותינו המרבות מואד והפבדות
מואד, הארכות מואד, ובכל יום ויום אנו צועקים ומתחננים לפני
כיסא בכבוד שתחזירנו בתשובה שלמה לפניה, ועודון לא שבנו
טשטותנו ושתותנה, מלא רחמים, עוז וחושיע וرحم והאל, חום
וחמל חום וחמל, על מטבחינו מצולות תאות העולים חזה, על
מנזרש מארץ החיים במניגי, על פנומם במניגי, על לב עקש ופתלטל
במניגי הרי אני לפניו בלי מלא בושה וכלהה. יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שלא אחטא עוד. עוזרני עוזרני,
הושענני הושענני, חנני והקימני חנני והקימני. מציל עני מחזק
מפני עני ואביו מגזלו, האילני ומלאני ופדרני, יהוה עשהה לי
ערבני. אבי שבשמים רחם עלי, אבי שבשמים חמל עלי, אבי
שבשמים היה בעורי ותוקני ואמצני, ועשה את אשר בחקיך אלך
ואת משפטיך אשמר, שלא אובד את עולמי בחגנס חס ושלום, כי
כל ימינו הם הבל וריק, בחלום יעוף ובצל עobar ובגען בלה וברוח
נושבת ובאבק פורת. אווי, אווי, אווי ואבוי, אהה אדונינו, אהה
אבי, רחמן אמתך רחם עלי, חסן אמתך עשה עמי חסד חכם,
ותן לי חנינה ולא אובד, גוזאל חזק למענד גאלני, חנני בקדשת
ישראל, במתנת חכם ונגדת חסדך. כי אתה יודע שאין לי שום
תקות, כי אם לצעק אליך ולזעך לחנינותיך. קרוב לכל קוראיו
ענני, מרים לעולם יהוה עוזרני, קדוש על כל הקדשות בקדשתך
קדשני. יהוה אלהים אמת, ובני לקדשתך באמת, הקם סבחך

הנופלת נפילה אחר נפילה בעלי שעור וערך ומספר, עד אשר אין מי שוכב לתקופה כי אם אתה לבך ברוחםיך הרבהם ובחסדיך הגנוים, התקופה מתרה תקופה אחר תקופה, מבירא עמיקתו לאגרא רמא. מלא רחמים, מרבה להטיב, הפך את לבבי מרע לטוב, הט לבבי אליך באמת ברצונך הטוב, עורני שאזנה לךדש עצמי בכל מיני קידשות, ובפרט בקדשת ברית הלשון וברית המוער. עורני שלא יצא שום דבר שקר מפני לעולם ולא שום דבר פגום, ואזנה לשמר פתחי פי. וובני להתפלל תפלי בפניך בכל חי ובכוננה גודלה באמת לאמתו, ואיה נכלל בה בשעת תפלי, עד שככל דברי תפלי יהיה דברי יהוה בעצמו, ויתעוררעו עלידי תפלי כח אthon רמעשה בראשית, שהם עשרה מאמרות שביהם נברא העולם. ועלידי זהה ממשך חסוך הנדול علينا ותפרנס علينا סכת שלומך ותחבק אותנו בימינה, ונזכה להסתופף באצל הקדוש, ותגן בעדנו ותצילנו מכל אויבינו ושונאיינו ורודפיינו בנשימות וברוחניות, ובצל בנטיך הסתרינו, ויקים בנו מקרה שכחוב, שמאלו תחת לראש וימינו תחבקנו. ותעוררנו ברוחםיך ובחסדיך הרבהם, שנזכה לקיים מצות סכה בזמנה בראי עס כל פרטיה ודקוקיה וכוננותיה ותרייג מצות התלויים בה, ובכל טוב ובשמחה גודלה. ותבני ותשפיל ותמגר ותעקר ותבטל סכת נזירים סכת עבומים, אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר. ותבטל השקר מן העולם, ותגביר האמת בעולם, ותקים את סכת דור הנופלת, ויקים מקרה שכחוב, סכת אמת התבונן לעד ועד ארגיעה לשון שקר. ותסתייר ותצפין אותנו

בפסחת הַקְדּוֹשָׁה וְתִסְכֵּךְ עָלֵינוּ בְּצַלְךְ הַקְדּוֹשָׁה, וְתִצְלִינִי מֶרֶב
לְשׁוֹנוֹת שְׁלָא יְהִי לָהֶם שָׁוָם כַּח עָלֵינוּ בָּלֶל, וְתַעֲקֵר הַשְׁקֵר מִן
הָעוֹלָם וְתִגְלֵה הָאָמֶת בְּעוֹלָם, וְתִזְבְּנֵי מַהְרָה לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
לְאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה, חִישׁ קָל מַהְרָה:

וַיַּבְנֵנוּ בְּרַחְמֵיכְךָ הַרְבִּים לְבָנִים חַיִים וּקְיָמִים, לְעַבְדָּתְךָ וּלְירָאָתְךָ
וְלְתֹרְתָּךְ וּבְשֻׁרְוֹצָה לְהַתְפִּלֵּל עַל מֵי שִׁישׁ לוֹ צַעַר בְּהֹל בָּנִים רַחֲמָנָא לֵיאָלוּ, זִבְרוּ
בָּאוּ וַיֹּאמֶר, וּבְפִרְטָה לְפָלוֹנִי בְּן פָּלוֹנִית וּכְיוֹן חָסָם וְחַמְלָה וּרְחָם וְתָן לְבָנֵינוּ
וְלְבָנֹותֵינוּ וְלְכָל יוֹצָא יְחִילָצֵינוּ חַיִים טוֹבִים וְאֲרָבִים (ובפרט להילד פָלוֹנִי
בְּן פָלוֹנִית וּכְיוֹן). וְלְהִילְלָה פָלוֹנִית בַּת פָלוֹנִית וּכְיוֹן), רְחָם עַלְיָהָם וְעָלֵינוּ בְּזִכּוֹת
אֲבֹתֵם, וְתָן לָהֶם חַיִים טוֹבִים וְאֲרָבִים, וְתָאִירֵךְ יְמִימָה וְשְׁנוֹתָם,
יְהָמוּ נָא וַיַּכְמְרוּ נָא רַחְמֵיכְךָ עַלְיָהָם וְעָלֵינוּ וְתָאִמר דֵי לְאַזְרוֹתָם.
הַיְשִׁיבָה יְהָזָה לְטוֹבִים וְלִישְׁרִים בְּלִבְבוֹתָם. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָם שְׁלוֹה
בְּאַרְמָנוֹתָם, אֵין פְּרִיזׁ וְאֵין יוֹצָאת וְאֵין צָוָה בְּרַחְבּוֹתָם, לְעֵד
וְלְדוֹרוֹת וְלְדוֹרוֹת הַוּרֹותָם, רְאֵשֵׁתָם מַצְעָר יִשְׁגַּה מָאֵד אַחֲרִיתָם.
כַּאֲשֶׁר הַשְׁמִים הַתְּרִשְׁים וְהָאָרֶץ הַחְדָּשָׁה בֵּן יַעֲמֹד זָרָעָם וְשָׁמֹותָם.
וְתִצְלֵל אֹוֹתָם וְכָל יַלְדֵי עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל מֵעַזְעַן הָרָע וּמִפְגַּע רָע וּמִכָּל
מִינִי גָּגָע וּמִחָּלָה, וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפָואָה שְׁלָמָה מִן הַשְׁמִים לְכָל
רְמֵחָא אֲבָרִים וְשִׁמְחָה גִּידִים, וַיַּזְבַּח לְהִזְבַּח חַיִים בְּרִיאִים וּקְיָמִים,
יְבָלוּ יְמִימָה בְּטוֹב וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּגַעֲמִים. וְגַנְבָּה שְׁעִיצָא מִהָּם הַוּרֹות
הַרְבָּה וְדוֹרֵי הַוּרֹות עד סֹוף בָּל הַדְּרוֹת, רְחָם עַלְיָהָם וְעָלֵינוּ לְמַעַן
שְׁמָה, וְתִגְדְּלָם לְתוֹרָה וּלְחַפֶּה וּלְמַעֲשִׁים טוֹבִים, לְאַרְךְ יְמִים
וּשְׁנִים, עַד יִנוּבָן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וּרְעַנְגִים יְהִי:

מְלָא רַחְמִים, אֲרָבִים וּמְרָבִים וְדַעֲתָנוּ קָאָרָה לְבָאָר וּלְפִרְשָׁה. אַתָּה

ירדעת את כל מהחסורינו, מילא מسائلותינו לטובה ברוחמים, למענה ולא למעננו. חוס וחמל עלי זונבי לשוב אליך באמת ובלב שלם, ולעשות רצונך באמת כל ימי תי, ולא אשוב עוד לבסלה, אם און פעלתי לא אוסף. רחם עלי ברוחמיך האמתים, זונבי להיות ברצונך באמת מעטה ועד עולם, ותגלה האמת בעולם, יישבו כל בא עולם אלק לעבדך באמת ביראה ואהבה, ויקים מהריה מקרא שפטוב, כי אן אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרה כלם בשם יהוה לעבדו שם אחר. אמת הארץ תצמיח וצדק מושגים נשקף. גם יהוה יתן הטוב וארצינו תנתן יבולת. חסד ואמת נפשו צדק ושלום נשקו. וברוחמיך וחסדיך הנודלים תפיס ותראתה את שכינת עוז וכנסת ישראאל שתшиб פניה אליה, ויהיה נעשה יהוד קדשא בריך הוא ושכינתייה פנים בפנים, ואל פרסה פניה מאתנו עוד. ותשלח לנו צדיקים ורבנים אמתאים שיורו לנו את הדרכם הטוב והישר, את הדרכך אשר גלה בה ואת הפעשה אשר נעשתה, ותצליח אותנו מהמניגין ורבינו של שקר, קרבנו לשושעתך, עוזנו ברוחמיך, החינו באור פניה, שבענו מטווכך וחסדייך האמתאים, גמל עלינו חסדים טובים חסדי דוד הנאמנים, ומואוצר מחתנת חנים חננו, וקיים לנו מקרא שbertוב, ואשים דברי בפיך ובצל ידי בסתיך לנבע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. חננו ונגןנו ושמעו תפלהנו ברוחמים, כי אתה שומע תפלה כל פה, יהיו לרצון אמריך פי והגין לבני לפניה יהוה צורי ונואלי. עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עליינו ועל כל יישראאל ואמרו אמן:

= מט =

צור ללבבי וקדושי, צור עולםיים יוצר הפל, רבון כל הפעשים אדרון כל הנשמות, יודע התעלומות, אתה ידעת את ללבבי, אתה ידעת את עצם תבערת קדשת אור האלחות השופע בלבבי, כי אנחנו חלק אלוה ממעל ושבינת אלוהות בתוך לבבנו. על בן הומה עלי לבוי, לבוי בכנור יהמתה, בלה שארי וללבבי צור ללבוי וחלקי אלחים לעולם. נכספה ונעם קלחת נפשי לחצרות יהוז לבוי ובשרו ירננו אל אל חי. ורשפי שלחכת לבבי הבוער ונכסף אליו, מים רבים לא יוכל לבותה ונחרות לא ישפטו, כי או ר לבבי מקשר ומחבר באורך הנadol אין סוף, על בן או ר להבויות לבבי הוא עד אין סוף, כי אין סוף ואין תכלית לשוכתי אלה, וגעוני וחפצי וכוספי חזק ואמיין אלק בלי שעיר ועיר, עד אשר לפיע עצם או ר להבויות הלב עד אין סוף ותכלית לא היה אפשר לעשות שום עבודה כלל, כי או ר קדשת לבבי בוער ומתקhab אליך בחשך נמרץ וברצון חזק, להיות דבוק ונככל בך תמיד לעולם ועד. אך אתה גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, אשר אין רצונך בזה, ולא זאת היהת בונתך קדושה בבריאתנו, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואי אפשר לנו להיות דובקים בך תמיד, ואתה חפץ בעבורתנו בעבודות ובמעשים טובים, אשר בשביל זה אנחנו בעולם הזה השפל לעבד אותה בתורה ובמצוות מעשיות. על בן גורת עליינו לבוי להרים לעלות אל יהוז ולבוי לבער אלק יותר מהמדרה, וגורת עליינו לצמצם או ר התרלהבות שבלבבנו ולעשיות חלל פניו בלב כמו שבחות, ולבוי חלל בקרבי.

כָּרִי שָׁעַל יְדֵיכָה נָזְבָה לְצִיר בְּלֶבֶבְנוּ בְּלַהֲמֹדֹת טוֹבֹת וְקָדוֹשֹׁות,
וְלַהֲמֹשִׁיךְ עַלְיָנוּ עַל עֲבוֹדָתְךָ בְּאֶמֶת, וְלַלְכָת בְּדַרְכֵיכָה הַטוֹבִים
וְלַהֲתַרְבֵק בְּמִדּוֹתִיךְ הַקְדוֹשֹׁות וְלַעֲבֹד אָוֹתְךָ בְּחַדְרָנָה וּבְמִדָה,
וְעַל יְדֵיכָה נָזְבָה לְקַבֵּל עַלְיָנוּ עַל מִלְכּוֹת שָׁמִים שְׁלָמָה, וּלְגָלוֹת
מִלְכּוֹתְךָ לְכָל בְּאֵי עַזְלָם, אֲשֶׁר וְהִיא בְּנוֹתְךָ בְּבִרְיאַת הָאָדָם כָּרִי
שִׁיתְגַּלְהָ מִלְכּוֹתְךָ בְּעוֹלָם:

וּבְכָן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, אֱלֹהִי אֶבְרָהָם
אֱלֹהִי יַצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהִי כָל הַצָּדִיקִים הַאֲמֹתִים, אֱלֹהִי
הַרְאָשׁוֹנִים וְהַאֲחָרוֹנִים, וְאֱלֹהִי כָל יִשְׂרָאֵל. יְהָמוּ נָא וְיִכְמְרוּ נָא
רְחַמִּיךְ וְתְסִידִיךְ עַלְיָי, עַל פְנָוּם וּמִכְלָבֵל בָּמוֹנִי, וְתוֹרָנִי וְתְרִיבָנִי
בְּאֶמֶתְךָ וְתְלִפְרָנִי, שָׁאוֹבָה לְדָרֻעָת בְּאֶמֶת אַיךְ לְהַתְנִהָג בְּעַנְיוֹן זֶה,
בְּאַיִיחָה דָרְךָ בְּאַיִיחָה אָפָן לְעַמְצָם הָאָוֹר בְּחַדְרָנָה וּבְמִדָה כְּרַצְוֹנָה
הַטוֹב בְּאֶמֶת. בַי אַתָּה יָדַעַת, בַי אַנְיָ צָרִיךְ לְכַסְפָ אַלְיךְ תְּמִיד
וְלַהֲשַׁתּוֹקֵק אַלְיךְ בְּאֶמֶת, וְלַרְוִין אַלְיךְ כְּגֻבּוֹר לְרוֹוִין אַרְחָה תְּעוּה
שְׁחִיתִי יְכָל לַיְלָךְ בְּזַמֵּן שְׁחִיתִי נָזְבָה מִלְפָנִיהָ, בַי בְּכָר בְּלִיתִי
יְמִים וְשָׁנִים תְּרַבָּה בְּחֶבֶל וּרְיקָה, מָה אָוֶר לְפָנִיךָ יוֹשֵׁב מִרוֹם, וּמָה
אָסְפֵר לְפָנִיךָ שַׁוְּכוֹן שְׁחָקִים אֵין לִי פָה לְהַשִּׁיב וְלֹא מֵצָח לְהַרִימ
רָאשָׁךְ. וּבָמָקוֹמוֹת אַלְוִי שְׁנַתְפָּסְתִי בָּהָם בְּעַנוּזָתִי הַרְבִּים, בְּנוֹדָאי
אֵין שָׁוֹם דָרְךָ לְצִאת מֵהֶם בְּחַדְרָנָה בְּסֶדרָה, וּבְנוֹדָאי הַכְּרָחָ לְבָרָחָה
מִשְׁם מַהְרָה וּלְרַוִין מִשְׁם בְּמִהְרָות וּבְוַיּוֹת גָדוֹל, לִמְהֹרֶר לְהַמְלָט
עַל נְפָשִׁי, וְלַבְלֵי לְהַבְּיט אַחֲרֵי, בַי לֹא אָוֶל לְהַתְמִהָמָה עוֹד חָסֵם
וּשְׁלֹום אֲפָלוּ בְּרַגְעָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְעוֹורֶר רְחַמִּיךְ הַאֲמֹתִים עַל
הַגְּנוּזִים אֲצָלָה, וְלַהֲצִיאָנִי מִתְּרָה בְּזַרְעוֹעָזָה, וְלַשָּׁא אָוֹתִי עַל בְּנֵפִי

בנשרים, וילחבי אotti אליך לקרבני לעבעודתך חיש קל מהרה,
כפי עדין לא אבדה תקנות ותוחלתני מיהוה כי חסדי יתבה כי לא
תמננו כי לא בלו רחמי. אבל אפר-על-פְּרִיכָן אני מברך לצמץם
אור התלהבות ללבבי באשר נגלה לפניך אבי שבשמים, כי גלי
וירדוע לפניך, לכמה פגמים באתי על ידי רבוי ההתלהבות חווין
מחמדת, ואני בער ולא אדע בהמות חיתה עטך. על בן באתי
לפניך אבי אדוני אדוני, גואל ישראל וקדושי צור ללבבי,
הריני משליך עצמי עלייה, הריני מוסר נפשי ונפשי ורוחי ונשמי¹
אליך בלבד. בידך אפקיד רוחך פריתה אotti יהוה אל אמת. אליך
יהוה נפשי אשא. ואני מוסר כל ללבבי עליך בלבד. הורני ולםני
ברךך אכם באמתך ייחד ללבבי ליראה שמה. הורני ולמדני
אייך להתרנגן בעניין התשובה וההתלהבות אליך ואיך לצמץם
את התלהבות, באפן שאובח לתשובה שלמה באמת, ולילך
בדרכיך הקדושים ולהתרذهب במדותיך הטובות, ולקבל עלי
תמיד על מלכות שמים שלמה, באהבה ובברazon, באימה וביראה,
בקדרשה ובטהרה גוזלה, ולעבד אותך באמת לאמתו בהדרגה
ובძקה ברצונך הטוב באמת:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה יודע כי אי אפשר לוי
לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אפן, בפרט בעניין זה, עזני
עוזני הוועני הוועני, חנני חנני, פדרני, גאנני, מלטני, האילני,
הצילני נא ברחמייך מן היצר הרע, האילני מטפסות לב מעරلات
לב, פדרני וחרני ומילטני ברחמייך הרבים, ממחשבות רעות
מחכבות רעות, שהם עקר היצר הרע שבלב, חום וחמל עלי,

חום וְחַגָּנִי, גוֹאֵל מִמְּוֹת וּפֹזֶה מִשְׁחָת, פָּרְנִי מִמְּצֻולֹת יָם, פָּרְנִי
מִפְּחַשְׁבָות רְעוֹת, מַלְטָה נְפָשִׁי מִהְרָחוֹרִים רְעִים הַפּוֹגָםִים בְּגַפֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל מִאָדָם אָדָם, בְּאָשָׁר אַתָּה יִדְעָת יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי,
הַצִּילָנִי מַלְטָנִי מַקְלִי מִתְּחַשְּׁבָות זָרוֹת וּבְלָבוֹלִים, אֲשֶׁר הֵם הֵם
עַקֵּר הַצִּיר הַרְעָ שְׁבָלָב, אֲשֶׁר הֵם עַרְלָת לֵב, שֵׁהָם מַטְמַטְמִין אֶת
הַלְּבָב, וּרְקָם הֵם הַיּוֹ בְּעַוְכָרִי, כִּי עַל יְדֵם נִתְפְּסָתִי וּנְלִפְרָתִי בְּעֻנוּתִי
וּפְשָׁעֵי הָעָצָוםִים שְׁחַטָּאתִי וּשְׁעֻוִיתִי וּשְׁפְשָׁעָתִי לְפִנֵּיךְ מִגְעוּרִי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר בָּלָם בָּאוּ עַלְיִי רְקָעַלְיִי שְׁלָא נִזְהָרָתִי לְקַדְשָׁ אֶת
מִתְּחַשְּׁבָתִי בְּמִתְּחַשְּׁבָות קְדוּשָׁת וְתְּהִזְוֹת, וְהַלְּכָתִי אַחֲרִי שְׁרִירֹתִי
לְבִי, וְהַרְעָוָתִי אֶת מַעֲשֵׁי עַלְיִדְיִי רְבּוֹי הַמִּתְּחַשְּׁבָות רְעוֹת וּבְלָבוֹלִים
רְבִים, אֲשֶׁר הַנְּחָתִי לְכָנָם בְּלָבִי, וְלֹא הַתְּגַבְּרָתִי לְגַרְשָׁם מִמְּנִי, עַד
אֲשֶׁר הַשְׁתִּירָנוּ עַל צְוָארִי חַכְשִׁילוּ בָּחִי. עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵם בָּאָתִי
לְכָל הַפּוֹגָםִים שְׁפָגָמִתִּי גָּגָד וּלְכָל הַהַתְּרַתְּקֹות אֲשֶׁר נִתְּרַחְקָתִי
מִמֶּה עַד הַנֶּהָה, עַד אֲשֶׁר הַרְכִּי הַתְּשׁׁוּבָה בְּאֶמֶת גָּעֵלָמוּ מִפְּנִי, וְאַנִּי
יָזַרְעַ שְׁוּם דָּרָךְ אִיךְ לְצַאת וְלְהַפְּלַטְתִּי מִמֶּהָם, וּעַתָּה מָאִין יְבָא עַזְוָרִי
מָאִין תָּבָא תְּשׁׁוּבָה מָאִין אֲבָקֵשׁ מְנוֹת אֲשֶׁר יִוְּטֵב לִי לְעֵד. אֲחָה
יְהֹוָה, עֹזֶר עֹזֶר הַצִּיל הַצִּיל הַוְּשִׁיעָה הַוְּשִׁיעָה הַוְּשִׁיעָה אֱלֹהִים בֵּינוֹ
בָּאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ. הַוְּשִׁיעָנִי טְהָרַנִּי קְדוּשָׁנִי, קְדוּשָׁ אֶת מִתְּחַשְּׁבָתִי
בְּקַדְשָׁתְךָ הָעֲצָומָה, בְּקַדְשָׁתְךָ הַגְּדוֹלָה, בְּקַדְשָׁתְךָ הַנּוֹרָאָה,
אֲשֶׁר אֵין שְׁוּם סְטוּרָא אַחֲרָא יְכוֹלָה לְעַמְדָה גַּנְדָּר בְּקַדְשָׁתְךָ הַגְּדוֹלָה
וְהַנּוֹרָאָה. אָבִי שְׁבָשָׁמִים, גַּרְשֵׁן מִפְּנִי קַדְשָׁתְךָ בְּלַי הַטְּפָשָׁות
שְׁבָלָבִי, בְּלַעֲרָלָת לְבָבִי, וּקְרִים לֵי בְּרַחְמִיךְ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וּמֶלֶל
יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ אֶת לְבָבֶךָ וְאֶת לְבָבִי וּרְעֵץ לְאַהֲבָה אֶת יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ

בכל לבך ובכל גוףך למען חייך. ובמי למחשבות קדושות וטהרות, האילני ממחשבות רעות, האילני נא מהרהורים רעים, האילני האילני, קדרש את מחשבתי ברחמייך הרים, ברחמייך הנזרלים, ברחמייך העזים, יודע תعلומות חמל עלי, מלא רחמים יהמו ויבמרו מעיך עלי, קדוש יעקב קדרשתי ותהרני, קדוש על כל הקדשות פון לי במתנות חם ונרגבת חסיד קדרשתי הנזראה באפנ שאותה לקבלה. ובמי טהרה שיחיה לבני פנו וחלל מכל מייני ערלה לב, מכל מייני טפשות הלב, מכל מייני מחשבות זרות והרהורים רעים וחקמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע. ועוזני שאזוכה להמשיך לתוכך לבני בהדרגה ובמדה מחשבות קדושות וטהרות, מחשבות זכות ונכונות, מחשבות טובות שהם היוצר הטוב, ותתן לי כמ להנבר היצר הטוב על היצר הרע, להנבר המחשבות קדושות על המחשבות רעות, לנבר ולסליק מלבי כל המחשבות רעות ובלבולים, וכל המחשבות הטוירות שבעולם, ואזוכה לחשב באמת בראווי איך לעבד אותך באמת במחשבה זכה וצחה בלי שם בלבול הדעת כלל, ואותה תהיה עמי תמיד. ותורני ותלמדני דרכיך הטובים, ותרבקני במדותיך הקדשות, עד שאזוכה לקבל עלי על מלכותך בשלמות, באחבה וביראה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גודלה, ולשוב אליך בתשובה באמת, ולהתדבק בה תמיד לעולם ועד ברצונך הטוב שלמה באמת, ואזוכה לרוין טהרה כל הארץ זהה שהיית יכול לילך ביום שהיית נזוף מלפניה, ותעוזני שאזוכה לתzon טהרה בחמי כל הפגמים שפגמתי לפניך מנורי עד היום הזה, על ידי חטא

וְעַזְנָתִי וּפְשֵׁעִי הָרַבִּים וְהַעֲצָמוּמִים. חֹסֶם וְחַגְגִּי וְרַחֲםָם עַלִי וְהַוְשִׁיעָנִי חִישׁ קָל מִהְרָה, יְשֻׁועָה שְׁלָמָה וְאַמְתִּיתָ, יְשֻׁועָת הַגְּפֵשׁ וְהַגּוֹף בְּאַמְתָה, יְשֻׁועָה הַגְּצִחִית לְעוֹלָמִי עַד וְלִגְצָחָנִים. עֹזְרָנִי בַּי עַלִיךְ נְשָׁעֵנִתִי, הַוְשִׁיעָנִי בַּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַלִינוּ, עַל תְּנִיחָנוּ וְעַל תְּטִשָּׁנוּ וְאַל תְּעַזְבָּנוּ, זָכָר רַחֲמִיךְ יְהֹוָה וְחַסְדְּךָ בַּי מְעוֹלָם הַפָּה. זָכָרָנִי יְהֹוָה בְּרִצְוֹן עַמְךְ פְּקָדָנִי בִּיְשֻׁעָתְךָ טָהָר לְבָבִי לְעַבְדָךְ בְּאַמְתָה. עֹרֶה בְּבָדֵי עֹרֶה הַגְּבֵל וּבְגָדֵר אֲעִירָה שָׁחָר. עֹרֶה נָא, עֹרֶרְיָה נָא, כּוֹמִי נָא, עַמְדִי נָא, חָלִי נָא פָנִי אֶל בְּמִיטָב הַגּוֹן, אֲוֹלִי יְחֹסֶם אֲוֹלִי יְרַחְםֶם, אֲוֹלִי יְחֹסֶם עַמְעִינִי וְאֲבִיּוֹן אֲוֹלִי יְרַחְםֶם, אֲוֹלִי יְרַחְםֶם אֲוֹלִי יְרַחְםֶם. דָלוּ עַיִינִי לְמִרְוּם יְהֹוָה עַשְׂקָה לִי עַרְבָּנִי. מְרָא דְעַלְמָא כָּלָא, אַיִינִי יְוָדָע בְּכָל מַה לְדָבָר בַּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הַזָּהָר יְדַעַת בְּלָה. רַק בְּאַתִּי לְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵיכְיַי מְלָא רַחֲמִים, לְשַׁטָּח בְּפִי אֲלִיךְ וְלִשְׁאָעִינִי לְמַעַזְן קְרֵשָׁתְךָ, אֲוֹלִי יִשְׁתַּקְוָה. תָן לִי תְּקֻוָה טוֹבָה חִישׁ קָל מִהְרָה, תָן לִי תְּחִים אַמְתִּים, הַסְרָה מִפְנֵי יִגְנָן וְאַנְחָה, שְׁמָחָה נְפֵשׁ עַבְדָךְ בַּי אֲלִיךְ יְהֹוָה נְפֵשִׁי אָשָׁא. זָכָרָנִי מִהְרָה לְתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה, וְאַזְכָה לְשׁוֹבָלְמָקֹודְשָׁךְ שְׁנָחָצְבָתִי מִשְׁם, וְאַזְכָה עַל יְדֵי תִשְׁוֹבָתִי לְיחִיד יְהֹוָה עַלְאהָ וְיִחוֹדָא תִתְאָה:

לְחַדֵּשׁ גִּיסְן וְתִשְׁרֵי

וְתִזְכָּנִי לְקַדֵּשׁ עַצְמֵי בִּיוֹתָר בְּשַׁנִּי הַחֲדָשִׁים הַקָּדוֹשִׁים שְׁהָם שְׁנִי רָאשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שְׁהָם גִּיסְן וְתִשְׁרֵי, שְׁהָם יְמִי תִשְׁוֹבָה, שְׁאַזְכָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְשׁוֹבָבְךָ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה וְלַהֲתִקְדָּשָׁךָ בְּךָם בְּקָדְשָׁךָ יִתְרָה וּבְשָׁמְחָה גְּדוֹלָה. וְאַזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עַלִי קְרֵשָׁה גְּדוֹלָה וְתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה תִּמְדִיד מִשְׁנִי הַחֲדָשִׁים הָאַלְוִי עַל בְּלַהֲשָׁנָה

כלה. ותוֹבִנֵי לְעוֹזָר וּלְגַלּוֹת עֲשֶׂרֶת מִינֵי נְגִינָה, וְאַוְבָה מְהֻרָה לְסִדְרָה לְפִנֵיך בְּכָל יוֹם תָמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָחוֹת הַרְבָה בְּקוֹל גַּילָה וְרִגְנָן לְשִׁמְך הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה וְגַגְון וְזִמְרָה וְעַז וְחֲרוֹה, בְּכָל עֲשֶׂרֶת מִינֵי נְגִינָה הַקְּרוֹזִים, עד שְׁנִזְבָּה שִׁיתְעָר עַל יְדֵינו הַשִּׁיר שִׁיתְעָר לְעַתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוֹט בְּפּוֹל מִשְׁלָש מְרַבָע, כְּמו שִׁבְתוֹב, הַשִּׁיר יְהִי לְכֶם בְּלִיל הַתְּקִדְשָׁה חָג. וַיְקִנֵם בְּנוּ מְקֻרָא שִׁבְתוֹב, וּשְׁרִים בְּחַלְלִים כֹּל מַעֲנִי בָה. וַתּוֹבִנֵנו לִידָע וּלְהַשִּׁגָנ סּוֹדוֹת הַקָּבָלה הַקָּדוֹשָׁה, עד שְׁאַוְבָה לְהַשִּׁגָנ וְלִידָע אָוּרִיָתָא דְעַתִיקָא סְתִימָה דְעַתִידָא לְאַתְגָלִיא לְעַתִיד לְבָא:

וַיְזִבְנֵי בְּרַחְמֵיכָה הָרַבִּים לְקִים מִצּוֹת צִיצִית בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל פְּרִטִיחָה וְהַקְדּוּמָה וּבְכְנוֹתִיה וּבְרִיָ"ג מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָה, וּבְלִב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גָדוֹלה. וַיְהִי רְצֹן לְפִנֵיך שְׁתַהָא חַשׁוּבָה מִצּוֹת צִיצִית שָׁאנו עוֹשִׂין מִצְמָר לְבָנָן כְּאַלו קִימָנוּ נִסְמָנִים תְּכִלָת שְׁבָצִיעִית. בַי גָלוּי וְיָדוּע לְפִנֵיך שְׁרָצָנוּנו לְעַשׂוֹת רְצֹונָך, וְאַנו חַפְצִים וּמְתַנְעָגִים לְקִים מִצּוֹת תְּכִלָת שְׁבָצִיעִית, וְאַם קִיְנוּ זָכִים לְמַזָא תְּכִלָת לְצִיצִית תִיְינו מְפֹזְרִים הָזָן רַב כָּדי לְקִים הַמִּצְוָה בְּשִׁלְמוֹת. אַך בְּכְנוֹתִינו הָרַבִּים חַרְב בֵית מְקֻדְשָׁנו וּגְנַתְלָם הַחַלּוֹן בְעַזְנוֹתִינו, וּמְאוֹ וְהַלְאָה אֵין אַנו זָכִים לְקִים מִצּוֹת בְּשִׁלְמוֹת, עַל בָנ יְהִי רְצֹן מַלְפִנֵיך שְׁתַהָא חַשׁוּבָה מִצּוֹת צִיצִית לְבָנ לְפִנֵיך כְּאַלו קִימָנוּ מִצּוֹת תְּכִלָת שְׁבָצִיעִית, וּרְחַם עַלְינוּ וּבָנָה עִירָך בְמִתְרָה בְיִמְינָנו, וְחַבְיאָנו לְשָׁלוֹם לְאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה, וּזְבָנו שִׁיחָזָר וּוַתְגָלָה הַחַלּוֹן וְגַזְבָה לְקִים מִצּוֹת תְּכִלָת שְׁבָצִיעִית, וּעַל יִדְרִיָה תְּכִלָה וְתִשְׁבָר וְתַעֲקֵר וְתִמְגַר מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם, וַיְקִנֵם מְקֻרָא שִׁבְתוֹב,

כלה בחרמה כליה ואינמו וידעו כי אליהם מישל ביעקב לאפסי
הארץ סלה:

ויתזבנו אותנו ואתה כל עמק בית ישראל, להיות דובקים בה
תמיד, ולקבל עליינו את על מלכותך באהבה, ותמשיך ותשפיע
עלינו חיים ארוכים טובים וקנאים, ויקים לנו מקרה שכחוב,
ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום. ותתريك ותבטל
כל הדינים מעליינו ומעל כל עמק בית ישראל תמיד לעולם ועד,
ותשמשך עלינו שפע טובות וברכה ורוחמים וחיים ושלום ועשרות
דקדשות, ויקים לנו מקרה שכחוב, והריקותי לכם ברכה עד בלוי
הין:

ויזבנו לשמחה של מצוה, וערנו לשמחה חתן וכלה נבשרים,
לשמחם בכל מיני שמחות ולומר ולרך לפנייהם בשמחה וחドוחה
רפה, בקרשה ובטהרה גודלה, ונזקה על־ירידה ליחד חתן וכלה
העליזנים ולחבר אשת נערות עם הדקה באהבה ואחו ורעות,
ונזקה ליחד יחזקא עלאה ויחזקא תפאה, ויתחברו יחד ארבע
אותיות של שם הגדול והقدس, ויקים מקרה שכחוב, בקרבך
קדוש ולא אבא בעיר:

ויזבננו להתקרב לצדיקים אמיתיים, ותעורר אותנו ואתה כל עמק
בית ישראל, שנזקה לצאת מהכמונות חיצוניות של העבומים, ולא
נעטה מחשבתנו לשום חכמה חיצונה כלל, רק מחשבתנו תהיה
דבוקה לך ובתורתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ועל־ירידי
זה יתגadel ויתעללה אור הצדיקים האמיתיים ויזבו להשיג תמיד

השנות עליזונות תרששות, ותוֹגנוּ בְּרַחֲמֵיכָךְ הַרְבִּים לְקַבֵּל וְלִהְנֹות
מְאוֹרָם הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ:

לשפת-קדוש

וַיַּזְכֵּנוּ לְקַדְשָׁת שְׁבַת קָדֵשׁ שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל שְׁבָתוֹת בְּשֶׁמֶת הַדּוֹלה
וּבְחִדּוֹה רַבָּה וּעֲצֹוםָה, בְּשִׁיר וּשְׁבַח חֶלְל וּזְמָרָה, בְּגִילָה רַנָּה דִיאָה
וְחִדּוֹה, בְּגַראָה וְאַהֲבָה בְּאֶאמְתָה וּבְאֶמְנוֹנָה בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה גַּדּוֹלה.
וַיַּזְכֵּנוּ בְּכָמָה קַדְשָׁת שְׁבַת לְשִׁבְרָה וּלְבַטְלָה תְּאוֹת מִמּוֹן מַאֲתָנוּ, שֶׁלֹּא
יִהְיֶה לָנוּ שָׁוֵם תְּאוֹהָה וְחִמָּדָה לְמִמּוֹן כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְהַתְּאוֹות
וּלְכָסָוף תְּמִיד לְתִכְלִית הַגְּצָחִי, לְהִיּוֹת מַקְשָׁט לִיּוֹם שְׁבָלוֹ שְׁבַת
וּמִנוֹחָה לְתִי הַעוֹלָם:

מֶלֶא רַחֲמִים, רַחֲם עַלְינוּ וּמֶלֶא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנִזְכָּה
מַעֲתָח לְגַרְשָׁן וּלְבָעֵר וּלְבַטְלָה כָּל הַמְּחַשְׁבּוֹת רְעוֹת מַלְבָבֵנוּ, וּגְמַשְׁיךָ
עַלְינוּ מַחְשּׁבּוֹת קְדוּשָׁות וְטָהוֹרוֹת יְכוֹת וּנְכוֹנוֹת. וּנְתַחְיֵל מַעֲתָח
לְעַבְרָה בְּאֶאמְתָה בְּהַדְרָה וּבְמִדָּה בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב, בְּאָפָן שְׁנִזְכָּה
לְבָא וּלְהַגִּיעַ מִתְּהִרְחָה לְתִכְלִית הַשְּׁלָמוֹת לְתִכְלִית הַאֲמָתִי. אָבִינוּ
שְׁבָשָׁמִים, הָזִירָנוּ דָּרְכֵיכָךְ לְמִדְנָנוּ לְעַשׂוֹת רַצְוֹנָה, קְרַבְנוּ אֱלֹהִים,
שִׁימְנֵי כְּחֻותָם עַל לְבָבָכֶם כְּחֻותָם עַל זָרוּעָךְ בַּי עַזָּה כְּמֹות אַהֲבָה
קְשָׁה כְּשָׁאול קְנָאָה רַשְׁפִּיהָ רַשְׁפִּי אָשׁ שְׁלַהְבָתִיהָ. מִים רַבִּים לֹא
יָכְלֹו לְכִבּוֹת אֶת הַאַהֲבָה וּנְחָרוֹת לֹא יִשְׁטְטוּ אָם יִתְן אִישׁ אֶת
כֶּל הַזָּן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹ יִבּוּוּ לוֹ. חֹמֶל דְּלִימָדָם עַלְינוּ וּתְמַהָר
וְתַחְיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ בְּכָלְלִיות וּבְפְרִטִוֹת, בְּגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַנִיות, וְתַבִּיא
לָנוּ אֶת מִשִּׁים צְדָקָנוּ, וַיַּזְכֵּנוּ וְנִתְחַיָּה וְנִרְאָה וְנִרְשָׁת טֹבָה וּבְרָכָה
לְשִׁנִּי יִמּוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחִי הַעוֹלָם הַבָּא. הַשִּׁיבָנִי וְאַשְׁוֹבָה בַּי אַתָּה

אלָהִי. שׁוֹבֵחַ יְהוָה עַד מַתִּי וְהַנֶּחָם עַל עֲבָדִיךְ. הַשִּׁיבָנוּ יְהוָה אֲלֵיכְ
וְגַשְׁוֹבֵחַ חֲדַשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם. יְהוָה לְרֹצֶזֶן אָמְרִי פִי וְהַגִּינֵן לְבִי לְפָנֶיךְ
יְהוָה צָרוֹי וְנוֹאָלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

— נ —

הַצִּילָה מִתְּרֵבָן נְפָשִׁי מִיד בַּלְבָד יְחִידָתִי. הַוְשִׁיעָנִי מִפִּי אֲרֵיה
וּמִקְרֵנִי רַמִּים עֲגִיטָנִי. בַּי סְכֻבּוֹנִי בְּלַבְבִּים עֲרַת מְרֻעִים הַקִּופְנִי
כָּאַרְיִי וּרְגִלִּי. רְבָונָנוּ שֶׁל עַזְלָם, הַצִּילָנִי מִפְנֵם הַבְּרִית, הַצִּילָנִי
מִבְּאָר שְׂתַת מְטִיט הַיּוֹן, הַצִּילָנִי מִדֵּין גְּהִינָם הַקְשָׁה הַמְגַיעַ עַל
פְּנֵם הַבְּרִית חָס וְשְׁלוֹם. חֹס וְחַמֵּל עַלְיִי, וּכְורַ רַחְמִיק יְהוָה וְחַסְדִּיךְ
כִּי מְעוֹלָם הַמֶּה. וּכְרַ וּרְחַם וְהַצִּיל וְהַשִּׁיעָה אֵת נְפָשִׁי הַאַמְלָלה
מִן הַשָּׁאָול תְּחִתִּיות, כִּי אַתָּה יוֹרֵעַ הַצָּעֵר וְהַרְחָמָנוֹת שִׁישׁ עַל מַיִן
שִׁפְנֵם בְּבִרְיתְּךָ חָס וְשְׁלוֹם וְלֹא זֶכָה לְתַקֵּן בְּתִיחֵוּ, שִׁיּוֹרֵד לְמִדְרָנָה
הַתְּחִתּוֹנָה שֶׁל שָׁאָול בְּאַין עֹזֵר וְסֻמְךָ, אֲשֶׁר אֵי אָפָּשָׁר לְנוּ לְשַׁעַר
בְּרַעֲתָנוּ עָצָם הַצָּעֵר וְהַיּוֹרְדוֹת הַקְשִׁים וְהַפְּרִירִים מַאֲדָר וְעַצְם
הַרְחָמָנוֹת שְׁעָלֵינוּ, רַק אַתָּה לְבָד יוֹעֵץ זֹאת. וְאַתָּה יוֹעֵץ שָׁם
בְּעַלְמָא דָּאַתִּי אֵין מָועֵל שָׁום רַחְמָנוֹת בְּעוֹלָם, כִּי שָׁם אֵין אַתָּה
וְתַרְן בְּלָל, וּעַקְרֵבְרַחְמָנוֹת שְׁלָקָה הוּא מַה שָׁאַתָּה חֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת
לְבַל יְדֵחַ מִמֶּךָ נְדַח, וְאַתָּה שׁוֹלֵח וּמִזְמִין הַרְחוּרִי תְּשׁוֹבָה בְּכָל יוֹם
וְיּוֹם לְכָל אַחֵר וְאַחֵר, וְאַתָּה פּוֹשֵׁט יַד לְקַבֵּל שְׁבִים, וְאַתָּה מִסְיעֵ
וְעֹזֵר לְשֻׁבָּא אֲלֵיכְ בְּאַמְתָה לְכָל הַבְּאִים לְפָהָר. עַל בָּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךְ
יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, הַצּוֹפֵה לְרֹשֵׁע וְחַפְצֵין בְּחַצְדָּקָה, חֹס וְחַמֵּל
עַל נְפָשֵׁי הַיּוֹרֵד, חֹס וְחַמֵּל עַלְיִי, חֹס וְחַנְנִי וּפְרִנִּי מִפְנֵם הַבְּרִית.
הַצִּילָנִי מְטִיט וְאֶל אַטְבָּעה אֲגַצְלָה מִשְׁנוֹנָאִי וּמִפְּטַעַמְקִי מַיִם. אֶל

תשפטני שבולה מים ואל תבלعني מצולח ולא תאטר עלי באר פיה. האילני ברוחם מפרירות חרבו של מלך הרים דאות לה פרי פיות, האילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים כלבים, הטורפים נפשו של הפוגם בברית חס ושלום, ומוליכין אותו ליגהן וצווין הבבב, האילני מפחדם הקשה, האילני מדינם הקשה, מדינם הטר בתכלית המפרירות, האילני מפין מרירין מפיון מסכנים. חום וחרם, חום וtrecht, חום וחתול, נפה נפשי העשוקה מאה, ועוני והושעני מעטה שלא אפנס עוד בבריתך כלל, הנה במחשכה דבר ומעשה, הנה בראשה ובשמיעה ובשאר חושים, בין בשונג בין במועד בין באנס בין ברצoon, ולא אחר אחר לבבי ואחר עיני, ולא אלך עוד בשרירות לבוי, ותתן לי בהם גבורה מأتך לשבר את יצרי הארץ ולכבות את פאותי, ותתן לי יציר טוב, ויהיה לך בראותי:

רבונו של עולם, חום וرحم עלי, חום וחני, חני יהוה חני בירב שבעתי בוין, רבת שבעה לה נפשי הלען השאננים, רבת שבעתי מפרירות פאות עולם תהה ותבלוי. השע מפני ואבלינה בתרם אליך ואינני השע מפני ואבלינה מעת, בעמל יך אל תבעת. הרי אני עומדר לפניה בעני בפתח, בעין העבד אל אדוניו, בעין השבי החריב המצחפה למתרת חנס, שואל וمبקש על נפשו, ועינוי כלות כל היום לנרכבת חסד, בן עני תמיד אל יהוה עד שיחני וישיבני בתשובה שלמה לפניו באמת. פרשתי ידי כל היום. נפשי בארין עיפה לך סלה. ואם אמנים גם דברי אלה מערבים בפניות הרבה, מה אעשה אדוני, להיכן אברת. מרים דעתך כלא, אליך יהוה

אָקָרָא וְאֵל יְהוָה אֱתָחָנוּ, מַה בֶּצֶע בְּדָמִי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחַת הַיּוֹדֵךְ
עַפְרַת הַנִּגְיד אֲמַתָּה. עָשָׂה עַמִּי מַה שְׁתַעֲשֶׂה בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים, בַּאֲפָן
שְׁתַעֲזִילָנִי מַעֲתָה מִכֶּל מִינִי פָּגָם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלִים. וַתְּגַעַר בְּחִרּוֹת
שְׁטוֹת וְתְּשִׁעְזֻעַן וְתִגְרְשָׂהוּ וְתִרְחִיקָהוּ וְתִכְטְּלָה מַעֲלֵינוּ בְּכַטּוֹל גַּמָּר
מַעֲתָה וְעַד עַוּלִים. וְכָל מַה שְׁחַתָּתִי וְעַוְתִּי וְפְשָׁעַתִּי לְפִנֵּיךְ בְּפָנָם
הַבְּרִית מַגְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכָל טְפָה וְטְפָה קָרִי שְׂזִיאָ מִמְּנִי
לְכַטְּלָה בְּשׁוֹגֵג וּבְמוֹיד בְּאַנְסָוּ וּבְרַצּוֹן, עַל הַכֶּל תִּמְהָל וְתִסְלָח
לִי אַלְוָה סְלִיחָות חַנּוֹן הַמְרַבָּה לְסָלָת, וְתִקְבִּיזْ נְדַחֵינוּ מַאֲרָבָע
בְּגַפּוֹת הָאָרֵץ, וְתִחוֹר וְתִקְבָּאָס בְּקָרְשָׁה שְׁנִיתָה. וְתִמְלָא בְּלַהֲשָׁמוֹת
שְׁפָגָנָתִי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְתַהֲיוּ עַמִּי תִּמְדִיד בַּאֲפָן שְׁאוֹבָה לְתַקּוֹן
הַבְּרִית בְּשְׁלָמוֹת בְּאַמְתָה בְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב, וְאַזְבָּחָ מַעֲתָה לְהַתְּקִדְשָׁ
בְּקָרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גָּדוֹלָה בְּאַמְתָה, וְלֹא אָשׁׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וְלֹא
אָעַשָּׂה עוֹד דָּרָעַ בְּעִינִיכָּה. וְאַזְבָּחָ לְהַסְפִּיף תִּמְדִיד קָרְשָׁה עַל קָרְשָׁה,
וְלִקְדָּשׁ עַצְמִי בְּמַתָּר לִי, בְּקָרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גָּדוֹלָה, בְּרַצּוֹנָה הַטּוֹב
בְּאַמְתָה מַעֲתָה וְעַד עַוּלִים:

וּבְכֵן יְהִי רְצֹן מַלְפִינִיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַהְיוּ
בְּעֹזֶר תִּמְדִיד, וְתַעֲורְנִי לְהַתְּפִלָּל תְּפִלָּתִי לְפִנֵּיךְ בְּכֻנָּה גָּדוֹלָה
וּעֲצָומָה בְּכָל לֵב גִּנְפֵּשׁ בְּאַמְתָה לְאַמְתָה. וְאַזְבָּחָ לְכֹונָה הַיְשָׁב בְּכָל
דְּבָור וּדְבָור שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְדוֹשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שָׁום דְּבָור מִפִּי
בְּתִפְלָתִי שֶׁלֹּא בְּכֻנָּה, וְאַשְׁמִיעַ לְאַזְנֵי הַיְטָבָה מִה שָׁאַנִי
מוֹצִיאָ מִפִּי בְּתִפְלָתִי וְתַחֲנִתי וּבְקַשְׁתִּי וּבְכָל מִינִי שִׁירּוֹת
וְתִשְׁבָחוֹת וְחוֹדְאות שְׁאוֹבָה לְסִדר לְפִנֵּיךְ בְּכָל יוֹם תִּמְדִיד. וְתוֹבָנוּ
לְמִין מִתְּקִין, עד שְׁאוֹבָה לְהַרְגִּישׁ מִתְּקוֹת וּעֲרָבוֹת וּגְעִימּוֹת

דבורי התפלה הקדושה, ואזקה להריגיש מתייקות כל דבר
�דבר של התפלה בתוך כל עצמותי, וידשנו כל עצמותי על־ידי
דבורי התפלה הקדושים, ואזקה להם באמת מקרה שכחוב, כל
עצמותי תאמרנה יהוה מי במוֹץָא מִצְיל עַנִּי מֵחֵץ מִפְנוּ וְעַנִּי אֲבִינוּ
מנזלו. ותעללה תפליتي לפניו לרוחמים ולרצון לפני כפה בבודה,
וירד אריה שבמורבה העליזונה הקדושה לאכל את תפליتي
ול haulotta לפניו כפה בבודה. וברחמייך הרבהם תאייל את תפליتي
מן הצלבים עוי נפש, שלא יטרפו את תפליתי חס ושלום, ותצלני
מעז פנים ומעוזות פנים, שלא יתגרו בתפליתי עוי פנים שבדור,
ולא יחלקו על תפליתי. ותתן לנו כח לעמוד בגנד העוי פנים
שבדור החולקים ומתקטרגים על תפלהינו ווציאים לבלב אוטנו
מתפלהינו חס ושלום. ותעורנו להכניעם ולשברם ולהשpearם
עד עפר, כלם יברעו ויפלו לפנינו וישבו אליך באמת ונכירות
כח מלכותך. כי אתה ירעת, כי אין לנו כח לעמוד בגנדם כי אם
ברחמייך הרבהם ובכח הגדול, ובכח וזכות האדייקים האמתאים
אשר עסקו בתפלה כל ימיהם, אשר כח קדרתם יכול להנן גם
עלינו שנזכה בזכותם לקדר ולטהר עצמנו בקדשה גודלה באמת,
ולחתפלל בכוונה גודלה ובמסירת גוף ובשמחה רבת, ולהציג
את תפלהינו מן כל העוי פנים שבדור, מרים מעפר דל מאשפות
ירים אבינו חס וחגנו וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים
למען שמה הגדול והkadosh שנקרא עליינו, כי שמה משפט בשמונה:
ובכן תרחים עלי ותויני ותויני ותלמודני שאזקה לידע באמת
איך להתנגן בעניין התענינות שאני מחייב להתענות בשגיל

תשובה על עונות הערבים, כי אתה לבר ידעת את כל המגנעות ובכל הספקות והבלבולים שיש לי על זה, עד שאיני יודע לחתה עצות בנפשי בכלל בעניין זה של תענית. ואתה יודע בפה אני צrisk להתענות, עד אשר כל ימי לא יספיקו לי להתענות חלק אחד מאלף ורבעה ממה שאני צrisk להתענות על תקון חטא ובנים אחד מחתמי ופשמי הטעבים מאד, ואין אתנו יודע עד מה לחשב מתחבות לישב העתנו בכלל בעניין זה, באשר נבלה לפניו אדון כל. חום וחם עלי, והדריכני באמתך ולמרני האמת לאמתו איך להתנהג בעניין זה ובכל העניים והנהנים שבulous, באפן שאוכבה לצאת מרע לטוב, מחשך לאור גדול, ולשוב בתשובה שלמה לפניה באמת ובלב שלם, ואוכבה להיות כל ימי בתשובה בקדשה ובטהרה גדולה באמרה:

וַתָּזְבִּנִי שְׁתִּיחַה אֲכִילָתִי בְּקָדְשָׁה וּבְתָהָרָה גְדוֹלָה בְּלִי שֻׁם תאות הנוף בכלל, רק לאכל מעט בקדשה גדולה להשביע נפשי בקדשה, ואוכבה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם בקדשה, כמו שבחוב, צדיק אוכל לשבע نفسه. רבונו של עולם, מרא ועלמא כלל, שתחתי אליך כפי, לך לבר עיני תלויות לך לבר רعيוני צופיות, למתרת חן נרכבת חסד, לתשועת יהוה עיני מיתלות ודומיות. צפו מים על ראש אמרתינו נגנית. קראתי שםך יהוה מבור תחתיות. מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת אל תעלם אונך לרחותי לשועתי. ואשב ואיחל ואצפה לרוחميد עד ישקוף וירא יהוה מושדים. עורני כי עלי נשענת, עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוצא מרשות רגלי. ישלח עורי מקדש

ומציאון יסעדני, ומכל מני טמאות ונהמות מהרה יוציאני, ובכל
מנני קדשות יקדשני, ובכל מני תשובות באמת יופני, ולהיות
טובים חיים ארכבים חיים נצחים מהרה יגיעני, ולא רין הקדשה
חוישה מהרה יביאני, ובכל התקוננים יתקנני, ומריב לשונות
בesco יצפנני, אל תשילכני לעת וקנה כבלות בחוי אל תעונני. אל
תשילכני מלפניך ורוח קדשך אל תחק מפנני. אל תעונני יהוה
אליה אל תרךך מפנני. חושה לעורתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבני לפניך יהוה צורי ונואלי. אמן ואמן:

— נא —

יהוה אליים אמר, עוזרני ברחמייך הרבהים והצילני מן השקר
ועיה עמי תמיד, ושמרני שלא יצא שום דבר שקר מפני לעולם, בין
בשוגג בין במודע בין באנס בין ברכzon. ותעוזרני שלא אהיה נכשל
בשום דבר שקר אפילו בטעות, ובני לאמת ברחמייך הנדולים. חוס
וחמל עלי והעלני מطمאה לטהרה מחל לkidsh, קדשני בקדשתך
העלונה באמת, חילצני יהוה מאיש רע מאים חמסים תנצראני.
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עוזרני. יהוה הצלחה נפשי משפט
שקר מלשון רמיה. דרך שקר הסר מפנוי ותורתך חנני. לא ישב
בקרב بيתי עשה רמיה דובר שקרים לא יפוץ לנגר עני.
ונגעני ופדרה נפשי האמללה מן הרע ומון הטמאה ומון השקר, ותן לי
במתנות הגם אמת וחסד, ותשפיע עלי מאתך קדשה וטהרה אמת
ו טוב. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, ובנני מעטה לצאת
טהרה מרע לטוב, מطمאה לטהרה, משקר לאמת, ואורה לעצם
האמת לאמתו. ותמשיך השגחתך השלמה עליינו, ותשಗיח עלינו

בשלמות בעין החרמלה והחנינה עד שנזוכה להכבל בך באמת, ויתאחדו ויכללו אחר הבריאה בקדום הבריאה עליידי השגחתך השלמה, ויהיה בלו אחד בלו טוב בלו קדש בלו אמת:

וთzielני מכל מני התנוגות, שלא ימציא بي שם עד התנוגות חס ושלום לשום דבר שבקרעה ולא לשום אדםبشر שבעולם, רק אתה נצל באמת בכל הדברים הטובים והקדושים, ויהיה לי אהבה אמתית ואחותות פשות עם כל הכהרים אמתים שבדור, עם כל האדיקים האמתיים, עם כל הטוב שישי בכללות עמק ישראל אל הקדוש, עד שבכלם אתה נצל בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ואופנה לתרdeck בך באמת ולהכבל באחותות תמיד מעתה ועד עולם לעולמי עד ולנצח נצחים:

וთzielני מפגן הראות, ותקדש את עיני תמיד, ולא אסתכל עוד בשום דבר הפוגם את הראות, רק אופנה להסתכל בעיני בתורתך, ולהסתכל על צדיקיך האמתיים, ועל כל הדברים המקדשין את העינים, עד שיהיו עיני קדושים וטהורים תמיד באמת לאמתו, ואופנה לתקן מהרה את כל הפגמים שפוגמתי בעיני. ותעורני ברוחميد ותשمرני מקלוקל חוש הראות חס ושלום, ולא יכח מאור עיני לעולם, ונם עד זקנה ושיבת, אל תעזבני, ותשמר את אור עיני תמיד, למען אופנה להנות בתורתך יומם ולילה, ולנדד שנה מעוני, ולא יגע לי על-ידך זה שום חוק ומהوش לעיני, ויהיו עיני מאירות בשמש ובירח. יציר ומייחד, קרבנו אליך באמת, ותרחה והתעביר ותבטל השקר והרע והטמאה מן העולם, ותקדים מהרה מקרה שבתוב, ואת רוח הטעמאה אעביר

מן הארץ. ותטהרנו ותקדשנו בכל מני טהרות וקדשות. ותקיים
בנו מקרא שבחות, וברקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוייכם אטהר אתכם. ותגלה האמת בעולם
חיש קל מהרה ותקיים בימינו שפט אמת תפון לעד ועד ארץעה
לשון שקר. אמת הארץ תצמח וארך משימים נש��. חסד ואמת
בפניהם צדק ושלום נשקו. הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלهي
ישע אוthon קומי כל היום. חורני יהוה דרכך אהלה באמתך יתדר
לבבי ליראה שמה. שלוח אורך ואמתך המה ינוחני יביאוני אל
הר קדשׁ ואל משכונתך. מי אל במוך נושא עון וועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפוץ חסד הוא. ישוב
ירחמננו יכבש עונותינו ותשלייך במציאות ים כל חטאיהם. תפן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם.
השיבנו יהוה אליך ונשובה תרש ימינו בקדם. אמן ואמן:

— נב —

נפשי איניתך בלילה אף רוחך בקרבי אשתרך. זכרתי בלילה
שםך יהוה ואשمرة תורתך. על משכבי בלילות בקשתי את
שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. אוצרה ניגנתי בלילה עם
לבבי אשחה ויחפש רוחי. רבונו של עולם, מריה דעלמא כלא,
אדון הכל, אחד ייחיר ומיחיד היה היה ויתה, אתה בראת עולם
ברצונך הטוב בשביב ישראאל עמך הקדוש, אשר בשביבם בראת
כל העולמות כלם, ברי להמשיך נסמות ישראאל בעולם, ברי
שיעשו רצונך באמת יומשלו בעולם, למען יוכלו על-ידי פעלתם
הטובה להעלות ונישא כל העולמות כלם, מן תכליות העשיה

עד תחלה האzielות, להעלות ולהנבה בולם לשורשם העליון, שיכללו כל העולמות בולם באחדותה הפשטות יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, כי אתה הוא קדם שבראת העולם ואתה הוא לאמור שבראת רועלים:

ובכן יהי רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותהייה בעורי, ותונני להרבות בחתבודדות תמיד עד שאזכה על-ידי התבודדות לבטל עצמי לנמרי, עד שיתבטל ישוטה לנמרי ואזאה נכלל באחדותך באמת. ותונני ברחמייך קרבנים ותונמיין לי מקום מיוחד ומיחד להתבודדות, ואזכה לבחור לי המקום המבחר ותונן המבחר להתבודדות, שהוא בלילה בעת שבני אדם ישנים. ובדרך ייחידי, שאזכה בכל לילה ולילה להתבודד במקום מיוחד לילך בדרך ייחידי במקום שאיןبني אדם הולכים שם אפלו ביום, ושם אלקך ואתבודד בלילה ואפרש בכל שיחתי לפניה, ואת כל אשר עם לבבי אזכה לבאר ולפרש לפניה בפה מלא בפרוש, עד שיתעורר לבבי באמת אלקיך בתשוקה גדולה, ובככיה רפה ועצומה בדמעות שליש, לבכחות ולחתונות על עונותיו ופשעי המרבים, ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם, ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת שלא אשוב עוד לכסלה, ולא יהיה ברוחך רמיה כלל, אם און פעלתי לא אוסף. ואזכה לעוזר רחמייך קרבנים עלי, שתחנני מאותה במתנת חנעם, ותהייה בעורי מעטה תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמייך מחתאים ועונות ופשעים ומכל התאות רעות. ובפרט מפניהם הבריות שהוא כלל כל התורה כליה תאילני ותשמרני תמיד ברחמייך

הרבבים ברכמיך הנודלים ברכמיך העצומים, עד שאזוכה על-ידי החרטבזידות בלילה לבטל עצמי לנמרי, לבTEL כל מידה ומדחה רעה וכל תפאה ותאזה רעה, עד שאזוכה נקי לנמרי מכל התאות ומכל המחות רעות, ואזוכה לבTEL כל מיני נאות ונגבות ונסות הרוחן מפנין, עד שאזוכה לבא לתוכלית הבטול באמת לאמתו ברכזונך הטוב, עד שאזוכה להככל לאחדותך הפשוט, ויתאחד זה יהיה נכלל כל העולם עם נפשך לאחדותך הפשוט, ויתאחד ניכל אמר הבריאה בקדם הבריאה, אפשרי המיציאות בחיבך המיציאות. ונחיה רבקונים ואחודים וככלולים בה תמיד באמת, ולא נפרד מכם אפלו ברגע כללה, ויתגלה לאחדותך הפשוט בעולם, וירד כל פועל כי אתה פעלתו ובין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. עוזני עוזני, חנני חנני, להרבות בהחרטבזידות ובשינחה בין לביון קוני בלילה ברוך ייחידי, עד שאזוכה לתוכלית הבטול באמת, עד שאזוכה נכלל בה באמת עם כל העולמות כלם, ונשוב בלבנו אליך באמת ובלב שלם, ונרצה נרדפה לדעת את יהוה יומם לא גנות ליליה לא נשקט, עד אשר נשכה למציאוותך בכל-עתה:

ונזוכה لكمים מצויות ובו תדרק באמת בשלוות ברכזונך הטוב. חום וחמל עליינו חום ורחים עליינו, חום וחגנו זוכנו לכל מה שבקשו מילפניך, שנזוכה לבTEL עצמנו באמת עד שנחיה בלבנו נכללים בה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כי בשbill זה לבד בראת כל העולמות כלם, באשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים. שובנו אלהי ישענו והפר בעסק עמו, יהוה אלהים צבאות השיבנו האר

פָּנֵיךְ וְנוּשְׁעָה. הַשִּׁבְנִי וְאֲשֹׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהִי. הַשִּׁבְנִי יְהוָה
אֱלֹיךְ וְנִשְׂכִּיחָה חֶדֶשׁ יָמַינוּ בְּקָדָם. יְהִי לְرָצֹן אָמְרִי פִּי וְהַגִּיּוֹן לְבִי
לְפָנֵיךְ יְהוָה צָרוּי וְנוֹאָלִי:

— נג —

אַתָּה חֹזֵן לְאָדָם דַעַת וּמִלְמָד לְאָנוֹשׁ בִּינָה, חֹגֵנוּ מַאֲתָךְ
חִכְמָה בִּינָה וְדַעַת. רְבוּזֵנוּ שֶׁל עַולְם, אֶל בָּרוּךְ גָּדוֹל דַעַת, זְכָנָנוּ
בְּרָחְמֵיךְ הָרַבִּים לְדַעַת שָׁלָם וְאַמְתָה, שָׁאָזְבָה לְהַשְׁלִים אֶת דַעַת
בְּתְכִלָּת הַשְׁלָמוֹת, עַד שִׁיחָה דַעַת קָרוֹב וּסְמוֹךְ לְדַעַת הַשֵּׁם
יַתְבָּרֵךְ בְּתְכִלָּת הַהְתְּקֻרְבּוֹת, וְלֹא יְהִי הַפְּרָשׁ בֵּיןֵיכֶם כִּי אִם
בָּה' דְּבָרִים שְׁנַגְּבָדָל דַעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ שָׁאֵי אָפָּשָׁר
לְאָנוֹשִׁי לְהַשִּׁיגֵם, וְאָזְבָה לַיְנָקָתֵם תְּמִיד מִדַּעַת הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ בְּתְכִלָּת
הַשְׁלָמוֹת. וְתוֹגִני בְּרָחְמֵיךְ הָרַבִּים, שִׁיחָה לֵי חֶמֶר מִמְּזָג בְּמֻוגָּן
הַשּׁוֹהָה שִׁיחָה רָאוּי לְקַבֵּל שְׁכָל. וּמְשִׁפְיעַ עַלְיָי יְרָאָתָךְ הַקְדוֹשָׁה,
וְתְּהִיהָ יְרָאתָ יְהוָה עַל פָּנֵי לְבָלְתִּי אֲחָטָא, וְתְּהִיהָ יְרָאתָ חַטָּא
קֹדֶמת לְחַקְמָתִי, וְעַל יְדִידָה תְּקִנָּתִים חַקְמָתִי וְדַעַתִּי בְּתְכִלָּת
הַשְׁלָמוֹת:

וְתוֹגִני בְּרָחְמֵיךְ הָרַבִּים וְחַסְדֵּיךְ הַעֲצּוּמִים, לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים
הַגּוֹנִים הַרְבָה לְהַאֲיר בָּהֶם דַעַת קָדוֹשׁ וְאַמְתָה, לְהַדְרִיכִים בְּדַרְךְ
יְשָׁרָה, לְהַזְדִּיעַם אֶת תַּבְרֵךְ אֲשֶׁר יַלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמְעָשָׁה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂוּ, כַּפֵּי מַה שַׁקְבָּלָנוּ מִרְבּוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים וּכְרוֹנָם לְבָרֶכה, בְּדַרְךְ
אֲשֶׁר דַּרְכּוּ בּוּ אֶבֶןְתִּינוּ מַעוֹלָם, לְהַאֲיר בָּהֶם עִצּוֹת נְכּוֹנות וַיְשָׁרוֹת,
וּלְעֹזְרָם וְלְהַקִּיצָם מִשְׁנַתֵּם לְהַבְנִים בָּהֶם דַעַת וְיְרָאת שָׁמִים, בָּאָפָן

שיזכו לשוב אליך באמת בכל לובכם ובכל נפשם ובכל מאנכם. אלמדת פשעים דרכיך וטהאים אליך ישבו. ותצילני ותשمرני ברחמייך הרבהים, שלא יעלה ברעתי שום פגעה ומחרשת חווין חם ושלום בעניין התקרבות בניי אדם בשבייל להרבנות בבזדי חם רצונך. ותתן לך לעוף במוני לסבב ולקיים באחבה כל הטרחות והיגיות שאיריכין בשבייל עסוק זה לךרב בניי אדם לעבודות השם יתברך. ואוכחה לרodef אחריהם בכל פחד לךרבם לעבודתך, וכל בוגתך יהיה לשמה בלבד באמתך, כדי להשלים דעתך בתכליות השלמות ברצונך הטוב, ועל ידיך תזובני להזילד בגנים חיים וקימים בקדשך ובטהרה לשמה ולעבדותך, ותרבה ורעה נחלתם וככוכבי השמים לרוב. ותרחם עלינו ותתן לנו כמה שנזוכה לפקד עקרות בתפלתנו, ותלמדנו ברחמייך הרבהים איך להתפלל בשבייל עקרות לפקדם לטובה בדבר ישועה ורחמים. ותשמע תפלתנו ותאזין שועתנו, שייחי כל העקרות נפקדות לטובה חייש כל מהרה, ווילידו ברחמייך בגנים חיים וקימים, ויתרבו עמך בני ישראל כל בחול נים אשר לא ימד ולא יספר. ובשם שנבראו רחמייך על אבינו קראשון אחד היה אברם אבינו ואשתו שרה אמנה, אשר זכרתם לטובה והפקדתם לעת זקנותם ונתקת להם את יצחק והבטחתם להרבנות ורעו בכוכבי השמים, בו יהמו נא מעיך ורחמייך על כל עקרות עמק בית ישראל, אשר עיניהם תולות אליך לבך, שתתן להם ורעו של קיומא לעבודתך וליראתך. רחם עליהם למען ופקדם לטובה ומלא משאלותם ברחמים, ותעתר

לָהֶם וַתִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵם וַתִּתְנוּ לָהֶם הָרִיזָן חִישׁ כָּל מְהֻרָה, וַיַּזְכֵר
לְהַזְלִיד רַע שֶׁל קַמָּא וַיִּשְׁמַחַו אֲבֵיכֶם וְאַפָּם בָּהֶם, וַיַּזְכֵר לְנֶדֶלֶם
לְתֹרֶה וְלַחֲפָה וְלַמְעָשִׂים טוֹבִים לְאֶרֶך יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים:

רְבָגָנוֹ שֶׁל עַולְם, חֹם וּרְחָם עַלְינוּ, וַתִּתְפַּתְחֵה וַתִּתְרַצֵּחַ וַתִּתְפִּיסֵּךְ
לְתִתְפְּלַתְנוּ, וַיִּשְׁמַע קֹול פָּגִיעַתְנוּ, וַיַּשְׁלַמְתָּנוּ אֶת דַעַתְנוּ בְּרַחֲמִיקָה
חֲרָבִים, וַיַּזְכֵר לְהַבִּיר אָוֹתָךְ גַם בָּזָה הַעוֹלָם בַּתְכִלָּתְהָשְׁלָמוֹת
שָׁאַיִן שְׁלָמוֹת אַחֲרֵינוּ, וְלֹהֶדֶעֶת גַּדְלָתְךָ וְגַבּוּרָתְךָ לְכָל בָּאי עַולְם,
לְהַזְדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָל מְעָשָׂה יְהֹוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר
שָׁמְעַנוּ מַאֲבּוֹתֵינוּ וּרְבּוֹתֵינוּ חֲקָדוֹשִׁים. הַזָּר לְדוֹר יִשְׁבַח מְעָשֵׂיךָ
וְגַבּוּרָתְיךָ יִגְדֵּדוּ. אָב לְבָנִים יִזְדִּיעַ אֶל אַמְתָּךְ. וַיַּזְכֵר לְקִים בְּאַמְתָּה
מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְהַזְדִעַתְם לְבָנִיךָ וְלְבָנֵי בָנִיךָ. לְמַעַן דָעַת כָל עַמִּי
הָאָרֶץ בַּיְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

— נֶד —

אָזְכָרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֵשׁ רֹוחִי. זְכָרָתִי
בְּלִילָה שֶׁמֶךְ יְהֹוָה וְאַשְׁמָרָה תּוֹرָתָךְ. אָזְכָרָה מַעַלְלִי יְהָה כִּי אָזְכָרָה
מַקְדָּשָׁ פָּלָאָה. זְכָרָתִי יָמִים מִקְדָּם הָגִינָתִי בְּכָל פָּעָלָךְ בְּמְעָשָׂה יְדֶיךָ
אָשָׁוּחָתָה, בְּהַתְעַטֵּף עַלְיִנְפְּשִׁי אֶת יְהֹוָה זְכָרָתִי. זְכוֹר תְּזַכֵּר וְתִשְׁוֹחַ
עַלְיִנְפְּשִׁי, וְאַעֲזַן וְאֹסֵר לְנֶפֶשִׁי, זְכוֹר אֶל תְּשִׁבָּח שִׁישׁ עַלְמָא דָאַתִּי,
וְאַיִן שָׁוֹם קְבִיעוֹת בָּזָה הַעוֹלָם, כִּי הַעוֹלָם הָזָה עֹבֵר בְּהַרְףָעָין
בְּצִיל עֹבֵר וּבְאַבְקָעָק פּוֹרָח וּבְעַנְןָ בְּלָה וּבְרוּחָ נוֹשֶׁבֶת וּבְחַלּוּם יְעוֹפָה,
וְעַקְרַב הַחַיִים וְעַקְרַב הַקְּבִיעוֹת דִּירָה שֶׁל הָאָרֶם הוּא רַק בְּעַלְמָא
דָאַתִּי. חֹסֶה עַלְיָךְ וְשָׁמַר אֶת הַזְּבּוֹן הַיְטָבָה, שְׁתִוְפֵּר תְּמִיד בְּכָל

יום בעלמא דאתי ולא תשכח, והדבק מתחשבתך בעלמא דאתי
ואל ייוו זברון עליון עליון דאתי מרעיזונך. הסתכל על עצמך היטב
היטב ונישב דעתך באמת לאמתו, וזכור ותן לבך מה תעשה
באחריתה, בעת יבא קאך בהרף עין, צר לי עלייך אחיך, הקיצה
אחי משנת פתiotך, וחמל על נפשך וזכור את בוראיך בימי
בחורוותיך:

ובכן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי
לפני רחמייך האמתיים, ולשא עני לחשיך העצומים, שתונبني
לשמר את חobarון תהה היטב, שאופר תמיד בעלמא דאתי,
ולארבקא מתחשבתי רק בעלמא דאתי בכל ובפרט, ובכל יום
ויום בחיקאי משנת, תכוף ומיד בשאפתח את עני, אופה לוכר
מיד בעולם הבא שהוא עולם העומד והקיים לעד ולנצח נצחים,
וחולם תהה הוא הכל וריק, הכל הבלים אין בו ממש, הכל נתקף,
הכל הבלים הכל הכל. ואין שום יתרון לאדם הכל עמלו שיעמל
בעסקי העולם הזה, ואין שום תכליות וטוב בעולם כי אם לרדוף
תמיד להשיג העולם הבא. ותונبني שאופר את היטב בכל חobarון
הקרויה, ואחריך אופה לקים זאת בפרטיות, שאופה להבין
בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם, את כל הרמזים שאתה
מרמז לי בכל עת להתקרב לעבורתך באמת. כי בחסוך הנדול
אתה מצמצם אלהותך מראשית נקחת הבראה שהוא תחלת
האצלות עד סוף נקחת המרכז של עולם העשיה הנשמי הזה,
מאין סוף עד אין תכליות. ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם
בכל מקום ובכל עת לךרכו לעבורתך, לפה המקום ולפי השעה

ולפי האדם. עורני יוכני ותפתח את דעתתי, שאזובה להבין היטב באם את הרמיז האלה, למן אזובה לשוב אליו באמת להיות ברצונך תמיד מעטה ועד עולם. ותוירני ותלמדני בחסך הנדול ובגבורתך הנוראה, שאזובה לידי ולהבין באמת איך להגדיל את דעתך בענין הרמיז האלה, איך לצמצם את דעתך בקדשה שלא יצא חווין מהטירה, שלא אדרש במפלא מפני ולא אחר במקשה מפני, רק בפה שהורתתי אזובה להתבונן ולהגדיל את דעתך בהדרגה ובמדה כמי מדרכתי, להבין תמיד בכל עת ובכל שעה את כל הרמיז שאתה מרמז לי תמיד ברחמייה, על-ידי כל הדברים שבעולים, ועל-ידי כל המחשבות והדברורים והעשיות שאתה מomin לי בכלל עת, אשר בכלל אין בונחה שם דבר כי אם לרמזו לי על-ידיים להתרחק לבעודתך באמת:

ויתזבי ברכמייך הרבה למדת ההסתפקות, שאזובה להיות מסתפק במעט מהעולים זהה, ולא אשתחמש בעסקי העולם הזה כי אם מה שמקורה בלבד בתכילת האוצרות והסתפקות, בקדשה ובטהרה גודלה לשמה ולזורך בלבד. ואפלו בשתובני להגדלת הדעת באמת שאזובה להבין מכל הדברים את הרמיזים דקדשה שיש בהם, אף-על-פי כן לא אהיה נוטה בכלל להרבות חס ושלום בעסקי העולם זהה, רק להסתפק במעט מאד בזמנים גודל בחקרחות בלבד, ובקדשה ובטהרה גודלה לשמה בלבד במאמת, ועקר עסקי יהיה רק בעבודת יהוה לעסק כל ימי בתורה ותפלה ומעשים טובים. ותעורני שאפלו מזה ההסתפקות והברחות שתשפיע לי אזובה להפריש מפניו לאזרקה, ואזובה לננים מקרה

שכחותוב, טוב איש חונן ומלווה יכלבל דבריו במשפט. ואזוכה להרבות באזכה לעניינים הנוגנים הרבה, ועל-ידי האזכה שלו אזוכה ליחיד קורשא בריך הוא ושכינתייה ביהוּדָא שלים בשם כל ישראל:

רבותנו של עולם יהזה אלה גדרת מארח הוד והדר לבשת. עטה אוֹר בשלמה נושא שמים כיריעת. אתה ידעת כי עבר אביכי מאיש ולא בינה אדם לי. ואין לי שם שכל להגדיל העתוי בכל זה. על בן באתי לפresher פפי אליך מלכי ואלה, שתוננו ברחמיך שיהיו נעשים אצלנו כל התקונים האלה מפילה על-ידי העסקים והמצות שאנו עוסקים בכל יום. ותהייה בעורי ותונני להמשיך עלי קדשה גדולה קדם השנה, עד שאזוכה לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ושנתי תערב לי, עד שאזוכה על-ידי השנה שתעללה נשמתי ותתפרק בעלמא דאתמי, עד שתתיה מחשבתי רבקה בעלמא דאתמי תמיד:

ויתעוזני ותונני לקים בכל יום מצות ציצית ותפלין וקירות שמע ותפללה בתכליות השלמות, בלבד טוב ובשמחה גדולה ובמסירת נפש, בקדשה ובטהרה ובכוננה גדולה ועצומה, עם כל פרטיהם ודקודיקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלויים בהם. ותונני לעסק בתורה בכל יום ביום בקדשה גדולה ובשמחה רבה, ואחר כה תנחני באזכותך לעסק במשא ומתן באמונה שלמה, עד שאזוכה לברר ברורים קדושים ולהשלים נפשי ורוחי ונשתי עלי. ירי כל קברים שאקננה ואספavr. ואזוכה לידע ולכון לknوت ולמפר כל דבר בעתו במועד ובזמן, בעת שהגע השעה שיצא הדבר

לְקוֹטִי נֶד תְּפִלוֹת

מִרְשׁוֹתִי לַרְשׁוֹת אַחֲרָא אוֹ לְהַפְּהָה, כַּפֵּי הַגְּנַזּוּצָות הַקְּדוּשָׁות שִׁישׁ בָּאֹתוֹ הַדָּבָר, וְכַפֵּי חַלְקִי נֶפֶשׁ רֹוח וְנֶשֶׁמֶה שָׁלִי, בָּאָפָן שִׁינְשָׁלָמוּ חַלְקִי נֶפֶשׁ רֹוח וְנֶשֶׁמֶה שָׁלִי עַל־יִדִּי הַמְשָׁא וּמִתְּנוֹן, עַד שָׁאָזְבָּה לְעַשְׂוֹת יְהוָדָה קָוְרְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וְשִׁכְנַתְּהָה עַל־יִדִּי הַמְשָׁא וּמִתְּנוֹן שָׁלִי וְעַל־יִדִּי כָּל הַעֲסָקִים שָׁלִי. וְנוֹזֶבֶת שִׁיחָיו נָעַשְׂנִין אֲצַלְנוּ מִפְּלָאָה כָּל הַתְּכוּנִים וְהַיְהוּדִים הַעֲלִיזִים, בָּאָפָן שְׁנוֹזֶבֶת לְזִבְרוֹן דְּקָרְשָׁה, לְאַדְבָּקָא מִחְשַׁבְתָּא בְּעַלְמָא דָאָתִי תְּמִיד בְּכָלְלִית וּבְפְּרִטִּות. וְתְּשִׁמְרֹנִי וְתְּצִילְנִי מִשְׁבְּחָה שֶׁהָיָה מִיתָּתְּ הַלְּבָב, שֶׁלָּא אָשְׁבָּחָ אֶת תְּכָלִיתִי וּסְזָופִי, וְלֹא אָסִיחָ דָעָתִי לְעוֹלָם מִזְכָּרוֹן עַלְמָא דָאָתִי.

וּבָכֶן יְהִי רְצֻוֹן מַלְפִּנִּיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְאָה בְּעַנְיָנוּ וְדַחֲקָנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתַשׁוּרְבָּנוּ בְעַנְיָנוּ וְתַבְּיטְבָּנוּ בְעַמְלָנוּ. וְתְּצִין עַלְנוּ בְּרָחְמִיכְךָ, וְתְּשִׁנְחַת עַלְנוּ בְעַיִן חַמְלָתָה, וְתְּשִׁמְרָנוּ בְּרָחְמִיכְךָ הַטוֹּבִים וְתְּצִילְנָנוּ תְּמִיד מַרְעָעָין, שֶׁלָּא יְהִי לָנוּ שׁוֹם עַיִן רָעָה עַל שׁוֹם אָדָם שְׁבָעוֹלָם, רַק נִסְתַּבֵּל תְּמִיד עַל כָּל אָחָר בְּעַיִן טֹבָה, וְנוֹזֶבֶת לְהִזְהָרָה מַתְּלִמְדִיו שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ עַלְיָה הַשְּׁלָום, שִׁישׁ בָּהֶם שֶׁלָּשָׁה מִדּוֹת טּוֹבּוֹת שָׁהֶם עַיִן טֹבָה וְנוֹפֶשׁ שְׁפָלה וְרוֹתָה נָמוֹכָה. וְתְּשִׁמְרָנוּ וְתְּצִילְנָנוּ מַתְּלִמְדִיו שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁעָה שִׁישׁ לָהֶם שֶׁלָּשׁ מְדוֹת רְעוֹת שָׁהֶם, עַיִן רָעָה וְרוֹת גְּבוֹהָה וְנוֹפֶשׁ רִיחָבָה. אֲבִינוּ מַלְכָנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרָאנוּ גּוֹאָלָנוּ יוֹצְרָנוּ קָדוֹשָׁנוּ יַעֲקֹבָנוּ רֹעָנוּ רֹועָה יִשְׂרָאֵל הַמְלָךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, טֹב עַיִן בְּאֶמֶת, זְבָנִי בְּרָחְמִיכְךָ הַרְבִּים שָׁאָזְבָּה לְהַתְּדַבֵּק בְּמְדוֹתִיךְ הַטּוֹבִים לְהִזְהָרָה עַיִן בְּאֶמֶת תְּמִיד. וְתְּצִילְנָנוּ בְּרָחְמִיכְךָ הַרְבִּים מֵעַיִן רָעָה שֶׁלָּא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוֹם עַיִן רָעָה מִשּׁוֹם אָדָם וּמִשּׁוֹם נְבָרָא שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא יְהִי

לְקוֹטִי נֶד תְּפִלוֹת

להרעד עין שום כח ושם שליטה, ולא יוכל להזיק לנו כלל חס
ושלום לא בגנשיות ולא ברוחניות:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לפול,
טוב עין. אתה לבד יודע את עצם התגברות הרע עין שטנהבר
עלינו מאה, שעינו רעה בקורת ישראל עם קדוש, ובכל יום
ויום מתנבר علينا יותר בכטה תחבולות להרחקנו חס ושלום
בעבודתך באמת, ורודף אותנו מאה. מלא רחמים מלא טוב,
אתה ידעת את לבנו, אתה ידעת את כל אשר עבר علينا עליך
הרע עין של האובים והשנאים הרודפים אחר הטעאים להתקrab
באמת לעבודתך ולתורתך. וגם אתה ידעת גדל חילשותנו לעמד
גדר עינם הרעה. ועתה הודיענו נא אבינו שבשים, אנחנו מפנייהם
גברת, ואיה אפוא המקום להתחבא ולהסתמן מפני עינם הרעה,
הביתה בעניינו כי רבו מכואבינו ואורות לבנו. הטה אלחי אונך
ושמע פה עיניך וראה שוממותינו, כי לא על צדקותינו אנחנו
מפלים תחננו לנו לפניה כי על רחמיך הרבה. כי ידענו באמת,
כי אנחנו בעצמנו התייבים בכל זה, כי לו לא חטאינו ופשעינו
המרבים והעצומים, לא היינו צריכים להתריא מפניהם כלל.
אבל מה געשה אבינו, כי הספלו הרבה מאה, הטענו העוני
והרשענו וסכנו ממכותיה, פעם רבות הצלתנו ואנחנו מרכנו
עצותיה, ותמודנו ביד עוננו, ובכל זאת אתה אנו חפצים ומשתוקקים
ומתחפים ומיתחים בכל עת להתקrab לעבודתך באמת, כי אתה
רואה בתשובה כי חנון ורהור אתה וקרוב לכל קוראיך באמת,
ועתה האילנו נא ברחמיך מן הרע עין, כי אין לנו שום כח לעמד

נַגֵּר אֶחָד מִשׁוֹנָאינוּ, אֲפִכִּי נַגֵּר בָּלָם. וְאֵין לְנוּ עַל מַיִּה הַשְׁעָן
 כִּי אִם עַל אֲבָנוֹ שְׁבָשִׁים. לְךָ לְבָד עַיִּニְ תְּלוּוֹת לְךָ לְבָד עַיִּニְ
 צוֹפִיּוֹת, דָּלוּ עַיִּニְ לְמַרְום אָוְלִי יְרָאָה יְהֻזָּה בְּעַיִּニְ, אָוְלִי יְחֻזָּם אָוְלִי
 יְרָחָם. הַבְּטָן נָא רְחָם נָא וְחוֹשִׁיעָה נָא צָאן מְרַעִיתָה, וְאֵל יְמַשֵּׁל
 בְּנוּ חָרָע עַזְן בָּלָל, הַבְּטָן מִשְׁמִים וְרָאָה כִּי חַיָּנוּ לְעֵגָן וְקָלָס, הַבְּטָן
 מִשְׁמִים וְרָאָה מִזְבּוֹל קְרִישׁ וְתְּפִאָרְתָּה אֵיכָה קְנָאָתָה וְגַבּוֹרָתָה
 הַמּוֹן מַעַיְךְ וְרַחְמִיךְ אַלְיִי הַתְּאָפָּקוּ. מְלָא רְחָמִים, טֹוב לְכָל, טֹוב
 וּמְטִיב, טֹוב וּמְטִיב לְרָעִים וּלְטוֹבִים, טֹוב בְּאֶמֶת תְּמִיד, הַטֹּוב כִּי
 לֹא בָּלוּ רַחְמִיךְ וְהַמְּרָחָם כִּי לֹא תָמוּ חָסְדִּיךְ. רְחָם עַלְנוּ בְּרַחְמִיךְ
 הַרְבִּים, וְהַצְּילָנוּ מָרָע עַזְן מִבְּלַחְבִּיחַנּוֹת, הַן שְׁלָא יְהֻחָה לְנוּ שָׁוָם
 עַזְן רָעָה קָלָל, הַן שְׁלָא יִשְׁלָטָן עַזְן שָׁוָם עַזְן רָעָה מִשְׁוָם אָרָם וּמִשְׁוָם
 גְּבָרָא שְׁבָעוֹלָם, וְתְּבִיט עַלְיִ בְּעִינְךָ הַטֹּוב, בְּעִינָא חֲדָא דְּרַחְמִי,
 וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עַלְיִ טֹוב עַזְן, וְתִשְׁמַרְנִי וְתִאֵילְנִי שְׁלָא יְהֻחָה עַיִּニְ
 רָעָה בָּלָל בְּנֶדֶלֶת חָבְרִי וּבְנֶדֶלֶת בָּל הָעוֹלָם בָּלוּ. וְתִאֵילְנִי מִפְנֵם
 הַרְבָּות, וְתִשְׁמַרְנִי תְּמִיד שְׁלָא אָסְכָּל בְּשָׁוָם דָּבָר הַמְּבָיא לִידֵי
 הַרְרוֹתִים חָס וּשְׁלָום, וְלֹא בְּשָׁוָם דָּבָר הַפּוֹגֵם אֶת הַעִינִים. הַעֲבָר
 עַיִּニְ מְرָאוֹת שְׂוָא בְּדַרְכָּךְ חַיָּנוּ. הַצְּילָנוּ מַעַן נֹאָפָּת, שְׁמָרָה נֶפֶשִׁי
 וְהַצְּילָנוּ אֶל אֲבוֹשָׁכִי חַסִּיתִי בָּהּ. וּכְלָמָה שְׁחַטָּאתִי עֲוֹתִי וּפְשָׁעַתִּי
 לְפָנֵיךְ וּפְנַמְתִּי בְּעַיִּנִי, בְּשׁוֹנֵג וּבְמַזִּיד בְּאָנָס וּבְרָצָן, וְהַרְעָה בְּעַיִּנִיךְ
 עֲשִׂיתִי מְגֻעָרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל הַכָּל תִּמְחָל וְתִכְפֵּר לֵי אַלְוָה
 סְלִיחּוֹת, חַנּוּ הַמְּרַבָּה לְסָלָת. וְתִזְבְּנִי מַעַתָּה לְהַזְוֵת טֹוב עַזְן בְּכָל
 הַבְּחִינּוֹת בְּקָרְשָׁה וּבְתְּהִרְהָה גְּדוֹלָה בְּרַצְוֹנָה הַטֹּוב בְּאֶמֶת:
 וְתִאֵילְנִי שְׁלָא יִשְׁלָטָן שָׁוָם עַזְן הַרְעָה מִשְׁוָם רָע עַזְן שְׁבָעוֹלָם,

ולא יזיק לנו עינם הָרְעָה בְּלָל, חַן בְּנֶשֶׁמִיּוֹת הָן בְּרוֹחָנִיוֹת, בְּנוּוֹפָשׁ וּמְמוֹן, וְתִשְׁמַר צָאתֵנו וּבָאוּנו לְחַיִים טֹובִים וְלִשְׁלוּם מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך בלבד אבינו שְׁבָשְׁמִים, כי אֲשֶׁר נָנו עַתָּה סְבֻבוֹנו עַיְנֵיכֶם יִשְׁתַּוּ לְגַתּוֹת בָּאָרֶץ. צָרִי וְלַטֵּשׁ עַיְנָנו לִי. אֲשֶׁר עַיְנִי אֶל הַהְרִים מַאיָּנו יְבָא עָזָרִי. עָזָרִי מִעֵם יְהוָה עַיְשָׂה שָׁמִים וְאָרֶץ. כי אֶלְיךָ אֱלֹהִים יְהוָה עַיְנִי בְּכָה חַסִּיתִי אֶל תַּעֲרֵף נֶפֶשִׁי. עַיְנִי תִּמְדֵר אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מְרַשֶּׁת רְגָלִי. אֶלְיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עַיְנֵי הַיּוֹשֵׁב בְּשָׁמִים. הַנָּה בְּעַיְנִי עֲבָדִים אֶל יְד אֹדוֹנֵיכֶם בְּעַיְנִי שְׁפָחָה אֶל יְד גְּבִירָתֶךָ בְּנָעַיְנָנו אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחָנָנו. חַנָּנוּ יְהוָה חַנָּנוּ כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בוֹ:

רבונו של עולם, ראה נא בעניינו וריבכה ריבננו, כי אתה ידרעת את לבבנו, כי זכרינו מרבבים מאד ודרעתנו קזרה לפרש, עוזנו כי עלייך נשעננו, עננו יהוה עננו כי בצרה גודלה אנתנו, אל תסתור פניך ממנה היה נא קרוב לשועתנו. כי אתה יורע את כל תלאותינו, וראה את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו, זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפتنا. חום וחמל עלינו שמרני מידי פח זקשו לי ומתקשות פעלוי און. שמרני באישון בת עין בצל בגנפיך תשתיירני, מפנוי רשותים זו שדוני איזבי בגנפיך יקיפו על. ואני עני ובocab אין לי שום בית מנוס כי אם אליך בלבד, אליך יהוה אקרוא ואל יהוה אתחנן. מה בצע ברמי ברドתי אל שחת היורד עפר תיגיד אמתה. עיני נגרה ולא תרמה מאין הפנות, עד ישקיוף וירא יהוה משכים. הוושיענו מלא רחמים, הוושיענו בעת צרה זאת, וקאים בנו מקרא שבחות, ועת צרה היא ליעקב ומפנה

לְקוֹטִי נֶד תְּפִלּוֹת

יונשע. האצילני ושמרני מרע עין המביא לידי שכחה שהיא מיתה
הלב, שכירת לב, כמו שכחוב, נשכחתי במת מלך היתי בכל
אובד. עזורי שלא אשכח את עלמי הנצחי והקדים לעד, חוסה
עליך ברוב רחמייה, ברוב יושעתה, ברוב טובותיה, ברוב האלותיה.
יעמדו מעיך עלי, על גרדף במניג, על חסר העה, חסר עצה במניג.
אמץ ותוק את לבבי ביראותך ועבוזתך, וונבני שאשים אל לביו
ואופר היטב בלביו וברדעתו תמיד את התקלית האחרון, ואזוכה
לרביק מהשכתי וללבבי תמיד בעלמא דאתני, כי אתה יודע את
גדל האער והבושה שיזהה בעלמא דאתני על מי שלא קשט
עצמו בעולם הזה, והוא אבדה שאינה חוזרת לעולם, כי שם אין
מעשה וחשבון מועיל כלל, כי מי שלא פרח בערב שבת מה
יאכל בשבת. מעות לא יוכל לתקן וחסרונו לא יוכל להמןנות.
אין מועיל שם שום רחמנויות בעולם. ונבני עתה ברחמייה, שאזוכה
לזכור עתה בעולם הזה את העולם הבא תמיד, ועל יליוו מעוני
ולא אסור מדעתו וברazon העולם הבא תמיד, באפן שאזוכה לשוב
בתשובה שלמה אליו באמת, ואזוכה לתקן בחזי את כל אשר
שחתתני בשוגן ובמיזד באנס וברצין. ותווננו שנינו עליינו זכות
ובכם הצדיקים אמתיים שיש להם פה להאייל אותנו מקבל מני
רע עין שבעולם, והם ילחמו לפנינו וינכינו וישברו ויבטלו את
כל מין רע עין בשרשו שלמעלה, וימתיקו ויבטלו את הרע עין
של התנשאות על-ידי שרש הפלכות שהוא מלכות משיח בן
דוד יפה עינים וטוב ראי, ומשיכו עליינו אורו של משיח שיבא
במהרה בימינו, ומכל ארזהינו יושיענו וינגלינו.

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבوتינו, שתצללני מלשון הרע ומאבק לשון הרע, ולא אוציא דבר על שום בר ישראל שביעולם, חן על גוזלים חן על קטנים, ולא יצא מפי שום דבר רע על שום ישראל שביעולם. ותצללני ותשמרני שלא אפְּגַּם את הדעתך בכל. ותזכני לאחבה וקדושה ותצללני מאהבות הנפולות, מאהבות רעות. ותעורני ותושיעני ותזכני ותתן לי כח לשבר את הפה המדרמה שהוא כח הבהיר, שאזוכה מהרה לשבר את כל התאות הבהיר מatoi, ותשמרני מן הטעות הבאים עלי-ידי כח המדרמה, שלא אטעה מז האמת לעוזם עלי-ידי הטעות של כח המדרמה חס ושלום. זוכני ברוחם הרבה הרבין לשמה וקדושה, שאזוכה להיות בשמה תמיד. ותתן כח בידי לילקוט ולברר את הרות טוביה מן הרות נכהה, מן הרות רעה, מעצבות רות. ותזכני לעשרה מיגני גגינה וקדושה, עד שאזוכה לזכה ולברר את הכח המדרמה, להכני ולבטל הרע שבמדרמה ולברר ולהעלות הטוב שבו אל הקדשה, ואזוכה להכני ולשבור ולגירוש ולבטל מפני הרות רעה, רוח שנות, עצבות רות, רוח נכהה. ותזכני מהרה לרוח טובהDKדושה, כי אתה אלהי רוחך טובה נתני באירן משוחר. לב טהור בראש לי אלהים ורות נבון חדש בקרבי. אל תשליךני מלפניך ורות קדשך אל תח מכני. השיבה לי ששzon ישעך ורות גדריבת הסמכני. אל אלהי הרוחות שליט בעליונות ובתחותנים, תן לי רוח טובה. יפקוד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר להשפיע עלי רוח טובה, רוח הקדשה. רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה, רוח קדשה וטהרה, רוח שמה

לְקוֹטִי נֶד תְּפִלוֹת

וחדרות, ושמרני והצילני ברחמיך הערבים, מלחתךرب ומלהתחבר
لتלמידיך חכמים שאינם הנוגים במעשיהם, ולא אשמע שום דבר
תורה מהתלמידיך חכמים שלא יכו עדין לברר הכח המדרפה, אשר
כל חדשינו תורה נמשcin מכח המדרפה הקער בערב טוב ורע, והרע
יוטר מן הטוב, אשר עליך חדוישיהם נפסד הפרנסה והשפע
הקדשה חס ושלום, ונורמים מה שנורמים חס ושלום. האילני
מהם, שמרני מהם, ובני ברחמייך הרבים, להתקרב ולהתחבר
לצדיקים אמיתיים, אשר כל חדשינו תורה נמשcin מן הקדשה,
מן הרוח טבה, רוח נבואה, רוח הקדש, בלי תערובת שום פסלה
בכל. וחגני מאתך דעה בינה ומהשבל, וקדשני בקדשתך העליונה,
ועורני שאזנה נסיבן לחדש בתורה חדשנים אמיתיים נמשcin
מן הקדשה, ועורני שיחיו כלם טוב בלי שום אחיזות הרע חס
ושלום, ובלי שום פסלה כלל. חגני ופדיי זובני מחרה שאזנה
לטהר ולקידש עצמי באמת, ואזנה לשבר את הכח המדרפה
ולבטלו ולנירשו מatoi, ותתן לי כח ועזה ונבויה לשבר ולבטל
מפני את כל תאונות המדרפות, תאונות הבהמות. ותשمرני
ותצילני מחתא לשון הארץ ומאבק לשון הארץ, ומכל מיini פנים
הדבר, ומכל מיini פנים הברית, באפנו שאזנה לkadsha ברכזונך
באמת, עד שאזנה לחדש תורה אמיתיים קדשה ברכזונך
הטוב. אבי שבשים, הצילני מ טוב המדרפה, המרה באחרונה
בראש ולענת, ובני לטוב האמתי, שבעני מ טוב הגזחי. ובני
להיות בשמחה תמיד, גnilה ונשמחה בישועתך, ונגינויי אגנון
בליימי חי עלי בית יהוה. ואזנה להרים קול ומרה ונגנון לשמה

ולעבזורתך באמת ברצונך הטוב, ואזוכה לעוזר ולגלוות תמיד
כל העשרה מני נגינה. ותעבנני לשמע קול גנון וומרה בשמחה
של מצוה ממגנו בשיר טוב, היודע גן על הבנור ועל בלי שיר,
גנונים הדקראה הנמשכים מבנור של הו, יפה קול ומטיב גנון,
באופן שתיבר עלי ידי המגן בכל שיר הרוח טובה, רוח נבואה,
روح הקדש, רוח שמחה וחדרה, מעצבות רוח, מרוח נכאה, מרום
רעאה, עד שנזכה לרוח טובะ באמת, ולהיות בשמחה תמיד.
ונזוכה לשוב אליו בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת, הבא
מתוך שמחה וננון דקדשה, עד שאזוכה לשפך לבני בימים נזוכה
פני יהוה בתהנתי ובקשתוי, ואזוכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל
לב וגשם ובקיה גזרלה מתוך שמחה:

ויתעוררני ותושיעני שאזוכה לךם בכלל לילך בחיצות מפש, ולא
יעבר עלי חיצות לילך בשנה לעולם, רק אזכה להתעורר לךם
בכל לילך בחיצות מפש כל ימי חי לעולם, אך ולא יعبر, ואזוכה
או להתגבר בארי לעסוק בתורה ועכודה באמת, עורה כבודי
עירה הנבל ובנור אעריה שחר:

ויזנו לבנים זברים חיים וקימים, יהיו עוסקי תורה ומקימי
מצותיך ועשו רצונך כל ימיהם לעולם, הם ובניהם ובני גניהם
עד עולם, ויהיה נשאך זברנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות,
ותשמרים ותצילים מכל חטא ועון ואשמה, ותאריך ימיהם
וشنנותיהם זגדילו שמה עד עולם:

אבינו שבשמים, מלא משאלותינו ברחמים, והצילנו מכח

לְקוֹטִי נֶד תְּפִלוֹת

המְרֻמָּה וּמְמִיתָת הַלֵּב וּמְשִׁבְחָה וּמְרֻעָע עַז בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וַיְכִנֵּנו
לְזֹבְרוֹן דְּקָרְבָּה שְׁנִזְבָּה תְּמִיד לְדִבְקָה מְחַשְּׁבָתָנו בְּעַלְמָא דָאַתִּי
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל מֶקֶם וּמֶקֶם בְּכָל וּבְפָרֶט, וְלֹא נָאָבֵד אֲתָה
עוֹלָמָנו חַס וּשְׁלוֹם בְּחַנּוּם. וְגַזְבוֹר אֲתָה יִמְיָה חַשְׁךְ בַּיּוֹרָבָה יְהִי
כָּל שְׁבָא הַבָּל. וְגַזְבוֹר אֲתָה בָּוּרָאנו בִּימֵי בְּחוֹרוֹתֵינוּ, עד אֲשֶׁר
לֹא תְּחַשֵּׁךְ הַשְׁמָשׁ וְהַאֲוֹר וְהַיְּרָחָה וְהַפּוֹכְבִּים וְשָׁבּוּ הַעֲבִים אַחֲר
הַגְּשָׁם. וְגַזְבוֹר לְזֹכֶר אֲתָה בְּבָרֵר הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלֹא נִשְׁבַּח דָּבָר
מְמַשְׂנָטוֹנוּ. וְלֹא נִשְׁבַּח אֲתָה הַדָּבָרים אֲשֶׁר רָאוּ עַינֵינוּ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ
אָנוּנָיו מִפְּחַמִּיךְ הָאַמְתִּים. וְגַזְבוֹר בְּעַלְמָא דָאַתִּי תְּמִיד, עד אֲשֶׁר
גַזְבוֹר לְשׁוֹב אַלְיךְ בָּאָמֶת, וְלַהֲיוֹת בְּרַצְוֹנָךְ הַטּוֹב תְּמִיד. וְזֹכֶר לְנוּ
יְהֹהָא אֱלֹהֵינוּ אֲתָה בְּרִית אֲבֹתֵינוּ, וְקַיּוּם לְנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְזֹכְרָתִי
אֲתָה בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֲפָת בְּרִיתִי יַצְחָק וְאֲפָת בְּרִיתִי אֶבְרָהָם
אֲוֹבֵר, וְהָאָרֶץ אֲזֹבֵר. וְנִאמֶר, וְזֹכְרָתִי לְהָם בְּרִיתָהָם רָאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
הַזְּכָאתִי אֹתָם מִארְצֵי מִצְרָיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לְהָם לְאָלָהִים
אֲנִי יְהֹהָה. וְנִאמֶר, וְזֹכְרָתִי לְדִחְסֵד נְעוּרִיךְ אַהֲבָת בְּלוּלָותִיךְ לְכַתֵּחַ
אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְנִאמֶר, הַבּוֹן יַקְרֵר לֵי אֲפְרִים אָם
יְלָד שְׁעַשְׂועִים בַּיּוֹם דְּבָרֵי בָּו זֹכֶר אָזְכָרָנוּ עוֹד עַל בֵּן קָמוּ מַעַי
לוּ רָחֵם אָרְחָמָנוּ גַּאֲמָן יְהֹהָה. זֹכֶר רָחְמִיךְ יְהֹהָה וְתָסְדִּיךְ בַּיּוֹם מַעַלְם
הַפְּהָה. חַטָּאת נְעוּרִי וְפִשְׁעִי אֶל תִּזְכֵּר בְּחַסְדֶּךְ זֹכֶר לֵי אַתָּה לְמַעַן
טוֹבָךְ יְהֹהָה:

רְבָנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זֹכְרָנו בְּזֹבְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךְ וּפְקָדָנו בְּפָקָדָת יִשְׁוּעָה
וּרְחָמִים מִשְׁמֵי שְׁמֵי קָרְם, וְזֹכֶר לְנוּ יְהֹהָא אֱלֹהֵינוּ אַהֲבָת הַצְדִיקִים
הַקְּדוּמִים, בְּזֹכָותָם תַּעֲזֵר וְתִגְנֵן וְתֹשִׁיעֵ אֲתָה הָאָחָרֹונִים, וְתִזְכֵּר אֲתָה

עַמֶך יִשְׂרָאֵל הַגּוֹזִים עַל הַחֲרִים בֶּצְאָן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹועֶה. זָכְרָנו
יְהֹהָ בְּרָצָוֹן עַמֶך פְּקֻדָנו בִּישְׁוּעָתך לְרֹאֹת בְּטוּבָת בְּחִירָך לְשֶׁמֶת
בְּשֶׁמֶת גּוֹזֵך לְהַתְּהִילָל עַם נְחַלְתָך. לְמַה לְנַצְחָת שְׁבַחַנו תְּעַזְבָנו
לְאָרֶך יָמִים. הַשִּׁיבָנו יְהֹהָ אֱלֹהֵיך וְנִשְׁׁבָה חַדְשָׁ יָמִינֵינו בְּקָרְבָן. יְהֹהָ
לְרָצָוֹן אָמְרִי פִי וְהָגִיוֹן לְבִי לְפָנֶיך יְהֹהָ צָרוּי וְגֹאָלִי:

— נָה —

אֲשֶׁר עַנִי אֶל הַחֲרִים מַאֲנוֹ יָבָא עָזָרִי. עָזָרִי מַעַם יְהֹהָ עֹשֶׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ. רְבָנוֹ שֶׁל עַולָם, אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, עָשָׂה לְמַעַן זֶבֶת אֶבֶוֹתֵינו וּוּבָנֵי לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל חִישָׁ
כָּל מִתְּהָרָה. וְעַזְרָנו וְהַשְׁׁעָנו וְוּבָנָנו שִׁיתְגַּלְתָה קָרְשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל גַם
עֲכַשְׁיו בְּגָלוֹת הַמֶּרְכָּז, אֲשֶׁר בְּעָנוֹתֵינו הַרְבִּים, אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא
תְּחַת יָד הַסְּטָרָא אַחֲרָא. אָפָעַלְפִּיבָּן בְּזֶבֶת אֶבֶוֹתֵינו אֲבָרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, תְּגַלָּה קָרְשָׁתָה הַעֲצָומָה גַם עַתָּה, וּעַלְיִדְיִזְחָה נַפְחָה
לְהַפְּלִיל אֶת אֹוִיבֵינו תְּחַפֵּנו, וַיַּקְרִים בָּנו מִקְרָא שְׁבָתוֹב, שֶׁב לִימִינֵינו
עַד אֲשִׁית אֹוִיבֵך הַדוֹס לְבָגְלִיך. וַזְרֵר לְנו בְּרִית אֶבֶוֹתֵינו בְּמוֹ
שְׁבָתוֹב, וַזְכָרְתִי אֶת בְּרִיתֵי יַעֲקֹב וְאֶפְתַּח בְּרִיתֵי יִצְחָק וְאֶפְתַּח
בְּרִיתֵי אֲבָרָהָם אֹוֹפֵר וְהָאָרֶץ אֹוֹפֵר. וְנָאָמָר, וְאֶפְתַּח גַם זֶבֶת בְּהִוּתָם
בְּאָרֶץ אֹוִיבֵיכֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַּעֲלִתִים לְכָלֹתָם לְהַפְּרִיר בְּרִיתֵי
אַתֶּם בַּי אֲנִי יְהֹהָ אֱלֹהֵיכֶם:

רְבָנוֹ שֶׁל עַולָם, אַתָּה יְדָעָת, מַי וּמַי עוֹמְדים עַלְינָנו. שֶׁלֹא אַחֲר
בְּלִבְדֵ עַזְמָד עַלְינָנו לְכָלֹותֵינו חַס וּשְׁלוֹם, אֲלֹא הַרְבָה מַאֲדָע עוֹמְדים
עַלְינָנו, וּבְכָל יּוֹם וּבְכָל עַת, יְהֹהָ מַה רְבָו אָרִי רְבִים קָמִים עָלֵינו. רְבִים

אומרים ל nephesh אין ישועתה לו באלהים סלה. כל רואין לעינו לי יפטירו בשפה יגעו ראש. שרכו ויתרכו שנ אמרו בלהנו. עיניהם לוטושים עלינו הפה יביטו יראו בי עיניהם רעה עלינו כל היום. רבונו של עולם יוזע התעלומות, אתה יודע את גך עצם עינם הרעה מאי שרוצים להתרנבר עלינו חלילה, אשר אין אלו יודעים איך להטמן ולהסתתר מפני ארים עיניהם הרעות, ערי יטלוש עינוי לין, ואנכי תולעת ולא איש, נבואה וחריל אישים, פנים ומקלקל, הרום ונשחת, גנוו ומענה, מטרף ומלבל, חלוש כת, חסר דעה, מרחק בתכליות הרחוק, להיכן אברח להיכן אнос, איה עצה, איה תחבולה אבקש, לקבל בה לעמד בקשרי המלחמה, מה אומר מה ארבך מה אצטדק האלהים מצא אתה עוני, לך יהוה הצדקה ולנו בשת הפנים ביום זהה. דלו עני לטרום, דלו עני לטרום. עני לך תלויות, עני לך מיחלות, אליך נשאתי אתה עני היושבי בשמים. דלו עני לטרום יהוה עשה לך ערבני. עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציאה מרשת רגلي. שמורה nephshi והצילני אל אבוש כי חסתי בה:

ובכן תעורני ברוח הקודש הרבה ובחסידיך העזומים, ותורני ולהלפרני בדרך היישר והגבון, באפן שאזוכה להנצל מארים עיניהם הרעה של האויבים והשונאים. ותוננו ותלפרנו שאזוכה להתרנק במדותיך הקדושות, וגזה לדzon את כל הרשעים וכל האויבים והשונאים בלם גזה לדונם לבפ' וכותת תמייה, ולהשתדל בכל עז למצא בהם וכותת תמיד. ותפשט יך הקדולה ותאחו במשפט יך, ותפלטם ממושפטם זמן ביר, ועל-ידי צל יך הקדושה תכפה

עלינו ותצלנו מארם עיניהם הרעות, ובצל בְּנֵפִיך תסתירנו.
 ותכהה ותחשיך מאור עיני הרשעים על-ידי, אל ידק הַקָּדוֹשָׁה,
 באפן שלא יהיה שום בָּח לארם עיניהם הרעות להזיק לנו כלל,
 ותשים פרגונד ומסך הפבדיל בין עיניהם הרעות וביגינו, ותקים
 בנו מקרא שפטוב, ובצל יְדֵי בְּסִיתִיך. ותחזק מאור עינינו ותقدس
 את עינינו בכל מני קדשות, ותעורני ותשمرני לבל אסתבל
 בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תטמי ואל תעונני בידם
 חס ושלום, ותציל עני במניא מחזק מפנו, במזו שפטוב, מציל עני
 מחזק מפנו ועני ואביוון מגוון. ותקים בנו מקרא שפטוב, צופה
 רשות לצדיק ומבקש להמתנו. יהוה לא יעזנו בידו ולא ירשענו
 בהשפטו. עוזרנו שיתחזק מאור עינינו בקדשה ובטהרה גזרלה, עד
 שהיה לנו כח לראות לרחוק, ונזפה ונחיה ונראה ונשיג צדקתו
 ויישרת דרכה, ונגדע ונבין כי יהוה הצדיק, אֶפְ-עַלְ-פִי שחרשע
 זוכה בדין, ועל-ידי זה תתאטץ ותתחזק אמונהנו, ונזפה להאמין
 בה יהוה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעמידיות
 שלבלבנו, ותסיר מאתנו כל מני עקמימות שלבלבנו, ותינשר
 את לבנו להאמין בה בשלמות אמונה בלי שום עקמימות
 כלל. ואזהה לחזק את עצמי על-ידי שלמות האמונה הַקָּדוֹשָׁה,
 להתפלל על כל צרכי לפניו יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל
 אשר עם לבי אשכח ואספר לפניו באמת ובהתמים ובישרת
 לבב בלי שום ערימות ועקמימות כלל. ואזהה להאמין כי הכל
 ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפת שבר כל בריה,

כִּי צָדֵיק וַיָּשֶׁר יְהֹוָה. וְאַזְמָה תָּמִיד לְהַתְּפִלָּל וְלַחֲדוֹת לְךָ בִּישָׁר
לְכָבֵב, בְּאַמְתָה וּבְאַמְנוֹנָה שְׁלָמָה בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוֹלָה:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, הָנָה נָא הַוְאָלָתִי לְדָבָר אֶל יְהֹוָה וְאַנְכִי עַפְרָ
וְעַפְרָ. עַזְרָנוּ שְׂתִיחָה תְּפִלָּתָנוּ בְּשִׁלְמוֹת לְפָנֶיךָ, וְנוֹצָה עַל-
יְדֵי תְּפִלָּתָנוּ לְהַכְנִיעַ חֶרֶע שְׁבָפֶרֶט וּשְׁבָכֶלֶל. וְתַעֲזָרָנוּ וְתַכְנִנוּ
לְהַתְּפִלָּל לְפָנֶיךָ בְּמִסְרָרוֹת נִפְשָׁע עַצְום מְאֹד בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, עַד
שִׁיתְבְּטָל בְּלִיחְמָרָנוּ וַיְשֻׁוְתָנוּ וְנוֹפְנוּ הַמְּגַנְשָׁם, הַכָּל יַתְבְּטָל לְגַמְרִי
בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה. וְתִיחָה תְּפִלָּתָנוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּמוֹ תְּפִלוֹת הַחַסִידִים
הַרְאָשׁוֹנִים שְׂתִיחָה לְהָם בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיות. וְגַם
נוֹכָה בְּכָחֵךְ הַגְּדוֹלָה, לְהַכְנִיעַ וּלְשָׁבֶר וּלְבְטָל בְּלִיחְמָרָן הַתְּפִלוֹת
שֶׁל הַרְשָׁעִים וּפּוֹשְׁעִים וּשְׁרָאֵל שָׁאָנוּ מַתְפָלְלִין עַמָּהּ, וְתַהֲנוּ לְנוּ כָּה
לְבְטָל חֶרֶע שְׁלָהָם וּלְעַשׂוֹת מַהְרָע בְּסָא לְקָרְשָׁה, עַד שִׁיחָה אַפְרָ
תְּחַת בְּפּוֹת רְגֵלִי הַקָּרְשָׁה, וַיְקִים מַקְרָא שְׁבָתוֹב, וּעֲסָותָם רְשָׁעִים
כִּי יְהִי אַפְרָ תְּחַת בְּפּוֹת רְגֵלֵיכֶם:

וְתַזְשִׁיעָנוּ בְּרַחְמֵיכְךָ רְבִים, שְׁנוֹכָה בְּהַתְּפִלָּתָנוּ לְקַשֵּׁר עַצְמָנוּ
בְּכָל וּבְפִרטָם עַם נִפְשָׁין רֹוחַן וּנְשָׁמַתַּין שֶׁל שׂוֹכְנִי עַפְרָ, וְנוֹכָה
לְעוֹזָר וּלְהַקִּין אֹתָם בְּהַתְּפִלָּתָנוּ, שִׁיתְפְּלָלוּ בְּלָם עַמָּנוּ יְהָדָה, בְּמוֹ
שְׁבָתוֹב, חִקְיָנוּ וּרְגַנְנוּ שׂוֹכְנִי עַפְרָ. וּנְקַשֵּׁר הַדָּבָר שֶׁל הַתְּפִלָּה עַם
שׂוֹכְנִי עַפְרָ בְּכָל וּבְפִרטָם, שְׁנוֹכָה לְעוֹזָר וּלְהַקִּין בְּהַתְּפִלָּתָנוּ בְּלִ
חָלְקִי נִפְשָׁר רֹוח וּנְשָׁמָה שֶׁלְנוּ שְׁבָאוּ כָּבֵר בְּגַלְגֹּל וּנְתַהְקָנוּ. וְגַם
נוֹכָה לְעוֹזָר וּלְהַקִּין בְּלִ הַגְּפָשָׁות וְהַרְוחָות וְהַגְּשָׁמָות הַקְדוֹשָׁות
שֶׁל בְּלִ הַזְדִיקִים שׂוֹכְנִי עַפְרָ קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמִּתָּה, לְעוֹזָר
אֶת בְּלָם שִׁיתְפְּלָלוּ עַמָּנוּ וּבְזַכְוָתָם תִּשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ תָּמִיד וּמְאוֹזָן

קוילנו ותקשייב שועתנו, ותרחם עלינו למענם ולא למענו, במו
שכחות, לךושים אשר באָרֶץ הַמִּהְוָה וְאָדִירִי בְּלֹחְפֵץ בָּם:

ובכן תרחם علينا, ותהייה בעורי, ותוננו בחסידיך העזומים
ובכח הנזרול, בכח זוכות האדיקים אמיתיים, שנזכה לתקון
בתפלותינו כל השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם,
קול כסילות ושתותים של הנופלים באומנות כזביזות, וקול
חרופים ונודפים של המחקרים והאפיקורסים, וקול הבזינות
של המחרפים והמבזים יראה יהוה האמתיים, שנזכה להכנייע
ולשבר ולבטל על-ידי תפלותינו, את כל מני אמונה כזביזות
אמונות של שנות והבל וכל דרכי האמור, כלם נזוכה לשבר
ולבטל על-ידי תפלותינו, ולהעלות את כל הנופלים באומנות
czozivot לאמונה אמתית דקדרשה, ולקבע בכלם אמונה שלמה
על-ידי תפלותינו, ונזכה לשום כל לבנו על תפלותינו ולהתפלל
לפניך בכינה גדולה ועצומה בכונת הלב באמת, עד שנזכה על-
ידי בנינה הלב שבתפלה לתקן את לב המחקרים והפילוסופים
纠avel לבם להכיל את שכלם, שלא יחתיא אותם שכלם. כי
אתה ידעת יהוה אלהינו את עצם הפגמים והקלוקלים והחרבנות
הרבים שנורמים לנו המחקרים והפילוסופים שהם חכמים
בעיניהם ונגד פניהם נבונים וחכמתם ושכלם, מרבה ממעשיהם,
ומחתת זה הם מחתיאים על-ידי חכמתם ושכלם, והם חכמים
לדרען ולהימיב לא ידע, ומתחכמים הרבה עד שמנדרין בלאי
מעלה בחכמתם, והם מזיקים לכל ישראל מאד מאד בחכמתם
הרעה. ובפרט שרבם בכללם הם נזאים גדולים, ועוסקים בחכמת

הפיילוסופיה, ולבם חסר וקפן מהכibil את חכמתם, אשר עליהם נאמר, לךנות חכמה ולב אין. ועל בן הם מחתמים ביותר על-ידי חכמתם וחקירתם הرعاה, ולא ר' שהם משחיתים ומאבדים נפשותם עdry אובד, אף גם הם פורשים רשות ומקומות לשאר בני ישראל הקרים והולכים לתחם, עד אשר פשטה הנגע והמספהה הرعاה זאת בדורותינו אלה בעונתינו הרבה, אוין לנו כי שדרנו, אשר אתה בלבד ירעט עצם האירה זאת שבאה עליינו עבשו בעקבות משה, אשר במו לא נהנית מימות עולם, ואין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו شبשים. חום וחמל עליינו והצלאת שארית עמק ישראל מכל הכותות של המקרים והפיilosופים האדים נפשות לפירות לבאר שחת, ולא יעללה ולא יבא ולא יגיע ללבנו וללב כל עמק בית ישראל שום צד סבירה מסברותיהם, ולא שום דעה ומבוכחה מדעתותיהם ומטבוכחותיהם, ולא שום בלבול וקשייא מקשיותיהם. רק תוננו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתרմות ובפישוט גמור כל ימינו לעולם, ונשליך כל החרמות אחרינו גונג, ונסמן על אמונה בלבד במו שקבלנו מאבותינו הקדושים. ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקר ולכלות את כל דעתות הזרות של כל המקרים והפיilosופים, ונזכה להפוך את לבם אל האמת שישבו כלם לאמנתך הקדושה והטהורה והתמייה:

ויתנו ותערנו לבטל כל הבזנות והחרפות שיש לנו מושגנו אין ואויבינו בנטמיות וברותיגות, ונזכה על ידי תפנותינו להפוך כל

החרפות והבזונות לכבוד. ונוגה בשעת התפלה לבטל עצמנו מכל וכל, ולכון ולעמד בהיכל הפלחה, ונבטל או ישוטנו לנמריו עד שלא נראה או שום דבר, אלא את הפלח יתברך לbehו נראה, עד שנזקה עלי-יריזה לשכל דעתך להפוך כל החרפות לכבוד, ולהתבונן בכל הדבורים של המחרפים והמנגנים, לצרףם ולפרשם شيئاו מכם אמר כי כבוד להשים יתברך, כמו שכתבו, וביחלו פלו אומר כבוד. ותיה תפלתנו בשלמות גדור בתקלית השלמות, עד شيئاו עלי-יריזי תפלותינו כל התקונים שגთתנו על-יריזי הפה ארפה ששרפ משה רבנו במדבר, עד שתוכבר ברית אבותינו על-יריזי תפלותינו, ויתנוצין אור זכות אבות על-יריזי תחנותינו ותפלותינו שאנו מקשים ומחלים פניך תמיד. ועל-יריזי זכות אבותינו תוכבר את שכינת עוז, ותגלה קדשת הארץ ישראל גם בגולות חמר הארץ. ותוננו לבספ ולהשtopic ולחטא עגע תמיד לבא לארץ ישראל, עד שנזקה לנו מחשבנתנו ולהוציאיה מפה אל הפעל, לנסע ולעלות לארץ ישראל חייש כל מהרה ברוחניות הרבנים ובחסידיך העזומים. ועל-יריזי קדשת הארץ ישראל נזקה להנצל מרע עין של שונאיינו ואויבינו ורודפינו, גם נראה בכם מה שהם רוצים לראות בנו, ויקים מקרא שבחות, קוה אל יהוה ושמך דרכו וירומך לרשות הארץ בהפרת רשעים תראה.

בטח ביהוה ועשה טוב שכן הארץ ורעה אמונה:

רבונו של עולם, אתה ידעת כי אין לנו כה לעמד נגד אחד משונאיינו אף כי נגד כלם, ואין לנו כה להכנייע שלוש קולות הללו. רק אנחנו לפניך בזכות וכח צדיקי אמת שתזוננו להככל

לְקוֹטִי נָה תְּפִלּוֹת

בָּהֶם וְהֵם יַלְחַמוּ לְפָנֵינוּ, וַיַּכְנִיעוּ בְּכָהֶם הַגָּדוֹל אֶת כָּל הַשְׁלָשָׁה
קְזֻלֹּת הָאָלוֹן, וַיַּפְרִילוּ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל שְׂזָנָאִינוּ וַיַּדְפִּינוּ, וַיִּשְׁבְּרוּ
וַיַּעֲקְרוּ וַיַּכְלְלוּ אֶת כָּל הַקְּמִים עַלְיָנוּ לְרַעָה, אֶת כָּל הַמְּתַנְגָּרִים אֶל
גְּקַדְתַּת הָאֱמָת, וְכָל הַמּוֹגָנִים אַוְתָּנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַדְרָךְ
הַיְשָׁרָה וְהָאֱמָת בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב, כְּלָם יִכְרְעוּ וַיַּפְלְלוּ וַיַּכְבֹּוד שְׁמָךְ יִקְרָר
יְתָנוּ, וַיַּקְרִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב, צוֹפָה רְשָׁעָה לְאָזִיק וּמַבְקֵשׁ לְהַמִּתָּוָה.
יְהֹוָה לֹא יַעֲזְבָּנוּ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא יַרְשִׁיעָנוּ בְּהַשְּׁפָטוֹ:

וְתַעֲזִירֵנוּ וַתַּשְׁיעַנְנוּ וַתִּכְנַנוּ בְּרַחְמֵיד הַרְבִּים, לְשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת חַיָּשׁ כָּל מְהֻרָה, עַד שְׁנוֹבָה לְהַיּוֹת בְּכָל
צְדִיקִים עוֹשִׂי טוֹב. וַיְנוֹבָה שִׁיטְגָּלָה לְנוּ פָנֵינוּ יְהֹוָה עַלְיָרִיד קְדָשָׁת
אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַתִּכְנַנוּ לַקְרִים בְּאֶמֶת מִקְרָא שְׁבָתוֹב, דָרְשׁוּ יְהֹוָה וְעוֹזָוּ
בְּקָשׁוּ פָנֵינוּ תְּמִיד:

וַיְנוֹבָה לַקְרִים מִצּוֹת חָלָה בְּשַׁלְמוֹת, וְלֹא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וְלֹא יָבָא
לְתֹזֵק פָנֵינוּ לְעוֹלָם עַסְפָה שֶׁלָא הַרְמָה חֲלַתָּה. וַתְּבִיא לְנוּ מִשִּׁיחָה
צְדִקָנוּ מְהֻרָה וְנִשְׁׁבוּ לְאָרֶץנוּ בְּקָרוֹב, וְשָׁם נִזְכָה לַקְרִים מִצּוֹת נִתְיַנָּת
חָלָה טְהוֹרָה לְכָהֵן, בְּשַׁלְמוֹת גַּמָּר בְּקָרְשָׁה גַּדוֹלָה:

וְתַצִּילֵנוּ וַתִּשְׁמַרְנוּ אַוְתָנוּ וְאֶת זָרָעֵנוּ תְּמִיד, שֶׁלָא יִשְׁלַט בָּנוּ
שָׁוָם עַזְנֵי הַרְעָה לְעוֹלָם, מִשּׁוּם אָדָם וּמִשּׁוּם נְבָרָא שְׁבָעוֹלָם. וַיְנוֹבָה
לְהַזּוֹדָת לְךָ וְלִבְרָכָה תְּמִיד וַיִּמְלָא פִי תְּהִלָּתָה, וַיְנוֹרָה לְךָ יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ תְּמִיד עַל כָּל גַּשְ׀מָה וּגְשִׁימָה. בְּלֹא עַצְמוֹתִי תָּאמְרָנָה יְהֹוָה
מֵיכַמּוֹעַד מֵצִיל עֲנֵי מַחְזָק מִפְנֵינוּ וּעֲנֵי אֲבִיוֹן מְגַזְזָלָוּ. הַצִּילֵנוּ מַאוֹיְבִי
אֱלֹהֵי מִמְתָקוּמִי תְּשִׁגְבֵּנִי. חַלְצֵנוּ יְהֹוָה מֵאָדָם רָע מַאיִשׁ חַמְסִים

תנצרני. כי אליך אלהים יהוה עני בכה חסיתי אל תער נפשי. יהוה אלהי בך חסitti הושיעני מכל רודפי והצילני. ויקים בנו מקרא שבחותוב, פראה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמד. יראי יהוה הלווה כל ורע יעקב בבודהו, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ובשועו אליו שמע. הנה אלהים עוזר לי יהוה בסומבי נפשי. ישיב חרע לשוררי אמתך האמיתם. בנדבה אונחה לך אונחה שמח יהוה כי טוב. כי מכל ערחה האילני ובאויבי ראתה עני. כל הנשמה תהלך ייה הלויה. כל הנשמה תהלך ייה הלויה:

— נו —

למה פניך תפטר תשכח עניינו ולחצנו. למה יהוה תונח נפשי תפטר פניך מפני. למה יהוה תעמד ברחוק تعالים לעתות באזרא. עד מה יהוה תפטר לנצח תברע במו אש חמתק. עד אננה יהוה תשחני נצח עד אננה תפטר את פניך מפני. עד אננה אשית עצות בנפשי גנון בלכבי יומם עד אננה ירום אויבי עלי. אל תפטר פניך מפני ביום צר לי הטה אליא אונך ביום אקרוא מהר עגני. מהר עגני יהוה בלהה רוחי אל תפטר פניך מפני, ונמשלתי עם יורדי בור. עגני יהוה עגני כי באזרא גדולה אני. אל תפטר פניך מפני, ואל תהעלם מתחנתי:

רבונו של עולם, מלך עולם, אדון כל, מושל בכל, אל מסתר, מלא רחמים, אתה לבך יודע את עצם תקף תעלומות ההסתירה, שהתגברה עבשוי מאד בעתים הלו בווקבא דמשיחא, כי הסתרת פניך מפני ות מגנו ביד עוניינו, וגתקים בנו

עכשיו בעונותינו חרבים, ואני הסתר אסתיר פנוי ביום ההוא על כל אשר עשה. כי נסתרת מאתנו מאד מאד, עד אשר נעלם ונستر מאתנו תקף ונדרך ותפארתך ומלבותך וממשלתך הבודלה אשר בבל משלחה. כי חטאתי עויתך ופשעתך לפניו והרעד בעיניך עשית מגעורי עד היום הזה, ועברתי ושניתי בפה פעים עד אשר נעשה לי בהתר, והפכתי דברי אלהים חיים וקלקלתי צורפי אותיות התורה הקדושה, עד אשר נעשה אצלם מסור התר, ולא דיל בזה, כי אם עוד חוספתי לעשות תועבות גדלות מאלה, ובכלתי ושלשתי בהם בפה פעים בל שעור וערה, עד אשר נלאתי מלספר רב המון ימי חטאתי בפה ובפה פעים הבעיטה, עד אשר השתרנו עליו צוاري על עונותי המרכיבים והעצומים מאד מאד עד כי חדר לספר כי אין מספר, עד אשר בעונותי חרבים התגברה עלי הסתירה שבתווך הסתרה, כי בסתרת מפנו מאד בפה ובפה הסתרות שבתווך הסתרות, כי גם ההסתירה בעצמה נסתרת מאתנו ואין אלו יודעים בכלל אפלו זאת שאטה נסתר מאתנו, כי אין אלו יודעים מפה כלל, והעונות ברהפהכו אצלנו למשור. אוין לנו כי שחרנו מה נאמר לפניו יושב מרים ומה נספר לפניו שוכן שחקים הלא כלל הנסתרות והגנויות אתה יודע. ועתה אבינו שבשים, מה נעשה ומה גפעל, ובפרט אני היד והאכין, מאיין אבקש עוזר לי לגלוות עצם ההסתירה שבתווך הסתרה, אשר נסתרת מפני מאד מאד, עד אשר שבחתי את טובתי ונשיתי את קדשתי, ותוнач משלום נפשי נשית טובה כי נשיתי ממוקמו של עולם. וגם אם ערדין אני זכר לפעים קצת

מנדל אלחותך ותקפה ונדרך וממשלהך ורוממותך תתברך לעד
ולנצח נצחים, ונפשי תערג אליך אללים מאד מאד, וכוספי
ותשוקתי וגעגועי חזק ואמיין מאד מאד לשוב אליך באמת. אבל
בשתחנברתי ואין לאל ידי להתגבר על תאומי הרעות והטירות
מאד אשר פלו ביןון חי וشنוי באנחתה. ואני יודע להיכן אברת,
היכן אطمם מפני תאומי הרעות ובלבול דעתינו העזים. והעצבות
והפירה שחורה שהתגברו בכם עלי יחד לא יתנוני השב רוחני.
אכבי שבשים, רחם עלי וראה עני ועמל, ראה עני ומרוד לענה
ירוש. ראה יהוה כי צר לי מעי חפרמו נחפה לבני בקרבי כי
מרו מרתיני. ראה יהוה, כי אולת יד ואפס עצור ועזוב. סכתה
בענן לך מעבורת פלה. סכתה באף ותרדפננו. רבונו של עולם,
מלא רחמים, מלא חסדים רבים, חנני יהוה ראה עני משונאי
מורוממי משערי מות זכרני נא ברצונך הטוב, זכר נא ברחמייך
אחרי מי אתה רודף, אחריו מי יצא מלך ישראל, אחרי כלב מת
אחרי פרוש אחיך, העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם. אין לי פה
לדבר ולא מצח להרים ראש, כי אין מלה בלשוני חן יהוה ידעת
כליה, כי נשאתני ותשליבני. יהוה ברצונך העמרת לחררי עז
הסתרת פניך הייתה נבדל. ענני יהוה כי טוב חסיך כרב רחמייך
פנעה אליך. ואל הסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. אליך
יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי ברורתך אל שחת
היוך עperf היגיד אמתך. שמע יהוה וחנני יהוה היה עוזר לי, כי
אין אני יודע שום דבר איך לגלות עצם ההסתורה שבתוך הסתרה

הזאת, הבלתי מאמין ורבות הסתירות, עד אשר אני יודע
איך להפלט מהם ואיך להציג נפשי מפה יוקשים:

אבל ברוחם הרבה רבניים, חשבתי מרחוק להטיב אתניתנו,
והבטחתנו של יירדי עסוק התורה הקדושה נוכה למצא אותה
תמיד בכל עת, אפילו באחרית הימים האלה, בתקופת הסתרה
שנתהך הסתרה, כמו שבתווב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום
ההוא (וכיו). ועננה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני
ירעו. על בן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים
מלא חנינות, טוב ומטיב לכל, המרחים על הבריות, אשר רוחם
על כל מעשיך, שתונני ברוחם הרבה לעסוק בתורתך הקדושה
לשמה תמיד יומם ולילה בקדשה ובטהרה גודלה, באופן
שאזכה לעירדי עסוק התורה לנולות ההסתירה שנתהך הסתרה,
ולמציא אלהותך תמיד בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, ולא יהיה
כח לשום דבר ולשם עניין שבעולם להסתיר מפני אלהותך
והשנחותך ורוממותך יתברך. ותעורר לי ותושיעני לעסוק בתורה
הקדושה בפה מלא להוציא דברי תורה בפי בשלמות, ותתן
לנו כח לكرות אותך כי חתימים על יירדי התורה הקדושה אשר
הוא שמח. ועל יירדי נוכה לקבל ולהמשיך עלינו חיים טובים
וארוכים מאתך, כי אתה חי חתימים, ואתת מהיה כל העולמות
בראש ועד סוף על יירדי התורה הקדושה אשר הוא שמח, כי הוא
תינו וארכך ימינו. ותוננו לקבל חתימים בהדרגה ובמדה, על יירדי
המדות והכלים הקדושים הנעים על יירדי הפרשיות והפסוקים
והסדרים והtabothes והטעמים והנקודות והתגיות והאותיות של

התורה הקדושה, ונזוכה על ידם לחיים טובים וארכיים ורוחמים
ושלום וידעת דקנשא:

רבונו של עולם, קרוב לקוראיו באמת, ובנו לקראו אותה באמת
באפן שתעננו מהרחה, וגקראה ותעננו, געתיר לך ומעתר לנו.
חננו מאתק דעתה בינה והשכל, ובנו להמשיך מאתק עליידרי עסק
התורה הקדושה חיים טובים ואריכות ימים ושנים, וחכמה ובינה
וידעת דקנשא, באפן שנזוכה לדרעת שאתך נמצאת תמיד בכל זמן
ובכל אדים ובכל מקום, ואפלו בתקף הסתרה שבתוך הסתרה
נאם שם אתה נמצאת, כי אתה בעצמך נסתר בתוך כל הסתרות
שבעולם, ואפלו בהסתירה שבתוך הסתרה, ואפלו באלאפי אלפים
ורבבי רכבות הסתרות עד אין קץ, נאם שם אתה נמצאת, כי לית
אתר פניו מנה, ואתה מתחיה את כלם, ובעלעדיך אין שום חיות
לשום דבר שבעולם, ואפלו כל הקלותות וכל הטעאות שבעולם,
ובכל הסתרין אחרניין, וכל הסתרות שבעולם המסתירים
אלחותה, כלם אין להם חיית וכו' כי אם מה שמקבלים ממה
בעצמך תתרברך לנצח, ואתה מושל בכל מלכותך בכל משללה,
ובעלעדיך אין מה לשום הסתרה שבעולם להסתיר ולהעלים אותה
התברך. ותווכני ברחמייך הרבה, לדרעת כל זאת בידעה שלמה
באמת ובאמונה, עד שאזוכה עליידרייה לנולות הסתרה שבתוך
הסתירה ולהפכה לדעת, שיתה נעשה מן כל הסתרה שבתוך
הקדושה. ותתגלה התורה הקדושה הנעלמת שם בתוך תקף
הסתירה שבתוך הסתרה. ונזוכה להתגלוות סתרי תורה להבini
ולחשיג רוזין האורתא, עד שנזוכה לשמע קול הבראו הגודל של

התורה הקדושה, אשר היא שואנת וקוראת תמיד בקול גдол ועצום מאד מאד, בראש הומיות תקרא, עד מתי פתים תאבהו פתי. ובעוגינו הרבים אין אלו שומעים קול הברovo היה. על בן רחם עליינו למען שמה. ונבנו לעסק בתורה הקדושה בפה מלא בקדשה גדולה, עד שנזוכה לשמע קול הברovo הנadol של התורה הקדושה, קול דברי אלhim חיים ומלא עולם, קול גדול ולא יסף, והتورה בעצמה תוכחה אותנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת, כמו שבתוב, فيها פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה, עד שנזוכה על ידייה לשוב אליך באמת חייש כל מהרה, ותקרבנו לעוברכך ותחוירנו בתשובה שלמה לפניה. ותערנו ותוציאנו ותנגן לנו גלות ולהעלות ארופי אותיות התורה הקדושה מתוך התסתרות ולהזר ולהפקם אל הקדשה, ולהשיכם על מקומם ומכוון הראשון ולארפם בציורים דקדשה, עד שיתגלה על ידם הדוש תורה אמתיים נפלאים ונוראים. ותגלה לנו סתרי אוריה, נפלאות ונסתרות שבתורתך הקדושה אשר צפנת וננوت ליראה. ונזוכה לידע ולהבדיל בין אסור ומתר, בין הקדש ובין החל, ובין הטמא ובין הטהור, וביןבשר לפסול. ותערנו להפריש עצמנו מן הרע והאסור לנמרץ, ולדבק עצמנו אל הקדשה באמת ובאמונה שלמה, לisor מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד כרצונך הטוב באמת. ותנגן לדעת שלם דקדשה, עד שנזוכה לקשת עצמנו ולקיים גם אחרים בתשובה שלמה לפניה באמת, שנזוכה על ידי עסקנו בתורה הקדושה לעוזר גם אחרים בתשובה שלמה אפלו הרחוקים מאטנו מאד. להוציאם מAffected לאורה, מהשׁ

לאור, מHAL לקידש. ותעוזנו שנזוכה להמשיך חיים וארכיות ימים
ושבים לתוכה המלכות שלנו שיש לנו לכל אחד ואחד איזה חלק
בבחינת מלכות באתגליה ובאחכוסיה. ולא נשתמש עם המלכות
שלנו לצריך עצמנו כלל, ולא תהיה המלכות עצמנו בעבור, רק
ונזוכה שתהיה המלכות עצמנו בן חורין, ולא נשתמש עם המלוכה
וההטמלה שלנו שיש לכל אחד ואחר, כי אם לשמה ולעבורה
לבד באמת. ותחננו מאתק שכל ורעת דקרשת, שנזוכה לירע איך
להו היר ולהוביח את כל האנשים שהם תחת ממשלהנו, הן בינו
ובנותינו ואנשי ביתינו, הן אחינו ורעינו ושאר אנשי הספרים
למשמעותנו, כלם נזוכה להוביחם ולהזהירם בתורת יהוה, שি�שבו
אל יהוה באמת ולא ילכו אחריהם שרים לבם הרע, רק יסתבלו
על עצם וייחסו על נפשם לדבק עצם בדרכיו תורה יהוה תמיד,
לסור מרע ולעשות טוב, ולבתי סור מן המזווה ימין ושמאל.
ותשמרנו ותצלנו ותגן בערנו שלא יזיק לנו חם ושלום, המלכות
וההטמלה שלנו רק נזוכה להמשיך חיים טובים וארכיים לתוכה
המלכות. ונזוכה להשיב ולהחזיר כל המלוכה וההטמלה להשם
יתברך, לבלי להשתמש עם המלכות לצרכינו כלל, כי אם לשמה
לבד באמת, כמו שבתו, והיתה ליהוה המלוכה:

ובכן תרחש עליינו ברחמייך הרבים ותצלנו מטאות ממון,
ויתעוזנו לשבר תאורת הנגידות והעונשיות, ולא נחמוד ולא נתואה
כלל לאספּה הון בועלם שאינו שלנו, רק נזוכה של תאותנו
ותשוקתנו וכוספנו ועסקנו יהיה רק בהתורה הקדושה, לקנות
חכמה ורעת שלם הקדשה ולהתדרבק במצוותיך הקדושים. ותזבנו

لتתקן בחרינו כל הפגמים שפגנו לנו לעליידי תאות ממוון, ונזוכה להוציאא כל ניצוצות הקדושים שבלעה הקלה בעונתינו הרבהים על-ידי תאوتינו הרעות, ובפרט על-ידי תאות ממוון, ויקים מהרה מקרה שכחוב, חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל:

לפורים

ונזוכה להכנייע ולשבר ולבטל ולמحوות ולבלוט ועיקר קלפת המן עמלק מן העולם שהוא תאות ממוון, וליהוציאא כל חיות הקדרשה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל חיות הקדרשה לשורשיהם העליון שבקדשה, ולחוור ולעשות מהם תורה הקדשה, ונזוכה להמשיך علينا תמיד קדשת מרדכי היהודי ואスター הפלפה, ותעוררנו ותובנו לנולות ולהאריך כל הגנין עליין שישי בכיסוף זוהב ונחשת, בקדשה ובטהרה גודלה ברצונך הטוב. ותחולל علينا ברוחניות הרבהים, ותשפיע עליינו מחת רוחניות באמת, ונזוכה לרחים על הבריות ולהרבות בצדקה, ואתה תرحم علينا מן השמיים, ותמשיך לנו פרנסה ושפע טוב ואזכאה וברכה ורוחמים וחימם ושלום ודעתי שלם דקדשה וכל טוב. ותבטל המלחיקת מן העולם, ותעביר כל מני שגאה וקנאה וקנטו ומריבות מכל עמק בית ישראל לעולם, ותמשיך רוחניות ושלום בעולם, שייהי שלום גדול באمة בין כל עמק בית ישראל ובכל העולם כלו, ובכל איז עולם כלם ירחמו זה על זה באהבה גודלה וברוחמים גדולים באמת. ותתן לנו פרנסה טובה מן השמיים, ובשם שבלכלת את עמק ישראל בפרק ארבעים שנה, וננתת להם מן לאכל וכל דבר לא חסרו כי הספקת להם כל צרכם, בן תחולל علينا בחסידך,

וְתִשְׁפַּע לְנוּ פָּרָנָה טוֹבָה מִן הַשְׁמִים, וַתֵּתֶן לְנוּ בְּלֵל מַחְסּוּרִינוּ
בְּלֵי שָׁום יְגִיעָה וְטָרָחָא וְטָרָדָא בְּלֵל, בַּאֲפָן שְׁנוֹכָה לְעַשֹּׂת רְצֻוֹנָךְ
וְלִשְׁמַר חֲקִיקָה וּמִשְׁפְּטִיךְ וְלַעֲסָק בְּתוֹרַתְךָ תָּמִיד יוֹם וּלַיְלָה בְּלֵי
שָׁום בְּטוּל בְּלֵל. בַּיְלֵל יְמִינָנוּ הַבָּל יְמִינָנוּ בְּצַל עֹזֶר וְאֶם לֹא
עֲבָשָׂיו אִימְתָּי:

לשבועות

וְעַזְרָנוּ וַזְבָּנוּ וְהַשְׁעָנוּ שְׁנוֹכָה לְטָהָר וְלִקְרָדֵשׁ עַצְמָנוּ בְּלֵל עַת עַל־
יְהִי טְבִילַת מִקְוָה, וַזְבָּנה לְהַמִּשֵּׁיךְ עַלְיָנוּ טָהָרָה וְקָרְשָׁה גְּדוֹלָה עַל־
יְהִי טְבִילַת הַמִּקְוָה, לְטָהָר עַצְמָנוּ מִכָּל הַחֲטָאים
וְהַעֲונָזָת וְהַפְּשָׁעִים שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעַוְנוּ וְשָׁפְשָׁעָנוּ לְפָנֵיךְ מַגְעוּרִינוּ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלְהַמִּשֵּׁיךְ עַלְיָנוּ קָרְשָׁה גְּדוֹלָה עַל־יְהִי הַמִּקְוָה.
הַקְּרוֹשָׁה. וְתִשְׁפַּע עַלְיָנוּ עַל־יְהִי־זִיהָה דָּעַת גְּדוֹלָה וּרְחַמִּים רַבִּים.
וַתֵּתֶן לְנוּ כֵּם וַתְּעַזְרָנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמִּתְקִיכָּה עַל־יְהִי טְבִילַת הַמִּקְוָה,
בְּלֵי הַדִּינִים שְׁבָעוֹלָם מַעַלְיָנוּ וּמַעַל יְרָעָנוּ וּמַעַל בְּלֵל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְלִכְתֵּל בְּלֵל הַאֲרוֹת וּבְלֵל הַגּוֹרוֹת רְעוֹת עַל־יְהִי־זִיהָה, וְתוֹשִׁיעָ
לְנוּ תָּמִיד עַל־יְהִי טְבִילַת הַמִּקְוָה הַקְּרוֹשָׁה וְהַנְּרוֹאָה מָאָה, וַיְקִים
מִקְרָא שְׁכָתּוֹב, מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה, מַוְשִׁיעָה בְּעַת צָרָה. וַתִּזְבְּנוּ
לְהַמִּשֵּׁיךְ עַלְיָנוּ קָרְשָׁת הַמִּקְוָה שֶׁל חַג הַשְׁבּוּעוֹת הַקְּדוּשָׁה שַׁהְוָא וּמַן
מִפְנֵן תּוֹרַתְנוּ שָׁאוֹ נַתְּקָרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֲלֵיכָךְ וַיְכֹוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּרוֹשָׁה עַל־יְהִי טְבִילַת הַמִּקְוָה. וַזְבָּנה בְּלֵל בְּחַג הַשְׁבּוּעוֹת
לְטַבֵּל עַצְמָנוּ בַּמִּקְוָה הַעֲלִיּוֹת, בַּמִּקְוָה שֶׁל שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים שֶׁל
הַקְּרוֹשָׁה, שַׁהְוָא רְחַמִּים גְּדוֹלִים וּרְבִים, וְחַסְדָּךְ עַלְיוֹן, וְדָעַת גְּדוֹלָה
מָאָה. וַתְּעַזְרָנוּ שְׁנוֹכָה לְהַמִּשֵּׁיךְ עַלְיָנוּ קָרְשָׁת הַמִּקְוָה הַזֹּאת בְּלֵל

השנה בלה, ונוגה לטהר ולקדש עצמנו תמי, ולבאת מהרה מהמשים שער טמאה ולבנים בתונת החמשים שער קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שבתוב, וברקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלויליכם אטהר אתכם:

ויבני לאמונה חכמים באמת, ותשפייע עלי דעתם שאזכה לידע ולהאמין באמת בכל הצדיקים והחכמים אמתיים. ולא יבלבל אותך כלל הפלקלת הנדרול שביניהם. ואזכה לידע ולהאמין כי באמת אלו ואלו דברי אלהים חיים, וכל דבריהם אמת וצדקה. ולא אבזה חס ושלום שום אחד מהם, אפלו החכמים אמתיים שאין חלכה במוותם, כי הם דברי יהוה נפלאות תמים העים וαι אפשר לנו להשיג זאת, ולא אחקר בה כל, רק להאמין כי אלו ואלו דברי אלהים חיים. ותחמל עלי ותצילני מעזבון דים, ותבטל ממני כל מיני עצבות ודרנות ומרה שחורה, ובפרט עצבות ודרנות מטרדת הפרגסה תסיר ותבטל ממני ברחמייך הרבה. כי בעונותינו הרבה, מעצם הקבדות והעצבות והמרה שחורה אשר התגירה על לבינו לעידך תאומי חרטות, ונוסף לו על מטרדת הפרגסה, על ידי כל זה נטמطم רוח לבבי, עד אשר רוח הדפק שבלבבי אין יכול לילך תנעה מסדרת בכל האברים בראי. ומחמת זה ירי ואברי בגדים מאד, ומעצם הקבדות נחלש רוח הדפק יותר, וכן חזרת חלילה. עד אשר מעצם הקבדות וחחלישות ואנטם הלב מנדר העצבות, כמעט שתצא נפשי חס ושלומם כי בפשע בגין ובין המות. רבונו של עולם, אתה ירעת את כל זה, אתה ידע את לבבי המר והגمرا, מרירות לבבי עד

גְּבָהִי שָׁמִים יַגֵּעַ, עַד אֲשֶׁר בָּשֵׁל כַּח הַסְּבָل, אֹוֵיל אַמְּפִי בַּיְלְדָתַנִּי,
אֹוֵיל יַעֲלֵל נֶפֶשִׁי, אֹוֵיל וּמָר לִי מִאָר. אֹוֵיל אַבְּזִי אֹוֵיל אַבְּזִי, אֲהָה יְהָה,
אֹי שָׁמִים הַפְּגִינוּ בַּעֲדֵי, מֶלֶא רְחָמִים חַמֵּל עַלִי, בַּי אַיִן יוֹדֵעַ בְּלֵל
אַיָּה לְהַתְּחִיל וּלְדָבָר, בַּי אַיְכָה אֲפִצָּה פֶּה וְאַיָּה אֲשָׁא עַזִּין, וְאַיָּה
יוֹכֵל עַבְדָּךְ אֲדוֹנִי זֶה לְדָבָר עַם אֲדוֹנִי זֶה, בַּי אַמְּנָה, חַטָּאתִי לִיהְוָה
אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל חַטָּאתִי עֲוֵיתִי פְּשֻׁעָתִי וְהַרְעָה בְּעִינֵיכְךָ עֲשִׂיתִי. בְּחַמֵּץ
לְשָׁנִים וּבְעַשְׁן לְעַיְנִים בַּן עֲשִׂיתִי לִי. בְּרוֹצֵחַ נְפָשָׁות בַּן חַיִתִי עַל
נֶפֶשִׁי, וְלֹא חַסְתִּי עַלִי בְּלֵל, אֹוֵיל חַיִם אֲשֶׁר עַבְרוּ עַלִי. אַבְּיִ
אָב הַרְחָמָן, אַבְּיִ אָב הַחַסְד, אַבְּיִ צָוֵרִי פָּדוּי וּנוֹאָלִי, יוֹצֵרִי וּעוֹשִׁי
וּבּוֹרָאי, אֱלֹהִי מַלְכִי וּקְדוּשִׁי, אֲשֶׁר אַתָּה חֹשֵׁב לְהִיטִּיב אַחֲרִיתִי,
לְמִרְדֵּני וּזְרֵני עַזָּה וְתְּחִבּוֹלה שָׁאוֹפה לְקַוְתָּה, בְּאַפָּן שָׁאוֹפה
לְתַשּׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בָּאָמָת, וְלֹא אָשׁוֹב עוֹד לְכַסְלָה לְעוֹלָם, בַּי
אַיִן יוֹדֵעַ שָׁוֹם תְּחִבּוֹלה בַּי אָמַם לְבָקֵשׁ אַתָּה שְׁתִּרְחָם עַלִי וְתַעֲזֵר
לִי וְתַכְפֵּת אֶת יָצֵרִי לְהַשְׁתַּעֲבֵד לְךָ בָּאָמָת:

וּבָנִי בְּרַחְמִיךְ חֲרָבִים לְאַנְחָה אַמְתִית מַעַמֵּק לְכַבִּי בָּאָמָת, בְּאַפָּן
שָׁאוֹפה עַלִי יְהִי אַנְחָתִי לְשׁוֹב לְחַחִיתָה וּלְהַבְּרוֹת אֶת הָרָות הַדְּפָק
הַקְּדָשָׁה שְׁבָלָבָבִי. וּיְשׁוֹב הָרָות הַדְּפָק וַיְלַךְ וַיְנַשֵּׁב בְּכָל הַאֲבָרִים
כָּסֶדֶר, וּבְפְרַט בְּהִידּוֹם, עַד אֲשֶׁר יַתְּקַנֵּנוּ וַיְתַהְרוּ יְהִי עַל יְהִי-זֶה.
וְאַוְפָה מַהְרָה לְתַקֵּן פָּגַם הַיְדִים, אַת בֶּל מַה שְׁפָגָמָתִי בַּיְדִי מַגְעָנוּרִי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אַוְפָה לְהִירִים וְלַשְּׁאָדִי לִיהְוָה אֶל עַלְיוֹן
כִּגְהָה שָׁמִים וְאָרֶץ. וְאַוְפָה לְקַיִם מִקְרָא שְׁבָתּוֹב, נְשָׁא לְבַבָּנו אֶל
כְּפִים אֶל אֶל בְּשָׁמִים. וְתוֹכְנִי לְהִיוֹת בְּשָׁמִיחָה תְּמִיד, וְלֹא יָבָא עַלִי
שָׁוֹם עַצְבּוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה בְּלֵל, וְאַוְפָה לְקַדְשָׁה וּפְתַּרְחָה בָּאָמָת.

וְלֹעֲלוֹת בְּכָל פָּעָם מַדְרֵגָא לְדָרְגָּא בְּקַרְשָׁה גְּדוֹלָה, עַד אֲשֶׁר אֲזֶבֶת
בְּכָח הַצָּדִיקִי אֲמֵת לְקַבֵּל דְּבוּרִים מִן הַשָּׁמִים. וְאֲזֶבֶת לִידְעָה וְלִהְבִּין
וְלֹהֶשֶׁגָּנֶת הַמְּחַלְקָת דְּקַרְשָׁה, לְדָרְעָת אֲשֶׁר בְּאֲמֵת אֵין זֶה מְחַלְקָת
בָּלֶל, רַק אַחֲבָה וְאַחֲתָה וּרְעוּת וְשָׁלוֹם גָּדוֹל וְעַצְוּם מְאָר, בַּי אַלְוָ
וְאַלְוָ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִים. וְתוֹדִיעָנִי אֶת דְּרַכְיכָה, וְתַזְבִּינִי לְהַתְּקַרְבָּ
וְלַחֲתַדְבָּק בְּיוֹתֵר לְהַצָּדִיקִים אֲמֹתִים שְׁחַלְכָה בְּמָותָם בְּכָל מָקוֹם:
אָבִינוּ מְלֵכָנוּ, אַתָּה יוֹדֵעַ שָׁאַי אָפֵשֶׂר לִי לְפִרְשָׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ
בְּשִׁלְמוֹת בְּשָׁוָם אַפְּנָן, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת בָּל אֲשֶׁר אָבְדָתִי עַד חַנְחָה
בְּעֻזּוֹנִי הַרְבִּים. מְלָא רְחִמָּמִים אָמֵר לְאַרוֹתִי דִי, חַמְלָעַלִי בְּחַמְלָתָךְ
הַגְּדוֹלָה, וְבָנִי נָא לְתַשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֵיךָ מְהֻרָה, וְתַזְנִי לִי פְּרָנְסָתִי
מְאַתָּךְ קָדָם שְׁאָצְטָרָה, וְהַצִּילָנִי מְהֻובָּזָה וְהַלְּאוֹת:

רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, הַצִּילָנִי מְעַזְבָּזִים יָדִים, הַצִּילָנִי נָא מְטַרְדָת
הַפְּרָגָנָה, נְחַמְנוּ נָא בְּזָכוֹת הַצָּדִיקִים אֲמֹתִים, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת
מְשִׁיחָךְ צְדָקָנוּ, וַיְקִים מְקָרָא שְׁבָתוֹב, זֶה יְנַחֲמָנוּ מִפְּעָשָׁנוּ וּמִעַזְבָּזָנוּ
יָדִינוּ. עַזְרָנוּ עַזְרָנוּ חַנְנוּ חַנְנוּ, פָנָה אַלְיָנוּ וְהַזִּיעָנוּ וְאֶל תִּסְתַּר
פָנֵיךָ מְפָנָנוּ, פָנָה אַלְיָנוּ וְחַנְנָנוּ תָנָךְ לְעַבְדָךְ וְהַזִּיעָה לְבָנָן אֲמֹתָה.
עָשָׂה עַמִּי אֶת לְטוֹבָה וַיַּרְאָו שׂוֹנָאִי וַיְבּוֹשָׁוּ בַי אַתָּה יְתֹהֶה עַזְרָתָנוּ
וְנְחַמְתָּנוּ, אָמֵן וְאָמֵן:

— נו —

יְהֹוָה אֱלֹהִי אַתָּה אַרְוֹמָטָךְ אֲזֶה שְׁמֶךָ בַי עֲשִׂית פָּלָא עַצּוֹת
מְרֹחֵק אָמִינה אָמֵן, בַי בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בָנו מִבְּלַי הַעֲמִים
וּרְומַמְתָנוּ מִבְּלַי הַלְּשׁוֹנוֹת וְקַדְשָׁתָנוּ בְמִצּוֹתִיךְ וּקְרַבְתָנוּ מְלֵכָנוּ

לעבזרתך, ותתן לנו יהוה אלְהינוּ את תורתך הקדושה, תורה
שכתבת ותורה שבעל-פה, יצוית עלינו להאמין בצדיקיך וחכמיך
האמתאים, ולהתקרב אליהם ולהתדרך בהם ולקיים דבריהם בכל
היוicia מפיהם נעשה, כמו שבתוב, לא תסור מן הךבר אשר יגידו
לך ימין ושםאל:

ובכן יהירצון מלפנייך יהוה אלְהינוּ ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אליהו יצחק ואלהי יעקב, שתטהר ותקבע אמונהך הקדושה בלבנו
ובלב כל עםך בית ישראל, ותזכנו לאמונה חכמים בתכליות
השלמות באמתו. ונופח להאמין באמת בחכמים אמתאים
הקדשה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליךם ולשתות
בצמא את דבריהם, ולילך בכל הדרכך אשר ירו אותנו, ולא
נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילנו מהתנוגות, שלא ימצא
בי ובzureי ובכל גרע עמד בית ישראל, שום צד התנוגות לשום
חכם אמתי דקדשה, ולא נגר שום אדם כשר שביעולם. מכל שבן
שלא אוזיל בהם חם ושלום, רק איזכה לנים דברי הצדיקים
וחכמים אמתאים, ולאחו בדרביים ולהאמין בהם באמונה
שלמה באמת. וכל מה שפונמי באמונה חכמים מנוערי עד
היום הזה וולולתי בכבודם, ועל-ידי זה פונמי בכלליות תורתך
הקדשה אשר כליה נסירה ביד החכמים אמתאים לדזרשה לכל
חכאייהם, ועל-ידי זה פונמי בהמלאים הקדושים הנברים
ברבר יהוה על-ידי אותיות התורה הקדשה, ועברתי על לאו
دلא תסור, והפרתי כמה הידים מן המלאכים הקדושים, שהם
יד ימין ייד שמאל, אשר על ידם היו המלאכים מקבלים השפע

מלמעלה, והיו מושפעים לכל העשבים וכל הדברים שבעולם. ועל-ידי פגס אמונה חכמים נסתלקו ידי הפלאכים, עד אשר אין להם כח לקבל ולהשفع, ועל-ידי זה אי אפשר לקבל רפואה, ונרמננו חס ושלום מכה אשר לא בתובה בתורה, מכה שאין לה רפואה. אנחנו יהוה ברוח הקודש הרבה, תמהל ותסלח ותכפר לי ולכל עמד בית ישראל על כל הטעמים האלה שפנמנו באמונה חכמים הקדושים. כי אתה יורע את תעלומות לבני, כי לא במרד ובמעל פגמוני בזה, כי אם מהמת עכירות דעתנו ומעות רדיותנו. אנחנו יהוה, יבנו מעטה ברוח הקודש לתקן כל זה, באפן שנזוכה מעטה לאמונה חכמים בתכליית השלמות באמת ברצונך הטוב. כי אתה יורע יהזה אלהינו, גצל חילישותנו בעת הזאת, ואין לנו שום סמיכה כי אם על החכמים והצדיקים האמתיים, על בן יבנו להאמין בכל החכמים והצדיקים והכשרים אמתיים,itolli ledaber shom davor negd bevord chas v'shalom,толילו לבוט שום בר ישראל שביעולם. חום וחנון וחמל נא علينا, ונוצר לשוננו מרע ושפטנו מדבר מרים. ועוזנו והושענו שנזוכה להקים את האמונה הנפלאה, ונזוכה לתקן אמונה חכמים בשלמות באמת, ועל-ידי זה תחויר ותתן כח הידים להפלאכים הקדושים לקבל ולהשفع לכל העשבים וכל הדברים שביעולם, ותשלח רפואה שלמה לכל מכותינו בגוף ונפש בנשימות ורוחניות, רפאנו יהוה ונרפא הוושענו ונושעה כי תחולתנו אתה:

ובכן תעירני ברוח הקודש הרבה שזוכה להתקדש בקדשתך העליונה, וגינעני מורתה לכרישה ופרישות באמת, ואזוכה לאחן

בדרך אבותינו הקדושים, לדור גדרים ולקימים מיד בשביל רצונך הטוב, כדי לנצח על ידי הגדרים לךרשה ופרישות באממת. ואזוכה לעלות למקום הנדר שהוא פליות חכמה, ועל-יריזה תעוזני להביר מעלה וקדשת החקמים האמתיים, עד שאזוכה לאומנות חকמים בשלמות, ועל-יריזה תנובני לעלות ולהפצל באור האבות, ויתנוצנו בי אור האבות אברם יצחק ויעקב:

לשבת-קדש

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעוזני ותושיעני ותונני לענן שבת בשלמות באממת, ואזוכה לקלב שבחות בקדשה גודלה ובשמחה ושמחה וחיה רבה ועצמה. ולהתענג על יהוה בשבת קדרה בכל מני ענוג, ולהרבות בסעדת שבת בכל מני מעذגים בקדשה ובחרוה גודלה, ולא יהיה אצל שום קפרא על הוצאות שבחות וימים טובים. תערד לפני שלחן גדר צורי דשנת בשמן ראש כיוסי רזיה. ותתנני מתחך ברוחמים הרבים, שתעוזני ותושיעני ותונני מהרה לאכילה דקדשה, שייהי אכילה תמיד בקדשה גודלה בבחינת ענן שבת, ועל-יריזה אזוכה ברוחםיך להכני ולחשפיל ולשבר ולבלט כל השנאים והאויבים להשבית אויב ומתקنم, וכל החקמים עליינו לרעה כלם יברעו ויפלו, ותבר עצחים ותכלקל מחשبات מהרה. ותונני לרעת באממת איך להתנהג בעניני תעניות, כי אני יודע כלל איך להתנהג בזוה כי אם עלייך לבר אני סומך עצמי באממת, שתדריכני באממת ותלמדני איך להתנהג בעניני תעניות, וברצונך אעשה:

ובכן תרחים עלי אביך רחמן, טוב ומטיב לכל, ותעוזני ותושענני שאזוכה מהרה לשבר ולבטל ממדת הטעם ממי. ותצילני מן הטעם וממן האכזריות וממן הקפדות, ולא אכבעום לעולם ולא אקפיד על שום דבר ולא על שם אדם שבעולם, רק אזוכה ברוחך לחיות טוב ומטיב לכל. ועל-ידי זה תצילני ברוחך הרבה מכם מכל מיני שונאים ומתקטרנים, שלא יהיה להם שם בכה להלין ולקטרן עלי כל:

רבותנו של עולם, הצלני מיד אויבי ומרודפי. הצלני נא מיד אחוי מיד עשו כי יראו אנכי אותו פון יבוא והכני אם על בנים. אתה אמרת היטיב עטף ושמתי את ורעה בחול הים אשר לא יספר מרבי. חוסה עלי ברבך רחמה, חוסה על נפשי האמללה מאר, העיפה והגעה מאר, אשר אבד מנות מימי אין דרש לנפשי. כי אתה יודע בפה שונאים ואויבים ומתקטרנים עומדים עלינו בכל עת. והנני מורה ומורתה כי אני בעצמי החיב, ואני סבורי בנפשי כל זה, ועורחתי אותם על-ידי מעשי הרים וחטאיהם שעונתי ופשי העצומים מאר. ולא רוי לי בכל זה, כי אם עוד הוסיף חטא על פשע, ולא נזהרתי ולא שמרתי עצמי מASH הרעה של הטעם, עד אשר נבער כי אש הטעם בפה ובפה פעים בעלי מספר. ועל-ידי עז הנדול הזה של הטעם עורחתי המתקטרן והשונא הנדול שהוא עשו איש שעיר, ועל ידו נתעוזרו בפה ובפה מתקטרנים ומלשינים ושונאים עליינו, עד אשר רבו במני רבוי השונאים והאויבים מאר, עד אשר אני יודע כלל מה לעשות, ואני יודע להיכן לברוח מפניהם, כי רבים כמו עלי, רבים מאר,

וְפָעֻרוּ פִיהֶם לְבַلִּי חַק. פָצֹו עָלֵינוּ פִיהֶם, אָמְרוּ בְלָעָנוּ. מַיִוְתֵן לֵי
אֲכָר כִּיוֹנָה אֲעוֹפָה וְאֲשָׁבָנָה. הַגָּה אֲרָחִיק נַדְדָא אַלְיָין בְּמַדְבָּר סָלָה.
אֲחִישָׁה מַפְלָט לֵי מִרְוחַ סָעה מִסְעָר. צַעַק לְבֵי אַל יְהוָה, אַל אַתָּנוּ
פָוִגַת לֵי אַל תַּהֲזֹם בְּתַעֲנִית

רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, כִּבְרָר סְדָרָתִי כִּמְהַתְּחִנּוֹת וּבְקָשׁוֹת, וּכִבְרָר
פְּרַשְׁתִּי כֶל שִׁיחָתִי לְפָנֵיךְ כֶל אֲשֶׁר מַצְאָה יְדֵי לְדִבָּר. וְאָם אַמְנָם
לְפִי עַצְםָ פָּנָמִי הַמְּרַבִּים מַאַד, עֲדָן לֹא הַתְּחִלָתִי לְדִבָּר כָּלְל, אֲכָל
אַיִן אֲתִי יוֹדֵעַ עד מַה לְדִבָּר יוֹתָר, וְגַם אַיִן לֵי שָׁוָם עַזָּה וְתִקְוָה
אַחֲרַת כִּי אָם תִּפְלָה וְתִתְחִנּוֹת עַזְעָנִי בַּי עַלְיךְ נְשָׁעֵנִתִי, קָרְבָּה אֶל
נְפָשִׁי נְאָלָה לְמַעַן אֲוֹבִי פְּרָנִי. יְהוָה נָחָנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׂוֹרְרִי
הַיִּשְׁרָאֵל לְפָנֵיכְךָ. חֹסֵם וְחַמֵּל עַלְיךְ מַלְאָ רְחִמָּם, חֹסֵם וְרַחֲםָ עַלְיךְ
מַלְאָ חֶסֶד מַלְאָ טּוֹב מַלְאָ רְצֹוֹן, יְהָמוּ וַיְכִמְרוּ הַמּוֹן מַעַיךְ וּרְחַמְמִיךְ
עַלְיךְ, עַל גְּרָדָף בְּמַוְנִי, עַל חִסְרָ דְּעָה חִסְרָ עַזָּה בְּמַוְנִי. הַשְׁעִירָה
אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ, הַשְׁעִירָה מַלְאָ יְשׁוּוּת וְהַצְלָות, עַשְ׈ה מַה שְׁתַּعֲשֶׂה
בְּרְחַמִּיךְ הַגְּדוֹלִים, בָּאָפָן שָׁאוּבָה לְשׁוֹבָא אַלְיךְ בְּאֶמֶת וּבְלֹבֶשׁ שָׁלָם.
וְתַגְעַר בְּכָל הַפְּסִטְנִים וְהַמְּקַטְרִגִּים עַלְיךְ, וְתַצְלִינִי מִיד כֶּל אֲוֹבִי
וּמְרוֹדֵפִי, וְתַמְלִט נְפָשִׁי מִיד כֶּל מִינִי שׁוֹגָנִים וְאוֹבִים בְּגַשְׁמִוֹת
וּרוֹחֲנִיות:

רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כֶל לְבָבֵי, מַה אָמֵר לְפָנֵיךְ יוֹשֵׁב
מַרְזָום וּמַה אָסְפֵר לְפָנֵיךְ שָׁזָן שְׁחָקִים הַלְאָכֶל הַגְּסָתרֹות וְהַגְּנוֹלֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִיזָן עַולְם וְתַעֲלוֹמוֹת סְתִרְיָה כֶל חַי, אַתָּה
חוֹפֵשׁ כֶל חַדְרִי בְּטוּן וּבוֹחֵן בְּלִיּוֹת וְלִב, אַיִן דָבָר גַּעַלְמָמָה וְאַיִן
גְּסָתָר מִנְגָד עִינִיךְ. טּוֹב וּמְטִיב לְכָל, שְׁבָעָנִי מַטּוֹבָה וּוּבָנִי לְהִיוֹת

טוב לכל. ותכפר ותמחל ותסלח לי על כל החטאיהם והעונות והפשעים, ועל כל הפגמים והקלוקלים שגראמתי עלי יידי עזן הפעם. ותרחם עלי מעתה ותחמל עלי בחרמתך הנדרולה, ותטיב לי מטוקב האמתתי, ותהי עמי תמיד. ותצלני מעתה מן הפעם וממן הקפירות, שלא אבעום ולא אקפיד אפלו בלבבי על שום אדם ולא על שום דבר شبולם, ולא אבא לידי בעם וקפות ליעולם.

ותאריר עלי באור פניך, ותצואה ברוחך להחויר לי המchein רקדשה שנסתלקו ממנה עלי יידי עזן הפעם, ותמשיך עלי צלים אלהים או ר פנוי מלך חיים. ותתנוני שתהייה אכילתך בקדשה גדרולה תמיד בבחינת ענוג שבת, עד שלא יהיה לך סטרא אחרא שום חלק מאכילתך. ואזוכה להכני ערכך לפנוי המטה, ויתגבר המטה והשלל רקדשה על הכאב הכאב, ולא יהיה שום שליטה וטמלה להכאב כלל, רק כל המטלה והשליטה יהיה להמוח שלי, עד אשר אזוכה שיאיר בפני צלים אלהים, ואזוכה להיות בגדר האדים רקדשה. ותערני ותושיעני להכני ולשבר ולבטל ממנה ממדת הבהמות, ואזוכה לצאת מבהמה לאדם, עד אשר עלי יידי היה מזראי על כל חיית הארץ ועל כל השונאים, כמו שפטוב, ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיית הארץ. ותגרש מפניינו כל האויבים וכל השונאיםشبולם, ותקים בנו מקרא שפטוב, וכתחותי ממנה צריו ומשנאו אנוג. הארץ פניך על עבדך הוושענני בחסךך. פניך האר בעבדך ולמורי את חקיך:

וְתוֹכֶנִי בָּרְחוּמֵיכָה רַבִּים לְהַרְבּוֹת בָּאֲדָקָה, וְאוֹכֶחֶת לְפֹזֶר אֶדְקָה
הַרְבָּה לְעָנְגִים הַגְּנוּגִים הַרְבָּה, וְעַל־יְדֵיכָה יִתְרַבֵּה הַשְׁלָוָם בְּעוֹלָם.
וְנוֹכֶחֶת לְשָׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת בָּאֲמָת, לְשָׁלוֹם שִׁישׁ לוֹ פָּה וּדְבָרָה, שִׁיחָה
שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחַבְרוֹ, וַיְדַבְּרוּ יְחִידָה בְּאֶחָדָה וְשָׁלוֹם דְּבָרִי אֲמָת
בָּאֲדָקָה, וַיְעוֹזֵר כָּל אֶחָד אֶת חַבְרוֹ לְעַזְבוֹדָתָה וְלִירָאָתָה. וַיִּתְמַהֵר
וַתִּחְיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתַבִּיאָ לְנוּ אֶת מִשְׁיחָ אֶדְקָנוּ, וַתִּכְנַעַן וַתִּשְׁבַּר
וַתִּמְגַר וַתִּכְלַחְךָ אֶת שַׁעַר שֶׁל אָרָם נִפְילָה אַחֲרָ נִפְילָה וַיַּפְלוּ וְלֹא
יָקוּמוּ, הַמָּה יִכְרֻעַו וַיַּפְלוּ וְאַנְחָנוּ נְקָום וְנִתְעֹזֶד, וַיִּשְׁבַּן יִשְׂרָאֵל
בְּطָח בָּדָד. וְתַשִּׁים שָׁלוֹם בֵּין כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְטוֹב יְהִי
בְּעִינֵיךְ לְבָרְכָנוּ וְלִבְרָךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה
בְּשָׁלוֹם כָּה טוֹב. וַיַּקְרִים מִקְרָא שְׁפָטוֹב, שָׁלוֹם רַב לְאֹהֶבֶי תּוֹרַתְךָ
וְאַיִן לָמוּ מִכְשָׁול. יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילָד שָׁלוֹם בְּאַרְמָנוֹתֶיךָ. וּכָל בְּגִינֵיךְ
לְטוֹרִי יְהֹוָה וּרְבָ שָׁלוֹם בְּגִינֵיךְ. לְמַעַן אֲחֵי וּרְעֵי אַדְבָרָה נָא שָׁלוֹם
בָּה. לְמַעַן בֵּית יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אַבְקָשָׁה טוֹב לְהָ. יְהֹוָה עַז לְעַמּוּ יִתְהַן
יְהֹוָה יִבְרָךְ אֶת עַמּוּ בְּשָׁלוֹם. יְהֹוָה לְרַצְוֹן אָמְרִי פִי וְהַנִּזְון לְבִי לְפִנֵּיךְ
יְהֹוָה צָוֵר וְנוֹאָלֵי:

— נח —

יְהֹוָה רַצְוֹן מִלְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַחְנוּן לְאָדָם
דְּעַת. שְׁתַחַגְנִי בָּרְחוּמֵיכָה רַבִּים, וְתַשְׁפִיעַ עַלְיִ חַכְמָה בֵּיןָה וְדָרַעַת
מְאַתָּה, וְתוֹכֶנִי לְדָעַת שָׁלוֹם דְּקָרְשָׁה, עַד שִׁיחָה לִי כְּהֵן עַל־יְדֵי
שִׁלְמוֹת הַדָּעַת לְהַמִּשְׁיק הַשְׁלָשָׁה הַשְׁפָעוֹת, שָׁהַם, אֲכִילָה וְשַׁתִּיה
וּמְלֻפּוֹשִׁים, שָׁהַם כְּלֹוְלִים בְּדָרַעַת הַתּוֹרָה. וְתַעֲזַרְנִי וְתוֹכֶנִי שִׁיחָה
דְּעַתִּי נִכְלָל בְּהַשְׁלָשָׁה אֲבוֹת, אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאוֹכֶחֶת לְתּוֹרָת

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת נָח תַּלְוִי

חסד ללמוד תורה על מנת ללמדה, ולהכנים דעת הקדשה בחברים
ותלמידים, ולקנות נפשות רבות להכנים מחת בנפי השכינה,
ולקרבם באמת לעבדותך. ותשפיע עלייראת שמים יראת חטא,
ואוכחה שתיה יראתי קודמת לחכמתך. ותמשיך עלי שפע החן
וחחסך, ותהי עם פי בעית חטפי ודבורי עם בני אדם לךרכם
אליך. ותעוררני שאוכחה לידע ולדעתך איך להוציא חכמתך, שייחיו
רבוני דברי חן ותפארת, ולא יהיו גבויים, יהיו דברי ערבים
לשומעיהם באfon שיתקלו דברי בעניין כל, ויתעוררנו כלום
לעבדותך באמת עליירדי דבורי שתובני לדבר בקדשה גודלה,
דבורים יפים ונאים באמת לאמתו, דבר דבר על אפנינו ברצונך:

הטוב:

ובכן טובני ברחמייך הרבהם, בזכות שלשת אבותינו אברהם
 יצחק ויעקב, ובכח משה רבנו עליו השלום, בזכות כל האדיקים
האמתיים. ותעוררני ותושיעני מעתה שאוכחה לשמרות הברית
באמת בקדשה ובטהרה גודלה. ותעורר רחמי האדיקים האמתיים
שירחמו علينا על חלoshi כה במננו, וילחמו בעדרנו ויבנוו וישברו
ויפילו ויבטלו כל הזרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמןנו בכל
עת, ויבגינו ויכלו ויבטלו קלהפת עמלק שהוא פנים הברית, מפני
ומעל כל עמד בית ישראל:

רבונו של עולם, עשה למען שמה, ועורני מעתה שאוכחה
להתחכם בחכמה אמתית ולחום על נפשי באמת להציל את
עצמך מבאר שחת מן השאול תחתיתך. ותהי לי נפשי לשלל
למלטה מעונשים קשים ומריים חם ושלום, למלטה מהרפות

ובושות גדוֹלָות. וְלֹכֶשֶׁר עַצְמִי בְּקַשֵּׁר אֲפִימִז וְחֻזָּק אֱלֵיךְ בָּאָמֶת, וְאַמְּהָר לְמַלְט נֶפֶשִׁי. וְאַגְּזַל בָּצְבִּי מִיד וּבְצְפּוֹר מִפְּחַי קַוְשָׁה. מְלָא רְחַמִּים, חֹסֶה עַלְיִךְ בָּרְבָּרְחַמִּיךְ מִידָּךְ בָּרְבָּרְחַמִּיךְ חַנִּינְתִּיךְ בָּרְבָּרְחַמִּיךְ יְשֻׁעָתָךְ. וְזַבְּנֵי לְשִׁמְירַת הַבְּרִית בָּאָמֶת, וְחַנְנֵי מְאַתְּךָ תְּכַמָּה בַּנְּחָה וְרַדְעַת דְּקַרְבָּה, חַכְמָה הַטוֹּבָה מִכְלֵי קַרְבָּה, חַכְמָה אֲמַתִּית שְׁאֹזֶבֶת לְהַגְּזַל עַל יְדֶה מִפְּחַי יוֹקְשִׁים. וְאַחֲמָל וְאַחֲוָם וְאַרְחָם עַל עַצְמֵי מַעַתָּה, וְלֹא אָלֵךְ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירֹת לְבִי הָרָע. וְאַתָּה תְּהִיחָה בְּעַזְרָנוּ תָּמִיד. וְהַזִּדְיקִים אֲמַתִּים יְלַחֵמו לְפִנֵּינוּ, עַד שְׁזַבְּבָה בְּכָחָם לְבַטְלָה קָלְפָת עַמְּלָק, לְמַחוֹת שְׁמוֹ וּזְכְרוֹן מִן הָעוֹלָם, וְלְבַטְלָל פָּנָם הַפְּרִיט, מִמְּנוּ וּמִזְרָעָנוּ וּמִכְלָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

לשבת-קדושים

וּבָכֶן תַּזְבִּנִי בְּרְחַמִּיךְ הַרְבִּים, לְתַדֵּשׁ חַדּוֹשֵׁין דְּאוּרִיָּתָא בְּשַׁבָּת עַל חַד תְּרִין, חַדּוֹשֵׁין אֲמַתִּים דְּקַרְבָּה, חַדּוֹשֵׁין שְׁיִהּוּ לְנַחַת וּלְרָצֹן לְפִנֵּיה. וְזַבְּבָה לְהַשְּׁפֵיעַ לְחַם מִשְׁנָה בֵּיּוֹם הַשְּׁבָת שְׁהָוָא מִשְׁנָה תֹּרְהָה. וְתוֹבְנוּ לְשִׁפְעָה כְּפּוֹלָה, לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעָה כְּפּוֹלָה מִשְׁנָה תֹּרְהָה בֵּיּוֹם הַשְּׁבָת קָדְשָׁה, וּעֲלֵיְידִי קָדְשָׁת שְׁבָת יְהִיה נִמְשָׁךְ הַשִּׁפְעָה לְכָל הָעוֹלָמָות. וְתַעֲזִירָנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ לְקַבֵּל שְׁבָת קָדְשָׁה בְּשָׁמָחָה גְדוֹלָה, בְּיוֹרָה וְאַהֲבָה וּבְקָדְשָׁה וּטְהָרָה גְדוֹלָה, וּלְעַנְגֵן אֶת הַשְּׁבָת בְּכָל מִינִי עָנֵג. וּעֲלֵיְידִי קָדְשָׁת שְׁבָת יְהִיה נִמְשָׁךְ רְפּוֹאָת הַגְּנָפֶשׁ וּרְפּוֹאָת הַגּוֹף לְנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. וְתַרְפְּאָנוּ מִכְלָל מִכְאֹבֵינוּ וּמִכְלָל תְּחִלוֹאינוּ וְתַעַלְהָ רְפּוֹאָה שְׁלָמָה לְכָל מִכְוֹתֵינוּ וּבְכָרְפּוֹת לְחַזּוֹלָה פָּלוֹנִי בֵּן פָּלוֹנִית וּכְיוֹן. אֶל נָא רְפָא נָא לְנוּ, בַּי אַתָּה יְדַעַת אֶת מִכְאֹבֵינוּ בְּגַ�וְן וּגְנָפֶשׁ. רְפָאָנוּ יְהָוה וּנְרְפָא הַוְשִׁיעָנוּ וּנְנוּשָׁעָה בַּי תְּהִלֵּתֵנוּ אַתָּה. וְתַמְשִׁיךְ

עלינו על-ידי קדשת שבת, הארת התשובה עלאה, ונזקה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת, ותוננו לתשובה מהבה ברכזוך הטוב:

וְתִמְשִׁיךְ חֹן וְחַסְדָּךְ וְהַדָּר וְתִפְאָרָת עַל כָּל כְּשָׂרֵי הַדָּזֶר
הָאֲמָתִיִּם, וְתַתְנוּ לָהֶם חֹן וְחַסְדָּךְ וְרַחֲמִים בְּעֵינֵיכֶם וּבְעֵינִי כָּל רֹאָם,
וְתַרְפְּאָם מִכֶּל תְּחִילָה יָהָם וּמִכֶּל מַכְאֹבָה יָהָם, וַיהֲיוֹ מַכְבָּדִים בְּעֵינֵיכֶם
הַבְּרִירֹת, וּכֶל אַחֲר אַחֲר לְפִי בְּשָׁרוֹתוֹ בָּן יַקְבֵּל יְפִי וְהַדָּר וִיתְנַדֵּל
בְּעֵינֵי הַבְּרִירֹת, וּעֲלֵיכֶם יְהִי נָעֵשָׂה אַצְלָם כָּלִי וְצִיוֹן לִקְבֵּל
בְּתוֹכָם מִשְׁנָה תֹּרֶה, חַדּוֹשִׁין דָּאוּרִיתָא לְחַדּוֹשׁ בְּשַׁבְּתָה חַדּוֹשִׁי
תֹּרֶה בְּכַפְלִים:

וְתִרְחַם עַלינוּ וְתַעֲזֵר לָנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הָרַבִּים, וְתִשְׁמַרֵּנוּ שֶׁלָּא
נְהִי נְכָשָׁלים בְּגָנוֹת חַס וּשְׁלוֹם, וּנוֹזֵה לְהָרְגִישׁ שְׁפָלוֹתֵינוּ בְּכָל
הָאָבָרִים תָּמִיד, וְתַשְׁפֵּיעַ עַלינוּ מַאֲתָךְ חִכָּה דָעַה בֵּינָה וְהַשְּׁפֵל,
בָּאָפָן שְׁנוּכֵל לְהַפֵּיק דָרְכֵי חָעֵנָה בְּאֶמֶת בְּלִי שְׁטוֹתִים וּשְׁקָרִים,
עַד שְׁנַזְבֵּחַ לְעֵנָה שְׁלִמָה בְּאֶמֶת לְאֶמֶת. וְתַזְשִׁיעַנוּ בְּרַחֲמֵיךְ
הָרַבִּים, וְתִשְׁמַר אֶת פִּינוּ מִלְשׁוֹן הָרָע וּרְכִילּוֹת וּמִכְלָל מִינִי דָבָרִים
פָּנוּמִים, שֶׁלָּא יֵצֵא מִתּוֹךְ פִּינוּ שֻׁום דָבָר רָע עַל שַׁוְּם בָּר יִשְׂרָאֵל
שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא שַׁוְּם דָבָר פָּנוּם בְּלָל:

אֱלֹהִי, נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מַרְעֵה וּשְׁפַתִּי מַרְבֵּר מַרְמִיחָה. וְתַהֲיוֹ בְּעַזְרָנוּ
שֶׁלָּא יוֹיקֵן לָנוּ פָנָם הַדָּבָר וְהַלְשׁוֹן הָרָע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁלָּא
נְהִי נְלָבָדים בְּגָנוֹם עַל-יְדֵי חַטָּאת פִּיהם חַס וּשְׁלוֹם. וּמְעַתָּה
תַעֲזֵר לָנוּ וְלִכְלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁנַחַתָּה נְשָׁמָרִים מִפְנֵם הַדָּבָר, וּנוֹזֵה בְּלָנוּ

לכדש את פינו תמיד בקדשה גדולה, ותשמרנו מגאות ונדרות,
ותעללה אֶת השכינה מגלוֹתָה אשר ירדת בגולות גדוֹל עלי-ידי פנים
הגאונה הבא עלי-ידי עזון לשון הרע חס ושלום. רחם עליינו למען
שמע ועזרנו מעטה לתקן כל זה, ותשמרנו ואתzielנו מעטה מעון
לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פנים הרبور, ונזכה לכדש
את דבר פינו בכל מיני קדשות, ועל-ידי-זה נזכה לקבל הארת
שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות. ותציל אותנו מכל
מיני גנות ונגבות גנסות הרוח, ותויבנו לענוה אמתית בשלמות.
ונזכה לחיים אמתיים, חיים דקדשה, ולרפואה שלמה בנוף
ונפש, ולהשובה שלמה מהבהה הנמשך מקדשת שבת קדש.
ותשבענו מטוּבך ותויבנו לפעם פעעם קדשת שבת המתייה את כל
העולם, כאמור, טועמה חיים זכו. ותשפיע עלינו חיים ארבעים
חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנזכה בהם לسور
מרע לנו. ולשוב בתשובה שלמה באמת. ולעבד אותה באמת
ובכל שלום ובנעוה אמתית כלימי חיינו אנחנו וורענו מעטה ועד
עולם, עד שנזכה לחיים נצחים, ליום שבתו ומנוחה לחיי
העולם, אמן נצח סלה ועד:

— ט —

אשר שומר משפט עויה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון
בסאך חסד ואמת יקדמו פניך. רבונו של עולם, מלא רחמים,
אהוב משפט. ובני ברוחם הרים למשפט דקדשה, שאזכה
למשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב
דרבי ולישב דעתך היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על

העבר הנו על העתיד. עד שאוכבה להוציא משפטו לאור, לברר לי דרך ישרה שאלה בה, באפן שאוכבה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא אינגע לרייך ולא אלד לבדהה. ולא אטחה מון המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי חס ושלום, רק אוכבה לשפט ולדון את כל עסקני ומעשי באמת לאמתנו, למגן אוכבה לשוב אליך באמת ברצונך הטוב, במשפטיך חינני, ואשمرة עדות פיך. חום וחמל עלי בחסדריך העזומים, ותונبني שיחיה יוצר הטוב שופטי, ואוכבה להתבזבז בכל יום ולהסתבל על עצמי היטב היטב, ולרחם עלי, ולהשפט בעצמי על כל הפעשים אשר עשית מעורי עד היום הזה, ולהשכ卜 עצות ותחבות, איך למלט נפשי מני שחחת, ולקבב עלי קבלה חכמה לבב שלם באמת, לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמייה, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדור וחזק מאד אליך באמת ברצונך הטוב, עד שאוכבה עליך התלהבות הלב לכלות ולשרוף ולבר כל הרע שנאהו بي, הן הרע שנאהו בי עליך מעשיך הרעים, הן הרע שנאהו בי עליך אחרים, שאני עוסק לדבר עליהם ביראת שמים לקרים לעבודתך, כאשר גורת עליינו עליך חכמיך הקדושים,ichel אחד מישראל מחייב להשתדל לקרב בניי אדם לעבודתך, כי כל ישראל ערבים זה בזה, אבל אתה יודע רבוי המניעות שיש על זה, ונדרל התגורות הרע שמתגורה בזה האיש החוסק לקרב המקרים חס ושלום, להטות לבבו חס ושלום מהשם יתברך:

על-כן באתי לפניך להפיל תחגתי מול קדשך, שתרחם עליינו

ברוחםיך הربים, ותחמל עליינו בחרמלהך הנדרלה, ותשפייע עלינו חכמה ובינה ורעת דקדשה, נטשך עליינו מעין חכמה היוצא מבית יהוה. ותוננו למשפט דקדשה, ולכלבל דברינו במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הארץ של כל הרוחקים המשפטקרים לעבודתך על ידינו, ויהיה לנו כח להחויר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניה, ולקrab נפשות רבות לעבודתך באמת ולבנות מהם היכל הקודש, לנידול ולרומים ולנשא ולהעלות כבודך הנדרול על ידם, כי זה עקר כבודך בשחרוחקים מתקראבים לעבודתך, כמו שבתו, גם על כל גוים יהוה על השמים בבודו. ולא יוזק לנו הארץ שליהם בכלל, רק נזקה להכנייע ולשרף ולבער הארץ מלגבנו עליידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב בהתלהבות גדוול וינשב על כסא המשפט, ויהיה נשרף כל הארץ לנמר, ולא יהיה שום כח לארע והקלפות להתאות חס ושלום, לא בלבבנו ולא בלב הנפשות המשפטרים לעבודתך ורוצים לשוב בתשובה שלמה לפניה. ונזקה שיתעורר כל העולם בלו לעבודתך באמת, ויעשו כלם אנרגה אחת לעשות רצונך בלב שלם. וישמעו רוחקים ויבאו ויבירו כח מלכotta, ויקים מקרה שבתו, וזהו (כל) הנשאר בציון והנוצר בירושלים קדוש יאמר לו כל הפתוח לחיים בירושלים. ויתבטל הארץ לנמרי. ותשיב שופטינו בכברא שוניה ויוציאנו בבחלה, ותמלך אטה יהוה לבך בחסד ובرحمים בגדיך ובמשפט. ויקים מקרה שבתו, וזהו לעולם ישב בונן למשפט בסאו. ויתבטל כל הקלפות וכל הפטרין אוחרניין מן העולם:

לשבת-קוזך

וַתָּזְבִּינוּ לְקַדְשָׁת שְׁבַת בְּשָׁלָמוֹת, וּלְלִידֵיהֶה תַּתְּנִזְנִזְנִי
בְּבִיתְךָ וּבְחוֹמֹתְךָ, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב, וַתְּתַתִּי לָהֶם בְּבִיטִי וּבְחוֹמֹתְךָ יַד
וּשְׁם טוֹב מַבְנִים וּמַבְנּוֹת שֵׁם עֹזֶל אָתָן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יָכַרְתָּ. וַתָּזְבִּינוּ
לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים חַרְבָּה, וַתְּתַתִּן לָנוּ חַכְמָה וּשְׁכָל דָּקָרְשָׁה, שְׁנִזְבָּחָה
לִידְעָה אַיִד לְדָבָר עַמְּכָל אֶחָד וְאֶחָד וְלְכָלְכָל דָּבָרָנוּ בְּמִשְׁפָט,
בָּאָפָן שֶׁלֹּא יַזְקִיקוּ לָהֶם דָּבָרֵינוּ, רַק יַעֲזְרוּ אֹתָם לְשָׁמֶךָ וּלְעַבְדָּתָךָ
בָּאָמָת, וַיָּטוּ לְבָבָם אַלְיךָ וַיָּשׁוּבוּ בָּלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיכָךְ:
ברצונך ה'טוֹב:

וַתָּזְבִּינוּ לָשֵׁם טוֹב וּתְגַדֵּיל שְׁמָנוּ עַד עֹזֶל, וַתַּרְחַם עַלְיוֹנוּ וַתִּשְׁמַר
אֹתָנוּ תִּמְדִיד מַעֲזָן הַבָּעַם, וְלֹא אֲכֻזָּס עַל שָׁוֹם דָּבָר וְלֹא עַל שָׁוֹם
אָדָם לְעוֹזֶל, וְלֹא אַטְרַף נֶפֶשִׁי בְּאֶפְיִים וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בִּידֵי אֶל
זֶר וְלֹא אַשְׁתַּחַווּ לְאֶל גַּבָּר, שְׂזִיה נִאֵר עַל הַכּוּעַם שַׁהְוָא בְּעַובֵּד
עַבְדָּה זֶרֶת. וַתִּשְׁמַרְנִי מִן הַבָּעַם וּמִן הַרְגֵּן וּמִן הַקְּפָדָנוֹת בַּתְּכִלָּת
הַשְּׁמִירָה, וַתִּמְחַל וַתִּסְלַח לִי וַתִּכְפֶּר לִי עַל כָּל מַה שְׁפַגְמָתִי גַּנְדָּךְ
עַלְיָדִי עַזְן הַכּוּם מַגְעוֹרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בַּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁמֶרֶת רָעָה
וְאַתָּה נִתְּחַזֵּה בְּנוּ מַגְעוֹרֵינוּ, עַד אֲשֶׁר אַפְּדָנוּ עַל יְדֵה מָה שָׁאָבְדָּנוּ
חוֹסֵם וְחַמֵּל עַלְיִי וְהַטִּיבָה עַמְּדִי בְּטוּבָה הַגָּדוֹל, וַזְבִּנִי לְהִיּוֹת טוֹב
לְכָל, וְלֹא חֹזֵם בְּמַדּוֹתִיךְ הַקְּדוּשָׁות אֲשֶׁר אַתָּה חָנוּן וְרַחֲם אֶרְךָ
אָפִים וּרְבָר חַסְד וְטוֹב וּמַטִּיב לְכָל. וְאַתָּה נִשְׁמַר מִבְּלִי מִינִי בְּעַם
וְקְפָדוֹת שֶׁלֹּא יַעֲלוּ וְלֹא יַבּוּא וְלֹא יַגְעִעוּ לְלִבְבֵי כָּלָל. וַתִּשְׁפַּע
עַלְיוֹנוּ שְׁפָעַ הַעֲשִׂירָה דָּקָרְשָׁה, וַתִּתְגַּדֵּל שְׁמָנוּנוּ וַנִּפְשְׁנָנוּ עַלְיָדֵיהֶה,
עַד שִׁתְּתַאוּ נֶפֶשׁוֹת רַבִּים לְהַכְּלָל בְּנֶפֶשׁנוּ וַיַּתְּקַרְבּוּ אַלְיךָ בָּאָמָת

על־ישראל, ותגדייל השם והנפש דCKERSHA עד עולם, ויקום מקראי
שכטוב, לשמה ולזכרכ תאות נפש:

ויתשמרנו ברחמייך מהרשיים שאסור לךרכם תחת בנפי
עבורהך, אשר הם יכולים להזירך חס ושלום את המקרכם
מפרעותך, ולא נעסק עמכם לךרכם כלל. כי אתה יודע כי אין
בנו דעת לידע את מי לבחר ולקרב ואת מי לרחך, רק עליך בלבד
אננו סומכים ונשענים, בהסרך עשה עמו וברצונך נעשה:

אבי שבשמי, מלא משאלותך ברחמים, זופני למשפט דCKERSHA,
למשפט עצמי בכל עת ברצונך הטוב, עד שיתעורר אש המשפט
וישרפ כל הרע הנאהו כי, ואזובה להיות כלו טוב באמת. ותעוררני
לקרב נשות רבים אליך ולנדל בבודך תפיה, וינחל שמה עד
עולם. ואזובה שיחיה לי חילק טוב בהיכל הקדש הנבנה על־ידי
עושי רצונך המקרכם רוחקים לעבורתך באמת, ותבנה עירך
ירושלים במחരה בימינו, תבנה ותבונן בנטשוות וברוחניות
עיר הקדש קרייה נאמנה מלאת משפט. ותבער ותשוף ותבלח
ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם, ויקום מירה מקראית שכטוב
בעת היא יקרו לירושלים בספא יהוה ונקוו אליך כל הגויים לשם
יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שרירותם לכם הרע. ונאמר,
ציון במשפט תפדה ושבייה באדרקה. ונזובה לשוב אליך באמת
ולהתעור אחרים בתשובה, ולא יזיק לנו לעבותתינו כל העסק
שנעסק לךרכם רוחקים לעborתך באמת, כי אתה יודע כי בונתיו
בזה לטוּבה, למשמעותך בלבד באמת:

חום ווחמל עלי, והבן צעריו ומגעלי לעשות רצונך בלבב שלם
תמק אשורוי במעגולותיך בל נמוטו פעמץ. נפשי ישובב ינחני
בגעלי אדק למען שמו. יהיו חסרכ יהזה עלינו באשר יחלנו לך.
יהי יהזה אלהינו עמו נאשך היה עם אבותינו אל יעננו ואל
ישנו. להטאות לבבינו אלו ללבת בכל דרכיו ולשמור מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר
התהננתי לפניו יהזה קרובים אל יהזה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביוומו. למען דעת כל
עמי הארץ כי יהזה הוא האלים אין עוד:

— ס —

יהזה שמעתי שמעך יראתי יהזה פועלך בקרוב שנים חייו
בקרב שנים תודיע ברנו רחם תוכור. יראה ורעד יבא כי ותבפני
פלצות, סמר מפחדך בשורי ומשפטיך יראתי. מי לא יראך
מלך הגנים כי לך אתה כי בכל חכמי הגנים ובכל מלכותם מאין
במו. אל גערץ בסוד קדושים ראה ונורא על כל סבביו. על בן
מפניו אbeh אתה בוגר מאמו:

רבונו של עולם, אל גדור ונורא, קדוש אתה ונורא שםך, אשר
יראהך ואימתך על כל שנאני שחוק ועל כל השופטים והאופנים
וחיות הקרעש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי
מעלה ודרי מטה, כלם ירעוז ויפחדון מאימת שםך. חום ווחמל
עלי בחרטת הגדולה, ותשפייך ותמשיך עלי יראתך הקדשה,
שאזכה להתריא ולפחויד וירעד מפני תמיד, בפחד וברען

נמליך עלינו, ונזוכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמה אברינו
ושס"ה גידינו, ותהי יראתך על פנינו לבתי נחטא שום חטא
יעזון כלל, לא בשוגג ולא בטעות מעטה ועד עולם. ויראה יהוה
תהי חופה עליינו תמיד באמות ובאמונה שלמה, עד שנזכה
על ידי יראת יהוה להאריך ולהגדיל ימינו להוסיפה בכל יום ובכל
עת ובכל שעה תוספות קדשה יתרה, ויהיו נתרחבי ונתארכין
ונתנו לנו כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספות קדשה בכל יום
ובכל עת ובכל שעה, עד שנזכה לאricsות ימים ושנים דקדשה
באמות ברצונך הטוב, ולא נבליה ימינו להבל חס ושלום, רק נזכה
לשמר את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורצעינו להוסיפה בכל
פעם תוספות קדשה מרביה על ידי יראת יהוה, ויקים לנו מקרא
שבתויב יראת יהוה התוסף ימים. ותרחם علينا ותראה בעניינו
ודחקנו, ובאר תרhibit לנו. כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו
ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתקלה, כי צר לנו
מאד מאד, ואין לנו יכולים להתחילה בשום עבירה לא תזה ולא
תפלה ולא צדקה ולא שם עובדא דקדשה. ובכל יום ויום יצרנו
מתגבר علينا חס ושלום, ומחייב علينا על עבורה מאד מאד
כל שעור וערה, ולוחץ אotton בחזקה, ומלבל את דעתנו ומיגע
ומענה את נפשנו ורוחנו ונשותינו, וסתם וסוגר כל השערדים
והשכילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאספנו חס ושלום בכלי
ענין וברזל, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נבשלנו ואין עוזר:

מלא רחמים, ארון כל, אתה בלבד ירעת את צרות לבניינו,
בי רע ומך, כי נגע עד הנפש. אתה ירעת את כל התלאה אשר

מצאתנו, ראה נא בעניינו וריבנה ריבנו, חום וرحم וחמל נא עליינו. תפנ אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, ותן לנו כח וגבורה בכל יום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת ועת, שנזכה תמיד לדוחות ולברesh ולבטל יצרנו הרע מקרבנו, ולקבל עליינו על מלכות שמים באהבה באמות בכל עת ובכל רגע. ולהאריך ימינו ושנותינו על-ידי ראת יהוה באמות, להוסיף קדשה וטהרה בכל שעה ושעה ובכל يوم ובכל שבוע ושבוע ובכל חדש וחידש ובכל שנה ושנה, עד שנזכה לאירועים ימים ושנים אמתים, לזכה ושכחה טובה דקדשה, ולא נאבד يوم אחר ולא שעה אחת מכל ימינו לעולם. באפן שנזכה בעת אשר תאספנו אליך בשלום, לבא ולעלות וראות לפניו עם כל ימינו ושנותינו, שייהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתרspect קדשה על קדשה, ולא נבוש ולא נקלם לעולם ועד:

ובכן תונبني ברחמיך הרים, ותשמרני ותצילני תמיד מבחן של שקר ומ הבל היפי, ולא אחמד ולא אתה זה בלבבי הבל יפי הנשים, ולא אסתפל עליהם, ולא אטור אחר לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכחוב, אל תחמד יפה בלבך, כי بعد אשכח ונכח עד בכיר לך:

אנא יהוה, חום וחמל עליינו במתנת תנם ונרכבת חסר, חמל עליינו ברחמיך הרים ברחמיך הגוזלים, ואל תעשה עבנו בחטאינו ואל תדרינו במעלינו. ובנו לסור מרע, הצלינו מרע בית, ובנו מעטה להיות שב ואל תעשה באמות. חמל על נפשנו הקדושה והצילנו מני שחת, הצלינו מטיט ואל אטבעה אנטילה משוגןאי ומפעמי

מים. אל תשטפנִי שבלת מים ואל תבלענִי מצולח ולא תאטר
עליך באך פיה. כי מה בצע ברמי ברדתי אל שחת היודע עפר
היגיד אמתך. כי אני יודע איך להזהר ולהשמר ממה שאני צരיך
להשמר, כי אם עליך לבד אני משליך את יחבי, הנני לפניה מלא
בושה ובכלפה, עשה עפי מה שתעשה ברחמיך הרבהם ובחסדייך
הגודלים, והחוירני בתשובה שלמה לפניה באמת. והצילני מפניהם
הברית ולא יבא עלי שום הרהור רע ולא שום מחשבה רעה כלל,
ותקדני בקדשתך העליונה תמיד. ותשمرני ותצילני תמיד
משקר החן והבל היפי, ותזבני שלא אנhone בעצמי שום חן של
שקר, לא בישיבה ולא בעמידה ולא בחליצה, ולא באכילה
ובדברורי עם בני אדם, ובכל שאר תנויות ועסקים עם בני אדם,
אשר בני אדם נלבדים באלו החנות של שקר מאה, ומרתנוגים
בחן מיחד לכל תנועה ותנוועה. אנה יהוה, רחים עלי ושמרני
והצילני מכל אלו מני חן של שקר, ולא אלכדר בהם כלל בשום
תנוועה ובشום עסק, רק כל מעשי יהיו לשם שמים, בלי שום פניה
להתפאר למציא חן בעני בני אדם חם ושלומ, וכל בונתי בכל
תנוועתי ועסקי יהיו רק לשמד בלבד, לייהו לבדו. ואמשיך עלי
יראה שלמה תמיד מפניה באמת, ויהיה מואר שמים עלי במוֹרָא
בשר ודם, עד שאזכה לעלי-ידי היראה להאריך ולהרחיב ולהגדיל
עמי ושותי בקדשתך העליונה. ונזכה להאריך ולהמשיך עליינו ועל
כל ישראל הארץ וכרכרה גודלה מתוקני עתיק, הנعشן ונמשכין
על-ידי האדיקים האמתאים הוקנים שבקדשה, ועל-ידי זה נזכה
לעתירות נדול הקדשה. ותשמרנו ותצילנו מתאות נאוף תמיד,

לקוטי תפלות

המתק

ויתעוררנו שנוכה לרחים על עצמנו לשמר את הליחות והשמנים שבנו פנו שיעלו אל המה להשלים ולהגדיל את העתנו בקדשה גדולה, ולא יצאו לחווין חם ושלום על-ידי רבוי משגנול חלילה. ותzielנו מרוח שנות ושןען הבא על-ידי תאות המשגנול חם ושלום, אשר על-ידי זה נתיבשים חם ושלום הליחות והשמנים של הגנו, שמה נעים כל המשגנעים שבעוולם. רחם עליינו והzielנו מזוה, ונחום על גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמותינו, ונוכה לשמר מואד את השמנים שבנו פנו. ותzielנו מכך רוח ומפסיק הגשימה, ותזנו לארכית הגשימה, שנוכה להמשיך אליו תמיד רוח חיים דקדשה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע. ותשמר את שכלנו תמיד, ונוכה להמשיך תמיד בכל עת שמנים קדושים לשבלנו עד שיחיה שכלנו בוער בהתבוננות גדול דקדשה, ויהיה מכך ושבלנו הולך ונגדל בקדשה גדולה באהמת. ותזנו לשרות גדוול דקדשה הנמשך מפסלת של הלהות, אשר ממש נתקשר משה, עד שנוכה על-ידי זה להתבוננות העליון הגדול והקדוש והנרא מאד, הנמשך על-ידי עשירות גדוול דקדשה:

ונוכה ליראה בשלמות בכל הבדיקות, בכל חליקה ופרטיה ודקודקיה, ומשה עליינו שלשה קני היראה הבלולים משלש שלש, שהם, מורה שמים, ומורה הרבה, ומורה אב זעם, בכל חלקיים ובcheinיותיהם. ותתן פרודה יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראך כל המעשים ווישתחוו לפניו בכל הברואים ויעשו כלם אנדר אהת לעשות רצונך בלבב שלם: ובכן רחם עליינו ברחמייך הרבים ובחסדייך הגדולים הרבים

והעצומים, ותעוזרנו משגנתנו. כי בעונותינו הרבהים גברה עלינו השנה בהתגברות גדוֹל מאה, עד אשר זה ימים ושנים רבים אשר עוסקים עמו הצדיקים האמתיים לעוזרנו ולהקיצנו משגנתנו ותרdemתנו, ובכמה פנים ואפנים וسبות רבות ויגעות גדולות ועצומות טרחו ונגעו בשביבינו וצמצמו אלחותו יתברך עליינו, והארו לנו פנוי התורה הקדושה, והלבישו לנו פנוי התורה הקדושה בכמה וכמה פנים, בדרושים תורה ובספרורי מעשיות של שנים קדמוניות, בכל אשר רأינו בספריהם הקדושים ושמנו מפייהם הקדושים, דברים גבויים ועצומים ונוראים עד אין סוף בדברים העומדים ברום רומו של עולם, דברים הנמשכים מאתקה באמת, דברים שיש להם כח לעזר ולהקיזן כל בני העולם כלם משגנתם הנגדולה בגדוֹל בקטן. ועודין לא נתעוזרנו ולא שבנו מטעותנו עדין. ועתה מה יש לנו עוד צדקה ולזעך עוד אל הפללה. מה לעשות לנו ולא עשה לנו עליידי אידיוקו וחכמי הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור מיום מתן תורהינו הקדושה עד היום הזה, אשר בכל אחד מזוויריים ומקרים אותם בהתעוררות גדוֹל, ואין איש שם על לב. ואני עני וכואב ונגע, אין לי שום מנוס בחצלה כי אם אזעך ואשוע, קולי אל יהוה אקריא ויענני מהר קדרשו סלה. אני שכבת היישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני:

אנא יהוה, אשר אין שנה ותנומה לפניה, כמו שכחוב, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ועתה מעויר ישנים ומקין נרדמים, מתייה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזקף בפופים, משיח אלמים ומתריך אסורים. **אנא** ברוחםיך הרבים, עוזרני נא הקיצני

נא הקימני נא ברחמייך הערבים, פנה אליו ותגנני כי יחד ענני אני. צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. ראה ענני ועמלן ושה לכל חטאתי. ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בה. עורני ותגנני מעטה שאוכה להתעורר משנתה גודלה, אשר גברה עלי על ידי מעשי הרעים, וגם על ידי תאות אכילה ושתיה. עורני להתעורר בהתערות גדול ולשוב אליך באמת לאמתה בזריזות גדול. והצילני מעטה מכל מני חטאים ועונות ופשעים, והיה עמדך תמייד, ושמרני והצילני מפנס תאות אכילה ושתיה, ואזובה שתהיה אכילתוי תמיד בקדשה ובטהרה גודלה בלי שם תאות הנוף כלל. ותהייה אכילתוי ושתיה תמיד מאכל שנתקבר למאכל אדם, ותנו בעדי ותשמרני ותצלני שלא יבא לתוכך פי שום מאכל ומישקה שלא נתקבר עדין למאכל אדם, אשר יכולן לאבד חם ושלום את הפנים וקדשה על ידי מאכלים הללו, ולפלל לתוכך שנה חם ושלום. רק אזoba למאכל בקדשה גודלה מאכלים שנתקברו, מאכלים שהם בקדשת لكم הפנים, שאזובה על ידם ללב טוב ללב שמח ולפניהם וקדשה, ותצלני ממאכלים הפביאין רע אל הלב:

רבונו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמימות שבלב, ובני לטוב לבב באמת, עשה עמי חסד חם, וצוה בחסידך הרים להשב ולהחזיר לי מהרה כל האבות שאנדרתי עד הנה. ותמשיך עלי פנים וקדשה הנמשכין מנגנים קדומות, מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה.

בחסדך חני וASHMARA עדות פיה. חנין ורחום יהוה, אריך אפים ורב חסד. לך אמר לבני בקשי פני את פניך יהוה אבך, אל תסתיר פניך מפני אל המת באך עבדך עוזרתי היהת אל תטשני ואל תעזבי אלהי ישע. האירה פניך על עבדך הושענו בחסךך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פנה אליו וchnani תנעה עזקה לעבדך והושעעה לבן אמתה. יהוה אלדים עצמות השיבנו האר פניך ונושעה. עורה בכור עורה הנבל ובנור אעירה שחר:

ותרחם עלי ותושענו ותונני שאוכבה להיות בכלל התלמידים הגננים וכשרים, שאוכבה לשם ולוכר היטב את קול דברי הצדיקים האמתיים, את כל אשר פועלו ועשו למענו, את כל הדברים הקדושים שזכהינו לשם מפיהם ומפי כתbam, את כל הנדלות והנראות, את כל מעשה יהוה הנדול אשר עשו בשביבנו, אשר השאירו אחריהם ברכה ספירים הקדושים, הנחדרים מזחה ומצו רב ומתקומים מרבש ונפת צופים. המאירין את העינים ומשיבין את הנפש מדרך מיתה לדרכי חיים. ואוכבה שיבגנסו דבריהם באוני ולבי, ואשמע היטב את דבריהם הקדושים ולא אשכח דבר ממושת:

אנא חוסה על נפשי האמללה והעלובה מאה, וחמל עלי בחמלתך הנדולה, ותן לי תקווה ולא אובד, ותן לי אהירות טוב. וחמל עלי מעתה שאוכבה מהיום להזכיר את עצמי את כל דברי יהוה ששמענו מרבותינו הקדושים וברוזם לברכה, באפן שאוכבה להתעורר באמת משנתה הנדולה, כי אני הולך ונンド בכאן בלבד רועה, בתן בראש ההר וכספרינה בלב ים. שקרתי ואהיה בצפור

בזיד על גן. אָנָא בְּנָה, עַוְרָה נָא, הַתְּעוֹרֶרֶי נָא הַקִּיצָה נָא, עַמְדֵי נָא קוֹמֵי נָא, חַלֵּי נָא פָּנֵי אל בְּמִיטֵּב הַאֲיוֹן, נֶפֶשִׁי נֶפֶשִׁי הַשְׂתַּפְתִּיחֵי לְעַפֵּר וְהַשְׁתַּחַווִי לוֹ, וְתַּנְּ בְּעַפֵּר פִּיךְ. וְשִׁפְלָתְ מַארְץ תְּרֵבָרִי וְמַעֲפָר תְּשֵׁחָ אַמְרָתְךָ. אָוְלֵי יִשְׁתָּקֹה. אָוְלֵי יִחְנֹן יְהֹוָה צָבָאות. אָוְלֵי יַעֲשֶׂה יְהֹוָה, בְּכָל נְפָלָאֹתָיו אָשֵר עָשָׂה עִם אַבּוֹתֵינוּ. מָה לְךָ גְּרָדִים קֻומָּ קָרָא אֶל אֱלֹהֵיךְ אָוְלֵי יַתְּעַשֵּׂת הָאֱלֹהִים לְנוּ וְלֹא נָאָבֵד אָוְלֵי יְחֹזֶם עִם עָנֵי וְאֶבְיוֹן אָוְלֵי יַרְחֵם. הַקִּיצָה אֲחֵי מִשְׁנֶת פְּתִיּוֹתָךְ, הַעִירָה וְהַקִּיצָה, עַד מַתִּי עַצְלָתְשָׁכָב מַתִּי תְּקוּם מִשְׁנֶתָךְ. מַעַט שְׁנָוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת מַעַט חַבֵּק יָדִים לְשָׁכָב. אֶל תַּנְּ שָׁנָה לְעַיְינִיךְ וְתַּנוּמָה לְעַפְעַפְיהָ. הַגְּזֵל בָּצְבִּי מֵיד, וּבְצִפּוֹר מִפְּחֵץ קֹושׁ. זְכוֹר אֶל תְּשָׁכָח אֲתָא אֲשֶׁר הַקִּצְפָּת אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ וְזֶה מִים וְשֶׁנִּים, וְאָפָעֵל-פִּיכְבָּן תְּסִיחֵי יְהֹוָה לֹא תִּמְנוּ מִפְּה, וּבְכָל עַת הוּא עוֹסֵק לְעוֹרֶךָ וְלְהַקִּיצָה מִשְׁנֶתָךְ בְּחַסְדֵּיו הַמְּרֻבִּים. זְכוֹר זֶה כִּמֶּה מַעֲוָרִים וּמַקִּיצִים אַוְתָּךְ בְּכִמְהָ מִינֵּי הַתְּעוֹרָרוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר וּעֲרָך וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר לֹא יָאִמְנוּ בָּי יָסְפָּר, שִׁיחָה אֲפָשָׁר לִישְׁן מַקוְלַהַעֲקָה וְהַתְּעוֹרָרוֹת וְהַכְּרוּוֹים וּרְמַזְזִים וְהַתְּנוֹצָצֹות בָּאַלְוָן, בָּאַתְּגָלְיאָ וּבָאַתְּבָסְיאָ, בָּרוֹזָא קְרִי בְּחִיל קָול גָּדוֹל וְלֹא יְסָף, וּקְול שׁוֹפֵר חֹזֶק מַאֲדָホָלֶךָ וּמַתְּגַנְּבָר בְּקָולוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה. הַן יִתְּן בְּקָולוֹ קָול עַז יְעַז וַיֹּאמֶר, עַוְרוּ יִשְׁנִים מַתְּרַדְמִתְכֶם וּגְרָדִים הַקִּיצוּ מִתְּנוּמָתֶכֶם. וַעֲדֵין לֹא שְׁבָתְ מַטְעָוֹתָה, עַזְךָ מַתְּגַוְילְ בְּתוֹךְ הַמְּסָלָה, בְּתוֹךְ עִכּוּרַת רֶפֶשׁ וּטִימַת, בְּתוֹךְ יָוֹן מַצּוֹלַת הַחֲבָלִים, הַעֲזָךָ לֹא תִּשְׁובָ, עַזְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּנֶפֶשׁ לְבָלָתִי שְׁלָחָה חָפְשִׁי, שְׁתַּשׁוֹב לְעַשּׂוֹת

רצון יוצרה ובוראה, אשר זה כל תשוקתה ונענוּעה וכוספה החזק
והעצום:

ואל אמרנו נואש חם ושלום לאמר כי עונתיך אתה, ובHAM
אתה נזוק חם ושלום, ואוי אפשר לך עוד לשוב מקסילותך
ושטויותך, כי עונתיך עברו ראייה, עד אשר חם ושלום אבד
נצח ותוחלתך. אהה אהה, חום וחמל עלייך ועל מעט ימיך
החרוצים שישייך לך עוד להתרחמה מעת בזה העולם העובר בהרף
עין, ואל אמריך בקרים האלה חיללה, כי זו קשה מן הראושונה,
כى מחשבות ורעיוןים ובבלבולים באלה קשים ומזיקים, ומכויסים
את בוראך יותר מכל החטאיהם והעונות והפשעים שעשית מעודך
עד היום הזה. כי ערדין יש לי תקווה גוזלה בכל עת ובכל שעה
ובכל רגע, חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא בלו רחמייו לעולם,
ונעלם מפה ולא תרע עזם רבו רחמנותו וחסדיו הגוזלים על כל
ההצאים לשוב באמת, אף על פי שלא שבו ערדין. וכל ישעו וכל
חפוץ יתברך, לשוב ולרחים על כל המהכים ומצעדים ומתקני עגעים
וחותרים במחתרת למצו האלה ומנוס לשוב להשם יתברך.
אף על פי שמתנברירים עליהם בכל עת יותר, ואין מניחים אותם
ימים ושנים הרבה לשוב אל בית אביהם. אף על פי בגין חסדו
גבר עליהם ועלינו מאד מאד בלי שעור וערך ומספר. מה שאין
הפה יכול לדבר והלב לחשב. אלו כל הימים דיו וכל אגמים
קלמוסים וכל בני אדם לבלים ולשונות מקלסים אין מספיקים
לפרש ולבראר אחת מני אלף ורבבה מחסרי הקרים, אשר
הוא נוהג בחסדו בכל דור ודור, ובפרט על הנאנחים ונדרבים

ומחכמים וממצפים לשוב אליו יתברך באמת, הלא מעתה קראת לנו, אבוי אלוף נערוי אתה. היגנטר לעוזם אם ישמר לנצח חוק והתחוק ותقدس עצמה בכל עת, והתחילה מעתה לעבד את בוראך באמת, וצובר דרכיך הרים ומוחשבותיך המגנות, ושבחי הכלוך ושתיותיך וחסר בעס מלפך והעבר רעה מבשך קשר עצמה באמת להשם יתברך, ואל תשוב עוד לכסלה. דלו עיניך למורים זכר אהבתך הישנה. התעוררי התעוררי, ערוה נפשי ערוה, ערוי דברי שיר, אל תחרש ואל תשקט הרימה קולך הערב ופתח פיך ותוציא דרכיך הנעים לפני הקדוש ברוך הוא, פתח פיך ניאירו דרכיך:

ובכן תזנג בرحמיה הרבים, שאזוכה עלידי התעוררות השנה לדבור חוק דקדשה, שאזוכה בرحמיה לדבר דברים קדושים תמיד בכם גוזל ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזוכה להבנים כל פחי בדברי התפלה ובכל הדברים דקדשה, ויקום מקריא שבחותם, ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עוזי דברו לשמע בקול דברו. ותוננו לבטהון גודל דקדשה, כי אתה יודע עצם חסרון הפרנסה בעת הזאת, כי אפס כסף, וכלה פרוטה מן הcoins, יצרכי עטף מרבים מאד, כי ההכרחות בלבד הם גם בין רבים מאד, ארבי אכילה ושתיה, ומלבושים, וידירות, ושאר הצרכות המקרים. ואנחנו לא גרע מה געשה כי עלייך עינינו כי אין אתנו יודע עד מות, מהיכן לבקש פרנסתנו, ואין לנו שום תקונה וمبرטה כי אם עלייך בלבד, לך בלבד עינינו תלויות. על בן באננו לבקש מטה מלא רחמים, שתתגנו בחסידך הגוזלים, ותשפייע עליינו ממדת הבטהון

בשלמות, שנזכה לבטח בך באמת ובאמונה שלמה בבטחון חיק ואמיין, שאתה ת מלא כל מהסורים ותתן לנו פרנסתנו בשלמות. ואתה ברוחםיה, ת מלא עליינו רוחמים בכל עת, ותתן לנו כל ארכינו וכל ארכבי ביתינו בהרחה גודלה, ותמן לנו פרנסתנו כולם שנצטרך להם, בהתר ולא באסורה, בכבוד ולא בבויה, ברוח ולא בכם, מתחת ידך הרחבה וה满脸ה, באפן שנזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם:

ונזקה שייחי דברינו בקדשה גודלה, עד שייחיה לנו כת לפקד עקרות בדברינו, ויהיו כל תדברו סמכים לכל החולדה. ונזקה לפועל על ידי דברינו בקדשה הולדות קדשות, ויתרנו עמק ישראל כלול אשר על שפת הים וכוכבי השמים לרוב, ולא יהיה לנו עקר ועקרה, ותפקד לכל חשווי בניהם בורע של קימא לעובדתה וליראתה. ועל ידי זה נזכה שיתגלה יראה שלמה, יראה גודלה בעולם, ותשפיע יראתך ופחדך על כל בא עולם, יידע כל פועל כי אתה פעלתו ונבין כל יצור כי אתה יצרתו. ונזקה לכל חלקו היראה בשלמות, ועל ידי היראה נזכה להכנייע ולשבור ולבטל שקר חן והבל היפי במו שבתו, שקר חן והבל היפי אישת יראת יהוה היא תתחלל. ונזקה להאריך ימינו ושנותינו בקדשה גודלה להוסיף קדשה וטהרה בכל עת ועת, למגן לא ניגע לrisk ולא נולד לבלה. ונזקה לתקן כל העולמות מחדש, ולהמשיך עליינו תמיד הארץ תקוני עתיק הנמשכים על ידי האדיקים אמתאים הוקנים הקדושים. ובזוכותם נזכה לשפע עשירות גודלDKRSHA, לכל חזן דעלמא, באפן שנזכה על ידי

העשרות GRATUITAS הדרול ועליון מאד בתרורתך ובעזרתך
ובהשנת אלחותך בקרשה ובטהרה גודלה, באמת ובאמונה
שלמה ברצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. אלhim ייחנו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. נורא אלhim ממך שיק אל ישראל
הוא נתן עז ותעצומות לעם ברוך אלhim. יראין יהוה הלווה כל
יער יעקב בבדוחו ונגורו מפנו כל צרע ישראל. כי לא בזה ולא
שקיים ענות עני ולא הסתיר פניו מפנו ובשועו אליו שם. יברכנו
אלhim ויראו אותו כל אפסי ארץ. ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עוזיהם תחולתו עומרת לעד. ברוך יהוה אלhim
אליה ישראל עוזה נפלאות לבהו. וברוך שם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== סא ==

గדרל העצה ורב העיליה אשר עיניך פקחות על כל הרבי
בני אדם יודע וambil מבחן מהשבותם וסודם, ומיד כל לווחציהם
אתה גואלים ופודם. רחם עלי למען שפחה, ועוזני לעשות רצונך
והושיעני מתרה, ותקני בעצה טובה מלפניה, ותנני מאתק
דעיה בינה והשכל, שאוכה לדעת לחת עזה לנפשי על כל דבר
שבועלים, ותזبني לעצה שלמה תמיד, ולא אליה מספק לעולים על
שם דבר, ולא תתחלק עצתי לשתיים חס ושלום, ותשפייע עלי
רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבראה רוח דעת ויראת יהוה. ותרחם
עלי ותושיעני ותזبني לאומנות חכמים באמת ברצונך הטוב,
ואוכה להאמין בכל החכמים האמתיים באמונה שלמה באמת
ובלב שלם, ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל. ועל ידייה תזبني

למשפט דקירה שאוכבה לשפט עצמי באמת, ותווציא משפטו לאור. ואוכבה ללמד תורה הקדשה לשמה תמיד, ללמד וללמוד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורה הקדשה באהבה, ותאייר עיני בתורה, ותתן לי חכמה ובינה ורעות דקירה הקדשה להבין ולהשכיל מכל תלמידים שאוכבה ללמד בכל ספרי תורה הקדשה, להבין ולהוציאיא מכם משפטוי הנחות ישות באמת, ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושMAIL, רק אוכבה לבון תמיד רצונך באמת, ולידע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי התורה הקדשה:

אנא יהוה, מלך רחמים, חומל דלים, שומע אנחת אבונים, חום וחרמל עלינו למען שמה, למען רחמייך הרבים, למען חסידיך העזומים, למען הצדיקים האמתיים. ונערנו והושיענו זוכנו מהרה לאמונה חכמים בשלמות באמת, ותעוזנו לתקון פגם אמונה חכמים שפוגנו מגעוורינו עד היום הזה. ותטהרנו מכל הנגוליים ומכל הטעפת הנמשכים וועליהם אל הימה חס ושלום על-ידי פגם אמונה חכמים. כי בעונותינו הרבה נפגם דעתנו ונתקבל כל מאר על-ידי פגם אמונה חכמים, אשר על-ידי זה עולמים בכל-עת עשנים סודותים אל הימה ומסבירין את דעתנו ומעקמים ומבלבלים את דעתנו ולבבנו מאר, שבונו גם סבבונו, וימררו את חיינו מאר בקשיות ובלבולים ומחשבות זרות ושגעון וטרוף הרעות ועקבימות הלב הרבה מאר. הביטה בעניינו כי רבו מבאוביינו וצרות לבבנו. אבינו מלך אל חי וקם, רחים علينا ברחמייך הרבהם העזומים, ברחמייך הנדולים, ברחמייך הטובים.

כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחַנוּ מִפְּלִילִים תְּהִנְגִּינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רְחַמִּיךָ הַרְבִּים. רְחַמִּיךָ רְבִים יְהֹוָה בְּמִשְׁפְּטֵיךָ חַיָּינוּ. וְתַהַר רְעֵיָינוּ וְלַבְּנוּ לְעֻבּוֹדְתֶךָ בְּאֶמֶת, וְתִגְּרַשׁ וְתִרְחַק וְתִבְטַל מְדֻעַתָּנוּ וְמַלְבָּנוּ בְּלִמְיוֹן בְּלִבּוֹלִים רְعִים וְכָל מִינִי מְחַשְּׁבוֹת רְעוֹת שְׁהַגְּלֹנוּ בָּהֶם. וְנוֹכָה לְטַהָר וְלַכְבֵּס וְלַרְחֵץ אֶת מְחַנּוּ וְמְחַשְּׁבַתָּנוּ וְלַבְּנוּ מִכָּל מִינִי טְנִפוֹת וְלְכָלוֹכִים וּמִכָּל הַעֲשָׂנִים סְרוּחוֹם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יַבּוֹאוּ עַל לִפְנֵינוּ וְדַעַתָּנוּ כָּלֶל, וְנוֹכָה לְקַדְשָׁ אֶת מְחַנּוּ וְמְחַשְּׁבַתָּנוּ וְלַבְּנוּ מַעַתָּה בְּקַדְשָׁה וּבְקַדְשָׁה גָּדוֹלה, וְנוֹכָה לְמְחַשְּׁבוֹת קְדוֹשָׁות תְּמִיד בְּלִי שָׁום בְּלִבּוֹל הַדָּעַת כָּלֶל:

וְתַרְחַם עַלְינוּ וְתוֹשִׁיעַנוּ אֲבִינוּ שְׁבָשִׁים, אֲדוֹן כָּל, אֲדוֹן הַשְׁלוֹם, מֶלֶךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלֹו. וְתִמְשִׁיךָ עַלְינוּ בְּרָכָה וְחִימָם וְשָׁלוֹם, וְתַצְּלִינוּ מִכָּל מִינִי מְרִיבּוֹת וּמְחַלְקָתָה, וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסְּרֵר מַעַלְינוּ אֲזִיבָּךְ דָּבָר וְתַרְבֵּב וְרָעָב וְיִגְזֵן וְהַסְּרֵר שְׁתִּין מְלָפְנֵינוּ וּמְאַחֲרֵינוּ. הַצִּילָנוּ נָא מִיד אֲוִיבִינוּ וּרְוֹדְפִינוּ בְּגַשְׁמִיות וּרְוחַנִּיות, הַצִּילָנוּ מִכָּל הַחֲזִיקִים וְהַשׁׂוֹנָאים וּמִכָּל הַמְּלִשְׁנִים הַדּוֹבָרִים רַע עַל נְפָשֵׁנוּ וּמִכָּל הַמְּקַטְּרִגִּים, וְתִסְפֵּר אֶת פִּיהם וְלֹא תַעֲשֵׂנָה יָדֵיכֶם תְּשִׁיחָה, וְכָל הַקְּמִים עַלְינוּ לְרַעָה מְהֻרָה הַפְּרָעָה עֲצָתָם וּמַקְלֵל מְחַשְּׁבָתָם, וַיַּקְרִים בָּהֶם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, עָצֹז עָצָה וְתִפְרֵר דְּבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יִקּוּם כִּי עַמְּנוּ אֶל. וְנוֹאָמֵר, יְהֹוָה הַפִּיר עֲצַת נָוִים הַנִּיאָ מְחַשְּׁבוֹת עַמִּים, וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחְמִיךָ הַרְבִּים, שְׁלֹא יוֹיקֵל נָנוּ הַמְּתֻחָלָת בָּלֶל לֹא בְּגַשְׁמִיות וְלֹא בְּרוֹחַנִּיות, רק נֹכָה עַל־יִדִּי הַמְּתֻחָלָת לְשׁוֹב בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה עַל כָּל חַטָּאתינוּ וְעֲנוֹנוֹתינוּ וּפְשָׁעָינוּ. וּבְפִרְטָן עַל פָּנָם אֱמוֹנַת חֲכָמִים אֲשֶׁר פָּגַם תְּבִבּוֹד חֲכָמִים אֲמַתִּים

ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באותם, והיו דבריהם אצלי ליותר, ולא היו יקרים וחשוביים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים:

אנא יהוה, ובני ברוח מיך הרבים לתקן כל זה, ואנוכה לחום על נפשי ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשכיל מתוך המחלקה שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעטה, ואנוכה לקיים דברי החכמים האמתיים ולבלוי לسور מדבריהם ימין ושמאל. ואנוכה שיחזורו ויחשובו בעיני כל ספריהם הקדושים, ויהיו יקרים בעיני מפו ומפניינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי גנד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים, ויתרבו מאד הספרים הקדושים בעוזם עד אין קץ. ונזוכה על-ידי תשובהנו בשלמות, שייהיה נעשה על-ידי זה ספר קדוש למתלה בעוזם העליון, כמו שבתו, או נדברו יראי יהוה איש אל רעהו וניקשב יהוה וישמע ויבתב ספר וברון לפניו ליראי יהוה ולהושבי שמו. ותזכנו מעטה לאמונה חכמים באמת בשלמות בכל הבחינות. ונזוכה שיתחברו ספרים תרבה דקדשה, ויתחדרשו בכל פעם ספרים הרבה בתורתינו הקדשה, וייהי לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלו ליותר שום ספר המדבר מענייני תורהינו הקדשה, חן המדברים בפשת, רמזו, דרוש, סוד. חן ספרי המפרשים והמבקאים. חן ספרי הפוֹסְקִים ושאלות ותשובות. חן ספרי מוסר. חן ספרי תפנות ותנתנות ובקשות וודוים ושירות ותשבות להשם יתברך, וכל מיין ספרים המדברים בענייני תורהינו הקדשה, כלם יהיו חשובים

ויקרים בעינינו מaad כל ספר וספר. הנה אוטן שנתחברו בבר. הנה העתידים להתחבר. כי כלם מחייבים להעולם, ואנו ארכיכים כלם, כי הם תיינו ואך ימיינו, ובכלם עומדים ברום עולם ומושמעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלה עולם. כלם אוהבים, כלם ברורים, כלם קדושים. וכלם מדברים מרצונך הטוב הגנוו בתורתך הקדושה, וכלם מעוררים לעובדתך וליראותך, וכלם נחמדים מזוהב ומפוזרב ומתקוקים מדברש ונפת צופים:

רבותנו של עולם, האילני מבת לצים, ותשمرני תמיד ותצילני שלא אלעיג ולא אטלוצין חס ושלום משום ספר מתורתך הקדושה, ותצילני מענש הקשה והמר המגיע להפלעיג על דבריך חכמים שהוא נדן בזאה רותחת רחמנא ליצלאן. האילני נא שמרני נא שלא אכישל בעון זה חס ושלום לעולם, שמרני שלא אכוחה בנחלתן של חכמים אמיתיים דקדשה, ואזהר בכבודם תמיד ולא יהיה עלי שום קפרא משום חכם אמיתי דקדשה, עוזני ברחמייך הרבים הושיעני בחסידיך העזומים:

וובני ברחמייך הרבים שאזוכה להתגעה בתורתך הקדושה בגיןעה גדולה ולהנות בה יום וליל, עד שאזוכה להבין ולהשביל ולחדרש חדושים אמיתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ואזוכה להתחזק ולהתאמץ ולהזררו בכל עז לחדש חדושין דאוריתא תמיד, ותהיה מחשבי קשורה ורבוקה ואחווה תמיד בתורתך הקדושה. ואתה תרחים עלי ותשפיע לי בכל עת חדושין דאוריתא אמיתיים, חדושים שיהיו תكون לנפשי רוחי ונשמה, על כל הפגנים שפוגמתי נגידך

מעורי עד היום היה. ותחזק אמונתי שאוכה להאמין בעצמי שהחදושין שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך שעשועים גודלים מכל דבר ודבר שאני זוכה לחידש בתורה הקדושה, ואתת מהתפאר ומתרכד ומתקיר בכם וכל העולמות. ותזנני לבתב כל החדושים שלי על ספר בזירות נדול ברצונך הטוב, ויתרבו ספרים הרבה בעולם על ידי, ספרים אמיתיים וקדושים:

מלא רחמים, מלא משאלותיך לטובה ברוחמים, ובני מחרה לאמונה חכמים בשלמות האמת בכל הבחינות. ותירוק עליינו מים טהורים ותטהרנו מכל טמאותינו ומכל גלולינו, כאמור, יורקתי עלייכם מים טהורים ותהרתם מפל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ותשפיע עלי עצה שלמה תמיד, ויקים מקרא שכותוב, ולא ייחזו עוד לשתי מלכות עוד, ולא יטמאו עוד בגלויליהם:

חום וחמל על נפשי העולבה מאד, ומלאני מעצות נברות, מעצת נשים, מעצות חלשות, מעצה חלוקה לשתיים, ולא תעלים מני עצה האמתית, ולא תתחלק עצה לשתיים לעולם. כי אתה יודע מרייה דעתך כלא, עצם רבוי הספקות והבלבולים שיש לך תמיד ועצה חלוקה לשתיים, ואני מספק בכל עת ואני יורע לחת עצה שלמה לנפשי איך להתנהג בשום דבר. כי בכל פעם אני מתגעגע וחומר בפחדרת למציא עצה טובה איך להתקרב אליו באמת, ואני עולה בידי. ומחמת זה עצה חלוקה וספקות רבים מאד, לפעמים עולה על דעתינו לעשות לך ולהתנהג בך זה, וניש לי סברות והוכחות הרבה שארכך להתנהג לך, ואחר לך

בשנוגמר עצתי לעשות בָּה, בთוד בָּה עולֶה על מתחשבתי סברא אחרית וסתורת כל עצתי הריאשונה, ונמשכים לי סברות והזחות הרבה שאני אַריך לעשות בהפְּךְ מפש, עד אשר עצתי נחלקה לשתיים מפש ותליה בקב' מאונים תפְּיד, ואני יודע להכרייע לא לבאן ולא לבאן. ואפלו אם לפעמים נסכם אצלי העצה לציד אחד לעשות בָּה, אני זוכה שתהיה העצה חזקה אצלי ותמיד עצתי חלשה מאד, וועלם בלבי בכל פעם ספקות ובלבולים ומחלשים עצתי ומהפכים את דעתינו ולבי בכל עת, שלא בָּה הייתה אַריך לעשות, עד אשר כל בינוין חי ושותי באנחתה, כי כלו בעשן ימי ועצמותי במקד נחרגו. כי העשנים סרווחים עלם תמיד אל הטע ומסכנים ומכבללים ומעקמים את דעתנו ולבי מאד מאד, ומהפכים ומגנלים את דעתינו בכל פעם מתחשבה לעצה ומעצה לעצה, באבן בთוד בָּה הקלו לא יתנוינו השבר רוחני, ולכמה פגמים ולכמה מכשולות ולכמה חטאים ועונות פשעים רבים ועצומים באתי על-ירידה, על-ירידי עצות נבערות וחלושות וחלוקות האלו:

אבי שבשמים, רחם עלי, אבי שבשמים, אני יודע באיזה לשון של רחמים, באיזה לשון של עצקה, באיזה לשון של אננה ואננה אזעך אליה, באפְּן שתענני ותעמד בעורתי ותתכון כל זה בעצמה ובכבודך ברוחמי הרים. כי אין לי כח לתקון כל זה, ואפלו נקודה אחת מכל אלה אני יכול לתקן, רק עלייך בלבד נשענתי. עורני מלא רחמים, עורני מלא ישועות, מלא האלות, מלא עצות טובות, תקנני בעצה טובה מלפניך, ובני לעצה שלמה

שאזכה לקיימה, באפּוֹ שָׁאוֹכה לְהַגְּזֵל מִעֵדָה מִכֶּל מַה שָׁאַנִּי צָרֵיךְ לְהַגְּזֵל. ואזכה מעדת על-ידי עצה השלמה לשמרות הברית קדרש באמת ברצונך הטוב, ולא אפּגּוֹם עוד בָּלְל לֹא בְמַחְשָׁבָה וֹלֵא בְדָבָר וֹלֵא בְמַעֲשָׂה, ולא בְשָׁום חוֹשֵׁךְ מִמְשָׁה חוֹשִׁים, ולא אַתָּה אֶחָר לְבָבִי וְאֶחָר עַינִי, ולא אֶבְּלַבְלֵל אֶת דֻּעָתִי עוֹד בָּלְל. עַזְרָנִי עַזְרָנִי חָנָנִי, לְמַעַן לְמַעַן וֹלֵא לְמַעַן, לְמַעַן עֲשָׂה וֹלֵא לְנוּ רָאָה עַמְּדָתֵנוּ דְּלִים וּרְקִים, רָאָה יְהָה כִּי צָר לִי מַעַן חַמְרָמוֹ גַּהְפָּד לְבִי בְּקָרְבִּי כִּי מַרוֹ מְרִיטִי. רָאָה יְהָה וְהַבִּיטה לְמַיִּיעָלָת כָּה. רָאָה יְהָה וְהַבִּיטה כִּי הִיִּתִי זָלָלה. זָכָר יְהָה מַה הִיא לְנוּ הַבִּיטה וְרָאָה אֶת חַרְפָּתֵנוּ. הַבִּיטה בְּעַנְנוּ כִּי רַבּוּ מְקַאֲבוּנוּ וְאַרוֹת לְבָנָנוּ. אֶל תַּשְׁטַנֵּי וְאֶל תַּעֲזַבְנִי אֶלְהִי יִשְׁעֵי. אֶל תַּעֲזַבְנִי יְהָה אֶלְהִי אֶל תַּרְחַק מִפְנִי, חוֹשָׁה לְעַזְרָתִי יְהָה תְּשֻׁועָתִי. הַצִּילָנִי מַטִּיט וְאֶל אַטְבָּעה אֲנַצְּלָה מְשׁוֹנָאִי וּמְמֻמְקִי מִים. הַרְבֵּ בְּבָנִי מַעֲזִין וּמַחְטָאתִי טָהָרִני. תַּחַטְאָנִי בָּאָזָב וְאַטְהָר תַּכְבְּסָנִי וּמְשָׁלֵג אַלְבִּין. כִּי עַמְּךָ עַצָּה וְתוֹשָׁה, עַצְתָּךְ אַמְוֹנָה פְּעַלְתָּךְ אַמְתָּה, צָדִיק וּוְשָׁר קָרוֹב לְקוֹרָאִי בָּאַמְתָּה, רַחֲם עַלְיִי לְמַעַן וְחוֹסֵם וְחַמֵּל עַלְיִי וְעַל נְפָשִׁי וְעַל עַזְלָלִי וּטְפִי וְעַל כָּל הַתְּלִוּם בֵּי, וְתַנְּ לִי עַצָּה שְׁלָמָה אַמְתִּית וְגַבּוֹנָה שָׁאוֹכה לְקַמָּה, באפּוֹ שָׁאַכְל לְמַלְטָנָפּשִׁי מַגִּי שְׁחָתָה. בְּעַצְתָּךְ תַּנְהַנֵּנִי וְאֶחָר כְּבָוד תַּקְהַנִּי. וְאַזְכָּה לִילְךָ תִּמְדִיד בְּדָרְךָ הָאַמְתָּה בְּלִי שָׁום בְּלִבְול הַדּוֹת בָּלְל, וְלַעֲבֵד אַזְתָּךְ תִּמְדִיד עַבְדָּה תִּמְדִיחָה בָּאַמְתָּה בְּלִי יְמִי חֵי אַנְיִ וּוּרְעִי וּוּרְעִי מִעֵדָה וְעַד עַזְלָם. הַוְרָנִי יְהָה דָּרְבָּךְ וְגַנְחַנִּי בָּאַרְחָ מִישָׁור לְמַעַן שׂוֹרְרִי. אֶל תַּהַנְנִי בְּנֶפֶשׁ אָרִי כִּי קָמוּ בֵּי עַדִּי שָׁקָר וַיְפַח חַמָּם. הַדְּרִיכָנִי בְּנֶתִיב

מצותיך כי בו חפצתי. הדריכני באמתך ולמדני כי אפה אלהי ישעך אורה קייתי כל היום. חום וחמל עלי אבי אב הרחמן, עשה עמי פלאות, נראות בצדך תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רוחקים:

ושמרנו והצילנו ברוחםיך הربים ממנהיגים של שקר, ותשמרנו שלא נתקרב אליהם ולא נתן להם תקף ולא נסמק אוטם בשם רבינו וגתרהך מהם בכל מני הרוחקות, ולא יזיקו לנו בשום דבר לא בגשמיות ולא ברוחניות. כי אתה יודע את עצם הפוגמים והקלוקלים שנורמים בעולם חס ושלום, אלו המפרטים ומהנהיגים של שקר הנעראים בשם רבינו ונסמכו שלא בדין. כי הם בעצם אינם יכולים לתת עצה לנפשם והעתנים סРОחים מבלבלים מהם ומשבבים דעתם, ואינם יורעים להוציא משפטם אמרת והנהנות ישרות להם בעצמן, ואיך יוכלו להנגן אחרים:

רבונו של עולם, ובנו לתקון כל זה ונתן לנו דעת שלם שנזכה לידע מי הם השקרנים ומהנהיגים של שקר ולהתרחק מהם,ומי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שצרכין להאמין בהם ולהתקרב אליהם. ונזכה שייהיו נסמכים בעולם מנהיגים ורבענים הגונים הראים לסומכם, ועל יידיהם יתחוק כתוב ידינו ולא יצטרכו עמה ישראל ללמד בכתב ולשון אחר כי אם בכתב ישראל בלבד כתוב הקדוש והנרא, אותיות קדשות אותיות מחריפות המשירים בתמונות אותיות תורתך הקדשה, אשר בהם בראת כל העולמות בלם ברצונך הטוב בחכמתך הנדרלה. ובנו ברוחםיך ועוזנו שנזכה להמשיך הארחות השבל בהידים, ויקבלו

יב' הפתיחה הארת סוד החקמה מידי הסמיכה, ויהיה כל התפקיד
לכתב יד ישראלי, וכל המשפטים והעדים יהיו נעשים על-ידי
כתב ישראלי לבך, ויתחזק יותר בתבב ישראלי, עד אשר אפלו כל
משפט והנחות יהיה עלי-ידי כתוב ישראלי, ונזוכה לעשיות בהם
משפט בתרוב. ותוננו לקדש הארץ על-ידי בתיבת ידינו, ויהי
האותיות מחרימות של קדשת בתבב ישראלי, נחקקים ונרשימים
ב הארץ, ועל-ידי זה יתקדש אויר הארץ בקדשת אויר הארץ
ישראל, וקיימים מקרא שכתוב, ואهي להם למקדש מעת. ויהי כל
מקומות מושבות בני ישראל קדושים בקדשת הארץ ישראל,
ותשמרנו ותערנו שלא יגرسו אותנו ואת כל עמק ישראל
ממקומנו לעוזם. ותוננו להולד בנים חיים ומוקמים לעבורתך
וליראתך ולתורתך. ותערנו שתהיה אכילתנו וווננו בקדשה
גדולה, עד שנזכה להולד גופים זכרים וקדושים שייחיו כלם ראויים
לקבל נשות גדלות, נשות קדשות שיהיה להם השנה גדלה,
שיוכו להשיג בעולם סוד העbor לדעת סוד תחולכת הנגללים
ובכל הדברים והשנים הבאים על ידם ברצונך הטוב, אשר אתה
מנחין אותנו ברחמים על-ידי הנשות והשללים הגבויים.
ויקים מהרה מקרא שכתוב, ושמרתם ועשיתם כי היא תכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו
רק עם חכם ובון הגוי גדול הזה:

לר' אש"ח שניה

ועזרנו ברחמייך הרבה, שנזכה לנסע לצדיקים אמתיים על
ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכללותם גדול

ובאהבה רבתה, ונונכה לאהבת החברים, שיחיה בינוו שלום
ואאהבה גודלה באמת, עד שנאה כלנו נכללים יחד באאהבה ואאהבה
ורעות בתרוץ נפשות האידיקים האמותיים תפיד, ובפרט בימי ראש
השנה הקדושים. ונונכה להקליל יחד בתוץ האבן שתה, בתוץ
קדשי קדרשים, בתוץ השכל הפולל שהוא חכמה עלאת, ועל-ידי
זה יהיו נמתקין כל הדינים וכל האמותיים מעלינו ומעל כל עמק
בית ישראל. ובכל מקום שנמצא איזה אמותים ודין ונורה שאינה
טובה על עמק ישראל בכל או בפרט, הכל יהיה נמתק ונבטל
על-ידי אור השכל הפולל, השכל העליון היוצא מביית יהוה, וזהו
نمתקין כל הדינים בשרשן. ותכתבו בימי ראש השנה הקדושים
לחימים טובים וארקים, לשנה טובה ומתקה, שנונכה לעשות
רצונך באמת, ולקבל על מלכותך עליינו תמיד. חום ותמל עליינו
ועורנו להיות ברצונך הטוב באמת. ובנו שיחיו נפשותינו נכללות
יחד באאהבה גודלה בתוץ נפשות האידיקים האמותיים, עד שנונכה
על-ידי זה לשמה גודלה וחדרה רבה ועצומה, כמו שבתוב, אור
צדיקים ושם. וביותר בימי ראש השנה הקדושים נונכה לשמה
 יתרה ועצומה, כמו שבתוב, אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו
מנות לאין נבען לו כי קדוש היום לאנינו ולא תעכבו כי חרות
יהוה היא מעזם. ונאמר, אשרי העם ידע תרואה יהוה באור
פניך יהלכו. בשמה יגילו כל היום ובצדקה ירומו. כי תפארת
עוזמו אתה וברצונך תרום קריננו. כי ליהוה מננו ולדוד ישראל
מלכנו. ותבטל כל מני מריבות ומחקקת מעלינו ומעל כל עמק
בית ישראל מעתה ועד עולם. עורנו כי עליך נשענו, הרינו

דרכיה, הדריכנו באמתך ולמננו כי אתה אלחי ישענו אותה קיינו כל היום. זוכני להיות נאמן רוח מכה דבר, ותתן לי כח מאתך, ותשפיע עלי רוח חכמה דרכך ואמונה שלמה באמת, ותשمرני ותצילני שלא אהה חס ושלום חולך רכיב מגלה סוד, רק תתן לי כח להעלים ולהצפן את כל הדברים שאין רשאין לגלותם. חום וחמל עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברוחמים, כי זרכינו מרבים מאד ורעתנו קארה לבארם ולפרטם, על בן יهו בעיניך כאלו פרטנים, כי לפניך נגלו تعالומות לב ומהן נסתירות שטבראשית. ותפלא علينا רוחמים, כי אתה הוא בעל הרוחמים. ותוננו לאמונה חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות, ולעזה שלמה וישרה תמיד קרצונך הטוב באמת. ונזכה ללמד ולהנות בתורתך הקדושה תמיד ולהוציא משפטך הנחות ישות מכל מה שנלמד בספריו תורה הקדושה. ותוננו מחרה לילד בכל הדרך אשר הזרו אותנו רבותינו הקדושים בספריהם הקדושים, לקיים כל דבריהם הנאמרים באמת וצדקה. ואת הכל נעשה יפה בעתו בכל עת ועת במוועדו ובזמןך קרצונך וברצון יראיך הקדושים והטהורים. ונזכה לבלوت ימינו בטוב האמת ושנותינו בגיעים, לבלות כל ימינו על התורה ועל העוזה האמתית בראויים. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים וכל ברצונך הטוב. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים ועד עולם, ויקים מקרא שבתוב, ישלח עורך מקדור שומאיון יסעדך. ותקננו לעזה טוב מהפניך ותושיענו מחרה למען שמח באמור, רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה

לעולם תעמד מחייבת לבו לדור ודור. כי יהוה צבאות יען וכי
יפר וירדו הגטיה ומיו ישיבנה. מים עמקים עזה בלב איש ואיש
תבונה ידרנה. מחייבת בעזה חכון ובתחרות עשה מלחה.
ויקים מהה מקרה שכתוב, יתנו לך כלבה וכל עצחה ימלא.
יהיו רצון אמר פי והגיוון לבי לפניך יהוה צורי וגואל:

= סב =

יהי רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותטע
אמונתך לבניינו ובלב כל עמך בית ישראל. ונכח שתיה
אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם, בלי שום קשין ובלבול
בעולם כלל. ותיה אמוןינו חזקה כל כה, אבלו אנו רואין
בעינינו ממש את הדרך שאנו מאמינים בו:

רבונו של עולם, עיניך הלו לאמינה, עורנו והושיענו וחננו
באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חס
ושлом, ונכחה לעבד אותך תמיד בלבך שלם בכל לבנו ובבל
נסנו ובבל מאוננו, ותיה עבودתנו באמת ובשלמות גודל
בשני יצירינו. ותסיר מלבבנו ומדעתנו כל מני בפירות וקשיות
ובבלולים ובכל מני מחייבות זוות המבלבלים חס ושולום את
האמונה הקדושה, ולא יעללה ולא יבא ולא יגיע ללבינו שום
קשין ובלבול ולא שום בפירה כלל. ותפתח את הדעת וללבבי,
ותחנני מאתך חכמה בינה ורעת, שאזכה לידע ולהבין על בורי
כל הדרורים שאני מחיב להבין ולהשיג בפי בחינתاي, כפי מה
שהגבלה לשכלוי, מה שאני מחיב להבין ולהשכיל באמת, עד

שאזכה לירע להשיב לאפיקורום, ולגרש ולדוחות כל מני בפירות ואפיקורוסות מלבי ומדעתה. ותיה בשעריו שלא ירדף שכלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלום, ולא אתחיל לחקר ולעין חס ושלום, במה ש אין לי רשות לחקר בו, ולא אסתכל כלל בדעותים הנקרים לפוי בחינתו, מה למעלת, מה למיטה, מה לפנים, מה לאחור. ותשمرני שלא אתחיל לבנים בשום גשיא ותקירה בדרכי הנחנចתיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינים, אשר על החוקרים בהם נאמר עלייהם, כל באיה לא ישובן ולא ישנו ארחות חיים. שמרה נפשו והצילני, שמרני והצילני ימינה תשעדי נאל תתן למוט רגלי, כל מצותיך אמונה שקר רופוני עורני. עורני וחגני, נבני לתרומות ופניות באמת ובאמונה שלמה ובלבב שלם, בלי שום חכבות ותקירות וערמותיות כלל. עורני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בענינים הלו לנו MRI, רק אסמן על אמונה לבך, ולא אשפתש עם שכלי רק בעסק תורת הקדשה, ולא אתחיל לבנים בשכלי בשום חקירה כלל במה ש אין לי רשות לבנים. ובמפלא מפני לא אדרש ובמפהה ממי לא אחקר. רק במה שחרשתי אתבונן באמת ובהתרומות ובאמונה שלמה ובקדשה ובטהרה גודלה ובלבב שלם, לשם ולבזרתך באמת ברצונך הטוב:

ובכן תעורני ברחמייך הרבה, שאזכה לעסוק בספרי הפוסקים בהתרמה גודלה, ותעורני ותוישעני ללמד הרבה הרבה בכל יום ויום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתך ותכין את לבבי, שאזכה ללמד במהירות גודל, ולהבין הדין על בוריון, ולבקר וללפנ הפסיק

ושלום:

הַלְכָה בְּכָל דִּינֵי הַתּוֹרָה בָּאֶמֶת לְאֶמֶת, וְאוֹכֶה לִידֻעַ הַהֲכַרְעוֹת
בָּאֶמֶת בֵּין כָּל בָּעֵיל הַמְּחַלְקָה דָּקָרָה שְׁמַחְלָקִים בְּדִינֵי הַתּוֹרָה,
וְאוֹכֶה לְעַשּׂוֹת שְׁלוֹם וַהֲכַרְעוֹת בֵּינֵיהם. וּעֲלֵי יָדִי הַשְׁלוֹם הַזֶּה
יָמָשׁ וַיְשַׁתְּלִישֵׁל שְׁלוֹם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, עַד שִׁתְּפִשְׁתַּת הַשְׁלוֹם גַּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתַשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וַתִּבְטַל
כָּל מִינֵי מְחַלְקָת מִן הַעוֹלָם וַיִּתְרַבֵּה הַשְׁלוֹם בְּעוֹלָם, עַד שִׁיכְלָנוּ
לַהֲתוּרָד יָחֵד כָּל אֶחָד עִם חֲבָרוֹ, וַיִּסְבִּירוּ זֶה לְזֶה הָאֶמֶת לְאֶמֶת,
וַיִּסְבִּירוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלָא יִכְלֹו יִמְהַם לְהַכְלֵל וְלִרְיָק, עַד שִׁישְׁבוּ
בָּלָם אֶל הָאֶמֶת וַיַּעֲבֹדוּ בָּלָם בָּאֶמֶת וּבָאֶמֶת שְׁלָמָה, וַתִּזְכְּנוּ
שִׁיחַה שְׁלוֹם בְּעַצְמָנוּ שְׁלָא יִהְיֶה חָלֵק לְבָנָיו חָס וְשְׁלוֹם מְאַתָּה,
רַק נִזְכָּה לְהָאֶמֶת בָּה וּבְצִדְקָה הָאֶמֶת יָמַר בָּאֶמֶת וּבְלַב
שְׁלָמָם בְּשִׁנֵּי יִצְרָרָנוּ. וַנִּזְכָּה לִידֻעַ יְדִיעָה שְׁלָמָה בָּאֶמֶת וּבְלַב שְׁלָמָם
שְׁמַלָּא כָּל הָאָרֶץ כְּבָזָה, וְאַתָּה בְּעַצְמָךְ וּבְכְבָזָה עוֹמֵד אֲצַלְנוּ
בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה, וַנִּרְגִּישׁ אֱלֹהִותָךְ עַלְינוּ תָּמִיד, וּבְפִרטָה בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה,
עַד שְׁנַת עֹזֶר עַל-יָדֵינוּ בְּהַתְּעוֹרוֹת גְּדוֹלָה לַהֲתִפלָל בְּהַתְּלִיחָות
גְּדוֹלָה וּבְכּוֹנָה גְּדוֹלָה וּעֲצָוָמָה וּלְדַקְדָּק מַאֲדָלָה לְכֹונָה דָּבָרָינוּ, וְלֹא
יָצָא שָׁוֹם דָּבָר מִפְנֵינוּ בְּתִפְלָה שְׁלָא בְּכָזָה. אֲבָנָנוּ מַלְכָנוּ מַחְסָנָנוּ,
אֶל תִּعְשֶׂה עַמְנוּ בָּרָע מַעַלְלָנוּ. חָס וְחַמֵּל עַלְינוּ וּזְבָנו לְתִפְלָה בְּכָזָה
בְּשְׁלָמוֹת בָּאֶמֶת וּבְלַב שְׁלָמָם, וַنִּזְכָּה לְקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב, אֲזָדָךְ
בְּיִשְׁרָאֵל בְּבָבָל מִשְׁפְּטִי אֲזָדָךְ. וַתִּזְכְּנוּ לִישָׁרָת לְבָב שְׁלָא יִהְיֶה
בְּלִבָּנו שָׁוֹם עַקְמִימִיות וּעַרְמוּמִיות בְּכָל, וְלֹא יִהְיֶה בְּלַבְיִ רַמִּיה חָס
וְשְׁלוֹם:

רבותנו של עולם, עזוני והושעני זוכני לישרת לבב באמת ברצונך הטוב. חום ורחם עלי בחרטת האמתית, זוכני לאמונה שלמה באמת, עד שאוכחה עלי-ידי האמונה הקדושה לברר כל המאכלים ולאכבל בקרשה גוזלה, שיתיה כל אכילה וסעודה ממאכלים שנותבררו בשלמותן מן הרע שלא נשאר בהם שום אחיזות הרע והקלפות כלל, עד שיחיה נעשה עלי-ידי אכילתנו יהוד קודשא בריך הוא ושביגתיה אfin באfin:

אנא יהוה, מלא רחמים, עוזנו ברחמייך הרבהים, ותן לנו כח מאתך שנזכה לקרב רוחקים לאומנתך הקדושה ולבזרתך האמתית. ועל-ידי-זה תתעטר ותתקשט האמונה הקדושה בקשותינו נאים וניפים, בקשוטין דלא הו, בקשוטין קדישין, שיחוי לנחת ולרצון לפניה:

זוכנו ברחמייך הרבהים לתקן פגם הדברו, ותעוררנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדברו שנפלו בגולות גדול בין הקלפות והסתרא אחרא בעונותינו, על-ידי שהלבנו בשירות לבנו ורדנו אחרთאות אכילה ושתיה, והינו ממלאים ברנסנו במותרות אכילה ושתיה שאינו מכיר לקיים הנוף, עד אשר בעונותינו הרבהים עלי-ידי פגם תאות אכילה ושתיה, התגברו עלינו שלשה שרי פרעה, שהם שלשה קלפות, שהם שר המשקים, ושר האופים, ושר הטבחים, שהם קנה, ושת ווירין. ועל-ידי-זה כבר עליינו על גלות פרעה ומצריהם, שהוא מצר הגרון, שנמשך הדברו דקדשה להערף למצר הגרון, עד אשר נחר גורני ואני יכול לדבר שום דברו הגון לפניה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָלָם, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָלָם, אַתָּה יִדְעֵת אֶת לְבָבֵי, אַתָּה יִדְעֵת אֶתְּנִי מִתְחָלָה וְעַד סֻופָּה, אַתָּה יִדְעֵת חֲרֵפָתִי וּבְשָׂתִי וּכְלָמָתִי גָּנְדרָה בֶּל צָוְרִי. וְאַנִּי יוֹדֵעַ שָׁוֹם דָּרָךְ וְשָׁוֹם עַצְחָה אֵיךְ לְהַתְּנִיחַג בְּעַנְנִי אֶכְלָה בְּקָדְשָׁתִי, בָּאָפָן שָׁאָזְבָה לְהַגְּזִיל בְּאֶמֶת מִפְנִים תְּאֹות אֲכִילָה וּשְׁתִּיה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָלָם, אַרְכִּי מַרְבִּים מֵאָד בְּכֶל מְדָה וּמְדָה, וּבְכֶל דָּבָר וּדָבָר, וּבְכֶל עַנְנִין וּעַנְנִין מַעֲבָדָת יְהֹוָה. עַד אֲשֶׁר מַעַצָּם רַבּוֹי אַרְכִּי יִשְׁוּעָתִי בְּכֶל דָּבָר, עַל בָּן אַיִן מֶלֶה בְּלִשׁוֹנִי, וְאַנִּי יִכְׁלֶל לְדִבָּר בָּלָל, בַּי אַנִּי יוֹדֵעַ מַהֲיכָן אֲתָחִיל לְדִבָּר וּלְפִרְשָׁ שִׁיחָתִי. וּבְאֶמֶת אַנִּי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי, שְׁאָנִי בְּעַצְמֵי הַחַיִּים מִתְחָלָה וְעַד סֻופָּה, וּבְמַה פָּגָםִים פָּגָםִתִּי עַל-לִידֵי תְּאֹות אֲכִילָה וּשְׁתִּיה שְׁלָא הַשְׁתְּדָלָתִי בָּלֶל לְבוֹרָשָׂם מַעַלִי, עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה גַּפְגָּם הַדִּבָּר שְׁלִי מֵאָד וּגְפֵלוֹ חַלְקִי הַדִּבָּר שְׁלִי בְּגִלְוֹת גָּדוֹל וּעֲצּוּם מֵאָד, עַד אֲשֶׁר אַנִּי זָכָה לְדִבָּר שָׁוֹם דִבָּר הַגּוֹן וּרוֹאוֹי, וְעַדְין לֹא הַתְּחִלָּתִי לְקָרוֹת אַזְתָּךְ בָּלֶל בָּרָאוּי בְּאֶמֶת, וּבְכֶר יִגְעַתִּי בְּקָרְאִי נַחַר גַּרְוֹנִי בָּלוּ עַנִּי מִיחָל לְאַלְהָה. מְרָא דָעַלְמָא בָּלָא, צָר לִי מֵאָד מָאָד בְּלִי שְׁעוֹר וּעַרְךׁ וּמִסְפָּר, וְאַנִּי יוֹדֵעַ בָּלֶל בְּאַיוֹה דָרָךְ וּעַצְחָה וּתְחֻבּוֹלה אֵיךְ לִמְלָט נְפֵשִׁי הָאִמְלָלָה וְהָעֲלוֹבָה מֵאָד מַנִּישָׁת, בַּי אִין בְּחִיא אָלָא בְּפֶה לְבֶד וְגַם וְהַגְּנָעָמָנִי, בַּי אִין מֶלֶה בְּלִשׁוֹנִי הַן יְהֹוָה יִדְעֵת בְּלָהָה, בַּי חַלְקִי הַדִּבָּר שְׁלִי יִרְדוּ בְּגִלְוֹת עֲצּוּם וּבְכֶד מָאָד. אֲהָה יְהֹוָה, צָר לִי מָאָד, וְהַגְּנִי קֹרֵא אֶלְيָךְ מִן הַמִּצְרָא, מִמְצָר הַגְּרוֹן מַעַמֵּק הַגִּלוֹת, מַמְעַמְקִים קַעֲרָתִיךְ יְהֹוָה. אֲדֹנִי שְׁמַעָה בְּקֹולִי תְּהִיאָנָה אֲגַנְיָה קַשׁוֹבָת לְקוֹל תְּחִנּוֹנִי. קוֹלִי שְׁמַעָת אֶל הַעֲלָם אָזְנָה לְרוֹחָתִי לְשֹׁועָתִי. עַרְוִנִּי בְּכָחָה הַגְּדוֹל וּבְחִסְדִּיךְ הָעֲצּוּמִים שָׁאָזְבָה

לשבר לנמרי באמות תאوت אכילה ושתיה, ואזוכה להסתפק
במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצוותם, בקרשָׁה ובטהרה גדולה,
בלי שום תאות והנאת הנוף בלבד:

ובכן פערני ברחמייך הרבים ובחסידיך הגדולים, ותונני
להתענות תעניתים הרבה בקרשָׁה ובטהרה גדולה, בשמחה
ובטוב לבב ברצונך הטוב באמת באfon שאזוכה על-ידי
התענייתים לתunken פנים הדבור ולחבר אחורי הקראשה ולהוציא
הדבר מנהגות, מגולות פרעה ושריו ומצריהם. אבי שבשים,
שתחתי אליך כפי. הורני יהוה דרכך ונחני באורך מישור למען
שוררי. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמה.
הדרך באמתך ולפנני כי אתה אלהי ישיי אותך קיתתי כל
היום. עירני כי עליך נשענת, ואנחנו לא גדר מה נעשה כי עליך
עינינו, ואני סומך עצמי עליך לבד באמת וברצונךஆעשה. חום
וחגנו ורחים עלי ולמדני לעשות רצונך באמת, והורנו דרכיך
באfon שנוכה מהרה לשבר באמת תאوت אכילה ושתיה. ונזכה
לתקון פנים הדבור, להמשיך מימי חסדים ללחימת מצר הערון,
ויתעורנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגולות,
ויקים בנו מקרא שבתוב, קרא בגרון אל תהשך. ונזכה לשפה
ברורה שיחיה דעת שפתותינו ברור מלון. וברחמייך הרבים, תתנו
כח להוד יפי הדבור המברר, שיחפה פניו אל העבוים והקלפות,
ויברר מביניהם שאורי ניצוצות הקראשה, עד שיישארו הקלפות
והעבות בלי שום חיות, עד אשר על-ידי זה ישליך כל העם
את אלילו בסוף ואלילי זהכם ויר畢וקו את עצם באומנות

ישראל, ויתקרכו כל הרחוקים לעבודתך ולא מונתקה הקדושה.
ויקנים מהרה מקרא שפטוב, כי או אהפה אל עמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שם אחד:

ויתעוזנו לעסוק תמיד בעבודתך ובתורתך הקדושה באמת
ובלב שלם. ונזכה שתיה עבودתך אצלו חדרה בכל יום ויום,
וначילה בכל פעם מחדש אבלו לא התחלנו עדין מעולים לעברך,
בפרט קמני ערד במננו אשר באמת לא התחלתי עדין שום
התחלת אמתית בעבודתך. ואפלו בעת שתוכנו לעבד אותה
באמת בראי, תזונו תמיד להחילה בכל פעם מחדש, ונזכה
לחדרה בקשר נערינו בתורתך ובעבודתך הקדושה, ולא נפול
חם ושלום לזקנה ותשות בה כל, רק בכל יום ויום יהיו מצאתי
ועבודתך בעינינו בחדשים. ואזכה להיות עוז נמר וקל בקשר רץ
בצבי וגבור בארי לעשיות רצון אבינו שבחים. אל תשילبني
לעת זקנה בכליות בחיא אל תעוזני. ויקנים בנו מקרא שפטוב, וכי
יהזה יחליפו כח יعلוי אבר בקשרים ירוצו ולא יינעו ילכו ולא
ייעפו. ותזנו ברוח מיך הרבהים לאמונה ובதזון באמת ובלב
שלם, ונשילד כל יהנו וככל מחסורנו עליך לבך. ונחיה חזקים
במדת הבטחון בשלמות תמיד, ולא נתלה שום דבר בשום סבה
ובשם אמצעי כל, רק גרע ונאמין שהכל בהשנחתך לבך, הן
פרנסה ובנים רופאה וכל שאר הדברים שבעולם, בכלם לא
בשתמש ולא נתלה בשום סבה כל. ונרע ונאמין ונבטח באמת
שאתה יכול להזמין לנו פרנסה בשלמות, בלי שום סבה של
הMESSIAH ומתן וכיוצא בו. וכן אתה יכול לשלהן לנו רופאה שלמה

בְּלֵי שום עַסְקִי רְפֻאוֹת וּסְמִים, כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־
כָּל הָעֲלוֹת וְסַבַּת כָּל הַסְּבוֹת. וְאֶפְלוּ כַּשְׁאָנוּ מְכֻרְחִים לְפֶעַם
כִּפְיַ רְצׂוֹנָךְ הַטּוֹב לְעַסְקָ בְּאִיָּה סְבָה בְּשִׁבְיל פְּרִנְסָה וּבְיוֹצָא, נָזְחָ
לְהַאֲמִין בָּךְ לְבָד וְלֹא לְעַשְׂוֹת מְהַסְּבוֹת עַקְרָם וְשָׁלוֹם. וְתַתְנוּ לִנוּ
כָּחַ בְּזִכְוֹת צְדִיקֵינוּ אָמָת, שְׁגָנָה לְבַטְלָה בְּתַפְלָתֵנוּ אֶת חַיּוֹב מְעִרְבָּת
הַמְּזִלּוֹת, לְשִׁירָה הַמְּעִרְכּוֹת וְלִשְׁנוֹת הַטּבָּע בְּתַפְלָתֵינוּ וּתְחִנּוֹתֵינוּ,
עַד שִׁירָה הַכְּפָל וַיַּאֲמִינוּ בְּאָמָת, כִּי אֵין שָׁוֹם דָּרְךְ הַטּבָּע כָּלֶל, רַק
הַכְּפָל מְתַנְהָג בְּהַשְּׁגַחַתךְ לְבָד תְּמִיד, וַיַּקְרִים בָּנוּ מְקֻרָא שְׁכַתּוּב,
וְתַנְיָר אָמָר וַיָּקָם לְךָ וְעַל דָּרְכֵיךְ גָּנָה אָרוֹן. וְתַמְלִל וְתַסְלִיחַ לְנוּ וְלֹכֶל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַפְּגָנִים שְׁפָגְנוּנוּ עַד הַנָּהָרָה בְּאָמָונְתְךָ הַקָּדוֹשָׁה
בִּמְהַ שְׁחִינָנוּ תּוֹלִים הַדְּבָרִים בְּסִבְوتָ שֶׁל דָּרְךְ הַטּבָּע. וּמְעַתָּה
תַחַזֵּק אֵת לְבָבֵנוּ וְלְבָבֵ כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְכָל בָּאי עַולָּם, שִׁזְוּבוּ
כָּלָם לִידְעָה וַיַּהְאֵמִין כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ,
וְהַכְּפָל מְתַנְהָג בְּהַשְּׁגַחַתךְ לְבָד, וְכָל הַסְּבוֹת הַכְּפָל מְאַתָּךְ לְבָד:

רַבּוּנוּ שֶׁל עַולָּם, מֶלֶא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וּוּבָנוּ לְאָמוֹנָה
שְׁלֵמָה בְּאָמָת וּבְלֹבֶב שָׁלָם, עַד שְׁגָנָה עַל־יְהִי הָאָמוֹנָה שְׁיִתְבְּרֹרוּ
כָּל הַמְּאָכְלִים שְׁבָעוֹלָם, מִפְגָּם עַז הַדְּבָר טֹב וּרְעָע, עַד שְׁיִהְיוּ כָּל
אֲכִילּוֹתֵינוּ וּסְעוֹרְתֵינוּ מִפְאָכְלִים שְׁנַתְבְּרוּ לְמַרְיִן הַרְעָה וּקְלָפּוֹת,
מִאֲכְלִים שְׁהָם כָּלָם טֹב. וּנְזָהָר לְהַסְתְּפִקָּה אֲכִילָה מְעַטָּה, וְתַהְיָה
אֲכִילָתֵנוּ בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה גָּדוֹלָה, עַד שְׁיִהְיָה גַּעַשָּׁה עַל־יְהִי
אֲכִילָתֵנוּ יְחִידָה קְדֹשָׁה בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתֵה אָפִין בְּאָפִין. וַיַּקְרִים
מְקֻרָא שְׁכַתּוּב, בְּטָח בִּיהוָה וּעַשֵּׂה טֹב שָׁכֵן אָרֶץ וּרְעָה אָמוֹנָה.
וְהַתְעַנֵּג עַל יְהוָה וַיְתַן לְךָ מִשְׁאָלוֹת לְבָה. גּוֹל עַל יְהוָה דָּרְבָּךְ וּבְטָח

עליו והוא יעשה. האירה פניך על עבדך הוושעני בחסודה. פניך
האר בעבדך ולפניך את חיקך. אלוהים יחנו ויברכנו יאר פניך
אתנו סלה. יהוה אלוהים צבאות השיבנו הiar פניך ונושעה. יהוי
לרצון אמר פי ותגנון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== סג ==

שומר הברית והחסד, רחם עלי למען שמה, ובני מעתה לשמר
את הברית קדש, שלא אפנס עוד מעתה שום פנס בברית קדש,
ואובח לקדש את עצמי במתר לי, בתכלית הקדשה והפרישות
ברצונך הטוב באמת. ותעורני ותזונני ברוחםיך תרבבים, לתקון
בתמי כל הפנים הרבים והעצומים מאד שפנמתי בברית קדש
מעורי עד היום הזה. חומל דלים, חום וחמל עלי כי מה אעשה
ליום פקודה, וכי יפקד מה אשיבנו אווי מי יגור ליא אש אוכלה,
מי יגור ליא מוקדי עולם, אנה אברח, אנה אнос לעזרה, אנה
אוליך את חרפתי, כל בעליהם חמל והנינה החחים והמתים, בקשו
רוחמים בעדרי, חמלו על אריך לחמלה במוני, כי אין רחבות
בעולם כאשר על הפוגם נגיד השם יתברך, ובפרט בפנים הברית:
רבונו של עולם, רחם עלי ועל כל הרוחקים מפק הארכיכים
לרחמים רבים. רחם עליינו למען שמד למען האדיקים אמתאים
שומר הברית, ויבנו מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולא
בשוב עוד לבסלה. ונזכה שיתקנו האדיקים כל מה שפנמנו
ברית קדש, כי אין בידינו לתקן פנס אחד מפנים הברית, רק
על זכות האדיקיםanno נשענים ועל בהם הנROLL anno סמוכים.

ובנו ברחמייך הרבים להתקרב לצדיקים אמתאים שומרין הברית בתכליות השלמות. רחם עליינו וחוידינו מכם, ועל מסתיר אותם מלפנינו. ובנו לידע מכם ולהתקרב אליהם באמת, ולקיים מכם קרש וטהרה באמות, באפן שנזוכה מעטה לשוב בתשובה שלמה לפניה, לسور מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ותרחם עליינו שנזוכה להאמין בהצדיקים אמתאים תמיד, ועל יתפלבל העתנו ועל יתעקט שכלנו ולבנו, ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל, אפלו בעת שהם מתרחקים מאננו ודריכיהם נפלאה מעינינו מארך, עד שנופלים עליהם קשיות ותמיות ונתקעט ונתפלבל המה מרבי הפליאות שנופלים עלייו בלבנה:

אנא יהוה, עשה למعلن שמה, ועל יגרמו עונתינו להתרחק מהם חם ושלום עליידיה, רק נזוכה להתחזק באמונה שלמה תמיד להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה שבב דרכיהם ישרים ונכונים מאה, והם צדיקים ישרים בכל דרכיהם ותנוועתיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא ונשגב מאה. ונזוכה שירחמו علينا הצדיקים ויקרבו אותנו בכל פעם וירידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אורים הנדור באפן שנזוכה שיתגלה לנו אורים הנפלא עלידיה, וזהה לנו כח לינוק ולשאב מהכםתם הנדורלה. ויתקרבו עצמן אל היעול, וירחמו علينا באהבה וב חמלה גדולה, וכל מהשכחותם יהיו לך רבנו ולא לרחקנו חיללה. למعلن נזוכה להיות דבוקים עמם לעולם ועד:

ויתזבנו בכחם זוכותם שנזוכה להכير אותה ולהתקרב אליה באמת, ונזוכה לדעך ולהכיר אותה גם בעולם הזה. וכל מה

שנתקרב אליו יותר, נופה לידע בכל פעם גדר רחוקנו מפה,
ויתנוצין לנו בכל פעם נפלאות גדרתך, אשר אי אפשר להשיג
ולדע מפה כלל, כמו שאמר אליהו, לית מאן יידע לך כלל.
ותתן לנו שעור לבבנו, שננהה להתקרב אליו ולהשיג מרחוק
יריעת אלחותך, אשר אי אפשר לדבר מזה כי אם כל חד בפום
מה דמשער בלביה, כמו שכתוב, נודע בשעריהם בעלה. כל חד
לפום מה דמשער בלביה:

ובכן תזוננו לבלי לבעת ביפורין הטערחים לקיבול עליינו
ברצונך הטוב, ונזונה להמשיך אור פני רצונך חטווב עליינו תמיד,
ולהמשיך כל טוב להעולים תמיד. ונזונה שיננו עליינו האדיקים
אמתאים שסבלו יסורים רבים בשבייל ישראל, ובזכותם המשיך
עליינו כל טוב וחסד וישועה ורוחמים גוזלים, בני חי ומוגני, ורב
טוב לבית ישראל. ובפרט על בנייהם וזרען של האדיקים שסבלו
יסורים רבים בשבייל כל ישראל, רחם עליהם ותן להם כל טוב,
והצילים מכל מני צער ויסורים ומכל מני דאנות ופחרדים. ותשלח
לهم רפואה שלמה מן השמים לכל תחלואיהם ולכל מכואובייהם
ולכל מכותיהם, ותסיר מהם כל מני מלחלה. אל נא רפא נא להם,
ותחלימים ותחימ ותתפלל בעידם תמיד. ותתן להם חיים ארבים,
ת חיים טובים בנשימות וברוחניות. ותצליהם בכל מעשה יידיהם,
ותשפיע עליהם שפע טוב, עשר וכבוד וחיים, ויזנו לתוכה
ונגדלה במקומות אחר. ויעבדוך באמת באהבה וביראה ובשמחה
מוחך הרחבה הלב כל ימיהם לעולם, הם וצאצאייהם וצאצאי
צאצائهم עד סוף כל ההזרות, כאשר כתבת לנו על ידי חכמיך

הקדושים, שבונם שאדם זוכה, וזהו לו ולדורותיו ולדורות הדורות עדר סוף כל הדורות. ובר אל תשכח כל היסורים שסבלו עד הנה ואמר לזרותיהם די, ואל תוסיף עוד ליטרתם. רחם עליהם מעתה ותשיעם בכל מיינישועות, ותתן להם בני חמי ומזוני בשפע נדול, ותרוםם קורנים ומזלים למעלה למעלה, ותשמחם בכל מייני שמחות, ותגדל שפם עד עולם, ויקים מקרה שבתו, ופרי הארץ לנאון ולתפארת. ותברכם בכל הברכות ותאריך ימיהם ושנותיהם, ילכו יונקותם ויהי בזית הדרם. עוד ינbowן בשיכחה דשנים ורעננים ייהו:

ובכן תרחים עלינו ותשיענו ותוננו שגשمر את פינו ולשוננו מכל מיINI דברים רעים شبזולים, שלא יצא מפינו לעולם שום דבר של שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות וחנינות ודברים בטלים ונבול פה, ולא שום דבר הגוזם לביש פני חברנו או לצערו ולקנטרו חם ושלום, ולא שום דבר פגום شبזולים:

רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם علينا ושמרנו והצילנו מכל מיINI דברים פגומים شبזולים. אלהי, נוצר לשוננו מרע ושפנתנו מדבר מרמה. שיתה יהוה שמרה לנו גארה על דל שפתנו. ועל-ידי-זה תבניע ותשבר ותמגר ותכלח ותעקר ותבטל כל מיINI חכמוות הרעות של הפילוסופים והאפיקורסים, אשר חכמתם הרעה מזקה להעולם מאד מאור כאשר אתה ידעת. שננו לשונם כמו נחש חמץ עכשוב תחת שפתיתמו סלה. רחם על הנמלה והמנחת בתוך פי נחש בין שנייה. מלא רחמים, הביטה בעינה ובכאובה הקשה. אוי מי יוכל לסבל צער ומכאוב בזה. אתה

יהוה עד מתי. מתי תקים ותרחם עליה. ראה נא בעניינו וריבח
ריבנו ומחר לנאלנו נאללה שלמה מהרה למען שמה. והאלנו
מכל מני חכמת רעות של האפיקורסים והפילוסופים שלא
יגעו עליינו, ובצל בוניה מסתירנו, ותנבר במחנה כבניהם דקראה,
ותעקר ותסיר ותבטל בונפי הנחש שהם החכמים להרע החוקרים
פילוסופיא ואפיקורוסות, שלא יהיה להם שוםכח לעוף בחכמתם
למרחוק, ולא תהפטת חכמתם בעולם, וגם לא תעופף חכמתם
בעמק לתוך המוח והלב, וגם לא תעופף חכמתם בעצמן, שלא
יוכלו לעוף בחכמתם לחיקיות עמוקות, רק תמעט ותחליש
חכמתם בכל הבחינות, עד שתתבטל חכמתם הרעה לנמרי מן
העולם, ותתגלה חכמה האמתית של חמי האמת בעולם, עד
אשר יכירו ויידעו כל בא עולם כי אתה הוא יהוה האלים לבך
עליזן לכל מלכות הארץ, אתה עשית את השמים, ואת הארץ,
את הים ואת כל אשר בס. ותתפרק לכל העמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעברו שם אחד. ותעביר גலולים מן
הארץ והאלילים בראש יברתוין, וכל חכמת רעות תבטל ותעקר
מן העולם. ותתגבר ותתחזק ותהפטת חכמה האמתית בעולם,
quia חמת תורתנו הקדושה, לידע ולהבר אותה באמונה שלמה
באמת ולבعد אותה באמת ובתמים כל ימי חיינו לעולם, ויקים
מהרה מקרה שבתווב, וזה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו אחד. אמן ואמן:

— סד —

עוֹשֶׂה נְדוּלָות עַד אֵין חִקָּר וּנְפָלָאות עַד אֵין מִסְפָּר, אֲדוֹן כָּל,

לעלא מון כלא ולית לעלא מנה, ממלא כל עליון וסובב כל עליון, ולעלא מכל עליון ותחות כל עליון ובין כל עליון, ולית אחר פניו מנה. אתה בראת עולם מקדים ברצונך הטוב, ברוחם הרבה הרים וחסידיך הגודלים, בריך גלוות רחמנותך בעולם. ומאהבתך ויחמלהך אשר חפצת לנלוות טובך ורחמנותך בעולם, צמצמת אלחותך בכיבול, ובגנית אורך הגדול אין סוף, וצמצמת האור לצדרין ועשית חלל הפנווי, ובתוכו בראת כל הביראה בלה מראש ועד סוף, בשבייל להכיר אותך בזה העולם ולידע ממך תמיד. על כן יצאתי לךראתך לשחר פניה, מלבי ואלהי אליך אתחפלל. חום ותחני ותמל ורחים עלי ועל כל ישראל עמה, ושמרני זהיאני מכל מני אפיקורות וכפירות, שלא יבואו ולא יعلו על לבך וידעת שום חקירה וקשייא וمبוכה ממכובות החוקרים בחקמות חיצונות, שנפלו בכמה מובכות וקשיות ואפיקורות בדולח, עד אשר נפלו בחקמות שאינן חכמות כלל, ונכנסו במובכות נדלות, ונפלו בחקירות ואפיקורות וקשיות הנמשכין מהלל הפנווי, אשר משם צמצמת ובגנית אלחותך בכיבול, ומחמת זה אי אפשר בשום אפן למציא שם תרויז ותשובה באלו החקשיות והמכובות, כי חכמתך וידיעתך סלקת ובגנית שם בריך שירה מקום לבריאות העולם:

אנא יהוה, ובני לאומנה שלמה, ושמרני זהיאני מכל אלו החקירות ותקשיות לנורי, כי אתה יודע חלישותנו ומעט דעתנו מרבי עונותינו העצומים והרבים מאד עד שם הימים. עד אשר אפלו החקירות ותקשיות שאפשר למציא עליהם תשובה ותרויז

אין לנו יכולות להשיב עליהם דבר, מעצם עכירות ובלבול דעתנו
וקפנות שכלהנו ומעט חכמתנו ועצם הunkemptiyot שבלבבנו,
כאשר אתה ידעת אבינו שבשים. מכל שכן החקירות והמכוות
והקשיות הנמשכין מقلל פניו שאין שום אדם יוכל לישבן. על
בן יהמו מעהך ורחמיך עלי ועל כל ישראל, ותשמרנו ותצילנו
מכל מני חקירות וקשיות ובלבולים, הן אותן שאפשר לישבם,
והן אותן שאפשר לישבם, כי עבר אנכי מאיש ולא בינת אדם
לי ואני אהיה יודע עד מה, ואני יודע לישב שום חקירה וקשייה
בכל, כי מי יבין אורחותיך הקדושים, וכי הוא החזוף אשר
יעז פניו בבלב לחרים ראש וידעתו לחקור בדרכיך הקדושים,
ולשאל שאלות וקשיות עלייך ועל הנהנותיך האמתיות, או על
צדיקיך האמתיים. אויל לאורה בושה, אויל לאורה בפלפה, חום
וחגנו שאובח אני וכל עמק בית ישראל לאמונה שלמה באמת,
בי באמת לאמתו אין שום קשיא כלל, כי צדיק וישראל אתה ואמת
יהזה לעולם:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלל. הורני
ולפדרני איך לסדר תפלה נאה ואמתית לפניו מהתורה הנפלאה
זואת אשר זכיתנו ברחמייך הרבים, אשר אתה בלבד יודע
גביה ועמקה וסודה, מעצם פלאות רחמייך, אשר זכינו ברחמייך
הרבים, שיחיו צדיקים נוראים באלוי בעולם, חדשים באלה,
שיטוכלו להלביש ולגלוות לנו פלאי סודותיך הנפלאים וגנוראים,
ולחכנייסם בראתנו הפתוחה והפנומה מאר ולהזרות לנו בזיה
דרך ישראל ואמתית להתקרב אליך באמת, ולחזקנו באמונהך

הקדושה לחיותינו ביום זהה, למען עשה ביום זהה להחיות עם רב. פלאיה דעת מפני נשגבה לא אוכל לה. נוראות נפליטי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יהוה היהת אתה היא נפלאת בעינינו. מה נאמר ומה נדרבר. מה אשיב ליהזה כל תגמולויה עלי. ואחרי אשר נמלתנו טובות באלה, אשר הקדמת רפואה למוכותינו והקדמת לשלוח לנו צדיקים נוראים בעלי השנה באלה, אשר הוא יודע למשיך ולגלוות תורות נפלאות באלו להלביש גנויא דמלכא עלאה, באפן שהייו נמשכין מהם עצות ודרךים ישרים לקרב מרחוקם כמוני אליך תתרחך לניצח. וחסדים גבר עליינו לעסוק בתקון שחיקת שברי שברי כליהם כמוני היום, אשר נשברנו עלידי לבנו הזונה אשר סר מעלה, לשברי שברי שברים בלי שעור וערך. אשר גם השברי שברים נשברו ונשתקרו באבק ועפר, ונתלכלו בכמה מיני לכלוקים וטנופים, ונתפזרו ונפוצו בארכע בנפות הארץ ועם רוחקים, ונפלו למטה למטה מן השאול תהתיות כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפה שאל, שניyi בבור תהתיות במחשכים במצלות. ונתפסתי בכמה אלפיים ורבעות רשות ומכמותות בלי שעור וערך וمسפר. בימים נשפתי וחתפרתי כל עצומי היה לבי בהונג נמס בתוך מי. רשות הבינו לפעמי בפה נפשי ברו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה. לוילא רחמייך וחסדייך או אבדנו בעינינו, אתה ברחמייך חשבת מרחיך הטובים, והקדמת לשלוח לנו צדיקים נפלאים באלה, אשר השאירו אחריהם ברכה, ספרים קדושים וקרים באלה,

אשר נתרבו עכשוו בעוולם, אשר לא הייתה בזאת מימות עולם, כי ידעת עצם חלישותנו בהזרות האלה, על בן הכהנת והרביה צרי ותרופה למכותינו לבל תאבד תקנותנו חלילה:

ובכן עורנו ברחמייך הרבים, שנזוכה להרגיש ולמצוא עצותיך הקדושים הגנווים בחודשי תורתם הקדושה, ובכני להתפלל עליהם תפלה נאה וمسחרת ולפעל בקשותנו ברוחמים אצלך, כי אתה יודע במה אנו צריכים לצעק ולזעוק ולהתאנח ולהתפלל ולהסתכל לרוחמייך ולישועתך, עד שנזוכה לצאת לגשמי מבל הփירות והאפיקורסות ותקירות וקשיות ומכות ומכל מני קלפות ותאות וסתוריין אוחגנין הנמשכין מתחילה האמורים של החיל הפני ומרבוי אור, כי שיגיהם באחד השתרנו עלינו יחד. ובעונותינו הרבים אני יודע על מה לצעק קדם, כי גם בשמחתנברים התאות והקשיות והבלבולים הנמשכים מן הקליפות, שנתהו מרבוי אור, משבירת כלים, גם בן קשה עלי מאד לנרגשים ולשברים ולבטלים, כי בעונותינו הרבים נשברתי מאד מאד, ובכל זאת לא שב אפו מפני, ואני מכר דעתו בזה, כי אם עוד רוץ להתנבר עלי ולהבנימ בדעתי בלבולים ומכות וקשיות וחרוזים ועקבימות שבלב, הנמשכין מחלל הפני, אשר שם אי אפשר למצא אותה בשום אפן בעוולם עליידי שום שבל וחכמה, כי אם עליידי אמונה בלבד:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, רחם עלי למען שמה, הביטה ונגן בעת צרה, כי לך יהוה היושעה בה תוחלטנו אלוה סליהות. פנה אליו ותגנני כי יחיד ואני אני. ובכני לאמונה שלמה באמת, ולא

אתחיל לבנים בשום חקירה וקשייא כלל, רק אזוכה לנרש ולרחק ולבטל מעהתי ומכל העולם, כל מיין חקירות וקשיות לבלי להסתבל עליהם כלל, רק להתקין תמיד באמונה שלמה באמת. עד שאזוכה עליידי האמונה השלמה לעבר על כל החקמות והחקירות, ועל כל החקמות שאינן חכמות, שהם החקירות והטבות והבלבולים והחרוזים הנמשכין מחלל הפנוי. ואזוכה לידע ולהאמין כי אתה הוא יתוה לבך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחייה אתם. ומלכותך בכל מושלה, ואתה מملא כל עולם וסובב בכל עולם ולעלא מפל עולם ותחות בכל עולם ובין כל עולם ותוד כל עולם, ולית אתר פניו מנה. ואתה אחד יחיד ומיחיד בתכליות האחדות, לעלא מן כלא ולית לעלא מנה, אנטה הוא על כל עליין סתימה דכל סתימין ולית מהשבה תפיסא בך כלל:

ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד, שלא אסתבל ולא אבית בשום ספר המדבר מחקרות, ולא אדרבר עם שום אדם מחקרי ארץ אשר נפלו בחקרות אלו הנמשכין מחלל הפנוי, אשר עליהם נאמר, כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארות חיים. אנא נורא קדוש, האילני מהם שמרני מהם, חום וחמל על נפשי ורוחי ונשפטתי, ושמרני מהם תמיד. חזני באמונת הקדושה תמיד, עד שאזוכה עליידי האמונה הקדושה לעבר על כל החקמות ועל כל החקירות שבזולם, לבטלים ולעקרם ולגירשם ולכלותם מפני ומכל העולם כלו, עליידי האמונה הקדושה בהשם יתברך,

ובצדיקים אמתאים ובתורתך הקדושה כי עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני יער. ואני מאמין באמונה שלמה ביהוה אלהי ישראל אלהי העברים. ותפתח את שכלי ותרחיב את דעתך בקרשה גודלה, שאוכחה לידע מה להשיב לאפיקורס. ואוכחה לידע ולהבחין בין החקירות והקשיות שאפשר להשיב עליהם, ובין החקירות והקשיות הנמשכין מחלוקת הפנוי שאי אפשר לישבם בשום אופן, אשר עליהם נאמר, כל באיה לא ישובן ולא ישינו ארחות חיים. ואוכחה להתחזק באמונה שלמה וברעת שלם הדקשה ולבטל כל מני בפירות ואפיקורסות מטענו ומוציא ומקל העולם בלו, ולגנות אלחותך ואמתך לכל באי עולם, וידעו כי אתה שקה יהוה לבדך עליזון על כל הארץ:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

וזבנו ברחמייך הרבים, ושלח לנו צדיקים אמתאים המפליגים במעלה מאד מאה, שייחיו בבחינת משה רבנו עליו השלום, שייהיה להם כת להכנים באלו החקירות הנמשכין מחלוקת הפנוי, ולשברים ולבטלים ולעקרים ולכלותם לנמרץ, ולהוציאו משם כל הנשומות שנפלו לשם בעונותיהם, ויהיה לו כח לעזר ולגנות והשיר העליון והמבחן על כל השירים והגנוגים שבעולם. ועל-ידייה יוציא לשלום כל הנשומות שנפלו בטעותים וمبוכות ואפיקורסות הנמשכין מחלוקת הפנוי, כי אתה לבד ידע נדל רוחמןות שעלייהם:

והצילנו ברחמייך הרבים, מריב ומלקלת ו מרבי דברים, רק נועה לצמצם דברנו בהדרגה ובמה ברכזונך הטוב באמת.

חום ותחנו ומלא משאלותינו ברחמים, ונזהה למצא אותה בכל הנקומות שבעולם, ולהאמין באמונה שלמה, כי אתה מושל בכל. ובכל הסתירין אותרניין ובכל הטעמאות והקלפות געלם ונסתיר אלחותך יתברך. ואפלו בהחול הפניי מאלהותך לנמרין, גם שם אתה למצא בתכליות ההעלם והסתירה נפלאה, שאי אפשר להשינה כלל בשום חכמה ושכל שבעולם כי אם באמונה בלבד. כי אתה מפליא לעשות וכי ישיג פלאותיך הנדרלות, כי אתה עושה נפלאות נדולות לברך הנראין לדעתנו האנושית, כמו שני הפקים בנוסח אחד. וכי עוצר בך להשין ררכבי נפלאותיך הנדרלות והנוראות, כאמור, פלאה דעת מימי נשגה לא אוכל לה. ונאמր, כי נדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לברך. ונאמր, עשה נדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. ונאמր, גביה שמים מה תפעל עמקה מسؤال מה פרען. רחים עליינו ברחמייך תרבים הפלאים בכל העמלות מראש ועד סוף, כי הכל בראש בשביל רחמייך לברך ברי לנילות רחמנותך בעולם, ואפלו בחול הפני שזו תכליות האמורים והדין, גם שם מלכש ונסתיר רחמנותך, כי עקר הצמצום של החול הפני היה רק בשビル לנילות רחמנותך בעולם, באשר ירצה בעצמך נדל רחמייך ותגינותויך וחסדייך תרבים והעצומים שיש להם בך להגן ולרחם גם עליינו, ולהוציאינו מכל הנקומות הטענפים מכל מקומות הרעים, ולהעלותינו מתרה ולהכנינו בתוך כל מדינות מקומות הקדושים באמת, ולהשיבו בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם. אלהי עולם ברחמייך תרבים רחים עליינו אדון

עגנו צור מושגנו מגן ישענו משגב בערני. פנה אדורן בעצבון רות, צפה בשברון לב, קרוב אתה לרחוקים, רוץ אתה בתשובה רשיים, שדי המצא לדורך תאמר לנו לבקשתך. חחינו וקימנו והשיבנו בכל מיינך קדשות וטהרות הפשיבין את הנפש הרקומה. ובנו לשיר ולרגע ולגנן לפניך שירים ונגנים קדושים, לנצח בשירים ונגנים הנמשכין מאਮונתך הקדושה, אשר יש להם כח להמשיך עליינו אמונה הקדושה, ולבטל מן הלב כל מיינך עקמימות וכפירות ומובכות שבלב, וכל מיינך בלבול הדעת, ולעוזר ולהמשיך הלב באמת אליך ולתורתך ולעבודתך האמתית. עורה בבודאי עורה הנבל ובנור אעריה שחר. ותשפייע ותמשיך ותגלה לנו שירים זומרים ונגנים קדושים הנמשכין מראש אמנה, מהגענו והשיר העליון של משה רבנו עליו השלום, אשר כל השירות והנגנים שבועלם נמשכין ממנה, ועל-ידייך נזכה לאמונה שלמה באמת, ויקים בנו מקרה שפטות, תבואי תשורי מראש אמנה:

ויזבי להקל בთוך נשמת משה רבנו עליו השלום שהוא בבחינת שתיקה. ואזיכה להגיל עצמי בשתיקה לקים דברי חכמינו וברוזן לברכה שאמר, סיג לחכמה שתיקה. ואמר, ולא מצאתי לנוף טוב משתיקה. ואזיכה לשתק נס במחשבה בכל מקום שאני צרייך לשתק, ובכל עת שבאים עלי מחשבות המבלבלים את המת, ובפרט בלבולי אמונה, אזיכה לתריש ולשתתק, ואחי באיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות. בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו. ולא אתהיל להפוך דעתך ולהחות מחשבתי להшиб שום דבר

במחלוקת על כל הטעותים והבלבולים והעקבימות והטבות
העלולים על מה וhalb, רק אזהה לחריש ולשתק לנמרי גם
במחלוקת וילענות ולהבליל בשתייה העליונה שלמעלה שהיא
מקור האמונה הקדושה. ועל-ידי זה תתחזק אמונה ורעות
ולבבי בשלמות, בהתקינות והתראמצות גדוֹל דקדשה. ועל-
ידי זה יתבטלו מפילה כל המבותות וכל הבלבולים ותקשיות
שבעולם, ויתרחקו מני כל מיני מחלוקת זרות וחרויים
שבעולם על-ידי השתייה הקדושה בלבד, הן חרויים של פנים
אמונה חס ושלום, והן חרוי נאות ושאר תאות, והן מחלוקת
זרות שבתפלה ועסוק התורה הקדושה, והן שאר כל המחלוקת
רעות וזרות ובכללים ועקבימות שבבל המוגען מן הקדשה
באמת, כלם יתרחקו ויתבטלו מני לנמרי בביטול גמור על-ידי
השתייה האמיתית בלבד. כי אתה יודע חלישותנו בעת שאין לנו
שם עצה ותחבולה נגדם, ואין לנו יכולות להשב שום תשובה
על כל הבלבולים הרבים האלה למגゾל ועד קטן שעומדים
עלינו ומסבבים אותנו בכל עת ורגע, רק עלייך בלבד אין נשענים
ונסמכים, ועל כל זוכות הצדיKi אמת שלהם בבחינת השתייה. ובנו
שנזהה להבליל בהם ולילך ברכיביהם באמת, ולחשיך עליהם או ר
�建שת השתייה שלהם, כי עינינו תלויות אליך בלבד, ונשב וניחל
ונצפה לרחמייך אשר טמון לבריותה, כמו שפטות, טוב ויחיל
ורופם לתשועת יהוה. אך אל אלהים דומה נפשי ממנה ישועתי.
אך לאלהים דומי נפשי כי ממנה תקוטתי. כי אין מלה בלשוני הן
יהזה ידעת בלה. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. אליך

יהוה נפשי אשה. פרשתי ידי כל היום, נפשי הארץ עיפה לך סלה. כי לך יהוה הוחלתני אתה תעננה יהוה אללה. אשה עיני אל השירים מאין יבא עורי. עורי מעם יהוה עושה שמים הארץ. ויקים בני מקרא שכתוב, ויאמר משה אל העם אל תיראו התיאבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראייתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. יהוה ילחם لكم ואתם תחרישון. אל תעונני יהוה אללה אל תרתק מטה. חושה לעורתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרפי פי והגיון לבני לפניה יהוה צורי ונואלי. אמן ואמן.

== סח ==

אחד יחד ומיחד, היה הוה וויהה, ובני ברחמייך קרבבים לפול באהדותך באמת. אנחנו מלא רחמים, ובני ועוזני והושענני שאוכה להתגבר בכל עז ותעצומות, לסגור ולסתם עיני מחייו דהאי עלמא לנמר. להעצים ולסגר עיני בחזקה מאד, לבלי להסתבל כלל על הבלתי עולם הוה ותאותיו. ואהיה בזו העולם בעור וסוקא מפש, שלא יהיה לי שום ראייה והסתכלות והבטחה בזו העולם כלל, רק אוכה לבון את עיני ודרתי ושכלי להסתבל תמיד על הפתולות האמתית הכללית הנצחין, עד שאוכה לידי ולהבין באמת טובך האמתי. ואוכה לדעת באמת שאין שום רע בעולם כלל רק בלו טוב וחסלה, ואתה מרבה להטיב עם כל בשר בכל עת ובכל שעה, כי בונתך לטובה תמיד, כי אתה חפץ לנבות אותנו להביאנו לתכלית האמתי לחיים נצחיים, ואוכה להיות מלא שמחה תמיד:

אנא נורא קדוש תצלני מازה, ותהי עמי תמיד בכל עת,
ויתערני ותוציאני בכל עת שתשלח עלי יסורי חם ושלום על
פי משפטיך ודריכיך הטוים, שתתן לי כח ושכל להסתבל על
התבלית האמת, על התבליות הטוב של היסוריין, ואזקה להבלל
בך באמת בשעת היסוריין, ואבטל עצמי לנמרי ואסתם עיני
מהיו דהאיعلماء לנמרי, שאזקה לסקיר ולהעדים עיני מתחאות
עולים הזה והבלוי בכח וגבורה גדולה, עד שאזקה לראות למרחוק
להסתבל על התבליות הטוב הנצחי שנגיעה לי על ידי היסוריין, עד
שיתבטלו אצלי כל היסוריין לנמרי על ידי זה:

אנא מלא רחמים, אתה ידעת את גנאי לבבי ומכאובי, אתה
ידעת את גנאי נפשי, אתה ידעת את אשר פגמתי בעיני הרבה
מאד בגשמיות וברוחניות, בעיני בשר ובעני הshell, אשר
הסתבלתי בפה שאסור להסתבל ופגמתי עני מאד. ועל ידי זה
פגמתי את נפשי מאד, וחרתרתי הרהורים רעים וחשבתי ועניתי
בדעתך במחשבות זרות ורעות הרבה מאה, ויצאתי מגבול
הקדשה לימין ולשמאל, כי הסתבלתי והצתי בדעתך למעלה
מדרגתך בפה שאסור להציג. ולהפוך הכנסתי בדעתך מחשבות
רעות ורעות ועינים רעים, והסתבלתי הרבה מן הצד, מגבול
הקדשה ולהזין, והפסketati את דעתך ומחשבתי מפה ומזרחה
הקדשה אלפים ורבבות פעמים עד אין מספר, עד אשר הרגל
נעשה טبع אצלי להיות רגיל מאד במחשבות חוץ, שיווצאים
מגובל הקדשה ולהזין. עד אשר נפנס דעתך ונפשי כל כה, עד
אשר אני יכול לדבר כלל, ואני יודע איך לסדר תפלה לפניה.

ונדרין לא שבתי מטעותי, ואני יודע שום דרך איך לשוב אליך בחלישות כה כזה, בבלבול הדעת כזה, ברחוק כזה, בסכנות ורדיפות כאלה, שיש לי מעצמי ומשונאים ואויבים ורוצחים הרבה בל שעור, בנשימות וברוחניות בכמה אפנים ובcheinות, מצדיקים ובינונים ורשותים. יהוה מה רבינו צרי רבים קמים עלי. רבים מאד, גודלים בתורה, גדולים בעשר, גדולים בחכמה. חמל על זבוב נמאנם במוני, על פנום במוני, שאין לו שום דמיון לבנות ולהתקומות בו פגמו וחלישותו ורפיו ידו ובלבול עכירות דעתו וארות לבבו ונגעי נפשו ומכאובי הקשים והפריים מאד מאד בנשימות וברוחניות. וכמו שהוחרת אותנו לסתם ולסגר עינינו מהיו דהאי עולם לגמרי, בן מרדני ונגמוני כזה מהפה אל הפה, כי כל ימינו פנו בשנותים והבלים דהאי עולם שפה. יומם לא נnoch ליליה לא נשקט מלחשב בכל עת ענני הרים הוה ותאותיו והבלוי, עד אשר הרגלו מחשבותינו לחשב בכל עת רק בענינו הפרנסה והחצרות המרבה ובענני תאונות והבלתי עולם הוה, קנאה ותאה וכבוד ותולדותיהם, עד אשר עקר התכלית האמתי השילכנו אחרינו. וההרגל נבר כל כה, עד אשר אפלו בשאנו רוזים לחשב על סופנו ולהסתכל על התכלית האמת, קשה ובד עליינו מאד, וכי אפשר לצמצם ולכון דעתנו אל התכלית אפלו שעה אחת. ואפלו בשעת העסק בתורה ותפלה ועבורה, גם או מחשבותינו משוטטות לכל צד אל החוץ, והם טרודים ומבלבלים או במחשבות ורות וערובות הדעת הרבה מאד. אווי ואובי, היכן אנחנו בעולם, אז חכמתנו, אז שכלנו, אז דעתנו, מה

נחשב על יהוה, ועל מה אתה לנו להאי עלמא שפלה. הייתנו שבאנו חילילה ליה העולם בשבייל דברים באלה, בשבייל מחרשות כאלה חילילה, הלא לא בינו ליה העולם כי אם לשבר הבחירה ולהפהך דעתנו ועינינו ולבנו מעה העולם לגמרי, ולהסתכל רק על התבלית האמתי ולהתרכז בה, כמו שכתבו, ולא תתו אחרי לבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זוגים אחריהם. וכתיב, את יהוה אלהיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק ויבשו תשבע. וכתיב, אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכוון תשמעו ואותו תעבורו ובו תדבקו. וכתיב העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניו הברכה והקללה ובתרת בתים למן תחת אורה. לאברה את יהוה אלהיך לשמע בכוון ולדבקה בו כי הוא חייך וארכ ימיך. ועתה איך נחפהנו, הייעוב מצור שדי, מים קרירים נזולים, לחצב להם בארות נשברים אשר לא יכilio הרים. הייתנו להפסיק חס ושלום המחהבה מחי החיים ומתוරתו הקדושה, מקור החיים האמתיים והנצחיים, לחשב בדברים באלה שאנו רגילים בהם כל אחד בפי שטותו וטעותו וקסילותו. אהה יהוה, אהה אדוננו מלכנו, מה נעשה ליום פקודה, מה נעשה לעולם הנachi, מה געשה ליום שבלו שbat ומנוחה, אשר אי אפשר להבננס ולהבלל שם כי אם מי שמקשת עצמו בעולם הזה ומפשיט דעתו לגמרי להגמרי מהיו להאי עלמא ומדבק את עצמו רק בהתקבלי האמתי והנצחתי. ומה געשה, וחתאינו עשו לנו מה שעשו עד אשר טבעתי בין מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני.

אָבֵי אָבֵי אָבֵי, אֲדוֹנִי אֲדוֹנִי, מֶלֶכִי וְאַלְמִי אֲלִיכִי אַתְפָלֵל,
אֲלִיכִי אִשְׁתְּפָתָת, אֲלִיכִי אַתְגָּפֵל וְאַתְחָנוֹן, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְבָד, עֲשֵׂה
מַה שְׁתָוֶל בְּרַחְמֵיךָ הָרְבִים וְהַחֲיוּרָנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת, זְבוֹנִי מַעַתָּה עַזְרָנִי מַעַתָּה הַשְׁעִינִי מַעַתָּה וְתֵיה עַמִּי תְּמִיד.
עַזְרָנִי זְבוֹנִי לְסָגֵר וְלְהָעִצִּים וְלְסָתָם עַנִּי וְלְבָבִי וְדָעַתִּי וְמַחְשָׁבָתִי
מַחְיוֹן דְּהָאי עַלְמָא שְׁפָלָה לְגָמָרִי, וְלֹא אַסְתָּכֵל עַל הַבָּלִי עַולְם
הַזָּה וְתָאוֹתָיו וְטִרְדּוֹתָיו בָּלֶל, כִּי כָל הַעוֹלָם הַזָּה אַיִן עוֹלָה כְּהָרָף
עַין, כִּי הַכָּל הַבָּל וּרוּעָות רֹות, וְמַה יִתְרֹזֵן לְאַרְם, מַכְלָעַמְלוֹ וּמַכְלָעַמְלוֹ:

תָּאוֹתָיו וְהַבָּלָיו:

טוֹב וּמְטִיב לְבָל, טֹוב וּמְטִיב תְּמִיד, טֹוב וּמְטִיב לְרֻעִים וּלְטוּבִים,
טוֹב וּמְטִיב בְּאַמֶּת, הַטִּבָּה בְּרַצְוֹנָה עַם רְחוֹק מַטּוֹב בְּמוֹנִי, אֲשֶׁר
מַרְדָּתִי בְּטוֹבָה בְּזִדִּים, בְּמַזְוִיד וּבְשׁוֹנֵג בְּאָנָס וּבְרַצְוֹן אַלְפִים
וּרְכּוּבּוֹת פְּעָמִים, אֲשֶׁר הַתְּחִלָּת לְהַטִּיב הַרְבָּה טֹוב הַאֲמָתִי
וְהַגְּצָחִי, וְאַנְבֵּי דְּחִיתִי בִּידִים טֹובָה הַאֲמָתִי בְּפָה וּבְמָה פְּעָמִים,
עד כִּי חָדֵל לְסָפֵר בַּי אֵין מַסְפֵּר. אַנְאָה אַל הַטָּוב אֲשֶׁר טֹוב אֵינוֹ
נַפְסָק לְעוֹלָם, זְבוֹנִי מַעַתָּה לְטוֹבָה הַאֲמָתִי, שְׁבָעַנִּי מַטּוֹבָה הַגְּצָחִי.
עַזְרָנִי זְבוֹנִי לְכָל בָּאָחָד בְּאַמֶּת, בְּתְכִלָּת הַכָּלְלִיּוֹת, בְּתְכִלָּת
הַבְּטוּל בְּרָאוֹי, בְּרַצְוֹא וּשׁוֹב, בְּרַצְוֹנָה הַטָּוב. עד שְׁאֹזֶנה לְדָעַת
שְׁבָלוֹ טֹוב וְאֵין שָׁום רַע בְּעוֹלָם בָּלֶל, וְכָל הַאֲרוֹת וְהַיסּוּרִין הַבָּאֵין
בְּעַוּלָם בָּלָם הַם טֹובּוֹת גְּדוֹלוֹת, עד שְׁאֹזֶנה לְבַטֵּל כָּל הַאֲרוֹת
וְהַיסּוּרִין שְׁבָעוֹלָם עַל־יִדְּךָ. וְגַזְבָּה לְקַבֵּל הִסּוּרִים הַמְּכָרְחִים
לִבּוֹא בְּאַהֲבָה וּבְשְׁמִיחָה גְּדוֹלה, וְלְבַטֵּל כָּל הַיסּוּרִין עַל־יִדָּךְ
הַבְּטוּל אֶל הַתְּכִלָּת הַטָּוב בְּאַמֶּת, עד אֲשֶׁר נִזְבָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךָ

מיימי התורה על-ידי השמחה מהרשים של הבטול שטאיר אל המחיין, ונוגה לשאוב מים בששון ממעני היושעה. ועל-ידי השנתה התורה נוגה לכרר היסורין ולכבות עצמאון הנפש גם בעת שנשוב מהבטול אל הרעת. ולא יהיה שום כח להיסורין להתגבר علينا חס ושלום אחר כה, אחר שנשוב מהבטול, רק נוגה לבטלים אז על-ידי השנתה התורה שתוננו לקבל ולהשיג על-ידי השמחה מאור וריהת הרשים הקרים שנסואר מההסתפלות והבטול אל התכלית שהוא בלו טוב בלו אחר, שתAIR הרשים אל בלי המחיין השנת סתרי אוריותא, ויקים בנו מקרא שבטוב, אשרי הנבר אשר תינסנו יה ומתורתך תלמדנו:

ובכן תרחים עליינו ותושיינו שנוגה לתפלה בשלמות, ונוגה לעשות אחד מכל התפללה, ותהייה כל תפלותינו ותחנותינו ובקשותינו כלילים יחד בתכלית האחדות, באפן שהיה לנו כח לסדר לפניה בכל יום תמיד שירות ותשבחות ותפלות ותחנות ובקשות הרבה בתכלית השלמות ברכונך הטוב. אנה הטוב והפטיב, הרוצה בתפלה עמו ישראל, אתה יודע את עצם יקרifi הרות קדשת דבורי התפלה הקדושה, שאנו זוכים לחתפלל ולהתחנן לפניה. אתה יודע את הוד פאר וקדשת קדשת כל אותן מדבורי התפלה, כי מי יתרד מי יפאר גדל פאר חלקוטים והקבוצים שאנו מלקטים ומקבצים שושנים ופרחים וצמחים בפלאים ונוראים מפארים ומהדרים, סגולות יקרות וchmodot גדולות, בשירות הקדשות העליונות, על-ידי כל אותן ועל-ידי כל דבר ודבר, ומכל שבן על-ידי כל ברכה וברכה של

ה��פלה הקדושה. ואם חיינו זוכים להטוט אונינו לשמע מה שאנו מוצאים בפינו מרגליות יקרות ואבני טובות ויקרות כאלו, להבין ולהשכיל את יקר תפארת גדרת הוד יפי הדבר הקדוש והנרא שאל התפלה הקדושה, את עצם יקרת קדשת כל דבר ודבר, לא חיינו יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת, ואפלו דבר אחר. כי חיינו נקשרים ונברכים ומהדקים באזת בראשונה של הדבר, כי איך אפשר לילך מן אותן הראשונות של הדבר, לנידל עצם יקר יפה וויה וחרורה, בגדרא דלא אפשר למפרט בשפטה, ולnidel עצם תקף התקשרות הדבר עם הנפש, עד אשר אין הדבר מניח את הנפש לילך מאותו להלן יותר:

רבונו של עולם, מלא טוב וחסד, מלא רחמים רבים אתה הוזענו ברחמייך הרבהים, שנם מי שזכה לבחינה זאת לשמע הדבר יפי הדבר, עד אשר אין הדבר מניח אותו לילך להלן יותר, גם זה אינו טוב, ואין זה שלמות התפלה. כי צריכין דיקא להתפלל כל הברכות והחזרות ולהשלים כל סדר התפלה בשלמות, וגם לומר עוד אחר לכך כרבה תחנות ובקשות ומומורי תחלים ושראי תפלות הרבה. על כן עקר שלמות התפלה הוא בשוכין לכל התפלה באחד, שהוא התבילה, שהוא בל טוב בל אחד. ואתהzhou ידעך שלמותנו ופתחותנו, כמה אנו רוחקים מבל ובל משני הבינות האלה, כי אנו רוחקים מתפלה מאד מאד בתבילה הרחוק, בכמה מרחקות בלי שער, ולבנו אטום מאד, עד אשר אין לנו זוכים להטוט אונינו ולשם מה שאנו מדברים בפינו בשעת התפלה, ובפני ובשפטינו אני מתפלל ולבי רחוק מהדברים

הקדושים, ואני מתגבר להשמע לאוני מה שאני מוציא בפי. ואם לפעמים אתה עוזר לי, עד שאתה מתיhil להטאות אני ולשםך מרחוק איזה אות ודבר של התפלה הקדושה, עדין אני רחוק מהתבלית האמת, מתקלית האחות. ועל כן על פי רב אני בשאר ברוך מאייך אחר איזה דבר שאתה מתיhil לשומעו, ואני יכול לפזר מטנו ולידך להלן לדבר יותר, ואתה יודע שם זה אינו שלמות, כי אני צריך לדבר הרבה, להתפלל כל סדר התפלה ולהוסיף עוד תחנות ובקשות הרבה, כי צרכי הפה מרבים מאי:

ובכן באתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובפרט על נשות העניצה והדלה על-ידי מעשי הרעים, אשר הרביתי לפצע נגדה, חטאתי עוית ופשעתי וחרע בענייך עשית. עד אשר זה ימים ושנים הרבה הקדושה ששם גדים כל הנשמות הקדשות, ויצאה מן השדה הקדשה אל נשמתי הולכת נעה ונדרה, ונתרחקה ונתרחקה בפולה ואין לה מכיר, והיא הולכת ומטרפת ואין לה מנוח ל凱פ רגלה. כל רודפי השינה בין המינים. ומה נעשה ועונsti נרמו כל אלה ויוצר מזח, לולא רחמייך וחסדייך או אברתי בעני חיללה. ועתה איך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, לאחר שאני רחוק מנשمتך כל כך, ואיך יוכל גלים סром מבלבל ומטרף לדבר דברי אלחים חיים. על בן אין לי שום תקוה לשוב ולהתחנן, כי אם על-ידי בעל השדה האמת. ועל זה באתי לפניך יהוץ אלה ואלה אבותי, להFAIL תחנתי לפניך מלא רחמים, בלב נשבר ונדרבא, בלב קרווע מטרפת, בלב חרד ונאנח, בלבני שפה

ובלשון עلغים. צופה ומביט ומתחה לרוחםיך וחגיגותיך האמתיות, יושב ודורס לתשיעת יהוה בחרף עין, כי אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי קלקלתי ושחתתי בידים כל טובותיך ועצותיך הקדושות, אשר השפעתך עלי בכל עת, ועעה מה יש לי עוד צדקה ולזעך אל המלה:

רַחֲמָנוּ מְלָא רָחוּמִים, רַחֲם עַל נֶפֶשִׁי וּרוּחִי וּנְשָׁמְתִי, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם זה ימים ושנים הרבה. יהמו מעיך ורוחמיך על נשמתי הפגנומה מאד ועל כל הנשמות הערמות דאולין ערטלאין בעוננותך הרבה. אוי אוי, מה אומר מה אדרבר, אוי אוי אוי, מתי אוקפה לתקון פגמים גודלים גבוחים ועצומים כאלה, אשר פגמתי וקלקלתי במקום שפגמתי. חמל ורחם על נשמותינו ועל כל עמק בית-ישראל, על כל נשמות ורוחות ונפשות החדים והמתים, ותן לנו בעל שדה אמתינו שיוביל לעסק בתקון נפשנו ורוחנו ונשותינו, שייהיה לו כח לתקן כל הנשמות של החדים והמתים, להכנים כל הנשמות מהווין לפנים לתוכה השרה הקדושה, ולעסק בכל תקונייהם וצרבייהם, לזרעם ולנטעם ולהשקותם ולנגדלם ולהצמיחם ולהרבות פירותיהם, ולהтен הרחקה בראשי בין כל האילנות והעשבים שלא יכחישו אחד את חברו חס ושלום, ויקים מהרה מקרה שכחוב, ישם מדבר לאנש מים וארץ ציה למושאי מים. ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב. ויזורעו שדות ויטעו ברכמים ויעשו פרי התבואה, ויברכם וירבו מאד ובಹמתם לא ימעיט:

וְתַרְחֵם בָּרָחוּמִיךְ הָרַבִּים עַל הַצְדִיקִי אֶמֶת הַעֲסָקִים בַּתְקֻנוֹן

השדרה התקדושה הנקראים בעלי השדרה, ועל כל יוצאי חלציהם
ונעל כל התלויים ביהם, ותשمرם ותצילם מכל אויביהם ומכל
שונאיםיהם ומכל רודפיהם. כי אתה יודע גודל החתירות שמתגראין
בכם, ונידל השנאה והקנאה והטירוי והרדיות שבאים עליהם
על יידיהם. חום וחמל עליהם ועלינו ואמר לזכותיהם די, ותשמרם
והצילים, תחמים וקימים ותחוקם ואמץ וברכם, באפן שיוכלו לעסוק
בתיקוננו ובתקון כל השדרה פלה. רחם מלא רחמים, על נשמות
עשוקות באלו, על נשמות רוחקות מתקון זה במאה וכמה מאות
שנים, וכמה גלגולים עברו עליהם וכמה יסורים וצרות ותרפות
עbero עליהם בכל גלגול וגלגול. חמל על נשמות עיפות וגרפות,
ובפרקט על נשמות הערמות האזליין ערטלאין, שאינם יכולם
להתלבש בשום גוף, אשר אתה ידע עצם הרחמןות שעלייהם.
חמל על דמעתם וצערתם, חמל על אנחתם וגנחתם ואנרכתם,
חמל על צערם המר, חמל על טלטולם הקשה והכבר מאר אשר
בשל כח הסבל. חמל עליהם למען שמח למען רחמייך הربים
לבד, כי אין בנו כח וידעת להתפלל עליהם ועלינו, עשה למעןך
ולא למעןנו ואל תזכיר להם ועלנו עונונינו. מהר יקדמוני רחמייך
בי דלונו מאר. עירנו כי עלייך נשענו. וובנו לשוב בתשובה
שלמה לפניו באמת עד שיאירו עיני בעל השדרה, ותהי השדרה
נכרתת שדרה צופים ולא תהיה נקראת חס ושלום שדרה בוכים.
שתעורר ותוישע ברחמייך הרבבים ובחרדייך העזומים, שייחיה בכם
להבעל השדרה להיות צופה וymbiyit ומסתכל על כל אחד ואחד
מיישראל הרחוק מן התקבליות להביאו אל התקבליות האמתי,

שיזכה כל אחד לסתם עיניו ורעדתו מחייו דהאי עלמא לנמרי, עד
שיהיה נכלל תמיד בתכליות הבטול ברצואו ושוב בתוך התכליות
האמתית שהוא בלו אחד בלו טוב, באפן שיזכה כל אחד ואחד
מיישראל לכלל תפלו באחד. עוזרנו טוב לפל, שנזכה לבטול
כל גשמיותנו, עד שנזכה לבטול עצמנו לנמרי לפל באחדותך
באמת שהוא בלו טוב תמיד, עד שתיה תהילנו בתכליות
השלמות בלולה יחד מתחלה ועד סופה בתכליות האחדות,
ולא נשכח שום אחת ודבר של התפלה לעולם. ואפלו בשעומד
בסוף התפלה, ניכר עדין את אחת ודבר הרראשון של התפלה,
ולא גלק ולא עבר ולא נפסק לעולם מאות ודבר הרראשון של
התפלה, אפלו בשגנובא לסוף התפלה, ולא געל שום פרוד
וחבדל ותרחקה בין דברוי התפלה הקדושה, רק כל התפלה בללה
תיהיה בלולה ומחברת ומקשרת יחד מראשה לסופה ומסופה
לרראשה בתכליות האחדות, בתכליות השלמות, כי בלו אחד בלו
טוב. ועל ידי זה נזכה לסדר ולומר לפניך בכל יום זום שירות
ותשבחות ותפלות ותנתנות ובקשות וודויים ופיוסים הרבה בפה
מלא, בכונה גדולה, בתכליות בונת הלב באמת ברצונך הטוב.
ובכלם יהיו כללים יחד בשמה המיחד בתכליות האחדות, עד
אשר תשמע שועתנו ותאזין תפלוינו ותקשיב תחנותינו ות מלא
כל משאלותינו לטובה ברוחמים, שנזכה חיש קל מהרה לשוב
בתשובה שלמה לפניה ולהיות ברצונך הטוב באמת. ותשים
חלקנו עם האידיקים והכשרים היושבים לפניך בגן עדן, ותשעשע
עם נפשנו לעולמי עד ולנצח נצחים, ונזכה ונחיה ונראתה ונירש

טוֹבָה וּבָרֶכֶת לְשֵׁנִי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִתְחֵי הַעוֹלָם הַבָּא. וְתַעֲרֹנוּ
וְתוֹשִׁיעָנוּ שְׁגֻ�ָה לְהִזְהַר בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְתַרְתְּמָם עַלְינוּ בְּרָחְמִיךְ
וְחַנִּינָותִיךְ, וְתַזְכִּינוּ בְּחַסְדְּךָ הַעֲצּוּמִים שְׁגֻ�ָה לְעַמְדָה וְלִרְאֹות אֶת
הַמְּחוֹל שְׁתַעֲשֶׂה לְאַדִּיקִים לְעַתִּיד לְבָא, וְכָל אֶחָד יְהִי מֶרְאָה
בְּאַצְבָּעָו וְאָוֹרָם, זֶה יְהֹוָה קָוִינוּ לוֹ. בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, וְאָמָר בַּיּוֹם הַהוּא
הַנְּהָא אֱלֹהֵינוּ זֶה קָוִינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעָנוּ זֶה יְהֹוָה קָוִינוּ לוֹ גְּגִילָה וְגַשְׁמָחָה
בִּישׁוּעָתָו. אָשָׁרִי הַמְּחַפֵּה לְזֹאת, אָשָׁרִי תְּבָחר וְתִקְרַב שִׁזְבָּח לְהַצִּין
מִן הַתְּרִיכִים שְׁמָחָת הַמְּחוֹל הַזֶּה:

מַלְאָ רָחְמִים, חַפֵּץ לְהַטִּיב לְכָל בָּרוּאָתִיךְ. רָחְם עַלְינוּ כֵּל עוֹד
נִפְשְׁנוּ בָנוּ, וְתִיְנָו וּבָנוּ וּעֲרוֹנוּ וְהַשְׁיִיעָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ הָאַמְתִיתָה, בַּמָּוֹ
שָׁאַתָּה יוֹדֵע אֶת כָּל הַיְשׁוּוֹת שָׁאָנוּ צְרִיכִין, בָּאָפָן שְׁגֻ�ָה לְהַגְּיעַ
לְכָל מָה שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְפָנֵיךְ חִישׁ קָל מְהֻרָה, וְלֹא גָעוֹל בְּכִסּוֹפָא
קָמָה. יְהֹוָה לְרָצֹן אָמְרִי-פִי וְהַגִּזֵּן לְבִי לִפְנֵיךְ יְהֹוָה צָרוּי וְגֹאָלִי.
שְׁמָחוּ בִּיהֹוָה גְּגִילָה צְדִיקִים וְתַרְגִּינוּ בָל יְשִׁירִי לְבָב. יְשַׁמְּחוּ הַשְׁמִינִים
וְתַגְלִיל הָאָרֶץ וַיָּאמְרוּ בְגֹויִים יְהֹוָה מֶלֶךְ. וַיַּקְרַב שְׁבָתוֹב, וְהִיא
יְהֹוָה לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהֹוָה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.
וּבְתֹרְתַּחַ בְּתוֹב לְאָמָר, שְׁמָע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

— סו —

אֶל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, שְׁלִיט בְּעָלִיּוֹנִים וּבְתַחְתוֹנִים, אָשָׁר בִּידוּ
נִפְשּׁוֹת הַחַיִים וְהַמְתִים, אָשָׁר בִּידוּ נִפְשָׁל חִי וָרוֹחַ כָּל בָּשָׁר אִישׁ.
רָחְם עַלְיִ בְּרָחְמִיךְ הָרַבִּים, וְתַן לִי רוח טוֹבָה, רוח נְבוֹן, רוח חַיִם
דָּקְרָשָׁה. וּבְנִי לְהַמְשִׁיךְ עַלְיִ רוח חַיִים אָמְתִים דָקְרָשָׁה מִהָּצִדִּיקִים

אמתאים, אשר הם חיינו וארך ימינו. ובני ברחמייך הנדרלים, להתקרבר אליהם ולעמד לפניהם לשרתם ולשפטם ולעשות כל ערכיהם. ואיה מקשר בהם באמת בהתקרשות גדוֹל בתכליות השלמות, במו ענפים באילן, עד שאזנה להרנייש בעצמי כל העליות והירידות שיש להם בכל עת. ונזנה בעת שיגיע ומנים להסתלק מן העולם לארך ימים ושנים לעמד אצלם בעת יציאת נשמהם הקדושה למעלה למעלה, באופן שנזנה לקבל פי שנים, ויהי נא פי שנים ברוחם אלינו:

רבונו של עולם, הקשייתי לשאול. אבל אתה טוב ומטיב, ונLIGHT אונינו עליידי צדיקיך האמתאים להתפלל על זה. על בן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, כי כבר הבטחתנו בכמה הבטחות שבונדי תגמור רצונך וחפץ עמננו להסבירנו לתכליות השלמות ולקרבנו אליו באמת כאשר נאה לך, לא כמעשינו ולא במפעלינו. על בן כל עוד נפשנו וروحנו בקרבנו, נשתחן וגיחן לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל הצדיקים עננו, ועזרנו זוכנו להתחילה ולגמר ולהוציא מאלה הפעל כל מה שאנו ערכיים לעובדת יהוה באמת, עד שנזנה להיות ברצונך הטוב באמת כל ימינו לעולם:

ובכן תרחש עלי ותונני לאמת בתכליות השלמות, ותשפייע לי כל פרנסתי מירך הרחבה והטלאה. ותשمرני ותצילני שלא אהיה נזרך לבירות בשום דבר شبיעולם, שלא יצאך לפראנסתם. ולא יהיה לי שום פאה לשום קבוד והתפארות והתנשאות וחסיבות והתמננות כלל. רק כל בטחוני ושבורי ותקומי יהיה

בָּה לְבָה, בָּה אֲבָטָח וְאַשְׁעֵן תָּמִיד בַּי לֹא תַעֲבְנִי לְעוֹלָם. וְתַהַנְּן לִי
כָּל אַרְכִּי פְּרִגְסָתִי וְכָל מְחֻסָּרִי בָּרוּחַ קֶדֶם שָׂאצְפָּךְ לָהֶם מִתְחַת
יְדֶךָ הַקָּדוֹשָׁה, וְאֶל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי
הַלְוָתָם. וְתַרְחֵם עַל עֲנֵי וְאַבְיוֹן בָּמוֹנִי, הַרְחֹק מִפְּרִגְסָה בָּמוֹנִי,
וְתַעֲזֵרֵנִי מִהָּרָה חֹשֶׁה לְסַלְקָן וְלַשְּׁלָמָן כָּל הַהְלָוֹאות וְהַחֲבוֹבָות שָׁאַנְיִ
חַיְבָן עַד חַנְחָה. אַבְיִ רְחוּם צְדִיק, רֹועֵה יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לְחֶם לְכָל בָּשָׂר
בַּי לְעוֹלָם חַסְדָו. פָּתָח יְדֶךָ לְעֲנֵי וְאַבְיוֹן וְדָל בָּמוֹנִי, וְתַמְלֵא לִי כָל
מְחֻסָּרִי בְּגִשְׁמִיות וּבְרוֹתָנִיות. וְתַעֲזֵרֵנִי מִהָּרָה לְסַלְקָן כָּל הַחֲבוֹבָות
שָׁאַנְיִ חַיְבָן מִכָּבָר, בַּי הַשְׁתְּרָגָנוּ עַל עַל צְאוּרֵי הַכְּשִׁילוֹ כְּחָי, וְאַנְיִ
יָזְרַעַם מָה לְעַשְׂתָה, וְתַצְלִיןֵי מִעֲתָה מְחֻבָּות וְהַלְוֹאות. רְחוּם עַלְיִ
לְמַעַן שָׁמֶךְ וּמַלְאָ מִשְׁאָלוֹתִי לְטוֹבָה בְּרַחְמִים, וְתַנוּ לִי פְּרִגְסָתִי
מַאֲתָךְ בָּרוּחַ וְלֹא בְּצָמָצּוֹם, בְּחַתֶּר וְלֹא בְּאָסּוֹר, בְּנַחַת וְלֹא בְּצָעָר,
בְּאָפָן שָׁאַוְבָה לְעַשְׂתָה רְצׂוֹנָה בָּאָמָת. וְאַוְבָה שְׁתַחַיתָה כָּל עֲבֹדָתִי
וְתַהְפֵּלִתי בָּאָמָת לְאָמָתוֹ, בְּלִי שָׁום שְׁקָרִים וּפְנִיּוֹת כָּל, וְלֹא אַכְנוֹן
בְּשָׁום קוֹל וְתַנוּעַת בְּתַהְפֵּלִתי בְּשִׁבְיל שָׁום בְּן אָדָם חַס וּשְׁלוֹם, וְלֹא
אַחֲפַח אֶת הַשְּׁקָר בָּאָמָת וְלֹא אַטְעַה אֶת עַצְמֵי חַס וּשְׁלוֹם, רַק
אַוְבָה לְהַתְּפִלֵּל כָּל תַּהְפֵּלִתי בָּאָמָת לְאָמָתוֹ לְשָׁמֶךְ לְבֶד בְּרַצׂוֹנָה:

הטווב באָמָת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהֹוָה אֱלֹהִים אָמָת, הַחֲפִץ בָּאָמָת וְקָרוֹב
לְקוֹרְאֵי בָּאָמָת, קוֹמָה בְּעֹורָתִי, וְתַנוּ לִי כֵּת וּגְבוּרָה וְחַכְמָה
וּבִינָה וּשְׁכָל וּעֵצָה, בְּאָפָן שָׁאַוְבָה לְשָׁבָר וּלְבַטֵּל וּלְסַלְקָן מַעַלִי
כָּל הַמְּחַשְׁבּוֹת וּרֹות וּכָל הַשְּׁקָרִים וּכָל הַפְּנִיּוֹת, הַבָּאים עַל הַמִּחְמָה
בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְכַלְבֵּל אֶת תַּהְפֵּלִתי חַס וּשְׁלוֹם. בַּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת

עַצְם רַבְיִ הַמְנִיעוֹת בְּלֵי שֻׁוֹר הַמּוֹנְعִים וּמַעֲבִים אֶת תְּפָלָתִי,
וּבְפִרְטָה כִּשְׁאַנִּי עוֹמֵד וּמַתְפֵלֵל בֵּין הַעוֹלָם בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם הַרְבָּה
שֶׁאָנוּ נוֹפְלִים עַל פָּנָיו וּשְׁקָרִים הַרְבָּה בְּלֵי שֻׁוֹר, וְאַנִּי יָדַע מַה
לְעַשׂוֹת וּמַה לְפָעַל, כִּי רְצֹזִי וּכְסֹפִי חִזּוֹק מַאֲדָד לְחַתְפֵלָל בְּאַמְתָה
לְאַמְתָה בְּלַתִּי לְיָדָה לְבָדָה. וּמַה אָעַשָּׂה וְעַזְוֹתִי גַּרְמוֹ שְׁבָאים עַל
פָּנָיו וּבְלַבּוֹלִים גְּדוֹלִים וּרְבִים מַאֲדָד. וּמַכְלְבָלִים אֶת תְּפָלָתִי מַאֲדָד
מַאֲדָד בְּכֶפֶת וּבְכֶפֶת מְחַשְּׁבֹת זְרוֹת וּבְלַבּוֹלִים שְׁזָנוֹנִים אֲשֶׁר עָצָמוּ
מִסְפָּר. וּבְעַל בְּרָחִי עֲולִים עַל דָּעַתִּי בְּכֶפֶת וּבְכֶפֶת פָּנָיו וּדְקוֹת
גְּלוּיוֹת וּגְסִתְרוֹת בְּכֶפֶת וּבְכֶפֶת בְּחִינּוֹת וּבְכֶפֶת אֲפִינִים שְׁזָנוֹנִים
אֲשֶׁר אי אָפְשָׁר לְפֹעַרְטָם. וּבְכֶל יוֹם וּבְכֶל תְּפָלָה וּתְפָלָה
מִתְחַדְּשִׁים וּמִתְגַּנְבִּים פָּנָיו וּבְלַבּוֹלִים וּמְחַשְּׁבֹת זְרוֹת אַחֲרוֹת,
וְאַפְלוֹ כִּשְׁאַנִּי מַתְפֵלָל לְבָדֵי בָּאים עַל דָּעַתִּי פָּנָיו גְּדוֹלָות, וּמַכְלֵ
שְׁבָן כִּשְׁאַנִּי עוֹמֵד וּמַתְפֵלָל בֵּין אֲנָשִׁים רְבִים וּבְפִרְטָה בָּעֵיר אַחֲרָת
וּבְמָקוֹם אַחֲרָת, שֶׁאָנוּ מִתְגִּבְרִים הַפָּנִינוֹת וּהַלְּבָבוֹלִים בְּיוֹתֶר מַאֲדָד
מַאֲדָד, עַד אֲשֶׁר אַנִּי יָכֵל לְדֹבֶר אַפְלוֹ דָבָר אֶחָד בְּתְפָלָה בְּרָאוֹי
בְּאַמְתָה לְאַמְתָה. חָס וְחַמֵּל וְרַחֲם עַל וְעַזְרָנוּ וְזָבְנִי לְאַמְתָה גַּמָּר,
שְׁלָא אֲיהָה בְּכֶל נָגֵךְ לְבִרְיוֹת בְּכֶל בְּשָׁום אָפָן וּבְחִינָה בְּעוֹלָם,
שְׁלָא יְהִי שָׁום רְצֹן וְתָאֹהֶה לֹא לְכִבּוֹד בְּנֵי אָדָם וּלֹא לְשַׁבְּחָם
וְהַתְּפִאָרוֹתָם וּלֹא לְמִמְזּוּם וּלֹא לְשָׁום דָבָר בְּעוֹלָם בְּכֶל. וּלֹא
אָשִׁים בְּטַחֲנוֹנִי חָס וְשַׁלּוֹם בְּשָׁום בְּנֵי אָדָם בְּכֶל, רַק אָדָע וְאָמְנִי
בְּהַאֲמָתָה לְאַמְתָה כִּי מִמְּדָה הַכֶּל, וְהַעַשְׂרָה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֵיךְ וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכֶל. כָּל הַבָּשָׂר חַצִיר וּבָכֶל חַסְדוֹ בְּצִיּוֹן הַשְׁרָה. וּמַה יַּעֲשֶׂה
לִי אָדָם. וְאַזְבַּחַ לְקַיִם בְּאַמְתָה מִקְרָא שְׁכָתּוֹב, אֶל תְּבַטְחוּ בְּנְדִיבִים

בבָּן אָדָם שָׁאֵין לוֹ תְּשֻׁעָה. תִּצְאַ רָוחוֹ יָשֹׁוב לְאֶדְרָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
אֲבָדוֹ עַשְׂתָּנוֹתָיו. אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֹזֶר שֶׁבָּרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָינוּ.
וּנְאָמָר, בְּרוּךְ הַגָּבָר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְהוָה וְהִיה יְהוָה מִבְטָחוֹ. בְּטָחוֹ
בַּיְהוָה עָרֵי עַד בַּיְהָה יְהוָה צָור עַזְלָמִים. וַיְבַטְחֵה בָּה יוֹצֵעַ שְׁמָךְ
כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דָּרְשֵׁיךְ יְהוָה:

עָזָרָנִי וְחוֹשְׁעָנִי לְבָל אַطְעָה אֶת עַצְמִי וְלֹא אַחֲפַח אֶת הַשְּׁקָר
בְּאֶמֶת חַס וְשְׁלוֹם, שֶׁלֹּא יְהִי שָׁוֹם כַּמָּה לְהַבָּעֵל דָּבָר וְהַקְּלָפּוֹת
לְסֶבֶב מִסְבּוֹת בְּרֻעָתִי, בְּמוֹמֹתֵיכֶם וּבְגַבְלֵיכֶם וּבְדַרְכֵיכֶי
הַעֲקְמִימִוֹת שְׁלָחָם, לְהַתְגַּלְלֵל וְלַהֲתִנְפֵל עַל דָּעַתִּי לְעֲשֹׂות אַיזָּה
תְּנוּעָה וְהַמְּחַחַת בָּף וּבְיוֹצָא בָּזָה, אוֹ לְהַזְּצִיא שָׁוֹם קָול וְדָבָר
בְּשֶׁבֶיל אַיזָּה פְּנִيهָ חַס וְשְׁלוֹם, וְלַהֲטֹועַת אֶת עַצְמִי חַס וְשְׁלוֹם,
כְּאַלְוִי בְּאֶמֶת אֲנִי אַזְּרִיךְ לַיה. חַלְילָה לִי מִعְשּׂוֹת בְּדָבָר הַזָּה,
יְהָזָה הִיה עֹזֵר לִי, וְחַדְלֵל וּמְגַע אָוֹתִי מַקְלֵי מִינִי פְּנִיות וּשְׁקָרִים,
הַזָּה מִפְנִיות שֶׁל שְׁקָר גַּמָּור בְּשֶׁבֶיל הַתְּפִאָרוֹת בְּנֵי אָדָם מִפְשֵׁש אֶזְזֶל
בְּשֶׁבֶיל מִמְּוֹנָם חַס וְשְׁלוֹם, וְהַזָּה מִפְנִיות שְׁקָרִים הַמְצָפִים בְּאֶמֶת.
לֹא אָשַׁית לְנַגְּד עַנִּי דָּבָר בְּלִיעֵל עַשָּׂה סְטִים שְׁנָאָתִי לֹא יַדְבֵּק
בֵּינוֹ. לְבָב עַקְשׁ יִסּוֹר מִמְּנִי רָע לֹא אַדְעַ. לֹא יִשְׁבַּב בְּקָרְבֵּן בֵּיתִי עוֹשָׂה
רַמְיה דָּזְבֵר שְׁקָרִים לֹא יַפְזֵן לְנַגְּד עַזְיָזִי. רק אַזְבָּחָ שֶׁבֶל בּוֹנְתִי
וְתִנְעוֹתָה בְּתִפְלָתִי יְהִי רָק לְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹל לְבַד בְּאֶמֶת לְאֶמֶת
בְּרַצְוֹנָךְ הַטּוֹב, עַד שָׁאוֹבָה לְאֶמֶת שְׁאָתָה חַפְץ בָּו. וְעַל-יִדְיָזָה
גַּזְבָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶה מַעַלְמָא דָּתָתִי לְעוֹלָם הַזָּה, שִׁיטְגָּלָה הָאֶמֶת
בְּזָה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שִׁיטְגָּלָה לְעַתִּיד לְבָא בַּיּוֹם הַדָּין הַגָּדוֹל וְהַגָּרָא
אֲשֶׁר אַתָּה עַתִּיד לְדוֹן בָּו אֶת עַזְלָמָךְ. קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, כִּי תְבוֹא

במשפט עם כל בשר, ואותה עתיד לךח דין וחשבון מאתנו, ולדין
אותנו על כל דבר ודבר, על כל פרט ופרט, על כל דבר גדול
וקטן, כי אין אתה ותרכז כלל, והוא לא תנותר שום דבר קטן, כי
האללים יבוא במשפט על כל געלם אם טוב ואם רע. והבל יהיה
גובר להרים אן. כי אתה זובר כל מעשי עולם ופוקר כל יצורי
קדם, לפניה נגלו כל תעלומות והמן נסתרות שטבראשית, אין
שכח לפניך כפה בבודך ואין נסתר מגניד עיניך, אתה זובר את
כל המ فعل ונעם כל היצור לא נכח ממך הכל גלי וידוע לפניה
זהה אלתנו, צופה ומבייט עד סוף כל הדורות, כי תביא حق וברון
להפקד כל רוח ונפש, להזבר מעשים רבים והמן בריות לאין
תכלית, מראשית קזאת הדרעת ומלאנים אתה גלית, מי לא
יהיה נפקר אן ביום הגדול והנורא ההוא, כי גדול יום יהוה ונורא
מאוד מאין במו ומי יכילנו, כי זובר כל היצור יהיה גובר לפניה
אן, מעשה איש ותחלותיו ויצרי מעלי איש, אשר איש שלא
ישכח ובן אדם יתאמץ בה, כי דורך לעולם לא יכשלו ולא
יבלו לנצח כל החושים בה, כי זובר כל המשפטים לפניה בא ואתה
דורש מעשה כלם. ואנו יראו הפל את גדרת האדיקים והכשרים
האמתים וכל הנולים עליהם, את הזרם זיון ותפארתם ואת יקר
תפארת גדרתם. אשריהם אשרי חלכם, מה רב טובך אשר צפנת
לهم, עין לא ראה אלהים ווילתך יעשה למחרה לו. כי עקר
גדרת מעלת תפארת בני ישראל האדיקים והכשרים באם,
יראו אן ביומא דריאא רבא, כמו שבתו, ושבתם וראייתם בין
צדיק לרשות בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. ואנו יתגלה עצם

האממת בעולם, ותשלים לכל אחד במשפטו על-ידי מחת האמת שאינה יכולה לסבול את הרשעים ואת השונאים והרוצפים את עמד ישראל יראיה ותמיימה, ואו ישבו על-ידי רוחה כל בא עולם אליך ולעבוזתך, וכל בני בשר יקראו בשמי, כמו שכתוב, כי או אהפק אל עפם שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

ובנו מלא רחמים גם עתה למדת האמת בשלמות, ונזוכה לאמת לאמתו ברצונך הטוב, ויתגלה האמת בעולם הזה, עד שיחיה מפללה לדרשעים גם בעולם הזה, כמו שיחיה לעתיד לבא על-ידי התגלות האמת, עד אשר ישבו כלם לעבוזתך, ויקראו כלם בשמי באמת, ויחיה נשלם הדבר קדוש בתכליות השלמות, ונזוכה להמשיך שלמות הדבר מעלמא דאתה לעולם הזה:

ובכן תוכנו ותערנו שנזוכה לעשות נקודות קדושות לדבר קדוש, ונזוכה להוציא דבר ממצרים הגרון, עד שנזוכה על-ידי קרשת הדבר הולם להוציא מכח אל הפעל כל הע보ות וכל הדברים שבקדשה שאנו צרייכים לעשות. כי אתה ירעת עצם רבוי המניעות שיש לנו מכל הדברים שבקדשה שאנו צרייכים לעשות, ואין שום דבר שבקדשה שלא יהיה לנו מניעות רבות עליו, ובפרט בשאנו צרייכים לעשות דבר גדול שלא יחרותנו תלוי בו, שהוא להתקרב באמת להצדיקים אמתיים, ומכל שבן בשרויצים להתקרב לנקיות האמת שבין הצדיקים, שאנו מתרבים המניעות והעבותים עליינו מאד מאד בלי שעור וערך, ומשפטחים ומפסיקים בפנינו מאד, ואין רוצים

להנימח אוננו להתקרב לנקיות האמת. אבל כבר הודיע לנו כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל וכל המגיניות הם רק בשבייל החשך, כדי שיתגבר החשך והכטופין והגעונאים יותר לעתות רצונך. וכל מה שהמניעות מתגברין יותר, אריבין להתגבר שיתהה החשך גדול יותר ויותר, כדי התגברות החשך ישברו כל המגיניות, ויזבו להשיג הנחשך הקדוש. ועל זה באתי לבקש מטה יהוה אליה, החפוץ בטובתני, קומה בעורתני ובוננו לחשך דCKERשה, שנזוכה להתקנע ולהשתותק לחשך ולכטוף לך ולבזקתה הקדושה בחשך גמרץ וכטופין גדולים באמת. וזהה החשך והכטופין הולכים ומתרגבים ומתרזוקים בכל יום ובכל עת לחשך. עד שיתגבר החשך בפי תקף המגיניות שאנו אריכים לשברים, עד שיתגבר החשך על המגיניות, ויתבטלו כל המגיניות מפני החשך והכטופין הגדולים. ועל יידיהם נזוכה לעתות גאחות קדושיםות להאותיות להשלים הדברים הקדושים, עד שנזוכה להוציא מאכ' אל הפעל כל הדברים שבקראשה שאנו אריכים לעשות בזה העולם בפי רצונך הטוב והקדוש. ותערנו ובוננו לחשך וכטופין גדולים וחרזקים כל בך, עד שלא גרצה לפטר עצמנו עם טענת האנס והמניעה שיש לנו, ולא נקרר את דעתנו במה שנקח שב באלו עשינו, מאחר שהיינו חפצים לעשות רק שיש לנו אנס:

אָנָּס יהוה, עזינו ובוננו שלא נפטר עצמנו בזה, כי אין לנו רוצחים ליצאת עם טענת האנס שנקח שב על יידיהם באלו עשינו, כי אין לנו חפצים לפטר עצמנו בשום מניעה ואנס, רק ובוננו ועוזנו שיתהה

לנו חשך וכטופין חיקון באלה, שנזוכה על ידים תמיד להוציא מאכלה אל הפעל כל הדברים שבקדשה, ובכל פעע שנזוכה להתעורר לעשיות איזה דבר גדול וקטן שבקדשה, תהייה עמנו ותעוזנו ותגנו לחשך וכטופין חזקים וחדשים בכל פעע ולא נרפה את החשך והבטופין והגעונאים כלל, רק נזוכה להתחזק ולהתרפאין בכל עת להתגעגע ולכטוף לחשך ולהשתוקק בתשוקה נפלאה ובחשך נמרץ בכלות הנפש. ובכפי תקף המניעה והאנם, בן יתר גבר החשך והבטופין יותר, עד שנזוכה לשבר כל המניעות והעופבים מכל הדברים שבקדשה שבעולם, עד שנזוכה להוציא מאכלה הפעל ממש כל חפצינו בעסקינו שם, ובכל מעשה אשר גראה להחל בעבודת יהוה, בכל לבבנו נעשה ונצליח, עד שנזוכה לעשיות בפועל ממש כל מה שהוא רצונך הטוב באהמת:

ועוזנו זובנו וחגנו שנזוכה להמתיק ולשבך חרוץ אפק מעליינו ומעל כל עמק בית ישראל. ותעוזנו ברחמייך וחסידיך הרבים, שנזוכה לשבר מחרה מרת הטעים מאתנו, ואל יתר אפנו על שום דבר שבעולם, רק נזוכה לשבר ולבטול ולהמתיק כל מני חרוץ אפק מעליינו ומעל כל ישראל, ואל יעשן אפק בנו, רק נזוכה לברר ולהמתיק ולזבך העשן של חרוץ אפק, עד שייהנה נעשה מפנו רוח ניחא, רוח אויר, רוח דקדשה. ועל-יריזה יהיה ממש רוחו של ממש עליינו, ותביא לנו את ממש אדרנה, וימחר זיחיש לנו לנו גאות עולם. ועל-יריזה יהיה ממש עליינו להיות גדול דקדשה, רוח חיים דלעלא ורוח חיים דלתתא. ותפתח את ירכך ותשביינו ברצונך, ותהיינו ברחמייך, ותתן לנו פרנסותנו ברוחך, קדם

שנֶצֶרֶך לָהֶם, כִּי עִינֵינו אֲלֵיכ יִשְׁבָרוּ, לְכִי לְבַד עִינֵינו תְלִיוֹת,
חִסָּס וְחִנָּנו וּרְחָם עַלְנו וְהַשְׁעָנו כִּי אֲלֵיכ עִינֵינו, וַיְקִים בָנו מִקְרָא
שְׁפָתּוֹב, פֹתֵח אֶת יָדֶך וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצֹן. וְשִׁמְרָנו וְהַצִּילָנו
בְּרָחַמְיה תְּרַבִּים, מַכְל מִגְיָן פְּנִימִים וּעֲבוֹרוֹת שְׁבֻעָם. וְנוֹכָה
לְהַסְתִּבֵל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְלֹא נָבָא לִידֵי עֲבָרָה, שָׁהָם, מַאן בָּאָנו
מַטְפָה סְרוֹחָה, וְלֹאָנו הַזְּלָכִים לִמְקוּם עַפְרָה רָמָה וְתוֹלָעָה, וּלְפָנֵינוּ
מַיְאָנו עַתִּידֵין לְתַנְדִין וְחַשְׁבּוֹן לְפָנֵינוּ מֶלֶךְ מַלְכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. וְתִהְיָה בְעַזְרָנו שְׁגָנָה מְהֻרָה לְהַתְחִרְתָּן וְלַשׁוֹב בְּאַמְתָה
עַל בְּלַעַמְרוֹת וְהַפְּגִימִים שְׁעַבְרָנו עַד הַגָּהָה בְשׂוֹגָג וּבְמוֹיד בָּאָנָס
וּבְרָצֹן, בְּמַחְשָׁבָה דְבָור וּמַעֲשָׁה, בְּכָח וּבְפָעָל. עַל הַכֵּל תִּמְחָל
וְתִכְפֵר וְתִסְלַח לְנֵינוּ חָנוּן הַמְּרָבָה לְסָלָת, לְמַעַן שְׁמָך יְהָה וּסְלָחָת
לְעַזְנֵינוּ כִּי רַב הוּא. וְתִהְיָה עַמְנוּ מַעַתָה וּמַעֲזָרָנו שְׁגָנָה לְסָורָה
מַרְעָה, לְבָלִי לְעַבָּר עוֹד עַל דְבָרִיך וְעַל רְצָוֹנָך אָפָלוּ תְנוּחָה קָלָה,
וּמַעֲזָרָנו לְקִים בְּלַמְזֹותִיך בְּאַהֲבָה, וּלְהַזְּכִיא מִכְחָא לְהַפָּעָל בְּלַ
הַדְבָרִים שְׁבָקְרָשָׁה שָׁהָם רְצָוֹנָך בְּאַמְתָה. וּעֲלֵיכָרִיזָה נְזָבָה לְהַמְשִׁיך
שְׁפָע וְחִיּוֹת חֶדֶש בְּכָל עַת מְלַמְעָלה לְמַטָּה מִן הַכָּחָא לְהַפָּעָל.
וַיִּתְחַדֵּשׁ וַיִּתְקַיֵּם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת עַל יְדֵינוּ, עַל-יְדֵיכָה הַחִדְשָׁה
שְׁגָנָה לְהַמְשִׁיך בְּכָל עַת מִשְׁנֵי הַיּוֹדֵין שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹתִיך הַקָּדוֹשִׁים
שָׁהָם שֵׁם הָעָצָם וְשֵׁם הַבְּנָוי וְכֵה יְהֹוָה. וְנוֹכָה לְהַמְשִׁיך פִי שְׁנִים
בְּרוֹתָם שֶׁל הַצְדִיקִים אֲמֹתִים עַלְינוּ. לְבִטְחוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים
וּרוֹתָם נְכֹזָן חֶדֶש בְּקָרְבִּי. אֶל תְּשִׁילִיבָנִי מַלְפִנִיך וּרוֹתָם קָרְשָׁך אֶל
תַּקְחָמְנִי. הַשִּׁיבָה לִי שְׁשֹׁון יִשְׁעָה וּרוֹתָם נְדִיבָה תְּסִמְכָנִי. בִּי אַתָּה
אֱלֹהִי יִשְׁעָי. רַוְחָק טֹבָה תְּנַחֲנִי בָּאָרֶץ מִישָׁוֹר:

אבינו אב הרחמן, עשה למען אבותינו אברהם יצחק ויעקב,
אשר התחילה לגלות אלוהיך בעולם. ונgeo וטרחו כל ימיהם
להשיב ربיהם מעון ולבירב כל העולם לעבדתך, אשר בוכותם
בתרת בורעם אחריהם מבל העמים ורוממתנו מבל הלשונות,
ונחת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בביתך. עשה
למענם ולמענו כל הצדיקים הגודלים האמתאים שהיו אחריהם,
אשר כלם געו וטרחו כל ימיהם ושםו כל מגמת פניהם להשיב
אליך את בניך שנתרחקו ממך בעוניותיהם להשיכם אליך
ולקרכם לעבדתך באמת, כאשר אתה ירעט את לבם באמת
ויגעתם וטרחם ועניהם וארתם ועמלם שפכו כל ימיהם בשכילני:
אנא יהוה, זכרقدس אבות, עשה למענם ומלא חפצם ורצונם,
ועוזרים והושיעם שיזבו לומר עמנו ולהוציא מאח אל הפעל, כל
אשר התחילה ורצו וחשקו לעשות ענה. לא למענו כי אם למענק
ולמענם עשה מה שתעשה ברחמייך וחסידיך העזומים, באפן
שנזהה להגיע מהרחה לכל מה שבקשו מלפניה. ומלפניך מלפננו
יריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע קול תפלהנו, כי אתה שומע
תפלה כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

סז

תזכיר נא נפשי בעיניך יהוה אלהי אבותי, חום ו חמלה נא
על נפשות עמך ישראל ברחמים רבים ובחמלת נדולה, חום ורחם
וחמל על נפשות ישראל היקרות מפו ומפניים, נפשות החצובות
מתהנת בפה בבודה, נפשות קדושות הכלולים בשמק הנקרים

חָלֵק אֱלֹהֶ מִמְעָל, נַפְשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת אֲשֶׁר הִיְתָ מִשְׁתַּعַשׂ בָּהֶם
מִקְדָּם, נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר עַלְוָ בִּמְחַשְּׁבָה הַחַלָּה, נַפְשׁוֹת שֶׁהָם לִמְעָלָה
מִכָּל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, אֲשֶׁר בָּהֶם נִמְלְכָה וּבְרָאָת אֶת הָעוֹלָם. יְהָמוּ
בָּא מִיעִיךְ, יְבָמְרוּ רְחַמִּיךְ עַל יוֹצָאִי חַלְזִיךְ, עַל בְּנֵיכְ הַגְּאָחָבִים
וְהַגְּעִימִים, הַעֲמָסִים מַנִּי בְּטַן הַגְּשָׁאִים מַנִּי רְחָם, הַגְּנָרָאִים בְּכָל
לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה, בָּנִים, אֲחָמִים, רֻעִים וְאַחֲבוּבִים. נַפְשׁוֹת הַיְקָרוֹת
אֲשֶׁר לֹא הִיְתָ זַו מִחְבָּבָם עַד שְׁקָרָאֶתְם בַּתִּי וְאַחֲוִתִּי וְאַמִּי. בָּמוֹ
שָׁאָמְרוּ רְבּוֹתֵינוּ וּכְרוֹנֵם לְבָרְכָה, לֹא זַו מִחְבָּבָה עַד שְׁקָרָאֶתְהָ בַּתִּי,
שָׁנָאָמָר, שְׁמַעַי בַּת וּרְאֵי וְהַטִּי אַזְנָה וְשְׁבָחִי עַמְךָ וּבֵית אַבְיךָ. לֹא
זַו מִחְבָּבָה עַד שְׁקָרָאֶתְהָ אַחֲוִתִּי, שָׁנָאָמָר, פָּתָחִי לֵי אַחֲוִתִּי רְעִיטִי
יוֹצָאִי תִּמְתָּחִי. לֹא זַו מִחְבָּבָה עַד שְׁקָרָאֶתְהָ אַמִּי, שָׁנָאָמָר, שְׁמַעַו אַלְיִ
עַמִּי וְלֹאַמִּי אַלְיִ הָאוֹנוֹ. רְחָם נָא עַל הָוד יִקְרָת תְּפָאָרָת קְדָשָׁת
נַפְשֵׁינוּ בְּשָׁרֵשֵׁינוּ הָעַלְיוֹן, כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבֵד יָדָעַת מַהֲיכָן נִמְשָׁכוֹת
נַפְשָׁוֹתֵינוּ הַיְקָרוֹת הָעוֹלוֹת לִמְעָלָה לִמְעָלָה עַל בָּל הָעוֹלָמוֹת וּעַל
בָּל הַקְּרוֹשּׁוֹת בָּלָם. וּזְעָרָנוּ וְזָבָנוּ וְהַזְּעִינָנוּ בְּחַנִּינָתִיךְ הָאַמְתִּיות,
שָׁנָזְבָּה לְהַתְּגָּבֵר בְּכָל עַז לְשִׁמְרָ אָתָּה נַפְשָׁתֵינוּ בְּשִׁמְרָה גְדוֹלָה
וּמִעָלָה בְּכָל עַת, לְהַחְזִיקָה אַצְלָנוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים בְּקָרְשָׁה
וּבְתָהָרָה גְדוֹלָה, בְּרוּירָות וְנִקְיָות וּפְתָהָרָה וּפְרִישָׁוֹת וּקְדָשָׁה וּעֲנָנוֹה
וּוַיְרָאת חַטָּא וְחַסִידָות. וְתַעֲזֵר לְנוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ שָׁנָזְבָּה לְהַתְּרָחַק
וְלִבְרָתָ מִן הַכְּבָוד בְּאַמְתָה בְּתִכְלִית הַרְחֹוק, וְלֹא יַעֲלָה עַל דְּעַתָּנוּ
שָׁוָם רְצָוֹן וְתֹאֲהָ וְחַמְדָה לְשָׁוָם כְּבָוד בָּלָל. וְתַרְחָם עַלְינוּ וְתוֹשִׁיעָנוּ
תָמִיד, בְּכָל עַת שְׁתַלְחָה לְנוּ בְּרַחְמִיךְ וּבְחַסְדִיךְ הָרַבִּים אַיִיחָ
כְּבָוד, שָׁנָזְבָּה אוּ לְשִׁמְרָ אָתָּה עַצְמָנוּ וְאָתָּה נַפְשָׁתֵינוּ מְאֹד מְאֹד

לכל נחיה נלבדים חם ושלום כלל עליידי הקבוד, ולא נקבל את הקבוד בשביינו כלל, ולא נשחתה בו לצורך עצמנו כלל, ולא יגיעה לנו שום הנאה כלל מהקבוד, רק נזוכה להעלות כלל הקבוד אליך בלבד, ונחוור כלל הקבוד למלך הקבוד, למי שבל הקבוד שלו בלבד, ותערנו ותשמרנו בשמייה עליונה שלא בפניהם בקורתה הקבוד כלל, רק נזוכה לקבל את הקבוד בקורתה ובטהרה גודלה לשמה ולבוגדרתך בלבד בלי שום פנים תאוננו כלל. ותחמל עליוינו בכל עת שתשלח לנו בקבוד חדש שלא יבא הקבוד בשבייל הסתלקות נפש חם ושלום, רק נזוכה שבआ הקבוד אלינו לטובה ולא לרעה חם ושלום, נזוכה עליידי הקבוד לקבל בכל עת נפשות חדשות בקורתה ובטהרה גודלה, ויתוסף ויתנהל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קורתה וטהרה, ותשלח לנו בכל עת נפשות חדשות קדושות ויקרות לארכץ ימים ושנים טובים בתרורתך ובעבודתך ויראתך:

ובכן תרחש עליהם ותושיענו ותהי בעירנו מעתה שנזוכה לשבר באמת תאונות אכילה ושתיה, ונזוכה להסתפק במעט, לאכל מעט בקורתה גודלה ולהסתפק ממנה, ונרכזך על עצמנו מפניו ועד כביצה, לאכלי לאכל אפלו משחו יותר מהפרקחה לנו בשבייל קיום הנוף, ונאכל בלבד לקיום נופנו ונמעט תאונות טבענו. נזוכה להיות בכלל האמידקים האוכלים לשבע נפשם דקorth, כמו שבתו, צדיק אוכל לשבע נפשו. עד שנזוכה שתשא לנו פנים ותងנו, כמו שבתו, ישא יהוה פניו אליך ויישם לך שלום. נזוכה להמשיך הארת פנים אל הקבוד דקorth, ותאייל אותן ואת כל עטך ביתך.

ישראל מעוי פנים ומעוזות פנים, ותעללה ותסליק את הקבוד מן העז פנים שבדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשות ופקידות והתמנות ושורה בכלל. ותרחם علينا ועל כל עמק בית-ישראל, ותיאל אוננו מכל המהיגים והמפרנסים של שקר הנורמים לנו מה שנורמים, כאשר אתה לבד ידעת, כי בעונותינו הרבים נפל יורד הקבוד דקדשה מואד,دل בכובינו בנזים ושקצינו בטעמתה הנאה. ונפל הקבוד בין העבומים והרשעים והשקרים והעוי פנים שבדור, שהם מקבלים לעצמן כל הקבוד וחולקין בבוד לעצמן, ועטף ישראל הזרים והצדיקים באמת לרחרפה ולביזון וללעג וכלם. אני יהוה. מלא רחמים, מלך הקבוד סלה. חום וחמל על קבודך הגודל והקדוש, והיאל את נקשותינו מהם ומהמון, ותוציא את הקבוד מבנייהם, ותעללה את הקבוד מבין הקלפות, ותרחם על שכינת עוז אשר יורד כבודה ונאגונה ויורדה ונרדלה. כי בעונותינו הרבים הסתרת פניה מכבודה הגודל, וכבודך ומלאות נטרחך בלבול. יורד ונפל עד שהגיע כל הקבוד להעבים והרשעים והעוי פנים שבדור, וידיל ישראל מואד. ונחפה כל הקבוד לזרים, אשר אין להם חלק בשכל ובנים דקדשה, שהם העוי פנים שבדור, שהם דמיון בקוף בפני אדם:

רחמן מלא רחמים, רחמן מלא רחמים, רחים על כבודך הגודל והקדוש. זובנו זוננו שנכח להעלות ולהזכיר כל הקבוד אל הקדרה. זובנו ברתמייך הרבים להרבות באזכחה תמיד, לתן זכרה הרבה לעניים הגננים הרבה בשמחה ובטוב ליב באמת ובשלמות גודל ברצונך הטוב, באפן שנופה על-ידי האזכחה

לְהַמִּשֵּׁךְ אָוֹר הַפְּנִים אֶל הַכְּבָדָה. וְתִּבְרֹךְ אָוֹתָנוּ בְּלָנוּ יְהִיד בְּאָוֹר
פְּנִيهָ, וְתִּמְשִׁיךְ עָלָינוּ חֲסִידִיכְאָהָרָן הַרְבִּים הַכְּלִילִים בְּשִׁמְךְ הַגּוֹדֶל,
וְתִּאֵיר עָלָינוּ בְּלַתְּחִסְדִּים הַכְּלִילִים בְּחַמְשָׁה חֲסִידִים בְּנֵי־נְדָר חַמְשָׁה
פְּעֻמִּים צְדָקָה שְׁנָזֶבֶר בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וַיָּקַם בְּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב,
אַנְיִן בָּצָק אֲחֹתָה פְּנִים אֲשֶׁר־בָּהָרְקִיעַ תְּמִונַתָּה. וְגַנְוַבָּה לְהֻלּוֹת
אֶת הַכְּבָדָה וְהַמְּלִכָּות מַזְדָּקָה לְצְדָקָה. וְתַעֲזֹרֵנוּ וְתַזְעִיןֵנוּ לְהַזְכִּיאָה
בְּלַתְּכָבָד מִן הָעֵזִי פְּנִים וְלַחֲזֹיר בְּלַתְּכָבָד אֶל הַמְבִינִי מִדָּע
דְּקָרְשָׁה. וַיְחַזֵּר לָנוּ בְּלַתְּגַדְּלָה וְתַכְבָּד לְצִדְיקִי הַדָּור וּבְשִׁירִי הַדָּור
הָאַמְתִּיתִים הַגְּנָרָאִים פְּנֵי הַדָּור בָּאַמְתָה:

ובכן תרחש עליינו ועל כל עמק ישראל, ותשימים שלום בין כל עמק ישראל לעולם. ותבטל כל מני מחלוקת מעמק ישראל, ולא יהיה שום קנאה ושנאה וכג��ור, ולא שום מריביה ומחלוקת על עמק ישראל הבשרים החפצים ומשתוקקים ומתרגעעים לערוך באמת, ובפרט על האדיקים והחכמים האמתיים. כי בעונתינו הרגבים נתרבה עבשיו המחלוקת והקטנות בין תלמידי חכמים, ולייצא ולא אין שלום ובכל העולם מלא מחלוקת, אשר זאת המחלוקת מזקית לנו הרבה לעבורתך באמת באשר אתה ידעת. ובפרט עצם המחלוקת שמתגבר בכל עת על הרחוקים הבאים לשוב אליך ולהתקרב לשמה הנדרול ולעורך באמת, אשר רבוי החולקים עליהם ועל העוסקים לךרכם, חנם על לא דבר:

אָנָּא יהוה, מלא רחמים אדונ השלום, מלך שהשלום של, האילנו מריב ומחילכת, זוכנו למוח ודעתי ושביל אח זוך בלי פסלה כלל. ותזכנו שהיה מחנו שקייט ושביך, ולא יהיה מחנו פבל בבל כלל.

ויתבטלו כל הפסلات והמוותות שבעת, עד שנזוכה שיתבטלו
ויכלו ויפלו האויבים והשונאים היונקים מכם, כי אין בנו שום
דעת איך ללחם עם שונאיינו ורודפיינו חנם ואיך להתנתק עמם,
בי בונתנו רציה לשם שמים ואנו חפצים לעברך באמת ולשוב
אליך בתשובה שלמה מהרחה, ואין לנו חפצים שום מחלוקת כלל.
מלא רחמים, חמל על עניינו הצאן, על עם ממץך וממרט, עם עני
ואבויין, ורחם והושיע והצל חלושי כה באלה מריב ומחלוקת,
כى אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמי, עלייך בלבד
השלכני את יהבנו, עלייך בלבד אנו נשענים, אליך תלויות עינינו
עד שתתחננו

ובבן תרחש עלינו אדרון מלא רחמים, ותעורר ותושיע לנו עפק
בבית-ישראל, שנזוכה בלבנו להזילד ולגמול את הנפשות הקדושות
הנמסכות לנו בכל עת עליידי הקבוד דקדשה, שנזוכה להזילד
הנפשות בקהל בלי קשיי הזלה בלב, ונזוכה לנקלם בנהת
ובשלום בלי שם צער גדול בנים בכלל. ותשפיע علينا ברחמייך
תרביס יראה ואהבה ונזוכה ליראה ולאהבה את שםך באמת.
ועל-ידייך תמשיך علينا כה הידים העליונות הקדושים, יד
החזקת נור הגדולה. ועל-ידייך נזוכה להזילד ולגמול את הנפש
בנהת ושלות, בלי שם קשיי הזלה ובלאי שם צער גדול בנים
בכל:

על אלו שיש להם צער ויסורים מגודול בנים, ר"ל
אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, אתה יודע את צרכם ומכאובם
של עמק ישראל שיש להם צער גדול בנים רחמנא ליצלן, אשר

כבר הפליאה את מכוונות ולקחת מהם מוחמד עיניהם ומישא נפשם,
בניהם ובנות היכרים הפסלים בפז, נפשות יקרות וחביבות,
יונקי שדים שלא חטאו, גמוליל חלב שלא פשע, תינוקות של
ביתך אשר הם מקימים את העולם בהבל פיהם שאין בו חטא,
רק בעונותינו ובעונות אבותם פגעת בהם:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, אתה ידעת את צערם
ומכואובם הקשה של הילדים הרבים האלה, צער ומכואוב של
אביהם ואםם וכל קרוביהם וכל המצחערים בצרתם, כי רע ומר,
כי גגע עד הנפש, בכה יבכו חרבה בכתה, ורמעתם על לחם. אתה
אל ראי חרואה את דמעת העשויים האלה ומיד עושקיהם כח
אין להם מנוח. חמל על רתיחת דמעתם ואנחתם ואמר לאזרתם
די. ואל תעשה להם בחטאם ולא בעונותיהם תנמל להם, כי אתה
יזהה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה. ואתה מקים את העולם
בחסידך. וכמה עבום ורשעים גמורים מנדרלים את בנייהם, כי
אתה חייז בקיום העולם, ואין אתה חייז בהשחתת העולם. חום
ורחם וחמל על נפשות עטף ישראל וה אמר לפלאך הרף ידריך,
ונישוב חרבו אל נדנה. יעוזרו רחמייך וחגיגותיך באחבה ובמחלה
יתירה על עטף ישראל הקדוש ותעדור ותושיע ותגונ עליהם שיזיפו
כלם לנDEL את כל בנייהם ובנותיהם בונחת ובשלום ושלוחה בלי
שם צער כלל, לתורה ולחכמה ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים
טובים, ותמשיך עליהם חיים ואריכות ימים ושנים מאותה מקור
התהים. ובפרט על פלוני בן פלונית וכו'. רחם נא קהיל עדת ישראל, סלח
ומחל עזם, והוא שיענו אלהי ישענו, שנזכה כלנו אנחנו וכל עטף

ביהת־ישראל, לנוּד את כל בְּנֵינו וּבְנֹתְרֵינו בְּנָחָת לְחַיִם טוֹבִים אֲרֻכִים וְלִשְׁלוֹם. וַעֲשֵה לְמַעַן אֶבֶּוּתֵינו וּלְמַעַן כָּל הַאֲדִיקִים אַמְתִּים שָׁבְכָל דָּוָר וְדָוָר וְשָׁבְדָוָר הַזֶּה, וְתִחְמַל וְתִרְחַם וְתִזְשַׁיע וְתִצְלַל אֶת שְׁתַר הַפְּלִיטה, אֶת הַלְּדִים שְׁנוֹלְדו בָּבָר וְאֶשְׁר עֲתִידֵין לְחוֹלָד. וְתִצְלַם מַחְלֵי הַפְּאוֹלִין וְהַפְּאָקִין וּמִבְּלֵי מִינֵי מַחְלָה וּבְאָב וּמַחְושׁ שְׁבָעוֹלִם, וְתִחְזַקֵם וְתִבְרִיאֵם וְתִחְיֵם וְתִחְלִימֵם. וְתַעֲזֹר לְאֶבֶּיהם וְאֶתְּם שִׁזְׁוּכוֹ לְגַדְלָם בְּנָחָת וּלְתַגְּבָם בְּעַבְדָתְך וּירְאָתָך לְאֶרֶך יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וַיַּזְכֵר לְרֹאָתָם בָּנִים וּבָנִי עֲסָקִים בְּתֹרֶה וּבְמִצְוֹת לְדוֹרֵי דָוָת עַד סָוף כָּל הַדָּרוֹת וּוַיַּתְרַבּו עַפְקָה בְּיַהְוָה יְהוָה בְּחֹול הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִמְדַר וְלֹא יִסְפֶר מְרֻב. רַחֲם רַחֲם אֶבֶּרְחָמָן, אֶבֶּהְחָמָלָה, אֶבֶּהְגַּנְחָה, אֶבֶּהְחָסָר. רַחֲם נָא עַל יוֹנָה אֶלְמָת בְּמוֹנו הַיּוֹם, בַּי אַיִן מֵי יַעֲמֹד בְּעַדְנו אֶלְא שְׂמָך הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לְנו בְּעַת צָרָה. חֹסֶה עַלְינו וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים וְאֶל תִשְׁפַך חָרוֹנָך עַלְינו, בַי שְׂמָך נִקְרָא עַלְינו, אֶל תִגְהַנֵנו וְאֶל תִעֲבַנֵנו וְאֶל תִטְשַׁנו. יְהָמו נָא מַעַיך וּרְחָמִיך עַלְינו וְאֶל תִפְנֵן אֶל רְשָׁעָנו וְאֶל תִסְתַר פְנֵיך מַפְנֵנו וְאֶל תִתְעַלֵם מַתְחַצְתָנו, יְהָי נָא חָסְדָך לְנַחֲמָנו, מָרָם נִקְרָא אֶלְיך עַנְנָנו, מָרָם נִדְבָּר אֶתְהָ תִשְׁמַע, רַחְמָנוֹןָ דָעַנְיָי לְמַכְבִּיכִי רַוִּיחָא עַנְנָיא, רַחְמָנוֹןָ דָעַנְיָא, רַחְמָנוֹןָ חַוָּם, רַחְמָנוֹןָ פֶרֶק, רַחְמָנוֹןָ שְׂזִיב, רַחְמָנוֹןָ רַחֲם עַלְן, הַשְׁתָא בְּעַנְלָה וּבְזַמֵּן קָרִיב:

חוֹסֶם וְחַמְלָה וְרַחֲם עַלְינו וּמְלָא מִשְׁאָלוֹתֵינו לְטוֹבָה בְּרַחְמִים, וַיַּבְנֵנו לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תִּמְדֵד לְעַנְנִים הַגְּנוּגִים בְּאֶמֶת בְּרַצּוֹנָך הַטוֹב, וַיַּנְבַּחַת לְתֹן צְדָקָה בְשַׁעַת הַתְּפִלָה, בְּעַת שֶׁאָנו אוֹמְרים

פסקוק, ואתה מושל בכל. עד שנוכה להעלות הממשלה והכבד והטלאות מן הקלפה, להעלות ולהוציאו וולסלק כל הקבוד והנרא לה והמשלה מן העכום והרשעים והעוי פנים שבזהר, ולהחויר כל הקבוד ותמלכות אל הקדשה, וישוב הקבוד אל המביני מדע, אל הצדיקים והחכמים האמתיים הקדשה. ונוכה לשבר תאות אכילה ולחתמיש פנים אל הקבוד. ותאלנו מריב ומחלוקת תמיד. ותעורר לנו שיבואו לנו נפשות רבות חרות דקדשה על-ידי הקבודDKדשה. ונוכה ליראה ואהבה בשלמות. ועל-ידי זה נוכה להזילד ולנידל את הנפש בלי שם קשי חולדה ובלי שם צער גדול בנים כלל. רבונו של עולם, אל הקבוד, לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעשר והכבד מלגניה ואתה מושל בכל ובידך כח ונבראה ובידך לנידל ולחותך לכל. ובנו להעלות כל הקבוד לשratio שבקדשה:

ובבן תרחים על נפשי העיפה מאד, הינעה מאד. ותשפיע עלי מים קרמים להחיות ולהשיב ולהבריא את נפשי העיפה והינעה מאד מאד. כי זה ימים ושנים אשר אני מתפלל בלי לב, ואני זוכה להבוגדים כל בוגת לבי לתוך התפלה ולבי רחוק מדברי התפלה, אשר בגין הדבר הזה נפשי עיפה מאד:

אנא ברוחםיך הרבה, ובני לתקן זאת. עורני להתפלל בכוונת הלב, שהיה פיי ולבוי שווין בשעת התפלה, שאזוכה להבוגדים כל בוגות ללבבי ורעתינו בתוך דברי התפלה. ותהי התפלה בכוונה ברודלה, ולא יצא שום דבר מפי כל בוגת הלב, ולא תתרחק הנפש מן הקבוד כלל לעולם:

וַתָּזֶבֶנוּ לְהַזֵּר בְּכֹוד הַזָּקָן שְׁשָׁבָח תַּלְמוֹדוֹ, לְכֹבְדוֹ וְלְהַדְרוֹ
בְּכָל מִינִי כְּבוֹד, עַד שְׁגָנָבָה עַל־יִדְרִיחָה לְהַמְשִׁיךְ רַעֲמִים דְּקָרְשָׁה,
וְעַל־יִדְרִיחָה יִתְבְּקֻעוּ וַיִּשְׂתַּבְּרוּ בְּלַחֲנָנִין דְּמַכְסִין עַל עַיִינִין. וַיַּתְגַּלֵּה
הַעֲתָה הַזָּקָנִים דְּקָרְשָׁה, וַיֵּצְאוּ מִם רַבִּים מִימֵי הַדָּעַת, וַתִּמְלָא
הָאָרֶץ דַּעַת יְהוָה אֶת יְהוָה כִּפְרִים לִפְנֵים. וַתִּמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ מִימֵי
הַדָּעַת מְהֻזָּגִים דְּקָרְשָׁה, וַיִּתְהַלְּכוּ מִימֵי הַדָּעַת לְכָל אֶתְר וְאֶתְר
לְפִי בְּחִינָתוֹ בָּרָא יְהוָה לוּ בְּאֶתְמָתָה. וַיָּזֶבֶן לְקַבֵּל וַיַּשְׂאֵב מִימֵי הַדָּעַת
מִפְנֵי הַזָּקָנִים דְּקָרְשָׁה בְּעַצְמָן, עַד שְׁגָנָבָה עַל־יִדְרִיחָה לְהַמְשִׁיךְ מִם
קָרִים עַל גְּפָשׁוֹתֵינוּ הַעֲיָנּוֹת וְהַגְּעוֹת מֵאָדָם. וַיָּזֶבֶן לְתַקְזֹן פָּנָם
הַתְּפִלָּה, וַיַּעֲזַרְנוּ בְּכָל עַת לְהַתְּפִלָּל תְּמִיד בְּכָנּוֹת הַלְּבָב בְּשִׁלְמוֹת,
בְּכָל לְבָבֵנוּ וּבְכָל גְּפָשֵׁנוּ וּבְכָל מְאָדָנוּ בְּלֵי שׁוֹום פָּנִוּת וּמְחַשְּׁבָות
זְרוֹת בְּכָל, עַד שְׁגָנָבָה לְהַרְגִּישׁ בְּלִ דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עַצְמוֹתֵינוּ,
בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, בְּלִ עַצְמוֹתִי תָּאמְרָנָה יְהוָה מֵכְמוֹן. וַיַּדְשַׁנוּ בְּכָל
עַצְמוֹתֵינוּ עַל־יִדִי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָנּוֹת הַלְּבָב בְּאֶתְמָתָה:

חוֹס וְחַמֵּל וּרְחָם עַלִי, תַּגְנִין לִי נְפָשִׁי בְּשָׁאַלְתִּי וּעֲמִי בְּבָקְשָׁתִי.
חַנְגִּין יְהוָה בֵּי אִמְלָל אַנְיָרְפָּאַנִּי יְהוָה בֵּי נְבָהָלוּ עַצְמִי. וּנְפָשִׁי נְבָהָלה
מֵאָד וְאַתָּה יְהוָה עַד מְתָתִי. שׁוֹבֵחַ יְהוָה חִלְצָה נְפָשִׁי הוֹשִׁיעָנִי לְמַעַן
חַסְדָךְ. נְפָשִׁי יְשׁוּבֵב יְנַחֲנִי בְּמַעְגָּלִי צְרָק לְמַעַן שְׁמוֹ. שׁוֹבֵחַ נְפָשִׁי
לְמַנוֹּחַכְבִּי בֵּי יְהוָה אַפְלָל עַלְיכִי. בֵּי חַלְצָתִי נְפָשִׁי מַפְוֹת אַתְ עַנִּי מִן
הַמְּעָה אֲתָ רְגֵלִי מְהַחֵי. אֲתָה הָלֵךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאֶרְצֹות הַחַיִים. בֵּי
לֹא תִּזְעַזְבֵּנִי נְפָשִׁי לְשָׁאָל לֹא תַּתְּנוּ תְּסִיךְ לְרֹאֹת שְׁתַתָּה. אֲךְ אֱלֹהִים
יִפְדַּח נְפָשִׁי מִיד שְׁאָל בֵּי יְקַחְנֵי סָלָה. צַוְר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן בְּלִ
הַבְּרִיות אֱלֹהָה בְּלַחֲנָנִין, וּבְנִי לְהַשִּׁיב וּלְהַחֲיוֹת וּלְהַבְּרִיא אֶת

נפשי העיפה והיגעה מaad, הרוחקה מתקפה בכוונה מaad. עורני והושעני זובני להתעורר ולהתעורר ולהתעורר לאם. בכל עז מעטה להתפלל בכוונה גדולה בכל נפשי ולבבי באמת. אליך יהזה נפשי אשא. אליך יהזה נפשי אשא. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמיים. אליך שטחת תחתך את כמי. פרשתי ידי כל הימים, נפשי הארץ עיפה לך סלה. שמה נפש עבדך כי אליך יהזה נפשי אשא. שבعني מטויך ושמח נפשי ביישועתך וטהר לבי לעבדך באמת. ויקים כי מקרא שבתוב, ונפשי תניל ביהזה תשיש ביישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהזה מי כמוך מאיל עני מחזק מפנו וענין ואבון מגוזלו. מה תשתחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אצנו ישועות קני ואלהי. כייו לרצון אמריך כי והגיון לבי לפניו יהזה צורי ונואלי. ברוך יהזה אלהים אלהי ישראל עוזה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעוזם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

— סח' סט —

יהי רצון מלפניך יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, שתرحم עלי ברחמייך הרבה, ותטיב עמי בטובך האמתי, ותצילני ותשمرני תמיד מעון הרים חומר מaad. כי אתה ירצה כי מדת הרעה הזאת של בעס וקפרות נתראה בנו מנעוורינו, ובבר הרגלהתי בעון זה מaad, ועברתי ושניתי ושלשתי בו במה פעים אין מספר, עד שנעשה לי בחרת. ואתה יודע גדל עצם הרגלים שפנמתי על-ידי העז החמור הזה של הרים, שהוא אל זר עבודה וריה מפשש, כמו שבתובי, לא יהיה לך אל זר ולא תשתחוה לאל נבר. ועל-ידי

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת סַחַ-סָט

זה טורפים הנפש ממש, כמו שבחותם, טורף נפשו באפו. ושאר כל הנקומים העצומים הנעים על-ירידיה בכל העולמות. יהוה אליהם אתה ירעת, ובעונותיהם הרבים אני יודע שם דרך איך להציג נפשי מעון החמור הזה, אשר הרגלה בו מואד מאד. רבונו של עולם, טוב ומטיב לפכל, חום וחמל עלי, ולמדני דברי טובך, באפן שאזקה לאיז במדהותיך הקדושים להיות טוב לכל תמיד, ולשבר מדה הפעם וחרוץ אפ והקפרות לנMRI שלא יהיה בלבך שום צד בעם כלל. ובכל עת שירצה היוצר להסית אותך לבעם חם ושלום, אזקה לדעת ולהאמין באמונה שלמה, שבשעה זו רוצים להשפיע לי עשירות נדול, והיוצר הארץ רוצחה לקלקל חם ושלום ואת ההשפה של העשירות ולעשות ממנה בעם ולטרוף את נפשי חם ושלום על-ירידיה, ועל-ירידיה אזקה להתרחק ולהתגבר לשבר ולבטל הפעם לנMRI ולהפוך הפעם לרחמןות, ואזקה על-ירידיה לעשירות נדול דקירה, שהוא שרש הנפשות, ולא יהיה שום לכך להבען דבר לקלקל ההשפעה העשירות חם ושלום, על-ירידי הפעם והחמה חם ושלום, רק אזקה שנימשך עליינו החומה של עשירות, כמו שבחותם, הון עשיר קריית עוז וכחומה בשגגה במשמעותו. והחומה של עשירות תנן עליינו ותשמרנו מכל מני כעס וחמה, שהיא עיר פרוץ אין חומה, כמו שבחותם, עיר פרוץ אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

רבונו של עולם, אתה יודע בכמה וכמה אבדתי בלי שעור על-ירדי הפעם, כמה נפשות אבדתי, כמה עשירות דקירה אבדתי, בכמה וכמה עולמות פגמתי על-ירידיה. רבונו של עולם, רבונו

של עולם, מלחמת בלבול עכירת דעתך, מתעורר ומתגבר הכאב
והקפדות בכל פעם, עד אשר יתhapeץ לבבי בעקמימות גדוֹל
ומבלבל אותה מאד מאד ואני יודע מה לעשוו. ובעונותינו הרבה,
בעתי קאָרָה לסדר תפלתי לפניך להאַילְנִי מעון החמור והנרא
הזה, אשר על ידו נטרדו בפה אַנְשִׁים מְשִׁנִּי עוֹלָמוֹת, רחמנא
ליילן, באָשֶׁר אתה יודעת, ואני יודע מה לדבר כי אם הוועני,
הוועעה הפללה, הוועעה אבי אַדְוַנִּי, מלכי ואלה. ובני לשבר
ולבטל מרות הכאב לגמרי מאתי, ובני לעשרות דרכך שהוֹא
שרש הנפשות. עירני לשבר תאונות ממון בשלמות ולא אַכְסֵף
ולא אַחֲמֵד הממון בלבד, מכל שבן שלא אַחֲמֵד ממון אחרים בלבד,
רק אַזְכֵּה לכסף לשרש הנפשות דרכך. ואזכה לשבור עשרים
ברצונך הטוב, וכל אהבתך להעשרהים וכל הכאב שאחلك להם
הбел ייה לשם שמים באַמת, בשבייל קדרשת שרש הנפשות
אשר אתה משפיע עליהם, אשר ממש מקבלים עשרותם. ולא
יהיה לי שום תאהו לממון הגשמי בלבד, רק לשמד ולובך תהאהו
גפשי תמיד:

ובכן תרחש עלי ברחמייך הרבהים, ותשמרני ותצילני תמיד מעון
החרמור של גולת, שלא אגוז את חברי אפילו שוה פרוטה. ולא
אַחֲמֵד ולא אַתְּאהוּ את בית רע, שורו וחרמורו ועבדו ואמתו, בלי
כספו ווּחכוּ, תקשיטיו ובקשו ובלוי ביתו וכל אשר לרע, הצל
באשר לבל, אהיה נשמר תמיד לבלי להטהאות להם, לא מהם
ולא מקאצ'ם. רבונו של עולם, אתה יודע בפה נפשות שקעו בעון
זה של תאונות ממון, אשר על יידך זה נופלים קאָרָה בגולות מפש

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת סַחַ-סָטֶת תְּקֵבָה

וְקִצְתָּם בְּחַמְדוֹת וִתְּאֻוֹת גְּדוֹלוֹת לְמִמּוֹן חֲבְרִיכֶם שֶׁגַּם וְהַחֲשָׁב
לְגַזְלָה מִפְשֵׁש. רְבוּנוּ שֶׁל עַולְם, שִׁמְרָנִי וְהַצִּילָנִי מִזֶּה, שִׁמְרָה נֶפֶשִׁי
וְהַצִּילָנִי מִכֶּל מִינִי גְּנוּלוֹת, הַן מְגַנְולֹת מִפְשֵׁש, שֶׁלֹּא אָנוּל אֶת חֲבִרִי
אָפְלוּ שָׂוָה פְּרוֹטָה, אָפְלוּ בְּשׂוֹגֵג וּבְטֻוֹת, וְאַזְכָּה לְוָתָר מְשָׁלִי. וְהַן
מְגַנְולֹת עַל־יִדִי חַמְדָה וִתְּאֻוֹה חָס וּשְׁלוֹם, שֶׁגַּם עַל־יִדִי חַכְמִיד הַקָּדוֹשִׁים. זְבַנִּי
לְגַזְלָה חָס וּשְׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר הוֹעֵתָנוּ עַל־יִדִי חַכְמִיד הַקָּדוֹשִׁים. זְבַנִּי
לְהַגְזִיל מִכֶּל וְהַ, זְבַנִּי שְׁאַחַתָּה נָקִי מִכֶּל מִינִי גַּזְלָה שְׁבָעוֹלִם. עַזְרָנִי
שֶׁלֹּא אָסְתַּבֵּל בְּלָל עַל מַה שִׁישׁ לְחֲבִרִי, וְלֹא אָכְסָפֵן וְלֹא אָחִמָּד
אֶת שְׁלֹוּ בְּלָל. וְתִצְלָנִי וְתִשְׁמַרְנִי בְּרַחְמִיד הַרְבִּים, שֶׁגַּם לֹא יְהִי
כַּח לְשׁוֹם אָדָם שְׁבָעוֹלִם לְגַזְלָה אָוֹתִי בְּלָל, לֹא בְּידִים וְלֹא עַל־
יִדִי חַמְדָה. מִכֶּל שְׁבַן שְׁלֹא יְהִי לוּ כַּח לְגַע בְּנֶפֶשִׁי חָס וּשְׁלוֹם,
אוֹ בְּנֶפֶשִׁ אָשָׁתִי זְבַנִּי וּבְנוֹתִי וּוֹצָאִי חַלְצִי. רַק תַּתְנוּ פָּמָּה לְנֶפֶשִׁי
וְלְכָל הַנֶּפֶשׁוֹת הַתְּלוּוֹמִים בֵּין, שְׁגַנְבָּה לְהַתְגִּבר בְּנֶגֶד בְּלָל הַגְּנוּלִים
הַעוֹמְדִים עַלְינוּ בְּרוֹצָחִי נֶפֶשׁוֹת חָס וּשְׁלוֹם, לְהַגְנִיעַם וְלְהַשְּׁפִילַם
עַד עַפְרָה, וְלְהַזְּכִיא בְּלָעַם מִפְּהָם, וְלֹא יְהִי לָהֶם שָׁוֹם כַּח לְגַע בְּנָנוּ
וּבְמַמְזִינָנוּ בְּלָל:

וּזְבַנּו לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תְּמִיד, וְעַל־יִדִיָּה תְּרוּחָה לְנוּ בְּכָל עַסְקִינוּ
וְתוֹמִין לְנוּ פְּרִגְסָותֵינוּ קָדֵם שְׁגַנְצָרָה לְהֶם, וְתַתְנוּ לְנוּ עַשְׁירֹות גְּדוֹלָה
דְּקָרְשָׁה, עַשְׁר וּכְבָוד וְחַיִים. רְבוּנוּ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יוֹדֵע חֶסְרוֹן
הַפְּרִגְסָה בְּעַת הַזֹּאת אֲשֶׁר בְּשַׁל בְּחַסְפָּל, כִּי חַיָּנוּ תְּלוּיִם מְגַנָּה,
וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים שָׁוֹם דָּרָךְ אֵיךְ לְהַשִּׁיג פְּרִגְסָה, כִּי אִם עַלְיךָ לְבָד
אָנוּ גְּשֻׁעָנִים, כִּי מִפְּי אֲשֶׁר אַתָּה מִפְּרִנְסָם וּמִכֶּלֶבֶל מִקְרָנִי רָאָמִים
מַאֲרָה, הַלֹּא מִפְּךָ לְבָד, אֲשֶׁר אַתָּה מִפְּרִנְסָם וּמִכֶּלֶבֶל מִקְרָנִי רָאָמִים

עד ביצי בגים. חמל עלי והושענני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת יerde הרחבה והמלאה, ואל תאריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. ועוזרני לסלך כל החובות שאני חיב מכבר, ומעתה תatialני שלא אבא לידי שום חוב והלואה כלל. ותתיה בעורי שאזורה מהרהה לתaken פגס כל הנולות שבידי מעוד ערד היום כוות. ואזורה להשב את כל הנולות אשר גولاتי, או את העשך אשר עשקתי, בין בשוגג בין במודר בין באנס בין ברצון. ובכל מייני סכוסכיהם בעסקי ממון, שנשארא בידי איזה ממון של חברינו על ידי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב ובזומה, הון מה שאני זכר עדין, הון מה שנשכח ממני, הכל אזורה לסלך ולשלם לבעליהם חיש קל מתרה. ותשפיע לי ברוחם ממון הרבה, באפן שאזורה לצאת ידי חובה לסלך לכל מי שנגעתי בממונו וחתפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס ושלום יש בידי איזה גולה וחוב שאני יודע בעצמי למי גولاتי, תעוזרני ברוחם הרבה, שאזורה לעשות מהם צרכוי רבים, כאשר צויתנו על ידי חכםיך הקדושים, באפן שאזורה מהרהה בתמי לtaken ולהחזיר כל הנולות והחובות שבידי. כי אתה יודע חומר אסור גולה שנחשב כאלו גוזל נפשו ונפש בניו ובנותיו, ואלו בא על אשת איש. מלא רחמים, חום וחמל על נפשי, ועוזרני לtaken פגס כל הנולות והחובות שבידי, ותרחיב את ידי, ותעוזרני ותובני לתן צדקה הרבה לעניים הונאים הרבה, באפן שאזורה לתaken על ידי זהה פגס הנולות שבידי על ידי חמהה, מה שהיית חומר ומתחאה את של

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת סַחַ-סָטֶן תְּקִנָּה

חֲבָרִי, עַד שְׁגָולָתִי אָתוֹ עַל-יִדְךָ-זֶה. אָנוּ יְהֻתָּה, וּבָנִי לְתַקֵּן זֹאת
עַל-יִדְךָ אַדְךָ:

וּבָנִי יְהִי רָצֹן מַלְפִינִיךְ מֶלֶא רְחִמִּים, שָׂאָופָה לְתַקֵּן הַבְּרִית
בְּשָׁלוֹמוֹת, וָאוֹפָה לְקַדְשָׁ אֶת עַצְמֵי בְּפֶתַר לֵי. וְתַצְלִין וְתַשְּׁמִרְנִי
מִתְאֹות הַמִּשְׁגָּל וּמִתְאֹות מִמוֹן, וַתְּתַפֵּן לֵי כַּח לְשִׁבְרָ אֶלְוָ הַתְּאֹוֹת
לְגַמְרִי. וְתַשְּׁמִרְנִי בְּרַחְמֵךְ הַרְבִּים, וְתַצְלִין מַהֲרוֹרִים רְעִים
וּמִמְּחַשְּׁבּוֹת רְעוֹת, וָאוֹפָה שִׁיחָה מַחְיִי וְדָעַתִּי זֶה וְגַנְקִי מַכְלִיל מִינִי
הַרְהֹרִים וּמַכְלִיל מִינִי פְּסָלָת. וְתַכְנִיעַ וְתַשְּׁפִיל וְתַכְטִל אֶת בֵּל אַוְיבִי
וּשְׁגָנָאִי הַקְּמִים עַלְיָ חַנְם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ בַּי רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רָאשֵׁי
שְׁגָנָאִי חַנְם עַצְמָמוֹ מַצְמִיתִי אַיִבִי שְׁקָר אֲשֶׁר לֹא גַּנְולָתִי אַוְ אָשִׁיב.
רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, הַצְלִין מִהֶּם. הַצְלִין מַאֲוִיבִי אֱלֹהִי מִמְּתַקּוֹטִים
תְּשִׁגְבִּנִי. רֹאשָׁה בְּעַלְבּוֹן עַלְוּבִים, רֹאשָׁה עַנִּי וְעַמְלִי, רֹאשָׁה אַוְיבִי בַּי
רְבוּ וּשְׁנָאת חַמָּס שְׁגָנָאִי. יְהֹוָה מֶה רַבּוּ אֲזִירִי רְבִים קְמִים עַלְיָ.
רְבִים אָוּמָרִים לְנַפְשֵׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סָלָת. שְׁמָרָה נַפְשִׁי
וְהַצְלִין אֶל אַבּוֹשִׁ בַּי חִסִּיתִי בָּה. עִזְרָנִי שְׁמָרָנִי וְהַצְלִין, הַצְלִין
תְּמִיד מְרִיב וּמְחַלְקַת, תָּנוּ לֵי רְחִמִּים וְתַגִּנָּה. וּבָנִי שָׂאָמֵץָחָן
וְשָׁכֵל טֹוב בְּעַנִּי אֱלֹהִים וְאֶתְרָם, וְיַהְיָה דָּבָרִי נְשָׁמָעִים לְעַבּוֹדָתְךָ
וְלִרְאָתְךָ:

וְרַחֲם עַלְיוֹנוֹ וּבָנָנוֹ שְׁגָנָבָה לְמַצָּא וְלַהֲשִׁיגָה שַׁעֲרֵי הַחַכְמָה וְהַמְּדֻעָה
שְׁפַתְחוּ חַצְדִּיקִים בְּעַוּלָם עַל-יִדְךָ טֻבָם הַגָּדוֹל, שָׂאָמֵץָמוֹ אֶת
עַצְמָן וְהַוְרִידָו אֶת עַצְמָן, וְהַלְבִּישׁוּ שְׁכָלָם הַנּוֹרָא בְּכָמָה לְבּוֹשִׁים
וְצְמַצּוּמִים, עַד אֲשֶׁר פִּתְחָו לָנוּ שַׁעֲרֵי אָזְרָה, שַׁעֲרֵי הַחַכְמָה וְהַמְּדֻעָה,
עַל-יִדְךָ תְּזַרְתָּם וְשִׁיחַתָּם שְׁגָלוּ לָנוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאים

מְאָד. וַיְבִנּוּ שְׁנוּבָה לְעַסֶּק בָּהֶם כֹּל יְמֵי חַיָּינוּ בַּאֲפָן שְׁנוּבָה לְקִימָם
בְּאֶמֶת, וְגַזְבָּה לְלִמּוֹד וְלִלְפָרָד לְשִׁמְרָה וְלִעְשָׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דָּבָר
תָּזְרִתָּם בָּאַחֲבָה:

וַיְזִבְנּוּ לְקִים מִצּוֹת תְּפִלִין בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאִי בְּכָל פָּרָטִיהָ וְדַקְדוּקִיהָ
וּכְנוּנָתִיהָ וְתִרְיָגָן מִצּוֹת הַתְּפִלִין בָּהֶם, בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וּבְחִדּוֹה רַבָּה
וְעַצְוםָה. וְתִשְׁפַּע וְתָאִיר עַלְיָנוּ אָוֹר הַתְּפִלִין וְהַרְצָעוֹת הַקְדוּשִׁים
מִשְׁרָשָׁם הַעֲלִיוֹן, בַּאֲפָן שְׁנוּבָה לְתַקֵּן פָּנָם בְּכָל הַגְּנוּלוֹת וְפָנָם בְּכָל
תָּאוֹת קְמָזָן וּבְכָל מִינִי פָנָם תְּדֻעַת וְהַמָּתָה, שֶׁהָוָא בְּכָל הַתָּרוֹהָ
הַקְדוּשָׁה. חַכְלָן גַּזְבָּה לְתַקֵּן עַל-יְדֵי קְרָשָׁת הַמְחִין וּקְרָשָׁת הַמּוֹתָרִי
מִחִין שִׁיטְמָשָׁכוּ עַלְיָנוּ עַל-יְדֵי קְרָשָׁת הַתְּפִלִין וְהַרְצָעוֹת הַקְדוּשִׁים
וְהַנּוֹרָאִים שְׁתַזְבִּנּוּ לְקִים בְּשִׁלְמוֹת בְּשִׁמְחָה בְּרַצּוֹנָה הַטוֹב.
וְתִשְׁמַרְנוּ מִכָּל מִינִי הַרְחוּרִים רְعִים וּמִכָּל מִינִי מִחְשָׁבּוֹת רְעוֹת
וְתִשְׁמַרְנוּ מִכָּל מִינִי פָנָם תְּדֻעַת. וְגַזְבָּה לְלִמּד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה, בְּמַחְשָׁבּוֹת
וּפּוֹתָץ צָחוֹת וּגְכוֹנוֹת, בְּלִי שָׁוָם תְּעֻרּוֹבּוֹת פְּסָלִת וּעֲבִירָת תְּדֻעַת
כָּלְלָה. וְתִבְיאָ לְבָשָׁרָנוּ, וּמִפִּי אֲרִוּתִין יָצַלְנוּ, וְתִשְׁלַחْ לְנוּ מַהְרָה אֶת אַלְיהָוָ
הַגְּבִיאָ לְבָשָׁרָנוּ, וּמִפִּי אֲרִוּתִין יָצַלְנוּ, וְאַבָּותִים עַל בָּנִים יִשְׁמַחְנוּ,
בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ, אָמֵן בָּן יְהִי רְצֹן:

— ע —

לְרַאשׁ-חַדֵּשׁ נִיסְן

מִשְׁבָּנִי אַחֲרִיךְ גְּרוֹזָה. כְּבוֹדָךְ הַגְּדוֹלָה וְהַקְדוּשָׁה הַעִירָה וְהַקִּיצָּה.
רַבּוּנוּ שֶׁל עַולָם, מֶלֶךְ הַכְּבָוד, אֲשֶׁר מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ
וּבְחַסְדָךְ הַגְּדוֹלָה גַתְתָה לְנוּ צְדִיקִים אַמְתִיִים בְּכָל דָוָר וְדָוָר, אֲשֶׁר

לְקוֹוִיטִי ע תִּפְלוֹת

כברודך הגדול והקדוש שוכן אצלים. ובرحمיה הרבים, הורעת לנו כי אין דור יתום. ו גם בדורות הללו הפלאות חסוך עמונו ונחתה לנו צדיקים אמיתיים גורמים ונוראים, קדושים ונרא שם, אשר כל הקבוץ דקערש השוכן אצלים. כי הם בוחנת משפטם בבודה, אשר כרשות שכינה אלהות נמשך ושוכן אצלים תמיד. כי הם ענויים באמת שמשימים עצם בעפר, אשר כל הבריאה עם כל פרטיה, המככל אשר לכל עומד עליהם, והכל נמשך מהם. כי הם צדיקין יסוד עולם שהם יסוד כל הבריאה, והכל צריים למשך אלהים לקבול חיות וקיום מהם. כי עליהם עומד המככל, וכל ישראל בכלם הם ענפים מהם, ונמשכים אליהם ומתקבלים כל החיים והשבע מוקם, כי הם מחיין את כלם, ויש להם כח המושך להמשיך אלהות אצלים ולהמשיך כל בני העולם אצלים, לקרבם כלם אליך
תתברך לנצח:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, יהוה אלהים אמיתי. אתה ידעת את הצדיקים האמיתיים האלה שיש לך זה הפת. אתה ידעת גדרתם וגבורתם ותפארתם ותקפם לנצח. ועצם כחם שיש להם להמשיך אליהם ולתוריהם הקדושה ולדרכיהם ועצותיהם הנפלאות, כל העולם כולו. ובמה טובות היו נצחים על-ידי-זה לנצח, כי תקון כל העולמות ונאה השלמה המעדרת לבא, המככל תלוי בזה, כי ביאת המashi'ת תלוי בקרבת הצדיקים. אבל אתה ידעת רבונו רעלמא כלל, גדר עצם ורבי הפתחות המבריחים המרחיקים מכל הכוחות מלחתךrab לצדיקים, כי הפת המבריח מתרגבר בכל-עת להפסיך ולהרחק מהצדיקים:

רבותנו של עולם, יהוה איש מלכּהָה, מרים וקדוש פועל גבורות
עוֹשֶׂה חֲדָשָׁות בַּעַל מְלֹחָמָה, אתה יָזַר אֶת בֵּל תִּקְנַף הַמְלֹחָמָה
הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָא הַזָּאת שִׁישׁ בְּכָל־עֵית בְּכָל־דָּור וְדָור, בֵּין כֵּם
הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל צַדִּיק אִמְתָּה שִׁישׁ לָהֶם בָּםְתַּחַת לְהַמְשִׁיךְ בְּלַעֲולָם אַצְלָם
לְקַרְבָּם לְהַבּוֹרָא יָתַברֵךְ שְׁמוֹ לְגַנְצָח, וּבֵין הַפְּמִכְרִית הַמְתַגְּבֵר
בְּכָל־עֵית נֶגֶד הַכְּמַתַּחַת הַמּוֹשֵׁךְ, לְהַפְּסִיק וּלְתַרְחִיק מִהַּצְדִּיקִים וּמִהַּשְׁמִים
יָתַברֵךְ, וּבְמָה וּבְמָה נֶפֶשׁ שָׁקָעוּ בְּמְלֹחָמָה הַזָּאת, אֲשֶׁר נִטְרָדוּ
מִשְׁנֵי עָולּוֹת, עַל־יְדֵי הַכְּמַתַּחַת הַפְּמִכְרִית שְׁהַרְחִיקָם מִן
הַצְדִּיקִים הָאִמְתַּיִם. וְאֵனֵן יָתַמי דִּינְתַּמִּים, מָה גַּעַשׁ וּמָה נֶפֶעֶל,
מַיִּילְחוּם בָּעָרָנוּ לְהַכְּנִיעַ וּלְשָׁבֵר וּלְבַטֵּל בָּמְכִירִת, בָּנֶגֶד בָּמְתַחַת
הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל הַצְדִּיקִים:

רבותנו של עולם, יהוה עוזו וגבור יהוה גיבור מלכּהָה. עליך
הַשְּׁלֵבָנו אֶת יְהִיבָנו שֶׁאָתָה תַּלְחוּם בְּעָרָנו, יהוה יְרִיב אֶת רִיבָנו
וַיְלַחֵם אֶת לְחִמָּינו, בַּי אָתָה מָרוֹם לְעָולָם יהוה. ולעולָם יָדָך עַל
הַעֲלִיוֹנָה, חֹסֵךְ וְחַנְכוֹ וְרַחֲם עַלְינוּ וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁיִעָנוּ בְּזִכְוֹת הַצְדִּיקִים
הָאִמְתַּיִם שִׁישׁ לָהֶם בָּמְתַחַת בָּאָמֶת, שִׁיתְגַּבֵּר בְּהַתְּגִבְּרוֹת
בְּדוֹל וּנוֹרָא הַכְּמַתַּחַת הַמּוֹשֵׁךְ עַל הַכְּמַתַּחַת הַפְּמִכְרִית, עד שִׁיפֶל
וַיַּתְבְּטֵל הַכְּמַתַּחַת הַמְכִירִת הַרֹּזֶחֶת לְהַפְּסִיק מִהַּצְדִּיקִים וּמִהַּשְׁמִים
יָתַברֵךְ חַס וְשַׁלוֹם, שָׁהֵם בְּלָל הַמְגִינּוֹת וְהַרְחִיקוֹת וְהַהְסִתוֹת
וְהַפְּהִוּם וְהַסְּפִקוֹת וְכָל מִינֵּי מְחֻלְקָת וְקִשְׁוֹת וְכָל הַתְּאִוּת וְמִdot
רְעוֹת וְכָל מִינֵּי מְנִיעֹת שְׁבָעוֹלָם, שָׁבָלָם נִמְשָׁכִים מִבָּמְכִירִים
הַרֹּזֶחֶת לְהַפְּסִיק מִהַּצְדִּיקִים וּמִהַּשְׁמִים יָתַברֵךְ. וְכָל יָפְלוּ וַיַּתְבְּטִלוּ
בְּבַטְול גָּמוֹר בָּנֶגֶד הַכְּמַתַּחַת הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל הַצְדִּיקִים הָאִמְתַּיִם, עד

לְקוֹטִי ע תִּפְלוֹת תַּקְלָא

אשר נזכה אנחנו וירענו וכל ירע עפה בית-ישראל וכל העולם
כלו להיות נמשכים וכרכימים תמיד אחריו צדיקי אמת, ונשליכו
כלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאורתם, וילכו וירוץו
אחריו צדיקים אמתיים. ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים
בהתקרבות גדול, ולשמע תורהם הקדושה וללמוד ספריהם
הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם
הקדשות בשלמות באמת ובתרימות ברצונך וברצונם הקדוש,
עד אשר נזכה עלי-ידך לשוב אליך בתשובה שלמה מהריה
באמת ובלב שלם, בשמחה ובטיב לבב מרוב כל:

ויתזבגו לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל המדות רעות,
ונזכה לבטל עצמוני לנמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית
בבחינת עפר מפש, עד שנזכה שיותה לנו גס-בן כח המושך.
ונזכה להמשיך אלהותך וקדשתך אליוינו ולהמשיך כל העולם
כלו לאמונהך הקדושה ולצדיקך האמתיים ולעבودתך ולתורהך
הקדשה, אשר גלית לנו על-ידי משה נביאך ועל-ידי כל הצדיקי
הדור האמתיים:

ויזבגו ברוחם הרבים, לתן זקרה תורה לעניים חנונים, ובפרט
להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים. ועורנו והושיענו שנזכה לתן
לهم בקבוד גדול ולחספיך להם כל צרכיהם בכבוז. ותצליח
אותנו שנזכה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם
ענויים באמת בבחינת עפר, ועל-ידיך נזכה שהזקרה שלנו
תעשה פרות מיד, כמו שבתו, ורעו לכם זקרה קצרו לפि חסר.
ותצליח לנו על-ידי הצדקה כל טוב, שפע טובה וברכה וرحמים

תקלב **לקוטי** עא **תפלות**

וְחַיִם וּשְׁלוֹם, בְּנֵי חַיִם וּמְמוֹנוֹן וְכָל טוֹב לְגַצֵּח. וּבְרָחֶמֶיךְ הָרַבִּים,
תִּשְׁמְרָנוּ וְתִצְּלָנוּ שֶׁלָּא גַּבְשֵׁל לְעוֹלָם בְּעֲנִים שָׁאִים מַהֲנִים.
וְתִסְבַּב בְּרָחֶמֶיךְ, בֶּאֱפִון שֶׁלָּא יָגִיעוּ הַצְּדֻקּוֹת שֶׁלְנוּ לְשׁוֹם עֲנִים
שֶׁאָנוּ הָנוּן, רַק נָזַח לְהַרְבּוֹת בְּצָדָקָה לְעֲנִים חֲנִינִים וּלְצִדְקִים
אֲמַתִּים. עָזָרָנוּ לְמַעַן שְׁמָך, חֹסֶה עַלְנוּ כֶּרֶב רָחֶמֶיךְ וּוּכָנוּ לְבָא
לְכָל זֶה מַהְרָה:

וְעָזָרָנוּ וּוּכָנוּ לְבָרָחָם מִן הַכְּבוֹד בַּתְּכִלִּת הָאֶמֶת, וְתִמְשִׁיךְ עַלְנוּ
כְּבוֹד דְּקָרְשָׁה לְמַעַן שְׁמָך בְּאֶמֶת, כְּבוֹד חַגְמִישׁ מִפְּאַצְדִּיק הָאֶמֶת
שִׁישׁ לֹו כְּחַמּוֹשָׁה, אֲשֶׁר הוּא מִקְּיָם אֶת הַמְּשֻׁבָּן תְּמִיד, וְאַצְלוּ שׂוּבָן
כָּל הַכְּבוֹד הָאֶמֶת דְּקָרְשָׁה, אֲשֶׁר בֵּל וְקַנֵּי יִשְׂרָאֵל וּרְאֵשׂ וּשׁוֹטְרֵי
וּשְׁזַפְּטֵי מִקְּטָנוּ וְעַד גַּדוֹל בְּלָם מִקְּבָּלִים כָּל כְּבוֹדָם וּנְדָלָתָם מִמְּנָנוּ.
וּכָנוּ לְכָבוֹד דְּקָרְשָׁה בָּזָה אֲשֶׁר עַל-זָּרוּ וַתְּגַלֵּה וַיְתַגֵּל וַיְתַהְדֵּשׁ
כָּבָדָךְ הַהְדּוֹל בְּעוֹלָם תְּמִיד, וְתִמְלָךְ עַל כָּל הַעוֹלָם בְּלָו בְּכָבָדָךְ
מַהְרָה, וּכָבוֹד יִמְלָא כָּל הָאָרֶץ, וַיְקַנֵּם מִקְּרָא שְׁבָתוֹב, אֲנִי יְהוָה
הָוָא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֲרָלָא אַתָּן וְתַהְלַתִּי לְפִסְילִים. וּנְאָמֶר, סְפִּרוּ
בְּגֹויִים אֶת כְּבוֹדו בְּכָל הָעָםִים נְפָלֹאוֹתִיו. בְּבוֹד מְלֹכוֹתְךָ יָאמְרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יַדְבָּרוּ. בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נְפָלֹאות
לְבָהּוּ. וָבָרּוּךְ שֵׁם כְּבוֹדו לְעוֹלָם וּמְפָלָא כְּבוֹדו אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן:

— = עא = —

יְהִי רָצֵן מִלְּפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחָם עַלְנוּ
וְתַעֲזֵרָנוּ שְׁגֻבָּה לְעַסְק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד יוֹם וּלִילָה,

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת עַ

לא ימוש ספר התורה זהה מפיינו ומפי זרענו עד עולם. ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורה, להבין כל דברי התורה הקדושה על בורין ואמתתן ב眞ירות גדוול. ונזכה להבין דבר מותך דבר, ולתחדש תמיד הדברים אמתאים בתורתך הקדושה, הדברים שיחיו לך לנחת וילרצון לפני כסא בבודך. ותוננו על ידי עסק התורה, שנזכה עלייך לתשובה שלמה באמות, על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו שחתאנו ושעוני ופשעינו לפניו ביום חיותינו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחוירנו לモטב באמת לאמתו. ונזכה עלייך עסק התורה הקדושה, לברר וללקט ולהעלות כל ניצוצות הקודושים וכל הארוופים מכלליות כל העולמות שנפלו עלייךינו בין הקליפות, וגנפיהם למקום שנחפזו, ונפלו למקום שנפלו:

אנא יהזה, מלא רחמים, חושב מחייבות לבב ידה מטה נרת. אתה ירעט כי אי אפשר לנו לבררים ולהעלותם בעצמנו. רחמייך רבים יהזה, רחמייך רבים מאד, רחים علينا ועל הניצוצות הקדשות ועל האותיות הקדושים המפוזרים ומפרדים בין הגוים והקליפות. ועוזנו לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת. ות מהר ותחש לברר וללקט ולגאל את כל הניצוצות הקדשות מן הנולות, ותשיבם למקוםם בשלום. ותחרז ותשלים פנים כל העולמות כלם, וכל השמות הקדושים שנפמננו בעונותינו, ויישיב הפלך את נרכיו, ותחרז ותקבץ בקדשה שנייה. ויקנים מקרוא שבחותיך, ושב יהזה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבוץ מכל העמים אשר הופיע יהזה אלהיך שמה. אם יהיה נרכך בקצתה

השׁמִים מְשֵׁם יַקְבִּץ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וּמְשֵׁם יַקְחֶה. וַתָּעַלְהָ אֶת
הַשְׁכִּינָה מְגֻלּוֹתָה וַתִּקְרִימָה מַעֲפָרָה. וַתָּשְׁלִים אֶת הַדָּעַת הַקָּדוֹשׁ,
וַתִּמְשִׁיךְ דָעַת דָקְרָשָׁה וּרְחַמִּים גָדוֹלִים בָּעוֹלָם, וַתִּטְבְּלֶל בְּעַם
וְאֲכֹרְיוֹת מִן הַעוֹלָם, וַיָּקַרְא שְׁבָתוֹב, לֹא יָרַע וְלֹא יִשְׁחַטוּ
בְּכָל חָרְקָדְשִׁי כִּי מִלְאָה הָאָרֶץ דָעַת יְהוָה בְּמִנְים לִים מִכְסִים.
וּבְרַחְמִידָה קָרְבִּים תְּרַחְםָם עָלֵינוּ וַתִּתְפְּלִלְךְ בְּעַצְמָךְ עָלֵינוּ, וַתַּעֲורֶר
בְּרַחְמִיךְ הַפְּשׁוֹטִים אֶת רַחְמִיךְ הַגְּדוֹלִים, רַחְמִיךְ הָרְבִּים, וַיָּקַרְא
מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וּבְרַחְמִים גָדוֹלִים אַקְבָּצָה. כִּי אַתָּה יְרֻעָתָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, בַּי אֵין מַי שִׁיעַם בְּעָרָנוּ שִׁיְּכַל לְעוֹזָר רַחְמִים עָלֵינוּ
בָּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְרַחְקָנוּ מִמֶּךְ מַאֲד בָּמוֹ שִׁנְתַּרְחָקָנוּ כַּאֲשֶׁר
אַתָּה יְרֻעָתָה, וְאֵין מַי שִׁידַע עַכְשִׁיו לְעוֹזָר רַחְמִים עָלֵינוּ כִּי אִם
אַתָּה לְבָה. אֲבִינוּ מִלְכָנוּ, הַתִּפְלֵל נָא בְּעָרָנוּ, וְנִיחַה וְלֹא גְּמוֹת
וְהַאֲדַמָּה לֹא תִשְׁמַם. וַיָּקַרְא שְׁבָתוֹב, וַיִּתְפְּלִלְךְ בְּעַדוֹ תִּמְיד בְּלָל
הַיּוֹם יְבָרְכָנוּ. וַתַּעֲזֶר בְּרַחְמִיךְ הַפְּשׁוֹטִים אֶת רַחְמִיךְ הָרְבִּים,
רַחְמִיךְ הַגְּדוֹלִים, רַחְמִים גָדוֹלִים וּעֲצֹוםִים בְּלִיכָה, שִׁישׁ לְהַם כִּמֵּ
לְרַחְםָם וּלְקַרְבָּא פָּלוּ אֶתְתִּי אֶלְיךָ, רַחְמִים שָׁאוֹן בָּהֶם שָׁוֹם אֲחִיזָת
דִין בְּלָל, בַּי אֵין לָנוּ עַל מַי לְהַשְׁעָנוּ בַּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבָשִׁים.
חוֹם וְחַנּוּ וּרְחֵם עָלֵינוּ וְהַשְׁעָנוּ מִתְרָה לְפָעָן שְׁמָךְ. רַחְמִיךְ רְבִים
יְהוָה בְּמִשְׁפְּטִיךְ תְּנִינִי. רְחוֹם וְחַנּוּ יְהוָה אָרְךְ אֲפִים וּרְבָ סָסָד. טֹוב
יְהוָה לְכָל וּרְחַמְיוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו. בְּחִסְדָךְ תְּנִינִי וְאַשְׁמָרָה עֲדוֹת פִּיךְ.
חִסְדָךְ יְהוָה מִלְאָה הָאָרֶץ חֲקִיךְ לְפָרָנִי. וַיָּקַרְא שְׁבָתוֹב,
וְהַבְּיאֹתִים אֶל חָרְקָדְשִׁי וּשְׁמַחְתִּים בְּבֵית תִּפְלָתִי עֲלוֹתֵיהֶם

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת עַב תְּקִלָּה

ויבחריהם לרצון על מזבחיהם כי ביתם בית תפלה יקרה לכל העמים.
יהיו לרצון אמרינו פ' ונהגון לבני לפניך יהוה צורי ונאלה:

— עַב —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעוזרנו לשוב
בתשובה שלמה לפניך באמתך. רבונו של עולם, אתה ידעת גודל
התרכחותי מטה עלייך עונותי ופשעי הרבים והעוצמים מאד
עד גבמי שמיים, עד אשר אני יודע שום דרך איך לשוב אליך,
כى גשמי עבירת החמץ ותאותיו הרעים נאחו ונרבך כי מאה,
ודעתך נתערבב ונתעורר ונתגשם מאד. מרא העלם כלא, חום
וחמל עלי, ותן לי עיטה טובה איך לחשך ולבקש ולחתור ולמצא
אייה דרך וגחיב ושביל, באפנ שואפה לשוב אליך מעטה. זונבי
ברחמייך הרבה, להיות רגיל להתאנח לפניך באמתך מעמק הלב
על גודל התרכחותי מטה, ושתזובני להתקרב אליך באמתך. ואיה
מתאנח על זה באמת בכל עת, עד שהיה נשבר כל גופי על
ידי כל אנחה ואנחתה. ואנבה עליך אנחותי להוציא מאפי הרום
והבל דסטרה אתרא ולהבניכם בקרבי רוח והבל הקרושה. ועל
יריזה אופאה לעקר ולהפסיק חבל הטמאה שנקשר בי בעונותי
תרבותם. ותעוזרני מהרתה, שאופאה להפסיק ולנתוק עצמי לגמרי
מחבל הטמאה, ואדרבך ואקשר עצמי בקשר אמיין וחיק לחבל
הקרושה לעולמי עד ולנצח נצחיהם. ותפסיק ותגרש ותבטל מאפי
מנופי ונפשי ורוחי ונשחתה כל מיני טמאות וסתרים אותרני.
ותקבני ותקשרני ברחמייך, לחבל הקרושה באמת, בקשר אמיין
וחיק מעטה ועד עולם. ומעטה תמשיך עלי חיים טובים וארבים

הך הך הך שבקדשה. ותְּחִנֵּנוּ מַאֲתָךְ שֶׁפֶעׁ טוֹבָה וּבָרָכָה וּרְחָמִים
וְחִים וּשְׁלָום וְכָל טוֹב, חִים אֲמָתִים, חִים דָּקָדָשָׁה, חִים שְׁיִשְׁ
בָּהֶם יְרָאת שְׁמִים, חִים שְׁגֻזָּה בָּהֶם לְתַשְׁוָבָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת,
וּלְעָבֵד אָזְתָּה תִּמְיד וּלְהַתְּרַבֵּק בָּהֶם בְּחֵי הַחַיִם. אֶל חַי חַלְקָנוּ
צְוָרִינוּ, חַתְּיָנוּ בָּאוֹר פְּנֵיהֶן, הַקִּימָנִי וְאַחֲיהֶן חִים דָּקָדָשָׁה, עַזְרָנִי
וְחַנִּי וְדַבֵּק לְבִי בְּמִצְוֹתִיךְ, וְבָנִי לְהִיוֹת דָּבָוק בְּךְ תִּמְיד לְעוֹלָם
וְעַד. וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְּלַנִּי בְּרַחֲמִיכְא, מְאַנְחֹתָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׁלָא
יָצָא מִפְנֵי הַכָּל וְאַנְחָה לְתַאֲוֹת עַוְלָם הַזֶּה וְהַכָּלְיוֹ חַס וּשְׁלָום, רַק
כָּל אַנְחֹתִי וְגַעֲנוּשִׁי וְתַשְׁקָתִי, יְהִי רָק לְשָׁמֶךְ וּלְעַבּוֹדָתְךָ לְהַתְּקַרְבָּ
אֲלֵיךְ בְּאֶמֶת. וְאַזְבָּחָה לְהַתְּרַבֵּק בְּךְ תִּמְיד, וַיְקִינֵּם בַּיּוֹם
וְאַקְסֵם כְּדַבְּקִים בְּיָדוֹ אֱלֹהֵיכֶם חִים בְּלָכְם הַיּוֹם. אָמֵן וְאָמֵן:

= עג =

יְהִי רְצֵן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹהֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶל אַמְוֹנה,
שְׁתַּזְכִּינוּ בְּרַחֲמֵיךְ תְּרַבִּים וּבְחִסְדֵּיךְ הַעֲצִים, לְאַמְוֹנה שְׁלָמָה
בְּאֶמֶת וּבְלָב שְׁלָם, שְׁאַזְבָּחָה לְהַאמְנִין בְּךְ וּבְצִדְיקִיךְ הַאֲמִתִּים
בְּאַמְוֹנה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת. וְאַזְבָּחָה לְכָנָס וּלְהַתְּרַבֵּק וּלְהַכְּלֵל בְּתוֹךְ
שְׁלָמוֹת הַאַמְוֹנה הַקְדוֹשָׁה. וְאַחֲיהֶן חַזְקָה וְאַמְיצֵין בְּהַאַמְוֹנה הַקְדוֹשָׁה,
עַד אֲשֶׁר אַזְבָּחָה לְהַתְּהַפֵּךְ מְגַשְׁמִיות גּוֹפִי לְמִהוּת הַאַמְוֹנה הַקְדוֹשָׁה,
וְהַאַמְוֹנה הַקְדוֹשָׁה תָּאֶכְל אֶתְכֶּתֶת, עַד שִׁיחָה נָאֶכֶל בְּנִתְבְּטָל כָּל הַרְעָ
הַנְּאָחוֹ בְּיִ. וְאַזְבָּחָה לְהַתְּהַפֵּךְ מַרְעָע לְטוֹב עַל-יִדְיִ שְׁלָמוֹת הַאַמְוֹנה
שְׁתַּזְכִּינוּ בְּיִ. וְאַזְבָּחָה לְהַתְּהַפֵּךְ מַרְעָע לְטוֹב עַל-יִדְיִ שְׁלָמוֹת הַאַמְוֹנה
וְתַזְכִּינוּ מַרְהָה לְבָא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלָום בְּלִי פְּנֵע, וּלְהַתְּקַרְבָּ
וּלְהַתְּרַבֵּק בְּאַדִּיקִים הַאֲמִתִּים בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל וּבְאַמְוֹנה שְׁלָמָה

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת תַּקְלוֹן

באמות. ותחמל עלי בחרמתך הנדרלה,azel תעשה עמי בחתמי
וזאל תדריני כמפעלי. ותונני ברחמייך ותפתח לי שעריו האמונה
הקדושה, ותעורני לבנים לתוכך האמונה באמה, ולהבליל בתוכה
בכליות נדול, עד שאזוכה להיות נאכל להאמונה ולהתהלך
למוחות הקדוש, למחות קדשת ארץישראל הקדושה, ולמהות
קדשת האדיקים האמתיים. ולא תקיא אותה הארץ והאמונה
הקדושה כאשר קאה את הגוי אשר מפני. ואפרעל-פי שאיני
כrai וראו לגע בהאמונה הקדושה ובארץישראל הקדושה,
ולהתקרב להאדיקים האinatiים, כי הרעותי את מעשי מادر
וקפתי את קדשתי, אפרעל-פיבון, רחמייך רביהם יהוה, רחמייך
רבים מادر. זכני ברחמייה, ועורי וחשענני, שתוכל האמונה
הקדושה לסבל אותה בתוכה, ולהחויק אותה תמיד, עד אשר
אהיה נאכל ונתחפה למחות קדשת האמונה באמה:

מלא רחמיים, זכני לאמונה שלמה בכל הבחינות, כי אין לנו
שום תקווה וסמיכה עכשו כי אם על האמונה הקדושה, כמו
שפתוח, וצדיק באומנותו יחי. כי אתה יורע עצם התגבורות על
גולות הנפש עלי-ידי תאوت הנוף המתגברים בכל-עת. ובעוונונתנו
הרבים, תשכחנו ומטה ידינו מادر לעמוד בונם לשברים ולבטלים
לנמרין, כי אם בכח האמונה הקדושה שתזובנו לבנים ולהבליל
בתוך האמונה בכליות נדול, עד שנזכה להיות נאכל להאמונה
ולהתהלך למחות האמונה הקדושה. ונזהה לךים מקרא שכחוב,
בטח ביהוה ועשה טוב שכון ארץ ורעה אמונה. יהוה, עיניך
הלא לאמונה. זכני ברחמייך לאמונה הקדושה בשלמות באמה

תקלה תפלות לקווטי עד

ברצונך הטוב. כל מצותיך אמונה שקר רדקוני עורני. יהוה שמע תפלתי האינה אל תחנוני באמנתך עגני בצדקה. ויקנים מקרה שכתבוב, ויזרו שמים פלאך יהוה אף אמונהך בקהל קדושים. ונאמר, ואמונהתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו. ונאמר, לעולם אשמר לו חסדי ובריתך נאמנת לו. וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונה. חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונהך בפי. כי אמרת עולם חסד יבנה שמים תכין אמונהך בהם. יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונהך סביבותיך. וקנים לנו מקרה שכתוב, ואראשתיך לי לעולם ואראשתיך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים. ואראשתיך לי באמונה וידעת את יהוה. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרתך ממני. חושה לעזרתי ארני תשועתי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

— עד —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעוזני ברוחם הרבהם, ותווגני להננים אורחים תלמידי חכמים בתורה ביתין, ואזבח לקבלים בכבוד גודל ולכבדם בכל עז ופואר, עד שיעללה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי-חכמים כאלו הקרבה תמידין בסדרן. ובזכות זה תעוזני שאזבח להתפלל תפלתי לפניך בכונה גודלה בכל לב וגופש ובמחשבה וכחה ונכונה לשמה הנזול לבד באמת, ובלי שם בלבול וערוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל. ותשمرני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבללו התפלות רעות את תפלתי הקדושה. ותתן ותזבך את תפלתי, ותהי תפלתי שלמה וסדרה בפי, וייהיו נא אמרי לרצון

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת תְּקִלָּת

לפנֵי אֱדוֹן כָּל וְתַעַלָּה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹן לְמַעַלָּה, וְתַעַלָּה וְתַגְשָׁא לְהַזָּה בְּתַר לְרַאשָּׁה. וְתַמְלָא כָּל מְשֻׁאָלוֹתִי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, הָאוֹיָנָה יְהֹוָה תְּפִלָּתִי וְתַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנוֹנוֹתִי. וְאַנְּנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְהֹוָה עַת רַצּוֹן אֱלֹהִים בָּרוּךְ עַנְנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעָה. יְעַרְבָּ עַלְיוֹ שִׁיחִי אָנְכִי אָשָׁמָה בְּיהֹוָה. יְתַפְּמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וַיְשַׁעַם עָד אִינְם בָּרוּכִי נַפְשִׁי אֶת יְהֹוָה הַלְּלִיָּה:

— עה —

יְהֹוָה רַצּוֹן מַלְפְּנֵיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַרְחָם עַלִי וְתַעֲרֹנִי וְתַזְעִינִי שָׁאָזְבָה לְסֹור מְרֻעָה וְלַעֲשׂוֹת חָטוֹב בְּעִינֵיךָ תָּמִיד, וְתַתְגַּנִּי לְאַהֲבָה לְחֵן וְלִחְסָד וּלְרַחֲמִים בְּעִינֵיךָ וּבְעִינֵי כָּל רֹאֵי וְתַגְמַלְנִי חֲסָדִים טוֹבִים. וְאַזְבָּחַ לְקִינָס בְּשִׁלְמוֹת מִצּוֹת וְאַהֲבָת אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵיךָ שִׁיחִיה שֵׁם שְׁמִים מִתְאַהֲבָה עַל-יִצְחָק, שִׁיחִיה מִשְׁאָי וּמִתְגַּנִּי בְּאֶמֶתָּה, וְדַבּוּרִי בְּנִחתָה עַם הַבְּرִיתָה, וַיהֲיָה רֹום הַמָּקוֹם וּרְוחַם הַבְּרִיות נוֹחַה הַיְמָנִי, וְאַהֲבָה אֶחָוב לְמַעַלָּה וּנְחַמֵּד לְמַטָּה, וְאַמְצָא חֵן וְשִׁבְלָל טוֹב בְּעִינֵיכָה אֱלֹהִים וְאַדְמָם. וְתַרְחָם עַלִי וְתַזְמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּרִיות, וְתַתְןֵ לִי כָּל אַרְכִּי וְכָל אַרְכִּי אֲנָשִׁי בֵּיתִי קָרְם שָׁאָצְטָרָךְ לְהֶם, בְּלִי יִגְעַשׁ וּטְרַח וּעַמְלָל כָּל:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, אַתָּה יְדֻעַת, בַּי קְשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ בְּקָרִיעַת יִסְׁרָאֵל נְדוּל אַתָּה וּרְבָ כַּת, וּבְכַתָּה הַגְּדוֹלָה וּבְחַסְדִּיךָ הַרְבִּים, גַם קָרִיעַת יִסְׁרָאֵל קָל לְפָנֶיךָ, בַּי מַי יָאמֶר לְךָ מַה תַּעֲשָׂה, וְאַיִן דְּבָר נְמַנָּע מִפְתָּחָה, עַל בָּן רַחְם עַלְינוּ בְּזִכּוֹת אֲבָינוּ חֶרְאָשׁוֹן אֲבָרָהָם אִיש הַחַסֵּד, וְעַשָּׂה לְמַעַן אַהֲבָתוֹ, וְתַזְנֵ לְנוּ פְּרָנְסָתֵינוּ בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה,

בלי יגיעה וטרח ובלי שום טרדה כלל. ואל תזכירני לא לידי מותנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, באפנ שאוכחה לשמר מצותיך ולעשות רצונך וילעסך בתורתך תמיד כל ימי חמי אני וערעי ורע ערש ובל ערע עמך בית יישראאל מעתה ועד עולם. ויקים בי מקרא שבחוב השלח על יהוה יהבה והוא יכלבלך לא יתן לעולם מוט לאזיק. עיני כל אלקיך ישברו ואתתנו נוותן להם את אקלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכלthy רצון. אבי אב הרחמן פרנסני ובבלני ברחמייך הרים לבך, לא במעשי וכבר מעלי, לך בחסדך עשה עמי, במו שבחובך, נתן להם לכלبشر כי לעולם חסדו. ואל תעונبني ואל תטשני. עירני כי עלי נשענת. אל תעונبني יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעורתי אדני תשועתי.

= עו =

לרואה'-השנה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתוננו ברחמייך הרבה לילך ולנצח לצדיקים אמתאים על ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד לצדיקים אמתאים, ועל ירידיה אוכחה לקידש את דעתך ומתחשבתי בקדשה גודלה. ותחמל עלי בחמלתך הנדרלה, ותהייה בעורי ותצלני מכל מיini מחשבות רוות ומכל מיini פנים הכרעת שבעולם, ותחנני מאותך חכמה דעה בינה והשכל, ותוננו מהרה לדורשת המחשכה בשלמות באהמת. וברחמייך הרבה תמתיק ותבטל כל הדינים מעליינו ומעל כל עמך בית יישראאל מעתה ועד עולם. וכן בחיקעל קידשת ראש השנה על-ידי הצדיקים אמתאים, וلتakan כל התקוגנים שארכיכין לתקן בראש השנה שהוא

מקור הידנים של כל השנה. ותהייה ממחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש. אָנָא רחום, ברחמייך הרבים תרחש עליינו ותוננו ותחננו או לחדש המתחשה ביוטר, ותשمرנו ותצילנו שלא יعلלה או על מחשבתנו שום מחשבה יורה וחיצונה כלל, רק בשמה נגיל כל היום באימה וביראה בקדשה ובטהרה גודלה, במחשבות קדשות זוכות וצחות בתכליות הוות והבהירות, עד שנזכה בכל התכשיות הצדיקים האמתיים לתגן ולבזר כל הגבורים בראש השנה, לבזר כל ניצוצות הקדשה עמוקית הקפלות, ולהמתיק ולבטל כל הידנים שבulous מעליינו ומעל כל עמק בית-ישראל, ונמשך עליינו אף טוב וחסד ויושעה וرحمים גודלים מראשית השנה ועד آخرית שנה. ותכתבנו ותחתנו או לחיים טובים ארבעים ותשלום, לחיים אמיתיים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנזכה בהם לשמר מצותיך ולושות רצונך באמת ובלב שלם, ולתגן כל מה שפגנו מעוזנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסת טובה וرحمים ותים ושלום וכל טוב:

רבונו של עולם, אתה יודע גדל החיים לנסע על ראש השנה הצדיקים אמיתיים, וגם אתה יודע את עצם רבוי הטעויות שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים, חום ותמל עליינו ועורנו ונכנו לשבר כל הטעויות, והורנו דרכיך ותדריכנו באמתך ולפדרני, שנזכה לילך ולנסע לצדיקים אמיתיים על ראש השנה, באפן שנזכה בעליים לחדש המתחשה באמת. כי אתה יודע שעבשו בעקבות משיחא, עקר סמיכתנו ויושעתנו הוא רק

על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלחותך ומלכותך עליינו מראש השנה על כל השנה בלה. ואנחנו לא גדר מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותה או בראו. שנoba להמליך علينا באימה וביראה, איך לעמוד בוגר כל השוגדים והמקטרנים לסתם פי מסטיגנו ומקטרינו, כי אם בזוכות ובמצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים וביהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו ויבגינו וינפלו כל שונאנינו ורודפינו, וימשיכו علينا קדשת ראש השנה בשלמות, על פון רחם עליהם למען שמה, והיה בעורנו שנoba לשבר כל המגינות ונoba לבא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתשר אליהם באמת ולזוכות לקדשת המחשבה בשלמות עליך, ונoba להמתיק ולבטל כל הדינים ולהמשיך עליהם, ותמלך עליו בקבורתה מהריה, וירע כל פועל כי אתה פעלתנו. ויבין כל יוצר כי אתה יצרתנו, ויאמר כל אשר נשבה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלךתו בכל מושלה, ותטהרנו ותקדשנו בקדשתך העליונה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= עז =

רבותו של עולם, ובני ברחמים תרבים, וערני והושיעני ותן לי לב טוב שאונה להרבות בצדקה. ותזובני למן מעשר ממועודי ומכל מה שתתנני ברחמים, ותזמין לי עניים הגנונים לזכותם, ועל ידיך תצילני משונאני ורודפי, כי דרכך לבקש את הנרדף, אפלו צדיק רודף את הרשע. חום וחמל וرحم עלי למען

שֶׁמֶה, וְהִיא בָּעֵרִי וּוּחָשִׁיעֲנִי וְתוֹקֵן אֶת לְבָבִי, שָׁאָוֶכֶת לְמַן תָּמִיד
מַעֲשֵׂר מִפְּלָל מִמֶּה שְׁתַחַגְנִי, בְּרַחְמֵיךְ הָרַבִּים, וְתִפְשֵׁט יְדֵךְ הַגְּדוֹלָה
עַלִי, וְתוֹמֵין לֵי פְּרָנְסָטִי מַאֲתָה, וְתִסְפֵּיק לֵי כָּל אַרְבִּי וְכָל אַרְבִּי
בֵּיתִי בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה, קָדֵם שְׁאָצְטָרָה לְהָם, מַתְמַת יְדֵךְ הַרְחָבָה
וְהַמְּלָאָה, וַיַּקְרִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְהַרְיוֹקָותִי לְכָם בְּרָכָה עַד בְּלִי
דִּי. וְאוֹכֶה לְהִיּוֹת שְׁמַח בְּחַלְקֵי תָּמִיד וּלְהַסְתִּפְךָ בְּמַה שְׁתַחַגְנִי.
וְלֹא אָהִיא נְבָחֵל לְהֹזֵן, חַס וּשְׁלוֹם, וּבָצֵל בְּגַפְךָ תִּסְתִּירְנִי, וְתִגְנֵן
עַלִי בָּצֵל יְדֵךְ הַגְּדוֹלָה, וְתִכְסֵּחֶה עַלִי וְתִצְלִילֵנִי מִכֶּל שׁוֹנָאִי וּרוֹדְפִי
בְּגַנְשָׁמִיות וּרוֹתְחָנִיות. וַיַּקְרִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְאַשְׁם דְּבָרֵי בְּפִיכָּךְ
וּבָצֵל יְדֵי בְּסִיתְיִיךְ לְגַטְעַ שְׁמִים וְלִיסְדֵּד אַרְצִין וְלִאמְרֵל צַיּוֹן עַמִּי אַתָּה.
וְתִשְׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וַיַּקְרִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב, אַמְתָה מַארְץ תְּצִמָּח
וְצְדָקָה מִשְׁמִים נְשָׁקָף. חַסְדָּךְ וְאַמְתָה נְפָנֵשׁוּ צְדָקָה וְשְׁלוֹם נְשָׁקָפוּ, וְנוֹאָמָר,
בְּצִדְקָה תִּפְונְגִי רַחֲקִי מַעֲשֵׁךְ בֵּי לֹא תִּירְאֵי וּמַמְחַתָּה בֵּי לֹא תִּקְרֵב
אֲלֵיכָה. עַזְרָנִי בֵּי עַלְיָךְ נְשָׁעֵנְתִּי, קָרְבָּה אֶל נְפָשִׁי גְּאֵלָה לְמַעַן אָזְבִּי
פְּרָנִי, יְהִי לְרָצְוֹן אָמְרִי פִּי וְהַגְּנוֹן לְבֵי לְפָנֵיךְ יְהֹוָה צָרוּי וְגֹאָלִי:

— עַח —

יְהִי רָצְוֹן מַלְפְּנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶל אָרְךְ אֲפִים
וּרְכָב חַסְדָּךְ וְאַמְתָה, שְׁתַחַזְזֵס וּמַחְמֵל עַלִי בְּגַדֵּל תְּגִינּוֹתִיךְ, וּמַטוּרְנִי
וּוּחָשִׁיעֲנִי וּתוֹכְנִי לְמַן צִדְקָה הַרְבָּה לְעָנִים הַגּוֹנִים הַרְבָּה לְשֶׁמֶךְ
לְכָד בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, בְּלִי שֵׁם פְּנִוּת וּבְלִי שֵׁם שְׁקָרִים בְּלִי.
וְתִהְיוּ יְדֵי פְּתֻוחָה לְפֹורֵר וּלְמַן לְאַבְיוֹנִים הַגּוֹנִים צִדְקָה הַרְבָּה,
כֹּל מַה שְׁיִחְסֵר לְהָם, בְּשֶׁמֶתֶת רַבָּה וּבְחִדּוֹה גְּדוֹלָה וּבְלִבְתּוֹב
וּבְסִבְרָ פְּנִים יְפּוֹת, וְאוֹכֶה לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תָּמִיד לְשֶׁמֶךְ לְכָד

ברצונך הטוב, עד שאוכבה בכל הארץ הקדושה להכנייע ולשבר
ולבטל כל הארץ של הרשעים המתנוגדים אל הקודש, אשר
אתה מבקשיהם בענים שאינם הוננים, ולא תעשינה ידיהם
תשיה ולא יתיה להם שום כח גגד עפק ישראלי החפצים לעברך
באמת. ותמשיך עלינו קדשתך הגroleת, ותשפייע עלינו כח
ואם מצדיקים האמתיים וקניהם שבקדשה. ובזוכותם וכח
גזה להכנייע ולשבר ולבטל מלך ז肯 וכיסיל, לנרש אותו ואת
חילותיו מעליינו ומעל גבולנו, ואת רוח הטמאה תבער מזו הארץ,
ותבטל מעליינו כל מיני הרהורים רעים הרודפים אחרינו בכל
עת, וביותר אחרי החפצים באמת לחתור אליך, כאשר גלה
לפניה, אדון כל מלא רחמים. גזה לחשך עליינו אור פני
מלך חיים, אור הבנים דקדשה הנמשך מאירך אנפין דקדשה.
ויתערנו להכנייע ולשבר ולנרש ולבטל מאתנו כל הרהורים
רעים הנמשכים מאירך אנפין דקלפה. ותגן בעדנו שלא תפגע בנו
שום אשה רעה אשר שרה נמשכת ממש, ולא שום הרהור רע
המשך ממש מאירך אנפין דקלפה, אשר אי אפשר לחתב
ולברוח מהרהורים האלה הנמשכנים ממש, כי בכל צד שפונים,
הם מזדקרים ובאים לשם:

אנא השם, מלא רחמים, ורב חסד ואמת, חמל علينا והצילנו
מסטרא דמותא, מהרהורינו, שהם נקראים סטרא דמותא והם
מרים ממות, והם נקראים אבי אבות הטמאה. חומל דלים, חזב
מחשבות לבלי ידה ממך נרת. האילנו מהם, שמורנו מהם, רחם על
חלושי כה במוינו היום בהזר היה, בעקבות משה, אשר ירדנו

מַטָּה מַטָּה בָּאֵין עֹזֶר וּסֻמֶּה, טַבָּעֲנוּ בִּיוֹן מִצּוֹלָה וְאֵין מַעֲמֵד בָּאָנוּ
בְּמַעַמְקֵי מִים וּשְׁבָלֵת שְׁטֶפֶתְנוּ. חֹסֶה עָלֵינוּ בָּרָב רְחַמִּיךְ, וְתָן לְנוּ
חַנִּינָה וְלֹא נָאֵב, וְתָן לְנוּ כִּמְהַלְלָה לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבַּר וְלִגְרַשׁ וְלִבְטַל אֲרִיךְ
אַנְפֵין דְּקָלְפָה מַעַלְנוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יָבָא עַלְנוּ שָׁוָם הַרְחוֹר
רַע הַגְּמַשֵּׂךְ מִשֵּׁם. בְּצִדְקַתְךָ תִּתְהִינֵּנוּ וְתוֹצִיאָ מִצָּרָה נֶפֶשְׁנוּ, בְּיַאֲתָה
לְבָד יָדְעַ מַיְ וּמַיְ עַזְמָדִים עַלְנוּ בְּכָל־עַת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה,
עַל בָּל תְּחִפְצִים לְשׁוֹב אֲלֵיךְ וְלִתְהַקְּרֵב אֲלֵיךְ, שְׁמַתְגְּבָרִים עַל בָּל
אֲחֵר וְאֲחֵר בְּיַיחַד בְּהַתְגְּבָרוֹת גְּדוֹלָמָאָה, וּרְזְדָפִים אַחֲרֵינוּ בְּאֲשֶׁר
יַרְדֵּף הַקָּרְא בְּחַרְבָּם. גְּדוֹלָה הָעָצָה וּרְבָה הַעֲלִילָה רְחִם עַל פְּלַטָּה
הַגְּשָׁאָרָת וְהַצִּילָנוּ מִמְּמוֹת וּפְרָנוּ מִשְׁחָתָה, הַצִּילָה מִחְרָב נֶפֶשִׁי מִיד
בְּלֵב יְחִידָתִי. וְתְשִׁפְיעַ עַלְנוּ עָצֹות קְדוּשָׁות אֲמָתִיות בְּכָל־עַת,
בָּאָפָן שְׁנִיבָה לְהַגְּזֵל בְּאָמָת מִכֶּל מִינִי הַרְחוֹרִים שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא
יַעֲלוּ וְלֹא יַבּוּא עַל לְבָנוּ בָּלְל, וְגַנְבָה לְקַדְשָׁת הַמְּחַשְּׁבָה בְּאָמָת.
מִתְּחִיה מַתִּים בְּרַחְמִים רְבִים, הַקִּימָנוּ וְנִתְּחִיה בָּאוֹר פְּנִيهָ, וְנִתְּחִיה וְלֹא
נִמּוֹת מִיתָּת עָולָם חַס וְשְׁלוֹם:

וַיְבָנו בְּרַחְמִיךְ תְּרֵבִים, לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה לְשָׁמֶךְ לְבָד בְּאָמָת,
וּבְכוֹכוֹת הַצִּדְקָה דְּקָרְשָׁה תִּצְלִינוּ מִמוֹת, שְׁהָם הַרְחוֹרִים רְעִים
שְׁגִנְקָרָאים טְמֵאָת מַת, בָּמו שְׁבָתוֹב, וְצִדְקָה תִּצְלִימָה. וְתְשִׁמְרֵנִי
תִּמְדִיד שְׁלָא אֲתָיה מַעֲרֵב בֵּין הָנְשִׁים וְלֹא אֲרַבָּה שִׁיחָה עַמְּקָם,
וְאֲפָלוּ עַם אֲשֶׁתִּי אֲמַעַט בְּשִׁיחָה בָּכָל מַה דָּאָפָּשָׁר. וּמָה שְׁמַרְכָּה
לְדַבָּר עַמְּקָם לְפָעָמִים, תְּגַנֵּן בְּעָרֵי וְתְשִׁמְרֵנִי בְּרַחְמִיךְ שְׁלָא אֲתָיה
גַּלְבֵּד עַל־יְדֵי־זָהָר חַס וְשְׁלוֹם, בְּשָׁוָם הַרְחוֹר רַע חַס וְשְׁלוֹם. וְתִצְלִינוּ
מִהְסִתְכּוֹלֹת רְעִים וּמִהְרֹחוֹרִים רְעִים, וְלֹא אַתָּה רַבְבִּי וְאַחֲרִי

עיני. עזינו כי עליה נשענו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים. האילני מטיט ואל אטבה אנטלה משנאי וממעמקי מים. אל תשטפנני שבלת מים ואל תבלعني מצילה ואל תאטר עלי באר פה. פנה אליו ותני תנה עזקה לעברך והושעה לבן אמרתך. עשה עמי אותן לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהזה עורתני ונחמתני. אני בצדך אחזה פניך אשבעה בהקיז
תמנחתך:

== עט ==

חלצני יהזה מארם רע מאיש חמסים הנזרני. אשר חשבו רעות בלב כל יום יגورو מלוחמות. כל היום דברי יעצבו עלי כל מחששות לרע. רבונו של עולם, מרים דעלמא כלא, אתה יורע את עצם רבוי המחלוקת שהתקבירה בעולם עבשו, ומחמת זה נופלים علينا מחשבות רעות רבות מאד בלי שעור וערה. ובעונותינו הרבה, עליידי עצם המחלוקת באים מחשבות של בפירות על הבשרים שבזר, באשר גלית לנו עליידי חכמיך הקדושים. ובנדל דלויתנו וחלישותנו אין אנו יורעין שום עצה ותחבולה לעמוד נגד המחלוקת רעות והבלבולים הרבה הטעטפים علينا בכל-עת, ואין לנו אל מי להשען כי אם על אבינו شبשים. והננו משליכים עצמנו עליך לבך, בידך נפקיד רוחנו, ואנו מוסרים כל המלחמה עליך לבך, ואתה תלחות בעדרנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו שכחוב, יהזה איש מלחמה יהזה טמו. מי יעמוד נגנך. מלא רחמים, חומל דלים, קרוב לקוראי באמת, חום ותחמל علينا וראה נא בעניינו וריבכה ריבנו ריבחה

יהזה את יירבי לחים את לוחמי. החקוק מגן וצנה וקומה בעורתי. והלחם בעדרנו נגד צורנו, ויקים בנו מקרא שכתב, יהזה ולחם لكم ואתם תחרישון. עוזרנו כי עלייך נשענו, דלו עינינו למרים יהזה עשה לנו ערבנו. ראה כי אולת יד ואפס עוצר ועוזב. חננו אלהים כי שאפנו אונוש כל היום לחים ולחצנו. ואנחנו לא גרע מה געשה כי עלייך עינינו עשה למענק ולא למעננו:

ויזנו ברחמייך הרבהים, לתן צדקה הרבה לעניים הנוגדים לשמה לבדי שום שקרים ובלי שום פניות. ותעוזרנו תמיד לקים מצות צדקה בראשונה הטוב בקדשה וטהרה גודלה בשמה ובבטוב לבב. ותציל את נפשותינו שלא נכשל לעולם בעניים שאינם הנוגדים, ותשמרנו מזדקות הרעות שאינם בראשונה. ותحمل עליינו בחמלתך ותגן בעדרנו ותצילנו שלא יזיקו לנו כלל הצדקות רחום, ברחמייך הרבהים הצילנו ושמרנו מיהם, ותנתן פה לצדיקים אמיתיים אנשי אמת שיטמינו לעצם כל הצדקות שבעולם, העומדים מרווח מעדרוי אמת. ותעוזרנו ברחמייך הרבהים, שנזכה להכליל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שהיה מדתו אמת, ונזכה למדת אמת בשלמות. ותוננו לעשות כלל המצוות לפני יהזה אלהינו כאשר צנוו עם כל פרטיהם ודקודוקיהם, לשמה בלבד באמת בליך ובלוי שום פניה ובלי שום מחשבה זורה בשwil בני אדם חס ושלום, ונזכה להיות הצנע לכת באמת, לדקדק בכל המצוות ביןינו לבין קונו, לעשׂותם בתכליית השלמות לשמה בלבד באמת לאמתו. ותעוזרנו להתרפק ולהכליל הצדיקים אמיתיים ובאנשים

בשירים אנשי אמת. וקיימים בנו מקרים שבחתוב, וזכרה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצויה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צוננו. ונאמר, ויראה לכם יראי שמי שמש דרך ורפואה בכונפהה. ונאמר, תתן אמת ליעקב חדך לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. עוזרנו עוזרנו, חננו חננו, הצלינו מריב לשונות, האצילנו ושמרנו שלא יזיק לנו כלל לעבודתנו המקדלה הנדולה שיש עכשו בעוולם, ובפרט הקטנו ריא שיש עתה בין התלמידי חכמים והכשרים שבדור. חום וחמל עלינו שלא יזיקו לנו שום מחלוקת לא בנסיבות ולא בנסיבות. ותנברש ותבטל כל המחשבות רעות מעלינו ומעל גבולנו, כי אין לנו שום עצה ותחבולה נגדם, כי אם עליך לברך לנו משליכים כל יהבינו ואתת תלחות בערגנו, כמו שבתוב, يوم אריא אני אליך אבתה. כי, רבו משערות ראשית שונאי חנם. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבת צרוני מגעורי גם לא יכולו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם. יהוה צדיק קאץ עבות רשעים. יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחר ויחפרו חושבי רעה. ונפשי תניגל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי בМОך מציל עני מחוץ ממנה ואני ואביו מגוזלו. ראה דמעתי ואנחתתי ואנקתי ומרירות לבבי וכליון עיני לישועת האמתית. אל תעונبني יהוה אלהי אל תרך מפני. חושה לעורתי אדרני תשועתי. יהו לרצון אמוריפי ורניון לבוי לפגיך יהוה צורי ונואלי:

— פ —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעוזרנו

ברוחםיך הרבים, ותונכני לקידש את דברור פי תמייד. ואנכה לדבר
 תמיד דברורים קדושים הרבה בכל יום ויום, שאנכה להרבות
 בלמוד התורה הקדושה ובתפלות ותחנות ובקשות הרבה בכל
 יום ויום, ולא אפסיק פי מגראס ולמוד ותפלות ובקשות ושירות
 ותשבחות לשמה הנדרול והקדוש, וכל הימים תהיה שיחתי ודברורי
 בתורה ותפלה. ואנכה להתודות ודווי דברים לפניה בכל יום על
 כל מה שפגמתי נגרה, ולפרש חטא לי לפניה בפה מלא בפרוש.
 ואנכה להרבות בתבזירות תמיד, עד שהרבור דקראה זכור
 זכרני לטובה וישבני אליך באמת ובלב שלם, בתשובה שלמה
 לפניה. ואל תשכחני חילילה באלו מקומות המגנים שנלכדתי
 בהם בעונותי הרבים, ות מהר לזכרני ולהזיאני מהם חיש קל
 מהרה. ותקים בי מקרא שפטוב, הבן יזכיר לי אפרים אם ילד
 שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכור עוד על בן המ מעי לו
 רחם ארחה לנו נאם יהוה. וברוחםיך הרבים תرحم על שכינת עזך
 אשר היא שוכנת עמו בגולות גדור, ותדברור דקראה בגולות,
 ותערנו שנזכה להזיאה הדבר מהגלו. ותנו בעדנו ותשمرנו
 תמיד שלא יצא מפיינו לעולם שום דברור שאינו ברצונה, ולא
 נפוג דברור פינו לעולם, רק נזכה לקדש את דברור פינו תמיד,
 ולהרבות בדבורי תורה ותפלה ושאר דברים קדושים:

אב אב הרחמן, קרבני ל佗רת הקדושה, ונכני להנوت בתורתך
 יומם וليلתך, עד שאנכה לCKER בכל חמימותי על ידי דברור פי
 בתורה ותפלה. כי אתה יודע עצם תבערת מזרית לבבי, אשר
 לבבי בוער מאד בראשי שלחת, לפעםים לבבי בוער מאד

אליך ביקור יקוד אש, כי עזה במוות אהבה קשה בسؤال קנאה רשיפה רשי אָשׁ שְׁלַחְתִּי. אבל הוא יותר מהמדה, עד שיכל לאוקיד כל גופי חם ושלום, ובתווך כך נתבלבל דעתך וחוזר ובוצר לבי חם ושלום, אל התאות עולם הזה בלבך אש, כמו תנוור בזורה מאפה, עד אשר רוצים חם ושלום, לאבל ולשרף את גופי ונפשי חם ושלום, ואני יודע להיכן לברכך ולהטמן מפני האש הגדולה הזאת, ואני הולך נוענד באָרֶץ הנשמה הזאת ואני לי שום מנוחה מרודפי. שקרתי ואיה בצפור בזיד על נג. בספינה המטרפת בלב ימים, עולה שמים ויורד תהומות, כי העלה היא שלא בסדר והירידה שלא בסדר, באיש שכור וכגבר עברו יין. ורעתך עכירה ובכל חemptה תחלע, כי כל מה שרצית לחתכם בתהבותם ועצות בנגד אובי נפשי לא עלתה בידך מואמה. אני יהוה, אתה ידעת את כל אשר נעשה עמי מעודך עד היום הזה, ועתה יהוה אלהינו, אבינו החמר ואתה יזכירנו ומעשה יוך בלבנו. הנהני בירך בחמר ביד היוצר, כי עתה אין לי שום חכמה ואין תבונה ואין עצה, כי אם לזעך ולצעך אליך בלבד עד שתתגנני ברחמיך הרבהם ובcharmלה הגדולה, ותקרבני אליך:

למענה לבדך:

מְלָאرحמים, תן לי בית מנוס לתוכך דברוי תורה ותפלה, שאוכחה להרבות בדברורי תורה ותפלה בכל יום ויום, ורוח אליהם של הדבור הקדוש ירחף עלי ויגן בעדי וינצלני וינשב על לבי ויבכה אש התאות, עד שיתבטלו כל התאות מפני מעתה ועד עולם. ואוכחה על ידי התורה הקדושה לצמצם גם את ההתלהבות

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת פ תַּקְנָא

דֶּקְרֵשׁה אֲלֵיכָה, שִׁיחַה הַחֲתָלָבָות אֲלֵיכָה בְּהַדְרָגָה וּבִמְדָה כְּרַצּוֹנָה
הַטּוֹב בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, וְלֹא אַצְאָ חַיִן מִמְדָה בְּלָל. וְתַזְלִיןִי בְּכוֹנוֹת
הַדְבָּר הַקָּדוֹשׁ, בְּכוֹנוֹת הַתוֹּרָה הַקָּדוֹשָׁה, מִכְלָ מִינִי חֲטָאִים וְעֻזּוֹת
וּפְשָׁעִים וּמִכְלָתָמָות הַרְעוֹת, וְתַגְרִשׁ הָרוּחַ שְׁטוֹת מִמְנִי. וְתַזְבִּיןִי
לְהַמְשִׁיךְ עַלְיָ רֹוח חַיִם, רֹוח הַקָּדוֹשׁ, דָּרָךְ הַחֲבֵל דֶּקְרֵשׁה עַלְיָ יִדִי
הַדְבָּר דֶּקְרֵשׁה. וְתַקְמִים בְּנֵנוֹ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְנַתְתִּי לְכָם לְבָבָךְ
וְרוּחַ חֲדָשָׁה אַתָּנוּ בְּקַרְבָּכֶם וְהַסִּירֹתִי אֶת לְבָב הַאֲבוֹן מִבְּשָׁרָכֶם
וְנַתְתִּי לְכָם לְבָב בָּשָׂר. וְאֶת רֹוחֵי אַתָּנוּ בְּקַרְבָּכֶם וְעַשְׂתִּי אֶת אֲשֶׁר
בְּחַקֵּי תָלָכוּ וּמִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ וּעְשִׂיתֶם. וְנַזְכֵה לְהַעֲלוֹת הַמְלָכוֹת
דֶּקְרֵשׁה מִחְנָלוֹת. וְתַזְכִּיחַ אֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְקַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל שְׁנַזְכֵה
כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְגַלְוֹת חַלְקֵי קָרְדָשָׁת מִשְׁיחַ הַמְשָׁרֵשׁ בְּקַרְבָּכֶל אֶחָד
וְאֶחָד מִיְשָׁרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ חַיִים טּוֹבִים וְאֶרֶבִים וְתַזְכִּינוּ לְחַיִים
גָּצִחִים, וְתַחְמַל עַלְיָנוּ וְתַזְעִינֵנוּ וְתַזְכִּינוּ לְעַמְדָה וְלִקּוּם בְּתִחְיַת
הַמְתִים לְחַיִים עַולְם עַם שָׁאָר הַצְדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים
וְהַכְּשָׁרִים:

יְהִי רְצֵון מִלְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִשְׁמַר חֲקִיק
וּמְצֹוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּנוֹכָה וְנִיחַה וּגְרָאָה וּגְרָאָה טֻובָה וּבְרָכָה
לְשִׁנִי יִמּוֹת הַמִּשְׁיחָה וּלְתִיעַן חַעַלְם הַבָּא, וּנוֹכָה לְהַגְּדֵיל וּלְנַשָּׁא
וּלְפָאֵר וּלְרוּפָם מִלְכֹותֶךָ בְּעוֹלָם, וּלְגַלְוֹת וּלְפָרָסָם מִלְכֹותֶךָ לְכָל
בָּאי עַולְם, וּלְהַעֲלוֹת הַמְלָכוֹת דֶּקְרֵשׁה לְשָׁרֶשֶׁה, וְתַשְּׁיב אֶל דָזְה
בְּאַהֲבָה וְאַתָּה וְרֹעָות. וַיְהִי נִعְשָׂה יְהוָדָה קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינַתְּהָ בִּיחֲזֹרָא שְׁלִים עַל יְדֵינוּ תָמִיד. יְמֵלָא פִי תְּהִלָּתֶךָ בְּלָ
חַיּוֹם תִּפְאַרְתָּה. אָכְרָכָה אֶת יְהֹוָה בְּכָל־עַת תִּמְדִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.

תהילת יהוה ידבר פִי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יהה מעתה ועד עולם היליה. ואזוכה לנו לנים מקרוא שבחות, לא ימוש ספר התורה היה מפיך ונהגית בו יום ולילה. ונאמר, ואני זאת בריתי אומם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתה בפיך לא ימושו מפיך ומפני רערע ורעד אמר יהוה מעתה ועד עולם. ונזכה להכير אותה באמות למעלה מכל העולמות, ויקים מתרה מקרוא שבחות, ויתן לנו למלכנו וירם קרנו מישחו. כי ליהוה המלוכה ומושל בוגדים. ועל מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה הפלוכה. והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

= פָא =

בידוה חסיתי איך התאמרו לנפשי נורי הרכם צפור. שקדתי ואיה בצפור בזידר על גג. כל היום חרפוני אויבי מהוללי بي נשבע. כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתה. מפני עצמה וקצף כי נשאתני ותשיליבני. כי הרום סערה חולך וסוער, ואני לי שום מנוחה והשקט. כי הרום סערה חולך וסוער, ואני מבלבב ומטרף מאד יותר מספינה התועה בלבד ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע טעםתי ונחת ערבות בי מאד הטוב והרע יתר ואין לי שום מנוחה והשקט. לפעםים מתעורר בי הטוב ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחילה להרגיל עצמי בדרכי יהוה, בדרכי התורה הקדשה, ולבסוף לתשובה שלמה באמת, אך הוא לנצח מאד. ובתוךך מתעורר חם ושלום אש התאות, ואני חולך ותועה עולה ויורד, יורד ועולה, והשquet לא אוכל. אווי לי מיצרי, אווי

לי מיוֹצֵרִי, בָּאָבִן הַנְּתָנוּ בַּתּוֹךְ כֹּפֶר הַקְּלָעַ, בֶּן נְפִשִּׁי מַטְרָפָת בֵּין
מְצֻולֹת טִיט עֲכִירָת תְּאוֹתָה עַוְלָם הָזָה וְהַבְּלִי, וּבְאַמְתָה אֵין לִי שָׁוֹם
מְשֻלָּל וְדָמוֹן לְכָנוֹת וּלְהַדְמוֹת עַצְם הַרְחַמּוֹת שְׁעָלִי מִיּוֹם חַיּוֹתִי עַל
הַאֲרָקָה עַד הַיּוֹם הַהִיא. לֹא שְׁלֹׂוֹתִי וְלֹא שְׁקָטָתִי וְלֹא נְחַתִּי וְלֹא רְזָגָנִי
עַל-כֵן בָּאתִי לְהַפֵּיל תְּחִנְתִּי לְפִנֵּיךְ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי,
כֵּלָא רְחַמִּים, שְׁתְּמִצְיאָה לִי בְּרַחְמֵיךְ מְנוֹתָה וְהַשְּׁקָטָה, וְתוֹבָנִי
בְּתִשׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפִנֵּיךְ בְּאַמְתָה. אֶל שְׁדֵי יְתָן לִי רְחַמִּים, הַאֲוֹרֵר
לְעוֹלָמוֹ דַי יָאמֶר לְאַרוֹתִי דַי. הַאֲוֹרֵר לִים עַד פָה תְּבָא, הוּא יִגְעַר
בְּתִיצָר הָרָע שְׁלִי וּבְכֶל הַרְוֹדָפִים אָוֹתִי שִׁיסְתַּלְכוּ מִמְּנִי וִיתְבָּטְלוּ
מִמְּנִי, וַיְגִיחֵנִי לְעַבְדוֹ בְּקָבִיעָות בְּאַמְתָה וּבְלָב שָׁלָם. בְּשׁוֹבָה גְּנַחַת
אֲוֹשָׁע, בְּהַשְּׁקָט וּבְבְטָחָה תְּהִיה גְּבוֹרָתִי. וְלֹא אֶלְךָ עוֹד עַפְקָה
בְּקָרֵי וּבְמִקְרָה חַס וּשְׁלוּם, וְלֹא אֲהֵיה בְּגַלְגָל הַחֹזֵר חַס וּשְׁלוּם,
בְּמַטָּה הַמִּתְהַפֵּק פָּעֵם בְּשֶׁר וּפְעֵם פְּסָול, פָּעֵם טָהֹר וּפְעֵם טָמֵא
חַס וּשְׁלוּם. רק אֲוֹבָה בְּרַחְמֵיךְ לְעַשׂוֹת תּוֹרָתִי קְבָע, וּלְקַבֵּעַ עַצְמָי
בְּקָבִיעָות גְּמוֹר בְּתּוֹךְ קְרַדְשָׁךְ בְּאַמְתָה מִעֵתָה וְעַד עַוְלָם, וּלְעַשׂוֹת
תִּשׁוֹבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה וְלַעֲבֵד אָוֹתָךְ תְּמִיד יוֹם וְלִילָה בְּכֶל לְבָב
וּנְפָשָׁב שְׁנִי יִצְרֵי בְּאַמְתָה:

לְשָׁבָת-קְדָשׁ

וְתַעֲלֵנִי מִתְּהָרָה מְטֻמָּא הַלְּטָהָרָה, מַתָּל לְקַדְשָׁ, מְשַׁשָּׁת יְמִי הַחֲלָה
לְקַדְשָׁת שְׁבָת-קְדָשׁ. וְתוֹכְנִי לְקַבֵּל שְׁבָת-קְדָשׁ בְּשְׁמָמָה גְּדוֹלָה
וּבְחִדּוֹה רְבָה וּעֲצִוםָה וּבְכֶל מִינִי בְּבּוֹד וּעֲנֵן שְׁבָת וּקְרָשָׁה וּטְהָרָה
גְּדוֹלָה בְּרַצְוֹנָה הַטוֹב בְּאַמְתָה. וְאֲוֹבָה לְהַבְּלִיל בְּקַדְשָׁת שְׁבָת תְּמִיד
לְעוֹלָם וְעַד, וְלַהֲמִשֵּׁיךְ הַקְרָשָׁה שֶׁל שְׁבָת לְשִׁשָּׁת יְמִי הַחֲלָה. וְאֲוֹבָה

לתשובה של שבת-קדש, ולנوح מעטה מכל ענייני חל, ולהפוך פניו לנמרי מתחאות עולם הזה והבלוי, ולקבע עצמי באמת בתרזך הקדשה, במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונורבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלוה השקט ובטח, מנוחה שלמה שאתך רוץיה בה, ולא יהיה ברוחך רמיה בכל ולא אשוב עוד לכיסלה לעוזם:

ואם הראבנית אשמה, עד אשר חטאיל לא יטחו ולא יספרו, ובבדו מחול נמים, ואין שום לשון בעולם לבנות בו רבוי ועצם פשעי ופנמי נגקה. אויל לי כי חטאתי, אויל מה עשית, אויל לי, אויל חטאתי על נפשי התקירה מאד, אויל הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיini רוצחים ואכזרים شبולים. ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגנולנים והאכזרים شبולים, לא היו יכולים לעשות לי באלף שנים, מה שאנכי עשית לי בעצמי עלי-ידי חטא ופוגם אחד שחטאתי נגקה, מכל שגן כי חטא אי רבו מספר. אויל אויל ואכזר, אויל לי, וו ואכזר, מי יתן ראש מים וענין מקור דמעה ואבכה יום וليلת על חללי, כי חלلت את קדשتي וטרפתית את נפשי באפי ועניתי את נפשי בכל מיini ענינים מרים וקשיים شبולים. הרני לפניך מלא רחמים, אני מלא עון ואתה מלא רחמים, אני מלא בלבולים ומחלוקת רעות ועקבימות שבלב, ואתה מלא טוב וישר ואמת וחסד ורחמים ותמים ושלום. רבונו של עולם, עשה עמי פלא לחיים לכל אהיה במת בחיי חם ושלום, עשה מה שתעשה ברחמייך הרבהם, באפן שאזוכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת-קדש. ואזוכה לקבע עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקיימות

לְקוֹטִי פא תְּפִלוֹת

גדול ולהבל תמיד גם בששת ימי המעשה בקếtרת שבת-קדש. ואזכה על ידי קדשת שבת-קדש לראות שפלותי באמת, ותונני לענוה אמתית, ואזאה שפל בעני למטה ממדרני הפלגה מאה, ועל כל פנים לא אזא ממקומי ולא אטה חס ושלום בעצמי. ואזאה מכיר את מקומי הפלג ונמוך מאה, בלי שעור ערך ומספר, ולא יהה בלב נאה טמונה חס ושלום, ותאלני מגאות ונבות ומגנות הרוח תמיד. אב שבעם, ובני לעין של שבת, עד שאזכה לראות שפלותי באמת תמיד, כי אתה ידע עצם שפלותי בלי שעור, ואף-על-פייכן מבלבלים דעתך מיד בפניות וגאות בלי שעור, ואני יורע שם דרך פררכי הענוה. זהה אלהים, אתה ידע את לבבי, אתה ידע את קרפתך ובשתי וכלמתי נגתק כל צוררי. החוירני בתשובה שלמה לפניה באמת, והאלני מגאות ונבות ומרמות רוחא. ובני לענוה אמתית, עד שאזכה לראות שפלותי, ונדרות ותשיבות ישראל עם קדוש, ולמסר נפשי עבורים תמי:

לו' אדר הילולא דמשחה רבינו ע"ה

ותשמרני ברחמייך רבים, ותונני שטצדי לא יהה עבוב ביאת משיח חס ושלום. כי אתה ידעתי, אשר כבר גרמננו במעשינו הרים עבוב ביאת מישיח בטה פעים, והארכנו את הגנות בעונתינו הרים. אמר לצרותינו די, ושמרנו והאלנו מעתה מהטאים שענות ופשעים ומהרהורים רעים וממחשבות רעות ומכל מני בלבול הדעת, ווננו למחשבות זכות, לממחשבות קדושים צחות ונכונות. מלא רחמים, קרבני אליך באמת ווכני לילכת בדרכי

ישרים לפניה. הפני מרע לטוב גמור, הט לבבי אליך באמת, ובני ל טוב אמת, ל טוב הנצחי. הקם על סלע רגלי כוונן אשורי שאזוכה להיות קבוע לנצח בעבודתך ובתורתך וביראותך באמת ובלב שלם. בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני. נפשי ישובב ינתני במעגלי צדק ל מען שלו. וובני להתקרב לצדיקים אמתיים ולחתמים וישראל בלבותם באמת. ותן לנו ברחמה, מנהיג רועה נאמן, במו משה רבנו עליו השלום רעה מהימנא, אשר ישא אותנו באשר ישא האמן את הינך עד אשר יביאנו לתוך הקדשה והתשובה באמת. ותmerc ותיחיש לנו אלנו ותביא לנו את משיח צדקנו. ותעוזנו להיות ברצונך הטוב כל ימי חיינו, ונזכה לקיום מקרא שacketוב, בטח בהזה ועשה טוב שבען ארץ ורעה אמונה. השיבנו יהוה אלקינו ונשובה תדרש ימינו בקרים:

== פב ==

צמאה נפשי לאלהים לאל ח' מתי אבוא ואראה פני אלהים. רחמייך רבים יהוה במשפטיך חנני. רבונו של עולם, ובני לתשובה שלמה לפניה באמת ובלב שלם, ואזוכה לתשובה מאהבה באמת, למען תמחול לי על כל עונותיו ולא יהיה נשר מהם שום רשם כלל, ויהיו כל עונותי נתהpecini לזכיות. ותויבני למחין ושכל דקדשה, לשכל זה וזה מכך סיג ופסלה בכסף טהור, בכסף אروف מזוקק שבעתים. ואזוכה לחדש מחי בכלי עת בקדשה ובטהרה גדולה, ותעוזני ותושיעני תמיד שאזוכה למד ולמד בשכל זה וזה. ואזוכה לך בין תמיד במחירות גדור בכל מקום שאלמוד ולא אצטרך לעין כלל ויהיה שכלי הולך ונגדל

בקורשה גדוֹלה ובזירות גדוֹל בצדחות ובחירות. ואנכה להיות מהיר במלאת שׁמים ולהבין כל דבר לאשרו ולאמתתו בדבריו תורתה הקדושה במחירות גדוֹל בלי שום בלבול כלל:

ובכן תונני ברחמייך הרבים, ותונני ותלמודני בכל עת, שאנכה לידע באמת איך להתנהג בכלל דבר ובЛОמוד התורה הקדושה, איך לחת קצחה ונוביל למוקדי שארע מתי ללמד ומתי לבטל בעת ההכרה, אפילו שיתקנים מחי ושכלי בשליםות גדוֹל בקורסה גדוֹלה ברצונך הטוב. ולא יוזק לי חס ושלום רבוי הלמוד והעסק חוץ מהגבול, כמו שכתבוב, עת לעשות ליהוה הפרו תורה. ואמרו רבותינו וכരונם לברכה, פעמים בטולה של תורה זה קיומה. כי בעיר אנחנו מאיש ולא בנית אדם לי, ואני יודע כלל איך להתנהג בזוּה ברצונך הטוב באמת, כי לפעמים אני מתחטיל לנמרי מלמודי יותר מהראוי, ולפעמים נפשי בזעם ומתלהב ומשותקן מאד ללמוד תמיד בלי הפסיק ובטול כלל, ובאמת גם זה אינו טוב, כי רצונך לחת גבול לכל דבר. על כן אני מפיל תחנת לפניך ופורש כפי אלקיך אבי אב דרכנו, הרואה ומביט וצופה ויודע סתרי תלומות לבני, שתرحم עלי ברחמייך הרבים ובחסידך העזומים והנוראים והגדולים מאה, ותשפיע עלי שכל הדקירה, ותדריכני באמתך ותלמודני בכלל עת איך להתנהג בעניין הלמוד ובכל הרברים שבקורסה, איך ומתי ובמה ללמד וללמוד ולעשות ולעסוק בעבודתך הקדושה, ומתי לפסיק ולבטל קצת בפי ההכרה ברצונך הטוב, כדי לחת ניחא להמחין, כדי שלא להתבטל לנמרי חס ושלום על ידי רבוי העסק חוץ מהמדה כאשר אתה

ידעת. חום וחמל עלי, כי אתה יודע בפה בלבדים וספיקות יש
לנו בעניין זה, לכל אחד לפי מדרגתו, ואין לנו יודע עד מה
לשיט עשות בנפשנו בעניין זה בכלל. רחם עלי למען שמה והורני
דרך שאזוכה תמיד לבון בכל ענייני הנחותי האמת לאמתו,
הורני יהוה דרך ונחני באורה מישור למען שוררי. הורני יהוה
דרך אהלהך באמתך יחד לבבי ליראה שמה. פרוביבני באמתך
ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויות כל הימים:

ובכן תרחים עלי מלא רחמים, ותונני למדת הבטחון באהמת
בשלמות גדול. ואתה חזק ואמץ בבטחון לבטח אהמת בחסידיך
חרבים, שתשוב ותרחם עלי ותשפיע ותתן לי כל צרכי בגשמיות
וברווחניות. ותתן לי פרנסתי בשלמות, פרנסת הנפש ופרנסת
הגוף בקדשה ובטהרה נדולה, ותתן לי כל צרכי במזען ובמננו,
במו שבחות, עיני כל אלק ישברו ואתה נתן להם את אכם
בעתו. ואף-על-פי שעשית מה שעשית, וקללתיהם מה שקללתתי,
ופגמתי מה שפגמתי, והרעותי את מעשי וקפתתי את פרנסתי,
אשר לפֵי מעשי הרעים אני רחוק מאד מפרנסת, אף-על-פי-כֵן
אבטיח לך כי לא תעוני לעולם בחסידיך, כי רחמייך רבים יהוה,
רחמייך רבים מאד. ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב לכל,
במו שבחות, טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו. ובטווך הגדול
אתה זו את כל העולם כלו בchan ובחסיד וברחמים, אתה נתן להם
לכלبشر כי לעולם מסחה. אנא ברחמייך הרבה, אל תעשה
עמי בחתאי ואל תגמלני במפעלי. ואל יהיו עונותי מבדילים
ביני ובין טובך ושפיעך הטוב היורד علينا תמי, מלא רחמים,

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת פג תקנֶת

חִזְקָנִי וַאֲמַצֵּנִי לְבָטֵח בְּךָ בְּאֶמֶת. וְאֵל יְבָהּוֹנִי רְעִיָּנִי וְאֵל יְבָלְבָלִוִי
דְּעַתִּי רְבָבוֹ חַטְאֵי הַעֲצֹומִים, מְלַחְתָּחָק בְּבָטְחוֹן חֹזֶק וְאַפְיִין בְּךָ
תְּמִיד, וְאַזְכָּה לְקִים מְקֻרָא שְׁכָתוֹב, בְּטָחוֹ בִּיהְוָה עָדִי עַד כִּי בְּיהָ
יְהֹוָה צָר עַוְלָמִים. וְנִאמֶר, בָּרוּךְ הָגָבָר אֲשֶׁר יְבָטֵח בִּיהְוָה וְיְהָ
יְהֹוָה מְבָטָחוֹ. וְאַזְכָּה עַל־יְהִי הַבָּטָחוֹ לְעַשּׂוֹת בְּלִי וְצִנּוֹר עַל־יְהִי
לְקַבֵּל הַשְּׁפָעָ טָובָה וְהַפְּרָגָסָה וּכְלָ אַרְבָּי, בְּמוֹעָדָם וּבְזָמָנוֹם קָדָם
שָׁאַצְפָּרָה לָהֶם. אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רְוַעַנוּ זָוַנִּינוּ, הָנוּ וּמִפְרָגָס וּמִכְלָבָל
מִפְרָגָס רָאִים עד בִּיצִי כְּנִים, פְּרָגָסִי וּכְלָבָלִי בְּנִדְבָּת חָסֶד
וּמִתְנַת חָסֶם אָוֹתִי וְאֵת כֶּל בִּיתִי וְאֵת כֶּל הַתְּלוּוּם בִּי וְאֵת כֶּל
הַגְּלִוִים אַלְיִ, וְתַנְּ לִי כֶּל אַרְבָּי בְּכָבּוֹד וּבְחַתֵּר וּבְחַרְחָבָה גְּדוֹלָה,
בְּאָפָן שְׁלָא חַבְלָבָל אָוֹתִי הַפְּרָגָסָה מִתּוֹרָתָךְ וּבְעַוְרָתָךְ קָלָל. וְאֵל
תִּצְרִיבָנִי לֹא לִיְהִי מִתְנַת בָּשָׂר וְדִם וְלֹא לִיְהִי הַלְּאָתָם, בִּי אִם
לִיְהִי הַמְּלָאָה הַפְּתֻוחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַרְחָבָה שְׁלָא גְּבוֹשׁ וְלֹא גְּכָלָם
וְלֹא גְּבָשָׁל לְעוֹלָם וְעַד. וְאַזְכָּה לְעַסְק תְּמִיד בְּתוֹרָתָךְ וּבְעַוְרָתָךְ
בְּאֶמֶת כֶּל יְמִי חַי אַנְיָ וּרְעֵי וּרְעֵי וְכֶל יוֹצָאִי חַלְצָנִינוּ וּכֶל עַמְּךָ
בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִעְתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלה:

== פג ==

תְּعִיתִי כְּשֶׁה אָוֶרֶד בְּקַשׁ עַבְדָּךְ בִּי מִצּוֹתִיךְ לֹא שְׁכַחְתִּי.
תְּעִיתִי בְּשֶׁה אָוֶרֶד בְּקַשׁ עַבְדָּךְ. רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, מֶלֶא רְחָמִים,
אִם אָמְרָתִי אַסְפָּרָה בָּמוֹ שְׁתְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי זה יְמִים וְשָׁנִים רַבִּים
מִיּוֹם חִיוֹתִי עד הַיּוֹם הַזֶּה, יְקַצְרוּ הַמָּנוֹן יְרִיעֹות, וְלֹא תּוּכֵל הָאָרֶץ
לְהַכְּלִיל אֶת כֶּל דָּבָרִי, וְלֹא יְסַפֵּיקוּ כֶּל עוֹרוֹת אַיִלִי נְבָיוֹת וּכֶל
חַלְשׁוֹנוֹת שְׁבָעוֹלָם לְבָאָר וּלְסִפְרָ אֶת עַצְם רְבָבוֹי הַתְּעוֹתָה וְהַגְּבוֹכה

שְׁתַעֲתִי לְדָרְכִים נְבוּכִים וּמְקֻלְקָלִים וּפְנוּמִים וּמְתוּעָבִים מַאַד
מַאַד. לְדָרְכִים רְعִים וּמְבָלְבָלִים מַאַד. בַּי הַרְעָתִי אֶת מַעַשֵּׁי
מַאַד, חַטָּאתִי עֲוֵיתִי וּפְשֻׁעָתִי, וְהַמְשִׁבָּתִי עַלְיִ אֶת חַיְצֵר הַרְעָע, עַד
שְׁבָאתִי לְמַה שְׁבָאתִי, וּקְלָקְלָתִי מַה שְׁקָלְקָלָתִי. וּבָכֶל פָּעָם וּפָעָם
עַל־יִדִי בָּל עֲבָרָה וּעֲבָרָה, וּעַל־יִדִי בָּל הַרְחֹור וּהַרְחֹור, וּעַל־יִדִי
בָּל פָּגָם וּפָגָם, תַּעֲתִי וּנְתַעֲתִי לְדָרְכִים נְבוּכִים וּמְקֻלְקָלִים תַּרְבָּה
מַאַד, וּמְבָל אַלְוּ חַדְרָכִים הַנְּבוּכִים יוֹצְאִין עוֹד דָרְכִים נְבוּכִים
וּתְעוּמִים וּמְקֻלְקָלִים הַרְבָּה. וְהִיִּתִי הַזָּלָד וְתוֹעָה, הַזָּלָד וְתוֹעָה, יָמִים
וּשְׁנִים הַרְבָּה, וְלֹא הִיה דַי לֵי מַה שְׁבָבָר נְתַעֲתִי הַרְבָּה עַל־יִדִי
הַעֲזֹנּוֹת הַרְאָשׁוֹנִים שְׁעַשְׁתִּי, בַּי אָם עוֹד הַסְּפָטִי עַלְיָהֶם בָּכֶל יוֹם
וּיוֹם חֲרִשִּׁים, עֲזֹנּוֹת עַל עֲזֹנּוֹת, וּפְשֻׁעָם עַל פְּשֻׁעָם, וּחְטָאִים עַל
חְטָאִים, וּהַרְחֹורִים עַל הַרְחֹורִים, וּמְחַשְּׁבּוֹת זָרוֹת עַל מְחַשְּׁבּוֹת
זָרוֹת, בְּלָבּוֹלִים וּרְעִוּגִים רְעִים עַל בְּלָבּוֹלִים וּרְעִוּגִים רְעִים, עוֹד
אֲשֶׁר הַשְׁתַּרְנוּ עַל צְוָארֵי הַכְּשִׁילוֹ כְּחִי. מַה אָוֶרֶם מַה אָדָרֶבֶר
מַה אַצְטָךְ, שְׁטַחַתִי אֶלְיךָ כִּפִּי, עֲוֹרָנִי הַשְׁעִינִי, וּבָכֶל בָּקְדָעִתִי
זָה יָמִים וּשְׁנִים הַרְבָּה לְדָרְכִים מְבָלְבָלִים נְבוּכִים מַאַד, עַד אֲשֶׁר
אָפְלוּ אָם אַתָּה מְרַחֵם עַלְיִ, וְאַתָּה קּוֹרֵא וּמְכֹרֵי וּמְרַמְּוֵי אֶלְיִ, אַיִלִי
שְׂוּמִי וּמְבִיר הַיְטָב קּוֹל קְרִיאָתִךְ, וְעַדְין לֹא שְׁבָתִי מְטוּחוֹתִי. אוֹלִי
וַיְיִ, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, בָּל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּחִנָּה
וּבְקָשָׁה וּצְעָקה וְתִרְטָה שְׁבָעַזְלָם, בָּלָם הִיִּתִי אֶרְיךָ לְצַעַק בְּבָר
לְפָגִי כִּפּוֹה שְׁנִים. וְעַתָּה אַחֲרָה שְׁהַסְּפָטִי בָּכֶל יוֹם וּבָכֶל שְׁעָה בְּמַה
וּבְמַה חַטָּאים וּעֲזֹנּוֹת וּפְשֻׁעָם בְּמְחַשְּׁבָה דָבָר וּמְעָשָׁה, מַה אָוֶסְפִּי
לְדָבָר עוֹד, וְמַיְיָכֵל לְתַדְשֵׁה הַבָּרוּם יוֹתָר, מַיְיָשֵׁם לֵי פָה לְדָבָר

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת פָּד תְּקַסָּא

עוד בפני מה שאני ציריך לדבר עתה. ובפרט שבאמת אין זכה לדבר בשלהмот באמת אפלוי הדברים שהייתי ציריך לדבר, אם לא הייתה עושה כי אם חלק מאלף ורבעה ממה שעשית. אווי אווי אווי, מה אומר ומה אדריך ומה חילים אנדריך. בכלב מות אני מנוח לפניך, בטית הנрок אני נשפק לפניך. חורי אני לפניך מלא בושה וכלהה, מלא חטאיהם ועונאות ופשעים מפה רגל ועד ראש, מיום עמדי על דעתך עד היום הזה. עוזր לתחזקה ונתקעה בדריכים נבוכים ומגלקללים, ומתחשבות מבלבבותם במוני הימים. הזרני הדרך האמת והעזה הנכונה, באפון שאוכבה להגיע מהירה לדרכי היישר ברצונך הטוב באמת. ואוכבה מעטה לשוב אליך באמת ולברכך באמת ביראה ואהבה. חנני ופדרני, קחסך חני וASHMARAH עדות פיה. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישע אותך קוייתי כל היום. הזרני יהוה דרכך תקיך ואצרגה עקב. חסך יהוה מלאה הארץ חקיך למני:

— פָד —

יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורב-חסד ואמת. ובמי ברוחם הרבהם שיחיה לי ולכל ישראל בסופין וגענועים והשתוקקות וחשך אמתך לבא לאארץ ישראל, עד שאוכבה ברוחם הרבהם ובחסידיך העצומים, להוציא מאכיה אל הפעול חשי ורצוני, לילך ולנסע ולבוא לשлом לאארץ ישראל חיש כל מהרה. כי אתה יודע גדל ההכרח של, במה אני ציריך ומכרא להיות באארץ ישראל, באארץ הקדושה, לגדל עצם רחוקי מטה, ולעצם עבויות גשמיות וענקים מיטות שבלבבי ובלבול דעתך, אשר

על כל זה אני ציריך להיות הארץ ישראל אשר שם עקר יסוד מקור האמונה הקדושה, שם שרש כלויות קדשת ישראל. היא הארץ אשר יהוה בחר בה בשביל עמו ישראל הנבחר, היא הארץ אשר יהוה דורך אורה תמיד, הארץ האמתים והנצחית, ארץ חמדת טובה ורוחבה שרצית והנחלת לאבותינו, הארץ אשר בה עיר אליהינו היר קדשו, יפה נוף מושש בכל הארץ:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסן מלא חסדים, טוב מלא טובות. צדיק מלא צדקות. מושיע מלא ישועות. הטיבה ברצונך עמי ותן לי ברתומים וחסד ובמתנות חנמ, שאובכה מהרה לבא לארץ ישראל, לארץ הקדושה, הארץ אשר ירצה אבותינו, הארץ אשר כל הצדיקים אמתיים נכספה ונום כלתה נפשם להיות שם. ורבם באו לשם ותקנו שם מה שפעלו וזכו שם למה שצוכ, הכל עליידי קדשת הארץ ישראל, שהיא נקודה הקדושה של כל העולם, אשר טרח ונגע אברחים אבינו עליו השלום, ימים ושנים קרבה מאד, והבית וראיה והבין וחקר וחקק וחב ומד וشكل ומינה, עד שנגלה לו השם יתברך את הארץ הקדושה זאת שהיא יסוד נקעתה הקדשה יסוד האמונה, והבטיחו להנחלת אותה לזרעו אחריו לדורותם. על פון רחם עלי למען שמה, ובני בזוכתו וכחו ובזוכות כל הצדיקים שצoco לבא לשם, שאובכה גם אני הנבואה והפחחות בתכלית שאין פחדות אחריו, לדרג ולקפץ מהרה על כל המגינות והעופגים והפסכוסים המוגנים מלנסע לארץ ישראל, לשבר הכל מהרה ולבא בוריות גדור לארץ ישראל הקדשה. נא אבי אב הרחמן, המرحم רחם עלי, רחם על

עַנִּי וְאָבִיוֹן בְּמַנִּי הַפּוֹרֵשׁ כִּפּוֹ נָגֵדָה, מַבְקֵשׁ וְשׂוֹאֵל צִדְקָה וּמְתַנֵּת חַסֵּם לְבָדָר. וְגַם זֶה אַיִן וּזְכָה לְזֹמֶר בְּאֶמֶת, מַעֲצָם בְּלִפְבוֹל וּמְכִירָה דָּעַתִּי, כִּאֲשֶׁר נָגֵלָה לְפָנֵיךְ אָדוֹן מֶלֶא רְחָמִים. וְאַפְּעִילְפִּיכְךָ, אַנְיָם מַצְפָּה לִישְׁוֹעָתֶךָ וְטוֹבָתֶךָ וְחַסְדָּךָ קָרְבָּים וְצִדְקוֹתֶךָ הַנּוֹרָאות וְהַגְּנָפְלָאות. חֹסֵם וּרְחָם עַלְיָה וְהַבְּיאָנִי לְשָׁלוֹם מַהְרָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיחֲזָק וְאַמְּצֵץ דָּעַתִּי וְלִבְבִּי, שְׁאָזְבָּה לְעִבר עַל כָּל הַמְּנִיעּוֹת וְהַעֲבוּכִים וְהַבְּלִבּוּלִים וְעַל כָּל מְנִיעּוֹת הַמֶּתֶת. וְתַשְׁפִּיעַ לִי מִמְּנוֹן בְּשִׁפְעָעַל הַזְּצָאוֹת וּבָכָל הַצְּטָרְכוֹת הַדָּרָךְ. וְאָזְבָּה לְנָסַע בְּשָׁלוֹם וְלִבָּא בְּשָׁלוֹם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, שָׁלוֹם בְּגֻנוֹפִי וּבְתוֹרָתִי וּבְמִזְוְנִי, שָׁלוֹם בְּלִי פְּנֵעַ. וְתַצְלִינִי מִכָּל מִינִי תְּרֵחָהִים רְעִים וּמִכָּל מִינִי פְּגָםִים. וְלֹא יִגְעַע לִי הַזָּק חָס וּשְׁלוֹם, עַל יָדִי הַקָּרֵךְ הַרְחֹוק הַזָּה בְּשָׁוְם דָּבָר שְׁבָעוֹלִם, בְּגֻנוֹפִי וּגְנִפְשִׁי וּמִמְּנוֹן, לֹא בְּגַנְשָׁמִיות וְלֹא בְּרוֹחַנִּיות, וְאָצַא בְּשָׁלוֹם וְאָכַזָּא בְּשָׁלוֹם. וְאָזְבָּה לְפָעֵל שֶׁם בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל צָרֵבי. לְזֹכּות לְהַתְּקִרְבָּה אֱלֹהִיךְ בְּאֶמֶת עַל יָדִי קָרְשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִילְךָ וְלִעְלֹות מַדְרָגָא לְדִרְגָּא בְּקַרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב:

וְתַזְבִּינִי עַל יָדִי קָרְשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְرָה מִדְתַּת הַבָּעַם בְּתַכְלִית. וְאָזְבָּה לְאַרְיכַת אֲפִים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, שְׁאָזְבָּה לְכַבֵּשׁ בְּעַסִּי תְּמִיד, וְלֹא אֲכִיעָס וְלֹא אֲקִפֵּיד שָׁוֹם בְּעַסִּים וְהַקְּפָדָה בְּלָל עַל שָׁוֹם דָּבָר שְׁבָעוֹלִם. וְאָזְבָּה לְעַבּוֹד אָזְתָךְ בְּאֶמֶת וּבְאֶמְוֹנה שְׁלָמָה וּבְתִّמְמוֹת גְּדוֹלָה. וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְתְּפִלָּה בְּכּוֹנָה גְּדוֹלָה וּעֲצָוָתָה, וְלַחֲכָנִים כָּל כָּחֵי וּכָל מִחְשָׁבּוֹת לְבִי וְדָעַתִּי בְּתוֹךְ כָּל דָּבָר וּרְבּוֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוֹשָׁה וְהַגְּנָרָאה מַאֲדָם. וְאַדְעַ וְאַמְּנִין בְּאֶמְוֹנה שְׁלָמָה בְּיַיִן מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹרָה, וְאַתָּה עוֹמֵד עַלינוּ בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה

שומע ומביט ומאזין ומקשיב כל דבר ודברו של התפלה. ואדרע לפני מי עמי עומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל-ידי-ויה ימשך עלי יראה ואימה גדולה מפניך. ואזוכה לבון היטב היטב בכל דבר ודברו של התפלה, ולא אסית דעתך בכל משום דברו של התפלה, ולא אתחיל להטוט דעתך בכל מפנות פרוש המלוות של התפלה. ולא אחשב חס ושלום שום מחייב חיוץ זה וורה בכל בשעת התפלה, רק אזוכה לקשר מחייבתי בדברורי התפלה בקשר אמיתי וחיק אשר לא ינתק ולא יחרם לעולם. ואזוכה להנgger בעבודת יהוה בתורה ובתפלה ובמעשים טובים בזריזות גדוול ובשמחה רבה ועצומה, ולא אשניך בראעתי על שום בטול ובלבול ומונע ומעכב, ולא אכבלך דעתך עליהם בכלל, ולא אחש ולא אסתפל עליהם בכלל, ולא תפלו עלי שום עצמות ועצמות וכבדות וחלימות הרעת בכלל. רק אזוכה ברחמייך תרבים להנgger עלי-ידי האמונה הקדושה, לשבר ולבטל לנMRI כל מיני עצמות וכבדות ומגינות הmagic ומגינות גשמיים ועצמות ומרה שחורה ומהשבות רוזת ובלבולים ועקבימות שבלב, הכל אזוכה לשבר ברחמייך הרבהם וחסדייך הנדולים והעצומים. ואזוכה למדת ארך אפים באמת, שאזוכה להאריך אפי על כל המגינות והבלבולים לבלי להסתבל ולבלוי לחוש עליהם בכלל, ולא יכפת לי שום דבר בכלל. רק אזוכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים בזריזות ובשמחה, ולא תקצר רוחי חס ושלום משום דבר שבעוולם. ותשפיע עלי בה הנגדל וכח הצומח דרכך, הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזוכה להיות חולך ונזרל וצומה

בעבודתך, ולא יוק לי שום דבר שבעוֹלָם. ובכל מעשה אשר
אחל בעבודת יהוה ובתורה ובמצוות, בכל לבבי עשה ואצליך:
אנא מלא רחמים, נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
 אתה בלבד ידעת רבי חילשotti ובלבול הדעת ועקבמימות ללבבי
 שיש לי בכל דבר שבכדרש שאני רוץ לעשות יש לי מניעות ועופבים
 כל דבר שבכדרש שאני רוץ לעשות יש לי מניעות ועופבים
 ובלבולים רבים בלי שעור קדם שאני מתחיל לעשותו. ואפלו
 בעת שאני זוכה לעסוק בו לעשותו, מבלבולים ועקמים את ללבבי
 ודעתי בכמה וכמה עקבמימות על עקבמימות, ובכמה וכמה מני
 עצבות ומראה שחורה ועצלות וכבדות ובלבול הדעת ומחשבות
 זרות ופנויות בלי שעור וערך ומספר, עד אשר פשל בה הoppel,
 עד אשר קצתי בתמי, באשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי
 ולא רחמים. ומה עשה ועונתי עשו כל זאת. רחם עלי למען
 טהרה, שאזכה לאירכת אפים באמת, באפן שאעbara על כל
 המניות והבלבולים והמעקבים מן הקדרש, הן מניעות שיש
 לי ממעני בעצמי מתחמת תאות ובלבול הדעת ומחשבות זרות
 וכיוצא בה, הן מניעות מאגשי העולם הקרים והרחקים, כי
 רבים קמים علينا בבלעת באשר אתה ידעת, הכל אזכה לבטול,
 ואאריך אפי ורוחי ולא אשגיח ולא אסתבל ולא אחש עלייהם
 כלל, ולא יבהירנו רעיון ואל יקוצרו רוחי חם ושלום, אל ירך
 ללבבי, ולא אירא ולא אחפו ולא אערץ מפניהם, כי יהוה אלהינו
 החולך עמו להלחם לנו עם אויבינו להושיע אותנו:

רבונו של עולם, אפין ידים רפות וברכים פושלות תאמן, אל

תטשנִי וְאֶל תַעֲזֹבַנִי אֱלֹהִי יִשְׁעֵי. זְבַנִי לְבָא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל חִישׁ קָל
 מְהֻרָה, וְלֹא כוֹתָה שֶׁם לְכָל מַה שִׁיכּוֹלֵין לְזֹכָת בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, מָקוֹם
 אֲשֶׁר מֹשֶׁה וְאֶחָרֶן מִסּרוּ נִפְשָׁם לְבָא לְשֶׁם. וְאֶזְבָּחָה לְאֶרְיכָת אַפִּים
 בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְלֹא מְוֹנָה שְׁלֹמָה בְּאָמֹת, וְלֹבְטָל הַכְּבָעָם וְהַקְּפָדוֹת
 בַּתְּכִילִית. וְאֶזְבָּחָה לְהִזְוֹת טֹב לְכָל, שֶׁלָא יִהְיֶה בְּלֹבִי שָׁוֹם צַד קְנָאָה
 וְשְׁנָאָה וְהַקְּפָדָה וּכְعַם עַל שָׁוֹם אַרְם שְׁבָעוֹלָם, אֲפָלוּ עַל הַשׁׂוֹנָאים
 וְהַרְוֹדָפִים אֶתְּנִי, רַק אֶזְבָּחָה לְהִזְוֹת טֹב לְכָל בְּאֶמֶת בְּרַצְוֹנָךְ
 הַטּוֹב. וְאֶזְבָּחָה לְהַזְּדֹרֶן בַּעֲבוֹדָתֶךָ מְאֹד בְּשִׁמְךָ וְחַיְוָת וְהַתְּלִחְבוֹת
 בְּדוֹלָה דְקָרְשָׁה, וְתְחַזְקָנִי וְתָאַמְצָנִי תִּמְיד עַד שְׁאֶזְבָּחָה לְעַבְרָה
 בְּשָׁלוֹם וְלֹדְגָן וְלֹקְפָז עַל כָּל הַמְּגִנּוֹת וְהַעֲבוֹבִים מִן הַקְּרָשָׁה.
 וְאֶזְבָּחָה מְהֻרָה לְהַתְּקַרְבָּה אֶלְיךָ בְּאֶמֶת בְּרַצְוֹנָךְ הַטּוֹב. וְאֶיהָה
 חִזְקָה וְאַמְּזִין וְתִקְרַף בַּעֲבוֹדָתֶךָ תִּמְיד, וְאֶזְבָּחָה לְהִזְוֹת גָּבָור לְכַבֵּשׁ
 אֶת יִצְרָאִי וּרוֹחִי לְסֹור מַרְעָה וּלְעַשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִינֵיכְךָ תִּמְיד.
 אֲדִיר אִיּוֹם וּנוֹרָא, חִזְקָה וְאַמְּזִין, חִזְקָנוּ וְאַמְצָנָנוּ בְּאֶמֶת נִתְּנָה
 וּבַעֲבוֹדָתֶךָ הַקְדּוֹשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ עַלְינוּ עַז וְתִעְצָמוּת וּגְבוּרָה
 דְקָרְשָׁה בְּלָבָב, בָּאָפֵן שֶׁלָא יוּכָל לְבָלְבָל הַעֲתָנוּ שָׁוֹם דָבָר
 שְׁבָעוֹלָם. וְנִזְבַּח לְקִים בָּמוֹ שְׁהַזְּהַרְתָּנוּ בְּתִזְרָתֶךָ הַקְדּוֹשָׁה
 בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב, חִזְקָה וְאַמְּזִין אֶל תִּירְאָוֹ וְאֶל תִּעַרְצָוֹ מִפְנִיחָם בְּיַיִן
 יְהֹוָה אֱלֹהִיךָ הוּא הַחֹלֵך עַמְךָ לֹא יִרְפֵּח וְלֹא יִעֲזֹב. וְנִאמְרָה,
 כְּנָה אֶל יְהֹוָה חִזְקָה וְאַמְּזִין לְבָךְ וְכְנָה אֶל יְהֹוָה. וְקִים לְנוּ
 מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וְקִיִּי יְהֹוָה יְחַלֵּפוּ כַּה יַעֲלוּ אֶבֶר בְּגַשְׁרִים
 יְרוֹצָו וְלֹא יִגְנְעוּ יַלְכוּ וְלֹא יִעַפְוּ. חִזְקָה וְאַמְּזִין לְבָבָכֶם כָּל
 הַמִּתְחִילִים לִיהְיָה:

= פה =

להַחֲדֵשׁ אָלוֹל

יהִי רֶצֶן מַלְפְּנִיכָה יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, שַׁתְּעֹורֶנִי וְתַזְבִּנִי
בְּרִיחָמִיךָ קָרְבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הַעֲצָמִים, שָׁאוֹכָה מְהֻרָה לְהַרְגִּישׁ
בְּאֶמֶת בְּאָב חַטָּאי וְעַונְוטִי וּפְשָׁעִי קָרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהַעֲצָמִים
מְאֹד מְאֹד עַד גְּבֵהִי שְׁמֵי שְׁמִים, וְעַמְקָוּ מִתְהֻום רֶבֶת וּבְבָדוּ
מִחוֹל יָמִים וּרְבּוֹ מַעֲפָר הָאָרֶץ וְעַצְמוֹ מַשְׁעֲרוֹת רָאשֵינוּ וּגְבָהָו
מְגַשְׂמָת רוח אָפָנוּ, וּבְפִרְטָת הַחֲטָאִים שֶׁל פָנָם הַפְּרִית, פָנָם טְפִי
הַמְתָחָ, שִׁיצָאוּ מִמְנִי לְבִטְלָה בְשׁוֹגָן וּבְמִזְרָן בְּאָנָם וּבְרָצָן, אֲשֶׁר
אִם הִיִּתְיַיְתִי מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ עַצְם הַכָּאָב שֶׁל הַפְּנִים הַגָּדוֹל וְהַנָּרָא
הַעֲתָה, אַיִן יוֹדֵעַ אִם הִיִּתְיַיְתִי יָכֹל לְחִזְוֹת אֲפָלוֹ שָׁעָה אַחַת, כִּאֲשֶׁר
הַזְּדָעַת לְנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקִיךָ קָאָמָתִים עַצְם הַפְּנִים הַזָּהָה, אֲשֶׁר עַל-
יְדֵי־זָהָה מְאַרְבִּין חַרְבָּן בֵּית הַמְּקֹדֶשׁ וּמַעֲבָדָן הַגָּאָלָה וּמוֹרְדִּין אֶת
הַשְּׁכִינָה בְּגָלוֹת חַם וּשְׁלוֹם, וּמִמְשִׁיכִין נְשָׁמוֹת עַרְטָלָין בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפּוֹת וּגְבָרָאיִן מַפְלָל טְפָה וּטְפָה מַזְוִיקִי עַלְמָא רַחֲמָנָא לִיצָלָן,
רַחֲמָנָא לִיצָלָן. וּשְׁאָרְךָנִים עֲנָמִים וּנְזָרָאים הַנּוּשָׂים עַל-יְדֵי
זָהָה, בִּכְלֵי הַתּוֹרָה תְּלִוָה בַּתְּקוּן הַבְּרִית שַׁהְוָא יְסֻוד הַכָּל. וּבְעָזָן זָהָה
פּוֹגְמָנִין בְּכָל הַכָּבֵד אַתָּנוּ דָאָרְיִיתָא שְׁהַטְפָה בְּלֹולָה מְהָם וּכְוּן וּכְוּן.
וּבְאֶמֶת לְבִי אֲטוֹם וּמַבְלָל וּמַעֲקָם בְּלִיכָה, עַד שְׁאָיִנִי מַרְגִּישׁ בְּכָל
כָּאָב עַונְוטִי הַעֲצָמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֲפָלוֹ בְּשָׁאָנִי
מַדְבֵּר מְהָם. אוֹי לֵי וֵי לֵי, אוֹי לֵי וֵי לֵי, וְאִם אָוֹמֵר אַלְפַ פָּעָמִים אוֹי
לֵי וֵי לֵי, עֲדִין אַיִן מַרְגִּישׁ בְּכָל. מָה אָוֹמֵר מָה אָדַבֵּר מָה אַתָּא אָנָן,
מָה אָוֹמֵר מָה אָדַבֵּר מָה אַצְטָדָק. אַךְ אַתָּה מַרְחָם עַל כָּל בָּשָׁר

וְאַתָּה צוֹפֵה וּמִבֵּיט עַד סֶופֶף כָּל הַדָּרוֹת, וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אָזְנָנוּ
כָּלָנוּ כִּאַשְׁר הַבְּטַחְתָּנוּ. עַל בַּן שְׂפַחַתִּי אֶלְיךָ כֶּפֶן, גֹּזֶל חַזְקָה
בְּעֹזָרִי, וְלִמְדָנִי וְהוֹרָנִי בְּכָל־עַת, בְּאֵיזָה דָּרֶךְ בְּאֵיזָה אָפָן אָזְבָה
לְשׁוֹבָב אֶלְיךָ בְּאֶמֶת מְרֻעָה לְטוֹב מְקוֹת לְחַיִם, כִּי מֵרַלְלִי מַאֲדָה. אֲבִי
יָזְרִי וְגֹנְזָלִי וּפּוֹרִי, עָזָרָנִי וְהוֹשִׁיעָנִי חִישׁ קָל מְהֻרָה שְׁאָזְבָה לְשׁוֹבָב
אֶלְיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּמַל אֶת עֲרֵלָת לְבִי הָרָע, וְתַפְתַּח אֶת
לְבִי בְּאֶפְןָן שְׁאָזְבָה לְהַרְגִּישׁ בָּאָב וּמִכְאֹב עֲזֹנוֹתִי הַעֲצּוּמִים, עַד
שְׁאָזְבָה לְצַעַק מִן הַלְּבָב וְעַקְהָ גְּדוּלָה וּמְרָה כְּמוֹ שְׁרָאוֹי לִי לְזַעַק
וְלְצַעַק עַל עֲזֹנוֹת רְבִים וּגְדוּלִים בְּאֶלְלה, אֹוי אֹוי אֹוי, וְאוֹזָעַק וְאוֹצַעַק
וְאָשְׁועַ אֶלְיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נְשָׁבֵר וּנְגַדְבָּה מִקְיּוֹת הַלְּבָב,
עַד שִׁירְגִּישׁוּ נִסְמָנִים כָּל הַלְּבָכּוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שְׁנָמְשָׁבוּ מִפְּנֵי לְכָל
מִקְוֹם שְׁנָמְשָׁבוּ, הָנָן אָזְנָן הַטְּפוֹת שְׁנָמְשָׁבוּ בְּחַתֶּר וּגְתַּהְוּ מִמֶּה
בְּנֵי שִׁיחָיו לְאָרֶךְ יָמִים וּשְׁנִים טוֹבִים, הָנָן לְהַבְדִּיל אָזְנָן הַטְּפוֹת
שִׁיצְאָוּ מִפְּנֵי לְבַטְלָה בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמִזְוֵד, וּנְעַשֶּׂה מִכָּל טֶפֶה וּטֶפֶה
מִה שְׁנָעַשָּׂה, אֹוי לֵי וֵי לֵי, וּכְלָם יְהִי נְמֹול לְבָבָם וּרְגִינְשָׁוּ כְּלָם
בְּכָל מִקְוֹם שָׁהָם אֶת עַצְמָם בְּאֶבֶם וּצְעָרָם, וְהִיכְןֵה הַם מְנֻחָים בְּשָׁאָל
תְּחִתִּוֹת, בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְגָּפִים שְׁלָא נְפַנֵּן לְחוֹבֵר, וַיְהִי נְעַשָּׂה
רָעַשׁ גְּדוֹלָה בֵּיןֵיכֶם, וַיְתַעֲרֹרְוּ בְּלָם לְשׁוֹבָב לְהַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ בְּאֶמֶת,
וַיְתַחֲלוּ לְהַתְגַּעַגַּע וְלַחֲצַטָּר וְלַכְסַפֵּר בְּאֶמֶת לְהַתְקִין וְלַשׁוֹבָב
אֶל יְהֹוָה בְּאֶמֶת, עַד שְׁתַעֲזֶר רְחַמִּיךָ הַטּוֹבִים, רְחַמִּיךָ הַגּוֹנוֹים,
רְחַמִּיךָ הַפְּשָׁוֹטִים, רְחַמִּיךָ הַרְבִּים, עַלְיָהָם וּעַלְיָהָם. וְתַעֲסֵק בְּתַקְנִינוּ
וְתַגְלִינוּ מְהֻרָה מִבָּאָר שְׁחַת, מִטִּית הַיּוֹן, וּמִכָּל מִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְגָּפִים
וְהַמְּקַלְקָלִים, מִכָּל תַּגְלִינוּ וְתַפְהִנוּ וְתַזְעִיאִנוּ לְשָׁלֹום וְתַקְנִינוּ,

וישיב הפלך את נרכיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לבלי ידך
מןיך נדח, ומול את לבבינו לאחבה את שמה במא שבטוב, ומול
יהוה אליהך את לבך ואת לבב ערעה לאחבה את יהוה אליהך
בכל לבך ובכל נפשך למען חייך:

אבינו מלכנו, אל חי חלכנו צורנו, צוח להציל יידידות שארינו
משחת למען בריתך אשר שמת בברשותנו. ובמי מהרה למול את
ערלת לבבי וללב ערעי, ובפרט בימי אלול הקדושים, ובמי מעטה
שאזכה להchein עצמי באמת, באפן שאזכה בימי אלול הקדושים
שיהיה גמול בשליםות לבבי וללב ערוי באמת, עד שאזכה בתים
חייתי שתיקנו אotti הצדיקים אמתאים בשליםות, אotti ואת ערוי
ואת כל התלוים בימען לא אכוש ולא אפלם ולא אפלל לעולם
ועד, ולא אוול בכוספה קפה. ולא יהיה כה להחטא לרבץ על
פתח קברי חם ושלום, רק אזכה לתקון הכל בתים חיות, בכח
ויזות הצדיקים אמתאים, כי אין לי שום תקונה וסמייח כי אם
עליהם בלבד, ובכם והבטחות אלו מזינים עדין לכל טוב. מלא
רחמים, חום וرحم עלי והצילני מחרפות ובזונות, שלא יהיה כה
לשומ מזוק ומשחת להתקרב אליו בעת מיתה, ולא ילכו אחר
מפתתי חם ושלום, רק ברחמיך הרבה תרגשים מפני ותבטלים
בבטול גמור מעטה ועד עולם. ותחום עלי בחמלתך הנדולה
ובחנינותך העצומים, שאזכה לתקן בחוי את כל אשר שחטאתי.
ותחום ותמל ותסלח לי על הכל בתים חיות, באפן שלא יהיה
עלי שום דין ומשפט אחרך. אם אמנם ירעתי באמת כי אני
רחוק מישועה בזאת, כי במא יופה נער פמני לך, אך על רחמיך

הרבבים אני בוטח ועל חסוך אני נשען, ולסליחותיך אני מכוון
וליושעתך אני מצפה, בכם זוכות האדיקים אמתאים שברורנו,
ובזכותם כל האדיקים אמתאים שוכני עפר, עליהם אנו נשענים,
בכם תפתקתי יתודתי לשאל כל אלה מלפניך. על בן עדין אני
עומד ומצפה ומקווה ומיחל לישעתך הנדולה, שאזוכה מהרה לכל
מה שבקשת לי מלפניך, כי אתה צופה לרשות ותפוץ בהאדיקו. ואם
אני מתחממה הרבה לשוב, ועוד הוספת קלוקלים ועונות הרבה
נדולים ועצומים בכל יום, אפר-על-פייכן עדין אני מחהה בכל
יום שיבא נאלהי ופדות נפשי, שאזוכה מהרה להתעורר משנתاي
ולקום מנפילה ולעמד מירידתי ולחיות ממיתתי, ולשוב אליך
באמת ובלב שלם להיות ברצונך הטוב באמת, אני וורען ורעד
ערען וכל ערע עמק בית-ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== פו ==

פתחו לי שערי צדק אבא בם אורה יה. פתחו שערים ויבא גוי
צדיק שומר אמונים. שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הקבודה. רבונו של עולם, סלח ומחל לעונותינו, ותן
לנו במתנות חן ונדרבת חסד אמונהך הקדושה. ווכנו לאמונה
חכמים באמת, שנזכה להאמין באמת בכל האדיקים האמתיים.
והו שיענו ווכנו שנזכה לבנים לתוכך פתחי ושעריך הקדשה, שנזכה
להתקרב באמת לאמתו לנשומות האדיקים האinatiים, אשר
בכם בלנו תלויים ואחיזים, כי הם שרש נשמותינו חיינו וארך
ימינו. חוסה علينا ברוחikh הרבקים, ותן לנו אמונה שלמה באמת
לאמתו, אף שנזכה להתקרב אליויהם באמת ולילך בדרכיהם

הקדושים ולו שוב אליך באות עלייך, כי אתה יודע כי אין לנו
 שום תקווה זולתך ובכל ערים לא נרים את ידינו ואת רגליינו. עשה
 למען שמה ועל תנמלו לנו בחתאתינו ובעונותינו, ועל תשיליכנו
 לעולם מן האמונה הקדושה, ועל תפסתם הפתחה ועל התגמול
 הידלת בפנינו חס ושלום. רחם על כל ישראל, ובפרט עלי העני
 והאכזון, החסר ממעשים טובים, המליך במעשים רעים. אשר
 מתחמת זה גם מעט המעשימים טובים הנעשים בוגר פנים כו, הם
 גם בין פנומים הרבות, ובמה יזכה נער המנער מכל טוב כמו
 לכנס בפתח הקדשה שהיא האמונה הקדושה, להתקרב להצדיק
 האמת השيق לי בפי שרש נשמתי. אם עונות תשפר יה אדרני
 מי יעמוד. אדרון מלא רחמים, רחם עלי, ופתח לי ברוח הקודש פתמי
 הקדשה. ותשפיע לי ברוח הקודש הרבה אמונותך הקדושה, שאזכה
 להיות אמץ וחזק וכחים באמונה הקדשה תמיד, להאמין בך
 ובצדיק האמתיים ולהתקרב אליהם באמת, ולינך ולשאב
 מהכם הקדושים. ותשבר ותפרק ותבטל את כל הקליפות
 והסתירין אורהין המסבבין אותם, שמהם נמשכין כל החולקים
 והמתנגדים על הצדיקים האמatoiים, וכל הקשיות והספקות
 והבלבולים שנופלים עליהם במחשבתך להרהר אחריהם חס
 ושלום. אנא יהוז, ברוח הקודש הרבה חוס ותמל עלי ועל כל ישראל,
 ותן לנו עצות שלמות ונכונות ואמותיות, באפן שנזכה שיתגלה
 לנו האמת לאמתו. ותפתח לנו שער האמונה, באפן שלא יהיה
 כח לשום קלפה וסטרה אחרת להעלים האמת ולסגור השער חס
 ושלום:

רבותנו של עולם, אתה יודעת כל מה שגורם להטלהך בעוולם. ובבר בשל כה הפסבל, כי גם מצד עצמי אני חלוש בכך מאי לאשר אתה ידעתי, ונוסף לזה התגברות הטלהך, ובפרט הקטנוריא שבין האדיקים והמלמדים הרים בעצם, עד אשר אין יודעים מהצדיק האמת השיך לשרש נשמהתו שוכן לקביל תועלת על ידו לניצח.

רבותנו של עולם, יהוה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות. אתה יודעת את צפון לבי, אשר בפנימיות הגנאה שבלבי, מאי נכספה וגם בלטה נפשי לחצרות יהוה, לוותה להתקרב להצדיק האמת שיכל להושיעני מצרות נפשי, להוציאני מעונותי ולהשיבני אליך באמת. מי יתן ידעתי ואמצאהו חיהתי מדרגן על הדברים מkapen על הגבעות להתקרב אליו, מספר צער אגינז. על בגין רחם עלי בחסידיך העזומים, וצבי לבלות ימים ושנים על זה, לבקשו ולהחפשו בכספי וכתממונים, עד שאזכה למצא את שאבה נפשי, שאזכה מחרה שיתגלה לי באמת הצדיק האמת השיך לשרש נשמהתי, ואזכה להתקרב אליו באמת. ואל ימנعني שום מוגע ואל יעכבי שום עבוב, רק אזכה לילד ולרוין אחריו בכל פה. ואזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה לשאב על-ידה מתחכמתו הקדושה ולהטיב מטויבו לאחרים להפיין מעינותיו חוצה. מלא רחמים רחם עליינו, יציה ברחמיך לבטול ולגרש כל גנוטרי תרעא ובכל השומרים העומדים על הפתח, ותשליך גם הפרקתה קליישא מן הפתח, באפן שיכל לבנים כל הרוצה לבנים. ותתן בכל הצדיקים והבשרים ויראי שמים, שלא יהיה ביןיהם שום

מחילקה בָּלֶל, וְלֹא יְהִי נַמֵּשׁ מֵהֶם חַס וְשַׁלוֹם, שׁוּם מְנִיעָה וְעֻכּוֹב
וּבְלַבְלָול מִלְּחַתְּקָרְבָּן לְנַקְדַּת הָאָמֶת, שֶׁהָאָזְדִּיק הָאָמֶת הַשִּׁיקָּה
לְנוּ בְּפִי שָׂרֵשׁ נְשָׁמוֹתֵינוּ. וְעַזְנִי וּבְנִי אָוֹתִי וְאַתָּה וְרַעִי וְאַתָּה בְּלַעֲרָעָה
בֵּית־יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה שִׁיחָה לְנוּ מִסְרַת נְפָשָׁת בָּאָמֶת, לְמַסְרָת גּוֹפָנוּ
וּנְפָשָׁנוּ וּמְאַדְרָנוּ בְּשִׁבְיל לְהַתְּקָרְבָּן לְהַצְדִּיק הָאָמֶת, בָּאָפָן שְׁנִזְכָּה
לִינְקָה וְלִשְׁאָב וְלִקְרָבָל חַכְמָה מִחְכָּמָתוֹ הַקְדוֹשָׁה. וְתִמְהָר הַגְּאַלָּה
בְּכָל וּבְפָרֶט. וְתִבְא אָוֹתָנוּ מְהֻרָה לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, אַרְצֵי הַקְדוֹשָׁה,
אַרְצֵי הַחַיִים, מָקוֹם הָאָמוֹנָה, בְּכָלְיוֹת הַקְרָשָׁה, כִּי בְּכָר הַגְּיֻע הַעַת
וְהַעֲזָנה שְׁתוֹשִׁיעַ לְעַפְךְ יִשְׂרָאֵל, כִּי אָם לֹא עֲבָשָׂיו אִמְתָּי, כִּי בְּכָר
אָרֶד עַלְיָנוּ הַגְּלוּת מִאֵד בְּנֹוּ וּנְפָשָׁת בְּנָשָׁמִי וּרוֹחָנִי בְּכָל
וּבְפָרֶט. רַחֲם נָא קְמָל עַדְתָּי שְׁרוֹן סְלָחָה וּמְחַל עֲזָנוּם וּהֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן
שְׁמָךְ. רַחֲם עַלְיָנוּ לְמַעַן בְּרִיתָה. הַבִּיטָה וּעֲנָנוּ בְּעַת אַרְחָה, כִּי לֹךְ
יְהֹזה הַיְשׁוּעה. אֶל תְּשִׁילֵיכְנוּ מְאָמוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְעוֹלָם, לֹא
כְּחַטָּאָנוּ תַּעֲשֵׂה לְנוּ וְלֹא כְּעֻנוּתָּנוּ תַּגְמִל עַלְיָנוּ. אֶל תְּשִׁילֵיכְנוּ
מַלְפְּנֵיךְ וּרוֹתָה קְדָשָׁךְ אֶל תַּחַק מִמְּנוּ. אֶל תְּשִׁילֵיכְנוּ לְעַת זְקָנָה
בְּכָלּוֹת בְּחַנִּי אֶל תְּעֻזְבָנוּ. פֶּתַח לְנוּ שַׁעַר בְּעַת גְּעִילַת שַׁעַר. כִּי
כְּבָר עֲבָרוּ הַרְבָה מִימָנֵנוּ וּשְׁנוֹתָינוּ וּעֲדַיָּן שַׁעַרְיַה הַקְרָשָׁה נְעוֹלִים
וּסְנוּרִים בְּפָנֵינוּ, בְּעֻנוּתָינוּ הַרְבִּים וּפְשָׁעָנוּ הַעֲצּוּמִים. יְעַרְרוּ
רְחַמִּיךְ וּמְגִנּוֹתָיךְ עַל עַלְוָב בְּמוֹנִי, הַעֲומָד אֶצְל הַפְּתַח וְהַיָּמִים
וּשְׁנִים הַרְבָה, וַצְוָה לְמַלְאָכִיךְ לְפַתַּח לֵי שַׁעַרְיַה הַקְרָשָׁה וּלְהַכְּנִיסָנִי
בָּהֶם בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים וּחַסְדִּיךְ הַגְּדוֹלִים, עַד אֲשֶׁר לֹא תִּחְשַׁק
הַשְּׁמָשׁ וְהַאֲוֹר וְהַיְרָח וּכְיוֹן. הַיּוֹם יִפְנֵה הַשְּׁמָשׁ יָבָא וַיִּפְנֵה נְבוֹאָה
שַׁעַרְיךְ. אֶל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִפְנֵי בַּיּוֹם אֲרָר לֵי הַטָּהָה אַלְיָ אָזְנָה בַּיּוֹם

אָקְרָא מַהְרָ עֲגַנִּי. יְהֹוָה שָׁמָעْ תִּפְלָתִי הָאוֹיֶנה אֶל תְּחִנּוֹנוֹ בְּאַמְנָתָךְ
עֲגַנִּי בְּצַדְקָתָךְ. כֹּל מֵצֹוֶתְךָ אָמְנוֹתָךְ רַדְפָּנוֹי עַזְרָנוֹי. הָרוֹנִי יְהֹוָה
דְּרָכֶךָ וְנָהָנִי בָּאָרֶחֶת מִישָׁור לְמַעַן שׂוֹרְרִי. הַדְּרִיכָנִי בְּאַמְתָךְ וְלִמְדָנִי
בְּיַאֲתָה אֱלֹהִי יְשֻׁעִי אַזְתָּה קַוְוִיתִי כֹּל הַיּוֹם. וְהִי לְרַצְוֹן אָמָרִי פִי
וְהַגְּנִיּוֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ יְהֹוָה צָרִי וְנוֹאָלִי:

פז

אָלִיךְ יְהֹוָה נֶפֶשִׁי אָשָׁא. רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, זְבָנוֹ בְּרָחְמִיךְ לְמַסֵּר
נֶפֶשִׁי עַל קְדוֹשָׁה שֵׁם בְּאַמְתָה בְּכָל־עַת הַמִּיד, וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת קְרִיאָת
שְׁמָעָ, בְּעַת קְבָלָת עַל מְלָכּוֹת שְׁמִים, שְׁאֹוֹבָה לִיחֶד שְׁמֵךְ בְּכָל יוֹם
הַמִּיד בְּעַרְבָּה וּבְבָקָר בְּמִסְירָת נֶפֶשׁ עַל קְדוֹשָׁה שֵׁם בְּאַמְתָה בְּכָל
לֵב, בְּשְׁמָחָה וּמִתְרָחָה גְּדוֹלָה. וְאֹוֹבָה לְקַבֵּל עַלְיִי בְּאַמְתָה בְּלִיל הַאַרְבָּעָה
מִיתוֹת בֵּית דִין, סְקִילָה שְׁרָפָה הַרְגֵּן וְתִנְקָה, בְּעַת שָׁאָנִי מִיחֶד שְׁמֵךְ
בְּכָל יוֹם, שְׁאָהִיה מְרָאָה בְּאַמְתָה וּבְלֵב שְׁלָמָם לְמוֹת בְּכָל הַמִּיתוֹת
וְלִסְבֵּל כֹּל הַיּוֹסְרִים וְהַעֲנוֹנִים בְּשִׁבְיל קְדָשָׁת שְׁמֵךְ הַגְּדוֹלָה. וְתַעֲזְרָנִי
בְּכָל הַגְּדוֹלָה וּרְחַמְּיךָ הַרְבִּים, שְׁאֹוֹבָה לְחוֹזֶק אֶת מִחְשָׁבָתִי בְּעַנְנִין
הַמִּסְירָת נֶפֶשׁ בְּאַמְתָה, בְּמִחְשָׁבָה חִזְקָה וּתְקִיפָה בְּכָל הַפְּחוֹת שְׁיִשְׁ
בְּמִחְשָׁבָה בְּפָנִימִוֹת וְחִיצְוֹנִוֹת, וְלִצְירָה בְּמִחְשָׁבָתִי כֹּל הַמִּיתוֹת
וְהַעֲנוֹנִים בְּאַזְיוֹר גָּמוֹר בְּמִחְשָׁבָה חִזְקָה וּתְקִיפָה בְּבִטּוֹל כֹּל
הַהְרָגָשׁוֹת עַד שְׁאָרְגִּישׁ בְּמִחְשָׁבָתִי וּמְחֵץ צָעֵר הַמִּיתָה וְהַעֲנוֹנִים
מִמֶּשׁ בְּאַלְוָן מִתְּמִיתִים וּמִינְסְרִים אָוֹתִי בְּמִתְּמִיתִות יִסְוֹרִים אָלוּ מִמֶּשׁ
בְּשִׁבְיל קְדָשָׁת שְׁמֵךְ הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׁכָמָעַט הַצָּא נֶפֶשִׁי חָסֵ
וּשְׁלוֹם. וְלֹא יְהִי שָׁום חָלוֹק אַצְלִי בֵּין יִסּוּרִי הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, וּבֵין
יִסּוּרִי הַצְּיוֹר בְּמִחְשָׁבָה וּתְקִבָּלה בְּלֵב, עַד שְׁאָהִיה מְכֻרָח לְהַתְּגַבֵּר

לְקוֹטִי פו תְּפִלוֹת תַּקְעָה

להפסיק הmphשֶׁבָה מעת, בעת שאראה ואבחן שקרוב שתצא נפשי מפשח חס ושלום, כדי שלא אמות בלא עתי חס ושלום. אתה תעוז ותושיע לי ותורני ותלמדני להתנגן בזה ברצונך הטוב באם, לקבל המסירת נפש באהבה באמת בשכיל קדוש השם, ולציר במחשבתי המיתה והיפורים במחשכה חזקה כל כה, עד שארגיש צער המיתה והיפורים מפשח, ולהגיח בסוף המחשכה להפסקה מעת מציר החזק של יסורי המיתה בעת שיתיה תדריך קרוב שתצא נפשי לנמר, כי אין זה רצונך לסליק הנפש קדם הזמנן חס ושלום:

רבונו של עולם, מלא רחמים, אדונן כל, קדוש על כל הקדשות. אתה יודע אשר בעצם תקף גלוותנו עתה בכלל ובפרט, אין לנו שום סמייכה כי אם על כת וזכות האידיקום האמתאים המוסרים נפשם על קדוש השם באם, כאשר גלית לנו עליידי חכמיך הקדושים. ובבן רחם עליינו למפני שמה, זוכנו להפלל באידיקום הקדושים הללו, כי לפניו גנו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאנחנו בלבנו עמך בית-ישראל, כל אחד ואחד מרצה באמת למסור נפשו על קדוש השם, כאשר שמינו באונינו מכמה וכמה אנשים פשוטים וקל, עולם שפטו על קדוש השם וסביר ענווים ויסורים קשים בשכיל קדשת שמד הגדול. גם אני הידל במעשים, בראש והגבוז בעצם גשמייתי ותקף תאותי ורבי עונותי, אף-על-פי-כן, אני מרצה באמת למות מיד על קדוש השם, והנני מתקבל עלי באמת בכל לב ונפש, סקילה שרפחה חרג וחנק, בשכיל קדשת שמד הגדול. ואם אני זוכה עדין

למחשכה ובכה וחזקה כל כה, עד שארגניש צער המיטה ממש על ידי הקבלה והציויר במחשכה, אפי-על-פידבן, אני מרצה באמות ובלב שלם למות מיד על קדוש השם. על בן חום וחגנו ורחים עליינו שיחיה נסירת נפשנו החשוב ומקביל ומרצה לפניה בתוך כלויות נפשות האידיים והקדושים שמסרו נפשם על קדרשת השם באמה ועל-יריזה תעלה אותנו מgefährתנו וירידתנו ונלוותנו בכלויות ובפרטיות, בנשימות ורותניות, ותקרבנו אליו באבה ותחזרנו בתשובה שלמה לפניה באמה חיש כל מהרה. ותעלה אותנו מעלה מעלה, עד שנזכה להגיעה לכל מה שבקשו מלפנייה, שנזכה לחזק המחשכה כל פד בשעת המסירת נפש על קדוש השם, עד שנרגניש צער המיטה ממש בעית הקבלה והציויר במחשכה. ונזכה לבון תמיד בכל יום בשעת קריאת שם ערב זבker, שאנו מוסרים נפשנו על קדוש השם באמה, במחשכה חזקה ומקיפה, בכל אשר בקשו מלפנייה אדון מלא רחמים. עד שנזכה בעת שיגיע קצנו להפטר מן העולם, שנזכה או למות ממש על קדוש השם באמה בכל לב, באבה ובשמה גודלה. ותהי מיתהנו בפרה על כל עונתינו ותעלה נשמותינו אליך ובנה, ויהיו נפשותינו ורותותינו ונשמותינו צורדים בצרור החיים את יהוה אלהינו ולא ניעול בכטופה קרפה:

אם בעונתינו הרבהים ובפשעינו העזומים, אין לך במסירת נפשנו על קדוש השם להעלות אותנו מgefährתינו וירידתינו ונלוותנו, אשר ירדנו מטה מטה בנשימות ורותניות בכלויות ובפרטיות כמו שבחות, ותרד פלאים, אין מנהם לה. כאשר אתה

יודע מעמד ומצב של ישראל עתה בסוף הגלות המר היה, ומה שעובר בכל יום על כל אחד ואחד בפרט. אגא זכר נא ברחמייך הרבהים, את כל הצדיקים והקדושים האמתיים שהיו מימות עולם מן אברחים אבינו עליו השלום עד עתה, שיטשו נפשם על קדוש השם, וסבלו בפה מיתות ועינויים משנים וצרות ויסורים קשים ומריים בשבייל קדוש שמהן חנול. ובפרט זכות הצדיק התנא הגדול והקדוש והנורא רבי עקיבא זכרונו לברכה, אשר סרקו את בשרו בஸירות של בריל, עד שיצתה נשמהו באחד. זכות חבריו כל העשרה הרונית מלכות, אשר כלם סבלו עינויים קשים ומריים, עד שיצתה נשמתם על קדשת השם בקדשה ובטהרה גודלה, אשר להם. ובארוף זכות כל הקדושים שהיו בכלל הדורות, נשמתו בפה וכמה נפשות, אלפיים ורבעות, רבבות רבבות, ובפה ובכמה קהילות קדשות על קדוש השם, וסבלו בפה וכמה מניין יסורים וצרות קשות ועינויים מעוניינים שונים, עד שיצאה נשמתם על קדוש השם. את אלה מזבחות תוכר, ואת אלה עקרות תראה, ותשכח חרוץ אפק מעלינו ותתמק ותבטל כל הריגים וכל הגזרות קשות מעלינו ומעל כל בית-ישראל. ותשגב ברחמייך לתוכה, באפוך שנכח לשוב אליך באמת, ולא נשוב עוד לכסלה, רק נזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו לעוזם. כי אתה יודע שעתה בתקף גליתנו בכל ובפרט, אין לנו שום בכה ותקווה וסמייה, כי אם בזכות הקדושים הללו שיטשו נפשם על קדוש השם, כמו שאמר רוד המלך עליו השלום, אמרת ליודה אדרני אתה טובתי בכל עלייך. לקדושים אשר בארץ הפה ואדרני כל חפציכם. עוזנו

בזכותם, זכינו בכל קדשותם של כל הקדושים שהיו מימות עולם עד הנה, אשר קדרשו את שמה בלי מספר במסירת נפש עצום מאה. בזכותם וכלם עזינו שנזכה גם בן למסור נפשנו על קדוש השם באמות, באהבה ובויראה, בשמחה ובטוב לבב, בכל אשר בקשנו מלפניך אדוננו מלכינו. ותחוירנו בתשובה שלמה לפניה באמת חיש קל מחרה, בכלם זכותם של כל אלה הקדושים, זכותם יגנו עליינו להוציאינו מהירה מכל העונות ומכל הפגמים והקלוקלים שנפלנו בהם כל אחד ואחד לפני עינינו, כאשר אתה בלבד יודע. רבונו של עולם, רבונו של עולם, מה נאמר ומה נדרבר ומה גצדק. عليك השלבנו את יהבנו, אליך שטחנו לפניו, עזינו זכינו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מחרה. חנני יהזה כי אליך אכרא שמח נפש עבדך כי אליך נפשי אישא. ותרחם על בבודך הנדול והקדוש ותנעם בימינו לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך במו שבחות, אל נקמות יהזה אל נקמות הופיע. הגשא שופט הארץ השם גמול על גאים. ות מהר ותחיש לנאלינו ותשיב נדחינו ותקבצנו יחד מהרה מאربע בנפות הארץ לארכנן. אבינו שבשמים, קדרש את שמה בעולמך על עם מקדשי שמה, ובישועתך מלכנו תשוב ותרום ותגיבה קרגנו למעלה למעלה, והושעינו בקרוב למען שמה, ברוך המקדש שמו ברבים:

= פח =

חצאות לילא אקום להזdot לך על משפטך צדקה. מלא רחמים, המעריר ישנים והמקין נרדמים, חום וחמל עלי, זכני ברחמים הרבהים שאזוכה מקום בכל לילה ולילה בחצאות מפש כל ימי

חַיִּי, וְאַזְכָּה לְהַתְּעוֹרֶר מִשְׁנַתִּי בְּחִזּוֹת לֵילָה בָּרוּיּוֹת גָּדוֹל בְּלִי
שֻׁם עַצְלֹות וּכְבָדֹות בָּלֶל. וְלֹא תִּתְגַּבֵּר עַלְיִ הַשְׁנָה וְהַתְּרַדְּמָה חַסְכָּה
וּשְׁלוּם, וְלֹא יוּכַל שֻׁם דָּבָר לִמְנוֹעַ אָוֹתִי מֵזָה. וּבְרַחֲמֵיךְ הָרַבִּים
וּבְסִדְקֵיךְ הַגָּדוֹלִים, תִּעְזֶר הָרוּחַ צָפוֹנִית הַמְּנַשֶּׁבֶת בְּכָנֹור שֶׁל
דָּרוֹד בְּחִזּוֹת לֵילָה, וּמִשְׁם יָמַשׁ עַלְיִ הַתְּעוֹרֶרות לְהַתְּעוֹרֶר תָּמִיד
מִשְׁנַתִּי בְּעַת חִזּוֹת לֵילָה מִפְּשָׁש. עֹרֶה כְּבוֹדי עֹרֶה הַגָּבוֹל וּכְנֹור
אַעֲירָה שְׁחָרָה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הַזְּהָרָתָנוּ בְּכֶמֶה אַזְכָּרוֹת לְקֹם תָּמִיד
בְּחִזּוֹת לֵילָה מִפְּשָׁש, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב בְּזָהָר הַקָּדוֹשׁ אַזְכָּרוֹת נֹרְאֹת עַל
זָהָר. אַךְ אַתָּה יוֹדֵעַ, כִּי רָבוּ הַמִּנְיוֹת שְׁמַתְגָּבָרִים עַלְיָינוּ עַל בָּל אַחֲר
וְאַחֲרֵל הַטְּרִידָנוּ מֵזָה, עַד אֲשֶׁר אָבְדָנוּ רַב הַלִּילּוֹת אֲשֶׁר בְּטָלָנוּ
מַלְכּוֹם בְּחִזּוֹת. עַל בָּן בָּאתִי לְפָנֵיךְ אָדוֹן כָּל רַב לְחוֹשֵׁיעַ, תַּן לִי
עַזָּה אַיךְ לִזְכֹּר לְזֹה לְקֹם תָּמִיד בְּכָל לֵילָה בְּחִזּוֹת מִפְּשָׁש, שַׁהוּא
תְּכִפָּה אַחֲרָה שְׁשָׁה שָׁעֹות מִתְחַלֵּת הַלִּילָה, בֵּין בְּחִרְףּ בֵּין בְּקִיץּוֹ.
וְאַזְכָּה לְהַתְּעוֹרֶר אָזְכָּרוֹת גָּדוֹל, וְלִסְדַּר תָּקוֹן חִזּוֹת, לְאַזְנָן
וּלְקֹזֶן עַל חַרְבָּנוּ בֵּית־הַמְּקֹדֵשׁ, וּלְעַל גָּלוֹת הַתּוֹרָה שְׁנָמְסָרוּ רַזְוִיחָה
לְחַיצְזָנִים, וּלְעַל חַטָּאִי וְעַזְנוֹתִי וּפְשָׁעִי הַעֲצָמוֹם וְהָרַבִּים שְׁגָרָמוּ בְּלִ
זָה, וְהָאָרִיכוּ אֶת הַגָּלוֹת בַּיּוֹתֶר, כִּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֵיךְ יוֹצֵר הַכָּל,
בְּכֶמֶה הָאָרְכָּתִי אֶת הַגָּלוֹת בְּעַזְנוֹתִי הָרַבִּים, בְּכָל וּבְפְרָטָה:
אָזְיִ לְיוֹלִין, מָה אֹמֵר מָה אָרְבֵּר מָה אָצְטַדְקָה, הַגִּינִי לְפָנֵיךְ בְּאַשְׁמָה
רַבָּה, וְמָה שָׁעַבְרַ עַבְרָ. וּבְנִי מַעֲתָה לְשׁוֹב לְדָרְךְ הַיְשָׁר בְּאַמְתָה,
וְלֹא אֹזֵב שֻׁם לֵילָה מְלִילָתִי מִקְיָמָת חִזּוֹת. וְתִּהְיָה עַמִּי תָּמִיד,
וְתַּעֲרִנִי וְתַּשְׁמַרְנִי שֶׁלָּא יָזַק לִי בְּכָל קִימָת חִזּוֹת בְּשֻׁם דָּבָר, וְלֹא

יארע לי שום חלי ראש ושם נזק מוה. אבי שבשמים, הקימני ואחיה, ובני מעטה לком בכל לילה ולילה תמיד בחוץ מפרש, בין בחל בין בשבת יוסטוב, בשכתי בביתי ובכתי בדרכה, ולספר תkon חצאות ולעסוק או בתורה הרבה. ותערני ותושיעני שאזבה עלייך סדר תkon חצאות, להמתיק ולבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתך ומעל כל בני ישראל עמה. ואזבה בכל בקר להסתבל על השמים, ותערני להמשיך עלי דעתך נשא עליך, דעתך נצח, דעתך אמת, שאזבה עלייך לשוב אליך באמת, ולהיות ברצונך הטוב באמת מעטה ועד עולם. ויהיה נבשך עלי בכל בקר חוט של חסד מבקר דאברם, ויקנים מקרא שכתיב, יומם יצוח יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל תיי. ונאמר, יהוה בהשדים חסך אמוניך עד שחקים. ונאמר, חדרשים לבקרים רכה אמונהך. יהיו לך אמירותי והגיוון לבני לפניה יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= פט =

אודה יהוה מאוד בפי ובתוך רבים אהלונו. כי יעמוד לימיין אבינו להושיע משופטי נפשו. רבונו של עולם, חנון המרבה לשלת, הרוצה בתשובה, למדני איך להזרות לך עטה, איך לשפט נפשי עטה, באפן שאזבה עלייך השמחה להתודות לפניה ולפרט אתה כל חטא לפניה, שעשית מעוזך עד היום הזה, באפן שאזבה לשוב אליך באמת. רבונו של עולם, אב הרחמים, אתה יודע כי חדוחה תקועה בלבי מסתרא חראה עציכבו מסטרא חראה, ונDEL השמחה והחרדה שישי לי לשמה על חלקו הוא בלי שעור וערך

ומספר, אשר זכייתני בראחמייך הרבים להיות מערע יישראל, עם הנבחר מכל העמים ומרפאים מכל הלשונות, אשר אתה מתחבב אוטנו בכל לשונות של חבה, ואתה אוהב עמו יישראל אהבה רכה ואהבת עולם לעולמי עד ולנצח נצחים. ומאהבתך ומחמלהך את עמו יישראל, הריבית לנו תורה ומצוות, אשר אין קיז להشمחה שיש לנו לשמה ולשיש ולגיל מואד בכל מצוה ומצוה, הפישיבין את הנפש ומשמיחין את הלב כמו שפטות, פקדוי יהוה ישרים משמחי לב. אבל מרובי עזנותי ופשעי העצומים נופלים עלי, בכל-עת עצבות וראנות ומרה שחורה, כי עוני אניד אידן מחטאתי. ואתה יורע, כי זו את העצבות והמרה שחורה מזיק מואד לעובדתה, כי מהמת העצבות גנטטם לבי ונתקבל בלב דעת, עד שאיני יכול להתעורר לשוב אליך באמת. ואפלו להתרדות לפניך ולפרט חטאוי ולפרש שיכתי לפניה, קשה מאד וכבר עלי, מלחמת שגטטטם לבי על-ידי העצבות והמרה שחורה:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, אדרון השמחה והחרוה, שתறתם עלי ותלמדני איך לשמה נפשי בכל-עת, כי כבר למדתנו בראחמייך הרבים על-ידי צדיקים הקדושים, שאפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אפלו אם עשה מה שעשה, וגם עתה הוא כמו שהוא. אף-על-פי כן באשר הוא שם, הוא מתייב להכרים עצמו בכל הכוחות להרחק העצבות ולשמה את נפשו בכל-עת, על אשר זכה על כל פנים להיות מערע יישראל. וגם צריך להפץ ולבקש ולמציא בעצמו נקודות טובות מכל המצוות הרבות שזכה לעשות מעוזו. כי כל אחד ואחד מיישראל יש לו מצוות רבות,

כִּי אָפְלוּ פֹשָׁעִי יִשְׂרָאֵל מְלָאִים מֵצֹת בְּרַמּוֹן. וּבָזָה רָאוּי לְשָׁמוֹת
וְלִשְׁוֹשָׁן הַרְבָּה כֹּל אֶחָד מִיְשָׁרָאֵל, אָפְלוּ הַפְּחוֹת שְׁבִּפְחוֹתִים
וְהַגְּרוּעַ שְׁבִּגְרוּעִים:

מְרָא דַעֲלָמָא כֵּלָא, אֲדוֹן הַגְּפֻלָּות, אֲבִי אֶבְּרָהָם, אֲשֶׁר עַז
וְחִדּוֹה בַּמְקוֹמָה. הִיה בְּעֹזָרִי וְחוֹשְׁעָנִי, שָׁאוֹבָה לְאַסְפָּן וְלִקְבִּיזָן כָּל
חַלְקֵי הַשְּׁמָחָה מִכָּל הַמְּצֹוֹת וְהַגְּדוֹת טוֹבּוֹת שְׂזִיכִיתִי בְּרַחְמִיךָ
מְעוֹדָי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וַיַּתְקַבְּצָוּ אַלְיָן כָּל חַלְקֵי הַשְּׁמָחוֹת הַאֲלֹוִיתָה,
וַיַּתְגַּבוּ בְּכָל עַז עַל הַعֲצֹבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוֹרָה שֶׁל עֲזֹנוֹתִי קָרְבִּים,
עד שָׁאוֹבָה עַל-יִדְּךָ לְשָׁמֹחַ בְּכָל עַז תִּמְדִיד. וָאוֹבָה לְהַתְגִּבר
וְלַהֲתִיחּוֹק בְּשָׁמָחָה וְחִדּוֹה תִּמְדִיד, בְּכָל מִינִי דָּרְכִּים וַעֲצֹות, אֲשֶׁר
לְמִדְתָּנוּ עַל-יָדִי צְדִיקָה קָדוֹשִׁים. וְתַעֲזִירָנִי לְהַתְגִּבר בְּשָׁמָחָה
גְדוֹלָה בְּלִכְדָּה, עד שָׁאוֹבָה לְרַקֵּד מִתְחַמֵּת שָׁמָחָה. וְתוֹצִין לְשָׁמָחָה
שֶׁל מְצֹוֹה תִּמְדִיד, הַן לְשָׁמֹחַ בְּשִׁמְתָּה חַתְנָה שֶׁל מְצֹוֹה לְשִׁמְתָּה חַתָּן
וּכְלָה הַכְּשָׁרִים, הַן לְשָׁמֹחַ בְּשֶׁאָר שִׁמְתָּה שֶׁל מְצֹוֹה. וְתַהְיהָ בְּעֹזָרִי
וְחוֹשְׁעָנִי תִּמְדִיד לְהִיוֹת שָׁמָחָה בְּכָל-עַת בְּשָׁמָחָה שֶׁל מְצֹוֹה, בְּחִדּוֹה
גְדוֹלָה וּבְשָׁמָחָה רַבָּה בְּלִכְדָּה, עד שָׁאוֹבָה לְרַקֵּד תִּרְבָּה מִתְחַמֵּת
שָׁמָחָה. וָאוֹבָה לְשָׁמֹחַ וּלְרַקֵּד בְּלִכְדָּה, עד שָׁאוֹבָה לִילְךָ וּלְעַבְרָה
בְּכָל קָוָמָה הַשָּׁמָחָה וְהַרְקוֹדִין, שְׁבָלוֹלָה מְרַמָּה אָבָרִים וּשְׁסִ"ה
בְּיַדְיִן, בִּי הַשָּׁמָחָה הִיא שָׁרֵשׁ נְקַדֵּת בְּלִתְרִינִ"ג מֵצֹות שְׁבַתּוֹרָה
בְּמִזְרָחָה, שְׁבָתּוֹבָב, פְּקוֹדִי יְהֹוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמָחִי לְבָבָי. זְבִינִי בְּרַחְמִיךָ
הַרְבִּים, שְׁבָתּוֹבָב בִּי הַשָּׁמָחָה שֶׁל בְּלִתְגַּדּוֹת טוֹבּוֹת הָאַמְתִּיות
שְׁבָבִי, מִכָּל הַמְּצֹוֹת אֲשֶׁר וּכְתִּנְיִי מְעוֹדָי בְּחַסְדִּיךָ הַגְּדוֹלִים עַד
אֲשֶׁר תַּair הַשָּׁמָחָה בָּאוֹר גְּדוֹלָן גְּפֻלָּא, עד אֲשֶׁר יִתְבְּטָלוּ עַל-

ירידזה החשך והמניעה והדרagna והעצבות של רבי החטאיהם והעונות והപשים העצומים שחתאתי ושותית ושפשתית לפניך מגעורי עד היום הזה. ואם הם רבים ועצומים מאד מאד, עם כל זה מודה טובבה מרבה, ובכחך הנדול אתה יכול להוסף אוור גודול בהשמחה של המצות והנקודות טובות שבין, עד אשר יתגברו על החשך והדרגות והעצבות של רבי העונות שלך, עד שיתבטל הרע לנוبي הטוב, שיתבטלו עצבות העונות בנגד שמחת המצות. ואוכחה לשמה ולרכך הרבה בשמחה של מצוה תמיד, עד שאוכחה לשמחה שלמה באמת, ולהשלים כל קומת השמחה ותרוקדים בשלמות באמת. ועל-ירידזה תוכני ברוחםיך הרבים, להרנות לפניה בכל-עת ולפרט את כל חטאיך בפרט, בפה מלא. ואל ימנعني מזה שום מונע ועכוב, ואל יבלבל אותי מזה שום בלבול, רק חטא מלפרטו לפניך, ואל יבלבל אותי מזה שום בפרוש. ואתה אוכחה להתרדות לפניך באמת ולפרט את החטא בפרט. מלא רחמים, תהיה בעורי. שאוכחה על-ידי והוי דברים לבנות ולהשלים את הדבור בתכליות השלמות. ועל-ירידזה ותעריך הקול העלון ויתאחד עם הדבור ביחד שלם, באפן שירთקנו על-ירידזה כל חטאינו ועוני ופשעינו שחתאתי ושותית ושפשתית לפניך מיום חייתי עד היום הזה, ותמלא כל השמות שפנמתי בשמה הנדרן:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מי ישום לי פה לדבר עתה, לפארש עתה כל שיתתי לפניך, איך לזקחין כמ' עתה לשפה לבני כמ' נוכח פניך יהוה. רבונו של עולם, מלא רחמים, מלפי ואלה,

אליך אַתְפֵלֶל. לִמְרֵני אֵיךְ לְנַצֵּחַ אֹתָה, שְׁתַחֲוִירֵני בַּתְשׁוּבָה
שְׁלֹמָה לְפָנֵיךְ בָּאָמֶת. אָבִי צָוְרִי גּוֹאָלִי, וּפֹרִי, הַצּוֹפָה לְהַטִּיב
אַחֲרִיתִי, עֹורְנִי בְּרַחְמִיךְ הַעֲצּוּמִים וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְדָרְכִּי
עֲצֹתִיךְ חַנְפְּלָאוֹת, שָׁאוּבָה לְהִזְהַרְבֵּתְךָ תְּמִיד. שְׁמָחָה נְפָשָׁה
עַבְדָּךְ בַּי אַלְךְ יְהֹוָה נְפָשִׁי אָשָׁא. חַוקָּנִי וּאַמְצָנִי לְהַתְגִּבֵּר בְּכָל
פָּעָם עַל הַעֲצּוּבּוֹת, לְהַגְּבִיר הַשְּׁמָחָה עַל הַעֲצּוּבּוֹת. וְתַחֲזֵק אֹתָי
בְּכָל מִינִי שְׁמָחוֹת, וְתִשְׁפַּח אֶת נְפָשִׁי בְּכָל דָּרְכִּי הַשְּׁמָחָה אֲשֶׁר
לִמְדוֹ אָוֹתָנוֹ רְבוּתֵינוֹ הַקְדוּשִׁים, בָּאָפָן שָׁאוּבָה לְהִזְהַרְבֵּת
תְּמִיד, וְלֹא אָנֵית אֶת הַעֲצּוּבּוֹת לְהַתְקִרְבָּת אֶלְךָ בְּשָׁוְם אָפָן, וְלֹא יְהִי
שֻׁום כֵּם לְהַעֲצּוּבּוֹת וּהַמְּרָה שְׁחֹרֶת לְטַמְּטָם אֶת לְבִי חַס וּשְׁלוֹם,
וְלֹא לְבָלְבָל אֶת דָּעַתִּי. רַק שָׁאוּבָה לְהַתְגִּבֵּר בְּכָל־עַת בְּשְׁמָחָה
גּוֹדֹלָה וְחַדּוֹה רְבָה, עד שָׁאוּבָה מִתּוֹךְ הַשְּׁמָחָה לְהַרְנוֹdot לְפָנֵיךְ
בְּפָה מְלָא, וְלַשְׁפֵּךְ לְבִי כְּמָים נָכוֹחַ פָּנֵיךְ יְהֹוָה, וְלַפְּרִשָּׁה בְּלִשְׁיָחִתִּי
לְפָנֵיךְ בְּכָל יוֹם בְּלִבְנָשֶׁבֶר וּנְרָבָא בְּרָאוֹי לִי, וְאַחֲרֵךְ תִּכְפַּח אַחֲרֵךְ
אֶל הַשְּׁמָחָה בִּיטָּר שָׂאת וַיְתָר עַז, וְלַחֲרוּבּוֹת בְּשְׁמָחָה יִתְהַרְבֵּת בְּכָל
פָּעָם בְּכָל עַז וּתְעִצְמוֹת, עד שָׁאוּבָה לְשׁוֹב אֶלְיךָ בָּאָמֶת וּלְעַבְדֵךְ
אֹתָךְ תְּמִיד בְּשְׁמָחָה וּבְטוּבָה לְבָבָ מְרֻבָּכָל, בַּי בְּשָׁם קָרְשָׁךְ הַגְּדוֹלָה
וְהַגְּרוֹא בְּטָחַתִּי, שָׁאַתָּה יָכֵל לְעֹזֶר לִי גַם עֲתָה לְהַתְגִּבֵּר בְּשְׁמָחָה
תְּמִיד, אֲגִילָה וְאַשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. אַשְׁמָחָה וְאַעֲלָצָה בְּךָ אַזְמָרָה
שְׁמָךְ עַלְיוֹן. וְתִמְשִׁיךְ עַלְיוֹנוֹ בְּקָרוֹב עַל־יְדֵי טָשִׁים אַדְקָנוֹ בְּמוֹ
חַעֲתִידָה וְהַמּוֹכַנְתָּה לְבָא עַלְיוֹנוֹ בְּקָרוֹב עַל־יְדֵי טָשִׁים אַדְקָנוֹ בְּמוֹ
שְׁבָתוֹב, בַּי בְּשְׁמָחָה תִּצְאֹו וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוֹן הַהְרִים וְהַגְּבוּעָות
יִפְצַחוּ לְפָנֵיכֶם רְנָה וּכְל עַזִּי הַשְּׁדָה יִמְחָאוּ כָּפָ. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ

לְגַאֲלָנוּ, וְתַנְחָם וְתִשְׁמַח אָוֹתֵנוּ וְאַתָּ בֶּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמַהְרָה
בְּצִמְנָנוּ. וַיְקִים מַהְרָה מִקְרָא שְׁבָתוֹב, כִּי נְחָם יְהוָה צִיּוֹן נְחָם בֶּל
חַרְבּוֹתֶיהָ וַיִּשְׁם מִרְבָּרָה בְּעָדוֹן וְעַרְבָּתָה בֶּןְן יְהוָה שְׁשָׁוֹן וְשִׁמְחָה
יִמְצָא בָּה תֹּדֶה וְקוֹל זָמָרָה. אָמֵן וְאָמֵן:

== צ ==

אַהֲלָלה יְהוָה בְּתִי אָזְמָרָה לְאֱלֹהִי בְּעֹזָרִי. רְבָנוֹ שֶׁל עַזְלָם,
עָשָׂה עַמִּי בְּדִרְכֵיכֶד הַגְּפָלָאִים וְחַסְדֵיכֶד הַעֲצּוּמִים, וְתַיה נָא בְּעֹזָרִי
וְהַוְשִׁיעָנִי שָׁאוֹבָה בְּכֶל עַת לְשִׁמְחָה נֶפֶשִׁי הַאֲמָלָה וְהַעֲלוֹבָה מַאֲד
מַאֲד בְּלִי שְׁעוֹר, בְּאֶפְן שָׁאוֹבָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד. כִּי אַתָּה
לְבָד יָדָע אֶת בֶּל הַמְּעָשָׂה אֲשֶׁר נִعְשָׂה תְּחִתָּה הַשְּׁמָשׁ מִיּוֹם בְּרִיאָת
אָדָם הָרָאֵשׁ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֶשְׁר נִعְשָׂה עַתָּה בְּדֹור הַזֶּה. אֶת בֶּל
אֲשֶׁר נִعְשָׂה בְּכָלְלִיּוֹת הַעוֹלָם עַם בְּכֶל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאֶת בֶּל
אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַמִּי הָעַנִּי וְהָאָבִינוֹן, הַדָּל וְהַגְּשָׁתָה, הַחֹטָא וְהַפְּנוּם,
הַפּוֹשָׁע וְהַחִיב מַאֲד, הַאֲכֹר עַל עַצְמוֹ בָּזָה. אֶת בֶּל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַם
נִשְׁמָתִי וּרוֹחִי וּנֶפֶשִׁי מִיּוֹם שְׁנָאָצֵל וּנוּכָרָאוּ וּנוּצָרוּ וּנוּעָשָׂו, עַד אֲשֶׁר
גַּמְשָׁבוּ לְתוֹךְ הַגּוֹפִים שְׁנַתְגַּלְגָּלוּ בָּהֶם בְּכֶל הַגְּלֻגּוֹלִים שְׁעַבְרוּ
עֲלֵיכֶם, עַד אֲשֶׁר בָּאוּ בְּתוֹךְ גּוֹפֵי הַזֶּה הַמְּגַשֵּׁם, הַחֹטָא וְהַפְּנוּם
מַאֲד. אֶת בֶּל אֲשֶׁר עַבְרָ עַל מִיּוֹם הַזְּבָרָן שֶׁל הַזָּקָן הַעֲלִיוֹן שְׁוֹכֵר
לְאוֹ בְּלוּם וְכֶל אֲשֶׁר עַבְרָ עַל בִּימֵי הַזְּבָרָן שֶׁל שָׁאָר הַזְּקָנִים
הַקְּדוֹשִׁים הַזּוֹכְרִים הַמְּרָאָה וְהַטּוּם וְהַרִּיתָם, וְהַחֲכָמִים שַׁהְמַצִּיאוּ
אֶת הַגְּרָעִין, וּבָעַת שְׁהַזְּלִיכְוּ הַגְּרָעִין לְטֻעַ הַפְּרִי, וּבָעַת שְׁהַתְּחִילָה
הַפְּרִי לְהַתְּהִוָּת וְלַחֲרַקְתָּם, וּבָעַת שְׁהָהִרְתָּה הַגָּר דּוֹלָק, וּבָעַת שְׁחַתְכָו
הַפְּרִי מִן הַאִילָן, אֲשֶׁר אַתָּה לְבָד יָדָע הַפְּרוֹשׁ שֶׁל אַלְוּ הַדְּבָרִים.

ואת כל אשר נעשה עמי בימים ההם, ואת כל אשר נעשה עמי אחר כך עד היום הזה, ואת כל אשר עשית טוב ורע, את כל אשר עברתי ונגמתי בשוגן ובمزיד באנס וברazon בכל יום. ואת כל מה שזוכיתני ברחמיך, לחתוף אליה נקודות טובות בימים הרים האלה שעברו עלי מудה עד היום הזה. ועתה אתרי כל הבא עלי, ואחרי כל מה שעשית אם טוב ואם רע, הורני ולפנני עתה תדריך והנחייב והשביל האמת, אפילו שאזקה לשוב בתשובה שלמה באמת מעטה על כל פנים:

רבונו של עולם, חפין חס, מלא רחמים, הצופה לרשות וחפין בהצדקה, הרן את כל אדם לכף זכות תמיד רב חסד ומרבה להטיב, המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. עוזני וזבני תדריך האמת, אפילו שאזקה גם עתה לחפש ולבקש ולמצא כי זכות נקודות טובות ולדורן את עצמי לכף זכות תמיד, ואפילו שאזקה לשמה את עצמי בכל-עת ולכנס בכה זכות באמת, ולזכות על-ידך זה לתשובה שלמה באמת ולהתפלל על-ידך זה בכוונה גדולה בחירות והתלהבות ובשמחה רבה ותודה גדולה ועצומה, ואזקה לךים באמת מקרא שכותב, אומרה לאלהי בעודי:

רבונו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכל ותקוה ופתחון פה לדבר לפניו, כי אם על-ידי תדריך הקדוש והנורא והנשגב והנפלא הזה שגלו רבודינו וברונם לברכה בפסוק, אומרה לאלהי בעודי. כי אתה יודע את גדל עצם ורבוי קלוקלי, את מרירות דמיונות באבאים אונשים של עונתי העזומים והכבדים מאד במחות ובמויות ואיכות, אשר במעט במעט לא

היה תקווה חס ושלום, כי מכה רג'ל ועד ראש אין בי מותם, פצע וחפירה ומכה טרייה. אבל אתה הוחרתנו שאיריך האדם לחפש ולבקש ולמצוא בעצמו נקדות טובות ולשמה את נפשו ולבלוי לפל בדעתו, מכל שכן שלא ליאש את עצמו חס ושלום בשום אפן בעולם, על כן עזרני ובני וחוורני תדרך לזכות ליה באמת, שאזוכה בכל-עת אשר ירצו להתגבר עלי חס ושלום עצבות ומרה שחורה ונונן ואנחתה, על-ידי עונותיו ופשעי הרבים והעוצמים מאד, וירצו להחליש את דעתו ו לרשל את ידי באלו אפס תקוה חס ושלום, שתעוזרني ותושיעני בחסידיך הרבהים והגדולים, להתגבר עליהם בכל עז ותעצומות ולבלי לפל בדעתו בשום אפן בעולם, רק להתחזק ולהתגבר בכל הכחות לחפש ולעוזן ולבקש ולמצא כי זכות ונקדות טובות שזכית לעשות מעורי עד היום הזה. כי באמת גם בעצם פחיתותנו ושפלהותנו ובעצם רבוי פגמינו, אף על-פיין חסידך גבר עליינו, ובכיתנו ברחמיך בכל-עת לחטא בכל פעם איזה מצות ומעשים טובים. וכי אשר אתה משבח ומחיב ומחיב את בנסת ישראל בಗנותם ושפלהם, בפלח הרמן רקהה, אפלו פושעי ישראל מלאים מצות ברמן. ואם גם המצוות בעצמן שאנו עושין הם מלאים פסלת, פניות ומחשובות ורות ובלבולים, ועודין לא עשינו מעולם שום מצוה בשלמות, אף על-פיין, אי אפשר שלא יהיה בהם איזה נקדות טובות, כי בכל מצוה ומזכה שזכה כל אחד ואחד לעשות לפעם, הן ציצית או תפlein, או קבלת שבחות וימים טובים, או איזה צדקה ונגילות חסד, והתקאות מאכילות אסורת, וכי וכי, והוא ייש בכל מצוה

ומעשרה טוב איזה נקודה טובה על כל פנים. ועל ידי אלו הנקודות טובות ראוי לנו לשמה כל ימינו לעולם, אפילו בעצם גורויותינו, מה שזכהנו לגרם נחתרות לפניך באיזה נקודות טובות שזכהנו כל ימי חיינו. ועל ידי זה נזכה לך כוח באמת, ולשם את נשנו תמיד, באפן שנoba לשוב בתשובה שלמה באמת על ידיך. כי אני מאמין באמונה שלמה שעלייך לךך וצנור החסד הנפלא הזה, יש תקוות גם לי, ואלו לכל פושעי ישראל הגורעים מאד, לזכות מעתה לתשובה שלמה באמת ולהיות בשמחה תמיד:

ו贊ני ברוחך הרבה רabbim לדון את כל בני אדם לכוף זכות תמיד, ואפילו בשאנני רוזה רשע גמור, אף עלי פיריכן אחפש ואבקש, עד שאמצא בו גם בן נקודות טובות, עד שאזכה לדונו לכוף זכות ולהבניסו בכוף זכות באמת, ולהשיבו בתשובה שלמה באמת על ידיך. רבונו של עולם, בזוכות וכח הצדיקים האמתיים המליצים טוב על ישראל תמיד, הטעסקים וטוריחים בכל מקום להחפש ולהחרר ולמצוא זכות וטוב בכל אחד בישראל, ואףו בהגרוע שבגרועים, בזוכותם וכחם זכנו גם כן לבא זה באמת:

ויתנו להתקרב להצדיקים האמתיים האלו, העוסקים בזה תמיד, להחפש ולבקש ולמצוא נקודות טובות בכל אחד ואחד בישראל, ואףו בפושעי ישראל, בכלם מתחשים ומוציאים בחכמה נקודות טובות, מלקטים ומקבצים אותם אחת לאחת למצא חשבון ומכניסים גם אותם בכוף זכות, ובונם מהם בנינים דרך נפלאים ונוראים, ומעלים לפניך שעשועים גודלים שלא

עַלְיוֹ לְפָנֶיךָ מִימּוֹת עוֹלָם, וַיְזִכֵּן לְעַשׂוֹת יְמִירֹות וְגִנּוֹנִים קְדוּשִׁים
עַל־יְדֵי קְבּוֹן הַטוֹב הַזֶּה מִפְקּוּדָה אֲלָה. רְבָנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶא
רְחַמִּים, וַיְבִנֵו לְהַתְּקִרְבָּה לְאַדִיקִים הָאָלוֹן, וַיְבִנֵו לְהַכְלֵל בָּהֶם וְלִשְׁמֹעַ
תְּפִלּוֹת נְקֻדּוֹשָׁה שֶׁל צָדִיקִים נְרוֹאִים הָאָלוֹן, אֲשֶׁר רַק הַם יוֹדְעִים
לְהַתְּפִלָּל בְּשִׁבְיל בָּלְיִשְׂרָאֵל, וְלִירַד לְפָנֵי הַתְּבָה לְהַזִּיאָה אֲתָה
שָׁרַבִּים יְדֵי חֹבֶתָן, לְקַבֵּץ בָּל הַטוֹב וּבָל הַגְּנֻחוֹת טוֹבּוֹת מִכֶּל
אֲחָר וְאֲחָר מִהְמַתְּפִלְלִין, וְלַהֲתִפְלֵל עַם בָּל הַטוֹב הַזֶּה לְפָנֶיךָ מֶלֶא
רְחַמִּים, וְלַהֲפִךְ מִדְתַּת הַדָּין לְמִדְתַּת הַרְחַמִּים. וַיְבִנֵו בְּחַסְדֵךְ הַגְּדוּלִים
וְרְחַמִּיךָ הַעֲצּוּמִים, שְׁנִיהָה נְכָלִים בְּתְפִלּוֹת הַצָּדִיקִים הָאָלוֹן, וְהָם
יַתְּפִלּוּ בְּעָדָנוּ תִּמְיד. וְאֶל יְתַנוּ דָמֵי לְךָ, עַד אֲשֶׁר תַּרְחַם גַּם עַלְינוּ
עַל בָּל אֲחָר וְאֲחָר, וְתַאֲסִפֵּנוּ אֶלְיךָ הַבִּיתָה, וְתַבְנִיסֵּנוּ לְכָפֵר זִכּוֹת
בְּאֶמֶת, וְתִשְׁמַח אֶת נְפָשָׁנוּ תִּמְיהָ, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת, מַעַתָּה וְעד עוֹלָם:

וּבָכֵן תַרְחַם עַלְינוּ וְעַל זְרַעַנוּ וְעַל בָּל זָרָע עַמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל,
וַתְּנַנֵּן וְתִשְׁמַר וְתִצְּיל אֶת בָּל יְלִדי עַמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִן בָּל הַכְּתוֹת
הַרְוּתָה שֶׁל הַחֲכָמִים לְהַרְעָע, הַמְתַפְּשָׁטִים עַתָּה בְּעוֹלָם בְּעֻזּוֹתֵינוּ
שָׁרַבִּים, כִּאֲשֶׁר אָתָה יְדֻעָתָה. הַן מִכְתּוֹת הַאֲפִיקּוֹרִים הַעוֹסְקִים
בְּחַכּוֹמֹת חִיצּוֹנִיות וְלִשְׁזֹן עַלְגִּים שֶׁל הַעֲבוּום, הַמְתַגְּבִּרים בְּכָל־
עַת לְחַנֵּךְ נָעָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶכְיכֶם הַרְעִים וְהַמְּרִים, לְהַרְחִיקִים
מַלְמֹוד תֹּרֶה שְׁבָעֵל פָּה, וְלִבְלֵי לְלִמּוֹד כִּי אִם תַּנְנַךְ עַם חַכְמָת
הַדְּקָרוֹק, וְגַם זה רַק שְׁעָה מוֹעֵטָה בַּיּוֹם, וְלִבְלֵות עַקְרָה חִזְמָן עַל לְמוֹד
חַכּוֹמֹת חִיצּוֹנִיות וְלִשְׁזֹנּוֹת הַעוֹזְקִים אֶת הָאָדָם מִשְׁנִי עוֹלָמוֹת.
אוֹי לְעִינִים שְׁכָךְ רֹזְאוֹת, אוֹי לְאָזְנוֹים שְׁכָךְ שׂוֹמְעוֹת. וְהַן מִשְׁאָר

בהתות של חכמים בעיניהם, המתלוֹצִים מהתמיימים בדרכיהם, העוסקים בעבודת יהוה ובתורתו בפשיות בתמיינותם, חכמותם של הבעל, באשר הורו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגנים ופורים רשות לרוגלים, להთות אותך מני דרך היישר והכבוד מפבר, לבנות מלכם חכמות של שנות וליאנות, לבבב ולחתילש חס ושלום, דעת התמיימים והישראלים בלבותם. יהוה אלהים, אתה ירעע את כל זה, פפה וכפה מזיקים לעוברתך חכמותיכאלנו. רחם علينا ועל ערנו ועל כל צרע עמק בית-ישראל, ושמר והצל כל ילדי עמק בית-ישראל מכל הפתות הרעות האלה, שלא יתפסו בראשתם בימי געריהם. ותעוז ותגוננו ותשיע לנו בכל-עת, ותורנו ותלמדנו תמיד שנזקה לידך איך להתנתק עם בניינו וערנו מתקנותם, איך לשטרם ולמלט נפשם מן הפתות הרעות האלה, ולהנכם לטובה בדרכיך הקדושים והאמתאים, שיילכו בדרך היישר והאמת, בתמיונות ופשיות כרצונך הטוב באמת, באשר קבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים. ונזכה להודיע לכל בניינו ודורותינו הבאים אחרינו, וכל דורות צרע ישראל, את כל מעשי יהוה הנadol, אשר עשית עמננו מימי אבותינו עד הנה בכל דור ודור, למען יידעו דור אחרון בניים יולדו יקמו ויספרו לבנייהם. ונזכה لكمם בשלמות מקרא שבתוב, והודעתם לבנייך ולבני בנייך. להודיע להם קדשת אמונהנתנו הקדושה והטהורה והתמייה. ותרחם על כל ילדי עמק בית-ישראל מתקנותם, שיוכבו לקבל הבעל פיהם שאין בו חטא מהמשבנות הקדושים של האדיקים האמתיים, אשר כל אחד

לְקוֹטִי תֶּפֶלּוֹת תַּקְצָא

וְאֶחָד בָּזָה מִשְׁבֵּן קָדוֹשׁ, אֲשֶׁר מִשְׁם מִקְבָּלִים הַתִּינּוֹקּוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹן הַכֹּלֶל פִּيهֶם הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין בּוֹ חֶטְא. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, אָתָה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַמְעָשָׂה, אֲשֶׁר נָعַשָּׂה עַכְשִׁיו בְּעוֹלָם בְּהוֹרוֹת הַלְלוּ בְּעַנְנֵין הַתִּינּוֹקּוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹן, אֲשֶׁר כָּל הַעוֹלָם אִינוֹ מַתְקִים אֶלָּא עַל הַכֹּל פִּيهֶם הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין בּוֹ חֶטְא, וּרְבִים קָמִים עַלְיהֶם לְכַלְּבֵל וּלְקַלְּקֵל חַס וּשְׁלוֹם, הַכֹּל פִּيهֶם הַקָּדוֹשׁ מְגֻעוּרִיהם עַל־יִדִּי חַכְמָתָם הַרְעוֹת. רְחִים עַלְיהֶם וּעַלְינוּ לְמַעַן, וְהַגּוֹן בְּעַדְיהֶם וּשְׁמָרָם וְהַצִּילָם מִכָּל מִינִי חַנּוּכִים הַרְעוֹת שֶׁל כָּל מִינִי דָּرְכִים שֶׁאֵינָם יִשְׁרִים בְּעַנִּיכָה. אָתָה יְהוָה תִּשְׁמַרְתִּי תְּצִרְנוּ מִן הַדָּזֵר וּלְעוֹלָם. חִמֵּל עַל פְּלִיטָה יְלִדי עַמּוֹךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְנוּ עַל מָה לְהַשְׁעֵן בַּיְם עַל זְכוֹת הַכֹּל פִּيهֶם הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין בּוֹ חֶטְא. רְחִים עַלְיהֶם וּעַלְינוּ, שִׁזְׁוּכוֹ כָּל יְלִדי עַמּוֹךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, שְׁבֵל אֶחָד וְאֶחָד יִקְבְּלֵל הַכֹּל פִּוי שֶׁאֵין בּוֹ חֶטְא, מִהַּמְשֵׁבֵן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצָּדִיק הַאֱמָת הַשִּׁיחָ אֶלְיוֹ בְּפִי שָׁרֵשׁ גְּשָׁמָתוֹ, בָּאָפֵן שִׁזְׁוּכוֹ עַל־יָדוֹ לִילֵךְ וְלִהְתַּחַנֵּךְ בְּעֲבוּדָת הַשֵּׁם יְתִבְרָה, וְלִכְנָס בְּתֹוֹרַת יְהוָה בְּאֶמֶת, שִׁזְׁוּכוֹ לִלְמֹד תָּزָרָה לְשָׁמָה וּלְהָנוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְלִילָה. וְתִפְתַּח אֶת לְבָם בְּתַלְמוֹד תֹּרְתָּה, וְתַתְנוּ לָהֶם בִּינָה בְּלִבָּם לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשָׁמָעַ לִלְמֹד וּלְלִמְדֹר לְשָׁמָר וּלְעַשְׂוֹת וּלְקִים אֶת כָּל דָּבְרֵי תֹּרְתָּה בְּאֶחָדָה, וְהָאָרֶן עַינֵּיהֶם בְּתֹוֹרְתָּה וּרְבֵקָה לִפְנֵים בְּמִצּוֹתִיךְ. וְתַאֲרִיךְ יִמְחַיָּהּ וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְגָנְעִים, וְתַהְיהֵי עַפְתָּהּ תָּמִיד, וְתַעֲזֹרְתָּהּ וְתַוְשִׁיעָהּ שִׁזְׁוּכוֹ לְעַבְדָּךְ בְּאֶמֶת כָּל עַולְם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, מֶלֶא רְחִמים, יוֹדֵעַ תְּעוּלּוֹמֹת, זָבֵנוּ לְפַעַל בְּקַשְׁתָּנוּ בְּרְחִמים אֶצְלָהּ, בְּזָכוֹת וּכְחָה הַצָּדִיק־אֱמָת הַגְּדוֹלִים

במ�לה, העוסקים לדון את כל העולם לכה ווכות תפיד, ולהפוך ולבקש ולמצוא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אףו בהגראע שברגראעים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניה להמתיק ולבטל כל הריגים שבעולם, אשר אלו הצדיקים רואים ומビינים כל הבדיקות בכלל ובפרט שיש בענין התינוקות של בית רבן. כי אם רואין היכן התינוקות קורין, ומאייה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק חבל פיו שאין בו חטא, וכמה וכמה מקבלים ממנה, וכל הבדיקות שיש בזה, וההור שיצא מהם עד הסוף. בוגרות וכח אלו הצדיקים עוזר והושיע לנו ולכל ילדי עמק בית-ישראל, זכינו לפעל כל מה שבקשנו מלפניה, ומלא משאלותינו לטובה ברוחמים:

מֹרְאָה רעלמא כלא, זכני לבנים באמת לכה ווכות, באפן שאזכה מעטה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת. זכני בזכות כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובזכותם כל הצדיקים האמתיים שבדור הזה, וערני והושיעני ולמדני והורני בכל-עת עצות אמותיות, באפן שאזכה לשמה את נפשי בכלל-עת על-ידי דרכיו התורה הזאת ולבלי להגיה את העצבות והמרה שחורה לבנים בי ולא לגע בי כלל, רק אזכה להיות בשמה תפיד באמת בכל לב ונפש, ותתן שמה לבני על-ידי דרכיו התורה הזאת. ואזכה להיות אך שמה תפיד על-ידי כל גנאה ונאה טובה שזכית מעיר עד חום זהה לנגרם אייה נתה רום לפניה. ותערני ותלמדני דעת התבוננה, באפן שאזכה זהה לשמה נפשות עמק ישראל בכלל-

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת צָא תַּקְצִינָה

עת וילדונם לכה נוכות תמיד, עד שיזופו בולם לשוב אליו באמת
ובשמחה, ויקים מהר מקרא שכחוב, ונתקתי לכם לב חדש ורוח
חדש אתון בקרבתם והסירותי את לב האבן מברשותם ונתקתי
לכם לב בשער. ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם. ונזוכה לעבד את יהוה בשמחה ולבא לפניו ברננה,
ויקים מקרא שכחוב ישמח ישראל בעשוי בני ציון יגilio במלכם.
ונאמר, אשירה ליהוה בחמי אופרה לאלהי בעוד. יערכ עליו
שייחי אנכי אשמה ביהוה. יתמו חטאיכם מן הארץ ורשעים עוד
איןם ברכיכי נפשי את יהוה הלויה:

== צא ==

לו' אדר הילולא דמasha רבינו ע"ה

יהי רצון מלפנייך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכני להתרבק
בתורתך הקדושה, ותפתח את לבך ודרעתך עד שאזכה לשמע
וילחביין היטב בלבי את כל דברי תורה הקדושה והטהורה
והתמייה, המשيبة נפש ומחביבת פתי ומשחת לב ומAIRת
עינים ועומרת לעד ואזכרנו יהדו. ואזוכה להרגיש היטב נפלאות
בעימת ערבת מתקת חדשיה תורה הקדושים והנוראים מאד
שיגלו כל הצדים האמתיים, המחיין כל העולמות. ואזוכה
להנות ולהתענג על יהוה ברכרי תורה הקדושה, עד אשר אקוז
ואמאמ בתי עולם הזה ובתאותיו והבלוי, ויתבטלו כל חיי עולם
זה אצלי לגמרי עלי ידי עצם ההנאה והתענג והשעושע שאזכה
להנות ולהתענג מרכרי תורה הקדושה והנוראה, אשר כל
הבריה חיים וקימים נאמנים ונחמדים לעד. ונحمدים מזhab ומפו

רַב וּמְתֻוקִים מִדְבָשׁ וַנֶּפֶת צוֹפִים. כִּי בָּאֲמָת מַרְחֹק נְרָאָה לֵי בְּרוּתִי גַּעַמְתָה עַמְקוֹת דָּבָרִי תּוֹرְתָה, אֲשֶׁר כֵּל דָבָר וְדָבָר עוֹלָה עד אֵין סָוף וַיַּוְרֵד עד אֵין תְּכִלִית וּמַקְשֵר וּמַחְבֵר וּכְזַלְלֵל כֵּל הַעוֹלָמוֹת יְהָה, וַיַּוְתֵן עַצּוֹת נְפָלוֹת לְכֵל דָבָר מַעַלָה וְדָרִי מַפְתָה אֲיךָ לִפְנֵות לְהַבֵּר אֹתָךְ תְּתִבְרָךְ, וַיַּהַתְדִבְקָךְ בְּאַמְתָה. מַה גַּדְלָו מַעַשָּׂךְ יְהָוָה מֵאָדָם עַמְקוֹן מַחְשָׁבוֹתִיךְ. וְאֵם קַיְנוּ זָכִים לְשָׁמָע וַיַּהַטּוּת אַגְנִינוּ וְלַבְנֵנוּ חַיְטָב לְדָבָר אֲחֵר מַתְוֹרָתָךְ הַקְדוֹשָה, אֲשֶׁר גַּלְיתָ לְנוּ עַל-יִדְךָ מַשָּׁה עַבְךָ, וְעַל-יִדְךָ בְּלַחְזִיקִים הַאֲמָתִים שַׁחַיו בְּכֵל דָוָר וְדָוָר עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הַיְנוּ מַתְבָּטְלִים לְגַמְרִי. אֲךְ בְּעֻזּוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֵין אָנוּ זָכִים לְהַבְנִים הַדְּעָת בְּלֵב וְלַבְטֵל מְאוֹת חַלְבָעַלְיִדְרִיזָה, כִּי לַבְנֵנוּ מַלְאָא מַחְשָׁבוֹת חַווֹז, תְּאוּות וּבְלַבְולִים וּהַרְחֹורִים וּעַקְמִימִות שְׁבָלָב, עַד אֲשֶׁר לַבְנֵנוּ רְחוֹק מֵאָדָם מִדָּבָרִי תּוֹרָתָךְ הַקְדוֹשָה, עַל כֵּן אֵין אָנוּ מַרְגִּישִׁין גַּעַמְוֹת מַתִּיקּוֹת אִמְרֹתָתָךְ הַתְּהָווִים. אֵין אָדוֹן יְחִיד, הַמְלָפֶר תּוֹרָה לְעַמוֹ יְשָׁרָאל, רְחָם עַלְינוּ לְמַעַן שְׁמָה, וַתַּפְתַח לַבְנֵנוּ בַתְלּוֹד תּוֹרָתָךְ. וַיַּבְנֵנוּ שְׁנִידְבָקָ לַבְנֵנוּ בָּאֲמָת בְּדָבָרִי תּוֹרָתָךְ הַקְדוֹשָה, עַד שְׁגֹזֶה לְהַנּוֹת וְלַהֲתֹעֵג מֵאָדָם מִדָּבָרִי תּוֹרָתָךְ הַקְדוֹשָה, עַד שִׁיחָה נְמָאָס אֲצַלְנוּ עַל-יִדְרִיזָה כֵּל חַי עֲלָם הַזֶּה וַתְּאֹוֹתֵינוּ וְהַבְּלֵי. וַיַּוְתַּחַתְּנָה לְחַיִים טָזִיכִים וְאַרְכִיכִים בָּאֲמָת לַחַדְבָק בְּכָךְ וּבְתּוֹרָתָךְ וּבְמִזְוֹתִיךְ הַקְדוֹשִׁים לְעוֹלָם וְעַד, וְלֹא גַּסּוּר מַרְצָוֹנָךְ יְמִין וּשְׁמָאל. הַעֲרָב נָא יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דָבָרִי תּוֹרָתָךְ בְּפִינוּ וְגַהְיהָ אֲנָחָנוּ וְצָאָצָאִינוּ וְצָאָצָאִי עַמְךָ בֵּית יְשָׁרָאל בְּלָנוּ יְזָעִינָה שְׁמָךְ וּלְוֹמָדִי תּוֹרָתָךְ לְשָׁמָה, עַד אֲשֶׁר נַזְחֵחַ לְחַזּוֹת בְּנָעַם יְהָוָה וְלַבְקֵר בְּהַיכְלֹלֹ מַעֲתָה וְעַד עַולָם, אַמְןָ סָלה:

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת צָב תְּקִצָּה

== צָב ==

טוֹב וּמְטִיב לְפָלֵל, אֲשֶׁר בְּרָאָתָּה הָעוֹלָם בְּשִׁבְיל לְגַלּוֹת טוֹבָךְ וִרְחַמְנוֹתָה, וּמְרַב טוֹבָךְ הָאִמְתִּי וְהַנְּצִחִי אֲשֶׁר חִפְצָת לְגַלּוֹת לְבָרִיאוֹתֶיךָ, נִתְּתַּת בְּנֵו אֶת הַיּוֹצֵר הָרָע בְּדִי לְהַכְנִיעָו וְלְשִׁבְרוֹ, בְּדִי לִזְכוֹת עַל-יְדֵיכֶךָ לְכָל טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי. בַּי דַעַתך שְׁגַבָּה מְאֹד, וִידְעַת אֲשֶׁר אֵין אָפְשָׁר לְגַלּוֹת טוֹבָךְ לְבָרִיאוֹתֶיךָ בַּי אִם עַל-יְדִי שִׁיחָה כִּיה הַבְּחִירָה לְאָדָם עַל-יְדִי שְׁנֵי הַיּוֹצְרִין שְׁנַתְּתָה בָּו, יִצְרָא טוֹב וַיִּצְרָר הָרָע. וְלֹאֲשֶׁר טוֹבָךְ וְהַשְׁגַת אִמְתָתָךְ עַוְלָה עַד אֵין סֻוֹף, וְאַתָּה חִפְזֵין שְׁגַבָּג אֶתְכָה בַּתְּכִלִית מִדְרָגָה הַעַלְיוֹנָה, עַל בָּן הַגְּדָלָת וְהַרְבָּית בְּכָחוֹת הַיּוֹצֵר הָרָע בַּמְעֵט בְּלִי שְׁעוֹר. וְנִתְּתַת לוֹ כַּמְּלָחִית וְלִמְנָעָה וּלְפָתָות בְּכָל דָרְגָא וְדָרְגָא, בְּדִי שְׁנַתְּגַבָּר בְּכָל פָעָם לְשׁוֹבְרוֹ בְּכָל דָרְגָא וְדָרְגָא וּבְכָל בְּחִינָה וּבְחִינָה, בְּדִי לְהַשְׁגִּינָה אִמְתָת אֶלְחָותֶךָ בְּשְׁלָמוֹת נְדוּל בְּיוֹתֶר בְּכָל פָעָם, בְּמִדרָגָה לְמַעַלָה מִמִּדְרָגָה, בַּי גַבְּהָ מַעַל גַבְּהָ שׁוֹמֵר וּגְבוֹהִים עַלְיָהֶם. בַּי מְעָצָם טוֹבָךְ הַגְּעַלָה וְהַגְּשָׁגָב, אַתָּה חִפְזֵין לְהַיִטְבָּעָמָנוּ בְּכָל הַטּוֹב שְׁבָכָל הָעוֹלָמוֹת בַּתְּכִלִית הַמַּעֲלָה שְׁאַיִן מַעֲלָה אַחֲרָיו. וְאַתָּה יוֹדֵע שֶׁאֵי אָפְשָׁר לְהַשְׁגִּינָה הַטּוֹב הָאִמְתִּי שְׁבָכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, בַּי אִם עַל-יְדִי שְׁבִירָת הַבָּחָה הַמּוֹגָע וְהַפְּסִית וְהַמְּרִידָת שַׁהֲוָא הַיּוֹצֵר הָרָע שְׁבָכָל מִדְרָגָא וּמִדְרָגָא, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וּכְרוֹנָם לְבָרֶכה, בְּכָל הַאֲדוֹל מִחְבָּרוֹ יָצַרְוּ נְדוּל מִפְנֵנוֹ. וּבְעֻזּוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבְשִׁטוֹתֵינוּ דַעַתֵּינוּ הַפְּחוֹתָה, לֹא דִי שְׁלָא הַתְּגַבְּרָתִי לְשׁוֹבְרוֹ בְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, אָפְנַם הַתְּגִרָה בַּי בְּיוֹתֶר מִגְעוֹרִי, עַד אֲשֶׁר נִתְפְּסָתִי בְּתוֹא מִכְמָר, נִתְנַנִּי יְהֹוָה בַּיְדֵי לֹא אָוֶל קּוֹם. וְכָל מָה שָׁאַנְיָה רֹצֶחָה לְפָעָם

לחדר ליצאת בחרוט השערה מתחת ידו, הוא מתרננה ומתרגuber כי ביותר, וכן היה כפה פעים בעלי שעור, עד אשר בשל כה הסבל, צמתו בבדור תני וידיו אבן כי. מה אומר מה אתה און, מה אומר מה אמר מה אצטדק. אייבכה אפצה פה ואיך אשא עין עתה עתה, אשר המשכתי עלי את היצור הרע בעונותי הרבהם ובפשעי העזומים, או מה היה לי, או מה היה לי, רבונו של עולם, רבונו של עולם, טוב ומטיב לכל תמיד בכל-עת ורגע, אשר טובך ור חמיך אין נפקאים לעולם בשום עת ורגע. אתה יודע גדר תקף הדיןיהם הרוצחים להתגבר עלי בכל פעם חס ושלום, כי כלם מתרננים ומתהננים באיש היישראלי, על אשר לבו בוער תמיד להשם יתברך, וחדרת חתירה בכל פעם לשוב אליך ולהכיר אותה באלמת. ובכל פעם ובכל-עת ורגע שהוא מתעורר את עצמו באיזה תנעה לעסוק בה, הם מוספים שנא אותו, ומתרננים ומתרגברים ומתקטרנים בנגדו, כאשר אתה ירעטה, לו לא רחמייך וחסדייך ולולי כה אבותינו ורבותינו הצדיקים הנוראים המងינים עלינו, כבר אבדנו בענינו. אתה יודע חלישות בחי וקשיות ערפי ושות דעת. עתה אבי שבשים, חומל הלים, המבקש את הנדרפים, למזרני והזוני בפה יזבח נער במוני, מלא עונות במוני, חלוש כה במוני, למצא הרך ונתייב ועזה איך להתחזק בנגד כל מיini היצרים רעים בכל פעם. איך להתחכם בחכמה אמתית ולחדר בחרוט בכל מיini החרבות, בכל-עת ועת ובכל דרגא ורגע, בכל מיini עליות וירידות שבעולם, להאריך אפי ולמשל ברוחי ולכ发声 את יצרי, אפילו שאזקה להכנייע ולשבר

לקוטי

צב

תפלות

תקצז

וליבטל כל מניין יצירין רעים ובכל מניין כחوت המונעים מעבודתך
ואמתתך, למן אופה לילך בדריכיך הקדושים, לסור מרע
ולעשות הטוב בעניך תמייה. רבונו של עולם, רבונו של עולם,
רבונו דעלמא בלא, לעלה מן בלא ולית לעלה מנה, אשר אפלו
כתר עליון אוכמא הוא לנבה. וטובך הנדול מרים ומגשא על
כל רום מדרגות הקדשות. אתה בל' טוב בעצמך בלי שום
 אחיזת הדין בלא. אפלו הדין הקדוש והטהור, אתה מרים ומגשא
 מפנו בתכליות החרומות בך נפלא ונורא, אשר אי אפשר
 להשינו, איך אתה בעצמך מתחה את כל הדינים, מתכליות בראש
 העליון של הדין הקדוש והנורא עד סוף השתלשלות הדינים, עד
 שמשתלשל וגאחו מכם הנסיכים והפסלת הגמור וכי. ואתה מתחה
 את בלם, אשר מאלו הדינים נאחים כל היצרים הרעים שבבל
 המדרגות, מתכליות דיווטה התחזונה עד תכליות מדרכה העליונה
 עד בתר עליון, שהוא סוד שרש היצר הרע של האדים הנדולים
 מאייך הקדושים והנוראים. ובכלם מקבלים חיות מפה, ובכל ערך
 לא ירימו את ידים ואת רגליים, ואין להם שום כח וחיות כל שהוא
 כי אם מפק בלבד, כי אתה מתחה את בלם. ואף על פי כן אתה
 מרים ומגשא בתכליות החרומות והבהיר מל שרש הדינים
 הקדושים שבבל העולמות הקדושים בתכליות חקירה, כי אתה
 טוב באמת בתכליות הטוב בלי שום אחיזת הדין בלא, וכי יבין
 דברי פלאותך:

ובכן בכל טובך העליון האמתי, ובכל האדים הנדולים
 הקדושים והנוראים אשר זכו להשיג טובך האמתי, ולהודיע

ולגלוות טובך לבריותיך שאינו נפסק לעולם אפלו אם עשינו מה שעשינו במו שכתוב, חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמים. בכם הנורול אני נשען עדין להקחות את שני ולסמא את עיני ולקשר את נופי ואבראי, ולפתח את פי לך אליך עדין מפקום שאני שם עתה, ולעפות לישועתך עדין, ולבלי ליאש את עצמי משום דרכא קדושה שבעולם בשום אופן, ולפרוש בפי ולשתח ידי אליך עדין, אולי ישתר לי יהוה ולא אורה, אולי יחוס אולי ירחם:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, למני עתה מה לו מר לפניך, למני עתה דרך התיים, דרך כתשובה האמתית לסקל חילוש-כחת, חולש עזה במוני. למני עתה עזה אמתית. שאוכה לקימה, באפן שאשוב אליך מהירה באמת. למני עתה הדרך והגטיב והשביל בנשימות ורוחניות, באפן שאוכה בכל עת ועת להתגבר בגנד הייזר הרע ותמניעת והמעבב והמלבל באotta העת, באotta המדרגה בפי מה שהוא בעליה או בירידה, כאשר אתה בלבד יידע בכמה וכמה אלפיים ורבבות עניינים מניעות והכבדות ופתויים והסתות והתגורות שמתגירה ומתרגבר בגנדי בכל יום ובכל עת מחרש, במו שאמרו רבותינו וברוזם לברכה, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עלייו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידיו. רחם עלי למן שמה, כי רבו מבאובי וצרות לבבי, ארות לבבי הרחיבו מאד מאד בלי שעור:

עזרני והושענני זובני להיות עקשן גדור בעבודת יהוה, ועל בקהלוני רעוני ולא יוכל שבר שבעולם להפיל אותה בראתי חס ושלום, או להרחק את חס ושלום מאתה, אפלו אם יהוה

תקצט תפלות ל��וטי צב

מה שיחיה חס ושלום, אפלו אם יעבר עלי מה חס ושלום. ואחיה חוק ואמץ בראתי לבלי להסתבל כלל על הנסיבות הטורדות הרוצחים להחליש דעתך ולהפיל אותה בראתי חס ושלום, אבל אפס תקוה חלילה, מלחמת שאני רואה שעוברים ימים ושנים ועדין אני רוחק מהקדשה מאד מאד, וחטאיהם ועונתם ופשעים נתוספים בכל פעם רחמנא ליאצלו מעטה. הן על כל אלה לא אסתבל ולא אביט כלל לשוב ולסוג מאחריך חס ושלום מלחמת זה חלילה, רק אובה להוכיח עצמי בך ובתורתך הקדושה בכל עת תמיד בכל מה שאוכל, בכל נקודה ונקודה טבה שנמצא بي. ולשם זאת עצמי בכל עת ובכל يوم ובכל שעה بما שוכתי להיות מערע ישראל ולא עשנו גוי. ולCHASE ולבקש למצא כי תמיד נקודות טובות מקדשת מצותינו שיש לנו בכל אחד ואחד אפלו בי הפתחות והגרוע, ולילד בךך היה בכל עת, ולהיות עצמי ולשם נפשי בזה תמיד באשר הויהינו וחזקנו צדיקיך האמתיים בכמה לשונות בלי שעור, לבלי לפל מושום דבר שביעולם. כי באלה ואלה עברו על כל האדיקים והבשדים שהיו בהזרות שלפנינו, מכל שבן וכל שבן בהזרות הללו החלושים והעיפים מאד מאד, בעקבות משיחא, אשר הסטרא אחרא מתרפשת לארכה ולרחבה מלחמת שקרוב לבא עתה, וימיה לא ימושכו, כי בא מishi צדקנו לא אחר, ויעביר רוח הTEMPLE מאה הארץ. על בן עת סמוך אל התקין מתגבר ומתרפשת הוצרה הרע והסטרא אחרא מאד מאד, ומתגבר מאד להחליש דעתך כל הרוצחים והחפצים לבנים בדרך הזרים האמתיים. מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע

כל זה, ואתה יודע שלגדר התגברותם וההפתשותם אין בידינו לעמוד בוגדים, כי אם אתה לבר תעמד בעדנו ותלחוץ מלחותינו, ברחמייך וחסדייך ובטובך הגודל שאינו נפסק לעולם, ובכח זוכות צדיקיך האמתיים העומדים ומתפללים עליינו תמיד. יהמו נא ויכמרו מעהיך עליינו זוכנו וחוקנו ואძננו לבב נסתбел בבל על כל הטעשיות הטורדות וה הבלבולות, רק נתחזק לעשות את שלנונו לעסק בתורה ותפלה, ולא נטה את ראשנו להסתбел ולהшиб על כל הבלבולים הרבים בבל. ונראה חזקים ועקבנים להזכיר את מה שכתנו במה שאנו עוסקים בראונקה, ולא נבט אחריו הבלבולים בבל עד אשר יסתלקו מפילה על יידיהם. ותעוזנו מעטה ל�建 ולתהר עצמן קראי, עד אשר גנבה שאלה באו ולא יعلו עוד על לבנו שום בלבול ומהשכה רעה וחיצונה בבל. מלא רחמים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל הצדיקים, תקני בעצה טובך מלפניך שאזבח לךימה באפן שאזבח לשוב אליך באמות מעטה ועד עולם. שמחני בישועתך האמתית, ותתמייק ותבטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ותשבר ותמנר ותכני ותשפיל ותכלח ותבטל את כל מיini יצרים רעים ממני ומכל ישראל בכל עת ועד בכל דרגא ודרגתך, הן הייצרים רעים של רב העולם שהוא עבירת הרים מפש, רוח שנות מפש, הן הייצרים רעים של הבשרים ביוטר שהוא בחינת איה דבוק ורחמנא ליצלאן, הן הייצר הרע של הצדיקים שהוא הקדוש מפש, הן שאר מיini יצרים רעים והסתות ופתויים ומגנות ועובדים ובלבולים, מבולם תאילני אותו ואת כל חברתנו ואת כל ישראל בכל עת

ועת בכל דרכא ודרגא, שאוכבה תמיד לשבר ולבטל את היוצר
הרע והמניעה שבאותה הדרגה כפי אותה העת והשעה, ואתחזק
וआתאמין ואתגבר בכל עת ובכל יום מחדש להחיל להתקרב
אליך, ולהשתוקק ולהתגעגע לאמתתך, ולהרגיל עצמי בתורתך
ועבדך באמת בשמחה:

מלָא רַחֲמִים, עשה את אשר בחקיך גלך ואת משפטיך נשמר
וקים לנו מקרא שפטוב, וננתתי לכם לב חדש ורום חרש אמן
בקרככם והסירותי לב האבן מבריכם וננתתי לכם לב בשר. ואת
רוחי אמן בקריכם ועשיתי את אשר בחקיקתלו וממשפטיך תשמרו
ושיעיתם. וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם
ואנבי אהיה לכם לאללים. זה השער אתכם מפל טמאותיכם
ונקראת אל הרים והרבייטי אותו ולא אמן עליכם רעב. ונאמר,
ונורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם ומבל
גולוליכם אטהר אתכם. השיבה לי ששון ישעך ורום גדריבתך
תשמבעני. לב טהור ברא לי אללים ורוח נכון חדש בקרבי. אל
תעוזני יהוה אלהי אל תרחק מפני. חושה לעורתי אדני תשועתי.
יהיו לרצון אמרילי כי והגיון לבו לפניך יהוה צורי וגואלי:

— צג —

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שטעוני
ותושיעני ברחמי העצומים, שאוכבה מהרה לרפא את נפשי
רפואה שלמה, ולהעלotta למקום שרהה בקרשה ובתרה
גדולה. ותזעני לעסוק בתורתך הקדוצה לשמה תמיד יום ולילה.

ואזוכה להתייגע בתורתה הקרויה, עד שאזוכה לידע ולהבין אותה על בrioּה ואמתתה. ואזוכה ללמד וללמוד, לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תורה באחבה:

ותרחם עלי ברוח מיך הרבה, ברוח מיך הגודלים, ותבטל מעלי כל מיini דינים שבעוֹלָם. ותשמרני ותצילני תמיד מכל הדינים הקשים הנמשכין מפטרא רמסא בא מזוהמת הנחש. אנא יהוה, רוח מיך רבים מאה, אל תעשה עמי בחתאי ולא תגמל עמי בעונותי. ועשה את אשר תעשה, ברוח מיך הרבה, ושמרה נפשי והצילני מדים הקשים האלו הנמשכין דרך הפטרא אחרא. ותרחם עלי ותהי בעורי, ותתן לי דעת ושכל דקדשה, לעסוק בתורתך באמת, באפּן שאזוכה להמתיק גם כל הדינים הקדושים הנמשכין בדרך הקדשה שהם בחינות גבורות יצחק, אשר כל אלו הדינים הקדושים הם לטובה, גם אתם אזוכה להמתיק שיתהפכו לחסדים גמורים, מכל שבן שלא ישתלשל מהם חס ושלום, שוםدينם קשים רחמנא ליצלא:

רבותנו של עולם, ירעתי ואני מאמין שככל הדינים והיסורים העזרים עליינו בכללות ישראל ובפרטיות מה שעober על כל אחד ואחד בכלל-עת ובכלל זמן, ובכל המגניות והבלבולים המוגעים ומבלבלים אותנו מעבודתך, כלם נשלחים מאחיך לטובתנו. ואם אנחנו חוזבים אותך לרעות חס ושלום, אלהים חשבה לטובה כי בונתך תמיד לטובה, כי התורתך הוא עקר ההתקבות, אתה מוכית ומישר ומנשֶׁה ומזרף אותנו לטובתנו, במושבך טוב, כי באשר ינפר איש את בנו יהוה אלהיך מינפרק. אבל מרבי

חלישות נפשנו, מרבי עונתינו, ומעצם עכירות ונשימות גופנו, אין אנו יכולים לקבל אפלו דיניך הקדושים, כי היסורים והפניעות מבלבלים ומטרידים אותנו מאד מאד, עד אשר בשל בצח הקסב עד אשר על-ידי זה נתרתקנו מטה כמו שנתרחקנו, ובפרט אובי הדל והאבעין וכו', אשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מילדותי, מעורי עד היום הזה וכו' ויפרש כל שיתחו כל הפניעות והבלבולים והיסורים והתקשות והגסונות והאורות שעהרו עלי מעדז, וכל המכשולות והחטאים והפנעים שנכשל בהם וכו' וכו', כל אחד ואחד בפני עצמו שירע בלבך את גנאי לבבו ופכו אותו ובודאי בכל מה שעבר עלי, בכלל כוונתך היה לטובה, לנסתני ולארפני על-ידי אלו הענינים דיקא. אבל מעצם קפנות ושתות דעתך ועכירת גופי, לא יכולתי לעמוד בשום בחינה דקה ונסיון קל וצروف כל שהוא. בchnerת לבי פקרת לילך צרפתני כל תמציא ומותי כל יעבר פי.

רבונו של עולם, האומר לעולמו די יאמר לארותי די. וירחם עלי ברחמי המרבים, ברחמי הגדולים, בכם ברחמים שחתרו והשינו כל האזכרים האמתיים, וימתיך ויבטל כל הדיינים מעלי ומעל כל בני ביתך ומעל כל הנולדים אליו ומעל כל ישראל, כי אין מי שיעמוד בעדרנו עתה בהור הזה בעקבות משיחא, באחרית הימים האלה, בעת ארה זאת, כי אם כך ווכות כל השבעה רועים וכל האזכרים שוכני עפר, מהם זוכותם הגדול לנו עלנו וימליצו טוב בעדרנו, וייעשו בחכמהם הגדולה וכברחמיםם המרבים, וימתיקו ויבטלו מעלינו כל מיני דיןיהם שבעולם, באפן שגופה מעתה להתקרב להשם יתברך באמת. ויהיה נמשך עלי

ועל כל ישראל ללב חדש ורוח חדרשה דרכש. ואשכח לנMRI
דרבי הרע ומחייבתי הרעות והטבלות מאור. ואזכה מעתה
לחשב רק בתורה ובעבודה,

בקדרשׁה ובטהרה גדוֹלה, ולהיות בזבוק בך ובצדיקך האמתים
ובברורתך הקדושה תמי, באפּן שאזבה לידי ולבחין תורתך
הקדושה על בורייה ואמתתך. ועל-ידי זה אזבה לרפאת את נפשי
מכל מכואביך ותחלואיך ומכובתיך האנושות ותרבות ותעצומות
מאוד מאד בלי שעור וערך ומספר, אשר הריביתי להחלותה
ולחפותה ליסרה ולחכאייה עלי-ידי רבוי עונתי ופּשעי העצומים
וחרבים מאד, אשר אין שום דרך לרפאתה כי אם ברחמיך
הריבים בלבד ובישועתך הגדוֹלה ותעצומה, כי מפה לא יפלא
כל דבר. רופא אמת, רופא חם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי
והעליה מהירה ארוכה ומרפא לכל תחלואי ומכאובי נפשי ונופי
ברוחניות ונשימות, ושלח מהירה רפואה שלמה לכל חוליו עפּך
בבית-ישראל (ובפרט וכו'). אל נא רפא נא להם ולנו חייש קל מהירה,
רפינו יהוה ונרפא הושענו ונושעה כי תהלתו איתה. כי אין לנו
שם סמיך ותקווה כי אם עלייך בלבד, על רחמיך העצומים לך,
וכרצונך עשה עפּנו כי באירה גדוֹלה אנחנו, על מי לנו להשען
על אבינו شبשים, ורחם علينا והושענו לעסק בתפלה תמיד,
ולחרבות בתפלות ותחנות ובקשות בכל יום ויום, ולא תשלה
עלנו יסורים שיש בהם בטול תפלה חס ושלום, ולא שום יסורים
שבעולם, ולא תסיר תפלה ותחסך מאתנו כמו שכתוב, ברוך
אלhim אשר לא הסיר תפלה ותחסך מאתי.

להוֹשֶׁעַנָּה רֶבֶה וַלְשֵׁמֶחֶת תֹּרֶה

ירחם עליינו והושיענו זוננו לחדש התווענָא רבא ושמחת תורה שהם בוחנת דברי שלא דעתך ורבור ברעה. שנזוכה ללמד ולענות בתורתה הקדושה תמיד. ואפלוי בעת ובמקום שאין לנו זוכין להבין דברי תורה על פורז, נזוכה להתייגע ולעסוק ולהנות בחם וללמוד אפלוי בלי הבנה. ואתה ברוחם, תקבל גם את עסק התורה זהה ותשמה בדברי תורהנו אפלוי בשם שלא הבנה. ותפע מהם אילגין רברביינו סחרניין דההוא נחלא הנקראין עברי נחל. ותעורר רחמייך הנדרלים עליינו, ותחיה בעורנו ותפקח את עיני שבלנו שנזוכה לאצת מהשך לאור. ותאיר עינינו במאור תורהך שנזוכה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורה על פורז ואמתתך, ולידע כל דיני ומשפטיו התורה וכל דברי תורה, ולהשתדל בה באורך מישור, עד שנזוכה לנטע אילנא דתני לעלא רכלא אסותא. ותוננו בכל שנה ושנה לקים כל המצוות הקדשות הנוגנות בימים הקדושים האלהיהם, הווענָה רבא ושמחת תורה. ונזוכה לשמה בהם בשמחה רבה וחדרה גדרלה ועצומה בתכליות השמחה בשלמות האמת, ולהתקדש בהם בחדש גדרלה, באפן שנזוכה לתכנן כל התקונים האלה ויתמר מיה בימים הקדושים הנוראים האלו שכם גמר החתימה והתקון של ראש השנה ויום כפור. ותעוררנו ותוישענו שנזוכה לקים השבעה הקפות של יום הווענָה רבא הקדוש עם הארבע מינים הקדושים ונוראים בתכליות השלמות ברצונך הטוב. ונזוכה לאעך וליעק אליך ולהתפלל תפנות ההווענָה לבב שלם מעומק דלבא

בראיי לצעק ליושעיה, ביום הנורא הוהו, يوم נמר הדין הקדוש והנורא והאיס מאוד מאוד. ונזוכה לקיים מצות חכמתה הערבה מנהג נביאך הקדושים בקדשא גדרולה, בשמחה רבה. ולהמתיק על-יריזה כל הדיינים בתכלית המתקה, באפן שיחיה געשה יהוד קודשא בריך הוא ושכינה ביהודה שלים על ידינו ביום שמיני עצרת ושמחת תורה הקדושים:

ונזוכה לשמחה בשמיני עצרת ושמחת תורה בחידוח רבה ושמחה גדרולה ועצומה עד אין סוף, שזכהנו להיות מזער ישראל ולקבל את התורה הקדשה על ידי משה נביאך, נאמן ביתה. אשרינו מה טוב חלכנו ומה גורלו ומה יפה ירשתנו. אשרינו שזכהנו לכל הטוב הנדרול והנורא הזה, ובנו ועוזרנו שנזוכה להמשיך علينا השמחה הזאת בלבנו בכל השנה בלה. ובפרט ביום שמחת תורה הקדוש. ונזוכה לשמחה תמיד בשמחה הנדרול הזאת בראיי לשמח ביה באלת, ונזוכה לקיים ההקפות עם הספרי תורה בימים הקדושים הללו בשמחתנו, ולא יהיה כה לשום מוגע ומעכב לבלב ולעקב זר בשמחתנו, ולא יהיה כה לשום מוגע ומעכב לבלב ולעקב חס ושלום, שמחתנו העצומה בימים הקדושים הללו. נגילה ונשמחה בה ברכות נפלא ובהתקרבות גדורל, באהבה רבה ואהבת עולם, בשמחה שאין לה גין ותכלית. ונזוכה לסים או את התורה הקדשה ולהתילה מחרש באהבה וביראה ובשמחה גדורלה. ולקבל עליינו מחרש לעסוק בתורתך יומם וליליה לשמה. ולקים את כל דברי תורה באהבה. מלא רחמים, רחים עליינו ומלא משאותינו לטובה ברחים, באפן שנזוכה להעלות נפשנו

לשֶׁרֶשֶׁה שַׁבָּקָרֶשֶׁה שַׁחֲוָא חַכְמָה הַקְּרוֹשָׁה עַל־יִדִּי עַסְקַת הַתּוֹרָה בַּקְּרֵשָׁה וּבַתְּהִרְתָּה, עַד שְׁגַנְבָּה לְהַבִּינָה בָּאֶמֶת. וְגַנְבָּה לְהַכִּיר אֶתְךָ בָּאֶמֶת וְלִגְלוֹת אֱלֹהָותֶךָ בָּעוֹלָם, וַיַּתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ בְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵינוּ תָּמִיד, וּבְבוֹדֶךָ יַמְלָא כֹּל הָאָרֶץ, יְהִי כִּבְוד יְהֹוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהֹוָה בְּמַעֲשָׂיו. רֹומָה עַל שְׁמִים אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ. בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֲשָׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיַּמְלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

— צד —

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבָנֵי בְּרַחְמִיךָ תְּרֵבִים לְמִדְתָּה הַשְׁלֹום, וְאוֹבֶה לְהִיּוֹת אָוֶה שְׁלֹום וּרוֹדֵף שְׁלֹום תָּמִיד, בַּמּוֹ שְׁבַתּוּב, סֻור מְרֻעָה וְעַשְ׈ה טוֹב בַּקְשׁ שְׁלֹום וּרְדָפָהוּ. וְאוֹבֶה בְּכָל־עַת לְעַשּׂוֹת שְׁלֹום בֵּין אָדָם לְחַבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי בְּרַחְמִיךָ תְּרֵבִים, מִמְדַת הַגְּזִחוֹן וּמִמְלָקַת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, שֶׁלֹּא יְהִי בְּלֵבִי שָׁוָם נְצִחוֹן וּמִמְלָקַת דְּסִטְרָא אַתְּרָא הַגְּמִשְׁכִּין מִתְּדִימִים שֶׁל הַגּוֹף, שְׁעִדרִין לֹא עָבְדוּ בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, וּתְרַחֵם עַלְיָהוּ וּתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹבֵנִי מְעַתָּה לְעַסְקַת הַרְבָּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׁאֹוֶבֶה לְדָבָר הַרְבָּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, עַד שְׁאָכְנִים כֹּל טְפִי תְּדִימִים שִׁישֵּׁ בֵּין בְּתוֹךְ תְּדִבּוֹרִים קָדוֹשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה. וַיְהִי גַּעַשְׁין מִכֶּל הַטְּפִי דָמִים שַׁבָּקָרַבִּי דָבּוֹרִים קָדוֹשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלֹא יְהִי נְשָׁאָר בַּי שָׁוָם טֶפֶה רַם שֶׁלֹּא עָכְדָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, רַק אֹוֶבֶה לְעַבְדַּת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, בְּכָל בְּחֵי כָּל יִמֵּי חַיִּים בְּכָל טְפִי תְּדִימִים שִׁישֵּׁ בַּי. וְאוֶבֶה לְדָבָר הַרְבָּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שִׁיחַה הַגּוֹף בְּטַל לְגַמְרֵי בָּאַיִן וְאַפָּס מִמְּשָׁא. וְתוֹבֵנִי בְּרַחְמִיךָ תְּרֵבִים,

ליראה שלמה מפניך תמיד. ותמשיך ותשפייע בלבי יראה ובושה
ובפחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הנוף לנמרי
כאין ואפס המחלט על-ידי עצם היראה הנדולה שתשפייע בלבי,
ובפרט בעת עוסקי בדברורי תורה ותפלה שלא אשם או את
הנוף בכלל, רק את הדברים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל
הנוף לנמרי לגבי הדברים הקדושים של תורה ותפלה, ועל-ידי
זה אוכחה לבקר ולחקט ולהעלות ולצוף כל האותיות והגיצאות
שנפלו למטה בבחינת שברי כלים, על-ידי עזונותינו וחתאיו ופשעי
העצומים בגנול זה ובגנול אחר, אשר הם גורמים מחלקה
ונקשות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדוצה, ומהם באים כל
הפתאות שבעולם, והכל אוכחה לבקר ולהעלות לשמד הנadol
והקדוש, ולצוף ולהברם להבנות מהם בנינים וועלמות הגדשה.
ויתן לי כח ברוחם הרבהם, להעלות את כל הגיצאים הנפולין
אליך בבחינת העלות מני. ועל-ידי זה יהיה נעשה יוד קודשא
בריך הוא ושכינתי, ועל-ידי זה יהיה נ麝 שלום גדור ונפלא
למעלה ולמטה בכל העולמות כלם, ויתבטל כל מני נזחון
דסטריא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת מפני ומכל ישראל
ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדור בין כל עמק ישראל,
ובין כל הנברים והנערבים והנעשים שבקב' העולמות כלם.
על-ידי זה תמשיך ותשפייע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל
העולמות כלם. ות מהר ותחיש לנארינו ותקים אותנו מגפתנה,
וთעלת ותקים את כל בחינת הרגlinין אשר ירדו למטה בעונותינו,
עווב תעוז והם תקים. הקם על סלע רגלי ותוכנן אשורי. ויקים

מהירה מקרה שכחוב, ועמדו רגלו ביום ההוא על הר היותם. ותוליכנו מהירה קוממיות לארכינו, ותבנה בית קדרנו ותפארתנו, ושם נשבך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

מלא רחמים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי ארכינו מרבים מאד מאד ודענו קזירה לבאר, ואתה בוחן לבות וכליות ולפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שבפנימיות לבנו אנו משתוקקים מאד לשוב אליך באמת, ואנו מתרגענים ומצלפים בכליות למציא פתח תקונה לשוב ולהתקרב אליך באמת. עזרנו למגן שמה, ובנו לב מה שבקשנו מלפניך. יהיו לרצון אמריזבי והגין לבוי לפניך יהוה צורי ונואלי. עשה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

= צה =

אדון השalom, מלאך שהשלום שלו, עשה שלום ובורא את הכל. עזרנו והושיענו בלבינו שנוכה תמיד לאחן במדת השלום, ויהיה שלום גדול באמת בין כל אדם לחברו ובין איש ואשתו, ולא יהיה שום מחלוקת אפלו בלב, בין כל בני אדם, כי אתה עשה שלום במרומה, ואתה מחבר שני הפקים יחד, אש ומים, ובגלאותיך העצומים אתה עשה שלום ביניהם. כן תמשיך שלום גדול עלינו ועל כל העולם כלו, באופן שיתחברו כל הפקים יחד בשלום גדול ובאהבה גדולה, ויכללו כלם בדעה אחת ולב אחד להתקרב אליך ולתורתך באמת, ויעשו כלם אנרגה אחת לעשות רצונך

בלבב שלם, יהוה שלום, ברכנו בשלום, ועל-ירידיה תמשיך
עלינו כל הברכות וכל ההשעות וכל הישועות:

יעורני והושענני ברחמייך הרבהים, שאזכה תמיד למסר נפשי על
קדוש השם באמת, ובפרט בשעת קריית שמע ותפלה, שאזכה
תמיד להתפלל ולומר קריית שמע במסירת נפש באמת. ואזכה
לקבל בדעתך ברצון חזק באמת למסר נפש למות על קדוש השם
להתלהב בשלוחבי דרכימותא, ולהתגבר על יצרי, למסר כל
 גופי ונפשי ומאיyi בשבייל לkadush שםך הקדול והקדוש והנורא,
 ועל-ירידיה אזכה תמיד להתפלל בכונה גדולה בקדשה ובטהרה
באמת, להכנים כל מוח ומחשבתך ו דעתך לדבורי התפלה,
ולקשר מהשבה אל הדבור בקשר אמץ וחזק, ולא אציא
שם דבור של התפלה בלי כונה, חס ושלום, באפן שנזכה
שתשתעש עם תפלוינו תמיד. ויהיה לך נחת רוח ושותעים
גדולים מתפלותינו, ויעלו וירצו תפלוינו לפניו לחיות בתר על
ראשך. ותשפייע علينا חכמה ובינה ו דעת, ותשיענו בכל מיini
ישועות, ותפתח את לבנו בתלמוד תורה, ונזכה להבין היבט
בכל מקום שנלמד שם ותאיר עינינו במאור תורה. ותעננו
ותושאינו לחדש הדושים אמיתיים בתורתך הקדושה, ותמשיך
עלינו הארחה נפלאה מהתורה אשר אתה עתיד לנחות על-
ידי ממשיך צדקנו, במו שבתו, ושאבתם מים בשןון ממניini
הישועה, ותרגומו, ותקבילו אולפן תדרת:

רבונו של עולם, מלא רחמים, שלח לי ישועות רבות בכל-עת
וגנע ממניini הישועה, כי אתה גלית לנו שיש לך מעינות של

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת תְּרֵיא

ישועה שאינם נפקות לעולם בمعنى הנוגע שאינו פוסק. עורני והושענִי ישועות שלמות ואמתיות ממעינות הקודושים האלה. ובני והושענִי בכח ווכות הצדיקים האמתיים שהם בחינת מעיני היישועה, שוכו להשיג ולגלו לנצח, לעור ולהגן ולהושאיע ממעיני היישועה, שיש להם כח גדול לניצח, לעור ולהגן ולהושאיע לכל החוסים בהם, להצילים משאול תחתית ומתחתיו ולזוכתם לחי עולם לעדר ולנצח, כאשר גנלה לפניו ארוז האמת והשלום. עורני והושענִי ובוכותם, שאזכה להתחדש מעתה, להתחיל מעתה להמשיך עלי חכמה ויישועה אמיתית לעוב דרכיו הרע ומהשבותי המגנות, ולא אשוב לאולתי, רק אזכה להכנים כל חכמתך ודעתי בתורתך הקדושה, ולקשר מחסבי אל התורה והתפללה תמיד בקשר אמץ וחזק, ולבלי להגין את מתחשבה ליצאת חוץ כל אפלו בחות השערה. ותמהר להוציאני ולהצילני מפيم הזרים, מפצלות ים, מין מצולה ואין מעד, מתחו ובהו וחשך ותחים. ותוועני בכל-עת ורגע בישועות נפלאות מעיני היישועה, כי גלי וידוע לפניו בעל היישועות, שבעצם רוחקי מפה בלי שעור, והיאר ער מתרגר בעכל-עת בכמה מני התרגרות ומגימות ועבוקים ובלבולים עקמימות שבלב עד אין מספר, אני צרייך ישועות רבות ונפלאות בכל-עת ורגע, שתפתח לנו ברחמייך העזומים, מעיני היישועה, שתהייה היישועה נובעת ומתחדשת לנו בכל-עת ורגע, אפילו שנזכה להניאל בכל-עת מטה שאנו צרייכין להניאל, בראבי ישועותיך הנפלאות המתחדשים ונובעים בכל-עת ורגע ממיני היישועה, ותקדשו ותטהרנו על-ידם מקבל

הטמאות ומכל הגלוילים ומכל הכתמים ומכל הפנמים שבעולם.
וקים לנו מקרה שכחוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

רבונו של עולם, מצימה ישועות, מלא משאלו לנו לטובה
ברחמים, והושיעני מהרה בכל מה שאני צריך להוצע בנסיבות
ורוחניות, באפן שאזוכה מעתה לשוב אליו ולהזכיר אליו
באמת, וקדים לנו מהרה מקרה שכחוב, הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחר כי עוז וומרת יה יודה ויה לי לישועה. ושאבתם מים
בשzon ממעני היושעה. ונאמר, ליהזה היושעה על עמק ברכתך
סלה. יהזה חושעה המליך יעננו ביום קראנו. וטוב יהזה בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמק ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
הטוב, וקם לנו מקרה שכחוב, יהזה עוז לעמו יתנו יהזה יברך את
עמו בשלום. יהיו לרצון אמריבי ו.bnין לבני לפניה יהזה צורי
ונואלי. עשה שלום במרים והוא יעשה שלום עליינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

— צו —

רבונו של עולם, עוזני והושיעני שאזוכה לשתק ולדם למחרבי
ולמבי נפשי. ולמכללי נפשי תמיד. ואיה מן הנעלבים ואינם
עלבים, שומעים חרפתם ואינם משבים, עושים מאהבה
ושמחים ביפורים. ותונני שלא אكون לצערם על-ידי שתיקתי
שאשתק להם, רק כל בונתי בשתיκתי יהזה מאהבה באמת,
וთהיה בעורי תמיד שאיה נזהר בזיהירות גדוול שלא לבייש

ולחרף פני חבריו ולא שום אדם שבעולים אפלו המחרפין וimbischen אותו, מכל שכן אותם שאינם מבישיין אותו. אָנָא יהָה, שמרני והצילני מעון החמור היה של המלביין פני חברו ברבים שאין לו חלק לעוזם הבא. ושמרני והצילני בכל-עת שלא אביש שום אדם שבעולים מוגהול ועד קטן, כי כבר נלפרתי בה כמה פעמים, בשוגן ובמיד באנס וברצון. אמנה חטאת ליהוה אלהי ישראל ולכמה אנשים מישראל, אשר כלם קשרים וצדיקים בגנדי, וביחסتي אותם כמה פעמים והלבנתני פניהם ברבים ושבתי דםם כמה. אבי שבשמיים, שמרני מעתה, הצילני מעתה מעון החמור היה ומכל העונות שבעולים, ועורני זובני לתקון כל מה שפנמתי בעון זה מעורי עד היום הזה, ותשיב סבות לטובה ברחמייה, באפן שאזוכה להתעורר יחד עם האנשים שביחסתי אותם ולפיכם באמת, עד אשר כלם ימחלו לי במחילה גמורה באמת, ברצון טוב ובלב שלם ובגופש חפות. ולא ישאר עלי שום שנאה וקפרא ממשום אדם שבעולים, ולא שום טינה בלב. ומעתה תשمرני והצילני תמיד שלא אלbin ולא אביש שום אדם שבעולים אפלו ביני לבינו מכל שכן ברבים, ולא אולול בקבוד של שום בר ישראל שבעולים, ולא אהיה בו לכל אדם, רק אזוכה להככל בכלליות ישראל עמך לאחוב את כל אחד ואחד מישראל כנפשי ומjadi בכל לבבי באמת ולקיים מצות ואהבת לרעה כמזה:

באמת בשלמות ברצונך הטוב:

ובכן תובני ותעורני ותושיעני להתגבר בכל עז לשבר ולבטל את יצרי הרע וכל תאומי ומדotti הרעות, ותכוף את יצרי להשתעבד

לה, עד שאזכה לגראש ולשבר ולהכני מועל כל הקלחפות והסתירין אחרגין שבל העולמות, הן שלש הקלחפות הטעמאות לנמרין שחים. רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת. הן הרע שבננה, הכל אזכה לבילות ולשבר ולבטל לנמרי, עד שאזכה לברר בחינת נהג, לברר הטוב שבה ולהעלotta אל הקדשה, באפנ שננה בכלל בקדשה העליונה באמות, וכל הקלחפות הטעמאות יסתלקו ויתבטלו ממעני בביטול גמור ולא יהיה להם שם שליטה ואחיזה בי חס ושלום, מעטה ועד עולם. ותעוררנו ותוננו לשימירת הברית באמות, ותבטל ותסיר ממעני קלפת הערלה, ערלה לב וערלהبشر, ואזכה להככל באמת בקדשתך העליונה:

ותרחם על כל ילדי עטך בית-ישראל הגבשין לבריתו של אברהם אבינו, ותונמיין לכלם תמיד מוחלים בשירים וונגנים ואطنים ווריינים באמות, באפנ שיקומו מצות מלחה ופריעה בתכלית השלמות ברצונך הטוב, כי אתה קדשת יריד מבטן עצמאיו חתמת באות ברית חדש, יצויתנו ברחמים, למול את בניינו, בן שמונת ימים, להכניס בבריתו של אברהם אבינו. על בן זבונו ועוזרנו ותונמיין תמיד מוחלים בשירים וונגנים ואטנים וראויים לעסוק במצוות נוראה זאת. ותעמד על ימינם ותסמכם, שייזכו לךם מצוה זאת בשלמות הראי, באפנ שלא יקלקלו חס ושלום להתיינוק הנמול עליו, רק יתקנו אותו בכל התקונים והקדשות שעריכין לתגן ולקיים את חתינוק על-ידי מצות מלחה. ויהיה נמושך עליו צלם אלהים, צלם דמותם לבניתו. ויזכה להיות שומר הברית באמת ולא יפגש בבריתו לעולם. וילכו יונקותיו,

ויזכה להוביל בנים ובנות חיים וקנאים לעוברכך וליראך, ויצאו מכם אחד מישראל דורות הרבה עד סוף כל הדורות, ובכם ניכרו וירשו את שמה הנדר, ויעשו רצונך באמת בכל ימיהם לעולם, לפמען يتגלחה אלחותך בכל העולמות על-ידי ישראל עמך:

אשר בחרת:

לשבת-קדושים

ויתזבגנו לקביל שבת קדש בקדשה גדרלה באהבה וברצון ובשמחה וחドוח בלב, ולא עלה על לבינו שום דאבה ועצבות כלל, רק אוכחה לניל ולשיש בכל עז ביום שבת קדש מבואו ועד צאתו. ויתונבגנו לקים מצות רחיצת מים חפין וגטילת האפרנים בכל ערב שבת בשלמות ברاءוי, אפילו שאוכחה על-ידי-זה לדוחות ולבטל מעלי כל השלשה קליפות הטמאות שלא יתאחו כי כלל. ואוכחה להפריש ולברר בחינת גנה מכל רע, ותעללה ותכלל גנה בקדשתך הعلיה, וכל הקליפות ירדו ויפלו לניקבא דתホמא רבא ויכלו להתבטלו לנמרי ולא יתיה להם שום איזה בקדשה כלל. ואוכחה לקביל תוספות שבת, ותתן לי נשמה יתירה קדושה וטהורה בכל שבת ושבת. ואוכחה בתוך כלל עטך ישראל כבשים, להעלות כל העולמות למעלה למעלה עד רעוא דרעון, עד שנזוכה לכל עמם בקדשתך הعلיה באור אין סוף בראצונך הטוב:

אנא יהוה, קדוש על כל הקדשות, תקיף על כל התקופים, חזק על כל החוקים, נצחן על כל הנצחנים, עוזני והושעני שאוכחה לנאת המלחמה בראצונך הטוב באמת. ובני להחיל מעטה לכанс

בקדרשתך באמתך, ותעוזר ללא כח במוני, להכנייך ולנרש ולשבר
ולבטל מפניך כל הקלחות וסטרין אורהין שנתאהו כי בעונותך
הרבבים, רחים עלי וגעור בהם ונרגשים מעלי ומעל גבולי. בחסדך
חניין ואשמרה עדות פיה. עוזני כי עליך נשענתך. יהוה אל אבושה
כי קראתיך יבושו רשותים ידקמו לשאול. אני קראתיך כי תענני
אל הטע אונך לי שמע אמרתי. יהוה קראתיך חושה לי האונה
קולי בקראי לך. למען שםך יהוה תחני בצדקהך תוציא מצחה
נפשי. ובחסדך תפצרית אויבי והאברתך כל צוררי נפשי כי אני
עבך. יהיו לרצון אמריבי והגינוי לבני לפניך יהוה צורי ונואלי:

— צז —

אליהם אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך
המפניו ומישנאיך נשאו ראש. על עמק יערימו סוד וייתיעצו על
צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מנוי ולא זכר שם ישראאל עוד. כי
נועכו לב ייחדו עלייך ברית יברתו. רבונו של עולם, אתה יודע
מעמד ומצב של ישראאל בעת בנשימות ורוחניות, בכל ובפרט,
כי באו בנים עד משבר וכח אין לדזה. ועל ימינו ועל דורותינו
אללה נבוא כל נביינו ותקמינו מימות עולם עד הגה, כי תכפו
עלינו צרות, הן מעל הגותיות וחסרון הפרנסת ורבי החולאת
והמכאובים ומחושים השכיחים בעולם, רחמנא ליצלן, ושאר
מנינו צרות ויסוריין בפרטיות שיש לרב העולם. יש חשבי בנים,
ויש שיש לחים צער גדול בנים, רחמנא ליצלן, ויש שיש לחים בנים
ובנות ואין להם בפה לפרשם ובפרט להשיאם להגנון להם,
וכהנה וכנהנת, השם יתרברך ירחם על כל אחד ווישעו בכל מה

שָׁאַרְיךָ לְהֹעֲשָׂעָ. וְנוֹסֵף לְזָהָ מה שָׁגַשְׁמָעָ בְּכָל־עַת שְׁמְתִיעָצִים עַלְינוּ וְחוֹשְׁבִים מְחַשְׁבּוֹת לְזָהָ גִּורוֹת עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל חִילִּיהָ, אֲשֶׁר אַיִּ אָפָּשָׁר לְסֻובָּלָם, וּבְפִרְטָכִי רַבָּם נָגָעִים בְּדָת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נָגָלָה לְפָנֶיהָ, אֲדוֹן בָּל, נָזְתָן הַתּוֹרָה. וְעַל כָּל אֶלְהָ קָשָׁה מִבָּלָם צְרוֹת הַנֶּפֶשׁ מַה שָׁאַנוּ בְּעַצְמָנוּ עֹשִׂים לְעַצְמָנוּ, מַה שָׁאַנוּ מִתְּרִפִּים בְּמַלְאָכָת שָׁמִים, וְגַם עָשָׂינוּ בְּהַפְּהָ, כִּי חַרְבֵּינוּ לְפִשְׁעָ גְּנָדָה, וְחַרְעָ בְּעַיְנִיהָ עָשָׂינוּ, וּבְפִרְטָ אֲנֵכִי אֲשֶׁר בְּכָר גָּלָאתִי לְהַתּוֹהָות וּלְסִפְרָ מִהְוָתִי וּמִגְנִינִי וּמִהְנָּגוֹתִי וּמִחְשָׁבּוֹתִי וּמַעֲשֵׂי הַמְּגָנִים וּהַזָּרִים, הַשָּׁם יַתְּבִּרְךָ יְצִילָנִי מִעָתָה. וְאַיִּנֵּי יוֹדֵעַ שָׁום עַצָּה וּתְחִזּוֹלָה כִּי אִם לְזַעַק וְלוֹעֵק וְלִשְׁאָגָן וּלְהַתְּחִנֵּן אֲלֵיכָה, כִּי מַר לִי מֵאָה, כִּי טְבָעָתִי בֵּין מַצּוֹּלָה וְאַיִּן קָעֵמָד בְּאַתִּי בְּמַעֲמָקִי מִים וּשְׁבָלָת שְׁטָפָתָנִי. וְאַיִּנֵּי יוֹדֵעַ שָׁום מְנוּס וְהַצָּלה, וְאַיִּן לִי שָׁום פְּתַח תְּקֹוֹתָה, כִּי אִם לְהַתְּפִלָּל וּלְהַתְּחִנֵּן לְפָנִיךָ מֶלֶא רְחִמּוֹת בַּעַל הַיּוֹשֻׁוֹת, הַזָּעַל עַל צְרוֹת נֶפֶשִׁי, הַזָּעַל עַל צְרוֹת בָּל יִשְׂרָאֵל שְׁמַחִיב בָּל אֲחֵד לְהַשְׁתַּף בְּאַרְתָּם, וּעַל כָּלָם אַיִּן לְנוּ שָׁום מְשֻׁעָן וּמְשֻׁנָּה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וּתְחִנּוֹנִים, כַּאֲשֶׁר צְוָנוּ חֲכָמִיךָ הַקָּדוֹשִׁים זָכוֹתָם יִגְנֹן עַלְינוּ. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ בָּמָה אֲנִי רָחוֹק מִתְּפִלָּה וּתְחִנּוֹנִים, וְהַעֲקֵר מְחַמֵּת מְחַשְׁבּוֹת הַטּוֹרְדוֹת קָדָם הַתְּפִלָּה וּבְשִׁעת הַתְּפִלָּה, הַזָּעַן מְחַשְׁבּוֹת שֶׁל גְּדוּלָות וּפְנִיות, הַזָּעַן רְבּוֹי מְחַשְׁבּוֹת זָרוֹת וּרְעוֹת וּבְלָבוֹלִים וּהַרְחֹורִים וּרְעִיוֹנוֹת הַרְבִּיעִים הַבָּאִים עַלְיִ בְּשִׁעת הַתְּפִלָּה בִּיּוֹתָר, אֲשֶׁר אַיִּנֵּי יוֹדֵעַ שָׁום דָּרָךְ אֵיךְ לְהַתְּגִּבר עַלְיָהָם וּלְמַלְטֵנָם נֶפֶשִׁי מִהֶּם, כִּי הַתְּפִשְׁטוּ עַלְיִ מַאֲהָד, הַשְׁתִּירְנוּ עַלְיָוָל עַל צְוָארִי הַכְּשִׁילוֹ כְּחִי. לֹא יַדְעָתִי נֶפֶשִׁי אֲנֵה אַנֵּי בָּא. אֲנֵה אָבָרָה, אֲנֵה אָנוּם, אֲנֵה אָפְלָטְ מִפְנִיחָם, כִּי

בתרוני והדריבוני, סבוני גם סַבּוֹנִי, סבוני גם סַבּוֹנִי, סבוני
ברברים, סבוני בפם כל היום הקיפו עלי יחד וביתר בשעת
התפללה, אשר עד הנה לא עلتה מאתה תפלה אחת בלי רבי
בלבולים ומתחשבות זרות ורעות בליל שעור וערך ומסחר, מלבד
הרבה תפנות שהיו מערבים לנו MRI לנMRI, אשר לא ידעתי
כל אם דברתי הדברים של התפללה, אשר הרבה דברים
וברכות הלגתי לנMRI, ואלו מה שאמרתי לאו לא אמרתי,
כى היה פי חלוק לנMRI מלבי, בפי ובשפתי אמרתי בלשון עיגים
חיצי אמרים פנומים מאד, ולבי היה רחוק מהם מאד, כי לבי
יהה מלא מתחשבות רבות רעות וזרות ומלבולות מאד. אוילוי
לי, אוילוי וי לי, מה שעשה ליום פקודה, ומה שעשה כי קום אל
ובci יפקד מה אשיבו אני אוליך את חרטמי, אני אוליך את
כלמתاي, אהה, אפוא אתה ואטמן מפני בשתי וככלמתה העצומה
והטריה והגדולה כל בקה, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב:
ובכן באתי לפניה שומע תפלה, הבוחר בתפלה עמו ישראל
ברחמים ומתחאה לתרפלתו של ישראל, אשר רק בשビル זה
בראות עולם יש מאין המהלך בעשרה מאמרות, לפי שציפית
וראית שאתה עתיד להתuhn ולהתענג ולהשתעשע בתפלתו
של עמק ישראל. על בן, רחם עלי ועל חברתנו ועל כל עמק בית
ישראל, ותעמוד לימי אדקנו ותהי בعونנו בכלל עת, שנזוכה
לגרש מאתנו כל מתחשבות הטורדות וכל הריעונות המבלבלים
ובפרט בשעת התפללה, אפילו שנזוכה להתפלל תפנותינו לפניה,
כל לב בכוננה גוזלה מעומק דלא באמת, מתחשבות

קדושיםות וnocות, שתהיה המחשה קשורה אל כל דברי התפלה בקשר אמץ וחזק באחדות גמור, ולא יעלתה על לבנו שום פניה ומהשכה ורה בשעת התפלה, רק נזקה בשעת התפלה להעbir מדעתנו כל הפניות וכל המתחשבות הטורדות, ולא יעלתה על דעתינו שום מהשכה של שנות של איזה צד גדרות של הכל לחשב שאני מיחס ובעל משפחה, או להדומות בעני שבר היה לי גישה וعمل בעבודת הבורא יתברך שם. אך אכير חסוני ואדרע שפלות באמת, ואשכח את כל משפחתי ובית אבי, ואת כל מי מהשבות שפיגיע מהם איזה צד פניה של גדרות והתנשות, רק עמד ברש ובאבינו, ואדרע פחרתו וגריעותי ושפלותי באמת לאמתו, אבל אתה בטוח בחסוך הגדול שאתה דכא ושפלו רות, ואתה קרוב לנשברי לב, ובחסוך הגדול בלבד ארחיב אתabi להתפלל לפניו בשמחה אמתית, אגילה ואשמחה בישועתך, באפן שתהיה תפלה בתכלית השלמות ונבה וצחח ונגוניה ונסוגה בפי, באפן שתשמע ותקבל את תפלותינו ותחננתינו ובקשנותינו, ונזקה למשל בתפלותינו שיחיה לנו כמה לפעול בתפלהנו כל מה שנרצה אפלו לשנות הטעב, ותملא כל משאלות לבנו לטוּבה ברחמים, ותתעדן ותשטעע עם תפלותינו תמייה, ועל ידריהם תקים את עולמך וכל אשר בה בכל העשרה מאמרות, ותמשיך עליינו חסדים טובים תמיד, ותתמקך ותבטל מעליינו כל הנזירות קשות שבעולם, בין אתם שבר גנורי, ובין אתם שרוזים לנור חם ושלום:

רבותנו של עולם, מלא רחמים, עוזרת אבותינו אתה הוא מעולם,
מגן ומושיע להם ובניהם אחרים בכל דור ודור. ראה נא בעניינו
ויריבת ריבנו ומחר לנו לנו גאלה שלמה מחרה למן שמה.
ובפרקט מצל הנגורות קשות אשר נשמעו בימינו שרוצים לנור חס
ושלום חס ושלום, חמל על שאarity עמך בית-ישראל ובטל אותם
מעלינו בביטול גמור, כי אין מי שיעמוד בעדרנו, שמח הגדול יעמוד
לנו בעית צרה, כי לא דבר יהוה למחות את שם ישראל חילתה:

רבותנו של עולם, בפי עמך ירידתנו עתה בסוף הגלות הארץ
המר הזה, אשר ירדנו פלאים, כמו שבתוב, ותרד פלאים אין
מנחם לה. ואני רוחקים מך כמו שאנו רוחקים, בפי אשר יודע
כל אחד ואחד מעט בנפשו, ובכל יום ויום נאמר מה יהיה בסופנו,
ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה, אולי יחום עתה, אולי
ירחם עתה, אולי נתחיל להתעורר מעטה לעזוב הרבונו הרע
ומחשבתינו המגנות וכו'. ואם חס ושלום, לא יעלה,
שיתוסף על ישראל חילתה, עוד גורה אתה מהגורות שנשמעו
שחפצים לנור חילתה, כמעט אם תקווה חילתה, כי גם עתה
קשה וכבר עליינו על הגלות, וربים מעמך ישראל נתרחקו מך
מלחמת על מריית הגלות בנשימות ורוחניות, כי מכל צד אורבים
עלינו מלמעלה ולמטה בגוף ונפש וגוף, באשר גנהה לפניה
יודע נסתרות. עתה יהוה אלהינו אבינו אתה אנחנו החמר אתה
יערנו ומעשה ידך בלבנו. אל תקצת יהוה עד מארך ואל לעד תוכבר
עון חן הבט נא עמך בלבנו. ראה את עמך מרודים מארך, ראה כי
אוזל יד ואפס עזר ועוזב בישראל. אבינו شبשים, זכר נא

את כל התפלות ותחנות ובקשות שהתפללו והתחננו הצדיקים האמתיים לבטל אלו הגירות שהתחילה לצמץ בימיהם. זכר נא את כל מיני המתקות שעסקו הצדיקים בהם להמתיק הריגים ולבטל כל הגירות. זכר והבט על כל הרקומות ששוכנו לפניה בימים על זה. וכמה תורות נפלאות ונוראות אמרו בשביב זה. וכמה וכמה המתקות המתיקו עליידי השמחות והמלחאות כפ ורcuadorין בשמחה של מצוה. וכל אשר פעלנו ועשנו ומסרו נפשם על זה לבטל כל הגירות שchaptsim לנזר חס ושלום. וברחמייך הרבהם, בכלכם הגרול נתעבבו עד הנה. עשה למען שמחה, ולמען הפלתם ולמען המתקתם של כל הצדיקים שוכני עפר שעסקו בחיהם הקדושים, ולמען הפלתם שמתפללים עדין על עמד יישראל, ועשה את אשר תעשה, ברחמייך הרבהם וחסידיך העזומים ונפלאותיך הנוראות, ותשבר ותמגר ותעקר ותכלח ותבטל כל הגירות שרווצים לנזר חס ושלום. ותטה לב הקיסרים והטילים והשרים עליינו לטוּבָה, וכל הרים עליינו לרעה מהירה חפר עצחים ומילקל מהשבותם. ויקים בנו מקריא שבתוב, מפר מהשבות ערומים ולא תשׂינה ידיהם תשיה. ובכתוב, רבות מהשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. ובכתוב, יהוה הפיר עצת גויים הניא מהשבות עמים. עצת יהוה לעוזם תעמד מהשבות לבו לדור ודור:

מָרִיה רַעֲלָמָא בֵּלָא, הבוחר בעמו יישראל באחבה, הבט משימים וראה כי הינו לעג וקלם, הביטה וראה שפנות יישראל בעת. **מֶלֶא רְחָמִים,** בעל היושעות, אדרון הנפלאות, מלך יישראל וגואלו, צור יישראל וקדשו קומה בעורת יישראל, קומה והושיענו

בעת צרה. יעוררו רחמייך על בניכך למענה, למענה למענה עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורകים. רחם עלינו בעל הרחמים, ואל תשפֶך חרזונך עליינו, ובטל מעליינו מתחשובות שונאיינו, בטל מעליינו כל גוראות קשות, ועשה בנספָלאותיך שיתהפה הצל לטוּבה. ותרום קרנים ומזלים של ישראל, ותתן להם חן וחסיבות למעללה ולמטה. ותקל מעליינו על הגתינות והטפסים, ותתן לנו פרנסה בכבוד ובrix ובחתר בקדשא ובטהרה, באפן שנופה להיות ברצונך הטוב באמתת תמייר. ועוזנו וחוושענו בכל יום ובכל-עת להתפלל תפלותינו ותחנותינו לבניך בלבד שלם, ולשבר כל המתחשובות גרות ופנויות העולים על דעתנו ולהפכם לטובה. ותתן לנו כח וגבורה בכל-עת למשך ולתפֶך המתחשה מרע לטוב, מחוץ לפנים, בזריזות גדור באמת. ונזכה להכנים כל המתחשובות בפנימיות וחיצונות לתוכך דבורי התפלה הקדושה. עד שיתבטלו כל המתחשובות גרות ופנויות לנמר, ולא יבואו ולא יעלו עוד על דעתינו ומחשבתי כלל. ותהייה תפלה לנו שלמה ושנורה וסורה בפינו תמיד בתכליות השלמות, בעונה באימה ויראה ורחת וויע, עד שיחיה לנו כח למשל בתפלותינו לבטל כל הגנות ובכל הדינים על-ידי תפלהינו, הן מבל ישראל, הן מבל אחד ואחד מישראל בפרטיות, באפן שתשתיעש ותתעדן עם תפלהינו תמיד, ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקימים את העולם, וימשך חסד גדול ונפלא בעולם על עמו ישראל. ויקים מקרא שכחוב, כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכין אמונה-תקד בהם. ובתיב, חסיד אל כל היום. ועל-ידי-זה תמשיך

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת צָה תַּرְכֵּג

עֲלֵינוּ שְׁפָע טֹבָה וּבָרֶכה וּרְחַמִּים וְחַיִם וּשְׁלוֹם וּכְלֹת בְּכָל-עַת
וּבְכָל שָׁעה. וְתִמְהֵר וְתִחְיֵשׁ לְנַאֲלֹנוּ וְתִבְיאֵנוּ אֶת מֶשֶׁיחַ אֶדְקָנוּ
בָּמִהְרָה בִּימֵינוּ, אָמֵן סָלה:

— צָה —

וּבְחֵי אֱלֹהִים רוח נְשָׁבָרָה לְבִנְשָׁבָר וּנְדָבָר אֱלֹהִים לֹא תְבֹהָה.
רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, מֶלֶא רְחַמִּים, הַרְוֹפָא לְשָׁבוּרִי לְבִן וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְבֹּתָם. אַתָּה יֹדֵע אֶת לְבַבִּי הַגְּשָׁבָר, הַנְּדָבָר וְהַנְּכָאָה. הַבְּטָ
מְשֻׁמְּסִים וּרְאָה לְמַיְזָלָת בָּה, רְאָה נָא בְּעַנְיִי, מֶלֶא רְחַמִּים, חָסָ
עַל שְׁבִירָת לְבַבִּי הַגְּשָׁבָר לְשָׁבָרִי שְׁבָרִים, כְּפָטִישׁ יְפֹצֵץ סְלָעָבָן
גַּתְפֹּצֵץ וּנְשָׁבָר לְבַבִּי, כִּי מְחַשְּׁבָות לְבַבִּי מְפֹזְרִים וּנְדִחִים בְּקָצָה
אָרֶץ. הַאֲמָת, כִּי אַנְיָה הַתְּבִיב מִפְּלָה הַזָּדְדִים, אָכְל אַתָּה יֹרֶע, כִּי לֹא
לְהַכְּעִיסָּךְ נְתַבּוֹנָתִי חָלִילָה, כִּי רְצׂוֹנִי לְעַשּׂוֹת רְצׂוֹנָה, אֲךָ שָׁאוֹר
שְׁבָעָה מַעֲבָב אָזְתִי, וּכְבָר בְּתַבְתָּחָה עַל עַצְמָה שְׁכָל בְּחוֹת הַיּוֹרֵ
הַרְעָעָה וְחִילּוֹתָיו הַמְּחַטִּיאִים אֶת בְּנֵי אָדָם הַכָּל מִמֶּה, וְאַתָּה מְתַחְרֵת
עַלְיָהָם בְּכָל יוֹם עַל שְׁבָרָתָם וְגַתָּתָם לְהַם פָּה קָוָה, בָּמוֹ שְׁבָתָוּבָ,
וְאַשְּׁר הַרְעָוָתִי. כָּמו שְׁדָרוֹנִי רְבּוֹתִינוּ וּבְרוֹנוּם לְבָרְכָה, וּכְתִיבָּ,
לִמְהָתַעַנוּ יְהֹוָה מְדָרְכֵיךְ תְּקַשֵּׁית לְבָנָנוּ מִירָאָתֶךָ:

רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יֹדֵע רְזִי עַולְם וּתְעֻלּוֹמֹת סְתִּירִי בָּל חִין,
אַתָּה חֹפֵשׁ בָּל חִידָּרִי בְּטָן וּבָזָה בְּלִיּוֹת וְלִבָּ. אַתָּה יֹדֵע כִּי אֵין לֵי
שָׁוֹם סְמִיכָה וְתִקְוָה לְטוֹב אַמְתִי וּנְצָחִי, כִּי אִם עַל-יִדִי מַה שָׁאָנִי
מְפַרְשָׁ שִׁיחָתִי לְפָנֵיךְ בְּעַל הַרְחַמִּים, אָכְל לְפָנֵיךְ גַּלְוָה בָּל תְּעֻלּוֹמֹת
לִבָּ, וְאַתָּה יֹדֵע בָּמָה קָשָׁה וּכְבָד עַלְיָ גַּם זֶה בְּעַצְמוֹ, כִּי מְבָלְבָלִים

אותי ומוגנים אותו מזה מאד, ואפלו אם לפעמים, בחייבתך
הבדולח, אתה שולח לי איזה דברים, ואני מתחילה לפרש שיחתי
ולבי המר לפניה, בתוךך נסתם לבבי באמצע הדבר, ואני
בשאך משתחומם, כמו שנתאלם בתוךם הברוי ממש, כמו כן
פתחם נסתלק לדברו ממשני, וללבבי אטום ומחשבותי תמהים,
ואיני יודע מה לעשות, כי פתחם נאלמתי לא אפתח פי כי אתה
עשית. נאלמתי דומה החשתי מטווב ובאבי נעלם. ונדרמתי במו
נסוג אחר ממש, חלילה, ואתה במסתיר פנים ממשני, וכבר גלית
אנינו של זה ממש עלייך פנים אמונה שנחשב בעבורך וריה,
ועתה מה אעשה אבי שבשים לכפר על כל זה, לתקן ולכפר
על כל ההרהורים והמחשבות רעות ורעיזים המבלבלים העולים
על רוחי, ובפרט על הרהור עבורה וריה שהם פנים אמונה שהם
קשה מרבנן. או מה אעשה שתשב פניך אליו, ואני אשוב
אליך באמת. מתי אופחה לזה, מתי אבוא ואראה פנוי אלהים.
מתי מתי אופחה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאופחה
לפרש שיחתי לפניך פנים בפניהם, כאשר ידבר איש אל רעהו,
ולא יהיה שום מסך המבדיל ביןי ובינה. רחם עלי בעל הרחמים,
זובני וזרני והושעני שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה
מעמק הלב באמת, על גדר רחוקי ממדך עלייך עונתי המרבבים,
ובפרט על פנים האמונה, אשר עלייך זה נסתם פי באמצע
דברורי ונפלתי במו משמי לארץ. זובני להרגיש באבי ומבאובי
העצום באמת, עד שאתה אנחה אמתית ממעמק הלב, ויהי
רוחי נשבר בקרבי באמת, באפן שיתעורר רחמי האמתאים

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

עליו. ויעלה וניבא ונגיע ויראה וירצה לפניה רוח הנסבר על-ידי אנטתי לאלו הקרים קרבנו עולה לפניה שהיא באה לכפר על הרהוריה הלב. וב⌘מלה הגדולה תפחה את ירכ ברחמים וברצון, ותהייני בתשובה שלמה לפניה באמת. ועל-ידי הרות שאוציה וחרות שאבנים בשעת האנחתה, על-ידי זהה תמשיך עלי הארץ גדולה מונשם (חתך) היוצא מפסק פותח את ירכ' ומשביע לכל חי רצון. ועל-ידי זהה תחתך ותנפר את נפשי ונשמי מבחן את אחר באחור, ותהייני ותשיבני אליך בבחינת פנים בפנים. אבינו שבשמי, אל מלך נאמן, אל אמונה, אתה יודע את כל מה שעובר עליינו על כל אחד ואחד בעניין האמונה הקדושה, כי ברחמייך תרבים ובאהבתך הגדולה את עפק ישראל, חמלת עלינו ונטעת בחוכינו אמונהך הקדושה אשר ירשנו מאבותינו. אשירינו מה טוב חלקנו ומה געים גורלנו ומה יפה ירשותנו. אך מעצם רבוי עזותינו עדין עולים על הלב מחשבות חוץ שהם כנגד אמונהך הקדושה, אשר זה עקר ההתwickות והסתדרת פנים וצורה גדולה מכל הארץ שבעולם, כמו שבתוב, הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני בכל הארץות האלה:

רחם עליינו מלא רחמים, ברחמים גדולים, ברחמים רבים. ושמרנו והצילנו מעתה מכל מיini בפירות והרהורים ומחשבותיהם קנגד אמונהך הקדושה. רק נזכה לאחן ברכבי אבותינו הקדושים, להאמין בך יהוה אלהינו, ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה נבה ונכונה. ותהי האמונה חזקה כל כה, באלו אני רואה אורך תתרבר, עין בעין, באפنو

שעליך יידך תחיה יראתך על פני, זו הבושה, לבתמי אחטא עוד
שם חטא ועון ולא אף נס עוד שום פגס כלל, ובכל עת שירצה
לעלות על דעתך חס ושלום, איה מחשכה של איה תאוה ורצון
שהוא נגד רצונך, תפלו עלי תכף אימה ופחד ויראה ובושה גדלה
מן נינה, אשר אתה עומדת עלי בכל עת ורגע ורואה במעשי ויזע
צפונ לבי ומתחשבותי, כי מפניך לא אסתה, כי מלא כל הארץ
בכורך. וכמו שפתותך, אם יסתה איש בפסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלואת השמים ואת הארץ אני מלא. ואנבה על-
ידי תקוף האמונה הקדושה להתפלל ולהתחנן להתבודד ולפרש
כל שיחתי לפניך תמיד בלב שלם ובמחשכה נסנה, שתתיה
המחשכה קשורה אל דברי התפלה בקשר אמץ וחזק כל שום
פניהם ובלוי שום גטיה אל הצד בלב חס ושלום. ויהיו כל דברי
ושותי عمך פנים אל פנים, באשר ידבר איש אל רעהו, מה אל
פה ידרבר עמה את כל אשר עם לבבי. ואשפך את נפשי בפיט
נסכח פניך יהוה. ואספר לפניך את כל לבני ברוחמים ותחנונים,
ברברי חן ורצוי ופיום, בלב נשבר ונרכא באמת, בין המתחטה
לפניך אביו, עד אשר יכמרו רחמייך עלי ויהמו מעיך על גדר רחוקי
מןך עד הנה. ותתחל מעטה להושיעני ישועה שלמה ואמתית
לנצח, שאנבה מעטה לשוב אליך באמת בשלים. ותolibנני
ותריבנני באמתך בכל עת ורגע, ולא אسور עוד מרצונך ימין
ושמא. ותחמל ותרחם עלי ברוחמי האב על הפן. ותוציאני בכל
עת בכל מני ישועות, ותקרוبني בכל מני התקשרות לנצח, ולא

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת תְּרוּכוֹ

נָסֶוג מַפְקֵד תְּחִינָנוּ וּבְשָׁמֶךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבָנוֹ
הָאָרֶן פְּנֵיכֶךָ וְנוֹשֶׁעָה. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

— צָט —

לְכָלְלִיוֹת יוֹסֵטּוֹב

יְהִי רָצֵון מַלְפִנִיךְ יְהוָה אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִזְכְּנֵי בְּרָחְמֵיךְ
הָרַבִּים, לְהַתְּקֻרְבָּה אֶתְמָתָם לְצִדְיקִים אֲמֹתִים, וְלַהֲתַקְשֵר בָּהֶם
בְּאֶתְמָת בְּלֵב וּגְנֶשׁ חֲפֵץ, בְּאַהֲבָה רְבָה וְעָזָה מְנֻקְדָה שְׁבָלֵב
בְּאֶתְמָת. וְאַוְבָה לְאַהֲבָה אֶתְמָת בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה כֹּה, עד שְׁתַגְדֵל
וְתַפְלֵא אַהֲבָתֶם אַצְלֵי מַאֲהָבָת נְשִׁים, עד שִׁיטַבְטֵל מַמְנֵי אַהֲבָת
נְשִׁים וְתַאֲוִות הַמְשָׁגֵל עַל־יִדָּיו הַתְּגִבּוֹרוֹת אַהֲבָת הַצִּדְיקִים. חֹסֶם
וְחַמֵּל עַלְיִי, וּוּבְנֵי לְאַהֲבָת הַצִּדְיקִים בְּאֶתְמָת, וְעַל־יִדְיִזְחֵה אַוְבָה
לְהַתְּקֻשְׂרָה בָּהֶם בְּהַתְּקֻשָׂרוֹת גְדוֹלָה וְחֹזֶק, וְתַהֲיוּ נְפֵשִׁי קְשׁוֹרָה
בְּנְפֵשָׁם בְּקִשְׁר אֲמִין וְחֹזֶק מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמִי עד וּלְגַזְחָה
גַּזְחִים:

וּבְכֵן יְהִי רָצֵון מַלְפִנִיךְ יְהוָה אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁאַוְבָה
בְּרָחְמֵיךְ הָרַבִּים וּבְתִסְדֵּיךְ הַעֲצֹומִים, לְקַבֵּל אֶת כָּל הַיּוֹם טוֹבִים
בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה גְדוֹלָה, בְּשִׁמְתָה וּבְתִדְ�וָה רְבָה וּבְחַרְבָּת הַלְּבָב,
בְּתִכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּרָצְוֹנָה הַטוֹב בְּאֶתְמָת. וְאַוְבָה לְהַקְבִּיל פְנֵי
רַבִּי בְּרֶגֶל, אֲפָלוּ בְּשָׁאַנִי רְחוֹק מִפְנֵנוּ, שְׁאַוְבָה לְקַבֵּל פְנֵי הַצִּדְיקִים
הָאֲמֹתִים וּלְהַכִּירִים וּלְאוֹהֶבֶם, וּלְהַמִּשְׁיךְ עַלְיִי קְרָשָׁתָם עַל־יִדָּיו
קְבָלָת יוֹם טוֹב קְרָשָׁה גַּמְשָׁךְ מֵהֶם. וְעַל־יִדְיִזְחֵה אַוְבָה לִמְטָה שְׁעָרֵי
בִּנְהָה הַמְתְּגִלִּים וּמְאִירִים בַּיּוֹם טוֹב קְרָשָׁה. וְתַפְתַח לֵי אֹור הַשְּׁכָל

הכדרשה, ואזנה להחטויות גדוֹל וגהַפְלָא בתרורתך ושבורתך באמתך, ועל-ירידיה יתבטל מיפוי כל השותים של כל מיini גִּדְלֹות וגִּסְוֹת ורִמּוֹת רֹוחָך, ואזנה לתקלית הענוה בשלמותך ברצונך הטוב. ותמשיך עלי ועל כל ישראל תמיד קדשת משה רבנו עליו השלום, שזכה למטר שעריו בינה, ועל-ירידיה זכה לענוה באמתך, כמו שבתוך, והאיש משה ענו מאד מפניך האדם אשר על פניו הארץ. רחם עליו מלא רחמים, שנזכה בכך קבלת הימים טובים מועדי יהוה מקראי קדש, להמשיך עליו קדשת משה רבנו עליו השלום, וכקדשת כל האדיקים האמתיים. וימשכו עליו על-ידם כל המחיין והשכליות הקדושים האמתיים הנמשכנים ביום טוב, ועל-ירידיה נזקה לבטל ולהסר מאננו כל מיini גִּדְלֹות וגִּסְוֹת ופֶנִיות, עד שנזכה לענוה אמיתית, לענוה של משה רבנו עליו השלום:

רבונו של עולם, אתה ירעע גדל רחוקי מענוה אמיתית, כי בער אנכי איש ולא בינת אדם לי. ובעוונותי הרבה, אני יודע כלל מה ענוה אמיתית, כי ענוה גדוֹלה מהכל. רחם עלי בעל רחמים, יובני לקדשת يوم טוב באמת, עד שאזנה על-ירידיה לירע ולהכير היטב מעלה גדרת האדיקים האמתיים, עד שאתבטל גנדים בתכליות הבטול, ועל-ירידיה יתבטל ממלא מיפוי כל מיini גאות וגבות וגדלות ונשות ופניות מכל מה שפה יכול לדבר ולהלב לחשב, עד שאזנה לענוה אמיתית ברצונך הטוב באמת: רחמן מלא רחמים, עזרני והושיעני ומלא משאלותי לטוֹבה ברחמים, כי אתה יודע תעלומות לב, וכמה וכמה אני רחוך

מכל מה שהוכרתי לפניה, ובמה ובמה ישועה ורוחמים אני
צורך לזכות לכל זה, ובעונתי הרגים נעלם מפני ררכיו התפלה
והתחנה ובקשה איז להתפלל ולהתחנן ולבקש ולפיס ולרצות
אותה, שתונبني להניע לבך הרבי בקשות באמת, אשר הם חיננו
ואך ימינו לניצח. אך אם כל זה, את כל אשר תחנני ברוחמייך
לפרש שיחתי לפניה, אתחזק בכל עז לדבר ולהתחנן לפניה,
ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אתה מבין טולמות לב, ואתה
יודע כי אין לי על מי להשען כי אם עלייך אבי شبשים, ועל
כח זוכות האדיקים האמתיים. למען ולמענים עשה מה שתעשה,
ברוחמייך וחסדייך, באפן שאוכחה על כל פנים מעטה לשוב אליך
באמת וליה בךrichtה הקדושים, באפן שאוכחה להשלים רצונך
ולמלאות בונתך הקדושה והטובה אשר בשבייה נבראת. יהזה
יגמור בעדי יהזה חסידך לעוזם מעשי ידיך אל תרף. אמרינו האונה
יהזה בינה הגני. יהיו לרצון אמרינו והוא יונן לבך לפניה יהזה צורי
ונואלי. אמן ואמן:

— ק —

גְּכָסֶה וְגַם כָּלֵתָה נְפֵשִׁי לְחִצּוֹת יְהֹוָה לִבִּי וּבְשָׁרִי יְרֻנֵּנוּ אֶל
אֶל חַי. צָמָא חַד נְפֵשִׁי בָּמָה לְזַבְשָׁרִי בָּאָרֶץ צִיה וְעַיר בְּלִי מַיִם.
צָמָא נְפֵשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֶל חַי מַתִּי אֲבֹא וְאֶרְאָה פָנֵי אֱלֹהִים.
רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יוֹדֵע עַם רְבוּי הַמְנִיעָות שִׁישׁ לִי עַכְשֵׁיו
מִכָּל הַדְּבָרִים שַׁבְקָרְשָׁה מִתּוֹרָה וְתִפְלָה וּמְעָשִׂים טוֹבִים, אשר איז
אָפָשׁ לְבָאָר אֶפְס קָצָה מַרְבֵּי הַבְּלָבוֹלִים וְהַמִּנְעוֹת וְהַעֲבוֹדִים
שִׁישׁ לִי מִכָּל דָבָר שַׁבְקָרְשָׁה, וְאֶפְלוּ בְשָׁאַנִי עוֹשָׁה אֵיזה מִצְוָה

או דבר שבקורשה הוא מבלב ומערבב מאד מאד, רחוק מאד משלמות התקoon שאéricין לעשות על-ידי כל מצוה, כי בעונותינו הרבה, נתרחקתי מאד מהתורתך וממצותיך, ואני דומה בעיני עתה בתועה בפרק מרשם, מקום חזך ואפללה, ארץ ציה וצליות, ואני יודע כלל מה לעשות לשוב אל הדרך האמת והישר והגבון להיות ברצונך הטוב בשלמות באמת, ואני הולך בעולם החועבר והוא באיש שבור וכגבר עברו יין, גענער, מבלבל ומטרף בכמה אלפיים ורבעות בלבולים על בלבולים ומגניות על מגניות, המוגנים ומבלבלים אותך מלהתקרב אליך ולתורתך בשלמות באמת, אשר לך נוצרתי. ומה אתה ליום פקודה, ומה אתה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו. ואני יודע כלל במה להחיות את נפשי האמללה והפרה מאד מאד, הפנימה והמטרפת כל כך כל כך, כי אם על-ידי השתוקות ובופין ורצון אליך ולעבדך ולהתורתך, כאשר גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים עצם מעלה הרצון והחשך דקדשה. על כן באתי לפניו אבי שבשים, אבי אב הרחמן, הנומל לתחבים טובות, נמלבי כל טוב, ותונני לכסף ולהשtopic ולחשך תמיד בהשתוקות נמרץ אליך ולעבדך ולהתורתך ברצון חזק ותקוף מאד, עד שאזוכה ברחמיה, לומד הרבה בכל יום, ולהתפלל ולומר תחנות ובקשות שירותות ותשבחות הרבה בכל יום ויום, ולעשות מצות ומעשים טובים הרבה בכל יום ימי חי, ואפלו בעת שהיהה החרכה להתבטל על פי רצונך, אפלו אם אהיה לפעים במקומות שאין אפשר ללמוד ולעסוק בעבודתך שם, תזבני ותעוזני שהיה לי

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָא תֶּרֶלָא

חַשֵּׁק וְרַצְוֹן חַזָּק לְלִמּוֹד תּוֹרָה וְלַעֲבֹד אֹתָהּ בְּאַמְתָּה, עַד שִׁיעֻלָּה
הַרְצָוֹן לְפָנֶיךָ, כְּאֵלּוּ עֲשִׂיתִי מִצְוֹתֶךָ וּלְמִרְתֵּא תּוֹרָתֶךָ מִפְשֵׁש.
מֶלֶא רְחִמִּים, רְחִם עַלְיָהּ וְהַיָּה בְּעֹזֶרֶי וּוּבְנִי שָׁאַתְחֵיל לְהַרְגֵּל אֶת
עַצְמֵי לְכָסֶף וְלַהֲשַׁתּוֹקֶק וְלַחֲשֵׁק תְּמִיד בָּרְצָוֹן וְחַשֵּׁק חַזָּק וְאַמְתָּה
לְתּוֹרָתֶךָ וְלַעֲבוֹדָתֶךָ וְלַחֲתָקֵרֶב אֱלֵיךְ בְּאַמְתָּה, עַד שָׁאַוְפָה עַלְיָדֶיךָ
חַחֲשֵׁק וְהַרְצָוֹן הַאַמְתָּה שְׁבָלָב, לְלִמּוֹד מִתּוֹךְ הַסְּפִיר הָעַלְיוֹן הַגְּכַתֵּב
עַל הַלְּבָב הָעַלְיוֹן עַלְיָדֶיךָ הַאֲצִיקִים הַאַמְתִּים, אֲשֶׁר אַתָּה מַקְשִׁיב
וּשׁוֹמֵעַ דְּבָרֵיכֶם שֶׁמְדָבֵר בְּלָא אֶחָד בְּמִקְומֶוּ, וְאַתָּה מַחְבְּרִים יְחִיד
וּכְזַתְבֵּר מִמֶּם סְפִיר זְבָרוֹן בְּשֵׁבֵיל הַחֹשֶׁבִים בְּלָבָם וְחוֹשְׁקִים בְּאַמְתָּה
לְלִמּוֹד תּוֹרָתֶךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצָוֹנֶךָ, בִּמוֹ שְׁכַתּוּב, אָנוּ נְדָבְרוּ יְרָאִי יְהָוָה
אִישׁ אֶל רְעוֹהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהָוָה וַיְשַׁמֵּעַ וַיַּכְתֵּב סְפִיר זְבָרוֹן לְפָנָיו לִירָאִי
יְהָוָה וְלַחֲשֵׁבִי שְׁמוֹ. וּבְנִי נְסִין בְּנָוֶה לְקַבֵּל וְלַהֲמִישֵׁךְ עַלְיָהָה גְּדוֹלָה
מִהְלָב הָהָה וְלִלְמֹד מִתּוֹךְ הַסְּפִיר הָהָה, כִּי אֲנִי רָחוֹק מַאֲדָם הַפְּלֵל,
רַק אֲנִי מַצְפֵּה לְרְחִמִּיךָ וְחַסְדֵּיךָ, שְׁתוֹבֵנִי לְרַצְוֹן וְחַשֵּׁק אַמְתָּה
אֱלֵיךְ וְלַעֲבוֹדָתֶךָ וְלַתּוֹרָתֶךָ, בָּאָפָן שָׁאַוְפָה לְשׁוֹב אֱלֵיךְ מַהְרָה
בְּאַמְתָּה בָּרְצָוֹנֶךָ הַטוֹּב. חֹסֵם וְתַמֵּל עַלְיָהָה בְּרְחִמִּיךָ הַרְבִּים, בְּרְחִמִּיךָ
הַגְּדוֹלִים. עִזּוֹרַנִי בַּי עַלְיָה נְשֻׁעַנְתִּי, בַּי תִּפְאַרְתָּעָמוּ אֶתָּה וּבְרַצְוֹנֶךָ
תָּרוֹם קָרְנִינָה. יְהִי לְרַצְוֹן אָמְרִיךְ פִּי וּבְנִי לְבִי לְפָנָיךָ יְהָוָה צָרוֹרִי
וְנוֹאָלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

== קָא ==

מִתְּחִיה מַתִּים בְּרְחִמִּים רַבִּים, הַתִּיְנִי וּקְיִמְנִי וּבְנִי בְּרְחִמִּיךָ
הַרְבִּים, וּזְעַרְנִי וּהְשִׁיעַנִי שָׁאַוְפָה מַעַתָּה לְכַבֵּשׁ אֶת יֶצְרִי וְלַאֲחֹזוֹ
אֶת בָּל תְּאוֹתִי בְּיָדִי תְּמִיה, אֲפָלוֹ הַתְּאוֹות שֶׁל חַתָּר, וְאֲפָלוֹ

תרכז ל��וטי תפלות

בימים שהתרה בהן אכילה ושתיה, אוכחה לאחן בירוי אפלו התאות שחתרת לנו שנקראים חציו לכם להתנהג גם בהם בקדשה ובטהרה גודלה לשמה לבך בלי שום תאות הגוף כלול: רבונו של עולם, אמר לאזרותי די. ומחר לנאלני נאלה שלמה מכל התאות. חום וחמל נא על נפשי האוולה, אשר נפנמה ממאד על ידי תאות הרעות, באשך אתה ידעתי. חופה עלי מעתה כרב רחמייך ברוב חסידיך, ומתן לי כח ונברוה ועזה אמתית בכל עת, באפנ שאותה לבטל את כל תאותי לנמרי, עד שאוכחה לחיים אמתיים חיים נצחים בעולם הזה ובעולם הבא, ואפלו בשיגיע עית פטירתך מן העולם, לא יהיה חלוק אצלם כלל בין הhayim לאחר מיתה, רק חבל יהיה שהוא אצלי, ותמיד אוכחה לעבד אותך באמת, בין בחיי בעולם הזה, בין לאחר הסתקותך לעולם הבא, עד שאחיה חי תמיד אפלו לאחר הסתקותך. ואחיה ולא אמות לעולם. ואחיה בכלל הצדיקים שאפלו במיתתן קרוים חיים. לא אמות כי אחיה ואספר מעשייה. שובי נפשי למנוחיכי כי יהוז גמל עלייכי. כי חלאת נפשי מפותאת עיני מון דמעה את רגלי מדרהי. אתחלך לפניהם יהוז בארכות הhayim. לא הפתים יהללו יה ולא כל יורדי דומת. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הילויה. כי הצלת נפשי מפותת הלא רגלי מדרהי להתהלך לפניהם אליהם באור הhayim. כי לא תועב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שהת תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. אמן ואמן:

תרכז לְקוֹטִי קָב תְּפִלּוֹת

== קָב ==

אֲגֹרֶה בָּאַחַלָּךְ עַוְלָמִים אֲתָחֶה בְּסִטְרָה בְּגַפְיָךְ פָּלָה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, הָצִילָנִי מִמְּחַלֵּקָת, וַעֲרַגְנִי שָׁאוֹבָה לְאַחֲזָה תְּאֻותִי מִמְּחַלֵּקָת,
שֶׁלֹּא יְהִי לִי שָׁוֹם תְּאֹוֹה לְהַחֲזִיק בְּמִחְלָקָת חַס וּשְׁלוּם, רַק תָּمִיד
אֲתַחַזּוֹק בְּכָל עַז לְהַשְׁקִיט חַרְבִּים וּמִחְלָקָת, וְלֹרְדָף אַחֲרָה הַשְׁלָוֹם
תָּמִיד בְּאַמְתָּה, עַד שָׁאוֹבָה עַל יְדֵיכֶךָ שִׁיאָקָיו אָוּמָרִים דָּבָר בְּלָבָה
בְּשָׁמֵי לְאַחֲר פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם, וַיְהִי שְׁפָתּוֹתִי הַזְּבָבוֹת בְּקָבָר.
וְאַוְבָּה לְגֹור בְּשִׁנְיֵי הָעוֹלָמוֹת וְלֹא אָמוֹת לְעוֹלָם, רַק תָּמִיד אֲתָחֶה
בְּכָל הַחַיִים בְּאַמְתָּה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, יְרֻעָתִי גַּם יְרֻעָתִי, בְּפָה אֲנִי רְחוֹק מִזָּה עַתָּה עַל-
יְדֵי תְּאֻותִי הָרֻעָות וְהַמְּרוֹת מְאֹה, אֲבָל עַדְין יֵשׁ לִי תְּקֻווֹ וּבְטָחוֹן
אַלְיךָ לְבָה, בְּכָח וּבוֹכָה הַצִּדְיקִים הַאֲמָתִים, שְׁתַמְהָר לְהַזְּכִיר
וְלְחַלְצִינִי מִכֶּל הַתְּאֻותִים, עַד שָׁאוֹבָה מִהְרָה לְבָא לְכָל וְתָ, וְאַתָּה
וְלֹא אָמוֹת, בַּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ חַפְץ בְּחַיִים. זְבַנִּי לְהִזְמִין נְמָנָה בֵּין
הַחַיִים תָּמִיד לְעוֹלָם וְשָׁעָה, לְמַעַן נְאַלְהִים חַיִים, וּלְמַעַן הַצִּדְיקִים
הַאֲמָתִים הַקָּרוּיִם בְּמִתְּחַם חַיִים, חַתִּינִי וּקְינִינִי בָּאוֹר פָּנִيه:

מְלֹא רְחָמִים, חַי הַחַיִים, אֲדוֹן הַשְׁלָוֹם, שִׁים שְׁלוֹם טֹבָה וּבְרָכָה
וּרְחָמִים וְחַיִים עַלְינוּ וּעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, לְמַעַן עֲשָׂה וְלֹא לְנוּ,
תְּחִי נְפָשִׁי וְתַהֲלֵלָךְ וּמִשְׁפְּטָךְ יְעַזְוֹנוּ. בַּי עַמְּךָ מִקּוֹר חַיִים בָּאוֹר
נְרָאָה אוֹר. קוֹלִי שְׁמַעָה בְּחַסְדֶךָ יְהֹוָה בְּמִשְׁפְּטָךְ חַנִּינִי. רְחָמִיךָ
רְבִים יְהֹוָה בְּמִשְׁפְּטָךְ חַנִּינִי. דָבָקה לְעַפְרָן נְפָשִׁי חַנִּינִי בְּךָךָ. וַיָּקִים

בָּנוּ מִקְרָא שֶׁבֶתּוּבָן, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּיהֶה אֱלֹהִיכֶם חַיִם בְּלָכֶם
הַיּוֹם. לְעוֹלָמִי עַד וְלִגְזָחָ נְצִחִים, אָמֵן וְאָמֵן:

— כג —

יְהֹוה אֱלֹהִים אֱמֶת, יְחִיד קָדוֹמוֹן, חֹשֵׁב מִחְשָׁבוֹת לְבֵל יְהָחֵם מִפְנֵנוֹ
בְּנָדָח, טֹוב וּמְטִיב לְכָל, צָפֵה לְרֹשֵׁעַ וּחֲפֵץ בְּהַצְּדֻקוֹן, קָוֹרָא הַדּוֹרוֹת
מִרְאָשׁ, הַרְוֹצָחָ בְּתִשְׁיבָה, רַחֲם עַלְיָ לְמַעַן שְׁמָךְ וְלְמַעַן אֲבֹתֵינוּ
הַקָּדוֹשִׁים, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ, וְעָשָׂה אֶת אָשֶׁר
בְּחַקְיָךְ אֶלְךָ וְאֶת מִצְוַתְּךָ אֲשִׁימָר מִעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶא רְחָמִים, יוֹרֵעַ תְּעֻלוֹמוֹת, מָרוֹם וּקְדוֹשָׁ
פּוּעַל גְּבָרוֹת עוֹשֶׁה חֲדָשוֹת בְּעֵל מְלָחָמוֹת וּזְרוּעַ צְדָקוֹת מִצְמָיחָ
יְשֻׁועָות בְּנָרָא רְפּוֹאוֹת נֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַגְּפֻלָּאֹת. הַמְּחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מְעָשָׂה בְּרָאשִׁית. אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשָׂה בְּכָל
יוֹם תְּמִיד גְּסִים וּגְפֻלָּאֹת חֲדָשוֹת גְּדוֹלוֹת וּנְרוֹאֹתָן מֵאָדָם,
אֲשֶׁר נָעַלְמוּ וּשְׁגַבּוּ מַאֲתָנוּ מֵאָדָם, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִין עַצְם גְּדַלְתְּךָ
וּגְפֻלָּאֹתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשָׂה בְּעַזְלָם בְּכָל-עַת, וּכָל עַסְקִיקָּ
וּגְפֻלָּאֹתְךָ וּטוּבָותְךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עַת וּבְכָל שָׁעה, בְּלָם בְּאַחֲר
אַינְם כִּי אָם בְּשִׁבְיל הַתְּכִלִּת הַטּוֹב הָאָמָתִי, שֶׁהָוָא כָּדוּי לְסַבֵּב
סְבּוֹת, שְׁנוֹבָה לְהַתְּקַרְבָּ אֶלְיךָ וּלְשׁוֹבָ אֶלְיךָ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה
בָּאָמָת, שְׁוֹחוֹ עַקְרָבָתְּכִלִּת הַטּוֹב הָאָמָתִי שְׁבִכְלָ הַטּוֹבּוֹת, וּרְקָ
אַתָּה בְּעַצְמָךְ יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁאַתָּה עוֹשָׂה חֲדָשוֹת בְּכָל יוֹם בְּשִׁבְיל
לְהַחֲזִירֵנוּ אֹתֵי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה בָּאָמָת, בְּרוּ
לְטַהָּר וְלַתְּקֹן נְפָשָׁנוּ וּרוּחָנוּ גְּשִׁמָּנוּ, כִּי שִׁיטָּהָרוּ נְפָשָׁות עַמָּךְ

ישראל מזוהם. ובכל יום ובכל עית ובכל שעה, אתה עוֹשֶה נפלוות חדשות לנמריו בשבייל זה, כי אין يوم דומה לחברו, ובכל يوم ובכל עית ובכל שעה ורגע, אתה מפליא לעשות לשנות הנחת העולמות בשמותיהם רבים ונפלאים עד אין קץ נסופה, והכל לטובת העולם, לטובת האמתית והנצחית, כדי לרמז להם רמזים בכמה בחינות ואפניהם שונים בלי שעור, לקרוא את כל אחד ואחד מפל מקום שהוא שם בעת וברגע הזאת, לכרבו אליך באמת, כי רק זה טובה באמת, ואין שום טובה אחרת בעולם ולטה כלל. והנה אני מורה ומתורה לפניה, אבי אב הרחמן, המלך הטוב והפטיב לכל, על כל החסדים והטובות והישועות והגפלאות, אשר עשית עמי פועלך עד היום הזה, אשר אחר כל מה שעבר עלי, ולאחר כל מה שעברתי בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, ואחרי כל אלה עדין לא כלו רחמי ממעני, אתה מערני ומזהקני עדין לצפות לישועתך ולסדר דברי אלה לפניה, מלבד מה אשר אתה מוכן בכל יום בנסיבות טובות ונוראות לקדשנו בקדשת ישראל, בקדשת מצותיך הנזראות, אשר אתה מזוכני בכל יום לחטא בזה העולם הקלה והגפסה, החולף וועבר בהרף עין, מה רב טובך אשר עשית עמי. מה אשיב ליה זה כל תנמולותי עלי. על בן מצא עבדך את לבו עדין להתחנן לפניה ולהשתתח מול רחמייך וחסדייך. ובכן באתי לפניה בעל הרחמים, בעל הישועות, גדור העצה ורב העיליה שתורני באמת דבריכי התשובה, ותחיה עמי תמיד ותריכני בכל עית ושעה בדרך הירש באמת, באfon שאזוכה מהירה לשוב בתשובה שלמה לפניה

באממת חיש קל מהרה, ותורני ותלמודני הדריך האמת לאמתו איך להתנהן בענין התעניות, אשר גלית אוננו בכמה מקומות בדברי רבותינו זכרוֹן לברכה, נדל עצם מעלה החום והתענית שהוא עקר התשובה. אבל לעמץ זה נמצא בכמה מקומות שאסור להתענות בלי רשות החכם האמת, ובפרט מי שהוא בן תורה, שהזהירו עליו רבותינו זכרוֹן לברכה, בכמה מקומות שלא ירבה בתענית, שלא יתבטל מדברי תורה. ואתה, יהוה אליהם אמת, לפניך נגלו כל תعلומות לב וכל הספקות שיש בלבך על זה, ומלאך רבוי המניעות שישי של ענין התענית מאייך בבד הענן בעצמו, נוסף לך רבוי מניעות מהן מצד הספקות הרבבים שבלבך על ענין התענית באשר חופרתי לפניך. על כן באתך לפניך, מלא רחמים, שתזובני לידע בכל-עת איך להתנהן בענין זה ובקל הענינים הנוגעים לעבודתך, ולא אבלבל את דעתך הרבה באלו הספקות, כדי שלא לבטל עצמי ממעט עבורי, רק אולי מאתק לישוב הדעת אמתך. ותדריכני באמתך ותלמודני בא-כל-עת איך להתנהן בכל הענינים ובפרט בענין זה של תענית. ואocha על-ידי התענית להכני ולבטל נשימות גופי הרע, ואocha לבטל המחלקה הנדולה ולהמשיך שלום גדול בכללות ובפרטיות, הן עצם המחלקה מבני העולם, שהם קמים תמיד בנגד הרוצחים לבנים בקידשת ישראל באמת, שעומדים בוגדים בכמה מיני חולקים ומונעים ומליעים בכמה אפניהם להטומם מנתקת האמת, הן עצם המחלקה שבלב, שבל מה שאנו רוצחים לעשות בעבודתך, מונעים אותנו הרבה בלי שעור, אשר

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת תַּרְלוֹן

במעט בצל כח הסובל כי כל מה שאני רוזה להתגבר לטהר מהשכתי ורעוני מתגברים בגדי בלבולים ובטים במחשותיו ירות והרהורים רעים, אשר כל זה נקרא מחלקה. ובגדי כל אלו המחלקות ארכין תעניות, אשר גלית לנו בתורה זאת. על בן רחם עליינו למן שמה, והורני ולמדני זוכני לשום אל לבו להבין ולהתענות הרבה ברצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על ידי התעניות להכנייע ולבטל כל מיini מחלקה. ואזכה להכנייע ולבטל כל הרצונות הפנומיים שלי לבטל כלם בגדי רצוןך ולדבק לבי באמת אליך ולעבזרתך האמתית, ולא אסור מרצונך ימי ושמאל מעטה ועד עולם. ועל ידיך תהצבי שיתבטלו כל רצונות אחרים של המונעים והחולקים בגדי רצוני, ולא יהיה כח לשום מונע וחולק לבטני, חס ושלום, מעברותך האמתית אפלו בחות השערת, ויתבטלו כל מיini מחלקה שבעולם, חן מחלקה מבני העולם, חן מחלקה שבלבוי, הכל יבטל לנמרוי. ואזכה לשולם גדול באמת בכל הבחינות, באפן שאזכה לשוב אליך באמת, ולהיות ברצונך הטוב תמיד באמת מעטה ועד עולם. ותונبني ברחמייך רבים, לשמה גדולה רביה ועצומה תמיד לשמה ועלעבזרתך. שטחנו בימות עניתנו שנوت ראיינו רעה:

ליום-כפור

זובני ברחמייך רבים ליום הCEFORIM הקדוש בקדשה גדולה ובשמה רביה וחרוה עצומה. ואזכה לךים כל הHAMSA הענויים ביום הCEFORIM בתקלית השלים בראוי, ולהתפלל כל הHAMSA תפנות ביום הCEFORIM בכונה עצומה ונוראה, ולהתנודות

בכל מני וdoiim, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה ולעוזב באמת דרכיו הרוע ומחשבותיו הרעות והמלבולות, ולקבל עלי בקבלה חכמה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעניןך באשר עשית, ולאשוב בתשובה שלמה לפניה באמת בשמה ביראה ואהבה, ולאבות הרבה מותך שמה:

מלא רחמים, ובני לקדשת יום הכהנים האיים והנורא והגשגב מאה, כי הוא יום זה נדול וקדוש ונורא ואים ואדייר, יום אחד בשנה אשר בתרת בו לעמך, לסליח עונותיהם ולכפר פשעיםם ביום הנורא זהה. רחם علينا ובנו לקבל יום הנדול והנורא זהה ברاءון, ולאשוב בתשובה שלמה באמת, באפן שתסליח ותמחל ותכפר לנו על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו העזומים והרבים והכבדים יותר מחליהם. ותעננו בזכות עצם קדשת היום הקדוש זהה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא זהה, يوم צום הכהנים, שנוכה על יידיהם להכנייע אצלונו כל הרצונות אליך תתרבר, להכנייע ולשבור ולבטל כל מני רצונות שלנו בגוף רצונך, עד שלא יהיה לנו שם רצון ולא שם תפאה בגוף רצונך כלל, באפן שנוכה להיות ברצונך תמיד, ולבל לסרור מרצונך ימין ושמאל, ועל-ידיהם נזקה, שאתה ברחמיך תבטל רצון אחרים מפני רצוננו, ויתבטל מאתנו כל מני מחלוקת שבעולם, הן מחלוקת מבני הרים, הן מחלוקת שבעזקי, אשר עתה אין שלום בעצמי מפני חטאתי. וכל מה שאני רוצה לעשות איזה דבר שבקדשך יש לי מניות רבות ועוצמות בלי שעור, ועקר הוא מגיעות המה והלב. והכל אופאה לבטל על-ידי התענית הקדוש

של יום הכהנים הכלל מכל הימים של כל השנה, במו שכתוב, גלמי ראו עיניך ועל ספרך פלים יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, זה יום הכהנים. רחם עליינו זוכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום הכהנים הקדושים, ועוזרנו להתרעות התענית של יום הכהנים בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחידוה רבה באמת, אפילו שאוכה על ידיה לדורש עצמי מעתה ולידע איך להתנהג בענין התעניות בכל השנה בלה, ולהיות ברצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אפלס ולא אכשل לעוזם ועד:

מלא רחמים, אתה יודע כמה ימים מתים ופגרים מפש המנחים במקום שמנחים, על ידי רבוי ועצם פשי העזומים וחרבים מאור מאר שעשית מעורי עד היום הזה, אתה יודע איך הוצאה היהות מימים הרבה באוצרות גדול מאור, ולא רישלא חוספה על ימים חיוטם לגמרי על ידי רבוי עזנות שעשית בהם, אשר תקון עצם חיוטם לגמרי על ידי רבוי עזנות שעשית בהם, כל Angelo המתים הוא על ידי תעניות הרבה, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. רחם עליו ועוזרני והוציאני בראחמי העזומים ובחסידך הנוראים והנפלאים, שאוכה בכך התענית הקדוש של יום הכהנים, ובכך כל התעניות שתונכני בראחמי הרבים להתרעות בחיי, שאוכה עליו ידים לתקן כל אלו הימים המתים. ואוכה להתרעות הרבה כל קה, עד שאצטראך להשתמש עם בך של ימי חיניקה, בכח החלב שנתקתי ממעי אני, אפילו שאוכה להחיות ולהעלות וلتكون כל הימים אשר עברו עלי מיום

היוציא עד הנה. ואנבה ביום צאתו מן העולם לבא ולכון לפניו
 עם כל הימים של כל ימי חי בקדשה גדולה, ויהיו כל הימים
 שלוי שלמים וקדושים וטהורים ומתוקנים בתכלית התקון ברצונך
 הטוב, ולא איעול בכוספה קפאה. עוזני עוזני, הוושעני הוושעני,
 עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמת חם ושלום, לא אמות כי
 אהיה ואספר מעשייה. שמה נפשי האמללה מאד העלווה מאד,
 על ידי תעניות הרבה שתזוגני ברחמי להתענות מעטה, ואנבה
 להתחזק בעזה הרבהה. עוזני מלא רחמים, הוושעני מלא ישועות,
 רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות שנמלני כל טוב וזכה
 להיות מושע ישראל והבדלני מן התועים ולא עשני גוי, גמלני
 כל טוב סלה, ועוזני מעטה לפרש את עצמי מזוה העולם לנמר,
 ואנבה להאריך אפי בגבורה גדולה ולכבר את יצרי ולמשל
 ברוחך ולהתחזק בכל-עת, עד שאנבה מעטה לסתם עיני מחייו
 דהאי עלמא לנמר, ולהתענות תעניות הרבה והפסכות שלמוות.
 אתה ברחמייך תקבלם באחבה וברצון, ותקרבני אליך ברחמים
 רבים, ותשמה את נפשי תמיד, באפנו שאנבה בכל הצדיקים
 האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודן בחיים חייתי. ואנבה
 להכיר אותך באמת ולעבד אותך תמיד באמת אני וורעי ורעה
 ורעד מעטה ועד עולם. תדריכני באמת ולמדני כי אתה אלהי
 ישע אמתך קייתי כל היום. הורני יהוה דרך חקיך ואארחה עקב.
 הורני יהוה דרך אהלה באמתך יחד לבבי ליראה שמה. הורני
 יהוה דרך ונחני באורה מישור למגן שוררי. שלח אורך ואמתך
 המה ינוחי ביאוני אל הר קדשך ולא משכנתהיך כי לך לבר עיני

לקוטי תפלה קד טרמא

תלויות עד ישקוף וירא יהוה ממשמים. יהיו לרצון אמריך כי והגינוי
לבי לפניך יהוה צורי ונואלי. עוזה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

= קד =

לו' אדר הילולא דמשה רבנו

פודה יהוה נפש עברי ולא יאשנו כל החוסמים בו. פודה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים כי עמי. אך אלהים יפדה נפשי מיד
שאלבי כי יקחני סלה. תרננה שפטתי כי אונטרה לך ונפשי אשר
פדייתך. רבונו של עולם, מלך רוחמים, מלך גואל ומושיע, פודה
ומציאל ומפריג ועונה ומרחם בכל-עת צרה וצקה, אין לנו מלך
אלא אתה. רחם עליינו למען שמה, ברוחםיך הרבהים וחנודלים,
וთAIR עליינו עת רצון תמיד בזכות אבותינו הקדושים, ותמתיק
ותבטל כל הדינים מעליינו ומעל כל עמק בית-ישראל, ותפירה
נפשנו מכל הנזירות והדינים שנגנוו בכל עשרים וארבע בתי
דיןיך הקדושים שיש לך למעלה, בין שהוא קדם גור דין בין
שהוא לאחר גור דין, מכלם תפדה נפשנו, ותמתיק ותבטל כל
הدينים והיסורים והנזרות שנגנוו בהם מעליינו ומעל כל עמק
בית-ישראל, בין בגוף בין נפש בין במנז, בין בכלל בין
בפרק. כי גלי וידע לפניך שאין אנחנו יודע עד מה, איך לעשות
פריוין ולבטל כל הדינים שנגנוו ברתי דיןיך הקדושים, ואפלו מי
שידע לעשות אליה פריוין לבטל אליה דין שבאייה בית דין, עדין
אינו יודע לבטל כל הדינים שנבל העשרים וארבע בתיהם.
על-ידי-זה אין מועיל הפרדיזן שלו. על כן רחם עליינו בכח זוכות

תרמב' לְקוֹטִי קָדְבָּלָת

הצדיקים הגדולים הייחדים בדורותם, מהם בבחינת משה רבנו, שיש להם כח לעשות פריון לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבעה בתים דינים. וחוסה וחמל עליינו בהם זוכות הצדיקים הללו, ותאייר עליינו מצח הרazon תמיד במו בשחת במנחה, שהוא הסתלקות משה שהוא עת רazon, ועל יידיהם תאורה נפשנו ותצילנו מבל הארץ, ותמתק ותבטל כל הגנוזות והדינים שנגנוו בכל העשרים וארבעה בתים הקדושים. ותצילני מבל מיini חלאים ומכאובים ומחושים ובפרט לפולני בן פלונית וכו', ומהשרון הפרנסה ומבל מיini צער ויסורין שבועלם, מבלם תאילני ברוחם הרבים והגדולים, בהן זוכות משה רבנו שנסתלק בשחת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם בבחינת משה, שיזעדים לעשות פריון להמתיק תרין שבכל העשרים וארבעה בתים דינים:

ותעיר רוחם הגדולים וחסידם המרבים, ותשבר ותמגר ותכני ותפרק ותבטל כל הCAPEIROOT מבל העולם כלו, ובפרט מבל עמק בית-ישראל בכל מקום שהם. וברוחם הרבה הרבה תעור ותשמש עת רazon בעולם תמיד, ותהפץ השמד לרazon, בהן זוכות משה שהוא עומד בין שמד לרazon, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לעשות גרים להוציאם משמד ובפירות להעלותם ולקשרם לרazon העליון, ונם עתה אחר הסתלקותו, ערדין הוא עומד ומתרפל על כל הנדחים והרוחקים מאמנחת, לגירים ולקרבים אליו ולבטל כל המינות והCAPEIROOT מן העולם ולהעלות משמד לרazon ו לעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם:

אנא יהוה, רחמן מלא רוחמים, חסדן מלא חסדים, חושב

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

מחשבות לבב ידח מפח נדח, אשר מחשבות לבב לכל דור ודור. רחם עלינו בכחו זוכותנו הגדול, ובכח כל האידיקים האמתאים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם בן בזה להמתיק הדין מכל העשרים וארבע עתדיינים, ולבטל כל הגנוזות שבקבב העולמות, ולבטל כל הכהירות, ולעשות גרים ולהמשיך אמונה גודלה בעולם. רחם علينا למענם ולמענה, וחוסה علينا בעת צרה הנדולה הזאת, אשר הminster והכהירות מתפשטים בעולם חם ושלום מאד מאד, אשר אין דרך לננות ימיון ושMAIL, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות בראש הכהרים, המתגבים נערים בלבד הרע שנתרפה עבשו ללמד חכמוות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים, ועל פה משה רבינו ובכל האידיקים האמתאים הנדולים, שירודעים להמשיך עת רצון ולהמתיק כל הדינים שבעולם ולהפוך משמד לרצון. רחם וחומ וחמל علينا למענק ולמענק, ולמזרנו וחותנו אikh לעורר את כל האידיקים האלה שיעסכו בתקוננו ובתקון כל העולם, ולא יחרישו ואיל ישקוטו בעת צרה הדרה והזירה אשר בדורותינו אלה, אשר לא היה בהזאת מימות עולם. אי שםים, הפגינו בערדנו, אי שםים, הקיצו לזרות ישראל. כי בעונתינו הרבה, בצווק העתים האלה, אין מי שירגישי מרירות מכואוב הצרה הנדולה הזאת בלבבו הייטב. ואפלו מי שמרגישי מעת מרירות הצרה הזאת, אין יורע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען על אבינו شبשים, ועל פה זוכות אבותינו ורבותינו האידיקים הקדושים העומדים עדין ומהפללים علينا, אשר אלמלא תפלתם לא היו

יכולים להתקים חס ושלום **אָפְלוּ רַגֵּעַ אֶחָד**. רחם עליינו ולמראנו
איך לעוזרים ולחקיצים ולהזיפה בהם עז ותיל מלטפה, באפן
שוויכלו לפעל בקשתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגירות
שבכל העשרים וארכבע בתוי דינים, ולהפוך כל הקפירות משמד
לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם ויתרפו גרים ובגלי
תשובה בעולם:

מִלְאָ רחמים, גדור העצה ורב העיליה אדון הנפלאות, עשה
בנפלאותיך, ותתן כח לאידך הגדולים והנוראים, שיפעלו שטי
הפעולות יחד עלייך פריזניהם ותפלותיהם הנוראות והנפלאות
מאוד מואד, שיוכו לבטול כל הדינים והגירות של כל העשרים
וארכבע בתוי דינים, בנשימות ורוחניות, בגוף ונפש וממון, גם
יוכו להמתיק החירון אף ולבטול העבורה זרה והכפירות מן
העולם, ולהפוך משמד לרצון, ולעשות גרים ובعلית שובקה הרבה
בעולם, כי אתה כל תובל ולא יבצר מפק מימה, ואתה עוזה
בפלאות גדולות לבך, וברחמייך העצומים, אתה יכול להוציאני
בכל קישועות יחד בררכיך הנפלאים:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, תנ לנו אמונה שלמה, בטל
מעלינו כל מני בפירות ובלבול אמונה, בטל מעלינו כל גירות
קשה. רחם עליינו ברחמים רבים ברחמים פשוטים, שאין בהם
תערובת דין כלל, באפן שנזוכה מהרה מהרה לשוב בתשובה
שלמה לפניה באמת. רחם רחם, חמל חמל, בעת צרה זאת
בי רע ומר פאוד, רע ומר, רע ומר, כי נגע עד הנפש,
ולא די לנו במרירות נפשנו, כאשר יודע כל אחד בנטשו את

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

געוי לֶבבו וּמַכָּוְבֵּיו, אֲשֶׁר בָּשֵׁל כְּחַ הַסְּפָל, אֲפִגְם אֲנוּ רֹאִים
מְרוֹחָק אֲרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר, וְהַעֲקָר אֲרוֹת נְפָשֹׁות יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר הַפְּילּוֹסְוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים הַרְשָׁעִים הַאֲרֹרֻרִים רֹזְצִים לְהַתְּפִשְׁת
חַס וּשְׁלוֹם, בְּאֲשֶׁר גַּנְחָה לְפִנֵּיך, וְגַתְּסָף לְזָה עַצְם הָאָרֶח מְרֻבָּי
הַמְּחַלְקַת שְׁבֵין עַמְך יִשְׂרָאֵל חַבְשָׁרִים, אֲשֶׁר גַּרְבָּה קַטְנוֹרִיא בֵּין
הַתַּּלְמִידִי חַכְמִים וּבֵין בֶּלְהַגְּלִים אֶלְהָם, וְלֹיֹצֵא וְלֹבָא אֵין שְׁלוֹם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, אַתָּה לְבָד יוֹדֵע שְׁבָכָח הַהְמַתְקָה וְהַפְּרָזָע
הַגְּאַמֵּר בַּהֲתֹרֶה הַזֹּאת שְׁמַמְתִּיק הַדִּין שֶׁל כָּל הַעֲשָׂרִים וְאֶרְבָּע
בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצְדִיקִים הַגְדוּלִים הַאֲמֹתִים יוֹדְעִים סָוד
זֶה הַפְּרָזָע הַגְּפַלָּא, עַל בּוּרִיָּה, וּלְמַעַלָּה לְמַעַלָּה. בְּכָח זֶה יִשְׁלַׁנו
תְּקוֹהָ אַדְיוֹן לְצִפּוֹת לְיִשּׁוּעָה וּלְכָל טֹב, אֲפִגְם נִסְמָךְ נְפָשֹׁות אֶלְיךָ
תַּתְּבִרָה, לְהַכְנִיסָם בָּאֶמְוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה, עַתָּה גַּם עַתָּה. עַל בָּן אַדְיוֹן
אַנְיָעָמֵד וּמַתְּפַלֵּל לְפִנֵּיך וּמַתְּחַנֵּן וּמַתְּחַבֵּט מַוְלָה רַחֲמִיך וּחֲסִידָה,
וּמַצְפָּה לִישּׁוּעָת בְּכָל־עַת וּרְגֵעָ, בְּעֵין עַבְד אֶל אֲדוֹנוֹ וּבְעֵין הַבָּן
אֶל אָבִיו, עַד יִשְׁקַרְפֵּ וַיַּרְא יְהֹוָה מִשְׁמִים וְנִיחּוּס וַיַּרְחֵם עַל וְעַל כָּל
הַתְּלִוִים בַּי, וְעַל בָּנִי וּוֹצָאִי חַלְצִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְיוֹשִׁיעַנוּ מִתְּרָה
וּמִתְּקָה וְיִכְתַּל מַעֲלֵינוּ כָל הַדִּינִים שְׁבָעוֹלִם, וַיִּפְדְּנוּ וַיִּצְלְנוּ מִכָּל
הָאֲרוֹת וּמִכָּל הַיּוֹסְרִין שְׁבָעוֹלִם, וַיִּכְתַּל כָּל הַכּוֹפְרִות וּמִכָּל בְּלָבּוֹל
אֶמְוֹנָה מַעֲלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הַעוֹלִם בָּלוּ, וַיַּחֲזַקְנוּ וַיַּתְּעִנוּ
וַיַּקְרִמְנוּ בְּאֶמְוֹנָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה תְּמִיד. וַיִּסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה, בָּאָפָן
שְׁגָנָבָה לְשׁוֹב אֶלְיוֹ וַיַּתְּבִרָה, בָּאֶמְתָה וּבְתָמָם לְבָב, חִישׁ כָּל מִתְּרָה,
וְלֹא גַּסְוָר מְרַצּוֹנוּ עוֹד יְמִין וּשְׁמָאל. וַיַּקְרִמְנוּ בַּי מִקְרָא שְׁבָתוֹב,
פָּרָה נְפָשָׁו מַעֲבָר בְּשַׁתָּה וְתִיתְוֹ בָּאָור תְּרָאָה. פָּרָנוּ מַעְשָׁק אָדָם

ואשמרה פקודיה. בירך אפקיד רוחי פרידתה אותי יהוה אל אמרת.
ואני בחתמי אלק פדרני וחתני. קרבבה אל נפשי נאלה למען אויבי
פדרני. כי עם יהוה חחсад וחרבה עמו פדרות. והוא יפדרה את ישראל
בכל עונתינו. קומה עורתה לנו ובידנו למען חסכה. פרדה אלהים
את ישראל מכל צורתינו. ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים
ברב חסוך ענני באמת ישעך:

== קה ==

גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפצייהם. מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינך. מה גדרלו מעשיך יהוה
מיאד עמקו מחשבותיך. רבונו של עולם, אתה האל עשה פלא
ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור על ידי האדיקים האמתיים
שבכל דור, כאשר אבותינו ספרו לנו את כל הגוזלות והגפלאות
והנסים הגדולים והሞפות הנוראים, אשר עשית בכל דור ודור
על ידי צדיקיך האמתיים מימות עולם עד היום הזה, וגם בדור
הזה בוגדים נמצאים צדיקים בעלי מופטים אמיתיים. ובכון ובני
ברחמיך תרבים, ועורני והושיעני וחוקני ואמצני שאזוכה לספר
ספרוי מעשיות מצדיקים אמיתיים, מכל מה שעבר עליהם בימים
הזה מה שעבר עליהם בעצם, והן מה שעבר על בניהם ועל כל
הגולים אליהם, וכל האותות והמופותים הגדולים והנוראים שעשו
בעולם בתגליא ובאתכסיא, וכל הדברים הקדושים והתגלות
אלות שהמשיכו בעולם. הכל אזוכה לשמע היטוב באוני ובליyi
ולשות ולספר בהם תמיד, ימלא פי תהלתם כל היום תפארתם,
כפי תהלתם היא תהלחת ותפארתם היא תפארתך. ובני לעסך

בזה בכל יום ויום לספר ספרי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזוכה שימשך עלי קדשות העצומה. ועל-ידייה אזוכה לטהר מחשבי מכל הבלבולים וערבות הדעת, ומכל מני מוחשנות זוות וחיצוניות, ומכל מני הרהורים רעים, ומכל מני בלבול הדעת שבעולם הנמשכין ממוחין דקפות, ואזוכה לצתאת ממוחין דקפות למוחין דגדלות, ועל-ידייה תצילני ותפנני מכל הארות מכל היסורים ומכל מני דינים שבעולם, שכלים נמשכין מבלבול הדעת ממוחין דקפות, ואתה ברוחמייך הרבבים, תפנני ותצילני מכלם על-ידי שתונبني ותקייני תמיד לעסוק בספריו מעשיות מצדיקים אמתיים שהם בחינות מוחין דגדלות:

ועזרני והושיעני לבספ ולהשתזק ולהתגעגע תמיד לבא לאזרן ישראל, ואזוכה להמשיך עלי קדשת ארין ישראל תמיד, ועל-ידייה זה אזוכה לאמונה בשלמות, להאמין באמונה שלמה בהשגתך תמיד. ותוציאני מטבחיות לנוורי, שאזוכה לידע ולהאמין שאין שום דרך הטע בועלם כלל, רק הפל בהשגתך לבה, כי גם הטע בעצמה מתרגנת בהשגתך תמיד, ואתה משנה הטע בכל-עת על-ידי הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור שעושים חרותות ונפלאות בכל דור כאשר שמענו מאבותינו:

ורחם עלי ועל כל ישראל למען שמה, ועוזרו זוכנו להתדרמות אליך תרבה, שנופה להבריל בין האור ובין החשך, עד שנדר באמת להבחן ולהבדיל בין ספרי מעשיות של צדיקים אמתיים ובין ספרי מעשיות של רשעים, גם לידע ולהבחן ממי בספר ואיך בספר, באפן שאזוכה לספר מצדיקים אinatiים הנודלים

במ�לה, אשר הספור והדבר ממה יהיה לו כח לטהר מחששתי. כי אתה הודיע לנו שכוננו כל מעשה של אדיקים יש בינו לבין מעשיות של רשעים ושקננים, ומעשיות מערבים של הועשים בדברים הנראים במוחת עליידי בפה תחבולות עליידי בשוף או עליידי רבר אחר, וכי אפשר להבחין ולהבדיל ביניהם, כי אם מי שיזען להבדיל בין האור ובין החשך, כאשר הודיע לנו ברוחם הרבה דברים. ובעצם חלישותנו אשר נתרחקנו מפה מאד, בודאי אין בידינו להבדיל בין האור ובין החשך. על כן רחם علينا ועוזנו והוא שיענו שנופה על כל פנים לאמונה שלמה, ותהיה אמונהנו חזקה כל כך באלו אנו רואין בעינינו ממש מה שאנו מאמינים בו באמת. ונוקה להאמין בכך וזהו אלוהינו, שאתה משגיח בהשנאה פרטית בכל-עת, ואתה עושה חידשות ונפלאות בכל-עת, בכל דור ודור, עליידי צדיקיך האמתיים שבכל דור. ואנובה להאמין שיש הבדל והפרש גדול בין המופתים והחוויות הנעשים עליידי האדיקים האמתיים ובין המעשיות הנדרמים למופתים הנעשים עליידי הרשעים, או עליידי המערבים מטויב ורע, אשר עדין אינם ראויים להעשות מופתים בעולם, ומחלבשים בטלית שאינו שלהם, אשר יש הבדל והפרש בין מעשיהם של אלו, למעשיהם ומופתיהם של הצדיקים האמתיים, כמו בין האור ובין החשך, באפן שאנובה תמיד לספר ספרי מעשיות מצדיקים אמיתיים שיש להם כח לטהר את מחששתי:

רבונו של עולם, מלא רחמיים, אתה יודע בפה אני רחוק מתחנות המתחשה, כי פנמתי מאד מאד במתש贬תי בלי שעור

ומספר, וחתמתי עויתי ופשתתי הרבה מאד והרעד בעיניך עשית
והרביתי לשען נורך מאד, ובפרט מה שפנמתי בברית קדש
ובטפי המכחה הרבה מאד, והכל על-ידי פנים המכחשה, אשר לא
גזהרתי במחשבתי כלל, לתפס את מחשבתי לבל תצא לחוץ
חס ושלום, אדרבא הוספה חטא על פשע, ונכנסתי במחשבתי
لتוך מחשבות חוץ ורעיוןים ובלבולים מערקבים ולהרהורים
רעיים, עד שבאת למה שבאת וקלקלתי מה שקלקלתי, הכל
על-ידי פנים המכחשה. מה אומר ומה אדרבא, ולפניך נגלה
הכל, בזון לבות וכליות. ועתה עתה, אחרי כל מה שעשית
ומה שנעשה עמי מעורי עד היום הזה, עוזנה תכליינה עיני
ליושעה שלמה באמת מאתקה לבה, בכך וזכות תפלה האדיקים
האמתאים. רחם עליו בעל הרחמים, הוועני נא בעל היושעות,
חום וחגני וחמל עלי בעל החמל והחגינה, הט אונך ושם
קול צעקתי קול שועתי קול פגיעה קול תפלה. וובני ברחמייך
הרבבים, שימשך עלי קדרת הארץ ישראלי שהיא כללות הקדרה,
כלליות כל העשר קדרות, אפילו שאוכבה עליו קדרת הארץ
ישראל לאמונה שלמה בהשנחתה הפלתית, אשר אתה משגיח
בפריטיות בכל-עת ורגע בכל העולם כולו, ואתת עוזה עמי ועם
כל העולם בכל-עת ורגע נפלאות גדוות ונוראות עד אין חקר
אין מס'ר, כאמור, לעוזה נפלאות גדוות לנוראות עד אין חקר
חסרו. והכל בכך וזכות האדיקים הגוזלים האמתאים, אשר כל
האותות והמופתים האמתאים נעשים עליו יידיהם תמיד. סעני
ואמצעי וחזקי באמונה הקדרה תמיד הנמשכת עליו יידי קדרת

ארץ־ישראל, באפּן שאזוכה לירע מפי לספר ואיך לספר ספרוי מעשיות מצדיקים אמתאים, באפּן שתהר מחשבתי על־ידיהם. ואזוכה לצאת מעטה מכל מייניבלבול הדעת, ומכל מייני ערבות הדעת, ומכל מייני הרהורים רעים ורעיזנים פגומים ומחשבות חווין, לטהר מחשבתי מבלם, ולזוכות לממחשובות קדושות זכות ונכונות. ותסייעני ותערוני שאזוכה בכל־עת לעלות לעולם הממחשה דקירה, לחשב מחשובות קדושות בתורה ובעזרה, ובגדרת הבורא יתברך שם, ובגדרת הצדיקים האמתאים, ולהתقدس חמשין אמתאים בתורתה הקדושה, ואיל יבחלוני רעיון, ולא יהיה כה לשום מחשה ורה וחיצונה שבועלם לבלבל את העת ומחשבתי כלל, ואזוכה לשתק או לנמרי בעת שאני אריך לעלות לעולם הממחשה, לחריש ולשתק לנמרי לבלי לדבר או אפלו דבר דקירה, כי הוא גם כן מבלבל את הממחשה. ותגעוור בכל הפסטינים והטיקטונגס החפאים למן עוצמי חס ושלום, מלעלות לממחשובות קדושות, ותתן בי כה לנפרש כל הבלתיים מפני, באפּן שאזוכה להתרבק בך ובתורתה הקדושה תמיד, במחשובות קדשות וטהורות זכות וצחوت ברצונך הטוב. ותצילני ותפדרני מכל הצעירות ומכל מיINI יסוריין שבועלם, ותתמתק ותבטל כל הדרינים מעליינו ומעל כל עמק בית־ישראל ובפרט מפלוני בן פלונית וכו'. רחם עליינו ומלא משאלותינו לטובה ברוחמים, והוציאני מהרה ממיחין דקנות למחין גדרלות. וובני לעסק הרבה בספרוי מעשיות מצדיקים אמתאים, באפּן שאזוכה לטהר מחשבתי בתכליות הטהרה, ותתיה מחשבתי קדושה וטהורה

תמיד. רחם עלי למען שמה, כי צרכי מרבבים מאד מארד בלי שעור וערה, ודעתי קאירה מאד לבאר ולפרט חלק אלף ורבה מהם, ובכל מה שאני מתחילה לדבר לא יספיקו כל הדברים שבועלם לפרט בעמה אני רוחק מכל בחינה ובבחינה מזוה, ובמה אני אריך לפל על פנוי לבקש ולהתagnar על זה, על בן יהו נא בעיניך באלו הייתה פורט כל צרכי לפניך בראו. ואתה תמלא רחמים עלי, ותשיעני מהרה בכל הישועות, באפן שאזפה על כל פנים מעתה לשוב אלף ולחיות ברכזונך הטוב באמות מעתה ועד עולם, ותקים בנו מקרא שכתוב, והיה טרם יקראו ואני אעננה עוד הם מדרברים ואני אשמע. כי אתה יהוה העונה בעת צרה פורה ומצליל בכל עת צרה וצוקה, ברוך העונה לעמו ישראל בעת צרה. יהוי לרצון אמרידפי והגנון לבי לפניך יהוה צורי ונואלי:

ותרחם علينا ברחמי העצומים, בכל עת שתקים علينا מלך חדש, שייהיה מלך של חסד, שירחם על עמו בגינוי ישראל, ויקל מעלייהם על הנtinyות, ויבטל כל הגנוזות שאינם טובות מעמוישראל, מכל שבן שלא יתרש חס ושלום, גורות תדרשות על עמו ישראל, רחם علينا למען שמה, למען רחמי, כי אין לנו על מי להשען כי אם עלייך בלבד, כי אין מי יעמוד בעדרנו שמה הנדור יעמוד לנו בעת צרה, חמל על עני הצען והטה לב המלכים והשרים עליינו לטובה, כמו שכתוב, פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו. ובתuib לב מלך ושרים ביד יהוה אל כל אשר יחפץ יטנו. חמל על עמו רחם על נחלהך, מלא רחמים, מהעדה מלכין ומהקים מלכין. השקייה ממען קדרשך מן השמים

וְהַטָּה לֵב כָּל הַמְּלִכִּים וְהַיוֹעֲצִים וְהַשְׁרִים עַלְינוּ לְטוֹבָה, וְתַבִּיא לְנוּ
אֶת מֶשִׁיחַ אֶדְקָנוּ בָּמִתְרָה בִּימֵינוּ, אָמֵן:

— קו —

בָּזָא נְשַׁתְּחֻווֹתָה וְגַבְּרֻעָה גַּבְּרָכָה לְפָנֵי יְהֹוָה עוֹשָׂנוּ. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאֶنְחָנוּ עִם מְרֻעִיתּוֹ וְצִיאָן יְדוֹ הַיּוֹם אֶم בְּקוֹלוֹ תְּשִׁמְעוּ. מְלָא רָחְמִים,
אָדוֹן הַגְּפָלָאותָ, הַמְּתִיד שְׁבָטֵינוּ בְּכָל יוֹם תִּמְיד מְעֵשָׂה בְּרָאשִׁיתָ,
אֲשֶׁר בַּתְּבוֹנִיתְךָ אַתָּה מְשֻׁנָּה עַתִּים וּמְחַלֵּף אֶת הַזּוֹמְנִים, עֹזְרֵנוּ
וְהַשְׁיעֵנוּ בִּישׁוּבְתְּךָ הַגְּדוֹלָה וְהַגְּפָלָאתָ, שָׁאוֹבָה לְחַדְשָׁתָךְ אֶת
עַצְמֵי בְּכָל יוֹם בְּתוֹסְפַת קָרְשָׁה וְטָהָרָה בְּאֶמֶת, שָׁאוֹבָה בְּכָל
יּוֹם לְהַתְּחִיל מְחָדֵש בְּעַבּוֹדָתְךָ הַקְּרוֹשָׁה בְּאֶמֶת נוֹלְדָתִי הַיּוֹם וְלֹא
אֲחַשֵּׁב מִיּוֹם לְחַבְרוֹ כָּלָל, וְלֹא יָכֹלָו לְכַלְּפֵל אֶת דָּעַתִּי כָּל מִיּוֹם
לְחַבְרוֹ, הַזָּמָן מִהָּעֵתִיד, הַזָּמָן מִהָּעֵתִיד, וְלֹא יָכֹבִידוּ עַלְיִי אֶת הַעַבּוֹדָה
עַלְיִי הַזְּמִינָה הַבָּאִים וְהַשָּׁעָה הַעֲתִידִיתָ, וְלֹא אָסְטָבֵל וְלֹא אֲחַשֵּׁב
בְּדָעַתִּי כִּי אָמַר אֶתְהוּ הַיּוֹם וְאֶתְהוּ הַשָּׁעָה וְהַרְגֵּן שֶׁאָמַר עַזְמָד בָּהּ
אָנוּ, בָּאָפָן שָׁאוֹכֶל לְעַסֶּק בְּעַבּוֹדָתְךָ בְּאֶמֶת בְּתִימִינּוֹת בְּלִי שָׁום
בְּלִבּוֹלִים וּפְתִּירִים וּכְבָדוֹת וּעַצְלָותָ, רַק אָזְדוֹרָו בְּעַבּוֹדָתְךָ בְּכָל יוֹם
מְחָדֵשׁ, וְלֹא אָשִׁים לְגַגֵּד עַנְיִן כִּי אָמַר אֶתְהוּ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגֵּן
לְכָד, לְמַעַן אַתְּחִזֵּק עַל־יִדְיָיוָה בְּעַבּוֹדָתְךָ בְּאֶמֶת וְלֹא יְהִי בְּכָד
עַלְיִי שָׁום דָּבָר עַבּוֹדָה שַׁהְוָא רְצֹונָה בְּאֶמֶת, כִּי עַל יוֹם אָזְדָּד יְכֹלֵין
לְסַבֵּל כָּל הַעַבּוֹדוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְכֵן לֹא אָכְלָבֵל אֶת דָּעַתִּי בְּפְרָנְסִתִּי
וְהַצְּטִרכּוֹתִי הַמְּרֻבִּים מִיּוֹם לְחַבְרוֹ כָּלָל, רַק אָכְטָח בִּיהְוָה בְּאֶמֶת
אֲשֶׁר הוּא מְשִׁפְיעַ לְנוּ כָּל הַצְּטִרכּוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְאֲחִיה רְגִיל
לוֹמֵר בְּכָל־עַת, בָּרוּךְ אָדָני יוֹם יוֹם יְעַמֵּס לְנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵינוּ סָלה.

וְתַצִּילנו מִמְחָפֶרֶי אָמֵנה הַהֲזֹאֲנִים וְחוֹשְׁבִים מַה יַאֲכְלֵוּ לְמַחר,
וּמַהֲיכֵן יָבוֹא הַצְּטָרְכוֹתָם הַמְּרֻבָּה לְמַחר, רַק אָבְטָח בְּשָׁם יְהֹוָה
וְאָשְׁעֵן בְּאֱלֹהִי. הָאֱלֹהִים הַרֹּועָה אָוֹתִי מְעוֹדִי הוּא יִשְׁפְּיעַ לִי בְּלִ
טוֹב דָּבָר יוֹם בַּיוֹם, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַטּוֹב הַטּוֹב יִשְׁפְּיעַ לִי בְּלִ
הַטּוֹב הוּא מְטוֹב הוּא יִיטְבֵּל נָנוּ וַיִּפְרְנַסְנוּ וַיַּכְלְפַלְנוּ תְּמִיד בְּכָל
יוֹם וּבְכָל־עַת וּבְכָל שָׁעָה בָּאַיִן מְחַסֵּר דָּבָר, וְגַם עַד זְקָנָה וִשְׁיבָה
אֱלֹהִים אֶל יַעֲזְבָּנו וְאֶל יַטְשָׁנָנו עַד עַזְלָם:

מְלָא רְחָמִים, חַמֵּל עַלִי וִזְבָּנִי לְבָא לְכָל זֶה, לְכָל תְּבִלְבֵּל אָוֹתִי
הַמְּחַשֵּׁבָה בְּלִל מִיּוֹם לְחַבְרוֹ בְּשָׁום דָּבָר שְׁבָעוֹלָם, בָּאָפָן שְׁאָזְבָּה
לְכַנֵּס בְּקָרְשָׁתָה, וְלַחֲתְּקָרְבָּן אַלְיךָ בָּאַמֶּת, וְלַחֲתְּחָדֵש בְּכָל יוֹם
לְטוֹבָה, וְלַחֲזִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עַת וּבְכָל שָׁעָה תּוֹסְפוֹת קְרָדְשָׁה
וְטָהָרָה וְוַיַּרְאָת יְהֹוָה וְעַבְדוּתָהוּ בָּאַמֶּת. וְלֹא אָטַעַת עַצְמִי וְלֹא
אָדַחַת אֶת הַעֲבוֹדָה מִיּוֹם לְחַבְרוֹ בְּלִל, רַק אָחַשֵּׁב בְּכָל יוֹם בְּאַלְוָן
אַיִן לִי בְּעוֹלָמִי בַּי אָם אָתוֹ הַיּוֹם וְאָתוֹתָה הַשָּׁעָה לְבָה, וְאָשְׁתַדֵּל
וְאָתַאַמֵּן בְּכָל עַז בְּכָל יוֹם לְצַאת חֹבֶת הַיּוֹם, בַּיוֹמוֹ דִּיקָא,
בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצֵא יְדֵי לְעַשׂוֹת בְּכָחֵי אֲאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאָתוֹתָה הַשָּׁעָה
דִּיקָא, וְלֹא אָפְטוֹר אֶת עַצְמִי מִיּוֹם לְחַבְרוֹ בְּלִל, לְמַעַן לֹא אָבּוֹשׁ
וְלֹא אָפְלִם לְעוֹלָם וְעַד. עַזְרֵנִי לְמַעַן שְׁמָה, הַזְּשִׁיעָנִי בְּכָל יוֹם
יְשֻׁועָה חֲרֵשָׁה וּנְגַפְּלָה, בָּאָפָן שְׁאָזְבָּה לַחֲתְּקָרְבָּן אַלְיךָ בְּכָל יוֹם
בְּחַתְּקָרְבוֹת נְדוּל יוֹתֵר בָּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב,
וַיָּקְנִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, שִׁירּו לְיהֹוָה בְּלִי הָאָרֶן בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם
יְשֻׁועָתָה. וְגַם, שִׁירּו לְיהֹוָה בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם לְיִום יְשֻׁועָתָה.
וּבָנִי לְהַחֲזִות אֶת יְמִי בָּאַמֶּת מִעְתָּה עַל בְּלִ פְּנִים, חַמֵּל עַל מַעַט יְמִי

שיש לי להתמהמה עוד בזה העולם העובר, למנות ימינו בן הורע
ונביא לבב חכמה. שובה יהוה עד מתי והגשם על עבדיך. שבינו
בבקר חסך ונרגנה ונשמחה בכל ימינו, שמחנו בימות עניותנו
שנות ראיינו רעה. השיבנו יהוה אליך ונשובה חך ימינו בקדם.
יהי חסך יהוה עליינו באשר יתלנו לך. יהי יהוה אלהינו עמו
באשר היה עם אבותינו אל יעזנו ואל יטשנו. להטות לבבנו
אליו ללבת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר התהנתי לפניו יהוה קרובים
אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר يوم ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלים אין עוד:

== קו ==

אלֹהִי נוצר לשוני מרע ושפטני מדבר מרים ולמקללי נפשي
תדום ונפשي בעפר לכל תהיה. רבונו של עולם, אדון השלום,
ובני להיות איש שלום באמת, שאזוכה להיות אהוב שלום ורודף
שלום תמיד באמת ובלב שלם, ולא אחותיק במלכות כלל לעולם,
ואפלו נגרד חולקים עלי וקמים בגדי וחותרים חתירות תחת
חם ושלום, וועשים לי מה שעושים, הרחמן ישمرני, טובני
ותערני שלא עומד בוגדים לעשות להם בוגדים כמו שעושים
לי, רק אדרבא אזכה לדzon אתם לכא זכות ולעשות להם כל
הטובות, ולקיים באמת ונפשي בעפר לכל תהיה, כמו שבתוב, אל
תאמר באשר עשה לי בן אעשה לו איש לאיש בפהלו. ובתי.
אל תאמר אשלמה רע קונה ליהוה ויושע לך. ואזוכה להיות בעפר

ממש, שהכל דשין עליה והוא נותרת להם כל הטובות, ועל-ידי זה אזהה לבטל ולהפר מהשבות אויביו ושונאי, ולא תעשה ידיהם תשיה. ויקנום בהם, בורה שחת בה יפל ונולל אבן אליו תשוב. ובכל הקרים עלי לרעה מורה הקפער עצם ווקלקל מהשבותם:

ויתפתח עיני לבי ורעתני, שאזקה לידע ולהבחן בין מחלוקת של רשיים למחלוקת של צדיקים. ואזהה להאמין באמת שהמחלקה של צדיקים היא טובה גודלה לזה שם חולקים עליו, כי מרים אין ומנסחים אותו על-ידי זה וטמייניקים דיניהם מעליו, ולא תניחני לטעות חם ושלום בהמחלקה של צדיקים, לאלו היא מחלוקת גמורה חם ושלום, כדי שלא לתמן אחיזה להמחלקה דסטרה אחרת בזאת המחלוקת הקדשה של צדיקים, ויקנום כי מקרא שכחוב, ותבט עיני בשוררי בקרים עלי מרים תשמענה אונני. צדיק בתמר יפרח באורי בלבנון ישנה:

אבינו שבשמים, מלך שהשלום שלו, אתה יודע את כל רבינו המחלוקת, שנתרבה בדורותינו בכתה אבנים, בין צדיקים ביןונים ורשעים, ומהמחלקה דסטרה אחרת רוצחה להתגבר ולהתפשט בכל יום, באתגליה ובאתכסייא, עד אשר רבים נבשלו ונפלו על-ידי רבינו המחלוקת וחילקו הרעות ופרו לבבות שנתרבה מאי בדורותינו בעונותינו הרבים, כי געשה קתנו ריא בין תלמידי חכמים ובין הנלויים אליהם, עד אשר קשה להבחן ולהבדיל בין המחלוקת דקדשה למחלוקת דסטרה אחרת, ורבים נפלו מאמונה חכמים על-ידי זה וקנרי, ועל-ידי זה נפלו למה שנפלו רחמנא לייצן. כי אמונה חכמים יסוד כל התורה בלה,

כִּי הַם חַיָּנוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ, וּבְלֹעֲדָם לֹא נָרִים אֶת יָדֵינוּ וְאֶת רְגָלֵינוּ בְּשׁוּם דָּבָר שְׁבָקְנָשָׁה. וּבְצֹוק הַעֲתִים אֲשֶׁר אֶרְךָ עַלְינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עַלְינוּ הַשְׁעָבוֹד וְדַעֲתֵנוּ אֵינָהּ צְלִילָה בְּלָל, אֵין אָתִי יוֹדֵעַ עַד קָהּ, אֵיךְ לְהַתְּהִנֵּג בָּזָה וְאֵיךְ לְבּוֹנֵן דָּעַת בָּזָה, אֵל מִמְּקֻדּוֹשִׁים אֲפָנָה, שְׁקָרְתִּי וְאֵיהָה בְּצִפּוֹר בּוֹנְדָד עַל גָּן. וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מַאֲנִין יָבָא עָזָרִי. כִּי בַּעֲרָא נָכְנִי מַאֲנִישׁ וְלֹא בִּנְתָּא אָדָם לִי, לְהַבְּחִין וּלְדִיעָה מֵהֶם הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הַאֲמָתִיִּים שְׁשִׁישׁ לָהֶם כִּמֵּן לִיעַן אַוְתִּי עַצּוֹת אֲמָתִיות, וְלִהְדָּרִיכִנִּי בְּדָרְךָ הַיְשָׁרָה וְהַאֲמָתָה, וּלְקַרְבָּנִי אֶלְיךָ אַבִּי שְׁבָשָׁמִים, וּבְעֻזּוֹנִי הַרְבִּים דָּעַתִּי קָצְרָה בְּלֹפֶה, עַד אֲשֶׁר אֵינוּ יוֹדֵעַ אָפָלׁוּ לְפִרְשָׁן שִׁיחָתִי לְפָנֵיךָ בָּזָה בְּשִׁלְמוֹת בְּרָאוֹי, כִּי צְרוֹת לְבַכִּי הַרְחִיבִים מַאֲדָם בְּלָא זָה, וּנוֹסֶף לְזָה רַבּוֹי הַמְּחֻלָּקָת וּפְרוֹד לְכֹבּוֹת שְׁנִתְרָבָה בְּעוֹלָם, בְּכֹמָה בְּחִינּוֹת וְאָפָנִים וּעֲנֵנִים שְׁזָנוּנִים. וְעַתָּה אֵינוּ יוֹדֵעַ בְּלָל מַה לְעַשּׂוֹת, אֵיךְ לְהַתְּהִנֵּג וְאֵיךְ לְדִבָּר וְאֵיךְ לְצִפְּזַבְּזָה וְאֵיךְ לְרַפְּיוּ וְאֵיךְ לְהַתְּפִלָּל עַל זָה, וְאֵינוּ מְבָלְבָל בְּשִׁפּוֹר וְאֵינוּ יוֹדֵעַ בְּלָל הַיְכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְמַה יִהְיֶה הַסּוֹף וְהַתְּכִלָּת מִפְנֵי. מְלָא רְחִמִּים, חֹזֶל הַלִּים, מַזְאֵל עֲנֵי מְחֻזָּק מִפְנֵי וְעַנֵּי וְאַבְיוֹן מִנוֹזָלוּ, לְפִרְדָּנִי אֵיךְ לְפִרְשָׁן שִׁיחָתִי לְפָנֵיךָ עַפְתָּה, אֵיךְ לְעֹזֶר רְחִמִּיךָ הַאֲמָתִים עַלְיָה עַתָּה. הַצִּילִנִי מְרִיב וּמְחֻלָּקָת בְּכָל הַאֲפָנִים, עַרְגָּנִי וְהַוְשִׁיעָנִי וְהַצִּילָנִי שֶׁלָּא יְחַלְקוּ וְלֹא יְרִיבוּ עַל לֹא בְּגַשְׁמִיות וְלֹא בְּרוֹוחַנִּיות, לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה. וּשְׁמָרָנִי וְהַצִּילָנִי שֶׁאֲנִי לֹא אֲהִיא חֹזֶק עַל שָׁוֹם אִישׁ בְּשַׁר שְׁבָעוֹלָם, מִבְּלָשְׁבָן שֶׁלָּא יְהִיא בְּלַבִּי שָׁוֹם צָד מְחֻלָּקָת עַל צְדִיקִים אֲמָתִים, וּבְפִרְטָה עַל צְדִיקִים שְׁזָכוֹנִי עַפְרָר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה. וְלֹא אַצִּא לְרִיב עַם שָׁוֹם

אדם, רק אזקה לאחוב את כל ישראל ולהזכיר בשלום עם כלם,
ולקיים באם מקרה שפטוב, سور מרע ועשה טוב בקש שלום
ונרדרפהו:

לחדש ايיר

ויתזבגנו להמשיך עלי ועל כל ישראל קדשת ארץ ישראל,
ויתבטל אחיזת המחלקה מאין ישראל ולא תהיה נקראת בשם
ארץ בגען, רק בשם ארץ הקדושה, ארץ ישראל. ותמשיך שפע
טובה וברכה גודלה הארץ ישראל לכל הארץ, ותברך את
יבול הארץ ואת כל פרי הארץ, ויקים מקרה שפטוב, ארץ
נתנה יבול הארץ לרפאות את כל תחלואין ומכאובי עמק בית
ישראל. ובפרט בתחדש איר הוא ירח זיו, שבו פורחים וחונטים
כל יבול הארץ. רחם עליינו שלא נצטרך לעטך, חס ושלום. עם
שם דاكتורים ורופאים שבעולם, רק תברך את כל יבול הארץ
ותשפיע בהם לרפאות כל תחלואינו ולכל מכאובי עמק בית-ישראל
ויתעללה מהירה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאוביינו ולכל
מبوتינו (ובפרט וכו'), כי אל מלך רופא נאמן ורוחמן אתה. ואין לנו
שם סמיכה על שם רופאה של הרופאים והדاكتורים, כי אם
עליך לבה, בורא רפאות. רפائינו יהוה ונរפא הושיינו וננשעה
בי תחולתנו אתה. ותמשיך שלום גדול בעולם. וכל שונאיינו יפלו
תחתינו וינבלמו ויבשו. יבשו ו nichphro יחד מבקשי נפשי לספotta
ישנו אחר וינבלמו חפצי רעה. יבשו יכלו שוטני נפשי יעתטו חרפה
ובכל מה מבקשי רעה. יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו

רָגֻעַ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי בַּרְחַמִּיךְ הָרַבִּים, מְעֻנִיּוֹת וְדָלוֹת וְחִסְרוֹן
הַפְּרִגְנֶסֶת הַבָּא עַל־יְדֵי רִיב וּמְחַלְקַת חַס וּשְׁלוֹם, בַּי גָּלוֹי וִידּוֹעַ
לְפָנֶיךְ שֶׁאָנִי חֲפִזִּין בְּשָׁלוֹם וְאָמֵת מֵאוֹה, וּמָה אָعֵשָׂה אָם נִמְצָאים
שׁוֹגָנים וְחוֹלְקִים עַל־בְּחָנוּם, אָנִי שָׁלוֹם וּבַי אָדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה.
מְלָא רְחַמִּים, רְחַם וְחוֹסֵם וְחַמֵּל עַלִי וְעַל כָּל הַחֲפִצִּים לְהַתְּקַרְבָּה
לְדָרְכֵי הַקְּדָשָׁה בְּאָמֵת, אֲשֶׁר מְתֻעוֹרִים עַלְيָהֶם שׁוֹגָןִי חָנוּם,
וּרְזַדְפִים אֹתָם בְּכֶפֶחֶת מִינִי רְדוּפּוֹת, וְחוֹרְקִים שְׁנָם עַלְיָהֶם חָנוּם עַל
לֹא דָבָר. רְחַם עַלְיָהֶם וְעַלְיָנוּ לְמַעַנְךְ וְהַצִּילֵנוּ מִהֶּם, הַצִּילֵנִי מַאוּבִי
אֱלֹהִי מִמְּתַקּוּמָמִי תִּשְׁגַבְנִי. שִׁמְרָה נְפָשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אַבּוֹשׁ בַּי
חַסִיתִי בָּהּ:

לשפת-קדש

וּזְבָנִי בַּרְחַמִּיךְ הָרַבִּים, לְקַבֵּל שְׁבָתוֹת בְּרָאוֹי מִתּוֹךְ רַב שְׁמָחָה
וּמִתּוֹךְ עַשֶּׂר וּבְכּוֹדֵד וּמִתּוֹךְ מַעֲוֹת עֲנוּנוֹת. וְאַזְבָּחַ לְהַרְבּוֹת בְּאֲכִילָת
שְׁבָתָ וְלֹא יְהִי אַצְלֵי שִׁוּם קְפָרָא עַל הַוּצָאֹת שְׁבָתָ וּוּסְטָוב, רַק
אַתְּחַזֵּק וְאַתְּאַמֵּץ בְּכָל עַז לְהַרְבּוֹת בְּכָל מִינִי מַעֲדָגִים וּמַאֲכָלִים
וּמַשְׁקָאות טוֹבִים לְכִבּוֹד שְׁבָתָ-קָדֵשׁ, וְלֹא כָל הַרְבָּה בְּשְׁבָתָ-קָדֵשׁ,
כִּמוֹ שְׁחוֹתָת אֹתָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדּוֹשָׁה, בִּמוֹ שְׁבָתוֹב, אֲכָלוּהוּ
הַיּוֹם. וּכְאַשְׁר הַזָּהָרִוּ אֹתָנוּ חַכְמִיךְ הַקְדּוֹשִׁים הַרְבָּה לְעִנְגָּן אֶת
הַשְּׁבָתָ בְּכָל עַז, בַּי אֲכִילָת שְׁבָתָ בְּלֹו אֱלֹהָות, בְּלֹו קָדֵשׁ, וְעַלְהָ
לְמִקְומָם אַחֲרֵי לְגַמְרֵי מַאֲכִילָת חַל. וְאַזְבָּחַ עַל־יְדֵי אֲכִילָת שְׁבָתָ-
קָדֵשׁ לְתַקְזֵן פָּגָם חַלְיל שְׁבָתָ, בַּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁקָשָׁה מַאֲדָ לְבַשָּׁר
וְדָם לְהִיוֹת נִזְהָר וּנְשִׁמְרָה בְּשְׁלָמוֹת מַחְלוֹל שְׁבָתָ, רַק אַתָּה לְכָרְדָּר
תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִכָּל מִינִי חַלְול שְׁבָתָ שְׁבָעָוָלִם, וְתִזְכְּנִי לְהַרְבּוֹת

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת תְּרֵנֶת

בַּאֲכִילָת שְׁבָת עַד שְׁאָזֶבֶה עַל־יִדְרִיחָה לְתַקֵּן בְּלַפְנֵם חָלֵיל שְׁבָת
שְׁפִגְמָתִי מַעֲזָבִי:

וְרַחֲם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְאַת בֶּל יִשְׂרָאֵל, וְהִצְילֵנוּ מִעֲלָמֵן חָס
וּשְׁלוֹם, וַיְחִיו וְלֹא יָמוֹתו נִשְׁׁוֹתֵינוּ הָרָאשׁוֹנוֹת, רַק נִזְׁבֵח אַנְחָנוּ
וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַאֲרִיך יָמִים וְשָׁנִים עַם נִשְׁׁוֹתֵינוּ הָרָאשׁוֹנוֹת
בְּקֶרֶשׁ וְטָהָרָה בְּאֶמֶת, כִּי אַתָּה יְזַעַר מִרְיוֹת הָאָרֶה שֶׁל מֵי
שְׁמַתָּה אֲשֶׁתֽוּ הָרָאשׁוֹנוּ חָס וּשְׁלוֹם, שְׁפִסְיעָותֵינוּ מִתְקָצְרוֹת וּעוֹלָם
חַשְׁךְ בְּעַדוֹ וּכְאַלּו נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיַמָּיו וּכוֹ, רַחֲמָנָא לִיצָּלָן,
רַחֲמָנָא לִישְׁזָבָן:

וְתַזְכִּינוּ עַל־יִדְיִךְ קָרְשָׁת אֲכִילָת שְׁבָת־קָדֵשׁ, וּבְפִרְטָת עַל־יִדְיִךְ
אֲכִילָת שְׁבָת שֶׁל גָּדוֹלִי הַצְדִיקִים הָאָמָתִים, שְׁגָזְבָה עַל־יִדְרִיחָה
לְהַרְחִיב וְלְהַגְּדִיל הַדְּרָכִים הַקְדּוֹשִׁים שְׁגָלָו הַצְדִיקִים הָאָמָתִים
בְּעוֹלָם. רְבּוֹן בֶּל הָעוֹלָם, אֱלֹהִי כָּל הַצְדִיקִים הָאָמָתִים, אַת בֶּל
לְבַד יְזַעַר אֶת בֶּל מָה שְׁפָעַלְוּ וְעַשְׂוּ גָדוֹלִי הַצְדִיקִים בְּעוֹלָם, אַת בֶּל
הַדְּרָכִים הַקְדּוֹשִׁים וְהַנְּזָרָאִים וְהַגְּפָלָאִים שְׁחִתְרוּ וְחִפְרוּ וְהַמְשִׁיבוּ
בְּעוֹלָם, וּבָמָה יִגְעֻוּת יִגְעַוּ וּבָמָה טְרֹחוּ טְרֹחוּ בְּלִי שְׁעוֹר וּעֶרֶךְ
וּמְסָפֶר, וּבָמָה עֲנוֹנִים וִיסְוּרִים סְבָלוּ בְּמִסְרַת נֶפֶשׁ בְּכָל־עַת,
עַד אֲשֶׁר חִתְרֹו וּמַצְאוּ דָרְכִים יִשְׂרָאֵל וְגַפְלָאִים בָּמִקּוֹמוֹת מִדְבָּר
שְׁמַמָּה שֶׁלֹּא הִי בָּהֶם דָּרָךְ מַעוֹלָם, בָּמִקּוֹמוֹת שֶׁלֹּא עַבְרָ בָּהֶם
אִישׁ. וְהַלְכָה בְּמִסְרַת נֶפֶשׁ וּעֶבֶרְוּ הַרְבָה אֲנָה וְאֲנָה כָּמָה פָּעָם
כָּרִי לְעַשׂוֹת בָּהֶם דָּרָךְ בְּבוֹשָׁה לְרַבִּים. אֲכָל בְּעַונּוֹתֵינוּ הָרְבִּים,
מִחְמַת עָצָם עֲכִירָת גְּשָׁמִיות הָעוֹלָם וְתֹאֲוֹתֵי הָרָעִים, וּמִרְבּוֹי
הַמְּחַלְקָות וְהַלְּيִצְנָות וְהַקְּנָאָה וְהַתְּאָוָה וְהַכְּבָוד, עַל־יִדְרִיחָה עֲדִין

הדריכים הקדושים נעלמים מרוב ה

העולם, ואפלו מעט מזעיר המבקרים את יהוה ואדיינו, ורוצים לילך בדרכיהם הנוראים, נסירה ורכם מהם בכמה הספות. אך אתה ירעט, כי כבר אלו עצות ורכים הרבה kali שעור, עד אשר כל הארץ, יהה מי שיהה, יכול למציא הרך ועצה בכל מקום שהוא, כי אין מקום ואין אדם ואין שעה שלא יוכל למציא דרך קבועה להתקרב אליו על פי דרכו עצותיהם וsigmoidותיהם ותורותיהם ורמזיהם אשר גלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים שנפתחו בדורותינו אלה, מה גדרלו מעשיך יהזה מאר עמקו מהשבותיך, אשר זכת אותנו בדורות אלה לאור הספרים הקדושים האלה שגלו לנו הצדיקים לפניהן. אבל בבר גלית לנו על ידם שלבעל בחירה קשה מאד לעוזר, על בן כל דרכיהם ועצותיהם הנוראים הם עדין בהעלם והסתיר מאיתנו, ודרךיהם הרחבים הנוראים והנפלאים הם עדין קזרים ודקרים מאד בערך גשמיותנו ובבלבול דעתנו וכיסיותם שכלנו מלחמת מעשינו הרים. על בן באתי לפניו בעל הרחמים, מורה דרך לשבים, שתערני ותזבני לקבל שבת בקדשה גוזלה ובسمחה רעה ועצומה בראווי, ולהרבות בסעדת שבת, עד אשר אוקה על ידי אכילת שבת-קדש להרחב ולהגדיל את כל הדריכים הקדושים האמתיים שאנו צריכים לילך בהם להתקרב אליך באמת. ונוקה על ידי קדשת שבת להעלות את תרגלין אל הקדשה, כמו שבתו, אם תשיב משבת רגלה. וכל המצוות שאנו עושין בכל ששת ימי החול, יעלו רגליים מן הקלה והסטרה אחרת שינקה מהם ביום החול, אף שתוכל כל מצוה ומزاוה

לילד ולבנות לפניה, ואתה ברחמייך הערבים ובאהבתך הנדרלה
 שאתך אוהב את עמך ישראל, תקבל כל המצוות ומעשים טובים
 שלנו אפלו המצוות של קתני ערך במוני היום הנעים בקענות
 גמור ובלוי שום שלמות כלל. אתה ברחמייך ובאהבתך, תקבל
 כלם באבה ובחמלת גדולה, ותחבב אותם ותתפאר ותשתחשע
 בהם בשעועים גודלים מאד, וכאב את בן תרצנו, ותחבב
 ונידיל ותרחיב את מעט מעשינו הטוביים, הקטנים במחות ובכמות
 ואיכות, עד אשר מרוב האבה והשעועים תנידיל ותרחיב את
 הדרך הקדש הנעשה על ידי מצותינו, ויקים מקרה שבחוב, צדק
 לפניו יהלך ונישם לדרך פגמי. שתרחיב ותשים דרך רחבה
 ובכוונה מפעמי הרגליין של המצוות ומעשים טובים שלנו, ובפרט
 הדריכים הקדושים הנוראים והנפלאים שעשו גודלי הצדיקים
 האמתיים בעולם, תרחם עליהם בזכות קדשת אכילת שבת,
 ותרחיבם וגדרם ותגלה אהבתם לנו ולכל עמך בית ישראל, אף
 שנזכה לך בדרך דרכיהם הקדושים באמת, ולשוב אליך בתשובה
 שלמה מפל הטקומות והדריכים רעים שנתקענו בהם. רחם עליינו
 ואל תשחיתנו, חום וחמל עליינו והוליכנו ומדריכנו בכל-עת
 בדרך הקדושים שגילת עלי ידי צדיק הקדושים הנוראים, אשר אתה
 בלבד יודע נפלאות אמתה דרכיהם הנפלאים, הדריכני בנתיב
 מצותיך כי בו חפצתי. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
 ישע אותך קומי בלילה. הורני יהוה דרך חקיך ואמרות עקב.
 הורני יהוה דרכך אהליך באמתך יחד לבבי ליראה שמה. עוני
 בעל הישות, הוישעני בכל מה שאני אريد להושע, כי ארכי

מְרַבִּים מֵאָד וְדֹעַתִּי קָצָרָה לְבָאָר וְלַפְּרָשׁ אֶפְסָ קָצָה מֵהֶם.
הַצִּילָנִי מְרַיב וְמְחַלְקָתָה, וּבְנִי לְשָׁלוּם בְּאֶמֶת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וּבְנִי
לְאַהֲבָת חֶבְרִים בְּאֶמֶת לְאֶמֶת. וּבְנִי לִילְךָ בְּדַרְכֵי הַצְדִיקִים
הַאֶמֶתִיִים עַד שְׁאָזֶבֶת לְהִיוֹת בְּרַצּוֹנָה וּבְרַצּוֹן יְרַאָה בְּאֶמֶת מִעֵדָה
וְעַד עַוְלָם. וְתַשִּׁים חַלְקָנוּ עַמָּהֶם וְלַעֲוָלָם לֹא אָבוֹשׁ כִּי בָּהּ בְּטַהֲרָתִי
וְעַל חַסְדָךְ הַגָּדוֹל בְּאֶמֶת נִשְׁעַנְתִּי. וְהִי לְרַצּוֹן אַמְרִירָפִי וְהַגִּינוֹן
לְבַיִלְפָנֵיךְ יְהֹוָה צָוָרִי וְנוֹאָלִי. עוֹשָׂה שָׁלוּם בְּמַרְומָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה שָׁלוּם עַלְינָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

— כח —

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, רַחֲם עַלִי לְמַעַן שְׁמָה, וּעֲזֹרָנוּ וּהֹשִׁיעָנוּ שְׁאָזֶבֶת
לְהַאֲרִיךְ אֶת יָמֵינוּ בְּקָדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה. שְׁאָזֶבֶת לְקָדְשָׁה אֶת
מִחְשְׁבָתִי בְּקָדְשָׁה גְדוֹלָה. וּתְזִבְנִי לְאָחוֹן בְּמַדְתוֹן שֶׁל אֲבָרָהָם
אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד, שְׁאָזֶבֶת לְהִזְמִין וְתַרְן בְּמַמוֹנִי, וּלְעֵשָׂות טֻוב
וְחֶסֶד בְּאֶמֶת, עִם כָּל מַי שְׁאַרְבֵיכֶן לְהַטִּיב עַמָּהֶם וְלִגְמַל לְהַם חֶסֶד
בְּרַצּוֹנָה הַטוֹב בְּאֶמֶת, וּתְצִילָנִי מִקְפְּדוֹת וּקְמוֹיזָן שֶׁהָם מִבְּלַבְלִין
אֶת חִדּוּת וְחַמַּת מֵאָד, וְלֹא אֲחַיה קְפָדוֹן וּקְמַצֵּן בְּלָל, רַק אָזֶבֶת
לְהִזְמִין אִישׁ טֻוב, אִישׁ חֶסֶד, וְתַרְן בְּמַמוֹנִי, בְּרַצּוֹנָה הַטוֹב, עַד
שְׁאָזֶבֶת לְהַכְּלִיל בְּסִטְרָא דִימְנָא בְּקָדְשָׁה גְדוֹלָה, בְּמַדְתוֹן שֶׁל
אֲבָרָהָם אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד. וּלְלִידְרִיחָה תְזִבְנִי שִׁיחָה שְׁבָלִי וּמְחֵי
חַרְואָה בְּכֶסֶף, שִׁיחָה מַחְיָה זֶה וְצָחָה וְצָלָול. וְאָזֶבֶת לְהַאֲרִיךְ אֶת
יָמֵינוּ בְּקָדְשָׁה גְדוֹלָה שְׁאָזֶבֶת לְהִגְזִין וְלִחְשַׁב בְּתוֹרְתָךְ בְּכָל-עַת
וּבְכָל שָׁעה בְּקָדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחָה אֶת מִחְשְׁבָתִי לְחַשֵּׁב שָׁום
מִתְשַׁבָּה חִיצּוֹנָה וּוֹרָה בְּלָל. וְתַעֲזִירָנוּ וְתַשִׁיעָנוּ בִּישְׁוּעָתְךָ הַגָּדוֹלָה

בכל يوم ויום, לנער ולסלק ולבטל מהירה ממחשבתך כל הנחשים ועקרבים שהם כל מני בלבולים ומהשבות זרות הטעבבין את המה בכל יום, ואזוכה לשבר את כל הגדרים והמחיצות בריזל והמסכים הפלדיילין וחוץין לפניו טוב הגנו שבקל يوم ויום, ואינם מניחים לבנים אליו את מי שאינו הגנו וראוי אליו. מלא רחמים, רחם עלי, ולא תעשה לי בחתמי, ולא תגמל לי בעונתי, רק תעשה עמי בחסדך ובנפלאותיך אשר אתה מרבה להטיב. ותגמלני חסדים טובים ותנדל מסך עלי בכל עת ובכל יום. ותשיעני בرحמיך בחסדים חדשים ונפלאים, באפן שם א נכי אזוכה לה טוב הגנו שבקל يوم, ולא יהיה כח להרע שלו לחיצן ולהפסיק חם ושלום, לפניו הטוב הגנו שבקל يوم, רק תמן לי כח והתחזוקות והתחזיות בלבבי ומחשבתי, ואזוכה להתחזק בכל يوم יום, לחשב מחשבות וליחסות בתורתך הקדושה במחשה חזקה ונכונה, בהנברות נדול בכל עז ותעצומות, ובהתוקחות נמרץ אל הטוב האמתי באמת, ולא אניה לשום מחשה ורה וחיצונה ולשם בלבול הדעת לכנים במחשבתי ובלבול אותיות חם ושלום, רק אהיה חזק בדעתך ולאחז את מחשבתי לחשב בכל يوم ובכל עת בתורתך הקדושה, עד שיעזרו רחמי האמותים על. ותצא לפתח לי שערי חכמה והשכל, עד שיתגלו לי מאתך הדושין אמותים בתורתך הקדושה בכל يوم ויום, מה טוב הגנו שבאותך היום, ועל ידיהם אזוכה להתקrab אליך באמת מעטה ועד עולם. ואזוכה על ידיהם שהיה כל يوم ויום מימי חי ארוך ונдол באמת בקדשה ובתורה גוזלה, על ידי החושין דאוריתא האמותים

שתחנני בכל יום ויום מהטוב הגנו שבאותו היום, עד שאזכה לארכיב ימים ושבים באמת, לחיות חיים ארוכים, חיים טובים, חיים אמתיים, בקדרה ובטהרה גודלה, בעלמא דין ובעלמא דאתמי לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקום כי מקרה שבחותוב, ארך ימים אשביעהו ואראחו בישועתי. ונאמר, כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. ונאמר, כי כי ירבי ימיך ויויסיפו לך שנות חיים. ונאמר, ארך ימים בימינה בשמה אלה עשר וכבוד. דרכיה הרבי נعم וכל נתיבותיה שלום. עץ חיים היא למוחיקים בה ותומכיה מאשר. יהי לרצון אמרינו כי לפניה יהוה צורי גנוAli. אמן:

== קט ==

כל מצותיך אמונה שקר רךפני עזרני. אל אמונה, רחם עלי למען שמה, זובני לאמונה שלמה באמת, עזרני וחושענני שאתחוק באמונה שלמה באמת. עזרני והושענני שאתחוק באמונה שלמה בכל-עת, ואכנים את עצמי בתוך האמונה הקדושה בכל פעם יותר ויותר, עד שאזכה לעלות בכל פעם לאמונה גבורה יותר ויותר, עד שאזכה לבא אל השבל על ידי האמונה, שאזכה על ידי זה להתקומות האמונה באמת ולהבין ולהשיג בשבלו את הדברים שלא הייתה מבנים בתקילה והיתה צריד להתקום בהם באמונה לבר. ועתה אזכה להבין ולהשיג בדעתו ושבלו, רק בדברים גבויים ונעלמים יותר שלא אבינם עדין ארתחוק בהם באמונה שלמה, וכן אתחוק באמונה גודלה בתוספת קדרשה בכל פעם, עד שאזכה בכל פעם להבין ולהשיג בשבלו ורעתו גם

אלו הדברים הנכבדים ונעלמים יותר. וכן בכל-עת ועת אתחזק באמונה גודלה יותר ויותר, עד שאזובה להמשיך השכל ותדעת עליידי האמונה, לבא אל השכל של הדבר שבחלה היה נעלם מפני וקייתי אריך להאמין בו באמונה בלבד, עד שאזובה לבא בראש אמונה ולדעת שלם בكرשא גודלה לדעת ולהכיר אתך באממת. ואזובה לך לדעת ולהבין כל מה שאפשר בשכל אנושי להבין באממת. ומה שאי אפשר להבין בהדעת, אזובה לאמונה שלמה בתכליות השלמות, בתכליות המעליה העלווה, ברצונך וברצוןיך האמתיים אשר זכו לאמונה ולדעת בתכליות המעליה שאין מעלה אחריו, ואזובה לאמונה שלמה וחזקה כל בך, עד שתתפשט האמונה בכל הארץ:

רבותו של עולם, רבונו רעלמא כלא, יהזה עיניך הלווא לאמונה, תנ לי אמונה שלמה באממת, רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בעניין האמונה הקדושה שהוא סוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדושתם כלם מאמנים בני מאמנים, אך אף על פי כן, יש אלףים ורבעות מדינות בעניין האמונה הקדושה, וכל הארץ וכל הגלויות שעוברים על ישראל, הכל עליידי פגש האמונה שהואisor בהל התורה בלה, כאשר גלית אוננו עליידי חכמייך הקדושים. ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא הצעף מארה ונגורו בפה נזירות רעות על ישראל, ונגורו הגרה רעה, ליקח בני ישראל לבני חיל למלחמה, אויל לנו על שברנו נחלה מכותינו, אויל מה היה לנו, אויל מיעמד בעדרנו בעת ארחה מרה בזאת, אויל מה נגעשה לנו, אויל להיכן נברח להיכן נמוס לעורה. ובפרט שנשפטו שורצים להוציאו עוד חס ושלום,

גבורות קשות ורעות קאוד רחמנא ליצלן, וכולם בוגדר דת ישראלי. אווי, אווי ואבוי, אווי
וספר, אווי וספר, וכל אלו האזרות כלם באים עליידי פגס אמונהה. ועהה מה געעה
لتיכון זאת, ובפרט אונכי אשר הרבייה לפשע גנאה, ובוראי הבעל
בא עליידי פגס אמונה שהיא יסוד כל התורה בלה. ובאמת כל
אחד תלוי בחבריו שטחמות רבוי העונות אין האמונה בשלמות
ומתחמת חסרון האמונה שאינו בשלמות באו העונות, רחמנא
לייצלן מעטה, אבל אייך מותקנים זאת ומיהיכן מתחילה לתקון,
רבונו של עולם, מלא רחמים, הבוחר בעמו ישראל באהבה,
אתה חוננתנו למדוע תורה, ותתן לנו תורה אמרת בכתב ובעל
פה עליידי משה נביאך נאמן ביתה. וברחמייך וחתמך שליחת
לנו בכל דור ודור צדיקים וחסידים אמתיים קדושים ונוראים
חכמים ונכונים באמת, אשר צכו להשיג תבונות התורה לעומקה,
ונלו לנו חדושים נפלאים ונוראים ונשגבים מאד מאד, אשר אין
לשzon בעולם שיוכל בספר תקופה רום נשגבות מעלהם ונובחם
וקדשיהם וכחם, וכולם מספרים תחלות יהוה ועווזו ונפלאותיו
אשר עשה, וממשיכים ומגליים האמונה הקדושה עין בכלל
באי עולם. ואחרי כל אלה עדין לא שבנו מטענותו, ובכל האזרות
אשר עוברים עליינו, בפרט עתה בעונותינו הרבהם, לא די שלא
זכינו להתעורר לשוב אליך באמת, אשר רק בשביב זה שליחת
עלינו כל האזרות האלה, אף אם בעונותינו הרבהם נטרחנו מפה
יותר יותר, עד אשר נמצאים כמה אנשים מבני ישראל, אשר
נתעקבם דעתם ולובם ונפלו מאמונהם עליידי מיריות האזרות
ה האלה. אווי, מה נאמר ומה נדבר, רק אתה לבד יודע כל מה
שועבר עליינו עתה בדורות האלה בעקבות משיחא,ומי יודע מה

יהיה עוד חם ושלום אווי, מי יקום יעקב כי קטן הוא. רחם עלינו מלארחים, כי בצרה גדולה אנחנו בכלל ובפרט. רחם علينا אל אמונה, רחם רחם, הושעה הושעה, יהוה שמע תפלי האומה אל תפנני באומנתך ענני בצדקה. יהוה בחשמים מסך אמוןתך עד שתקים. עוזנו למן שמד ווננו לאמונה שלמה באמות בבל-עת, עד אשר יבא עלי אימה ויראה ופחד נדול מאותך יהוה אלהינו, אשר מלא כל הארץ בבודה, אתה עומדת עליינו בכל-עת ורואה במעשהינו ויודע מיחסותינו ובוחן לבנו. אדון ייחיד, מלארחים, חומל דלים, חזקנו ואפצנו לידע ולהאמין בכל זה באמת בבל-עת ורגע, באפן שנזכה להנצל על-ירידיה מכל מני חמאים ועונות ופצעים, ומכל מני מתחשות וחרוחרים רעים, מכל מני בלבולים, ובפרט מכל מני עקמימות שבלב, מכל מני מחשבות וחרוחרים רעים שהם בנגד אמוןתך הקדושה:

רבונו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמה, ואני מי שידעו אותך כלל, רק אני מאמין באמונה שלמה שאתה נמצא המטיב יחיד קדמון נצחי בלי ראשית בלי תחילת, בראות העולם יש מאין המהlek זה חמשת אלףים וכו'. וברחמיך הגורלים ה咍ת לאoir בנו אמוןתך הקדושה על-ידי אבותינו, אברם יצחק ויעקב, אשר הם ה咍לו לנוות אלהותך בעולם, ואחר בה נתת לנו תורה הקדושה בכתב ובבעל פה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודיע, כי אתה הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדך, על-ידי כל הנזרות והנזראות אשר עשה עמו לנו לחיותינו

בַּיּוֹם הַזֶּה. וּבְחִמְלָתָךְ הַגָּדוֹלָה הַוְסֵפֶת חֶסֶד וּטוֹב, וּשְׁלָחוֹת לְנוּ
בְּכָל דָּור צְדִיקִים אֲמֹתִים, זְקִנִּים וּגְבִיאִים, רָאשִׁינִים וְאַחֲרִונִים,
תְּנָאִים וְאַמְוֹרָאִים וּרְבָנָן סְבֻרָאִי, וּנְאֹגִים וּרְבָנִים וְחַסִידִים,
צְדִיקִים וּקְדוֹשִׁים שֶׁחָי בְּכָל דָּור וְדָור, עַד שְׁזִוִיכָתֵנוּ נִסְמָה בְּדוֹרוֹת
הָאֱלֹהִים וּשְׁלָחוֹת לְנוּ צְדִיקִים נֹרְאִים בְּאֱלֹהִים. עַל כֵּן וּבְנָנוּ בְּרַחְמֵיךְ
חַרְבִּים, לִילָךְ בְּדָרְכֵיכְם וּלְצִיתֵת אֹתוֹתֶם בְּכָל אֲשֶׁר צָוָה אָתָנוּ
וְלְחִזּוֹת כְּרָצְוֹנָם בְּאֶמֶת בְּכָלָעֵת. לְפָנָנוּ וּהְוָנוּ אַيְךְ לְהַמְשִׁיךְ
עַלְינוּ הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה, שְׁחַמְמִישָׁכְנוּ אַבּוֹתֵינוּ וּרְבָתֵּינוּ הַצְדִיקִים
הַקָּדוֹשִׁים מִפְּקוּדָם שְׁחַמְמִישָׁכְנוּ עַל-יְדֵיכְךָ קָדְשָׁתֶם הַעֲצִימָה, עַד שְׂזָכוּ
לִמְהַשְּׁכוּ. וּבְנָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עַלְינוּ אָמוֹנָתֶם וּחֲסִידָם וּטוֹבָם וּצְדִקָתָם,
אֲשֶׁר יָגַע וּטְרַחּוּ בְּמִסְרָיוֹת נֶפֶשׁ בִּינִיעוֹת וּטוֹרָה וּדְזָלוֹת מֵאָדָר,
לְהַטִּיב לְכָל בָּנִי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וְהַעֲקֵר לְהַמְשִׁיךְ וּלְגָלוֹת
הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה לְכָל בָּאי עַזְלָם, וּבְפִרטָה לִיְשָׂרָאֵל עִם קָדוֹשׁ,
עִם קָרוֹבָה, עִם סְגָלָה. עָזָרָנוּ וּהְשִׁיעָנוּ בְּעֵת אֶרְהָה זוֹתָה לְמַעַן
כְּחַם וּזְכוֹתָם הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, הַגּוֹרָא וְהַגְּשָׁבָב מֵאָד עַד אַיִן חַקָּר.
הַוְשִׁיעָנוּ אֱלֹהִים בַּיְמָיוֹם עַד נֶפֶשׁ. וּבְנָנוּ לְאָמוֹנָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת,
עַד שְׁנִוְבָּה בְּכָל פָּעָם לְבָא עַל-יְדֵיכְךָ הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה אֶל הַדָּעַת,
וְתַתְפִּשְׁתָּה הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל הָאָבָרִים. וּנְכוֹה
תִּמְדִיד לְדָבָר הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה בְּפֶה מֶלֶא וּבְלֵב שְׁלָם בְּאֶמֶת, בְּמוֹ
שָׁנָאָמָר, חָסְדִי יְהֹוָה עַזְלָם אֲשִׁירָה לְדוֹר וְדָור אָזְרִיעַ אָמוֹנָתָךְ
בְּפִי. וּנְאָמָר, וַיֹּודַע שָׁמִים פֶּלְאָךְ יְהֹוָה אֲפָף אָמוֹנָתָךְ בְּכָהָל קָדוֹשִׁים.
וּנְאָמָר, לְדוֹר וְדָור אָמוֹנָתָךְ בְּוֹנְנָתָךְ אָרֶץ וּמִתְעַמֵּד. וּנְאָמָר, דָּרָךְ
אָמוֹנָה בְּחַרְתִּי מִשְׁפְּטִיךְ שְׁוִיתִי. וּנְאָמָר, בַּיְשָׁר דָּבָר יְהֹוָה וּבְכָל

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

מַעֲשָׂהוּ בְּאֶמְנוֹנָה. וְנִאֵרֶב, וְצִדְיק בְּאֶמְנוֹנָתוּ יְחִיָּה. וְנִאֵרֶב, וְאֶמְנוֹנָתי
וְחִסְדִּי עָמוֹ וּבְשָׁמֵי תְּרוּם קָרְנוֹן. וְנִאֵרֶב, כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חָסְדוֹ
וְעַד דָּוָר וְדָוָר אֶמְנוֹנָתוֹ. וְנִאֵרֶב, וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי
בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָט וּבְחֶסֶד וּבְרָחֶםִים. וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי בְּאֶמְנוֹנָה וְירָעָתָה
אֶת יְהוָה. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

כִּי

יְהוָה אָורי וַיְשֻׁעֵי מִפְּנֵי אִירָא יְהוָה מַעֲזָה תְּיִמְעָד אֶפְחָה. בְּקָרְבָּן
עַלְיָן מְרַעִים לְאַכְלָת בָּשָׂרִי אָרִי וְאוֹיְבִי לִי הַמָּה בְּשָׁלוֹ וּבְגַלְוָה.
רַבְבָּנוֹ שֶׁל עַולָּם, מֶלֶא רְחִמִּים, אָוֹהָב עָמוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹהָר בְּעַמוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָבָה. אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת רְבִיבִי הַצְּרוּרוֹת צְרוּרוֹת וְתִכְפּוֹת,
שְׁעַבְרָיו עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַגָּלוֹת, בְּפִרְטָת מַה שְׁעַבְרָבָר עַלְיָנוּ עַתָּה
בִּימִים הַלְּלוֹ, וְלֹא דִי לָנוּ מִכֶּל הַשְׁנִים שְׁעַבְרָו עַלְיָנוּ מָאוֹ וְעַד
עַתָּה, אֲשֶׁר נִלְבְּדוּ כִּמְהָרָה וּכִמְהָרָה מְאוֹת נִפְשּׁוֹת לְשָׁבֵי וּלְרָעָב וּלְחֶרֶב
וְלְהַעֲבִירִם עַל דָת אֲשֶׁר וְהִקְשָׁה מִהְכָּל, מִלְבָד הַנִּפְשּׁוֹת שְׁנִפְחָדוּ
בְּפִתְחָדִים קָשִׁים וּמְרִים בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר בִּמְהָרָה מְתוּ עַל-יִרְידִי
וְהָ, וּכִמְהָרָה נִחְלָשׁו בְּחַלְאִים רְעִים, וּכִמְהָרָה חַבְלוּ בְּעַצְמָן וְסַבְלוּ
יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וּעֲצֻוּמִים בְּרִדי שִׁיאַשָּׁרו בְּרַתִּי יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְטָת
הַרְחִמּוֹנָת וְהַצְּעָרָה וְהַמְּרִירָות הַקְשָׁה וְהַכְּבָד שֶׁל נִפְשּׁוֹת אֲבִיכֶם
וְאַמְּם וְקָרְבוּכֶם וְאֲוֹהָבֵיכֶם, אֲשֶׁר בְּשָׁל בְּחַמְסָבָל. אוֹי לָנוּ עַל
שְׁבָרָנוֹ, אוֹי אוֹי וְאָבָוי, אוֹי מָה הִיה לָנוּ, אוֹי מָה הִיה לָנוּ, מָה
נִאֵרֶב וּמָה נִדְּבֶר וּמָה נִצְּטָךְ, הַאֲלָהִים מִצְאָת עֲזַנְנוּ. מָה גַּעַק
עַל שְׁבָרָנוֹ, נִחְלָה מִפּוֹתִינָה. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה אֲשֶׁר בְּכָל זֶה
לֹא הַשִּׁיב אָפָו מְאַתָּנוּ וְעַד הַוְסִיף לְהַכּוֹת אַתָּנוּ מִכָּה עַל מִכָּה,

כִּי עַד לֹא חָבֵשׁ מִכֶּה הָרָא שׂוֹנָה, אֲשֶׁר עִינֵינוּ עוֹלָה לְנֶפֶשְׁנוּ
עַל בְּנוֹת עִירֵנוּ, עַל נֶפֶשׁוֹת הַמִּפְבִּים וְהַמִּרְטִים נֶפֶשׁוֹת הַגְּאָנָחִים
וְהַגְּאָנָקִים, אֲשֶׁר גַּלְבָּדוּ בָּכֶר מִכֶּל עִיר וְעִיר, עַד יְדוֹ נְטוֹיהָ מִן אֹזֶן
וְעַד עַתָּה, אֹזֶן, אֹזֶן, אֹזֶן, מִי יָקוּם יַעֲקֹב בַּיְתָן הַוָּה. אֹזֶן, אֹזֶן,
מַה גַּעַשְׁתָּה, אֹזֶן, אֹזֶן, בַּיְתָם לְבָנוּ וּנְאָתָם רֹוחָנוּ אָפְלוּ מַלְצָעָק
אָלִיךְ, חַנּוּ מַרְבָּיו הָאָרוֹת, חַנּוּ מַרְבָּיו הַהְתִּרְעוֹת שֶׁל הַבָּעֵל דָּבָר, בַּיְתָמָן
הַמְּלֻחָה מִכֶּל צִדְךָ, בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוֹחָנִיּוֹת, מִבְּפִנֵיכֶם וּמִבְּחַוֵיכֶם. בְּחוֹזֶן
שְׁכָלָה תָּרַבְתָּ מַרְיוֹת הַגְּנוּרֹת, וּבְבִתְתוֹ וּבְתוֹכוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מַתְגָּבֵר בְּנְכָלְיוֹ וּעֲרֵמִימִיּוֹתָיו וְתָאוֹתָיו וְהַרְחֹורָיו וּמַחְשָׁבָותָיו
וּכְבוּ. וְלֹא דַי שָׁאיַן אָנוּ וּזְכִין לְהַתְעֹורֵר וְלִשְׁובֵ אָלִיךְ בְּאַמְתָה עַל-
יְדֵי רַבְיִוָּה הָאָרוֹת, אֲשֶׁר בְּנוֹתָה רַק בְּשִׁבְיל זֶה לְבָד, עַד הַסּוֹפִיף
לְהַתְלִיל בָּנוּ וּרֹצֶחֶת לְעַקְמָת אֶת לְבָב בְּמִהְמָאָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכִמְהָמָה מִינֵיכֶם¹
עֲקִמִּימִיות עַל עֲקִמִּימִיות בְּלִי שָׁעוֹרָה, עַד שְׁתַרְבָּה מַהְרָהָרִים אַחֲרָם
מדותיך הישירות והונכונות באמתה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, חַנּוּ מַרְבָּה לְסָלָת, סְלָחْ נָא מְתָל נָא כְּפָר נָא.
סְלָחْ נָא לְעַזְזָן הָעַם הַוָּה בְּנֶדֶל חַסְדָךְ וּכְאַשְׁר נְשָׁאתָה לְעַם הַוָּה
מִפְּצָרִים וְעַד הַנָּהָר, בַּי אַתָּה לְבָד יְודַע מַעַמֵּד וּמַעַב שֶׁל יִשְׂרָאֵל
עַתָּה, בַּי נְשָׁאָרָנוּ בְּהַרְןָן עַל רַאשׁ הַהָר וּכְגָם עַל הַגְּבֻעָה. יְתּוֹםִים
הַיִּנְוָה וְאַיִן אָב אַמְוֹתִינָה בְּאַלְמָנוֹת, וְאַיִן מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ שְׁמַךְ
הַגְּדוֹלָה יַעֲמֵד לְנוּ בְּעַת אַרְהָה. הַבִּיטָה בְּעַנְנִינוּ בַי רַבְוּ מִכְאֹובִינָה
וְצְרוֹת לְבָבָנוּ, וְמַה יַעֲשֵו הַמּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בַי מַעַצְם חַשְׁבָת
הַגְּלוּת וּמִרְיוֹת הָאָרוֹת נְחַשֵּׁךְ הַשְׁכֵל וּנְחַסְרֵר הַדָּעת, עַד אֲשֶׁר
גַּלְאוּ לִמְצָא הַפְּתָחָה לְתַשְׁוָבָה לְשֻׁוב אָלִיךְ עַל-יְדֵיכְךָ בְּלִי מִה שָׁעָר

לְקֹוֶטִי תְּפִלוֹת

עליהם, אשר בונתך רק בשבייל זה. חום וחמל עלינו ושלח לנו מושיע ורב, להצילנו מכל הצרות בנטמיות ורוחניות. וירנו בדרך הישר והאמת, באפן שנזוכה לחתעדיר לשוב אליך באמת על-ידי כל מה שעובר علينا, הן מה שעובר בכללית על כל עמק בית-ישראל, הן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד בכל יום יומם כל ימי חייו. מלא רחמים, יודע תעלומות, צופה נסתרות, אתה לבך יודע כל מה שעובר עליו ישראל עתה בכל ובפרט, מה נאמר ומה נדרבר:

רבותנו רעלמא בלא, אדון יחיד, נתן התורה, אתה גלית לנו ברוחמיה, שבב כח העבומים הוא מאהין אנפין חשובין, דהיננו על-ידי מה שאנו מתרשלין בעסק התורה, ואין אנו מעוניין בה בראשי, ומחתמת זה דברי התורה נסתרו ונחשכו מעיניינו, ועל-ידי זה מתנברים חס ושלום, כל התאות ומדות רעות שבאים מהעבומים שיזנקין מאנפין חשובין, ועל-ידי זה בעצמו מתנבר חס ושלום ממשלהם, ונזרין علينا גורות רעות ומרות וرحمנא ליצין. אבל מה געשה לתקן זאת, כי מחתמת על הפרנסה והתקנבות היוצר הרע ורבי הצרות קשה מאד לעסוק בתורה בראשי, ואפלו מעת שעוסקים בה, חשבו עיגנו ונסתם שכלנו מלעין בה בראשי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטן של דברים, מכל שבן שאין אנו מבינים עמוקותיך וגעימותיך פנים מותה וסודותה, ואין אנו זוכים לראות אור פנוי התורה הקדושה. וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה מעין אנפין נחרין, שהם מכניעים ומבטלים העין אנפין חשובין, שעליידי זה מפילה נשברים ונופלים

ממשלחתם של העין עכום שיוונקים מהם, אבל איך זוכים לה. אלهي עלם ברחמייך הרבה רחמים עלינו ותנו חלקנו בתורהך. ובנו ברחמייך הרבה ריבים, שנובכה להתעורר מעטה אלקיך באמת ונתחיל מעטה לעסוק בתורה יומם ולילה. ואל יטרידנו ואל יבלבל אותנו שום טרדה ועסוק ומשה ומתן, רק תהיה מלאכנתנו נעשית על-ידי אחרים. וברחמייך הרבה תפרגים אותנו בהרחה גודלה, ותשפיך לנו כל האטריותנו מאתך קדם שנצטרכ לך, באפן שלא נצטרכ לעסוק בשום עסוק בשביל פרנסה, רק תהיה תורהנו אמונהינו בעולם הזה ותהי עמננו לעולם הבא, ואפלו מי שפרקח לעסוק באיזה מלאכה ועסוק ומשה ומellan בשביל פרנסה, תעוזם ותזיק לבם, שאל ישכחו חסן שלום את עולם הנצחי, ויחוסו על נפשם לקבוע עתים לתורה, ותהי תורה תורתם קבוע ומלאכתם ארעי, ולא יתבטלו מעסוק התורה כי אם בעית ההכרח בשביל המשה ומתן והעסק בלבד. ובכל זמן שיוכלו לחטף איזה שעה או רגע, מכל שבין יום או יומיים לעסוק בתורה, יזכו להנחות בה בחתמה רוחה. ותרחם علينا ותפתח לנו שביבי השכל האמת שנובכה לה בין כל דברי התורה על בוריין ואמתתנו, שנובכה להבנים בכל מהנו ומהשכונותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין בה היטיב במקום שצרכין לעין. ובכל בונתנו יהי לשם באמת, כדי להבין דברי התורה על בוריין לאמתתנו ולא להתייה ולקנתר חס ושלום, ולא בשビル שיה נקרא רבוי, ולא בשビル ממון ובבוז, ולא נעשה חס ושלום דברי התורה קרדם לחפר בהם ולא עטרה להתגדל בהם, רק נעסוק בה תורה באמת לשמה בכל פהנו ושכלנו ומהשכונותינו,

תרעג קי תלות לקווטי

כדי שיביאנו התלמיד לרידי מעשה, לסור מרקע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ואתה ברוח מידה הרבנים וחסידיך העזומים, תאיר עינינו בתורתך ותפתח לבנו, שנזכה לך בין היטב באהירות גדול בכל מקום שנלמוד שם ולהשיג הbery התורה באמת, ונזכה ללמד כל ספרי תורה הקדושה בכל יום. תנ"ך וש"ס ופוסקים ומפרשייהם, וכל ספרי המדרשים, וספריו הוזר הקדוש ותקונים, וכל כתבי האר"י זכרונו לברכה, וכל ספרי הצדיקים האמתיים שבימינו. ונזכה לנומרים ולחותר ולהתחרילם באה ובהם פעמים כל ימי חיינו. רחם עלינו למען שמה, ונזכה להתיימר בתורתך הקדושה בהתרמה גודלה, כי הם חיינו וארכינו ימינו וביהם נהגה יום ולילה. ונזכה להמית עצמנו על התורה עד שתתקים בידינו. ונזכה לשבר ולבטול ולהחמיר כל התאות רעות וכל המדות רעות
שגבונפנו על-ידי עסק ועין התורה באמת:

אבינו אב הרחמן, המرحم רחם נא עליינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמע ללמידה וללמדה, לשמר ולעשות וילקיט את כל דברי תלמיד תורה לשמה באהבה, רחם עלינו למען שמה, ועזר והושיעו לנו בכל מני ישועות, באפן שנזכה להתחזק בעסק תורה הקדושה לשמה. ונבנין כל הדעתנו ומחשבותינו בכל רעיוןנו בתוך תורה הקדושה תמיד יום ולילה, באפן שתהair לנו התורה הקדושה או רגנית הנעים הקדושים. ויאירו ויננו עליינו כל העין פנים לתורה שנכו הצדיקים השלמים להשיגם, ועל-ידי זה נזכה לשבר ולבטול כל התאות רעות וכל המדות רעות מארנו. וברוח מידה הרבנים ובוחמלת הגודלה, שאתך חומר

על עמה יישרָאֵל בְּכֹל דַּוָּר וְדַוָּר, תְּחֽוֹם וּתְרִחָם וַתְּחִמֶּל עֲלֵינוּ
 עַתָּה בָּעֵת אֶרְהָה הַזֹּאת, וַתְּעִשָּׂה לְמַעַן וְלִפְנֵן אֲבוֹתֵינוּ וְלִפְנֵן
 כָּל הַצָּדִיקִים הַקָּדוֹשִׁים וְהַגְּנוּרָאִים, שְׁחוּי בְּכֹל דַּוָּר וְדַוָּר עַד הַנֶּה,
 וַתְּשִׁבְרָה וַתְּכַטֵּל בְּרִחְמָיוֹת הַרְבִּים וּבְחִסְדָּיוֹת הַגְּדוֹלִים מִתְּהִרְחָה מְאַתָּנוּ
 כָּל הַגְּנוּרוֹת קְשֹׁות, הַז אָוֹתָם שִׁבְרָה נָגָנוּ עָלֵינוּ, הַז אָוֹתָם שְׁרוֹצִים
 לְגֹזֶר חַס וְשְׁלוֹם, בָּלָם תַּעֲקֹר וַתְּשִׁבְרָה וַתְּכַטֵּל בְּרִחְמָיוֹת הַרְבִּים
 וּבְחִסְדָּיוֹת הַגְּדוֹלִים, וְלֹא יִשְׁאַר מֵהֶם שָׁוֹם רַשְׁמָם בָּלְל. מְלָא רְחִמִּים,
 שׁוּמָר יִשְׁרָאֵל שִׁמְרָה שָׁארִית יִשְׁרָאֵל וְאֶל יַאֲבָד יִשְׁרָאֵל הַאוֹמְרִים
 שָׁמַע יִשְׁרָאֵל. בַּי אִיךְ שְׁחוֹא, אִיךְ שְׁאָנוּ עוֹמְדים לְהַתְּפִלָּל עַתָּה
 בֵּין מִצְוָה וְאֵין מִעֵד בָּזָה, עַם בָּל זֶה הַקִּיצּוֹתִי וְעוֹדֵד עַמָּךְ. בַּי
 עַדְין אָנוּ אוֹמְרים שָׁמַע יִשְׁרָאֵל פָּעָמִים בָּכֶל יוֹם תְּמִיד. וּעַל זֶה
 לְבָד תִּמְכְּנוּ יִתְדֹּתִינוּ לְבָא לְפִנֵּיךְ אָדוֹן בָּל עַתָּה גַּם עַתָּה לְהַפִּיל
 תְּחִנְתָּנוּ לְפִנֵּיךְ בַּעַל הַרְחִמִּים, בְּכוֹתָה וּבְמַמְלָא הַצָּדִיקִי אַמְתָה שְׁעַבְדוּ
 אָוֹתָךְ בְּקָדְשָׁךְ בְּקָדְשָׁה וּבְתָהָרָה גְּדוֹלָה וּבְמִסְרָתָה נֶפֶשׁ וּבְשֶׁבֶל
 נֶפֶלָא וּבְתִמְמוֹת נֶדֶול בָּל יְמִי תִּיְהֶם. וּבְכוֹתָה כָּל הַקָּדוֹשִׁים
 שָׁגַרְנוּ עַל קָדְשָׁת שְׁמָךְ, וְשַׁחַטְנוּ וְנִצְלָבָו וְנִחרַגְנוּ וּמִתוּ בְּכַפָּה מִינִי
 עֲנוּנוּמִים מְשׁוֹגִים, וְנִשְׁפַּךְ דְּמָם כְּפָמִים אַלְפִים וּרְבִים רְבָבּוֹת
 נִפְשּׁוֹת יִשְׁרָאֵל גְּדוֹלִים וּקְטָנוֹם, גְּעֻרִים וּוּקְנִים, מִיּוֹם חַרְבָּן עַד
 הַנֶּה. הַז עַל כָּל אֶלְהָה בָּאָנוּ לְפִנֵּיךְ הַעֲזָה לְעַמּוֹ יִשְׁרָאֵל בָּעֵת אֶרְהָה,
 שְׁתִּמְלָא רְחִמִּים עָלֵינוּ בָּעֵת אֶרְהָה הַמְּרָה הַזֹּאת וּתְמַהֵר לְהֹשִׁיעָנוּ
 יִשְׁוֹעָה שְׁלֹמָה חִישׁ קָל מִתְּהִרָּה, וַיָּקַם מִתְּהִרָּה, וַעֲתָה אֶרְהָה לְיַעֲקֹב
 וּמִפְנֵה יְוָשָׁע. חֹסֶה עָלֵינוּ בָּרֵב רְחִמָּיו יְהָמָיו מַעַיָּךְ וּרְחִמָּיו עָלֵינוּ,
 בַּי אֶרְכֵינוּ מְרַבִּים מְאֹד בָּנוֹף נֶפֶשׁ בְּגִשְׁמִיות וּרוֹחַנִּיות,

תְּרֻעָה קִיא תְּפִלּוֹת לְקוֹמֶטֶן

ודעתנו קצורה לבראך ולפרש חלק אלוף ורבבה מכם. רחם עלינו והושענו מחרה למען שמח בכל מה שאנו ארים להושע, והגענו בעדרנו וחסר מעלינו אויב דבר ותרב זרע ובגון וחסר שטן מלפניינו ומאתרינו ובצל בנטיה מסתירנו, כי אין לנו על מי להשענו כי אם עלך אבינו שבשמים. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עלייך עינינו. הנה בעניינו עבדים אל יד אדוניהם בעניינו שפחה אל יד גברתך בן עניינו אל יהוה אלהינו עד שיחגנו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו. חוסה עלינו באરץ שבינו ואל תשפַך חרוץ עליינו כי אנחנו עפק בני בריתך, יהיו לך אמורי-פי והגון לבי לפניה יהוה צורי וגואלי, אמן:

= קִיא =

מלבי ואלהי כי אליך אתפלל. אנה יהוה, הושיעני ברחמייך הרבים, שאזוכה לעסוק בדרכך תורתך לשמה בהתמדת גודלה, ובתורתך נגה יום ולילה. ותהי עמי תמיד ותעורני ותושיעני שלא יתגশמו ושלא יתחשבו בברית התורה מפני חם ושלום, רק אזוכה ללמד תורה בקדשך ובטהרה גודלה לבטל עצמי וכל גשמיותי בשעת למודי, באפן שאזוכה להרגיש בלבבי ורעתני, העבות והגימות והרעות ותדקות והעמקות שבתורתך הקדושה, כי אתה בלבד ידעת עצם מתייקות הגימות והערבות והרעות של דברך תורתך הקדושה הטהורה והתמייה, במו שנאמר, הנחמים מזחה ומפו רב ומתוקים מרbesch ונפת צופים. ונאמר, צוף דבש אמריنعم מתרוק לנפש ומרפא לעצם. ונאמר, דבריך דרכךنعم וכל נתיבותיך שלום. ונם מרחוק אני רואה

ומאמין בוגדַל העמkommenות והגעימות והערבות שבתורתך הקדוֹשה. אך בעונתינו הרבה, מרבי נשמייתנו ועובנו במעשינו הרים ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שבאה לתוכך פינו, לא רוי שאינה מארה לנו בראי, אף גם התורה עצמה נתנשמה ונתחשכה מפינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשבר את היוצר הרע ותאותיו על-ידי עסוק התורה הקדוֹשה, ואיני זוכה להרגיש הפטיקות והגעימות ונגרלת הבורא יתברך, ונגרלת האדיקים האמתאים, ונגרלת התורה והתגלות האלהות, על-ידי התגלות החדשיה תורה באלה, שזכה לקביל מיום מתן תורה ועד עתה. עתה מה אעשה אבי שבשים, במה יזכה נער במוני מרחק במוני לשמר ברבקה. במה אטרצה אל ארזני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרבי הרים ומחשבותי המגנות. אחרי שנים דבורי התורה הקדוֹשה, אשר הם חיינו וארכ' ימינו, וכל תקوتינו עליהם, גם הם אינם מאים לי, אף גם הם נתחשים ונתנשמים מפני חם ושלום. עתה מה אעשה, מה אפעל, להיבן אנוס לעזורה. תורה, תורה, תורה יהוה, תורה משה, תורה כל האדיקים האמתאים, תורה כל ישראל. תורה יהוה תמיימה משיבת נפש. חוסה על בזורה וקארה לנו באורך הנadol בתוך חשבת אפלת הנגולות הארוֹד הפרה הזה, גלות העבוּם, גלות התאות הרעות והמרות. קומה בעורתנו בעז ערחה הנдолה הזאת בכל ובפרט, והתגברי באור וריכתך הנдолה על כל מיין חזק ואפלת, ועל כל מיין נשימות ומחשבות כל שעור שהמשכתי עלי בעונתי הרבה, באפּוּ שאזכה גם אני לראות

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קֵיא תְּרֻעָה

אור הגדול של התורה. ותורה ותair ליה התורה לכל מיין חשך ונשימות שנפלתי בהם, ותוציאני מתוכם מהרה, ואזוכה ליצאת מאפלה לאורה מהשך לאור גדול. ויקים בי, נר לרגלי דרכך ואור לבתי בתמי. ונאמר, פתח דרכיך יאיר מבין פתים, ונאמר, כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תובחות מוסר:

מלא רחמים, נותן התורה, עורה נא, עורה נא ברחמים ובכח, את הכח הגדול של התורה הקדושה, אשר יש לה כח להאריך במתוך חשך אפלה שלי. כי אתה תאיר נר יתוה אלהי ניגת חשבני. כי גם חשך לא יחשיך מפה ולילה ביום יאיר בחשיכה באורה. עשה מה שתעשה ברוח הקודש הרבנים ונפלוותיך העצומים, שאזוכה לךם באמת מקרא שבתוב, לא ימוש ספר התורה הזה מפיך. שלא יסרו דברי התורה מפני לעולם, וגם שלא יתגשם ולא יתחשבו על ידי פי המגשים. רק ארבעה התורה תאיר בי לפטל מני כל הנשימות וכל החשבות, עד שאזוכה להרגיש באמת העברות והניעימות והדקות והעמיקות האמתי והתגלות אלחותך שבתורתך הקדושה, עד שאזוכה להכיר אותך באמת ולהבini גודלתך ונדרת האידים ונדרת התורה על ידי עוסקי בה באמת לשמה, בלי שום פניות ונדרות ושקרים, בלי שום בונה בשבייל שום צד בכבוד והתנשאות ומגנינות ורבנות חס ושלום, רק למן שמה בלבד באמת לאמתו, ועל ידי זה אזוכה לתפס את דברי התורה היפב בלבוי ומתי ורעתני. ותפתח לי בתרתך, שאזוכה למד הרבה בכל יום ולהבין כל דבר על בורי לאמתתו במהירות גדול, ולזפר היפב כל דבר שאלם, ולא אשכח שום

דבר ממשנתי, ולא יבלבל אותי ולא יטריד אותי רבוי הلمוד, רק תרחיב לבי בתורתך שתאיר בי באור גדול. ואوها לתופסה ולקבלה במוחי ולבבי בדרך רוחניתה ודקותיה, עד שתוכל כל התורה בלה לשפן בלבבי ולזוכה היטיב תמיד בלי שום שכחה כלל הבא ממחשות ונשימות חם ושלום. אבינו שבשמים, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, יבנו לאור התורה, אור החיים באמת. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך, שיארו לנו דברי התורה תמיד, עד אשר הפאור שבה יחויר אותנו למוטב. הערב נא יהוה אלתינו את דברי תורה בפינו ובפיות עמוק בית ישראל, ונתחה אנחנו צאצאיינו וצאצאי עמך בית ישראל בלבנו יזרעך שמה ולזרעך תורה לשם. ויקים לנו מקרא שבתוב, ואני זאת בrichtei אוטם אמר יהוה רוחך אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיק לא ימושו מפיק ומפני זרעך ומפני ערעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמריך והגון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= קיב =

רבונו של עולם, נותן התורה, רחם علينا זוכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה בהתמרה גדולה, ונובה ללמד תורה בכל יום יום. ותעננו ותושענו בכל מקום שנלמד שם, לפреш הדבר היטיב בלשון שאנו מבינים בו, באפן שנובה לעזרך ולהמשיך עליינו רוחו של מישית, שהוא רוח אלחים המרפא על פנינו חיים שהיא התורה, אשר הוא מהל מפשעינו, וסובל מרעינו וחלאים רבים ויסורים קשים מפשעינו ומעונתינו, כדי לכפר علينا

להצילנו מכל הצירות, לחתת לנו מלחמה בעבודותנו לשום לנו שארית
בארץ ולחיות אותנו לפולטה גדולה. רחם עלייו ועלינו, זכנו
לעסוק בתורה הרבה ולפרש כל דבר היטב בלשון שטבינים בו.
ובפרט בשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולbaar
לهم כל דבר היטב בלשון שיבינו זיכנסו הדברים באוניהם
ובלבביהם, באופן שתתעורר עליינו עליך רוחו של משית,
אשר הוא סובל מרעין עבוננו ומוריד את עצמו ומלביש את
עצמם בכמה וכמה לבושים, לבושי חל, כדי להיות עטנו להיותנו
ולקימנו בתפקיד הנאות הפה והארך היה, רחם עליינו אבינו אב
הרוחנו, ועוזנו והושענו בזוכתו וכחו והצילנו מהרה מכל הצירות
ומכל הנורות, הן אותם שנגנו עליינו, הן אותם שרוצים לנזר חס
ושלום, כי בשל בית הפסל. צור ישראל קומה בערת ישראאל,
ומהר להושענו בעת צרה ביאת, בכל זוכות משיח צדקנו קדוש
ישראל. ויקים בנו מקרה שבתוב, עתה ירעתי כי הושיע יהוה
משיחו יענחו ממשי קדשו בגבורות ישע ימינו. ונאמר, מגדל
ישועות מלכו ועשה חסד למשיח לדוד ולזרע עד עולם. ונאמר,
יהוה עוז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושעיה את עמק וברך
את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם. יהזה הושעה המליך יעננו
ביום קראנו, אמן ואמן:

— קיג —

אשרי תמיימי דרכ הholkim בתרות יהוה. אשכילה ברכה
תמים מתי תבא אליו אתה לך בתם לבבי בקרב بي. תם
וישר יצורני כי קוייה. ואני בתמי אלך פדרני ותני. רבונו של

עוֹלָם, מֵלֵא רְחִמִּים, הַתְּמִימִים בַּמְעֻשִׂיו, הַתְּמִימִים וּמִתְּמִימִם עִם תְּמִימִים. רְחִמָּן עָלֵינוּ וּזְבִנָּנוּ לְתִמְיּוֹת בָּאֶמֶת, וְאַזְבָּחָה לְקַשֵּׁר אֶת עַצְמֵי בָּאֶמֶת וּבְתִמְיּוֹם לְצִדְיקִים וּבְשִׁירִים וּתְמִימִים אֲמֹתִים שָׁבְדוֹר, אֲשֶׁר זָכוּ לְשִׁמְשׁ צִדְיקִים אֲמֹתִים וּלְקַבֵּל מֵהֶם דָּرְךָ הָאֶמֶת וְחִישָּׁר. וְאַזְבָּחָה לְסַלְקָה וּלְבָעֵר וּלְבַטֵּל כָּל חִכְמָתִי וּשְׁכָלִי וּדְעָתִי גָּגָדָם, בְּאֵלָיו אֵין לִי שָׁוֹם שְׁכָל בָּלְל, רַק לְקַיִם כָּל הַיּוֹצָא מִפִּיכֶם, וּעַל כָּל אֲשֶׁר יָאמְרוּ כִּי הוּא זֶה, וְלֹא אָסֹור יְמִינִי וּשְׁמָאל. רְחִמָּן עָלֵינוּ בַּעַל הַרְחִמִּים, וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינִי בְּלִבּוֹלִים וּמִכָּל מִינִי חִכְמָות שֶׁל הָעוֹלָם שָׁאַיִם אֲמֹתִים רְחִמָּן עָלָינוּ וְהַצִּילָנוּ מֵהֶם, אֶל יִשְׁעָוָה אֶל דָּרְכֵיכֶם לִפְנֵי, וְלֹא אָסֹור מַאֲמָרֵי פִּיכֶם שֶׁל הַצִּדְיקִים הַקָּרוֹשִׁים הָאֲמֹתִים, הַמְנַהֲלִים אָוֹתָנוּ בְּרִחְמִים בָּאֶמֶת וּבְתִמְיּוֹת עַל פִּי דָּרְכֵי הַתּוֹרָה שְׁקַבְּלָנוּ מִפִּי מֹשֶׁה רְבָנוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם. שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינִי בְּפִירּוֹת וּבְלִבּוֹלִי אָמוֹנה הַבָּאִים מִחְכָּמוֹת הָאֱלֹהָה. זְבָנוּ וְהַקְנִיסָנוּ לְתוֹךְ דָּרְכֵי הַתִּמְיּוֹת בָּאֶמֶת לְאֶמֶת, בָּאָפָּן שָׁאַזְבָּחָה לְאָמוֹנה שֶׁלְמָה בָּאֶמֶת וּלְקַיִם אֶת כָּל תָּזְרִיךְ בָּאֶחָבה וּבָאֶמֶת וּבְתִמְיּוֹת כָּל יְמִי חַיִּים. יְהִי לְבֵي תִּמְיּוֹם בְּחַקֵּז לְמַעַן לֹא אָבוֹשׁ. בַּי אַתָּה הוּא יְהָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּאָבָרִים וְהַזִּיאָתָו מָאוֹר בְּשִׁידִים וּשְׁמַת שְׁמוֹ אֶבְרָהָם. וּמְצִיאָתָה לְבָבוֹ נָאָמָן לְפָנֶיה. בַּי הַלֵּךְ לְפָנֶיה בְּתִמְיּוֹת, בַּי הָיָה רָאשׁ לְכָל הַמְּאַמְּנִים הָאֲמֹתִים הַתִּמְיּוֹם וּתְשִׁירִים, הַעוֹבָדִים אֲוֹתָךְ בְּתִמְיּוֹת וּבְפִשְׁיטּוֹת בָּאֶמֶת וּבָאָמוֹנה שֶׁלְמָה, בְּזִכְוֹתָו וּבְזִכְוֹת כָּל הַצִּדְיקִים הָאֲמֹתִים וּהַתִּמְיּוֹת, רְחִמָּן עָלֵינוּ וּזְבִנָּנוּ לְתִמְיּוֹת לִילָּךְ בְּדָרְכֵךְ בְּתִמְיּוֹת וּבְפִשְׁיטּוֹת, בָּאֶמֶת וּבָאָמוֹנה שֶׁלְמָה. וְתִסְרֵר מִפְנֵי לְבָב הַעֲקֵשׁ שֶׁלָּא יִשְׁטָה לְבָבִי אֶל

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קֵיד

הרכבי החקומות של הכל הנזהנים בעוולם, שהם מבלבלים ומווגעים
מאוד מלהשכ卜 על הכליתנו וסופנו ולהתקרב אליו באמת. ואכבר
ויאסלק מלובבי כל החקומות האלה, ואדרע האמת לאמתו גDEL
שטותי וחסרוני מחדעת, כמו שכתבוב, כי בער אני מאיש ולא
בינה אדם לי. ובתיב, ואני בער ולא אדרע בהמות היהתי עמה.
ובתיב, אמרתי אהבה והיא רחוקה ממני. רחם עלי לבל אטה
בעצמי בשום חקומות של העולם המבלבלין הרפת, רק אזהה
לקיים באמת ובתמיות בבל היוצא מפי רבותינו האמתיים,
ולבטל דעתך ושכלך נגדם לנמרי אבל אין לי שום שכל בבל,
באשר הוא באמת. ואזהה לךים באמת מקרה שכתבוב, תמים
תהייה עם יהוה אלהיך. ונאמר, יהוה מי יגור באלהך מי ישבן
בהר קדשו. חולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלובבו. חמל עלי
והושיעני וככני לכל מה שבקשתי מילפניך, יהיו לרצון אמרירפי
ויהנו לבי לפניה יהוה צורי וגואלי:

= קיד =

פרשתך ידי אליך נפשי באריין עיפה לך סלה. עיני דאהה מני
ענין קראתיך יהוה בכל יום שטחתך אליך כפי. מלא רחמים,
רחם עלי וקבל תחנוןיך, וחורני ולפניך דרך האמתיים ועצותיך
הישראל בבל-עת, באפנ שאותה לשוב מחרה ממעשי הרעים
וממחשבותי המגנות, עד שאזהה מחרה לתקון הברית באמת
בשלםות ברצונך חטוב. ותתגנני מאריך דעתך ושביל אמת, באפנ
שאותה לדע ולהרגיש שלותיכ באמת, ולא יעלה על דעתך שום
צד גנות ונקלות ונבהות ורמות רוחא, כי באמת לפוי פחיתותי

לא הייתהฉריך להתפלל על זה בלבד להגצל מנזאות, כי מי א נבי
שיעלה על לביו שם צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כה.
אתה יודע איך אורהים עלי מכך צד בכל-עת, עד אשר מבלבלים
בעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסוק באיזה דבר
שבכדרשה. על כן באתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות
אשר במקום גודליך שם אנו מוצאים ענותנותה, שתחום ותחמל
עלי בכל-עת, ותהי עמי ותשמרני תמיד, שלא יעלה על לביו
שם צד גאות ונבות בכל, עד שאוכבה לענוה אמתית, באפן
שאוכבה לשמרות הברית באמת, כאשר הודיע לנו עלי-ידי חכמיך
הקדושים שעלי-ידי ענוה זוכים לשמרות הברית. ותצילני מענוה
פסולה, רק אוכבה לענוה אמתית קרצונך הטוב. הורני יהה דרכך
אהלך באמתך יחר לבבי ליראה שמה. יהיו לרצון אמריבי
והגנון לבבי לפניך יהוה צורי ונואלי:

== קטו ==

מבקטן שאל שועתי שמעת קולי. קולי שמעת אל תעלם אונגה
לרווחתי לשועתי. צפו מים על ראש אמרי גנותי. קראתי
שםך יהוה מבור תחתיות. רבונו של עולם, מלא רחמים על כל
הברואים שבעולם, ואפלו עלי אפר-על-פי שעשית מה שעשית,
ואף גם עתה אני כמו שאני, הרחמן יצילני מענה, אפר-על-פי'Brien
אני רואה ומאמין כי רחמייך אינכם כלים מפני לעולם, רק שאי
אפשר להבין דרכיך, איך אתה מתרונג עם כל העולם, בפרט עם
בעל הבחירה שבabilia נברא הפל מרחש ועד סוף, מתחלה
האצילות עד סוף נקדים המרכז של עולם העשיה הנשמי הזה.

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת תַּרְפָּג

ובכל העולמות אלפי אלףים ורבבי רבבות הפלילים בהם, וכל הפלאכיס ושרפים ואופניים וחיות הקדש, כל היכלון ותדרני דקדשה, ולעומת זה כל מה שבקהלפה וסתרא אחרא, הכל באשר לפכל, נברא ונוצר ונעשה בשבלנו, בני אדם הבuali בחירה. אתה מסרתת לבחירה ביד בני האדם באלו אותן בידה, כמו שאמרו רבונו זכרונם לברכה, הכל בידיו שמים חוץ מיראות שמים. ואף על פי כן באמת גם לבחירה בידה, כי מוף הכל, אתה מחייב את כלם. וכן שאמרו רבונו זכרונם לברכה, יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ולאחר מאה קדוש ברוך הוא עוזר, היה נופל בידו, שנאמר, צופה רשות לעידך ומבקש להמיתו. יהוה לא יענצנו בידו ולא ירשענו בהשפטו. ואמרו אלמלא שלשה מקראות, נתמכו רגליך של שׁוֹנָא יישׁרָאֵל, היה, ואשר הרעותינו וכו'. וכי בין דברי נפלאותיך הנוראות והעצומות. ועתם חסידיך הגלויות והגסתרות והגעלות, אשר אתה מתנהן בחסידיך בכל דור עם כל אדם ואדם בפרט:

על-כן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כלבשר, חומל דלים, שומע תפלה כל פה, שתחמל עלי בחרמתך הנזלה, ותתן לי עזה וכח ותחזוקות, איך לסתם ולהעיר עיני הנשימים, ועיני השכל והמוחשבה, לבל אספכ' עוד מעטה על הבל עולם הזה הבל, ובפרט לבלי להתחיל לחשב במחשבתך שום מחשبة הנוגעת להרהורים רעים חס ושלום. כי באמת אני מאמין, שעדרין יש לי בחירה בודאי, אך מעטים מריית ההרגל קשה לי מoad לאחו מחשבתי

בקדרה, אבל אתה יכול לערר לי הרצה למטען שמה, למטען בבודה, למטען חסדה, למטען רחמייך הרבים והגדולים, אפילו שאנצל על כל פנים מעתה ממה שאתה צריך להנצל ולא אכנו עוד לגיהנם מר כזה, לנו מצלחה בזאת. ואחרום על נפשי מעתה להרחק ממחשבתך בתכלית הריחוק, מכל מני הרוחרים ורעיזים רעים שבעולם, ולא יוכל לעלות על מחשבתי כלל, אפילו על ידי ראיית עיני הגשמיים. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בה. שמרני והצילני מכל מני הסתכלות רעים וחרוחרים רעים, העבר עיני מראות שאין בדרך חני. יעורו רחמייך העצומים על עולב נפש כמוני הימים, יהמו מעיך ורחמייך עלי זהה בעורי והושענני שאזכה להוציא ולהעביר עיני בנטימות ורותניות מתחיו דהאי עולם, רק אזהה להטאות עיני ולבי ורעתה תמיד בכלעת להסתכל על אור התורה והצדיקים האמתיים, המאים באור גדור ונורא ונשגב מוד, עד שתתבטלו מני עלייך זהה כל תאות עולם הזה, כי כבר גלית אוני, ואני מאמין בזה באמת ובאמונה שלמה שככל העולם הזה עם כל תאותו והבליו אין עולה כלל בנגד נקודה אחת של התורה הקדושה והצדיקים הקדושים, המאים בכלל העולם באור גדור נפלא ונורא, רק שהעולם הזה הקטן מוד בכמהות ומחות ואיכות בנגד נקודה אחת מאור התורה והצדיקים, עומד לפניו עיני בני אדם ומוגע ומעכב אותם מלסתכל על אור החדרול והזכיר של התורה והצדיקים. רחם עלי למטען שמה, אחרי אשר חמלת עלי לידי ולהאמין בכלל זה, לבב אני לטעות את עצמי עוד חסם ושלום, ולא אלך עוד חשבים, ולא אחרו אחרי

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קָטוֹרֶת תְּרֵפָה

לְבָבִי וַאֲחָרִי עִינִי, וְלֹא אָרִים וְלֹא אָשָׁא עִינִי לְהִסְתַּפֵּל בְּלָל עַל
עַסְקֵי הָעוֹלָם הָזֶה וְהַכְּלִיוֹ וְתַאֲוֹתֵיו הָרֻעִים וְהַפְּרִים בְּאַחֲרִיתָם
מְאֹד מְאֹד, רַק אַעֲקֵם אֵת עִינִי מִלְּהִסְתַּפֵּל עַל בָּל וְהַכְּלִי, רַק עִינִי
לְנִכְחַ יְבִיטֹו וּעֲפַעַי יְיִשְׂרָאוּןְגָּדִי, לְבָנָן רָאִיתִי וְהַסְּפָלוֹתִי בְּכָל-
עַת עַל אָוֹר הַתּוֹרָה וְהַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים. וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךְ, תַּאיַר
עַל אָוֹרָם הַגָּדוֹל וְהַגְּנָעָרָב, עַד אֲשֶׁר יַתְבִּטְלֵו מִפְנֵי עַל-יְדֵיכָךְ בְּלָל
תַּאֲוֹת עַוְלָם הָזֶה וְעַסְקֵיו וְהַכְּלִיוֹ, עַד אֲשֶׁר אָוֹפָה לְהִכְרִיר אָוֹתָךְ
בְּאַמְתָה לְחוֹזֶת בְּנָעַם יְהֹוָה וְלַבְּקָר בְּהִכְלָלָה:

מְלֹא רַחֲמִים, רַחֲמִים עַלִי, וּמְכֹבל תְּחִנּוֹנִי חַמֵּל עַלִי וְתִיהְיָה בְּעֹורִי לְכָל
אַחֲלִיפָה עוֹד חַס וּשְׁלוֹם אָוֹר בְּחַשָּׁה, הַזְׁצִיאַנִי מַאֲפָלָה לְאָוֹרָה,
מַחְשֵׁךְ לְאָוֹר גָּדוֹל, מַחְשֵׁבָת אֲפָלָת תַּאֲוֹת עַוְלָם הָזֶה וּרְעִיזָנוֹתֵי
לְאָוֹר צָח וּמַצְחָצָח שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים. זְבַנִי לְבָלוֹת
כָּל יְמִי לְהַתְּקַרְבָּה בְּאַמְתָה לְצִדִיקִים אַמְתִיִים וְלְהַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה
וְהַגּוֹרָאָה שֶׁהָם מִמְשִׁיכָן וּמְגַלֵּן וּמְאִירָן בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכָל-עַת.
רַחֲמִים עַלִי לְמַעַן שְׁמָךְ, חֹסֶה עַלִי וּעַל עַזְלִיל וּטְפִיף, לְמַעַן רַחֲמֵיךְ
הַגָּדוֹלִים הָאַמְתִיִים, בַּי רַחֲמֵיךְ אַיִם כָּלִים לְעַוְלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב,
חַסְדֵי יְהֹוָה בַּי לֹא תִמְנוּ בַּי לֹא כָּלָו רַחֲמֵינוּ. אֲהָה יְהֹוָה, שְׁתַחְתֵּי
אֱלֹיךְ כְּפִי, פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹיךְ נְפֵשֵׁי בָּאָרֶץ עַיְפָה לְךָ סָלָה. אֱלֹיךְ עִינִי
בְּשִׂואֹת וּתְלוֹיוֹת. אֱלֹיךְ נְשָׁאתִי אֶת עִינִי הַיּוֹשֵׁבִי בְּשָׁמִים. דָלוּ עִינִי
לְפָרוֹם יְהֹוָה עַשְׁקָה לֵי עַרְבָנִי. עַרְבָ עַבְדָךְ לְטוֹב אֶל יַעֲשֵׁנִי זְדִים.
עַזְרָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ גָּלָה בְּבּוֹד מַלְכּוֹתָךְ עַלְיָנוּ מַהְרָה
וּזְהֻפָּעָה הַגְּשָׁא עַלְיָנוּ, וְהַאִירָה עַלְיָנוּ בְּרַחֲמֵיךְ, אָוֹר פְּנֵי הַתּוֹרָה
הַקָּדוֹשָׁה וְהַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים, בַּי בְּבָרָה הַתְּחִילָתָה לְהָאִיר עַלְיָנוּ

אורך הגדול מיום מפטן תורה עד הנה, על ידי הצדיקים האמתיים
שחיו מימות משה רבנו עלייו השלום, עד היום הזה. אבל בעזם
בשמיوتנו וחשכת עונותינו המרבים מאד, אנו צרייכים שתראחים
עלינו ברחבות נדול ועצום כיורה, באפן שתאריך גם עלי,
עתה גם עתה, אור תורתך הקדושה ואור הצדיקים האמתיים,
עד שיתבטלו מני כל תאות עולם זהה והבלוי לגמרי, ואזכה
מעתה לשוב אליך באמת ובתמים ברצונך הטוב, האירה פג'יך
על עבדך הוועני בחסךך. פג'יך האר בעבדך ולמדני את חקיך.
ויקנים מהרה מקרא שבתוב, ואחר צדיקים באור נהזה הולך ואור
עד בנון הימים. ונאמר, לא יהיה לך עוד השם לאור יומם וללילה
הירח לא יאיר לך יהיה לך יוזה לאור עולם ואלמי לתקארפה.
לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם
ושלמו ימי אבלה. ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נזר מטעי
מעשה ידי להתפאר. במהרה בימינו אמן סלה:

— קטו —

אבי שבשמים, עורי וחשענין, שאזכה לדון את כל האדים לכף
זכות, אפילו החולקים עלי ועל צדיקי אמת והם בין אוטם, בכלם
ازכה למציא זכות וטوب. ואזכה לךם באמת מה שאמרו רבותינו
וברוּם לברכה, אל תדרין את חברך עד שתגעי למוקומו. באפן
שיותבטל כל המחלוקת שבזולים, וייה נמשך שלום נדול ואחדות
בין כל ישראל באמת. מלא רוחמים, אדרון האמת והשלום, אפה
יודע, מהיקן נמשך כל המחלוקת שבזולים, בפרט המחלוקת
שנתהוה בדורותינו בין תלמידי חכמים ואנשיהם, אשר בפה

נִפְשׁוֹת שָׁקַעוּ עַל־יְדֵי הַמְּחַלֶּקֶת הַזֹּאת. רַחֲם עַלְינוּ וְעַלְיָהּם, וְגַלְהֵ אֶאמֶת לְאֶמֶת בְּעֹזֶלֶם, וְעַשֵּׂה אֶת אָשָׁר תִּعְשֶׂה, בְּרַחֲמֵיכֶם, בְּאֶפְןָן שִׁיחַה אֲחֻדָות וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בְּינֵינוּ יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקָּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּנוּ בְּחִרְטָה, וְאָמַם הַמְּחַלֶּקֶת, חָס וְשָׁלוֹם, מִצְדָּי, מִחְמָת שָׁאַנִי רְחוֹק מִקְרָדְשָׁתָם שֶׁל הַחֹזְלִיקִים עָלֵינוּ, וּבְשִׁבְילֵהֶה חָלֵק לְבָם מֵאַתִּי, רַחֲם עַלִי לְמַעַן שְׁמָה, וַיַּבְנֵנוּ בְּרַחֲמֵיכֶם הַרְבִּים לְשׁוֹב מִהְרָה בְּתִשׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפִנֵּיכֶם בְּאֶמֶת עַד שָׁאַגְיָע לְקָרְשָׁתָם וּמַעְלָתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַגְּבוּחוֹתִים מִמְּנִי בְּמַעַלְתָּה קָרְשָׁתָם וּטְהָרָתָם, שָׁאַגְיָע לְמִזְכָּרָם בְּאֶמֶת וְאַתְּאָחָר עַמְּפָהָם בְּאֶמֶת וְשָׁלוֹם גָּדוֹל. וְאָמַם הַדָּבָר בְּהַפְּךְ שִׁמְחַלְוּקֹתָם עָלֵינוּ הוּא מִחְמָת שָׁהֵם רְחוֹקִים וּגְמוּכוֹם מֵאַתָּנוּ וְעַל בֵּן הַם מִתְקָנָאִים וּמִתְגָּרִים בָּנוּ וְחֹזְלִיקִים עָלֵינוּ. רַחֲם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמָה, וַיַּבְנֵנוּ לְדוֹן אֶת כָּל הַחֹזְלִיקִים תִּמְיד לְכָפָר וּבָכוֹת. וַיַּלְמְדָנוּ, בְּרַחֲמֵיכֶם הַרְבִּים, אֵיךְ לִמְצָא בָּהֶם זְבוֹת וּטוֹב, אֲפָלוּ בָּמָה שְׁחֹזְלִיקִים עָלֵינוּ, בְּאֶפְןָן שְׁגֹנְפָה לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַכְּנִיסָם בְּכָפָר זְבוֹת בְּאֶמֶת, עַד שִׁיתְאָחָרוּ בְּאֶמֶת בְּתִכְלִית הַאֲחֻדָות בְּשִׁלְמוֹת, בְּאֶפְןָן שִׁיתְבְּטִיל הַמְּחַלֶּקֶת מִעַלְינוּ וּמִפְּלִיל יִשְׂרָאֵל, בַּי בְּאָחָר אֵין שִׁיק מִחְלֶקֶת. וְתַשִּׁים בְּלֵב הַחֹזְלִיקִים וּמִתְנְגָרִים אֶל הָאֶמֶת שִׁישׁוּ בְּלָם מִשְׁנָאָתָם וּמִתְלֹזָקָתָם וּמִמְּשִׁיכָו עַצְמָן תִּמְיד אֶל הָאֶמֶת וְהַשְּׁלֹום, כְּמוֹ שָׁנָאָמַר, הָאֶמֶת וְהַשְּׁלֹום אֲהָבוּ. וְכָל הַשׁׁוֹגָנָאִים וּהַחֹזְלִיקִים שָׁאַיִם חֲפָצִים בְּשָׁלוֹם, וּמִתְנְגָרִים לְהַחְווֵיק בְּמִחְלֶקֶת, וְאַיִם חֲפָצִים לְשׁוֹב אֶל הָאֶמֶת, תְּכִנִּיעַם וְתְשִׁפְלִים עַד עַפְרָה, בְּלָם יִפְלֹאוּ וְלֹא יִקְרֹמוּ תְּאַלְמָנָה שְׁפַתִּי שְׁקָר הַדּוֹבָרוֹת עַל צְדִיק עַתְקָה בְּגַנְאָה וּבָוֹא. יִכְרֹת יְהֹזה בְּלֵ שְׁפִתִּי חָלֹקוֹת לְשֹׁן מִדְבָּרָת גָּדוֹלוֹת. יִבְשֹׁוּ

יבלו שוטני נפשי יעתו חרפה ובכל מה מבקשי רעה. יבשו ויבהלו מiad כל איבי ישבו יבשו רגע. רחם עלינו למען שמה, ושים שלום בעולם, כי אתה יודע במה וכמה מזיק המלחקה לישראל. רחם, רחם, מלא רחמים, ועשה בגנאלותיך וגנאותיך, באפן שתמוך שלום בעולם באמתה. ויקים מחרה מקרה שבתו, וכל בנייך למורי יהוה ורב שלום בניתה, שלום רב לאוהבי תורתך ואין לו מבחן. וראה בנימ לבנייך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוחה בארמנותיך. למען אחיך ורعي אדרבה נא שלום בה. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. עשה שלום במורומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואקרו אמן:

== קי ==

בעצתך תנחני ואחר בבוד תקחני. רובנו של עולם, מלבי ואלהי אליך אתחפֶל. אליך יהוה אקרים ואל יהוה אתחנן. עד אנה אשית עצות בנפשי גון בלכבי יומם עד אנה יורם אויבי עלי. רחם עלינו למען שמה, ותקננו בעזה טובה מלפניך והושיענו מחרה למען שמה, כי אתה יודע גדר חסרון העזה ועצם רבוי הספקות שיש בלבבי בכל הדברים, אשר על פי רב כל עצתי חילוקה לשתיים, ואני יכול לחת עצות בנפשי בשום דבר למגוזל ועד קטן, אשר זה הדבר היה בעובי, ומונע אotti הרבה מעבודת יהוה ומתשובה אמתית. רחם עלי, בעל הרחמים. גודל העזה ורב העלייה, ובני לקביל תמיד כל העצות מצידי וכשיו הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה, שקבעו מרבותיהם

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת קִיחָה תְּרֵפֶת

הצדיקים הקדושים האמתיים, ובנו להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבולם, הן בעבודות יתוהה, והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארם עסקים, בכלם אשאול את פיהם ואזקה להנوت מהם עצה ותושיה. ויאירו כי חכמתם הקדושה. ועל-ידי זה יהיה נ麝 עלי חסד גדול. יימתינו ויבטלו מני כל הדינים שבולם. ואזקה לישועה שלמה בכל-עת, כמו שכתוב, ותשועה ברב יועץ. ותשمرני ותצילני תמיד שלא אכשל לעולם בעזה שאינה טובה, חס ושלום, ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק, חס ושלום, על-ידי עצות נברשות, חס ושלום, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי ובשרי הדור האמתיים, באפן שאירוי כי חכמתם הקדושה. ותעורר רחמייך וחסידיך הגודלים עלי בכל-עת, ותוציאני תמיד בכל מה שאני צריך להושא בגשמיות ורוחניות, ויהיה נ麝 עלי חסד אל כל היום, ויקים בי מקרה שפטוב, יהזה הפיר עצת גוים הניתן מחשבות עמי. רבות מחשבות בלבד איש עצת יהוה היא תקום. עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדoor ודור. ונאמר, יהוה צבאות יען ומוי יפירנה. ונאמר, יתן לך כל בכבה וכל עצתך ימלא. ברגנה בישועתך ובשם אליהינו נדgal ימלא יהוה כל משאלותיך. יהוה הושיעת המליך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרישפי והגין לבני לפניו יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

= קיח =

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון תדרש בקרבי. רבונו של עולם,

שומע ומאמין ומקשיב לקול תפלותינו וشيخותינו ותחנונינו. למדרני אין אkeh עתה דברים חדשים וipsis לרצותך ולפיסך, שתעשה ברחמייך את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר. כי זה בפה שאני צעק ומתהנן ומרבה בתפלות וشيخות, וכל בונתי בכלהם, שאוכבה לשוב אליך באמת מהרה. ועודין לא נושאתי. ואני יודע שהמניעה ממני, מלחמת קשיות ערפבי ותאותי הרעות וכיסילות דעתך הטרבה. אבל אני יודע שום דרך אין לצאת מכל זה, ודברים חדשים אפסו ממני, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כליה. נאלהמי רומה החשיתי מטופ ובאבי נעלם. נאלהמי לא אפתח פי כי אתה עשית. ואתה יודע אבי شبשים, שכלי תקומי ותוחלתי, היא על תפלה ותחנונים ואעקה ושועה אליך. אבל אין לך חסרים דברים חדשים, כמו שאני ציריך בכל יום ויום, באפּן שאוכבה לרצותך באמת שתшибני אליך מהרה:

אבי شبשים, אין שאתה שיחיה, אין על משמרתי עומד בעורתך הנדרזה, לעזעך אליך תמיד. אך באתי לחלות פגיך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחים ותרחם ותחמל עלי, על גרדף במוני, על נבזה ונמאם במוני. ותשפייע עלי רוח קדש מאתך, ותשלה בפי בכל-עת דברים חדשים נאים ויפים, שאוכל לרצותך בהם, שתחוירני בתשובה שלמה באמת לפניה מהרה. ותרחם עלי ותושענני ותענני ותחנקני, שאוכבה לדבק מחשבתך תמיד בתורתך הקדושה, ותונכרי ותאמצי ברחמייך תמיד, לאחיז את מחשבתי לבל יצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושיםות ב תורה ועובדתך, עד שאוכבה לחדש בכל-עת חדשין

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת קִיה תֶּרֶצָא

דָאוּרִיתָא אַמְתִיִים, וַיַּתְגַעֵן שְׁכֵלִי בְּכָל־עַת בַּתְּזִרְתָה הַקְדוֹשָה,
עד שָׁאוֹבָה עַל־יְדֵי תְנוּעָות הַשְׁכֵל לְהַזְלִיד חֹם בַּלְבָד, שִׁיחָתְמָס
לְבָבִי בְּחַמִימָות וְהַתְלִחְבוֹת דָקְרָשָה, לְהַתְדִיבֵק בָּךְ וְלִהְיוֹת
בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב בָּאָמֶת. וּבְפִרְטָה בְעֵת עֲסֵקִי בַּתְּזִרְתָה וּמְצֻוֹת וְתְפִלָה
וְהַתְבּוֹדּוֹת, אַזְוָבָה לְהַתְלִחְבֵב אֶלְיךָ בְּהַתְלִחְבוֹת גָדוֹל דָקְרָשָה
בְּתְדִרְגָה וּבְמִדָה בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב, עד שָׁאוֹבָה עַל־יְדֵי חַמִימָות
וְהַתְלִחְבוֹת דָקְרָשָה, לְתַקֵן כֵל הַפְגָנִים שְׁפִנְמָתִי גָנְדָךְ עַל־
יְדֵי תְבֻערָת הַלְבָד וְחַמִימָות וְהַתְלִחְבוֹת דָסְטוֹרָא אַחֲרָא. וְאַזְוָבָה
בְּרַחְמִיךְ וַיְשֻׁעַתָךְ, לְגַרְשֵׁל הָרוּחַ שְׁטוֹת מִפְנֵי, וְאַתְ רָוח הַטְמָאָה
תַבָּעֵר מִפְנֵי וּמִקְרָבִי. וְתַכְפֵ אֶת יְצֵרִי לְהַשְׁתַעַבֵּד לְךָ, עד שָׁאוֹבָה
לְטַהֲרָת הַלְבָד בָּאָמֶת, וּעַל־יְדֵיכָה אַזְוָבָה לְדָבָר וְלִשְׁוֹם לְפָנֶיךָ
דָבּוֹרִים חֶדְשִׁים בְּכָל פָעָם:

מַלְא רְחִמִים, חֹמֶל דְלִים, הַחוֹשֵב בַּתְקֹנִי נִמְעָתָה, פֶתַח פִיךְ
לְאַלְמָם בְּמוֹגִן, הַזְרִנִי מֵה שָׁאַדְבֵר הַבִּינָנִי מֵה שָׁאַשְׁאָל. אַדְנִי
שְׁפָתִי תְפַתֵּח וּפִי יָגִיד תְהִלְתָה. רַחֲם עַלְיִי וְהִיא בְּעֹורִי, שָׁאוֹבָה
לְהַרְבּוֹת בְּשִׁיחָה, זֹו תְפָלה, בִּגְנִי לְבִין קוֹנִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כֶל יָמִי
תְיִי. וְתַשְׁפֵיעַ עַלְיִי דָבּוֹרִים חֶדְשִׁים קְדוֹשִׁים וִינְפִים בְּכָל פָעָם, תַּן לִי
דָבּוֹרִים חֶדְשִׁים מַלְא רְחִמִים, בָאָפָן שָׁאוֹבָה לְהַזִּיל נְפָשִׁי עַל־יְדֵיכָם
מִמָּה שָׁאַנְיִ צָרִיךְ לְהַנְצֵל בָּיה וּבָבָא, וְלִשְׁוֹב אֶלְיךָ בָאָמֶת וּבַלְבָד
שָׁלָם בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב, וְלֹא אָשׂוֹב עוֹד לְכַסְלָה, אָם אָנוּ קָעַלְתִי לְאָ
אָוֹסִיף. רַחֲם עַלְיִ בְּרַחְמִים חֶדְשִׁים, בְּזָכוֹת הַצְדִיקִים הַגְדוֹלִים
הַשְׁלָמִים, אֲשֶׁר אָנוּ נְשַׁעֲנִים עַלְيָהָם תְמִיד, שָׁזְכוֹ לְהַתְהִדְשֵׁ בְּכָל
פָעָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עַת וּבְכָל שָׁעה. בַּי אַתָה יוֹדֵע שְׁכֵל סְמִיכּוֹתֵינוּ

עליהם, ובנידל בהם יש לנו על מה לסתוך עתה גם עתה, אפלו בזמנים פחדותינו וגריעותנו חס ושלום. הושיענו בזוכותם וטהר לבנו לעבדותך באמתך. השיבני ואשובה כי אתה אלקי. כי גליו זידוע לפניה, אשר מלאתי מלים, אך אני יכול להוציאם בפה. תן לי דבר של תשובה, כי אני לא אחשיך פי מדבר לפניה כל מה שיבא לתוך פי. אך רחמייך יקדמוני ויעורוני, שלא אומר דבר שלא ברצו נך חיללה, כי אתה חפי חסד ומרבה להטיב, ואתה חפי בתקוני ובטובתך גם עתה, עורני והושיעני למען שטך כי מרבי בלבול דעתך, על בן דבורי גם עתה לע. אבל אני מכרח ומחייב לדבר ולשוח ולחתחנן לפניה כל עוד נפשי בי, כל ימני שתגנשמה בקרבי, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי:

רחם עלי ועורני והושיעני שיטהר לבבי מהרה, כי אתה יודע כמה אני רחוק מטהරת הלב באמתך. כי הרביה לך לשעניך וחלבתי אחריו שרירות לבבי הרע, וחטאתי ופגמתי נגידך קרביה על ידי חמיות והתלהבות הלב בסטרא אחרת, ולא התגברתי על יציר מחשבות לבבי הרעים לנגרשם ולסליקם ממעני, עד אשר בעונותך הרבה, לבבי מלא רוח שנות ומחשבות רעות ורעותנים זרים ובלבולים הרבה, אשר מחמת זה אני זוכה להתקבר אליך. רחמנן מלא רחמים, קדוש ונורא, מטהר טמאים, טהר לבבי מהרה, מחל לי על העבר, עורני והושיעני להבא, שאזקה לנגרש ולסליק מלכבי כל תחרוריהם רעים וכל הרעונות המבלבלים וכל מני מתחשבות פגימות שבלב, הפל אזקה לבער ולנרש ולסליק מלכבי, ואתגבר ואתחזק ואתאמץ בכל עת להטאות לבבי אליך באמתך.

לְקוֹוטִי תְּפִלוֹת

רָחָמֵן מֶלֶא רְחַמִּים, וְבָנֵי לְחַמִּים וְהַתְּלִיבָות הַלְּבָב דְּקָרְשָׁה,
וְעַשֵּׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּרְבָוֹתֵינוּ אַדִּיקָה הָאִמְתִּים מִצְדִּיקִי הָרְבִּים
כְּפֻכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, שָׁאוֹכָה בְּכֶם לְהִיוֹת נָם בָּן בְּכֶל מִצְדִּיקִי
הָרְבִּים. וְאַזְכָּה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכָפָר זָכוֹת, וּלְקַרְבָּן אַנְשִׁים
הָרְבִּים לְעַבְדָּתָךְ וּלְירָאָתָךְ וּלְתֹרְתָּה, לְבָאָר וּלְהָאִיר וּלְהָדִיעָ
אַמְתָתָךְ לְכָל בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וַיְכִינֵנוּ דְבָרֵי הָאִמְתִּים בְּלָבָבֵם,
עַד אֲשֶׁר יַתְחַפֵּם לְכֶם בְּחַמִּים וְהַתְּלִיבָות גָּדוֹל דְּקָרְשָׁה
לְשׁוֹב אַלְיָךְ בְּאֶמֶת, וּלְעַלְיָדֶיךָ יִמְשַׁךְ עַלְיָכָל פָּעָם בְּכָל
חַמִּים וְהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה יוֹתֵר וּזֹאת, וְאַזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמִּשְׁךְ בְּלָבֵי
בְּכָל פָּעָם חַמִּים וְהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה מִרְבּוֹתֵינוּ הָעֲדִיקִים,
אֲשֶׁר הֵם דְבָקִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָשָׁא כָּלָה, אֶל גָּדוֹל וּנְזָרָא. וְהֵם
מִקְבְּלִים אָשָׁשׁ לְמַעַלָּה רְשָׁפֵי אָשָׁשׁ שְׁלַחְבָּתִיךָ, לְהַלְּחִיב וּלְתַחַפֵּם
לְכָבֵב יִשְׂרָאֵל בְּחַמִּים וְהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה וּכָל דְבָרֵיכֶם בְּגַחְלֵי
אָשָׁשׁ. חַמֵּל עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, שַׁתְּבִעַר אָשָׁשׁ הַקָּדְשָׁ שְׁלָהָם לֹא
תַּכְּבַּה לְעוֹלָם וְעַד, וַיְקִים מִתְרָה מִקְרָא שְׁבָתוֹב, אָשָׁשׁ תִּמְיד תּוֹקֵד
עַל הַמּוֹבֵח לֹא תַּכְּבַּה. וְנוֹזֵב בְּלָנוּ לְקַבֵּל מִאָשָׁשׁ הַקָּדְשָׁ שְׁלָהָם בְּכָל
פָּעָם לְתַחַפֵּם וּלְהַלְּחִיב לְבֵב בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ בְּהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה
אַלְיָךְ וּלְעַבְדָּתָךְ בְּאֶמֶת בְּהַדְרָה וּבְמִדָּה קָרוֹזָנָךְ הַטּוֹב, וּכָל
מָה שְׁתַׁזְכִּי לְהַבְּנִים חַמִּים וְהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה בְּלָבֵב אֶחָרִים,
אַזְכָּה שִׁיתּוֹסֵף עַלְיָךְ וּמִשְׁךְ עַלְיָכָל בְּכֶפְלִים כְּפֻלִים מַלְמָעָלה חַמִּים
הַלְּבָב וְהַתְּלִיבָות דְּקָרְשָׁה עַלְיָדֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ וּרְבָוֹתֵינוּ אַדִּיקָה
עוֹשֵׂי רְצֹונָךְ מִשְׁרָתִיךָ אָשָׁשׁ לֹוּהָת. וּלְעַלְיָדֶיךָ אַזְכָּה לְבָעָר וּלְגַרְשָׁ
וּלְסַלְקָ מַלְבָּבֵי כָּל הָרוּחָ שְׁטוֹת וּכָל הַמְּחַשְּׁבָות וּרְאִיזְגִּים רַעִים,

עד שאזוכה מהרה לטהרת הלב באמת. ועל-ידיו אזהה לדבר
דבורים חדשים קדושים וטהורים בכל פעם לפניה באמת
לרצותך שתקרבני אליך מהרה, ואיה דבוק לך באמת תמיד,
במו שכתוב, ואקס הקבאים בהזה אליהם חיים בכלם היום,
ויקנים בי ובכל ישראל מהרה מקרא שכותוב, שימני בחותם על
לבך בחותם על זועך כי עזה במו אחה קשה בשאול קנא
רשביה רשביה אש שלחבתיה. מים רבים לא יוכלו לכבות
את אהבה ונחרות לא ישפטה אם יתנו איש את כל hon ביתו
באהבה בוז יבוז לו. יהו לרצון אמריבי והגון לבי לפניה יהוה
צורי וגואלי:

= קיט =

נרכות פי ריצה נא יהוה ומשפיך למני. דרך פקודיך הביני
ואשיך בנפלאותך. דרך שקר הספר מפני והזורתך חנני. רבונו
של עולם, מלא רחמים, נתן התורה, עירנו והושיענו זוכנו לעסק
בתורתך הקדושה יומם ולילה. קדשו במצויך ותן חלכנו
בתורתך, ותטהר רעוני ולבاي לעבדתך, עד שאזוכה ללמד תורה
לשמה באמת, שיחיה כל בוגתי בלמודך באמת לשמה לבה, בלי
שות פניות ומחשבות אחרות כלל, בלתי לייה לבדו, אתה
ברחמי תערני בכל-עת ל慷慨 ולטהר עצמי בראי. עד שאזוכה
שיחיה כל למודי בשכילת שכינת עזך, לאקמא שכינה מעפרא,
עד שעלה כל למודי להשכינה שהיא אמצעי בינו ותבראה,
ובין העולים. ותקבל השכינה הקדושה כל למוד תורה באהבה
גדולה, ועל-ידיו תמשיך עליינו כל תהשעות, ויהיה נעשה

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת קִיט תְּרִצָּה

מלמוד תורתנו שפע רוחניות ושפע גשמיota, שתעללה השפע
מעסיק תורתנו הקדושה להחיות כל העולמות העליונים, וכל
ה מלאכים ושרפים ואופנים וחיות הקדש, וכל דרי מעלה. וכן
תרד השפע גשמיota על-ידי מלמוד תורתנו לכל בני ישראל עמה,
ותשפייע לנו על-ידי זה, בני חמי ומזוני בשפע גדול דקדשה, עשר
ובכבוד וחיים, ואזכקה וברכה ורחמים וחימום ושלום וכל טוב בואה
ובבבא:

ובכן תרחש עליינו ותעוררנו ותוישינו שככל האדים והאוירים
שנשאוב מהתורות של בני ישראל עמה הקטנים במעלה, אשר
אין זוכים שיחיה למוקם עליה להשבינה, אשר לモך נחפוץ
באויר בלילה על-ידי הרוח הקר של כל הפרדי נמוסין היוצאיין
בלילה ומבה עלייהם וכל בני עולם שואבין מארדים אלו. אנה
יהזה, עוזה נפלאות גדולות לבךך, רחם עליינו למענה, ובבنا
שנשאוב ונקלב מאלו האדים של אלו התורות לטובה, שנזכה
שיחיה נעשה אצלנו מהם טל תורה, טל אורות, סם חיים, ועל-
ידי זה נזכה להתעורר בכל יום בהתעוררויות חדש בחשך גمراין
והשתוקקות גדול לעסוק בתורתך ובבעזרתך הקדושה באמתך,
ותחיה תורה הקדושה חדשה בעינינו לנמרץ בכל יום ויום.
ונזכה לעלות מעלה מעלה בקדשתך העלונית, עד שנזכה לחידש
חדושין ואורייתא אמתאים על-ידי זה, על-ידי שנקלב ונשאב
מאלו האדים הנמשכין מפה וכמה תורות של מפה בני אדם,
ויצטרפו אצלנו צורפים חרים קדושים בתורתך הקדושה, עד
שזכה על-ידי זה לחדש חדושין אמתאים בתורתך הקדושה

בכל יום ויום ברכזונך הטוב. ותשמרנו ותצילנו ברחמייך הربים
ובחסידיך הגדולים, שלא יזיק לנו חס ושלום בחינת הפל הזה,
הנעשה מאלו התורות המתפזרים באוויר, שלא יגיעה לנו חס
ושלום על-ירידיה, התעוררות לרדיפת המשפט ומפני והשלשים
ותשע מלכות. ותצילנו מטהות ממון ומרדיפת וטרחות העולם
כהה והבלוי, רק נזכה להשליך יהבנו על יהוה, ולבתך בה בלבד
שאתה תכלבלנו ותפרנסנו ברחמייך הربים בעתו ובזמןנו, ולא
ניגע לריק ולא נילט לבלה, רק כל תשוקתנו יהיה לתורתך
ולעבודתך באמת תמיד יומם ולילה. ונתעורר בכל יום וככל-עת
ובכל שעה בהתעוררות וחשך ורצון חדש לנמרי אליך ולתורתך
ולעבודתך באמת ובלב שלם ברכזונך הטוב, עד שנזכה לעסוק
בתורתך לשמה כל ימי חיינו, ולשוב אליך באמת ולקים מצותיך
ולחתורך בה תמיד מעטה ועד עולם, אמן סלה:

קב

יהי רצון מלפנייך יהוה אל-הינו ואל-היא אבותינו, שאובה תמיד
לקבל על-ידי נשימתי אויריים קדושים וטהורים הכאים מדברים
קדושים, ועל-ירידיה אובה לדפק דקירה. ותשגב ברחמייך
וთעורר לי ותושיעני שהדק פלי יהוה הדפק ונוקש כי לתוכה,
וינזכיר על-ידי דפיקתו לעבודת השם יתברך, כמו שבתוב, قول
הודי דפק פתחי לאחותי רענתי יונתאי תמתי שראשי גמלא טל
כנצוטי רסיסי ליליה. ותשמרני ותצילני מרום שנות, מרום רעה,
ולא אשׁוב ולא אקבל בנשימתי שום אויר ורוח רעה הנמשך
מהנטרא אחרא, הבא מדברים פנומיים. ותגן ותשמרני ותצילני

מהדרפק דסטרה אחרא, ולא יהיה כה להדרפק לדפק בי להזכירני לתאות עולם הזה והבליו חם ושלום, ותשמרי ותאליני תמיד מביל חטא ועוז מעטה ועד עולם. אנה רחום ברחמייך הרבהים, עשה מה שפצעה, ברחמייך הרבהים וחסידיך העזומים, באפּן שאוכָה לשוב אליך מחרה. אדונ הנפלאות, מתחה חיים, מזעיר נשבחות, דפק בי לטוּבה, והזכירני בכל-עת לשוב אליה, באפּן שאוכָה לתשובה שלמה באמת, חייש כל מחרה, ולא אשוב עוד לכסלה. רק אוכָה לעבד אותך תמיד באמת ובלב שלם, ולהתרכבק בך באמת אני וערעי ורע עראי, וכל יוצאי חלצי וכל רע עף ביתך ישראל מעטה ועד עולם, אמן סלה:

= קנא =

אשורי הגבר אשר תינסנו יה ומתו רתך תלמדנו. להשkeit לו מיימי רע עד יברחה לרשות שחת. כי לא יטש יהזה עמו ונחלתו לא יעוז. רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לבך, עזרני וחשענני שאוכָה לקבל הפל באחבה, ואפללו קשאתה שולח עלי ברחמייך לפעמים איזה יסוריין הנדרמים לרעות חם ושלום, אוכָה לקבל הפל באחבה גדוּלה באמת, ותפתח את לבך בקדרשה גדוּלה, שאוכָה לידע ולהבין באמת, אשר במוני, במו שאני הוא, במו שעשית נגדה, כל מה שאתך עשו עמי, הפל רחמים רבים וחסדים גדוּלים בלי שעור וערך עד אין סוף ואין תכליות, כי אי אפשר לבאר ולספר לעולם עצם רבוי קرحمנות וחסדים והטובות, אשר עשית עמי ואשר אתה עושה עמי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי בכל-עת ורגע. מה אומר מה אדרבר, מה אשיב

ליהזה כל תגמולוזה עלי. אך מה אעשה ועונותי טמטו אַת
לבי ועוקמו אַת דעתו ולבבי, עד שאיני זוכה להרגיש אהבתך
בלבי, אף גם רוצים להטות את לבבי בכל-עת להרהר אחריו
מדותיך הטובות והשרות חס ושלום. על כן באתי להפיל
תחנתי לפניה, שתמלא רחמים עלי. ותשمرני ותצילני מכל מני
עקרונות שבלב, ותזק את לבבי ודעתך באומנותך הקדושה
לידך ולהאמין תמיד, כי צדיק אתה יהוה ונישר משפטיך. ולפי
מעשי הרים הפנויים אתה מתנהג עמי בחסד גדול וברחמים
רבים בלי שעור. ואתה ברחמים וחסדים הנדלים, תחום ותחמל
עלי ותשמרני ותצילני מכל מני רעות וצרות ומכל היסורים
שבועלים, כי אתה חנון המרפא לסליה. ולפי עצם ורבינו פשע
אשר כל היסורים שבועלם אינם מספיקים חס ושלום לתקן עון
אחד הקל שבקלים בערך עונות, אף עלי פירון רחמים יקדמוני,
כى אתה יכול למחול ולסלוח לי בלי שם יסורים כלל, כמו שכתבו,
כى עמך הסליחה למן תורה. ובתיב, כי עם יהוה החסד ורבה
עמו פרות. והוא יפהה את ישראל מכל עונותיהם. על כן פרשתי
ידי אליך בעל הרחמים, רחם עלי ושמרה נפשי ותצילני מכל
מיini רעות וצרות ומכל היסורים שבועלם, לא בחתאיינו תעשה
לנו ולא בעונותינו תגמל עליינו, ומה שאנו מכירים לך בכל על פי
הרבי רחמים וחסדים האמתאים, אני יהוה, טוב ומטיב, עשה
עמננו פלא לחיים, ועוזנו והושיענו שנזוכה לקבלם באהבה גמורה
באמת, ולא תשלח עלי שם יסורים כי אם בעת אשר תעורני
בקדרשתך העליונה שאזכה לקבלם באהבה גמורה באמת ולא

תרכזת קבב תפלות לקווטי

אתחיל להרהר אחריך כלל, ואזוכה לשום אשם נפשי. ואל אל אמר נשאתי ולא אחבל. רחם עלי למענה, ולא אהיה מבעט ביסורים, רק תפנו לי כח ורעת לקבלים באחבה באמת, בעת אשר תרצה ברחמייך האמתיים ליטרני באחבה, באשר ייסר איש את בנו. וברחמייך הרבהים, תקל מעלי היסורים בכל התקלים (הקלות) שבעולם, כי כי חלש זREL וידעת פנומה, ואין לי שוםכח ורעת לקבל יסורים כלל. בחסדך עשה עמי, חנני אלהים בחסדך ברב רחמייך מהה פשע. בחסדך חני ואשمرة עדות פיך. יהוה אל באפך תוכיתני ולא בחמתך תיטרני. מלא רחמים, עשה רצוני בראצונך, שאזוכה לבטל רצוני לנמרין מפני רצונך ולא יהיה לי שום רצון של עצמי כלל, רק כל רצוני יהיה, שיתה הכל בראצונך באמת מעטה ועד עולם, אמן סלה:

= קבב =

צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשע. צר לי מאד, אבי שבשים. צר לי מאד, אבי אב הרחמן. צר לי מאד, אבי אבי, גואלי ופודי. צר ומר, ואח ואבו, ואוי ואלי מאד, צר ומצוק מכל צד. ענני יהוה ענני ענני עונה בעת צרה, כי אתה יהוה עונה בעת צרה. ענני יהוה כי קראתיך, עוזרני והושענני למען שמה. למךני והורני איך איזכה לדzon ולשפט את עצמי בעצמי, עתה בעת זאת, בעת צרה זאת, אשר אני מנה במו במקבש מפש, ואני יורע לשית עצות בנפשי להציל את עצמי על כל פנים מעטה, ונפשי נבלה מאד, מאד, ואתה יהוה עד מתי ערד מתי, עד אן יצעק

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

בשבֵי אני (פלוני בן פלונית) עבדך בן אמתה. אוֹי לֵי וַיַּלֵּי, כי בלו
בגנון חי וشنותי באנחתה בצל בעוני כח ועצמי עששו. ועתה
איך לוחחים עצה, איך אזוכה עתה לפשפש במעשי ולשפט את
עצמי על כל מעשי ונהנותי, מאחר שאני יודע בעצמי שרב
מעשי מקללים ונוגדים מאד. ובפרט ממחשבת הראות ורעיון
המבלבלים המפוזרים וטרורים במה שטרורדים, רחמנא ליאלו
עתה, ונדרמה בדעתה באלו אני בידך חס ושלום. וזה כמה שאני
חוותר חתירות להצל את עצמי ולא עלתה בידך. עתה איך זכין
למשפט דרכשה, שאזוכה לפשפש ולמשמש בדעתך במעשי,
ולשפט את עצמי בעצמי, באפן שאמצא עצה ותחבולה טוביה
בקליות שאזוכה ליקומה, באפן שאשוב ואסור מלהרה ממעשיך
הראות וממחשבת הראות והפנות:

מְלָא רחמים, חמל עלי ועוזני וחשיעני בישועתך האמתיות,
כי כבר אמרתי לפניו בפה פעם, שביל העצות האמתיות
וchnफלאות שגנית לנו על ידי האידיקי אמת, אם אמנים כלם
בוכחים וישראלים, כלם אהובים, כלם ברורים, כלם קדושים, וכולם
עומדים ברום עולם. אך מעתם גשמייתנו וקשות ערפנו קשה
עלינו לקים העצה בעצמתה, בפרט שרב הדברים כל אחד נתלה
בחברנו ואני יודע מהיקן ההתחלה, כי אני רחוק משמה מלחמת
שפנמותי הרבה בברית חדש. וכן להפוך קשה וכבד עלי לשוב על
פניהם הבritis ולזופות לתגן הבritis, מלחמת שאני רחוק משמה,
בי עקר שמירת הבritis על ידי שמה, במברא בדרכי חכמיינו
וברוֹנוֹם לברכה בכמה מקומות. ועתה MAIN יבא עורי, MAIN TABA

תפלות לקווטי קכט תשא

תשועתי, מאין אבקש עיר ותרופה לחולה מרכא במוני. שוטתי
בארבע פנות תרופה לא מצאת, שבתי אליך בבשחת פנים
לשחרך אל בעת ערתי, ואתנפלו ואתחנן לפניה מלא רחמים
בכל-עת, מלך אהוב אדקה ומשפט, שפטנוני ותעוזני ותושיעני
ותלמדני ותורני בכל-עת דרכי המשפט דקדשה, שאדרע ואבון
ואשכילדיך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל
הדברים שעשית, ולמצא דרך ועזה נבונה ואמתית, שאזכה
לקימה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרים וממחשובתי
הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה
שלמה לפניה באמת, ולעסוק תמיד במשפט דקדשה לשפט את
עצמך בראו כרצונך וברצון האדיקים האמתיים, עד שאזכה
על-ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלך ולבטל כל
המשפטים והדיןיהם שלמעלה ממני, שלא יהיה לכך לשום מערער
ומקטרן לעורר שום דין ומשפט עלי כלל:

רבונו של עולם, ידעת כי אין כי לכך לסתוק כל הדיינים
והמשפטים מעלי עלי-ידי משפטן ודיני, כי אני עוסק בהזה בראו.
אך על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניה בעל הרחמים, שדברי
אללה שאני מדבר לפניה, וזהה במקומו המשפט שאני אדרך לשפט
את עצמי. ותעורר לכך המשפט דקדשה של כל האדיקים והיראים
האמתיים שעסקו בהזה כל ימיهم, ודונו ושבטו את עצם יותר
ויותר מפה שהיה מגיע להם בפה פעים, וקיבלו על עצםם וסבלו
ישורים וצרות ונזקים קשים ומריים עברו כל ישראל, ותרבה
מהם מתו ונחרנו על קדוש השם ביסורים קשים ומריים מאד.

בזכותם ובכם תגרש ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדיןיהם מפני ומכל בני ביתך ומכל הנלוים אליך ומכל ישראל, ותבטל כל הזרות בככל ובפרט בגשמיות וברוחניות בוגוף ונפש וממון, ולא תתן לך לשום שלוחה הדין הנקראים, רציהם, בחינת רגlin, שילכו לעשות איזה דין בישראל חס ושלום, לא לככל ישראל ולא לכל יחיד וייחיד מישראל. ואפלו הדיינים והמשפטים והגורות, שכבר נמסרו לרציהם ולשלוחיהם הדין חס ושלום, ואפלו אם כבר יצאו הרצים מבhalbם ורוחפים בךבר המלך לעשות איזה דין ומשפט בישראל חס ושלום:

אנא רחום ברוחמייך הרבהים, חמל על עמך בית-ישראל בזכות הצדיקים האמתיים ששפטו ורני את עצמן קראוי, ובזכותם כל הקדושים שנחרנו על קדשת שמך. ותחזור ותבטל ותטלול ותקהח מכל שלוחה הדין אתה מה הטענה שפטת והדין שפטת לךם, ותאמר למלאך הרף ידיך, וישוב חרבו אל נרגעה. כי אתה אותו ביד מרות משפט, כמו שכחוב, ותאחו במשפט ידי. ואפלו בשאותה זורק חייך, אתה יכול להחויר ברכמייך. רחום עלי ועל כל התלוים بي ועל כל ישראל ובittel מעליינו כל מיini צורות ודריגים שכעולם, בטיל מעליינו כל גזרות קשות, ובפרט כל הגזרות קשות ומרות הנשמעין, שרוצים לנזר על ישראל חס ושלום, אוינו לנו שראינו זאת, אוינו אבוי, עינינו דאבה מנין העירה הזאת. מרא דעלמא כלל, מי יכול לסכל צורה כזאת, אוינו, אוינו, מי יכול לשער מרירות העירה הקשה הזאת. אוינו מי עומד בזה. אי שםים, הקיצו לצערנו, אי שםים, הפנו בעדנו. מלאכני רוחמים משרתי עליון

חלו נא פנוי אל במתיבת הגיון אולי יחום עם עני ואביון אולי ירחים. אולי יחום, אולי ירחים, אולי אולי ירחים, אולי ירחים, אידי יסודי עולם, כמו כל שוכני עפר להעתיר בעדרנו בעת צרה המרה הזאת. אבות העולם, שבעה רועים, אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד. וכל האמהות,שרה, רבקה, רחל ולאה. ושנים עשר שבטייה. וכל היקנים והגבאים ראשונים ואחרונים, וכל התגאים ואמראים, וכל האידיקים האמתיים והקדושים והראים והתמים שהי בכל הדורות עד היום הזה. עמדו נא, עזרנו נא בכלכם מקטן ועד גדול, אל תחרישו ועל תשקוטו, התיאבו נא בעורתנו, בעת צרה זאת, השתקלו ותרבו תחנה ובקשה לפנינו מלך אל רם ונשא, יוכר אקבתכם ויתיה ורעם, ויבטל מאתנו כל גורות קשות, ואין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם יתברך, ועל כחכם הגדול והקדוש. אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חטאינו ועונותינו ופשעינו הטעבים והעצומים כל בך, כי כבר סבלתם יסורים וצרות הרבה בשביבנו בחיכם. הביטו אל מעט דמעט טוב, שנמצא בנו עדין, כי אפלו בפושעי ישראל הגרעים נמצאים בטה ובטה נקודות טובות, מקבל שבן שם עתה נמצאים קצת בשרים ויראים וצדיקים אמתיים, כי אין דור יתום, ותહלה לא אללא לא אלמן ישראל, הקיצותי ועוד עפה:

חום וחרם ושם קול צעקת ושות עמה ישראל, אשר צעקו לפניך אנשים ונשים וטף מיום שנשמע הגורה המרה זאת, עד אשר בטה נפשות מתו ונחלשו על ידיך. ואף כי עתה אין מתרפים מלצעך ולשוב בראשך. הלא אתה ידעתי חילישות בחתנו,

כִּי בָּשֶׂר וְדָם אֲנַחַנוּ וּמְחֹמֵר כְּרוּצָנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ כִּי מְעָשָׁה יְדָךְ
כָּלָנוּ, בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹת הַחֲלוֹשִׁים הָאֶלָּה בְּגַנְשָׁמוֹת וּרוֹחֲנוֹת. רַחֲם
רַחֲם, בַּעַל הַרְחָמִים, הַוְשִׁיעָה הַוְשִׁיעָה, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת. כִּי אֵין מַי
יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לְנוּ בְּעַת אֶרֶחָה. הַבָּט מִשְׁמִים וּרְאָה
כִּי חִיָּנוּ לְעֵג וּקְלָס בְּנוּיִם נְחַשְּׁבָנוּ בְּצָאן לְטָבָח יוּבָל, לְחַרְגָּן וְלְאַבְדָּר
וּלְמַבָּה וּלְחַרְפָּה, וּבְכָל זֹאת שֶׁמֶךְ לֹא שְׁבָחָנוּ נָא אֶל תְּשַׁבְּחָנוּ.
רְאָה אֵת עַמְּךָ מְרוֹדִים מַאֲדָ, רְאָה כִּי כָּל עַקְרָב צָעֵר יִשְׂרָאֵל הוּא
רַק מְחַמֵּת שְׁרוֹצִים לְהַעֲבִיר אָוֹתָם עַל דָת יִשְׂרָאֵל חַס וּשְׁלוֹם,
עַל כֵן הֵם הַזּוֹלָכִים חַשְׁבִּים עַיְפִּים וּגְרָדִים נְאָנָהִים וּגְרָכָהִים
מְחַפִּים לִמְוֹת עַלְיךָ וְאַינְנוּ, וְעַיְנֵיהֶם בְּלֹתָה כָּל הַיּוֹם לְשָׁמֹעַ אַיִּזהָ
יְשִׁיעָה אֲמַתִּית. וְעַיְנֵיהֶם תְּלִיוּות אַלְיךָ לְבָד קַעְגַּנִּי עֲבָדִים אֶל יְד
אֲדוֹנֵיהֶם בְּעַיְנֵי שְׁפָחָה אֶל יְד גַּבְرָתָה בְּן עַיְנֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַד שִׁיחַגְנוּ. חַגְנוּ יְהוָה חַגְנוּ כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בּוֹו. יְהִמוּ מַעַד וַיַּכְמְרוּ
רַחֲמִיךָ עַלְינוּ חֹסֶה עַלְינוּ בָּרְבָּחַמְלָתָה, וְאֶל תְּשַׁפֵּךְ חַרְונָךְ עַלְינוּ
בְּכוֹכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַצְדִיקִים הַאֲמֹתִים הַמְּעֻתִירִים אַוְתָךְ
בְּעַדְנוּ תָּמִיד. שׁוֹב מַחְרֹן אֲפָח וְהַגָּחָם עַל הַרְעָה לְעַמָּךְ:

גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעָה פּוֹדֵה וּמְצִיל וּמְפַרְגִּים וּמְעָנָה וּמְרַחֲם בְּכָל־עַת אֶרֶחָה
וּצְוֹקה, שְׁמָרָנוּ וּהְצִילָנוּ וּפְדָנוּ מִכֶּל הָאֶזְרָתָה וּמִכֶּל הַדִּינִים שְׁבָעוֹלָם
(ובְּפֶרֶט מִהְאָרוֹת וּמִהְגָּרוֹת אֲשֶׁר בְּעַת הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבָן), חֹסֶה
יְהֹוָה עַל שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְהַאִילָנוּ מִכֶּל רָע וּמִכֶּל הַגְּרוֹת
קְשֹׁות שְׁבָעוֹלָם, וְתַסְלָק וְתַסִּיר וְתַבְטָל כָּל הַמְשִׁפְטִים וְהַדִּינִים
מִיּוֹשְׁרָאֵל, עַד שְׁנָבָה עַל־יְהִידִי בְּטוֹל הַדִּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוֹלה,
שְׁתַגְדִיל הַשְּׁמָחָה עַד שְׁתַגְיִעַ לְתוֹךְ הַרְגָּלִין שְׁגֹזֶפהּ לְרַקְדָּרְבָּה

מתוך שמחה. נגילה ונשמחה בישועתך, בשמחה ונלה, רנה דיאזה וחדרה, ובפרט בימי שמחה ויום טוב ימי חנוכה הקדושים הבאים לךראתנו לשלום. רחם עליינו ותזקנו לשמח בהם בכל עז, כי הם זמנים שמחתנו. רב להושיע, רחם עליינו והשミニענו בשורות טוצאות אמתיות מחרה שנתקבטו כל הנורות הקשות, למען גויה, לשמחה בשמחת הכהן הקדוש הבא עליינו לטובה, ולא יתערב שמחתנו חס ושלום. רחם עליינו למען שמח ושמחתנו בחן הקדוש הזה הבא עליינו לטובה בשמחה גודלה, בשמחה אמתית בשמחה הגדולה והקדוש שנקרא עליינו, ויקים מקרא שבתו, בשמחה יגילון כל היום ובצרכיה ירומי. עד שנזקה להמשיך השמחה מהחן הקדוש והגרא היה על כל השנה בלה:

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנזקה עליידי השמחה לשמרות הברית קדש באמת, בראש לאיש ישראל הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמים הרבה תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולים, ותעשה כנגלאותיך ותזקנו ברחמים מתרה לתקן הברית בתכליות התקoon הנבחר באמת ברצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדייך הרבים, ובכח זוכות האדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכליות השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען, שתתacen אותך ואת כל ישראל, ותתפוך הכל לטובה, עד שנם כל הפוגמים מאי מאי בפניהם הברית יהיה בכלל תקון הברית באמת, כי מטה לא יפלא כל דבר. חום ו חמול עלי, חום ו חמול עלי ועל כל חברתנו ועל כל ישראל. חום ורחם עליינו, חום

וירחם על בשתנו ובמלתנו, אשר אנו נבויים בעיני עצמנו ונמאמים מaad, עד אשר קשלה לנו מaad לסбел את עצמנו. עזינו וחוישינו ופדרנו ונאלנו עתה למען שמה. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתיבך. שמה נפש עבך כי אליך יהוה נפש אשא. תשミニعني ששון ושמחה תגלונה עצמות הכיתה. הושע יהוה את עמק את שארית ישראל בכל פרשת העבור יהיו כל צרכיהם לפניה, אפלו בשעה שאתה מתמלא עליהם עברה באשה עברה יהיו כל צרכיהם לפניה? לרחם עליהם מהרה, ברוך אתה שומע תפלה. עשה רצונך בשמים מפעל ותן נחתירות ליראיך מתחת והטוב בעיניך עשה, ברוך אתה שומע תפלה. שמע שowitz עמק ישראל ועשה מהרה בקשותם, ברוך אתה שומע תפלה. שמע עצמת עמק ישראל ועשה מהרה בקשותם, ברוך אתה שומע תפלה. ארבי עמק ישראל ועשה מהרה בקשותם, ברוך אתה שומע תפלה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו שתתנו לכל אחד ואחד בdry פרגנסתו ולכל גויה וגוייה די מחסורה, ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרינו פי והגיוון לבני לפניה יהוה צורי ונואלי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

= כבג =

למי שטבאיין לו פריזן, יאמר תפלה זאת

יהי רצון מלפניך, שימתקו הרינו והגבורות הקשות מעל (פלוני בן פלונית) על-ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשותים שאין בו טערובת דין כלל. מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ועוגה ומרחם בכל-עת צרה וצוקה, רחם על החולה (פלוני בן פלונית) ופדריו מהרה מכל הצרות ומכל מני

חֲלָאִים וַיּוֹרִין וּמְכֹאָבִים וּמְחוֹשִׁים, וַתִּמְתֵּיק וַתִּבְטֶל כָּל הַדִּינִים
מְעַלְיוֹ בְּנֹכֹת הַמְּעוֹת שְׁנַתָּן לִיְדֵי עַל פְּרוּזִין. רַחֲם עַלְיוֹ וַיְהִי
נְחַשֵּׁב הַמְּעוֹת שְׁנַתָּן לִיְדֵי בָּאָלו הַגַּע הַמְּעוֹת לִיְדֵי הַצָּדִיקִים
הַקְדוֹשִׁים שִׁיזְׂעִים לְעֹשֹׂת פְּרוּזִין וּלְמִתְקִין וַתִּבְטֶל הַדִּינִים עַל
יְדֵי שְׁלוֹקְחִים בִּידֵם הַמְּעוֹת שְׁבו אֲחִיתָה הַדִּינִים, בַּי אָנָי מַסְרֵר יְדֵי
וּכְלָבָנָת לְבִי וְדַעַתִּי עַלְיָהָם, וַיְהִי עֲשֵׁיתִי בְּעַשְׂיָתִם וַיְהִי בִּידֵם
וּפִי בְּפִיהָם. וְהָם יָכוֹנו בְּעַדְנו לְטוֹבָה לְעֹשֹׂת פְּרוּזִין בְּרָאוִי עַל-יְדֵי
הַמְּעוֹת הַזֹּה שְׁבָא לִיְדֵי, וַיִּמְתַקֵּן וַיִּבְטֶל כָּל הַדִּינִים מַעַל (פְּלוּזִי
בְּ קְלוּזִי) בְּשָׁרֶשֶׁן הַעֲלֵיוֹן שְׁבָבִינָה עַלְאָה, וַיְהִי נִמְתַקֵּן הַדִּינִים
שְׁבָבָה הַעוֹלָם הַעֲשֵׁיה, עַל-יְדֵי הַשְּׁלֵשָׁה יְדִים שְׁבִיצִירָה שְׁעוֹלִים
מִבָּשָׁם שְׁהָם שֵׁם שֶׁל מַב שְׁבָרָאשִׁיתָהוֹת שֶׁל תְּפִלָּת רַבִּי נְחוּנִיא
בְּן הַקָּנָה, שְׁהָוָא, אָנָא בְּכָה גְּדַלָת יְמִינָך תְּתִיר צְרוֹרָה. קַבֵּל רִנָּת
עַמְּך שְׁגַבְנֵנו טְהָרָנו נֹרָא. נָא גַבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יְחֻזָּק בְּבָבָת שְׁמָרָם,
בְּרָכָם טְהָרָם רַחֲמֵי אַדְקָתָה תְּמִיד גָּמָלָם. חַסְיָן קְדוֹשׁ בָּרָבָ טָבָך
נַחַל עַדְתָּה. יְחִיד גַּאֲחָה לְעַמְּך פְּנֵה וּזְכָרֵי קְרָשָׁתָה. שְׁוֹעַתֵּינוּ קַבֵּל
וּשְׁמַע צָעַקְתָּנו יְדָע תְּעַלּוֹמוֹת, בְּרוֹך שֵׁם בְּבוֹד מַלְכָתוֹ לְעוֹלָם
וְעַד. וּבְעוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהִי נִמְתַקֵּן הַדִּינִים עַל-יְדֵי הַשְּׁלֵשָׁה יְדִים
שְׁהָם שְׁנִי שְׁמוֹת (אַקְיָק יְקָי) שְׁעוֹלִים מַב, וּבְאַצְילוֹת יְהִי נִמְתַקֵּן
עַל-יְדֵי שֵׁם הוֹיה פְּשָׁוט, וּמְלָא, וּמְלָא דְּמָלָא, שְׁעוֹלָה מַב אֹתִיותָ:

אָנָא רַחֲם מְלָא רַחֲמִים, רַחֲם עַל הַחֹזֶלה הַזֹּה (או עַל הַאִיש הַזֹּה אֵם
הָוָא בְּשָׁאָר אָרָה, רַחֲמֵנו לְאָלָה), וַתִּעֲוֹרֶר כָּל הַשְּׁלֵשָׁה יְדִים שְׁבָבִינָה
עַלְאָה שְׁבָכֶל הַשְּׁלֵשָׁה עַולְמוֹת, אַצְילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה. שְׁהָם יְדֵי
הַגְּדוֹלָה, יְדֵי הַחֹזֶקה, יְדֵי הַרְמָה. וּעַל-יְדֵי יְהִזְחָה תִּמְתֵּיק וַתִּבְטֶל כָּל

הدينים שבסהו ההעולם העשיה, מעל החולה היה ומכל ישראל, ותפדה אותו מחרה מכל האורות וכל הדינים שנגנו עלייו אפלו אם הוא אחר גורדיין, ותשלח לו מחרה רפואה שלמה מן השמיים, רפואת הנפש ורפואה הנוף בתוך שאר חוליו ישראל. ותורני ותלמדני בכל-עת שיביאו לי מועות על פריון, שאזנה לידע ולכון האמת, בכמה ובכמה מועות אריך האיש לתן בשבייל פריונו בפי הדינים הנאחים בו. גם תרחש על המביא הפרדינו שלא יהיה קמצון, ויתן בפי מה שאריך לתן באפן שייצאו ממנה כל הדינים ונגעו ויעלו להשלשה ידים העליונות הקדושים. ויהיה נמתק בשרון העליון שבינה עללה. כי גלו וידוע לפניו שאין אני אתי יודע עד מה איה לחתנה בזיה. רחם מלא רחמים, על הדור העני הזה, אשר אין מי יעד בעדרנו. רחם על כל ישראל ועל החולה הזה, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותרפאחו מחרה רפואה שלמה ותחלימתו ותתיהו ותשיבו לאיתנו בקרוב, ותעורר לבו שישוב אליך באמת מחרה, ותملא עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. פרה אלהים את ישראל מבל צרותיו. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שבתוכב, יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד ותרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מבל עונותיו. אמן בן יהי רצון:

(ראה זה פצאיינו בכתב יד רבנו זכרונו לברכה והוא ראש ספרים פעניין פריון ונע' בלקוטי מוהרן סימן קפ) עם תפלה קוצרה בסוף וראוי להזכיר באנו).

מעות, את היקום אשר ברגלהיהם, אדק יקרהו לרגלי, אדק מלכotta קדישא, דינא דמלכotta דינא. שרש הדינים בינה, אני

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

בינה ליבנורה, אין הדין נמתק אלא בשrho. שלשה ידים בביבנה: יד הגדולה, יד החזקה, יד הרכמה. שלוש פעמים יד גימטריא שם של מב. מב שביצירה: שם של אָנָּא בכל. מב שבבריאה: שני פעמים אקיק. מב שבआצילות: הוניה (פשט), במלואו, ומלו רמלוי: וה רצון מלפניך שימתקו הידנים והגבורות הקשות מעלה (פלוני בן פלונית) על ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופושטים שאין בו תערבת דין כלל, אמן:

**פְּרִיוֹן הַמְּתֻקָּת הַדִּינִים וְהַוָּא מַשְׁיעֵם מִכֶּל הַצָּרוֹת, כִּי עֲקָר
הַרְפּוֹאָה עַל־יְדִי פְּרִיוֹן דָּוָקָא, כִּי וְרָפָא יְרָפָא (עם שתי התבאות מקפר
פְּרִיוֹן נִפְשָׁש. (לקום חב, ג)**

= קבד =

יהי רצון מלפניך יהוה אלקי ואלקי אבותי, שתתבה בעורנו, שנזכה להתועד ולהתחבר בכל יום ויום לעבודתך וליראתך. ונזכה שבאל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך, נזיכרו זה את זה, ויתזכו זה את זה, ויזדיעו זה לזה, אמתתך ואמנונך וגדרתך וטובה המלא את כל העולם, באפן שיזחה נמשך על ידינו תמיד אויר ישר ואור חזר. ויהיה נבנה ונשלם בנין הקדשה בשלמות על ידינו תמיד בכל יום ובכל עית ובכל שעה. ויאירו כל האורות הקדושים בלב לבבנו, למען נזכה להתעורר באמת אליך ונשוב אליך בכל שלם ולא נלך עוד אחר שריונות לבנו הרע, רק נזכה לעסוק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים. ונוסף בכל يوم ויום קדשה

ונרעת, וכל יום ויום יהיה ארוך מחברו בתוספות קדשה וטהרה
ויראה ואהבה באמת ובאמונה, למען לא נבוש ולא נבלם לעולם
עד. ויקים בנו מקרא שכתב, או נדברו יראי יהוה איש אל
רעשו ונתקשב יהוה וישמע ויקתב בספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשיבי שם. יהיה לרצון אמרידפי והגין לבני לפניך יהוה צורי
ונואלי. אמן ואמן:

= קבה =

יהי רצון מלפניך יהוה אללהי אבותינו, אללהי אברהם
אללהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הנבור והנורא. שתורתם עלי
וთמשיך ותשפיע עלי פחרך ואימתך ויראות הקדושה, ותשמרני
ותצילני מכל מיני יראות הנפולות, יראות חיצוניות, ולא אירה
ולא אפחד ממשום דבר שבולם, לא מהיה רעה ולסתים, ולא
מפריצים ורשעים, ולא ממשום דבר שדרך בני אדם לפחד מפני,
מכבים תשמרני ותצילני שלא אירה ולא אפחד מהם בכלל, רק
אזוכה לחתבונן תכף בCHKות גדור האמת לאמתו שאין בכם כח
לייראנו ולהפחידנו, כי אם על-ידי שנפלה וגנלבשה בהם חיראה
מלמעלה. ואזוכה להעלות חיראה לשראה, להתריא ולפחד
טפה ומפניה, أيام ונורא, באפנ שזוכה לייראה קדושה באמת
על-ידי זה, ולהעלות כל היראות הנפולות לשראשן ולמקומן.
ותעלני מהרנא לדראן וממעלה למעללה, עד שזוכה לבא לייראה
על-אה בשלמות, שלא אצטרך עוד להמשיך עלי יראה על-ידי
התעוררות מדברים תחתונות שנפלה בהם חיראה העלונה. רק
זוכה לחתוער מעצמי לייראה שלמה מפניה, שתגדיל חכמתי

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת קַכָּה תְּשִׁיא

ובינתי ודעתי בקדרשה גדוֹלה, עד שאוכחה לבא ליראה עלאה
בשלמות עליידי התבוננות לבני בגדתך ורוממותך תתברך
לנצח, אשר יראתך ואימתך על כל שנאנני שחך. כל דריי מעלה
ומטה כלם ירעוזן ויבחרון מפניך. מי לא יראך מלך הגנים כי לך
אתה כי בכל חכמי הגנים. ובכל מלכותם מאין במוך. מאין במוך
יהזה גדוֹל אַתָּה גָּדוֹל שֵׁמֶך בְּגֻבּוֹרָה. אל גַּעֲרֵץ בְּסֹוד קְדוּשִׁים
רֶבֶּח וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו:

מְלָא רחמים, אל גדוֹל ונוֹרָא, תן לי יראה שלמה באמת,
יראת הענש ויראת הרוממות בתכליות הקדרשה בשלמות. עזרני
והושיעני מהרה ובכני שתהיה יראתך על פני לבلتך אחטא עוד
שות חטא ועון כלל, אם און פעלתי לא אוסף ולא אשוב עוד
לכסלה. ובכנו ברחמייך הרבהים, אוטי ואת ערוי ואת כל גרע עמק
ביתי ישראל, להתקרב לאזכרים אמתים שהם האוצר של יראת
שמים אשר הם מלאים יראה ואימה ופחד מאתך. ובני להתקרב
אליהם באמת, עד שאוכחה לקבל עליכם יראה קדושה וטהורה,
יראה תפאה ויראה עלאה לעלה ולעלאה בתכליות השלמות
באמת. ותהיה בעורי ותוישעنى בכל-עת שגוכחה לשבר כל
המנויות הגדולות והעצומות וכל המשפטים המשפטים והמנוגעים
מל התקרב לאזכרים יראי יהזה באמת, הן מנויות מבני אדם
קרובים ורחוקים גדוֹלים וקטנים, הן מנויות הפת, הן מנויות
מחמת ממון וטרחות ויגניות, וכל שאר מיני מנויות ועכובים
ובבלולים, כלם אוכחה ברחמייך לשברים ולבטלים, ולטרח ולהתינגע

בכל הטרחות והגיגיות ולא בזריות לצדיקי אמת, ועל ימגעני
שום מוגע ומעקב בעולם כלל:

אנא רחם צדיק, איום ונורא, אתה יודע עצם היראה הקדושה
שצoco הצדיקים האמתיים על-ידי עבודתם ויגיעתם ומסירת
נפשם באמת אליך, עד שצoco להכיר אותך ולהתירה מפניך
ביראה נפלאה, יראה עלה לעלה, אשר יש בה ביראתם
הקדושה, שתגיעה גם עליינו. רחם علينا למענם ותשפיע עליינו
miratam הקדושה והנפלאה שנובה גם אנחנו ליראה שלמה
מפניך תמיד, ותהי יראתך על פנינו לבلتני נחטא עוז, ונשוב
אליך באמת ובלב שלם. רחם עלי למן שמה, זכני להשתורק
ולכוף תמיד להתקרב לאזכרים ויראים אמתיים, עד שאופה
על-ידי התגברות החש וחרצון באמת לשבר כל מני מניעות
שבועלים, ולסבל כל מני טרחות ויגיעות ויסורים בשבייל
להתקרב לצדיקי אמת, עד שאופה להתקרב אליהם ולהתרכז
בhem באמת ולהמשיך ולקבל מהם יראה שלמה באמת, אף
שאופה להיות ברצונך הטוב באמת תמיד לעוזלים ועוד. ואופה
על-ידי המניעות והגיגיות והטרחות שאסבל בשבייל להתקרב
לצדיקי אמת, שעלי-ידייה יהיה נעשה כל קדושה וטהורה
לקבל עליו-ידה שפע טוב וברכה וכל טוב לנו ולכל בית ישראל:
רבונו של עולם, מלא רחמים, נורא ונשגב ענני, זכנו מהרה
ליראה שלמה באמת. קדוש אתה ונורא שמה, אשר כל צבא
מעלה וחילים וזרעים מאימת שמה, שרים וחיות ואופני הקידש
ובכל הפלאחים הנוראים רוצחים ומתרחדים מחדר גאות, ובכלם

עוֹשִׁים בָּאֵמָה וּבִירָאָה רֶצֶונָה. יְהוָה שָׁמָעָתִי שָׁמָעָךְ יָרָאָתִי יְהוָה
 פָּעַלְךָ בְּקָרְבָּנִים תִּיהְיוֹ בְּקָרְבָּנִים תְּדַיעַ בָּרָגָן רַחֲם תְּפֻכָּרָה.
 תַּן לִנוּ יָרָאָתָה, מְלָא רַחֲמִים. תַּן לִנוּ יָרָאָתָה, אַיּוֹם נְגָרָא. תַּן לִנוּ
 יָרָאָתָה, אֱלֹהִי בְּלַכְדִּיקִים שְׁהָם שְׁרַשְׁתִּירָאָתָה. תַּן פְּחַדְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עַל בָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאַיִמְתָּךְ עַל בָּל מַה שְׁבָרָאתָ, וַיַּרְאָוָךְ בָּל
 הַמְּעֻשִׂים וַיִּשְׂתַּחַווּ לְפָנֵיךְ בָּל הַבְּרוֹאִים וַיַּעֲשׂוּ בְּלָם אַגְדָּה אַחַת
 לְעַשׂוֹת רֶצֶונָךְ בְּלַבְבָּךְ שָׁלָם. רַבּוּנוּ שָׁלָם עַולָּם, אַתָּה נְגָרָא אַתָּה,
 עָשָׂה עָמָנוּ נְגָרָאות וְגַפְלָאות בְּאָפָן שְׁנָוֹבָה לְשׁוֹב אַלְיכָ בְּאָמָתָה.
 נְגָרָאות בְּצַדְקָתָעָנָנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעַנוּ מְבָטָח בָּל קָצִי אָרֶץ וִים
 רְחוּקִים. הַזּוֹרֶןִי יְהוָה דָּרְכָךְ אַחֲלָךְ בְּאַמְתָּךְ יְחִידָךְ לְבָבִי לִירָאָתָה
 שְׁמָה. קָדוֹשׁ וּנְגָרָא הַוְשִׁיעָנוּ וּוֹכְנוּ לְבָא לְכָל מַה שְׁבָקָשָׁנוּ מַלְפָנִיהָ,
 וַתַּן לִנוּ יָרָאָתָה שְׁלָמָה מְפָנֵיךְ בְּאָמָתָה, עַד שְׁנָוֹבָה עַל־יִדְךָ יִרְאָתָה
 לְהַעֲלוֹת נְחָתָה וְשַׁעֲשָׂועִים גְּדוֹלִים לְפָנִיהָ, וְעַל־יִדְרִיזָה תְּשִׁפְיעַ עַלְנוּ
 שְׁפָעָתָה וּבְרָכָה וּרְחַמִּים וּתְּחִימִים וּשְׁלָום, בְּנֵי חַיִּים וּמְמוֹנִי רְוִיחַן,
 עַשְׁר וּכְבָוד וְחַיִּים וּכְלָל טֹוב בְּגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַנִּיות בָּזָה וּבְבָא, לְמַעַן
 לֹא גְבוֹשׁ וְלֹא גְּבָלָם וְלֹא גְּבָשָׁל לְעַולָּם וְעַד. וְתַעֲלִנוּ מַהְרָה מַעַלָּה
 מַעַלָּה עַד שְׁנָוֹבָה לִירָאָתָה עַלְכָה בְּתִכְלִית הַשְׁלָמוֹת, וְעַל־יִדְרִיזָה
 יְהִי נְשָׁלָמִים מְעַשְׁנוּ לְפָנֵיךְ בְּשְׁלָמוֹת גְּדוֹלָה, עַד שְׁנָוֹבָה שִׁיחַה
 בְּשָׁלָם שְׁמָךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־יִדְינוּ תָמִיד בְּתִכְלִית הַשְׁלָמוֹת
 בְּרֶצֶונָה הַטוֹּב, וַיִּגְדֵּל שְׁמָךְ עַד עַולָּם, וַיִּשְׁוּבוּ בָל בָּאֵי הַעוֹלָם
 אַלְיכָה, וַיַּעֲבֹדוּךְ בָּלָם בָּאֵמָה וּבִירָאָה וּבְפַחַד גְּדוֹלָה. יוֹרוֹ שְׁמָךְ
 גְּדוֹלָה וּנְגָרָא קָדוֹשׁ הוּא. וַיַּקְרִים מַהְרָה מַקְרָא שְׁכָתוֹב, אָרֶץ נְתָנָה
 יְבוֹלָה יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים וַיַּרְאָוָה אַתָּה בָּל

אפסי הארץ. ונאמר, ויראו גויים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. ונאמר, כי יהוה עליזו נורא מלך גדול על כל הארץ. יהיו לרצון אמריך כי והגיוں לבי לפניו יהוה צורי וגואלי. ואני ברוב חסוך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== קבו ==

רבונו של עולם, זכנו לאמונה חכמים באמת בשלמות. עוזני שאזוכה להאמין באמת בדברי האזכרים האמתיים, שאזוכה להאמין באמונה שלמה שבב דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולים, והם מלאים מופתים, כי געלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות, עד אשר אזוכה לראות נבורות יהוה ונפלאותיו עליידי דבריהם הקדושים, לראות שבלה מה שעובר עליינו כל ימינו, הכל היה מרמז בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדקה, בJKLMנה נפלאה נוראה ונשגבה שהי מرمזים לנו כל זה בדבריהם ושייחתם ששמענו מפייהם או מפי אחרים בשם או מפי ספריהם הקדושים והנוראים. מלא רחמים, זכנו לאמונה שלמה זו את ולדעת ושב להז, עד שאמצע בדבריהם למפרע כל מה שעובר עליינו ברכਮיך. ואזוכה להיות מקרב ורבק תמיד בצדיקי אמת ואנשיהם הנאמנים, וילך בדרכיהם היישרים והתמים, ולהאמין בהם באמונה שלמה, עד שאזוכה לשוב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב כל ימי חי. ות מהר ותהייש לנאלינו ותביא לנו את משיח צדקנו,

תשלו תפלות לקווטי כבו

ויקים מחרה מקרא שפתוב, כי מי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלאות. והיו לרצון אמריך והגינו לבו לפניך יהוה צורי וגואלן. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם בבונו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

= כבו =

בשבחתי במת מלך היתי בכלל אבה. תעתיי בשעה אבד בקש עברך כי מצותיך לא שבחתי. רבונו של עולם, מי יתנני בירחי קדם בימי אלה ישרני. בהלו גרו עלי ראשי לאזרו אלך חזך. מלא רחמים, אתה יורע כל ההשנות והידיעות שידעה והשינה נשמי קדם שיצאה לאויר העולם הזה, בעית שהיתה במעיامي בתשעה ירחי לדה, שהיה נר הזלק על ראשי והיתה מביט בה מסוף העולם ועד סופו, ובין שיצאה לאויר העולם, מיד נשכח ונאבד מפני כל האור הנדול הזה. ואני ציריך כל ימי חי לבקש ולחפש אחר זה. לחפש ולבקש בכל כמי אחר אבדתי שאבדתי וששכחתי. ואני בעצם נשמיות וקשיות ערפי, לא ריי שלא השתרדתי לחפש ולבקש בראשי אחר אבדתי, אף גם עשית מהפך אל הפה, כי חלכתי אחר תאות לבוי והרביתי לחטא ולפשע נגרה. אשר עליים הוספתי לאבד בידים עוד הרבה, עד אשר התרחקתי ממך כמו שגורחתה, ונשכח ונאבד מפני כל טוב נשמי, כל טוב הנצחי, כל טוב האמת. ואני יודע שגם איך לבקש ולחפש אחר אבדתי, אבדות הרבות מאד מאד, אשר כמעט אבדתי את עצמי לנמרי, חס ושלום. לויל יהוה עורתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. לויל תורה שעשוינו או אבדתי בעני.

ועתה מה אעשה ומה אفعل. רבונו של עולם, יורע תעלומות עד אין חק, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה לבד יודע כל אבודתי הרבים היכן הם, ובחדודה הנדול חמלת עליינו חמלת גדולה ויתרה. וגלית לנו שבל אבודתינו של כל אחד ואחד הם אצל האזכירים האמתיים. אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רוחקים מארם מהאזכירים האמתיים, אשר אצלם הם כל אבודתינו ואין אפטנו יורע עד מה, מי הוא האזכיר האמת אשר אצלו כל אבודתינו, מכל שכן שאין לנו יודעים שום דבר איך לבקש ולהפesh אצלו אחר כל אבודתינו הרבות והעוצמות של כל אחד ואחד. מלא רחמים, פקח עיניך וראה שוממותינו שאיןנו הולכים בטעמים ואין לבקש ביחסים ואין להם אב, בטמאים ואין לטהר, בדלים ואין לחתנים. אשא עיני אל החרדים מאין יבא עורי. להיכן אнос לעורר, אל מי מקודשים אפנה, ואמר אבד נצחי ותוחלתני מיהו. זאת אשיב אל לביו על בן אורח. חסדי זהה כי לא תמננו כי לא בלו רחמי. על בן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתرحم עלי למען שמה, ותחום ותחמל עלי בעצם חמלתך, יהמו ויבקרו מעיך ורחתמיך עלי, ותפנק את עיני מהרה שאוכבה לראות ולידיע את האזכיר האמת אשר כל אבודתי הם עצמם, ואוכבה לשבר כל המניות ולהתקרב אליו מהרחה. וברחתמיך תסייעני שאוכבה להתגעה ולטרח ולהשתדל בכל בחיי כל ימי להפesh ולבקש אצלו אחר כל אבודתי שאבדתי מעוזי עד היום הזה, עד אשר אוכבה למוציאם בתמי מהרה, באפן שאוכבה לשוב אליך באמת להכير אותה ולהתקרב אליה ולהתפרק בה

באממת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אובד עוד שום אבדה כלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שטך, חמל על תפלה הערער במוני הימים, כמו שכחוב, פנה אל תפלה הערער ולא בזה את תפלהם. ובתביב, כי לא בזה ולא שכך ענות עני ולא הסתר פנוי ממנה ובשוו עליו שם. תודיעני ארוח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימינך נצח. יהיו לרצון אמרידפי והגינוי לביק לפניך יהוה צורי ונואלי. אמן ואמן:

= קכח =

רבונו של עולם, אלהים חיים ומלה עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שטך ותצילני מעצבות ומעצלות, אשר הם היו בעוכרי, ובפטלו אotti הרבה מתורה ותפלה ומטוב הרפה, והביאוני למה שביביאוני. כאשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שucker נשיכת הנחש הוא עצבות ועצילות רחמנא ליצן. רחם עלי, מלא רחמים, ותצילני מעתה מנשיכות האלה, תן לי חיים ואחיה, שמח נפש עברך כי אליך יהוה נפשי אשא. תשミニני שנון ושמחה תגלה עצמות הבית. ובני להזרנו בתורתך ובעבדותך תמיד בוריות גדור ובקשה רבה ועצומה בראיי להזרנו ולשם בעבודתך ובתורתך הקדושה, אשר הם חיינו וארכינו בזיה וביבא לעד ולנצח, וחוץ מזה הכל נורף, הכל הבלים אין בו ממש, מה יתרוץ לאדם בכל עמלו שיימל תחת השם, חוץ מתורה ותפלה ועבדותה. מתחה מתיים ברחמים רבבים סומך נופלים ורופא חולים ומתריך אסורים ומקרים אמורים לישני עפר, כתני ובקימני מעפר ארי, אשר בעונותינו הרבנים ירדרנו עד

עַפְרָמֶשׁ וַיֹּוֹתֶר מֵהַ, בִּי שְׁחָה לְעַפְרָנֶשׁ נְפָשָׁנוּ דְבָקָה לְאָרֶץ בְּטַנְגָּנוּ. כְּוֹמָה עֲזַרְתָּה לְנוּ וְפָרַדְנוּ לְמַעַן חֲסִידָה. דְבָקָה לְעַפְרָנֶשׁ נְפָשִׁי חַיִינִי בְּרַכְבָּרָה. בִּי אַתָּה מַקִּים מַעֲפָרָ דָל וּמַאֲשָׁפּוֹת תְּרִים אַבְיוֹן. הַקִּימָנִי בְּרַחְמִיָּה וּנְפָלָאָתָה, מַכְלֵה תִּירְיִידָות וּהַנְּפִילּוֹת שְׁנָפְלָתִי עַד הַנָּהָר, בִּי אֵין מַי שִׁוְיכָל לְחַקִּימָנִי, בִּי אִם אַתָּה וְהַצְדִּיקִים הָאַמְתִּים לְבַד. וּבְנִי לְזִוְיוֹת וּשְׁמָחָה חַמְתִּין אֶת הַמְחִין וּבְלִי קּוֹמָת הָאָדָם, יָרֵךְ תְּבֻזָּן עַמִּי אָפְרַזְעָךְ תְּאַמְצָנִי, וְתְחַזְקָנִי בְּכָל פָעָם בְּדָרְכִי עַצְוֹתִיךְ הַעֲמֹקוֹת הַנְּפָלָאֹת, בָּאָפְןָ שָׁאוֹבָה לְגַרְשָׁן מַאֲתִי הַעֲצֹבוֹת וְהַעֲצֹלוֹת לְגַמְרִי וּלְהַפְּכָם לְזִוְיוֹת וּלְשְׁמָחָה גַּדוֹלה. תְחַי נְפָשִׁי וְתְהַלֵּלָךְ וּמְשַׁפְטִיךְ יַעֲנָנִי. בִּי מַפְךְ לֹא יִפְלָא בְּלִי דָבָר וְאֵין שָׁוָם הַכָּר גַּמְנָע מַפְךְ. מַי כְּמוֹזֵב עַל גַּבְרוֹת וּמַי דָּמָה לְהַמְלָךְ מִקְמִית וּמַתִּיה וּמַצְמִיחַ יִשְׁוֹעָה. קִים בִּי תְּחִיתַת הַמְתִים מַפְשָׁר, בִּי אַתָּה בְּרַחְמִיָּה, כָּרֶב הַרְבִּיתַת נְפָלָאָתִיךְ עַמִּי בְּלִי שָׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עַת וּבְכָל-שָׁעָה מְעוֹדֵר וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. חַתְּיִינִי וְקִימָנִי מַעֲתָה בְּתִים אַמְתִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הַטְּעִימָנִי בְּרַחְמִיָּה וּנְפָלָאָתִיךְ מַחְיִים שָׁבוּ הַאֲדִיקִים הָאַמְתִים זְכָרוֹנָם לְבָרָכה, אֲשֶׁר הָיוּ חַיִים, חַיִים אַמְתִים בְּכָל-עַת, וַיְכוּ לְחַיִים חֲרֵשִׁים וּנוֹרָאים וּנְפָלָאים בְּכָל-פָעָם, אֲשֶׁר יִשְׁכַּח בְּחַיִים שְׁלָהָם לְהַשְׁפִיעָע עַל-אוֹר הַחַיִים גַּם עַתָּה אֵיךְ שָׁאַנְיִנְאָתָה, בָּאָפְןָ שָׁאוֹבָה נָם אֲנָכִי לְחַיּוֹת עַל-כָּל-פָנִים מַעֲתָה חַיִים אַמְתִים, חַיִים אֲרוֹכִים, חַיִים טּוֹבִים, חַיִים הַגְּקָרָאים חַיִים בְּאַמֶּת. תְּזַדְעֵנִי אַרְחֵחַ חַיִים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנִיךְ גַּעֲמֹת בִּימִינֶךָ נִצְתָּה. יְהִי לְרָצֹן אֲמְרִיךְ-פִי וְהַגְּנִיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ יְהֹוָה צָרוֹרִי גַּנוֹאָלִי. אָמֵן:

= קֶכֶת =

יְהֹוָה חַקְרָתַנִי וַתֵּדַע. אַתָּה יִדְעַת שְׁבָתִי וּקְומִי בְּגַתָּה לְרַעַי מַרְחֹקָן,
 אֲרַחִי וּרְבֻעִי וּרְיתָ וְכָל דָּرְכִי הַסְּפִינָה. בַּי אֵין מֶלֶךְ בְּלִשׁוֹנִי הַן
 וְהֹה יִדְעַת כֶּלֶת, רְבָזָנוֹ שֶׁל עַולְם, נֹתֵן הַתּוֹרָה, אֹהֶב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
 הַבּוֹחר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. אַתָּה בְּרַחְמִיךְ נִתְתַּת לְנוּ בְּחִירָה,
 שִׁיחָה לְנוּ כַּמְלָכָה לְבָחר בְּחִים אוֹ לְהַפְּקָדָה חַס וּשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה הַעֲנֵן
 שֶׁל פָּחָה הַבְּחִירָה שְׁנִתְתַּת לְהָדָם הוּא פְּלָאִי פְּלָאוֹת. הַפְּלָא הַגָּדוֹלָה
 שֶׁבְּכָל פְּלָאוֹת בְּרִיּוֹתִיךְ, שְׁבָרָאת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת (כְּמוֹכָא בְּכָמָה סְפִרִי
 קָדוֹשׁ), בַּי אֵין דָּבָר נְפָלָא וּנוֹרָא וּנְגַעַלָּם וּנְסַטָּר בְּכָל הַבְּרִיאָה שֶׁל כָּל
 הַעוֹלָמוֹת, בָּמוֹ זֹאת הַפְּלִיאָה הַנְּשָׁגֶבָה וְהַחֲדוֹשָׁה הַנְּפָלָא וּהַגַּעַלָּם,
 שִׁיחָה נִמְצָא נְבָרָא בְּעוֹלָם בְּכָחָךְ שִׁיחָה לוֹ כַּמְלָכָה לְבָחר
 בְּדַרְךְ שָׁהָוָא רֹצֶחָ, שִׁיחָה לוֹ כַּמְלָכָה לְעַשׂוֹת רָצְוָנָךְ אוֹ בְּגַנְגָּדָר רָצְוָנָךְ
 חַס וּשְׁלוֹם, וְעַל זֶה אָמַר דָוד הַפְּלִיאָד עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם, נְרוֹאֹת נְפָלִיתִי
 בְּפְלָאִים מַעֲשֵׂיךְ וּנְפֶשֶׁי יִדְעַת מַאֲד. פְּלִיאָה דַעַת מִמְנִי נְשָׁגֶבָה
 לֹא אָכֶל לָהּ. אֲנָה אַלְקָד מַרְוחָךְ וְאֲנָה מַפְנִיחָךְ אַבְרָהָם. וּבְכָן בָּאַתִּי
 לְפָנֵיךְ אַדְוֹן הַגְּפָלָאוֹת, שְׁתַחַיה בְּעֹזֶר וּתוֹשִׁיעֶנִי וְתַחַיה עַמִּי תְּמִיד
 שָׁאַתָּה אֶת פָּחָה בְּחִירָתִי אַלְקָד וּלְרָצְוָנָךְ, שָׁאַוְבָּה תְּמִיד בְּכָל-עַת
 לְבָחר בְּחִים בְּדַרְךְ הַטּוֹב וְהַאֲמָת בְּרָצְוָנָךְ וּבְרָצְוָן הַצְדִיקִים
 הַאֲמָתִים, וְלֹא אַתָּה מַרְצְוָנָךְ יָמִין וּשְׁמָאל בְּלִימִי תַּיִן עַד עַולְם:

רְבָזָנוֹ שֶׁל עַולְם, אַדְוֹן כָּל, אַתָּה הַזְּדַעַתָּנוֹ בְּרַחְמִיךְ שְׁעַקֵּר בָּחָ
 הַבְּחִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁקַבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל-יִדִי מֹשֶׁה רַבָּנוֹ
 עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם, הוּא רָק עַל-יִדִי שֶׁלָּא דָבָרָת עַם יִשְׂרָאֵל בְּעָצָם
 אֲלֵיכֶם לְנַבְתָּה, רָק בְּלִדְבָּרִיךְ הִיה עַם מֹשֶׁה רַבָּנוֹ עַלְיוֹ הַשְּׁלָוֹם וְהָם

שמעו בברך עמו, ומחמת זה יש לנו כח הבחירה על כל דברינו התורה זאת. כי כל אשר ידבר יהוה אל האדם בעצמו הוא מכרח לעשותו בלי בחירה. ומשה רבונו לא היה לו כח הבחירה על מצות התורה, רק כלבחירה היה בענין, משה הוסיף יום אחד מועדתו. והיינו בכך שלא בארת לו בפרוש, והיה מכרח להבין מועדתו איך להתנהג, ובזה היה כל פה בחירתו. והנה אני בעניין אשר התאות והמדות מתגברים עליו כמו שמתגברים וזרפים אותו מכל עת, ויש לי בחירה גדולה על כל דברינו התורה, ואני איריך התוצאות גדויל ישועה וرحمים גדוילים מאתך תחתבר, שאזכה להטוט כח בחירותי לחיים, לבחור בטוב ולמאם ברע. ועתה מה עשה, אשר נסף לך זה, אני מספק הרבה בכמה דברים איך להתנהג בהם. ורעתך ועצתי חלוקה מאד בחרבה דברים אשר אני יודע כלל לבון בהם רצונך באמת איך להתנהג בהם, ונרצה לי שם חיותי יודע רצונך באמת הייתה מותנה ברצונך בונדי. ועתה יהוה אלהינו, אבינו אתה, אנחנו התרמר ואתה יוצרנו ומעשה ירך בלבנו. הרגני ולפנני מה עשה ומה אפעל, כי משה רבונו ושאריו צדיקים גדוילים ונוראים, שהיה להם בחירה בעניינים כאלה שהיה מספקים בהם איך היה רצונך, היה להם כה וגבורה גדולה, כי היו גבורי כה עשי דברו דרמן למלכים מפש, וכבר שברו כל התאות למגרי ולא היה להם בחירה מצד התאות בשום דבר שבעולם. ועל בן היה ראוי שיתה בחירה בבחינת, משה הוסיף יום אחד מועדתו, שהם הדברים שהיו מספקים בהם, אבל איש עב גם במוני אשר

ליקוטי תפלוות כת תשכא

הרביתי לפשע גנאה וערין התאות רודפים אחריו כל כה, ואני חושב מחייבות בכלל עת למציא עצה ותחבלה ותרופה לדוחות מעלי, ובת בחירות מונשת מאד, מה עשה, בנסוף ליה מבלבין אותו הרבה וכמה ספקות ותולוקת העצה בכמה דברים שאיני יודע איך להתנהג בהם. במה אזהה למציא הדרך הימש ונהכו באמת, באפן שאזהה להתקרב אליו באמת לאמתו:

רבותו של עולם, מרביתם בלבול דעת טענות נסתהמן ואני יכול לפרש שיתתי היטב, אבל אתה יודע כל תעלומות לבני. ועתה הורני ולמדני מה לעשות ואיך להתנהג מעתה כל ימי חי, לממדני עצה וגבורה למלהמה בברחה בזאת. קומה בעורתי והושענו שאזהה להטוט לבני אליו לבחור בטוב בכל הדברים שאני יודע אמתת רצונך בהם על-פי תורתה הקדושה. ולא אלק עוד אחריו שרירות לבני הרע ולא אטור אחר לבני ואחרי עיני. רק אזהה בכלל עת להטוט בחירותי בדרך חמימים והטוב והאמת, ותאיר עיני בתורתך ותלמדני ברוחך בכלל עת, שאזהה לידי האמת ולכון רצונך בכל הדברים שאני מספק בהם. הורני יהוה דרכך אהליך באמתך יחד לבני ליראה שמה. הדרכיכני באמתך ולמדני כי אתה אלמי ישע אותך קויותי כל היום. הורני יהוה דרכך ונחני בארכך מישור למן שוררי. רבונו של עולם, מלא רחמים, ובני להבלל בצדיקי אמת עד שיתבטלו מפני כל התאות וכל הבל עולם הזה, שלא יהיה לי שום תאווה ותמדה להם כלל, רק אזהה להטוט שכמי ל سبيل על תורה ותפלה ועבודה, ולהרבות בצדקה ונמלות חסדים ומעשים טובים. ותשמרני ותצילני מספקות

ובלבולים ומחולות העזה, רק אונכה תמיד לידע אמתת רצונך בכל הדברים שבעולם, כי אני סומך עלייך בכל תנוועותיך וכרצונךஆעשה. הזרני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. חט לבוי אל עדורתייך ואל אל בצע. רחם רחם מלא רחמים, עלי ועל כל התלוים بي. תהוי ידך לעזרני כי פקדיך בחרתי. תהוי נפשי ותחלקו ומשפטיך יערוני. תעיתי בשח אוכד בקש עבך כי מצותיך לא שכחתי. תעינו לשמאלי ימינך תקרבנני. תזרענני ארוח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימינך גאת. יהיו לרצון אמריך והגיוון לבני לפניה יהוה צורי ונואלי. אמן ואמן:

== כל ==

יהוה אלהי גדרתך מאד ולגדרתך אין חקר, ובראת את האדם ברחמייך וטובה, כדי שיזכה לדעת ולהכיר אותך, לחוץ בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. שיז עקר התענווג הנפלא שבכל התענווגים שבחה העוזם ושבקל העולמות, עד שאי אפשר לכנותו בשם תענווג וטוב כי אם בךך שאלה, אשרי הווכה לויה. ואותה ברחמייך הבטהחת על ידי חכמיך הקדושים להנחיל לכל צדיק ואציג שיעולמות, כמו שבתויב, להנחיל אוחבי יש ואוצרותיהם אמלא. ונלית לנו ברחמייך, שבך השיעולמות מרגישין רק בלב, ועל כן יכול להיות שישב אחד אצל חברו בגין ערז, ולזה יהיה כל השיעולמות בלבו, וחברו שישב אצליו יהיה חסר וורק מהם, כי לבו חסר מכל זה. ועתה, אבי שבשים, רחם עלי וובני מעטה על כל פנים להיות בכלל יראיך וועשי רצונך באמת, עד שאונכה גם

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת כָּל תשכג

בֶּן בַּרְחָמֵךְ וַטוּבָה הַנְּפָלָא וַהֲנוּרָא לְנַחַל אֹתָם הַשִּׁי עוֹלָמוֹת בַּלְבִּי
בָּאֶמֶת, שְׁאֹזֶה לְדָעַת וְלַהֲכִיר אֹתָהּ בָּאֶמֶת בְּהִשְׁנוֹת אֶמֶתִוֹת
כְּאֵלָה שָׁהָם בְּחִינַת נְחִילַת שִׁי עוֹלָמוֹת:

רַבְגָּנוֹ שֶׁל עַולְם, מֶלֶא רְחָמִים, אַתָּה יָדַעַת כִּפּוֹה אֲנִי רְחֹזֶק מִזָּה
בְּלִי שְׁעוֹר, בַּי עֲדִין אֲנִי אָרוּךְ לְהֻתִּיר הַרְבָּה לְהַנְּצָל מִהְגָּנִים
מִשְׁאָול תְּחִתִּוֹת וּמִתְחַתִּיו, בַּי הַרְבִּיתִי לְפֶשֶׁת גְּנָדָה, עַד אֲשֶׁר
עֲזֹנּוֹתִי עָבָרוּ רָאשֵׁי בְּמַשָּׂא כִּבְדָוּ מִמְּנִי. טְבַעֲתִי בֵּין מַצּוֹלָה
וְאַיִן מַעֲמָד בָּאתִי בְּמַעֲמָקִי מִים וּשְׁבָלַת שְׁטָפָתִי. וְלֹא דִי לְנוֹ
בְּעָזּוֹנָת הַרְאָשׁוֹנִים, בַּי אִם הַסְּפָתִי עַלְיָהָם עוֹד תְּדִשִּׁים, מָה אָוָרֶר
מִזָּה אָדָבָר מִזָּה אָצְטָדָק. אָדָבָר גְּלִיתָ לְנוֹ עַלְיָדִי צְדִיקִיךְ עַצְם
רַבְיִי רְחָמֵיךְ וְחַסְדָיךְ בְּלִי שְׁעוֹר. עַל בָּן אֲנִי מַחְיֵב בְּכָל מִקּוֹם
שַׁהֲוָא, לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּנַפֵּל לְפָנֵיךְ וּלְהֻתִּיר עֲדִין לִזְכֹות לְכָל
הַטּוֹבּוֹת שֶׁבָּכֶל הַעֲלָמוֹת בְּאֶשֶּׁר הַזְּהָרָנוּ מִצְדִיקִיךְ הַאֲמָתִיִּים,
וְהַעֲרִרוּ אַגְּנוּ מִמֶּךָ לִקְוֹות וּלְצִפּוֹת לִזְהָוָת, מֶלֶא רְחָמִים, מֶלֶא
רְחָם וְרָחָם, הַצָּל הַצָּל, הַשִּׁיעָה הַשִּׁיעָה. הַצִּילָנִי מִחְרָפּוֹת וּבוֹשּׁוֹת
בְּזֹהָה וּבְבָאָ, הַצִּילָנִי מַעֲונֵשִׁיךְ הַקְּשִׁים, הַצִּילָנִי מַזּוֹעֲמָךְ, חִוָּסָה עַלְיִ
כָּרְבָר רְחָמֵיהֶךָ. רְחָם עַלְיִ וְהִיה בַּעֲזָרִי לְהַתְּעוּרָר מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים
לְשׁוֹב אַלְיכָ בָּאֶמֶת. עַרְזָנִי מַעֲתָה לְהִזְהָר אִישׁ כְּשֶׁר בָּאֶמֶת כְּרַצּוֹנָךְ
הַטּוֹב וּכְרַצּוֹן צְדִיקִיךְ הַאֲמָתִיִּים, בָּאָפָן שָׁנָם אַנְכִי אָזֶה לְנַחַל שִׁי
עוֹלָמוֹת בָּאֶמֶת, וְאֶל תְּבִישָׁנִי מִשְׁבָּרִי וְאֶל תְּחַפֵּרִנִי מִתְּקֹותִי. בַּי
רְחָמֵיךְ רְבִים מַאֲד, רְחָמֵיךְ רְבִים בְּלִי שְׁעוֹר. רְחָמֵיךְ רְבִים יְהֹוָה
כְּמִשְׁפְּטִיךְ חִינִי. רְחָם עַלְיִ וְעַל כָּל הַתְּלִוִים בַּי לְמַעַן שְׁמָה, בְּזִכּוֹת
וְכָמַח הַצִּדְיקִים הַאֲמָתִיִּים שְׁאָנוּ נְשָׁעֲנִים עַלְיָהָם תְּמִיד, בְּכָחָם

ובוכותם באתי לפניה בעל הרחמים, לבקש אותך על כל אלה. עשה גדוות עד אין חקר ונפלוות עד אין מספר עשה עמי פלאי פלאות, באפן שאובח מעתה על כל פנים להיות ברצונך הטוב באמתת פמיד, ולא אשוב עוד לכסלה. עורני מעתה לפרש מפני כל המחשבות רעות וכל המחשבות המבלבלות. ותיה עמי תמיד להמשיך כל רעיון ומחשבותי לתוכה תורה ותפלת, באפן שאחיה דבוק בעך ובתורתך ובעובדתך מעתה ועד עולם. יהי לרצון אמריך ואני לבני לפניה יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= קלא =

וברתי ימים מקודם הגיתי בכל פועלך במעשה ידיך אשוחת. פרשתי ידי אליך נפשי באירוע עיפה לך סלה. אופר מעלייה כי אזכיר מקודם פלאך. זכור תזוכר ותשוח עלי נפשי. רboneו של עולם, זכר בכל הנשכנות אתה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא בבורך. עורני והושענני למען שמה, שאובח לזכור היטבת את כל הדבורים של האזכירים אמותיהם, שזכית לשמע מפייהם ולראות בספריהם. ואני שאופר היטבת כל החוברין יפה את כל דבורי ודבריך שיציא מפייהם ושמעתינו מפייהם או מפי כתבייהם. כי אתה יורע עצם רום מעלות נשבות של כל דבורי ודבריך הקדושים שיציא מפייהם אפלו במילוי דעתם, אשר אין ערך אליהם, כי כל דבריהם אמת וצדקה. וכי שוכחה לקבל דבריהם באמת ולהזקקם בכל זכרונו יפה, הוא מקבל פניו ושבלו ונשנותו של האזכיר, ונחקק בדעת המקובל והשומע אור פני האזכיר ושבלו ונשנותו, מכל שבן בשותמעים מהם דברי תורה הקדושים. וברחמים

לְקוֹוִיטִי תְּפִלוֹת קָلָא תשכה

הרבבים, איזנים בירית לי, ובמה פעמים מתרנו צין בלבבי, מעת עצם נפלאות קדשת דבריהם הנוראים המאירים לארץ ולדרים עלייה באור נפלא ונואר מאד מאד עד אין חקר, עד אשר נתעורר לבי קצת להתקרב אליו באמת. אבל בעונתי הרבה, התנברה עלי השכחה ונשכח מפניי אור דבריהם המAIRים ונתרחקתי ממך במו שגתרתקתי, שכחתי את טובתי ונשיתי את קדשותם. נשכחתי במת מלב הייתה כבלאי אבד. על בן באתי לפניו בעל הרחמים, מוכיר נשכחות, שתרחם עלי מעטה, ותווכני לופר מעטה את כל דברי אמת שאשמע מפני האזכרים אמתיים, או מה שאלאמוד בספריהם הקדושים. ותווכני ברוחםidel מה ששמעתי בבר ושכחתי, הכל תזקורי נרחבמיה, ולא אשכח עוד דבר ממשנתה
כל ימי חיי עד עולם:

ויהי זה עורי ותוישעני מהרה שאובה לקום מה שהזהירנו רבותינו זכרונם לברכות, לציר לפני בשעת הלמד דמות דיווקנו של התנא והצדיק שאני לזרם דבריו הקדושים, ויהיה דומה בעני באלו הצדיק והתנא עומד לפני. וכן בשארבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים מפני, יהיה מציר ועומד לפני דמות דיווקנו הקדוש, עד שיהיה נחשב כאלו התנא והצדיק בעצמו מדבר עליהם ושובעים דבריו מפני הקדוש בעצמו, באפן שיעישי דבריהם הקדושים פעלתם בשלמות. ויגמר הצדיקים כל התקונים שהתחילה להמשיך בעולם, להחויר כל העולם לעבודתך ולתורתך באמת. ותווכני לחזור כל דבריך וכל חדש אמיתי של התורה הקדשה מאה פעמים ואחד לפחות, באפן

שאנו כר היטב כל דבר ודברו ברעתינו ולא אשכח ממשנתי אפלו דבר אחד לעולם, עד שיחיה נחקר ונצטיר ברעתינו ושכלינו ונשפתה, פניו ושבלו ונשפתו של הצדיק האמת שאני לומד ועובד בבריאו הקדושים והנוראים, באפنو שארכיש היטב טעם נעם מתייקות ערבות דבריהם הנשגבים, וニアיר ברעתינו ונשפתה אור התנוצצות דבריהם המAIRים באור נשגב ונורא מאד מאד, לפען אופאה לשוב אליך מחרה, להשליך אלילי כסף וזהב ולא אלך עוד אחריו שריםות לב הרע. ואמשך ואשפט את עצמי מהבל עולם היה ותענוותה, ואשים כל מנמתי ותשוקתי וחפצי וחשקי ורצוני ותקועתי לעולם הבא הנצחי הקדים לך, לא אחליף עולם עומד בעולם עוגר, בצל עוגר:

רחים עלי לפען שמה זובני לזכור אמת דקדשה. לזכור היטב אה כל דברי התורה הקדשה. ותזבני להתמיד במלודוי היטב, להנות בתורתך הקדשה יום ולילה, ולהזhor כל דבר מה פעים ואחר, באפנו שאנו כר תמיד אה כל דבר וכל חדש וכל טעם ועצה, אשר גלית לנו בתורתך הקדשה, הפלאה עצות ואורות קדשות ונוראות, ולזוברים היטב בכם הזכרון שלוי יפה כל ימי חייך עד עולם, עד היום אשר תאספנני אליך בשלום. ואופאה לבא לשם עם כל דברי התורה שיחיה קשר וחזקוק ובכללו ונאחד בשכלינו ונשפתינו כל דברי התורה שבכתב ושבבעל-פה. ואופאה ברחמייך להיות בכל יראיך עובדי תורה, שנאמר עליהם, אשר מי שבא לבאן ותלמודו בידיו. רחים עלי לפען שמה, כי אני בעניי ירצה שפלוותי וגריעותי כמה אני רחוק מכל זה, אך ברחמייך

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת

תשכוי

הרבבים בטהתי כי אתה טוב ומיטב לפל, ואתה חפץ שנטפלל וגעריר לפניך על כל הטובות הנדרות האמתיות והגאויות. ועל זה תפמכתך יתדוחך לבא לפניך בפנים שאינם יפות באלה, לבקש מפה שתקair עלי אור פנוי מלך חיים, שהם אור פנוי הצדיקים האמתיים. האירה פניך על עבדך הוועני בתסחה. פניך האר בעבדך ולמדני את חקוק. ויקים בנו מקרא שבתוב, באור פנוי מלך חיים ורצונו בעב מלכווש. אלהים יחננו ויברכנו יאר פנוי אנתנו סלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם בבודו לעולם וימלא כבוזו את כל הארץ אמן ואמן.

= קלב =

מלך הכבוד, זבני שאהיה בורח מון הכבוד בתכליות באמת. ותהי עמי תמיד, ותתן לי חכמה בינה ודעתי אמת, ואזבה לדעת גדלותך ורוממותך וסמכותך אשר מלא כל הארץ בבודך, ובכל דבורה ודבריך מלכוש בבוד מלכיותך, כי הדבר הוא היכל המלך, עד שאתבטל בעני עצמי ננד בבודך ולא אחקפץ שום כבוד כלל, כי מי הוא פthy ירצה כבוד בהיכל המלך, כי כל הכבוד הוא רק בהדבריך שהוא היכל המלך. וכי הוא השוטה שירצה לקבל כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד והגדלה והסמכותך שלו לך. רחם עלי ותן לי דעת אמת לידע כל זה באמת, ולא ארדרך אחר הכבוד כלל, רק אדרבא אתרחך ואברך מון הכבוד בתכליות באמת, ואמסר כל הכבוד אליך וליראיך האמתיים בלבד, אשר אתה חפץ בקבודם באמת, ויקים מקרא שבתוב, שאו שעירים ראשיכם והגשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, מי זה מלך

הכבד יהוה עוזו ונכבר יהוה גבור מלחמה. שאו שערים ראשים
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכהן. מי הוא זה מלך הכהן יהוה
צבאות הוא מלך הכהן סלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו, ברוך שם קבוזו לעולם וימלא כבודו את
כל הארץ אמן ואמן:

== כלג ==

בקרא ענני אלהי צרכי באחר הרחבות לי חנני ושמע תפלתי.
רבותנו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לפל. זכני ועווני ופתח
עיני ולבי ודרתי שאוכה תמיד להסתפל על התובות וההרחות
שאתה מטיבעמי ומרחיב לי גם בתרז האירה והמצוקה בעצמה,
אשר רק על-ידייה יש לי חיים וקיים בתרז מעוף מצוקותי
ואזרתי, צרות הנפש והגוף, אשר סבוני גם סבוני בתורוני
והדריכוני, אשר במעט אין לך לנאות ימין ושמאל, אשר אני
יודע להיכן לברוח מפני עצמו. כי אנכי בעצמי סבומי בנפשي
כל מה שעובר עלי, בעונתי הרבים ובמעשי קרים ומחשבות
המנוגות, ואפר-על-פיבן חסוך לא הסרת מפני. חסדי יהוה כי לא
תמן כי לא כלו רחמי. כי חסוך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתית. חסוך גדול עלי מאד מאד בכל יום ובכל-עת ובכל
שעה, כי לויל חסוך הנפלה והנורא והנשגב אשר אתה גומל
עמי בכל-עת בבר אבדתי בעני, לולא יהוה עורתה לי במעט
שכגה דומה נפשי. ואחרי אשר חסיך ורחמי רבים ועצומים
על כל כה, עורני והושענני שאוכה להרגיש ולראות ולהכיר
בכל-עת חסיך וטובתך, שאתה מטיבעמי בכל-עת ובכל-

תשכט תפלות לקווטי קלג

שעה ורגע. ואوها לראות ולמצא כל החרחות והישועות שאתה מರחיב לי גם בتوزה הארץ עצמה רחמן לאיצלן. ועל ידיהם אואה לשמח בישועתך תמיד, ולהתזכיר ולהתפלל לפניה תמיד, יהיה איך שיחיה. ואתיה תמיד מודה על העבר וצעק לעתיד לבא. ולא יהיה בלבך שום עקומות בכל על הנחנותיך ודריכיך הטובים והישראלים והנכחים באם. ובכל מה שעובר עלי ועל כל ישראל אואה להאמין באמונה שלמה, כי צדיק ויישר אתה, כי אתה מנהיג עולם בחסד ובריותיך ברוחמים כמו שבתוב טוב זהה לפול ורוחמו על כל מעשי.رحم עליינו, מלא רוחמים, מלא חסד בכל עת, ונרש ובטל מאיתנו כל מני עקומות שבלבנו, ולא יעלה ולא יבא על לבבנו שום מחשבה והרהור על דרכיך והנחותיך. רק אואה להבט ולהסתפל על הרחותיך ונפלאות חסידיך וטובותיך בכל עת, ואפל בتوزה הארץ עצמה רחמן לאיצלן, אתה מרחיב לנו הרחה ברכיכים נפלאים וישועות גודלות, מלבד מה שאנו מצפים ומכוימים בכל עת שתוציאינו ותנאלנו מהרה מتوزה כל הארץ למורי, ותוציאנו ישועה שלמה חייש כל מהרה. אבינו אב הרחמן חומל הרים, מושיע בעת צרה, יהמו מעיך ויבקרו רחמייך علينا עתה בעת חזאת, ענו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו. צור ישראל קומה בעורת ישראל, עזינו והושענו ושמרנו והצילנו מפניהם האמונה הקדושה, בכל מה שעובר עליינו בעתים הללו. כי אתה יודע מרירות הארץ הכהפות, שעוברים עתה על עמק בית-ישראל, ולא די לנו בכל צורותינו, אשר הגיע עד הנפש, עוד הם מתנברים ומתרפשים חם

וְשָׁלוֹם, לְעַקְמָ לְבֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַרְחֵר אַחֲרֵ מְהוֹתִיךְ חֶם וְשָׁלוֹם,
וְלִפְנֵם בְּאַמּוֹנָתְךָ הַקְדוֹשָׁה חֶם וְשָׁלוֹם, וְאַין מַיְעַמֵּד בְּעָרָנוּ. רַחֲם
עַלְינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, הַכִּיטָּה בְּעַנְנֵינוּ בַּיּוֹם מִכְאֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ.
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שָׁמֵר שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל, וְחוֹסֵה בָּרָב רַחֲמִיךָ עַל כָּל
נֶפֶשׁ וּנֶפֶשׁ מִיְשָׂרָאֵל, שְׁלָא יִפְלֶל שׁוֹם אֶחָד מִהְאָמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה עַל
יְדֵיכָל מַה שְׁעוּבֵר עַתָּה עַל יִשְׂרָאֵל. רַק אַדְרָבָא עַל־יִרְיָה נִתְחַזֵּק
וּנִתְעוֹרֵר כָּלָנוּ לְשׁוֹב אַלְיךָ בְּאַמְתָה וּבְלָב שְׁלָם, וּנְעַתִּיר וּנִתְפְּלַל
וּנִצְעַק אַלְיךָ עַד שְׁתַעֲגַנְנוּ, וּנְדַע וּנְאַמֵּן בְּהַאֲמָתָכִי לֹא תַעֲזֵב אָוֹתָנוּ
לְעוֹלָם חֶם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹבֵב, בַּי לֹא יִטְשׁ יְהֹהָעָם וּנְחַלְתָּו לֹא
יַעֲזֹב. וּנְאַמֵּר, בַּי לֹא יִטְשׁ יְהֹהָעָת עַמּוּ בְּעַבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בַּי
הַזָּאֵיל יְהֹהָעָת לְעַשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם. עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ עַל דָּבָר
כְּבָוד שְׁמָךְ וּהְצִילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. יְהֹיָה לְרַצְוֹן
אָמְרֵי־פִי וּהְגִינּוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ יְהֹהָעָם וּנוֹאָלֵי:

= קלד =

יְזֹדֶךָ יְהֹהָעָת כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֵּיךָ יִבְרָכוּכָה. כְּבָוד מַלְכָותְךָ יִאָמְרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ. לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְיוּ וּכְבָוד תְּדָרְמָלְכָותָו.
רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֶסֶד וְאַמְתָה, רַחֲם עַלְיָה, וּשְׁמַרְנִי וּהְצִילִנִי
מִדְבָּרִים רַעִים וּבְפִרטָם מַלְשָׁוֹן הַרְעָע, שְׁלָא אַדְבָר שׁוֹם דָבָר רַע
עַל שׁוֹם בָּר יִשְׂרָאֵל שְׁבָעוֹלָם אָפְלוּ עַל הַקְטָן שְׁבָקְטָנִים וּהַפְּחוֹת
שְׁבָפְּחוֹתִים, מִכֶּל שְׁבָן וּכֶל שְׁבָן עַל אַדְיקִי וְחִסְדִּי הַדָּזָר הַעֲסָקִים
בְּעַבּוֹדָתָךָ. רַחֲם עַלְיָה וּשְׁמַרְנִי וּהְצִילִנִי שְׁלָא יֵצֵא מִפְּנֵי שׁוֹם דָבָר
נְגַד בְּבָזָם חֶם וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּפָנֵיךָ בֵּין שְׁלָא בְּפָנֵיכָם. אֱלֹהִי נְצֵד
לְשׁוֹנִי מַרְעָא וּשְׁפָתִי מַדְבָּר מַרְמָה וּלְמַקְלָלִי נֶפֶשִׁי תְּדָם וּנֶפֶשִׁי בְּעַפְרָה

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָלֶד תְּשֵׁלָא

לכל תהיה. מרא רעלמא כלא, רחם עלי, ואל תשחיתני, האילני
מריב ומחלקת. חוסה על נפשי ושמרני שלא אטעה את עצמי
לומר שהוא מצוה לדבר על אלו האנשים, כי אני חפץ במצב
באלנו, לא הן ולא שברן. חום וחלל על נפשנו ורותנו ונשומותינו,
והצל אותנו ואת כל ישראל מלשון הרע ומחלקת, ובפרט בענין
המחלקה השכיח עכשו בין גזרלי הדור ואנשיהם, וקטנו ריא
בין תלמידי חכמים ואנשיהם. רחם علينا בעל הרוחמים, בעת
צורה הזאת, ושמרנו והצילנו מכל מיini דבורים רעים ופוגעים.
שיטה יהוה שמירה לפי נזירה על דל שפתוי. אל הטע לבוי לדבר
רע. שלא אהפesh ואבקש למצאה חס ושלום, פנים וחסרון בעבודת
הברושים, ולא בשום בר ישראל. ותן לנו כח ברוחם העזים
וחסידיק הנפלאים, להמתיק כל מיini נברות הבאים לבני ארם,
בפרט להגדולים וחשובים, רחם علينا ויהה עמנו תמיד, שנזכה
תמיד להתגבר בכל עז לדבר דבריו תורה ותפארה ויראות שמים
באמת, באפן שנזכה להמתיק כל מיini נברות שביעולם שמהם
נمشך הדבר. ותשמרנו ותצילנו מכל מיini נברות קשות שלא
יגיעו אלינו ותרחם על גזרלי הדור, אישר עליהם מגיעים הנගבות
קשות להמתיקם, ותיה עטם תמיד, ותתן להם כח ברוחם
וחסידיק תרביהם, להמתיק כל הנברות קשות שביעולם הבאים
אליהם. ותשמר אותנו ואת כל ישראל בפרט כל גזרלי הדור,
בעת שאין לנו כח חס ושלום להמתיק הנברות הבאות אלינו,
שעליכם פנים נשמר נפשותינו מאי לבלתי לדבר סרה על
שם בר ישראל, מכל שכן שלא לדבר חס ושלום על צדיקי הדור

תשלב תפלות לקווטי קלד

והנלוים אליהם. ותתן כמ' לעדיקי הדור האמתאים שימתיקו כל
הגבורות הקשות שבעולם, ויעשו מהם תורה חסד לפרט בתורתם
לאחרים, להודיע לבני האדם גבורותיך ובבוד הדר מלכותך:
רבונו של עולם, ידוע תעלומות, אתה לבד יודע כל מה שנעשה
בענן זה, ובמה נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות
רחמנא ליאצלו, ולא היה בהם פה להטיקם. ועל-ירידזה נבלו
ונפלו ודרכו סרה על התורה ועל העדים, ועל-ירידזה גרמו
שנסתלקו במה צדיקים קדושים ונוראים, עד אשר נשארנו
ביחותם ואין אב, כתן בראש החר וכנים על הגעה. ואין מי עומד
בעדרנו, על מי יש לנו להשען על אבינו شبשים. רחם עלי ועל
כל ישראל, ושמרנו והצילנו שלא נפנום כל בחדבור הבא על-
ידי הגבורות שלא יתגברו הגבורות חס ושלום, להחמיין לבבנו
לדבר סרה על שם אחד מישראל, ובויתר תשمر את גודלי הדור
וחשובים, אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות היוצאים לעולם
לפעמים. ושמרם והצילם ברחמייך ותחסיך הרבה, שלא יפגמו
בגבורות הקשות כל, שלא יתגברו הגבורות עליהם לה比亚
אותם חס ושלום, לדבר עתק על צדיקי הדור ואנשיהם רחמנא
לייאצלו, רק תשפייע עליהם ועלינו בה מגדולי בחורי צדיקיך
הנוראים, ותעוזר ותושיע ותגן עליהם ועלינו ועל כל ישראל, ותתן
לנו כמ' להטיק כל הגבורות שבעולם הבאים על כל אחד ואחד,
ואפלו הגבורות הקשות הבאים לנדויל הדור, כלם נזכה להטיק
בהטיקות גמורות להפכם לחסדים גמורים, על-ירידי דברי תורה
ותפלת ויראת שמים באמת, שתוננו לדבר בהם תמיד יומם

תשלג תפלות ל��וטי קלה

ויליה. ויקים בכל חכמי ישראל, פיה פתחה בכחמה ותורת חסיד על לשונה, שיזכו גם ללמד תורה על מנת ללמדה, באפן שיורו לעם יהוה דרכיו יהוה האמתים באמת וצדקה ברצונך הטוב, יומתינו כל הנבראות שבעולם, ויתבטלו כל הנזירות וכל הריגים מישראל, ותמשיך עליינו חסדים טובים תמיד, באפן שנזכה אנחנו וכל ישראל לשוב אלקיך באמת מהרה ונעשה רצונך כל ימי חיינו, ובתורתך נגהה יום ולילה מעטה ועד עולם, אמן סלה:

= קלה =

יחיד קרמן, אשר אתה סתום ונעלם מכל העולמות כי לית מתחשבה תפיסה בדבר כלל, אה, ברחמייך הרבה, חמלת עליינו וגנתת לנו רשות לדמות ולכנות אותך על ידי שמות ובינויים והתארים, אשר גלו לנו נבייך הקדושים, אשר על ידייך אנו זוכים להמשיך שכינית בבודך עליינו. על בן רחם עליינו, ברחמייך הרבה, ועוזרנו והושענו שנזכה מעטה להתעורר ולהתעורר באמת להתפלל תפלתנו בכוננה גודלה באמת שנטה אונינו היטב לכל הדברים הקדושים והנוראים שאנו מוצאים מפניו בכל סדר התפלה, בברכת השתר, ובסדר הקרבנות, ובפסוקי דימра, ובקריאת שם וברכותיה, ובתפלה שמונה עשרה ובתחנונים של אחריך, ובקדשה דסדרא, ושיר של יום, ובכל פרטיה התפלה, אשר כל דבר ודבר של השבחים ואתרים שאנו מרדמן ומנגנים אותה בהם, גם הם תמנית יהוה. זכנו להתפלל ולסדר שבחים לפניה כבוננה גודלה בחתוערות גודל מעמקא דלאא באמת, עד שנזכה למחיאות כפיים בשעת התפלה בחתלהבות גודל

ובשמחה רבה ובכח שק נמרץ באמת, עד שנזוכה על-ירידיה להבית בתמונת יהוה. ויקנס בנו בכל אחד ואחד, ותמונה יהוה יביטה. גם נזוכה על-ירידיה על-ירידי מחייבים בפיהם, שתהיה תפלתנו בבחינת, וירידי ארים מפתחת בנטיהם. גם נזוכה על-ירידיה שתהיה נבללה תפלתנו בתרוך תורה שבכתב ותורה שבבעל-פה, שהם יד כותבת ייד חותמת. רחם עליינו למען שמה, זוכנו לתפלה בכונת הלב בחתלהבות גדוֹל באמת, עד שיתעוררו יידינו להמתחת כפ אל כף בשעת התפלה, באפן שנזוכה להבית בתמונת יהוה ולהביר אותה באמת, אשר רק בשליל זה נוצרנו כדי לדעת ולהביר אותה באמת. עזרנו למען שמה, לבל אבד עוד חס ושלום, טוב אמרתי ונצחי בזה אשר בידיו לנצח בו בכל-עת, פרשות ידי אליך נפשי באין עיפה לך סלה. מהר ענני יהוה בלה רוחך אל מסתר ממני וממשלתי עם יורדי בור. האירה פניך על עבדך הושענו בחסך. יהוה אליהם צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. זונבי להתקשר לצדיקים אמותיים באמת, ועל-ירידיה אונחה לכמ' הרבור בשלמות לדבר דברורים הרבה בתורה ותפלה ויראת שמים. ימלא פי תהלה כל היום תפארתך. אברכה את יהוה بكل-עת תמיד תחלתו בפי. תחלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדרשו לעולם ועד. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

== כלו ==

אתה סטר לי, מצא תצרכי רני פלט תסובבני סלה. מסתירני מסוד מרים מרשת פעל און. כי יצפנני בספו ביום רעה יסתירני בסטר אהלו בצור ירוםני. ישב בסטר עליון בצל שדי

תשלה תפלות ל��וטי

יתלונן. מלא רחמים, רחם על עמק ישראל, ובפרט על כל עיירות ישראל אשר הולכין ומסבבין בהם מני חלאים ומכאובים רחמנא ליצلن. רחם עליהם למען שמה, ואמר למלך הרפ' יריד, ישיב חרבו אל גדרה. חום וחמל עליהם ועל כל שארית עמק בית-ישראל, ולא תנתן הפשחת לבא אל בתייהם לנגף, או להזיק ולהחליש חם ושלום. רחם רחם, האל האל, בעל הרחמים, בעל היישעות, בורא רפואיות, נורא תחלות, אדור הנפלאות, זכר לעבריך אבותינו ורבותינו הצדיקים האמותיים שהיו בכל דור ודור מימי אברהם אבינו עד הנה. למעןם ולמען רחמייך הרבהם, רחם עליהם ושמרנו והצילנו, אותנו וככל עמק בית-ישראל, מכל מני חלאים ומכאובים ומוחושים, שלא יבוא על שום אחד בישראל. ותשלח מהריה רפואיה שלמה מן השמים לכל אותם בישראל) אשר כבר הבית אותם באיה חלי או מכואב, רחם עליהם ורפאים מהריה רפואיה שלמה, רפואיה הנפש ורפואה הגוף, אל נא רפא נא להם למען שמה (ובפרט לחולה פלוני בן פלונית), כי אל מלך רופא נאמנו ורחמן אתה. אל חי וקם, מתיה חיים,תן לנו חיים ונחייה ולא נמות, נאלנו ממוות פרנו משחת. רבונו של עולם, שומר ישראל, אתה לבד יודע מי וכי אורה בך כולם בעת, ובפרט על מי שנגור עליו איה גורה לא טובח חם ושלום, ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפן את כל אחד ואחד בישראל, מהאורבים המסבבים עליו. רחם על כל עמק ישראל, ובפרט על כל מי שנגור עליו איה גורה לא טובח רחמנא ליצلن, ושמרים והצילים בשנותיך הקדושים. והצילים (והסתירים) ברחמייך

הרבבים, מכל צר ואויב ואורב ומסטיין. רחם עליינו והגן בעדרנו
והסר מעליינו אויב דבר וחרב ורעב וינון, והסר שטן מלפניינו
ומאחרינו ובצל בנטיך תשתיירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה.
חויסה יהזה על עפק ותצילנו מזעם והסר מפנו מכת המגפה
ונגרה קשה כי אתה שומר ישראל. מרא רעלמא כלא, שומר
פטאים יהזה. אתה לבד יודע באיזה דרכך, באיזה שם, להסתיר
ולשمر את כל אחד מישראל, מכל פגען ומרעין בישין, ומכל
מיini גורות רעות בין קדם גורידין ובין לאחר גורידין. רחם עליהם
ושמרם ותצילם בנפלאותיך הנוראות, באפן שלא יהיה שם בה
להאורים והפסטינים לבנס ולהתאחו חס ושלום, מחת המסתיר
והמתקשה, אשר אתה מקפה ומסתיר ברתميد ותקדיה בשמותיך
הקדושים (טהוריים) והנוראים. וקם בנו ובכל עמק ישראל מקרוא
שכתבוב, תשתרם בסתר פניך מרכבי איש תצפנש בסכה מריב
לשונות. שמרני באישון בת עין בצל בנטיך תשתיירני. אנורה
באחד עולמים אחסה בסתר בנטיך פלה. סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי. שמרה נפשי ותצילני אל אבוש כי חסיתיב בה. כי
אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים, ואנחנו לא גרע
מה געשה כי עלייך עינינו. יהיו לרצון אמרידפי ותגנון לבני לפניה
יהזה צורי ונואלי. אמן ואמן:

== קלו ==

רבותנו של עולם, רחם עלי והושיעני ועוזני ותצילני מכל מיini
חלאים, ובפרט מהלי הראה שהיא עקר חיים האדים וכיום המה
והשכל. עוזני והושיעני שתהיה הראה תמיד בשנות אצלי,

לקוטי תפלות תשלו

וירחפו בנגפי הראה על הלב תמיד להשקיות ולכבות חמוס ותבערת הלב שלא יבעיר ולא יؤكد את כל הגוף חס ושלום, ויתקיים בכנפי הראה, והיו הברובים פורשי בוגדים על הכפרה, בפרקא לדבא. אבוי אב קרחון, חמל עלי מעטה, ואלמוני עצה ותchapולה בכל-עת איך להתגנגן מעטה, באפן שאוכל לכבות ולהשקיות ולזוף תבערת הרמים הרעים והעכוורים, שלא יבערו יותר מהטדה לא לימיין ולא לשמאלי, ולסנון ולזוף הרמים מהשמרים ומרבוי העכירות שבhem, באפן שלא אוסף לחשב שום מחשבה רעה, ולא יוסף ולא אנטו עוד האש הרע לבער כי כלל, ולא אשרפ ולא אוקיד עוד את הלחלהות שבי עלי-ידי רבוי התאות, רק אטרחק באמת מצל התאות רעות, ובפרט מתאות המשגנ. ולא אבלבל את דעתך עוד, רק אובה להמשיך בכל פעם קדשת הבוגני ראה בגשמיות ורוחניות, שיירחפו ונשבו על הלב, ויבבו ונשקיתו את תבערת חמוס הלב, באפן שיתקיים בשילמות כל הלחלהות והשמנוגיות שבגופי, ויעלה כל הלחלהות והשמנוגיות למחי בקדשה ובטהרה. ועל ידם יאיר המח באור גדול, ויהיה מחי ישכלי נז וצח, ומAIR באור גדול תמיד, בתקופה ובתבונה וברעת ובכל מלאכה במלאת הקדש, הולך ואור בהארה יתרה בכל פעם למעלה למעלה, בקדשה ובטהרה גדרלה באמת ובאמונה:

מלא רחמים, חונן לאדם דעת, חנני מאתק וונבני שיחיה שכלי ודרתי בשילמות, באפן שאובה לבטחון שלם בתכליות השילמות, שאובה לבטח בך תמיד שאתה תפרגנסני ותכלבלני ותתן לי כל

מחסורי תמיד. ואתחוק בבטחון בכל-עת יותר ויותר, ואיה בטוח בחסוך שתושיעני בכל מה שאנו אריך להושע בנסיבות וברוחניות בנוף ונפש וממון, ולא אפילו מן הבטחון לעולם, ולא יוכלו רבי עזנותי העצומים לבלב הבטחון שלי חם ושלום. רק אזהה לחתוק בכל-עת ובכל שעה בכל מה שייעבר עלי לבטח בך תמיד באמת, עד אין סוף ועד אין פכלית, במושבתו, בטחו ביהוּה עדי עד כי ביה יהוה צור עולם. ואיה בטוח בעצם חסוך ורחמייך אשר איןם כליםiae ואינם תמים לעולם. כי לא כחטאינו עשה לי חיללה, ולא בעזנותי תנמל עלי, רק העשה בגופלאותיך המרבים והעצומים, בדרכיך הסדריך היישנים והחדשניים שאתת מתרשם בכל יום ובכל-עת ובכל שעה. ותתן לי כל פרנסתי ובכל פרנסת אנשי بيתי ובכל התלויים بي ובכל הצטרכותנו בהרחבת גדרולת קודם שנצטרך להם. ותענוני ותושיעני בכל-עת בכל מה שאנו אריך להושע. ותונני עלייך התהוקות הבטחון להרבות בצדקה בכל-עת, ולא אחשב מיום לחברו כלל, רק כל מה שתשפייע לי בכל יום אפזר לצדקה לעניים הנוגנים שתזמין לי ברחמייה. ואזהה לסתוק יראי יהוה באמת העוסקים בתורתך ובמצוותיך באמת, להתקיים ולתומכם ולהספיקם כל מחסורים אשר יחסר להם, ולא יבלבל אותה מזוה שום מוגע ומעכבר, רק אתחוק תמיד להרבות הצדקה לעניים הנוגנים, ולפזר ממונו הרבה על כל צרכי מצוה ותלמוד תורה, בפרט על כל דבר שהוא זכות הרבים להורות. ואיה חיק בבטחון בשמה הנדרול הקדוש והנורא, שאתת תנמר בעדי לטובה תמיד ולא תעוזב אותה

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָלוֹן תְּשִׁלֵּט

לעוֹלָם, וַיְקִים בֵּי מִקְרָא שְׁבָתוֹב, בְּרוֹךְ הָנָגָר אֲשֶׁר יְבָטֵחׁ בְּיוֹהָה
וְהִיא יְהֹוָה מְבָטֵחַ.

מְלָא רְחָמִים, עוֹשֵׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּת, אֲמִצָּנִי וְחוֹקָנִי
בְּבָטְחָנוֹן שָׁלֵם בְּכָלָעַת, בָּאָפָן שָׁאוֹבָה לְהָרְבָות בְּצִדְקָה לְעֲנֵנִים
הַגּוֹנִים, וְלְהַתְּחִיק בְּכָל עוֹז וְתַעֲצִימּוֹת בְּכָל עַסְקֵי מִצְוָה וּוּכוֹת
הַרְבִּים בְּרַצּוֹן וּבְרַצּוֹן צְדִיקָה הָאַמְתִּים, וָאָזְבָּה עַל־יְהִי הַצִּדְקָה
לְהַשְׁלִים הַדִּבָּר הַקָּרְשָׁה בְּשְׁלָמוֹת, וָאָזְבָּה לְעַשׂוֹת מִכְלָה קְוּלוֹת
וְהַצְּפּוּפִים דִּבּוֹרִים שְׁלָמִים, וְאַעֲלָה מְהֻרָה מְגַדֵּר בְּהַמָּה לְגַדֵּר
הָאָדָם בַּתְּכִלִּית הַשְּׁלָמוֹת. רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַוּלָם, הַשֵּׁם פֶּה לְאָדָם, וּבְנֵי
לְהַשְׁלִים שְׁכָלִי בַּתְּכִלִּית הַשְּׁלָמוֹת, וְעַל־יְהִי הָאָזְבָּה לְבָטְחָנוֹן
שֶׁלֶם, וְלְהָרְבָות בְּצִדְקָה לְעֲנֵנִים הַגּוֹנִים, עַד שָׁאוֹבָה לְשְׁלָמוֹת
הַדִּבָּר, וְלְעַשׂוֹת מִכְלָה קְוּלוֹת וְהַשִּׁירּוֹת וְהַצְּפּוּפִים דִּבּוֹרִים
שְׁלָמִים קְדוּשִׁים וְטוֹהָרִים, וַיַּעֲלֵוּ דְּבָרָנוּ לְנַחַת וּלְרַצּוֹן לְפָנֵי בְּסָא
כְּבָזָקָה. וְתִמְלָא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוֹ לְטוֹבָה בְּרָחָמִים מְהֻרָה,
וָאָזְבָּה לְקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב בְּטַח בְּיוֹהָה וְעַשָּׂה טֹב שְׁכַן אֶרְץ
וּרְעָה אֶמְגָנָה, וּנוּאָמָר, גּוֹל עַל יְהֹוָה הַרְבֵּךְ וּבְטַח עַלְיוֹ וְהָוָא יַעֲשֵׂה
וְהַזִּיא בָּאָזְרָעָז צְדִיקָה וּמִשְׁפְּטִיךְ בְּצָהָרִים. אֲבָטֵח בְּיוֹהָה וְאָשְׁעֵן
בָּאָלָהִי שְׁלָא יִחְסַר לֵי עַל־יְהִי הַצִּדְקָה בְּלָל, רַק אַרְרָבָא בְּנַלְל
הַדִּבָּר הַזֶּה יִבְרָכֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ וּבְכָל מִשְׁלָחֵינוּ
וָאָזְבָּה לְפֹזֵר לְצִדְקָה בְּשִׁתְיִינִים, בָּמוֹשְׁבָתוֹב, פֹזֵר נִתְנוֹ לְאֶבְיוֹנִים
צִדְקָתָנוּ עַמְּדָת לְעַד קְרָנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד. יְהֹוָה צְבָאות עַמְנוּ מִשְׁנָבָן
לָנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סָלָה. יְהֹוָה צְבָאות אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּה. יְהֹוָה
הַוּשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנָנוּ. חֲנֹנוּ וְעַנְנוּ וּשְׁמַעַן תְּפִלָּתֵנוּ, בַּיּ

אתה שומע תפלה כל פה עמך ישראל ברוחמים. ברוך אתה
שומע תפלה:

= קלח = לשברת-קורדש

רבונו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא
ביהה נמשכים כלל אחרי גנוגים של ילהה ועצבות שמומרים
חרושים בرب העתים, שדרך העולם להטש אתריכון מאד. רחם
עלינו ושמרנו והצילנו מhem, כי אתה יודע בפה ובמה קלוקלים
ופגמים הם גורמים עליידי אלו הגנוגים שלhem, וכמה הם מזיקים
ליישראל הזרים רחמנא ליצלו, רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים
האמתאים, והיה בעורנו ושמרנו בכלל עת שנוכה להגצל מהם.
ובנו לשמה נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בגנוגים זומרות של
שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבורה וلتורתך ולצדיקיך
באמת, ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים, שנוכה להעלות כל אלו
הגנוגים של הרושים על ידי קדשת שבת שחתון לנו כח להעלותם
ולחפכם לשמה בשמי אותם בשבת קדש, זכות השבת-קדש
יגן علينا, שלא יהיה להם שום כח להטש עצבותינו ואנחנו
חס ושלום, רק אדרבא נוכה לברכם ולהעלותם ולהפכם מיןוז
ואנחנו לשzon ולשמחה. ונתקrab אליך ונחיה נמשכים אתריך,
ונשים כבוד לרווח ארוח לילד בדרכיך ולעסך בתורתך ולקים
מצותיך, ולהתפרק ולהתקשר אליך ולצדיקיך האמתיים באמת
ובאמונה בקשר אמץ וחזק לעולמי עד ונצח נצח:

תִּשְׁמָא לְקוֹטִי תִּפְלוֹת

מֶלֶא רְחִמִּים, שְׂמַחֵת יִשְׂרָאֵל, רְחִם עַלְינוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תְּמִיד
בְּכָל־עַת מִכֶּל מִינִי עֲצֹבֹת וּמִכֶּל הַדָּבָרִים הַמִּבְיאִים וּמִמְשִׁיכִים
לִידֵי עֲצֹבֹת וַיָּנוּן וְאַנְחָה חַם וְשָׁלוֹם. זָכָנו בַּרְחָמִיךְ, וּסְبָב סְבוֹת
לְטוֹבָה, בַּאֲפָן שִׁיחָה גַּמְשָׁךְ עַלְינוּ שְׁשֻׁזָּן וְשְׁמָחָה עַז וְחַדְּרָה תְּמִיד,
כִּי בְּשֵׁם קָדוֹשׁ הַגָּדוֹלָה הַגָּבּוֹר וְהַגָּרוֹא בְּטָחוֹנוּ גַּנִּילָה וְגַשְׁמָחָה
בַּיְשׁוּעָתָךְ. וּבְפִרְטָה בְּשִׁבְטוֹת וִימִים טוֹבִים תִּזְכְּנוּ בָּרָב חַמְלָתָךְ
וְחַנִּינָּותָךְ וְחַסְדָּיךְ הַגְּדוֹלִים לְשִׁמְחָה בָּהֶם תְּמִיד בְּשִׁמְחָה גַּדוֹלָה
וּבְחַדְּרוֹתָךְ רַבָּה בַּיּוֹתָר, בְּרָאוֹי לְגִיל וְלִשּׁוֹשׁ בִּימִים קָדוֹשִׁים בָּאַלְהָה.
אַגִּילָה וְאַשְׁמָחָה בְּחַסְדָךְ אֲשֶׁר רָאָית אֶת עַגְּנִי יְדֻעָת בְּאַצְרוֹת
נֶפֶשִׁי. אַשְׁמָחָה וְאַעֲלָצָה בְּךָ אֲזֹמְרָה שְׁמָךְ עַלְיוֹן. וְאַזְכָּה לְהַרְבּוֹת
בִּנְמִירּוֹת וְשִׁירּוֹת וְתִשְׁבָחוֹת בְּשִׁבְטוֹת וִימִים טוֹבִים, בְּשִׁמְחָה
וּחַדְּרוֹת גַּדוֹלָה בְּקוֹל שְׁשֻׁזָּן וְשְׁמָחָה בְּגַנְגּוֹנִים שֶׁל חַדְּרוֹה וְעַגְּלָה בְּלִי
שָׁוֹם אֲחִיּוֹת עֲצֹבֹת וְדָאָנה וּמָרָה שְׁחֹזְרָה כָּלֵל. שְׁבָעָנוּ מַטוֹּבָךְ
וְשִׁמְחָה נִפְשִׁינוּ בַּיְשׁוּעָת וְתִהְרָר לְבָנוּ לְעַבְדָךְ בָּאַמֶּת. וַיָּקִים בָּנוּ
בְּכָל אַחֲרֵי מִשְׁרָאֵל מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וּנְפִשְׁׁי תְּגִיל בִּיהּוָה תְּשִׁישָׁ
בַּיְשׁוּעָתָנוּ. אֲשִׁירָה לִיהּוָה בְּתִי אֲזֹמְרָה לְאֱלֹהִי בַּעֲדֵי. יְעַרְבָּה עַלְיוֹ
שִׁיחַי אָנָּבִי אַשְׁמָח בִּיהּוָה. יְהִי לְרָצֹן אָמְרִיךְ פִּי וְהַגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךְ
יְהֹוָה צָרִי וְנוֹאָלִי. אָמֵן סְלהָ:

= קלט =

סְמוֹךְ יְהֹוָה לְכָל הַגּוֹפְלִים וּזְוֹקֵף לְכָל הַכְּפּוּפִים. חֹם וְחַמָּל וְרְחִם
עַלְינוּ וְעַל כָּל נְפּוּשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְּנֻחִים בָּمָקוֹם שְׁמֻנָּחִים,
וְגַלְהָ לָהֶם וְלָנוּ אֵת הַצְּדִיקִי אֲמָת שְׁפָדֹר הָעוֹת, שִׁישָׁ לָהֶם כֵּה
לְתַקֵּן נְפּוּשׁוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹהֶשְׁיבָם אַלְיכָ וְלַתְּזַרְתָּךְ בָּאַמֶּת. וְזָכָנו

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

כָּלָנו בֵּית־יִשְׂרָאֵל, לְהַתְּקֻרְבָּן אֲלֵיכֶם בָּאֶמֶת, כִּי אַתָּה יוֹדֵע גָּדֵל
 עַצְם הַמְּחַלְקַת שֶׁבְּדוּרוֹת הָאָלוֹן עַל הַצְּדִיקִי אֶמֶת וְעַל סְפִרְיוֹתָם
 הַקָּדוֹשִׁים וְעַל כָּל הַגְּלוּם עַלְيָהֶם וְהַגְּנָךְרָאִים עַל שְׁמָם הַקָּדוֹשׁ.
 אַתָּה יוֹדֵע כָּל מַה שָׁעַבְרָה בְּעַנְנִין זוּ, וְמַה שָׁעוּבָר עַתָּה עַדְין בְּעַנְנִין
 זוּ, כִּי נָעָשָׂה קְטוּנוֹרִיא גְּדוֹלָה בֵּין הַתַּלְמִידִי חַכְמִים וְאַנְשֵׁיהם,
 וְעַדְין הַמְּחַלְקַת בָּמָקוֹםָה עוֹמֶדֶת וּמְתַזְּרְרָת וּמְתַגְּבָרָת בְּכָל פָּעָם
 יוֹתֶר, וּבְוֹדֵאי בְּזַנְתָּךְ לְטוֹבָה, כִּי שִׁיטְקָרְבָו הַנִּפְשׁוֹת אֶל הַצְּדִיקִי
 אֶמֶת מִתּוֹךְ יִסּוּרִים וּמְנִיעּוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי אֵין רָאוּי לְקָרְבָם מִתּוֹךְ
 גְּדוֹלָה רַק מִתּוֹךְ מְחַלְקַת וּיִסּוּרִים וּמְנִיעּוֹת רַבּוֹת, כִּי אֲשֶׁר הַזְּדֻעַתָּנוּ
 עַל־יִהִי חַכְמִיד הַקָּדוֹשִׁים שֶׁבְּשִׁבְיל זה אֵין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת
 הַמְּשִׁיחַ וּכְיוֹן. אֲכַל הַמְּחַלְקַת וּמְנִיעּוֹת הַוָּא יוֹתֶר מִדְאֵי שְׁקָשָׁה
 לְסֹבְלָוּ, וּקְשָׁה מָאֵד לְשָׁוֹם נִפְשָׁת מִישְׁרָאֵל לְהַתְּקֻרְבָּן לְצִדְקִי אֶמֶת
 וּלְדַרְכֵיכֶם הַקָּדוֹשִׁים מִגְּדָל עַצְם הַמְּחַלְקַת וּמְנִיעּוֹת בְּלִי שְׁעוֹרָה.
 וְעַתָּה מַה נָּעָשָׂה אֲבִינו שֶׁבְּשִׁמְּנִים, אָדוֹן כָּל, מֶלֶא רְחִמִּים, יוֹדֵע
 תְּעוּלוֹמוֹת, צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת, בּוֹחֵן בְּלִוּית וְלִבְרָה, רְחֵם עַלְיָנוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְהַקָּל הַמְּחַלְקַת וְהַשְׁקֵט הַרְבָּה, וְתִמְשִׁיחַ שְׁלָום בְּעוֹלָם.
 כִּי בְּצֹוק הַעֲתִים הָלְלוּ אָפְלוּ אָם (וַיהִי שְׁלָום) בְּעֵת הַשְׁלָום גְּדוֹלָה,
 עַדְין רַבּו הַמְּנִיעּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי שְׁעוֹרָה, וּבְוֹדֵאי כָּל יְמִי
 הַגְּלוֹת צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַתְּקֻרְבָּן אֶל הָאֶמֶת מִתּוֹךְ יִסּוּרִים
 וּמְנִיעּוֹת אָפְלוּ אָם (וַיהִי שְׁלָום בְּעוֹלָם). רְחֵם עַלְיָנוּ, מֶלֶא רְחִמִּים,
 וְעַשֵּׂה אֶת אָשֶׁר בְּחַקְיָה גָּלוּךְ וְאֶת מִשְׁפְּטִיךְ (וּמְצֹוֹתֶיךְ) נִשְׁמָר, וְגַלְהָ
 הָאֶמֶת בְּעוֹלָם מִהָּרָה. יִכְרֹרוּ וַיְדַעוּ כָּל בָּאֵי עֲזָלָם אֶת אָזְרָה הַגְּנָפְלָא
 וְהַנּוֹרָא, שְׁאַתָּה מְאִיר בְּעוֹלָם עַל־יִהִי הַצְּדִיקִי אֶמֶת שֶׁבָּכֶל הַזָּר

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קֶלֶט תְּשִׁמְגָן

וזור מיום מתן תורה עד היום הדור היזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבזרות הלו שאננו ארים להתקרב אליהם ולילד בדרכיהם כדי לשוב אליך ולהזכיר אותך באמת. שלח אורה ואמתה הימה יגוחני יביאוני אל הר קדשך ועל משכונתך. הורני יהוה דרכך אהליך באמתך יחד לבבי ליראה שמה. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקדים לך. ובנודאי תגמר הכל ברצונך. רחם על עמו ישראל, אשר בהם בחרת, ומחר לנשות האמת למען תצליח ותשמר באה נפשות ישראל ממה שאתה ציריך להצלם ולשומרם, ובפרט לשומרם מפה יוקשים מהרשות והמכמותות שפרקשו עתה הבופרים והאפיקורסים על גורי בני ישראל על ידי בני חניכם קרעה. פון להם בפעלים וברע מעלהיהם במעשה ידיוים פון להם השב גמולם להם. והצל ושמור נפשות עמו בית ישראל שלא ילבדו ברשותם ובמצודתם. רחם עליינו בזכות אבותינו ורבותינו הקדושים, ונלה האמת בעולם מהר שיזוכו כל בא עולם לידע אמתה הצדיקים הקדושים ורומ מעלה תקفهم ונדרתם ונידל עצם מהם להשב כל בא עולם אליך. רחם עליינו למען שמה, למען רחמייך הרבה, למען עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורകים. מתרצה ברחמים ומתחפם בתהנונים התרצה וחתפים לדoor עני כי אין עוזר. ראה כי אולת יד ואפס עצור ועוזב. אתה הבטהנתנו, כי אין דור יתום, ובנודאי גם עתה נמצאים צדיקים המAIRים לאארץ ולדרים עלייה, אשר יש להם כוח להשב כל ישראל העולים אליך, אבל בעונותינו הרבה נעלמו מעינינו. נבנו ברחמייך, שנזכה להתגבר בכל עז לשבר

כל המניות ולחתקרב לצדיקים וליראים אמתאים ולכל הנלויים אליהם. ונזכה לינק ולשאב מפעני חכמתם ולקבל עמינות עצותיהם הקדשות והאמתיות, באפן שנזכה לחתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. יהיו לך אמרי-פה והגין לבי לפניו יהוה צורי וגואלי. עוזה שלום במורמי הוא ברוחמי יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

== קמ == לבָּלְלִיּוֹת יוֹסֵטּוֹ

תמאך אשורי במעגולותיך כל גמותו פעמי. רבונו של עולם, שמרני והצילני, שלא אפנס לעולם בשמחת יוסטוב קדש. ובני לשמח בשמחה וחדרה גדרלה בכל רגלי ורגל מועד יהוה מקראי קדש. ואזוכה לקנים מצות ושמחה בחנוך בשלמות בכל פרטיה ורקודיקיה ותריניג מצות התקioms בה. שמרה נפשי והצילני מבוי המועדות. רחם עלי ועל כל ישראל ושמרני והצילני שלא אהיה חס ושלום, בכל המבואה את המועדות שאין לו חלק לעולם הבא ונחשב באלו עובד עבודה זרה. הצילני מבושות וחרפות הבאים על פנים בזוי המועדות חס ושלום, ותהי עמי תמיד ותשمرני ותצילני לבב תمعد אשורי. ואל תתן למוט רגלי שלא אمعد ולא אמלחיך את עצמי ולא אפל לעולם לא בגשמיota ולא בروحניות ולא ישמו בני אדם בתקלהomi חס ושלום, ולא ישחקו מני. הקם על סלע רגלי בונן אשרי. חזקי ואמצני בדרכיך הנפלאים, באפן שאזוכה תמיד לשמחת הרוגלים ומהמודדים בשלמות. האירה פניה

תִּפְלוֹת לְקוֹטִי קְמָא

על עֲבָדָךְ הַשְׁוִיעָנִי בְּחַסְדֶךָ שָׁאוֹכָה בְּכָל רֹגֶל וְרֹגֶל לְשֻׁמֶח וְלֹגֶל
בְּכָל כְּחֵי וְלְהַרְגִּישׁ שְׂמַחַת יוֹם טוֹב בְּלֹבִי:

מַלְא רְחִמִים, שְׂמַחַת יִשְׂרָאֵל, תָן שְׂמַחַת בְּלֹבִי, בְּפִרְטַת בִּימִים
טוֹבִים הַקְדוֹשִׁים וְהַגּוֹרָאִים מִאַד גְּנִילָה וְגַנְשָׁמַחַת בָּהּ. וּרְחִמָם עַלְיָה
וּמְחֹלָל לְיִ וּסְלָחָל לְיִ וּכְפָרָר לְיִ עַל בָּל הַפְּגָנִים שְׁפָגָנָתִי בְשֻׁמַחַת
יְזָמִיטָב מַעֲזָדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִהְיוּה בְעֹזָרִי וְתוֹשִׁיעָנִי לְתַקְנוּן הַכְלָל
בְשִׁלְמוֹת, שָׁאוֹכָה לְבָרֶר וְלְהַעֲלוֹת בְּלַהֲשִׁמּוֹת הַגְּפֹלוֹת לְמַקּוּםָם
וְלִשְׁרָשֵׁן אֶל מַקּוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֶׁם אֱלֹהִים בְּתַחְלָה. וּתְרִיגְלִינִי
בְּרַחְמִיךְ בְּכָל דָרְכֵי הַשְׁמַחַת בְּאֶפְןָן שָׁאוֹכָה לְהִיּוֹת בְשֻׁמַחַת
תִמְיד, בְּפִרְטַת בְּשִׁבְטוֹת וּבִימִים טוֹבִים. גְּנִילָה וְגַנְשָׁמַחַת בִּישׁוּעָתֶךָ.
אַשְׁמַחַת וְאַעֲלָצָה בָהּ אָוֹמְרָה שְׁמָך עַלְיוֹן. שְׁמָחָ נְפָשׁ עֲבָדָךְ בָּי
אַלְיךְ יְהֹוָה נֶפֶשִׁי אַשָּׁא. תּוֹרִיעָנִי אַרְחָ חַיִים שְׁבָע שְׁמַחוֹת אֲתָה
פְּנִיקָה גְּעוּמֹת בִּימִינְךָ נִצְחָה. תְשִׁיעָנִי שְׁשָׁזָן וְשְׁמַחַת תְּגִלָּנָה עֲצָמֹת
רֶבֶית. שְׁבָעָנוּ מַטוֹבָךְ וְשְׁמָחָ נְפָשָׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּטְהָרָר לְבָנוּ לְעַבְדָךְ
בְּאֶמֶת, וְהַנְחִילָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְשֻׁמַחַת וּבְשָׁשָׁזָן מַזְעֵדִי קָרְדָשָׁךְ
וְיִשְׁמַחַו בָהּ יִשְׂרָאֵל מַקְדְשֵׁי שְׁמָךְ. וְהִי לְרַצְוֹן אָמְרִיךְ פִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי
לְפָנֵיךְ יְהֹוָה צָרוּי וְגֹאָלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

= קְמָא =

רַבּוּנוּ שֶׁל עַולְם, רְחִמָם עַלְיִ וְהַאֲלִינִי מַרְיב וּמַחְלָקָת. בַי אַתָה יוֹדֵע
אֶת לְבָבִי שֶׁבְאֶמֶת אַיִニ חַפֵץ בְשָׁוּם מַחְלָקָת בָּלֶל, בַי מֵאַנְכִי
שִׁיחָה לִי מַחְלָקָת עַם שָׁוּם אֲרֵם בְעַולְם, בַי בָּלָם טוֹבִים מִמְנִי
בָּלִי שְׁעוֹר. אֲךְ אַתָה יוֹדֵע עָצָם הַמַּחְלָקָת שְׁנִתְרַבָּה בְעַולְם, עַד

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

אשר אפלו מי שחייב בשלום באמת, הם חולקים עלי, כמו שכתוב, אני שלום וכי אמר ה' מה לפלחה. ואתה יודע מה שנורם מחלוקת בעונותינו הרבה, כי גם بلا זה קשה מאד להוציא הדבר של התפלה, וכן לפה מעכבר מחלוקת את הדברים של התפלה. ועתה מה עשה אבינו שבשים, איך לוחין הדבר להתפלל לפניה, מאחר שנתרבה מחלוקת כל כה בעולם, כי כל העולם מלא מחלוקת, וליזא ולא אין שלום. רחם עלי מלא רחמים, הורני ולמרני בכל-עת להתנהג עם כל העולם, אפילו שלא יהיה שום מחלוקת רק שלום ואמת (אמת). רבונו של עולם, אדונן השלום, מלך שהשלום שלו, עשה את אשר פעשה ברוח הקודש ובגנלאותיך הנראות, אפילו שתבטל כל מיינן מחלוקת מן העולם, ותמשיך שלום ג hollow ונפלא בעולם. אפילו שיצא הדבר מהגלוות, ותפתח את פינו תמיד ונזקה לדברים טובים קדושים הרבה לפניה בתורה ותפלה יומם ולילה. ארני שפתך תפתק ופי נגיד תהלהך. ימלא פי תהלהך כל היום תפארתך. תחלת יהזה ידבר פי יברך כל בשר שם קדשו לעולם ועוד. רחם עלי למן שמה, וובני מעטה לשמר את הדבר והשicha של לאדרב שום דבר ושם שicha שאינה ברצונך חס ושלום. כי אתה יוצר חיים ובראה רוח ומגיד לאדם מה שהוא, ואפלו שicha קלה שבין איש לאשתו, אתה מגיד לאדם בשעת הדין. אוילנו מיום הדין, אויל לנו מיום התובחת, רחם עלי מעטה למן שמה, ושמרני והצילני משicha ורבור שאינה ברצונך, וסלח ומחל וכפר לי על כל הטעמים שגנמתי בהדבר וחשיכה מיום חייתי

עד הנה, ות מלא כל השמות שפגמתי בשםך הנדרול. שיתה יהוה שמרה לפֵי נאלה על דל שפט. ויהה עם פֵי בשעת הטיפי ועם ידי בעת מעבר. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתיבך. ועוזני וחשענני שאוכחה لكمים מצות של ואהבת לרעה במקדש באמת בכל לבבי ונפשي ומأدית בכל לבבי באמת, ובפרט בכל יום יום קדש התפלה תזונני לקבל עלי מצות-עשה ואת, באמת בשלמות ברצונך הטוב, באפן שאוכחה עלי יידיזה לדבר דברי התפלה לפניך בשלמות בכוננה גדולה באמת, ותהי תפלה לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעללה ותגשא להיות בתך לראשה. ויקים מחרה מקרה שתקותוב, שאלו שלום ירשותי אורהך. יהיו שלום בחילך שלוחה בארכמנותיך. למען אחיך ורשי אדרברה נא שלום בה. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. שלום רב לאוהבי תורתך ואני למו מכשול. וכל בוגך למודי יהוה ורב שלום בגניך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהוה עוז לעמו יתן יהוה בברך את עמו בשלום. עוזה שלום במורומי הוא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

= קמב =

לְבַין הַפָּצָרִים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתறחם علينا ותוננו ותשלח ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויתתקן כל העולם הזה עם כל העולמות בראש ועד סוף שתலויים כלם בזאת העולם המעשָׂה. רחם עליו ועליינו ותביאו מהרה לשלום, ויתקן

הכל בתקון נפלא ונורא ויאיר לנו הדרעת האמת, ויפתח עינינו
ולבנו בחרותה, ונזכה על ידו להבין כל דברי התורה על בורין
ואמתתן, ולא ישאר לנו שום ספק ואיבעיא בשום דין ובشום דרך
מדיני ודרבי התורה, רק הכל יתבהר לנו בשמלה, ואפלו כל
האיבעות והספיקות שנשארו בתיקון וספק אצל גדולי הצדיקים
הראשונים, בלם יפשת ויברע ויודיע לנו ויתקן את התקון שבוליל
כל הספיקות שבעולם, הן הספיקות בכל שיש לנזרלי ישראל
בכל דיני ודרבי התורה, הן הספיקות וחלוקת העצה בפרטויות
שיש לכל אחד ואחד מישראל מהגadol שבנזרלים עד הקטן
שבקטנים, כי יש רבים שחפצים ומשתוקקים ומתרגעים מאד
לשוב אליהם, אך דרכם התשובה וה תורה נסתרת מהם, ולבם
חלוקת בספיקות וחלוקת העצה הרבה. בפרט במנוי היום, אשר
אתה ירצה כל מה שעבר עלי עלי-ידי עצם רבוי הספיקות וחלוקת
העצה שיש לי ברוב הדברים. וגם עתה רבוי הספיקות וחלוקות
העצה בלבבי בכמה דברים, בכמה וכמה אפניהם, ודרעתינו מבלב
על-ידי-זה מאד, עד אשר כשל כח הסכל. רבונו של עולם, רבונו
של עולם, יהוז אלהים אמת, גדול העצה ורב העיליה. אתה יודע
את כל זה, רחם על כל ישראל ועלינו ושלח לנו האורה נפלאה
מעולם התקון שנמשך עלי-ידי משיח צדקנו, אכן שיתתקן
התקון בתקון נפלא ואמת, וויפשטו כל האיבעות ויתבררו על
כzon כל הספיקות וכל הספק ספיקות שבעולם, ונזכה תמיד לעצה
שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם:

ותרחם עליינו ותלמינו דרך האמת איך לאונן ולקונן על חרבן

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת תְּשִׁמֶת קָמֶב

בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּכָל־עַת. וּבְפִרְטָת בְּכָל לִילָה וְלִילָה בְּחִזּוֹת מִמְשָׁבֵךְ וּבְצִימִים שֶׁל בֵּין הַמִּצְאִים וּבְפִרְטָת בְּתִשְׁעָה בָּאָב לֹאמֶר אֲיכָה וְקִינּוֹת בְּלֵב נְשָׁבֵר וְנְדָבָה בְּאַמְתָה לְאַמְתָה. וּנְשָׁפֵךְ לְבָנָנוּ כְּמִים נָזְחָכָ פָּנֵי יְהֻנָה. נָמָנו בְּעֶפֶר פִּינוּ אָוְלִי יְשַׁתְּקֹה. נְבָטָשׁ רָאשֵׁינוּ בְּכָכּוֹתָלִי בֵּיתֵינוּ עַל עַצְם רְבּוֹי עַרְותֵינוּ בְּכָל וּבְפִרְטָת, אֲשֶׁר זֶה כִּמְהָ שְׁנִים, אֲשֶׁר חַרְבָּה עִירֵינוּ וְשָׁמָם בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ וּגְטָל בְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ, וּבְכָל יוֹם צָרָתוֹ מְרַבָּה מִחְבָּרוֹ, וּבְפִרְטָת עַתָּה אֲשֶׁר יָצָאו גְּעוּרוֹת קְשׁוֹת וּמְשִׁנּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אִי־אָפְשָׁר לְסַובָּלִם, וְחַיָּינוּ תְּלוּוּיִם מִגְּדָּר מִפְּחָד לְבָנָנוּ מִשָּׁאָר הַגְּעוֹרוֹת קְשׁוֹת הַגְּשִׁמְעִין שְׁרוֹצִים לְגֹזֶר חַס וּשְׁלוּם, רְחַמְנָא לִיצְלָן. אוֹי מָה הִיא לָנוּ. מְלָא רְחַמִּים, עָזָרֵינוּ שְׁנַרְגִּישׁ אֲרוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֲרוֹת נְפָשָׁנוּ בְּלַבְנֵנוּ הַיְטָבָר, עַד שְׁנַזְבָּחַ לְשִׁבְרָה לְבָנָנוּ לְפִנֵּיךְ בְּאַמְתָה וּלְשָׁפֵךְ לְבָנָנוּ כְּמִים נָזְחָכָ פָּנָינוּ יְהֻנָה צְבָאות בְּאַמְתָה עַל גָּדֵל פְּשָׁעָנוּ וּרְבּוֹי עַזּוֹתֵינוּ וּעַצְם קְשִׁיותֵינוּ עַרְפָּנוּ, אֲשֶׁר הָאֲרִיכָוּ אֶת גָּלוֹתֵינוּ וּגְרָמוּ לָנוּ אֶת בֶּל אֶצְרוֹתֵינוּ. נְשָׁא לְבָבֵנוּ אֶל כְּפִים אֶל אֶל בְּשִׁמְים. נְתָפָס אֶמְוֹנָת אֶבְוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים לְצַעַק וּלְזַעַק צַעַק גְּדוֹלָה וּמִרְהָה. נְשׁׁוֹטָט בְּשִׁזְקִים וּבְרְחוֹבּוֹת וְגַתְפָּל וּגְעַתִּיר וּגְזַעַק וְגַתְחָנָן אֶל יְהֻנָה אֶל עַלְיוֹן, עַד יִשְׁקִיףָ וַיַּרְא יְהֻנָה מִשְׁמִים. עַד שְׁתַעֲזֵר רְחַמִּיךְ עַלְיוֹנוּ וְתַנְחַמֵּנוּ מִתְּהָרָה וְתַגְלִינוּ וְתַפְדִּינוּ מִכְלָה הַיּוֹסְרוּם וּמִכְלָה הַצְּרוֹת בְּכָל וּבְפִרְטָת. וְתַאיֵּר עַלְיוֹנוּ גַם עַתָּה הָאָרֶה נְפָלָה מִמְשִׁיחָ צָדָקָנוּ, בְּאָפָן שִׁמְתָּחִיק גַם עַתָּה בְּלַהֲדִיגִים מִעַלְיוֹנוּ בְּכָל וּבְפִרְטָת, וַיַּבְטֵל בְּלַהֲדִיר וְמִכְלָה הַגְּנוּרוֹת שְׁאַיִּם טּוֹבּוֹת מִעַלְיוֹנוּ וּמִעַל בֶּל יִשְׂרָאֵל, וַיַּאֲיר עַלְיוֹנוּ אָוֹר הָאַמְתָה בְּכָל־עַת, וַיַּתְקֹן אָוֹתָנוּ תְּמִיד בְּתַקּוֹנִים חֶרְשִׁים וּגְפָלָאים,

וירדיע ויברע לנו כל הספקות וכל האיבעות וכל חילוקת העצה. ונזוכה תמיד לעזה שלמה באמת לאמת, אף שזוכה לשוב אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסוק בתורה ותפלה ובמצות ובמעשים טובים כל ימי חיינו. ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מני חטאים ועונות ופשעים שבעולים, ולא נسور מרצונך ימין ושמאלי, ויבקרו רחמים על בנייך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה ונגאלנו נאלה שלמה, גאלת עולם, ואנו יתacen לנו את בחינת התקון בתכליות התקון בתכליות השלמות, ויהיה נמשך אותן נון מהקנות לתקון יהיה נעשה מתקון התקון. ויתבטלו כל הקנות מן העולם ויתהפכו הקנות לתקון. מלא רחמים בעל הישועות, בעל הנחות, נחמנו נא מכל אורותינו ועורנו בכל עניינו וחפצינו, ופרום עליינו סכת שלומך ותקנו בעזה טובה מלפניך והחשענו מהרה למען שמה. ובנו לאמת לאמת. האילני אותו ואת כל ישראל מספקות וחלוקת העזה המוגעים ומבלבלים מעבודתך הרבה. ובנו לעזה שלמה אמתית בכל-עת, אף שזוכה לשוב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= קמנ =

יחיד הפשגיה ומגהי הרים בכсад וברחמים גודלים, וכל אשר אתה עשה עמו בכל ובפרט, הכל לזכחה, ואפלו כל הצליות והאריות וכל הקרפתאות העזירות עליינו בצלילות ישראל ובפרטיות על כל אחד ואחד, הכל לזכחה גודלה, כי בונתך הקדושה לזכחה תמיד. אבל בעונותינו הרבה, מעצם חשבת הנחלות, אשר אנו שרים בין העכום, נתערבב ונתבלבל

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָמָנוּ תְּשַׁנָּא

העתנו, עד אשר אין לנו דעת להבין ולידע שבל מה שעובר עליינו, הכל בא בהשגחה פרטית מאתך לטובתנו, ועל-ידי זה אנו מרגישין מאד באב ומכאב עצם רבי צורתינו ונולותנו, ומה געשה, מרא דעלמא בלא, כי אחד קלו בחברון, כי הגלות גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות, כי עקר הגלות ועקר הארץ והאזור שמרגישיין מרירות הגלות, הכל הוא מוחמת הסתלקות הדעת, מה שאין אנו מבינים ויודען שהכל בהשגתך לבד לטובותינו הנצחות, ובכלא הרשות ולהתמס חטאות ולהביא צדק עולם, כי אם היינו שלמים בדעתנו לדעת תמיד בדעת שלם שהכל בהשגתך מאתך, לא היינו מרגישים כלל צער הגלות, ואו היינו שבים אליך והיינו ממחרים לצאת לחרות מהgalות, אבל מוחמת חשבח הgalות בלבד מפני ישראל עמה, שנדרמה להם כאלו יש טבע חם ושלום, ותולין בטבע, ומוחמת זה מרגישין מרירות הgalות, ועל-ידי זה מתארך הgalות כל כך. ועתה מה געשה, אבינו שבשים, כי ארך עליינו הgalות ומשם עליינו השעבוד מאד מאה. يوم יום נאמר מה יהיה בסופנו, ועוד מתי ועוד מתי קין הפלאות. מתי תמלך בציון. מתי תשוב הפלוכה לבית דוד. מתי תשיב ישראל אליך. מתי תשוב לארצנו ולבית מקדשנו. עד אנחנו בכיה בציון ומקיף בירושלים. מתי תרחש על כל הארץ נפשנו ומרירותנו, ובפרט עתה בעת צורה הקשה והקרה הזאת אשר נגירה עליינו, להיות יהדי יעה למלחה או כי יקום בזה.

מי יכול לספר צורה קפלה הזאת, כי רעם ומר, כי גגע עד הנפש:

רְבָונֵנוּ שֶׁל עָזָם, רְבָונֵנוּ שֶׁל עָזָם, עֹזֶרֶת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מְעוֹלָם

מְגַן ומוֹשִׁיעַ לָהּם ולבניהם אֶתֶריהם בְּכָל דָור וְדָור. תְשׁוּעָתָם
 הִיִּת לְנֶצֶח וְתִקְוָתָם בְּכָל דָור וְדָור. חֹם וְחַמֵּל וְרָחָם עֲלֵינוּ גַם
 עַתָּה בְּעֵת צָרָה הַגְדוֹלָה הַזֹּאת, וְתִשְׁבַּר וְתִכְבְּטֵל אֶת כֵּל הַגְּזָרָה
 הַקְּשָׁה הַזֹּאת שְׁנִינָה עָלֵינוּ, וְכָל הַגְּזָרָה קְשׁוֹת שְׁרוֹצִים לְגַזֵּר חָסָם
 וְשְׁלוּם, כִּי מַי יָכַל לְסִבְלָה צְרוֹת בְּאֵלָה רְחָמָנוּ לִיצְלָן, כִּי בְּלָם
 נֹגָעים בְּדָת תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל הַקְדוֹשָׁה. אֹוי, מַה גַּעַשְׁת, לְהִיכְן גַּבְרָת,
 לְהִיכְן גַּנּוּס לְעֹזָרָה, אֹוי, אֹוי וְאֹבֶן, מַי יְתַן רָאשָׁנוּ מִם וְעַגְנִינוּ
 מִקּוֹר דָּמָה וְנֶבֶחָה יוֹם וְלִילָה עַל מְרוּיוֹת צָרוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר הַגִּעְנָנוּ
 בַּאֲחֶרֶת הַיָּמִים הָאֱלָה, אֲשֶׁר טֻוב מִתְּחִיּוֹת. בְּפֶקַר נָאָמָר מַי
 יְתַן עָרֵב, וּבְעָרֵב נָאָמָר מַי יְתַן בְּקַר מִפְּחַד לְבָבֵנוּ. אֹוי וְאֹבֶן,
 אֹוי מַה הָיָה לְנוּ. מַה נָּאָמָר מִה נְדַבֵּר וּמַה גַּזְטָק הָאֱלָהִים מֵאָ
 אַת עָזְנֵינוּ. צָדִיק אַתָּה יְהֹוָה וְיִשְׁרָאֵל מִשְׁפְּטֵיךְ אֲכֵל אֵיתָ רְחָמָנוֹתֶךָ
 וְחַסְדֵּיךְ הַגְּדוֹלִים, וְאֵיתָ זְכוֹת וּבָמְאָכָלֶתֶן וּרְבָوتֵינוּ קְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמֶּה. לְמִדְנוֹ וְחוֹרְנוֹ, אֲיךָ לְהַטְשִׁיךְ הַדָּעַת עָלֵינוּ גַם
 עַתָּה לִידְעָה וְלְהִאמְנָה שְׁחַבֵּל בְּהַשְׁגַּחַת לְטוֹבָה, מַאֲחָר שְׁלַפְיכֶת שְׁבָלֵנוּ
 נָאָה שְׁרוֹצִים לְתַעֲבֵר בְּלֹכֶד גַּפְשׁוֹת עַל דָת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא חַיָּנוּ וְכָל תְּקֻעָתָנוּ
 וּמְבָטָחָנוּ בְּכָל הָאָרוֹת וּהַיסּוּרִים שְׁעוֹבָרִים עָלֵינוּ רְחָמָנוּ לִיצְלָן מַעַתָּה:

מְלָא רְחָמִים, הַבִּיטָה בְעַנְנוּ, כִּי רְבוֹ מִכְאֹבֶן וְצְרוֹת לְבָבֵינוּ.
 הַבִּיטָה וְרָאה לְמַי עַזְלָלָת בָּה. הַבִּיטָה וְרָאה כִּי אֵין בָּנו כָּמָה וְדָעַת
 אֲפָלוּ לְסִדר תְּפִלּוֹתֵינוּ לְפָנֵיךְ קָרָא, כִּי דָלִים וּרְקִים אֲנֵחָנוּ, דָלִים
 מִדָּעַת וּמִמְעָשִׁים טוֹבִים וּמְלָאִים חַטָּא וְעַזָּן. אֲכֵל אָפִילְעַלְפִּיבָּן אַנוּ
 מְרוֹצִים לְמוֹת וְלַהֲרֹג עַל קָדוֹש שְׁמֵךְ בְּכָל יוֹם וּלֹא לְכַבְּטֵל אֶחָד מִיּוֹשָׁרָאֵל מִדָּת תּוֹרָתָנוּ
 הַקְדוֹשָׁה, אֹוי לְעַינָנוּ שִׁירָאו שְׁמַנְחָין לְאֶחָד מִיּוֹשָׁרָאֵל בְּעַל בְּרָחוֹ פָאות רָאשׁוֹ וּקְנוּ

ומברחה אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת, אווי לפה שיעטך לאכול מאכלות אסורות, אווי לרגלי ישראלי הקדושים שיצטרכו לילך בשחת ויום טוב קדש חוץ לתחום, אווי לידי ישראלי הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשחת לעצמת כלוי זענום חם ושלום, ושאריך מלאות ושאריך עברות שיחיו מברחים לעשות חם ושלום,ומי יודע אם יוכל לעמוד בנסינו להשאר בהאמונה הקדושה שהיא אמונה ישראלי ולקיים על-כל-בניהם מה שיוכלו לךם, אווי מי יוכל לעמוד בזה, אווי עלי נפשותינו, אווי על ימינו ונשותינו אלה, אווי לנו כי שקדנו, אווי, אווי, בטוח רישא בכוטלי דביתה,
ושק ואפר יצע לרביב, נתן באפר פינו אולין יש תקווה אולי יש תקווה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולם, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולם, מֵלָא רְחִמִּים זָכָר רְחִמִּיךְ יְדוֹה
וְחִסְדִּיךְ בַּיְמּוֹלָם הַמְּפָה. זָכָר אֶת בֶּל הַהְבִּטְחוֹת שַׁהֲבִטְחָתָנוּ
מִימּוֹת אָבָרָהָם אָבִינוּ עד הַנֵּהָה. זָכָר אֶת בֶּל הַזָּדִיקִים שְׂהִיוּ בְּכָל
הַדָּרוֹת מְאוֹ וְעַד עַתָּה. זָכָר אֶת בֶּל הַקָּדוֹשִׁים שְׁנַחֲרָנוּ עַל כָּדַשָּׁת
שְׁמֶךְ בִּיסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים. זָכָר וַרְאָה אֶת בֶּל הַדְּמָעוֹת שְׁנַשְּׁפָכוּ
עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל מְאוֹ וְעַד עַתָּה. זָכָר אֶת בְּנֵיכְךָ הַשְׁרוּיִם בְּגָלוֹת
בֵּין הַעֲכֹבּוֹם, וְהַמִּשְׁדָּךְ עַלְינָנוּ הַשְׁנַחֲתָה הַשְׁלָמָה וְהַזָּאָא אָוֹתָנוּ מִדָּרֶךְ
הַטּוּב לְגֻמּוֹרִי. וְגַנְבֵּה בְּלָנוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִידָּע וְלִהְבִּין וְלִהְאמִין
בְּאָמוֹנָה שְׁלָמָה שְׁחַפֵּל בְּהַשְׁנַחֲתָה לְבָה. וְתִמְלָא עַלְינָנוּ רְחִמִּים,
וְרוֹצִיאנוּ וְתִפְהַנְּנוּ וְתִגְאַלְנוּ מִכֶּל הַצְּרוֹת וּמִכֶּל הַגְּלִיות, וְתִמְשִׁיךְ
הַהְשִׁנָּחָתָה מְסֻפֶּךָ הַעוֹלָם וּמִקְּזֵן הַאַחֲרֹן. וְעַל-יְדֵי-רוּחָה תַּעֲשֵׂה סָוף
וְקִיז וְגַנְמָר וּבְלִיּוֹן מִכֶּל הַעֲכֹבּוֹם הַרְשָׁעִים הַמְצִירִים לְנוּ, וְתִשְׁבַּר
וְתִבְטַל בְּל הַגִּזְוֹת קָשֹׁות מַעֲלֵינוּ, הַן אָוֹתָן שַׁבָּר גִּזְוֹרָה, הַן אָוֹתָן
שְׁרוֹצִים לְגֹזֶר, (כְּפָרֶת עֹצֶם הַצָּרָה הָזָה שַׁבָּר גִּזְוֹרָה לִקְחָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַנְשֵׁי

חִיל לְמִלְחָמָת חָם וּשְׁלָום):

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

רחם רחם על עמך יישראאל ובטל אותם מעליינו מהרה, כי אתה רב להושיע ואין מעצור ליהוה להושיע אפלו אחר גור דין למעלה ולמטה. ובשם שיחמלת עליינו והושעת אתנו בימי קරבי ואסתר והפקת מינון לשמה ומאבל ליום טוב, בן תהמל עליינו גם בעת המרה הזאת, ותבטל הארץ והגערה הזאת מעליינו. וכל הארץ והגערות שרוצים לנור חס ושלום, כלם תעקרם ותשברם ותבטלם בביטול גמור, ותהפק הצל לטוּבָה ותטה לב הפלכות שרי ווועציז לב הקיסר ירום הודו והשרים והיוועציזים עליינו לטוּבָה, ותגוז עליינו גערות טובות בנשימות וברוחניות:

רבונו של עולם, מלך מנהיג מושל ומושגית, ראה את עמך יישראאל מורידים מאד. אתה לבד יודע מעמד ומצב של יישראאל בעת הזאת הבט משימים וראה כי הינו לעג זקלם בגויים, כי נוצזו לב יתחו עלייך ברית יברותינו. כי כל פגימות כונתם בכל גורתייהם הרעות רחמנא ליטלן, הצל כדי להרחק יישראאל חס ושלום מדת תורהנו הקדושה, כאשר אתה יודע צפונם לבם. אתה לבד יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות. אליהם אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמינו ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימיו סוד ויתיעצז על צפוניה. אמרו לכון נגচידם מגוי ולא יזכור שם יישראאל עוד. מלא רחמים, גדול העצה ורב העיליות, סכל נא עצת שונאינו ולא תעשינה בידיהם תשיה, במושבות, מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה בידיהם תשיה. וכתייב, יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמיים. מלא פניהם קלון ויבקשו שמק יהוה. וכל הקמים עליינו לרעה

לְקוֹמִי תְּפִלּוֹת קָמֵד תְּשִׁנָּה

מהירה הפה עצם וקלקל מחששתם. ותן לבני חכמה בינה
ברעת, שנופה להאמין תמיד בהשגה הפרטית, שהכל מתרגן
בהשגהה הפרטית בלבד. ונופה להתפלל ולהתחנן לפניה תמיד,
ונשתתף עצמוני בצרות ישראל ונתקפל ונעтир הרבה תמיד
בכל יום על צרות ישראל בלב נשבר ונרכבה. ונשפך לבני כמיים
נוכח פניה יהוה, עד אשר נוריד דמעות הרבה לפניה באמת.
בבכי ובתחנונים אבוא לפניה. ונופח להמשיך על ידי תדמעות
השגהה עליינו, ועל ידך תرحم علينا מן השמים ותשגיח
עלינו ברחמים ותבטל מעליינו כל האזות וכל הנגורות, הן אותן
שבבר גנו רעו עליינו, והן אותן שחפצים לנזר חם ושלום, לא תהא
קיאת בישראל. רחם علينا למען שמה, כי אין לנו על מי להשען
כפי אם עליך אבינו שבשמיים. אתה הטוב בעיניך עשה עמונו
ואנחנו לא גדר מה געשה כי עליך עיניינו. ותן לבני שגשוג בלבנו
אליך באמת חייש כל מהירה. לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכוון
חדש בקרבי. ותמהר ותהייש לנו אלה שלמה ותביא לנו
את מרים אזכנו מהירה בימינו, אמן סלה:

= קמד =

אלhim בשמה הוועני ובגבורתו תידני. למען שםך יהוה
תתני בצדקה תוכזיה מצירה נפשי. לא לנו יהוה לא לנו כי
לשמה לנו לבדוק על חסדק ועל אמתך. ואתה אלhim ארצי עשה
אתך למען שםך כי טוב חסדק הצלני. רבונו של עולם, רבונו של
עולם, רבונו דעלמא כלל, אלהי כל הצדיקים, אלהי כל ישראל,
למדנו והוריינו מה געשה עתה, איך נצעק עתה, איך נתפלל

ונתחנן עתה, אחרי אשר בבר יוצאה הנורה ליקחبني וישראל לחיל לפלהטה,
ובבר נתקקה הנורה רעה ונתקפסו בפה נפשות ישראל ונמסרו לידיים בתוא מCKER,
ובבר גלווח פאר ראש ווקנם ומגעיהם אותם בכמה מני ענויים בגוף ונפש, וכמה
דקות ורדים נשפק מהם וטרכוביהם ומשאר בני ישראל על זה, אויל ענינים שכז
רואות, אויל אונינים שכז שומעות. אויל לנו על שברנו נחלה מוכתינה. אויל
מי יעמוד בעדרנו, אויל לי וי לי, כי לבינו קשה באבן, אשר אני יכול
עדין להתראות לאכילה ושתיה ושררי תאות. אויל מה אומר מה
אדרבר מה אצתדק, שגמ בעת צרה ומוציאה בזאת ופחדים באלה
רחמנא ליצלן, עדין אני זוכה לשוב אליך בראווי ועדין גדר מה
לי באלו אני בידך חס ושלום. אויל, אויל ואבוי, אויל לי על
צרות נפשי, אויל לי על צרות ישראל, אויל לי וי לי, קשאני מרגיש
מעט בלבבי מרירות הצרה. אויל ומר לי בשאיini מרגיש בלבבי כלל
צרות ישראל, כי אני רואה רחוקי מטה כליך וקשיות לבבי
ובבלבול דעתך, עד שראי מרגיש בלב צרות ישראל מרות וקשות
ונדרות באלה. צרות בכלל ובפרט על כל אחד ואחד מיישראל
בגוף ונפש וממון, אשר היה ראוי שיחיו נמאסים כל התאות וכל
עסקי עולם הזה לנMRI, אם חיינו מרגישים הצרות בלבד היבט.
אויל, היכן אני בעולם, אויל, אויל לנו מה שהגיע לנו בימינו,
אויל, אויל, איך לזכחין קול ודברור כזה לשאנן ולצעק ולהתחנן
על צרות באלה, אויל, אויל מה נאמר ומה גדרבר ומה גצתדק:

רבונו של עולם, רחמן מלא רחמים, רחם על הור העני הזה,
התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר. ראה עניינו ועמלנו, כי אין
לנו על מי להשען, כי אם عليك אבינו شبשים, ועל כה זכות

אבותינו ורבותינו הקדושים אשר בארץ הארץ, עשה למעןם ולמען הרוגים על שם קדשו, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכותיהם רבי עקיבא וחברי, שנחרנו על קדשת שמה ביפורים קשים ומרים ונינויים גדוילים מאד ויזאה נשמתם בקנאה ובטהרה על קדוש שמה. כבר את כל ההרוגים הקדושים שנחרנו על קדשת שמה בעינויים קשים ומרים מיום חרבון עד הנה. כבר את המסירת נפש בכל יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים, אשר מסרו נפשם באמת בכל עת ובכל يوم על קדוש שמה. ובפרט המסירת נפש באמת של גוזלי הדור בחירות הצדיקים, אשר מסרו שמן שהוא נפשם על קדוש שמה, ובטלו בבודם ומסרו שמן ופרוסם וקבלו על עצםם כל הבוננות שבעולם ובושות וחרפות ושביפות דמים הרבה, והכל למען שמה ולמען ישראל עמה, כדי לכפר על בני ישראל ולהצילם מכל הנזונות ומכל הצרות. רboneyo של עולם, ידעת כי אין כי כה וודעת לסדר תפלה פראי לפניה על צרות ישראל גדוילות וקשות באלה, ובפרט בעניין הנורא הזה של מסירת שמן ופרוסם של הצדיק-אמת שהוא מסירת נפש ממש אשר הם דברים גנוזים וצפוניים ונסתורים מאד. אבל אתה יודע, מה געשה עתה עפני בדורות אלה, הן בכלל ישראל, הן בפרטיות מה שנעשה עם כל אחד ואחד מיישראל בכלל יום ויום. אתה יודעת את כל מעשי הצדיק-אמת העוסקים עתה בתקונינו, את כל הגדולות והנוראות אשר הם עושים בשביבינו להמתיק כל הדינים וכל הנזונות מעליינו ולהצילנו מכה כל אויבינו להוציאנו מכל ארוןינו. חמל נא, חום נא, ורham והושעה נא לנו עתה

בכלחם וויכוחם בעת צרה הגדולה והקשה הזאת. למדנו איך לסדר תפלות ותחנות ובקשות וצערות ושעות וזעקות לפניה על גורה הרעה הזאת לבטלה מאננו, ולבטל כל שאר הגרות שרווצים לנזר חס ושלום, או יטה היה לנו בדור העני הזה. או, או, מה נעשה, להיכן נברח, ניוואלד רבונו של עולם, וואם טהרת מען גיוואלד גיוואלד, אווי אווי ביטער, מען וויסט גאר נישט וואם צו רעדן, דאס הארין אווי זיער פאראשטיינערט:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, למן שמה עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים וירקים. חוסה על בבוד שמה. הבט מושמים וראה כי הינו לעג וקלם בגוים, כי העכום מטלוזצים מאננו בכל יום ואומרים בכל-עת איה אלהיכם. ברצח בעצמותי חרטוני צוררי באמרם אליו כל היום איה אלהיך. יהוה מלא רחמים, רחם علينا וקבל תחנונינו, עננו יהוה עננו כי באורה גדרולה אנחנו, צרה גדרולה אשר במויה לא נהניתה ובמויה לא תסיפ, רחם علينا למן שמה כי אין לנו כח לרוץך רק בשמה באנו אליך, אתהנו על שמה יהוה עשה למן שמה, הוישענו אלהי ישענו וקבענו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלהך. עורנו אלהי ישענו על דבר בבוד שמה והצילנו וכבר על חטאינו למן שמה. חננו ועננו ושם תעפלהנו, כי אתה שומע תפלה בלא פה עמך ישראל ברחים. ברוך אתה שומע תפלה:

= כמה =
לסבאות

אחד שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בית יהוה כל ימי

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קָמָה תְּשַׁנֶּת

חִי לְחוֹזֶת בָּנָעַם יְהֹוָה וְלִבְקָר בַּהֲיכָלוֹ. כִּי יַצְפִּנִי בְּסֻכָּה בַּיּוֹם רְעוֹה
יִסְתִּירֵנִי בְּסֻתָּר אֲהָלוֹ בְּצֹור יְרוּמָמָנִי. רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, רְחָם עַלְיָה
בְּרְחַמְיָה הַעֲצֻומִים וּבְחַסְדִּיךְ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, וַזְבִּנִי לְקִים מִצּוֹת
סְכָה בְּזַמְּנָה בְּרָאוֹי בְּכָל פָּרֶטִיךְ וְדַקְדוֹקִיךְ וּכְנוֹתִיךְ וְתְרִינִיךְ מִצּוֹת
הַתְּלֻוִים בָּה וּבְלָב טֹוב וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה. וְאַזְבָּחָ שִׁיחָיו נַמְשָׁכִין
אַלְיָהִים הַמְּחִין הַקְּדוֹשִׁים וּתְחַסְּדִים הַגְּדוֹלִים וְהַגְּפָלָאִים הַגְּמַשְׁכִין עַל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי חָג הַפְּכּוֹת הַקְּדוֹשׁ עַל־יִדְךְ מִצּוֹת סְכָה הַקְּדוֹשָׁה
וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, שָׁאוֹ אֲפָאָה מִסְכָּבָת עַל בְּנֵיהֶךָ, וְאַתָּה פּוֹרֵס סְכָת
רְחַמִּים וּתְהִים וּשְׁלֹום עַלְינוּ. מְלָא רְחַמִּים, מְלָא רְחַמִּים, רְחָם עַלְיָה
לְמַעַן שָׁמָה. אַתָּה יָדַעַת אֶת לְבָבֵי, כַּמָּה אַנְיָה רָחֹוק מְאֹד מִפְּצֹות
סְכָה. וּכְמָה תְּחִנְנִים וּבְקָשׁוֹת וּבְקָפָרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אַנְיָה אַרְיךָ
לְהַתְּפִלָּל וְלְהַתְּהַנֵּן לִפְנֵיךְ, שְׁתַׁוְבָּנִי לְמַחִין קְדָשִׁים בְּאַלְהָה לְחַסְדִים
כְּאַלְהָה, בָּאָפָן שְׁאַזְבָּחָ לְדֹעַת אַמְתִּי, לְדֹעַת שֶׁל אָדָם, בָּאָפָן שְׁאַזְבָּחָ
מְהֻרָה לְצֹאת מִבְּהָמָה לְאָדָם, שְׁאָחָוס עַל עַצְמֵי מִעְתָּה וְלֹא אָעַשָּׂה
עוֹד מַעֲשָׂה בְּהָמָה, רָק אַזְבָּחָ מְהֻרָה לְדֹעַת אַמְתִּי שְׁהָוָא גְּדָר
הָאָדָם. וְאַזְבָּחָ לַיְנָק מַהְשָׁפָעָ שֶׁל אָדָם, וְלֹא אַיְנָק עוֹד מַשָּׁפָעָ שֶׁל
בְּהָמָה, וְאַצְאָ וְאַעֲלָה מְהֻרָה מְגַדְּרִי בְּהָמָה לְגַדְּרִי אָדָם:

רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, טֹוב וּמְטִיב לְכָל וּרְחַמְיוֹ עַל
כָּל מַעֲשָׂיו. חָס וּחַמֵּל וּרְחָם עַל הַבְּהָמוֹת וְהַחַיות, וַזְבִּנִי אֹתוֹת וְאֶת
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁלָא נִפְגַּם בְּמִצּוֹת סְכָה כָּלָל, בָּאָפָן שִׁיחָה
יִגְּיקְתָּנוּ תְּמִיד מַשָּׁפָעָ שֶׁל אָדָם שֶׁגְמַשֵּׁךְ מִבְּחִינָת סְכָה, וְלֹא נִצְטַרֵךְ
לַיְנָק חַס וּשְׁלֹום, מַהְשָׁפָעָ שֶׁל הַבְּהָמוֹת וְלֹא נֹצֵיא לְעַצְמָנוּ הַשָּׁפָע
שְׁלָחָם חַס וּשְׁלֹום, לְמַעַן לֹא גַּרְגָּרָם חַס וּשְׁלֹום, מִיתּוֹת בְּהָמוֹת

וחיות بلا ומין. ויקים מקרים שבחוב, אדם ובמה תושיע יהוה. ונאמר, ברוך פרוי בטנו ופרי ארמתך ופרי בהמתך שנר אלפיק עשתרות צאנך. ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים, שתשפי עליינו העת שלם ואמתי על-ידי מצות סכה הקרויה, באפן שנבה אנהנו וכל עמך בית ישראל ישראל הצעירים לבנות בית שלא יוזק לנו הבניון כלל, ולא נגעה לנו שם סכה בנוף ונפש וממן על-ידי בנין ביתינו, רק אדרבא נוכה כל אחד ואחד לבנות בית בקרשה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה וברעת דקראה. ויקים מקרים שבחוב, בחכמה יבנה בית וב התבונה יתכוון. וברעת תדרים ימלאו כל הון זכר ונעים. ונבנה ביתנו לשם יהוה לעסק בו בתורה ותפלה, ולהבנים כו אורחים הנוגנים, עד שיחיה ביתינו בית תורה ותפלה, בית ועד לחקמים, ונקרה שם בשם יהוה אל עולם:

לשמחת תורה

ובכן תנו על-ידי מצות סכה הקרויה לשמה בשמחה גדולה בשמחה תורה, לסיס התורה ולהתחלת בשמחה ותודה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עו' ואורה. ותהייה בעורנו בכל שנה ושנה לקיים מצות סכה בשלמות גדול כל-כך, עד אשר נוכה לקבל את התורה ממש מחרש בכל שנה ושנה. כי מסכה יוצאת התורה עד אשר על-ידי בנטנו לפה נוכה שיחיה נעשה מאطن בעצמינו תורה, שכל אחד מיישראל יהיה געשה ממנה תורה, אוריתא ויישראל וקודש בריך הוא כל-כך.

וימשך עליינו על-ידי מצות סכה הקדושה, קדרשת חג השבעות,
קדשת חדש סיון, קדרשת קבלת התורה:

רבונו של עולם, ארכינו מרבים מאד בלי שעור ודעתיו קזירה
לכאר ולפרש חלק אלף ורבעה מהם. רחם עליינו למן שמה,
ומלא משאלו לנו לטובה ברוחמים. זוכנו לך ממצוות סכה
בונעה בשלמות, באפנ שזוכה לקבל מה שבקשו מלפניו שלא
נגרים חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא ומגע, רק נחיה גוזנים
ויזוקים תמיד משפט של אדם שנשך מבחינת סכה. ותפרנס
עלינו סכת שלום תמי, ובצל בונפייך תשתירנו. זוכה כל
אחד ואחד המקרא לעסק בבניין, שלא יוק לו הבניין בלבד, רק
תשמרנו והגען עליינו בכח קדרשת סכה שעמך ישראל מקימים,
שזוכה לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמה לבה. ויתיה
ביתנו בית שמנדלין בו תורה ותפללה, שזוכה לדבר ביבתו
הרבה דברי תורה ותפללה כפי מה שקבענו מרבותינו הקדושים.
ונזוכה להמשיך בתוך ביתנו שפע טוב וברכה וرحמים ותים
ובכל טוב אמיתי לנצח בנשימות וברוחניות בזה ובבא. וברוחםיך
הרבים, תשפיע לנו כל הוצאות והצטרכות שציריכים לבניין
ביתנו בשפע גדוול ולא נגעה לנו שום עניות, ולא שום חסר על-
ידי הבניין ביתנו. ולא יטריד אותנו הבניין חס ושלום, ולא יבלבל
אותנו כלל מעבודתך באמת, ותומין לנו לכל אחד ואחד, עצים
המסוגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהבניין כפי הספר הרראי להם
משחת ימי בראשית. ותשפיב כל הסבות לטובה, באפנ שיחיה
הבניין רק לטובה בכל האופנים לנו ולבנינו וכל יוצאי חילצינו:

מְלָא רחמים, אתה לבד יודע, כל מה שגנעה בענין הבניינים,
ובמה סכנות יש בהם, אבל אתה יודע, במה וכמה מקרים
לבנות ביהם, כי אין אפשר לשבת בחוץ, ובפרט איש ישראל
שאריך בית לעבודתו לקבל בו שבת ויום טוב ולהבנים אורחים,
ולנדל בו בניו לתלמיד תורה, ומה עיטה בשרים ודם קורץ מהמר
גבער מדעת, ובפרט כמו היום, לכון רצונך באמת בענין זה
ובכל הענינים. רחם علينا למען שםך, זוכנו להתנהג תמיד
ברצונך באמת. יהוה יגמר בעדר יהוה חסוך לעולם מעשי ידק
אל תרף. ויקים בנו מקרא שכחוב, יהוה ישמר מכל רע ישמור
את נפשך. יהוה ישמר צאתך וボאך מעטה ועד עולם. ותמהר
ותחיש לנו ותבנה בית מקדשו ותפארתנו. ויקים בנו מקרא
שכחוב, והבאותם אל הר קדרשי ושמחותם בבית תפלי
עלותיהם ובמחיהם לרצון על מזבחיו כי בית תפלה יקרה
לכל העמים. יהיו לרצון אמרינו פי והגיוון לבי לפניה יהוה צורי
ונואלי:

= קמו =

הביבטה ענני יהוה אליה היאה עני פן אישן המות. לא אמות
בי אהיה ואספר מעשייה. יסיד יסני זה ולמות לא נתני. רבונו
של עולם, בעל הרים, בעל הרים והמנינה, מתה מתים
ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתריר אסורים ומקרים
אמונתו לישני עפר. רחם עלי למען שםך, ותן לי עצה שלמה
שאבסה לךימה, אפילו שאתחיל על כל פנים מעטה להבין את
עצמי על הדרך הרחוק שאני ארייך לילך בו בלי ספק, שהוא דרך

כָּל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נְמֻלֵּט מִמְּנוּ, וַחֲדָרֶךָ רְחוֹק וּמְסֻבָּן מֵאָד, וַעֲדֵין לֹא הַתְּחִלָּתִי לְהִכְנִין אֶת עַצְמֵי בָּלְל. אָזְרָחָ רְחִיקָּא, וְאַפְלוֹ יְוָדָא קָלִילָא לִיתָ לֵי, אֹוי, מָה אָעַשָּׂה, לֹא דֵי שָׁאַיָּן לֵי צְדָה לְדַרְךָ רְחוֹק וּנוֹרָא וּמְאַיִם בָּזָה, אָפְרַגְמָן אַנְיִיבָּעֵל חֹזֶב גָּדוֹל בְּאֹתוֹ תְּפִרְחָה, חֻכּוֹת רְבִים וּעֲצּוּמִים מֵאָד מֵאָד, וְהַנוֹּגְשִׁים אַצְּים שֶׁם וּעוֹמְדִים מַוְיכְּנִים בְּכָל עַת לְתִבְעָה וּלְגַנְגָּשׁ אֶזְתִּי חַס וּשְׁלוֹם. וּעַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה, שֶׁמְ אַצְּפָרֶךָ לְתֹן דִּין וְחַשְׁבּוֹן עַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה עַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה, שֶׁמְ אַצְּפָרֶךָ לְתֹן דִּין וְחַשְׁבּוֹן עַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה עַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה, שֶׁמְ אַצְּפָרֶךָ לְתֹן דִּין וְחַשְׁבּוֹן עַל בְּלַהֲמַעַשָּׂה, אֹוי, מָה אָעַשָּׂה, מַיְ יַעֲמֹד בְּעַדְיוֹ, וְמַיְ יַקּוּם בְּפָנָיו, אֹוי, אֹוי, מָה אֹזֶר וּמָה אָדָבָר, וּמָה אָעַשָּׂה בְּיַיְקּוּם אֶל וּבְיַיְפְּקַד מָה אָשִׁיבָנָה:

וּבְכֵן יְהִי רְצָוֹן מַלְפִּינִיךְ יְהֹזה אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶא רְחִמִּים, שְׁתַּהְיָה בְּעֹזֶר וּתוֹשִׁיעָנוּ שְׁאַזְבָּה מַעֲתָה עַל בְּלַפְנֵים לְהַטִּיב אֶת מְעָשֵׂי, וְלִשְׁוֹבֶב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפִנֵּיךְ בְּאֶמֶת, וְלֹא אָסּוּר עוֹד מְרַצּוֹנָךְ יָמִין וּשְׁמָאל. וְתוֹכְנִי לְהַרְבּוֹת בְּמִצּוֹת בְּלַיְמִי חַיִּי בְּקָרְשָׁה וּבְתִּהְרָה גָּדוֹלָה וּבְשִׁמְמָה וְחַדּוֹה רְבָה וּעֲצּוּמָה, עַד שְׁאַזְבָּה שְׁיִיחְיָה נְעַשֵּׂין מִהְמִצּוֹת שְׁלֵי נְרוֹת קְדוּשָׁות תְּרִבָּה, וּמִכֶּל מִצְוָה וּמִצְוָה יְהֹזה נְעַשֵּׂה מִמְּנָה נִיר קְדוֹשׁ וּנוֹרָא, כְּמוֹ שְׁבָתּוֹב, בְּיַיְרָמִיזָה וּתוֹרָה אֹור. וְתַחַמֵּל עַלְיִי וְתוֹכְנִי לְהַתְּקִדְשָׁה בְּקָרְשָׁה גָּדוֹלָה וּלְעַלוֹת מַעַלָּה מַעַלָּה, וְלַהֲתִקְרֵב אַלְיָךְ בְּהַתְּקִרְבּוֹת גָּדוֹל בְּאֶמֶת לְאֶמֶת בְּרַצּוֹנָךְ הַטוֹּב, עַד שְׁאַזְבָּה בְּעַת שִׁינְגִּיעַ קָצִי וּזְמִינִי לְהַפְּטָר מִן הָעוֹלָם, לְהַשִּׁיבָּנָשִׁי וּרוֹחִי וּנְשִׁמְתִּי אַלְיָךְ בְּקָרְשָׁה וּבְתִּהְרָה גָּדוֹלָה בְּלִי שִׁום סִינְגַּן וּפָגָם, וְתוֹכְנִי בְּתִי בְּלַא אֲשֶׁר פְּנִמְתִּי וּשְׁתִּתְהִי בְּעַזּוֹנָתִי הַרְבִּים וּבְפִשְׁעֵי הַעֲצּוּמִים, וְתוֹכְנִי בְּרַחְמִיד הַרְבִּים

להתודות בכל יום ויום, ובפרט סמוך לミחתא אזכה להתרדות לפניו בפה מלא בכל מיני ודינים באמת ובלב שלם, בלבד נשבר ונרכח ובבכיה רכה ועצומה, אף שאזכה לעוזר רחמייך הרבים והאמתיים עלי, שתוחל ותסלח ותכפר לי את כל חטאיהם ועונותיהם ופשיי שחתאתני וטעוני ושפשתעתי לפניו מתחלה ועד סוף, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, ולא יהיה נשאר מהם שום רשם זכר כלל, רק כל העונות יתהפכו לזכיות. ותהיה מיתתי כפירה על כל עונותי. ותהיה יציאתי מן העולם בכיאתי לעולם בלי חטאوضם כלל. ואזכה להיות קים וחזק באמונתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ואזכה לקבל עלי על מלכות שמים שלמה קדם יציאת נשמתי לקרות או קריית שמע בפה מלא באימה וביראה גודלה באמת ובאמונה שלמה בשמה וחרוה רכה ועצומה, ולדבר הרבה דבורי אמונה הקדושה לזרם בפה מלא אני מאמין בה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ובכל האזכרים האמתיים שהיו מימות עולם עד הנה, ובתורתך הקדושה אשר נתת לנו על ידי משה עבדך בכתב ובעל פה, ולהאריך בדברורי אמת ואמונה בלב שלם, עד שתצא נשמתי מתוך דבורי אמונה הקדושה, ותעללה ותראה באור פניו, ותהיה נפשי צורורה בצרור החרים את יהוה אלהי בתוך כל נשות (הצדיקים) הקדושים של בניישראל עמה, ואזכה לוחות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רחם עלי למן שמה. מלא רחמים, יודע תעלומות, אתה יודע כל מה שעבר עלי וכל מה

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קָמוֹת תְּשִׁהָה

שְׁעַבְרַתִי וְפָנִימִתִי נִגְדֶּה עַד הַגָּהָה, אֲבָל חַסְדָּךְ גָּדוֹל עַלִּי, וְעַדְין אַתָּה
מְתִיחָה אָתָּה, וְאַתָּה מְחַזְקִינִי בְּרַחְמֵיךְ עַדְין לְחַפֵּשׁ וְלְבַקֵּשׁ פָּלָטָה,
לְפָלָט וְלְמִלְטָה נִפְשֵׁי מִפְהָאָה שָׁאַנְיָה אֲרִיךְ לְהַגְּזֵל וְלְהַמְלֵט, אַדְוֹן
יְחִיד, מֶלֶא רְחַמִּים, פֹּזָה וּמְצַיל, גֹּזֶל חֻזָּק, גֹּזֶל יִשְׂרָאֵל, רְחִם
עַלִּי וּמַהְרָה לְגַאֲלֵנוּ נְאַלְהָה שְׁלָמָה מַהְרָה לְמַעַן שְׁמָךְ, מִכֶּל הַתְּפִאוֹת
רְעוֹת וְהַרְחוֹרִים רְעוּים וּמִכֶּל הַתְּחִטָּאים וְהַפְּגָנִים שְׁחַרְגָּלְתִי בָּהֶם.
אוֹי לַיְיַי לַיְיַי, אוֹי וְאַבּוֹי, אוֹי, אוֹי, אַיִן יוֹדֵעַ בְּלֵל
מַה לְדָבָר, וְאַיְךְ לְבַקֵּשׁ עַצְחָה וְתְחַבּוֹלָה בֵּין מַצּוֹּלה וְאַיְן מַעֲמָד
בָּזָה, בְּבָלָבָול בָּזָה, בְּרָגִילּוֹת לֹא טוֹבִים בְּאַלְהָה, בְּרָפִיוֹן יְדוֹם בָּזָה,
בְּקָשִׁיות עַרְפָּה בָּזָה. אֲבָל אַפְּ-עַלְ-פִּירְכָּן אַנְיָה עַדְין חַסְדִּיךְ
חַרְבִּים וּרְחַמִּיךְ הַעֲזָזִים עַלִּי בְּלֵי שְׁעוֹר, חַסְדִּים אַמְתִּים וּגְנַחְתִּים
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּיַ חַסְדָּךְ גָּדוֹל עַלִּי וְהַצְלָתָה נִפְשֵׁי מִשְׁאָול תְּחִתָּה.
חַסְדָּךְ גָּדוֹל עַלִּי מַאֲדָן מַאֲדָן עַד אַיִן חַקָּר וְאַיִן מַסְפֵּר. אִם אָמַרְתִּי
מַטָּה רָגֵל חַסְדָּךְ יְהֹוָה יָסְעָדַנִי. בָּרְבָּ שְׁרָעָפִי בְּקָרְבִּי תְּנַחְמִיךְ
יְשַׁעַשְׁעַ נִפְשֵׁי. עַל בָּן עַדְין עַל מִשְׁמָרָתִי אָעֵד לְשַׁטְחָ אַלְיךְ בְּפִי,
עַד שְׁתַחְנָגִי וּתְרַחְםָ עַלִּי וְתוֹשִׁיעָנִי יְשַׁועָה שְׁלָמָה בָּאָמָת. וְתַשְׁלַח
בְּלַבִּי עַצּוֹת שְׁלָמוֹת אַמְתִּיות בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה, בְּאַפָּן
שְׁאַזְבָּחָה מַעֲטָה עַל בָּל פְּנִים לְתַשְׁוָבָה שְׁלָמָה בָּאָמָת לְסֹור מַרְעָ
וְלַעֲשׂוֹת חַטּוֹב בְּעֵינֵיךְ תְּמִיד, עַד שְׁאַזְבָּחָה בְּרַחְמִיךְ לְהַיּוֹת בְּכָל
יְרָאֵיךְ וְתִמְמִיךְ הַזּוּכִים לְרַב טוֹב הַצְפּוֹן וְגַנוֹּן, אֲשֶׁר אַתָּה נוֹתֵן
לְהֶם רְשׁוֹת לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּגַנְגִּיאָ דְּמַלְכָא, אֲשֶׁרִי חַלְקָם. וְאַזְבָּחָ
שִׁיחָיו נְעַשֵּׂין גָּרוֹת קְדוּשָׁות מִכֶּל הַמְצֹות שְׁאַתָּה מַזְבִּנִי לְעֲשֹׂות

בחיי, ואצל אלו הנרות הקדושות של המצוות אזהה בעת מיתה
לחותש ולבקש בגנין דמלכא, ולא אייל בכסופה קמה:

מלא רחמים, הקשתי לשלאל, אבל ממה לא יקשה ולא יפלה
כל דבר. ואני מאמין בונפלאותה העצומים ובטובותה הנוראים
ובחסידות הרבים ורוחם הגדולים שעדרון יש גם ליהקה לזכות
לכל זה בכח זכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים
והנשגבים, אשר בהם אנו נשענים תמיד ובלעדם אין לנו שום
פתחון פה לבקש אותה אפלו על דבר קטן שבקטנים, אבל בזמנים
הגדול אנו נשענים לחולות ולבקש פניך על כל הנדרות והטבות
שבכל העולמות, כי כחן זוכותם מספיק נם עלי ועל כל ישראל
לזכות אותנו לכל טוב אמיתי ונצח. עוזני למן שמח הוישענו
למן חסדה, פרשתך ידי אליך נפשי באرض עיפה לך סלה. חמל
עלי מלא רחמים, וערוני והושענו לדרג ולקפוץ על כל הבני עולם
התה, ולהתקרב אלינו אליה באמת ובתמים לעולמי עד ולנצח נצחים.
ויקים בי מקרא שבתוב, כי האלת נפשי מנות הלא רגלי מധי
להתהלך לפני אללים באור החיים. ונאמר, שובי נפשי למנוחתי
בי יהוה גמל עלייכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את
רגלי מധי. אתהך לפני יהוה בארץ החיים. תודיעני ארוח
חיים שבשבע שמחות את פניך נعمות בימינך נצח. אמן ואמן:

= קמו =

מן המצר קראתי יה ענני במרחיב יה. באר לי אקרא יהוה ואל
אלهي אשוע ישמע מהיכלו קולי ושותה לפני התבוא באני.

כָּרָאתִי מֵאֶרֶחֶת לַיְלָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּطָן שָׁאוֹל שְׁנוּתִי שְׁמֻעָתִי קְזֹלִי. קְזֹלִי אֶל יְהֹוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מַהְרָה קְדָשָׁו סָלָה. קְזֹלִי אֶל יְהֹוָה אֶקְרָא, וְאֶל יְהֹוָה אֶתְחַנֵּן. עִזּוֹנִי מֶלֶא רְחָמִים, לְבָל יוּכְלוּ לְבָלְבָל אֹתוֹתִי הַמְּחַשְׁבּוֹת וְהַרְעִיזּוֹנִים הַמְּבָלְבָלִים וּמַעֲבָדִים מִלְּהַתְּפִלָּל וְלִצְעָק וְלִסְדָּר תְּפִלָּתִי וְתְּחִנָּתִי וּבְקָשָׁתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל-עַת, וְאֶל יִטְרִידְנִי הַצָּעֵר וְהַדְּחָקּוֹת בְּגַنְוֹף וּגְנַפְשׁ וּמִמּוֹן חַם וּשְׁלוֹם מַלְקָרוֹא אֶלְيָךְ, רַק אָזֶבֶת לְקָרְאָה וְלִצְעָק אֶלְיָךְ תְּמִיד יְהֹוָה אֵיךְ שִׁיחָה. בַּי אַתָּה יָדַעַת בָּמָה וּבָמָה קָשָׁה וּבְכָד עַלְיָה בְּכָל יּוֹם וּבְכָל עַת לְפִתְחָה פִּי לְפָנֶיךָ בְּתְּפִלָּה, וּבְפִרטָה בְּעֵת שָׁאַנְיָה רֹצֶחֶת לְפִרְשָׁ שִׁיחָה לְפָנֶיךָ, עַד אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אַיִן יָכַל לְפִתְחָה פִּי לְדִבָּר דְּבָור לְפָנֶיךָ מִרְבָּה הַדְּחָקּוֹת וְהַכְּבָדוֹת, בַּי יוֹסֵם וְלִילָּה תְּכַפֵּד עַלְיָה יָדֵיךָ נְחַפֵּד לְשָׁדי בְּתְּרַבְּנִי קְיוּן סָלָה. וְאַיִן לִי מְנוּחָה מְרוֹדָפִי נְפָשִׁי בְּכָל עַת. וּמְנַדְּלָ רַבּוֹי צָרוֹת הַנְּפָשִׁי וְהַגּוֹף, נְסָגָר וּנְאַלְמָם פִּי וּקָשָׁה וּבְכָד עַלְיָה מָאֵד לְפִתְחָה פִּי לְפָנֶיךָ. וְהַעֲקָר מִחְמָת הַחְלִילוֹת שְׁמִפְּילָ וּמִחְלִיל אֹתוֹת בְּכָל עַת, מִחְמָת שָׁאַנְיָה יָדָע, שָׁאַנְיָה בְּעַצְמָי הַחִיב בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עַלְיָה. אֲכַל אַתָּה מֶלֶא רְחָמִים, בָּכָר הַזְּדַעַתָּנו, שָׁאָפָּה-עַל-פִּי בְּנֵן אַתָּה מִתְּאֹהֶה לְתְּפִלָּתָנו וְחַפֵּץ בְּתְּחִנּוֹתָנו וְשׂוּםָע וּמְאֹין וּמְקַשֵּׁב לְקוֹל שִׁיחָותָינו וְאֱנוּקּוֹתָינו וְאֲנֻחוֹתָינו, בְּאָשָׁר הַזְּהָרָתָנו פָּעָם רַבּוֹת אִין מְסִפֶּר, בָּמו שְׁכַבּוּ, בַּי לֹא בָּזָה וְלֹא שְׁקַע עֲנוֹת עַנִּי וְלֹא הַסְּתִיר פְּנֵיו מִמְּנוּ וּבְשׁוּעָו אֶלְיוֹ שְׁמַע. עַל בֵּן הַגִּנִּי מְפִיל תְּחִנּוֹתִי לְפָנֶיךָ, וּפּוֹרֶשׁ וּשׁוֹטֶחׁ בְּפִי מֹל רְחָמִיך וְתְּנִינּוֹתִיך וְחַמְלִתְך הַמְּרַבִּים וְהַגְּפָלָאים מָאֵד מָאֵד, שְׁתִּיחַיָּה עַמִּי בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁהָה, וְתַעֲזֹרְנִי תְּמִיד שֶׁלָּא אָסְתַּבֵּל בְּכָל עַל מִינִי בְּלָבְולִים

ויריעונים באלה ובאלה, רק אונכה להתחזק בכלל עת להתחילה לפرش שיחתי לפניך מתוך המצרים והדחק, ולקיים, ודבר פ' באז ל'. ואניגע ואחרת ואדרך את עצמי להטאות תמיד מחשבתי ולבבי אל האמת, ולדבר לפניך כל מה שאוכל לדבר איך דבורי אמת כל שהוא, אפלו מתוך המצרים והדחק הנדור. ואתה ברחמייך וחסדייך הרבהים, באור תרחב לי בכלל עת, ותרחיב פ' ותמלאתו. ותעוררני ותושיעני ותונני ותפתח פי בהרחבה גודלה לפרש ולבאר ולשיך כל שיחתי לפניך בדברי חן ורצוי ותחננים, באפן שתשמע תפלה ותחנתי, וכמרו רחמייך עלי בכלל עת ותקרבני אליו ותזרתך ולבזרתך באמת. ותונני להתקרב לצדים אמתאים, אשר אוד התגלוות הדושי תורהם נምש מלמעלה למטה, שלמעלה תורהם רחבה ונבואה מאד ולמטה מתקצרת הרבה, כדי להכנסה בתוך לבבנו ושבלנו לכל אחד ברاءו לו. ותרחיקני מהhoeבים ארחות ישר, אשר תורהם מטה למעלת, שלמטה מרחובים אותה יותר מידי וילמעלה היא קצחה מאד. ותחמל עלי ותונני לחדש הדושי תורה אמתאים בדרך האידי אמת המשיכים ואומרים תורה מלמעלה למטה. ובן בכלל התפלות ותחננות ובקשות אונכה להתחילה מן המצרי והדחק, ואתה ברחמייך תרחב פי ותשפיע לי רוח קරשך מן השמים, שאונכה לפרש כל שיחתי לפניך באמות ברכונך הטוב, ויערב שיחתי לפניך באמת. ותעוררני ותושיעני בכלל עת בכלל מה שאני צרייך להצעע, באפן שאונכה מהרה להיות ברכונך הטוב באמת. כי אתה לבד יודע عمل הארץ ודוחקו בזה העולם בכלל יום,

תשלט **לְקוֹטִי** קמח

בפרט בעית שרוּץָה לְגַשֶּׁת אֵל הַקָּדֵשׁ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפִנֵּיךְ בַּעַל
הַרְחָמִים, שָׁרְבִים קָמִים בְּגַגְדוֹ בְּנוֹף וְגַפֵּשׁ, בְּגַשְׁמִיות וּבְרוֹחָנִיות,
בְּפִרְטָן כְּמוֹנוֹי הָעֲנִי. אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעַת לְאוֹלָתִי וְאַשְׁמָוֹתִי מִמֶּךָּ לֹא
נְכַחְדוּ. אַתָּה יָדַעַת שְׁבָתִי וּקוֹמִי בְּנִתָּה לְרֹעֵי מְרֻחָק, יְהֹוָה מֵהֶם
אָצֵר רַבִּים קָמִים עַלְיָה בְּכָל עַת. רַחֲם עַלְיָה וְחוֹזְקָנִי וְאַמְצָנִי בְּכָל עַת
לְבִטְחָה בְּחַסְדִּיךְ הָרַבִּים לְקָרְאָ אֲלֵיכְ תִּמְדִיד, יְהֹוָה אֵיךְ שִׁיחָה. פְּנֵה
אָלֵי וְחַנְנִי תְּנֵה עַזְקָה לְעַבְדָּךְ וְהַשְׁעָה לְבָנָן אַמְתָּה. עָשָׂה עַמִּי אַתָּה
לְטוֹבָה וְיָרָאָו שׁוֹנְאִי וַיְבַשְׁוּ בַּיְמָה יְהֹוָה עַזְרָתָנִי וְנַחַמְתָּנִי. בָּרוּךְ
יְהֹוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

= קמח =

הַט לְבִי אֵל עֲרוֹתִיךְ וְאֵל אֵל בְּצָעַ. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולָּם, עַזְרָנִי
וְהַשְׁעָנִי וּזְבָנִי, שָׁאַהֲיהָ דָבָוק בְּתוֹרַתְךָ וְעַבְדָּתְךָ תִּמְדִיד לְעוֹלָם
וְעַד, וְתַשִּׁים חָלְקִי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְּדָרָשׁ וְלֹא מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת,
וְתַהֲיוּ תָזְרִתְךָ אַמְנוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתַהֲיוּ עַמְנוּ לְעוֹלָם הַבָּא,
וְאַהֲבָה בְּתוֹרַתְךָ יוֹם וּלְילָה. וְאַפְלוּ בָעֵת שִׁיחָה הַכְּרָחָה עַל־פִּי
רָצָנֶךָ לְעַסְקָה בְּאֵיזָה עַסְקָה בְּשִׁבְילְ פְּרֶנְסָה, לְעַשְׂתָּה אֵיזָה מְלָאָכה
אוֹ מְשָׁא וּמְתָן אוֹ לְנַסְעָ אֵיזָה נְסִיעָה וּבְכִיּוֹצָא בָּוּה, תַּרְחַם עַלְיָה
וְתוֹשִׁיעָנִי, שָׁגַם בְּשַׁעַת עַשְׂתָּה הַמְּשָׁא וּמְתָן וְהַעַסְקָה, תַּהֲיוּ פְּנִימִיּוֹת
מְחַשְּׁבָתִי קָשְׁוָה וְדִבְוקָה בָּךְ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה הַמְּלָבָשׁ בְּאַוּתוֹ
הַעַסְקָה וְהַמְּשָׁא וּמְתָן, וְלֹא אֲכִינָס פְּנִימִיּוֹת דָּעַתִּי בְּתוֹךְ הַמְּשָׁא
וּמְתָן וְעַסְקָה חָלֵל, רַק חִיצׁוֹנִיות מְחַשְּׁבָתִי תַּעֲסַק בְּהַמְּשָׁא וּמְתָן,
אֲכַל בְּפְנִימִיּוֹת הַמְּחַשְּׁבָה אֲהִיה קָשָׁור וּדְבָוק בָּךְ וּבְתוֹרַתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה. וְאַזְכָּה לְעַשְׂתָּה הַמְּשָׁא וּמְתָן בְּאַמְוֹנָה גְּדוֹלָה, וְתַהֲיוּ כָּהֵן

שלי צדק, ולא אחליף ולא אשנה דברוי לעולם אפלו בשבייל כל חללי דעלמא. ותהיה כל בוגתי בשעת עשיית המשפט ומפני למן שמקד ולמן תורה, כדי שאוכל לעסוק בתורה ועובדת ולהרבות באצקה, ולקיים מצותיך הקדושות. ותויבני למעט בעסוק ובמשפט ולהרבות בעסוק התורה לשמה, ותהיה תורה קבע ומלאכתי עראי. ואפלו בשעת עשיית המשפט אכה והמשא ומפני תהיה עקר קביעת דעתך ופנימיות מחשבתי בתוך תורה ועובדת למן שמקד לבך באמתו. ותהיה עמי תמיד בש贬תי ביתי ובבלכתי בדרך. ותחזקי בהאמונה והבטחון לדעת ולהאמין באמת, כי לא בכח יגבר איש. כי לא ממושיא ומפארב ולא מפרק ברורים. כי הפל מאתק לבך, רק רצונך שנעסק באיזה משא ומפני בשבייל פרנסתך, כדי לברר ולהעלות כל הקידשות והניצוצות הנפולין עמוקי הקלפות לנשאים ולהרים ולחוור ולהשיכם ולהתנים אל מקומם:

רחם علينا מלא רחמים חושב מחשבות לכל ידה ממנו נרת, ומפני לנו כח וגבורה ועזה למלהמה, שבעל עת שננטה רד ליצאת לעסוק בעבודות חיצונות בעסקי משא ומפני וביווץ בו, שיזיה כל עסקנו ועשינו באמונה גודלה בקדשה ובטהרה, באימה וביראה וברבקות נдол בתורתך ובעובדתך בפנימיות מחשבתי, באפנ שיזיה לנו כח לברר עלייך האמונה הקדושה את כל הניצוצות שנפלו בעמקי הקלפות, בעונתינו הרבים ובעז אבותינו, בגلغול זה ובגלגולים אחרים, בשונגן ובמויד, באנס וברצון. רחם علينا למן שמה, כי אתה יודע, כי אין בנו

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָמָה תשעא

כח ודרעת ללחם מלחמה זאת לברר ולהוציא הניצוצות מתחת יד הקלפות שכובשים ואוסרים אותם בחתוגרות גדוֹל, ובכל עת שמתעורריהם לברכם ולהחלותם הם מתגרים וממתגרים יותר ויותר חס ושלום, ומהמת זה ארך עליינו הגלות ומישך עליינו השעבוד בכל ובפרט, ואין אנתנו יודע שום דרך איך להתגבר נגדם, ואיך ללחם עמיהם, על מי לנו להשען כי אם על אבינו שבשימים. יהוה איש מלחמה יהוה שמו הוא ילחם לנו. ריבכה יהוה את יריבי ללחם את לוחמי. החזק מגן וצנה וקומה בעורתי. והרק חנית וסניר ל夸ראת רודפי אמר לנפשי ישועתך אני. חזני עני בעל היושעות, שתיה מהשכתי תמיד דבוקה בה ובתורהך אפלו בעת עסקי בעבודות חיצוניות במלאה ומשא ומתן וכיוצא, ואתחזק באמונה שלמה תמיד בפרט בעת צאתי מארל תורה לעסוק בעסקי חל, שאתגבר ואתחזק או באמונה גדוֹלה וחזקה ביזה. ואתה ברחמייך ובכחך הגדול, נתן לך באמונה הקדשה שתברר ותלקט ותעללה ותנסה ותרים כל הקשות וכל הניצוצות הנפולות שנפלו בכל הדברים שבועלם מיום בראשית העוזם עד היום הזה, ותעללה ותנסה אתם, ותחוור ותתנים ותשיבם למקומם, אל מקום אשר היה שם אהלים בתקלה בירת שאות ויתר עז, ועל ידה מטה נדחת. ובנו ברחמייך הרבים לעסק במשא ומתן באמונה, שתיה פנימיות מהשכנתנו דבוקה וקשורה בחתורה גם בשעת עשית המשא ומtan. ועל יידך נזפה, שתצאנו ותשمرנו, שלא נצטרך לעולם לבא לוילותא רבי דינא, שלא נצטרך לבא לפנינו לידי הינם לדzon לפניהם בדין תורה, רק יהיה כל משאינו ומתקינו

באמונה, וכל מי שעסוק עמהם במשפט ומתן ישאו ויתנו עמונו באמונה באמת, ונדרע ונבין ונאמין שבקל המשפט ומתן מלכש תורה, ויהי המשפט ומתן מקשר תמיד אל התורה, אפילו שלא נצטרך לתקן המשפט ומתן על ידי הדין תורה לפניו תרגינם:

רבונו של עולם, מלא משאלו לנו לטובה ברוחמים, וערנו ונכנו לנצח הפלחה בזה העולם על ידי התורה והאמונה הקדושה, שמע יהוה ותגני יהוה תה עוזר לי. עוזר והושיעו לחלישי כה, לחלישי דעת, לחלישי עצה במננו היום, לנצח מלחמה בבריה כזאת בכל האפניהם. כי לא היה עולה על דעתנו לבקש ולהתacen על זה לעצם פגמיינו המרביים, אך לפניו נגלו כל תעלומות לבנו, שאנו בטוחים ונשענים על בהם של הצדיקים האמתיים, עליהם השליכנו את יハנו, הם ילחמו בערנו, ואנחנו נגד אחר עצותיהם הקדשות ונדרך בנתיבותיהם ולא נسور מדבריהם ימין ושמאל. יהוה יגמר בערדי יהוה חסיד לעולם מעשי יריד אל טרפ. אנה יהוה הושיע נא אנה יהוה הציליח נא. יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראני. יהיו לרצון אמרוי פי ותגינו לבי לפניו יהוה צורי וגואלי אמן ואמן:

= קמט =

פינה אליו ותגני כי היחיד וענני אני. שקרתי ואיה בczפוך בודד על גג. רבונו של עולם, מה אומר מה אדרבר, הבט ימין וראה ואין לי מPAIR אבד מנוס מפני אין דורש לנפשי. עקתי אלקיך יהוה

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קַמְטָה תְּשֻׁעָה

אֲמֶרֶתִי אַתָּה מְחַסֵּי חָלְקִי בָּאָרֶץ הַחַיִם. הַקְשִׁיבָה אֶל רַגְתִּי בַּי
דְּלוֹתִי מִאָד הַצִּילָנוּ מַרְזָכִי בַּי אָמָנוּ מִפְנֵי:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, יָודָע תְּעוֹלָמוֹת, עַצְם הָאָמֶת וְחַפְזִין בָּאָמֶת,
קָרוֹב לְקוֹרָאִיו בָּאָמֶת, אַתָּה לְבָד יָודָע אֶת בָּל הַמְעָשָׂה אֲשֶׁר
נָעַשָּׂה עָמֵי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, מֵי וּמֵי הַעוֹמְדִים עַלְיִם בְּכָל יוֹם בְּגַשְׁמִיוֹת
וּבְרוֹחַנִּיות, לִמְנַעַּץ וּלְעַבֵּב אֶתְתִּי חָס וְשְׁלוֹם מִדָּרְךָ הַחַיִם, יְהִזְהָה מָה
רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עַלְיִ. אַתָּה יָודָע בְּכַפָּה מִינִי מִנְגִּיעָות וּעֲכֹבוֹת
וּחֲסֹתּוֹת וּפְתִוּיִם וּבְלַבּוֹלִים שְׁמַתְגִּבְרִים עַלְיִ בְּכָל עַת לִמְנַעַּץ אֶתְתִּי
חָס וְשְׁלוֹם מִדָּרְךָ הָאָמֶת מִלְחַתְכָּרְבָּן אֶלְיךָ וּלְירָאִיךָ וּלְצִדְיקִים
הָאָמֶתִיִּם, וּבְעַצְם שְׁפָלוֹתִי וּרְבָבוֹי עֲזֹנָתִי וּבְעַצְם פּוֹזָר נְפָשִׁי וּבְלַבּוֹל
דְּעַתִּי שִׁישׁ לִי מִפְנֵי בָּעֵצֶם, עוֹד הָם מִתְגִּבְרִים וּמִתְגִּרִים בַּי בְּכָל
עַת הַמִּגְנִיעָות וּהַעֲכֹבוֹת מִפְּלָבִן בְּנֵי הָעוֹלָם, הַז הַמִּגְנִיעָות מִבְּנֵי
הַבַּיִת וְהַקְרֹבִים, הַז הַמִּגְנִיעָות מִשְּׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, מִרְבָּבוֹי הַשְׁנִי
דְּעֻוּת וּמִמְחַלְקַת שְׁבָעוֹלָם עַל נִקְדָּת הָאָמֶת לְאַמְתָו. וְעַתָּה יְהִזְהָה
אֱלֹהִים אָמֶת, עַזְרָנִי וּהֹשִׁיעָנִי וּחֲזֹקָנִי וְאַמְצָנִי בְּעַבְדָּתָךְ בָּאָמֶת,
וּבְנֵי לְהַתְכָּרְבָּן לִירָאִיךָ וּתְמִימִיךָ הַחֹלְכִים בְּדַרְכֵיכָ בָּאָמֶת, וְלֹא
יְהִי כַּח לְשׁוֹם אָדָם שְׁבָעוֹלָם לִמְנַעַּץ אֶתְתִּי מִדָּרְךָ הָאָמֶת בְּשָׁום
אַפְּנֵן בָּעַולְם יְהִי מִשְׁיָהָה הַז קָרוֹב הַז רְחוֹק, וְתַחַזֵּק אֶת דְּעַתִּי
בָּאָמֶנְתָּךְ תְּמִיד, וְאַחֲרָה דָּוְמָה בָּעִינִי בְּאָלֹו אַנְי יְחִיד בְּעוֹלָם בְּמוֹ
שְׁנָאָמָר, אַחֲרָה הִיה אֲבָרָהָם. וְלֹא אָשָׁם עַבְלָל וְלֹא אָסְתַּבֵּל עַל שָׁום
מוֹנָע וּמַעֲבָב וּמַלְעִיגָּן וּמַתְלוֹצִין וּמַבְּלָבָל בָּעַולְם, וְלֹא יוּכֵל שָׁום אָדָם
לְבָלְבָל אֶתְתִּי מִדָּרְךָ הָאָמֶת וְהַיְשֵׁר אָפְלוּ גְּדוֹלִים מִפְנֵי וּצִדְיקִים
כְּנַנְדִּי, רַק אָזֶה לְהַתְנִהָּג בְּדַרְךָ הָאָמֶת בְּפִי מָה שְׁלַמְרָתָנִי מִגְעָורי

על-ידי רבותינו הקדושים האמתאים, ואלהיה רגיל לומר בנפשי שאני יודע כלל מה עשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אלך בדרך האמת כפי מדרשתך באשר לפורתני על-ידי בחורי צדיקיך האמתאים שהם נקחת האמת שבל הרים, ולא אסתבל על שום דעת ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונך באמת, ואפלו בשתייה החרח להתעד עם בני האדם ולדבר עליהם הן במלוי דשטייה והן במלוי דעלמא, אף-על-פי-כן לא בלבב דעתך מן האמת לאמתו כלל, ואומה לקים באמת מקרא שפתות, מי לי בשמים ועם לא חפצתי בארץ, והוא לרצון אמר פי והגין לבני לפניה יהוה צורי וגואלי. חוק:

— קנ —

כל עני ואביטה נפלאות מתורתך. ברוך אתה יהוה למדני חקיך. דברי ספרתי ותענני למדני חקיך. דרך שקר הספר מפני ותורתך חנני. טוב טעם ודעתי למדני כי במצותיך האמנתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. עשה עם עבדך כחסךך וחכמיך למדני את חקיך. אני חכיני ואדרעה עדותיך. פניו האר בעבדך ולמדני את חקיך. רבונו של עולם, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, אתה צויתנו על-ידי צדיקיך האמתאים לעין בתורה ולתדרש בה, ובמחלותך הנדולה חמלת עלי? להבין מעט בתורתך הקדושה, עד אשר יש בבחיו להתגע, עד שאמצא החושי תורה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, יגעתי ולא מצאתי אל תאمين. ובאשר שמעתי וראיתי בבר בפה ובפה אנשים בערבי, שוכן על-ידי גיעתם, לחדושי תורה תרבה, כי הוא חוצה על בון תורה להשתדל

ולחתני גע בעה, עד שימצא חהושי תורה ולא יהיה עין יבש חס ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול לנפשו, ועתה אדוני, מלבי ואלהי, אבי שבשמי, מה אומר ומה ארבא, אחר שבעונתי העצומים נתרחקתי ממה כל'ך, עד שאני רוחיק בעניי אפלו מלבקש על זה, ונם אני מתרשל הרבה אפלו בעסק התורה בפשיות לפעים מחמת אנס מטרדת הפרגנסה ומרובי הבטולים המבטلين, ועל-פיירב אני חיב בעצמי, מה שאני מתרטט מדברי תורה בעיתים הרבה שאני יכול לחתוף בהם דבריותו תורה הרבה, וכל מה שאני מתרטט מהתורה נמצאים בגנדי בטולים הרבה, כמו שאמרו רבותינו וברוזם לברכה, אם בטלתן מן התורה יש לך בטלים הרבה גנדי. עתה איך יוכין להתר חתירה לבקש אותה לתקן כל זה, עד שאזבה לעסוק בתורה באמת ולהנות בה יומם וילילה, ולא אפטור את עצמי בתוצאות של שקר, ולא אטעה את עצמי, כי סוף כל סוף מה יהיה מני, ומה אשיב ביום הדין, בשישאלו אותך, פלפלת בחכמה, צפית במרебבה, בהאיך אנפין אייעול קדם מלכא. בפרט שאני יודע בנפשי, אשר קלקלתי הרבה הרבה על-ידי מעשי הרעים ומחשבותיו המגנות ומדותי הרעות, ועדין לא שבתי מטעותי, והמצוות ים שוטפים עלי בכל עת, ואני מטבע ביון מצולה ואין מעלה, עד אשר אני יודע כל'ך הי'ך אני בעולם, ואני חולך נוע ונדר מבלב ומטרפ מאד. ואף על-פייכן נפשי ולבי צועקים בקרבי בקהל מר וחוק, עד מתי פתים תאחבו פתוי. עד מתי עצל תשכ卜 מתי תקום משנתה. עד מתי, עד מתי. על-יכן אמרתاي כל עוד נשמתי כי, אשרג ואזעך

ואתגפֶל ואתחנן מול רחמייך הربים וחסידיך העזומים, אולי אזוכה עתה לדבר דברי אמת לפניה, עד שאזוכה לעוזר רחמייך האמתיים עלי, עד שתעשה עמי בחסידיך, ותעוזני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכיהם ועצות אמתיות בכל יום ובכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב לתוכה באמת שאזוכה להתמיד בתורתך הקדושה ולחנות בה יום ולילה, ואל יטרידני שום טרדה ועסק, חן עסקי הצרפת, חן שארץבי הגוף, רק אשתרל בכל עז לחטא עתים ומנים מتوزע כל הטעדות והעסקים ובפרט בלילה. ואתת תעוזני ברחמייך, באפן שאזוכה ללמד הרבה בכל יום, ואזוכה לשומם כל לבני על התורה ועל העברה, עד שאזוכה ברחמייך, שתפתח לבני בתורתך ויפתחו עיניהם שכליהם בקדשה ובטהרה, עד שאזוכה לחדש בתורתך חידושים אמтиים בכל עת שייהיו לנחת ולרצון לפני כפוא כבודה. וייחיו תקון גודול לנפשי ורוחני ונשמרי, שאזוכה לתყון על ידים כל מה שפנמתי בעונותי הربים מעודי ועד היום הזה, ובפרט פנים המחשבות והרהורים רעים שפנמתי בהם הרבה, אזוכה לתყון על ידי הרהורתי תורה, שאזוכה מעתה שייהי כל היום דעתני ומחשבתי דבוקים בהרהורתי תורה בכל עת ביום ובלילה, בשכתי ביבתי ובכתי ברכה, בשכבי ובקומי, בשנתי ובחקיצי, בעסקי עם בני אדם ובישיבתי בלבד.

יעזרני ברחמייך, שתהא דבוקה מחשבתי בתורתך תמיד בקשר אמיתי וחזק, עד שאפלו בעת שאתחבר עם בני אדם תהיה מחשבתי בפנימיותה דבוקה בתורתך הקדושה, ולא אשבח אותה לעולם אףו לפי שעה קלה. ותהייה מחשבתי דבוקה כל-

כֵּה בַּהֲתֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, עַד שָׂאָפוֹ לְבַשְׁעָת שָׁנָה יְהִי עֻזְבִּים עַל־
בְּחָלוֹם, מִחְשָׁבּוֹת שֶׁל חֲדוֹשִׁי תֹּרָה אַמְתִּים, עַד שָׂאָופָה עַל־
יְדֵיכֶיהָ לְגַרְשָׁן וְלִכְבָּל מִמְּנִי כֹּל הַמִּחְשָׁבּוֹת רְעוֹת וְכֹל חָרְעִונִים
וְהַרְחוּרִים רְעוּם וְכֹל מִינִי שְׁגָעָן וּרוֹם שְׁטוֹת, שְׁנַדְבָּקָנוּ בְּלֵבִי וְדַעַתִּי
עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים מַעֲודִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, הַכָּל אָופָה לְכִבְדָּל עַל־
יְדֵי מִחְשָׁבּוֹת שֶׁל תֹּרָה שָׂאָופָה לְקַשֵּׁר עַצְמִי בָּה בְּקַשֵּׁר אַמִּין
וְחַזָּק תְּמִיד בְּלֵי שָׁוֹם רְפִיוֹן, וְתַכְףּ שִׁיבָּא עַל דָּעַתִּי חַס וְשַׁלּוֹם
אַיִּהְמִחְשָׁבָה חִיצָּנָה, מִכֶּל שְׁבָן וְכֹל שְׁבָן אַיִּהְמִרְחָרוֹר רֵעַ חַס
וְשַׁלּוֹם, אַבְרָהָם מִיד מִמְּנִי, וְאַנוֹס לְתוֹךְ מִחְשָׁבּוֹת שֶׁל תֹּרָה. וּמַעַמָּק
חַשְׁבָּת מִצְוֹלֹתִים וּטְיטִית הַיּוֹן אַבְרָהָם לְאוֹרֶה חַתִּים לִמִּחְשָׁבּוֹת
וְהַרְחוּרִי תֹּרָה הַקָּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הֵם חִינָּנוּ וְאֶרְךְ יְמִינָנוּ, עַד שָׂאָופָה
בְּרַחְמִיקָה תְּרֵבִים, שַׁתְּפַתְּחָה לֵי שְׁבִילֵי הַשְּׁבָל, עַד שָׂאָבְנָס בְּחַדְרֵי
הַתֹּרָה הַקָּדוֹשָׁה, וְאָופָה לְכָנָס וְלִטְיָל בְּתֹרְתָּה הַקָּדוֹשָׁה מַחְדָּר
לְחַדָּר וּמַפְלָטִין לְפָלָטִין וּמַהְיכֵל לְהִכֵּל וּמַבִּית לְעַלְיהָ וּמַעַלְיהָ
לְעַלְיהָ, וּלְקַשֵּׁר וּלְחַבֵּר וּלְיחַד וּלְכָלָל כָּל הַחַדְרִים וּהַכְּלֹת יְחִיד
בְּקַשֵּׁר אַמִּין וְחַזָּק, וּלְהַכִּיר וּלְהַשִּׁיג יְדִיעָת אַמְתָה אֱלֹהִותָךְ עַל־
יְדֵיכֶיהָ, עַד שָׂאָופָה שְׁתַחַן לֵי בְּחַסְדֵיךְ בְּמִתְנָה גְּמוּרָה, אֶת כָּל
דְּבָרִי תֹּרְתָה הַקָּדוֹשָׁה עַם פֶּלְחָרִיךְ וְהַיְכָלִיךְ, שְׁתַחַתָּה נְקַרְתָּה
תֹּרָתִי מִפְשֵׁש. וַיְקַנֵּם בַּיּוֹם שְׁבָתּוֹב, בַּיּוֹם שְׁבָתּוֹת יְהֹוָה חַפְצָנוֹ
וּבְתֹרְתָה יְהֹוָה יוֹם זְלִילָה:

מַלְאָ רְחָמִים, רְחָם עַלְיִי וּקְבָּל תְּחִנּוֹנִי, בַּי לֹא בְּחַסְד וְלֹא בְּמַעֲשִׂים
בָּאָתִי לְפָנֶיךָ, בַּי בְּאַמְתָה אֵין לֵי עַתָּה שָׁוֹם פָּתָחָן פֶּה לְבַקֵּשׁ עַל
דְּבָר קָל שְׁבָקָלִים מִכֶּל שְׁבָן וְכֹל שְׁבָן עַל גְּדוּלֹת כָּאַלה. אֵיךְ גָּלוּי

וידעו לפניך יודע תעלומות, שאני מחייב ומברך לדבר כל זה על פי כל מה ששמעתי מרבותינו הקדושים וברוזם לברכה, כי חסידך לא תמננו ורחמיך לא כלים לעוזם. ובכן תرحم עלי מלא רחמים, שאפלו בעת שאזוכה ברחמיך לתחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה. שלא אטעה בנטמי לומר שכבר באתי עד תכונתה ובבר נכסתי לפנימיותה, רק אזוכה להבין ולידע תמיד כמה אני רחוק מאמתת פנימיותה, כי גבורה מעלה גבורה שומר וכו'. ויש פנים לפנים, כמו שכתוב, לכל תכליה ראית כי רחבה מצותך מאד. ובאשר לגדלה אין חקר, כי אין חקר לתבונות התורה שהוא אחדותך. ואפלו בשאזוכה להשיג השנות של אמרת, תתויקני להשתדר ולהתחר ולחיזע ולהפץ ולבקש יותר ויותר לסלסל ולפלפל ולעין בעין אמרת בתורתך הקדושה בכל לב ונפש במסירות נפשי באמת, עד שתפתח לי בכל עת שעירה ופנימיות חדריה יותר ויותר להבין ולהשביל ולהשיג אמתת פנימיות התורה שהוא בחינת אדם דקדשה באמת כמו שכתוב, זאת התורה אדם. עד שהיה נמוש עלי האלים אליהם בשלמות, ואתיה בכלל באדם העליון בתכליות השלמות באמת, עד שאזוכה להכיר ולהשיג אותה באמת ברצונך הטוב וברצון צדיקיך האמattiים כי לך נוצרת. רחם עלי מלא רחמים, והחזרני בתשובה שלמה לפניך מהריה ותן חלקי בתורתך, כי לא על זרכותי אני מupil תחנתי לפניך כי על רחמייך הרבים, בכח ויכולת גודלי הצדיקים האמattiים רבותינו הקדושים, וכוחם יגנו علينا. אשר בהם יספיק גם עלי במו שאני, במו שאני, להוציאני

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת קְנָא תשעט

וְלַטְהָרֶנִי מְכֻל טְמָאֹתִי מֵהָרָה מֵהָרָה, וְלַזְכֹּתֶנִי בְּחִי לְכָל מָה
שְׁבָקְשָׁתִי מְלֵפְנִיךְ מְלָא רְחִמִּים. וְאַנִּי תָּמִיד אֲיַתֵּל וְהַסְפָּתִי עַל
כָּל תְּהִלָּתָךְ. תְּבֻנָּה שְׁפָתִי תְּחִלָּה בַּי תַּלְמְדָדַנִי חֲקִיקָה. יְהִי לְرָצֹן
אַמְּרִירִי וְהַגִּין לְבִי לְפָנֶיךְ יְהֹוָה צָרוּי וְנוֹאָלִי. אָמָן:

= קְנָא =

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמָר שָׁארִית יִשְׂרָאֵל, וְאַל יִבָּא שָׁוֹם חֹלְאת וּכְאַב
וּמְכֹאָב עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. מְלָא רְחִמִּים, רְחָם עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּכָל־עַת שֶׁלָּא נָאָכֵל יוֹתֵר מְהַכְּרָה בְּכָל, רַק
גַּזְבָּה שְׁתְּחִיה אֲכִילָתָנוּ וְשִׁתְּחִתָּנוּ בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִשְׁוֹרָה,
שֶׁלָּא נָאָכֵל שָׁוֹם אֲכִילָה יִתְרָה שְׁהָוָה בְּחִינַת מְאָכֵל בְּהָמָה. וּבָנָן
תְּצִילָנוּ וְתְּשִׁמְרָנוּ שֶׁלָּא יִבָּא לְתוֹךְ פִּנֵּינוּ שָׁוֹם מְאָכֵל, שֶׁלָּא נִתְּבָרֵר
עַדְיוֹن מְפָאָכֵל בְּהָמָה לְמְאָכֵל אָדָם. חֹסֶה עַלְינוּ בָּרְבָּר רְחִמִּיךְ וְהִיה
בְּעֹזָרָנוּ וְשִׁמְרָנוּ בְּכָל־עַת שְׁתְּחִיה אֲכִילָתָנוּ רַק מְאָכֵל אָדָם לְפֶרֶד
וְלֹא שָׁוֹם מְאָכֵל בְּהָמָה בְּכָל. וּעֲלֵי־יְדִיֶּיה גַּזְבָּה שְׁתְּשִׁמְרָנוּ וְתְּצִילָנוּ
מְכֻל מִינֵּי חֶלְאִים, וּבִפְרַט מְחָלִי הַקְּדָתָה רְחַמְנָא לִיצְלָן, שְׁבָאָה
עַל־יְדֵי שָׁאוֹכְלִין אֲכִילָה יִתְרָה חַס וּשְׁלוֹם, שְׁהָיָה בְּחִינַת מְאָכֵל
בְּהָמָה. אוֹ עַל־יְדֵי שָׁאוֹכְלִין מְאָכֵל שֶׁלָּא נִתְּבָרֵר עַדְיוֹן לְמְאָכֵל
אָדָם שְׁהָוָה נִסְּבָן בְּחִינַת מְאָכֵל בְּהָמָה. רְחָם מְלָא רְחִמִּים, בַּי
אַתָּה יוֹדֵעַ בָּמָה פָּגָםִים וּמְכֹשְׁלוֹת בְּאַיִם עַל־יְדֵי רְבּוּי אֲכִילָה
וּשְׁתִּיה, וּבָמָה חֶלְאִים בְּאַיִם עַל־יְדִיֶּיה רְחַמְנָא לִיצְלָן, וּבִפְרַט
חֶלְיִי הַקְּדָתָה שְׁנַתְּפִשְׁטָה עַתָּה מֵאָד, יְהֹוָה יִשְׁמְרָנוּ מַעַתָּה. רְחָם עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַלְיִי, וְשִׁמְרָנוּ תָּمִיד שָׁאוֹרָה מַעַתָּה וְאַשְׁמָר אֶת נְפָשִׁי
לְכָלִי לְאָכֵל שָׁוֹם אֲכִילָה יִתְרָה בְּכָל, וְאַתָּה תָּגַן בְּעָרָנוּ וְתְּשִׁמְרָנוּ

ברחמייה, שלא יבא לתוכך פניו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפּן שטאיל אוטו ואות כל עמּך ישראל, מכל מיינן חלאים ומכל מיינן מכות ומכאובות ומהוחשים, ובפרט מהלי הקדחת. ותרתם על כל ישראל, על כל מי שכבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא ליצלן, ובפרט על פלוני בן פלונית, ותשלח להם מערה רפואיה שלמה מן השמים, רפואיה הנפש ורפואה הגוף בתוך שאר חולין ישראל. ותשגב ברחמייך הרבים, ותשלח עליהם זיעה טובה מן השמים, ועל יידיהם תתיישם דעתם, ויתמונו החסדים והגבורות שלהם כה האש ומים שבhem במנז השוה, ולא יתעורר ולא יתבלבל עוד, ולא יתגבר זה על זה כלל, באפּן שטאיל אותם ואת כל ישראל מרבי קריות וחמיות ורעדת הארים של חולין הקדחת רחמנא לישובן, ויזכו כלם לרפואה שלמה ויתישב דעתם בשלמות האמת, ונזכה כלנו עמּך בית ישראל לעסק בתורתך ועבודתך באמת תפיד, בדעתם כל ימי חיינו, עד שנזכה להכיר אותך באמת ולעבדך בכל שלם ובישוב הדעת בקדשה ובטהרה מעטה ועד עולם. שומר עמו ישראל לעד, שמרנו תמיד מכל דבר רע בנשימות וברותניות, ויקים בי מקרא שבותוב, יהוה ישמר צאתך ובאה מעטה ועד עולם. אמן:

= קנב =

מְרוֹם וְקוֹדוֹשׁ, פּוֹעֵל גִּבּוֹרוֹת, עֹזֶה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלֻחָּמוֹת, זָרָע צְדָקָת, מְצָמִיחַ יְשׁוּעָת, עֹזֶה צְדָקָות עַם בָּל בָּשָׂר וּרוּת, עֹזֶה עַמִּי צְדָקָה וְחֶסֶד, זָכְנִי לְתִין צְדָקָה חֲרָבָה לְעָנִים הַגּוֹנִים, באפּן שִׁיקְתָּה לִי תָּקוּן גָּדוֹל לְפָנֶם הַבָּרִית שְׁפָנְמָתִי גָּנְךָ בְּלִי שְׁעוֹר.

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת קָנֵב תשפ"א

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עֲזָלִים, אַתָּה יוֹדֵעַ בָּמָה וּבָכָה הַרְחַקְתִּי הַשְׁפָעַ מִהַּקְרָבָה
עַל־יְדֵי פָּגָם הַבְּרִית וְהַמְשֻׁבָּתִי לְמִקְומֵשׁ שַׁהְמַשְׁבָּתִי רְחַמְנָא לֵיאַלְזָן,
לְמִקְומֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְהֹזֵב, וּפְגַמְתִּי בָּמוֹ שְׁפָגָםְתִּי אֲשֶׁר אֵי
אָפָּשָׂר לְשָׁעַר, אֲשֶׁר הַתְּקוּן לְזָהָה הוּא אַזְרָקָה לְעַגְנִים הַגְּנוּגִים דָּנוֹקָא
שְׁעַל־יְדֵיהֶה חֹזְרִים וּמִמְשִׁיכִים הַשְׁפָעַ אֶל הַקְרָבָה, אָבֶל אַיְךְ
וּזְכִין לְזָהָה בַּיְתָבוֹ הַמְּנִיעָות מִאַד שֶׁל מִצּוֹת אַזְרָקָה, הַזָּהָה מִתְּחִמָּת רַע
לְכַבְּנוֹ וְחַסְרוֹן הַבְּטַחְנוֹן וְהַאֲמֹנוֹנָה, וּגְמַם בְּשִׁמְתָּגְבָּרִים וּמִשְׁבָּרִים
אֲכְרִירִות שְׁבָלָב וּנוֹתְנִים אַזְרָקָה אֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, מַיְהוּ
הַעֲנִי הַגְּנוֹן בְּאַמְתָה, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נָזְבָּה לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁפָעַ אֶל
הַקְרָבָה וּלְתְּקוּן פָּגָם הַבְּרִית עַל־יְדֵיהֶה. עַל־בָּן בְּאַתִּי לְפָנֵיךְ בְּעַל
הַרְחִמִּים בְּעַל אַזְרָקָה וְהַחֲסָד, חֹזֶב מִחְשָׁבּוֹת לְבָל יְדֵחָ מִפְּנֵינוּ
גְּדוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹסֵק בְּתְּקוּנִי בְּכָל־עַת, שְׁתָחוֹס וּתְחִמָּל עַלְיִי,
וּתְונַכְּנִי בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים, לְתַנְּ אַזְרָקָה הַרְבָּה לְעַגְנִים הַגְּנוֹגִים, עַגְנִים
בְּשִׁרִים בְּאַמְתָה הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְעֲבוּדָת יְהוָה בְּאַמְתָה. וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצְּלִילֵנִי מַלְתָּן אַזְרָקָה לְעַגְנִים שָׁאַנְםָ הַגְּנוֹגִים, אַתָּה לְבָד תִשְׁמְרֵנִי
בְּרַחְמִיךְ, מַלְהַכְּשֵׁל בָּהֶם חַם וְשַׁלּוֹם, בַּי גָּלוֹי וְזָדוֹעַ לְפָנֵיךְ, שָׁאַנְםָ
בְּנֵו דָעַת לְשִׁמְרֵר מֵהֶם רָק אַתָּה לְבָד יוֹדֵעַ אֶת לְבָב כָּל בְּנֵי־הָאָדָם
וּמִבְּנֵי אָל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עֲזָלִים וּתְעִלּוֹמֹת סְתִירֵי כָּל
חַי. חֹסֵם וּתְחִמָּל עַלְיִי וּעֲשָׂה עַמִּי בְּנֶדֶל נְפָלֹאות חַסְדִּיךְ הַעֲצּוּמִים,
וּתְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּכָל־עַת, בְּאַפְןֵי שְׁתָוֹמִין לֵי עַגְנִים הַגְּנוֹגִים
בְּאַמְתָה לִזְכָּוֹת בָּהֶם וּתְעֹזֵר וּתְחִזֵּק אֶת לְבָבֵי לְתַנְּ אַזְרָקָה הַרְבָּה
בְּכָל טוֹב בְּסִכְרֵר פָּגִים יְפּוֹת. וְאַזְבָּה לְחֹסֵיףּ בְּכָל פָּעָם לְהַרְבּוֹת
בְּאַזְרָקָה וְחֲסָד וְלִילָּה לְקַבְּזֵז נְדֹבּוֹת מַעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַמְזִיק עַגְנִים

העוסקים בתרורה ותפלה באמת. כי כבר הודיעתנו, שאין שום אדם מישראל פטור ממצוות צדקה, אפלו העניшибראל. אבל אתה יודע קשיות לבבנו, ואיך מתגברים המונעים והבלבולים אפלו על גזרלי העשירים מלתו צדקה, עד אשר חולכים מעולם ומאותה לא ישאו בידם, מכל שכן כתני הארץ אשר פרנסתם מצמצמת, אשר רבוי חטיגות והבלבולים מאד ממצוות צדקה, בפרט לזכות עניים הנוגים. על-כן אין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו שבשמים, בזכות וכוח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכלל דבר. אליך שתחתי את כפי עני תלוות אליך בלבד. כי אתה בלבד יודע בפה ובפה תקונים אני צരיך בשבייל תקון הבריאות אשר פגמתי בו הרבה ואני רחוק מבלם מאד. רק על רחמיך הרבים אני בוטה, ועל מסדך אני נשען, שאתה הסבב סבות לטובה ברחמי, ותזעני לתקן אותה בכלל התקונים, ותושיעני לתקן צדקה תרבה לעניים הנוגים תרבה, ולעסוק בצדקות, לעוזר לב אחינו בניישראל לקלבל מהם הצדקות הרבה בכלל עת להוכיח יראי יהוה האמתיים, באפן שאופה לתקן הבריאות בשלמות באהמת ולא עולה בכסופא קמה. יהוה יגמר בעדי יהוה מסדך לעולם מעשי ידיך אל תרתף. יהיו לרצון אמריך כי והגין לבי לפניו יהוה צורי ונואלי. אמן:

החלק הראשון הם ונשלם, שבוח לאל בורא עולם.
ברוך הגונן לייעך כח ולאין אונים עצמה ירבה:

חוק חוק וגנתחוק

ג נח נח נחמן מאומן

נַגְיִתִי ה' לְנַגְדֵי תָמִיד

ג נַחַנְתָּם נַחֲמָנוּ מַאוֹפָן

סְפִר
לְקֻפִּי
תְּפִלּוֹת
חֶלֶק שְׁנִי

לע"ג

אלימלך בן קAMIL ז"ל	דור בן חיים ז"ל
יעקב בן תמר ז"ל	לאה בת שרה ז"ל
אברהם בן דור ז"ל	אשר בן חוה ז"ל
שושנה בת שלום ז"ל	נאוה בת פנינה ז"ל
שמעאל בן צדוק ז"ל	ניר יוסף בן מנחם ז"ל
שושנה בת יחיא ז"ל	פנחס בן בכור ז"ל
דליה בת שמעאל ז"ל	עמיית בן אריה ז"ל
חיסים בן אברהם ז"ל	ישראל בן מרדכי ז"ל
רבקה בת תמרה ז"ל	ציון בן תמו ז"ל
שרה מגידל בת נחאה ז"ל	שולדה בת תמו ז"ל
משה אוזולאי בן דודה טוביה ז"ל	

ת. ג. צ. ב. ה

ולהבדיל, לרפואת וישות

רבקה בת איתה	ישי נריה בן גילה
אל נא רפא נא לה	אל נא רפא נא לו
ענבל בת זהבה	משה בן נזימה
אל נא רפא נא לה	אל נא רפא נא לו
זהבה בת יונה	תמר בת נזימה
אל נא רפא נא לה	אל נא רפא נא לה
אמונה חנה בת ענבל	שני בת מלכה
אל נא רפא נא לה	אל נא רפא נא לה

**סְפִּרְתַּת
לְקֹדֶשׁ
חֲלֵק שָׁנִי**

— 2 —

אדון כל, מושל בכל, אתה בראת את ישראל עמך, כדי שיוכו לתבלית האמת, לתבלית הנצח, עד שיזהה להם ממשלה על הפלאכים, כי זה הוא התבלית והסופ של איש היישראלי, שנברא בשבי התבלית זהה כדי שיזהה לו ממשלה על הפלאכים. ועתה אבי ראה גם ראה, כמה אני רחוק מהתבלית היה מקצת אל קצה בתבלית רחוק. ולא די שלא זכיתי לתבלית הזה אף גם הרעות את מעשי וכפחת את טובתי וקדושתי. כי חטאתי עויתתי ופשעתי לפניה וחוספתי בכל פעם חטא על פשע, ימים על ימים, שנים על שנים, עד אשר לא חלף עלי يوم אחד מלכדי חטאיהם ופוגםם רבים ועצומים, גודלים וקטנים, עד אשר עונות רבו מחול ימים ומעפר הארץ ומטפות הים, ועצמו משערות הראש ונבהו מנשפת רוח אפי, עד אשר אני יודע, איך אני יכול לחיות אפלו שעיה את מתעים מרירות עונות הרים פאר. אויל, מה עשית, ואם זכרתי ונבהלה, געויתני משמע נבהלה מראות תעה לבבי פלצות בעתני את נשף חשי שם לי לחרדה, עד שהמלך במסבו גradi נתן ריחו. מה אמר מה אדרבר מה אצטדק. כי בבר שפכתינו שיח לפני בוחן בליות בדברים האלה כמה וכמה פעמים וערין לא נתעוררתי באמת

לשוב אליך בראוי באמת. ובאמת ידעתך יהוה אלהי, כי לא עלייך תלונתי חלילה, כי אם עלי ועל נפשי, אנבי סבוטי בנפשי כל אלה. כי אני אדוני הצען, והמלך וככשו נקי. אך עם כל זה אמרתי ויהי מה ארואה דברך אלה לפניה, אולי אמרך עתה חן וחסד בעיניך, שתעשה עמי בנדל נפלאותיך הנוראות, ותחרת חתרה מתחת פסא כבזקה, ותחוירני בתשובה שלמה לפניה באמת ובלב שלם, באפוך שאוכבה מעטה לרדף באמת אחר הפלויות האמתי. אשר בשכילו נבראתני, עד אשר אוכבה להשינו באמת:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלל, יודע כל התעלומות, צופה ומabit עד סוף כל הדורות. אתה יודע את עצם הקנאה שנטקנוו בני הפלאים, מחתמת שיש בכחנו להשין התקளית זהה למושל עליהם, ובפרט בהחולשי כח שבישראל במוני העני והאבירון, הפנים והמקולקל, אשר מנערינו התגרו בנו והבورو לנו אש התאות, כי יציר לב האדם רע מנעריו, ובעצם בסילות דעתנו לא חסנו על נפשנו להתחכם ולהתגבר על התאות, עד אשר נעשו הריגל אצלונו כל התאות רעות, ועל-ירידיה בינו לכמה חטאיהם ועונותיהם בשוגג ובמoid באנס וברazon. כפי אשר יודע כל אחד ואחד את גנאי לבבו ומכאובי נפשו, עד אשר עונותינו עברו ראשינו במשא בבר יכברו ממנה. ועתה מה נעשה ומה נפש, כי אין לנו יותר שום דרך ועזה איך להתגבר על כל התאות רעות, אשר בבר הרגלנו בחם מאד. אהה יהוה, איך נעשה, אהה יהוה, להיכן נברת, אהה אדוני, ואני שואל בועלם תהו זמן מועט מאד בצל עobar וכאבק פורת. ומה אשיב שלחי

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלוֹת תשפו

דָּבָר, וְמַה אֲعֵשָׂה לַיּוֹם פֶּקַדָּה, וְמַה אֲעֵשָׂה בַּיּוֹם אֵל וּבַי יְפַקֵּד
מָה אֲשִׁיבָנָנוּ

רְבָונָנוּ שֶׁל עַוְלָם, נְכֹזֶן כִּסְאָךְ מִאָנוּ מַעֲוָלָם אַתָּה. עֲדַתְּךָ נְאַמְנָנוּ
מֵאָדָלְבִּיתְךָ נְאוֹהָ קְרָדְשָׁה יְהֹוָה לְאָרְךָ יָמִים. בַּי אַתָּה מֶלֶא רְחָמִים
וּרְקָאַתָּה לְבָדָר יְכָלֵל דְּדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכָפָר וְכוֹת אֲפָלוּ אֶת הַגְּרוּעָה
וְהַפְּחוּתָה שְׁבִּישְׁרָאֵל, בַּי אַתָּה לְבָדָר יְזַעַ אֶת מַקּוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִתְּחָלָה וְעַד סָוףָן, וְאֵיךְ נּוֹלֵד וְאֵיךְ נִמְשָׁךְ לְזַיהַה הַעוֹלָם וּבְאַ�וֹהָ
מֶקְומָה הִיא בְּגַשְׁמִיוֹת וּבְרוֹחָנִיות, וְגַם בְּמַה חֲמִימָות שֶׁל תָּאוֹת
הַמְּשִׁגְלֵל נְבָנָס בְּכָמָה אֲנָשִׁים מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יְהִידִי הַיִנְיקָה שְׁיִנְקָנוּ
חַלְבָן מְנֻשִׁים שָׁאַיָּנָן בְּשִׁרְוֹת אֲשֶׁר אַתָּה יְרַעַתָּה. חַן בְּעַזְןָנוּ חַוְלָלָנוּ
וּבְחַטָּא יְהַמְתָּנוּ אַפְנָנוּ. עַד אֲשֶׁר גָּבָרוּ עַלְנוּ מִצּוֹלָות יְם, הַרְרוּתִים
וּמְחַשְׁבּוֹת רְעוֹת רְבוֹת מֵאָדָר. וַיַּכְנָעַ בְּעַמְלֵל לְבָנָנוּ נְכָלָלָנוּ וְאֵין עֹזָר:

אָנָּא יְהֹוָה, טֹוב וּמְטִיב לְדָרְעִים וּלְטוֹבִים. וַיַּכְנִי בְּרַחְמִיךָ תְּרֵבִים וַתִּנְזַנֵּן
לִנְיָנוּ בְּחַגְבָּרָה מִעְתָּה, בָּאָפָן שְׁגַנּוּבָה לְתַכְלִית הָאַמְתִּי, עַד שִׁיחַה
לִנְיָנוּ פְּמַשְׁלָחָה עַל הַמְּלָאָכִים וַתֵּתֶן לִנְיָנוּ בְּחַגְבָּרָה מִפְּמַשְׁלָחָה זוּ שִׁיחַה
קִיּוֹם לְמִמְשְׁלָתָנוּ זֹאת לְעַד וְלִנְצָחָת. וַתִּזְבְּנֵנוּ וַתְּעַזְּרֵנוּ וַתֵּתֶן לִנְיָנוּ דָעַת,
שְׁגַנּוּבָה לְאָחָזָה עַצְמָנוּ בְּכֶסֶף בְּבָזָה, שַׁחַוא שְׁרִישִׁי נִשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל:

לְכָלְלִיּוֹת יוֹם-טוֹב

וּבְכָן תַּזְבִּנִי בְּרַחְמִיךָ תְּרֵבִים שְׁגַנּוּבָה לְשִׁמְרָה אֶת חִירָאָה שְׁבָלָבָן,
וַתִּזְבְּנֵנוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁלֵשָׁה רְגָלִים שְׁהָמָן; פֶּשֶׁת שְׁבּוּעוֹת סְפּוֹת,
בְּשִׁמְתָּחָה וְחִדְרָה גְּדוֹלָה רְבָה וְעִצּוּמָה, וּבִירָאָה וּבְאַחֲבָה וּבְקַדְשָׁה
וּבְטָהָרָה גְּדוֹלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב. וְאַזְכָּה לְכָבְדָם

בכל מני כבוד וענוג, באכילה ושתיה וمعدנים טובים ובמלבושים כבוד, ובתפלה בכינה ושם גודלה ובהתעוררות גודלה. ונזכה להמשיך עליינו דעת גודל וחידש בכל רגל ורגל מה שלוש רגלים, ונזכה לתקן ולחדש כל השלשה מוחין شب שלשה חללי הנולעת שهما; חכמה ובינה ורעות, על-ידי השלש רגלים, עד שנזכה על-יריזה לשבר ולבטל כל השלש תאות רעות שהם; תאות ממן ותאות משגנ ותאות אכילה, אשר הם היו בעוכנו, ועל-ידי אברנו מה שאברנו, ובאו למה שבאנו, אנחנו יהוזה, אנחנו יהוזה, חום וחמל עליינו, חום וחמל על נפשנו, חמל על עצلينו וטפינו, חמל עליינו ועל כל התקלויות בנו, חמל על בבודך. וכןנו מעתה וחוננו ואמינו ושמחנו בשמחה בקדשה, באנו שימשך עליינו כה ונבראה גודלה בקדשה, עד שנזכה מחרה לשבר ולבטל כל השלש תאות האלה. ונזכה להמשיך תדעת קדשה לתוך לבינו על-ידי קדשת השלש רגלים. ועל-יריזה נזכה לתקן את לבינו, לבטל מלבקנו כל השלש תאות האלה, ולא ישאר אצליינו מהם שום רושם כלל:

ויתנו לנו לקבל חן הפסק בקדשה גודלה ומן חרותנו, ועל-ידי זה נזכה להמשיך מה ורעת לשבר תאות ממן. ובזכות קדשת חן השבועות תנונו להמשיך מה ורעת לשבר תאות המשגנ. ובזכות קדשת חן הסכונות חן האסיף תנונו להמשיך מה ורעת לשבר תאות אכילה:

אנחנו יהוזה, חום וחמל עליינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי אתה ברחמים הרבים גלית לנו אלו העצות טובות קדשות,

תשלט **לְקוֹוטִי** ח'ב-א תשפט

איך להנצל מפל רע. והודעת לנו עזה טובה וישראל לשבר כל השלש תאונות העקריות על ידי קבלת השלש רגילים בקדשה בראיו. אבל אתה ידעת את רע לבנו וקשיות ערפנו ובלבול ובעירת העתנו ונדרל חלישותנו, עד אשר גם העזה בעצמה קשה עלינו לקיים, כי אין אנחנו יודע עד מה, שום דרך ותחבולה איך ובאייה אף נזוכה לקבל השלש רגילים בראיו, באשר ננלה לפניה אדון כל, כמה אנו רחוקים מקדשת השלש רגילים. כי פגמוני בכל תורתך הקדושה, ובפרט בקדשת ושמחת שבת ויום טוב, וגם בהשלש רגילים בעצמן פגמוני פגמים הרבה מאד:

אנא יהוה, הודיעינו נא את דרכיך ונדרע איך נמצאת חן בעיניך ואיך נזוכה לפעל בקשותנו עצלה, באפונ שנזוכה להתקרב אליו באמת, ונזוכה לקיים כל העצמות טובות האמתיות, אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, עד שנזוכה לשוב אליו באמת ובלב שלם. חום וחמל علينا, יהמו ויכמרו נא מעיך ורחמיך علينا. מלך רחמן רחם علينا טוב ומטיב הדרש לנו, שובה אלינו בהמון רחמייך בכלל אבות שעשו רצונך. ובנו ותנו ברחמייך הרבהים, שנזוכה בליך לקבל כל השלש רגילים בשמחה ובחידוח רבה ועצומה עד אין סוף. ותזנו לשמחת יומ-טוב באמת ברצונך הטוב. חום וחמל علينا, כי אין אנו יותרים שום דרך איך לזכות לשמחת יומ-טוב כי אם בכח הדרול בלבד. קדשו במצוותך ותן חלכנו בתורתך, שבינו מטווך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחיינו יהוה אלהינו בשמחה וبشalon מועדי קדשך, עד שנזוכה בזכות וכח קדשת השלש רגילים לשבר ולבטל

כל השלש תאות רעות שהן: תאות פמון ותאות נאוף ותאות אכילה. ונזוכה להיות קדושים וטהורים באמת. ותויציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדור. ונזוכה להמשיך הרדעת הקדוֹשה לתוכה הלב, לתunken ולזקה ולטהר הלב מכל השלש תאות האלוה. וקיים בנו מקרא שכחוב, וידעת היום והשבות אל לבביך כי יהוה הוא האלים בשמי מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

וთושיענו ברחמייך הربים לתunken ולזקהקדמים שבקרבנו, ונזוכה להבגיע תדים שבחיל השמאלי שבלב. ותענינו שנזוכה לזקה ולטהר את לבנו מפוגם ארם עכירת קדמים שיש בנו מינקותנו. על-ידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים או, אשר על-ידי זה מתגבר חס ושלום חמימות תאות המשג'ל. אנחנו יהוה, ובנו לתunken ולזקה כל זה מהרה, עד שנזוכה לשבר תאות המשג'ל לנמר. ותענינו לקשרות הברית באמת, ותרחם علينا ועל עולلينו וטפנו ועל כל ילדי עמק בית-ישראל, ותומין ברחמייך הربים לכל ולדותינו, מיניקות בשירות והוננות שיחיה חלבם טהור וכשר, וזה יצח. ותשמר ותציל את כל זרענו, שלא יינקו מגנים חמיפות אשר חלבם טמא, שלא ימשיכו בהם חס ושלום ארם תאות המשג'ל. כי באמת אין לנו דעת לשמר ורענו מזה, רק ברחמייך בלבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב וזה. ותעורר לנו ולזרענו תמיד, באfon שנזוכה כלנו אנחנו זרענו לשמר את הברית קדש באמת. ולתunken ולטהר עצמנו מכל השלש מהות האלוי שהוברנים לפניה. ועל-ידי זה נזוכה לשמר את היראה שלמה שבלב, ונזוכה לבניינו ירושלים חיש כל מהרה,

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלוֹת תשכ"א

וְשָׁם נַעֲבֵד בִּירָאָה בִּימֵי עֲזָלָם וּבְשָׁנִים קָרְמוֹנִיות וּלְירָאָה מִמֶּךָּה
תָּמִיד, לְירָאָה אֶת הַשֵּׁם הַגָּבָר וְהַנוּרָא הַזֶּה אֶת יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ.
לְפָנָיו נַעֲבֵד בִּירָאָה וּפְחָד וְנוֹרָה לְשָׁמוֹתָם, עַד שְׁנָנוּבָה עַל-
בָּרִי הַירָּאָה שְׁלָמָה שְׁבֵילָב לְבָרָא מֶלֶךְ שִׁישְׁפֵּיעַ נְבוֹאָה לְבָלִי
הַנְּבוֹאָה, וַיִּמְשַׁךְ הַשְׁפֵּעַת הַנְּבוֹאָה בְּעוֹלָם. וַיַּקְרֵא שְׁכָתוֹב,
וְגַבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹותֵיכֶם. וַיִּשְׁמַרְנוּ וַיִּצְלַחֲנוּ מִהְתְּמִנוֹת, שֶׁלֹּא יָדַיה
לְנוּ שָׁום תָּאוֹה וְחִמְדָה לְשָׁום הַתְּמִנוֹת בָּלֶל, לֹא הַתְּמִנוֹת גְּדוֹלָה
וְלֹא הַתְּמִנוֹת קְטָנָה וְלֹא תְּطִיל עַלְינוּ צָרָבִי צָבָור בָּלֶל. רַק נַזְבָּח
לְעַבְדָּךְ בְּאִמָּתְּ בִּירָאָה וְאַהֲבָה, בְּתִמְיוֹת גְּדוֹלָה וּבְפִשְׁטוֹת
לְמַעַנְךָ וּלְשִׁמְךָ לְבָרָבְלִי שָׁום פְּנִיות וּמְחַשְׁבּוֹת וּרוֹתָבְלִי. וְגַבְרָה
מִן הַכְּבֹוד וְהַהְתִּמְנוֹת בְּתַכְלִית, וְגַתְרַתְּךָ מִהְתִּמְנוֹת עַד קָצָה
הַאֲחַרְזָן בְּאִמָּתְּ לְאִמָּתְּ:

וּבָכַן תְּרַחְם עַלְינוּ מֶלֶא רְחִמִּים, וְתָחוֹם וְתִחְמַל עַל יְמִינֵינוּ
וּשְׁנוֹתֵינוּ וְתִטְבִּיב לְנוּ מַטוֹּבָה הָאִמְתִּינִי, וְתַזְבִּינוּ לְתְפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת.
וְגַבָּח לְהַתְפִּלָּל בָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֵיךְ בָּכֶל לְבָב וּגְנִפְשָׁת, וְלֹא גְּנוּזָל
חַס וּשְׁלוֹם בְּדָבָרִים הַעוֹמְדִים בָּרוּמוֹ שֶׁל עֲזָלָם שֶׁהָיָה הַתְפִלָּה,
וְלֹא גַּעַשְׁתָּה תְּפִלָּתֵנוּ קַבָּע אֶלָּא רְחִמִּים וְתִחְנוּנִים. וְלֹא תְּרַמֵּח עַלְינוּ
תְּפִלָּתֵנוּ בְּמִשְׁאָוי חַס וּשְׁלוֹם, רַק נַזְבָּח בְּרְחִמִּיךְ תָּרִבִּים, לְהַתְאִמֵּץ
וְלְהַתְּחֻזָּק וְלְהַתְּגַבֵּר בָּכֶל כַּח וּעוֹז וּמְעֻצּוֹמָת בָּכֶל מִינִי בְּחוֹת
לְהַתְפִּלָּל תְּפִלָּה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בְּכָנוֹת הַלְּבָב בְּאִמְתָּה קָרְאוֹי. כִּי
אַתָּה יוֹדֵע אֲבִינוּ שְׁבָשָׁמִים, כִּמָּה וּכִמָּה קָשָׁה וּכִבֵּד עַלְינוּ לְפִתְחָה
פִּינוּ בְּתְפִלָּתֵנוּ, וְתְפִלָּתֵנוּ פְּנוּמָה מָאָה, חֹסֶה עַלְינוּ כָּרְבָּ רְחִמִּיךְ
וְזַפְנוּ לְגֹאָל וּלְפֶהוֹת אֶת הַתְפִלָּה מִן הַגָּלוֹת הַגְּדוֹלָה וּהַפְּרָה,

תשכז' ח'ב-א תפלות לקווטי

שנפלה אצלו עבשו בעונותינו הרבנים. חום וחלם, חום ורחתם, חום והושעה מהירה למגע שמח בלבד, למגע, למגע ולא למגענו. פתח פיך לאלים במוני. ארני שפתינו תפוח ופי נגיד תהלה. תבין לבי תקשיב אנג'ה. עוזנו פלא רחמים, יושב תהלות ישראלי, שתהיה תפלתנו שנורה בפינו תמיד. ויקים מקרא שפתות, בורא ניב שפותים שלום לרוחך ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. ונכח בכם תפלותינו להכנייע ולהשפיל ולשבור ולבטל כל הרפאות הטבעיים של הרופאים, ויתngle האמת בעולם, שאין שם רופא בעולם יודע כלל לרפאות שם חולאת. רק כלל הרפאות בין זו רק עליידי דבר יהוה בלבד, עליידי תפלות ובקשות ותחנונים של האדיקים בעלי התפללה המתפללים על ישראל ומראיין ומפיסין אותה, וממשיכין רפאות בעולם, כי כלל העשבים והסperms של הרפאות, וכל הכוכבים ומילוט הטענים עליהם, כלם מקבלים כחם מהפלאקים הנבוכים עליהם, ואלו הפלאקים מקבלים כחם מהפלאקים הנבוכים עליהם, וכלם מקבלים מילוט מהפללה הנдол שהוא עד למעלה למעלה, עד שבלם מקבלים כח מהפללה הנдол שהוא בעל תפלה שוכחה לדבר יהוה שהוא שורש בכל הארץ בלה מראש ועד סוף, כמו שבחות, בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כלל צבאים. עליון אי אפשר להמשיך שם רפואה בעולם כי אם עליידי תפלה ותחנונים בלבד, ותווננו לדעת זאת באמת גמורה ובאמתנה שלמה. וברחמיך הרבנים נזכה להמשיך ולקבל כלל הרפאות לנו ולכל עמד ישראלי עליידי דבר יהוה של התפללה לך:

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלוֹת תשצג

וְתַעֲזֶרֶנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שָׁגַבָּה לְהַטְשִׁיךְ כָּל הַכְּחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפֻּאוֹת
לְתוֹךְ כָּל הַדָּבָרִים שָׁבְעוּלָם, לְלִחְם וּלְמִים וּלְכָל דָבָר מְאָכֵל וּמְשָׁקָה
שְׁתִּזְמִין לְתוֹךְ פִּינוּ לְאָכֵל וּלְשָׁתֹות, וַיהֲה מָה שִׁיחַה, יִמְשַׁךְ לְתוֹצֵם
כֵּה וּסְגִילָה רַהֲפּוֹאוֹת שֶׁל כָּל הַעֲשָׂבִים וּהַפְּמִים, עַד שִׁיחַה לְנוּ
רַפּוֹאָה שְׁלָמָה בְּכָל-עַת שְׁנָצְטָרֶךְ עַל-יְדֵי לְחָם וּמִים לְבָה, וַיָּקִים
בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וּבָרָךְ אֶת לְחָמָךְ וְאֶת מִימִיךְ וּמִסְירָוִתְיִ מְחָלָה
מִקְרָבָה. וְתַרְפָּאנוּ בְּרַחְמֵיכְךָ רַפּוֹאָה שְׁלָמָה בְּנוּפָה וּנְפָשָׁלָה לְכָל רַמָּה
אֲכְרִינוּ וּשְׁסַ"ה נִידְרִינוּ, כִּי אַתָּה לְבָד יְדָעַת אֶת כָּל מִכְאֹובִינוּ, וְאֶת
מְחָלוֹתֵינוּ הַגְּלִיוֹת לְנוּ וְהַגְּשִׁתּוֹת מִאָתֵנוּ. אַנְאָה יְהָוָה, רַפָּאִינוּ יְהָוָה
וְנִרְפָּא הַוּשִׁיעֵנוּ וּנוֹשָׁעָה בַּיְתְּהִלָּתֵינוּ אַתָּה, וְהַעֲלָה רַפּוֹאָה שְׁלָמָה
לְכָל תְּחִלָּאִינוּ וּלְכָל מִכְאֹובִינוּ וּלְכָל מִפּוֹתִינוּ, (וְהַתְּפִלֵּל עַל הַלִּילִים
שֶׁל בְּנֵי הַצְּדִיקִים שְׁחִיה לְחָם צָעֵר גָּדוֹל בְּנִים רַחְמָנָא לֵיאַלְןָ), וּבְפִרט לְפָלוֹנִי בְּנֵי
פְּלוּגִית, אֶל נָא רֶפֶא נָא לוּ רַפּוֹאָה שְׁלָמָה, וְתַזְןּוּ לוּ חַיִים אַרְבִּים
וּטוֹבִים וִיהָה וִיהָה וַיָּאִרְיךְ יָמִים וּשְׁנִים בְּטוֹב וּבְגַעֲמִים, וְתַרְפָּא אֶת
וְתַחְלִימָהוּ וְתַחְיָהוּ, וַיַּזְכֵּר אָבִיו וְאָמוֹ יוֹלְדֵיו לְגָדְלָו בְּגַחַת וּבְשְׁמָחָה
לְתֹזְרָה וּלְחַפֶּחֶת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאֲרִיכָה יָמִים וּשְׁנִים טוֹבִים,
וַיַּזְכֵּר לְרֹאֹתָה מִפְּנֵנו בְּנִים וּבְנִי בְּנִים עֲוֹסְקִים בְּתֹרֶה וּבְמַצּוֹת. מְרָא
דַעַלְמָא בְּלָא, חָס וְחַמֵּל עַלְלָהָם וְעַלְלֵינוּ וְעַל בְּלָלִיוֹת עַטְפָה יִשְׂרָאֵל
עַמְךָ הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהָם בְּחַרְתָּה, וְאָמַר לְצַרְתָּם דִי, כִּי בְּכָר סְבָלוּ
צָעֵר גָּדוֹל בְּנִים הַרְבָה יוֹתֵר מְדוּי בְּעֻזּוֹתֵינוּ דָרְבִּים:

אַנְאָה יְהָוָה, חָס וְחַמֵּל וְרַחְם עַלְלָהָם וְעַלְלֵינוּ וְעַל פְּלַטְתָּנוּ. יְהָמוּ נָא
וַיַּכְמְרוּ נָא חָמָן מַעַיְךָ וְרַחְמֵיכָךְ עַל רַתִּיתָת דְּמַעַתָּם וְצָעָרָם וְאַנְקָתָם
וְאַנְחָתָם וּבְלִיוֹן עִינֵיכֶם שִׁישׁ לְהָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעה,

אשר עיניהם תלויות אליו לבד בעני עבדים אל יד אדוניהם בעני שפחה אל יד גברתה בן עיניהם אל יהוה אלהיהם עד שתחנם. ותרפא ותבריא ותחלים ותחי את בנים זה, באפן שלא הבא לידי מחלת ובאב ומוחש כלל, כי אל הנער הגה התפללנו. ותונם ברחמייך תרבים ובחסידיך העצומים לנוילו בנהת ושלום ושלה לא לך ימים ושנים טובים. רחים עליהם למען שמה, כי לא אמר יהוה למחות שם ישראל חיליה, כי שמה משטר בשmeno, ובכבר הבטיחתנו לעמד בעורתנו תמיד. רבונו של עולם, אתה יודע כי אין לנו פה ושבל איך לבקש ולרצות אותך על זה, כי באמת היה ראוי לנו לפול על פנינו תמיד ולהשתטט לעפר ארץ, יומם לא נגוע לילה לא נשכוב, לא נהריש ולא נשקוט ולא נתן דמי לך, ונזבריך אותך תמיד שתறחים על יוצאי חלציהם הקדושים על כל אחד ואחד ותרפאים רפואה שלמה, כי כבר סבלו כלם יסורים ומכאובים גורדים ונוראים, מי יבין עצם פלאך ודריכך הנפלאות,ומי יהרhar אחר מהותיך, כי צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך, אך כבר קבלו צער ויסורין יותר מדי. האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. חום וחמל עליהם ועלינו והתפלל בעדרם ויחיו כלם, כי אין לנו דעת ושבל איך להתפלל עליהם, כי אם אתה לבד ברחמייך תרבים תתפלל בעדרם תמיד ותבריכם ויחיו, ימים על ימיהם תוסף שנות חיים, יראו וריעו יאריכו ימים ושנים, יבלו ימיהם בטוב ושנותיהם בגעים, ויצאו מהם בנים ובני בנים, דורות ודורות עד סוף כל הדורות לעולמי עד ולנצח.

נזהים:

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלּוֹת תשצ'ה

ובכן תרחים עלינו גואל חזק, ותגאלנו מחרה משלש עבוזות רעות שהן: עבודה עריה, וגלי עריות ושפיכות דמים. ותשמרנו ותאיינו תמיד מפני עבודה עריה חס ושלום, שהוא פנים האמונה, ולא תעלה ולא תבא על לבנו שום מחשבה עריה ובלבול כלל בכל הדברים הנוגעים לאמונה הקדושה, רק תרחים עליינו ב⌘לחתך הגרולה ותשפיע עליינו אמונה הקדושה ותטע ותקבע בלבנו אמונה שלמה וישרה, ובאה וצחחה ונקייה, קדושה וטהורה מכל סיג ופסלת, ולא אפנס באמונה הקדושה כלל. מלא רחמים, מלא רחמים, מלא חסד, מלא רצון, מלא טוב, אדון האמת והאמונה, תנ לנו במתנית חסן ונדרת חסד אמונה הקדושה, ולא יעלה על לבנו שום קשיה ובלבול ותקירה כלל בענייני אמונה הקדושה, רק נוכחה לאמונה שלמה וישרה באמת בראיו בראונך הטוב. החזיאנו מאפללה לאורה מהשך לאור גדור, מעבודות לחרות, מפני האמונה לאמונה שלמה באמת:

وترחים עליינו, ותזבנו ותגאלנו מעצם מרירות העברות הקשה והכבריה והפרה מאד שהיא תאوت המשגלה. אשר גלות ועבדות של תאוה רעה ומורה זאת עומדים ומתרגבים עליינו בכלל עת, עד אשר מרצו את חיינו בעבודה קשה ויעברו בנו בפרק, כאשר אתה ידרעת את גנעי ללבו של כל אחד ואחד. ובעונותינו הרבהם כלו לבני נבשותי בנאתה,فشل בעוני כחיו ועצמי עששו, ויבנו בעמל לבני נבשותי ואני עוזר. אבי אדוננו, יוצרנו ובוראי, מלבי וקדושי, גואלי ופזרי, הצעפה לרשות וחפץ בהארקן ורוצחה בטובתי באמת וחושב מחשבות כלל ידח ממנו נדח. רחים עלי ב⌘לחתך

הגדולה והוציאני מעבודות לחרות. חנני יהוה ראה עני משונאי מרוםמי משלעי מות. נאלני משחת פדרני מפוחת, הוציאני מבית עבדים, פדרני משלש עבדות הלו, האילני מפנס אמונה ומפנס הברית ומכווי אנשים. ותשمرני ותצילני שלא אבזה שום אדם שבעולם, ואזבה לקים דברי רבותינו זכרונם לברכה שהוויהו, אל תהי בָו לכל אָדָם:

ותושיעני ותערני תמיד בעורתך ובישועתך הגדולה שאתיה נזחר מאד משפיקות דמים, ולא אבזה ולא אביש שום בר ישראל שבעולם, ולא אלבין פני חברך חס ושלום. אנא יהוה, שמרני זהאילי מזוה, מה פגמתי בזה מגעורי, והלבנתנו ובישתי פני חברך ורבותך, בשוג או במויז, באנס או ברצין, אנא יהוה, מלא רחמים, עירני זוכני לתקן כל זה מהרה. ותסבב ברחמי סבות לטובה באפן שאזבה להתעד יחד עם כל האנשים שבישתי אותם או פגמתי בכבודים ואזבה לרצונות ולפיסם, ואתה ברחמי נתן בלבם שימחה לי במחילה גמורה באמת ולא ישאר בלבם שום רושם وكפדא כלל. ואם יש מהם שכבר נפטרו לעולם, או אם לפעים יצא עתק מפי פגמתי בכבוד אנשים שמתו כבר, ומכל שכן אם בעונתי הרבים פגמתי בכבוד חכמים וצדיקים ובשרים שכבר מתו וחלכו לעולם. אנא יהוה, רחמן אמת, הנהני מפיס אותם והנני מבקש מחילה וסליחה ובפרה מכבודם הגדול, כי חטאתי עויתי ופשעתני גנוך ונגרכם, ופגמתי בכבודה. חטאתי לאלהי ישראל, ולכמה אנשים צדיקים וחכמים ובשרים,

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלּוֹת תשצ'

שָׁפְנַמְתִּי בְּכֻדָּם בְּחֵיכֶם וּבְמוֹתָם, גַּעֲנִיתִי לָהֶם וּלְעָצְמוֹתֵיהֶם
הַקְדוֹשִׁים, יִמְחַלְוּ לֵין:

אָגָא יְהֹהָה, מְחוֹלָל לֵי סְלָחָה לֵי, כְּפָרָה לֵי, וַתֵּן בְּלֵב בְּלֵה הַצְדִיקִים
וְהַחֲכִמִים וְהַכְשִׁירִים וְכָל הָאָנָשִׁים שָׁפְנַמְתִּי בְּכֻדָּם, בְּחֵיכֶם
וּבְמוֹתָם, בְּגָדוֹל בְּקָטָן, שְׁבָלָם יִמְחַלְוּ וַיְסַלְחוּ לְעֹזָן עַבְדָה, אֲשֶׁר
הָעוֹהָן גָּגָדָם, וַיִּשְׁבוּ אַלְיָה וַיִּרְחַמְוּנִי, וַיַּעֲתִירוּ בְּעַדִי לְאַל עַלְיוֹן,
וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִי תְּמִיד לְפָנֵי בְּסָא בְּכֻדָּם, וַיִּבְקַשׁוּ עַלְיָה
וַיַּעֲמְדוּ בְּעַירָתִי לְגַאֲלָנִי וְלְהַאֲלָנִי מִכֶּל רָע, בְּאַפְןָן שָׁאוֹבָה לְחַזָּר
בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ וְלַעֲמֹד בֵּין הַצְדִיקִים הַאמְתִיִּים לְעוֹלָם
הַבָּא, וַיְהִי חַלְקֵי עַמָּהָם אַחֲר פָּטִירָתֵי מִן הָעוֹלָם, רַבּוּנו שֶׁל עַוְלָם,
מְלָא רְחִמִים רַבִּים, אָב הַרְחָמָן, מְלָא מְשָׁאָלוֹתִי בְּרְחִמִים. הַזָּרָנִי
מַה שָׁאַדְבָּרָה, הַבִּינָנִי מַה שָׁאָשָׁאל. זְבַנִּי וְגַאֲלָנִי וְפַדְנִי מִכֶּל שֶׁלֶשׁ
עַבְזָדּוֹת הַלְּלוֹג, זְבַנִּי לְאַמְוֹנָה שְׁלָמָה דְּקָרְשָׁה, וְלַתְּקוּן הַבְּרִית,
וְלַכְּבָד אֶת אָנָשִׁים, וְלֹא אֲבֹזָה מְעַתָּה שָׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם וְאַפְלוּ
בְּמַחְשָׁבָתִי לְבַד לֹא אֲהִיחָה בָּוּ לְכָל אָדָם שְׁבָעוֹלָם. וְאַוְבָּה לְהַאֲמִין
בְּאַמְוֹנָה שְׁלָמָה בְּכָל אָדָם שְׁבָעוֹלָם אַפְלוּ בְּהַפְּחוֹת וְהַגְּרוּעָה
שְׁבָיִשְׂרָאֵל, שְׁבָלָם חַשּׁוֹבִים וַיְקָרִים מְאֹד בְּעֵינִי הַשֵּׁם יִתְבָּרָה,
וְכָלָם מוֹכְגִים וּרְאוֹיִם לְקַבֵּל כָּל טוֹב וְכָל כְּבָוד גַּדְלָה שְׁבָעוֹלָם,
וַיְכֹלִים לְיֻכּוֹת לְכָל הַמְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם בְּגַשְׁמִיוֹת וּרְוחַנִּיוֹת בְּעוֹלָם
הַזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

וְגַזְפָּה עַל-יְדֵי תְּקוּן שֶׁלֶשׁ מְדוֹת אַלְוֹן, לְתִפְלָה בְּשְׁלָמוֹת. וְתַעֲרֹנוּ
לְהַתְּפִלָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֵיךְ בָּרוּאי בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, עַד שְׁפָנָה
עַל-יְדֵי הַתִּפְלָה לְהַמְשִׁיךְ רְפֹואָה שְׁלָמָה לָנוּ וְלַזְרָעָנוּ וְלַכְלָעָמָךְ

ביהת־ישראל (ובפרט לפולני בן פלונית), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה, ונזקה על־ידי תפלותינו שבל העשבים וכל שיח השדרה כלם כאחד יחוירו ונישבו כל בחותם לתוכם דבורי התפלה שלנו, שהוא דבר שם יתברך שהוא שורש העליזן. ויבלו כל הבחות של כל הרפואות של כל העשבים והסמים שבעולים בתוכה תפלותינו, ותיה תפלתנו בשנות גודלה מכל טוב, מכל הבחות של כל העשבים וכל שיח השדרה למיניהם, ותווננו להעלותם כלם לפניו ליריח ניחוח להחזרם ולהשיכם לשורש העליזן על־ידי תפלתנו שתיה כלולה מכלם. ועל־ידי זה נזקה להמשיך הבחות של כל הרפואות שבעולים לתוכם ומים ולתוכה כל הדברים אשר נאכל ונשתה, עד שיחיה לנו רפואה שלמה לכל תחלואינו וכלל מכואビינו, ועל־ידי כל הדברים שבעולים בלי שום רפואיים וראקטים כל, רק אתה בעצמך ובכבודך תרפאנו רפואה שלמה כמו שבתוב, כי אני יהוה רופאך. ונזקה לקבל מאתך רפואה שלמה בעית צמיחת המטהה, בעית שחוזלאת סתומים וטמון בקרבנו ואין יודעים ממנה כלל, כי אתה בלבד יודע כל התעלומות שבקרבנו. רחם علينا ברחמייך הרבה, ותקדים רפואה למטה, ותרפאנו קדם צמיחת המטהה, בעית שמתחיל אליה מחש להתנ格尔 ולצמח ממנה מה שיצמח חילתה, אתה ברחמייך בלבד תרפאנו מכל זה, כי אין לנו יודעים שום עצה ותחבולה ושום רפואה לשום מחה ומבה וכאב, הן בעית שנסתירה המטהה, הן בעית שכבר נתגלה חילתה, בכלים אין לנו שום תקופה על שום רפואה שבעולים ברכה הטבע. כי אין יודעים ומאמינים באמונה

לְקוֹמִי ח'ב-א תֶּפֶלּוֹת תשצט

שָׁלֵמָה שָׁאַיָּן מְעוּילִים בָּלְלָ שָׁוֹם רְפֻאוֹת שֶׁל כָּל הַדָּקְטוֹרִים, הָן רֹפֵא אַלְיל בָּלְם תָּהוּ הַפָּה מִחְּבֵל יְחֵד, לֹא יוּעַילוּ וְלֹא יַצְילוּ כִּי תָהוּ הַפָּה. כִּי אִם עַלְיִיךְ לְבָד אֲנוּ נְשָׁעַנִים וּלְרְפֻואָתִיךְ אֲנוּ מְקֻיִם וּמְחִילִים, כִּי אַתָּה רֹפֵא נָאָמָן, רֹפֵא אָמָת, רֹפֵא חָנָם, בְּחָסֵד וּבְרָחְמִים. וְתַעֲזֵר וְתוֹשֵׁיעַ וְתַגְנֵן עַלְינוּ וְתַרְחִיקֵנוּ מְרוֹפָאים וּדְאַקְטוֹרִים תָּמִיד, וְתַכְנִיעַ וְתַפְּלִיל וְתַשְּׁפִיל כָּל הַדָּקְטוֹרִים עִם כָּל הַרְפֻאוֹת שֶׁלָּהֶם כִּי אַתָּה יְדָעַת, אֲשֶׁר הַם מְוִיקִים הָעוֹלָם מִאַד מִאַד וְהַזְּנוּגִים נְפָשּׁוֹת רְבּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעה בְּשׂוֹגֵן וּבְמוֹיד. הַצְּלִילָנוּ מֵהֶם אַבְינֵינוּ שְׁבָשְׁמִים, שְׁמַרְנוּ מֵהֶם, אֲוֹתָנוּ וְאַתָּה זְרַעַנוּ וְאַתָּה יְרַעַנוּ וְאַתָּה בָּל יָרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעְתָּה וְעַד עוֹלָם. זְבַּנו לְקַבֵּל כָּל הַרְפֻאוֹת שְׁבָעוֹלָם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה לְבָה, וְתַגְנֵלה הָאַמְתָה בְּעוֹלָם, שָׁאַיָּן שָׁוֹם רְפֻאוֹת בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה לְבָה, וְגַנְבֵּה לְקַיִם מִקְרָא שְׁבָתוֹב וַיֹּאמֶר אָם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ וְתַחֲרֵשְׁ בְּעֵינְיו תַּעֲשֵׂה וְהַאֲנוֹתָה לְמִצְׁוֹתְּךָ וְשִׁמְרָתְךָ כָּל הַמְּחָלָה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּמַצְרִים לֹא אֲשִׁים עַלְיִיךְ כִּי אַנְיִיחָה רְפָאָךְ:

וּבְרָחְמִידְךָ הָרַבִּים תַּצְמִיחַ מִתְרָה קָרְנוּ דָוד עַבְדָךָ, וְתַמְהֵר וְתַחְיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ מִהְרָה, וַיִּתְנוֹצֵץ הַתְּנוֹצֵצָות מֶשֶׁיחַ בְּעוֹלָם, וְתַעֲזֵר אֶת לְבֵ מֶשֶׁיחַ בֶּן דָוד עַבְדָךָ, שִׁיקַבֵּל תֶּפֶלּוֹתֵינוּ וַיַּעֲלֵה אֹתָם לְרִיחַ נִיחָוחַ לְפָנֵינוּ כְּסָא כְּבֽוֹדָךְ. וְכָל הַתֶּפֶלּוֹת עִם כָּל הַרִיחַ הַטוֹב שֶׁל כָּל שִׁיחַ הַשְׁדָה הַכְּלָולִים בְּתוֹכָם, כָּלָם יַכְלֵלוּ בְּרוּם אָפְנוּ מֶשֶׁיחַ יְהֹוָה, וַיַּעֲלֵה כָלָם לְרִיחַ נִיחָוחַ לְפָנֵיךְ. וְתַמְהֵר וְתַחְיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ עַל-יְדֵי מֶשֶׁיחַ צְדָקָנוּ בָא יָבָא לֹא יָאָחָר, וַיַּגְאַלְנוּ נְאָלָת עוֹלָם חִישׁ כָּל

לְקוֹטִי ח'ב-א תְּפִלוֹת

מהירה, ותרחם עליינו ותתן לנו חן בעניינו כל רואינו, ונזכה למציא
חן ושביל טוב בעניינו אליהם ואדם, ובעניינו כל הפלאנים והשרים
של מעלה ושל מטה כלם ירחמו علينا, ונמצא חן בעניינו כלם:

ובכן תשיעני והעוזני ברוחם הרבה הרים, שנזכה להכير ולידע
כל המפורטים שבעולם, ולדעת ולהבחין בין טוב לרע, שנזכה
לידע האמת לאמתו, מי הם הצדיקים והמפורטים האמתיים,
ומי הם הצדיקים והמנגנים של שקר, אשר גדרתם היא רק
על ידי עוזות שהוא מלכوتא بلا תגא. ונזכה לתפלה בשלום
בכל הבחןנות, ובכוח תפלו הצדיקים האinatiים, שהם
שרש הכל, אשר כלם מקבלים מהם, יתבטל ויפל כל העוזות
של כל המפורטים של שקר. כלם יכרעו ויפלו לפני תפלה
צדיקים האinatiים, ולא יוכלו להרים ראש נגידם ונגיד התקלויים
בهم ונתקבים עליהם באמת. ותווננו תמיד לדעת האמת לאמתו,
ולקשר עצמנו באמת עם כל הצדיקים האinatiים שהם שרש
בسمות כל ישראל, אשר כל הנשמות נחלקים תחתם, עד שנזכה
להתקשר ולהתאחד באמת עם כל שרש נשמות עמך בית
ישראל החזובים מתחת פסא הקבוץ. ועל ידי רוחה נזכה שיחיה
לנו מושלה על הפלאנים, ותחקים מושלתנו עליהם בתקף
יעוז לעולמי עד ולנצח נצחיהם, ולא יפלו אוטנו לעוזם, כי אתה
ברום לעולם יהוה. ולוועם יוך על העליונה. ואתה עוזר, שלא
כנת. ובירך כה ונבראה ובירך לנגד ולחותך לבך. אתה הוא יהוה
לבך אתה עשית את השמים שמיה השמים וכל צבאות הארץ וכל
אשר עלייה תנאים וכל אשר בהם, ואתה מתחה את כלם וצבא

השׁמיים לך משתחווים. וברצונך תרומם קרננו. כי מי יאמר לך מה תעשה. כי אתה לבודך בראת אותנו בשבי פונה זו, שנזוכה להגעה לתקלית זהה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים. זכנו ברחמייך הרבהם למלאת רצונך הטוב, להשלים בונתך העליונה, שנזוכה מורה לשוב בתשובה שלמה לפניה, ולשבור כל התאות רעות, וכל העבדות רעות, וכל המדות רעות, עד שנזוכה לתקלה בשלמות ולבادر אותה עבודה תהה באמת ובתמים ברצונך הטוב, עד שנזוכה להגעה מורה לתקלית הזה שיהיה לנו ממשלה על המלאכים ותתקים ממשלתנו לנצח כי לך נזרכנו:

לראש השנה

ובכן תרחש علينا ברחמייך הרבהם ובחסידיך העזומים. שנזוכה לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה ובטהרה גודלה, ביראה ואהבה ובשמחה ובחדוה רבתה. כי אתה ברחמייך חמרת בנו מכל העמים וקדשתנו במצוותיך, ועשית לנו חסド גדול הזה, וגנתת לנו מנה טيبة זואת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום קדוש ונורא ואיום מאד, אשר בו תנסה מלכיותך ויזון בחסד כסאך ותשב עליו באמת. וברחמייך הרבהם וחסידיך העזומים הקבעת לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, يوم הרין הגדול והגURA, בראש חדש תשרי, שהוא חסד גדול ונפלא מאמתך בעל החסד והרחמיים, אשר אתה הושב מרחוק להטיב אחיםינו, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, והקדמתה תרופה וצריך למוכתינו. כי ידעת, כי בשר ודם אנחנו ומהטר קרצנו. הן בעז חוללנו ובחטא יחתנו אמנו. ויצר לב האדם רע מנעריו, ואין

צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. אף כי קטעי ערה, שפלי קומת, חלושי כת, עצובי רוח, עלולים לא ראו אור, המוליכים בחתאת נוריהם, מלאים חטא ועון ופשע. אשר לו לא רחמייך וחסרייך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חם ושלום שום תקווה כלל. כי איך בה נפאה פה ואיך נשא עין, איך היינו יכולים לבא לפניה בחתאתינו ולהעיז פנינו ולהקשות ערפנו, לבא ולהתודות לפניה יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, ולהתחרט על מעשינו ועונותינו. אבל חסרייך רבים מאד, חסך יהזה מלאה הארץ, חסרי יהזה כי לא תמננו, כי לא כל רחמייך לעולם, כי החרים ימושו והגבאות תומטינה ותשוך מאננו לא ימוש לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על-כן גלית לנו מרחוק עצם פלאי חסרייך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכליות. וקבעת לנו يوم ראש השנה הקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש. שאו אתה בעצמך מבקש בפרה, בביבול, במוז שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הביאו עלי בפרה על שמעתך את הירח. ואתה בעצמך מתחרט, בביבול, על מעשיך, על שמעתך את הלבנה, אשר משם נמשכים כל חטאינו. על-כן נתת לנו פתחון פה, לבוא ולהתודות לפניה ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש בפרה אנו על-כן אנחנו לפניה יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסיד והחמייך, ובנו ברחמייך וחסרייך העצומים, שנזוכה לקבל החסד הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עליינו לטובה. רחים עליינו

למען שמה, זוכנו לקביל ראש השנה הקדוש בקדשה גודלה, כי אתה יודע, שבздירות הלו, בעוקבא רמשיחא, אין לנו שום תקווה, כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבאים יחד בכל מקומות ישראל במושבותיהם. יודע تعالומות, בוחן לבות, אדון החסד, מלך רחמים, למידנו והורנו איך להמשיך חסידיך הגדולים עליינו באפן שנובה לשוב אלקיך באמת ובלב שלם. ואם חטאנו עוננו ופשענו לפניו חרבה מאר, ונגנו בכבודך הרמה, והבלנו אחר תאונות לבנו והמשכנו עליינו את חיצר הרע, ונגנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו מלץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש. הנה על זה אנחנו לפניו לחלות פניה להשתתף לפניך רחמי בסא בכורך, אנחנו תולמים עינינו אלקיך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למן רחמייך וחסידיך הפתוחים ותשב בעמך על משפטינו, כי המשפט לאלים הוא, ולא תתן כח ורשות חס ושלום לשוםARDS שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלך ושרף, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חילתה. חיללה לך מעשות בדברים הוזה, כי אם אתה בלבד תדרין ותשפט אותנו ברחמייך הרבים ובחסידך הגדולים. מלפני משפטינו יצא עיניך תחינה מישרים. כי אתה בלבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואני העולם מקומה, ורק אתה בלבד יודע לדון אותנו בלבנו לכה זכות תמיד, רחמייך רבים יהוה במשפטיך חייני, כי אתה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאנו עמו ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאייה מקום היה בנסמיות וברותניות

מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה בלבבי חסך תמיד.
אָבִינוּ שְׁבָשִׁים, רְחַמֵּן אֶמְתִּי, חֲסִין אֶמְתִּי, חַמֵּל עַלְנוּ בְּעֵת צָרָה
הַזֹּאת, אֲשֶׁר בָּאוּ בְּנִים עַד מִשְׁבָּר וְכֵחַ אֵין לְלָדָה, עֲשֵׂה עָמָנוּ חָסֵךְ
חַנְם מִמֶּה שֶׁלָּא יְחַסֵּר עָמָה, וַזְבַּנוּ מִעֵתָה לְהִזְמִין בְּרַצּוֹנָה בְּאַמְתָה,
לְסֹור מִרְעָעָוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֵיךְ תִּמְדֵי:

וברחה מיך הרבה תמשיך עליינו קידשת ראש השנה תמיד,
וთמחל ותסלח לנו על כל פשעינו וחתטאינו ועונאותינו. ותמלא
פגימות הלבנה ולא ייחיה בה שום מעות ויהיה אור הלבנה באור
התהמה, באור שבעת ימי בראשית, כמו שהיתה קדם מעותה.
וותכנו ותענינו שנזוכה לאחן עצמנו בכיסא הפבود בשערי נשמות
ישראל, עד שיחיה לנו בכם לעשות ראש השנה, להמשיך ולהאיר
עליינו ועל כל ישראל קידשת ראש השנה תמיד. ונזוכה לדון את
כל אדם לבפ זכות תמיד, ולהבריע את כל העולים כלו לבפ זכות,
לזוכות את כל אחד ואחד לפי מקומו. ונזוכה לידי באמת מקומו
של כל אחד ואחד, ולהמשיך זכות נחсад ורוחמים על כל אחד
ואחד מכליות ישראל עמו הקדוש, אשר בהם בחרת, אפלו
על הנגרע שבגראעים והפחות שבפחחותם. ותפתח לנו אור הדעת
שנזוכה למציא זכות לכלם. ותرحم עליינו ותשמרנו ותצילנו תמיד,
שלא נדרבר סרה חס ושלם על שום בר ישראל שבעולים. ותצילנו
ברחמה מלשון הרע ואבק לשון הרע, ולא נתחיל לדון שום בר
ישראל לחובה חס ושלום, רק נזוכה לדון את הפל לבפ זכות
תמיד, ולהבריה עצמנו בכל בחותינו, עד שנזוכה למציא זכות

וחסד וטוב לכל אחד ואחר, אפלו בתכליות הרויטא התחתוננה,
בתכליות הנריונות והפחיתות, ולהכריע הכל לכה וכות תמיד:

מֶלֶא רְחִמִּים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותתן לנו כל
חפצינו ובקשوتינו לטובה הייש כל מהרה. ותתפאר עם כל עפק
ישראל לעוזם, מגדול ועד קטן, כי כלם יקרים וחביבים בעיניך
בכבה עין, ובזידך הפל. הנה כל תוכל ולא יבצר ממך מזוהה, ובזמנים
שפלותנו ונגרעותנו ופחיתותנו ורחקינו ועמלינו ועצם רחוקנו
מוך על-ידי עונותינו וחתאתינו הרים והעצומים, עם כל זה
אתה יכול להגבירנו ולהעלות ולהמשיך עליינו קדשה וטהרה,
ולחתורנו בתשובה שלמה לפניה, ולקרנו לעוברת באות,
עד שנזכה להגיע לכל מה שבકשנו מלפניה, כי אתה מקים מעפר
DEL מאשפות ירים אביון, להושבי עם נדרבים עם נדרבי עמו.
ואתך משפט גאים ומגבעת שפלים, ואתך מלא רחמים עליינו
ועל כל ישראל תמיד בכל עת ובכל רגע, ואתה עוזה נפלאות
גדולות לך, כי לעולם חסודה, עוזה גדולות עד אין חקר נסائم
ונפלאות עד אין מספר, כאמור, אין קדוש ביהוּה כי אין בלתי
אין צור באלהינו. יהוּה מפיטה ומתחה מזריד שאול ויעל. יהוּה
מוריש ומעשיר משפט אף מרים. מקים מעפר DEL מאשפות
רים אביון להושיב עם נדרבים וכessa כבוד ינחים כי ליהוּה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך
ידמו כי לא בכח ינבר איש. יהוּה ינתנו מריביו עליו בשמיים ירעם
יהוּה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלוּו וירם קרוּן משייחו. ונאמר,
מקולות מים רבים אדרים משברי ים אדר במרום יהוּה. עדותיך

נאמנו מַאֲד לְבִיתֶךָ נָאֹהַ קָרְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים. יְהִי לְرֵצֹן אָמְרִי
פִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צָרִי וְנוֹאָלִי, אָמַן בָּנִי יְהִי רֵצֹן.

— ב —

טוֹב לְהֻדוֹת לְיְהוָה וּלְוֹמֵר לְשָׁמֶךָ עַלְיוֹן. אָכְרָכָה אֶת יְהוָה בְּכָל
עַת תִּמְדִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. אוֹרָה יְהוָה בְּכָל לְבָב בְּסֻזָּד יְשִׁירִים וְעַדָּה.
יְמַלְא פִי תְּהִלָּתֶךָ בְּכָל הַיּוֹם תְּפִאָרָתֶךָ. תְּהִלָּת יְהוָה יְדַבֵּר פִי וַיְבָרֵךְ
כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָרְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהָ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָה:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַלְאָ טוֹב, וַכָּנוּ לְהֻדוֹת לְךָ סָלה. עַזְרָנוּ
וְהַשִּׁיעָנוּ וּזְבָנוּ לְטוֹב האַמְתִּי לְשָׁעַועַע עַולָּם הַבָּא שֶׁהָוָא הַזָּדָה
לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וְאוֹבֵה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לוֹמֵר בְּרָכוֹת
וְהַזָּדָאות שִׁירֹות וִתְשִׁבְחוֹת חֲרֵבָה לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לְהֻדוֹת
לְךָ וַיְבָרֵךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבּוֹת וְהַגְּסִים וְהַגְּפָלָאות, אֲשֶׁר
עָשָׂית עַמִּי מַעֲודִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל גִּסְיָה שְׁבָכָל יוֹם עַמְנוּ וְעַל
גְּפָלָאותיך וְטוֹבָותיך שְׁבָכָל עַת, עַרְבָּ וְבָקָר וְאֶחָרִים בְּפֶה אֲקָדָם
יְהוָה אֲכִף לְאֱלֹהִי מָרוֹם, מֵי יְפָאָר, מֵי יְהָדר, מֵי יְהָלָל, מֵי יְמָלָל,
מֵי יְשָׁבָת, מֵי יְסָפֵר אֶחָת מַנִּי אַלְפִים וְרַבִּי רַבָּות
פָּעָם הַטּוֹבּוֹת נְסִים וְגְפָלָאות שְׁעַשִּׁית עַם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמְנוּ. לֹא
יְסַפְּיקוּ כָל אִילִי נְבִיאוֹת לְבָאָר נְקֻדָּה אֶחָת בְּטֶפֶה מִן הַסּוּם, מִכָּל
רַבְּיִי הַטּוֹבּוֹת וְהַגְּסִים וְהַגְּפָלָאות גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאות שְׁעַשִּׁית עַמְנוּ
עַם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיְשָׁרָאֵל בְּפִרְטִיות, אֲשֶׁר הַזִּכָּאת אָוֹתָנוּ
מִכָּל הַטּוֹמָאות וּמִכָּל הַזָּהָמוֹת, וּכְרַבְתָּנוּ בְּרַחְמִיךָ לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל

תפלות לקווטי ח'ב-יב

וְהַקְרֹושׁ וְהַכְנִסְתָנו בְּקֶדֶשׁ יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה עוֹשָׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת
וְנוֹרָאות בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְחוֹשֵׁב מִחְשָׁבוֹת בְּאָפָן שְׁנוֹכָה לְהַתְּקִרְבָּה
לְעַבְדָתָה, בְּרוּ לְתִיּוֹתָנו בַּיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן גְּנוֹבָה לְחַיִים אֲמֹתִים,
לְחַיִים נִצְחִים, בַּי חֲסִידָה גָּדוֹל עַלְינוּ וְהַצְלָת נִפְשָׁנו מִשְׁאָל
תְּחִתְיָה. בַּי לוֹלָא יְהֹוָה עֹזֶרֶתָה לְנוּ בַמְעֵט שְׁבָנָה דָוָמָה נִפְשָׁנו,
מַה נָּאֹמֵר מַה גַּדְבָּר, מַה נָּאֹמֵר מַה גַּדְבָּר, מַה גַּשְ׀יב לְיְהֹוָה בְּלַ
תְּגַמּוֹלָה עַלְינוּ, אַלְוּ פִּינוּ מְלָא שִׁירָה כִּים, וְלִשְׁוֹגָנוּ רָנָה בְּחַמּוֹן
גָּלוֹיו, וְשִׁפְתּוֹתֵינוּ שְׁבָח בְּמִרְחָבִי רַקִיע, וְעִינֵינוּ מְאוֹרָות בְּשִׁמְשׁ
וּכְירָת, וְדִינֵינוּ פְּרוֹשָׁוֹת בְּגַשְׁרֵי שָׁמִים, וְרִגְלֵינוּ קְלוֹזָת אֲיָלוֹת, אֵין
אָנוּ מְסִפְיקִים לְהַזְוֹת לְךָ וְלִשְׁבָחָךְ וְלִפְאָרֶךְ וְלִבְרָךְ וְלִקְרָדֵשׁ אֶת
שְׁמֶךָ מְלָבָנָג, עַל אַחַת מְאָלָף אַלְפִים וּרְבִי רְבָכוֹת
פְּעֻמִים הַטוֹבּוֹת נֶסֶים וְגַפְלָאוֹת שְׁעִשִּׁית עַם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמְנוּ, עַם
כֶּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפֶרְטִוֹת. לֹא כִּזְדֹונִי וּכְרוֹעָע מְעַלְיִי גַּמְלָתִי, בַּי אָם
בְּחַסְדָךְ לְבָר, בְּחַסְדָךְ הַחַיִתִי, וְחַשְׁבָתְךָ מַרְחָק לְהַטִּיב אַחֲרִיתִי,
וּכְרַבְתָּנוּ מַלְכִי לְשֶׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְרֹושׁ. וּמָה יוֹסִיף עוֹד עַבְדָךְ לְדָבָר
לְפִנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵי, וְאַתָּה אֶת עַבְדָךְ יַדְעָת:

וְהַגְּנִי מוֹרָה עַל הַעֲבָר וְצֹעַק עַל לְהַבָּא, מְלָא רְחָמִים, הַגּוֹמֶל
לְחַיִים טוֹבּוֹת שְׁגַמְלָנִי בָּל טוֹב, וְהַכְנִסְתָנו בְּקֶדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עֲשִׂיתָנו גּוֹי. וְתַקְטַן עוֹד זֹאת בְּעִינֵיךְ וְחוֹסֵפֶת עַלְיִי חָסֵד וְטוֹב, טוֹבָה
כְּפֹולָה וּמִכְפָּלה, וּכְרַבְתָּנוּ מַלְכִי לְהַצְדִיקִים וּכְשָׁרִים וּירָאִים
הָאֲמֹתִים, מְלָא רְחָמִים, מְלָא טוֹב, בְּאָשָׁר הַחְלוֹת לְהַרְאֹות
חֲסִידִיךְ עַלְיִי לְקָרְבָנִי וּלְהַזְדִיעָנִי וּלְהַטְעִימָנִי מִזְיוּ נָעַם עֲרָבוֹת
יְדִידּוֹת גְּנִימּוֹת מִתְּיקֹות כְּנַשְׁתַּחַת הַצְדִיקִים הַקְדוֹשִׁים הָאֲמֹתִים, בָּן

יעמיו נא ויבקרו נא המן מעיך ורחמייך עלי, ותרחם עלי ותושיעני
מעתה, ותזבני לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתם
הקדושה, אשר הודיעו לנו האדיקים האמתאים, ותמהר
ותחיש לאלני ולהוציאני מכל הארץות וחרעות אשר סבוני.
יהזה מה רבו צרי רבים קמים עלי, רבים אומרים לנפשי אין
ישועתה לו באללים סלה, אתה יהזה מגן בעדי בבודו ומרים
ראשי. ארונות רבות סבוני, קראנו יהזה אליהם. באך לי אקרא
יהזה ואל אלהי אשוע. ישמעו מהיכלו קולי ושותעי לפניו פבא
באגני. מן הפעץ קראתי יה ענני במרחב יה. קראתי מארה לי אל
יהזה ויענני מבטן שאל שועתי שמעת קולי. ותשליכני מצולה
בלבב ימי ונחר יסובبني כל משבריך ונגידך עלי עברנו. ואני
אמרתי גנרטה מנגד עיניך אך אוסף להבית אל היכל קדרש.
אפסוני מים עד נפש תהום יסובبني סוף חbos לראשי. לךabi
חרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחתת תי יהזה
אללה. בהתקעטך עלי נשוי את יהזה וברתוי ותבא אליך תפלי
אל היכל קדרש. משמרים הבלתי שהוא חסם יעוזו. ואני בקהל
תורה אובהה לך אשר גדרתוי אשלמה ישועתה ליהזה:

ובבן תזבני ברחמייך הרבים ובחסדייך הגודלים שאזבה ללמד
ההלכות בכל יום ויום חק ולא עבר כל ימי חיי, ולא עבר אצלי يوم
אחד בלי למד ההלכות, עד שאזבה עלי ייד ההלכות לשעושע עולם
הבא לידעת ולהכיר אותך התבך לנצח, ותערוני שאזבה לברר
פסק ההלכה באמת, ותהי עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חן
חסדי דוד הנאמנים. ואזבה לאסוקי שמעתך אליבא דהלהכתא,

עד שאוכה מחרה לירע כל ההלכות של כל מצות התורה על בוריין ואמתתן, ולחדש בהם חונשין אמתים ותשפיע עלי דעת שלם דקירה, עד שאוכה לדעת ולהכיר אותך באמת ולהיות סמוך וקרוב אליו ולחותות לך ולברך תמי, ולהתדרך אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד עולם. ותצילני מכל צרה וצוקה, כי אתה יודע צרות לבניigrנים והכבדים מאד, עד אשר כשל כח הסבל. כי צר לי מאד אבי שבשים, כי רע זמר, כי גגע עד הנפש, ואני לי שום אח ורע לפרש לפניו שיחתי הכאב והמרה מאד מאד, ואני נושא אבני קשיים על לב. עלי לבי דרי, כי רק לבי יודע מרת נפשי, המרה מראש ולענה, אשר לא יאפן כי יספר. וכל הרים שבארן בכל מתקנים אל הלב ומכבדים על הלב מאד, וכל אברי ועורקי ונידי עם כל הרים שביהם, כלם מבקשים ומחפשים עצה ותחבולה, איך להמלט ואיך להנצל מני שחת, מדין הקשה של גיהנם ומדין הקשה של העתיד, איך להנצל מכל החטאיהם ועונותיהם ופשעים ומכל הרגלים ומכל הרפתאות שבעולם חס ושלום. הן תחולתי נבזה, לא ידעתי נפשי, מה עעשה ומה אפעל, ומאין אבקש תרופה למכתה האנושה. יהוה אלהים אתה ידעת. חום וחמל עלי, חום ורham על מעת דמעט פלטה הנשארת, והופעה עלי ממען קדרתך ישועה וرحמים, והצילני מעתה מכל מני צרות ורעות, כי אין לי על מי להשען כי אם עלייך בלבד אבי שבשים. אתה סתר לי, מצר תצרכי רגעי פלטת תסובבני סלה. הוועני וועני זוכני, שיזובו הרים השוטפין על לבי, ויחזרו לילך בסדר תנעה מסדרת.

ויתעשרה עמי חסדים רבים תמיד בכל עת, ותעוררני ותושיעני
ותיאלני תמיד מפל ארחה וצוקה, ותונני להזות לך תמיד על כל
החסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי:

ותרחם עליינו ועל כל עטך ישראל, ותעוררנו שנואה לחיות
תומכי אורייתא. שנואה להזיק את הלומדי תורה העוסקים
ב תורה ובצדקה יהוה אמרת, לתומכם ולסעדם ולהזיקם
ולהספיק להם כל מה שיחסרו להם בכבוד גדול, ולעשנותם כל
ארכיהם וכל צרכיהם וביתם, באפן שנינו לעסק בתורתך
ובעבודתך בחרחתת הלב בלי בטול ובכלבול כלל, למען יוכלו
להולייד ולחדש הלבבות וחדושין אמותיהם בתורתך הקדושה.
ותשפיע חסך גדול על-ירידיה, ונשך עליינו ועל כל עטך ישראל
שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ועשירות גדול דקדשה ורחמים
וחים ושלום וכל טוב. ותמלא פנימת הלבנה, ויקים מקרה
שבתו, והיה אור הלבנה באור החמה:

ותחום ותחמל ברחמייך הרבהים על כל היושבות על הפטישבר
מעמך בית ישראל ותצלם מכל צער ונזק, ותרחם על צערם
הקשה והכבד באשר נגלה לפניה אדון כל. ותחום עליהם ותעוזם
ותוסעים בחמלתך הנוראה ובחסידיך הרבהים, שנינו כלם להולייד
בגקל בלי שום קשו הולדה כלל. מליא רחמייך, חמל עליהם למען
אתה יודע צערם ומכאובם הקשה, חמל עליהם למען והאילים
מכל צער ונזק, ומכל מניין עין רעה, ומכל מניין קליפות וסתרים
אתרנים המעכבים את ההולדה, ותפצעים חם ושלום מה שחפצים.
אנא יהוה, ברחמייך הרבהים תצלם ותשמרם מכל ער, ויזנו כלם

להוציאי ח'ב'ב תפלות תertia

להוציא במחורה, בנקל, בלי שום קשיי הולדה כלל, ותוציה חילך לשלים בלי פגעה. ויזכו כל עטף ישראל לנחל בניהם ובנותיהם לאחד ימים ושנים לעובודתך וליראותך, ולא תפילה אשא פרי בטנה, ויתרבו עטף ישראל בחולם אשר לא ימד ולא יספר מרובה:

ובכן תرحم علينا ברחמיך הרבים ובחסידיך האמתיים, ותעורנו ותושיענו שנזוכה להמשיך הארתו האמת, ויאיר האמת בהדברו נישלים את הדברו הקדוש, ותשמרנו ותצילנו שלא יצא שום דבר שקר מפיינו כלל אפלו בטעות, רק כל דברינו יהיה דברוי אמת תמיד לעוזם ועד, ותזכנו להמשיך הארתו שלשה קני האמת שכם, תפלה, ותורת, וshedوقים הננים. ותעורנו ברחמיך הרבים שנזוכה לחתפילה לפניו בכל לב ונפש, ותהייה תפלה לנו בתכלית השלמות ברצונך הטוב באמת. ותהייה עטנו תמיד, ותושיענו שנזוכה להוציאנו כל דברי התפלות ותחנות ובקשות מפיינו באמת לאמתו, בלי שום פגיות ובלבולים ובכל שום מחשבות זרות כלל, רק כל דברי תפלהנו יהיה באמת לאמתו, באמת נז'צח, באמת שאתה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלהנו תמייר, כי אתה חפץ באמת לבד במך שבחובך, קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת. ונזוכה על ידי תפלהנו לנגן העולם ברצוננו ולבטל כל הנזירות קשות, שנגנוו עליינו חם ושלום, בין שהוא כלם גורדיין ובין שהוא לאחר גורדיין. ותמסור כוחך וגבורתך בידינו, שיחיה לנו כל הפה והגבורה שלו לשנות הטען ולנגן כל העולם, ויקים בעטף ישראל מקרא שבחובך, ויקרא לו אל

תפלות לקווטי ח'ב'ב

אלְهִי יִשְׂרָאֵל שִׁיחַה יִשְׂרָאֵל נִקְרָאים בְּשֵׁם אֶל שִׁיחַה לְהֶם כֵּן
אלְהִי לְנַהֲגָה כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּרָצֹנוֹם הַקְדוֹשָׁה:

וְתַזְבִּינוּ לְעַסֶּק בְּתוֹרַת הַקְדוֹשָׁה תִּמְיד לְשָׁמָה בְּאֶמֶת וְתַתְנוּ לְנוּ
רַב הַגּוֹן וְאֶמֶת שְׁנוֹבָה לְקַבֵּל מִפְנֵי דָּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְנִדְעַת הַרְדָּךְ
אֲשֶׁר גַּלְדָּךְ בָּה וְאֶת הַמְעָשָׁה אֲשֶׁר נִعְשָׁה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם
וַיּוֹלִיכְנוּ בְּדָרָךְ הָאֱמָת תִּמְיד בְּרָצֹונָךְ הַטּוֹב.

וְתַרְחִם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְתַזְמִין לְבָנֵינוּ וְלְבָנֹתֵינוּ
וְזֹנֶם הַגּוֹן לְהֶם מִן הַשְׁטִים וְלֹא יִתְחַלֵּפוּ הַוּגְנִים חֲלִילָה
בְּעֻזּוֹנוֹתֵינוּ רַק כָּל אֶחָד יוֹכֵה לְמַצֵּא וְזֹנוּן הַגּוֹן לוּ מִן הַשְׁטִים
וּבְפִרְטָה לְפָלוֹנִי בְּנֵי פָלוֹנִיתָה וְתַגְתִּינוּ בְּדָרָךְ הָאֱמָת תִּמְיד וַגְּנוֹבָה לְעַשׂות
שָׁהָבוֹכִים טֹובִים וְהַגּוֹנִים בְּאֶמֶת בְּרָצֹונָךְ הַטּוֹב בָּמוּ שְׁכַתּוֹב
וּמִיחָה אֲשֶׁר מִשְׁכַּלְתָּה:

מְלֹא רְחִמִּים מְלֹא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרְחִמִּים עַד שְׁנוֹבָה שְׁיאִירוּ
שֶׁלְשָׁה קָנוּ הָאֱמָת בְּהָדְבוֹר וַיְשִׁלְמִוּ אֶת הַדָּבָר הַקְדוֹשָׁה אֶת
כָּל אַרְבָּעָה חָלָקִי הַדָּבָר וְתַזְבִּינוּ לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תִּמְיד עַד
שְׁנוֹבָה לְדָבָר שֶׁל צִדְקָה בָּמוּ שְׁכַתּוֹב אָנָּי (וַיְהִי) מִדְבָּר
בְּצִדְקָה רַב לְהֹשִׁיעַ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רְחִמִּים וְתַבְטִל מְאַתָּנוּ כָּל
הַאֲכֹזְרִיות שְׁבַלְבָבֵנוּ וַגְּנוֹבָה לְצִאת מִגְּדָר בְּהַמָּה לְגַדֵּר אֶרְם שִׁישָׁ
לוּ רְחִמָּנוֹת וַגְּנוֹבָה לְרָחִם עַל הַבְּרִיוֹת תִּמְיד בְּרְחִמָּנוֹת אֲמַתִּי
וְלְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה תִּמְיד לְעַנְיִנִים הַגּוֹנִים בְּרָצֹונָךְ הַטּוֹב עַד שְׁנוֹבָה
לְהַשְׁלִים הַדָּבָר שֶׁל צִדְקָה בָּמוּ שְׁכַתּוֹב טֹוב אִישׁ חֹזֶן וּמְלוֹה
יְכַלְלֵל דָבָריו בְּמִשְׁפֶּט:

תִּפְלֹות ח'ב-יב לְקוֹטִי תְּתִיגָּה

וַתַּזְבִּינוּ לְדָבָר שֶׁל תְשִׁוָּבָה, וַתַּעֲזִרנוּ לְדָבָר דָבָרים הַרְבָּה שֶׁל
תְשִׁוָּבָה לְפָנֵיךְ, וַגְּבוּחָה לְקַנֵּס מִקְרָא שְׁכָתוֹב, קָחוּ עַמְּכֶם דָבָרים
וַשׂוּבוּ אֶל יְהוָה. וַתְשַׁלַּח לְנוּ דָבָרים הַגּוֹנִים וּרְצִוִּים לְתוֹךְ פִּינָּה,
עד שְׁגַּנְבָּה לְעוֹרָר לְבָבֵנוּ לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת וְלִשְׁפָךְ לְבָבֵנוּ בְּמִים נָכָח
פָּנֵיךְ יְהוָה, כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, שְׁפָכִי בְּמִים לְבָבֵךְ נָכָח פָּנֵיכְיְהוָה:

רַבּוּנוּ שֶׁל עַולְם, זְבַּנְיָה לְתְשִׁוָּבָה שֶׁלָּמָה לְפָנֵיךְ. רַבּוּנוּ שֶׁל עַולְם,
זְבַּנְיָה לְדָבָר בָּזָה שְׁיֻזּוֹר לְבִי בְּאֶמֶת, עד שְׁאַוְבָּה לְשׁוֹב אַלְיָךְ
מְהֻרָה בְּאֶמֶת וּכְלַבְבָב שָׁלָם. זְבַּנְיָה זְבַּנְיָה, רַחֲמָנִי רַחֲמָנִי, חַנְנִי חַנְנִי,
הַחֲיוּרִנִי בְּתְשִׁוָּבָה שֶׁלָּמָה לְפָנֵיךְ, הַשִּׁיבָנִי וְאַשְׁוָבָה כִּי אַתָּה
אַלְיָךְ, תֵן לִי תְקֻוָה וְלֹא אֹובֵד, תֵן רוח וְהַצְלָחָה אֲמֹתִית, רוח
וְהַצְלָחָה גְּנַחִית, תֵן לִי דָבָר שֶׁל תְשִׁוָּבָה אֲמֹתִית, חָסָם וְחַמְלָל
עַלְיָה לְמַעַן שְׁמָה, לְמַעַן עַשְׂתָה וְלֹא לְמַעַן, רַאה עַמִּידָתִי דָל וְרַקֵּב
וְחַסְרָה, פְנַיָּים וּמְקַלְקָל וּגְשָׁתָה מְאֹד, מְבָלְבָל וּמְתַרְפָה מְאֹד. הַצְלָחָה
סְפִינָה הַמְּטַרְפָת בַּיּוֹם בָּאַיִן עוֹיר וּסְומָה, הַצְלָחָה גְּרַדְף מִפְנֵי רֹצֶחים
וְאוֹרְבִּים וּלְסֶטִים וְאוֹזִיבִים וּשְׁנָאִים קָשִׁים וּמְרִים וְאַכְזָרִים שָׁאַיִן
דוֹגְמָתָם בְּעַולְם. הַצְלָחָה נָא בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים, הַשְׁיעָנִי נָא אַבִי
אָב הַרְחַמֵּן, הַצְלָחָה נָא הַצְלָחָה הָאֲמֹתִית הַצְלָחָה הַגְּנַחִית,
שְׁאַוְבָּה מַעֲתָה לְהַצְלִיחָה בְּזֶה הָעוֹלָם הַצְלָחָה הַגְּנַחִית, שְׁאַזְכָּה
לְהַרְוִית רוח הָאֲמֹתִית, מָה שָׁאָפֵשֶׁר לְהַרְוִית בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי שְׁעוֹרָה
וּעֲרָך וּמְסִפֶּר, עַזְרָנִי לְהִיּוֹת בְּרַצְונָךְ הַטּוֹב בְּאֶמֶת מַעֲתָה וְעַד עַולְם:
וַזְבִּינוּ לְהַשְׁלִים הַדָּבָר שֶׁל עַשְׁירִים קָרוֹבִים לְמִלְכָוִת, וְתַעֲזֵר
וַתּוֹשִׁיעַ וַתְּגַנֵּן עַל כָּל הַקְּרוּבִים לְמִלְכָוִת וּשְׁרִים וּוֹעֲצִים, הַעוֹמְדים
בְּשִׁבְיל יִשּׁוּעָת וְהַצְלָחָה יִשְׂרָאֵל בְּאֶמֶת, וְתַשְׁפִּיעַ עַלְיָהֶם דָבָרִי

חן בשפטותיהם, וימצאו חן בעניינו הקיסרים והמלחכים והשרים והיוועצמים, ויבטלו מחשבות שזנאננו. ותתן להם חן וshall טוב, באפן שיוכו לבטל כל הנורחות קשות ורעות, ולפעל גuroות טובות על ישראל עמך, ויהפכו לב הקיסרים והמלחכים והשרים עליינו לטובה. כי אתה לבד יודע אפן מעמד ומצב עמך יישראל בעת, אשר רבים קמים עליינו, רבים מאד, על עמך יערימו סוד ויתיענו על צפוניה, ולא אחד בלבד עומד עליינו, כי אם רבים קמים עליינו וחובבים מחשבות בכל-עת, איך להרע לישראל חס ושלום, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים, כי אתה היה עמו מועלם בכל הור ודור. חמל עליינו גם אתה בהור העני הווה בעקבא דטשיכא, כי אין מי יעמוד בעדרנו, שמה החדול יעדן לנו בעת צרה, ותהפק לב הקיסרים והמלחכים והשרים עליינו לטובה כי הפל בידך לב, (כמו שבתו) לב מלכים ושרים ביד יהוה, ובתיב, פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו.

זוננו להשלים לדבר של מלכות דקדשה, ותביא לנו את מישיח אדקנו במרה בימינו וימלוך עליינו לעולם ועד, ונזכה לשמע דבריו הקדושים והטהורים והנוראים מפיו הקדוש. רחם עליינו למען שמה, זוננו שיאיר האמת ברבע הדברים, בארכעה חלקי הדברים, עד שנזכה לדבר שלים דקדשה באמת. ונזכה לשלים לשון הקדש המקשר לשbat, לדבר אמת שכלל בו ברכה וקדשה. ותבטל ותכנע ותשבר לשון עلغים שהוא לשונות העבו"ם, שלא יהיה להם שם שליטה ואחיה בעמך יישראל, ולא ילמדו לשונים כלל. רק נזכה אנחנו וכל עמך יישראל לדבר השלים

תפלות לקווטי ח'ב-יב

באממת שהוא שלמות לשון הקדש, עד שנזקה להמשיך הקדשה
והشمחה של שבת לששת ימי החול, ונזקה לשמחה תמיד גם ביום
החול לשמד ולבודחת:

לשבת-קדש

וთעוזנו ותוישענו ותוכנו לקביל שבת בקדשה גדרולה ובחרודה
רביה ועצומה ובshmaha נדולה ובלב טוב, ולא עלה על לבנו
בשבת קידש שום ראננה ועצמות, ולא שום צער, ותשיר מטנו יגון
ואנחתה. ברצונך הנח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ונזון ואנחתה
ביום מנוחתנו, ונזקה לשמחה מאד בכל שבת ושבת בshmaha
אמתית, בגילה ברגנה בדריצה בחרודה רביה ברצונך הטוב.
וთעוזנו ותוכנו להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד
שנזקה גם ביום החול להיות בshmaha תמיד, גילה ונשמחה בה
תמיד, ונזקה לעשות כל המצוות גם ביום החול בshmaha גדרולה
ובחרודה רביה ולהיות אך שמח תמיד, גילה ונשמחה בישועתך
סללה, ונזקה לקים תמיד מקרא שבתוב, עבדו את יהוה בshmaha
בווא לפניו ברגנה. דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו. ותעוזנו תמיד בכל עת להמשיך השמחה
של שבת לששת ימי החול, עד שנזקה שיתגלה אחדות הפשטות
בעולם, יידעו ויאמינו הבעל, שבת הפעלות משתנות נמשכין
מאחד הפשות יתרחק ויתעלה לעד ולנצח גזיתים, יידע כל פועל
בי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, יאמר כל אשר
בshmaha באפו, יהוה אלהי ישראל מלך וממלכותו בכל מושלה.
ויתגלה אחדות הפשות לכל בא עולם על ידי עמד ישראל.

תפלות לקווטי ח'ב'ב

אשר בתרת גוי אחד באָרֶץ מכל העמים אשר על פני הארץ, כי אתה אחד ושם אחד וכי בעמך ישראל גוי אחד באָרֶץ, עד שיתגלה אחדות הפסות גם למעלה בכל העולמות, על-ידי התגלות אחדות הפשטות מתווך הפעלות משתנות למפנה בעולם הזה על-ידי עמק ישראל הקדוש, ותבטל כל מני מחלוקת מן העולם ותמשיך שלום גדול בעולם:

לחנכה

ויבנו לקים מצות הרכבת נר חנכה ברαι, בכל פרטיה ורכזקיה ובונותיה ותריניג מצות התלמים בה, ולקים כל המצוות של חנכה בשמה גדולה, להודות לך ולברכה ולומר היל שלם בשמה וחדרה רבה ובהתעוררות גדול בקדשה ובטהרה גדולה. כי ברחמייך הרבהם קבעת לנו שמונה ימי חנכה, להודות ולהלל לשמה הנדול שהם שעשו עולם הבא. ובנו ברחמייך הרבהם לקים מצותיך באָמת, עד שנזכה להמשיך עליינו באָמת שעשוו עולם הבא תמיד, שהוא הוראה לשמה הנדול והקדוש, ובפרט בימי החנכה הקדושים שהם ימי הוראה, עד שנזכה להתקרב אליך באָמת, ולדעת ולהכיר אותך ולהודות לך ולברכה סלה באָמת לעולם כי טוב, כמו שכחוב, הodo ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו, ונזכה להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכה להיות בשמה תמיד ברצונך הטוב באָמת. אָנָא יהוה, מלא משאלותינו ברוחמים, ויבנו מהרה לכל מה שבקשו מלפנייה, באָפן שנזכה מהרה להיות ברצונך הטוב באָמת, למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האללים אין עוד:

לְקוֹטִי ח'ב'-ג תְּפִלוֹת

מִזְמָר לְתֹדַה הָרִיעו לְיהֹה בֶּל הָאָרִץ: עֲבָדו אֶת יְהוָה בְשִׁמְחָה
בָּאו לְפָנֵינו בְּרִגְנָה: דָעַו כִּי יְהוָה הָוָא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנו וְלוּ אָנָחָנו
עָמו וְצָאן מְרֻעִיתָו: בָּאו שָׁעַרְיו בְּתֹדַה חִצְרוֹתָיו בְתַהְלָה: הָדוּ לוּ
בְּרַכְו שְׁמו כִּי טֹב יְהוָה לְעוֹלָם חָסָדו וְעַד הָר וְדוּר אָמָנוֹתָו: בָרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

וַיַּתְפַּלֵּה זֹאת טֹב לֹוּמָר לְמַקְשָׁה לִילָד וַיֹּאמְרוּ אָו "מִזְמָר לְתֹדַה"
(תהלים ק, א), בְּמַה וּבְמַה פָּעָמִים, כִּי אִמְרִית מִזְמָר לְתֹדַה הוּא
סְנוּלָה גְּדוּלָה לְמַקְשָׁה לִילָד, שְׁתִוְפָּה לְחוֹלִיד בְּנָקָל, אָמֵן):

— ג —

רֹופָא חֹלֵי עָמו יִשְׂרָאֵל, רֹופָא אָמָת, רֹופָא נָאָמֵן וְרָחָמָן, רַחֲם
עָלֵינו וְעַל בָּל עַמְּך בֵּית יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְנו מְרוֹפָאים וְרַאֲקַטּוֹרִים.
וּבְרַחְמִיךְ חֲרָבִים תְּקִדִּים תְּמִיד רַפּוֹאָה לְמַכְה, וְתְשִׁמְרָנו וְתְצִילָנו
שֶׁלָא נָבָא לִידֵי שָׁוֹם מְחַלָּה וּמְחוֹשָׁן וּכְאָב בָּל. וְאָפְלוּ בְעֵת אֲשֶׁר
תְּשַׁלֵּח לְנוּ חַס וּשְׁלוֹם, אַיִּזה חֹלָאת אוֹ מְחוֹשׁ עַל פִּי גִּנְזִיק
הַקְּדוֹשִׁים וְהַאֲמֹתִים, אֲנָא רַחֲם בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים שְׁמַרְנו וְתְצִילָנו
שֶׁלָא נִטְעָה חַס וּשְׁלוֹם, לְמַסֵּר עַצְמָנו חִילִּיה, לִיד הַרְפָּאים
וְרַאֲקַטּוֹרִים, כִּי הָן רֹופָא אַלְיל בָּלָם, הַפָּה מְהַבֵּל יְהָה. כִּי אַתָּה
יָזַר הָאָמָת שָׁאיִן שָׁוֹם רֹופָא יוֹדֵע לְרִפְאַת הַחוֹלָאת וְהַמְּחוֹשָׁן
כְּרָאוִי בְּאָמָת לְאָמָת אָפְלוּ הַרְפָּאים הַמְּמַחִים הַבְּקִיאִים
וּמְפַלְגִים בְּחַכְמָתָם מַהְד, כִּי אֵין שָׁוֹם רֹופָא מְמַחָה וְחַכָּם, שְׁיוֹכֵל
לִידְע וּלְכֹונֵן הַסִּם הַמִּיחָד לְרִפְאַת אָתוֹ הַחוֹלָה, בְּפִי גִּנְזִיק
שְׁגֹועָת שֶׁלָא יִתְרִפֵּא הַחוֹלָה כִּי אֵם עַל יְהָה אִיש פָּלוֹנִי וְסִם פָּלוֹנִי

תתיה ח'יב'ג **לְקוֹטִי** **תְּפִלּוֹת**

בַּיּוֹם פְּלוֹנוֹי. אֲשֶׁר עַל־כֵּן אֵי אָפָּשָׁר בְּשׁוּם אָפָּנָ שִׁיטְרָפָא הַחֹלֶה בֵּי אָם עַל־יִדִּי סְבוֹת אַלְוִ דִּיקָא שְׁגַנְרוֹעַ עַל רְפֻואָתוֹ, וּמֵי הָא חָקָם שִׁידַע בֶּל וּזָה, מַכְלֵ שְׁכַן שְׁרֵב הַרְוֹפָאִים וְהַדְּאָקְטוֹרִים הֵם נְבָעָרִים מִדּעַת חַכְמַת הַרְוֹפָאֹת וְאַيִם בְּקִיאָם הַיְטָב בְּחַכְמַת הַרְוֹפָאָה, כִּי הִיא חַכְמַה עַמּוֹקָה וַיֵּשׁ בָּה חָלֻוקִים וְשָׁנוּיִים רַבִּים לֹאִין שְׁעוֹר וִתְּכִלִּית, אֲשֶׁר עַל־פִּירְבָּ אֵי אָפָּשָׁר לְכֹן הָאָמֶת לְאַמְתָּה, וּבְתִינּוּנָה קָלָה הֵם מַזְוִיקִים תְּרַבָּה וּמַפְסִידִים וּמַקְלָקִילִים יוֹתָר מִפְּהָ שְׁמַתְקָנִים לְפָעָמִים, וְהֵם הַוּרְגִּים וּרְזַחִים נְפָשָׁות בִּידִים, וּכְמָה וּכְמָה נְפָשָׁות שְׁקָעוּ עַל־יָדֵם, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר מְתוּ עַל־יִדִּי הַרְוֹפָאִים וְהַדְּאָקְטוֹרִים, מְאַשֶּׁר מְתוּ מִיתָּת עַצְמָן, בָּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֵיךְ אֲדוֹן כָּל, וּכְאַשְׁר הַרְוֹפָאִים הָאַמְתָּהִים מַזְרִים עַל וְהַבָּעֵצָם, שָׁאֵי אָפָּשָׁר לִידְעַת חַכְמַה זוֹת עַל בּוֹרִיה, וְהַוּדוֹ וְלֹא בּוֹשָׁן, שְׁטוֹב יוֹתָר לִמְנוּעַ

מִרְפּוֹאוֹת:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, מַלְאָ רְחָמִים, בּוֹרָא רְפּוֹאוֹת, אֲדוֹן הַגְּפֻלָּאות. אַתָּה יְהִיעָ, שְׁכַבָּר גִּשְׁתָּקָעַ הַעַולְם תְּרַבָּה בְּטֻעוֹת זֶה לְעַסְקָ בְּרְפּוֹאוֹת, מִימִים וּשְׁנִים הַרְבָּה, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לְהֹצִיאָם מִמְּבוֹכָה זוֹת, וּבְפִרְטָת מִחְמַת גָּדֵל הַצְּעָר וּמִמְּכֹאָב שֶׁל כָּל סּוּבְּלִי חֹלְלִים רְחַמְנָא לִיצְלָן, הֵם מַזְרִים עַצְמָן לְדִי הַרְוֹפָאִים לְבַקֵּשׁ תַּעַלְהָ וּתְרוֹפָה לְמַפּוֹתָם, אֲכַל רַבִּם בְּכָלָם תַּוחַלְתָּם נְכֹזֶבֶת, וּהַרְוֹפָא לֹא יַגְהַה מֵהֶם מַזְוָה, כִּי אִם בְּרַחְמִיךְ וְחַסְדְּךָ הַעֲצָויִם, בָּאֲשֶׁר רַחְמִיךְ גּוֹבְּרִים עַלְיָהֶם לְהַגְּהָות מַזְוָה וְלַחֲבֵשׁ חָלִים:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֵיךְ מַלְאָ רְחָמִים, רַזְפָּא אָמֶת, רַחְמָם עַלְיָנוּ וְתָנוּ בְּלַבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין וְלַהֲשִׁבֵּל בְּכָל עַת אֲשֶׁר נִצְטַרֵּךְ לְאַיוֹה רְפּוֹאָה

לנו או לבני ביתינו חס ושלום, לבל נלהך ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פניו יהזה תמיד. ותחזק את לבבנו להאמין ולבטה בך ובצדקהך ויראייך האמתאים. ותעוזר לנו ותושיענו שנזוכה לתן ממון על פריוון נפשנו תמיד, ותמן לנו בכל עת אנשים בשירים ויראים באמת, אשר יהזה לאל ידים לעשות פריוון נפש, מהכף אשר נתן להם, באפן שיטמתקו הידין מעליינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על ידי הפרדיוון נפש שיעשו עבורנו. ואותה ת מלא רחמים עליינו, ותרפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו יהזה ונרפא הזשענו ונושעה כי תחלנו אתה, והעליה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל מכובדינו ולכל תחוליאנו (ובפרט להחוללה קלוני בן קלוני), כי אל רופא נאנו ורפואי אתה, כי אין לנו שום סמייח עלי שום רפואה של שום רופא שבعلوم, כי אם עלייך בלבד אנו נשענים. אל נא רפא נא לנו ברוחם וברביהם ובחסדי הגודלים, כי אתה בלבד יודע גדר האער והמקאוב של כל הסובלי חולאים וממכובדות. מלא רחמים עליים ואל תסתיר פניך מהם, ותראה ותשגיח בעניהם ומיכאוכם, והמלא רחמים עליים להחליהם ולרפאותם להחזיקם ולהחיותם חייש כל מהרה, וייקים מקרא שכחוב, והסיר יהזה מפה כל חלי וכל מרווי מצרים דרים אשר ידעת לא ישימים בך וגוננים בכל שנאיה. ונאמר, ועבדתם את יהזה אלהיכם וברך את לתחם ואת מיטך והסירותי מלחמה מקרבה. ונאמר, ויאמר אם שמעו תשמע לכול יהזה אלהיך והישר בענינו תעשה והאונת למצוותיו ושמרת

כל חקיו בְּלַ הַמְּחִילָה אֲשֶׁר שְׂמַתִּי בְּמִצְרָיִם לֹא אֲשִׁים עַלְيָה כִּי אֲנִי
יְהֹוָה רֹפֵאךְ. אֶמְנוּ בָּן יְהֹוָה רְצֹן:

— ד —

וְאֲנִי תִּפְלַתִּי לְךָ יְהֹוָה עַת רְצֹן אֱלֹהִים בָּרְבָּרָה חֲסִיךָ עַנְנִי בְּאֶמֶת
יְשֻׁעָה. יְהֹוָה שָׁמַע תִּפְלַתִּי הָאוֹנָה אֶל תְּחִנּוּנִי בְּאַמְנוֹנָה עַנְנִי
בְּאַזְדָּקָתָה. לְמַעַן שָׁמַךְ יְהֹוָה תְּחִנּוּנִי בְּאַזְדָּקָתָה תֹּזִיא מֵאָהָרָה נֶפֶשִׁי.
אֲנִי בְּאַזְדָּקָה אֲחֹהָה פְּנֵיךְ אֲשֶׁר בְּעֵת הַקְּיִץ תְּמוֹנָתָה. רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם,
כְּלֹא רְחַמִּים, זְבּוּנִי בְּרַחְמִיךְ רְבִיבִים לְפָנֵן אַדְקָה קְרָבָה תְּמִימִית, בְּכָל
יּוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה, וְתַתְנוּ לִי בְּנֵחֶן וּגְבוּרָה לְכֹוף אֶת יִצְרָאִי
וְאֶת לְבִי הַקְּשָׁה, לְשִׁבְרָה הָאֲכָרִיות שְׁבָלְבָכִי לְהַפְּכוֹ לְרְחַמִּנּוֹת,
לְהַתְנִדְבָּק לְפָנֵן אַדְקָה קְרָבָה בְּפֹזּוֹר גָּדוֹל יוֹתֵר מִטְבָּעִי וּרְצֹוֹנִי, בְּלִי
שָׁוֹם הַקְּפָרָה בָּלֶל, כְּמו שְׁבָתוֹב, פָּזָר נְתַנֵּן לְאֲבִינוֹנִים צְדָקָתוֹ עַמְּדָת
לְעֵד קְרָנוֹ תְּרוּם בְּכֹבֵד. וְאַזְכָּה לְתַנֵּן אַדְקָה בְּשִׁתְיִינִים, בְּשִׁמְמָה
גָּדוֹלָה וּבְלָב טוֹב, וְלֹא יְרַע לְבָבִי בְּתַתְיִלְוָה. וְתַהְיהֵי יְדֵי פָּתֹוחָה
תְּמִיד לְתַנֵּן לְעֵנִי דֵי מִחְסּוֹרָוֹ אֲשֶׁר יְחַסֵּר לוֹ. וְאַזְכָּה לְקִים מִקְרָא
שְׁבָתוֹב, פְּרַתְחַת תְּפַתְּחָה אֶת יְדֵךְ לוֹ וְתַהְעַט תְּעַבְּיִטְנוֹ דֵי מִחְסּוֹרָוֹ אֲשֶׁר
יְחַסֵּר לוֹ. וְתַזְמִין לְנוּ עֲנֵנִים הַגּוֹנִים לְיכֹות בָּהֶם, וְתַשְׁמַרְנוּ וְתַצְלִנוּ
מִעֲנֵנִים שָׁאִים מִהְגָּנִים:

אָנָּא יְהֹוָה, עִזּוֹנִי לְהַתְחִיל לְתַנֵּן אַדְקָה קְרָבָה בְּאֶמֶת כְּרַצּוֹנָה
הַטוֹּב, וּבְזִכּוֹת מִצְוֹת אַדְקָה תְּעֹזְרִנִּי וְתַפְתַּח לִי וְתַרְחֵב לִי בְּלִי
הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים דְּקָרְשָׁה. בִּי אַתָּה יְדַעַת אֶת לְבָבִי. רְבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, בָּמָה קָשָׁה לִי לְהַתְחִיל שָׁוֹם הַתְּחִילָה בְּעַזּוֹרָת יְהֹוָה בְּאֶמֶת,

תתכה תפלות ל��וטי ח'ביד

ובכל עניין עבורה ועבורה שאני רוצה להתחילה, קשה ובגד עלי מaad מאוד, עד אשרفشل בה הסבל, ובמה ובמה חכלי לדה, ובמה ובמה גנחות וצעקות ושותות וזעקות וצוחות בכמה מיini קולות של אח ואבוי, ובמה ובמה אנהות מעקה דלא, ובמה ובמה בפלוות והטויות אנו צריכין, קדם שאנו זכין להתחילה איזה התחלה באיזה עבורה, ומגדר הבדיקות העצום עדין לא התחלה לעברך באמת, כמו דרה תקריב לדירת תזעק בחכלה בן היינו מפניך יהוה. הרינו חילנו כמו לדנו רות. ובבר עברו עלי ימים ושבטים הרבה מנוצתי הקצובים במספר תחת ידה, ועודין לא התחלה התחלה גמורה בעבודתך באמת, עבר קציר בלה ק�ץ ואני לא נושאתי. אבל עדין אני מוקה ומצפה ומקחה ומיחל בכל עת ובכל שעה לישועתך האמתית, כי כל עוד נשמתי بي, אני מוקה לישועה שלמה באמת. על-בן איזעך ואישוע, חמל על עני פמוני, דל וחלוש, כואב ונזע. ביולדתך אפעה, הו שיעת הטלה, כי קציר המצע מהשתרע. רבונו של עולם, אמריך וחוק רפיון ידי, חזק ידים רפות ובקרים כושלות תאמי. זבני ברחמייך הרבהים, שאתחיל מעתה באמת התחלה גמורה, שאתחל מעתה לבנים בעבודתך מיום אל יום, ולחותיפ בכל יום קדרשה וטהרהה וחכמה וbijna וידעת אמת, וכל يوم ויום יאיר ביוטר בתוספות אוֹר קדרשה מרבה מיום שלפניו. ותערני להתחיל לתן צדקה הרבהה בכל עת לעניים הנוגדים, כי התחלה האדקה קשה ובגדה עלי מאד ביוטר, ואין אני יודע איך ליזמות לצדקה בראווי, לנדרל רבוי המגניות בלי שעור שיש לי על זה, כי רחיק מפנוי אדקה:

אנא יהוה, קרב מרחק במוֹני, חום על רחוץ מרתקנות במוֹני,
הושיענו נא לרחוק מישועה במוֹני, רפא נא לחולה ונדרבא במוֹני
בגשמיות ורוחניות, אשר אין רופא בעולם לרפאת חולה בזה,
כפי אם אתה לבד, ברחמיך גרבים, ברחמייך הנדרבים, בחסדייך
העצומים, בחסדייך הננראים, כי אתה כל תוקל ולא יבצר ממך
מוֹטה. ובכל דור ודור אתה עוזה גדולות עד אין חקר, נסים
ונפלאות עד אין מספר. ולכך נאה להראות לך וגבורותיך
הגדולה ברחמייך גרבים אשר אתה עוזר לאו כת, ומחרם על
מי שאינו ראי לרחם מכל האזרדים, וחונן את מי שאינו ראי
לחניינה בשום אופן, במושבתוב, וחנותי את אשר אהן ברחמייך
את אשר ארחים. מלא רחמים רחמים עלי ופתח לי כל הפתחים
והשערים של הקדשה, ועורני לבנים בהם באמת חיש כל מהרה.
ויבני להרבות באזכה תמיד, עוזה צדקות עם כל בשר ורוח
עשה עמי צדקה. ויבני לך מצוות צדקה בשלמות בפזיר גדול
ברצונך הטוב באמת, ותרחיב לי כל הפתחים של הקדשה.
פתחו לי שער צדק אבוא בם אורחה זיה. זה השער ליהוה צדיקים
יבאו בו. פתחו שערים ויבא נוי צדק שומר אמונים, פתח לנו
שער בעת נעילת שער, בזוכות האזכיקים האמתאים אשר אין שום
שער סגור בפניהם לעולם. שאו שערים ראשיכם והנשאוفتحי
עולם ויבא מלך הקבוד. מי זה מלך הקבוד יהוה עוז וגבור יהוה
גבור מלכחה. שאו שערים ראשיכם וشاهו פתחי עולם ויבא מלך
הקבוד. מי הוא זה מלך הקבוד יהוה צבאות הוא מלך הקבוד

לְקוֹטִי ח'ב'-ד' תְּפִלּוֹת

ובכן תוננו בזכות האזכרה הקדושה, ובזכות האזכרים האמורים הזקנים שבקדשה, שנזכה להכנייע ולשבר ולבטל שרש גיקת מצח הנחש שהוא שרש חכמת הטבע, עד שנזכה לעקר ולבנות ולשבר ולבטל חכמת הטבע וכאפיקורסוט מן העולם. ותעוזנו להוציא יניקתם ויתרתם מהם על ידי כוח האזכרה דקדשה של בלויות עמוק ישראל הבשרים. ונזכה להעלות ולברר כל הדעת וכל הימים הנפוליין של כל הזקנים המאריכי ימים שבדור שאין בהם שלמות, שאין מוסיפים קדשה בכל יום מימי חייהם, אשר עליך ירים יונק חס ושלום מצח הנחש, שהוא שרש חכמת הטבע:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, זכנו להרבות בצדקה באמת בקדשה גודלה, עד שנזכה לתקן זאת בשנות, להכנייע ולשבר ולבטל מלך צון ובסיל. כי אתה ידעת את כל אשר עבר עلينו עליך, אתה ידעת את כל התרבות אשר מצאתנו.תן לנו תקווה ולא נאבד, הוציאני מבין שניין, האילני נא מיר אוביינו ורודהינו, ורחם עליינו ועוזנו והושענו, שנזכה לקדש את כל ימינו בקדשה גודלה. ותעוזר לי אבי שבשמי, אב הרחמן, שאזכה להתחילה מעטה לבנים בעבודתך באמת, ואזכה להוסיף בכל יום ויום אור קדשה ו דעת. וכל יום ויום מימי חי יאיר באור גדול, וכל יום שיבא אחורי יאיר ביוטר בתוספות קדשה ו דעת, עד שאזכה למלאות מי ושנوتה בתכליות השנות בקדשה גודלה באמת. ואזכה ביום פקודיתי לבוא ולכנס לפניו עם כל הימים שלי, אשר אני חי על פני הארץ, שהיהו כלם שלמים וקיים ומAIRים באור

תפלות ח'ביד לקווטי

גדול, עד שיחיו ראים להלביש את נשמתי בהם לעלות ולבוא לפני כסא כבודה בלבושין נירין ולא אייעול בכיסופא קמה. מלבי ואלחי אליך אתחפלל, כי אתה רב להושיע, וכני וקדשנו בקדשתך העליונה בכל עת ועת, ולחוזסיף קרשה ותהרה בכל יום ויום, עד שאזובה להיות נמנה בכל חוקנים דקדשה. מלא רחמים על כל החרפאים להתקרב אליך, שמוני והצילני מפניהם חוקנים המאריכי ימים שאין בהם שלמות, קרבני להצדיקים אמרתאים חוקנים דקדשה, כי כבר התחלה לקרבני אליך, ואין נאה לך לעזבני. ובנני מעתה להתקדש ולהתשר בקדשתך באמת, עד שאיה ראי להיות נמנה באמת בין חוקנים דקדשה, ועל תבישני משבר, ואל תחפרני מתקות:

רboneו של עולם, בעל הרצון, בעל הרחמים, רעוא רכל רעoon, סטימה רכל סתימין, עתיק דעתיקין. אשר הודה לצדיק האמתאים שלוש עשרה מדותיך של רחמים, הכלולים בתליין תקוני דיקנא קדישא. חום וחמל עלי ברוחםיך הרבהם ברוחםיך הגורדים, ברוחםיך הגנונים, שאין בהם שם אחות דין כלל, ובנו לשוב בתשובה שלמה לפניו ולהתקרב לעובזרתך באמת. כי אתה יודע באמת, כמה אני רחוק מקדשתך האמתית, וכמה אני ארייך להתביש בפני הפשוטים שבישראל, מכל שנן בפניبشر הדור, מכל שנן וכל שנן בפני האדים האמתאים שבדור. אבל על רוחםיך הרבהם אני בוטה, שעדרין יש לי תקווה לתגן את ימי הפורמים מאד מאד, ולהטיב את מעשי, לחדר בשער ימי שעברנו בחשך. על-בן אני תולה עיני אליך ומצעפה לישועתך, עד שתהנני

לְקוֹטִי ח'ב-יד תְּפִלּוֹת תְּחִכָּה

וַתְּחִירֵנִי בַּתְּשׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפִנֵּיךְ בְּאֶמֶת, חִישׁ קָל מִתְּרָה, עַד
שָׁאָוֶכה לְהִזְמִין בָּרְצֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֶמֶת. חֹסֶה עַלְינוּ כָּרְבָּ רְחַמִּיה,
וַעֲזָרָנוּ וַזְבָּנו בְּכָה וַזְכָּות הַצְדִיקִים הָאֶמֶתִיִים הַזָּקְנִים שַׁבְּקָרְשָׁה,
שְׁנָזָבָה לְעֹזֶר וְלִגְלוֹת וְלִהְאִיר הַאֲרָתָה מִצְחָה בָּרְצֹן שַׁחַוא רְצֹן
שַׁבְּרְצֹנוֹת. וַיַּגְבֵּר מִצְחָה בָּרְצֹן עַל מִצְחָה חָנָחָשׁ, לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבַּר
וְלַעֲקֹר וְלַכְטֵל זָהָם מִצְחָה חָנָחָשׁ מִן הָעוֹלָם שַׁחַוא חָכְמָת הַטּוֹב,
וַיַּתְּבַטֵּל חָכְמָת הַטּוֹב וְהַאֲפִיקּוֹרָסּוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיַּתְּגַלֵּה וַיַּאֲיר
מִצְחָה בָּרְצֹן בְּעוֹלָם, וַיַּתְּגַלֵּה בְּעוֹלָם שָׁאַיִן שֻׁם דָּרְךְ הַטּוֹב בְּכָלְלָה,
רַק הַכֶּל מִתְּנִיחָן בָּרְצֹנָךְ הַטּוֹב לְבָדָר. וַתַּחֲפֵשְׂתָּה אַמְוֹנָה הַקְדוֹשָׁה
בְּעוֹלָם, וַיַּאֲמִינָה הַכֶּל בַּי אַתָּה בְּרָאָתָה עַולְמָךְ בָּרְצֹנָךְ הַטּוֹב אַחֲרָת
הַעֲדר חָנָמָור, וַיַּחֲזַאתָה כָּל הָעוֹלָמוֹת מִאֵין הַמְּחַלֵּט לִישָׁ, וְבָרָאָתָה
יֵשׁ מַאיִן, וְאַתָּה מְנַהֵּג עַולְמָךְ בָּרְצֹנָךְ לְבָדָר, וְאַיִן שֻׁם חַיּוֹב הַטּוֹב
בְּכָלְלָה. וַתַּהַנֵּן לְנוּ חָכְמִים אֶמֶתִיִּים דָּקְרָשָׁה, וַתַּתְּהַנֵּן לָהֶם פָּתָח, שִׁיקְשָׁרוּ
כָּל הַרְצֹנוֹת לְשִׁರְשָׁה בָּרְצֹן, לְמִצְחָה בָּרְצֹן, לְרְצֹן שַׁבְּרְצֹנוֹת, עַד
שִׁיתְּגַלֵּה וַיַּאֲיר הַאֲרָתָה בָּרְצֹן בְּעוֹלָם, וַיַּזְבַּח בְּלַנְגָן לְכַסְפָּה וְלַהֲשַׁתּוֹקָק
הַמִּיד לְעַבְּדָתָךְ בְּאֶמֶת, בָּרְצֹן חֹזֶק וְתְקִיפָּ מַאֲדָ:

לְכָלְלִיּוֹת יוֹם-טוֹב

וַתַּזְבִּינוּ לְשָׁמֵעַ קוֹל הַקְרִיאָה שֶׁל הַיָּמִים טוֹבִים הַקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר
הֵם קוֹרָאים וּמְגֻלִים אֶת בָּרְצֹן. בַּי בְּרַחְמֵיד הַרְבִּים עֲשִׂית עַמְנָנו
בְּסִים וּגְפֻלָּאות גְּדוֹלוֹת וּנוֹרָאות, פְּלַאי פְּלָאוֹת, בְּכָל הַשְּׁלָשָׁה
רְגָלִים, מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קְרָדֵשׁ. בַּי בְּתַג הַפְּסָחָה הַקְדוֹשָׁה הַזָּכָאת
אָוֹתָנוּ מִמְצָרִים בָּאֶזְעָתָן נֹרָאות, בְּמִסּוֹת בָּאֶזְעָתָן וּבְמוֹפְתִים
וּבְמַלְחָמָה וּבִידָה חִזְקָה וּבִזְרוּעַ גְּטוּיה, בְּכָל אֲשֶׁר עָשִׂית לְנוּ יְהוָה

אלָהִינוּ בְמַצְרִים לְעִינֵינוּ. וּבְחַג הַשְׁבוּעוֹת הַקָּדוֹשׁ נָתַתْ לְנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה בְאֹתוֹת גְדוּלֹת וְנוֹרָאות, בְקוּלוֹת וּבְרִקִים עֲלֵינוּ נְגִילִית וּבְקוֹל שׁוֹפֵר עֲלֵינוּ הַופָעָת, וּפְנִים בְפִנִים דָבָר יְהוָה עָפָנָנוּ, וּדְבָרָךְ שָׁמַעַנוּ מִתֹּוךְ הָאָשׁ, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כִזְאת בְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹנוֹם אֲשֶׁר עַל פִנִי הַאֲדָמָה. וּחַג הַפְּסִכּוֹת הַקָּדוֹשׁ הוּא זָכָר לְחַקְפָ עַנְנִי כְבָוד, אֲשֶׁר הַקָּפְתָ אָוֹתָנוּ בְמִדְבָר סִינִי אַרְבָעִים שָׁנָה בְשַׁבָּעַת עַנְנִי כְבָוד, וּבְעַמוֹד עַן הַלְכָתָה לְפִנֵינוּ יוֹסֵם וּבְעַמוֹד אַש לִילָה. מִה רְבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה, רְבּוֹת עֲשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי נְפָלָאתִיךְ וּמְחַשְׁבּוֹתִיךְ אֲלֵינוּ אֵין עַד אַלְיךְ אַגִידָה וְאַדְבָרָה עָצָמוֹ מִסְפָר. וּכְנוּ בְרַחְמִיךְ דָרְבִים לְקַבֵּל אֶת כָל הַשְׁלָשָׁ רְגָלִים בְשִׁמְחָה גְדוּלָה וּבְקָדְשָׁה וּבְתָהָרָה. וּנְוֹבָח בְכָל הַשְׁלָשָׁ רְגָלִים הַקָּדוֹשִׁים וְהַנוּרָאים, מַזְעָדִי יְהוָה מִקְרָאִי קָדְשָׁ, לְשִׁמְעָבָכְלִי יוֹסֵטָוב וּיוֹסֵטָוב אֶת קוֹל הַקָּרִיאָה הַגְדוּלָה שֶׁל הַיּוֹסֵטָוב קוֹדֶשׁ, שְׁמָכְרִיו וּקְוֹרָא וּמְגַלֵּה אֶת הַרְצָוֹן שָׁאיָן שְׁוּם חַיּוֹב הַטָּבָעִי בָכָל, רַק הַכָּל מִתְנַהֵג בְרַצְוֹנָה הַקָּדוֹשׁ לְבָדָר. וּבְרַצְוֹנָךְ גְּלִילִתָ (הַגְּלִילִת) אָוֹתָנוּ בֵין הַעֲבֹויִים לְטוֹבָתָנוּ, בְּרוּ לְכָלָה הַפְּשָׁע וּלְהַתָּמָם חַטָּאת. וְאַתָּה עַתִּיד לְהֹצִיאָנוּ מִבְּנֵיכָה מִהְרָה, וְתַגְלִים רַם עַבְדִיךְ הַשְׁפָוקָה. וְעַל-יְדֵיכָה נְוֹבָח לְשִׁמְחָה יוֹסֵטָוב בְאַמֶת בְמָוֹשְׁבָתָוּ, וּשִׁמְחָת בְתִחְנִיקָה. וּנְוֹבָח לְשִׁמְעָה מְאֹד מְאֹד בְכָל הַיּוֹסֵטָובִים בְשִׁמְחָה שָׁאיָן לָהּ גַּז וּסֻוף, גְּנִילָה וּגְנִשְׁמָחָה בִישׁוּעָתָה. וַיַּקְרָא שְׁבָתוּב, יִשְׁמָח צָדִיק בַּיְהוָה נְקֵם פָעֵמוֹ יְרֵחָז בְּדַם הַרְשָׁעָה. וַיֹּאמֶר אָדָם אֵיךְ פָרִי לְצָדִיק אֵיךְ יִש אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בָאָרֶץ. וְתַעֲקֵר וְתַשְׁבֵר וְתַכְלֵה וְתַבְטֵל קוֹל שְׁאָנָת הַצּוֹרִים, שְׁהָם הַחַיוֹת רְעֹות הַזּוֹרְסִים

לְקוֹטִי ח'בֵיד תְּפִלוֹת

וּטוֹרְפִים רַבִים מַבָּנִי עַמָנוּ, שֶׁהָם חֲכָמִי הַطְבָע, אֲשֶׁר נָתָנוּ וּנְבָכוּ
עַל־יְדֵי רְשֻׁעִיתָם בְּחִכָּמוֹת זֹות וְרוּתָן בְּבוֹכֹתָן וְאֲפִיקָרָסָות גְדוֹלָה.
וְהָם אֲזָרְבִים גַם עַל בְּנֵי עַמָךְ יִשְׂרָאֵל וְצָדְקִים אֲתָן נְפָשָׁם לְקַחְתָּם
חַס וְשְׁלוֹם, וְהָם דּוֹרְסִים וּטוֹרְפִים רַבִים מַבָּנִי עַמָנוּ, אֲשֶׁר נְלַבְּדוּ
בְּשִׁיטֹות חֲכָמָתָם הַמְטָעת וּנְפָלוּ בְּחֲכָמָתָם בְּתָא מְכָמָר, בְּצִפְרִים
הַאֲחוֹזּוֹת בְּפָח כְּהָם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם בְּעֵת הַרְעָה הַזֹּאת עַכְשִׁיו
בְּדִזְרֹות הַלְּלִי, בְּחֲכָמָת הַטְבָע וְהַאֲפִיקָרָסָות, אֲשֶׁר הַתְּפִשְׁתָה
עַכְשִׁיו בְּעוֹלָם בְּיוֹתָר, אֲשֶׁר לֹא הִתְהַכֵּה בְּזֹאת מִימּוֹת עוֹלָם:

אֲחָה יְהוָה, אֵיכָה גַעַשְׁתָה הַגִּידָה לֵי שָׁאַהֲבָה נְפָשֵׁי אֵיכָה תְּרֻעָה
אֵיכָה תְּרַבֵּץ בְּאֶחָרִים, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נְתָקִים עַכְשִׁיו
בְּעַזְוֹתֵינוּ הַרְבִים, וְהִתְהַתֵּעַ צָרָה לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נְהִתָּה
וּכְמָהוּ לֹא תֹסִיף. כִּי פְשָׁתָה הַמְסִפְתָּת הַזֹּאת בְּיָמֵינוּ בֵין יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, אֲשֶׁר הַם מַחְבָּרִים חִפּוּרִים רַבִים בְּדַרְכֵיכֶם הַרְבִים בְּדַרְךָ
חֲכָמָת הַפְּילּוּסּוֹפִיא, וּמִפְיצִים אֹתָם בֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וּמַבָּנִים
חַס וְשְׁלוֹם אֶרֶם חַזִיָּם הַרְעוֹת וְהַרְוֹת וְהַמְּרוֹת וְאַין מֵשִׁירְגִּישׁ
כְּאַב מִכָּה הַזֹּאת. חַמֵּל עַל יְלִדי עַמְּךָ־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַם מַמְשִׁיכִים
עַלְיהֶם הַעֲזָן הַזֹּה בְּחַבְלֵי הַשָּׂאוֹ וְאַחֲרֵיכֶם בְּעֻבוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאת.
כִּי בְּתַחְלָה מַתְלֵבָשִׁים עָצָם בְּרִמְאוֹת וְאוֹמְרִים שְׁרוֹצִים בְּתַקְנוֹת
הַנְּעָרִים, וּמַטְעִים שְׁרוֹצִים לְהַדְרִיכִים בְּדַרְךָ הַיְשָׁרָה לְלִמְדָם חֲכָמָת־
הַדָּקְדָוק וּלְבָלוֹת יְמִים עַל חֲכָמָה זוֹ, שְׁאַינָה מַכְרָחָת בְּלִבְךָ,
וּמַרְחִיקָין עַמָךְ יִשְׂרָאֵל מַעֲקָר הַלְמֹוד הַקְדוּשׁ הַמִּכְרָחָת, שְׁהָוָא
גָמְרָא וּפּוֹסְקִים, שֶׁהָם עֲקָר יִנְהָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁשָּׁם בְּלָלִים בְּלָלִים
הַתּוֹרָה שְׁבָכְתָב וּשְׁבָעַל־פָה. וְאַחֲרֵיכֶם מַוסִּיפִים פְשָׁע עַל פְשָׁע

תפלות לקווטי ח'ביד

תתכה

ומפתחים ללמד עליהם לשונות הגויים ובתבם, עד שמקניםים אותן בחקמת האפיקורסות, ושותחטן את הילדים בידים מפש, ונוחרים ודוריםים וטורים ועוקרים אותם בידים משני הועלמות: רבונו של עולם, מה נאמר לפניך יושב מרים ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתירות והגיגיות אתה יודע. אתה יודע בונתם ומתחשבתם הרעה, לא עליינו תלותם, כי אם עלייך בלבד ועל תורה הקדושה. כי לפי מוחשבתם הארץ הם חשובים חס ושלום, להשכיח שם ותורתך הקדושה מן העולם חלילה. אבינו שבשמים, רחם עליינו ועל רעינו ועל כל זרע עמד ביתך ישראל, חום ורחים והושיענו בעת צרה זאת, כי בבר הארץ נתנו מכמה וכמה אלפיים צרות לרבות ורעות. חמל עליינו נס עתה בעת זאת, בעיקבך דמשיחך, אשר נשארכנו בתורה בראש החר ובנים על הגבעה ואין מי יעמוד בעדרנו, כי אין מי שירגיז באב צרה ומבהה זאת. חום וחמל עליינו ברוחך בלבד, למען עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורകים. וקאים לנו מקרא שכחוב, למען עשה כי אין יכול ובבודי לאחר לא אתון. רחם עליינו למען שמה, והצל אתנו ואת רעינו ואת כל זרע עמד בית ישראל מכל חכמת הארץ, שלא ילמדו ספריהם ולא ילכו בדרכיהם ולא יבננו כלבם שום סברא מסברותיהם ולא שום דעתם מדעתיהם. ונזכה כלנו לילך תמיד בדרכך אבותינו, אשר דרכו בה מעולים מיום מתן תורה עד היום הזה, ללמד הדני התורה הקדושה ולהנות בתורתך הקדושה בלבד יומם ולילה, בתורה שכחוב תורה שבעל-פה, ולשمر ולעשות ולקיים את כל דברי תורה באהבה באמת

לְקוֹטִי ח'ב'-יד תְּפִלוֹת תְּהִכָּת

ובתמיות בלי שם חכמאות כלל. ותתבטל חכמת הטבע מכל העולם ובפרט מעמד ישראל הקדוש אשר בהם בחרת. ויתפשט הארת הרazon בעולם, וירדו הכל כי אין שם חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש בלבד:

ונזפה כלנו לרazon דקדשה, שיהיה רצוננו חזק ותקיר ואמיין בכל-עת ובכל שעה לעבודתך וליראתך ולתורתך, ובכל יום ויום ובכל שעה ושעה יתחזק הרazon דקדשה אצלנו יותר ויותר. כי אתה ירעת, כיبشر ודים אנחנו ומהמר קרענו, וכי יעזר בך לעברך באמת. הן השמים ושמי השמים וכל צבאים מלאכים ושרפים ואופנים ותיות הקדש וכל עבאה מעלה, אין גם אחד שיוכל להתפאר ולומר שיוכל לעברך, כי לגדתך אין חקר, ושמד מרים על כל ברכה ותלה. אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה, עיף ונגע, ובכל يوم ויום יצרנו מתגבר עלינו ופורש רשותות ומכוורות לנפשנו, באורה זו אהליך טמנו פח לי. חוסה علينا כרב רחמייה, זוכנו ועוזנו והושיענו להגביר הרazon דקדשה, שנזפה להרגיל עצמוני ברצונות טובים תמיד, לבספ ולהשתוקק ולהתגעגע אליך תמיד, ברazon חזק ובכבודין אמתיתים, בתשוקה גדולה בצלות הנפש, כמו שבחוב, נבספה ונם כלתה נשפי להצרות יהוה לבי ובשרי ירנו אל אל חי. כלה שاري ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:

אבי אב הרחמן, משך עבדך אל רצונך, שיהיה כל מנמתי וחפצוי ורצוני חוקים תמיד לזכות להתקרב אליך באמת. ולא אסתбел על הבל עולם הזה כלל, ולא תרדף מחשבתי ורצוני

אחר הממון בכלל, כי לא במותי אקח הפל, כי אין מליין לו לאדם בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ובין שיחיה לי ממון ובין לאו, בין לך ובין לך אבלה ימי בשוחה, ומה יתרון לאדם בכל עמלך שעמל תחת השם, הכל הבלים הפל הפל. ואם גם לעבד אותך אני זוכה בעונות הרבבים, על כל פנים ובני שיחיה רצוני חיק תמיד רק לזכות להתקרב אליה ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון דקדשה בכלל, אולי אזכה שתעשה עמי בכל נפלאותיך הנוראות, ותתחיל מעטה לקרבי אליך באמת:

ותרחם עלי ברחמייך הרבבים, ותשمرני ותצילני תמיד שלאי אפל לידי זקנה לעולם, שלא תהיה עבורה זקנה וישנה עצמי לעולם. רק אזכה לחדר עצמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה לחדר בקשר גמור להתחילה בכל פעם מחרש, ותצילני מזקנה רספרא אחרא תמיד, אל משיליבני לעת זקנה בכליות בחיי אל תעזبني. ואזכה לךם דברי רבותינו זכרונם לברכה שדרשו על פסוק, היום תהזה נתית לעם, שיחיה דומה בעיני בכל يوم זכהו היום נכסתי עמו בברית, אבלו התחלה היום לבנים בקדשת ישראל, ובמו שבחוב, אשר אנכי מצוך היום, בכל יום יהיה בעיניך בחדרים, ותעוזני ותתקנני ותאמצעני תמיד בכל עת שלא איאש עצמי לעולם שום יאוש כלל, ובעצם מרגנית השפה והפהותה מאד מאה, אזכה לכוונות ולצפות לישועה אמתית, לישועה שלמה תמיד, ואקווה ואיחל ואחבה תמיד ליבות לתוכליות השלמות בראיו לאיש היישראלי, אשר לך נוצרתי, ולא ארפה

תפלות לקווטי ח'ביד תהלה

ולא אעוז את הרצון דקדשה, רק אחיזק עצמי בכל-עת להדרש
הרצון דקדשה יותר, להתחל בכל פעם מחדש להשתוקק ולכוסף
ולהתגעגע אליך ולעבורהך ברצון חוק חדש לנMRI:

ויתזבנו על-ידי התגלוות הרצון דקדשה, שנזוכה להמשיך יראה
גדולה עליינו, ונזוכה להתריא ולרעיד ולפחד מפרק תמיד ולבדק
ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו שכתוב, עבדו את יהוה
ביראה ונילו ברערה. בפחד וברעד נמליכך עליינו, אחד ייחיד
ומיחיד, עד שנזוכה על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול
מאתק עליינו. ונזוכה על-ידי יהוה להמשיך שפע גדולה ופרנסתה
טובה בהרחה גדולה, בלי שום יגיעה ובלוי שום עסק ומלאכה
בכל, רק אתה לבך תכלכלנו בלי שום עשותנו בכלל. ולא נצטרך
לעשות שום עסוק ולא שום מלאכה ומשא ומתן ולא לחשב שום
מחשכה בשבייל פרנסתך, רק בחסוך הנדול לבך תחניינו ותתן
לנו כל צרכינו מאתק לך. ונזוכה שתיה מלאכתנו נעשית על-
ידי אחרים, ויקים בנו מקרא שכתוב, ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נבר אפריכם וככרמיכם, ואתם כהני יהוה תקראו משרותי
אליהינו יאמיר לכם, כי אתה יודע, כי צרכינו הם רבים מאד,
ואפלו ההברחות לברם רבים מאר, אכילה ושתיה ומלבושים
ודירות, וצרכי מצוחה לתן צדקה ונימילות חסדים, ושבר למוד,
ושאר החרבות ההברחות, אשר יכולים חם ושלום לבנות
הימים על ההברחות לך. אנא יהוה, שמרנו והצילנו מזיה, וונבנו
להרבות בצדקה תמיד, עד שנזוכה בזכות הצדקה להמשיך חסד
גדול עליינו ויקים מקרא שכתוב, עולם חסד יבנה. ותקיים העולם

תפלות לקווטי ח'ביד

בחסדך לבה, בלי אתרותא דלחתא כלל, ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומישא ומתן בשבייל פרנסה. ובשם שבראת עולמד בחסדך הטוב לבה, בלי אתרותא דלחתא כלל, בן תפיע עליינו חסך ותתן לנו כל פרנסותינו וכל ארכינו מאותך בלבד בלי עשיתנו כלל, למען נזפה להיות פניוים מכל עסוק, ולעסוק רק בתורה ותפלה ומיצות ומעשים טובים, ולא ניגע לrisk ולא גלד לבלה. ונזפה להיות ברצונך הטוב באמת, ותנלה הרצון בעולם ותחוך את אמונה הרצון בחזק גדור, ותבטל כל הספקות, ולא יהיה כח למצח הנחש להטיל שום ספק ברצון חס ושלום, רק כלם ידעו אותך למקומם ועד גדורם, ויבירו כלם כח מלכotta, יידעו הצל בידיעה חזקה ונכונה, בלי שום ספק כלל, שהכל מתנהגר רק ברצון הבורא בלבד יתברך שם לנצח. ובמצביה עבד בחל שמי ודרי ארעה ולא איתתי די ימחה בידה ויאמר לה מה עברת:

ותרחם ברחמייך הרבה על כל הנפשות מעמך בית-ישראל, אשר כבר נפלו ונלבדו בראשת חכמת הטבע והפרה מאור, ותוצאים משם לשלום. ותאיר עליהם ברחמייך הרבה, הארת הרצון, ויתודע להם האמת במקומותיהם, שאין שם חיוב הטבעי כלל, רק הצל מתנהגן ברצונך הקדוש לבה, ויפרחו ממוץךם לשלום. ומעתה תרחם עליהם ועל זרענו ועל כל עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו כללנו שלא יהיה נלבד שום אחד מישראל בחקמת הטבע חס ושלום, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים,emo שבות, לווי יהוה שהיה לנו יאמר-נא

לקוטי ח'ביד תפלות

ישראל. לولي יהוה שהיה לנו בקום עלינו ארים. אוי חיים בלוינו בחירות אפס בנו. אוי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אוי עבר על נפשנו המים היודנים. ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם. נפשנו בצפור גמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו גמלתנו. עזנו בשם יהוה עשה שמים וארים. עזנו כי עלייך נשענו, ואנחנו לא גרע מה געשה כי עלייך עינינו.

וברחמיך הרבהים תמשיך רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכואובינו ולכל מכותינו, ותרפא כל מכות עמק ישראל בכל תקוני רפיאותיהם בגשמיות וברוחניות. ובזכות כל הצדקה תרחש על כל חולי עמק ישראל, אשר שלחת עליהם מכותיך בעונאותינו הרבים, ותעזר להם שייחיו נפתחין פי כל המכות, ותמשיך ותוציא כל הקלקלים וכל הלחות רעות וכל הדרמים העכורים והטקלקים מתוךם כל מכות עמק ישראל, בזכות הצדיקים האמתיים הוקנים שבקדשא אשר קנו חכמה האמתית. ובזכות קדשת השלישי רגילים מועדי יהוה מקראי קדש, שם קוראין ומגין את הרצון, על יידיהם נזפה לטהר ולכבר ולחרדיהם את כל הדרמים, עד שייחיו כל הדרמים ובאים וצחים ותהורם, למען יוכלו כל הדרמים שבכל רמה אברינו ושס"ה גידינו לסבב סבוכם וחולכם בסדר במחירות גדול בראויהם להם באמת, ותמשיך עליינו חסד גדול מאתה, ועל יידיהם נזבח שיטגר פי כל המכות וכל גנאי עמק בית ישראל, באפן שנזבח כלנו אנחנו וכל עמק בית ישראל לרפואה שלמה מן השמים לכל מכותינו, כי אין אלו סומכים על שום רפואי וסבה בדרך הطبע כלל, כי אם עלייך בלבד אלו

תפלות לקווטי ח'ביד

בשענים ו לרפואותיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה רופא לשבורי
לב ומתחבש לעצבותם. רפא נא את כל מכותינו בכל הבחינות
בגנשיות ורוחניות, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

מלא רחמים, זירע אדיקות, מצימה ישועות, בזרא רפאות, עשה
עמנו צדקה למען שמה, ומלא כל משאלותינו לטוּבה ברוחמים.
עושה צדקות עם כל בשר ורום לא ברעותינו תגמלנו. עורנו
והושיענו וובנו בזכות האדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך
וთAIR עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעה דרעין, רצון
שברצונות. ונזכה לקשר כל הרצונות שבועלם לשרש הרצון,
עד שנזכה כלנו להאמין באמונה שלמה וחוקה ונזכה שהכל
ברצונך בלבד, ולכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לשמה הנדרול
ולעבזרתך באמת, ברצון פקיף וחזק ואפיין באמת לאמתו
ברצונך הטוב כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שנזכה
לבא לשמה גדולה וחרוזה רבה ועצומה על ידי רצוננו וכוספנו
החזק לשמה הנדרול באמת. ותמשיך עלינו שמחת يوم טוב חדש
תמיד, ונזכה להיות בשמה תמיד, ולעבזר באמת ביראה
ובאהבה ובשמחה וחרוזה, ויקים בנו מהרה מקרא שכטוב,
בשםך יגילון כל היום ובצדקה ירומו. כי תפארת עמו אתה
ברצונך פטור קרנגן. כי ליהודה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו.
חום וחמל נא עלינו וובנו ברחמייך הרבהם לבא מהרה לכל מה
שבקשו מלפניך. בצדקה תצילני ותפלני הטה אליו אונך
והושיעני. ואני תמיד איחל והוספת עלי כל תהלה. פי יספר
צדקהך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספורות. אבוא גברות

לְקוֹטִי ח'בַּה תְּפִלּוֹת

יהוה אלהים אונכיר צדקהך לבךך. אלהים למדתני מגעניך ועד
הנה אגיד נפלאותיך. ועם עד זקנה ושיכחה אלהים אל תעזבניכי עד
אגיד ורועל לדור לכל יבוא גבורתך. וצדקהך אלהים עד מרום
אשר עשית גדרות אלהים מי במוך. אשר הראיתני צרות רבות
ורעות תשוב תחיני ומתחמות הארץ תשוב תעלי. טרב גדרתי
ויתסב תנחמני. גם אני אודך בכל נבל אמרתך אלהי אומרת לך
בכבוד קדוש ישראל, תרגנה שפטך כי אומרת לך ונפשך אשר
פדרתך. גם לשוני כל היום תהגה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי
רעתי. יהיו לרצון אמרישפי והגzion לבוי לפניך יהוה צורי ונואלי.

— ה —

מפעמקים קראתיך יהוה, אדרני שמעה בקול תחיינה אוניך
קשבות לכול תחנוני. יחיד ומיחה, אדוון כל, לעלא מן כלא ולית
לעלא מנה, מלכי ואלהי אליך אתפלל, אליך אשוע אלהי אזעך,
אליך אתחנן, לפניך אשחתת, לפניך אשתחוו ואברעה אברכה
לפניך יהוה עושי, אליך שטהתי את בפי, פרשתי ידי כל היום
נפשי הארץ עיפה לך סלה. לבוי יצעק אל יהוה, מעומקא דלבא
אני קורא אליך מעמקי עמקים אני מצפץ לרוחמייך ותנינותיך
האמתיות. באיל תערן על אפיקי מים בן נפשי תערן אליך
אליהם. בזונים הזמות מחותפות על לבבון בן יהמה לבבי להמון
רוחמייך וחסדייך, כאשר יהגה הארץ והבהיר על טרפו אשר יקרה
עליו מלא רועים מקולם לא יחת ומהם זום לא יענה בן אשגן
ואזעוק ואשע ואנהם ואערוג ואצפץ ואקונה ואיתול ואצפה
ואתפה לרוחמייך וישותיך. לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד

תפלות לקווטי ח'ב'ה

אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי האיקתני רוחוי, ועוצר במלין,
לא אוכל. קראתי שםך יהוה מבור מחתיות, קולי שמעת אל
תעלם אונך לרוחתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרא ותגנני וענני.
ועננו והשענו לאומנה שלמה באמת, האילנו נא אבינו
שבשמים, מפנמ אמונה, שמרנו ברחמיך הרבה ומהצילנו מפכות
המפלאות הבאים חס ושלום על פנים האמונה, שאין מועיל להם
שות דבר, לא רפואות ולא תפלת ולא זכות אבות, ואפלו כל
הකולות של אח ואבוי וגנחות ואנחות נם בן אין מועיל להם, כי
הכל נפנש ונתקלקל על ידי פנים האמונה הקדושה, אשר היא
יסוד כל התורה כליה ויסוד כל העולמות כלם עם כל אשר בהם,
שהכל תלויים ומתקיימים רק על האמונה הקדושה:

אנא נורא קדוש, מלא רחמים רבים, יבנו לצעק אליך באמת
בעמק הלב מעמק עמקים באשר אנחנו צריכים לךך אליך
עתה, באשר גנלה לפניו אדון כל את כל גניע לבינו של כל
אחד ואחד בפרטיות. עירנו לצעק אליך מן הלב בקול עמוק
באמת, בקול דמה דקה, באפן שנזוכה לעזרך פלאי רחמיך
וחסידך וחננותיך ישועותיך והצלותיך הנפלאות והנוראות
מאד, עד שנזוכה לעזרך ולצלות עצות אמתיות עצות עמוקות
מתוך עמק החשך אפלה זאת, שנלכדרנו בו מאד בעונותינו
הרבים, כי אתה עשה נפלאות נדולות לבך, עשה גדולות עד
אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מסוף. אתה גולח עמקות מני
חשך, ומוציא לאור צלמות. הוציא אני מאפלה לאורה, עשה עמנו
פלאות, ותשפיע עלינו ותנלה לנו עצות מרחוק, באפן שנזוכה

לְקוֹטִי ח'בַּיה תְּפִלּוֹת תְּהִלָּה

לְגָדֵל הַאֱמֹנוֹת הַקָּדוֹשָׁה עַל־יִרְיָה. וּרְחָם עַלְנוּ בֶּרֶחֶםְךָ הָרְבִים,
וְחַנּוּ מְאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְרֹעַת דָּקָרְשָׁה, בַּאֲפָן שְׁנַזְבָּה לְחַתֵּר
וְלִגְלֹות הַמִּים שֶׁמְהָם גַּדְלָה הַאֱמֹנוֹת הַקָּדוֹשָׁה שֶׁהָם מִים עַמְקִים
עֲצָה בְּלֹבֶן אִישׁ. שְׁנַזְבָּה בְּלֹנוּ אֲנָחָנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְגָדֵל
וְלְהָאֵיר עַצּוֹת עַמְקּוֹת מִתְּזֵךְ עַמְקָה הַחֲשָׁה, וְתִתְקַנֵּנוּ בְּעַזָּה טוֹבָה
מִלְּפָנֵיךְ, וְתִשְׁפַּיעַ בֶּרֶחֶםְךָ עַצּוֹת טוֹבּוֹת בְּעוֹלָם. וְתִאֵיל אָוֹתִי וְאַתָּה
כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל מִסְפָּקוֹת וּבְלָבוֹלִים, שְׁלָא יִפְלֹא עַלְנוּ סִפְקוֹת
בְּשׁוּם דָּבָר שֶׁבְעוֹלָם, רַק תִּמְיד נִזְבָּה בְּמַהְיוֹת וּבְגַנְקָל לְעַצּוֹת
שְׁלָמוֹת, עַצּוֹת אֲמֹתִיות, כְּרַצְונָךְ הַטוֹב, בְּגַשְׁמִיות וּרוֹחָניות, בְּנוֹף
וּנְפָשׁ וּמִזְון, בַּאֲפָן שְׁנַזְבָּה לְהַצְלִיחַ הַצְלָחָה הָאֲמֹתִית וּהַגְּנָחִית
בְּזַהֲהָרָה הַעוֹלָם הַעֲזָרָה, לִילָךְ בְּדָרְכֵיכְךָ הַטוֹבִים וּלְהַתְּקַרְבֵּךְ אֶלְיךָ
בְּאֲמָת וּבְלֹבֶן שָׁלָם. וְנִזְבָּה לְקִים עַצּוֹתִיךְ הָאֲמֹתִיות וּהַגְּנוֹנּוֹת,

בְּעַצְתֶּךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחֲרֵךְ בְּבּוֹדֶת קְהַנִּי

וּתְרַחְם עַלְנוּ אֲבִינוּ אָב הַרְחִמָּן, וְתִשְׁלַח לְנוּ אִישׁ תְּבֻנוֹת,
שִׁישׁ לְנוּ נִשְׁמָה קָדוֹשָׁה, שִׁיהְיָה לוּ בָּמָה לְדָלוֹת וּלְשָׁאָב לְנוּ עַצּוֹת
קָדוֹשּׁוֹת, עַצּוֹת עַמְקּוֹת, בָּמוּ שְׁבָתוֹב, מִים עַמְקִים עֲצָה בְּלֹבֶן אִישׁ
וְאִישׁ תְּבֻנָה יַדְלָנָה. וְתַעֲזֹר לְנוּ בְּזָכוֹת וּבָמָה הַצִּדְיקִים הָאֲמֹתִים,
שְׁנַזְבָּה לְהַמְשִׁיךְ הַמְשִׁכָת רֹוחָניות אֱלֹהָות לְתוֹךְ צָמֹצּוֹמִים.
וְתַעֲזֹרנוּ בֶּרֶחֶםְךָ, שְׁנַזְבָּה עַל־יִרְיָה מַעֲשֵינוּ הַטוֹבִים לְצִמְצָם
וּלְבָרָא צָמֹצּוֹמִים וּנוֹפִים קָדוֹשִׁים, שִׁיהְיוּ בְּלִים מִכְשָׁרִים לְקַבֵּל
לְתוֹצֵם הַמְשִׁכָת רֹוחָניות אֱלֹהָות בְּקַרְבָּה גַּדְולָה כְּרַצְונָךְ הַטוֹב.
וְנִזְבָּה לְבָרָא בְּכָל עַת עוֹלָמוֹת וּבְרִיאוֹת חֲדָשּׁוֹת קָדוֹשִׁים וּטֹהוֹרוֹת.
וְלְהַמְשִׁיךְ תִּמְיד רֹוחָניות אֱלֹהָות לְתוֹךְ צָמֹצּוֹמִים קָדוֹשִׁים. וְאַתָּה

ברחמייך תשפייע מזון ופרנסה לכל הנברים והנוצרים והנעשים, כי אתה זו ומפרנסים ברחמייך וחסידיך הרגבים מקרבי ראמים ועד ביצי בנימ, וכל הנברים שבעולם אתה נותן פרנסה תמיד בטובך הדול, כמו שבחותך, נותן להם לכל בשר כי לעולם חסדי. עוזנו והושיענו ברחמייך הרבהם. ותן לנו פרנסותינו מאתך קדם שנצטרך להם בהרחה גדולה, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בבוין, בונחת ולא בצער, ועל תצריבנו לא לידי מחתת בשר ודם ולא לידי הלואתם, ותצילנו מחובות והלואות לעולם, ותוננו מהרה לסלק ולשלם כל הלואות והחוות, שאנו חיבים מפבר. כי אתה יודע אבינו שבשמים, כי קשה וכבד עליינו מאד לשא עליינו על החובות אשר השתקנו עליו על צואירנו הקשי לו כחינו, והם מבכללים אותנו הרבה ממעט העובדה, שאנו חפצים להתחילה לעבד אותה באהמת:

אנא יהזה, פראנסנו וכבלב לנו ברחמייך הרבהם ובחסידיך גדולים. כי אין לנו יודעים שם דרך ועזה, איך להמשיך פרנסה, כי אם עלייך בלבד אנו נשענים, عليك השליכנו את יחנו, ואותה תבלב לנו אבינו שבשמים, האלים הרועה אותנו מעדרנו, לנו פרנסותינו בשפע גדול קדם שנצטרך להם בקדשה ובטהרה גדולה, ברכזונך הטוב, בלי שם טרדות ובכליילים כלל, באפן שזוכה לשוב בתשובה שלמה לפניה, ולהיות ברכזונך הטוב תמיד. ותוננו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל בלבד לקיום גופנו ונמעט תאונות טבענו. ונזוכה להסתפק במעט אכילה, ונ Gehenna בכללים בכלל האידיקים האוכלים לשבע נפשם הקדושה לבך,

תפלות לקווטי ח'ב'ה תחלט

כמו שבחותוב, צדיק אבל לשבע נפשו. ותעוררנו שתהיה אכילה לנו בקדשה גודלה כל כה, עד שנזכה להשביע בצדחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באorzות הצדחות העליונות, ונזכה לחוזות בנים יזהה ולבקר בהיכלו. ויקים לנו מקרה שchetob, ונחץ יהוה תמיד והשביע בצדחות נפשך. עד שנזכה לצדחה נפשנו ורוחנו ונשומותנו תמיד בשבע הצדחות העליונות, ועל ידי זה ימוך עליינו תמיד התבוננות והשנות תדרשות, עד אשר יהיה לנו כה לחתר ולשאב ולידות מים عمוקים שמהם גדרה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות. ונזכה לנולות ולהאריך עליינו פלאות, ישראלי עצות טובות, עצות עמוקות, עצות שלמות ונוכנות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושיםות שאם אפשר להפרן ולסותרן בשום אופן בעולם, באפונ שנזכה לעורר ולנידל על ידם האמונה הקדושה:

רבונו של עולם, מלא רחמים, גדל העצה ורב העיליה. פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום. נזרא תהלות עשה פלא, אשר אתה עוזה נפלאות בכל עת, ובבר עשית עם ישראל נסائم ונפלאות ברולות ונזראות בכל דור ודור. רחים עליינו עתה בדור הצעה, בזק העתים הלאו, אשר האמונה הקדושה נפנמה מאד בעונתיינו הרבה, ורבים מבני עמק נבשלו, כאשר אתה ירצה. עשה עמן נפלאות, וזבנו לעצות טובות אמתיות, באפונ שנזכה על ידי זה לאמונה שלמה באמת וلتהן כל פגמי האמונה. ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אוחזים באמונה

תפלות לקווטי ח'ב'ה תחתם

הקדושה, ולהתתיק באמונה יתרה בכל עת, בחתם לבב, באמת
ברצונך הטוב. ותעשה עמו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה
לאורה, מחשך לאור גדול, כי אתה פאריר גרי יהוה אלקי נגינה
חשבי. כי חשך לא יחשיך מפק ולילה ביום יאיר בחשיכה
לאורה. ונזפה להודות לך תמיד על נפלאותיך וטובותיך שעשית
עמו מעולם, ואשר עתה עושה עמו בכל עת נפלאות גדולות
ונזראות, רבות עשית אתה יהוה אלקי נפלאותיך ומחייבתיך
אלינו אין ערך אליו אנידה וארבירה עצמו מספר. ויקים מקרא
שבתויב, יהוה אלקי אתה אור ממך אורה שמה כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה אמן. ונאמר, אורה יהוה בכל לבי אספירה
כל נפלאותיך, אורך על כי נזראות נפלאתי נפלאים מעשיך
ונפשי יודעת מדה. ונזפה להעלות האמונה הנפולה ולתגן כל
פנימי האמונה, ותתגדל ותתתיק האמונה הקדושה בכל עז
ותעצומות, ונזפה בלבנו להאמין בה ובצדיק האמיטים באמונה
חויה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה ונכונה צחה וישראל
וברורה, בלי שם בלבולים בלי שם הרהורים ומחשבות זרות
בכל:

ונזפה להמשיך רפואה שלמה לכל חולין עמק בית-ישראל
(ובפרט לפולני בן פלונית), אל נא רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת
הגוף. והעליה ארוכה ורפאה לכל תחלואינו ולכל מכואובינו ולכל
מכותינו, ותבטל ותסיר כל המפכות המפלאות וחילאים רעים
ונאמנים מעליינו ומעל כל עמק בית-ישראל לעולם. ותשלח
רפואה שלמה מן השמים לכל אותן הנפשות מעמק בית-ישראל,

תHEMA תפלות לקווטי ח'ב'ה

אשר כבר הפלאת את מפומות, ובאו עליהם המפות ההפלאות שאין מועיל להם שום רפואה בועלם, ולא תפלה וזכות אבות, ולא שום קול צעקה ואננה, אשר כל זה נמשך מפני האמונה. אָנֹא יְהוָה, רְחֵם עַלְיכֶם וְעַלְנוּ לְמַעֲנָה, לְמַעֲנָה לְבָד עֲשָׂה וְלֹא נָנוּ. כי אתה לבד יודע גדר הרחמנות אשר עליכם ועלינו, ועשה בגדר נפלאותיך הנוראות, ותשליח להם רפואה שלמה מן החמים, ותסיר מהלה מקרבני, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין בchner אלא בפה לבד:

רְופָא חֹלִים, רְופָא חָגִים, רְפָא נָזִים, וְנָרְפָא הוֹשִׁיעָנוּ וְנוֹשַׁעָה בֵי תְהִלָּתָנוּ אַתָּה. וַתְהִן הַמַּטָּר בְּעַתָּה, לְחַיִים וְלִבְרָכה וְלִשְׁבָע, וַתִּנְדַּל בְּרַחְמֵיךְ אַמְמִים וְעַשְׁבִים שִׁיחָה לָהֶם כִּחִ לְרִפְאָת תְּחִלוֹאִי עַפְקָה בֵית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפֵּיעַ בְּרַחְמֵיךְ, וְתִמְשִׁיךְ הַסְּדָר הַנְּכֻזָן וְהָאָמָת שֶׁל כָּל הַזָּרִים וְהַצְמָחִים שְׁבָעוֹלִים בְּפִי סְדָר הַזָּמָן וְהַמְּקָומָם הָרָאוּ לָהֶם, ולא נַתְלֵש שום פָּרִי וְעַשְׂבָ שְׁלָא בְּזַמָּנוּ, וַתִּסְבַּב בְּרַחְמֵיךְ סְבּוֹת לְטוֹבָה, בָּאָפָן שִׁיחָה בְּלָאָחֶד לְאָכֵל וְלִשְׁתָּוֹת מָה שַׁחַוא צְרִיךְ לְרִפְאוֹתָהוּ בְּאָמָת, וַיַּקְבְּלוּ לְפִי תְּפָם בְּלָמָה שְׁאַרְיִכִים לְרִפְאוֹתָם בְּאָמָת. וַתְהִן לְנוּ וְלִכְלֵל יִשְׂרָאֵל אַת אַכְלָם בְּעַתָּה בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזַמָּנוּ, בָּאָפָן שִׁיחָה מְלָבֵשׁ בָּהֶם כִּחִ בְּלִרְפּוֹאוֹת שָׁאַנוּ אַרְיכִין בְּלָאָחֶד אֶחָד בְּגַנְשָׁמִיות וּבְרוֹחַנִיות, בְּגַנְוָף וּגְנַפְשׁ, כי אין רְופָא בְּעוֹלָם שִׁידַע לְכוֹן בְּלָזֶת כי אָם אַתָּה לְבָד, כי אתה עלת בְּלַעַלְתָּה וְסַבַּת בְּלִהְסָבוֹת וַיַּדְעַ בְּלַתְּעַלְמֹות. וַיַּקְרַב מְקָרָא שְׁבָתוֹב, אוֹ יָבֹקע בְּשַׁחַר אַוְרֵךְ וְאַרְכַּתְךְ מַהְרָה תִּצְמַת. וַתִּזְכַּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ, וּבְזָכוֹת בְּלִהְדִיקִים

האמתיים תעשה עמנו פלאי פלאות, הפללה חסידיך מושיע חסינים
טפתח קוממים בימינו. נראות באך תעננו אלהי ישענו מבטה
כל קצוי ארץ זים רתקים. ויקים בנו מהרה מקרא שכחוב, ויאמר
הנה א נכי בורת ברית ננד כל עמק אעשה נפלאות אשר לא
גבראו בכל הארץ יבל הנזירים וראה כל העם אשר אתה בקרבו
את מעשה יהזה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק. ונאמר, (ויהי)
כ כי יפלא בעיני (שarity) העם הזה גם בעיני יפלא. ונאמר, מאת
יהזה היהתה זאת היא נפלאה בעינינו. ונאמר, כי גדור אפתה ועשה
נפלאות אתה אלhim לברך. ונאמר, לעשה נפלאות גדורות
לבדו כי לעולם חסדו:

ויתעוזנו ותזבנו ותתן לנו כח לחזק ולנצל את האמונה הקדושה
בכל עז ותעצמות, עד אשר יפלאו ויתבטלו כל האמונות בזבירות
שבולם, כלם יברעו ויפלו ולכבוד שםך יקר יתנו, ותעביר
גלולים מן הארץ והאללים ברות יברתו לתקן עולם במלכות
שדי וכל בניبشر יקרו בשםך להפנות אליך כל רשי הארץ.
ויתוספו גרים רבים בכל עת, גרי ארך על בני ישראל עמה, ורבים
מעמי הארץ יהיו מתייחדים ומוגנים לשם הנדור באמת, ויאתוי
כל לעברך יכירו כח מלכותך, ויהיו נעשין גרים בכח ובכעל. וגם
אותם שלא יוכו להתרניר, יכירו ויראו בכל מקום שם את יקר
תפארת גדרתך, ויראו כל באי עולם שישיח ייחיד קرمון יתברך
ויתעלה שמו לעולמי עד ולנצח נצחים. וישתוקקו כלם לאמונהך
האמתית, וירעד כל פועל כי אתה פעלתו ובין כל יצור כי אתה

לְקוֹטִי ח'בַּיה תְּפִלּוֹת

יכרתנו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלֵהינוּ ישׂראל מלך
ומלכותו בכל משלחה:

ויתעוזנו ותשמרנו ותצילנו ברחמייך הربים ובחסדייך העזיזים
מפני אחיה הזהמה הנאהו בהגרים שמתגערין, ולא יזיקו הגרים
ליישׁראל עטף כל, ותעורר לכל גרי הארץ שיודכו מהרה
טطمאתם זהם וזהם ותשמר אוטנו ואתם כל עטף ישׁראל,
שלא יתאחו ולא יתרבק בנו שום שמי' מזהם וטطمאות שישי' שיש
לهم מכביר מזעם העבו'ם שהיו בינויהם מקומים. ותרתם עליינו
תשמרנו ותצילנו תמיד מגאות נגבות ומרימות רוחא, ותוננו
לענוה אמתית לאמתה. חום וחמל ורham עלי, כי לפניו
גלו כל תעלומות לב, אתה יודע שאיני יודע שום דרך מהרכבי
הענוה האמתיות. הצלני נא ברחמייך הربים, מקבל מני גנות
ונפונות גנות הרות, אשר הם תועבת לבם שבתו, תועבת
יהוה כל גבה לב. ונני להרגיש שפלותי לאמת לאמתו, ואתיה
שפלו בעני למתה יותר מפדרגתי הפהותה והשפלת מאר, עד
שאונפה לענוה אמתית ברצונך הטוב לאמת:

ובכן תרחים עליינו, אבינו אב הרחמן, גבור ורב להושיע, מגן
עוורנו ואשר תרב גאנתני. ותשמרנו ותצילנו מחרב הגאות של
מניגי הדור של שקר שנוטlein גדרלה לעצמן מאליהם, כי לא
נתן להם הנדרלה מן השמים כלל, רק מתגאים על ההדור בחם
ומושלים על עם דל, ומתנעהם ברכנות וחתנשות ומתקבരין
על עטף ישׁראל פאר, והן מזקי עולם, באשר גנה לפניו יודע
תעלומות. רבונו של עולם, אתה ידע את לבב כל בני האדם,

מה נאמר ומה נספר לפניה, הלא כל הנסתירות והניגלות אתה יודע, מאייל עני מהזק מפנו ועני ואבינו מנוזלו. האילנו מהם, שמרנו מהם, הן בעדרנו בזכות וכל הצדיקים האמתיים, מנהיגינו אמת, אשר אנו חסרים בהם, ושמרנו והאילנו מכל מזיקה עלמא שם המנהיגים של שקר, שלא יהיה להם שום בה להזיק לנו חס ושלום, בשום דבר شبיעולם, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ולא תשנינה ידיהם תושיה, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים. ותכני ותעלך ותבטל את כל ממישלם והתנשאותם של כל המנהיגים של שקר, ותטל חרב הגאות מידם וזרע רמה תשר. ותבטל השקר מן העולם, ותגלה האמת בעולם, ויקום מקרה שchetob, משדי עניים מאנקת אבירים עתה אקים יאמר יהוה אשית בישע יפה לזו. ותבטל מדת הגאות דסטרא אחרא מעליינו ומעל כל עמק בית-ישראל מעטה ועד עולם:

ובכן יהיו רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדשות, שתשפי עליינו כדרשתך העליות, ותעורנו להכני ותשבר ולכוף את יצרנו הרע להשתעבד לה, ונוכה לבנות ולשבור את תאوتינו הרעות ולבטל תאות נאוף מאוננו לזרמי. ותתן לנו מגני ארץ, צדיקים אמיתיים, שייחיו מגנים علينا ויבטלו מאוננו תאוה הרעה זאת, עד שנזכה להכני ותשבר ולבטל החותם דקלפת, ולתקו החותם דקדשת, ותצל אוננו תמיד ממקרה לילך. ותעוזר ותושיע ותגן עליינו, שנוכה להתקדש בזוגינו בקדשה גודלה ולא נהיה רגילים חיללה בתאה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאה זאת בכל

לְקוֹטִי ח'בַּיה תְּפִלּוֹת

מיini הרחקות. ותרחם על פֶּלֶתנו שָׁנוּכָה מֵעַתָּה לְשֻׁמֶר מַעַט
לְחוֹתָה וְשִׁמְנוֹנִית שְׁבָנוּפָנוּ לְבָלִי לְהֹצִיאוּ לְחוֹזֵן חַס וְשָׁלוֹם עַל־יִדְךָ
תָּאֹהֶה זוֹאת, רַק גַּזְבָּה לְשֻׁמֶר מַאֲדָלָה לְחוֹתֵינוּ וְשִׁמְנוֹנִיותֵינוּ לְהַעֲלוֹתָם
אֵלֶיךָ בְּקַרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה. גַּזְבָּה לְבָרָר וְלְהַעֲלוֹת בְּלָל
הַלְּחָות וְהַשְּׁמְנוֹנִית מִפְנֵם הַחַתִּים בְּשָׂרוֹ לְתַקּוֹן הַחוֹתָם דְּקַרְשָׁה
שַׁחַווֹא תָּקוֹן הַמְחִין. וַיַּתְּחַזֵּק וַיַּתְּהַדֵּשׁ מְחִין וְדַעַתִּי בְּקַרְשָׁה וּבְטַהֲרָה
גְּדוֹלָה, בְּחַכְמָה בְּתִבְונָה וּבְכַרְעַת, וַיַּתְּנוּצְצָו הַמְחִין שְׁלִי בְּחַכְמָה
וּבְבָנָה יִתְּרַח בְּכָל פָּעָם בְּקַרְשָׁה גְּדוֹלָה. וַיַּתְּנוּכָנוּ לְקַרְשָׁת הַתְּפִלִּין
בְּאַמְתָּה שֶׁהָם חַוָּתָם הַקְּרָשָׁה, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, שִׁימְנִי כְּחַוָּתָם עַל לְבָקָה
כְּחַוָּתָם עַל זָרוּעָה. אֲבִינוּ מֶלֶךְ אֶל חַי וּקְדִים, אֶל חַי חַלְקָנוּ צָרְנוּ,
צָוָה לְחַזְיָיל יִדְרֹות שָׁאָרָנוּ מִשְׁחָת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שְׁמַתָּה
בְּבָשָׁרָנוּ, בַּי אַתָּה בְּרַחְמִיךָ, חַתְּמָת אָוֹתָנוּ בְּחַוָּתָם אֹתָהּ בְּרִיתְךָ
לְקָדְשָׁךָ. רַחֲם עַלְינוּ בְּרַחְמֵיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַגְּנוֹרָאִים, וַעֲרָנוּ וְהַשְׁעִינוּ
וּשְׁמַרְנוּ מֵעַתָּה, שָׁנוּכָה מֵעַתָּה לְשֻׁמֶר אֶת הַחוֹתָם הַקְּרוּשׁ הַזֶּה.
הַצִּילָנוּ נָא מִחוֹתָם דִּסְטוּרָא אַחֲרָא, בַּי אַתָּה בְּלַתְוָל וְלֹא יִבְצַר
מִפְּדָקָה, בַּי גְּדוֹלָה אַתָּה וְעוֹשָׂה נְפָלָאות אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרָה,
וְמי יָאמֶר לְךָ מָה תַּעֲשֶׂה. חָס וְתִמְלֵל וְרַחֲם נָא עַלְינוּ לְמַעַן שְׁמָה,
וַתֵּן לָנוּ בָּחַם הַמְגִנִּי אָרֶץ, שָׁנוּכָה לְבָרָר וְלְהַעֲלוֹת מִחוֹתָם דְּקַרְפָּה
לְחוֹתָם דְּקַרְשָׁה, בְּאָמֹר, גַּאֲהָה אֲפִיקְיוֹ מְגִנִּים סְנוּר חַוָּתָם צָרָ:

וַיַּגְבַּנוּ לְקִוּם מִצּוֹת תְּפִלִּין בְּרָאוּי בְּכָל פָּרָטִיה וּדְקַדְוִיכִיה וּבְנֹוֹתִיה
וּתְרִינְגִּמְצּוֹת הַתְּלִוִּים בָּה, וּבְלָב טָוב וּבְשְׁמָה גְּדוֹלָה, בְּרָאוּי
לְשְׁמָח וְלְגִיל וְלְשֹׁוּשׁ מַאֲדָה, בְּשָׁאָנוּ וּזְכִים לְהַתְעַטֵּר בְּעַטְרָת תִּפְאָרָת
הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים וְהַגְּנוֹרָאִים מַאֲדָה שֶׁהָם בְּתֵרי דַּמְלָפָא. וּבְנֹוכֹת

תפלות לקווטי ח'ב'ה

כדרשת השבעה ראים של התרין שניין הקדושים שבתפלין,
שיהם שיין של שלשה ראשים ושין של ארבע ראשים, נוכה
להמשיך עליינו כדרשת משה משית, שהוא רועה ישראל האמתי
שבollo מכל השבעה רועים, ובזכותם וכחם של משה רבנו עלי
השלום ושל כל השבעה רועים, ובזכותם כל האדיקים האמתיים,
נוןכה לשבר ולבטל תאות נאוף מאטנים, ולשבור החותם דקלפה,
ולתKEN בכל מני תקונים החותם דקדשה. חתמנו לחיים אמתיים,
מלך חיין בחיים, לungan אלחים חיים. גואל מפומות ופודה משחת,
הצילנו מבאר שחתה. האילנו נא ברחמייך הרבים, מן השאל
תחריות. פראה אותנו מעוזות המאות רעות, ובפרט מעוזות הרע
של תאות נאוף. פראה עמק מעיים, צאנך מיד גויזים, עשה עמנו
פלא לחיים. רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה בלבד יודע,
מי זמי עומדים עליינו בכל עת, אשר רוצים להתגבר חס ושלום,
לשגור ולחותם אותנו חס ושלום, בכמה וכמה חותמות דסטרה
אתרא, חותם על חותם, גדר בעדי ולא יצא היביד נחשתי. אבל
אתה יהוה אלחים אמת, וחותםך אמת, בה בלבד בטחנו ועל מסך
הגדור באמת נשענו. בידך נפקיד רוחנו, פראה אותנו יהוה אל
אמת באמת הצמיחם. שבר תשבר כל חותמיהם אשר חתמו
עלינו, הוציאנו נא מהותם דקלפה, העלונו מהרחה וקידשנו וטהרנו
מכל הטמאות ומכל הזונות. ובנו לשבר תאות נאוף לגמרי
באמת. חתמנו נא בחותם דקדשה, חותם על חותם, בלבד יגענו
בנוי זרים מעטה ועד עולם. וחתם לחיים טובים כל בני בריתך,
ובזכות האדיקים האמתיים אשר הם חותםך, אשר בהם בראות

וחתמת עולמך מראש ועד סוף. בזכותם וכחם תמשיך עליינו כח הפגינו ארי, עד שנזוכה עלייך להעלות ולבירר, מהחתים בשרו לחותם הקדשה, ויתנוצטו המהין שלנו בקדשה ובטהרה גודלה בshell נזק וצח. וזהו שבלינו ומהנו הולך ואור עד נפון היום:

ותרחם עליינו ותעוזנו לצמצם את מהנו ושבלנו במצומים הדקדרשה, ונשמר את מהנו מأد לבל יציא חווין מן הגבול חס ושלום, ואפלו בקדשה לא יהרים מהנו ליצאת חווין מהגבול שיש לנו, ובמפלא מאתנו לא נדרש ובמקפה ממענו לא נחקר, רק במה שהרשיםנו נתבונן בשבל אמתי, בשבל חריף ומחר, בשבל נזק יצח, בשבל נפוץ ואמת ויציב וקיים וישראל ונאמן בראצונך הטוב, ותעורר לנו ולכל עמק ישראל, ותמשיך על כל אחד ואחד קדשת הצמצום השיך לשבלו, לבל יהרים מהו ליצאת מן הגבול שיש לנו, כי אפתה אל שדי שיש די באלהותך לכל בריה, של בירה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול מצמצום באלהותך, שאסור לו ליצאת בשבלו חווין מהגבול שיש לו. אל שדי תנ לנו רחמים, ותשפייע עליינו קרשת התפלין משרשם, שהם התנוצצות המהין הקדושים עם הצמצום הקדוש של כל המהין לכל אחד ואחד בפי ערכו ומרגנתו:

ובכן תרחם עליינו סומך נופלים מתייה מותים ברחמים רבים, ותשפייע עליינו דבורים קדושים וטהורים מצדיקים אמיתיים, המשיבין את הנפש מגדול ועד קטן, ותשיב ותחייתבראי ותחיק את נפשותינו החלשות מאד מאד, היגעות מאה, הנפאות מאה, ובכללים תרחם ותחם ותחמל עלי, ותשיב ותחוק ותאמץ את

נֶפֶשׁ הַמְּרָה מְאֹד, כִּי נֶפֶשׁ מְרָה לֵי, אֲלֵתָן אֶת עַבְדָךְ לְפָנֵי בַּת בְּלִיעַל. וְאַתָּה יְהוָה אֶת עַבְדָךְ יְרֻעַת. אָנָה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדָךְ אֲנִי עַבְדָךְ בָּן אַמְתָּךְ פָּתַחַת לְמוֹסְרִי. עָזָרָנוּ הַוְשִׁיעָנוּ, הַחַיָּינוּ נָא, הַשָּׁב אֶת נֶפֶשׁ תַּנְשִׁיתֵנוּ הַאֲמָלָלֹת מְאֹד, בְּכָל מִינִי מִטְעָמִים הַמְשִׁיבִים אֶת הַגֶּפֶשׁ, בְּשַׁבְּעָה מִשְׁיבִּי טָעם. סְמֻכָּנוּ בְּאֲשִׁישׁוֹת רְפָדוֹנִי בַּתְּפָוִתִים כִּי חֹלוֹת אַחֲבָה אֲנִי. וְתַשְׁפִּיעַ עַלְינוּ אָמָרוֹת יְהוָה אָמָרוֹת טָהוֹרוֹת שִׁיּוּכָלוּ לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הַגְּנִפְשׁוֹת הַגְּנִפְלוֹת מִעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, שִׁגְפָּלוּ לִמְקוֹם שִׁגְפָּלוּ, בְּכָמָה מִינִי נְפִילּוֹת, נְפִילָה אַחֲרָה נְפִילָה, סְעוֹד וּסְמָךְ אֹתָם וְהַקִּימָם תָּקוֹמָה אַחֲרָה תָּקוֹמָה. עֹזֶב תְּעוּזָב, וְהַקִּים תָּקוֹמָם. חַזְקָק יְדִים רְפָוֹת וּבְרַכִּים כּוֹשְׁלָוֹת תָּאמִץ. אַמְּצִין וְחַזְקָק רְפִיוֹן יָרֵם, הַשִּׁיכָם בְּכָל מִינִי מִטְעָמִים הַמְשִׁיבִין אֶת הַגֶּפֶשׁ. כּוֹשֵׁל יִקְיָמֵן מַלְיךָ וּבְרַכִּים פּוֹרֻעֹות תָּאמִץ. וַיָּקִים מַקְרָא שְׁבָתוֹב, כִּי שַׁבָּע יִפְלֵ צְדִיק וּקְם. יְהוָה מִמְּנִית וּמִחִיה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. מַקִּימָי מַעֲפָר דָּל מַאֲשָׁפּוֹת יָרִים אֲבִין. הַעֲלָנוּ מַהְרָה מִפְּלַח הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגַנִּים שִׁגְפָּלוּנוּ לִשְׁם בְּדוֹרוֹת הַלְּלוֹ, אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנָנִי רְפָאָה נֶפֶשׁ כִּי חְטָאתִי לְהּ. יְהוָה יִשְׁמְרָנוּ וַיַּצְלָנוּ וְאֶל תִּתְנַזֵּנוּ בְּגַפֵּשׁ אַוְיבָּנוּ, יְהוָה יִסְעַרְנוּ עַל עַרְשֵׁךְ רַנוּ בְּלַמְשָׁבְבָנוּ נְהַפֵּךְ בְּחַלְיָינוּ, כִּי אִין חֹלוֹה וּבוֹאָב וּמִכָּה בָּעוֹלָם שְׁנָמְשִׁיל וּנְדַמֵּה בּוֹ מִפְּנָשָׁנוּ וְחַלְשׁוֹתָנוּ הַעֲצּוּמוֹת מְאֹד בְּעָתִים הַלְּלוֹ, מִפְּרָגֵל וְעַד רַאֲשׁ אֵין בָּנוּ מַתָּמָן, פְּצָע וּחְבוּרָה וּמִכָּה טָרֵיהֶן, כִּי יוֹרֵה וְחַבְשָׁו וּרְבָכָו בְּשָׁמָן, בְּכָמָה וּבְכָמָה רְפּוֹאֹת וּסְמִנִּים יְקִרְבִּים מִפּוֹ וּפְנִינִים אֲשֶׁר רְפָאֹו אָוֹתָנוּ בְּחָם הַצְּדִיקִים הַאֲמָתִים, שְׁחִיו בְּדוֹרוֹת שְׁלָפְנִינוּ, אֲשֶׁר חָבְרוּ סְפִירִים קְדוֹשִׁים הַרְבָּה, אֲשֶׁר כָּל הַבְּרִיחָם מְתִין אֶת הַגֶּפֶשׁ, וְהֵם מְלָאִים

עצות נפלאות ונוראות והתעזרות נדול לעובדרתך באמת, ועם כל זה רפואות תעללה אין לנו. הארי אין בנו לער אם רפא אין שם כי מדווע לא עולטה ארבת בת עמי. המאום מספק את יהודתך אם בצעון געלאה נפשך מדווע הביטנו ואין לנו מרפא קווה לשלוום ואין טוב ולעת מרפא והגה בעתה. החומל על דל חמל על דלותנו וראח שפלותנו ואיך גליותנו חשיבני ואשובה כי אתה יהוה אללה. התניינו וכינמי בקדשתך העלונה. השיבני נא החניינו נא בתורתך ובמצוותך הקדושות, נפשי ישובב יגחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלה בניה צלמות לא אירה רע כי אתה עperm*ר* שבטך ומישענתק הפה ינחמוני:

רבונו של עולם, רבונו רעלמא כלל, אתה ירעע את מיריות נפשינו, אשר הוא ממר מפות מפש, אשר בשל כה הסבל,ומי יוכל לסבל מיריות בזות, אוילנו על שברנו. הרינו דרכך עין הימים להמתיק מיריות הימים הזרונים, אשר גבריו ועצמו מאד באחרית הימים האלה. ובנו עירנו לבושים ולסלוקם מעליינו ומעל גבולנו מעתה ועד עולם. קדשנו במצוותך ותן חלקנו בתורתך. תורה יהוה תמיימה משיבת נפש מדרכבי מיתה לדרכיכי חיים. הלא אתה תשוב תחניינו ועמך ישמחו בך. ובונדי תנמר הכל ברכזונך כאשר גלית אונינו, כי נאמן אתה יהוה אלמיינו ונאמנים דבריך, ודבר אחד מדריך אחזר לא ישוב ריקם, האל תמים דרכו אמרת יהוה צורפה מנגן הוא לכל החוסים בו. אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צורף בעיליל לא רץ מזקק שבעתים, אתה יהוה תשمرם

תזכירנו מין הדור זו לעולם עזירנו כי עליך נשענו יהוה אלhim
צבראות השיבנו האר פג'יך וננשען:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלhim ואלhim אבותינו, שתרחם
עלינו ברחמייך הרבים, ותוננו לחלומות קדושים, לחלום על-ידי
מלאך הקדוש, לחלומות צורקים ואמתאים, ועל יבחלוני רעינו
וחלומות רעים והחרורים רעים, ותאילני מחלומות של שוא
וחבל, מחלום על-ידי שדר חס ושלום. ותענני מבהמה לאדם,
וותונני לקידש ולטהר הפה המדרמה שלו ויהיה נכלל הפה המדרמה
בכלה השכל בקדשה, עד שגמ בעית הסתלקות מהחין בשעת
השנה יהיה הפה המדרמה והראשיות של המזין בקדשה גדולה
בבחינות מלאך. ותמשיך עלי צלים אלhim עד שאוכחה לחלום על-
ידי מלאך, לחלומות מישבים, לחלומות טובים וישרים בקדשה
ובטהרה גדולה ברכזוך הטוב. ותאילני מחלומות של שנות
ופשונות והבלים ושקרים, ותהפק כל חלומותיו עלי ועל כל ישראל
לטובה. ותונני שתיהה מחששתי ודרתי ורעוני אחויים ודברוקים
וקשרים בכך תמיד ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים, עד
שאוכחה לראות בחלוום אור פני הצדיקים האמתיים ולשםם מהם
דברי אלhim חיים, דברים אמתאים וקדושים בלי שום תערובת
פסלה כלל, בלי שום תערובת שקרים והבלים הנמשכנים ממקומם
אחר חס ושלום, ואוכחה לזכור תמיד היטוב בהקיצין, את כלל
הדברים הקדושים האinatiים, שתונני לראות ולשםם בחלוום.
ותחזקני ביראותך ובעבודתך הקדושה תמיד, ויהיו כלל חלומותי
מישבים עלי לטובה:

לקוטי חיבת תפלות

תרנה

ובכן תוננו ברחמייך הרבים, ותעוזנו ותושיענו שיחיו כל
המأكلים ומשקאות שלנו מאכלים מברירים צחים וBITS בלי שם
סיג ופסלה כלל, ולא יתעורר באכילתנו שום פערות מ אחיזת
השדים כלל. ותתן לנו בחר עז וטעימות לתוכך את המלאה,
ויתעור לנו שנוכה להיות בשמחה תמיד. ותתיה אכילתנו בשמחה
עוז וכח וגבורה להיות אך שמח תמיד. ותתיה אכילתנו בשמחה
גדולה ובכדרה ובטהרה גודלה, ויקים בנו מקרא שכחוב, לך
אל בשמחה את לחם ושתה בלבב טוב יגנבי כבר רצה
האלים את מעשיך. עד שנוכה על ידי השמחה ותחרוחה לחזק
את המלאה, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח גדול על ידי תקף
shmachteno, וימשיכו לנו שפע טוב ופרנסה טובה, מאכל ומשקה
מברירים בעלי שם אחים סטרא אחרא כלל, ולא יתנו להסתרא
אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעכב
השפע אצלים כלל רק דרך מעבר לבך, ולא יינקו מהשפע רק
ברזי חיותם בזמנים גدول. ותמשיך ברחמייך כל השפע לעמך
ישראל הקדוש, ולא ישלו בה ידייך. ונוכה להיות בשמחה
תמיד, ובshmachteno לא יתעורר זר. ותעוזנו בכלל עת לחתוק
תמיד בשמחה וחרוחה גודלה, עד שנוכה על ידי השמחה להנצל
טומאת קרי חס ושלום, הבאה על ידי עצבות ומרא שחורה
חס ושלום. אנא יהוה, מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידך
ממנו נדח, הצלינו נא מטמאה הארץ הזאת, שמרנו נא והאל
נפננו מקירה לילה, ובנו לקדש את מחשבתנו ותמשיך עלינו
קידשת המהין על ידי המני הארץ, עד שנוכה לשבר תאומות נאות

תפלות לקווטי ח'ב'ה

לגמרי. ונזכה להככל בקדשת משה רבנו, ובקדשת כל השבעה רוזים דקדשנה, ובקדשת כל הצדיקים האמתיים, וימשכו עליינו קדחת המוחין והתקפין הקדושים משרשם העליון. ותוננו להיות בשמחה תמיד ולהזק את כח הפלאיכים הקדושים עלייך עז שמחתנו, ותמשיך לנו פרנסה טובת מן השמים בהרחה גודלה, ייחיו כל אכילתנו ושתיתינו מבקרים ומובכים בלי שום אחיזת תערובת בה השדים והסטרא אחרא כלל, ולא יהיה להם שום כח לחם את האדים חם ושלום, בזמנים אש התאוה זאת, ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל תמיד מפרקיה ליליה:

אנא יהזה, מה נאמר ומה נדבר ומה חילים נגבר, מה נאמר לפניו ישב מרום, ומה בספר לפניו שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגולות אתה יודע. מלבי ואליך אתי אתחפל, אליך אשתחת, אליך נשأتي את עני היושבי בשמי. כי אין לי שום כלים ודברים ומחשבות ולמעלה מן מה שבח להלביש בו סفور צרות נפשי המרבים והעצומים מאד מאד, רק בבהמות שדי אערוג אליך בסוס ענור בן אצפאי אחותה בזונה דלו עני לטרום יהזה עשה לי ערבני. אדרה כל שנוטי על מך נפשי. תרי אני לפניו במו שאני, ואין לי שם תקווה כי אם על תפלה ותחנונים שתהנני מאתך להתפלל ולהתחנן לפניה, עד שאזובה לישועה שלמה לשוב אליך באמת וליצאת מאפלה לאורה, מיגן לשמחה וממחשך לאור גדור, ולהיות ברצונך באמת:

יהי רצון מלפני יהזה אלהינו ואליך אבותינו, מלא רחמים, מלא ישועות והצלות, מלא חכמה וחנינה, מלא טוב, טוב יהזה

תתנו תפלות ל��וטי ח'ב'ה

לכל ורחמיו על כל מעשיו. שתהיה בעוורי מעטה ותשمرני שלא אחטא עוד. האילני מעטה מפקחה לילה, ולא אהරר ביום ולא אבא לידי טמאה בלילה, גם מזידים חשב עבדך אל ימשלו בי או אתם נקיתם מפשעך. ובני ברחמי לךיות בשמה תהמיד:

לחידש ניסן

ויתעוזנו להמשיך קדשת חידש ניסן, ראש חידשים, علينا ועל כל-ישראל. ובשם שהוציאת בו את עטך ישראל מגלות מצרים, ערונות הארץ, שהוא פנים הארץ, בן ברחמייך הרבה, הושיענו ותנאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, בכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתציא לנו בכל קדשת חידש זה ניסן הקדוש, גאלה רាជון הוא לחידשי השנה, שהוא חידש ניסן הקדוש, וישועת ישראל, שנזוכה לנו על-ידייך להנפשה באמת, שתגאלנו ותבה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט הון, ותוציאני ממצילותם. ותציל נפשותינו האמללות מאד מפנס מקרה לילה חס ושלום ולא נ בשל בעון זה לעולם, אנחנו עצצאים וצצאים עטך בית ישראל מעטה ועד עולם, לא בשונג ולא במזיה, לא באנס ולא ברכzon, אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חום ורחם עליינו, אבינו מלכנו חמל על עולנו וטפנו. ויתעוזנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה בלה, ונזוכה להיות בשמה תהמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועו וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עו וחרדה במקומם בכל השנה בלה, כמו בחידש ניסן, ונזוכה תמיד לתן חזוק ותקף לה מלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד.

תפלות לקווטי ח'ב'ה

בכל עז ותעצומות. ויבטלו כוח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום נזקה מהשفع הקדושה היורדת לנו, עד שנזקה למאכלים ומתקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאות מקרה ליליה חס ושלום, ולהיות קדושים וטהורים תמיד:

ותרירינו ותרידיכנו באמתך ותלמדנו האמת לאמתו ברצונך הטוב באמת, איך להתנהג בעניין התענייתים. רחם עלי למען שמה, רחם עלי לمعן הסדריך תרבים והעצומים, רחם עלי למעןך בלבד, כי יש לך רחמים רבים מאד שהם מספיקים לרחם גם עלי. עליונים ותחתונים אתה נושא ברחמיך, ובבר חשבעת רחמים רבים בעולם, ובבר עורתם בעולם בפה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שהיה בעולם עד הנה. אספרים מחול ירבות, אשר עורתם ברחמיך, לשבר ולבטל הבליע העולם הזה, ולצאת מאפלת לארה, ונאלתם ופדיותם ברחמיך ובנורע עזך מגנות הנפש, עד שצoco למה שצoco. כי לו לא רחמייך וחסרייך לא היה להם לכך לעמוד בנגד מצותיהם של הבעלי עולם הזה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכות, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא קדוש-ברוך-הוא עוזרו היה נופל בידיו. וזהו אותי נסיכון ברחמייך הרבהים לשוב אליו באמת, ואמ בעונותי הרבהים, אני מתרפה במלאת שמים מאד, ואני מתגבר בעבודת יהוה כלל, אשר מעולם לא זכה אדם כמוני לתשובה שלמה באמת, הלא אתה עוזה חדשות בכל עת, אתה מתחדש בכל יום ובכל-עת ובכל שעה נפלאות גודלות עד אין חקר, אתה מרחם בכל עת על ישראל ברחמים וחסדים

לקוטי חיבת תפלות

חדרשים. רחים עלי בرحמים נפלאים, ברחמים חדרשים שלא נתגלו עדין מעולם, בזכות האדיקום הקדושים אשר בארץ הארץ, באפן שאזוכה מעתה לשוב לדרך החיים באמת לאמתו, ועל תנחני לתעות עוד בדרכיהם נבוכים ומלבלים שאינם ברצוננו, ולא אלה עוד חשכים. אבטח בשם יהוה ואשען באלהי. אל תתענני יהוה מדרךך אל תקשיח לבך מיראתך, כי מפה הפל ואתה כל תוכל ולא יבצר מפה מושה. קדש וטהר את מתחשבתי ברחמייך הרבהים, ובני לדרך האמת לאמתו, פון לי תקווה ולא אובד עוד כלל, עזני להיות ברצונך באמת, ואזוכה לתקן את כל אשר שחתתי. ותונני שתתעה אביתה תמיד בשמה, בקדשה ובטהרה גודלה, ואזוכה להיות בשמחה תמיד:

ובכן תרחש עליינו מלא רחמים, ותצלנו ותשמרנו אותנו ואת כל עמה ישראל מרבקנים ורבקנים שאינםبشرים ונוגנים במעשיהם. כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעונותינו הרבהים, ואני מי שיעמד בעדני, כי אין לנו כח וגבורה להכניעם ולהשפיקם. אנא יהוה, ברחמייך הרבהים, הפליך המשפט, זכנו למשפט הדקה, והצילנו מדריגנים ורביגנים שאינם הנוגנים המקלקלים את המשפט ופוגמים במרקבה העליונה בכיסאות למשפט, אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועל יידך נופלים אחבות נפולין ממש ומקנישים תאوت נאות בעולם, וmbיאין חס ושלום טמאת מקרה לילה על ידי עות דינם:

אנא רחים צדיק, יהוה אהוב משפט, אהוב עמו ישראל. אתה יודע מה שיש לנו מעצמנו, מה שתאות גופנו רודפים אחרינו

תפלות לקווטי ח'ב'ה

בכל-עת, עד אשר נכשלהנו ואין עזיר, אף גם זאת גורמים לנו מה שנורמים הרגמים הגמישכין מצליות העולם, רבונו של עולם, עלייך השילכנו את יהיבינו, האילנו שמרנו ברחמייך שלא יזיק לנו כלל עוזות משפטם, ותצילנו מאהבות הנפולין, ונזכה להצלות ולברר את כל אהבות להצלותם ולהחזרם אל שרשם שבקדשה באמת ותערנו ותגנו לתקן את המשפט בקדשה ובטהרה גודלה, בתכליות התקון בשלמות, ותחיה עמו תמיד, ותשمرנו ותערנו ותושיענו שלא נפנס את התפלין והמחין שלנו, ולא יעלה אל המה להזות ושמוניות רעות שהם בחינת טפת עשו וישמעאל:

רבונו של עולם, אתה יודע שאין בי דעת איך להתפלל על זה, רק עלייך בלבד אני משליך יהבי, שפטני ואלהים ייחודה ויריבך ריבבי מגן לא חסיד מאיש מרים ועלתה תפלתני. שפטני בצדקה יהזה אלהי ואל ישמחו לי. צדק ומשפט מכון בסאך חסד ואמת יקומו פניך. מלפניך משפטך יצא עניך תחינה מישרים. מלא רחמים, רחם علينا למען שמה לבה, אפרעל-פי שעשינו מה שעשינו, עד אשר אין לנו חם ושלום שום מלין ישר. אתה יהזה לבד תigen בעדרינו ותשمرנו ותצילנו מבל מה שאנו צריכים להנצל בגשמיota וברוחנית, ותצילנו משגנות ומיזידין ומרדים, באופן שגנה לתקן הברית באמת. באין מלין ישר מול מגד פשע, תניג ליעקב דבר חק ומשפט, וצרכנו במשפט המליך המשפט, האוחז ביד מדת משפט:

עזרנו ברחמייך הרבה, שנזכה לקשר את המרכיבה הקדושה,

לְקוֹטִי ח'בַּיה תְּפִלּוֹת תְּהִנָּה

ויתקשו יחד כל מלאכי המרכבה הקדושה, שהם מיכאל מימין, ומשmal גבריאל, ומפלגנים אוריאל, ומאחור רפאל, שפימנס ארגמן, אשר שם אהבה הקדושה שורה, כמו שבתו, אפריל העשה לו המליך שלמה מעזיז הלבנון. عمוקיו עשה כסף רפידתו והב מרכיבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. ותוננו לומר תמיד קדם השנה בכונגה גודלה קשרו המרכבה, שהוא, בשם יהוה אלהי ישראל מימי נימאל ומשמאלי גבריאל ומפני אוריאל ומאחריו רפאל ועל ראשי שכינה אל. ותעננו בכח הנזול לקשר את המרכבה הקדושה, עד שנוכה לתקן המשפט, ויתתקנו בסאות למשפט בסאות לבית דוח. ונוכה לתקן בשלמות פנים האבות הנפולין, ולא יהיה לנו שם פאה רעה הנמשכת מהאבות הנפולין. ותוננו לאהבה דקדשה, לקבל עליינו תמיד על מלכות שמים באהבה רבה ועזה ובשמחה וחודה גודלה. ותשمرנו ותצילנו תמיד ממקרה לילה, ותוננו מהרה לתקן הברית בשלמות באהמת ברצונך הטוב:

לראש השנה, יום בפור, סכות וכו'

ווננו ברחמייך הרבה, לשמען קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וקשר. ונוכה להקים מצות שמיעת קול שופר בראש השנה בשלמות בקדשה ובטהרה גודלה, בחזרה ובשמחה רבה ועצומה, באימה ביראה ובאהבה גודלה, ותעננו שנוכה לתקן כל התကנים הקדושים, שאריכין לתקן על ידי קול התקיעה והשברים וחתורעה. ובזכות התקיעה הקדושה נזכה להמשיך עליינו קידשת החכמה וה התבונה והדעת, ונזכה לצחצח נשמותינו

תתנה ח'ב'ה לְקוֹטִי תְּפָלוֹת

בשבע הצעחות העליונות הקדשות. ובוכות הטרעה הקדשה תוננו להמשיך עליינו קדשת משה היה רועה, שהוא הרועה ישראל האמת, ונוגה בזוכתו וכחיו וקדשו לקדשת הברית באמת. ובזכות השברים הקדוש נוגה לחלומות צודקים ואמתיים לחלום על-ידי מלאך הקדוש, ותשמרנו ותצילנו על-ידיהם מפניהם הברית ומפרקיה לילה בכל הבחינות, ונוגה על-ידיהם לתקן המשפט. ותעוזנו ותושיענו להשכות את הלב בקדשה גודלה, ולבבות חומם הלב הבוער אל התאות רעות ובפרט לתאות נאות. ותמשיך עליינו מימי חסד וرحמים, מימי הדעת וה התבוננה, ותשאיב לנו מימים בשון ממניini היישועה, ותשבר ותשקה ותכבה אפואן וחסימות הלב דספרא אחרת, ונוגה לתקן המשפט, ויקנים מקרה שבדוב, ויגל פמים משפט וצדקה בנהל איתן:

ובכן תעוזנו ותוננו לקדשת ראש השנה ויום הקפורים וסכות ושמיני עצרת, שנוגה לקבל הימים הנוראים הקדושים והטהורים הללו, בקדשה נוראה, בקדשה גודלה מאד, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה מאד מאד. ותעוזנו לקיים כל המצות הקדשות הנזהנות ביום הנוראים הקדושים הללו, בשמחה גודלה וביראה ובאהבה ובלב טוב ובכוננה עצומה ובלמות גודל, עם כל פרטיהם וקדוקיהם ובונתייהם ותרי"ג מצות התקילים בהם, באפן שנוגה לתקן כל התקונים הקדושים שצרכין לתקן ביום הקדושים הללו:

וتعוזנו ברוח הקודש וחסידיך הרים, שנוגה לקבל ראש השנה

תפלות לקווטי ח'ב'ה תנתן

הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה. ובזכות קדשת
ראש השנה נזקה לאמונה שלמה באלמת. ותעוזנו ותושיענו
שיותקbezו יחד כל חלקינו נצונות האמונה הקדושה על ידי קבוץ
הקדושים של עמה ישראלי המתקבץין בכל הכהלות הקדושים יחד
בימי ראש השנה הקדושים, ויקים מקרא שבתוב, ויזו שמים
פלאך יהוה אף אמוניך בקהל קדושים. ונזקה על ידי זה לתקן
המוחין הקדושים, ותעוזנו ותוננו שימשך עליינו קדשה גדולה
בכל החמשה וחושים הנמשכים ממוחנו שם חזש הראות, וחוש
הشم, וחוש הריח, וחוש הטעם, וחוש המושש, שימשך קדשה
גדולה על כל החמשה וחושים שבמוך משרשם העליון שבקדשה.
ויתמישך עליינו השגחתך השלקה מראש השנה על כל השנה
בלה, ותשגיח עליינו בעין חמלתך תמיד, במו שבתוב, תמיד עיני
יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ותשמע قول
תפלותנו ותחנותינו וענקותנו ושותותנו ואנחותינו וקול תרועת
עמך ישראלי ברחים, ותמשיך עליינו יראתך גדולה, ותריהם
אותנו ביראת יהוה, ויקים בנו מקרא שבתוב, וחריו ביראת
יהוה. ותתן פרקי יהוה אלהינו על כל מעשיך וऐמתך על כל
מה שבראת וייראך כל המעשים וישתחוו לפניה כל הבriosים
ויעשו כלם אנדרה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. ונזקה להרבות
במצות ובמעשים טובים בכל השנה, עד שנזקה שתטעם בראש
ה השנה טעם מצותינו ומעשינו התוביים. ותוננו ברחמיך לתקן
ולעשות לך מטעמים טובים כאשר אהבת מפקודין דעה,

תפלות לקווטי ח'ב'ה

וַתִּהְיָה יְהֹדָה פְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים וַתִּחְווּרְנוּ וַתִּקְבְּלָנוּ בְּתִשׁוּבָה
שֶׁלְמָה לְפָנֵיכֶם:

לעשרה ימי תשובה

וַתִּרְחַם עָלֵינוּ וַתִּעֲנַנוּ וַתִּשְׁוַבֵּנוּ שֶׁנֶּכֶת לְשׁוּב בַּיּוֹתֶר בְּתִשׁוּבָה
שֶׁלְמָה בְּאַמֶּת בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת, וַנֶּזֶחֶק לְתַקֵּן בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת
תִשׁוּבָה בְּלֵל הַפְּנִימִים שְׁפָגַמְנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה בָּלָה, וּבְפֶרֶט פָּנֶס
הַבָּרִית. אֱנֹנוּ רְחוּם בְּרַחְמִיךְ קָרְבִּים, זְבֻנוּ לְהַתְּקִדְשָׁה בְּקָרְבָּה
גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה בַּיּוֹתֶר בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת, אֲשֶׁר בְּהָם אַתָּה גִּמְצָא
לְכָל הַזְּרוּשִׁיךְ בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב, דָּרְשָׁו יְהֹזה בְּהַמְצָאוֹ קָרְאוּהוּ
בְּהַיּוֹתוֹ קָרוֹב. כִּי אַתָּה בְּרַחְמִיךְ וּבְחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, נָתַתָּ לְנוּ
מַתָּנָה טוֹבָה זוֹאת, אַלְוּ עָשָׂרֶת יְמִינֵיכֶת קָדוֹשִׁים. כִּי יָדַעַת
כִּי בָּשָׁר וְדָם אַנְחָנוּ וּמְחַמֵּר קָרְצָנוּ, וְאַיִן צָדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
טוֹב וְלֹא יִחְטֹא, עַלְּכָן הַקְּדִמָת תְּרוֹפה וְצִרְעַי לִמְכוֹתֵינוּ, וּמַרְאַתָּה
כְּזֹאת הַזְּרִעַת וּמַלְפְנִים אַזְתָּה גָּלִית. נָתַתָּ לְנוּ בְּרַחְמִיךְ קָרְבִּים
וּחְסָדִיךְ הַעֲצָומִים, בְּתִחְלַת הַשָּׁנָה, עָשָׂרֶת יְמִינֵיכֶת קָדוֹשִׁים הַלְלוּוּ
מַרְאַת הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכְּפֹרִים שָׁהֵם עָשָׂרֶת יְמִינֵיכֶת, אֲשֶׁר
בָּהֶם יְהֹיה לְנוּ כֵּה בַּיּוֹתֶר לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שֶׁלְמָה לְפָנֵיכֶת, וּלְתַקֵּן בְּלֵל
הַפְּנִימִים וּכְלֵל הַחֲטָאים וְהַעֲנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה בָּלָה. עַל-
כֵּן זְבֻנוּ נָא, חִגְנוּ נָא, לְכָל נָאָבֵד חַס וּשְׁלוֹם מַתָּנָה טוֹבָה זוֹאת,
כִּי בְּעֻנוּתֵינוּ קָרְבִּים, מַתְּגַנֵּר עַלְיָנוּ הַבָּעֵל דָּבָר נִסְמָךְ בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת
תִשׁוּבָה, עַד אֲשֶׁר חָלַפוּ וּבָעֲרוּ אֲצַלְנוּ בָּמָה שְׁנִים בְּלֵי תִשׁוּבָה
שֶׁלְמָה אָפְלוּ בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת, אֲפָגָם בְּעֻנוּתֵינוּ קָרְבִּים,
בָּמָה וּבָמָה פָּגַמְנוּ לְפָנֵיכֶת בְּעֶשֶׂרֶת יְמִינֵיכֶת בְּעַצְמָן,

תהלות ל��וטי ח'ב'ה תתרסא

ובכל הימים הקדושים, בראש השנה וביום הבפורים, ובספות,
ובשmini עצרת, ובחמתה תורה. כי נם ימים הקדושים הללו לא
ובינו עדין לשמרם בראוי בלבד פג, ונגנו גם בהם הרבה מאד,
במחשה דבר ומעשה, בשוגג ובמיד, באנס וברצון. ועתה מה
יש לי עוד צדקה ולזעך עוד אל המלך, גדוֹל עוני מגשא, עצמו

חטאי מספר, לוֹא רחמייך וחסידיך או אבדתי בעניין:

מלא רחמים רבים, ואני מעתה לחור ולבקש ולמצוא את כל
האבות שאבלתי מיום חייתי על הארץ עד היום הזה. ואני
עורני מעתה להטהר ולהתقدس בקדשנה גדוֹלה בכל השנה בלה,
וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו מראש השנה עד שמחת
תורה, ותוננו לתשובה שלמה באמת בשורת ימי תשובה לתקון
את כל אשר שחטאתי. ונזקה או לתקן פגם הברית בשלמות
באמת, לתקן תיקון החותם בקדשה, עד שנזקה ביום הקדוש,
ביום צום הבפורים يوم גדוֹל ונורא, שבת שבתון, יום מלחית חטא
וסליחת עון וכפרת פשע, לנמר בו גמר תיקון החותם בקדשה
בשלמות. ותעוזנו ותוננו לקבל יום צום הבפורים הקדוש והנורא
מאד בקדשה ובטהרה גדוֹלה ושלמות גדוֹל, ונזקה לשוב או
בתשובה שלמה, ולבנות מתוק שמחה וחדרה בשמה הגדוֹל,
ולהתודות לפניה בכל מיני ודויים ולפרט כל הטעtiny ועונתינו
ופשעינו לפניה, ולהתחרט עליהם בחרטה גדוֹלה מעומקא דלא
באמת גמור, ולעוזב אותם עייכ גמור, ולקבל עליינו באמת
ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אפן ולא נשוב עוד לכסליה,
אם און פעלנו לא נסיף. ואתה ברחמייך ערבים, תמחל ותסלח

תפלות לקווטי ח'ב'ה

ויתכפר לנו על כל חטאינו ועונתינו ופשעינו שחטאנו ושבינו
ושפצענו לפניה. ותתן ברחמים כל החומרה דקדשה, ותשים
אותנו עמוק בית-ישראל בחותם על לבך בחותם על רועה.
ותחטנו לחיים טובים ארוכים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים
שנוגכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחטנו בספרן של צדיקים
אמתיים:

ויתנו לנו לקבל הנ הסכונות הקדושים בקדשה ובטהרה גודלה,
ובשמחה וחדרה רבה ועצומה לשמה הגדול והקדוש, גnilה
ונשמחה בישועתך בכל עז ותעוזות. ונוגכה להיות לך שמה
בימי הס躬ות הקדושים ומם שמחתנו לגיל ולשוש ולשםך בכל עז,
בגילה רונה דיצה וחרוה. ויתנו לנו לקיים מצות סכה וארכע מיניהם
שפלוּב בשלמות, בשמחה גודלה, עם כל פרטיהם ודקודוקיהם
ובונותיהם ותריעין מצות התלויים בהם. ובוכות מצות סכה
הקדושה נוגכה לתקן ולחזק את המלאך הקדוש, ונוגכה לחולום
על ידי מלאך ולמأكلים ברורים וכוכבים בעלי שם תערבת סיג
ופסלת כל, ולא יזקנו לנו המאכלים כל, ויהיו כל חלומותינו
מישבים עליינו לטובה:

ובזכות קדשת שמני עצרת הקדוש, תנו לנו לתקן המשפט
הקדשה, ועל-ידי זה תאילנו תמיד מפגם הבירית ומפרקיה ליליה
חס ושלום, ותהי הטענה הקדושה נקלחת ונענזרת בקדשה
גודלה ברצונך הטוב, ולא תהא נשחת חס ושלום לעולם.
ותשמרנו ותאילנו מרבקנים ודינאים שאינם הנוגים ותבטל בהם
וממשלתם מן העולם. חוסה עליינו ברב רחמייך, וננו שיחיה לנו

ולכל ישראל רבניים ודרנים בשרים שיעמידו הדת על תלו וידונו דין אמרת לאמת, באפן שנזוכה לתקון המשפט באמת, ונזכה לתקן הברית בשלמות בכל הבחינות באמת ברצונך הטוב. רחם עלינו למען שטך, ומלא כל משאלותינו לטוּבה, אם בנים אם בעבדים, אם בבניים רחמננו ברחם אב על בניים, ואם בעבדים עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא אօר משפטנו אօם קדוש:

ובכן תנכנו ברוח מיך הربים, ותתן לנו רבינו ומנהיג אמתינו, ותענינו ברוח מיך הربים, שאזוכה להתקרב לצדיקים אמתאים שיש להם ישיבה הנונה של תלמידים בשרים והונאים ברצונך הטוב. ואזוכה גם אנחנו להככל בהישיבות הקדשות של הצדיקים האמתאים בין התלמידים ההונאים שלהם. ותוננו על-ידי קבוץ היישבות הקדשות של הצדיקים האמתאים לקבץ ולתקן כל חלקו האמורנה הקדושה, ונזוכה לאמונה שלמה באמת, ויקים בנו מקרה שכותב, מה אמר יהוה זכרתי לך חסד געוּך אהבת כלולותיך לכתך אחריך במרקך הארץ לא ורעה. ותוננו שיתתקן מהנו ושכלנו על-ידי הצדיקים האמתאים, שאיוו בנו קדשת מכם הקדוש וילמדו אותנו דעת ותבונה, וילמדנו באורה משפט, וארכחות חסידיך יגלו לנו, ויתזקנו בעבודתיך, ויאמינו יטהרו לבבנו לעבדך באמת, וישמחו נפשותינו האמללות מאד, כי אין לנו על מי לסתוך כי אם על הצדיקים האמתאים, ואלייהם אנו מקשרים את כל תפלוותנו ועבדותנו:

אנא יהוה, עשה למען הצדיקים האמתאים, וזיני לאמונה שלמה באמת בתרמיות ובפשיותם בלי שום עקמימות כלל, ולא

תךחה אotti חס ושלום מהאמונה לעולם אפלו ברגע קלה, רק אופחה להיות חזק ואמיץ באמונהה הקדושה באמתה תמיד, בין בחתי בין בעת יציאת נשמתי בין לאחר מיתה בכל מקום שאחיה שם ברצונך ובמושפיך הטובים והישרים שם תהיה האמונה הקדושה עמי תמיד לשמרני נצח, למען לא אבוש ולא אפלם ולא אכשל לעולם, גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדך שבטה ומשענתך הטה ינחתמוני. עוזני עוזני, ובני במתנתך חנים לאמונהה הקדושה, חמל עלי בחרמלתך הגודלה, ואל תעשה עמי כחטאי, ולא בעונזתי תנמל עלי. רק תחמל ותרחם עלי ועל כל ישראל עמך בזוכות וכמ' העדים האמתיים, ותשמרני ותאלני מכל מייני כפרות שבלב, ומכל מיINI עקומות שבלב, ומכל מיINI קשיות ותקירות שלא יעללו על לביו ודעתה כלל, רק נועה להיות חזקים באמונהה הקדושה תמיד ביתר חזק כל גמota לעולם. ותמשיך ותשפייע אמונה בעולם, ותרבה ותתנדל ותתחק ותעללה ותקים האמונה הקדושה על עמדך ומכונה, עד אשר יפלו ויתבטלו כל האמנות בזוכיות וכל הCEFירות מן העולם, כלם יברעו ויפלו, ותעקרם ותשברם ותכלם ותכניעם ותשפילם ותבטלם בביטול גמור מעחה ועד עולם. ותגלה האמת בעולם, וכל בא עולם ישבו לאמונהה הקדושה, ויתוסף גרי-ץך רבים על עמק ישראל. ותתן לנו כח לברר ולתkon פנים הנאה הגמישכת עלי ידי הנרים חס ושלום, לשבר ולבטל כל הפתומים שהם מכנים בישראל, ולברר ולהעלות הכל אל הקדשה. ותערנו לנער ולהשליך מאתנו כל מיINI גאות ונבחות שבעולם,

תתסה תפלות ל��וטי ח'ב'ה

מכל מה שהפה יכול לדבר והלב לחשב. ותווננו לענוה אמתית ולחועלות כל הגאות אליה, כי לך לבד הגאות והגרלה והפמשלה, כאמור, יהזה מלך גאות לבש יהזה עז התאזר אף תבון תבל בל תפומות. ונובה לתקן חברית בשלמות ולקדש את מחנו ושכלו בתקלית הקדשה בשלמות:

ותווננו לשנה דקדשה, לשנה טובה ומתקה, ותאייר עינינו פן נישן המנות, ונובה לישן מתוקד הדברי תורה תמיד, שנה של חיים, שנה טובה ערבה ומתקה, ויקים בנו מקרא שכותוב, מתקה שנתה העובר אם מעט ואם הרפה יאלל. בטוב אלין אקיין ברחמים:

ובכן תרחים علينا אב קרחמן, שנובה לעבד אותה תמיד באמת בתמימות ובפשיותם בלי שם חכמו בצל, ותעוזנו ותושיענו שנובה לסלק ולהשליך מאיתנו כל החכמו בשבייל עבורייה הקדשה, הן חכמו העולם שהם באמת שנות וחייב, ואפלו חכמו גמור, כל נובה לסלק מעליינו בשבייל עבורייה האמתית. ונסלק ונשליך כל שכלו וכל חכמוינו מאיתנו ונעבד אותה תמיד באמת, בתמימות ובפשיותם גמור בלי שם חכמו בצל, עד שנעשה אפלו דברים הנראין בעיני העולם בשגעון בשבייל אהבתה, כדי לעשות נחת רוח לפניה, ונובה לקים מקרא שכותוב, באהבתה תשנה תמיד. ונובה להשליך עצמנו בכל מני רеш וטיט בשבייל מצויה הקדשות, ואפלו בשבייל דבר קל שהוא רצונך באמת, נובה להשליך עצמנו ולהתגמל בכל מני רеш וטיט, כדי לעשות נחת רוח לפניה באמת. ותעוזנו ותושיענו שנובה לקים בתיינו כל התריג מצות באמת עם כל

תפלות לקווטי ח'ב'ה

פרטיהם ודקודוקיהם ובונותיהם ועם כל המצוות דרבנן וכל ענפיהם היוצאים מהם, וכל דבר ודבר שהוא רצונך נזקה לקומו באמת בכם נדול ובמסירות נפש באמת, ולהתגלו בכל מני רеш וטיט בשבייל כל דבר שהוא רצונך באמת, כדי לעשות נחת רוח לפניה:

ויתזבנו ותעוזנו אותנו ואת כל עטך ישראל, שנזקה להיות במדינתנים בנים אצלה ולא במדינת עבדים, כמו שכחוב, בנים אתם ליהוה אלהיכם. עד אשר תתן לנו רשות לחפש בננייא דמלכਆ, בגין מהחפש בנני אבוי, ותחמל עלינו, כאשר יחול איש על בנו העוזר אותו. ונזקה לשוב ולראות ולהשיג בין צדיק לרשות בין עובד אלהים לאשר לא עבדו, ויקום מקרה שכחוב, ותחמלה עליים כאשר יחול איש על בנו העוזר אותו. ושבתם וראו אותם בין צדיק לרשות בין עובד אלהים לאשר לא עבדו. ותביא לנו את משיח צדקנו במדהה בימינו, ויאיר בנו אור חכמתו הקדושה, עד אשר נזקה לדעת את דרכיה, להשיג השנת צדיק וטוב לו צדיק ורע לו, רשות וטוב לו רשות ורע לו. ונדרע בין ונשיג ארחות משפטיך הקדושים, כי צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך. ונזקה לתקן המשפט בשלמות עלי-ידי משיח צדקנו שיבא במדהה בימינו, כמו שכחוב, לשמה אלהים משפטיך למלך תן ואזכה לך מלך. ידין עטך בצדוק וננייך במשפט, ישפט ענייך עם יוישע לבני אביו וידכא עוזך:

ויתזבנו להשיג סתרי תורה, ולהעלות ולהוציא המשפט דקרה מעמקי תהום מתחתיות, תהום אל תהום יקרא אבע מים. ותשיב

ויתעלָה המשפט מעמְקֵי תַּהוּמוֹתִיה, וַיָּשׁוֹב הַמִּשְׁפֶּט דְּקָרְשָׁה עַל
מִכּוֹנוֹ. וַיַּקְרֵם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וַיָּגַל בְּמִים מִשְׁפֶּט:

וַיַּזְבְּנָנוּ שְׁתַחַתָּה הָרָא אֲצַלְנוּ בְּשִׁלְמוֹת תָּמִיד בְּגַשְׁמִיות
וּרוּחַנִּיות, וַיַּשְׁמַרְנוּ וַיַּצְלִיןְנוּ תָּמִיד שְׁלָא וְהִיא לָנוּ שֻׁם פָּנָם
וְחַסְרוֹן וְחַשְׁשׁ וּכְאַב בְּהָרָא לֹא בְּגַשְׁמִיות וְלֹא בְּרוּחַנִּיות, רַק
תְּהִיה הָרָא תְּמִיקָה וְשְׁלָמָה בְּנֵנוּ תָּמִיד, עַד שְׁנוֹבָה לְהַמְּשִׁיק
עַלְנוּ קָרְשָׁת הָרָא הַקְדוֹשָׁה מִשְׁרָשָׁה הַעֲלֵיוֹן לְמַעַלָּה, שְׁהִיא
כְּלִילָה מִבְּלַה הַתְּקוֹנִים הַקְדוֹשִׁים הָאֶלָּה שְׁחוֹבְרָנוּ לְפָנָיה. וּבְרַחְמִיךָ
הָרְבִים תִּמְלָא כָּל חַפְצֵינוּ לְטוֹבָה, וַתִּמְשִׁיךָ וַתִּאֵיר עַלְינוּ כָּל
הַתְּקוֹנִים הָאֶלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, שְׁהָם תָּקוֹן הָאָמֹנוֹת וְתָקוֹן
הַבְּרִית וְהַמְּהִינָּה, וּבְטוֹל הַגְּאוֹהָה וְתָקוֹן הַחֲלוֹם, וְתָקוֹן הַמְּאָכְלִים עַל־
יְדֵי שְׁמִיחָה, וְתָקוֹן הַמִּשְׁפֶּט, וּשְׁאַר כָּל הַתְּקוֹנִים הַכְּלָלִים בָּהֶם,
בֵּין מָה שְׁחוֹבְרָנוּ לְפָנָיה, בֵּין מָה שְׁלָא הַזּוֹבָרָנוּ לְפָנָיה. בְּכָל תּוֹבָנוּ
מִתְרָה בְּרַחְמִיךָ הָרְבִים, עַד שְׁנוֹבָה לְעַבְדָּךְ בְּאֶמֶת וּבְאָמֹנוֹת
שְׁלָמָה וּבְשְׁמִיחָה גְּדוֹלָה וּבְעָנוֹה אֲמֹתִית בְּאֶמֶת לְאֶמֶת כְּרִצּוֹנָה
הַטוֹּב, מַעַטָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלה:

— १ —

יְהִי רְצֵון מִלְּפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַזְבִּנִי לְהִיּוֹת
בְּשְׁמִיחָה תָּמִיד. וַתִּעֲורֵנִי וַתּוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֹוֶבֶה לְעַשֹּׂות כָּל הַמְּצֹוֹת וּכָל
הַדְּבָרִים שְׁבַקְרָשָׁה בָּכֶם גְּדוֹלָה, עַד שְׁאֹוֶבֶה לְהַזּוֹעַ בְּשַׁעַת עֲשִׂית
הַמְּצֹוֹה אוֹ הַדָּבָר שְׁבַקְרָשָׁה. וּעַל־יְדֵי יְהֹוָה שְׁאֹוֶבֶה שִׁיצְאָו מִפְנֵי כָּל
הַדְּמִים הָעֲכֹרִים וּכָל הָאֲרָסִים רַעִים שִׁיזְבָּשׁ בָּהֶם, הַכָּל יֵצֵא לְחוֹזֵק

על-ידי הועה טובָה בשעת עשיית דברים שבקדרשָׁה. ועל-ידי
זה אזוכה להכני עטהול שהוֹא עכירות תדמים שטַם שם נמשך
העצבות חס ושלום, ואזוכה להיות בשמחה תמיד ולגֶרֶשׁ ולבטל
העצבות והפלה שחורה מפְנֵי, שלא יהיה להם שום שליטה
ואחיזה בי כלל, רק אזוכה להיות אך שמח תמיד:

ותרחם עלינו ועל כל עטַה ישראל, ותשמרנו ותצילנו מכל מני
חלאים ומכאובים ומכל מני חלשות, ותחמל על כל חולי עטַה
ישראל אשר בבר נפלו למשכָב, שתשלח להם מחרה ועה טובָה,
על-ידייה יצאו מהם כל הארסים רעים של תדים העכורים,
על-ידייה תרפא רפואה שלמה ברוחנית, ותשלח עליהם
עלינו שמחה גדוֹלה באותה. ונזוכה שיחיה נ משך עליינו תמיד
השמחה של יום טוב על-ידי ועה טובָה דקדשָׁה, שנזוכה להכני
כל בחותנו בשעת עשיית כל מצוה ומץוה וכל דבר שחוא רצונָה,
עד שנזוכה להזע ועה טובָה. ועל-ידייה נזוכה תמיד לשמחה
של יום טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר
וביתנו ברוחנית הרבהם, ובתרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצוותך וקרבתנו מלכנו לעבדתך, ושמך
הגדוֹל והקדוש עליינו קראתָה:

רבונו של עולם, אתה יודע בכמה וכמה מזיך לנו העצבות חס
ושלום, אבל מה געsha והעצבות והפלה שחורה מתגברים עליינו
בכל פעם בהתגברות גדוֹל בלי שעורה, עד אשר בשל פה הסבל.
ומה געsha ועוזנתינו עשו. אך בבר הוקרתנו שאף-על-פייכן
צריכין להתקזק להיות בשמחה תמיד, וכל ארם כמו שהוא צרייך

להתגבר להרחיק העצבות והפלה שחורה, ולהבריח עצמו בכל הבחות להיות בשמה תמיד. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתחום ותחלם עליינו בכל-עת, ותעוזנו לשמה את נפשנו בכל מני עצות ודרבים, באפנ שגנבה להרחיק העצבות מאתנו בכל-עת, ולהיות בשמה תמיד, עד שנגנבה שיתיה נמשך עליינו בכל יום ויום השמה של יום טוב קדש. ונזקה להתבונן ולהאמין במעשה יהזה ונפלאותיו, אשר הוא עשה עמו בכל יום נפלאות ונסים גודלים ונזראים לחזקנו ולאחינו ולאמצינו לבב נמות לעולם חס ושלום, כאשר כבר גלית דעתנו לראות מעט מרוחק חסידך ונפלאותיך וטובותיך שאתך עשה עמו בכל יום ובכל-עת ובכל שעה, כמו שבתו, מאת יהזה היהת ואת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהזה נגילה ונשמה בו. שמה נפש עבדך כי אליך יהזה נפש אשא. חזקני ואמצני ועזרני והושיעני בדרכך חסידך ונפלאותיך הנוראות, שאזקה להיות בשמה תמיד באמת, אמן בן יהי רצון:

— ז —

רחמייך רבים יהזה כמשפטיך חיני. רחום וחנון יהזה ארך אפים ורב חסד. חנון ורחום יהזה ארך אפים וגדל חסד. טוב יהזה לכל ורחמי על כל מעשייו. ברחים אב על בנים בן תרחים עליינו. אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקחמונו רחמייך כי דלוני מאד. יהזה יהזה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. אבינו אב הרחמן ברחים רחם נא עליינו ברחמייך הרבהם ברחמייך הגודלים ברחמייך האמתיים. חוסה עליינו ברב רחמייך בוגדך חסידך, המון

מעיך ורחמיך אל יתאפקו עליינו, יעוררו רחמייך ותנו נחתך על בזיה, וראה ענינו ועמלנו וחסל עליינו למענה מלא רחמים רבים תמיד. ותן לנו מנהיג אמיתי שיחיה רחמן באמת, וקיים לנו מקרה שכח טוב, כי מרחםך יגננו:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

רבונו של עולם, רעה ישראל האזינה נוהג בצדן יוסף יושב הבבוכים הופעה. אתה עשית עמנו חסדים רבים ועצומים בכל דור ודור, וגנתת לישראל מכל הור ודור מנהיגים אמיתיים, אשר הורו את ישראל את הדרך אשר ילכו בה, ואתה המעשה אשר יעשה. חוסה עליינו גם עתה בהדור הזה ושלח לנו רועה נאמן, מנהיג אמיתי, רחמן אמיתי, אשר יוכל לנגן אותנו ברחמים ובכמלה כמו משה רבנו עלייו השлом, שיריהם עליינו ברחמנות האמתי להוציאenos אונתו מענות, אשר זה עקר הרחמנות על עמק ישראל, כי זה עקר הרחמנות הגדול מבלי מני רחמנות להוציאיא ישראל מענות. כי אתה יודע גדיל קידשת נפשנו בשרשנו, אשר כל נפשותינו חצובות ונמשכות ממקום נבה ועליזו ודק וקדוש מאד מאד, ואנו רחוקים לנMRI מעוז, ואין שום עוז ובנים שיח' לנו בלילה, לנידל רקותנו ורוחנייתנו בשרשנו, עד אשר אי אפשר לנו לשא עליינו על עון אחד, מכל שבן על עונות וחטאיהם ופשעים רבים ועצומים ובגנומים גודלים ונוראים אשר גלבני בהם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, אתה לבד יודע גדיל הרחמנות אשר עליינו בעת זאת בצלות ובפרטיות על כל אחד ואחד מיישראל, כי רע ומיר כי גגע עד הנפש, כי עונתי עברו ראשית

תתua ח"בז תפלות ל'קומי

כמְשָׁא בַּבָּר יַכְבִּדוּ מִמְּנִי. הַבְּטָמֵנִים וְרֹאֶה הַיִשׁ מִכְאֹוב
כִּמְכֹאָוב הַעֲזֹן לְגַפֵּשׂ יִשְׂרָאֵל הַקְדֹׂשָׁה וְהַתְּהוֹרָה וְהַנְּרֹאָה דָּקָה
וְרוֹחַנִּית מַאַד מַאַד. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְל הַיּוֹסְרִים שְׁבָעוֹלִים אִינָם
בְּחַשְׁבִּים לְיִסּוּרִים בָּלְל, בְּגַגְג יִסּוּרִי הַגַּפֵּשׂ מִיְּשָׁרָאֵל, בְּשְׁנוֹפָלָת
בְּאַיזָּה עָזָן וּפְנַס חַס וּשְׁלוּם, מַכְלָשָׁבָן וְכָל שָׁבָן בְּעֻנוֹת רַבִּים חַס
וּשְׁלוּם. אוֹי לְנוּ מַאַד, אוֹי נָא לְנוּ כִּי חַטָּאנוּ. כִּי מַי יַוְצֵל לְסַבֵּל
כִּבְדָּמָשָׁאָת בָּאָלָה, וְאַיְכָה תַּעֲצֵר כִּמַּנְפֵשׂ דָּק וְרוֹחַנִּי בָּזָה, זֶבָּה
וְצָחָה קְדוּשָׁה וְטוֹהָרָה, מְנַדְּלָת בְּהִיכָּל הַמֶּלֶךְ לְפָנִי וּלְפָנִים, בָת
מֶלֶךְ פָּנִים, שְׁתַשְׁאָעַלְיהָ נִשְׁמָיוֹת בָּזָה, עֲכִירָות בָּזָה, לְכָלְוקָ
וְטָנוֹף וְזָהָמָה שֶׁל עָזָן אַחֲרָה. אַיְכָה יוּמַם וְהַבְּ יִשְׁנָא הַבְּתָם הַטּוֹב
תַּשְׁפְּכָנָה אֲבָנִי קְדָשָׁ בָּרָאֵשׁ בְּלַחְזָזָת. לֹא יַדְעַתִּי נִפְשִׁי, אַיְכָה
אַנְיַיְכָל לְחִיוֹת אֲפָלוּ יוֹם אַחֲרָה, בִּי גְּלָאתִי נִשְׁאָעַל מְרַהְבָּה שֶׁל
עֲזָנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָנָםִים רַבִּים וּעֲצָוָמִים בָּאָלָה. מַה גְּתָאוֹנָן וּמַה
גָּאמֵר מַה גָּדָר וּמַה גָּצַטְדָּק הָאֱלֹהִים מֵצָא אֶת עָזָן עַבְדִּיק. הַנְּנוּ
בַּיְדָךְ כְּחִמָּר בַּיְדָ הַיּוֹצָר. חֹסֶה עַלְינוּ רַחֲם עַלְינוּ, חִמָּל עַלְינוּ בַּרְבָּ
רַחְמִיד, בָּעַצְמָם חִמְלָתָה, בְּנַדְלָחָסְדָה. וְשַׁלֵּחַ לְנוּ מְהֻרָה מְנַהֲגִין אַמְתִי
שְׁיִיחַיה רַחֲמָן גָּדוֹל בָּאַמְתָה, וַיַּדְעַ אַיְדָה לְהַתְּגַנֵּג עַם הַרְחַמְנוֹת, אַיְדָה
לַרְחָם עַל בָּל אַחֲר אַחֲר, וַיַּכְנִיס בְּנוּ הַדְּבָר הַקְדּוֹשָׁ, וַיּוֹרֶה אַוְתָנוּ
דָּרָךְ וְעַצְחָה שְׁלָמָה, וַיּוֹצִיאָנוּ בְּכָחוֹ הַפְּדוֹל מִכְלָה הַחַטָּאים וּעֲזָנוֹת
וּפְשָׁעִים, וַיָּגַרְשׁ וַיְכַטֵּל מַאֲתָנוּ אֶת בָּל הַרְוחָ שְׁטוֹת שְׁנַדְבָּק וּנְאַחֲרָ
בָּנָנוּ, וְלֹא גְּשׁוּב עוֹד לְכָסָלה, וְלֹא גְּחַטָּא עוֹד, וְלֹא גְּעַשָּׁה עוֹד הַרְעָ
בְּעִינָה, אָם אָזְן פְּעַלְנוּ לֹא נּוֹסִיף, שְׁמָרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילָנִי אֶל אֲבוֹשָׁ
בִּי חַסִּיתִי בָּה. בִּי אַתָּה לְבָדְךָ יוֹדֵעַ גְּדַל הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עַל הָאָדָם

תפלות לקווטי ח'ב'ז

בָּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אָנוּ הַוְלִיכִים בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶעֱגֶד מִבְלָבֵל וּמִטְרָף,
כִּי כָל יָמֵינוּ פָנוּ בַעֲרָתָךְ כְלִינוּ שְׁנִינוּ כְמוֹ הַגָּהָה. וּכְבָר חָלַפוּ עֲבָרוֹ
עָלֵינוּ יָמִים וּשְׁנִים הַרְבָּה וְעַדְין לֹא שָׁבַנוּ מִטְעוֹתֵינוּ

רְבָזָנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחָות, עֹזֶרֶת נָא בְּרַחְמֵיךְ
וְחַסְדֵיךְ, אֶת הַמְנַהֵג הַרְאָשׁוֹן הַאֲמָתִי שְׁחוֹא מְשָׁה רַבְנָנוּ עַלְיוֹ
הַשְּׁלוֹם, עַם כָל הַאֲדִיקִים הַאֲמָתִים הַבְּלּוּלִים בּוֹ, שְׁנִיעַמְדוּ
בַעֲרָתֵנוּ וַיְגַמְרוּ מִהְרָה מִה שְׁתַהְתִּילוּ לְקַרְבָנוּ אַלְיךָ אָבִינוּ
שְׁבָשְׁמִים, וְלַחֲזִירָנוּ בַתְשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ:

וְעַתָּה אָרִים קוֹלִי וְאַקְרָא אֲלֵיכֶם בְּקוֹל מָר, וְאָעַן וְאָמַר, צְדִיקִי
יִסּוּדֵי עוֹלָם אֲבִירֵי הָרוּעִים, מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל הַאֲמָתִים, אֲשֶׁר הִי
בְכָל הָזָר וְזָר. קָומוּ נָא, עַמְדוּ נָא, עֹזֶרֶת נָא, הַתִּיצְבּוּ נָא, חָלוּ נָא,
פָנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגַּיּוֹן, עַמְדוּ נָא בַעֲרָתֵנוּ בְעֵת צָרָה הַזֹּאת בַעֲוֹקָבָא
דְמִשְׁיחָא, אָוְלִי יְהֹוָם עַם עֲנֵי וְאָבִינוּ אָוְלִי יְרָחָם, בִּי הָלָא אַתָּם
בְעַצְמֵיכֶם הַזְּדֻעָתֶם לְנוּ שָׁאַיִן שְׁלָמוֹת לְהַנְשָׁמָה בְשְׁמַסְתַּלְקָת
לְמַעַלָה שְׁתַהְיָה רַק לְמַעַלָה וְלֹא לְמַטָּה, אָפָלוּ אָם נְסַפְתָּלָקָה
לְמִקְומֵשְׁגַסְתַּלְקָה. רַק עַקְרָבָשְׁלָמוֹת הַגְּשָׁמָה הוּא, כַּשְׁהִיא לְמַעַלָה
לְמַעַלָה שְׁתַהְיָה לְמַטָּה לְמַטָּה גַסְיָן, וְתָאֵר בָּנֵי עוֹלָם הַזֶּה
הַשְּׁפָל, לְרַחֵם עַלְיכֶם לְהֹצִיאָם מִפְעָנוֹת, וְלְהַאֵיר בְּחָם הַדָּעַת
הַקְּדוּשָׁה, לְהֹזִיעַם בִּי יְהֹוָה הוּא הָאֱלֹהִים, לְדֹעַת בִּי יְשֵׁא אֲלֵיכֶם
שְׁלִיטֵבָאָרִיז, בִּי אַתָּם יְדֻעָתֶם, בִּי עַקְרָבָתְעַנְגָנוֹי וְשְׁעַשְׁוֹעָנוֹי שֶׁל
הַשֵּׁם יְתִבְרָה, הוּא רַק בְשֻׁעַלָה לְמַעַלָה הַעֲבוֹדָה שֶׁל עוֹלָם הַשְּׁפָל
הַזֶּה, בִּי יְשֵׁא לְהַשֵּׁם יְתִבְרָה, מְלָאָכִים וּשְׁרָפִים וְאֹפְגִּים וְחַיּוֹת
הַקְּדָשָׁה וְעוֹלָמוֹת הַרְבָּה שְׁעוֹבָדִים אָתוֹתָן תְּמִיד, וְעוֹשִׁים בָּאִימָה

וביראה רצון קומ, ואפר-על-פיבן עקר תענוינו ושבועינו
יתברך, בשלום למלחה העבורה של עולם השפל הזה, כאמור,
ואבית תהלה ממושיע עפר מקוציא חמד מגומי גוש מהסרי דעה
מריקי של והיא תחלתה. ועתה עתה, אדונינו מוריינו ורבותינו,
אבותינו הודיענו זיוינו ותפארתנו, עטרת ראשנו, אן פניהם, אן
פניהם, על מי עזתם אותנו, על מי נטהתם מעט הצאן הזה,
בין דבאים ואירועים וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא הasherah
שהארתם אחריכם להנהי את ישראל במקומכם כמו שאתם
רוצים באמת, כי נשארנו בתורן בראש ההר וכגם על הגבעה.
ולפה תהיה עדת יהוה בצאן אשר אין להם רועה. המוכרים את
יהוה אל דמי לכם, אל תחרישו ואל תשקתו, עד אשר ישלח
לנו מושיע ורב ומנהיג אמתי, להצילנו מעונות ומחטאיהם ומכל
מיini פגמים שבועלם, ויקרבונו אליו יתברך ולבודתו, חיש קל
מהרה. וכאשר החלטתם מסדרכם עפנו, בן תנמרו בערנו. ומה
שהיה הוא שיחיה, שנובה נס בדור היה למנהיג אמתי שיחיה
בבחינת משה, כי אתחשטוא דמשה בכל דרא ודרא, וכבר
הבטחתנו שלא תענו אותנו לעולם:

רבונו של עולם, בעל הרחמים, בעל הטוב והחסד,
בעל החמל והחנינה, רחם علينا ברחמייך הרבהם, זוכנו נא בכח
זוכות חסידיך וצדיקיך עושי רצונך יראיך ותמייך, אשר הם
האוצר של יראת שמים שלך, ותמשיך علينا מאוצרם הטוב
יראה ופחד ואימה מש machה הנדול והקדוש, שנובה שיחיה לנו
יראת שמים באמת, ותהי יראתך על פנינו לבתי נחטא עוד

תפלות לקווטי ח'ב'ז

לעוֹלָם. וְתִמְשֵׁיךְ עַלְيָנוּ יְרָאָתֶךָ הַקְדוֹשָׁה תָּמִיד, יְרָאָה תִּפְאָה
וְיְרָאָה עַלְכֶּתֶת, יְרָאָת הַעֲנָשׁ וְיְרָאָת הַרוּמָמוֹת. וְגַנְכָּה מַעֲתָה לְעַבְדָּךְ
בְּאִמָּתָה, בְּאִמָּתָה וּבְיְרָאָה וּבְאַהֲבָה, וְלֹא נְסֹור מְרַצּוֹנֶךָ יְמִין וִשְׁמָאל,
עַד שְׁגַנְכָּה עַלְיָדֶךָ תִּירָאָה שְׁלָמָה לְהַעֲמִיד בְּנִים וּתְלִמידִים הַגְּנוּגִים
בְּעוֹלָם, שְׁיוֹכָה בְּלָדֶךָ כָּל אַחֲרָךְ וְאַחֲרָה, אַנְיָה וּכְלָעַמְקָה בֵּית־יִשְׂרָאֵל, לְהַכְּנִים
הַדָּעַת דְּקָרְשָׁה בְּבָנֵינוּ וַיּוֹצְאָי חַלְצֵינוּ וּבְתַלְמִידִים הַגְּנוּגִים, כְּמוֹ
שְׁפָתִים, וְחוֹדְעַתָּם לְבָנִים וּלְבָנִי בָּנִים. וּכְלָדְבָּרָנוּ וּעַסְקָנוּ בָּזָה
הַעוֹלָם יְהִי רָק בְּתוֹרַתְךָ וּבְעֻבּוֹרַתְךָ, שְׁגַנְכָּה תָּמִיד שְׁכָל אַחֲרָךְ
וְאַחֲרָךְ יַעֲסֵק וַיְדַבֵּר עִם חֶבְרוֹן בִּירָאָת שָׁמִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וַיִּקְבְּלוּ
רַיִן מִן דָּין תּוֹרָה וְדָעַת אֱלֹהִים וְיְרָאָת שָׁמִים, וַיַּעֲרֵר וַיְעַרְוּ וַיַּחֲזַק
כָּל אַחֲרָךְ אֶת חֶבְרוֹן בְּעַכְזָתָה הַשָּׁם יַתְבִּרְךְ. קַיְבָּר גָּלִילִית לְנוּ
עַלְיָדֶךָ תִּמְכִיד הַאֲמָתִים, שָׂזה עַקְרָבָה הַהְשָׁאָרָה וְהַחְלִיפּוֹת שְׁנָשָׁאָר
מִן הָאָדָם אַחֲרָ מִתְחַתָּו בְּעוֹלָם תּוֹתָה, כִּי אֵין נִשְׁאָר מִן הָאָדָם בְּלָוָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחֲרָ פְּטִירָתוֹ, כִּי אִם דְּעַתָּו וּדְבָרָיו הַקְדוֹשִׁים שְׁזָכוּה
לְהַאֲיר בְּחֶבְרוֹן וּבָנָיו. וְהַוְרָתָ אָוֹתָנוּ שְׁכָל אָדָם צָרִיךְ לְעַסְקָ בָּזָה,
אָפְלוּ הַפְּחוֹת שְׁבְּפָחוֹתִים, כִּי כָּל אַחֲרָךְ וְאַחֲרָךְ מִינְשָׁרָאֵל יִשְׁלַׁחְ לְדָעַת
וּדְבָרִים קְדוֹשִׁים מַה שָׁאַיִן בְּחֶבְרוֹן. וְצָרִיךְ לְהַאֲיר דָעַתָּו בְּחֶבְרוֹן
וּבָבָנָיו וּבְכָל הַעֲנָפִים הַשִּׁיבִים לְנִשְׁמָתוֹ, כִּי זֶה עַקְרָבָה יְשֻׁוב הַעוֹלָם
כִּשְׁהַעוֹלָם יוֹדְעַנִּים מַה שָׁם יַתְבִּרְךְ וְתוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה:

עַל־כֵּן בָּאָנוּ לְפָנֶיךָ יְהֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
הַרְאָשׁוֹנִים וְהַאֲחָרְגִּים, מֶגֶן וּמוֹשִׁיעַ לְנוּ בְּכָל הָזֹר וְדֹזֶר. שְׁתַרְחָם
עַלְיָנוּ בְּרַחְמִידָהָרַבִּים, וְתַעֲזֵר לְנוּ וְתַזְכִּנוּ שִׁיחָה נִשְׁאָר וּבְרָנוּ
לְהַזְרִי דָרֹזֶת, וְלֹא יִפְסֹק חָבֵל הַקְדוֹשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.

תתעה תפלות לקווטי ח'ב'ז

שְׁתַּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ יְרָאֶת שָׁמִים בְּאֹמֶת, בָּאָפָן שְׁנָנוּכָה שִׁיחַיו דָּבָרֵינוּ
בְּשָׁמָעִים תָּمִיד לְעַבְדָּתָךְ וְלִירָאָתָךְ. וְנוּכָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד
לְדָבָר עִם חֲבָרֵינוּ וּבְגַנְיוּ בִּירָאֶת שָׁמִים, וַיִּתְקִימוּ דָּבָרֵינוּ וְדַעַתָּנוּ
אֲצָלָם, וְלֹא יַעֲבְרוּ דָּבָרֵינוּ מִלְּבָם חַס וְשָׁלוֹם, רַק יַקְנִסוּ דָּבָרֵינוּ
הָאָמָתִים בְּלָבָם, וַיִּשְׁמֻעוּ וַיִּתְקִימוּ אֲצָלָם לְעֵד בִּיתָּר חַזָּק בְּלָ
יָמוֹת. וַיַּשְׁבוּ אֶלְيָחֶד בְּאֹמֶת, בָּאָפָן שְׁנָנוּכָה בְּלָנוּ לְהָאֵיר בְּחָעֵנְפִים
הַיּוֹצָאִים מְאֹתָנוּ לְהַשְּׁאֵר בְּנִים וּתְלִמְדִידִים הַגּוֹנִים הַרְבָּה בְּעוֹלָם,
עַד שְׁבָנֵינוּ וּתְלִמְדִידֵנוּ יַזְכּוּ לְהַזְלִיד עַד בְּנִים וּתְלִמְדִידִים רַבִּים,
לְהָאֵיר בְּהָם הַדָּעַת הַקְדוּשָׁה שְׁשָׁמָעָנוּ וַיִּכְבְּלָנוּ מִפִּי רַבּוֹתֵינוּ
וְחַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה, וּבָנָן מִדּוֹר לִדּוֹר לְעוֹלָם. דָוָר לִדּוֹר יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךְ וְגַבּוֹרָתֵיךְ יִגְדֵּה. וַיַּקְרִים בָּנוּ מִתְהָרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְאַנְנוּ
וְאַת בְּרִיתִי אֶתְכֶם אָמֵר יְהֹוָה רֹוחֵי אָשֶׁר עַלְיךָ וְרַבְּרִי אָשֶׁר שְׁמַתִּי
בְּפִיךְ לֹא יָמֹשַׁו מִפִּיךְ וּמִפִּיךְ וּרְעֵךְ וּמִפִּיךְ יְרָעֵךְ אָמֵר יְהֹוָה מִעֵתָה
וְעַד עוֹלָם:

וּבָנָן יְהֹוָה רְצֹוֹן מִלְּפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנָנוּכָה
לְהַשְׁגִּינָה אֲוֹרוֹת הַפְּקִיפִין, שְׁנָנוּכָה לְהַבִּין וְלְהַשְּׁפֵיל וְלְהַכְּנִיס בְּתוֹךְ
פְּנִימִיּוֹת שְׁכָלָנוּ בְּלַהֲדֻת וְהַשְּׁכָל שְׁלָא הַיָּנוּ יַכְלִין לְהַבִּין עַד הַנָּהָר.
וְנוּכָה לְעַלּוֹת בְּכָל-עַת מִדְרָגָא לְדָרְגָא וּמִפְּעַלָּה לְמִעֵלָה בְּקַדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְלְהָאֵיר בְּכָל פָּעָם הַשְּׁכָל וְהַדָּעַת דְּקַרְשָׁה בְּבָנִים
וּתְלִמְדִידִים הַגּוֹנִים, וְלְהַשְׁגִּינָה בְּכָל-עַת מִקְיָפִין תְּדִשִּׁים וְלְהַכְּנִיס
אוֹרוֹת הַמִּקְיָפִים לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַשְּׁכָל. אָבִינוּ אָב תְּרַחְמָן הַמְּרַחָם
רְחִם נָא עָלֵינוּ וַתֵּן בְּלֵבָנוּ בִּינָה לְהַבִּין וְלְהַשְּׁכֵיל לְשִׁמְעָה לְלִימָד
וְלִלְפָדָר לְשִׁמְרָה וְלִעְשָׂוֹת וּלְקִים אֶת בְּלַד דָּבָר תְּוֹרַתְךָ בְּאֶחָבה.

עד שנוכה להשיג אורות המקיפים העליונים, שהם עקר שעשוע ותענוג עולם הבא, שהם אריכת הימים והשנים, חיים טובים וארכיים באמת, שהם המקיפים של מעלה מהומן, שהם רב טוב האפון וגנו ליראה. אשר כל חומן של כל העולם הזה מה שהיה ומה שהיה אינו עולה כלל בגנד יום אחר, ואפל בגנד שעה אחת של העולם הבא, שהוא למעלה מהומן, שהוא יום שבתו ארך ומוב, אשר מי שנוכה לו:

ויתורני ותלמודני תמיד למצט את שכלי, שלא אתחיל להכנס בחקרות וקשיות כלל. ואזהה לדעת מה לדבר עם חברי ולשם סיג לדברי לשתק במקום שאני צריך לשתק. ולא אהרים את הגבול חס ושלום, אפילו שלא אכנס חס ושלום, בקשיות וחקירות שאסור לי לחקר ולהקשות. ותנו עלי ותשמרני ותצלני תמיד שלא יבואו על לבני וודעתني החקירות והקשיות והתרוצים שהם למעלה מהומן, אשר אין חומן מספיק לבאר החקויות והתרוצים שיש שם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, שמרה נפשי והצילני מכל מני קשיות וחקירות. ובני להאמין לך באמונה שלמה בלבד בלי שום חקרות וקשיות כלל, רק מדעתך ומחשבתך ומלביך כל מני חקרות ובלבולים וכל מני קשיות ותרוצים בדרכיך הקדושים, ולא אתחיל לחקר שום חקירה כלל בחקרות האלהות, רק אתחזק ואתאמץ באמונה שלמה בלבד באמת ובתם לבב. מרים העלמא פלא, התחמים במעשי, הטע ומטעם עם תמיים, ובני לתמיות באמת, ואזהה לךים באמת מקרה שבתוב, תמים תהיה

לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת ח'ב'ז

עם יהוה אלהיך. אשכילה בדרכך תפימים מתי תבוא אליהם אתה לך
בתחם לבבי בקרוב ביתך. לבב עקש יסור מפני רע לא ארע. עיני
בנאמני ארץ לשכת עמדי הולך בדרכך תפימים הוא ישרתני, ואני
בתחמי אלקך פדני ותגני. תם וישראל יארונו כי קויותך. ונאמר, אשרי
תפימי דרכך החולכים בתורת יהוה. חום וחמל עלי, זוכני לעבד
אותך בתמימות נדול באמת ובאמונה שלמה ובפשיות גמור,
עד שאזכה לעבר ולעלות על כל הCHARACTERS שבעולם, שיאיר עלי
הארת הרצון העליון. ואזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אלקך
באמת, ברצון מפלג מaad בלי שעורה, ואזכה לחמי עולם
הבא ליום שבלו אריך וטוב. ונזכה ונחיה ונראתה ונירש טוביה
וברכה לשני ימות הפטיש ולחמי העולמים הבא. ואזכה ברחמי
להשיג ולהרגיש חי עולם הבא בעולמים זאת, ולראות עולמי
בחמי, שאזכה להשיג תקופות הימים ותקופות השנים, להשיג
בעולם זהה הפטיקפים של עולם הבא הנקרים ימים, והפטיקפים
הנקרים שנים. ותשפייע علينا שפע חכמתך עליון דכרשה, ושם
תטהרנו מכל חטאינו ועונותינו ופשעינו ויתהרכו שם כל
עונותינו לזכות:

ובכן תرحم علينا אב הרחמן, יהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ, הכל יכול וככללים יתה. ותAIR עליינו אור קידשת האדים
האמתאים הפטיריים בכל העולמות כלם, בעולמות עליונים
ובתחנותים, בדרי מעלה ובדרי מטה, ויאירו וירדו לדרי מעלה
שערין אינם יודעים בידיעתו יתברך כלל, ויעורו ויקיצו את כל
הדרי מטה, את כל השוכני עפר המוחים בריוטא המתחתונה,

בשפל המדרגה, ויאירו בהם ויגלו להם, כי מלא כל הארץ כבזו. ויעזרו ויחזקו את כל הנפשות הנפולות שנפלו למקום שגפל, כל אחד ואחד בפי ירידתו, ויחיו ויעזרו ויקיצו אותם, אפלו הנפשות הירודות מאד שנפלו בעונות ובעבירות גוזלות. על כלם יגעו רחמיهم, ויחיו ויישבו נפשותם החלשות הפנומות מאד, נפש החוטאת, נפש המורה מאד, יחוסו על דל ואביון ונפשות אביזנים יושיעו. ויעזרו ויחזקו ויאמיצו אותם, שאפה-על-פי-בן אל יתיאשו עצמן בשום אפון בעולם, כי מלא כל הארץ כבוזה ובכל מקום אתה נמצא, וגם בהשאול תחתית יכולין להתקרבר אליו, כי לית אחר פניו מנד ואין שם יושב בעולם כלל:

רבונו של עולם, מלא רחמים בכל-עת ובכל רגע תמיד, רם ונשא, מרום וקדוש תשבען ואת דכא ושפלה רום להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נרכאים. אם על המלך טוב תען לנו נפשנו בשאלתנו ועמננו בבקשתנו. רחמן מלא רחמים, יצא דבר מלכות מלפניך ותען ותאמר נבלתי יקומו הקיצו ורגנו שוכני עפר. ותגלה עלי-ידי עדיקיך האמתאים טובך ותקדיך הרבהם כי לא תמןנו, כי לא כלו רחמייך לעולם, ועודין אתה עמננו תמיד, כי יהזה אנתנו ואצלנו ועמננו וקרוב לנו גם עתה, כי לא יטש יהזה את עמו בעבור שמו הנדרול:

טוב ומטיב, מלא רחמים, החיינו נא, השיבנו נא, ספקוני באשיות רפドני בתפוחים כי חולת אהבה אני. עזרני נא, הקיצני נא, אתה יהזה חנני וקימני, הקם על סלע רגלי בונן אשורי. אמצעני ותחזני נא ביראותך ובעבודתך, אל תפטעני ולא

לְקוֹטִי תְּפִלוֹת ח'ב'ז

תעובי נאלהי ישעי. אמץ וחוק רפיון ירי, באפָן שאוכָה לשוב
אליך באמת חיש כל מחרה, ואבטח ביהוה ולא אمعد לעולם
ולא אפל בדעתך משום דבר שבעולם, הנה אל ישועתי אבטח ולא
אפחד כי עז ומרת זה יהוה ויהי לי לישועה. אבטח בשם יהוה
ואשען באלהי כי לא תעזוב אותי לעולם. ונזקה להשיג בשלמות
השנת דרי מטה שהוא השנת מלא כל הארץ בבודו. ונזקה
לחריגש בכל-עת ורגע אלהותך עליינו, ונרע ונאמין באמת, כי
מלא כל הארץ בבודה, ואתה ממלא כל עולם וסובב כל עולם,
ולית אחר פני מנה, כמו שבתווב, אם יסתה איש בפסתרים ואני
לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. ונזקה
לקים באמת מקרה שכחוב, שוייתי יהוה לנו כי תמיד. ונרע ונגיר
ונרגיש בכל-עת יראתך ואימרכך עליינו, שנזקה לדעת באמת
ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עליינו בכל-עת ורגע, ומפנייך
לא אסתה. ותהי יראתך על פני תמיד לבתתי אחטא, ונזקה
להתריא ולפחד תמיד מפני פחד יהוה ופחדך גאנונג, ולהתקרב
אליך ולהתדרבק בה באמת ברקיות גוזל ברצונך הטוב. ותוננו
ויתערנו שיהיה בכלל אצלנו שני ההשנות יחד, השנת דרי מטה
עם השנת דרי מועל, אשר הם שואלים איך מקום בבודו. ונזקה
לדעת באמת כי לית מחשכה תפיסה בה כלל, ותכלית הרידעה
אשר לא נרע כי לנדרתך אין חקר:

רבענו של עולם, סתים ונלי, המגביה לשבת המשפט לראות
בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביוון. הקם והרים
دل ואביוון ממעפר ומאשפות, כי אתה כל תוכל ולא יבצאר

ממק מזומה. ובנו שיבכללו ויאירו בנו יחד השנת הבן והתלמיד, שהוא השנת דרי מעלה ודרי מטה. ויהיו נכלליין כל הועלות יחד עליון בתחתון ותחתון בעליון באפנ שגנבה ליראה שלמה באמות, ולא נתבטל במיציאות חס ושלום, רק נזכה להרגיש מלוי אלהות בכל הארץ בהדרגה ובמדה, כלול יחד מהשגת מלא כל הארץ כבודו ואיה מקום כבודו. באפנ שגנבה ליראה שלמה מפניך תמיד ברצונך הטוב באמות. ובכן תזבנו ברוחניות הרבהים, ותעורנו ותושיענו שגנבה שיאיר עליינו בשעת אכילתנו הארת הרצון הקדוש, ותתן לנו כה ועווז גבורה מאתה, ונזוכה להיות אנשי חיל יראי אליהם אנשי אמת שוגני בצע, כי אתה הנתן כח לעשות חיל. עורנו וחזנו ואמינו ביראותך הקדוש, ובנו ברוחניות שגנבה גבורים אנשי חיל באמת ברצונך הטוב. ותתן לנו ממשלה רקדשה, כי העשר והכבד מלפניך ואתה מושל בכל ובירך כה גבורה ובירך לנдел ולחותך לכל. ובנו שיזהה לנו חלק טוב בהמלכות והמלך רקדשה, באפנ שגנבה להמשיך פרנססה טובקה בהרחבת גודלה לנו ולכל אנשי ביתינו ולכל התלוים בנו מעמך בית-ישראל:

רבונו של עולם, אתה יודע עצם דחקנו ועמלנו ומעוט וצמצום הפרנססה שנטמעטה מאור פרנססה עמוק בבית-ישראל. בפרט פרנסת הקשרים החפצאים לבנים בדרך הקדש ולבגד באמות, אשר פרנסתם דחוקה מאור, ורבים נמנעים הרבה מעבודת השם יתברך, מחייבת על וטרדת הפרנססה. רחם עליינו למגן שמח, ותשפייע עליינו שפע טובקה ופרנססה טובקה לנו ולכל עמך

תִּפְלֹות לְקוֹוֶטִי ח'ב'ז תְּהִפָּא

בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבַפְּרַט לְהַחֲפִיצִים לִירָא אֶת שְׁמָה. עָזְרָנוּ וְהַשְׁעָנוּ
שֶׁלֹּא תִּמְנֻע וְתַעֲכֵב אָוֹתָנוּ הַפְּרָנָסָה מַעֲבוֹדָתָךְ בְּאֶמֶת, בַּיְלָךְ לְבָד
עִינָינוּ תְּלוּיוֹת, בָּלָם אַלְיךָ יִשְׁבְּרוֹן לְתַת אֲכָלָם בְּעַתָּו. בַּיְאַין אָתָנוּ
יָזַע עַד מָה שָׁוֹם סְבָה וּעְסָק בְּדָרְךָ הַטְּבָע אַיְךְ לְהַמְשִׁיךָ פְּרָנָסָה,
בַּיְאַם עַלְיךָ לְבָד אָנוּ נְשָׁעַנִים, וְעִינָינוּ לְךָ מִיחָלוֹת, עַד שְׁתַחֲנָנוּ
בְּרָחְמֵיכָה וּבְחִסְדֵיכָה הַרְבִּים, וַתְתַּעֲנִין לְנוּ פְּרָנָסָתֵינוּ בְּעַתָּו בְּמוֹעֵדוֹ
וּבְזֶמֶנוֹ. וַתְזַמֵּין לְנוּ בֶּלֶג פְּרָנָסָתֵינוּ קָרְם שְׁגַנְצֶטְרָךְ לָהֶם בְּאֶפְןָ
שֶׁלֹּא תִּבְלַבֵּל אָוֹתָנוּ טְרִידָת הַפְּרָנָסָה מַעֲבוֹדָתָךְ בְּכָלָל. וַתְעַורֵּר כִּמְ
מְלִכּוֹתְךָ, וַתְעַלֵּה וַתִּכְבְּלֵל הַמְּלָכּוֹת דְּקָרְשָׁה שְׁפָע הַפְּרָנָסָה טֹבָה
לְכָלְלִיוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְצֹוֹן הַעַלְיוֹן, קָמוּ שְׁקָתוֹב, עִינִי בַּל אַלְיךָ
פְּרָנָסָה טֹבָה עַלְינוּ מִרְצֹוֹן הַעַלְיוֹן, קָמוּ שְׁקָתוֹב, עִינִי בַּל אַלְיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעַתָּו. פָּוֹתָח אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חִרְצֹוֹן. וַתְתַּהְנוּ וַתְחַלֵּק וַתְשַׁחַק הַפְּרָנָסָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִי
מָה שְׁאַרְיךָ בְּאֶמֶת לְעַבּוֹדָת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּאֶפְןָ שְׁגַנְפָּה בְּלָנוּ
לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת. וַתְסַפֵּיק לְנוּ בֶּלֶג צְרָכֵינוּ בְּכָבּוֹד וּלְאָבָבּוֹי, בְּחַתָּר
וּלְאָבָפּוֹר, בְּנַחַת וּלְאָבָצָע, מִתְהַת יְדָךְ הַרְחָבָה וּמַמְלָאָה,
וְאֶל תִּצְרִיבֵנּוּ לֹא לִיְדִי מִתְנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיְדִי הַלּוֹאָתָם. וַנוֹּכָה
לְקַבֵּל הַפְּרָנָסָה בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה, וַיָּאִיר בְּתוֹךְ הַאֲרָתָה הַרְצֹוֹן
הַעַלְיוֹן דְּקָרְשָׁה. וַתְעַורֵּנוּ לְשִׁבְרָת תָּאוֹת אֲכִילָה לְגִמְרָרִי, וְלַקְדָשָׁ
אֶת אֲכִילָתֵנוּ בְּקָרְשָׁה גְּדוֹלָה, וְנָאכַל לְשְׁמָךְ לְבָה. וַנוֹּכָה לְקַבֵּל
וּלְהַמְשִׁיךָ עַלְינוּ הַירָאָה הַקְדוֹשָׁה הַגְּנִישָׁת וּבָאהָ על הָאָדָם בְּעַת
הַאֲכִילָה:

אָבִינוּ מַלְכָנוּ אֲדִירָנוּ בָּזָרָנוּ גּוֹאָלָנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוֹשָׁנוּ קְדוֹשָׁ יְעַקָּב,

רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל. שבענו מטוובך האמתי, שמרנו והצילנו לבל נטה העתנו ולבינו אמר ה טוב המרפא, רק גנבה לשבר כל תאות המרמיות, תאות הבקימות. גנבה לדבק מחששתנו, בטוב האמתי, בטוב הנצחי, להתקען על יהוה ולהשביע בצדחות נפשנו. ותיה אכילתנו בקדשה גדולה ובאיימה וביראה גדולה, ותערנו ותוננו שימשך עליינו בשעת אכילתנו הארת הרצון העליון, שנoba לכסף ולחמד ולהשתוקק ולחשוך ולהתגעג עלייך באמת ברצון מפלג מאד מאד, בלי שעור וערך בתכלית הבטול עד אין סוף, עד שלא גרע כלל מה אנו רוצים. ויאיר עליינו הארת הרצון שהיתה לעתיד בעוזם הבא, כמו שכתוב, בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל. ונאמר, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בה גדר בני אדם. ונאמר, עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה למחה לו:

לחנכה וליום בפור

ויבנו ברוחך הربים לקידשת חנכה. ותערנו בכל שנה ושנה שנoba לפועל בקשותנו ומשאלותנו לטובה ביום הקפורים הקדושים, שתמחול ותסלח לעונותינו ולעונות עמד בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, סלח נא לעון העם היה בוגר חסדק וכו אשר נשאתי לעם היה מפזרים ועד הנה. ושם נאמר, ויאמר יהוה סלחתי לך. סלח נא, מחל נא, בפר נא על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו שחטאנו ושעינו ופשעינו לפניו מגנירנו עד היום הזה. חנני אלהים בחסדק ברוב רוחך מחה פשע. הרוב בבקשני מעוני ומהחטאתי טהרני. הסתר פניך מהחטאוי וכל עונותיו

מחה. ונזהה על-ידי המחילה והסליחה של יום הכהנים, לקבל על-ידי זה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונזהה להמשיך علينا בימי החנכה קדשת הבית המקדש. ותרחם علينا ותבנה לנו את בית קדשו ותפארתו בטהרה בימינו, ושם נקריב לפניו את קרבנות חובתינו לטהרנו מעוננותינו ולסלח חטאינו. ונזהה להקריב לפניו בכל יום קרבנות התמיד בפרק ובערב, ובזכות התמיד של שחר תמהל לנו על כל העונות של לילה, ובזכות התמיד של בין הערבים תמהל לנו על כל העונות של היום. כי אתה יודע גודל הרחמןות שעיל ישראל בשום נופלים בעונות חם ושלומ, אשר אין רחמןות בעולם גודל מזו. כי אתה יודעת עצם קדשנו בשורשינו ועצם דקותנו ורוחניותנו שאנו רחוקים מגורי מעון, ואין עון שיקד לנו כלל, ואין אנו יכולים לשא לנו על משאוי העונות אפלו يوم אחד. ועיקר הרחמןות הנדול מכל מני רחמןות הוא להוציא אותנו מעונות וחטאיהם ופגמים, אשר רק זה הוא עיקר הרחמןות האמתי, ואין שום רחמןות בעולם נחשב כלל בוגר זה הרחמןות:

על-כן ברחמיך נתת לנו את בית המקדש לכפר על כל העונותינו, ומעת אשר חרב בית מקדשנו חשבו עינינו, ואין אנו יכולים לנתקות עצמנו מעונות, כי אין מי שיכפר בעדרנו, אשר צרה זאת גודה מכל הארץות שבעולם, כאשר נגהה לפניה אדון כל. ובכבר תלפו ועברו קרוב לאלפים שנה מיום חתרבון, אשר אנו הולכים תועים וחשכים ביתומים ואין אב. אדון הקל علينا ושלח פשע לנו לנו, חום וחרם עליינו ו אמר לאורתינו ר. ותמהר

וتحישי לנו לנו נאלה שלמה בנסיבות ורוחניות בוגר ונפש
ומזמן, והנאול והפרדה נפשנו מכל החטאים והעונות והפשעים,
ומכל מיini פגמים שבulous, ומכל התאותות והמדות רעות. ותבנה
לנו את בית-מקדשנו בין עולם עד, וישבו בהנים לעבדתם
ולוים לדוכנם וישראל למעדרם. ותמשיך ותאיר עליינו על-
ידי הצדיקים האמתיים קדשת הדעת הקדוש הבלתי מהשנת
בן ותלמיד דרכך, שהוא אספקלריא הפאריה ואספקלריא
שאייה מאירה. ונובה לדעת כי יהוה הוא האלים ותצלילו אוננו
ברוח שנות ושגונות ומכל מיini טרוף הדעת. ותשמרנו ותצלילנו
מכל מיini חטאיהם ופגמיים שבulous, ונובה ליראה שלמה מפניך
תמיד ולפראנסה טוביה מאתה, ותאיר עליינו הארחת הרצון בשעת
אכילתינו בקדשה גודלה:

ותרפאננו רפואה שלמה בכל רמה אברינו ושב"ה גידני,
תשמרנו ותצלילנו מכל מיini חולאת, ובפרט מחללי הראה חס
ושלום. ונובה שתיה הראה בשלמות אצלו נ תמיד, בנסיבות
ורוחניות, ותתנהג הראה בטענה תשועה תמיד. ותמשיך לנו בכל-
עת ורגע רוח חיים דקדשה לתוך בנפי הראה וייחיו בנפי הראה
סובכים בכנפיהם על הלב, וירחפו בכנפיהם ונמשיכו רוח חיים
דקדשה בנסיבות ורוחניות לתוך כל אברי הגוף וגידיו ועורקיו.
ותחיינו באור פניה, ותמשיך ותאיר עליינו ברוח מיד הרבים, ש"ע
בחרין של הפנים העליונים שהם אורות הפקיפים הקדושים,
שנובה להשיג חיש כל מהרה:

ותשפיע עליינו ברצונך הטוב, שפע טוב ופראנסה טוב, כי

בָּה לְבָד בַּטְחָנוֹ. כִּי אַתָּה מֵצָמִית חַצִיר לְבַהֲמָה וַעֲשֵׂב לְעַבְזָרָת
הָאָדָם לְהֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ. וַיַּזְמַח לְבָב אָנוֹשׁ לְהֹצִיחַ
פְנִים מִשְׁמָנוֹ וְלַחַם לְבָב אָנוֹשׁ יִסְעַד. וְנִאמֵר, מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה
כָלָם בְּחִכָּה עֲשֵׂית פָּלָא הָאָרֶץ קָנֵגָה. זֶה קִים גָדוֹל וְרוּחָב יָדִים
שֶׁם רַמְשָׁךְ וְאַין מִסְפֵר חִוּתָת קָטָנות עַם גָדוֹלוֹת. שֶׁם אָנוֹת יְהִלְכוּן
לְיִתְן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ. כָלָם אַלְיךְ יִשְׁבְּרוֹן לְתַת אֶת אֲכָלָם
בָעַתוֹ. תַּתְן לָהֶם יְלֻקּוֹתָן תִּפְתַּח יָדֶךְ יִשְׁבְּעוֹן טָובָן:

מַלְא רְחָמִים, רְחָם עָלֵינוּ בְּרְחָמִיךְ דָרְבִים, בְּרְחָמִיךְ הָאָמָתִים.
וְמַלְא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרְחָמִים, וְתַן לָנוּ מִנְהָגִים רְחָמִין אָמָתִים
שִׁידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עַם הָרְחָמִינָה שִׁירָהָם עָלֵינוּ בְּרְחָמִינָה הָאָמָתִים,
שִׁימַהַר וְזִיחַשׁ לְהֹצִיאָנוּ מִפְּלַעַונָה וּמִפְּלַעַונִים שְׁגַלְבָּרְנוּ
בָּהֶם. אָפָּעָלָ-פִי שֶׁאָנוּ יוֹדָעִים בְּעַצְמָנוּ שֶׁאָנוּ חִיבָּמִים מְאָה, אֲשֶׁר
הַקְשִׁינוּ עַרְפָּנוּ וְלֹא הַתְגַּרְבָּנוּ לְקִים דָבְרִי תּוֹرַתְךָ וּמִצְוַתְךָ בְּאָמָתָךָ,
עַד שְׁפָנָמָנוּ מִה שְׁפָנָמָנוּ וּקְלָקָלָנוּ מִה שְׁקָלָקָלָנוּ. אָפָּעָלָ-פִי-בָּן
חַסְדָוּ יִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ וַיּוֹעַר רְחָמִים רְבִים בְּאַלְחָה, שְׁיוֹצִיאוּ אָוֹתָנוּ
אֶת כָּל אַחֲרֵינוּ וְאַחֲרֵי מִפְּלַעַונָה הַחֲטָאים וְהַעֲנוֹנָה וְהַפְּשָׁעִים, שְׁנַחַתָּה
מִבְּטָחִים מַעֲתָה לְהַגְּזֵל מִפְּלַעַן רָע וְלֹא נִשׁׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, וְלֹא
נַעֲשֵׂה מַעֲתָה שָׁוֹם חַטָא וְעַזְן בְּלָל, וְלֹא נִפְנַם עוֹד שֵׁם פָּגָם בְּלָל,
וְלֹא נִסּוּר מַרְצֹזָנָךְ בְּאָמָת יְמִין וּשְׁמָאל. וְאַתָּה בְּרְחָמִיךְ דָרְבִים,
תִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפַּר לְנוּ עַל כָל מַה שְׁחַטָּאנוּ עַד הָנָה, וַיְקִים בָּנוּ
מִקְרָא שְׁבָתּוֹב, יִעֲזֹב רְשָׁעָה דָרְכּוֹ וְאַיִשְׁ אָנוּ מַחְשָׁבוֹתָיו וַיִּשְׁבַּב אֶל
יְהוָה וַיִּרְחַמֵּהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ בִּי יַרְבֵּה לְסָלַתָּה:

אָבִינוּ אָב הָרְחָמָן, רְחָם עָלֵינוּ וְאֶל מִשְׁחִיתֵנוּ בָמָו שְׁבָתּוֹב, בִּי

אל רחום יהוה אללהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם. ונאמר ושב יהוה אללהיך את שבותך ורחמך ושב וקצת מכל העמים אשר הפייצך יהוה אללהיך שמה. אם היה נדחה בקצתה השם מכם יקצת יהוה אללהיך ומכם יקח. והביאך יהוה אללהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך ומכם יקח. וירשתה והטיבך וחרבך מאבותיך. ונאמר, יהוה חננו לך קונו היה ורעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה. ונאמר, ועת צרה היא ליעקב ומנעה יושע. ונאמר, בכל צratherם לו צר ומלאך פניו חזים באחבותו ובמחלתו הוא נאלים וינטלים ונשאים כל ימי עולם. ונאמר, מי אל במוֹך נושא עון ועובר על פשע לשארית מהלתו לא החזיק עוד אף כי חפץ חסד הוא. ישב ירחמננו יכבר שעונותינו ותשליך במצולותם ים כל חטאיהם, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

רבונו של עולם, מלך רחמן רחם علينا טוב וטיב הדרש לנו שובה אלינו בرحמוּן ורחמיך בಗל אבות שעשוו רצונך, בינה ביתך כבתחלה וכוגן מקריש על מכוננו ותראננו בבעינו ושמחנו בתוקנו והשב כהנים לעבודתך ולויים בדורונם לשרים ולזרים והשב ישראל לנוייהם ושם נקריב לפניה את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן. רחם علينا למען שמח, כי לא על צדקותינו אנחנו מפליים תחוננו לפניך כי על רחמיך תרבים, כי על רחמיך הרבהם אנו בטוחים ועל חסדייך אנו נשענים ולסילוחתיך אנו מקיימים וליישועתך אנו מצפים, וקיים לנו מקרה שבחות, ויאמר אני אעביר כל טובך על פניך וקראתי בשם יהוה

לְקוֹטִי ח'ב'ז תְּפִלּוֹת

לפניך וחנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. ות מלא
עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, כי אל רחום שמה, אל
חנון שמה, בנו נקרא שמה, יהוה עשה למען שמה, ותשפייע עליינו
רחמים רבים, רחמים גדולים, ויקים בנו מהרה מקרא שבות, כי
מרחמים ינהגנו ועל מבועי מים ינהלם. ונאמר, ברנע קטן עונתיך
וברחמים גדולים אקבצתה. בשצוף קצף הסתרתי פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלה יהוה. ונאמר, כי החרים ימושו
וחגבאות תמושתך וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא
תמוש אמר מרחתך יהוה. ונאמר, הבן יזכיר לי אפרים אם ילד
שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכור עוד על-בן המ מעי לו
רחם ארכחמו נאם יהוה:

mercחם על הארץ,mercחם על הבריות,гал אב הרחמן, רחם
עלינו ברחמי האממים, ברחמי הגנווים, ברחמים שיש בהם
כח לרחים נם עלי, להחוירנו בתשובה שלמה לפניה באמת
לאמתו. בחסוך חייני ואשمرة עדות פיך. חסוך יהוה מלאה
הארץ חקיך לפנינו. ותשפייע עלי דעת דקדרשת, ותגרש מפני
הרום שנות ושגעון וכל מיין בלבול הדעת שבבוזם. ואזכה
אני וזרעיכי וכל התלוים بي וכל עמק בית ישראל, לדעת בידיעה
שלמה, אלהותך וממשלתך וגדרך ותקפה ותפארתך ומלכותך
אשר בכל משלחה. כאמור, אתה קראת לדעת כי יהוה הוא
האלים אין עוד מלבדו. רחום וחנון רחם עלי, כי אתה לבד
יודע עצם הרחמנות אשר עלי ועלינו בעת זאת. ואני יודע
מה לעשות, רק אני שואל בעני בפתח רחמים וחלמה וחנינה,

והטוב בעיניך עשה עמי, כי בפי פירושות ושתוחות לרחמייך לבר, לרחמייך האמתאים, לרחמייך הנצחים, חסרי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמייו. טוב יהוה לכל רחמייו על כל מעשיו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לאرض בטנו. קומה עורתה לנו ופננו למען חסוך. וקם לנו מקרא שבתוב, ואראשתיך לי לעולם ואראשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. ואראשתיך לי באמונה ידעת את יהוה. יהיו לרצון אמרפי והגין לבני לפניה יהוה צורי ונואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברך. וברוך שם בבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

— ח —

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

בשופר ארים קולי ואקרים, רבונו של עולם, אדון יחיד, מושל בכל, חום וחגנו ברחמייך הרגבים, ושלוח לנו מוכיח טוב וראוי והנון, מוכיח אמתי שיחיה ראוי להוכיח את עמך ישראל באמת. ושמרנו והצילנו ברחמייך הרבים, ממכוחים שאינם הגנים וראויים להוכיח את עמך ישראל. כי אתה ידעת כי לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי המוכוחים שאינם ראויים והגנים, יכולים חס ושלום להחליש את נשמותינו על ידי תוכחתם שאינה בהגן. על-כן באננו לפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אוהב עמו ישראל, רחם עליינו למען שמה, ושלוח לנו מושיע ורב ומוכיח הגון שיחיה ראוי להוכיחנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת. יהלמוני צדיק חסיד ויזכיתני בתוכחתו הטובה בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר על ידי תוכחתו הטובה יוסף ויתן ריח טוב

תִּפְלֹות לְקוֹוֶטַי ח'ב'ח תְּהִפְתָּ

בגְּנֶשֶׁמוֹתֵינוּ, וַיְחַזֵּק וַיָּמַצֵּן אֶת גְּנֶשֶׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי תִּזְבְּחָתָנוּ הַטוֹּבָה,
וַיִּתְחַזֵּקוּ וַיִּתְאַפְּצִוּ וַיִּתְגְּבִרוּ גְּנֶשֶׁמוֹתֵינוּ עַל־יְדוֹ בָּכָה גְּדוֹלָה דָּקְרָשָׁה,
עַד שִׁיםְשָׁךְ וַיַּשְׁפַּע שָׁפָע טֹבָה וּבָרָכה לְכָל הַעוֹלָמָה הַתְּלִוִּים
בגְּנֶשֶׁמוֹתֵינוּ, באָפָּן שְׂנוּבָה עַל־יְדֵי הַמּוֹכִית קָרָאוּ לְשׁוֹב בַּתְּשׁוֹבָה
שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בָּאֶמֶת מַאֲהָבָה, עַד שִׁתְהַפְּכוּ כָל עָנוֹתֵינוּ לְזִכְיוֹת.
וַיַּשְׁפַּע עַל הַמּוֹכִית הָאֶמֶת קָולוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁהוּא קָול הַשִּׁיר
שִׁיתְהַעֲרֵר לְעַתִּיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשָׁוֹט, כְּפֻול, מִשְׁלָש, מִרְבָּע, הַפְּלוּל
בְּשֶׁמֶךְ הַגְּדוֹלָה וַתְּקַדְּשׁ שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל חָסֵד שִׁתְהַנְּגִן לְעַתִּיד עַל
שְׁבָיעִים וְשְׁנִים נִימֵן בְּעֵת שְׁנֵיעַ קַבּוֹל שְׁכָרְן שֶׁל הַאֲדִיקִים לְעַתִּיד.
אֲשֶׁרִי אָנָּן שְׂנוּבָה לְשָׁמַע קָול הַשִּׁיר הַזֶּה. רַחֲם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִיק
הַרְבִּים, וִתְּנַזֵּן מַכְנִיחָה בָּזָה שְׁיוֹכֵל לְהַזְכִּין אֶל קָול הַשִּׁיר הַזֶּה.
וַיַּקְרִין בְּהַמּוֹכִית הָאֶמֶת מִקְרָא שְׁבָתוֹב, קָרָא בְּגַרְוֹן אֶל תִּחְשָׁךְ
כְּשׁוֹפֵר דָּרָם קוֹלָךְ. וְנוּבָה שִׁיעּוּרָר וְינְגָלה וְנִמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ הַקָּול
הַמְּשֻׁקָּה אֶת הַגָּן עַדְן שֶׁהוּא הַנָּהָר הַיּוֹצָא מִעְדָּן לְהַשְׁקָות אֶת הַגָּן,
שֶׁהוּא קָול הַשִּׁיר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שִׁיתְהַעֲרֵר לְעַתִּיד בְּעֵת שִׁתְהַדֵּד אֶת
עוֹלָמָה בְּחַסְדֵךְ הַטוֹב, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, עוֹלָם חָסֵד יַבָּנָה. אֲשֶׁר עַל־
יְדֵי הַקָּול הַזֶּה גְּדָלִים כָּל הַרְחִיחוֹת טוֹבּוֹת וּכָל הַיְרָאֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וַתִּמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ יַרְאָה שְׁלֹמֹת, יַרְאָה עַלְתָּה, יַרְאָתָה הַרְוָמָמוֹת,
וַיַּרְאָה וְאֲפָחָד וְאֲזָחִיל (וְאַחֲיל) וְאֲרָעֵד מִפְּךְ תָּמִיד. וְאַזְבָּחָה לְהַרְגִּישָׁ
יַרְאָתָה הַקְּרוֹשָׁה עַלְיִתְמִיד, בְּכָל רַמְחָא אֲבָרִי וְשָׁפָ"ה גִּידִי, וַתִּתְחַיָּה
יַרְאָתָה עַל פָּנֵי לְבָלִתי אַחֲטָא, וַתִּזְבְּנִי לְעָנוֹה אֶמֶתִית, עַד שְׁאַזְבָּחָה
לְהַכְּלִיל בְּדַקְבָּד בָּאֶמֶת:

וּבְכֵן תְּרַחְם עַלְיִ בְּרַחֲמִיק הַרְבִּים וּבְחַסְדִּיךְ הַגְּדוֹלִים, וַתִּזְבְּנִי

לבטל ולשבר תאות אכילה לנמר באמת, ואורה להכני מזונא דגופא, ולנבר ולהזק ולاضן בכל עז ותעצומות מזונא דגשפתא. רבונו של עולם, אתה יודע גודל חליות נשמותינו, אשר נחלשו ממאד מאד בעונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל משכbenו נהפך בחלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל, עד אשרفشل בה הסבל. מלא רחמים בכל עת, חוסה על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וחוקם ואמץ ביראתך הקדושה, ותשפייע עליהם ותשם משקיא דגנטא דעדן. ותמשיך עליהם ריח טוב, ריח גן עדן, עד אשר כל מעשינו הרים כלם יתהפכו לזכות בחסך הנדול ניעול ריח טוב לפניה, כמו שכתוב, גradi נתן ריחו. ואמרו רבותינו זכרונות לברכה, עזב לא נאמר אלא גתנו. וקיים בנו מקרא שบทוב, ירנו מדשן ביתך ונחל עדני תשם. ותעוזנו להכני ולשבור ולבטל עקב הסטרא אחרת, עקב של עשו הרשות, שהוא תאות אכילה ושתיה מזונא דגופא, ולהנבר עליו עקב דקדשה, שהוא קרשת יעקב אבינו עליו השלום, שהוא עקב ענוה וראת יהה. שהוא מזונא דגשפתא, ויתנבר ויתעללה ויתחזק ויתאמץ הקול קול יעקב על הידים ידי עשו. רבונו של עולם, טוב לכל, עוזנו לשבר ולבטל באמת תאות אכילה ושתיה. רחים עלי למן שמה, שמירה נפשי והצלני אל אבוש כי חסיתי בה. ובמי מהרה להכני מזונא דגופא ולהנבר מזונא דגשפתא, ותהייה כל אכילה ושתיה בשbill קיום הנפש בלבד, כמו שכתוב, צדק אוכל לשבע נפשו:

ותועזר רחמייך הרבים וחסיך העצים עליינו, ותשפייע עליינו

תקוֹתִי ח'ב'ח תְּפִלּוֹת

רָחִמִים וְתָמֵלָה וְחַנִּינָה. וְתוֹכְנוֹ לְהַתְּפִלָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב
וּגְפֵשׁ, בְּחַזָּן וּבְחַסְד וּבְרָחִמִים, כִּבְנֵן הַמְתַחְטָא לְפָנֵי אֲבִי, וּוּעָרֵב
לְפָנֶיךָ שִׁיחֻתֵינוּ וְתְּפִלּוֹתֵינוּ וְתְּחִנּוּגִינָה. וְנוֹכָה לְעוֹזֵר רָחִמִים
הָאִמְתִּים עַלְינוּ, וְנַחַשֵּׁב לְפָנֵיךָ כִּבְנֵן יְחִיד, כִּבְנֵן יְקִיר, כִּבְנֵן חֲבִיב,
כִּבְנֵן הַמְתַחְטָא לְפָנֵי אֲבִי וּעוֹשֵׂה לוּ רְצׂוֹנוּ בְּאֶחָבָה, בְּחַסְד וּבְרָחִמִים
בְּחַמְלָה וְחַנִּינָה, וּנְשַׁפֵּךְ לְבָנֵנוּ בְּמִים נִכְחָ פָנֵיךָ יְהֹוָה. כִּי אַתָּה יִדְעָת
אֶת לְבַבֵּי הַמֶּר וְהַגָּמָר, לְכִי סְתִרְתָּר, נְפֵשִׁי מְרָה לֵי מָאֵד מָאֵד.
רָחִם עַלְיָ אֲבִי אֲבִי, חַמֵּל עַלְיָ אֲדוֹנֵי יוֹצֵר וּבוֹרָא, מַלְכֵי וּאֱלֹהִי,
אֶל תְּעַזְבֵּנִי וֶאל תְּטַשֵּׁנִי, אֶל יִמְעַטֵּו לְפָנֵיךָ אֲנָחוּתִי וְאֲנָקוּתִי. כִּי
בְּאִמְתָּא אֵי אִפְּשָׁר לֵי לְהַתְּאָנֵה וּלְצַעַק בְּשָׁוָם אָפֵן בְּמוֹ שָׁאַנְיָ צָרִיךְ
לְצַעַק. אֶבֶל קָה אָעָשָׂה אֲבִי שְׁבָשִׁים, כִּי גַּלְבָּדָתִי מָאֵד בְּהַבְּלִי
הַעוֹלָם הַזֶּה בְּעֻנוּתִי הַרְבִּים, וְאַיִן יָדָע אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת נְפָשִׁי,
כִּי אִם עַלְיָךְ לְבֵד אֲנֵי נְשַׁעַן וּנְתַלֵּה וּנְסַמֵּךְ, בְּחַסְדָךְ חַנִּינִי, בְּחַסְדָךְ
עֲשָׂה עַמִּי. כִּי בְּאִמְתָּא אֵנִי בְּעַצְמֵי הַחִיב מִפְּלָה הַצְדִּידִים, וְגַם זֶה אַיִן
וּזְכָה לְוֹמֵר בְּאִמְתָּא לְאִמְתָּא, כִּי אִם בְּפֶה לְבֵד, אֶבֶל אַתָּה טֹב לְכָל
וּמְלָא רָחִמִים בְּכָל-עַת, וּכְבָר עֲשֵׁית עַמִּי טוֹבָות רַבּוֹת וּחֲסָדִים
גְּדוֹלִים וּגְנְפָלָאות עַד אֵין חִקָּר. הוֹשִׁיעָנִי מַעַתָּה אֲבִי שְׁבָשִׁים,
וּזְבִּנִּי מַהְרָה לְתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת, בְּכָנְתָה הַלְּבָב בְּאִמְתָּא, שָׁאוּכָה
לְהַתְּפִלָּל תָּמִיד לְפָנֵיךָ בְּרָחִמִים וְתְּחִנּוּגִינִים, וּלְאִפּוֹשִׁי בְּרָחִמִי טוֹבִי,
בְּכָל-עַת. עַד שָׁאוּכָה לְעוֹזֵר רָחִמִים הָאִמְתִּים עַלְיָ, אָפֵן שָׁאוּכָה
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךָ בְּאִמְתָּא. וְתְּצִילָנִי בְּרָחִמִי הַרְבִּים,
שְׁלָא יְהִי כַּמָּה לְהַסְּטָרָא אַתְּרָא לִינְקָן מִן הַרְחִמּוֹנֹת דְּקַרְשָׁה וְלֹא
יְהִי נִפְגָּם הַרְחִמּוֹנֹת דְּקַרְשָׁה עַל-יְדֵיכָם חָסֵם וּשְׁלָומָן:

תפלות לקווטי ח'ב'ח תרצ"ב

וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְלַנְנִי מִן הָאֲכֹרְיוֹת וּמִן הַפְּעָם וּמִן הַקְּפָדוֹת,
וְאַזְכֵחַ לְהִיוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּאֶמֶת בְּרַצְוֹנָה הַטוֹב, וְלֹא יְהִי
בְּלִבִּי שׁוֹם בַּעַם וּקְפָדוֹת, וְלֹא שׁוֹם אֲכֹרְיוֹת בָּלְל, וְתִשְׁפַּיעַ עַלִי
רְחִמִּים, שְׁאַזְכֵחַ לָרְחָם עַל הַבְּרִיּוֹת תִּמְיד בְּרַצְוֹנָה הַטוֹב וְאַתָּה
תָּרְחָם עַלִי מִן הַשְׁמִים וְתִשְׁמַר אֶת דָּעַתִּי וּמָזִיחַ וּשְׁכָלִי בְּקַדְשָׁה
גְּדוֹלָה, וְתִצְלַנְנִי מִבְּלִבּוֹל הַדָּעַת וּמִפְּסִילּוֹת וּמִמְּחַשְּׁבּוֹת רְעוֹת.
וְאַזְכֵחַ לְקַדְשַׁ אֶת דָּעַתִּי וּמִמְּחַשְּׁבָתִי בְּכָל־עַת בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה, וְלֹא
אָנֵית לְבָנָם בְּדָעַתִּי וּמִמְּחַשְּׁבָתִי שׁוֹם מִמְּחַשְּׁבָה חִיצּוֹנָה וּוֹרָה בָּלְל.
וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְלַנְנִי תִּמְיד מַחְנִין דְּקָטָנוֹת, וְתִשְׁפַּיעַ וְתִשְׁמַיךְ עַלִי
תִּמְיד מַחְנִין דְּגָדְלוֹת, וְיְהִי שְׁכָלִי הַזָּלָג וּגְדוֹלָה בְּכָל־עַת בְּקַדְשָׁה
וּבְתָהָרָה גְּדוֹלָה, וְאַזְכֵחַ בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים, לְזַבַּח וּלְטַהַר וּלְקַדְשַׁ אֶת
כָּל הַשְׁלָשָׁה מַחְנִין שְׁלִי שְׁבָשְׁלִשָּׁה חֲלֵלי הַגְּלָגָלָת שָׁהָם, חַכְמָה
בְּינָה וְדָעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְׁלָשָׁה מַחְנִין שְׁלִי יְהִי לֵי מִחְצּוֹת פְּרוֹסּוֹת
בְּפָנֵי הַתְּאוֹהָה הַרְעָה הַכְּלָלִית שֶׁהִיא תָּאֹוֹת נָאוֹפָ:

וְתָרְחָם עַלִינוּ בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לְנוּ צִדְיק אֶמְתִּי גִּבּוֹר
וּבָעַל כָּחַ גְּדוֹלָה, אֲשֶׁר יַקְנֵא גְּנָאת יְהֹוָה צְבָאות, וַיַּתְפְּלֵל לְפָנָיךְ
תִּפְלָה בְּבִחַנְתְּ דִין, בְּכָחַגְבָּרָה גְּדוֹלָה דְּקַדְשָׁה, וַיַּעֲשֵׂה פְּלִילּוֹת
עַמְךָ בָּמוֹ פְּנַחַס בְּעַת שְׁקָנָה עַל מַעַשָּׁה זָמְרִי, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, וַיַּעֲמֵד
פְּנַחַס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲזֵר הַמִּגְפָּה. וַתַּעֲזֹרנוּ בְּזִכּוֹת וּכָח תִּפְלַת הַצָּדִיק
הַבָּעַל בָּחַח לְהַבְנִיעַ וְלִשְׁבָר וְלִבְטַל תָּאֹוֹת נָאוֹפָ מַעַלְנוּ וּמַעַל בָּל
עַמְךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַתִּחְמַל עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל
בְּחַמְלָתְךָ חַזְקָה וּבְאַחֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וַתִּתְּנַעַן בָּחַח וּגְבוּרָה לְתִפְלַת
הַצָּדִיק הַבָּעַל בָּחַח הַזֹּהֵת, שַׁתִּפְלַטוּ בְּבִחַנְתְּ דִין תִּעֲמֹד לְהַסְּטָרָא

לְקוֹטִי ח'ב'יח תְּפִלּוֹת

אתה רַחֲמָנָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלָה, עד שַׁתְּהִיה מִכְרָתַת הַסְּפָרָא
אתה רַחֲמָנָה בְּקַלְפָה לְהַקְיָא וְלְהַזְּכִיא מִקְרָבָה וּבְטָהָרָה כֹּל הַקְדָשֹות
שְׁבָלָעָה, וְכֹל הַדְעָת וְהַרְחָמָנוֹת וְהַתְּפִלוֹת וְכֹל מִינִי נִצְעָזָות
הַקְרָשָׁה שְׁבָלָעָה עַל-יְדֵי חַטָּאתינוּ וּפְשָׁעָתינוּ הַרְבִים, וּבְפִרְטָת עַל-
יְדֵי פָנָם הַבְּרִית, הַכָּל תְּהִיה מִכְרָתַת לְהַקְיָא וְלְהַזְּכִיא מִקְרָבָה
וּבְטָהָרָה חַיֵשׁ כָל מִתְרָה, וַיְקִים מִתְרָה מִקְרָא שְׁבָתוֹב, חַיל בְּלֻעָה
וַיְקִאנָה מִבְטָנוֹ יַרְשָׁנוּ אֶל. וְתְהִיה מִכְרָתַת הַסְּפָרָא אַתָּה וּבְקַלְפָה
לְפָנֵן הַקָּאוֹת הַרְבָה בְּכָל-עַת וּבְכָל שָׁעה, עד אֲשֶׁר תַּקְיָא וְתַזְכִיא
נִסְעָמָות חִיּוֹתָה מִפְשֵׁש מִקְרָבָה וּבְטָהָרָה, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, מַפְתָח עַזְקָה
יַשְׁלַח יְהֹזה מֵצִיאוֹן רְדָה בְּקָרְבָן אַיְבָיךְ. וַיִּתְגִּירוּ גְּרִים רַבִּים אַמְתָיִים
וַיַּתְּסַפּוּ עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, וַיַּקְרִירֵי כָל אֱמוֹת הָעוֹלָם כַּחֲמִיכָתָה,
וַיַּדְעֻוּ בָּלָם בַּי אַתָּה הוּא יְהֹזה לְבַדְךָ עַל-יוֹנָן עַל בְּלַהֲרִץ. וַיַּתְגַּדֵּל
וַיַּתְקַדֵּשׁ וַיַּתְרוּם וַיַּתְגַּשְׁא וַיַּתְעַלֶּה בְּבַזְקָד עַל בְּלַבְאי עַולָם, וְכֹל
בְּנֵי בָּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשָׁמָה, וְכֹל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוח חַיִם בָּאָפְיוֹ, בָּלָם
כְּאֶחָד יִתְנוּ בְּבָזָד וְהַדָּר לְשָׁמָה, וּכְבָזָד יְהֹזה יִמְלָא כָל הָאָרֶץ.
וַיַּתְפְּרַסֵּם וַיַּתְגַּלֵּה אֱלֹהָותָךְ וַאֲדֹנָותָךְ לְכָל בָּאי עַולָם, וַיַּהְיֶה רָעֵשׁ
גָּדוֹל וּפְרָסּוֹם שֵׁם בְּבַזְקָד בֵּין כָּל בָּנֵי אָדָם, וַיִּשְׁמַעַו רְחוּקִים וַיְבָאוּ
וַיִּבְרְכוּ כַח מִלְכָותְךָ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולָם, תְּמִים דָעִים, עַשֵּה נִפְלָאות עַמְנוּ בְעַוְלָמָךְ אֲשֶׁר
בָּרָאת לְכָבָזָד, וְגַלֵּה בָזָד מִלְכָוִתְךָ עַל-ינוּ מִתְרָה וְהַזְעָפָה וְהַגְּשָׁא
עַל-נוּ לְעַנִּי כָל חַי, וְקַרְבָּפְזּוּרִינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּגְנוּפָזָתִינוּ בְגַסְסָם
מִירְבָּתִי אָרֶץ. וְקוֹל פְּרָסּוֹם אֱלֹהָותָךְ יִשְׁמַע מִתְרָה בְּכָל הָעוֹלָם
בְּקוֹל רָעֵש גָדוֹל, בָּמוֹ קֹול רַעֲמִים. יְרֻעָם אֶל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאות, עַשֵּה

תפלות לקווטי ח'ב'ח תצד

גדולות עד אין חקָר, כי מי יתבונן רעם גבורה-תיך, ויקום מהרה
מקרא שפטיב, הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועוז.
ונאמר, קול יהוה על הרים אל הבוד הרים יהוה על מים רבים.
ו�텣 לא הארץ דעה את יהוה בימים לים מקבים:

רבונו של עולם, אתה פורחת בעזך ים שברת ראשינו תנינים
על הרים. אל תתן לחיות נפש תוך חית עניך אל תשכח לנצח.
עוורנו ורham עליינו ועל כל עמק ישראל, ותעורר רוחמי האידיק
האמת ציר נאמן לשולחין, שילחים בעדרנו מלחמות יהוה, ויוציא
אوتנו מבין שנייהם של הסטרא אחרא והקלפות. ובכחו ובבורתו
הגודלה יוציא מהסטרא אחרא כל הקשות וכל התפלות וכל
הרחותנו והבדעת וכל הביציאות הקדושים שבלו מז הקדשה,
בעונותינו הרבים, ובפרט על-ידי פנים הברית. אנה יהוה, רחם
עליינו, חום וחמל על מעת ימינו החורזים בזה העולם העבר,
כצל עobar, וכענן כלה, ובכורת נושבת. ועוורנו והושיענו ברוחם
קרים, בזכות ובכח האידיקים האמתיים בעלי פח ונברחה גודלה,
שנפכה על-יך לנצח מטהה לטהרה, מאפליה לאורה, משעבוד
לנאלה, מגון לשמה, מאבל ליום טוב. חום וחמל על נפשנו
וروحנו ונשומותינו, חום וחמל עליינו ועל עולינו וטנו, כי אין צרה
בעולם בצרת הנפש הנוגפה, הרוחקה מאביה شبשים, אשר
עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולברא ולספר לא בפה
ולא בכתב ולא במחשבה ולא ברミיה, כי צרת הנפש עולה
על כל הארץ והיסורים שבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חס
ושלום, חיים אמתיים, חי עולם ונצחיים, בחן, על-ידי הצל

תְּפִלּוֹת ח'ב'יח לְקוֹוטִי תְּחִזָּה

מעשה תעთועים של עולם הזה הפליה והגנש, הפורה ושת מaad
בצ'יל עזף הפורה, וכבר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. האילנו נא
מעטה, אבינו شبשים, נאלנו נא גואל חיק, פדרנו נא, האילנו
נא, פורה ומץיל, כי אין לנו שום סטקה ותקוה כי אם עלייך ועל
בניך הצדיקים האמתיים הנבללים בה. ומבילדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע, פורה ומץיל ומפרנס ועוגה ומרחים בכל עת צרה
וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. דלו עני לטרום יהזה
עשקה לי ערבני. ערבי עבדך לטוב אל יعشקוני זדים. עני בלו
ליישעך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדך בחסדך ותקיים למדני.
בחסדך עשה עמי, בחסדך חני ואשמרה עדות פיך. כיונה אלמת
אני מצפה לרוחמי ולישעך האמיתית, בשוננה בין החותמים,
כיונה בחגבי הפלע בסתר הפדרגה, בן לחצוני אובי וצרי ורודפי
מכל האדרים ומאדיך צדרים. ומכל השונאים והרוצחים העומדים
על, בכל-עת, אין לי שום שונא ורוצח במני בעצמי, כי אני
אני הוא האכזר הנדול שבכל האכזרים, אשר לא חסתה על ימי
ושנותי, ולא חסתה על גופי ונפשי ורוחי ונשחתני, ולא חסתה על
עוולוי וטפי ועל כל הדורות העתידים ליצאת מפני עד סוף כל
הדורות, ותחטאתי עויתתי ופשעתתי לפניה וחרעתתי את מעשי מaad
מעודי עד היום הזה. אוילין, אויל לנפשי, כי גמלתי לי מה שגמלתני,
וללא רחמייך וחסדייך אן אבדתי בעני חם ושלום. מה אומר מה
אדרבר מה אצטדק, האלהים מציא את עוני, הנני לפניה באשמה
רבבה, לך יהזה הצדקה ולי בשית הפגנים ביום הזה. לך יהזה הצדקה
על-כל הטובות והחסדים והנגים והגבלות פלאי פלאות אשר

עשיתה עמי בכל יום ויום מעודדי עד היום הזה, ולוי בשת הפנים על כל החטאיהם והעונות והפשעים והפוגמים ומהשבות רעות וחרוחרים רעים ומעשיים עכורים שעשיתי ונמנתי בכל יום ויום מיום חיותי על האדמה עד היום הזה. אבל על זה באתי לבקש ממה יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העיליה, עוזה גדולות עד אין חקר, נסائم וגפלאות עד אין מספר. עוזה גפלאות חדשות בכל-עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע ורגע, שתzielני ממי בעצמי, ותזקני שאתיחיל מעתה לרחים על עצמי ברחמןות אמיתי, לרחים על מעט ימי הפלנויים והספרים והקטובים במספר תחת ידיה, לבל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל, ולא אף נם עוד שום פנים נגדך כלל, אם און פעלה לי אסיף ולא אשוב עוד לבסלה. ותזכה להשבה לי כל המחין ותדרעת הקדשה שגסתקו ממי בעונותי הרבהם, ותקדש את מחי ורעתך בקדשה גדולה בכל הקדשות שבולם, עד שאזכה שייהיו המחין שלי פרוסות בפני תאורת נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיה לתאהה הזאת לעלות על העתי ומחשבתך כלל, רק אזכה לפרש מלחיצות המחין והשכל להגן בפני התאהה הזאת ועל ישלו ביזרים כלל. ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בתכליית הקדשה והפרישות בראצונך:

הטוב באמת:

ובכן לנו לבדוק יהזה לעמך, תהלה ליראה ותקווה טובה לדורך, ופרטחן פה למיחלים לך. ותזקנו שיתנו לך בוגך הנadol על יידינו תמיד, יימשך ויתגדל ויתרומם ויתעלה בבודך דקדשה בעולם, עד שאזכה על-ידי התגלות הבוגד דקדשה שיישפיע שפע

לקוטי ח'ב'ח תפלות

הגבואה בעולם, ותחוור לנו השפעת הגבואה שנסתלקה מאננו בעונתנו, וקיים מחרה מקרה שכחוב ונגאו בנים ובנותיכם. ותשמשך עליינו ועל כל עמק בית ישראל חכמה וגבורה ועשרות הגדשות, עד שנזכה לנו להיות ראויים לקבל השפעת הגבואה והשראת השכינה:

ותרחם علينا ברוחם הרבהם, ותרפאננו רפואי שלה לבל מפותינו ולבל תחוליאנו ולבל מכובינו, ותשלח מחרה רפואי שלמה מן השמים לכל חולי עמק בית ישראל (ובפרט לפולני בן פלונית) אל נא רפא נא לו בתוך שאר חוליו עמק ישראל. רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אין לנו שום תקווה וסמייקה על שום רפואי בדרך הטבע כלל כי אם עלייך בלבד, כי אתה רופא חם, רופא אמת, רופא נאמן ורחבן אתה. רפאננו יהוה ונרפא הושענו ונושעה ביה החלנו אתה:

ורחם علينا ברוחם הרבהם, וקרב פעורינו מבין הגוים וגופוותינו בסם מירבתי ארץ, ובקצינו יחד מארב בענפות הארץ. ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמק ישראל, בתוספות מרבה בכל עת ועת, ויתוסף שכנים רבים על קבוץ הקדוש של עמק ישראל בכל עת. וכןפה תמיד להתפלל תפלוינו לפניה בכונה גודלה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכותב, ברב עם הדרת מלך. ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבי גודול ועצום ורב, והצדיקים האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים בעלי שעור וערך ומספר עד אין קץ ותכלית מازורי תפלוות עמק בית ישראל, אשר יתרבו ויתרבו ויתגדלו בקבוץ גודול מאד. ותקבוץ כל האבנים והגנשות יהוד ותצרף מהם

תפלות לקווטי ח'ב'ח תצתה

צראופים קדושים לאין קיז, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב,
ויהיו נבונים מהם בנינים נאים גודלים ורבים עד אין קיז ותתפאר
ותשטעש בהם בשעשועים גודלים חדשים אשר לא עלו לפניה
מיימות עולם, עד אשר מרובי הפתים והבנינים דקרושה שיתרבו
לאין קיז, תבנין ותקבץ ותאסוף לתוכה הפתים דקרושה את כל
הנפשות העשוקות והגשות דאולין ערטלאין המפורים בין
הגויים, את כל האבנים הקדושים הנשפנים בראש כל חוץ,
כמו שבתוב, תשפכה אبني קדש בראש כל חוץ, ומעטה
תרחם עליהם, על כל הנפשות האלה העשוקים בעונותיהם
ובעונות אבותיהם אתם. ותפלא רחמים עליהם, כי אתה בלבד
יודע עדים הרחמניות שעלייהם עד אין שעור וערקה, רחם עליהם
ושלינו לungan ותחוור ותקבצם בקרושה שניית, ותבניהם ותאספם
אתך הביתה, ותאספם מחוץ לפנים, לתוכה בתיה הקרושה והתפללה
שיתרפו ויתנדלו ויתוספו עד אין קיז ותכלית, על ידי קבוץ עטך
ישראל יחד בתוספות שכנים הרבה בכלה עת:

ועל-ידי זה, תפלא רחמים עליהם, ותמלח ותסלח ותכפר
לכל חטאינו ועונותינו ופשעינו שחטאנו ושבעינו ושפשענו
לפניה מגעינו עד היום הזה, ויעלו ויראו וירצו לפניה תפלותינו
ותחנותינו בעולות ובזבחים לכפר על כל עונותינו, ותתפרק כל
עונותינו לזכיות. ויקים מקרא שבחוב, ובקיאות אל הר קדרשי
ושמחתים בבית-תפללה יקרה לכל העם. ותמשיך רפואה שלמה
בי ביתך בית-תפללה יקרה לכל העם. ותמשיך רפואה שלמה
מן השמים לנו ולכל עטך ישראל. ותמחה פשעינו בעב וכען,

תפלות לקווטי ח'ב'ח תרצט

כמו שכתבוב, מחייתי בעב פשעיך ובגען חטאתיך שובה אליו כי גאלתיך. ותעביר ותסלק כל העגנים המתחשייכם את אור השם השׂה, ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ובאור בקר יזרח שמש צדקה ומרפא עליינו, כמו שכתוב, ורחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפייה. ויקים מהרה מקריא שכתוב, ובלי-יאמר שכן חלית העם היושב בה נשא עון:

ויתזנו ברוחםיך הערבים, להתקרב לצדיקים אמתאים שיש להם בחינת רוח נבואה, רוח הקדש באمتה, באפן שנזנה על ידם לביר וلتunken הפה המדמה ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלום, בדרמיונות כזובים ובבלבולים רעים חס ושלום, רק נזנה שיחיה הפה המדמה ברור וזה עצה אצלונו בתכלית התקoon, באפן שנזנה על ידיהם לאמונה שלמה וישרה וברורה זכה עצה ונזנה באמת ברצונך הטוב בלי שום בלבולים כלל. ונזנה להאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כי אתה בראשת עולםך ברצונך הטוב יש מאין המחולט בעשרה מאמרות. ותאלינו ברוחםיך הערבים, מפניהים של סקר שם נקרים נבייאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו בכלל בדמיונות כזובים חלילה. ותויב ותתהר אותנו מטמאת זהמת הנחש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעללה על דעתנו שום נחש וקסם כלל, ונתרחק מדרך המנחות והכוונים בכלל מיini הרחות, ולא יהה לנו שום אמונה כזוביות בטהראות. רק נזנה תמיד להיות תמים עם יהוה אלהינו, ולהתנהג רק כלל. רק נזנה תמיד להיות תמים עם יהוה אלהינו, ולהתנהג רק בתמיונות ובפשיות באמת ובאמונה שלמה האמתית ברצונך הטוב. ותעביר ותעker ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים

וְהַאֲפִיקוֹרִים מִן הָעוֹלָם, וּתְרַחְם עַל עַזְלָמָךְ שַׁתְּחַתְּפֵשֶׁת הָאֱמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה בְּעַזְלָמָם, וַיַּאמְינוּ כֹּל בָּאי עַזְלָמָם בְּחֻדּוֹשׁ הָעוֹלָם, וְלֹא יָלִכוּ אַחֲרֵי חִקּוּרַת הַתְּהוֹ כָּלֵל, רַק יַאֲמִינוּ בָּלָם בְּהָאָמָת, שְׁהָעוֹלָם הוּא מַחְדָּשׁ בְּרַצְוֹנוּ יַתְּבִּרְךְ אָשֶׁר בָּרוֹא בְּשִׁשְׁתִּים יְמִינֵי בְּרַאשֵׁת יִשְׁמַעְלָן הַמְּחַלְּט, אָשֶׁר עַל יְסָוד אֱמוֹנָה זוּ קָנִים וּעוֹמֵד כֹּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וּכֹל מַעֲשָׂיו בְּאֱמוֹנָה. וַגּוֹנְבָה בָּלָנוּ לְעַבְדֵךְ בְּאָמָת וּבְאֱמוֹנָה שְׁלָמָה כֹּל יְמִינֵי עַזְלָמָם, עַד אָשֶׁר גַּנְבָּה לְרֹאשׁ בְּטוּב אָשֶׁר תַּעֲשֵׂה לָנוּ בָּעֵת שְׁתַּחַדְשָׁת אֶת עַזְלָמָךְ לְעַתִּיד בְּרַצְוֹנָךְ הַטוֹּב. וַתַּעֲשֵׂה עַמְּנָנוּ חִסְדִּים רַבִּים. וַיָּקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, לְהַגִּיד בַּבָּקָר חַסְדֶּךְ וְאָמִינָתֶךְ בְּלִילּוֹת. וַגּוֹנְבָה, חֶדְשִׁים לַבָּקָרים רַבָּה:

אםונתך:

וַתִּבְיאָנוּ מַהְרָה חֹשֶׁה לְאֶרְץ־יִשְׂרָאֵל, אֶרְץ הַטוֹּבָה וְהַקָּדוֹשָׁה. וַתִּמְשִׁיךְ הַשְׁגַּחֲתָה הַשְׁלָמָה עַל אֶרְץ יִשְׂרָאֵל וּעַל כָּל הָעוֹלָם בָּלָו, וַתִּתְהַדֵּשׁ אֶת עַזְלָמָךְ בְּכָרְשָׁת אֶרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁמַתְנָגָת עַל־יִהִדי הַשְׁגַּחֲתָה לְבָדָק, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב, אֶרְץ אָשֶׁר יְהֹה אֱלֹהִיךְ דָּוִרְשׁ אֹתָהּ תִּמְדִיד עַיִינִי יְהֹה אֱלֹהִיךְ בָּהּ מִרְאַשְׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. וַתִּמְשִׁיךְ הַשְׁגַּחֲתָה הַשְׁלָמָה עַל כָּל הָעוֹלָם בָּלָו, וַיִּתְהַדֵּשׁ הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ וַיִּתְנַהֵגּ כָּל הָעוֹלָם בָּלָו עַל־יִהִדי הַשְׁגַּחֲתָה לְבָדָק בָּלָי שָׁום הַנְּגָה עַל־פִּי דָּרְךְ הַטְּבָע בָּלָל, וַתַּعֲשֵׂה נֹרְאֹות וּנְפָלוֹאֹת מַחְדָּשׁ בְּעַזְלָמָךְ אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם. וַיַּתְעַורְרֵ שִׁיר חֶדְשָׁ בְּעַזְלָמָם, שִׁיר שֶׁל נְפָלוֹאֹת, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב, מִזְמָר שִׁירוֹ לִיהְוֹה שִׁיר חֶדְשָׁ בַּיּוֹם נְפָלוֹאֹת עֲשָׂה הַוְשִׁיעָה לוֹ יַמְינָו וּוּרֹעַ קְרָשוּ. וַגּוֹנְבָה לְקָ שִׁיר חֶדְשָׁ עַל גָּאֵלָתָנוּ וּעַל פְּרוֹת נְפָשָׁנוּ. וַגּוֹנְבָה לְשִׁיר וּלְזִמְרָ

תתקא ח'ב'יח תפלות ל'קוטי

ולרגע ולרגע לפניה נגנים ושירות ותשבחות חדשות, שירים של בפלוות שלא כדרך הطبع, עד שנזוכה להתענג על יהזה ולשמע קול השיר והגנון שיתעורר לעתיד, שהוא, שיר פשוט, בפועל משלא, מרבע, הקול בשםך הקיחד שיתגען על שבעים ושנים נימין במנין חד, ויקנים מקרים שbertob, עולם חד יבנה:

רבענו של עולם, תנ לי חיים ואיתה ולא אמות, פון לי חלק טוב לעולם הבא. זכני זכני, חנני חנני, עורי וחשיני שאזוכה לשמע קול השיר והגנון תהיה שיתעורר לעתיד בעת שתהדר את עולמה. מלא רחמים, טוב ומטיב, עזרני מעתה שאזוכה להתרנבר ולסתם עיני ואוני מהיו דהאי עלה מא, לבלי להסתבל על הבלי עולם תהה כלל, ולבלי לשמוע קול זה העלים כלל, ולבלי לדבר שום דבר שאינו נוגע לשמה ולבודתך, شيئا יע מהם שיר ושבח ותחלה לשמה החוזל והקדוש. ואזוכה לעלם אתה צוארי מזה העלים לבלי להגניח שום הכל ורוח הפה כלל ביה העלים, ולא יתאחו بي שום הכל מהבלי העלים תהה כלל, ואזוכה לשעיבך כל קומת גופי ויידי ורגלי אליה, לבלי לעשות בהם שום דבר שאינו נוגע לבודתך, רק עיני ואוני ופי ולבבי ורעתני ומחשבתי וידוי ורגלי ורמח אברי ושס"ה גידי וכל חושי וכח, בלם יהיה מרבקים וממקרים אליך באמת בקשר אמיתי וחזק, וממש עבדים לבודתך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שאזוכה לשמע לעתיד קול השיר תהה הקדוש והנורא שיתעורר לעתיד אשר יתגען על שבעים ושנים נימין. אשרי אונים שיישמו זאת, אשרי המחכים והמצפים והמקוים לה, אשרי תבחר ותקרב שזוכה להציג מן התרכבים לראות ולשמע

מחול האדיקים בעת שיתנגן לפניהם השיר הגדול ותקדוש
לעלמי עד. ארון כל, מגביה שפלים, מקום מעפר ומאשפה דל
ואכזון, טוב ומטיב לרגעים ולטוביים, עשה עמי פלאות בתיי,
באופן שאזקה לטוב היה באמת, כי אתה לבך רדעת את ערבות,
נעימות מתייקות, יידיות, תשיקת התקווה הזאת, אשר אי אפשר
להשיג ולתפס במלל נעימות השיר הזה, כי אם אתה לבך
ירעת, במו שפטוב, עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה למחפה
לו. רחם על פנום ורוחוק במני, ועשה עמי פלא לחיים, ועוזני ובני
מהירה לסוד מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שאזקה להיות
ברצונך הטוב באמת ולראות בטוב יהוה בארץ החיים, להזות
בגnum יהוה ולבקר בהיכלו, תזיעני ארוח חיים שבע שמחות את
פניך נעימות בימיך נצח:

ויתזנו להקרב לצדיק אמיתי, אשר כבר זכה לקול השיר הזה,
באופן שהיה ראיו להוכיח אותנו ואת כל עמק ישראל לעזר ריח
הטוב של גן עדן על ידי תוכחתו הטובה, שהיה לו כח להפוך
כל עונתינו לזכיות ולהעלותנו מטמאה לטהרה מלא לכרש,
וימשיך علينا ריח גן עדן ויחוק את נפשנו ורוחנו ונשמותינו
בקדרשה חזקה ונכזנה, ויכניע לפניו את כל ארים ורודפנא,
וישבר ויכלה וינכיע ויעקר ויבטל את עקב דסטרא אתרא, שהוא
עקב של עשו הרשע, שהוא מזונא דגופא, עד שאזקה כלנו לשבר
לנמרי תאوت אכילה ושתיה שהוא מזונא דגופא, ולהגביר ולתזק
מזונא דנסמכתא שהוא ריח טוב של יראת יהוה האמיתית. ויקים
בנו מקרה שפטוב, יהוה רועי לא אחים. ותהיה כל אכילתנו

תקנָה ח'ב'יח תפלות לְקוֹוּטִי

וشتיתנו בקדרה ובטהרה גדרלה בבחינת מזונא דגשפתא, כמו שכתבוב, אדק אוכל לשבע נפשו. וילחום בעדנו מלחתת עוג מלך הבשן, להכנייע ולשרר ולכלות ולבטל קלפת עוג מלך הבשן מן העולם, עם כל הקלפות והסתירין אורהני שבעולם, שהם זהמת הנחש, הרודפים אחר חולשי כה שבעמך ישראל, אני יהוה, אתה ידעת כי אין לנו כה לעמד בפניהם, חוסה על עם עני ואביון, על חולשי כה פמוני היום. ותעורר את לב הצדיקים האמתיים שילחו בעדנו עם כל צרינו ורודפיינו בגשמיות וברוחניות. ותטהרנו מכל הטמאות ובפרט מפניהם הברית, באפן שלא אתרחק ולא אשתחלח חס ושלום, חוויה למחנה ישראל הקדושה, אשר כל הטמאים ובפרט הפוגמים בברית משתחחים משם. אני יהוה, מלא רחמים, רחם עלי ותعلن מהרה מטהה לאטה להטהרה. וובני שאנו בעדי עליידי המחהין והשכל בפניהם כל הרהורים ותאות נאות, שייהיו המהין שלשה מ hatchot פרוסות בפניהם הרהורים ותאות הוצאה, עד שאוכבה לקדשת הברית באמת, ותאסף אotti לתוך מhana ישראאל מhana הקדרה. ונזוכה לקיים מקרה שברוב, וזה מהנייך קדוש. עד שנזוכה למזונא דגשפתא ולהכנייע המגניא לבטול הגוף לנבי הנפש, ולערך באמת באימה בפחד ביראה ואהבה אמתית ברצונך הטוב מעתה ועד עולם:

ותחזק ותבריא את הראה הקדושה, שתהייה הראה בשלמות תמיד אצלנו ואצל כל עמק בית ישראל, בשמיות וברוחניות, ותתנהג תמיד במזג השווה ברاءוי, ותצילנו בرحמך מכל מני

חלוי הראה ומכל החולאים שבעולם. ונזוכה שיתתקן נימשך עליינו קדרשת כל הדברים שהופרתי לפניך על ידי הראה הקדושה. ותצלינו מהבלי עולם הזה, מהבל מעשה תעתועים, ונזוכה לתקן כל הנקבים שבעולם, לבורים ולהעלותם ולהפיכם להקלים שבקדושה, לדברי תורה ותפלת באמת בקדושה ובטהרה גודלה ברצונך הטוב:

לרואה'-השנה

ויתזבנו לקבל רואה'-השנה בקדושה ובטהרה גודלה ובשלמות גדול. ונזוכה ביום ראש השנה הקדושים להמשיך עליינו קדרשות התפלה בבחינת דין של הבעל בה האמתי עם כל הקדשות והתקונים הנעשים על ידי זה, עד שנזוכה לתקן הברית בשלמותה ולתקן הדעת, לתקן כל השלשה מהין שבראשנו שיהיו שלשה מחייצות פרוסות בפנינו תאות נאות, להנן בפנינו על ידי הדעת והשלב האמת של א' תהיה לתאות הזאת שום שליטה ואחיזה בנו ככל מעטה ועד עולם, רק נזוכה בלבנו אני וכל עטך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרש מטהות הזאת לנמר. ונזוכה לתפלה בשלמות, ותהייה תפלה לנו תמיד רוחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפייע עליינו רוחמים, שיהיה לנו רחמןות אמת, על עגילים חנוגים ועל כל מי שאוריכין לرحم עליו, ברצונך הטוב. ותעוזנו שנזוכה לעשות בעליך תשובה ונרים הרבה בעולם, ברצונך הטוב, ולגדיל בכבודך ולפרנס אלחותך בעולם, עד שנזוכה לרוח נבואה אמתית בקדשה גודלה, לבורר הכח המדרמה שיהיה הכח המדרמה ברור ונזך וזכה אצליינו בזוכות ובברירות גדול, באפן

לְקוֹטִי ח'ב'יח תְּפִלּוֹת

שָׁגַנְכָה לְסֶדֶר תָּאָרִים וִשְׁבָחִים לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש בָּרוּאוי
בְּקָדְשָׁה גָּדוֹלָה, וְגָבָרֶךָ שֵׁם בְּבוֹךְ הַמְּרוּם עַל כָּל בָּרְכָה וְתִהְלָה.
וְתִתְגְּבֵר וְתִתְחַזֵּק אֲמֹנוֹת חָדוֹש הַעוֹלָם, עַד שָׁגַנְכָה לְחָדוֹש הַעוֹלָם
שְׁלָעַתִּיה, וַיִּתְגַּנְהֵג בְּלַעַל הַעוֹלָם בְּלַעַל עַל-יִדָּי הַשְׁגַנָּה וְגַפְלָאֹות לְבַד
שְׁלָא בְּדַרְךְ הַטְּבָע בְּלַל. וַיִּתְעַרְשֵׂר שִׁיר חָדֶש בְּעוֹלָם, שִׁיר שְׁלָל
בְּגַפְלָאֹות, וַיִּפְצַחֵוּ חָרִים רָגָנה. וַיִּתְבְּגִיעֵן אֶת עַקְבָּד דִּסְטוּרָא אַתְּרָא
שַׁחְוֹא עַקְבָּו שֶׁל עַשְׂוֹ הַרְשָׁע, וַיִּתְגְּבֵר וַיִּתְחַזֵּק הַקּוֹל קָוָל יַעֲקָב עַל
הַיָּדִים יִדָּי עַשְׂוֹ, וַיָּקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וַיָּדוּ אֲוֹתָות בַּעֲקָב עַשְׂוֹ.
וַיִּמְשַׁךְ עַלְינָנוּ הַנֶּהָר הַיֹּצָא מַעַדְן לְהַשְׁקֹות אֶת הַגָּנוּ, וְעַל-יִדִּי-זָה
נָגַנְכָה לְהַעֲלוֹת רִיחָ טֻוב לְפָנֵיךְ:

וַתִּזְבְּנָנו לִירָאָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה תְּמִיד. וּבְפְרַט בִּימֵי רָאשָׁי הַשְׁנָה
הַקָּדוֹשִׁים שֵׁהָם יִמְיָה יִרְאָה, תְּרַחְם עַלְינָנו וְתִמְשִׁיךְ עַלְינָנו יִרְאָה
וּפְחַד וְאַיִלָה דְקָרְשָׁה גָדוֹלָה וְעַצְמָה, וּבְפְרַט בְּעַת שְׁמִיעַת קָוָל
שׁוֹפֵר תְּזַבְּנו שִׁיבָא בְּלַבְנָנו יִרְאָה גָדוֹלָה, וְתִשְׁפְּעַ פְּחַדְךָ וְאַיִלָתָךָ
וַיִּרְאָתָךְ עַלְינָנו וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל בָּל בָּאֵי עוֹלָם, וַיִּרְאָוֹךְ בְּל
הַמְעָשִׁים וַיִּשְׂתַחֲוו לְפָנֵיךְ בְּל הַבְּרוֹאִים וַיַּעֲשׂו בְּלַם אַגְדָה אַחַת
לְעַשׂוֹת רְצֹונָךְ בְּלַבְבָךְ שְׁלָם. אֲבִינו מַלְכָנו, וַכָּנו בְּרַחְמָךְ לְקַבֵּל
וְלְהַמְשִׁיךְ עַלְינָנו קָדְשָׁת רָאשָׁי הַשְׁנָה בְּתִכְלִית הַשְׁלָמוֹת בְּשִׁמְחָה
וּבְחִדְרָה וּבְבִכְיָה גָדוֹלָה מְתוֹךְ שִׁמְחָה וּבְקָדְשָׁת הַמְחַשְּׁבָה בְּיוֹתָר
בַּיִרְאָה גָדוֹלָה. וַיָּגַנְכָה לְקָנִים מִצּוֹת שְׁמִיעַת קָוָל שׁוֹפֵר בְּקָרְשָׁה
גָדוֹלָה בְּשְׁלָמוֹת בָּרוּאויָם בָּה, וּבְאַיִלָה וּבַיִרְאָה גָדוֹלָה, בָּמו שְׁבָתוֹב,
וּתְרִיןְגָ מִצּוֹת הַתְּלִוִים בָּה, וּבְאַיִלָה וּבַיִרְאָה גָדוֹלָה, אֲשֶׁר הָעָם יָזְרָעֵי
אָם יִתְקַע שׁוֹפֵר בָּעִיר וְעַם לֹא יָחָרְדוּ. וּנְאָמָר, אֲשֶׁר הָעָם יָזְרָעֵי

תרועה יהזה באור פג'יה יהלכוין. בשמה יגילון כל היום ובצדקהה ירומו. כי תפארת עצמו אתה ובברצונך תרומם קרגינו. כי ליהזה מגנינו ולקודש ישראאל מלכינו. ונאמר, בחוץ צירות וקול שופר חרייש לפניה הפלך יהזה. ונאמר, תקעו בחדרש שופר בכסא ליום חגנו. כי חק ליישראאל הוא משפט לאלהי יעקב. ונזנהה לשדר לפג'יה מלכיות זוכרונות ושוררות בכינה גדולה ובשלמות גדוול, עד שנזנהה לרשותו איתה שתבייא לנו את מימות צדקהו חייש קל מהרה, ויקים מקרא שכחוב, והירחו ביראת יהזה. ותמהר ותהייש לאלנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארכינו, ושם נשביך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות. השיבנו יהזה אליך ונשובה חדרש ימינו בקדום. יהזו לרצון אמרוי פי והגיוון לבוי לפג'יה יהזה צורי ונואלי. אמן ואמן:

— ט —

חם לבבי בקרבי בהגני תבער-אש דברתי בלשוני. באש עצור בלבבי, ונלאתי בלבבל ולא אוכל. רboneו של עולם, רboneו של עולם, אתה ידעת איתה, כי אין מי שידע מפה תתברך לניצח, כי אם אתה בלבד, כי לית מתחשבה תפיסא לך כלל. אך עם כל זה, בנדל חניתך ועצם עונתנותיך, בראות עולםך בשבייל ישראאל עמה, שהם לבא דכל עולם, וגנתך להם לב לדעת ולהבין ולהשתזק ולכוף ולהתגעגע אליך תמיד, כי חנתנו ברחמייך הרבים, ונפעת וקבעת ידיעת תשוקת אמונייה בלבנו, עד אשר כלויות עמה ישראל הקדוש لكم בוזר באש להבה אליך תמיד, כי עזה כמות אהבה קשה בשאל קנאה רשפי רשפי אש

שלהבת-יה. מים רבים לא יוכלו לכברות את האהבה ונחרות לא ישפופה מרחוק יהזה נראה לנו ואהבת עולם אהבנוך. אך מרוב עונותינו הערבים והעציבוטים מאד כאשר אתה ירצה, נבראה עלי המרה שחוורה והעציבות מaad, אשר מלחמת זה נופלים עפרוריות וכבדות על הלב, עד אשר אני יכול לבعد ולהתלהב אליך בראוי. ואם לפעמים מתרוצצות תה, ואני בזעם הלב חיין אין לי כלים לקבל אור ההתרוצצות תה, ואני בזעם הלב חיין מהמהה חם ושלום, עד אשר אני יכול ואני רשאי לפעמים לקבל עלי ולהמשיך עצמי ורעתך להזה ההתרוצצות, שלא אחרס לעלות אל יהזה חיין מהמהה והגבול שיש לי, אשר גורת עליינו ואסורת לנו לבלי לתרס אליך חם ושלום, כמו שכתוב פון יהרשו: לעלות אל יהזה. ולפעמים הלב אטום לנמרע עליידי העזבות:

רבענו של עולם, רבונו רעלמא בלבד, יודע הטעימות, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. מה אומר ומה ארבך ומה אפשר לפניך הלא כל הגשתות והגנות אתה יודע. אין דבר נעלם מפה ואני נסתיר מפנד עיניך. אלהי עולם, אדון כל, הכל יוביל, חי לעד וקדים לנצח, יחיד קדמון, אתה הוא ראשון ואתת הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים. רם ונשא שוכן עד וקדוש שם מרום וקדוש, תשבון, ואתה רבא ושפיל רוח להחיות רוח שפילים ולהחיות לב נרכאים. חי וקדים נזרא מרום וקדוש, אשר כל העולם ומלואו עם כל העולמות כלם בלבד נחשב קפה, בלבד מפש, וכל הום של העולם בלו אינו עולה אצלך בחרף עין, אתה לבר ירע רחמנותך בעצמך, איך אתה חפי בטובותינו להודיעינו אמתך,

ולהטעמנו מיו נעם נצחות אלוהות, ונפלאות נוראות ערבת
בעימות ידידות תשquet דבקותה. ובכמה גלגולים אתה מתגלגל
עמו, ובכמה סבובים וסבות שונות אתה מסביב עמו, לפעם
בנחת ולפעמים ביסורין רחמנא ליילן. והכל לטובותינו, כדי
להתעורר לעובדה באמת, כדי לשוב ממעשינו ומדרכינו
חרעים לשוב אליו באמת, ולהתפרק בה, כדי שנפה לשבע
מטובה להשביע בצחחות נפשנו לחות בנעם יהוה ולבקר
ביהילו, כדי להזכיר את מי שאמר והיה העולם, אשר זאת היא
ההצלחה שבכל ההצלחות, היושעה שבכל היישועות, הטעבה
שבכל הטובות, התכליות מכל התכליות. ועתה היאמן כי ספר,
שאיש אשר אלה לו, שנברא בשכל טוב כזה, בשכל תכלית
אמת ונצח כזה, להתענג על יהוה ולהסתופף בכלל קדרתו,
זהו פועל ועשה מעשים באלה ומתחשובות באלה, כאשר עשינו.
או מה היה לנו, מה נאמר מה בדרבר, או, או ואובי, כי באמת
אין לנו שום דבריים לדבר בעניין זה, כי אם לצעק בקהל מר
ונמהר עד בלוט הנפש, עד ישקויף ויראה יהוה משמים, כי עדין אין
מעצור ליהוה להושיע בהר עין ישועה שלמה ואמתית, ישועה

נצחיות לעולמי עד ולנצחנצח:

ובכן יחי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאירעו
עלינו זכות וכח האידי אמת, ונפה עליכם לשמה שלמה.
ובכלם הנadol ונשבו علينا ברוחם הקדוש, וינערו ויסירו מלכבנו
כל מני מריה שחורה ועכבות, וכל מני עפרוריות וכבדות
הנופלים על לבנו, עד שנפה להתלהב ולבער אליו באמת.

תתקת ח'ב'ט תפלות ל'קומי

וְתִצְלִינוּ וַתִּשְׁמְרָנוּ בְּרָחְמֵיכָה הָרַבִּים, מְרוֹת סְעַרָה שֶׁלָא יִבּוֹר
וְלֹא יִתְלַהֵב לְבָנו חִזֵן מִהְפְּרָה חַס וְשָׁלוֹם הַגְּכָרָא הַרִּישָׁה, וְלֹא
נְהַרְסָם לְעַלּוֹת אֶל יְהֹוָה. וּבְכָתָ וּזְכוֹת צְדִיקִי אֲמָתָ פְּמַשֵּׁיךְ עַלְינוּ
קְרַבְתָּ אֱלֹהִים הַגְּבִיא שְׁקָה רֹזֶב עַל סּוֹפִי אֲשֶׁר בְּסֻעָרָה, אֲשֶׁר
כַּחֲזָקָה מְסֻפֵּיק גַּם עַלְינוּ לְהַכְּנִיעַ וְלִכְבְּטֵל מְאַתְנוּ הַאֲשֶׁר בְּסֻעָרָה
חִזֵן מִהְפְּרָה, בַּי אֵין אַתָנוּ יוֹדֵע עד מָה אֵיךְ לְהַתְנִהֵג בְּעַנְיוֹן זה
שֶׁל הַחֲתְנֹצְצָות וְהַחֲתְלָהָבוֹת, בַּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְכֹונַן הַמְּדָה
כָּלֵל, לְפָעָמִים הַלְּבָב אָטוֹם וּמְטַמֵּטָם לְגַמְרֵי, וּלְפָעָמִים בּוּעָר חִזֵן
מִהְפְּרָה. וְאֵין לְנוּ עַל מַיְ לְהַשְׁעֵן בַּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבָשִׁים וּעַל
זְכוֹת וּכְמַחֲצִיקִים אֲמָתִים שֶׁבֶל אֶחָד נִקְרָא אִיש אֲשֶׁר רֹוח בּוֹ
שִׁיּוּדָע לְהַלֵּךְ גָּנְדָר רֹוחוֹ שֶׁל אֶחָד וְאֶחָד. עָזָרָנוּ וּוּכָנוּ בְּרָחְמֵיכָה
הָרַבִּים, שִׁינְנַשְׁבּוּ בְּרוֹתָם הַקְּרוֹזָשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאַתְנוּ עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל רֹוח קָדְשָׁה וּטְהָרָה, בָּאָפָן שְׁנָוֶה לְשָׁמָחָה שְׁלָמָה
בְּאָמָת בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב, עַד שִׁיאַבָּעַר וַיִּתְלַהֵב לְבָב שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
אֵלֶיךְ תִּתְכְּרֹךְ לְנִצָּח, בְּתִשְׁוֹקָה גָּדוֹלָה וּבְחַתְלָהָבוֹת נִמְרָץ בְּהַדְרָגָה
וּבְמִדָּה בְּרָאוֹי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ בְּאָמָת, כַּאֲשֶׁר אַתָּה
לְבַד יָדַעַת כָּל זה, בַּי אֵין מַיּוּדָע לְבָנו זֹאת בַּי אִם אַתָּה לְבָרָה,
עַד שְׁנָוֶה כָּלָנוּ עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְבָא דְכָל עַלְמָא, שֶׁבֶל אֶחָד
וְאֶחָד מִיּוּשָׁרָאֵל עַם סְגָלָה, עַם הַנְּבָחר מִכָּל הָעָםִים, וְיהִיָּה נְעִשָּׂה לְבָב
לִמְקוֹם שְׁאַרְיךְ לְהִיוֹת שֶׁם בְּבִחְינָת לְבָב, וּכָלָנוּ בְּאֶחָד נִתְרַבֵּק אֵלֶיךְ
וְנִתְלַהֵב אֵלֶיךְ בְּאָמָת, עַד שְׁנָוֶה לְהַכְּלֵל בָּה בְּאָמָת לְעוֹלָמִי עַד
וּלְגַנְצָחִים. וַיַּקְרִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּיהּוָה
אֱלֹהִיכֶם חַיִים בְּלָכְם הַיּוֹם. מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן נִצָּח סָלה וְעַד:

— י —

רבותנו של עולם, ובמי לישב דעתינו היטיב בזה העולם בזיה הנוף
חיש קל מחרה, שאופיה לישב דעתינו היטיב היטיב מה הפתכויות
והסוף מפל התאות ומפל ענייני עולם זהה, הן התאות הנכונות
לנוף, הן התאות שחוין לנוף כמו הכבוד וההתנסאות והשנאה
והקנאה והקנטור וכיוצא בהן. ואזנה להסתבל על תכליות
האמתי היטיב בישוב הרעות חוק האמת, ולא אטעה את עצמי
בכל בזה העולם. כי אתה ידעת כי כל התרחקותנו ממה היא
מחמת שאין לנו מישבין עצמנו כלל, כי אם נזפה לישב דעתנו
היטיב בענין מרירות חyi העולם זהה, אשר הוא מלא בעם
ומכאות, וכל התאות והתעוגנים של העולם הזה הם לפה שעה
כליה בצל עobar, ובכלים מערבים ביגנות הרבה ובצער ויסורין ונונן
ואנחתה בפלי בפלים יותר מעהג, והפסדו מרבה משקרו גם בעת
תאותינו, ומכל שפנ באחריתו מיד שהיא מרה בלהנה. ראשיתו
גון ואנחתה, ואחריתו חשך ותכללות ואפלת גדרה. גם כל ימי
בעם ומכואות הרבה וחליות וקצף, ומאותה לא ישא בעמלו.
ובאשר מבאר ומברר למי שיש לו מוח כל שהוא בקדקה, שככל
העולם הזה הבל וריק, כמו שפתות, ימי שנותינו בהם שבעים
שנה ואמ בגורות שמונים שנה ורhubם עמל ואון כי נו חיש
ונעופה, וכמו שאמר שלמה המלך עליו השלום, הבל הבלים
אמר קהילת הבל הבלים הבל הבל. ובאשר האריך בזה עוד
בכל ספר קהילת ובשאר ספרי קדרש מגדר גנות ושתות ושבועון
הబלי עולם זהה ותאותינו, כי הבל הבל ורעות רות. יותר מה

לְקוֹטִי ח'ב'י תְּפִלּוֹת תְּהִקְיָא

מִבָּאֵר מַאֲדָר לְמַיְ שָׁוֹכָה לְיִשְׁבָ דָעַתְוָ הַיְתָב, כְמוֹ שְׁבָתוֹב, וַיּוֹתֶר
מִהַמָּה בְנֵי הַזָּהָר עֲשָׂוֹת סְפָרִים הַרְבָה אֵין גַז וּכְיוֹן. וְעַל כֵן אָם
הַיְינָנוּ זָכִים לְיִשְׁבָ עַצְמָנוּ הַיְתָב, בְּוֹדָאי הַיְינָנוּ שָׁבִים אֶלְיךָ בְּאַמְתָה
לְאַמְתָה, בַי נִסְמָמָה בְזָהָר הַעוֹלָם רֹאשִׁים שְׁחַבְלָה בְּכָל וּרוּחוֹת רֹות, מְכֻלָּב
שְׁבָן וּכְלָשְׁבָן בְעַזְלָם הַבָּא, בַי סּוֹף בְּלָסּוֹף, אָנוּ מַוְכְנִים לְהַשִּיבָ
הַפְּקָדוֹן לְבָעֵל הַפְּקָדוֹן, וְאֶל עַפְרָן שָׁבוֹב לְמִקְומָם רֹמָה וְתֹולְעָה, וְאֶנוּ
מִכְרָחִים לְתִנְ דִין וְחַשְׁבּוֹן לְפִנֵּי מֶלֶךְ מֶלֶכִים הַמְּלָכִים בְּרוֹךְ
הַוָּא, וְעַל כָל הַמְעָשָׂה שָׁם, בַי הַכָּל יְהִיה נִזְכָר לָנוּ אָנוּ, וְלֹא יִזְכָר לָנוּ
דָבָר, וְמַה גַעַשְׁה לִי יוֹם פְקָודָה. מַה נִחְשָׁב עַל יְהֹזה, לְפִנֵּי זַעַם מַיִ
יַעֲמֹד, וְמַיִיְקָום בְּחִרְוֹן אָפָוּ, אָנוּ נֹזְלִיךְ אֶת חַרְפָתָנוּ, אָנוּ מַפְנִינוּ
גַבְרָתָ, מַיִגְנֹור לָנוּ אַשׁ אַזְכָלה מַיִגְנֹור לָנוּ מַזְקָרִי עוֹלָם. אָהָה,
אָחִי, אִיכָּה גַעַשְׁה, אָבָל בְּאַמְתָה בְלַרְחָקָנוּ מִפְּךָ הוּא מַחְמָת שָׁאַיִן
אָנוּ מִיְשְׁבִין עַצְמָנוּ הַיְתָב בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, עַד הַגְּנִידָה שְׁבָלָב
בְּלִי הַטְּעָאָה אֶת עַצְמוֹ בְלָלָ:

אָבָל אָהָה גָלִית לָנוּ בְתֹרְתָה הַקְדוּשָׁה שְׁעָקָר יִשּׁוֹב הַדָּעַת
הַוָּא עַל-יְהִי שְׁמָתָה, וְגַם אָהָה יִדְעַת גַדֵּל רְחוּקִי מִשְׁמָתָה. עַל-בָנָן
בָּאתִי לְפִנֵּיךְ יְהֹזה אַלְהִי וְאַלְהִי אַבּוֹתִי, אֲדוֹן הַשְּׁמָתָה וְהַחֲרוֹתָה,
אֲשֶׁר הַשְּׁמָתָה בְמַעֲזָנָךְ, כְמוֹ שְׁבָתוֹב, הַזָּד וְהַדָּר לְפִנֵּינוּ עַז וְחַדְרוֹת
בְמַקְמוֹ. שְׁתַרְחָם עַלְיָה וְעַל כָל עַמְקָה בֵית יִשְׂרָאֵל, בְּרַחְמִיכָךְ
חֲרָבִים, בְּרַחְמִיכָה הַגּוֹלִים, בְּרַחְמִיכָה הַגְּנוּזִים, בְּרַחְמִיכָה הַאֲמָתִים,
בְּרַחְמִיכָה הַגְּנִיחִים, וְתַמְשִיךְ עַלְיָה שְׁמָתָה אַמְתִיתָה מִן הַשְּׁמִים,
בְאָפָן שָׁאוֹבָה לְהִיּוֹת אַךְ שְׁמָתָה תְמִיד. אֲגִילָה וְאַשְׁמָתָה בִישׁוּעָתִיךְ
בְכָל עַת. שׁוֹש אָשִׁיש בִּיהְזה תְגֵל נְפָשִׁי בְאַלְהִי. עַד שָׁאוֹבָה

לקשר השמיחה אל הפתה, עד שאזוכה להוציא לחרות, מחי ורעני
ומחשבתי האסורים בכבלי עני וברזל, בגולות גדוֹל ומר, זה ימים
וימים, מיום עמדיו על דעתך, כאשר אתה לבך ידעת גָּדוֹל עצם
מירות השעבוד והגנות של העת שסובל נשות מר ושעבוד
קשה בכל עת על-ידי רבו הפתשבות רעות וטרדות ובלבולים
של חבל ושתות ועקמימות שבלב, הבאים על הפתה והלב בכל-
עת, ומעקמים ומבלבלים את מחי ולבי מאר, אשר פועל בה
הסבל. וכל עקר גנות הדעת הוא מלחמת המרה שחורה והעצבות
הקשה והכבד והמר מאר, אשר התגברה עליוינו מעוזנו, ועל-
יריזה אין אנו יכולים לישב עצמנו כל, היכן אנחנו בועלם,
ולחשב היטב בדעת מישבת על התכליות האחרזון האמתוי. כי אין
אנו יכולים להנהיין את מותנו ברצוננו, מלחמת עצם תקף הגנות
של דעתנו, מלחמת המרה שחורה והעצבות המתגברת בכל עת.
ומלחמת שאין אנו מישבין עצמנו, על-יריזה עקר התרחקותנו
מהשם יתברך בורא כל עולם. עד שבאנו למה שבאנו, ועשינו
מה שעשינו, וחתנו מה שהטאנן, ונגננו מה שפוגנו, וקללנו
מה שקללנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, כאשר יודע כל אחד
בנפשו גדל רחוקו מהשם יתברך ומתורתו ועבזרתו באמת. וזה
בזה תלייא, כי כל מה שאין מתרחקים יותר חס ושלום, מתגברת
המרה שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתגבר העצבות והמרה
שחורה יותר חס ושלום, מתגבר בלבול הדעת וגנותו יותר, עד
שאין (אם) יכולים לישב עצמנו כל, ועל-יריזה נתרחקים יותר חס
ושלם. ועתה מאין יבא עזינו אבינו שבשמי, מאין ומאי נבקש

תתקיג ח'בי לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

עוז ותרופה והצלחה לחולים נגועים ומוגעים כמוינו היום בדור הזה. הביטו וראו אם יש מכאב במקאובין, כי אין מכאב במקאובי הנפש הרחוכה מהשם יתברך, מהי חתימים, הטוב והמטיב, החי לעד וקיים לניצח. שמו שמים על זאת ושערו כי נחרבנו מאר, אוינו לנו שהתרבנו את בית החכמה ושרפנו את היכלי השכל, והגלוינו את רענתנו למקום שהגלוינו. אוינו מה היה לנו:

רבונו של עולם, צרות לבבינו הרחיבנו מאר, עד שאין אנו יודעים מה לדבר ואיך לדבר, מה נאמר מה נדבר מה גזתקן, האלהים מצא את עוניינו כי חטאנו עוניינו ופשענו לפניו מיום היותינו עד היום הזה, מדי יום השם וחתו, עד אשר אין לנו שום דעת איך לדבר ואיך לישב עצמנו הייטב בזה העולם, העובר בצל עobar, לחשוב על תכלייתנו הנצחי האמתי:

אבל ברוחם הרבה הרבים והעצומים, אשר חשבה מרחוק להטיב אחריתנו, הקדמת תרופה למכתנתנו האנושה, ושלחת לנו בכל דור צדיקים קדושים אמתיים, אשר בזמנים הנadol תקנו מה שתקנו ועשו עמננו מה שעשו, עד שהבינו לנו צרכי ומורו ותרופה בכם ובכה מיני סמים של חיים יקרים ואמתיים ונצחים, והרו לנו בפה ובפה דברי עצות נפלאות ואמתיות באפן שנופה גם אנחנו לשמה נפשנו בכל-עת. וברוחם הרבה הרבים וביתנו, שרו זוטנו מאר מאר בכמה אזהרות להתחזק בכל כתנו להיות בשמה תמיד, יהיה איך שיתה, גם אנחנו נשמה בהזה נגילה ונשמה בישועתך, אשר זכו להיות מושיע ישראל, ולא עשנו נזוי, שלא שם חילכנו בהם ונורלנו בכל המונם. והצלינו ברוחמי

העצומים, בנסים נפלאים וננראים, מלאיות מתרנגול וחולק על הצדיקים האמתיים ועל אנשיםبشرים באמה. רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין שרווד אלך אגידה ואדרברחה עצמו מספר. ימלא פי תחלקה כל היום תפארתך. ברוך אלהינו שבראנו לכבוזו והברילנו מן התועים בכל הבחינות:

מה נשיב לייהה כל תנמולוחי עליינו. בטה נקדם יהוה נבפ' לאלהי מרום, אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה בהמון גליו וכו'. ואלו כל הימים דיו וכל אגמים קולמוסים ובני אדם לבקרים ולשונות מקלסים, אין מספיקים להודות ולהלל ולספר על אחת מאלף אלףים ורביערבבות, רכבות רכבות, נפלאות נראות ונסائم וחסדים שלא נשמעו מעולם, אשר היו גנוזים ומכוונים, אשר חפרו וחתרו והמשיכו בכחם הגדול, משה רבנו הרואה נאמן, ואבותינו הקדושים, וכל הצדיקים הגדולים האמתיים הבאים אחריהם, מבעל הרazon העליון, רבון כל הנשמות, אדון כל המעשים, לרחים על אשר אין ראיים לרחים, ולחוון את שאינם חוננים לחוץ, כמוינו היום שפלים ונבזים ונמאסים, כאמור, אף גם זאת בהיותם בארץ אובייקטם לא מסתפים ולא געלתים לכלותם. עד הנה עזוננו רחמייך ולא עזוננו חסדייך יהוה אלהינו, נתת לנו תקף והתחזוקת ועקבשות נדול שיחיה לנו כח להתקזק עד הנה, לברכך אלך תמיד לבטח בישועתך ובצלך אני חוסים, בן יוסף יהוה אלהינו, אב הרחמים, לרחים עם עמוסים, להמשיך علينا עוד יותר ויותר חסדים רבים ורוחמים גודלים החותמים באוצרותינו, עמדו במוסים, עד נופה לרבי טובך אשר צפנת לנויה, פעלת

לְקוֹטִי ח'ב'- תֶּפֶלּוֹת תַּתְקָטוֹ

לבד חוסים. על כן עזרני עומד ומצפה, עדין תקוטי ותוחלתני חזק בירזה, שאזפה עוד מעתה לישוב הדעת באמת:

על-כן באתי לפניך לשתח בפי לרחמייך, שתחנני ברחמייך ובחסידיך העזומים, שאזפה להיות בשמחה תמיד, ואזפה למצא בי בمحירות נקדות טובות תמיד, אשר ברחמייך הרבים חמלה עליינו, וופיתנו לעשותמצוות רבות בכל יום, ולהוציא מפינו ברכות רבות ותפלות ותchanות ובקשות ושרות ותשבות בכל יום ערב ובקר ואחרים, ולעסוק בתורתך תקדושה ובפקודיך תישרים המש晦ים את הלב. ואם אין לנו זכאים לקים שום מצוה בשלמות הראיו ולא לדבר שום דבר דבור בדורשה בכונה הראית, כי כל מעשינו ותפלתינו ועסוק תורהנו מעריב ומלבל בפסילת הרבה, עסיכלה זה, על-כל פנינים, יש בהם כמה וכמה נקדות טובות. כי אתה יודע تعالומות שאפלן הנרווע והחפות שבישראל, אף-על פי-כן פנימיות בונתו בכל מעשייו הטוביים הוא לשחק בלבד באמת, ואפלן פושעי ישראל מלאיםמצוות כרמוון, אתה מתקPEAR ומשתעשע מארם עם כל תנואה טובה של הפתחות שבישראל. ובני אב הרחמן, שאזפה לילך בדרך הזה לחפש בעצמי תמיד ולמצא בעצמי נקדות טובות הרבה, באפן שאזפה לבא לידי שמחה באמת, עד שאזפה מהרה לישוב דעתך הייטב באמת, מה הتقليית מכל התאות ומקל עניני עולם הזה, באפן שאזפה לשוב אליו באמת מעתה ועד עולם, ולא אשוב עוד לבסלה. אם און פעלתי לא אוסף. ואזפה לسور מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. שבענו מטווב ושמחנו בישועתך

וטהר לבנו לערוך באמת. לא כחטאינו תעשה לנו ולא בעונותינו
תגמל עליינו, לא מכם ולא מכאןם ולא חלך מאלה אלף אלפיים
ורבי רכבות מהם. בחרטיך ברוחםיך בגפלאותיך תעשה עמנו
ואל תפטענו לניצח. הואמר לעוזלו דיי אמר לזרותינו דיי. ואם
אמנם אנו בעצמנו חתיכים בצרותינו, עם כל זהה רוחםיך רבבים
יהזה, רוחםיך רבים מאד. חוסה עליינו למען שםך, רחים עליינו
ברוב רוחםיך, שטח נפש עבדך כי אליך אדרני נפשי אשא. השיבה
לי ששון ישעך ורוח נדיבת תסמכני. אל תעזבנני אדרני אלהי אל
תרחק מני. חושה לעוזרתי אדרני תשועתי:

== יא ==

לכה דורין גזע השירה נליינה בפפרים. נשכימה לכפרמים גראה
אם פרחה החגפן פתח הסמדר הנצו הרים נשים את הדורי לה.
רבונו של עולם, זבני להרבות בהתבודדות תמיד. ואזבה להיות
rangleיל יצאת בכל יום לשירה בין אילנות ועתשבים וכל שיח השירה,
ושם אזבה להתבודד ולהרבות בשיחה זו תפלה, בגין בין קוני,
לשוח שם כל אשר עם לבבי. וכל שיח השירה וכל העשבים
ויה אילנות וכל האמחים, כלם יתעוררו לקרأتي, ויעלו ויתנו בהם
וחיוותם לתוכך דברי שיחתי ותפלתי, עד שתהיה תפלה וشيخתי
בשלמת בתכלית השלמות על-ידי כל שיח השירה, שיכללו כלם
עם כל בחותם וחיוותם ורוחניתיהם עד שרשם העליון, כלם יכללו
בתוך תפלה. ועל-ידי זה אזבה לפתח את לבי להרבות בתפלה
ויתהנו ובקשicha קדושה לפניו מלא רחמים רבים, ולפניך

לקוטי ח"ב-יא תפלות

אשפָך בֶל שִׁיחַי, עד שָׁאֹכֶה לְשִׁפָךְ לְבֵי כְמִים נוּכֵח פְנֵיך יְהוָה.
וְאֲשָׁא אֶלְיךָ כְפֵי, עַל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ עַזְלֵלִי וְטַפֵּי:

אֲהַה יְהוָה, עֹזֵר עֹזֵר, אֲהַה יְהוָה, כִּמְעַט אַפֵּס תְּקֻוָה חִילִילָה, רָאָה
כִּי אַוְלָת יְדֵי וְאַפֵּס כְּחֵי, רָק מַרְחֹזֶק וּמַעֲפֶר אֲנוֹ מַצְפָּצֶף אָמָרְתִּי
אֶלְיךָ. חַמְלָל עַל חִיב אַלְפִּים וּרְכָבּוֹת פְּעָמִים עַד הַיּוֹם בְּמוֹנִי,
חַמְלָל עַל רְחוֹק בְּמוֹנִי, חַמְלָל עַל מַי שָׁאַיָנוּ רָאוּי לְחַמְלָה בְּמוֹנִי,
חַמְלָל עַלְיִ, חַמְלָל עַלְיִ, חַמְלָל עַלְיִ, רְחָם עַלְיִ, רְחָם עַלְיִ,
חַגְנִינִי יְהוָה בְּמַתָּנָת חַנְם לְגַמְרִי, חַגְנִינִי פְּרָנִי פְּרָנִי, הָצִילִינִי
מַחְטָאים וּעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הָצִילִינִי מִדִּינָה שֶׁל גִּיהְנָם, הָצִילִינִי
מַעֲונָנִים הַקְשִׁים וְהַמְּרִים שְׁחוּי מַגְעִים לִי חַס וּשְׁלוֹם עַל-פִּי
מַשְׁפְּטִיךְ הָאַמְתִּים, הָצִילִינִי מִחְרָבוֹ שֶׁל מְלָאֵךְ הַמּוֹת וּמִחְבּוֹט
הַקָּבָר וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהְנָם, הָצִילִינִי מִחְרָפוֹת וּבּוֹשּׁוֹת וּבּוֹזּוֹנוֹת,
שֶׁלֹּא אָבוֹשׁ וְלֹא אָכְלָם וְלֹא אָכְשָׁל לְעוֹלָם וְעַד, לֹא בְעַלְמָא הַדִּין
וְלֹא בְעַלְמָא דָאַתִּי. הַחוֹרְנִי בְתִשׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, עֲשָׂה אֶת
אֲשֶׁר בְּחַקִּיךְ אָלֵךְ וְאֶת מַשְׁפְּטִיךְ אָשָׁמוֹ. שְׁמָרָה נֶפֶשׁ וְהָצִילִינִי אֶל
אָכּוֹשׁ בַּי חִסִּיתִי בָּה. הַפְּלָא חַסְדִּיךְ, גָּלה חַסְדִּים חַדְשִׁים הַגְּנוּזִים
אַצְלָךְ לְקַרְבָּן וּלְרַחֲמָם אֶת שָׁאַיָנוּ רָאוּי לְרַחֲם בְּמוֹנִי, לְמַעֲנָךְ וּלְמַעֲןָךְ
אַבּוֹתֵינוּ וּרְבָתֵּינוּ הַצְדִיקִים הָאַמְתִּים, אֲשֶׁר קָדוּשָׁתֶם בְּדָאי לְהַנּוּ
גַּם עַלְיִ. הוֹשִׁיעָה, אָבִי שְׁבָשָׁמִים, הוֹשִׁיעָה, אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, שְׁטַחְתִּי
אֶלְיךָ כְפֵי, אֶלְיךָ נִשְׁתַּחַתִּי אֶת עַינִי הַיּוֹשֵׁבִי בְשָׁמִים. פְּרַשְׁתִּי יְדֵי בֶּל
הַיּוֹם. נֶפֶשׁ בָּאָרֶץ עִיפָּה לְזַסְלָה. זְבַנִּי שָׁאַחַתָּה בְּרַצּוֹנָךְ תְּמִיד, דָלוּ
עַינִי לְמַרוֹם אַדְנִי עַשְׁקָה לִי עַרְבָּנִי. עַרְבָּ עַבְדָךְ לְטוֹב אֶל יַעֲשָׁקָנִי
זְדִים. עַינִי כָּלוּ לִישְׁוֹעָתִיךְ וְלְאַמְرָת צְדִקִּיךְ. עַד יַשְׁקִיף וַיַּרְא יְהוָה

משמעותם. אולי יחום אולי ירחם. ואני תמיד איתל וחותמתי על כל החלטה. כי לא ניתן לעולם ארני. טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לאرض בטנו. כמה עורתה לנו ופדרנו למען חסכה. אמן ואמן:

— יב —

אשׁוֹטֶת בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתינו. אקומה נא ואסובבה בעיר. אלכה לי אל הרים, אשא עיני למרחוק, אחשש ואבקש,izia, אפוא הוא, איה מקום בבודו, איה העצה והתחבולה, שאזקה למוצאו ולהכירנו, אשׁוֹטֶת לבקש את יהוה ולא מצאתינו, חלץ מטמי בעונותינו הרבים. שׁוֹטֶתְּתִי באربع פנות תרופה לא מצאתני. שבתי אליך בבלשת פנים לשחרך אל בעת צרתני. כי צר ומר לי מאד, צר ומר לי מאד. לא ידעתני נפשי, אין פגית, אין פגית, כי הסתרת פניך מפני, ותמונהני ביד עונותינו הרבים והעצומים מאד יותר מחוליהם. אוֹי וָאָבָוֹ, כי הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. כי בעונותינו הרבים נתעקבם לבי ודרעתו ומחי, ונשלכת למקומות הרחוקים מן הקשה מאד, הנקרים מיקומות המסתפים, עד אשר נתעקבם ונתבלבל ונשחת לב, ונתעקבם ונתעקב ונתפתל בכמה מני עקמויות על עקמימות, בליעזר וערך ומספר, אשר בצל הפלג אוֹי ומר וצער ואח ואבוי ואללי, אוֹי לי מאד, על כל עונותינו הרבים שעשית מעורי ועד היום הזה, עד אשר לבי סתרחר עובני כחי ואור עיני גם הם אין אניahi. אוֹהָבֵי ורעי מגניד נגעי יעמודו וקרובי מרחוק עמדו. מה אומר מה אדרבר מה

לְקוֹמִי ח"ב-יב תְּפִלּוֹת תַּחֲקִית

אצטדיון, מה אומר מה אדרבר מה אצטדיון. האלים מצא את עוני אלפי אלפים ורבי רכבות פעמים בלי שעור ומספר. ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעך עוד אל הפלדה:

רבותנו של עולם, כבר הבטחנו בכמה הבתוות והזהרתנו בכמה איזירות, שאין שום יאוש בעולם כלל. על-כן כל עוד נפשי בי, אפרץ מפני לרחמיך ולהנינו תיה, אולי יעשה יהוה בכל נפלאותיו ויחדש נפלאות חרדות, אשר לא נבראו בכל הארץ, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו באמת ובלבם. ובמי שאובח לחפש ולدرש ולבקש אותה באמת, עד אשר אובח למציא אותה מתרה, באפן שאובח להתקרב אליו באמת. עורי כי עלייך נשענת:

מָרָא רעלמא כלא, צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני צרות לבבי הרחיבו גדרלו ושגבו ורבו מאד מאד, אשר לא יאמן כי יספר. אהיה יהוה, אהיה ארוןני, רבותנו של עולם, רבותנו של עולם, עיני תלויות לך, עיני צופיות אליה. כי אתה יודע האמת עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הביטה בעני כי רבו מכובי וצרות לבבי. ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נחפה לבי בקרבי כי מרוי מרית. ובמי, עורי, שאובח לבקש ולחפש את בבודך באמת עד שאמצעך באמת. חנני חנני, בשם שגבו רחמיך עליינו והזענו מרווח תורה הגבורה הזאת שיכולין למציא אותה אפלוי בתכלית תכלית הירידה על-ידי החפש והבקשה, איך איפוא הוא, איך קאנשטי, איך טהרתי, איך נפשי ורוחני ונשפטני, איך יהוה אלמי אבותינו המעליה אותה

תתקב ח'ב'יב לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

מארץ מצרים מערות הארץ, איה המעללה אוטנו מים, איה מקום בבוֹדוֹ, שעלי-ידיוֹה זוכין שתהיה הירידה תכליות העליה. בן ברחמייך הרים, תעוזנו ותוננו, שנזוכה לךים את כל דברי התורה הזאת באמת רצונך וברצונך צדיקך האמתאים שגלו ואת התורה הנזוכה בעולם, באפּן שנזוכה למציא אוטך באמת תמיד, ותהייה הירידה תכליות העליה. ואזוכה לנצח ולעלות מירה מבל המקומות המטgneפים שנפלתי בהם בעונותי הרים, ולעלות בתכליות העליה, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם רצונך הטוב, ואזוכה להתקרב לבבוזך הגודול והקדוש. ותעוזני شيء כל מעשי לשם בבבוזך באמת, ואזוכה לפלים דרכיך תמיד, ולהסתכל בכל דבר אם יש בו רצון השם יתברך ובבוזך, או עשה אותו בוריות. ואם אין בו בבוזך השם יתברך, אמןעו לעשותו. ולא אסתכל על עצמי ובבורי כלל, ולא על שום דבר שבעולם, רק אكون בכל דבר לשמה ולכבוזך באמת, עד שאזוכה ברחמייך הרים ובישועתך הגודול, לנידול ולנסיא ולרומים ולפּאָר כבבוזך הגודול בעולם. ונזוכה כלנו עמך בית-ישראל לעבדך באמת בתמיות גודול כל ימי חיינו לעולם, בלי שם חכמוות כלל. ולא נלך עוד אחריו שרירות לבני הארץ, ולא נטה אחר שבלנו וחכמתנו המוטעת, רק נטה כל דעתנו ומחשבתנו ולבבינו לשמה ולכבוזך הגודול והקדוש, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורה באחבה באמת ובתמיות ובפשיטות, בדרך אשר דרכו בו אבותינו הקדושים מעולם. ונזוכה מירה למלאות רצונך הקדוש אשר רצית בבריאות עולם, אשר בראש הפל לבבוזך,

לקוטי ח"ב-יב תפלות

כמו שכתבו, כל הגנרא בשמי ולכבודיו בראשתו יצרתי אפ' עשתיו. ויתגלו עלי ידינו כל חלק כיורח הקדוש מכל דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כל העשרה מאמרות שבhem בראשת העולם, כלם קי' בשיל בכוזה הנדול והקדוש שיתגלה ויתגלו עלי יידי כל חלק כיורח הבריאת:

אנא יהוה, זבני להיות מצלל הצדיקים המקייטין את העולם שנברא בעשרה מאמרות, עורני עורני, זבני זבני,תן לי חנינה ולא אובד. תעיתיב שה אובד בקש עבדך. ואם אני זוכה לחפש ולבקש אותך בראי, נא אבוי אדוני מלבי ואלהי, בקש אתה אותי ברכמיך הרבה ובחסידיך הנוראים, עשה עמי פלא לחיים, בקש צאן אובדות, צאן נדח ואין מקבץ. בקש וחפש נדח ונשלך ושנוא כמוני, חמל על פנום במוני, חום ורחים על נבואה ונמאם במוני. החילני מכם. חמל עלי, רחם עלי, חוסה עלי ועל עוללי וטפי. אל תחתני בנפש צרי, אל תתן את עבדך לפנוי בת בליעל. האילה מחרב נפשי מיד בלב יהידתי. האילני מטיט ואל אמרעה אנצלה משונאי וממעמידים. אל תשפטני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יהזה כי טוב חסוך ברוב רחמייך פנה אלוי. ואל מסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. ראה כי אולת ידי, ראה אנחת ואנקתי. עורני עורני, הושענני גאלני פרני, בחסוך עשה עמי, בחסוך חייני ותחזורי ני בתשובה שלמה לפניך, ותملא רחמים עלי ותכפר ותסלח ותמלל לי על

תתקכבר לְקוֹטִי ח"ב-יב תפּוֹלָת

כֵּל הַחֲטָאִים וְהַעֲנוֹת וְהַפְּשִׁיעִים, שְׁחַטָּאתִי וְשֻׁעוּיתִי וְשַׁפְּשָׁעִתי
לְפִנֵּיךְ מְגֻועָרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִפְרַט מַה שְׁפִנְמָתִי בְּפָנָם הַבְּרִיתָה:
אָנָּא יְהוָה, סְלָחْ לִי, מְתַלְלִי, כִּפְרֵר לִי, וְסְלָחْ לִי עַל בְּלַהֲרָחוֹרִים
רַעִים הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר הַרְחַרְתִּי מְעוֹדָי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בֵּין
בְּשׁוֹגֶן בֵּין בְּמוֹיָה, בֵּין בְּאָנָם בֵּין בְּרָצֹן. וְאַזְכָּה לְבַקֵּשׁ וְלַחֲפֵשׁ
אָוֹתָךְ בְּאֶמֶת, עַד שִׁיתְתַּקְנָנוּ וַיַּתְכְּפְרוּ עַל-יְהִידִּזָה בְּלַהֲרָחוֹרִים
רַעִים וּבְלַהֲקְמִימִינּוֹת שְׁפָלָבָב, וּבְלַהֲרָחוֹרִים שַׁהֲרַחְרָתִי אַחֲרֵיךְ
וְאַחֲרֵי צְדִיקָה אֶתְמָתִים וְאַחֲרֵי מְדוֹתָקָדָה וְדָרְכִּיךְ נְקָדוֹשִׁים
וְהַטָּהָרִים וְהַגְּכוֹנִים, בְּלַם יַתְכְּפְרוּ וַיַּתְתַּקְנָנוּ בְּאַלוּ הַקְּרַבָּתִי עַולּוֹת
לְפִנֵּיךְ, שָׁהָם בָּאִים לְכִפֵּר עַל הַרְחָוֵרִי הַלֵּב. אָנָּא יְהוָה, תְּזַקֵּנִי
וְאַמְצֵנִי בְּקָדְשָׁתְךָ הָעַלְיוֹנָה, אֶל תְּעַזְבֵּנִי יְהוָה אֱלֹהִי אֶל תַּرְחַק
מְמַנִּי. חָוָשָׁה לְעֹזְרָתִי אֲדֹנִי תְּשֻׁעָתִי. וּבְנִי מַעֲתָה לְקָדֵשׁ וְלַטָּהָר
עַצְמִי בְּאֶמֶת, וְאַזְכָּה לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהָותָךְ עַלְיָהָךְ בְּכָל-עַת, וְתַחֲנִנִּי
שְׁאַזְכָּה לְדָרַעַת בְּאֶמֶת וּבְלַב שְׁלָמָם בְּכָל-עַת וּבְכָל שָׁעָה כִּי מְלָא בְּלַ
הָאָרֶץ בְּבוֹזָק וּמְלָכוֹתָךְ בְּכָל מִשְׁלָה. וּלְקָיִם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, שְׁוִיתִי
יְהוָה לְגַנְגִּי תְּמִיד. וְלֹא אָשְׁבֵח אָוֹתָךְ לְעוֹלָם, בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בְּלִילָה,
בֵּין בְּהַקְיָץ בֵּין בְּשָׁנָה, בְּשַׁבְתִּי בְּבָיתִי וּבְלַבְכִּי בְּדָרָה, בְּשַׁכְבִּי
וּבְקוּמי, בְּאֲכִילָתִי וּבְשִׁתְתִּיחַ, בְּעַמִּידָתִי וּבְשִׁיבָתִי, בְּמַחְשָׁבָה
דְּבָור וּמַעֲשָׂה וּבְכָל תְּנוּעָתִי. בְּכָל-עַת וּבְכָל שָׁעָה אַזְכָּה לְמַצָּא
וּלְהַרְגִּישׁ אֱלֹהָותָךְ וּמִמְשְׁלָתָךְ עַלְיָהָךְ אֲשֶׁר מְלָא בְּלַהֲרָחוֹרִים, בַּמְזָ
שְׁבָתוֹב, אָם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ גַּם יְהוָה
הַלֹּא אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מְלָא. מוֹשֵׁל בְּכָל, מְלָא רְחָמִים,
מְלָא חֶסֶד וּטוֹב בְּכָל-עַת וּבְכָל רַגְעָ, וּבְנִי לְהַתְּקַרְבָּ אֱלֹיכְ בְּאֶמֶת,

לקוטי ח"ב-יב תפלוות תתקכג

טהרני וקדשתי מכל הטנופים והלבולוכים שלכלבתני וטנפתתי את נפשי על ידי עזותי הרבים שעשית מעוזי עד היום הזה. העליyi מהרה מטהר מהר מהר לטהרה, מהל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה. זקנים בנו מהרה מקרא שבטות, ורकתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גולגוליכם אטהר ארכם:

וובני ברחמייך הרבים, לחדש בתורה תמיד הדושין דאוריתא אמתאים. ואזוכה לדרגן ולעבר מהרה בכל עת על כל הפלבולים והעקבמים וועל כל המגיעות המבלבלים את המה ותדעת מלחש ולחשב ולחדש בתורתך הקדושה. רק אזוכה שייה דעתך ומוח ומוח שבתי דבוק ומקשר בכל עת בתורתך הקדושה, בקשר אמץ וחוץ מארך כל ימות לעולם, עד שאזוכה למציא ולחדש בכל פעם הדושין דאוריתא אמתאים ברצונך הטוב, וכל התורה הקדושה תלך לפני ותנחה אotti בכל עת בדרך האמת והישר בנקdot האמת לאמתו ברצונך הטוב בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ויקום בי מקרא שבטות, בהתהלך תנחה אוטך בשכבה תשמר عليك והקיזות היא תשיחך:

אבינו מלכנו גלה בבוד מלכותך עליינו מהרה והופע והנשא עלינו לעני כבל ח. חוסה על בבודך הנדרול המחלל בין הגנים בעונתינו הרבים, והחוירנו בתשובה שלמה לפניה, באפן שנזוכה להעלות ולנשא בבודך הנדרול והקדוש, ובבודך יפלא כל הארץ. וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, יתנו בבוד ותדר לשמה, ויספרו שמה בכל הארץ, בבוד מלכיתה יאמרו ונברך יבראה

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עֲזָלָם, מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בְּלוּ בְּכֻבּוֹדָה, וְהַנְּשָׂא עַל כָּל
הָאָרֶץ בְּכֻבּוֹדָה, וְהַזָּפֵעַ בְּהַדְרָה נָאָן עַזְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תַּבָּל אַרְצָה,
וַיַּדְעַ בְּלָ פְּעֻולָּה בַּי אַתָּה פְּעֻלָּתוֹ וַיַּבְינֵ בְּלָ יְצֹור בַּי אַתָּה יִצְרָתָה,
וַיֹּאמֶר בְּלָ אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפָו, יְהֹוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמֶלֶכְוֹ
בְּכָל מִשְׁלָה. וַיִּקְרְבוּ שְׁם בְּכֻבּוֹד וּמְרוּם מֶלֶךְ בְּלָ בָּרֶכה וּתְהִלָּה.
בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל עֲשָׂה גִּפְלָאותׁ לְבָהּוּ. וָבָרוּךְ שְׁם
בְּכֻבּוֹד לְעוֹלָם וּמְפָלָא בְּכֻבּוֹד אֲתָּה בְּלָ הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

== יג ==

יְהֹוָה רְצֹן מַלְפֵנִיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַעֲרֵנִי בְּרַחְמֵיכְךָ
תְּרֵבִים, וְתַזְכִּנִּי לְקַבֵּל שְׁבַתְ-קָדֵשׁ בְּשְׁמָמָה וְתְדֹוחַ גְּדוֹלָה, בְּגִילָה
רְנָה דִּיצָה וְתְדֹוחַה. וְתַשְׁמַרְנִי וְתַצְלִנִּי שְׁלָא יַעֲלֵה עַל לְבִי שְׁוּם
עַצְבּוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה וְלֹא שְׁוּם יָגּוֹן וְאֲנָחָה וְלֹא שְׁוּם דָּאָנָה בְּיוֹם
שְׁבַתְ-קָדֵשׁ. רַק אָזְבֵּה לְשָׁמָמָה בְּכָל עַז בְּיוֹם שְׁבַתְ-קָדֵשׁ, בְּכָל לְבַבִּי
וּבְכָל נֶפֶשִׁי וּבְכָל מְאָדֵי, בְּשְׁמָמָה שָׁאַיָּן לְהַקְזִין וְתַכְלִית, בְּרָאי
בְּאַמְתָה לְשָׁמָמָה בְּיוֹם שְׁבַתְ-קָדֵשׁ, בְּיוֹם קָדוֹשׁ נָנוֹרָא בָּזָה, שְׁנַחַעַר
עַז וְתְדֹוחַה וְשְׁמָמָה רְבָה וְעַצְמָה בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם,
וְכָמוֹ שְׁמַבָּא בְּזַהַר הַקְדּוֹשׁ וּבְשָׁאָר סְפָרִים, מְרֻבּוֹ עַצְם הַשְּׁמָמָה
וְתְדֹוחַה שְׁלָ שְׁבַתְ-קָדֵשׁ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עֲזָלָם, מָה אֹמֵר וּמָה אָדָבָר, בְּכָל מָה שָׁאָנִי מִתְחִיל
לְהַתְפִּיל וְלְהַתְחִין עַלְיוֹן, יְדֻעַתִּי גַּם יְדֻעַתִּי, בְּפָה אֲנִי רְחוֹק מִזֶּה,
וּכְפִי נֶדֶל מַעֲלַת הַמִּזְוֹה וְהַמִּדָּה הַקְדּוֹשָׁה, וּכְפִי נֶדֶל תֹּזְעַלְתָה לְכָל
הַקְדָּרִים שְׁבַקְדְּשָׁה, כִּן עַצְם רְחוֹקִי מִזֶּה בְּתַכְלִית הַרְחִוק, וּכְפִרְט

לקוטי ח"ב-ין תפלות

משמחה בשבת-קדש, אשר כמעט בוה תולה הפל והוא עקר ההתקשרות אליו. אבל אתה יודע רבוי המגימות על זה ונידל ההתגברות שמתגברין ומתרגין בכל פעם למנע אותה חס ושלום, משמחה של שבת. חמל עלי אבי شبשים, אבי אב ברחמן, ושמחני בישועתך תמיד, עזורי והושענני זובני לשמח מאד בשמחה גודלה בכל שבת ושבת, לך ולא יעבור, שאזקה להיות כל היום כלו בשמחה מבואו ועד צאתו, עד שאזקה להמשיך בשמחה של שבת על ששת ימי החול, עד שאזקה להיות בשמחה תמיד גם ביום החל בשמחה אמיתי. וראו עיני וישמח לבני ותגל נפשי בישועתך באמת. ותזובני על-ידי השמחה של שבת להרים היראה אל הדעת הקדוש, ואזקה ליראה שלמה מפניה בראעת שלם בלי בסילות כלל:

רבונו של עולם, איזום נורא, עזורי והושענני זובני מהרה ליראת הרומים, ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת-קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע, פורה ומאל, פרני והצילני והוציאני מעבדות לחרות משעבד לנאלה. זובני לשמחה של שבת-קדש, שאזקה ברוחם הרבה הרבים וחסידים הגודלים, لكבל שבתוות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעט עונות. עזרני שאזקה לכבד את השבת בכל עז ותעוזות, בכל מני שמחה וחדרה. ואזקה להרבות בתענוין שבת בכל מיני תענוינים, הן להרבות במני מאכלים וمعدנים ומשקאות טובים, הן בגדי כבוד, להשתדרל ליזנות לבוגדים נאים לכבוד שבת-קדש. והעקר שתறחים עלי ותעזרני ותושענני לזכות לשמחה בכל לב שבת-

כדרש. בשמחה וחרוה גרוֹלה באמת, עד שאזוכה על-ידי השמחה ליצאת מעבדות לחרות, משעבוד לנאלה. עד שאזוכה על-ידי השמחה וחרות של שבת, להשלים ולהנידיל רעה בתכליות הנדרשות והשלמות ברצונך הטוב באמת. ועל-ידי זה אזוכה ליראה שלמה שתהיה היראה עם דעת בלי שום סכלות כלל. ותענני ותוישענני להרים ולתגביה על-ידי הגדעת הקדוש את כל היראות הנפלאות אליך לבר תתبرا. שלא יהי שם יראה נפולה, שלא אפחד ולא אתירא מושם בריאה שביעולם, לא מושם שר ואדון, ולא מושם אדם, ולא מושם תהה רעה ולסתים, ולא מושם דבר שביעולם, רק ממש לבר אירא ואפחד באמת, ותהי יראתך על פני לבתי אחטא. רבונו של עולם, זכני ליראה שלמה ואמתית, ליראה את השם הנכבד והנורא הוות, את יהוה אלהינו, אותו לבר אירא ובו אבטח ואשען, ולא אפחד ממש דבר שביעולם, ויקנים כי מקרא שבתוב, יהוה אוריו וישעינו מפי אירא יהוה מעוז חמי אפחד. ונאמר, יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם. ונאמר, באלהים בטהתי לא אירא מה יעשהبشر לי. ונאמר, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז וומרת יה יהוה יהיה לי לישועה. ושבתם מים בשנון ממענני היושעה:

רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל. זכני לטעם טעם ענג שבת באמת, זכני לשמחה וחרות של שבת-קדש ולבטל כל השעבוד של ימי החול, ולישב דעתך בשלמות בלי שום בלבול הגדעת כלל, ולא יעלה על דעתך ומחשבתי בשבת-קדש, שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאנה

תקכו תפלות ל��וטי ח'ב'יד

וטרדא כלל, רק יהיה בעניי באלו כל מלאכתי עשויה. ואזבה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבט-קדש, מנוחת אהבה ונדרבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטה, מנוחה שלמה שאיתה רוץנה בה. שמה נפש עבדך כי אליך יהוזה נפשי אשא. שמחני ברחמייך הרבהים תמיד, ובפרט בשבותות ימים טובים. תשמעני ששון ושמחה תגלהנה עצמות דביתך. כי אין מי שיוכל לשמה את נפשי, כי אם אתה לבך, בחסרכ העצום לבך, ברחמייך הננווים לבך, ביכולות ולמה האידיקים האמתאים שלהם שבת רכולחו יומי. קדשנו במצוותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו ביושעתך וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחלתנו יהוזה אלהינו באחה וברצונ שbat קרשך, ונתנו בו כל ישראל מקדשי שמה. תזריעני ארוח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימינך נצח. יהיו לרצונם אמרי פי וחותן לבוי לפניך יהוזה צורי ונזאלוי:

— יד —

תומך תמים הושעה נא, פקיף לעד הצלחה נא, תמים במעשיינו עננו ביום קראנו. הם ומתרם עם תמים, זכני לעבד אותך באמת, בתרומות ובפשתות גמור בלי שום חכמו באל. שמרני והצילני ברחמייך הרבהים, מהקירות וחכמו היצוגיות וזרות. רחם עלי ועל כל ישראל, זכנו בחסדייך העזומים לתמימות באמת, כאשר אתה ירעת דרכי התמימות באמת לאמתו, ברצוונ הטוב וברצונ צדיקיך היראים והתמימים באמת:

תתקנה ל��וטי ח'ב'יד תפלוות

רְבָנָנוּ שֶׁל עַולְם, רְבָנוֹ דָעֵל מָא כֵלָא, אֲנִי יוֹדֵע וּמַא מֵין בָּאָמוֹנָה
שְׁלָמָה, שָׁגַם בָּمָקוֹם שָׁאֲנִי שָׁם עַתָּה, יֵשׁ דָרְך וּעֲצָה יִשְׂרָה בְּדָרְכִי
הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, בָּאָפָן שָׁאֲזָבָה לְצַאת מִמָּה שָׁאֲנִי צָרִיךְ
לְצַאת, וְלִשְׁוֹבָא אֶלְיךָ בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלָם, וְלֹא אֲשֻׁבָּעוּד לְכַסְלָה,
וְלֹא אָסִיף עוֹד לַרְחָפָא אַחֲרֵי הַבְּהָמוֹת שָׁהֵם הַעֲנוֹנוֹת שָׁבָרְךָ רַדְפָּתִי
אַחֲרֵיכֶם תְּרַבָּתָה. אֲכַל בְּעָונָנוֹתִי תְּרַבִּים, נִתְפְּלַבֵּל דָעַתִּי וּנְטַמֵּטִי
לְבַיִ, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לֵי מָאָד לְמַצָּא דָרְכִי הַתְּמִימוֹת, וְאֲנִי יוֹדֵע
עַתָּה שָׁוֹם דָרְך וּעֲצָה שֶׁל תְּמִימוֹת, בַּי אָמַל לְצַעַק אֶלְיךָ תְּמִיד מִה
שְׁבָא לְתוֹךְ פִי, בַּי מָאוֹן דָהָא בְּדוֹחָקָא לֹא אָסְתַּכֵּל מִרִי. אָוְלִי
אֲזָבָה לְפִיסָּךְ וּלְעוֹזֵר רְחַמִּים בְּאֶלְהָא אֶלְיךָ שָׁאֲזָבָה גַם אָנִי לִשְׁוֹבָ
בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפִנֵּיךְ בְּאֶמֶת וּבְתְּמִימוֹת גַּמָּרוּ בְּרַצְוֹנָךְ הַטוֹּב.
וְאֲזָבָה מַעֲתָה לְנוֹתָה וְלְהַשְׁקִיט, לְתַפֵּס מַחְשָׁבָתִי לְבַלִּי לְהַנִּיחָה עוֹד
לְחַשּׁוֹב שָׁוֹם מַחְשָׁבּוֹת חֹזֵין, הַן מַחְשָׁבּוֹת שֶׁל חֲקִירֹת וּעֲקִמִּים
שְׁבָלָבָ, הַן בֶּל מִינִי מַחְשָׁבּוֹת זָרוֹת וּהַרְהֹרוֹת וּתְאֹוֹת רְעוֹת. רַק
אֲזָבָה לְקַדְשָׁ אֶת מַחְשָׁבָתִי תְּמִיד בְּקַדְשָׁה גָדוֹלה, וְלְהַטּוֹתָה תְּמִיד
אֶל נִקְדַּת הָאֶמֶת וְהַתְּמִימוֹת, בְּלִי שָׁוֹם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם בָּלָל.
מְלָא רְחַמִּים, עַיִן תְּלוּיוֹת אֶלְיךָ תְּמִיד לִזְבוֹת לִזְהָה, עַיִן תְּמִיד
אֶל יְהֹוָה בַּי הָוָא יָצֵא מַרְשָׁת רָנוֹלִי. לְקַדְשָׁה קְוִיתִי, לְקַדְשָׁה
חֲבִיטִי, לְקַדְשָׁה אַיְחָל. אָוְלִי יְחֹם, אָוְלִי יְרַחְם, וְהַטּוֹב בְּעִינֵיךְ
עֲשָׂה עַמִּי, בַּי הַנֶּה בְּחִמָר בַּיְדֵי הַיּוֹצֵר, בַּן אֲנִי בְּרִיךְ בְּעֵל הַרְחַמִּים
בְּעֵל הַיִשּׁוּעָת, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְבָל. בַּי אִין קָצְבָה לְטוֹבָותִיךְ וְאִין
קָז לְתְּנִינָתִיךְ, וְאִין לְשַׁעַר דָרְכִי חַסְדִיךְ וּגְנַפְלָאָתִיךְ אֲשֶׁר אַתָּה
עוֹשֶׂה בְּכָל דָוָר וְדָוָר עַם בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַם בְּכָל אָחָד וְאָחָד בְּפֶרֶטִי

לקוטי ח"ב-יד תפלות

פרטיות. עשה עמי חסד חנום מפה שלא יחסר עמה, באפּוֹן שאזוכה לשוב אליך באהמת ולהתקרב אליו בתמיינות ובפשיות גמור בלי שום חכמוות כל' :

ורחם עליינו ועל ורענו ועל כל גרע עמך בית-ישראל, ותשמר ותציל אותנו מכל מיini חקירות וחקמות חיזוניות, ולא נשים עין ולא נבית ולא נסתבל כלל בשום ספר הטיסד על פי דבריכי המתקרים, אפלו בספרים שהבראו קצת מבני ישראל על פי החקמות והסברות של חכמוות החיזוניות שנמשכו ובעין מהעכובם, אשר לא נכנסו בדת ישראל הקדוש, כי לא אלה חילק יעקב. שמר רגלו מלגוף חס ושלום באבני נגף שלהם, המהנים בכל חכמוותיהם הכלולים בשבע חכמוות, אשר בכלם מנה קלפת וזהמת עמלק שהוא האון נגף שבכל החקמות, אשר על ידו נבשלים ונופלים כל הנגנים בהם, וויאזין מעולם, ובאיין לידי בפירות ואפיקורסות גמור רחמנא ליצלן, רחמנא לישובן מהם ומחמוונם. האילנו נא אבינו شبשימים, עורנו ווהשענו זוכנו בזוכות משה רבינו ובזכות כל האדיקים אמתאים שלחמו מלחת עמלק, שנזכה לקבל בכם, להנצל גם עתה מקלפת עמלק, שהוא פילוסופיא וחקמות חיזוניות. ותעורר לב אדיקי אמת שבדור הזה, וכל האדיקים שוכני עפר, שילחמו גם עתה בעדרנו זוכנו וישברו ויעקרו את קלפת עמלק ותילתו, לכל יהיה להם שם כה להגנים חס ושלום, דרכיהם ורעותיהם הרעות והמרות בלב עמך בית-ישראל. גואל חוק, האיל ומלאת אמת שאירית עמך בית ישראל מהazar הנמר והצורר הזה,

תתקל ל��וטי ח'ב'יד תפלוות

מהאובייב האכזר הזה, הוא איש צר ואובייב המן עמלך הרע הזה, יפה שמו וגמלה זכרו, שהוא הקלפה והזמה שפקנשת בועלם חכמתו חיצוניות ואפיקורסות וחקירות בוגר השם יתברה, שרוואח להתגבר עתה חס ושלום בעקבות משיחא, להבניהם גם בישראל בפירות ואפיקורסות חס ושלום, על-ידי שפמשיכין אותן ללמד ספריהם וחכמותיהם ולשונותיהם. רבונו של עולם, אתה לבך ידעת את עצם הארץ הזאת, אתה לבך ידעת כי אין מי שייעמד בעדרינו, על בן יהמו מעיך ורמחיך עליינו ועל כל עמק בית ישראל, שמי הנזרול יעמוד לנו בעת אריה. חום ותנו ורחים עליינו והושיענו כי אליך עיניינו. וובנו ברחמייך הרבהים, לא מונה שלמה באמת בתרומות ובפניות כל שום חקירות וחכמת ורות בצל, רק נזקה לעבוד אותך באמת לך מצויך ולעטך בתורתך בעובדא ובמלוא, בתרומות ובפניות כל ימינו לעולם. ונזקה לך מקרה שפטות, סוף דבר הכל נשמע את האלים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדים. ונשליך כל החכמתו חיצוניות אחריו גונג, ונזקה להיות תמים עם היה אלהינו, עד אשר נזקה על-ידי התרומות והפניות להשיג את הפלויות האמתי, תכלית הנצח, ותשימים חלכנו עם הצדיקים האמתיים, אשר להם צפנת רב טוב, כמו שפטות, מה רב טוב אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים לך נגיד בני-אדם. ונאמר, כי עין לא ראתה אללים וולתך יעשה למתחה-לו:

ויתעוזנו ותוישענו ברחמייך הרבהים, שנזקה להתפלל תפלוותنا לפניה תמיד בכוננה גדולה ועצומה בכל לב ונפש, עד אשר נזקה

לקוטי ח"ב-טו תפלות

שתוכלל תפלתנו באחדותך לעולם כאמור, הוא תהלהך והוא אליהך, רבונו של עולם, אני רחוק מזה בלכָה, עד אשר אני יודע איך להתפלל על זה. אך אני מאמין באמונה שלמה שעל-ידי אמונה ותמים ופשיות באמת יכולין ל振奋 נם לזה בזמנים חיוננו. מלא רחמים, אמרינו האונה יהוה בינה הגנני. הקשicha ל科尔 שועי מלבי ואלהי כי אליך אתפֶל. הוושעה, אדוני הפלדה, אנא יהוה הוושעה נא. אנא יהוה הצלחה נא. אנא יהוה עננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמריבי וגהון לבני לפניה יהוה צורי ונואלי.

== טו ==

חגני אלהים כי שאפני אנווש כל היום لكم ילחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום. יום אירא אני אלק אכטה. רבונו של עולם, אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום חייתי עד היום הזה. אם אמרתי אספירה כמו אפס קצה מזוה, אספרם מחול ירבוין, ולא יספיק הומן לפורתם. אך אתה ידעת, שבצروف גדר עצם קשיות ערפי וחיווי העצום עוד גם זה היה בעוכרי, גדר עצם המחלקה שמתגבר עלי בכל עת בנשימות וברוחניות. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבים מאד, צדיקים בגונים ורשעים. רבים בתרזה ובὔשר ובכחמה, כאשר גנלה לפניה ארוזן כל. ובבר גלית אונינו שעלה-ידי המחלקה יכולין להפיל את הארים חס ושלום מעבודת השם יתברך. ועתה מה יעשה יתושים נמאמ במוני היום, אשר רודפים אוטי מאד וחורקים שנם עלי לבל עני חנס חלילה, רבים רודפי

תתקלב ל��וטי ח"ב-טו תפלוות

וצרי, ומיי יודע אם מעדרותיך לא נטיתתי. רבוננו של עוזם, הלא אתה ידעת שאחר גדר החובבים והפשיעות שאני חיב ופושע במעשי הרעים מאה, עם כל זה כל מחשבתי ובונתי במאה שאני דופק עדין על בלתי רחמים לפתח לי שעריו הקדשה ולקרבי אליך ממקום שאני שם, כל בונתי בעסק זה היא לטובה, כי לך צננו צדיקיך האמתאים שלעולם אל ימנעו אדים עצמו מן הרחמים, ואפלו חרב תהה מנחת על צוארו של אדים אל ימנעו עצמו מן הרחמים. ואתה יודע בכמה התזקות חזקוו אותנו רשותינו הצדיקים אמתאים להתחזק בתפלה ותחנונים בכל עת יהיה איך שיזהה, ונם באמת ידעתך במאה אני צריך להתחזק בזה, כולי hei ואולי, כולי hei ואולי, אזכה מיד או בהרחבת הUMAN לחצר ולמצוא איזה פתח וחתירה שאוכל לשוב ממעשי הרעים וממחשבותי המגנות. ועתה אבוי شبשים, מה אעשה ומה אפעל נגד הפליגים והליצנים והמקטרנים והחולקים והרודפים אותו מאה מאה, בנשימות וברוחניות, למעלה ולמטה, כי אתה ידעת שבשם שיש לי ארים למפתח, בה יש לי ארים למעלה, כי רבים לוחמים לי מרום המקטרנים עלי בכל עת, ואינם מניחים אותו להתקרב לשוב אליך. ואם באמת מודה אני לפניה מלא רחמים, בכוונה וכלהה, שקטرونם איננו בחנם, כי בוראי אני בראוי והגנו להתקרב אליך לנידל עצם פשעי ועונתי וחטא, שחטאתי ועשית ופשעתך לפניה כל-כך. עם כל זה, רחמייך רבים יהוו רחמייך רבים מאה, ואני עני ואבון דל ונשחת, אין לי להיכן לברכות ואל מי לברכות ולנום כי אם אליך בלבד, כי אתה משגב לי ומנום ביום

לְקוֹטִי ח"ב-טו תְּפִלּוֹת תַּחַלְגָּג

צָר לִי, כְמו שֶׁבַתּוֹב, יְהוָה עַז וּמָעוֹן וּמְנוֹסֵי בַיּוֹם אֶרְהָה. וּעַל זה
בָאתִי לְפָנֶיך אָבִי שֶׁבְשִׁמִים, חֹמֶל דְלִים, אֲשֶר דָרְכֶךָ לְבַקֵשׁ אֶת
הַנְּרַדְפִים, אֲפָלוּ צְדִיק רֹזֶף אֶת הַרְשָׁע, שַׁתְעַשָּׂה לִפְנֵן שְׁמֶה,
וְתַעֲרֵנִי וְתוֹשִׁיעַנִי תָמִיד לְבָרָח וְלִנּוּם אֶלְיך בְּכָל-עַת. וּמְכֻל
מִינִי רַדִיפּוֹת וּמְחַלְקָת וּמְתַרוֹגִים חַס וּשְׁלוֹם, וּמְכֻל מִינִי אָוִיבִים
וּשְׁנָאים, מְכֻלָם אֶבְרָח וְאָנוּם אֶלְיך לְבָד, וְאַזְכָה לְהַתְקִרְבָ אֶלְיך
עַל-יְדֵיכָה יוֹתֵר וּיוֹתֵר. וְתַעֲרֵנִי לְהַשְׁפֵיל וּלְהַכְנִיע אָוִיבִי תְחִתִי,
וְתַפְקֵח עִגְנִים וּירְאוּ הַאֲמָת שֶׁבַל מְחַלְקָתָם וּרְדִיפָתָם בְחִנּוּמִים,
כִי אֵין לִי עַסְק עַמְּהָם, וְאֵין חַפֵץ שְׁלוֹם בְאַמְתָה, אֵין שְׁלוֹם וּכְיֵ
אַדְבֵר הַמָּה לְמַלְחָמָה. עָרְנִי וְתוֹשִׁיעַנִי מְלָא רְחִמִים, חַפֵץ
בְאַמְתָה, שְׁמָרָה נְפֵשִׁי וְהַצִּילָנִי אֶל אֲבּוֹשָׁ קִי חִסִּיתִי בָךְ. הַצִּילָנִי
מְאָוִיבִי אֶלְחָי מְפַתְּקוּמָמִי תְשַׁגְבָנִי. הַצִּילָנִי מִיד אָוִיבִי וּמְרוֹדָפִי
בְגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַנִיות, כִי אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעָנִ בַי אֶס עַלְיך אֶבְנִינו
שֶׁבְשִׁמִים, וּעַל כְּחַם שֶׁל הַאֲדִיקִים אַמְתִיִים, אֲשֶר אָנִי מְשַׁתְוָקֵק
לִילֵך בְּדָרְכֵיכָם הַקְדוּשִׁים הַאֲמָתִיִים, לְמַעַנְך וּלְמַעַנְם עַשְׂתָה וּלְאָ
לְנוּ. וְחוֹקָנו וְאַמְצָנו וְזָבָנו לְהַתְקִרְבָ אֶלְיך בְאַמְתָה, וְלֹא יְהִי כָמָ
לְשָׁום חֹלֵק וּמוֹגֵע וּמַעֲכֵב בְגַשְׁמִיות וּבְרוֹחַנִיות לְרַחְקָנו מְעַבְדָתָך
הַאֲמָתִית בְשָׁים אָפָן. חֹזֶק יְדֵים רַפּוֹת וּבְרַכִּים בּוֹשָׁלָות תָאמִץ.
וְעַשָּׂה אֶת אֲשֶר בְּחַקִיך אֶלְך וְאֶת מַצּוֹתִיך אֲשֶׁר אָנִי וּוּרְעִי וּכְל
הַגְּלִים אֶלְי וּכְל בֵית יִשְׂרָאֵל מַעַתָה וְעַד עַזְלָם. יְהִי לְרַצְוֹן אָמָרִי
פִי וְהַגְיָון לְבִי לְפָנֶיך יְהוָה צֹרִי וּנוֹאָלִי. עוֹשָׂה שְׁלוֹם בְמַרְוַיִּוּ הוּא
בְרַחְמִיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וּעַל בֵל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

— טז —

אדון יחי, מלא רחמים, יהוה אלhim אמת. שמרני והצילני ברחמים הרבים, מון בת השקרנים והצובעים. רחם עלי ושמרני והצילני, שלא ירכק כי שום דבר שקר ולא שום תנוועה של שקר, ולא יצא מפי דבר שקר וצביות חס ושלום, ולא עלה על דעתך חס ושלום, להתפאר בגדוות ונפלוות מני, ולא אטעה את עצמי ולא אטעה את אחרים:

רבונו של עולם, אתה ירעת את גדר עצם רומרות קדרשת מעלהתם של האידיקים אמתאים בני עלייה, ואת יקר תפארת גראלם אשר זכו למה שזו. אשר הרם לפעםם לדבר גדוות ונפלוות נוראות באמת ובתמים ובכל דבריהם אמת וצדקה, אשר על-ידי גדוות ונפלוות הנשמע מפייהם הקדוש והנורא מאד, יכולם לידע ולהבחין גראת הבורא יתברך שם, אשר חלק מהכבדו ליראיו, ונתן כח לזריקיו האמתאים להשיג השנות כאלה, ולדבר באמת גדוות ונוראות כאלה. אבל בנפלוותיך העזומים, אתה זה עפת זה עשית בחכמתך הגודלה וננתת מקום לטעות, כי נמצאים בונדרם שקרנים וצובעים המתודמים בקורם בפניך אנשים ומתרפאים גם בן בגדוות ונפלוות, אבל אין שום דבר נמנע מהם, וכל הגדוות והנוראות היוציאים מפי האידיקים באמת, הם מדברים בלשונות כאלה בשקר וטעות. על בן באתי לפניך מלא רחמים, שתறחים עליינו ועל כל עמד בית ישראל, ותשמרנו והצילנו מן השקרנים והצובעים המתלבשים בטלית שאינו שלם, ומתרפאים עצמן בגדוות ונפלוות בשקר. שמרנו

לְקוֹטִי ח"ב-טו תפלות תתקלה

והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושליטה להזיק לנו כלל לא בנסיבות ולא ברוחניות. ותשפיע עלינו דעת אמת שונכה להבחן ולבחר בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהנלוים אליהם באמת, ותשים חלכנו עפיהם לעוזם:

וთעוזר לנו שונכה לתן צדקה הרבה בסבר פנים יפות לעניינים הנוגנים וכשרים באמת, ותוננו לשבר לבנו האבור ולהפכו לרוחמןות, ולא יהיה לבנו קשחה באבן, רק תעוזנו להפוך לב האבן ללב רך בפנים, לרחים באמת על עניינים הנוגנים כשרים אמתיים ברוחמןות גדויל ברاءוי, לחתה להם כל צרכם די מיחסורים אשר יחסר להם. ונונכה יחד יהודים גדוילים בקדשה גדוילה למעלה למעלה עליידי צדקהינו. ותהייה בעורנו ותתן לנו כמה שיתהה נעשה עליידי הצדקה שלנו בחינת ייחוד בירכה קדשה בכל הועלמות הקדושים עד למעלה מעללה:

אנא יהוה, אוחב צדקה ומיטפט, ובנו ברחמייך הרבים לךם מצות צדקה בשלמות ברצונך הטוב עם כל פרטיה ודקותיה ובונותיה ותריג' מצות הצללים בה. ותעוזנו שונכה עליידי הצדקה לבטול ולשבור תאות נאוף מאתנו, ותבדילנו מן הצבאים והשקרים, ולא תכשיל אותנו בעניינים שאינם הנוגנים. ותשמרנו ברחמייך הרבים, שלא יהה נפנም אצלנו חס ושלום, הייחוד בירכה קדשה, הנעשה עליידי הצדקה, שלא יתגבר עליידי זה תפנות נאוף חס ושלום. מלא רוחמים, חפין חסד, אל תדריני במפעלי, ואל תעשה לי בחתאי, רק תرحم עלי ברב רחמייך, ברוב

חסדיה, ותשמר אתה בעצמך את האזכקה שלי שלא יינקו ממנה החיצונים חם ושלום, ולא יהיה להם כח לפנים הייחור ברכבה קדשה, הנעשה על ידי האזכקה שלי, ולא תתן להם כח להניבר על ידיהם פאות נאוף חם ושלום. כי כל בוגתי בהאזכקה שאתה מזובני לתן ברחמייך הרבים, הוא רק בשבייל מצות צדקה לבה, כדי לעשות נחת רוח לפניה, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לנתן צדקה, והוורתה אותנו על זה מאד בכמה וכמה אזהרות, וכל בוגתי בניתה האזכקה לתוךן ולא לקלקל חם ושלום, על בן באתי לפזיך לשטח כפי לרחמייך, שתשמרני ברחמייך מעניים שאינם חנוגים. ותהי עמי תמי, ותצילני ותשמרני באפנ שלא יהיה שום כח ושליטה להחיצונים לינק מהאזכקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפנ. כי אני נתן כל האזכקות שלי על דעת האדיקים האמתיים הגדולים במעלה והם יعلו את מצות האזכקה שלי, ויעשו ויתקנו על ידה יהודים גודלים למעלה בתכליות הקדשה העליונה באמת. ויהיה לך נחת רוח ושותעים גדולים על ידי האזכקה שלי. ותוונני לשבר פאות נאוף לנמרי ולופות לתקן הברית באמת על ידי כח וזכות האזכקה שלי. טוב וטيب לכל, ובני להרבות באזכקה לעניים חנוגים בקדשה גודלה ברצונך הטוב, באפנ שתהי האזכקה תكون גודל לנפשי ורוחי ונשפתני, ולא איועל בכסופה קמה. ותשמר את כל עמק בית ישראל האדיקים והבשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידיים שום צדקה פנומה מאנשי נאוף ורעש, אשר האזכקה שלהם מזקפת להם לקבלים. רק תסבב סבות לטובה ברחמייך

לְקוֹטִי חַבִּיזָו תְּפִלּוֹת

הרבבים, שבל הרשעים והנזאים הנותנים עזרקה, שביל צדקהם הגיע לחשקרים והאכזעים. והצדיקים והכשרים האמתיים יוציאו מיהם מלכבל עזרקה פגומה שליהם, שלא תקלקל העזרקה פגומה שליהם את דבר פיקם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבצעי העזרקה. ותומין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיה להפטרא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרש טובה בכבוד וברוח בקדשה ובטהרה ברורה, באפן שנזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

וובני לעסוק בתורתך הקדושה ובעבודתך האמתית בתמימות באמת, ולא אלך בגדוויות ובגנולאות מפני, רק אשוח ואדרמה נפשיכם מול עלי, אמו כבומו עלי נפש. ואזה להעסוק בתורה ותפלת בפה מלא, באפן שאזוכה בתוך כלל ישראל הכהרים, להברית ולבלوت ולבער את כל הקוץים והחוויים הטובבים את השוננה העליונה. ולא יהיה שם כת לחשקרים והאכזעים המתפזרים בשקרים לינק מדברנו כלל, ותבער השקר מן העולם, ותנלה האמת בעולם, ויקים מהטרה מקרה שבחוב, שפת אמת תפון לעד ועד אריגעה לשון שקר. ונאמר, חסד ואמת נפשו עזרך ושלום נשקו. אמת הארץ תצמח ואזרך משימים נשקי. הדריבני באמתך ולפנני כי אתה אלהי ישבעי אותך קיותי כלל היום. ואל תאל מפי רבר-אמת עד מادر כי למשפטך יחולתי. ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב תהילים ענני באמת ישעך:

— י —

עיני כל אלה ישברו אתה נתן להם את אכלם בעתו. פותח את

תתקלה ל��וטי ח'ב'יז תפלוות

ירידיך ומשביעך לכל חי רצון. רבונו של עולם, תן לי פרנסה בכבוד
כלם שאצטרך לה, באפנ שואופה לسور מרע ולעשות הטוב
בעיניך תמיד ולהיות ברצונך הטוב באהמת. כי אתה יודע בפה
הפרנסה מבלבלת אותך ומונעת אותך ומחלשת העתי מלהתחזק
בעבורך. רבונו של עולם, ידעת כי אני רחוק מפרנסה בכבוד
מיאד מאד, כי פגמתי נורך מאד, חרשוטי את מעשי וקפקתי את
פרנסתי. אכל באתי לפניה מלא רחמים, עני בפתח בדיל ואיבין
המוחיר על הפתחים, פורש בפיו, שואל ומבקש מותנת חנם
ונגדבת חסד, שתחני בرحמיך הרבים לך, בחסידיך העזים
לכה, ותזמין לי פרנסתי מן השמים ותתן לי כל צרכי וכל צרכי
אנשי ביתך וכל התלאים כי וכל הנלויים אלינו קדום שנאצטרך להם,
בי עיני לך בלבד תלויות, עיני לך בלבד מצפות ומחפות:

רבונו של עולם, אנת הוא לעלה מן כל העלוות והסבות, אתה
יכול לסבב סבות לטובה ברחמייך הרבים, באפנ שיגיע לנו
הפרנסה בנקל בלי שום בלבולים ובלי שום טרדות ויניעות ובלי
שום סבות על פי דרך הטע, רק שתזמין לנו בرحמיך הרבים
הפרנסה בנקל ובמהירות גדול, ותהיה נמושכת הפרנסה אלינו
לטובה בהרבה גדולה. ונזכה לברר הפרנסה בקדשה גדולה,
שנזכה לאכל ולשתות בקדשה ובטהרה גדולה, באפנ שנזכה
שתתברך אכילהינו ושיתתנו וייחיו נעשים מכם ברורים קדושים
בחינת קתרת, עד שיחיו נעשים מהם אמרישFER, שהם ברכות
והזראות לשמה הגדול והכבד. ואלו האמרי שFER יעלו ויתחברו
עם הפלגה, ויהיה נעשה מהם עטרה להפלגה, ונזכה לראות

לקוטי תפלות חיביז תתקלט

העטירה הזאת, כמו שכתוב, עצינה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטירה שעטירה לו אומו ביום חתונתו ובוים שמחת לבו.
ונזכה לראות את המלך ביפיו, כמו שכתוב, מלך ביפיו תחווינה
עיניך. ואל תעכ卜 פרנסותינו בשבייל זה, כי אתה כל תוביל ולא
יבצר ממק מזופה. כי אתה יכול לسبب סבות לטוּבה באפן שתבא
לנו הפרנסה ב מהירות גדור בלי שום עכוב כלל, ובלי שום עסוק
ושכח ובלוי שום טרידא כלל, עם כל זה נזכה לראות המלך ביפיו
בעטירה שעטירה לו אומו הנישית מן האמרי שפר המתבררים
על ידי הפרנסה והאכילה הדקירה. וקיים לנו מקרה שכתוב,
הנואל משחת חמי הטערכבי חסר ורחמים. המשביע בטוב
עדיה תתחדש בגשר געריקי.

אבינו שבשמים, עשה למעןנו ורחם علينا ותסבב סבות לטוּבה,
באפן שתגיע לנו הפרנסה קדם שנצטרך לה, ותומין כל ארכינו
בקבוד ובנהת ובחתר וב�建ה גדור לה וברוחבה ונחת גדור.
וთוציאנו מחוות וחלאות, ותענינו לסליק מחרה כל החותות
והחלאות שאנו מתחבים מפבר, ותשמרנו מעתה מלבא לידי
חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחותות והחלאות מבלבלים
אותנו מארט ממעת עבוזתך שאנו מכנים עצמנו בכל עת
להתחליל בעבורך באמת. רחם עלי ועלינו אב הרחמן,
הזה את העולם כלו בטובו בזן ובחסר וברחמים, ותן לי ולכל
חברתנו ולכל ישראל פרנסה בקבוד קדם שנצטרך לה. באפן
שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה כלל, ואל תזריכנו לא
ליידי מחתהبشر ודים ולא ליידי הלוותם, כי אם ליידך המלה

תתקמ' ח'ב'יה תפלות ל'קומי

הפתוחה התקדשה והרחבה שלא נbose ולא נבלם לעולם ועד. ונוגה לברר הפרשנה בקדשה ובטהרה גזרלה בבחינת קטרת המשמח את הלב. ותביא לנו את משיח צדקנו בטהרה בימינו, וימליך עליינו ועל כל ישראל ועל כל העולים בלו, ויקים לנו טהרה מקרא שבחוב, מלך ביפוי תחינה עיניך תראינה ארץ מרתחים.

בטהרה בימינו, אמן בו יהי רצון:

== יח ==

רבונו של עולם דרכך אלתנו להאריך אפק לרעים ולטובי, והיא תהלהך. מלא רחמים טוב ומטיב לכל, אשר דרכך להיטיב לבריותך, אתה מטה לפניו חסד תמיד, ואין אתה חפץ להבית ולהסתכל על הרע והאוון שהוא עושין חס ושלום, רק אתה מביט ומשגיח על מעת הטוב שאתה מוציא בקרבונו בחסידיך העזומים, כמו שבחוב: לא הבית און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהי עמו, ותרועת מלך בו. ונאמר: און אם ראיתי בלבבי לא ישמע יהוה, און שם אליהם, הקשיב בקול תפלה.

על בן מצא עבדך את לבו עדין להתפלל לפניה, ועודין עדין על משמרתי אעמלה ואצפה לישועתה האמתית, מתי תבא אליו שאזוכה לשוב אליך באמת, אשר על זה בקשתי מלפנייך זה בטה, בכמה לשונות של תפלה ותחנונים עודין לא נושאתי. ואני יורע שהמניעה מני, אבל על טובך הנדרל אני נשען, עדין שתצאין ותביט ותשגיח על מעת נקדות טובות הנמצאים בי עדין, ותעלים עיניך מלהיות ולהסתכל על רבוי ועצם הרע שב, באפנ

לקוטי ח"ביה תפלות

שתוכניע ותבטל רבי הרע לנבי מעת הtout שבי. ובכך הנדול
תתן בך למעט הtout שבי שיתגבר על הרע שבי, באפן שאזוה
מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת, ותטיב עמי בחסידך
בכל עת בגשמיות ורוחניות, לא במנולי וכמעשי ידי הנקומים
חס ושלום, רק בחסידך ובטובך הנדול וברחמנותך העצום, אשר
אין אתה מבית על הרע כי אם על מעט הtout. ואל תמנע טוב
מפני מעטה ועד עולם:

ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם דקירה, באפן
שאזוה לחרטבך בדריך הקדושים, לבל אסתבל ואבית על
הרע של שום בר ישראל שבעולם, ולא אשים עני בכל על מעשי
ומהותיו שאינם טובים, רק אזוה לדונו את כל אדם לכה זכות,
ולחסתבל רק על הtout של כל אחד מיישראל, ולא אסתבל על
הרע שלו בכלל. וברחמיך וחסיך הרבים תפחה את עני רעה,
ו��ן לי דעת שלם דקירה, באפן שאזוה לחפש ולבקש ולמצא
זכות ו טוב בכל אחד מיישראל אפילו בהגרוע שבגרועים. ואזוה
לראות ולהabit רך על הtout שבכל אחד, ולא אבית ואסתבל
על הרע שביהם בכלל. ותתן לי עין יפה ו טוב להabit על כל אחד
מיישראל לטובה, את הtout שבו קיבל בדעתך להסתבל עליו,
את הרע לא קיבל, ולא אשית עני עליו בכלל, למען אזוה להיות
טוב ויישר גם עם יהוד ועם אנשי, ואמצא חן ושב טוב בעני
אלhim ואדם, באפן שאוכל להtau עד עם כל אחד ואחד מיישראל
לדבר עמם באמת לאמת מהתקלית האמת, ולקבל מנוקדים
הtoutה להtau עיר ולשוב ליהודה, ולהAIR בהם מנוקדי הtout,

תתקמַב לְקוֹטִי ח"ב-יט תְּפָלוֹת

ולחוגן אוטם באמחת הדעת של נקחת הטופה, להודיעם את כל הטוב הנצפן כי מקדשת ישראל.

חום וחמל עלי ועל כל ישראל למען שמה ולמען צדיקיך האמתיים ולמען תורה הקודשה, עשה למענה ולא למעננו, עשה למענה והושענו, והחוירנו בתשובה שלמה לפניה. חוסה עלי כל עוד נפשי בגין, כי כבר פנה יום, וכבר עברו משלותי מה שעברו, ועודין לא עבר עלי שנה אחת ולא יום אחד בלי פנים מחרבה. רחם עלי מעתה להחיות מעט פלטתי הנשארת, שאזוכה מעתה בכחך להנbir הטוב על הארץ, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך. אל תפשני ואל תעונני אלהי ישע, אל תאסף עם חטאיהם נפשי ועם אנשי דמים חי, אל תעונני יהוה, אלהי אל תרתק מפני, חושה לעזרתי אדרני תשועתי:

— יט —

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים علينا ועל כל ישראל עמה. אדרון השלום מלך שהשלום שלו, ברכנו בשלום, ותפרקני אotti ואת כל בני-ביתי, לחיים טובים ושלום, ותצילנו מן העניות ומן החסר. רבונו של עולם, רחם علينا ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו מן הרים ומחלקות, כי אתה יודע בפה שנוא המחלקות ונידול השלום. למני והורי איך להתנגן עם כל באין עולם, באפן שאזוכה להיות בשלום יחדו עם כל בני-table. ואפלו עם החולקים עלי, תתן כלבי דרך ועזה אמתית ברצונך הטוב, שאזוכה לידע איך להתנגן עמהם עם כל אחד ואחד, באפן שלא

תקמג תפלות לקווטי ח"ב-יט

אֲחִיך בְּמַחְלָקַת, רָק אָזֶבֶה לְהִיוֹת תְּמִיד אָזֶב שְׁלוֹם וַרְזֵף שְׁלוֹם
בְּאֶמֶת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, סֻוֹר מְרֻעָה וְעַשֶּׂה טוֹב בְּקַשׁ שְׁלוֹם וַרְדֵּפָה,
וְתַרְחָם עַלְינוּ וְתַשְׁמְרָנוּ שֶׁלֹּא יִגְרַם הַמְּחַלְקַת שֶׁבָּעוֹלָם לְפָרָסָם
חַס וְשַׁלּוֹם מִפְּרָסָם קָדָם זָמָנוּ, בַּי אַתָּה הַוְעָתָנוּ בְּרַחֲמֵיכָה, נְדָל
הַפְּנִים וְהַחֲפֵסָר הַמְגַיעַ מִזֶּה חַס וְשַׁלּוֹם:

רְחָם עַלְינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, וַזְבַּנְנוּ אָזֶתנוּ וְאַתָּה בֶּל עַטְפָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ בְּכָל-עַת, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יַלְךָ בְּדַרְךָ הַיְשָׁרָה,
בְּדַרְךָ הֶאֱמָת, בְּדַרְךָ הַקָּדוֹשׁ, בְּפִי אָשֶׁר הָרוּנוּ וְלִמְדָנוּ אֲבוֹתֵינוּ
וּרְבּוֹתֵינוּ תְּהָדוֹשִׁים, עַד אָשֶׁר בֶּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹבֵחַ לְגַלְוֹת וְלְהַאיֵּר
בְּעַוּלָם אֶת הַדָּרָךְ הַקָּדוֹשׁ הֶאֱמָת שֶׁהָוָא הַולֵּךְ בּוֹ, לְגַלְוֹת בְּכָל-פָּעָם
עַצּוֹת וּדְرָכִים חֶדְשִׁים, קָדוֹשִׁים וּתְהָזִירִים אֲמָתִים, אַיִּךְ לְזִכּוֹת
לְהַתְּקַרְבָּה לְהַשֵּׁם יַתְּבַרְךָ בְּאֶמֶת. וְתַגְנֵן עַלְינוּ וְתַשְׁמְרָנוּ תְּמִיד
שֶׁלֹּא יִתְפָּרֵס שָׁוָם אֶחָד מִיְשָׁרָאֵל קָדָם זָמָנוּ, רָק בֶּל אֶחָד וְאֶחָד
יוֹבֵחַ לַיְלָךְ וְלַכְנָס בְּדַרְךָ הַקָּדוֹשׁ בְּאֶמֶת. וּלְיַלְךָ וּלְדַרְךָ בּוֹ יָמִים
וְשָׁנִים בְּאֶמֶת וּבֶלְבָד שְׁלָמָם, בְּתוֹסְפַת קָרְשָׁה וּטְהָרָה וּמִיחַת חֶדְשָׁה
וְהַתְּעוּרָות חֶדְשָׁה וְנִפְלָא בְּכָל-עַת. וְנוֹבֵחַ לְהַתְּמַהְמָה וּלְשָׁחוֹת
שֶׁם בְּדַרְךָ הַקָּדוֹשׁ הָאֲמָתִי, וּמִן הָרָאוֵי בְּאֶמֶת, וְלַהֲתִימָם שֶׁם
בְּהַתְּלִיהְבּוֹת דְּקָרְשָׁה בָּרָאוֵי, עַד שְׁגַיִע הַזָּמָן וְהַעַת הָרָאוֵי בְּאֶמֶת
לְגַלְוֹת וְלְהַזְדִּיעַ וְלַפְרָסָם הַדָּרָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלֹא יִתְפָּרֵס שָׁוָם
אֶחָד מִיְשָׁרָאֵל קָדָם זָמָנוּ. וְתַשְׁמְרָנוּ וְתַאֲצִילָנוּ מִכָּל מִינִי חִזּוֹקָת
וְצָעֵר וְיִסְוִרְין הַבָּאִים עַל-יִדְרֹזָה חַס וְשַׁלּוֹם, וְתַמְשִׁיךָ עַלְינוּ חַיִם
טוֹבִים וְאֶרְוּבִים, וְלֹא יָמוֹת שָׁוָם אֶחָד מִיְשָׁרָאֵל קָדָם זָמָנוּ. רָק
כֶּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹבֵחַ לְהַאֲרִיךָ יָמִים וְשָׁנִים טּוֹבִים בְּתוֹרָה וְתִפְלָה

ומעשים טובים, עד שיזכה לגלוֹת הַקָּדוֹשׁ בָּעוֹלָם בְּפִי חֲלֻקוֹ שִׁישׁ לוּ בַּהֲתֹרָה הַקָּדוֹשָׁה כַּפֵּי שֶׁרֶשׁ נְשִׂמְתָּו, באָפָן שִׁיתְגַּלְוָה דָּרְכֵי הַקָּרְשָׁה בָּעוֹלָם, וַיַּתְגַּלְוָה וַיָּאִירָוּ בָּעוֹלָם כֹּל הַעֲצֹות הַעֲמֹקוֹת וְכֹל הַדְּרָכִים הַתְּרָשִׁים וְהַגְּפָלָאִים שַׁחַם שִׁיכְבוּ הַאֲדִיקִים בָּעוֹלָם מִימָּנוּ מִתְּנִתְרוֹה עד הַיּוֹם הַזֶּה, בָּלָם יָאִירָוּ עַל פָּנֵי תְּבֵל, לְדֻעָת בָּאָרֶץ הַרְבָּך בְּכָל גּוֹים יְשֻׁועָתָה. באָפָן שְׁנָנוּכָה בְּלָנוּ אֲנָחָנוּ וְצַאצְעָנָנוּ עד סֹוף כָּל הַדְּרוֹזֹת, לְהַתְּקַרְבָּ אֱלֹהִיךְ תְּמִיד בְּאֶמֶת לְאֶמֶת, וְלִילְך בְּדָרְכֵיךְ הַקָּדוֹשִׁים, בְּדָרְכֵי הַאֲדִיקִים הַאֲמָתִים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, זְכוֹתָם יִגְּנוּ עַלְינוּ, לְקַרְבָּנוּ אֱלֹהִיךְ בְּאֶמֶת מִתְּהִרְהָה. וַתְּתַנוּ לָנוּ פְּרִנְסּוֹתֵינוּ בַּהֲרִחְבָּה גְּדוֹלָה מְאֹתָה, וְתִשְׁמַרְנוּ וְתִצְּלִינָנוּ מִן הַעֲנִיוֹת וַתְּהַדְּקֹתֵת, וְלֹא יִצְטַרְכֵוּ עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה וְלֹא לְעַם אָחֶר. רק בְּרָחְמֵיךְ תְּרָבִים, תְּשִׁפְיעַ לָנוּ לְכָל אָחֵד וְאָחֵד פְּרִנְסָתוּ וְכָל הַצְּטָרְכּוֹת בַּהֲרִחְבָּה גְּדוֹלָה קָדֵם שִׁיצְטַרְךָ לָהֶם בְּנָחָת וְלֹא בְּצָעַר, בְּחַתֵּר וְלֹא בְּאָסָור, בְּכָבּוֹד וְלֹא בְּבָזְוֹן, וְתַגְנַּע עַלְינוּ תְּמִיד שְׁלָא יִגְּרַם הַמְּחַלְקַת חַס וְשָׁלוֹם, לְהַפְּילָ נְפָלִים חֲלִילָה. וְלֹא יִגְיַע שָׁוָם הַזָּקָן וְפָנָם לֹא לְדָרְך הַקְּדָשׁ בְּעַצְמוֹ שְׁאַרְבִּיכֵין הַאֲדִיקִים וְהַבְּשָׁרִים לְגָלוֹת בָּעוֹלָם בְּכָל עַת, וְלֹא לְהָאָנְשִׁים הַגְּנָנִיסִים בָּו לְגָלוֹת. וְלֹא תְּפִיל אֲשֶׁר פָּרִי בְּטָהָה (וכפָּרָט לְפָנֵינוּ בת פָּלוֹנִית) וְלֹא יִעְדֵּי עַבְדִּי שׁוֹלְטָן מִדְבִּית יְהוָה:

רְבָונָנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֶלֶא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרָחְמִים, כִּי אָרְכֵי מְרֻבִּים מֵאָד, וְדֻעָתִי קָאָרָה לְבָאָר וּלְפָרָשׁ. כִּי בְּכָל דָּבָר וּדְבָר שָׁאָנִי מִתְּחִיל לְסִידָר תִּפְלָה עַלְיוֹן, יִשְׁבַּלְבִּי הַרְבָּה דָּבָרים מֵאָד לְרִצּוֹת אָוֹתָךְ וְלְהַתְּפִלֵּל לְפָנֵיךְ עַלְיהֶם. אָף דֻעָתִי עֲבֹרָה וּטְעֹנוֹתִי

לקוטי ח"ב-יט תפלות

נסתתמיין, ואני יכול לפרט בפי כל ערכתי בקשורי וכל משאלותי שיש בכל דבר קדרה שאני עוסק להתפלל עלין, אך אתה מכין כל תعلומות לב ואתה יודע סתרינו. חנון ורchrom, עשה למעןך והושיענו למען שמה, והורנו דרכיך והת לבנו לראה את שמה באמת. והצילנו ושמרנו מכל מני ריב ומחלקה ושנאה וקנטור שג��בה בעולם מאד בעונתוינו הרים. רחם علينا למען שמה למען תורה, למען אמתת קדשת האדיקים האמתיים, והשקט המחלקה מהרה, ותשים שלום נдол בין כל הבראים שבעולם, ותנלה האמת בעולם. ותשלה לנו בכל דור ודור אדיקים אמיתיים שיורו אותנו בכל עת, תדריך אשר נתק בה ואתה הפעשה אשר נעשה, באפן שנובה כל אחד ואחד לשוב אליך באמת מכל המkommenות והענינים אשר נפל ונתקעה בהם, ואל ייח ממק נחת. ותוכר אהבתך ורוחמנותך שיש לך על כל אחד מישראל, אףלו על הכל שבקלים והגרוע שבגרועים, זכר רחמייך יהוה ותחסיך כי מעולם הפה. ואל תעזבנו ואל תטשנו בדור העני הזה, ושלח לנו מנהיגים אמיתיים שייהיו ראויים להנחיינו אותנו באמת ברצונך הטוב, ולא תהיה עדת יהוה בczan אשר אין להם רעה. חום וחמל עליינו, רחם רחם רחם על הרחמים, הורני יהוה דרכך ונתני באורך מישור יחד לבבי לראה שמה. הורני יהוה דרכך ונתני באורך מישור למען שוררי. דרכיך יהוה הודיעני אורחותיך לממדני. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלמי ישע אתה קומיי כל היום. הורני יהוה דרך חקיך ואצרגנה עקב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. יהו לרצון אמריך כי והניון לבני לפניה יהוה צורי וגואלי.

עוֹשֶׁה שְׁלוֹם בָּמִרְומֵי הוּא בַּרְחָמֵי יָעַשֶּׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

— כ —

לו' אדר הילולא דמשחה רבנו ע"ה

רָם וְגַשְׁא שֹׁוכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ תְּשִׁבָּן, וְאַתָּה דָּבָא
וְשָׁפֵל רוח לְהַחֲיוֹת רוח שָׁפֵלים וְלְהַחֲיוֹת לְבָב נְדָבָאים. זְבַנִּי
בַּרְחָמֵיךְ קָרְבִּים לְהַפֵּיק דָּרְבֵי הָעֲגָנָה הָאִמְתִּית בָּאָמָת לְאָמָת
כָּרָצֹנֶךָ הַטּוֹב, כִּי בָּעָר אֲנַבֵּי מַאיִשׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לֵי, וְאַיִן אָתָי
יָזְרָע עַד מָה שָׁוֵם דָּרְכֵי מַדְרָכֵי הָעֲגָנָה הָאִמְתִּית. כִּי בָּבָר גָּלִית לְנוּ
רָצֹנֶךָ הַקְּדוֹשׁ שָׁאַיְן רָצֹנֶךָ שְׁיִיחָה הָאָדָם בָּמָחִין דְּקָטָנות, וְצָרִיכִין
לְהַכְּרִיחַ אֵת עַצְמוֹ בְּכָל הַכְּחוֹת, בְּכָל הַעֲבוֹדוֹת, וּבְפִרְטָת בְּשָׁעַת
הַתְּפִלָּה, לְצִאת מִמְּחִין דְּקָטָנות לְמִחִין דְּגָדָלּות. וּנְסַבֵּר גָּלִית לְנוּ
גָּדָל בְּזַיִן דְּגָדָלּות שַׁהֲוָא שְׁנוֹא בְּעִינֵיךְ מַאַד, כִּי דְּגָדָלּות וְתִנְבָּחוֹת
הָוֶה תֹּועֶבֶת יְהֹוָה אֲשֶׁר שְׁנָא, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, תֹּועֶבֶת יְהֹוָה בְּלִבְבָּה
לְבָב. וְנַחַשֵּׁב בָּעָמָד עַבְודָה זָרָה וּבְאַשְׁרָה. וְעַתָּה לְפָרָנִי וְהַרְנוּ
אַיִל יוֹבָה בָּעָר וְגַנְעָר וְחַסְרָה דְּעָה בְּמֻנוֹן, לִידְעָה דָּרְךָ הָאִמְתִּת בָּזָה,
אַיִל לְהַתְּנִהֵן בָּזָה, בָּאָפֵן שָׁאוֹבָה לְהַתְּפִלָּל בְּכּוֹנַת הַלְּבָב בְּשִׁמְחָה
בָּמָחִין דְּגָדָלּות שִׁיגָּבָה לְבִי בְּדָרְכֵי יְהֹוָה, וְאַפְּ-עַלְ-פִּיכְנָן לֹא יְהֹוָה
בְּלִבֵּי שָׁוֵם צַד גִּאות וְגָדָלּות וְפָנִיות, רַק אַוְבָּה לְעֲגָנָה אִמְתִּית
כָּרָצֹנֶךָ הַטּוֹב, לְעֲגָנָה שֶׁל מִשְׁהָ רַבְנוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, שְׁהָיָה עָנוּ מַאַד
מִפְּלָה הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פָּנֵי הָאָדָמָה:

רַבְנוּ שֶׁל עַולְם, אַתָּה יָדָע בָּמָה בְּלִבּוֹלִים בְּלִי שְׁעוֹר יִשְׁלַׁח לֵי

לְקוֹטִי ח'ב-כ' תֶּפֶלּוֹת תַּקְמָנוֹ

בענין זה, ובפרט בשעת התפללה. כי אני יודע שום דבר בענין זה של הכהנעה והענוה איך להנצל מענוה פסולה הנקרה חנופה, ולבלי לפל בדעתך כלל לעוזם, ולהתקזק בכל עז בעוזה התקשה בכלל מה שאני ציריך להתקזק, הן בגין עצמי לבב אפל בדעתך כלל, רק להתקזק בשמה בעז וחדרה תפיה, וחדות זהה יהיה מעני. וכן בענין הכהנעה עם בני העולם שארכיבין להיות עז וחזק כמו נגר כל המונעים והמלבלים והמחלישים דעת הרוצחים לבנים ברכבי האתומים. בפרט בעיתם הללו בדורות אלו, בעקבא רמשיחא, אשר נתרבה הפלקלת והקטנוריא והסבוכים בין התלמידים-חכמים והגנולים אליהם ובין כל העוזם, עד אשר נמצאים אפל צדיקים וברושים שכוכלים להחליש דעת הפלקליל לבנים בעבודת יהוה, מכל שבן התרנורות והמניעות של שאר בני העולם, אשר בענין זה אסור להרים להיות עני ונכנע ושפלו בנגדם, אדרבא ציריך להיות עז בغمבר בנגדם לבל ימנעו שום מוגע, ולא יכול להחליש דעתו של שום אדם שבעוזם. ואפ-על-פי שהוא יודע בעצמו שפלוות ופחדתו שהוא גרווע הרבה מהקמים בנגדו וחווקים עלייו ומתרוצצים שהוא ומחלישים דעתו, אפ-על-פיין אסור לו להתבטל בנגדם, אדרבא ציריך להתקזק בנגדם בכלל עז, ויאמר, אפ-על-פיין גם אני רוצה להתקרב להשם יתברך. כי האתומים הענויים באמת בבחינת ענוה של משה רבינו עליו השלוום, הגודלים במעלה מכל גודלי עוזם, הם אוחזים בידי כלל השפלים והרוחקים, ומוחזקים גםatoi להתקרב להשם יתברך. ועתה אבי שבשים, למדני

תתקמה ל��וטי ח'ב-כ' תפלוות

והוּרני וחוּקנִי ואַמְצָנִי אֵיךְ לוֹפֹת לָהּ, שָׁאַרְעַת תִּמְיד פְּחִיתוֹתִי
וְשִׁפְלוֹתִי בְּאֶמֶת, וְאַפְ-עַל-פִּיכְנָן אֲזָּבָה לְהַתְּחֻזָּק נֶגֶד כָּל הַמּוֹגָנִים
וְהַמְּחַלְישִׁים אֶת חֶרֶעת יְהִיה מֵשִׁיחָה, וְלֹא אֲתַבְטֵל נֶגֶדְם בְּלָל.
וְאֲזָּבָה לְחַחִיות אֶת עַצְמֵי תִּמְיד בְּכָל הַגְּדוֹרוֹת טוֹבֹות הַגְּמַצְאִים
בֵּין עָדִין, וּבְכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַאֲמָתִים הַאוֹחָזִים בִּידֵינו
תִּמְיד, וּמְזֹרְזִים וּמְתוֹקִים אֹתָנוּ לְהַתְּקַרְבָּה וְלְהַשְׁתַּוקְקָה אֶלְיךָ תִּמְיד
בְּכָל עֵת יְהִיה אֵיךְ שִׁיחָה, וְלֹבְלִי לְהַסְּתַּבֵּל עַל שֻׁום מָזִינָע וּמְעַבֵּב
וּמְבָלְבָל:

וְתַעֲזִירַנִי וְתַחֲזִקַּנִי וְתַאֲמִצַּנִי תִּמְיד, עד שָׁאֲזָּבָה לְקָרְבָּה לְהַשֵּׁם
יַתְּבִּרְךָ, גַּם אַנְשִׁים אֶחָרִים, וְלַחוּקָם בְּעַבְדָּתָךְ וּבְטוֹרָתָךְ בְּאֶמֶת.
כַּאֲשֶׁר הַזְּהָרַתָּנוּ עַל זה, עַל-יְהִי אַדְיקָה הַאֲמָתִים שַׁבֵּל אֲדָם מַחְיֵב
לְעַסְקֵבָה. אָבִי שְׁבָשִׁים, יוֹדֵעַ מְחַשְׁבוֹת, יוֹדֵעַ כָּל הַתְּعִלוֹמוֹת,
אַתָּה לְבָד יוֹדֵעַ בְּמַה יְשֹׁוֹחַ וּרְחַמִּים אֲנִי אַזְרִיךָ לוֹפֹת לְכָל זה, כי
אַנְיִ רְחֹוק מַעֲנוֹה אֲמָתִית בְּתַכְלִית הַרְחֹוק, כי עֲנוֹה גְּדוֹלה מַפְלָם.
וּבְעַצְם רְחוּקִי מִמֶּה, גַּם לְפָרֵש שִׁיחָה לְפִנֵּיךְ חִיטָּב בְּעַנְיוֹן זה נַמְנַע
מִפְנֵי מָאָד. אָה, אַפְ-עַל-פִּיכְנָן, מִפְּנָךְ לֹא יַפְלֵא כָּל דָּבָר, כִּמו
שְׁבָתּוֹב, הַיְפָלָא מִיהָה דָּבָר. הַן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יַבְצֵר מִפְּנָךְ מִזְמָה.
וְאַתָּה יָכֵל לוֹפֹת גַּם אֹתָי לַעֲנוֹה אֲמָתִית. וְתוֹרַנִי וְתַדְרִיכַנִי
בְּאֶמֶת וְתַלְמִידַנִי אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם כָּל בָּאֵי עַולָּם, בָּאָפָן שָׁאֲזָּבָה
לְהִיּוֹת קְטַן בְּעַנִּי מַפְלָם וְלִידֵעַ שִׁפְלוֹתִי בְּאֶמֶת, וְאַפְ-עַל-פִּיכְנָן
אֲהִיה עַו וְחַזָּק לְבָלִי לְהַתְּבֻטֵּל נֶגֶד שֻׁום מָזִינָע וּמְבָלְבָל וּמְחַלְישָׁ
דְּעַת. וּבְנִי לְהַמְשִׁיךְ עַל-יְהִי קְרִישָׁת הַעֲנוֹה הַאֲמָתִית שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ
עַל-יו הַשְּׁלוֹם, שְׁהִיה עָנוֹ מָאָד מִפְּלָא הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָם.

לקוטי ח'ב'יכא תפלוות

ושמרני והצילני מענוה והכונעה שאינה בראצונה. חנני מأتך דעתה
בינה והשכל, לבל אטעה את עצמי כל בunning הכהונעה שטועים
בזה העולם הרבה. למני דרכ האמת לאמתו, שאוכחה לבון
זה ובקבל דבר רצונך הטוב באמת. זכני להתפלל ולעבד אותך
תמיד באמת במחין הנדרות בכל-עת, במחין גודלים אמתאים
דקדשת, שם עקר תכליות הענוה האמתית, כי במקום גודלו
שם אתה מוציא ענותנותו. עורני עורני, הוועני הוועני, הטה
יהוה אוניך ענני כי עני ואביון אני. כי אתה עם עני תושיע וענינים
רמות תשפיל. כי יצליח אביון משוע עני ואין עוזר לו. יהוס על
dal ואביון ונפשות אבויינים יוישע. עורני כי עלייך נשענתי, ענני
אבי שבשים, כי לך בלבד הוחלתה, לך בלבד אני קורא, לך בלבד
אני מצפה, לישועתך בלבד אני מתחפה, לרחמייך הגודלים וחסדייך
הגבנונים בלבד תלויות עני ויכולות אליהם כל היום. אולי יחום אולי
ירחם, אולי יחום עם עני ואביון אולי יرحم. כי לא בזה ולא שquiz
ענות עני ולא הסתיר פניו מפנו ובשועו אליו שמע. כל עצמותי
תאמירה יהזה מי במוך מצליח עני מהוק מפנו ועני ואביון מגוזל.
שות ענינים אתה תשמע עצמת הדל תקשיב ותושיע. הן לי מנגן
ישעך וימוך תסערני וענותה תרבני. רחמנא רענני לעני עניינא,
רחמנא רענני לתברيري לבא עניינא, רחמנא רענני למביבי רוחא
ענינא. ואני עני ואביון אלהים חושה לי עורי ומפלטי אתה יהזה
אל תאחר. אמן ואמן:

— כא —

שמחה נפש עבדך כי אליך יהזה נפשי אשא. אגילה ואשמה

בחסדך אשר רأית את עני ידעת בצרות נפשי. תשמעני ששון ושמחה תגלה עצמות דביתך. השיבה לי ששון ישעך ורוח גדריך תסמכני. וישמו כל חוסך לך לעולם ירגנו ותסך עליהם ויעלצך אוחבי שמה. אשמה ואعلاה בה אופרה שמה עליון. תזרעני דרך חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. ביהוח תהallel נפשי ישמעו ענווים וייטמו. ירנו וייטמו חפצי צרכי ויאמרו תמיד ינדל יהוה החפץ שלום עבדו. ישישו וייטמו בה כל מבקשיך יאמרו תמיד ינדל יהוה אהוביכם תשועתך. יצדיקים יטמו ויעלצו לפניהם אלהים ישישו בשמחה. הלא אתה תשיב תחינו ועמד יטמו בה. שבanno בברך חסיך ונרגנה ונשמח בכל ימינו. שמחנו בימות עניתנו שננות ראיינו רעה. יטמו הימים ותגל הארץ ויאמרו בנויים יהוה מלך. עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברגנה. יערב עליו שיחי אני אשם ביהוח. התהלו בשם קדשו יטמו לב מבקשי יהוה. זכרני יהוה ברצון עמד פקרני בישועתך. לראות בטובת בחירותך לשמח בשמחה גויך להטהל עם נחלהך. יראו ישראלים יטמו וכל עליה קפזה פיה. יקללו מה ואתה תברך כמו ישבו ועבדך יטמו. יראיך יראני ויטמו כי לדברך יחלתי. יטמו ישראל בעשוי בגדצין גילו במלכט:

רבונו של עולם, מלך רחמים, ארון השמחה והחרוה אשר השמחה במענה, ואין לפניך שום עצבות כלל, במו שכתוב, הוז והדר לפניו עז וחרוה במקומו. זכרני ברחמים הרבהם ובחסיך העצומים, שאובה להיות בשמחה תמיד, כאשר גלית לנו על-ידי

לְקוֹמִי ח'ב-יכא תְּפִלּוֹת תַּהֲקָנָה

צדיקיך האמתאים שששמה היא סטרא דקדרשה, ועצבות ומלה
שחורה היא הסטרא אחרת, והקדוש ברוך הוא שונא אותה, וכל
קדשת איש היישראלי הוא על-ידי שטחה דיקא, וכל ההתרחקות
שלנו מפה וההתגבורות התאות הפל היא על-ידי עצבות ומלה
שחורה. אבל אתה ידעת בפה אני רחוק משטחה, כי קלקלתי
ופגמתי הרבה מאד. על-כון באתי לפניך מלא רחמים, שתיה
בעורי ותשפטני בישועתך, ותאיר בי ותגלה לי דרכי עצותיך
האמתיות. ותורני ותלמדני שאוכה להפוך כל מני גנון ואננה
לשטחה, שלא יהיה שום מקום להסטרא אחרת שהוא הגנו ואננה
להכנים בי עצבות חם ושלום. רק אדרבא אוכה בכל עת להתחזק
ולהתגבר בשטחה גדולה כל כך, עד שאוכה להפוך הגנו ואננה
לשטחה, ולא אני להעצבות והגנו ואננה להתחזק בי כל.
רק בכל מה שרוצים להכנים בי עצבות חם ושלום, על-ידי רבוי
החתאים והעונות העצומים שעשית ופגמתי הרבה מאד בלי
שעור, אוכה להפוך כל זה לשטחה, על אשר אף-על-פי-כון חמל
השם יתברך עלי, ושם נפשי בחים ולא נתן למות רגלי, זוגני
להיות בכלל ישראל ולא עשי גוי, ואני זוכה לקיום בפה מצות
גדולות בכל יום ויום, להעתף בצעירות, ולהנחת תפלין, ולקרות
קריאת שמע, ולקבל שבת ויום טוב, ולשם קול שופר בראש
השנה, ולהתענות ביום הקפורים, ולישב בסוכה, ולטל ארבעה
מיןין, ולאכול מזח בפסח, וכן שאריו כל המצוות הקדשות אשר
 אנחנו עם קדרש מקימים בכל עת אפלו הפתחות שבחוותים
והקל שבקלים. מה רב טוב אשר עשית עמו, מה יזכיר מסדר

אליהם. מה גדרלו, מה רבנו, מה עצמו רחמייך וחסדייך עליינו, אשר הכתרת אותנו בכתירים קדושים לאלה, ובתקף גלותינו ועצם התרחקותנו מפה עליידי רבוי פשעינו נגרה, עדין אהבתך קשורה לנו. ואקה מזקה נם אotti לעשות במה מצות בכל יום. ובונאי ראווי ליהנידיל השמחה בכל עת, ולהפוך כל תינון ואננה לשמחה, כי אדרבא, זהו שמחתי, שמחך ונום וחוטא במוני יזקה לעג בדברים קדושים ונוראים לאלה, ליחד שמה בכל يوم, ולהתעטר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים בכל יום, ולהתעטף ביציות להתלבש בלבושים דמלבא בעטופה רמצוה, ושאר המצוות. וכל מה שרצוים להתגבר להכנים בדעתו ולבי עצבות, חס ושלום, מרבי פשעי ועונתי, עליידי כל זה דיקא אנידיל השמחה, ואומר ללבgi, אדרבא, זהו שמחתי, זהו חרדי חנולה, שאני המרחך כל-כך זוכה לעג בקדשות לאלה הקיצותי ועודי עמך. כי דבריתנו במקום תנאים ותכם עליינו בצלמות. אם שכחנו שם אלהינו וגפרש בפינו לאל זר. אני לדורי ודורוי לי. אחונך ולא גראך:

מרא דעלמא כלל, שמחת ישראל, שמה נפש עבדך כי אליך זהה נפשי אשא. ובני להשיג באמת דרכיו השמחה האמתית, באפן שאזקה לחטוף הינון ואננה לתוכה השמחה, להפוך כל מני עצבות וינון ואננה לשמחה. ובני להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה תמיד. ואזקה להמשיך עלי קדשת כל העשרה מני נגינה שהם כלויות השמחה הקדושה. ותרגילי נטה לשמה את נפשי בכל-עת עליידי גנון של שמחה, ואגיל ואשם בהזהה בשיר

תקנוג ח'ב-יכא תפלות ל'קוטי

והלל ורגן ומורה ונגנון, ואזקה להיות בשמחה תמיד. ועל-ידידי זה יהיה נ麝' עלי רוח חיים דקדשה לתוך כל העשרה מני דפיקון שבקרבי. ועל-ידידי זה תשمرני ותצילני מכל מני חלאים ובכאובים ומחושים בנסימות ורוחניות, אשר בלם באים על-ידי מריה שחורה ועצבות חס ושלום, ותרפאנני אותה ואת כל עמק ישראל, ותחלימני ותהייני על-ידי שמחה וחודה שתמשיך עלי תמיד, אשר ממש כל הרפאות של כל מני חלאים שבעולם, כי שמחה היא עקר חיota האדם:

רפאננו יהוה ונרפא הוושענו ונושעה כי תחלנו אתה, והעלת ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכואביננו ולכל מפוטינו, רפואית הנפש ורפואה הגוף. ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מני דרכים וגיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב עלי-ידם, הן על-ידי הנקודות טובות שאניהם מוצאים בעצמי עידן, הן על-ידי מלך דעתותא, לשנות את טעמי ולעשות עצמי בשוטה, ולהרapi עצמי במלוי דבריחותא כדי לבא לשמחה שהיא עקר הקדרה ועקר חיota האדם. מלא רחמים, בורא רפאות, אדון הנפלאות חירות ישועות יעקב. תנ שמחה בלב, כי אתה יודע תעלומות לב, ואתה יודע בכמה דרכים ובכמה תחבולות מתגבר הבעל-דבר ותילותיו עליינו בכל עת, להמשיך עצבות חס ושלום עליינו, והוא בתחבולותיו ערים יערם הוא ומרמה אותנו, ומתרבש עצמו במצות, עד שנרצה לנו שיש לנו עצבות מעוננותינו, ובאמת בכל זה הוא פורש רשות לרגlinנו. כי כבר למדתנו שעלה צרכין ליחד שע' אחת ביום, לשבר לבנו ולפרש שיחתנו לפניה על כל

מה שעבר עליינו, אבל כל היום כל צרכין להתחזק בשמחה, ולהזכיר עצמנו בכל כחוינו לבא לשמחה גודלה שהוא עקר קדשת ישראל. עליכן רחם علينا למען שמה, והודיענו אורהות חיים שנזכה להבין ולהשיג הקרכבים והניביות והשבילים והצעות האמתיות איך לבא לשמחה תמיד, ותעשה את אשר בתקיך אלך ואת מצותיך אשמר בשמחה וב טוב לב רב כל, עד שאזכה לשמחה של עתיד. ואזכה לראות בשמחת הפלול שתעשה לאזריקים לעתיד לבא, וכל אחד יהיה מראה באצבעו ויאמר זה יהוה, במו שחתוב, ואמר ביום הוא הנה אלהינו זה קונו לו ווישיענו זה יהוה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו. וכן אם לנו מחרה מקרה שכחוב, ופדרוי יהוה ישובון ובאו ציון ברעה ושמחת עולם על רשם ששון ושמחה ישינו ונסו ינון ואנחתה. ונאמר כי בשמחה תצאו ובשלום תובלין הרים והגבאות יפיצו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחורקף. ונאמר, ושהבתם מים בשנון ממעני היושעה. ונאמר, כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה ונשם מרדבה בעדן וערבתה בנן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תורת וקול ומרא, שמה ביהוה ונילו אזריקים והרגינו

כל ישראל

כ ב =

תפלת לנו כי יעתוף ולפנינו יהוה ישפה שיחו. רבינו של עולם, עוזני לפרש כל שיחתי לפניך בכל יום ובכל עת תמיד. ובני ווהשי עני שאזכה להרבות בשיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה לבלوت רב היום ונהללה על עניין זה כל ימי חי. ותרחם עלי

לְקוֹטִי ח'ב-ככ תְּפִלּוֹת

וַתִּפְתַּח אֶת פִּי בְּכָל עַת, וַתֵּשֶׁלֶח לֵי דְבָרִים אֲמַתִּים וּקְדוּשִׁים
מְפֻעָן קְדֻשָּׁה מִן הַשָּׁמִים, לְהַעֲתֵיר וְלַהֲתִפְלֵל וְלַבְקֵשׁ מִלְּפָנֶיךָ
עַל נֶפֶשִׁי בְּכָל-עַת בְּדָבָרִים חֲדַשִּׁים. וַתַּעֲרֹגִי תִּמְיד לְהַרְבּוֹת
בְּעַתָּר, בְּדָבָרִ רָצִי וּפְיוֹם וּטְעַנוֹת וְאַמְתָלָות נְכוֹנוֹת בְּדָבָרִי
חַן וְתַחַנוֹנִים, בָּאָפָן שָׁאוֹבָה תִּמְיד לְעוֹזָר רַחֲמִיךָ תְּרֵבִים עַלְיִ
שְׂתוֹשִׁיעַנִי בְּכָל עַת לְהַתְּקַרְבָּ אֲלֵיךָ. וָאוֹבָה בְּכָל פָּעָם לְעַלוֹת
מַדְרָגָא לְדָרָגָא, לְהַתְּקַרְבָּ אֲלֵיךָ בְּכָל עַת בְּהַתְּקַרְבּוֹת גְּדוּלָיוֹתָ.
עַזְרָנִי וְהַשְׁעִינִי מְלָא רַחֲמִים, יְהָמוּ מַעַזָּה וְרַחֲמִיךָ עַלְיִ
כִּי זֶה בְּפֶה נְכַסֵּף נְכַסְּפָתִי לְהַתְּקַרְבָּ אֲלֵיךָ וְלַשׁוֹב מִמְצָלוֹת יִם
שְׁגַלְבָּדָתִי בְּהָם בְּעַנוֹנוֹתִי הַרְבִּים. וְאַנְיָ רֹצֶחֶת לְחַתֵּר בְּכָל עַת
לְהַתְּבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, וְעַדְין לֹא זָכַיתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי
לְפָנִיךָ בְּרוֹאִי, וְעַל בָּן עַדְין לֹא נֹשְׁעַתִי מִצְרוֹת נֶפֶשִׁ הַמְּרֻבִּים מַאֲדָ
מַאֲדָ, וּכְבָר עַבְרוֹ מִשְׁנוֹתִי מִהָּ שְׁעַבְרוֹ. וְאַתָּה יְהֹוָה עַד מַתִּי, מַתִּ
תִּתְחַיל לְהַשְׁעִינִי יִשְׁוֹעָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת. כִּי אִם אַמְנָם רְבוּת עַשְׁתִּ
אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵי עַמִּי, נְפָלוֹת וְנֹורֹאות, חֲסָדִים גְּדוּלִים וְעַצּוּמִים
בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר נָתַת לִי בְּחֵדֶד הַנֶּהָרֶת לְאַפְתָּה, וְלַהֲסַתּוֹפֵ
בְּצֵל קָדְשָׁת צְדִיקָה הַנְּאַמְנִים בְּאֶמֶת. אֲבָל אֲפִ-עַלְ-פִּירָבֵן עַדְין
אַנְיָ רְחוֹק מִפְּנֵךְ מַאֲדָ מַאֲדָ, וְגַדֵּל רְחוֹקִי וְעַנְגָּנִי וְמַהֲוִתִּי אֵי אָפְשָׁר
לְבָאָר וּלְשָׁער, יְהֹוָה אֱלֹהֵי אַתָּה יְדָעָת. וְלַהֲרֹבּוֹת בְּשִׁיחָה וְתִפְלָה
לְפָנִיךָ אֵין בְּלָשׁוֹנִי מֶלֶה לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנִיךָ הַיְטָב בְּכָל אֲשֶׁר
אָפְונֵן וְגַנוֹן בְּלָבְבִי, כִּי אִם בְּרַחֲמִיךָ וּבְיִשְׁוֹעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, אִם אָוֹבָה
לְמִצְאָה חַן בְּעִינִיךָ מַעַתָּה, שְׁתִפְתָּח לֵי מַעַתָּה מַחְדָשׁ שַׁעֲרִי תִּפְלָה,
שַׁעֲרִי תִּחְנָה וּבְקַשָּׁה, שַׁעֲרִי מַלְיצָה אֲמַתִּית, שַׁעֲרִי הַתְּבּוֹדּוֹת,

שעריו שיחה ודברורים קדושים, שעריו חן ותחנונים, באפּן שאזוכה מעתה לפָרֵשׁ כל שיחתי לפָנִיךְ בְּדָבְרַי תחנונים ורצויים ופיוסים חדשים בכל פָעַם, באפּן שאזוכה לשפּךְ לְבִי כְּמַיִם נוֹכֶחֶ פָנִיךְ יְהוָה בְּכָל עַת. כי אתה יָדַעַת אֶת לְבַבִּי, בְּמַה אָנֹכְךָ לְחַתְּחִיל לְצַעַק וְלִזְעַק וְלַחֲטָפֵל וְלַחֲתָנֵן לְפָנִיךְ, וְלַכְבּוֹת בְּמַר נֶפֶשׁ וְלַשְׁפּךְ לְבִי כְּמַיִם לְפָנִיךְ, וְלַהֲשִׁיטָתָה לְפָנִיךְ בְּכָלּוֹת הַנֶּפֶשׁ מִמְשָׁ, בְּמִסְרַת נֶפֶשׁ בְּאֶמֶת, לְבַקֵּשׁ מַלְפָנִיךְ עַל נֶפֶשׁ, עַל בְּלַחֲטָאִים וְחָעֲנוֹת וְהַפְשִׁיעִים שְׁהַרְבִּיתִי מֵאָדָלָפֶשׁ גְּנֻדָּה, מַעֲודָרִי עד הַיּוֹם הַזֶּה. מָה אָרַבֵּר, אָדַדָה בְּלַשׂוֹתִי עַל מַר נֶפֶשׁ. מַיְתַּהְנוּ רַאשֵּׁי מִים וְעַנִּי מִקוּר דְמָעָה וְאַבְכָה יוֹמָם וּלִילָה. עַל מַר נֶפֶשִׁי אֲשֶׁר נִמְלָתִי לְנֶפֶשִׁי בְּחָנָם, בְּשִׁבְיל תָּאוֹה קְلָה הַעֲזָרָת בְּצַל עֹזֶר, מַרְדָתִי גְּנֻדָּךְ בְּאֲשֶׁר מַרְדָתִי, וּבְאֲתִי לִמְה שְׁבָאתִי וְאַבְרָתִי מַה שְׁאַבְדָתִי. אֹזֶיה עַלְיָה וְעַל נֶפֶשׁ, אֹזֶיה עַשְׂיִתִי, לְבִי לְבִי עַל חֲלִילֵיכֶם, מַעַי אֹזֶיה עַל חֲלִילֵיכֶם. אֹזֶיה וְאַבּוֹי, מָה אָוֶר מָה אָדַבֵּר מַה אַצְטָדֵק, לֹלְאָ רַחֲמִיךְ וְחַסְדִיךְ חֲרָבִים בְּכָר הַיָּה מַה שְׁהִיא רַחֲמָנָא לִיצְלָן, לֹלְיִי תָּזַרְתָּךְ שְׁעַשְׂועֵי אוֹ אַבְדָתִי בְּעַנִּין:

על-בָן בָאתִי לפָנִיךְ מֶלֶא רַחֲמִים, שַׁתְּשִׁפְיעַ עַלְיִ דָבְרִים חֲדָשִׁים אֲמַתִּים מִמְקֹר תְּהִבָּר הַקָּדוֹשׁ, באפּן שאזוכה מעתה לשפּךְ בְּלַשִׁיחִי לפָנִיךְ בְּכָל עַת בְּדָבְרַי חָן וְתַחֲנוֹנִים אֲמַתִּים, באפּן שאזוכה לְרִצּוֹת וְלִפְים אַזְתָּה, שַׁתְּعַשֵּׂה מַעַתָּה בְּרַחֲמִיךְ חֲרָבִים, אֲתָא אֲשֶׁר בְּחַקִיךְ אַלְךְ וְאֲתָא מַצּוֹתִיךְ אַשְׁמָרָה. שאזוכה מַעַתָּה לְתַדְשֵׁ יָמִי שְׁעַבְרוּ בְּחַשֵּׁךְ וְאַפְלָה מְגֻדָּה, וְלֹא אָשׁׁוב עוֹד לְכָסָלה. עַרְנִי מֶלֶא רַחֲמִים, הוֹשִׁיעַנִי מֶלֶא יְשׁוּעָה:

לְקוֹטִי ח'ב-ככ תְּפִלּוֹת

וַתִּפְתַּח אֶת עֵינֵי שָׁכְלִי וַדַּעַתִּי בַּדָּרְךָ הָאֶמֶת וַתִּתְמִימֹתִ הָאֶמֶת,
שָׁאָזְבָה לִידָךְ הַיְטָב הָאֶמֶת וְהַגְּנוֹן, אַיְיךְ לְעֹשֹׂת מִתְהֻרוֹת,
תְּפִלּוֹת נָאוֹת וְאֶמֶתִוֹת, בְּרַצְנֶךָ וּבְרַצְנוֹן יְגַדֵּךְ הַצְדִיקִים
הָאֶמֶתִיִים, אֲשֶׁר גַּלוּ אֶלָּו הַחֲדוֹשִׁי תֹּרֶה בְּעוֹלָם. בָּאָפָן שִׁיעַלְוּ
שְׁעַשְׂעוּיִם גְּדוּלִים לְפָנֶיךָ, עַד שְׁתַעֲרֵר רַחֲמִיךָ בָּאֶמֶת בְּשִׁלְמוֹת,
וַתִּשְׁיבְּנֵי אֶלְיךָ בָּאֶמֶת. עֹזֶרֶني שָׁאָזְבָה לְכֹונְנוּתָם הַקְדוּשָׁה שֶׁל
הַצְדִיקִים הָאֶמֶתִיִים בְּכָל מָקוֹם שָׁאָלְמוֹד בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים,
וּלְסִדר תְּפִלּוֹת נָאוֹת וּקְדוּשֹׁת עַל כָּל תְּהִבְרִים הַגְּאַמְרִים
וְהַמְּרֻפוּם בְּדִבְרֵיכֶם הַקְדוֹשִׁים בָּאֶמֶת, שָׁאָזְבָה לְהַגְיעַ לָהֶם
מִתְהֻרָה. וָאָזְבָה לְשִׁפְךָ שִׁיחַי לְפָנֶיךָ עַל-יְדֵיכָה כָּל תֹּרֶה וְתוֹרֶה שָׁגַלְוּ
הַצְדִיקִים אֶמֶתִיִים בְּעוֹלָם. וָאָזְבָה לִילָךְ בְּעַבוֹדְתְּךָ בָּאֶמֶת עַם כָּל
דִּבְרֵי תֹּרֶתֶם, שָׁאָזְבָה לִילָךְ בְּדִרְךָ הַקְדֵשׁ אַיִיחָה וּמִן עַל פִּי חֲדוֹשִׁי
תוֹרֶה אַחֲת, וְלַהֲפַצִיר וְלַהֲעַתֵיר וְלַהֲתִפְלֵל וְלַשׁוֹם לְפָנֶיךָ בְּכָל
אָוֹתָוּ חָזְמָן, עַד שָׁאָזְבָה לְהַגְיעַ וְלַהֲשִׁיג הַעֲבוֹדָה הַגְּאַמְרָה בָּאָוֹתָה
הַתֹּרֶה לְקָרֵב אֶמֶת אֶת כָּל הַגְּאַמְרָה שֶׁם, וְתַהְיוּה כָּל עַבּוֹדָתְךָ בְּכָל
אָוֹתָה הַעַת וְהַזָּמָן עַל פִּי אָוֹתָה הַתֹּרֶה. וְאַחֲרֵךְ אָזְבָה לִילָךְ וּמִן
מִסְפִים עַם חֲדוֹשִׁי תֹּרֶה אַחֲרָת, עַד שָׁאָזְבָה לִילָךְ עַם כָּל חֲדוֹשִׁי
תוֹרָותָם שָׁגַלְוּ בְּעוֹלָם, וּלְכֹונְנוּתָם בָּאֶמֶת, וְלַזְבוֹת לִקְיָמָם
בְּשִׁלְמוֹת. וְאֵם אֲנִי רָחוֹק מִזָּה מַאֲדָם עַתָּה, בְּעִינֵיכָה אֵין שָׁוֹם
דִּבְרֵ רְחוֹק, בַּי מִמְּךָ לֹא יַפְלֵא כָּל דִּבְרֵ, הַז כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יַבְצֵר
מִמְּךָ מִזְמָה וְאַתָּה עַשֵּׂה חֶדְשָׁות בְּכָל עַת אֲשֶׁר לֹא נָעָשׂוּ מִעוֹלָם:
עֹזֶרֶני עֹזֶרֶני, הַשְׁיעַנִי הַשְׁיעַנִי, בַּי עַתָּה אֵין לִי שָׁוֹם כַּי אִם
לְשִׁטְחָ כְּפִי לְרַחֲמִיךָ, וְנִם זֶה אֲנִי זָכָה בָּאֶמֶת בְּרָאוֹי, רַק מַרְחֹק

אקוּה וְאַצְפָּה בְּכֶל עַת לִישְׁוֹעַת הַשְּׁלָמָה בְּאֶמֶת. וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עַמִּי, בַּי אַיִן אַתִּי יֹדֵעַ עַד מָה, אַיִךְ לְדָבָר וְמַה לְדָבָר, וּבְאַיִיחָה דָּרְךָ אַזְכָּה לְהַגְּעֵעַ לְכֶל מַה שְׁבָקְשָׁתִי מַלְפְּנֵיכָה. וּבְאַיִיחָה עֲנֵנִי אַזְכָּה לְמַצְאָה הַגְּדָרָה אֲמָתִית בְּכֶל עַת הַשִּׁיקָה לְלִבִּי בְּאַוְתָה הַעַת וְהַשְׁעָת, בָּאָפָן שְׁאַזְכָּה לְהַתְּהִנֵּן בְּכֶל עַת וּבְכֶל שָׁעָה בְּרַצּוֹנָךְ הַטּוֹב, וּלְסִידָר תִּפְלָה אֲמָתִית וְשִׁיחָה נָאָה לְפָנֵיכָה, וּלְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּאֶמֶת לְהַגְּדָרָה אֲמָתִית הַשִּׁיקָה לְלִבִּי בְּעַת הַזֹּאת, בָּאָפָן שְׁאַזְכָּה לְשׁוֹב אַלְיךָ וְלְהִיוֹת בְּרַצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֶמֶת תִּמְדֵר:

יְחִיד קָדוֹמָן, חֹזֶק וְאַמְּפִיעַ, חֹזֶקְנִי וְאַמְּפִינִי בְּתִפְלָה וְשִׁיחָה לְפָנֵיכָה תִּמְדֵר. אַדְנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח וּפִי גָּדֵיד תִּתְהַלְּתָה. נְרֻבּוֹת פִּי רַצָּחָנָא וְהַזָּה וּמִשְׁפְּטִיךְ לְמַדְנִי. אַזְחִילָה לְאל אַחֲלָה פָּנִי אַשְׁאָלָה מִפְנֵנוֹ מַעֲנָה לְשׁוֹן. אַשְׁר בְּקָהָל עַם אַשְׁירָה עַזָּה אַבְיאָעָה רַגְנּוֹת בְּעֵדִי וּבְעֵד מִפְּעַלְיוֹ. לְאָדָם מַעֲרְכִּילָבְּ וּמִיהָזָה מַעֲנָה לְשׁוֹן. הַזְּרִנִי מַה שָׁאַדְבָּר, הַבִּינָנִי מַה שָׁאַשְׁאָל, הַזְּרִעָנִי אַיִיךְ לְרַצּוֹתָה, לְמַדְנִי בְּאֶמֶת דָּרְכִּי הַהְתִּבּוֹדּוֹת וְהַשִּׁיחָה עַמְּפֵךְ בַּעַל הַרְחָמִים, בְּלִשׁוֹן שְׁמַדְבָּרִים בּוֹ, שְׁתַּחַיהֲוָה שִׁיחָתִי לְפָנֵיךְ תִּמְדֵר בָּאָשֶׁר יַדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעַחוֹ. הַזְּרִנִי בְּאַיִיחָה דָּרְךָ אַזְכָּה לְנַצְחָה אַוְתָה שְׁתַּשְׁיבָּ פָּנֵיךְ אַלְנִינִי וְתַחְיִרְנִי בְּתִשׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ בְּאֶמֶת. בַּי כָּבֵר גַּלְיתָ לְנוּ שָׂזָה רַצּוֹנָךְ שְׁנַזְבָּה לְנַצְחָה אַוְתָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוֹ וּכְרוֹזֵנוֹ לְבָרְכָה, זְמָרוּ לְמַיִּם שְׁמַנְצָחִין אַוְתָו וְשַׁמָּה. יְעוּרָרוּ רַחְמִיךְ עַל בְּנֵיכָה וּמִשְׁפִּיעָ עַלְיָ וּעַל כָּל הַחֲפֹצִים וּמִתְגַּעֲגָעִים וּחֹתְרִים לְפִרְשָׁ שִׁיחָתָם לְפָנֵיכָה, דָבּוֹרִים קְדוֹשִׁים הַגְּמַשְׁכִּים מַעֲשָׂרָה מִינִי וּמִרְהָה, אַשְׁר עַל-יְדֵם תְּבִר דָוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, סְפִר 'תְּהִלִּים' מְדָבָרִי

לקוטי ח'ב-כג תפלוות תתקנת

שrichto הקדושים ששפַח לפנִיכ בכל עת. כי אתה ידעת כי אין אנחנו יותר שום דרך של העשרה מני ומרה, רק אנו בטוחים בכח וזכות זוור המלך עליו השלום, ובכח כל האדיקים שסדרו שירות ותשבחות ותפלות וشيخות לפניך, עד שצoco להשיג כל העשרה מני ומרה בתכליות השלמות, בכלם בלבד נשבעתנו גם אנחנו לדבר ובכל החפצים לפרשشيخתם לפניך, שנזכה גם אנחנו לדבר ובՓוריים קדושים אמתיים ברצונך הנמשכים מעשרה מני ומרה, ולהתפלל הרבה ולפרש כלشيخתנו לפניך תמיד בכל עת באמת ובלב שלם. באפן שנזכה עלייך לנעם אותה בכל עת, שתתחל ותגמור מהרחה לנו לנו גאולה שלמה שאין אחריה גלות, גאלה הגשם והגוף והקם זן, בכל ובפרט, שנזכה לسور מרע ?נMRI ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ולהיות קבועים בקדשתך באמת, ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה ברצונך הטוב באמת. יהיו לרצון אמריך ונהגון לבוי לפניך יהוה צורי ונואלי:

— כג —

לו' אדר הילולא דמשחה רבנו ע"ה

משבני אחריך גרויצה הביאני המליך תדריו גnilה ונשמחה בה נוכירה דרכך מניין מישרים אהבוק. רבונו של עולם, رب חסד ומרכה להיטיב, רחם עלי ברחמייך הרבים, ונכני להתקרב אליך באמת בכל עת ולבוד אותך תמיד בשמחה וב טוב לבב מרוב כל. ותשמרarti ברחמייך הרבים, ותצלני בכל עת מרבי שית הין ושאר משקים המשקרים, שלא אשתח לעולם יותר מהמדה ולא אבא לידי שכבות לעולם. כי אתה גלית לנו עצם רעת

השברות המטריד ומעביר את האדם משני עולמות חם ושלום, כי על-ידי שברות שוכין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלך אצילנו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומוכיח מזוהיר את כל אבר ואבר לשמר ולעשות ולקיים את כל המציאות השיכחה לכל אבר ואבר, שהם רמה איברים בוגר רמה מצות עשה. ועל-ידי השברות חם ושלום, שוכין כל אלו האזהרות, וכל הדרכים נעשים לפניו במישור רחמנא ליאן, כמו שבתו, כי יתנו בכום עינו ותהלך במישרים. ונאמר, למי אווי למי אבוי, למי חכלילות עיניהם. למארחים על הין לבאים לחזור ממסה. אחריתו בଘש ישך ובצפוני יפריש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תחפכות. והיית קשבר בלביהם ובשכב בראש חבל:

מלא רחמים, אתה ידרעת בכמה נפשות נשקעו ביון מצולה על-ידי השברות רחמנא ליאן, וגטרדו משני עולמות על-ידי זה. הצלני מלא רחמים, שמרני ברחמייך הרבהם, שלא אבא לעולם לידי שברות כלל, ואפלוי בשבות וימים טובים ובשאר ימנים קדושים, אשר רצונך שנשכח את נפשנו על-ידי שתיתין מעט. ובנו ברחמייך הרבהם, שנובכה לבון את המדה שלא נשתה כי אם מעט הפה רצונה, כדי לרוזם העתנו ולהרחב שכלנו ולבנו, כמו שבתו, ויין ישמח לבב אנוש. באפן שנובכה על-ידי מעט השתייה להרחב ולחגדייל החסדים שדעתנו מלך בכם, שנובכה על-ידי מעט השתייה להיות בשמה ובטוב לבב באמת, באפן שנובכה להתרבק בך באמת על-ידי זה, ולזופר על-ידי זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שפוזיר

לקוטי ח"ב-כג תפלות

אوتנו משה רבנו עליו השлом, ונתקעור ביותר ליקים את כל המצוות השיכים לכל אבר ואבר. ותפתח לבינו בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי. ואזכה להתקרב אליך יותר ויוצר עליך השתיה ברבקות נפלא ואמתה ברצונך הטוב, ואזאה מתפתחה בייני בקדשה גודלה להיות ברצונך הטוב באמת, ויתה נמשך עלי הרחבה הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכה לבבך את יהוה באמת מהוני ומגוני:

רבותנו של עולם, אתה ירעת, כי אף לפני גדר חננות של השכבות בעלי שעור, אף על פי בין ההכרח לפעים לשאות מעת בשבייל הרחבה הדעת. כאשר הודיעונו חכמי האמתאים גדר גנות השכבות דסטרה אחרת, ונדר מלעת השתיה בקדשה לשמה, כמו שאמרו רباتינו זכרונם לברכה, זכה משפטו, לא זכה משפטמו. זכה געעה ראש, לא זכה געעה רשות. וגם אנו מתייבים לקדש ולהבדיל על תינן בשבות וימים טובים ולברך ברכות המזון על הרים של יין, כי אין אומרים שיר אלא על יין, כמו שבחוב, המשפט אלהים ואנשיהם. על-כן רחם עליו לנו שמה, זובני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך ישראל, שנזכה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לבונן המדדה, באופן שגורח מהשכבות לנמר. ובעת שיתה רצונך לשמחנו מינך הטוב, תזבנו ותשמר אותנו שלא נשפה יותר מدائית רק מעת המכרת, באופן שנזכה לשמה נפשנו ולהרחב דעתנו ולהגדיל החסדים, ולא נבא עליך רצוי וידים וגבורות חם ושלום כלל. רק אדרבא נזכה עליך מעת השתיה להתקפות בחסדים בקדשה

תתקסב לְקוֹטִי ח'ב'יכר תְּפָלוֹת

יוטר ויזהר בשמחה וב טוב לבב באמת ברצונך הטוב, באפן שגופה להתרדק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמחה בשמה בגילה וריגן, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצרכין לדבר ולגלוות. ותשים מחסום לפינו לבלי להיות הולך רכבל מגלה סוד. לבלי לננות או חם ושלום, מה שאין ארכין לננות. ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמה הנדרול ותקדוש ברצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכחוב, וחפק בין חטוב חולך לדורי למשירים הדובב שפתית ישנים. עירני להיות ברצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתיה ושאר הכרויות, הפל אופה לעשות על צד היוטר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל מעטה ועד עולם, אמן סלה:

— כד —

מלכorth מלכות כל היעולמים וממשלתך בכל דור ודור. מלך מלכים, המלך מלכים ולו המלוכה, מהעדה מלכין ומהקלים מלכין. ובמצביה עבד בחיל שמיא (עדרי) ארעה אשר כל ההתגשאות והמניגות והראות של כל היעלים מגדול שבגדולים עד קפן שבקפניהם, הפל מאתך לבה, במו שאמרו רבותינו זכרונות לברכה, אפלו ריש גרגוטא מן שמיא מוקמי ליה, במה שנאמר, לך יהזה הממלכה והפטניש לא לכל בראש:

ובכן רחים علينا למען שמה, ותן לנו פרנסים ומניגים וראשים בשרים וגאנגים והגונגים בכל עיר ועיר. ותמשיך עליהם העת

לקוטי ח'ב'יך תפלות

ורחמןות אמת שיזכו לرحم על עני הצען, לבל יכבריו על
העתינות והטסם על העניים והאבירים. רק תשפייע עליהם דעת
ורחמןות אמת שיתנהנו בהתנסאות שליהם בכשרות ברצונך
הטוב לסדר הנביות והטסם על כל אחד ברاءו לו לפיacho
באמת. להכeid על מי שראו להכeid, ולהקל על מי שראו
להקל, ולפטר לנמרי את מי שראו לפוטרו. ובפרט יראו יהוה
אשר הטו שכטם לסכל על תורה ועבודה. רחם עליהם למען
שמח וכבודה, ותן בלב פרנסים ומנהיגים כל עיר ועיר שיקלו הуль
מעלייהם לנמרי, ותעביר מהם על מלכות ועל הדרכ-ארץ. ותצילנו
ותשמרנו ברוח הקודרים, ממנהיגים ופרנסים הפטנאים על
האבור שלא לשם שמיים. רחם על עמק ישראל הקדושים בין
הגויים, והם מושלים علينا ומכבידים בכל עת הגותנות והטסם
עלינו, ואומרים בכל עת, מוד והבא. אתה יודע דחקנו ועמלנו
ועצם צמצום ומיעוט הפרנסה שנטמעטה בעונותינו, ובפרט
פרנסת היראים והכשרים החפצים להריגל עצמן ללבת ברכיך
ולהתקרב אליך באמת, אשר רבם בכלם פרנסתם דחוקה מאד
ובבויותם אין להם טמלה, וכילה פרותה מן הבים. אם חס ושלום
מטילים עליהם גם על העתינות, ישיל בכח הסבל חס ושלום, אוין,
מי יקום יעקב כי קטן הוא. כי אין מי יעמוד בעדרנו שמח הנadol
יעמד לנו בעת צרה. רחם علينا בכל עיר ועיר מערHi עמק ישראל
במושבותם וכשרוצה להתפלל על אליה עיר בפרטiot יאמר, ובפרט וכו' ותן
לנו מנהיגים וראשים ופרנסים חדשים כשרים וגנונים באמת,

שיסדרו ויעריכו נתינות המפשים על-כל-אחד בראוי לפיו ערכו
באמת לאמתו ברכזונך הטוב:

כ' אתה גלית לנו עצם המועלות שווין על-ידי מנהיג בשר, כי
וזכין על-ידו לבטל ארבע מדות רעותיהם, פנים אמונה ובכירות,
ונגלי עריות, ושביכות דמים, ולשונו הרע השקול בוגר כלו,
שם ראש כל העברות שבתורה. ואתה יודע בפה אנו צריכין
להעתיר ולהפציר אותה לזכות להנצל מפנס ארבעה מדות רעות
האלה, אשר כל אחד נלבד בהם מפני מה שנלבד, בהרהור או
ברבור או במעשה, בשונג או בمزיד. ואתה יודע עד היכן מגיעים
הפגנים הנגדלים האלה הנוגעים בכל התורה כליה. על-כן רחם
עלינו ברחמייך הרבהם, וזבנו שיזיה לנו מנהיגים וראשים הנוגעים
האלה, שיסדרו ויעריכו הגבויות והמפעלים על כל אחד בראוי לו,
עד שנזכה כלנו להנצל בעלי-דים מפנס כל הארבע מדות האלה,
שלא ידבק בנו ובבורנו שום שמיין מהם, לא מהם ולא מkatam,
לא במחשבת ולא בדבר ולא במעשה, לא בשונג ולא בمزיד. רק
זוכה להיות קדושים וטהורים בתכליית השלומות, ונקיים לנMRI
מפנס כל הארבע מדות האלה:

ותרחש עליינו ותשמרנו ותצילנו מפנס נדרים ושבועות,
ותשמרנו שלא נהייה רגילים בנדרים ושבועות. וכל הנדרים
ושבועות שאנו מכחחים לדור או לשבע בשביל קדשה ופרישות
ברצונך הטוב, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, נדרים סיג
לפרישות. תשמרנו ברחמייך הרבהם, ותעזר ותושיע לנו בכל
עת ליקומים מיד, ולבלי לעבר חס ושלום, ולבלי לאחר שום נדר

לְקוֹוטִי ח'בִיכָה תְּפִלוֹת

ושבואה, רק נוכחה לקיימים בשלמות מיד. ובכל היוצא מפיינו געשה, ומוציא שפתינו נשמר וגעשנה, כאשר נדור תכה ומיד, ולא נאחר לשלם. ותוירני ותלמודני בכל עת איך להתנהג בעניין גדרים ושבועות בשבייל קדרשה ופרישות, באfon שאזכה לקיימים באמת ולזכות על-ידם ל夸שה ופרישות באמת ברכונך הטוב. סדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלחי ישעך אותה קויתי כל היום. חום ורחים עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותמהר ותחיש לנו לאנו ותביא לנו את משיח צדקהנו, ותשוב הפלוכה והזרשות וההתנשאות לישראל עמך הבשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שבחות, כי ליהוה הפלוכה ומושל בגוים. ועלינו מושיעים בהרץון לשפט את הרעשו והיתה ליהוה הפלוכה. ותיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

— כה —

מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן בעדרנו ובטל וחסר מעליינו כל גערות קשות ורעות של כל הפלכים והשרים והיוועצימים, ותטה לבם עליינו לטובה. כי אתה יודע מחשباتם אשר הם חושבים עליינו בכל עת, כי הנה אויביך יHAMיוון וMESSנאייך נשאו ראש, על עמך יערימיו סוד ויתיעצו על צפוןיך, אמרו לנו ונכחידם מגנו ולא זכר שם ישראל עוד, כי נעצרו לב ייחדו עליך ברית יברתך:

רבונו של עולם אתה בלבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת זואת בין העפויים, כי נחשבנו בקוציים בעיניהם, בכלי נמאם, בכלי אין

חפץ בו, גבויים ורוויים וסוחרים אנהנו. הבט מושמים וראה כי חיינו לענ וקלם בזויים נחשנו בצדן לטבח יובל להרג ולאבד ולמבה ולחרפה. ובכל יום ובכל עת חזובים בכל מדינה ומדינה עצות ומחשובות על דת ישראל הקדוש, כי לא עליינו תלנותיהם כי אם על דת תורה הקדושה שבכתב ובבעל פה אשר נתת לנו על ידי משה נבייך נאמין ביתה. ורק בשבייל זה בלבד הם חרקיים שנם עליינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה, כי לא אחד בלבד עמד עליינו לבളותינו, אלא שבקבב דור ודור עומדים עליינו לבളותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

רחים עליינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיעמוד בעדרנו, שמק החדרול יעמוד לנו בעת ארה. ראה כי איזלט יד ואפס עצור ועוזב ביישראל. ואין איש שם על לב עצם הסכמה של כלויות ישראל בכל עת, אשר דנים אותם בbatis משפטיהם ווועציהם, וחשובים עליהם מחשובות ומתייעצים בכל עת איך להרנעה עמם, באפן שיעבירו אותם על דת חס ושלום, אשר זה כל פגימות מחשבתם הרעה, כאשר נגלה לפניה אדון כל יודע מחשובות. וכבר היסתו והධיו את כמה נפשות מישראל על ידי עצותיהם וגורותיהם הרעות, ועוד הם חזובים עצות רעות להוסף גזרות חס ושלום בכל מדינה ומדינה, כאשר נשמע לאונינו כמה פעמים. אויל אונים שכש שומעות, או מה נעהה לבטול ולהפר עצתם ולקלקל מחשבתם, ארני אלהים חרדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא. עזינו למגן שמה, כי אין מי יעמוד בעדרנו. מתרצה ברחמים ומתרפים

לְקוֹטִי ח'ב'יכָה תְּפִלּוֹת תַּקְסֵו

בתחנונים התראה והתפיס לדור עני כי אין עוזר, עוזרנו כי עלייך
גשעננו:

ובכן יחי רצון מלפניך יהוה אליהו ואלהי אבותינו, מלא רחמים אהב עמו ישראל. שכח הדמעות הקדושים של האזכירים אמיתיים שבקו הרבה ושפכו דמעות רבות לפניו בפמים, עד שזוכו שגנלו להם חוויש תורה הרבה על ידי דמעותיהם, עד אשר חברו ספרים שלמים קדושים וטהורים נפלאים ונוראים מהוויש תורתם הקדושה שחדרשו על ידי בכיה ברמעות שלישי, רחם על ישראל עטך ברחמייך הרבהם, ותעורר כמ הדמעות הקדושים האמתיים האלה, שיימדו בוגר גורות העופים ויבטלו אותם.

אנא אדון יחיה, מלא רחמים, גואל ישראל וקדשו, עוזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבנייהם אחים בכל דור ודור, יHAM ויבקרו חמן מעיך ורחמייך על עטך ישראל אשר בחרת, בעת צרה זאת בעוקבא דמשיחא. ותקין ותעורר זכות וכח הדמעות הקדושים והנוראים האלה, דמעות רבים רוחחים ובוערים באש לוהט, שבקו כל האזכירים הקדושים לפניו מימות ועדם, אשר נתחברו ספרים קדושים רבים מחודשי תורתם שחדרשו על ידי דמעות שבקו לפניו לרם שחדרשו בתורה. זכור והבט ורחת על עטך ישראל אשר אהבת שיימדו אלו הדמעות הקדושים של האזכירים, בוגר כמ הדמעות הרעות של עשו הרשע, אשר בבר סבלו ישראל אורות רבות (הרבה) די וחותר על ידי שלישי דמעות שלו. אבינו שבשים, אבינו אב הרחמן, הבט משימים וראה וקבע בוגדים אלףים ורבבי רכבות

המאות שליש ששפכו יישראל לפניך מיום היומם עד הנה. ובפרט מיום חרבון ביתה עד היום הזה, ובפרט הדרמות הקדושים של הצדיקים אמיתיים, שנתחברו בספרים קדושים על ידם. מלא רחמים גבור ורב לחושיע, פן מה לקדמות הקדושים האלה, שיעמדו אלו הדרמות הקדושים של הצדיקים בנגד הדרמות של עשו הרשע, לבטול על יدي זה כל מני גוררות קשות ורעות של העמים, הן אותם שבבר גנוזו, הן אותם שרוצים לנור חס ושלום. כלם תחקיר ותשבר ותבטל בכח הדרמות הקדושים האלה של הצדיקים האמיתיים.

וთעירנו ותוישינו לעסוק תמיד בספריו הצדיקים האמיתיים ולהנות בהם יום ולילה, ונזפה להבין ולהסביר את כל דבריהם תורתם הקדושה, ולקיים דבריהם באמת. ויתפשטו ספריהם בעולם, ויפיצו מעינותיהם חוץ, באפן שיתעוררו בכל פעם בחרמותיהם הקדושים שעיל ידיהם נתחרבו ספריהם הקדושים, ויבטלו וישברו וויעקרו בכל העצות רעות וכל הגורות של העכו"ם. ובכל הקדים עליינו לרעה מהירה תפער עצם ותקלקל מחשבתם. עשה למען שמק עשה למען מינך עשה למען קדשך עשה למען תורתך. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו شبשים, ועל כה זוכות אבותינו הצדיקים הקדושים. אבינו מלכנו ביטל מעליינו כל גורות קשות ורעות. אבינו מלכנו חפר עצת אויבינו. אל תתן לחתית נפש תורך תית ענייך אל תשכח לניצח. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארי בטנו. כמה עורתה לנו ופדרנו למען חסוך:

== כו ==

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית לנו ורוממתנו מכל הלשונות וקרשתנו במצוותך וקרבתנו מלבננו לבעודתך ושם הגדול והקדוש עליינו קראתך. ותתן לנו יהוה אלהינו באחבה את תורתך הקדושה עליך משה נביאך נאמנו ביה, וציוית אותנו לבלי לסור מך דבר אשר גינו לנו הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור. ובתרמיך תרביכם חוננת אותנו בכל דור ודור בפה צדיקים וחכמים אמתיים, אשר הזרו את ישראל דרך היישר והאמת, והשאירו אחריהם ברכה ספרים קדושים ונוראים להאריך פנוי תבל, לנלוות לנו ררכבי תורה הקדושה כדי שנזכה לקים את כל דברי תורה באחבה. למען נזקה להמשיך עליינו על כל אחד ואחד, קדשות רוחו של משיח צדקנו, אשר רוחו מרוחפת על פני הימים, על אנפי אורייתא, על הספרים הקדושים של התורה הקדושה. אשר רוחו הקדוש תהה של משיח מלכש בכל אחד ואחד מישראל בפי קדשו וטהרטו, ועקר קדשו הוא קדשת הברית. כי רוחו של משיח הולך ומכן על שמירת הברית, ואפלו על ריח נאוף הוא הולך ומכן לנדל קדשו וטהרטו שאינו יכול לסבול שום פגם מפנים הברית אפלו רק מן התק. כי רוח אפנו משיח יהוה מתקנא ביוטר על פנים הברית, כי כל ישעו וכל חפצנו להחות לב ישראל אליו יתברך, שיזוכו להיות שומר הברית באמת, ברצונך יתברך:

ועתה אבי שבשים, אבי הרחמן, הפלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורי ני ולפנני דרך עצה נבונה ואמיתית שאזכה לקימה,

תתקע לְקוֹטִי ח"ב-כו תְּפִלּוֹת

באופן שאזוכה מעתה לשמרית הברית באמת ולבלי לפנים שום פנים חם ושלום אפלו בחרט. ותעוררני ותושיעני ברחמייך הרבהים, שאזוכה לתקן בתاي מתרה כל הפגמים שפנמתי בפנים הברית מעוזדי עד היום הזה, בשוגן ובמיזיד, באנס וברצון, ותרחם עלי ותשمرני מעתה מקבל מני פנים הברית, במחשכה דבור ומעשה. לב טהור ברא לי אלהים ורות נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישע ורוח נדיבת תסמכני. אל תשילכני מלפניך ורוי קרשך אל תחק מפני. עוזני וובני שיאיר עלי קדרשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו ובכח אזוכה לצאת מטאות נאוף לנמרי, ולא אבוא לידי שום הרהור כלל, ולא לשום הסכלויות הנגע לתאה זהה. ותעצים עיני מראות ברע, העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני. ותצילני מכל מני פנים הברית, ותשمرני ברחמייך הרבהים אפלוי מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמייך הרבהים, שמרני אל כי חסיתי בה:

وترחם עליינו ברחמייך הרבהים, ותעוררנו ותושיענו שיתפשתו בעולם כל הספרים הקדושים של כל הצדיקים אמתאים. כי אתה יודע רבונו דעלמא כלל, בפה וכמה ספרים קדושים ויקרים של גודלי הצדיקים, אבות הרים, ונביאים ראשונים ואחרונים, ותנאים ואמורים, ושאר צדיקין יסודי עולםathy בכל דור ודור, שרבים בכלהם חבירו ויסדו ספרים רבים יקרים וקדושים, ובעונתינו הרבהים נאבדו ונתעלמו מן העולם. חמל ברחמייך הרבהים על מעת הספרים הקדושים של הצדיקים שגשאו מעת מהרבה, זוכנו

לקוטי ח'ב-כו תפלות

ברחמייך הרבים שיתפסטו בעולם ויאירו פני תבל, למן ישובו
כל ישראל אליך לעברך באמה כל ימיהם לעולם:

וְתִפְלֵל א רְחָמִים עַל כָל עַמָך יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֹד בְעֹרְתָנוּ, וְתַעֲקֹר
וְתִשְׁבֶר וְתִמְגֶר וְתִכְלֶה וְתִכְנֶع וְתִשְׁפֵיל וְתִבְטֶל מִן הָעוֹלָם כָל
סְפִרִי הַמִינִים וְהַאֲפִיקוֹרִים, וְכָל סְפִרִי הַמְחַקְרִים הַגּוֹטִים לְצַד
מִינִות וּכְפִירֹת, הַפּוֹגָםִים בְהַתּוֹרָה וּבְהַאמֹנָה הַקְדוּשָׁה. בְלָם
תַעֲקֹר וְתִשְׁבֶר וְתִבְטֶל מִן הָעוֹלָם, בְזֻכָות וּלְכָה סְפִרִי הַצְדִיקִים
הָאִמְתִיִים שָׁגְרָפוּ וּנְאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲורֵר בְּרָחְמִיך כָל
הַיִשְׁיבָה שֶׁל מַעַלה וְשֶׁל מַטָה, שִׁילְמָדוּ כָל וְחוֹמָר הַנְאָמָר בְּדָבָרִי
רַבּוֹתֵינוּ וּכְרוֹגָם לְבָרְכָה, וּמָה סְפִרִים קְדוֹשִׁים וּנְזָרָאים בָּאַלָה,
שָׁהָם שְׁסִיחָה, שָׁמוֹ שִׁזְכָּתָב בְּקָרְבָה, אָמָרָה תּוֹרָה יְמָחָה,
שִׁיתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְשִׁבְיָל לְהַטִּיל שְׁלוּם בֵין אִישׁ לְאִשָּׁה
הַכְשִׁירִים סְפִרִי הַמִינִים וְהַאֲפִיקוֹרִים שְׁמַטְלִין שְׁנָאָה וְאַיָּבָה
וְתִחרּוֹת בֵין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיוֹם שְׁבָשָׁמִים וּעוֹקָרים אֶת הַעֲסָק בְּהָם
מִשְׁנִי עַולְמוֹת, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה שְׁאָבְדוּ וּיְשָׁרָפוּ וּיעַקְרוּ וּיְמַחוּ
וַיִּתְבְּטִלוּ מִן הָעוֹלָם, וַיִּמְחַרְמוּ מִן הָאָרֶץ, וַיִּתְהַנֵּחַ שְׁמָם וּזְכָרָם מִן
הָעוֹלָם וְלֹא יַכְרוּ עוֹד בְשָׁמָם:

וּבְרָחְמִיך תְשִׁים שְׁלוּם בִּינְך וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמָך, וְאַחֲתָתָך אֶל
תִסְרֵר מִפְנֵנו לְעוֹלָמִים, וְתִמְשִׁיך שְׁלוּם עַל יִשְׂרָאֵל עַמָך. וַיְהִי
שְׁלוּם גָדוֹל וְגָפְלָא בֵין אָדָם לְחַבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשָּׁה, וְלֹא יְהִי
שָׁוֹם שְׁנָאָה וּקְנָאָה וּמְרִיבָה וּקְנָטוֹרָה בֵין אָדָם וּחַבְרוֹ וּבֵין אִישׁ
וּאִשָּׁה, וּבִפְרַט בֵין אִישׁ וּאִשָּׁה הַכְשִׁירִים, אֲשֶׁר יְחֹזְקִים יָקָר מָאָה,
אֲשֶׁר בָּהָם תֹזֵה יְחִידָא עַל אֶחָה, וּשְׁכִינָה שְׁרוֹנָה בִינֵיכֶם. עֹז וּרְחָם

תתקעב לְקוֹטִי ח"ב-כו תְּפִלּוֹת

שלא תהיה בינויהם שום שנאה וקנאה, בזוכות וכל הספרים הנוראים הקדושים שנשרפו ונתעלמו מן העולם בשבייל זה, כאשר גלית לנו על ידי חכמייך הקדושים. ועוזנו ובנו שספרים אלו שנשארו מהצדיקים אמתיהם מעת מהרבה, יתפשתו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעולותם בשלמות, וימשך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזוהמת תאונות נאות. שנזכה אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולבטל תאונה זאת מאננו לגמרי, ולא יבא עליינו שום הרהור ומחשכה רעה, חס ושלום, רק נזכה להיות קדושים ופרושים בקדשך ובטהרה גודלה ברצונך הטוב באמת, ולא נודק לך כי אם בעת ההכרח בשבייל קיומ העולם, ותתן לנו כמ לקיים מזוהה את בקדשך ובטהרה גודלה באמת, ברצונך הטוב:

רבותנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברוחמים, כי דעתך קאירה לבאר הפל את כל צרכיו בקשוטי המרבבים מאד בנוף נפש, ובפרט בעניין זה של תיקון הברית שהוא יסוד הפל. אשר לא התחלתי עדין לבאר ולפרש אפס קaza, מה שאני צריך להתנצל ולהתחרן לפניה הרבה, על העבר ועל החוץ ועל העתיד. אך לפניה נילה הפל, על בן יהה נא בעיניך באלו היהתי פורטם. עוזנו והושענו למען שמה, שנזכה מעתה להתקדש בקדשך גודלה, ובפרט בקדשת הברית. קדשנו במצוותיך ותן חלכנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, הפלחה חסידךמושיע חסדים ממתקומים בימינה. נזראות בצדך תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים. עשה למען

תקעג ח"ב-יכו תפלות ל'קוטי

שְׁמָה, עֲשָׂה לְמַעַן יִמְינָה, עֲשָׂה לְמַעַן קַדְשָׁתָה, עֲשָׂה לְמַעַן תֹּרְתָּה,
וְתֹהֶר וְתִחְיֶשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְאֵלָנוּ אֶת מִשֵּׁיחַ אֶדְקָנוּ, וַיְקִים מַהְרָה
מִקְרָא שְׁבָתוֹב, מַגְדִּיל יְשֻׁועָת מֶלֶכְךָ וַעֲשָׂה חִסְד לְמַשִּׁיחַ לְדוֹד
וּלְזַרְעוֹ עד עוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן.

== כו ==

תֹּודִיעָנִי אֶרֶח חַיִים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיךְ נְעִימֹת בַּיְמִינָה
נְצָח. תְּשִׁמְעָנִי שְׁשָׁן וְשְׁמָחָה תְּגַלֵּנָה עֲצָמוֹת דְּבִיכָּת. הַשִּׁיבָּה לִי
שְׁשָׁן יִשְׁעָה וְרוּחַ נְדִיבָּה תְּסִמְכָנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵע
כִּמְהָ אַנְתָּה רָחוֹק מִשְׁמָחָה אָמְתִיאִת בְּנוֹף וּגְנִפְשָׁה, כִּי קְלָקְלָתִי כְּרַבָּה
מַאֲד בְּלִי שְׁעוֹר וּעֲרֵךְ וּמְסָפָר, עַד אֲשֶׁר סָפוּ תָּמוֹ הַצָּרוֹפִי אָוֹתִיוֹת
לְכָנוֹת בָּהֶם עַנְנִינִי וּקְלָקְלוּי וּפְגַם וְחוּבוּי הַעֲצָום. אָבִי שְׁבָשָׁמִים,
אָל חַי וּקְבִּים, מָה אֹמֶר מָה אָדָבָר מָה אָצְטָדָק, הַן עַל כָּל אַלְה
קָשָׁה עַלְיָה מַאֲד לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁמָחָה עַלְיָה. וְאַם בְּרַחְמִיךְ, גְּמַלְתָּ עַמִּי
טוּבּוֹת רַבּוֹת לְנִצָּח בְּלִי שְׁעוֹר, וַיְכִתְבֵּנִי לְהַיּוֹת מַעֲרָע וִישְׁרָאֵל,
וְעַזְרָתִנִי בְּרַחְמִיךְ לְעַשּׂוֹת בְּמָה וּבְמָה מִצּוֹת וּלְעַסְקֵנִי בְּתֹרְתָּךְ
הַקְּדוֹשָׁתָה, אֲשֶׁר עַל-יִדְּךָ יֵשׁ לְנוּ לְכָל אֶחָד מִיּוֹשְׁרָאֵל תְּקֻווֹתָךְ
לְאַחֲרִית טּוֹב, וּסְופֵךְ בְּלִ סְוִיף תְּתַקְגָּנוּ בְּנוֹדָאי, וְתַטְבֵּב עַמְנוּ בְּטֻובְךָ
הַגְּאַחִי וְתַטְעִמָּנוּ מַנְעָם זַיִחָ, אֲשֶׁר בָּזָה יֵשׁ לְנוּ לְשָׁמָח בְּלִי יִמְינָנוּ
לְעוֹלָם, אֲפָלוּ הַפְּחוֹת שְׁבָפְחוֹתִים. אַךְ עַם בָּל וְה, קָשָׁה לִי לְשָׁמָח
בָּזָה עַם גּוֹפִי שְׁתִּיחַה הַשְּׁמָחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּנוֹף וּגְנִפְשָׁה, מְחַמת
שְׁנִידָעַתִי בְּעַצְמֵי כָּל הַפְּגָנִים וּהַקְּלָקְלָתִים שְׁקָלְקָלָתִי וּפְגָנָתִי בְּלִי
כָּה. עַל-פָּנָיו בָּאָתִי לְפְנֵיךְ בְּעַל הַרְחָמִים, אֲדוֹן הַשְּׁמָחָה וְהַחֲרוֹת,
שְׁתַעֲרַנִי בְּדָרְכִיךְ הַגְּפָלָאִים וְתוֹשִׁיעָנִי שְׁאָפָעָלִי-פִּירַבְנִי אַזְבָּחָה

לשמחה שלמה באמת בנוף ונפש, כי אתה כל תוכל ולא יבצר מפחד מזומה. ובנידל רחמי עתה מפח וזכה מה שעברתי ופנמתי עד הנה, עם כל זה רחמייך רבים יהזה ואתה רב להושיע. ואתה יכול לסייע בנטלאותיך הנראות, שאזכה נם אנסי להיות אך שמח תמיד באמת בנוף ונפש. כי אתה יודע אבי شبשים, בפה אני ציריך להתרחק מעצבות ומරאה שהורה עד קaza האחרון, כי הם היו בעוכרי, ועליהם פאתית למה שפאתית. רחים עלי אבי אבל הרחמן, טוב ומטיב לכל, חומל דלים, מלא חמלות וחנינות, מלא האצלות וישועות אמתיות ונצחות, הן לי תקווה ולא אבד. ובני מעטה להיות בשמחה תמיד בנוף ונפש באמת. עירני והושענני להסתбел תמיד על הסופ הקחרון, אפילו שחתן שמחה בלבבי, למגן אזכה על יידריזה להגziel מכל רגע, לנרש כל המחבשות רעות וכל החרוחרים רעים וכל הבלבולים וכל הרעיזנים רעים וכל התאות ומדות רעות, הכל אנגרש ואסלך ואבטל מעלי על ידי השמחה והחרדה שהם עקר ההתחזקות נגד כל הבלבולים והטניות והכבודות, עד אשר אזכה להתקרב אליו באמת, ובטוב לבב מרוב כל:

ויתעזרני ברחמייה, שאזכה תמיד להסתбел על השרש העליון של כל השמחות והטובות, שם נתקבצין ומאיין כל השמחות יחד, אפילו שאזכה לשמה באמת בכל הטובות והשמחות יחד. ותתרבה השמחה בלבבי עד אין סוף ואין פכלית. ותאיר אור השמחה הקדושה באור גדול ונורא מאד על יידי רבוי ההארות וההתנוצויות מכל השמחות והטובות יחד, שתאיר כל שמחה

לְקוֹטִי ח"ב-יכו תְּפִלּוֹת תְּהִקָּעָה

ושמחה לחברתה, ויאירו זה לה ויתנו צעו זה לה, עד שתאיר ותבהיק ותגדל אור השמחה הקדושה באור גדור ונערב ונפלא מaad מאד עד אין סוף ואין תכליות, באפן שנוכה לשוב אלק על-יריזה באמות, באחבה ובשמחה גדרולה בנוף ונפש באמות:

כ' אתה יודע יהזה אללהינו מלא רחמים, בפה ובמה יש לנו ישראל עם קדשך לשמה תמיד. ובפרט אנחנו הדר ואבאין, בפה יש לי לשמח על כל הטובה אשר עשית עם עבדך אשר וביתני לחיות בכלל ישראל עם קדשך, אשר בחרת לנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך החדול והקדוש עליינו קראתך. והריבית לנו תורה ומצוות לחיותנו ביום הזה, לנצחינו לנצח. כי מרבי התורה ומצוות זוכה כל אחד מישראל, אפלו הקל שבקלים, לחטף בכל יום בפה ובמה נקודות טובות מבפה ובמה מצות קדשות. בפה ובמה מעלות טובות למקום עליינו, אלו לא נתת לנו אלא נקודה אחת ממזויה אחת דיננו, על אחת בפה ובמה טובה בפה ולא מבלת לפיקום עליינו, שהבתרת אתנו בתורה ומצוות רבות ונעימות כאלה, רבות עשית אתה יהזה אללה נפלאותיך ומחייבתך אלינו, אין לך אלק אנידה ואדרבה עצמו מספר. מה אשיב ליהזה כל מגמולו הי עלי. עורי מלא רחמים, שמחה ישראל, שאזוכה להרגיש השמחה הזאת בלבינו תמיד, אני לה ואשמח בה, ובצדיקך האמותים, ובחירותך הקדושה. באפן שאזוכה על-יריזה זה צאת להרות מאיפה לאורה, לשוב ממצולות ים שגנברתי ביהם, ליצאת מהם בשלום, ולשוב אלק באמות ובלב שלם מעטה

תתקעו ל��וטי ח'ב'יכח תפלוות

ועד עולם. שאזכה להיות מעתה ברכזנה הטוב באמות תמיד, ולא אעשה עוד הרע בעיניך ולא אשוב עוד לכסללה, ואשוב מעתה הרבי הרע ומחייבתי הרעות. ואתחזק בכל עת, בע וחרונה ושzon ושותה, וחרות יהזה יחה מעוי להתגuber על יידיז, על כל המחייבות רעות ועל כל התאות רעות, ולחשב בכל עת רק מחייבות קדושות וטהרות תמיד, בלי שום בלבול הכרעת כלל. מלא רחמים, שב уни מטוקב ושפוחני בישועתך תמיד, כי בשם קרשך הגודול והנורא בלבד בטהרתי. אנילה ואשמה בישועתך. יהיו לרצון אמריפי והגינוי לבני לפניך יהזה צורי ונואלי. אמן ואמן:

== כח ==

רעה ישראל האזינה נוהג בצעאן יוסוף ישב הכרובים הופעה. רבונו של עולם מלך מנהיג ומושל, מלא רחמים אשר חמלת עליינו בחמלתך הגודלה ושלחת לנו מושיע ורב גואל ישראל וקדוש, הוא משה רבנו עליו השלים, אשר הוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, וננתן לנו את התורה, והAIR עיניינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדשה, ומעצם גדרתו הנפלאה היה יכול להAIR גם בהפחחות שבפחדותים פמוני הימים, להודיע לכל גדרתו ובבורתך, לפיקח עניים עורות, להAIR עיני כל ישראל אפלו אותן שם בבחינת רגlin, שיוכלו להעמיק בדעתם להשיג התכליות האמתי מכל הבראים שבעולם לרעת ולהבר אותך תתרברך לניצח, על ידי כל הבריות שבעולם, ולהתגבר אליך ולהתדרבק בה באמת, אשרי הדור שזכה למנהיג בזה, אשרי עינים

לְקוֹטִי ח'ב'יכָה תְּפִלּוֹת תְּהַקְעֵן

שׁוֹכוֹ לְרֹאֶתֶּן, אֲשֶׁרֶי אָנוּנִים שׁוֹכוֹ לְשִׁמְעַן דָּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִם מִפְיוֹ
הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׁחִיתָה שְׁכִינָה מִרְבְּרָתָה מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ.

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, הַת אָנוֹנֵךְ לְשִׁוּעָתֵנוּ, פְּקַד עִינֵּיךְ
וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְחוֹסֵם וְרָחֵם עָלֵינוּ, וְחַרְנוּ וְלִמְדְנוּ מָה גְּעֻשָּׂה
עַתָּה, מָה גְּפַעַל עַתָּה, אֶל מַיְגַּפְנָה לְעֹזָרָה, הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה
גְּפֵשִׁי, אֵיכָה תְּרַעָה, אֵיכָה תְּרַבֵּין בָּאָחָרִים, הַזְּדִיעָנוּ נָא בָּאַיִלָּה
דָּרֶךְ גְּשׁוּטוֹת לְבַקְשׁ מְנַהֵּג אָמְתִי בָּזָה. כִּי לְעַצְם שְׁפָלוֹתֵנוּ
וְחַלְישָׁוֹתֵנוּ עַתָּה, וּכְלָנוּ אֵין פְּנֵינוּ יִפּוֹת בְּלָל, אֵין מַיְשִׁיבָל לְעֹזָר
אָוֹתֵנוּ כִּי אָם רְבִי וּמְנַהֵּג אָמְתִי שְׁיִיחַה בְּאַמְתָה בְּבִחִינַת מִשָּׁה
רַבְנָנוּ עַלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, שְׁיַוְיכָל לְהַאֲיר נָם בָּנוּ הַדָּעַת הַקְדוֹשׁ שְׁנוֹזֶבֶה
עַל יָדֵי זֶה לְבוֹא אֶל הַתְּכִלִּית הָאָמְתִי, לְדַעַת וּלְהַכְּרִיר אַזְתָּךְ
תַּחַבְרֶךְ לְנֶצֶח, עַל יָדֵי בָּל הַבְּרִיוֹת שְׁבָעוֹלִם, אֲשֶׁר בְּלָם נְבָרָאוּ
רַק בְּשִׁבְיל זֶה, בְּדֵי שְׁיוֹזֶבֶה הָאָדָם לְהַכְּרִיר אַזְתָּךְ עַל יָדֵם, שְׁזָה עֲקָר
הַתְּכִלִּית שֶׁל בָּל הַבְּרִיאָה בְּכָל וּבְפְרָט. וְאֵיךְ וּזְכִין לְמַצָּא מְנַהֵּג
בָּזָה, אֵיכָה, אִיפּוֹא הוּא, אֵיכָה מָקוֹם בְּבּוֹדוֹ, אֵיכָה הָעֵצָה וּהַתְּחִכּוֹלָה
שְׁנוֹזֶבֶה לְמַצָּאוֹ, כִּי אָם אָמָּנוּ נָם עַתָּה נְמַצָּאים צְדִיקִים וּמְנַהֵּני
יִשְׂרָאֵל, יְהוָה עַלְיָהֶם יְחִי, וַיָּאִרְיךָ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם. אָבֶל הַלָּא
כָּל הַמְּפַרְסָמִים בְּלָם יוֹדוֹ בְּעֵצֶם וְלֹא יִבּוֹשָׁה, שְׁאַיִן לָהֶם זֶה הַפְּמַחַם
שְׁחַזְבְּרָנוּ לְפָנֵיךְ, שְׁהָוָא הַפְּמַחַם שֶׁל מִשָּׁה רַבְנָנוּ, לְהַאֲיר בָּנוּ הַדָּעַת
זֶה שְׁיִשְׁגַּן בָּל אֶחָד וְאֶחָדר הַתְּכִלִּית הָאָמְתִי בָּזָה הַעֲולָם מִבְּלָל
הַדְּבָרִים שְׁבָעוֹלִם, אֲשֶׁר לְכָךְ נַזְרָנוּ. וְעַתָּה מָה גְּעֻשָּׂה וּמָה גְּפַעַל,
מַיְיָקָם בְּעָדָנוּ אוֵי מַיְיָקָם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא.

מְרִיָּה דְעַלְמָא בְּלָא, מְרָחֵם עַל הָאָרֶץ מְרָחֵם עַל הַבְּרִיוֹת, אֲשֶׁר

נחתת בצאן עמק ביד משה ואחרון. איה רחמנותך על ישראל עם
 קדרשך עתה, על מי גטשת מעט הצען הזה, על מי עזבת אותנו,
 חלושי כה באלה, פחותי ערד במונו היום. ראה עמידתנו דלים
 וריקים, אשר השחרו פנינו מפני חטאינו, ונכפה קומתנו מפני
 עוננותינו. אל מי נמוס לעורה, המאנס מסכת את יהודה, אם בציון
 בעלה נפשך, מהוע הביבתך ואין לנו מרפאה, כואה לשלום ואין טוב,
 ולעת מרפאה והנה בעתה. האם הפקרת את עמק ישראל חיליה,
 הלא כבר הבטהתנו שאפלוי בתוך ירידתנו בעמק הגולות הזה
 בגין נפשם במונו היום, לא תעוננו ולא תמאנסנו לעולם, כמו
 שכחוב: ואף גם זאת בהיותם בארץ אובייכם, לא מסתים
 ולא געלתים לבളותם, להפר בריתיכם, כי אני יהוה אליכם.
 ובכתוב: ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים.
 ובכתוב: כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדרול بي הזайл
 יהוה לעשות אתכם לו לעם. ובכתוב: כי לא יטש יהוה עמו, ונחלתו
 לא יעוז. וכחנה וכחנה עוד הבטהות הרבה אשר הבטהת את
 אבותינו לעזנו ולהושעינו בכל דור ודור. ועתה עתה איה
 רחמנותך איה נפלאותיך, ולמה תהיה ערת יהוה בצאן אשר
 אין להם רועה. חום ו חמלה עלינו חום וחרם עליינו, זוננו וערנו
 להתפלל ולהתתנן לפניו על זה הרבח, לצעק ולזעק ועקה בדולח
 ומלה, ולבכחות לפניו בכל יום על זה ברמות שליש, עד שתתגנו
 ותעננו ותחמל עלינו ותתן לנו רועה ישראל מנהיג אמת מנהיג
 רחמן כמו משה רבינו רועה נאמן, שיוכל לעסק בתקוננו להשיבו
 אליך באמת, ויאיר גם בנו השנת דעתו הקדושה, ויפחק עיני

לְקוֹוֶטִי ח'ב'יכח תְּפִלוֹת

דעתנו בקדשה ובטהרה נדולה, שנובה גם אנחנו להשיג הפלויות האמתי מצל הברואים שבעולם, ולהכير איתה באמת ולחטא רב אליך ולחטא רב לך לנצח:

לשבת-קדש

ויתעוזנו ותוישענו לקבל שבות ברاءוי, בשמה ותרווה נדולה ובדבקות נפלא כרצונך הטוב, עד שנובה על ידי זה לדעת ולהשיג תכליות מעשיים וארץ גם בזה העולם. לדעת ולהכיר אותה באמת על ידי כל הדברים שבעולם, כרצונך וכרצון יראיך האמתיים, עdry נובה ליום שבתו ומנוחה לחי העולמים. מלא רחמים, יהוה, פקח עינינו ונראה ונבין ונשביל האמת לאמתו, אלק להתגנונג עתה, באפנו שנובה לבקש ולמצא מנהיג אמיתי בזה שיביאנו בחרינו לתוכליות האמתי, כי אין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו שבשמי, אנחנו החמר ואתה יצרכנו ומעשה יך בלבנו, עלייך יעוז חלה יתום אתה היה עזיר. כי אתה לבך יודע צפון לבנו ואיך לעוזנו עתה בכל העניים ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הכל, שנובה לממצא המנהיג האמתי שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתוכליות האמתי והנצח מהירה בcheinנו. והטוב בעיניך עשה עפנו, כי אנו משליכים כל יחנו עלייך. ואני תמיד איחל, עד יש��יף ויראה יהוה ממשיים, ישב אלינו וירחמנו, ובאבת את בן ירצה, ויחoir לנו העטרה לישנה, ויתן לנו רועה כלבבו. ויקים מורה מקרא שבתוב: וגנתתי לכם רועים כלבי ורעו אתכם דעה והשכל. ותמהר ותחיש לנו לנו ותביא לנו את משים צדקה, ויקים מהרה: והקמותי עליהם רעה

אחד ורעה אתה את עבדי דוד הוא ירעא אותך והוא יתיה לך לרשעה, ואני יהוה אהיה לךם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתזוכם אני יהוה דברתי. ונאמר: ולא יטמא עוד בגוליהם ובשוכניהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושביהם אשר חטא ביהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה לךם לאלהים, ועבדי דוד מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכלם ובמושפטו ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם, יהוה אליהם צבאות השיבנו הארץ פניך ונונשעה:

= כט =

עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוצא מרשת רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמיים. הנה בעני עבדים אל יד אדוניהם בעני שפהח אל יד גברתה בן עניינו אל יהוה אליהנו עד שיתנו. חנו לנו יהוה חנו כי רב שבינו בו. אבי שבשמי, מלא רחמים, רב חסד ורבה להיטיב, טוב לפל ורחמי על כל מעשי, המרham על הארץ ומרחם על הבירות. רבונו רעלמא בלבד, אתה בראתה עולמך ברצונך הטוב בשבייל ישראל עמו, כדי להתפאר עמהם בכל דור ודור. ובטובך הנadol בתרת את ישראל עמו מכל העמים, ואת ארץ הקדשה מכל הארץות, להיות לעמו ישראל לנחלת. כי ירעת שם אויר הקדוש הטענים, לשם מקום מוקן לקדשת ישראל, להשיג שם חכמה האמתית, להכיר אותה בדעת נפלא ובאמונה שלמה:

רבונו של עולם, אדון כל הארץ, אלהך כל הבירות, מה אומר ומה אדרבה. אתה יודע מעלה ארץ ישראל וקדשתה העולה עד

לקוטי חיביכט תפלות

אין סוף ואין תכליות. ואנכי הָבּוֹי והַגְּמָאָם, אשר הרביתי לפשע גָּדָך, ופְּגָמָתִי וקְלָקְלָתִי הַרְבָּה מֵאָד, עד אשר על־יְדִי רַבּוֹי עֲנוֹתִי ופְּשָׁעִי הֶעֱצָוִים, ובפְּרָט עַל־יְדִי כֹּל מָה שְׁפָגָמָתִי בְּפִנְגָּם הַבְּרִית מְעוֹדָי עד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל־יְדִי כֹּל זֶה טְרָפְתִּי אֶת דָעִתִי ופְּגָמָתִי אֶת מְחֵי, וְאֶפְלוּ מַעַט הַרְשִׁימָו שְׁגָנָשָׂאָרָה מְדֻעָתִי הִיא גְּסִיבָן מְבָלְבָלָת ועֲכֹורָה מֵאָד. אך עַם כֹּל זֶה, גם זאת הַרְשִׁימָו הַמְעוֹתָה של אֶמְתָת דָעִתִי, רֹאָה מְרָחָק וּמְצִיאָן מִן הַתְּרִכִּים מִבֵּין זְבּוֹן הַבְּרִי תֹּרְתָּה הַקְדוֹשָׁה, אֲשֶׁר חִזְנַתָּנו בְּרָחְמִיךָ הַרְבִּים. עד אשר אני מַבֵּין מְרָחָק נְדָל עַצְסָמָעָל קְדָשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶך, ובְּאֵשׁ שְׁמַעַנוּ מִפִּי הַעֲדִיקִים הַאֲמָתִים וּרְאִינוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים שֶׁכְלִקְדָשָׁת אִישׁ הַיְשָׁרָאֵל תְּלִיה בָּאָרֶץ־יִשְׂרָאֵל:

והנה עתה, אחריו כֹל מָה שָׁעַבָּר עַלְיָ מְעוֹדָי עד הַיּוֹם הַזֶּה, וכִּמְהָ סְבָבָת עַמִּי וּבְכִמְהָ גְּלָגְלָת עַמִּי בְּרִי לְקָרְבָּנִי אֶלְיךָ וּלְהַחֲזִירָנִי בְּתִשׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וּעֲדָין לֹא עַלְתָה בְּיָדִי לִכְוֹת לִתְשׁוֹבָה שְׁלָמָה בָּרָאוִי, וּלֹא דַי שְׁלָא זְכִיתִי לִתְשׁוֹבָה שְׁלָמָה, אָף גַּם פְּגָמָתִי הַרְבָּה מֵאָד בְּכָל עַת. וְעַתָּה, אַתָּה כֹל אֱלֹה, אַנְיִי יָזְרָע עַתָּה שָׁוֹם דַּרְךָ בֵּית מְנוּסָמָני, וּלֹא שָׁוֹם עַצְחָה וְתַחְבּוֹלָה, בַּי אִם עוֹד רַוִּיחַ מַקְשָׁקֵש בְּקָרְבִּי, עוֹד קֹול דָזְדִי הַזּוֹפֵק בַּי, וּמַעֲזָרָנִי וּמַזְרָעָנִי בְּתוֹרָתו הַקְדוֹשָׁה לְנַסְעָה לְאָרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אֲוִילִי אַזְבָּחָה לְשׁוֹב מַבְסִילָתִי וּמַמְּעָשִׁי הַפְּנָמִים, אֲוִילִי אַזְבָּחָה לְהַתְּחִיל לְחִיּוֹת חַיִם אֲמָתִים, אֲוִילִי יְחֻם, אֲוִילִי יְרֻחָם, וְאַתָּה יָדַע עַצְסָמָי הַסְּפָקוֹת שִׁשְׁ לִי בְּזֶה בְּלִי שְׁעוֹר, וְזֶה עֲקֵר הַמְּנִיעָה שְׁלִי, בָּצְרוֹפָ שָׁאָרִי מְנִיעָות מְחַמֶּת מִמוֹן וּרְחֹוק הַדָּרָךְ וּשְׁאָרִי מְנִיעָות רַבּוֹת. אֲכָל

תתקפב לְקוֹטִי ח'ב-יכט תְּפָלוֹת

באממת אני מודה לך בזאת לבות וכליות, שunker המגעה היא
מניעת מה מהחתפת בפה ספקות ובלבולים, שטבלבלין את דעתך
ומונעים אותך מלהתנבר ולהתחיק לעסך בזה להכין לי הדרך
לנסע לאנץ'ישראל. ואך עלי פירבן ברחמייך הרבהם אפה מרפו
לי בכל עת להשתוקק לזה לבא לאנץ'ישראל, עד אשר לא אוכל
לנוח ולשקט מלכט פלאה ליה לילך ולבא לאנץ'ישראל. כי ידעתני,
כי רחמייך לא כלים, בלי האי ואולי, תזונני לבא לשם בשלום,
ולחמייך עלי שם קדשת אנץ'ישראל באמת. באפן שאוכה
להתחכם מעטה ולהשכיל על דרכיו ולבער הרע מקרבי ולבטל
הרומו שנות מפני, ולזוכות לתשובה שלמה באמת, אשר זהה
לבד קלחה נפשי, כי זה בפה נכוף נקסתי לשוב אליך. ובבר
גילת לנו גדל רחמייך ועצם חינונתייך בכל-עת, ורב טובך בכל
דור ודור, אשר אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקה, כי לא תחפץ
במוות המת כי אם בשיבו מחרכיו ותיה. ועוד יום מותו תתחפה לו,
תשב אנווש עד דכא עד דכדוכה של נפשך:

רבונו של עולם, רחם על יונה אלמת במוני, רחם על חלוש
העה, על נבואה ונמאמ במוני, אשר אני מאוֹס (נבואה ונמאם) בעניינו
עצמך בתכליית המאוס ולא על חם מהך העונה האמתית, כי
אם מלחמת עכירת מאוס מעשי הרעים ועונותיהם העזומים ופנמי¹
המרבים, אני אדרן ייחיד, מלא משאלותי ברחמיים, זובני לבא
לאנץ'ישראל מהרחה. ואזובה לעבר ולידן על כל מני מניעות,
ולנסע ולבא לשם מהרחה חושה בשלום בלי פגע, ולפעל שם
קדשה וטהרה, באפן שאזוכה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת,

לְקוֹמִי ח'ב-יכט תַּפְלוֹת

וְלֹא אָשׁוֹב עוֹד לְכֶסֶלה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי בְּנֹות בְּלַהֲצִידִיקִים שֶׁגַּלְוּ קָרְבָּת אָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְנֹות בְּלַהֲצִידִיקִים וּהֲבָשָׁרִים שָׁזְכוּ לְבָא לְאָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִנְיָנוֹת רַבּוֹת וּעֲצָמוֹת בְּלִי שָׁעָר בְּאַשְׁר אַתָּה יָדַעַת, וּפְעַלְוּ שֵׁם מֵהַשְּׁפָעָלָה, וּבְנֵי בְּנֹות וּבְנֹות תָּרוּתָם הַקְדוֹשָׁה וּבְנֹות מַעֲשֵׂיהֶם הַטוֹּבִים, שָׁאוֹבָה נִסְמָךְ אֲנָכִי הַשְּׁפֵל וְהַבּוֹזִי לִילָך וְלִבּוֹא לְאָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל חִישָׁ:

כל מהרעה:

אָבִי שֶׁבְּשָׁמִים, הַגּוֹמֵל עַמִּי חֲסָדִים וּטוֹבּוֹת רַבּוֹת בְּכָל עַת, אֲשֶׁר וּבִתְנִי בְּרֻחְמִיךְ וּחֲסָדֵיךְ לְהַתְפִּיל עַל וְהַבָּא לְאָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל. גַּמּוֹל עַל עַבְדָךְ עוֹד חֲסָדִים וּטוֹבּוֹת יוֹתֵר וּיוֹתֵר, וּתְנִדְיל נְפָלָאותִיךְ עַמִּי וְתַעֲשֵׂה עַמִּי חֲסָד חָנָם בְּכָל עַת, וּתְלִמְדֵנִי בְּדַרְךְ עַצְוֹתִיךְ הָאִמְתִּינָות וּתְוֹרֵנִי בְּדַרְךְ הַיְשָׁר וְהַאֲמָת, בָּאָפָן שָׁאוֹבָה מֵעַתָּה לְעֹזֶב דָּרְבֵי הַרְעָה וּמְחַשְּׁבָותִי הַפְּנוּמָות. וּאוֹבָה לְהַתְקִשֵּׁר בָּהּ מֵעַתָּה וְלִילָך וְלִבָּא מַהְרָה לְאָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַזֹּאת, וּאוֹבָה לְהַתְהִדר שְׁלֹמָרִי לְהַתְחִיל מִתְחִיל שְׁבָעָהָר יְהֹוָה בְּאָלוּ נּוֹלְדָתִי הַיּוֹם:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זֶכְרָנוֹ נָא הַהַתְפָּאָרוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים שְׁקַבְלָתָה מִכֶּל הַצִּידִיקִים שָׁהִיוּ בְּכָל הָזָר וְדוֹר, וּמִכֶּל יִשְׂרָאֵל עַמִּקְהַקְדוֹשָׁה, וּכֶל הַהַתְפָּאָרוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים אֲשֶׁר אַתָּה מִקְבֵּל עַדְין מִכֶּל יִשְׂרָאֵל עַמִּקְהַקְדוֹשָׁה, וּמִהַצִּידִיקִים וּהֲבָשָׁרִים אִמְתִּינִים הַגְּנִילִים אֲלֵיכֶם שְׁבָחוֹר הַזָּה, אֲשֶׁר מִשְׁם גַּמְשָׁךְ בְּלִי קָרְבָּת אָרִזִּי-יִשְׂרָאֵל. וּבְנֵי נִסְמָךְ בְּנֵי שְׁיִיחָה לִי חָלֵק בְּהַהַתְפָּאָרוֹת הַזֹּאת, שָׁאוֹבָה לְשׁוֹב אַלְיךְ וּלְעָשׂוֹת רְצׁוֹנָךְ בְּאִמְתָּה, עַד אֲשֶׁר תִּתְפֹּאֵר עַמִּי הַשְׁכִּינָה תָּמִיד בְּכָל עַת. בַּיְּרֻחְמִיךְ הַרְבִּים בְּחִירָתְךָ בְּנֵו מִכֶּל הָעִמִּים, וְאַתָּה מִתְפֹּאֵר בְּנֵו בְּכָל הָזָר וְדוֹר,

וַזֵּאת הַהֲתִפְאָרוֹת עֹזֶלה לְפָנֶר וְעַטְרָה עַל רָאשָׁך בְּבָחִינָת תְּפָלוֹין, וּמִשֵּׁם נִמְשָׁך קָרְשָׁת אֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל. בַּי הַהֲתִפְאָרוֹת בָּזָקָע בְּעַיִנִים, וּלְלִידְיוֹזָה נִמְשָׁכִין עַיִנִים הַשְׁגַחֲתָך עַל אֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִשֵּׁם מִקְבְּלָת אֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל קָרְשָׁת הַגּוֹלָה, בַּי עַל-לִידְיוֹזָה אֹוִירָה מַחְפִים, עַל-לִידְיִ שְׁגַחֲתָך שֶׁם תִּמְדֵר עַיִנִיךְ הַקְדוֹשִים שֶׁהָם עַיִנִי הַחֲכָמָה וְהַמְּדֻעָה, כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, אֶרְזָ אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ דָוִרְשׁ אָוֹתָה תִּמְדֵר עַיִנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בָּה מִרְאָשִית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. עַל בָּן רְחָם עַלְיִ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּוּבָנִי שִׁיטְגָּלָה לְנוּ קָרְשָׁת אֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָה לְכַסְף וְלְהַשְׁתָּוקָק וְלְהַתְּגַעַגְעָה תִּמְדֵר בְּאַמְתָה לְאֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל, וְלַהֲתִפְלֵל הַרְבָה עַל זֶה לְפָנֵיךְ מְלָא רְחָמִים, עַד אֲשֶׁר נִזְכָה לְבָא לְאֶרְזִי-יִשְׂרָאֵל חִישׁ קָל מִהְרָה:

לְרָאשָׁה-הַשָּׁנָה

וַזְבָּנו בְּרָחְמִיךְ הַרְבִּים וְחַסְדִּיךְ הַעֲצּוּמִים, שְׁגַנְבָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְנִסְעָה עַל רָאשָׁה-הַשָּׁנָה לְצִדְיקִים אֲמַתִּים, וְאוֹבֶה לְהִיּוֹת נִמְנָה גַּם בָּן, בֵּין עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמְתָאָסִפִים וּמַתְקַבְּצִים לְצִדְיקִים אֲמַתִּים עַל רָאשָׁה-הַשָּׁנָה. בַּי אַתָּה לְבָד יָדָע מְעָלָת הַקְבוּץ שֶׁל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָאשָׁה-הַשָּׁנָה לְצִדְיקִים אֲמַתִּים. אַתָּה לְבָד יָדָע בְּמַה וּבְמַה הַהֲתִפְאָרוֹת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְדוּלִים וְנוֹרָאים אֲשֶׁר אַתָּה מַקְבֵל בְּכָל רָאשָׁה-הַשָּׁנָה וְרָאשָׁה-הַשָּׁנָה מַהְקִבּוּץ הַקְדוֹשׁ שֶׁל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל אַצְלֵי הַצִּדְיקִים אֲמַתִּים. וַזְבָּנו בְּרָחְמִיךְ הַרְבִּים וְחַסְדִּיךְ הַעֲצּוּמִים, שְׁגַנְהָה אֲנַחֲנוּ נִכְלָלִים גַּסְבָּן בְּהַהֲתִפְאָרוֹת וְהַשְׁעָשׂוּעִים הָאַלְתָה, וְאֶל יְמַנְנָנוּ מִזָּה שָׁום מְוֹגָע, וְאֶל יַעֲבָנוּ שָׁום עֲפֹוב, וְאֶל יַטְרִידָנוּ שָׁום טְרָדָא בְּעוֹלָם. רַק נִזְכָה תִּמְדֵר בְּכָל

לְקוֹמִי ח'ב-יכט תַּפְלוֹת

שנה ושנה, לילך ולבא ולהתאפס אל הקבוץ הקדוש והנורא של עמד יישראל הכהרים, המתאפסים ומתקבאים אצל הצדיקים האמתיים בכל ראש השנה, ועל-ידייזה נזוכה שתתפאר בנו תמיד, ותמשיך עליינו קדשת ארץ-ישראל תמיד. ותווננו ותעננו שגנבה להסתבל על פאר יפי הדרת פנוי הצדיקים האמתיים, אשר הם כלילת יפי. כי הם בולטים מפל התתפאות והשעושים של כל יישראל, אשר אתה מקבל עליךם, על-ידי שהם עוסקים תמיד לקרבתם אליו. ובמי ברחמייך הרבים להסתבל על פניהם תמיד באמת, ובפרט ביום ראש השנה הקדושים שאו הוא עקר ההתפאות, ואנו פניהם מאיות מאד לאור כל התתפאות והשעושים של כל הקבוץ הקדוש המתקבאים אליהם:

אנא יהוה, ברחמייך הרבים, ובנו להסתבל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באפן שגנבה על-ידייזה לקבל ולהמשיך עליינו גם בן הארץ נפלאה מההתפאות הזאת, עד אשר נזוכה שימשך עליינו תמיד קדשת התפלין הנוראים. ובאר קדשת התפלין יהיו בזקעים בעינינו, עד שגנבה גם בכל מקום שאחננו נסתבל ונabit שם, שיתקדש המקום והוא בקדשת ארץ-ישראל. עד אשר כל מי שירודע מטעם ארץ-ישראל הקדוש, ירגיש קדשת ארץ-ישראל בכל מקום שיתעורר עמו יתה, עד אשר יבר אותנו ויבחן שאחננו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה. רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם על צעקה השכינה אשר צעקה בקול מר על מעשינו הרעים, קלני מראשי, קלני מזרועי. מי יכול לסבול קול צעקה הפה, אתה בלבד

יודע געל מרים עזקה גדולה ומירה זאת. רחם רחם, ושמרנו
והצילנו מעטה ממעשים רעים וממחשות רעות, זבנו לשוב
אליך באמת, בזכות לך הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר
השבינה בנו מעטה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה
מאתנו בכל עת מכל אחד ואחד בפרטיות:

ועזרנו זבנו לשוב בתשובה שלמה, ולתken מהרה כל מה שפגמנו
לפניך בעינינו, מגעירינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע
בזה שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על-ידך זה
לחטאיהם ועונותיהם גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו.
אוין כי חטאנו, שפגנו בעינים קדושים כאלו הנמשכין מעיני
זהה, שיכולים לופות להסתכל בהם על התפארות של השם
יתברך, והצדיקים, ולהמשיך על-ידך זה קדשת ארץ ישראל
בכל מקום שטבויות שם. וברב אולתנו לךנו עינים קדושים
ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם בפה שהסתכלנו, עד אשר באנו
למה שבאנו בעונתינו הרבה. מלא רחמים, למדנו קדשו לתקון
כל זה, ועזרנו והושענו שנוכה לבקש ולחש ו למציא צדיקים
אמתיים השיכים לשרש נשמותינו, ולילד ולנסע אליהם תמיד,
ובפרט על ראש הצעה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש,
ובנו שניה נמנין נסיבן בכלל עמוק ישראלי הבהיר המתאפסים
אליהם, ונזכה על-ידך לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת.
ונזכה להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקון על-ידך זה כל
הפגנים שפגנו בעינינו, מגעירינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו
אור קדשת התפארות הפלול בפניהם הקדושים, ועל-ידך זה

לְקוֹמִי ח'ב-יל תְּפִלוֹת תְּהִקָּפוֹת

נוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ קָרְשָׁת אֶרְזִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שָׁנַסְתַּכֵּל שָׁם, עַד
אֲשֶׁר יִתְקַדְּשׁוּ בְּכָל מָקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקָרְשָׁת אֶרְזִיּוֹת יִשְׂרָאֵל:

מְלָא רְחִמִּים, רְחִמָּה עַלְינוּ לְמַעַן שָׁמָה, חֹסֶה עַלְינוּ בָּרָב רְחִמִּים.
וּבָנו שִׁיחַת עֹדר לְבָנו אֱלֹהִיךְ בְּאֶמֶת, וּנוֹכַח לְהַרְגִּישׁ וְלִידֵעַ הַיְטָב
נוֹרָאות מִתְּיקֹות הַطְּעָם הַקָּדוֹשׁ וְהַנְּפֵלָא שֶׁל אֶרְזִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, וּנוֹכַח
בָּעֵתָה לְכַסְף וְלְהַשְׁתּוֹקָק וְלְבָעֵר וְלַהֲתַלְבֵב לְאֶרְזִיּוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְלְאִפּוֹשִׁי בְּרְחִמִּי טֻבָּא, לְהַרְבּוֹת בְּרְחִמִּים וְתְּחִנּוּנִים לְפָנֵיה,
עַד שְׁנָוֶה לְפָעֵל בְּקַשְׁתָנוּ בְּרְחִמִּים אֶצְלָךְ, שְׁנָוֶה לְבָא מְהֻרָה
לְאֶרְזִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגָע. עַזְרָנו אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ לְמַעַן שָׁמָךְ בֵּינוֹ
לְכָךְ לְבָד עִינֵינוֹ תְּלִיוֹת, מְלָא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרְחִמִּים וּבָנוּ
לְבָא מְהֻרָה לְכָל מָה שְׁבָקֵשָׁנוּ מִלְפָנֵיכָךְ, חָנָנוּ וּעֲנָנוּ וּשְׁמַעַתְּפָלָתֵנוּ,
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת בְּלִפְנֵה עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרְחִמִּים. יְהִי לְרָצֵנוּ
אָמְרִידִ-פִּי וְהַגִּזְנוּ לְבִי לִפְנֵיכָךְ יְהֹוָה צָרוּי וְנוֹזָלִי:

ל

בְּכֶסֶף וּגְם בְּלִתָּה נְפִשִּׁי לְחִצְרוֹת יְהֹוָה לְבִי וּבְשָׁרִי יָרְגִּנוּ אֶל
אֱלֹהִי. בְּלָה שָׁאָרִי וּלְבָבִי צוֹר לְבָבִי וְתַלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. צְמָא
נְפִשִּׁי לְאֱלֹהִים לְאָלָה חֵי מְתִי אָכֹא וְאָרָא חֵני אֱלֹהִים. הַשְׁבָעָתִי
אֲתָכֶם בְּנוֹת יְרוֹשָׁלָם. אֲמֵם תִּמְצָאוּ אֶת דָוִי מָה תִּגְרִדוּ לוֹ שְׁחוֹלָת
אַהֲבָה אָנִי. הַשְׁבָעָתִי אֲתָכֶם בְּנוֹת יְרוֹשָׁלָם מָה תִּעְירְוּ וּמָה
תִּעְרְרוּ אֶת הַאֲהָבָה עַד שְׁתַחַפֵּץ:

רַבּוּנו שֶׁל עוֹלָם, מְלָא רְחִמִּים, אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. גָּדֵל הַעֲצָה
וּרְבַּ הַעֲלִילִה, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עָצָם רַבּוֹי הַמִּנְיוֹת הַמּוֹגָעִין אֶתְנוּ

מִדְרָךְ הַחַיִם, אֲשֶׁר עָמָדוּ בְּנֵגְנָנוּ, בְּנֶגֶד כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפֶרְטִוִּית, בְּחוֹמוֹת בְּרוֹזֵל וּבְנָחָלִים שֹׂטָפִים וּנְהָרִי אֲשֶׁר סְבָבוּ נִמְ סְבָבוּ נִמְ מִכֶּל צָד. סְבָבוּ כִּמְים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוּ עַלְיָה. וּמְרַבּוּ הַמְּנִיעָות גַּתְרַמְּקָנוּ מִפְּנֵךְ כְּמוֹ שְׁנָתֶרֶתֶןֶנוּ. אֲכָל אַתָּה הַזְּעַטְנָנוּ בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים, שָׁנָם בְּהַמְּנִיעָות בְּעַצְמָן אַתָּה בְּעַצְמָךְ נִסְתַּר בָּהֶם מִרְבָּב אַחֲבַתְךָ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְמי שְׁהָוָא בְּרַדְעָת יָכֹל לְגַשְׁתַּ לְתוֹךְ חַשְׁבַּת הַעֲנוֹן וְהַעֲרָפֵל, רְהִיָּנוּ לְתוֹךְ תַּקְפַּת הַתְּגִבְרוֹת הַמְּנִיעָות וְלִמְצָא שָׁם אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרָה, כִּי שָׁם בְּהַמְּנִיעָה בְּעַצְמָה נִסְתַּר וּגְעוּלָם הַשֵּׁם יְתִבְרָה. אֲכָל מָה אָעָשָׂה אַנְכִי הַחֲסָר דָּעָה אֲשֶׁר מַעַצְמָן חִסְרוֹן דָּעַתִּי אֲנִי עוֹמֵד מַרְחָוק וְהַמְּה וּמְגַנִּים, שָׁאַיִן מַתְגִּבֵּר לְהַתְּקִרְבָּה אֶלְיךָ מַחְמָת רַבּוּי הַמְּפִסְקִים לִפְנֵי בְּחוֹמוֹת מִפְּנֵשׁ. וּבְאַמְתָּה אֲנִי יָדַע קָצָת, וְאֲנִי מַאֲמִין בְּאַמְונָה שֶׁלְמָה שִׁישׁ בִּידֵי לְשָׁבָרִים וּלְבַטְלָם, כִּי בְּאַמְתָּה אֵינָם מְנִיעָות כָּלָל. אֲכָל, אֲפִלְעַלְיִיבִּין הַם מַתְגִּבְרִים בְּנֵגְנָדִי וּמַשְׁתַּחַתִּים לִפְנֵי כָּל בָּךְ שָׁאַיִן יָדַע אֵיךְ לְשָׁבָרִים וּלְבַטְלָם. עַלְכֵן בָּאתִי לִפְנֵיךְ מַלְאָ רְחִמִּים, הַחֲנִין לְאָדָם דָעַת, שְׁהָזְרִי וְתַלְמָדִי וְתַזְדִּעְנִי דָעַת וְתַבּוֹנה וְתַכְמִה וְוַשְׁכֵל אַמְתִּי וְעַצּוֹת אַמְתִּיות בְּכָל עַת, בָּאַפְנֵי שָׁאַוְבָה לְהַתְּקִרְבָּה אֶלְיךָ בְּאַמְתָּה מַפְּקוּם שָׁאַנְנִי שָׁם עַתָּה, וּלְעַבְרָה וְלֹדְלֹג עַל כָּל הַמְּנִיעָות הַמַּשְׁתַּחַתִּים לִפְנֵי. וָאַוְבָה לִידַע וְלְהַאֲמִין בְּאַמְתָּה שֶׁכָּל הַמְּנִיעָות הַם רַק בְּאַחִיות עִינִים וּבְרַמִּון בְּעַלְמָא, וְמי שִׁמְחִזּוֹק לְבּוֹ וּמַתְגִּבָּר בְּנֵגְדָם בְּתִשְׁוֹקָה בְּדוֹלָה וּרְצֹוֹן חִזּוק לְהַשִּׁים יְתִבְרָה, הַם מַתְבִּטְלִים בְּנֵגְדָם לְגַמְרִי. עַד שָׁאַוְבָה לְבַטְלָה וּלְשָׁבָר כָּל הַמְּנִיעָות שְׁבָעוֹלָם, הַז הַמְּנִיעָות מַאֲחָרִים, הַז הַמְּנִיעָות

לקוטי תפלות ח'ב-יל

מתאות גופי המגשם, הן כל מיני מניעות שבעולם, המונעים מהריך הקדש, מדרך האמת, כלם אזהה לשבר ולבטול ולסלוק לגמרי על ידי שתתן בלבבי כח ונכורה לבבש את יצרי, ולהתחזק בלבבי בגבורה גדולה ובתחזקות נדול לעמד בוגדים. ולבלי לירא ולפחד מהם כלל, ואזהה לנצח הפלחה בשלום:

ותרחם עלי ותוישענني ותאלני ממניעות המת, שהם כלל הקשיות והספיקות והבלבולים הבאים על המת להרהר אתריו האדיקים והבשרים שבדור, או להרהר חס ושלום אתרי מדותיה. שאלו מניעות של המת הם גדולים מכל המניעות שבעולם, כי מי שמהו ולבו חזק באמונה שלמה בהשם יתברך, ובצדיקים אמיתיים, אין שום מניעה שתמנעהו. אבל בשחים ושלום מהו ולבו חלוקים מהשם יתברך, ומהצדיקים, ונופלים בלב קשיות עליהם, אלו מניעות קשים מבלם. ועל זה באתי לצעק ולזעך ולקרוא אליך, כי אין לי שום תקווה להונצל מהם כי אם לצעק אליו. אליך יזהה אקרה ואל יזהה אתהן. שמע יזהה קולי אקרה וחגני ועגני:

ועזרני והושענני ותאלני ומלאני ופדרני מכל מיני קשיות וספיקות ובלבולים ומניעות המת, לכל אסתבל עליהם כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבך ורעתך ומוחיכך כלל, רק אזהה תמיד לדוד ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה ותוקה ונכונה בלי שום ספק ובלבול וגנאה אל הצד כלל. עד שאזהה להתחזק ולהתגבר גם על המניעות והמסכים הגשמיים מבני אדם אחרים, או מתאות גופי, להתחזק ולהתגבר לעמד בוגדים, ולכטם ברבי יתזהה באמת, להתקרב אליך ולהצדיקים וברשרים האמתיים, ולעבדך באמת

ביראה ובאהבה, לسور מרע ולעשות טוב, ולהתחיל ולגמור כל הדברים שבקדרשה שהם רצונך באמת, חיש קל מחרה. ותרחם עלי בכל עת שיבואו על לבך חם ושלום, קשיות וספקות להרהר אחר האמת חם ושלום, שתברך אונק ואצעק ואקרא אליך בקול חזק מעמקי הלב, ואתה תענני מיד ברחמייך הרבים. אשוע והוא אמר הגני. כי אין לי על מי להשען לעמד בוגך כל המניעות, בפרט בגין מניעות המטה, כי אם עלייך אבינו שבשים, עלייך בלבד אני נשען ועל חסוך הגודל אני בוטה, שתורני ותלמدني איך להנiper לבנים לתוך תקף התגברות המניעות ולהתקרב אליך עלייך המניעות דיקא, כי נם בהם עצמן נסתר השם יתברך בעצמו, כי לגדלו אין חקר, ומואד עמקו מחשבותיה, ואתה מרום לעולם יהוה. וכל מה שאתה מסבב עם האדים, אפלו מה שנדרמה למניעות ועקבים מדרך הקדש, הפל לטוּבה ויושעה נפלאה. רחים עליינו ולמדנו ותזקנו ואטצנו, ותן לי ולכל ישראל כח וגבורהقلب, מן השמים, שמעתה לא אריא ולא אפחד עוד משום דבר שבעולם, רק אתה בכל עת, בגבור עוזך מלכחת, בלי שום פחד משום תאווה ומושום מחשכה ובלבול, משום אדם, ומושום דבר שבעולם כלל, באפנו שאוקה להצעיל ולהטיל מצל מה שאני צרייך להצעיל ולהטיל ולא אשוב עוד לכסלחה ולא אפנים שום פנים כלל, לא במחשכה דבר ומעשה, ולא בראשית עינים ובשער חושים. ותזקני ותאטצני לדлан על כל המניעות ולשבר ולבטל כלם ולבנים לתוך הקדרשה באמת, ולהתחל מעתה להתקרב אליך באמת לאמתו ברצונך הטוב:

לְקוֹטִי ח'בַּילָא תֶּפְלוֹת תְּקִצָּא

אָבִי שְׁבָשָׁמִים, רְחֵם עַלִי, מֶלֶא מְשָׁאָלָותִי בְּרַחֲמִים, כִּי אֵין
לִי שָׁוֹם תְּקוֹהָ כִּי אָסָע לְתֶפְלָה וְתְחִנּוֹנִים, וְעַל כִּחֵם הַגָּדוֹל שֶׁל
הַצָּדִיקִים אֲמֹתִים, וְאַתָּה הַטוֹּב בְּעִינֵיכִי עָשָׂה עָמִי. רְחֵם עַלִי לְמַעַן
שְׁמָךְ וְאֶל תְּטַשֵּׁנִי וְאֶל תְּעֻזְבָּנִי, עָזָרַנִי הַוִּשְׁעָנִי מֶלֶא רַחֲמִים, פָּעֵל
יְשֻׁועָת בְּקָרְבֵּן הָאָרֶץ. וְעַשֵּׂה אֶת אָשָׁר בְּחִיקָה אַלְךָ וְאַתָּה מִצְוַתִּיךְ
אֲשָׁמָר מִעְתָּה וְעַד עַזְלָם. עֲגַנְנוּ כִּי בְּצָרָה גִּדְזָלָה אֲנַחֲנוּ בְּתְקִפָּה תְּגִלּוֹת
הַמְּרָה הַזֹּה, וּעֲקָרָה הוּא גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, מָה שְׁתָאָוֹת הַגּוֹף וּבְלָבוֹלִי
הַפְּמַחַט וּרְבּוֹי הַמּוֹגָנִים מִבְּנֵי אָדָם, בְּלָם הַשְׁתַּרְגָּנוּ עַל צְוֹאָרָנוּ
לְמַגְנָעָנוּ חַס וְשַׁלּוּם מִדָּרְךָ הַחֲמִים. חַגְנוּ מַאֲתָךְ חַכְמָה בֵּינָה וְדָעַת
אֲמֹתִי, בָּאָפָן שְׁנָנוֹבָה לְעַמְדָה בְּגַנְגָּד בְּלָם וּלְבָלִי לְהַסְתַּבֵּל עַלְיָהֶם
כָּלֶל, וּלְהַתְּקַרֵב אֶל הַקְּדָשָׁה בְּאֶמֶת, וּלְמַצָּא אָוֹתָךְ תְּמִיד בְּתוֹךְ
כָּל תְּקִפָּה הַתְּגִבּוֹרוֹת הַמְּגִנּוֹת, כִּי בָּהֵן אַתָּה נִסְתַּר וּנְגַעַל בְּרַחֲמִיךְ
תְּרֵבִים וּבְאֲהַבָּתְךָ הַגָּדוֹלָה אָוֹתָנוּ עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל. עָזָרָנוּ לְמַצָּא
אָוֹתָךְ תְּמִיד בְּתוֹךְ תְּקִפָּה הַסְּתָרָה וְהַמְּגִנּוּת, אֶל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִפְנֵי
בַּיּוֹם צָר לִי הַטָּהָרָה אֲלֵי אָוֹנֵךְ בַּיּוֹם אֲקָרָא מַהְרָה עֲגַנִּי. קָרְבָּה אֶל נְפָשִׁי
גָּאֵלה לְמַעַן אַיִּבְיִי פְּדָנִי. וְעַתָּה יְרוּם רָאשִׁי עַל אַיִּבְיִי סְבִיבּוֹתִי
וְאַזְבָּחָה בְּאַחֲלָוִי וּבְחֵי תְּרוּעוֹה אֲשִׁירָה וְאַזְמָרָה לְיוֹחָה. שָׁמָע יְהֹוָה
קוֹלֵי אֲקָרָא וְחָנָנִי וְעֲגַנִּי. בְּנֵה אֲלֵי וְחָנֵן תְּנֵה עַזְךָ לְעַבְדָךָ וְהַוְשִׁיעָה
לְבָנֶךָ אֲמֹתָה. עָשָׂה עָמִי אֹתָה לְטוֹבָה וְוַיָּרָא שׁוֹנָא וְוַיּוֹשַׁוּ בְּיַהֲנָמָה
יְהֹוָה עֹזֶרֶתִי וְנַחֲמָתִי, יְהֹוָה לְרַצְוֹן אַמְרִידִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי לְפָנֵיכִי
יְהֹוָה צָרוִי וְנוֹאָלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

— לא —

חוֹשֵׁב מְחַשְּׁבּוֹת לְבָל יְדָה מִמְּךָ נְדָת, רְחֵם עַלִי לְמַעַן שְׁמָה,

תתקצב ל��וטי ח'ב-לא תפלוות

והיה בעורי מעתה שאוכה לקדש ולטהר את מחשבתי, שלא
אחוּשׁב עוד מעתה שום מחשֶׁבה חיצונה ווֹרָה בְּלָל, מִכֶּל שְׁבֵן
שְׁלָא אַהֲרֹר חָס וְשָׁלוֹם שׂוֹם הַרְחֹור רַע בְּלָל. בַּי אַתָּה גְּלִית לִנו
בְּתוֹרַת הַקְדוֹשָׁה, שְׁהַמְחַשֶּׁבָה בַּיְדֵךְ אָדָם לְהַטּוֹתָה בְּרַצְנוֹ, וְאֵי
אָפְשָׁר שְׁיָהִוָּנִי מַחְשָׁבֹת בִּיחָד בְּשָׁוֹם אָפָן בְּלָל. וְזֹה כִּמְהָ שָׁאַנִי
חוּתָר לְעַצְר מַחְשָׁבָתִי לְתִפְשָׁה וְלְאַתָּה שְׁלָא תְּפָה מִן הַדָּרֶךְ
הַיִּשְׁרָאֵל חָס וְשָׁלוֹם, וְעַדְין לֹא עַלְתָּה בִּידֵי, וְלֹא דַי שְׁלָא זְכִיתִי
לְזֹה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשָׁבָתִי בְּרָאוֹי אָפָן נִסְפָּגָתִי בַּמַּחְשָׁבָתִי הַרְבָּה
מְאֹד מְהֻפֶּךְ אֶל הַפֶּה. בַּי מַחְשָׁבָתִי מַחְשָׁבֹת רְעוֹת וְהַרְחִוּרִים רְעִים
הַרְבָּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, וּכְלִילִתִי שָׁעוֹת וּעַתִּים הַרְבָּה וְנִימִים וְשָׁגִים
בַּמַּחְשָׁבֹת וְרַעֲיוֹנוֹת וּרְעִים הַרְבָּה מְאֹד, וּכְלִילִתִי וּכְרִתִּי אֶת דָעַתִי
מְאֹד. אֲשֶׁר עַל-יִדְיָזָה בָּאוּ בְּלַהֲלּוּקִים וּמַבְשָׁלוֹת שְׁלֵי, וּכְלַ
הַחְטָאים וְהַעֲנוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שְׁלֵי, שְׁחַטָּאתִי וְשְׁעֹוֹתִי וְשְׁפָשָׁעִתִי
לְפָנֵיךְ מְעוֹדִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁר בְּכָלָם לֹא נִכְשַׁלְתִּי בַּי אָם עַל-
יְדֵי פָּגָם הַמַּחְשָׁבָה שְׁלָא נִזְהָרָתִי לְתִפְסָה וּלְשִׁמְרָה בְּרָאוֹי, אֲשֶׁר
רַק עַל-יִדְיָזָה בָּאתִי לִמְהַשְּׁבָאָתִי, וּנִכְשַׁלְתִּי בַּמָּה שִׁנְבָשַׁלְתִּי,
בְּשׁוֹגֵג וּבְמוֹיד, בְּאָגָס וּבְרַצּוֹן. עַל-בֵּן בָּאתִי לְפָנֵיךְ מְלָא רְחִמִּים,
שְׁתַעֲזֹרָנִי בְּעֹורָתֶךָ וַיְשַׁועַתָּה הַגְּדוֹלָה שְׁאָוֶה מַעֲתָה לְשִׁמְרָר אֶת
מַחְשָׁבָתִי הַיְטָב הַיְטָב בְּכָל מִינִי שְׁמִירֹת מְעָלוֹת, וְאַזְהָר מַעֲתָה
לְבָלִי לְהַגִּית אֶת מַחְשָׁבָתִי בְּלָל לְצַאת חָוֵץ לְשָׁטָה חָס וְשָׁלוֹם
אֲפָלוּ בְּחוֹט הַשְׁעָרָה, וְאַפְלוּ בְּקַרְשָׁה אָוֶה לְשִׁמְרָה מְבָלְבוּלִים.
וּבְכָל עַת וְעַגְגָן שָׁאָרָאָה אַיִוָה בְּלִבּוֹל הַדָּעַת אֲבָרָח וְאַמְלָט מִשְׁם
מִהְרָה, מִכֶּל שְׁבֵן שְׁלָא תִּזְא מַחְשָׁבָתִי חָוֵץ לְבִול הַקַּרְשָׁה חָס

לְקוֹוטִי ח'בַּילָא תֶּפְלוֹת תַּהֲקִצְנִיגָּה

וּשְׁלוֹם אֲפָלוּ רְגֻעַ קְלָה. וְאֲפָלוּ אָמֵן חַס וּשְׁלוֹם, לְפָעָמִים עַל־יִדִי
אַיִלָּה הַפְּהַד הַדָּעַת תְּפִרְחָה וְתַצְאָה פְּתָאָם מַחְשַׁבָּתִי לְחוֹזֵן מִיחְמָת גָּדוֹל
הַחֲרִיגָּל מִכְּבָר, תְּהִיה בְּעֹזֶרֶת תְּמִיד וְתוֹבִירִינִי תְּכִפָּה וּמִיד בְּלִי שְׁהִיה
וְחוֹזֵן כְּמָחָק בָּלֶל, שָׁאַתְּפָס אֶת מַחְשַׁבָּתִי מִיד לְהַשִּׁיבָה לְדָרְךָ
הַיִשְׁרָאֵל, מְחוֹזֵן לְפָנִים, וְלְהַטּוֹתָה מִיד מַרְעָע לְטוֹב, מַחְלָל לְקָדְשָׁה:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, זְכָר וּרְחָם
וְהַזְּשִׁיעָה מִהְרָה, כִּי זֶה כִּמֶּה נְכֻסּוֹפֶן נְכֻסְפָּתִי לְכָל זֶה וְעַדְין לֹא
עַלְתָּה בְּיִדִי, אֲכָל בְּאַמְתָה אָנֵן יָדָע וּמַאֲמִין, שְׁעַדְין הַבְּחִירָה
בְּיִדִי, וְעַדְין אָנֵן יְכֹלָל לְתַפְסָמַחְשַׁבָּתִי וְלְהַטּוֹתָה בְּכָל פָּעָם לְדָרְךָ
הַיִשְׁרָאֵל, אַפְּ-עַלְ-פִּי שְׁבָר הַחֲרִיגָּל תְּיִהֵן בְּמַחְשַׁבָּתִי כִּמוֹ שְׁחָרִיגָּלִתי,
עד שְׁחָרִיגָּל נָעָשָׂה כִּמוֹ טָבָע אַצְלִי, עד שְׁנָדְרָמָה לִי שָׁאֵי אָפְשָׁר
לְהַמְלִט מֵהֶם חַס וּשְׁלוֹם. אֲכָל הַאַמְתָה אֵינוֹ כֵּן, כִּי הַבְּחִירָה
חַפְשִׁית לְעוֹזָם, וְעַדְין אָנֵן יְכֹלָל לְתַפְסָמַחְשַׁבָּתִי בְּכָל
עַת, וְלְהַזְּהָר לְשָׁמְרָה הַיְטָב מִמְּחַשְּׁבּוֹת חֹזֵן, וְלְהַטּוֹתָה אֶל
הַקְּרִשָּׁה תְּמִיד. עַלְבָן בְּאַתִּי לְשָׁטָח בְּפִי אַלְיךָ שְׁתְּחִזְקָה וְתַאֲמִין
אָוֹתִי, וְתוֹבִינִי בְּרַחְמִיךָ לְקָדְשָׁה וּלְפָהָר אֶת מַחְשַׁבָּתִי מִעַתָּה בְּאַמְתָה.
עַזְרָנִי בְּעַל הַיְשׁוּעָה, בְּזִכְוֹת וּבְכָל הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַאַמְתִּים,
אֲשֶׁר קָרְשָׁת מִמְּחַשְּׁבָתָם נֹודַעַת לְךָ לְבָד, כִּי אַתָּה לְבָד יָדָע
הַמָּקוֹם שְׁעַלְיוֹ לְשָׁם בְּמִמְּחַשְּׁבָתָם הַקְּדוֹשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאָה. בְּכָחָה
עַלְית מִמְּחַשְּׁבּוֹת קְדוֹשָׁות בָּאָלו בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי בָּהֶם וּזְכוֹתָם
כְּרָאִי לְהַגְּנוֹן נִסְמַח עַלְיָה לְהַזְּכִיא מִמְּחַשְּׁבָתִי וְדַעַתִּי מִבְּלָל הַמִּקְומּוֹת
שְׁנָפְלוּ וּנְתָפְזוּ וּנְפָצּוּ לְשָׁם, וְלְהַעֲלוֹתִי מִבְּלָל מִינִי רְגִילָות רְעִים
שְׁחָרִיגָּלִתי בָּהֶם, וּלְטַהְרָנִי מִכָּל מִינִי טְמָאות וּזְהָמוֹת שְׁגָאָחוּ בִּי

תתקצד ל��וטי ח'ב'ילב תפלוות

חס ושלום, עליך פנים המתחשבות רעות ומבלבולות שחוشبתי
בכם הרבה, ולקדשו וולטהרני בכל מיני קדשות, שбалם תלויים
בקידשת המוחשבה. כי קידשת המוחשבה של האזריקים עולה על
הכל, ויש לה בכם לירד לתוך כל המקומות שירדה בהם עליך
פוזר הדעת ומחשבתי חווין לנכול הקידשת, ולהעלות אותי מרע
לטוב, ולטמךני בכל עת איך למלט מחשבתי מעתה מליצאת
חוין חס ושלום, ולטהרה ולקידשה בכל מיני קדשות. ועל זה בלבד
תמכתי יתדotti עדין להתפלל לפניך ולצפות לישועה, שאזוכה
מעתה להתחל לחזק עצמי לקדש את מחשבתי, אתה תסייעני
מן השמים להתחל ולגמור, עד שאזוכה לקידשת המוחשבה באמת
ברצונך בטוב. ותהייה מחשבתי דבוקה לך ובתרורתך הקדושה
ובצדיקות האמתיים מעתה ועד עולם, אמן סלה:

— לב —

אספירה אל חוק יהוה אמר אליוبني אתה אני היوم יולדתיך.
רבונו של עולם, חי לעד וקיים לנצח, אתה הוא קדם שבראת
העולם, אתה הוא לאחר שבראת העולם, כי אתה למעלה
מיוזמן, וכל הזמן כלו מה שהחיה ומה שייחיה איןנו עולה אצלך
אפלו בחרף עין. רחם עלי ברחמייך הרבה, ונתן לי דעת ושכל
אמתי ושלם, באפנו שאזוכה לצאת מתחת הזמן, שאזוכה לירע
ולחכין ולהשיג שבל הזמן אינו כלום, כי הכל חבל, וימינו באל
עובר. ובאמת אין שום ימן בכלל למי שיש לו שבל ודרעת אמת,
רק כל הזמן הוא מהUNDER הדעת, אשר בנפל אותיך הנזירות,
אתה מעלים הדעת מבני אדם, כדי שתיתקניהם הומן, והכל בשבייל

לקוטי חיבילב תפלות תתקצה

הבחירה, אבל באותה בדעת האמתי אין שם זמן כלל. ובנו לקשר עצמנו ולהכלל באותה בהצדיקים האמתיים, שצכו לזה בשלמות להככל בראעם השלים בבחינת למעלה מהזמנן, ויצאו מהזמן לנמרין, וניאלו בשלמות מכל הטעשה הרעה הנעשתה תחת השימוש והזמן. ובנוليلך בעקבותיהם ולדרך בנותיבותיהם ולקנים עצותיהם, לבב נסתפל בכלל על כל הדברים שם תחת הזמן שבחם כל התאות ומדות רעות, ואיל יבחלונו פגעי הזמן בכלל. רק נזוכה בכלל يوم ובכלל עת ובכלל שעיה, להזכיר עצמנו בביטול הזמן, שבאותה הזמן בטל וטבל, ולקשר עצמנו בכלל עת בבחינת למעלה מהזמן, שם נתבטלים כל התאות ומדות
ובכל הבלתיים הבאים כלם מפצעי הזמן.

רבותו של עולם, רבונו של עולם, קדמון לכל הקדמונים ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים, אתה הוזעטנו מרחוק דברים גבויים כאלה, רמיום נוראים כאלה, ורמות לנו מרחוק דברי נפלאותיך הנוראות לחיותנו בהיום הזה, להשיב נפשנו בעמק מרים הגולות הארץ הזה, להזכירנו גדרת נוראותיך לחזקנו ולאמינו ונחמןנו בכלל צורותינו, אשר כבר סבלנו צרות רבות ורעות בלי מספר מיום חרבון עד הנה, אשר כמעט בשל בח הסבל, כי ארך עליינו הגולות מאד מאד, ובר בלו בכל הקצין ואין אקנו יודע עד מתי, עד מתי קיז הפלאות, ורבים מבני עמך נבשלו ונפלו על-יריזה, על-ידי אריבת הגולות הפה וזה כל-כה. אבל באותה חושך מרחוק להטיב אחריתנו בטוכות נוראות ונפלאות, אשר לא נשמרו מעולם, ויש תקווה לאחריתנו.

תתקצ'ו לְקוֹטִי ח"ב-ילב תְּפָלוֹת

על-כן רמות לנו מרחוק והודעתנו גם עתה התרומות נפלא
מבחןת למעלה מהזמן, למן גרע ונאמין שככל אריבת הזמן
של כל הגלויות והארות, מה שעוברים על ישראל מיום הגלויות
בקליות, ובפרטיות כל מה שעובר על כל אחד ואחד, הכל אינו
נחשב לכולם. וככל ישתחח ויתבטל לנMRI בעת שיתngleה תדעת
השלם, על-ידי מישיכ אדרקי שיבא במתורה בימינו, שנזכה להשיג
תדעת של בחינת למעלה מהזמן. על-כן רחים علينا גם עתה והאר
עלינו הארת תדעת הקירוש הוה שהוא איזו של מישיח, באפן
שנזכה להכנייע ולבטל כל התאות והמדות רעות על-ידי שנפר
תמיד בביטול הזמן, כי הזמן רין ושת ופורח מאה, ואינו מתחממה
ומתעכב אפלו רגע אחת, ואין בו שום תפיסה כלל, כי באמת
אין שום זמן כלל, חמל עליו בחרטת הנדולה והציגנו מפניע
הזמן, ואל נחליף עולם עומד לניצח בעולם עobar חס ושלום. חננו
מאתק דעת ושכל אמיתי באפן שנזכה להבין ולראות בטול הזמן,
ואל יטעה אותנו הזמן כלל. ונזכה להתחיל בעבודתך בכל יום
ובכל עת מחדש, ואל יבלבל אותנו כלל כל מה שעבר עליינו
עד אותה השעה. ונזכה בכל עת לךדש עצמנו באמת, ולקשר
ובכל קל הזמן בבחינת למעלה מהזמן, עד שנזכה ליצאת מתחת
הזמן והמקום, לבחינת למעלה מהזמן, למעלה מהמקום, ברצונך
וברצונך צדיקיך האמתיים אשר צבו לך בשלמות באמת. השיבנו
יהזה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם. והוא לרצון אמריך והגינו
לבי לפניך יהזה צורי ונואלי:

לְג =

לְבִין הַמִּצְרִים

כָּל בְּרִמָה נִשְׁמָע נָהִי בְּכֵי תִּמְרוֹרִים רְחֵל מִבְּכָה עַל בְּנִיהָ מְאַנְהָ
לְהַנְחָם עַל בְּנִיהָ בַּי אִינְנוּ. עַל אַלְהָ אֲנִי בּוּכְיָה עַנְיִ יְרָדָה מִים
בַּי רְחֵק מְפִנֵי מְנַחָם מְשִׁיב נִפְשֵׁי הַיּוֹ בְּנִי שׁוּמְמִים בַּי גָּבָר אֹוִיב.
רְבָנוֹ שֶׁל עַוְלָם, רְבָנוֹ שֶׁל עַוְלָם, לְמַדְנוֹ אֵיךְ לְסִידָר הַסְּפָדוֹת
מְרָרִים עַל גָּדֵל שְׁבָרָנוּ, אֲשֶׁר נִשְׁבָרָנוּ עַל יְרִידָה לְבִנְנוֹ הַוּנָה, בַּי גָּלְחוֹ
מְאַתְנוֹ בֶּל מְחֻמְדִי עַיְנָנוּ גָּאוֹנִי עַזְנוּ, עַטְרוֹת רָאָשָנוּ, הַוְדָנוּ וַיְנוּ
פָּאָרָנוּ, חַיְינוּ וְאָרֵךְ יָמָינוּ, שְׁרָשֵׁי נִפְשָׁנוּ וּרוּחָנוּ וּגְשָׁמוֹתָנוּ. הַלָּא
הַמָּה אָדוֹנָנוּ מַוְרִינוּ וּרְבוֹתָנוּ, אָרוֹתָנוּ גָּדְלָתָנוּ קְרָשָׁתָנוּ תְּקֻתָּנוּ
תְּכִלִיתָנוּ, נְחֻמּוֹתָנוּ וּשְׁמַחְתָנוּ, תּוֹרָתָנוּ תְּפִלּוֹתָנוּ. סְעוֹ הַמָּה
לְמִנוּחָות עַזְבוֹ אָוֹתָנוּ לְאָנְחוֹת. אָוי מָה הִיא לְנוּ. מָה נִאמְרָ מָה
גַּדְבָּר, מַי יָוֶל לְהַעֲרִיךְ לְנוּ הַסְּפָדוֹת מְרִים וּמְרוֹרִים גְּרָאִי לְנוּ
לְהַסְּפִיד וְלַבְּכֹות עַל שְׁבָרִים מְרִים בְּאַלְהָ הַגּוֹנָעִים לְכָל יִשְׂרָאֵל
וּלְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם מַרְאֵשׁ וְעַד סּוֹף, אָוי אָוי וְאָכְבָּי. רְבָנוֹ שֶׁל
עַוְלָם, גָּלוֹי וְיִדּוֹעַ לְפָנֵיךְ שָׁאַיְן כַּמְה בִּינְדָן אָנוֹשִׁי לְסִידָר הַסְּפָדוֹת
בְּרָאוֹי עַל הַסְּתָלָקוֹת צְדִיקִים בְּאַלְהָ, אֲשֶׁר נִסְתָלָקוֹ בְּדָרוֹתָנוּ
בְּעַזְונָתָנוּ. אָכָל עַל דָּא וְדָא קָא בְּכִינָא, עַל הַגּוֹנָעַ לְיִ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל.
כִּי לְהַאֲדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים בְּעַצְמָם שְׁנִסְתָלָקוֹ לְמַעַלָה לְמַעַלָה אֵין
הַפְּסֵד בְּלָל, בִּי הֵם גְּדוֹלִים וּמְפָאָרִים שֵׁם בְּעַולְמוֹת עַלְיוֹנִים,
וּעֲומָדִים וּמְשַׁמְשִׁים בְּמִרוֹם, אֲשֶׁר יְלִיחָם אֲשֶׁרִי חַלְקָם. אָכָל עַלְיוֹנוֹ
עַלְינוֹ, הַדָּזָר הַיִתּוֹם הַזָּה, הַדָּזָר הַעֲנִי הַזָּה, עַלְינוֹ הַרְחָמָנוֹת גְּדוֹלָה
וְעַצְום מְאָד, עַלְינוֹ עַלְינוֹ יְדוֹו בֶּל הַקְּדוֹווֹם. אָוי לְנוּ בַּי שְׁדָרָנוּ אַהֲהָ

תתקצח לְקוֹטִי ח"ב-ילג תפלוות

יהוה, הברע הכרעתנו, ורפו הידים ובשלו כל ברכים ונמס כל
לב ויהי למים, ביום בא השם באחרים, תעה לבנו פלצות
בעתינו, צירים אוחזנו ביולדת נפעה. אבינו שבשים, אבינו אב
חרחן, יהוה אלהים אמרת, להיכן גלה, להיכן נפנה לעזרה, מי
יעוז לנו, מי יעמוד בעדרנו, אנה פנה דורנו אנה פנה דורנו ונבקשנו
עטך. על-בן גם היוםMRI שיתנו, יידינו בברחה על אנוחתינו, מי
יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יומם וليلה על גדר
שברנו, על זה היה דוח לבנו על אלה חשבו עיגנינו:

רboneo של עולם, אב החרחן האמת, אתה יודע שכחיתנו תלוי
ב恰דים רביםינו הקדושים וברונם לברכה, ואנחנו צרים
לדבר עליהם בכל פעם ולקבל מהם דבריהם קדושים חדשים בכל
פעם, ולראות אותם בכל פעם. ועתה מה געשה, מה יעשה קטענו
ערך אובי קיר במוינו, מה געשה ומה ג فعل. רboneo של עולם, רboneo
של עולם, אתה בלבד יודע מרירות נפשי בפנויות, איך גPsi
מירה לי על כל זה, איך בעונות הרבים, אני יכול לפרש שיחתי
היטב לפניך מלא רחמים. Rboneo של עולם, מה שעבר עבר. עתה
עתה, למפני והורני איך לצעק ולזעק ולהתacen באפן שאוכבה גם
עתה להמשיך קדשות העצומה עלי, עלי-ידי קדשת הרשים
שליהם שהשאירו בעולם עלי-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם
היקרים, גם עתה המה שבתי יתר בעלה, כמו שבחות בזהר
הקדוש ובשאר ספרים קדושים, שעקר שלמות הנשמה היא
שבאשר נסתלקת למעלה למקום שנסתלקת תהייה גם
למטה למטה, לעזרה ולהקין ולהחיות בכל הנפשות אפלוי המנחים

לְקוֹטִי ח"ב-ילג תְּפִלוֹת תַּחֲקִצְת

בשאול תחתיות ומתחתיו, לעורם ולהחיותם של רחל אמנו
בשם אפן בעולם:

רבותנו של עולם, חמל ורחם על הדרמות והבקיות של רחל אמנו
שהיא השכינה ובגasset ישראל, אשר היא בזוכה בדרמות שליש
על גדר עזרנו וצרות נפשנו, רחל מבכה על בוניה שגלו מעלה שלחן
אבקיהם ומארכץ יצאו. בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחה אין
לה מנוח מכל אהבה. כי כל רעה, שהם האידיקום שביבל דור
וזדור, נסתלקו בעונותינו הרבים, עד אשר נשארנו בתרו בראש
ההר ובगס על הגבעה, יתומים הינו ואין אב אמותינו באלאנות
וain לנו מנוחם. רבוננו של עולם, מי ייחמל علينا,ומי יחום علينا,
ומי ינוד לנו,ומי יסור לשאל לשולים לנו,מי ינדיר גדר ומי יעמד
בפרץ,מי יתכן דרכים ומי יישר מסילות,מי יתכן נפשנו,מי
יחוירנו בתשובה שלמה לפניה,מי יעור אוטנו משנתנו לשוב
אליך באמת. אויה מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכיינו בדורות
האלה לאורות נפלאים ונוראים באלה, אורות צחים ומצחצים
באלה, אשר אפסו הדברים והארופי אותיות בספר בשבחם
ונגדלם ותקפים וגבהם ומעליהם ותפארתם. וכמה גלגולים סבבთ
בעולם, וכמה עלמין אתהפיקו בגיניהם, וכמה נסים ונפלאות
בל שעור וערך עשית עד אשר הבאת לעולם אורות באלה,
צדיקים קדושים באלה, מורי דרך באלה, מלמדיך דעת פביני מדע
באלה, בעלי עצות באלה. וחייבת עליהם כל ימי חייהם הקדושים,
ויהריבת נפלאותיך עליהם בלי שעור, כי רביים כמו עליהם בכל
יום, ואתה האלה אותם מיד כל אויביהם ורודפיהם. ועשית מה

שעשית בדרכי נפלוותיך הנעלמים מאד מאד. וקנימה אותם ברחמייך, עד אשר פעלו ועשו והתחילו ונמרו והפליאו לעשות תקונים חדשים נפלאים ונוראים בכל העולמות מראש ועד סוף, ותקנו נפשות רבות בליעור, נפשות חמימות וחתימות. באשר אתה ידעתי את כל התקונים והשעושים שקבעת מהצדיקים שהיו בדורות האלה, מיום שנטנה אורה הגנוו, אורה ישראל וקדשו, רב רבנן, איש אליהם נואר מאד, מורה ורבנו הרבה רבי ישראלי בעל שם טוב ובחרנו לברכה, אשר האיר פניו תבל והעמיד תלמידים הרבה צדיקים וחסידים קדושים ונוראים, והשאר אחים ברכיה נטע שעושוו גרע קדש מצבתו, יוצאי חילאו הקדושים הקדשים מפו ובנינים וכל חפצים לא ישוו בהם, אשר הוא ותלמידיו ויוצאי חילאו גלו אלהותך בדורות האלה והריבינו תורה בישראל. מה האירו עינינו ופתחו לבנו, למדו ולמדו דרכים ישרים ועצות נפלאות להתקרב אליך באהמת. אשר עין ראתה כל אלה, הלא למשמע און דאבא נפשנו. כי כל תקונתנו היה שאיריכו ימים ושנים בזה העולם, ונזקה לעמוד עוד לפנינו תדרת קדשיהם ולשם מפיקם הנואר עוד דברי אליהם חיים בכל פעם חדשים ונפלאים, כאשר זכינו כל ימי חייהם הקדושים. ובעונותינו הרבה ובבשעוני העוזמים, נחשך מאתנו מאורי עינינו מחמד נפשנו. או, כי נבראו האראלים על המזוקים, ותפסו מאתנו לפנינו הזמן את הארוןות הקדושים והנוראים האלה. או, מה היה לנו, נפללה עטרת ראשינו אוינו נא לנו כי חטאנו. ואם אמם ידענו גם ידענו, כי גם עתה הם עוסקים בהקoon נפשותינו,

תתרא תפלות לקווטי ח'ב'ילג

אך מר לנו מר, כי אין אנו ווכים לראות פניהם הקדושים, ולשם ען דבורייהם הנוראים, ולשאוב הכל פיהם הקדושים, ולהסתбел על פארם וויפים זווים וחרת פניהם הקדוש והנורא, ולהככל בחן האמת שלהם. כי הן הפה קוי הפהар ומיifi והחן של כל הульם כלו, אשר כל מי שהיה נבל בבחן שלהם הקדוש, בהפהар שלהם, בשם הקדוש, הסתбел על עצמו וגთעןר בתשובה באמת. ועתה עתה, בעונותינו, אברנו מה שאברנו, אוילנו מה שגרנו לעונותינו, אווי, במה העז גורם. אווי, מה נעשה עתה, מה יעשה נרדפים כאלו, עניים ואבוניים כאלו, עם ממש וטමרט כזה, עם עני ואבון כמוונו. על-כן אמרתי שעו מני אמר רבר ברכבי. מר רוחך אקרר, קולי כים יממה, אשיך וירוח לי, אדרברה אל יהוה אל עליון ויעבר עלי מה:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, קדוש אתה ונורא שםך, ושםך משתחף בשם הצדיקים האמתיים, עשה למען שםך, וקידש את שםך, ונלה האמת בעולם, ובכנו ברחמייך העצומים, שנזכה לידע באמת מי הוא הרראש בית של הульם עתה, אשר מקבל בכם הצדיקים האמתיים האלה שהופרתי לפניה. ובכנו בcharmלה הנדולה להתקרב אליו באמת, ולהיות נבל תמיד באמת בהשם והפהар והחן האמתי של הצדיקים האמתיים, ולהתקשר ולהתדבק בהם באמת בקשר אמץ וחוק כל ימות לעולם. באפنو שנזכה על-ידך זה להסתбел על עצמנו מעתה בכל המודות והתאות של כל הארבע יסודות, לזכך ולקשר אותך מכל רע, ולשוב בתשובה שלהם באמת על

העבר, וילחתזוק מעתה באמת בכל עז ותעצומות לשבר ולבטל כל המהות רעות וככל התאות רעות של כל הארבע יסודות, ויזוכות לכל המהות טובות, ולעסק תמיד בעבודתך באמת בכל מהנו בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאורנו. עד שנזכה שבל הארץ יסודות שבונפנו יודרכו באמת, ויהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע בכלל, עד אשר נזכה שיכללו כל הארץ יסודות בשארם העליון שהם ארבע אותיות של שם הקדוש יתברך. ונזכה להסתבל על עצמנו היטב היטב בכלל-עת, על מה אתה ליהאי עלמא שפהלה, ולהסתבל בכל המהות לזכם ולחדרם ובנקדתם בתכליות השלמות, ולהסתבל בנדחת הבורא יתברך, ובנפלוותינו הנוראים, אשר הוא עוזה תריות ונקלאות בכל עת ועת, ולהסתבל בתיקון העולם. ונזכה שימשכו עלינו מזמן קדושים וטהורים מהשם הקדוש היה של האידיקי אמת. ונזכה מעתה לקדש את מהנו ורעתנו ולא נחשב עוד שום מחשבה חיצונה בכלל, מקבל שכן שלא נחרה חם ושלום שום הרהור בכלל. ונזכה לחשב בתורה הרבה, ולחדש בכל פעם חדשין דאוריתא אמתיים הרבה ברצונך הטוב, ותונני לקדש את עיני מעתה שלא אסתבל עוד בטה שאסור להסתבל, מקבל שכן שלא אסתבל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חם ושלום. ואזוכה לידע בכלל-עת איך להתנהג בזאת, לבב ליתגבורו ההרהורים חם ושלום יותר עלי ידי הפתר ביזטר, ועל-ידי געניע הראש ועצימות העינים יותר מהמהדה, באשר גנלה לפניה כל זה. רק אזזכה לשבל אמתה לידי איז להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת ברצונך הטוב,

לְקוֹטִי ח"ב-ילג תפלות

באופן שאזורה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחרסידיך העצומים, ותונبني ל夸ש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גודלה. ואזורה להוסיף בכל פעם קדרשה על קדרשה, עד שאזורה להיות כלו טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל. ואפלו אם אראה בעני מה שאראה, לא יגיע לדעתתי ומוחי שום צד הרהור ומחשכה חיצוננה כלל, ולא יבלבל שום ראה והסתכלות את דעתתי כלל, רק אזורה להיות דבוק בקדשתך תמיד. מריה דעלמא כלא, ובני לבא כלב' זה מחרה, אף-על-פי שאני רחוץ עתה מכל זה כמו שאני רחוץ, עד אשר קשה עלי לבקש אותך על כל אלה. אך על רחמייך הרבים אני בוטח ועל כח האדיקים האmortאים אני נשען, שתונبني מחרה לבא כל זה, כי הן כל תוכל ולא יבצר ממך מועחה. ואתת עוזה נפלאות בכל דור ודור וממך לא יפלא כל דבר.

ובכן תرحم עלי מלא רחמים, רב חסד ואמת, מרבה להיטיב, מרבה להיטיב, מרבה מחלוקת לחטאיהם וסליחה לפושעים, ותעורני זרכות עם כל בשר ורות. ותונبني בחרסידיך העצומים, ותעורני ותשיעני ותחזוני ותאמצני בדריכיך הנפלאים, שאזורה מעתה לקים בכל לילה וללילה בחצות מפש ולסדר תקונין-בחצות, לאונן ולקוינן ולבכות הרים על חרבותן בית-המקדש על בית קדרשינו ותפרקתו, בית חיינו וארכך ימינו, בית חמדתנו, צבי עדינו, גאון ענו, הדרנו ויוננו הדרתנו וקדשתנו, אווי מה היה לנו שגרמנו בעונותינו להחריב בית מקדשנו מקום שכינה עזה, מקום התורה והתפלה, מקום התגולות אלוהותך, אשר שם חיינו יכולם

תתרד לְקוֹטִי ח"ב-ילג תפלוֹת

להמשיך עליינו השנת אלוהותה, לרעת ולהכير אותה גם בזה
העולם הגשמי ולהתפרק בה לעולם ועד:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, מה שעבר עבר, כי כבר נחרב
בית מקדשו וכבר נסתלקו האדים בעונותינו, ומה דהוה היה,
אך על ר' ואדי קא בכינא, על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה
פים. כי בעונותינו הרבה ו העצומים והכבדים מארם במחות
ובמות ואיכות, גראמתי לעצב בנין בית המקדש,ומי יודע אולי
גם בגלגול הראשון הייתה נורם להחריב את בית המקדש. אויל
על חטא, אויל על עונותינו, אויל על פשעי, אשר עשית בגלגול
זה ובגלגולים אחרים, אויל מה עשית, אשר סחוי ומואס במוינו
ברם להחריב ולעצב בנין בית המקדש ונאלת ישראל להשיכם
לארים. אויל לי, שהחרבתי את בית המקדש בעונותי, ושרפה
את היכל המקדש, והגניתי את בני ישראל לבין העמים,
והארכתי את הגלות כל כך על ידי תאותי הרעות והמרות:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, לפניו אין
לצעק לפניו עתה, אין לזעק על שברי המר והמרור עתה, אין
لتלוות עני אליך עתה, אין לבנות היום בטוב האמתי עתה.
היכן אברת, היכן אנו לעזרה, מה עשה ומה אفعل, במה
אוכבה לבנות היום בחים אמותיים בקדשה אמתית, במה אוכבה
להציל את נפשי מניא שחת, להציל נפשי לשכל מיד דינך וועמך,
מיד ענשיך הקשים והמרים רחמנא ליצנן, ואיך להציל עצמי
מחרפות ובושות ובזונות בזה ובבא:

תורה תפלות ח"ב-ילג ל'קומי

רְבָזֹנוּ שֶׁל עֲוָלִם, רְבָזֹנוּ שֶׁל עֲוָלִם, עַשֵּׂה לְמַעַן שְׁמָךְ, וְכָדֵשׁ אֶת
שְׁמָךְ בְּעַבוּר בְּבָוד שְׁמָךְ, וּכְבָנוּ שִׁיטְגָּדָל וּוִתְקָדָשׁ שְׁמָךְ הַגָּדוֹל
בְּעוֹלָם עַל יִדְינוּ. מְלָא רְחָמִים, אֲדוֹן כָּל, יָזַר עֲתָלוּמוֹת, אַתָּה
יָזַר אֶת כָּל הַמְּעֻשָּׂה אֲשֶׁר נָעַשָּׂה תְּחִת הַשְּׁמֶשׁ עַתָּה בְּדָרוֹתֵינוּ
אַלְהָ, וְאַךְ בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ חֲרָבִים, נַטְעַרְבָּב וְנַתְּבָלְבָל הָעוֹלָם עַתָּה
מַאֲדָ מַאֲדָ בְּלִי שְׁעוּר וְעַרְךָ. כִּי כָּל הַצְדִיקִים הָאֲמָתִים פָּאָרִי
הַדָּרוֹת נִסְתְּלָקוּ בִּימֵינוּ בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ חֲרָבִים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבָד יְדָעַת
פְּדָל עַצְם מַעַלְתָּם וְתִקְפָּס וְקִדְשָׁתָם, אֲשֶׁר שְׁמָךְ מִשְׁתָּף בְּשָׁמָם,
וְכָל מַה שְׁגָנְדָל שָׁמָם בְּיוֹתָר נִגְדָּל שְׁמָךְ בְּיוֹתָר, וּבְעֻנוּנוֹתֵינוּ חֲרָבִים
נִסְתְּלָקוּ כָּלָם חָזֶן, אוֵי מָה דָּיהֲ לָנוּ בְּדָרוֹתֵינוּ הָאַלְהָ. וּמִגְדָּל עֲכִירָת
הַעֲטָנוּ אֵין מֵשִׁידָע בְּאָב אָרָה וְצֹוקָה חֹזֶת, עַד הַיָּכֹן תְּהִבָּר מִגְעַע,
עַד הַיָּכֹן שְׁלָטָה הַמִּכְחָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, מִפּוֹת מִפְּלָאוֹת בְּאַלְוִי,
הַפְּלָא וּפְלָא, מִפְּהָאָשֶׁר לֹא בְּתוֹבָה בְּתוֹרָה, וּזְמִיתָת הַצְדִיקִים
הָאֲמָתִים אֲשֶׁר נִסְתְּלָקוּ בְּדָרוֹתֵינוּ, בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ וּבְחַטָּאנוּ
וּבְפְשָׁעָינוּ. אוֵי וְאָבָויָ, אוֵי לָנוּ מָה שָׁאָבְדָנוּ בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ, חַבֵּל
עַל דָּאָבָדִין וְלֹא מִשְׁתְּבָחִין. הַצְדִיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב
וְאַנְשֵׁי חַסְד נְאָסָפִים בָּאֵין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נְאָסָפֵה הַצְדִיק:

רְבָזֹנוּ שֶׁל עֲוָלִם, אֲדוֹן כָּל, אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּבָר גַּרְמָנוּ בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ,
מִה שְׁגַרְמָנוּ וְהַתְּרַבָּנוּ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וּנִסְתְּלָקוּ הַצְדִיקִים הָאֲמָתִים
בְּעֻנוּנוֹתֵינוּ, עַזְעַנוּ מַעַתָּה שְׁגָנָה עַל כָּל בְּנִים לְקֹום בְּכָל לִילָה
בְּחַצּוֹת מִמְשָׁ, וְלִשְׁבָר לְבָנוּ לְכֹבּוֹת הַרְבָּה בְּרָמָמוֹת שְׁלִישׁ עַל
עֻנוּנוֹתֵינוּ הַעֲצֹוּמִים שְׁגַרְמוּ כָּל זוּת, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאָרָנוּ בִּיתּוּמִים וְאֵין
אָב, בְּתוּמִים וְאֵין לְבָקֵשׁ, בְּרָחוֹקִים וְאֵין לְקָרֶב, וְאֵין מֵשִׁיעָם

תתרו ח"ב-לג ל��וטי תפלוות

בעדנו. רבונו של עולם, רחם علينا למען שמה, וראה שפלוותינו ובזיהוננו, הבט מושמים וראה כי הינו לען וקלם. ולא-di לנו מה שאנו נבויים ושפליים בין העמים, אשר בכל יום עומדים علينا לבלוזתינו, ואתה מצילנו מידם. אפרגט בין עמך ישראל בעצם נטרבה הפלחה ממד, ונעשה קטינוריא גדולה בין תלמידי חכמים, עד אשר חלק לכם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאס בעניינו חברו, עד אשר בshall בכה הסבל:

רבונו של עולם, מלא רחמים, יעזורו רחמיך על בניה, יהמו מעיך עליינו, חום וחרם ורחם על שרירות פליטת עמק בית ישראל. מלא רחמים, איך תוכל להתקף מלרכם על נפשות העשוקות, על נפשות עמק ישראל המתגוללים בחוץות ובשוקים וברחובות, שהם נפשות יקרים מאד והם נשפכים בראש כל חוץות, אשר עליהם קוזן ירמיה הנביא קינות הרבה על כל נפש ונפש, כמו שבתוב, איך יועם זהב ישנא הפתה הטוב תשתקפנה אبني קדרש בראש כל חוץות. בני ציון היקרים הפטלאים בפה איכה נחשבו לנבלים חרש מעשה יידי יוצר:

רבונו של עולם, רבונו רעלמא כלל. אתה לבך ירעת עזם יקרתת תפארת קדרשת הנפשות היקרים האלה, האבני קדרש האלה, הנשפכים עתה בראש כל חוץות, ואין איש מאסף אותן הביתה. כי נסתלקו בעונותינו האדים האמתיים הנקרים ראש ביתיהם הבעל-בית של העולם, אשר או בהיותם בעולם ושם נתגדל בשלום, או היה להעולם בעל הבית, או הינו אנחנו בלבנו נקרים בנו-בית. ומיום שנסתלקו בחתטאינו, ונתרעלם פארם

תתרו ח"ב-ילג תפלות ל��וטי

וחדרים וחנים הקדוש והנורא, אנחנו געים ונדרים ומיטלטלים, ונפשות יקרות מעטך בית-ישראל מתגוללים בראש כל חוץות. כי נסתלקו מן העולם הבבלי בית של העולם, שהם האדיקום החודלים הנקרים ראש-באות. ואפלו מעת הראשונים שנשאר משם על-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם התקרים, מעלים מים בסיכון מאד בכמה מיini העלמות והסתירות בלי שעור. כי בכל פעם נתגמלים בעולם בעלי שם ופרוסם שם נמשך כל משיחיה, אדרבא על-ידם נתעלם שם יהוה ומתגברים שמות החיצונים חס ושלום. ובעונותינו הרבה נתעוררן העולם מאד, עד אשר אין אפטנו יודע עד מה, מי וכי החולכים בתורת יהוה באמת, אשר שם נמשך משיחיה, מי להפה, מי מערב משגיניהם, מ טוב ורע, ממאורי-אור ומאורי-אש, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עלייך עינינו. ובנו ברחמיך לך בכל לילה בחרוזת מפש ולחטאצל על חרבן בית-המקדש שנחרב בעונותינו, ועל-ידייה נזכה לעזר רחמיך שתתחם ותשמח אופנו מהרה, והתשים לאבלי ציון פאר' תחת אפר. ונזכה להכנייע המאורי אש בנגד המאורי-אור. ויתגבר שם המקדש, שם יהוה, שם האדיקום האמתיים, על שם הטעמה, שמות החיצונים, ויתבטל השקר לנבי האמת. ויתגלה ויתגמל ויתפרנס בכל העולם שם האדיקום האמתיים ופאים ותדרים וחנים הkadush והנורא. ונזכה להבלם בשם ובפאר הדרת קדשותם, עד אשר יפתחו עינינו באמת, ונסתכל על עצמנו היטיב באמת, בכל הארבע יסודות, לזככם ולטהרם ולקדשם מכל התאות רעות ומהות רעות.

תורה ח"ב-לג ל��וטי תפלוות

הנמשכים מהם, ולברם מרע לטוב, ולופות לקבל המדות טובות ומעשים טובים. ונובה שימשך עליינו עליידי האדיקים אמתאים מchein קדושים וטהורים, עד שיכללו כל הארבע מchein שלנו, ובכל הארבע יסודות, בთוך היסוד הפשט הקדוש והנורא, שהוא הצדיק יסוד עולם, שהוא הנחר היוצא מעין להשכות את הגן. ויהיה הכל נכלל בשמהם המייחד הנדרול והקדוש והנורא, ותמהר ותחיש לנו ותבנה בית קרשנו ותפארתנו. ויתגדל ויתקדש ויתברך ווישבח ויתפאר ויתרומס ויתגנשא שמח מלכנו בפי כל חי תמיד לעוזם ועד:

וננו לקים מצות תפlein בשלמות, בקדשה ובטהרה גדרלה, ביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לבב. עד שימשך עליינו עליידי פאר התפלין הקדושים והנראים, קדשת המchein משרשים מהראש בית, שהוא מללא את בית התפלין הקדושים במchein קדושים, בחכמה וברבונה ובכדעת ובכל מלאכה:

לשפת-קדש

וננו לקבל שבחות מתחזק רב שמחה, ונובה לענג את השבת בכל עז, ולשםה בכל שבת ושבת בשמחה גדרלה באמת. ותערנו ברחמייך שנובה להמשיך עליינו עליידי קדשת שבת קדש, את קדשת המchein של הראש בית שהוא שבת דבולה יומי. ועל-ידיהם נובה לשוב אליך באמת, ולהכלל בשמהם הנדרול המשתק בשמי, וلتყון כל הפגמים שפגנו בשמהם הנדרול:

וברחמייך הרבים תשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומחושים

תתרט תפלות ל��וטי ח"ב-ילג

ומכעדים הנמשכים ממשות הטעמאות והחיצוניות חם ושלום, שהם נקרים מאריד אש. אבינו שבשים, מושל בכל, שומר עמו ישראל לעד. שמרנו והצילנו מלהם, שמד הגודול יעמוד בוגדים, ותבעת ותשבר ותבטל המאorig אש בוגד מאורי אור, ויתבטל שם הטעמאות, שםות החיצוניות מן העולם, ויתנעל שם הקדש בעולם. ותפרנס علينا סכת שלום בזכות קדשת שבת. ותשמר אותנו ואת מוגינו ואת בתינו, מכל מני הזיקות והפסדות בנשימות ורוחניות הנמשכים ממאריד אש, ותציל את כל בית עמק בית ישראל משפט אש, אתה יהוה תשمر תמיד משפטות ומכל מני הזיקות שבעולם. כי אין בידינו לשמרם, כי אם עלייך בלבד אנו נשענים, שאתך תرحم علينا ועל כל עמק ישראל מעטה, ותשמר את בתינו וכל חפצינו משפטות אש. ותערנו ברחמיך שלא יהיה להמאorig אש שום אחיזה ושליטה בני חם ושלום, לא בנופנו ולא בנפשנו ולא במאודנו, רק נזפה לכל תמיד במאorig אור הנבללים בשמה הקדושים:

לאחרון ומני

ויתזבנו לקים מצות אחרון ומני בשלמות בזמנו בראוי. ונזכה שייהי לנו תמיד אחרון נאה וברור ומחרדר בכל מני הדור, בתכליות השלים ותחדור, ותגלה פאר קורת קדשת עמק ישראל בעולם, ובפרט פאר קורת יפי קדשת הצדיקים והכשרים האמתיים, עד אשר ישtopicו ויכספו כל באי עולם לכל ביהם, להכלל בשם ותפארתם, וישבו כל באי עולם לילך בדרכיהם לעשות רצונך באמת כל ימיהם לעולם:

תתרי לְקוֹטִי ח"ב-ילד תְּפִלּוֹת

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָולָם, מֶלֶכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, מֶלֶא מְשֻׁאָלוֹתֵינוּ בְּרָחְמִים,
וַזְכָנוּ לְבָא לְכָל מַה שַׁבְקָשָנוּ מַלְפִנִיהָ, בַּאֲפָן שְׁגָנָבָה לְהַכְלֵל בְּאֶמֶת
בְּתוֹךְ שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לְעוֹלָמִי עַד וְלִגְנָצָחָ נְצִחים. וַיִּתְנַדֵּל
וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל עַל דִּירֵינוּ תְּמִיד, וַיָּקָם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וַיָּרָאוּ
נוּוּם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מֶלֶכִי הָאָרֶץ אֶת בְּבוֹדָה. יְהִי שֵׁם יְהוָה
מַבָּרוֹךְ מְעַתָּה וְעַד עָולָם. עָזָרָנוּ אֱלֹהֵי יְשַׁעָנוּ עַל דִּבְרֵבָבָוד שְׁמֵךְ
וְהַצִּילָנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֵךְ. בָּרוּךְ יְהָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַשְׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ וּבָרוּךְ שֵׁם בְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמֶלֶא בְּבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

— לד —

חֶבְלִים נִפְלוּ לִי בְּגַעֲמִים אֶפְנָחָת שְׁפִרָה עַלִי. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָולָם,
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, עַל כָּל הַחַסְד אֲשֶׁר
עָשָׂית עַמְּדִי, וְאֲשֶׁר אַתָּה עַתִּיד לְעַשְׂתָ עַמְּדִי וְעַם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי
וְעַם כָּל בְּרִיּוֹתִיךָ בְּנֵי בְּרִיתִי. בַּמָּה אַקְדָּרִם יְהָה אַכְפָּה לְאֱלֹהֵי מַרְומָה.
כַּה אַדְבֵר וְאָמַר לִי וְהָוָא עָשָׂה אַדְדָה כָּל שְׁנוֹתִי עַל מָר נְפָשִׁי.
וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מַרְומָה אֲשֶׁר עָשָׂית נְדוּלֹתָ אֱלֹהִים מֵיכְמֹה.
אֲשֶׁר הַרְאִיתָנִי צָרוֹת רְבּוֹת וְרַעֲוֹת תְּשׁוֹב תְּחִינִי וּמְתֹהוּמוֹת
הָאָרֶץ תְּשׁוֹב תְּעִלָּנִי:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עָולָם, הַגּוֹמֵל לְחִיבִים טוֹבּוֹת אֲשֶׁר גַּמְלָנִי כָּל טוֹב.
אַתָּה לְבָדֵר יָדַעַת אֶת כָּל הַחַסְדִים וְהַטּוֹבּוֹת נְפָלָאות וּנוֹרָאות, אֲשֶׁר
עָשָׂית עַמְּדִי מַעֲזָדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אָלוּ כָל הַנִּיטְמִים רַיוּ וְכָל אֲגָטִים
קוֹלְמוֹסִין וּכְיוֹן, אי אָפְשָׁר לְבָאָר וּלְסִפְרָ אֶחָת מַנִּי אַלְפִים וּרְבָבָה

תְּפִלּוֹת ח'בַּילָּד לְקֹוֹטִי תְּהִרְיָא

מרבי הטובות האמתיות והנצחות לדוריידורות, אשר הפלאות
לעשות עם שפל אנשים כמו. ואשר אתה עשה עדין עמי
בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר וביתני להיות מערע ישראל
בערך, המבקרים מכל העמים ומרומים מכל הלשונות, ונוסף
לו, האלתני ברחמי מליך בעצת רשעים ומליישם במושב
לייצים ומלווד בך רחאים, והגדלת רחמייך וחגיגותיך עלי
לחריגלני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנולים אליהם,
התמים והישראלים בלבדותם. רבות עשית אתה יהוה אלהי
בפלאותיך ומהשבותיך אלינו אין לך אליך אנידה וארבבה
עצמו מספר. אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני
גמלתיך הרעה. ובכל זאת לא עזבת חסוך מעמי, ואתה חושב
מרחוק בכל עת להטיב אחריתך ולהשיב את שבותי. ואפלו בעת
גפילה וירידתי חם ושלום, על ידי מעשי שאינם חוננים חלילה,
אף על פייכן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות לחוקני
ולאמצני ולהיותני בכל עת לבלי לפול לנMRI חם ושלום, כאשר
אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מנורי עד היום הזה, יהוה
אלhim אתה ירעך:

ועתה אשר באתי לפניה, לשאת ראש ופנימיות דухתי וצפן
לבוי לצפות לרחמי מלא רחמים, מצימות קרן ישועה, מצימות
קרן ישועה, מי כמוד בעל גבורות מי דומה לה, מלך מרים
ומתיה וממצימת ישועה. אבי שבשים, מרים וקדוש, פועל
גבורות, עוזה חידשות, בעל מלחות, זורע צדקות, מצימות
ישועות. עוזני ברחמי הרבה, ובני למחין דקנדשה, למוחיןopicm

תתריבת לְקוֹטִי ח'בַילֶד תְּפָלוֹת

וטהורים, למחין יִשְׂרָאֵלִים, למחין של אֲרֹץ-יִשְׂרָאֵל, האילני
טמחין פנומיים, טמחין של חוץ לארץ. חנני מאתך חכמה בינה
ודעת דקדשה, זוכני ברחמייך הרים, ועוזני והושענני שאזוכה
לילד ולנסע ולבא מחרה לאֲרֹץ-יִשְׂרָאֵל, לאֲרֹץ-הקדושה, לאֲרֹץ
החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והם והחכמה דקדשה.
העלני מחרה מוחיז לאֲרֹץ לאֲרֹץ יִשְׂרָאֵל. עשה עמי פלאות,
בנאה לך ולאבותינו ולבנותינו הקדושים, לא במעשי הרים, כי
אתה עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא ברעותינו תנמלני:

ובני ועוזני שאזוכה בחיה לתקון פנים הכבוה, אשר פגמתי בכבודה
הרבה מאד על-ידי תאوتינו הרעות, אשר באתי על-ידם לכל
החתאים והעונות והפשעים שחתמתי ושבותי ושפשתתי לפניו
מנוערי עד היום זהה, וחרע בעיניך עשית. אשר על-ידי כל חטא
ושzon ופנס פגמתי הרבה בכבודה הגדול והקדוש, אשר על-ידי
זה נפנס מתי בבחינת מוחין של חוץ לאֲרֹץ, ונתרחקתי מקרשת
המוחין של אֲרֹץ-יִשְׂרָאֵל כמו שנטרכתי בעונותיך:

רבונו של עולם, מלך הבוד סלה, אשר בראת כל העולם
בעשרה מאמרות בשבייל בבודה, כדי שיתגלה ויתגדר ויתפאר
ויתרומם ויתגשא בבודה הגדול והקדוש בעולם, אשר זה תכליות
וישרש כל הבריאה בלה, כמו שבתו, כל הנקרה בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתי אף עשיתי. ובני ברחמייך לתקון פנים הבוד חייש
כל מהרה, ועוזני והושענני ברחמייך הרים, שאחיה בורח מן
הבוד תמיד באמת בליך שום ערמה ומרמה. ובכל עת שאתך
ברחמייך תשלח לי איזה בבוד ברצונך הטוב, תעוזני ותושענני

תתריג תפלות לקווטי ח'בילד

ויתן לי כח וגבורה להתגבר בכל עז שלא אקבל הכאב בשבייל עצמי כלל, ולא אהגה מן הכאב כלל, ולא אשתחם חס ושלום עם הכאב לארכבי ולהגנתי כלל, רק אזוכה להעלות כל הכאב להשם יתברך, למלך שהכאב שלו, להעלות הכאב לשרו. ובכל פעם שנגע לי איזה כאב, אזוכה לידע ולהשיג מאייה מאמר נתנוזה זה הכאב, אשר בשבייל זה הכאב היה אותו המאמר, ולא אשתחם עם הכאב לארכבי ולהגנתי כלל, רק אקבל הכאב בקדשה ובטהרה כדי לנצל כאב השם יתברך לך, כדי לךם העולם שגברא בעשרה מאמרות בשבייל הכאב, כדי שיבא האלה גודלה ונפלה באותו המאמר שנתנוזה בשבייל זה הכאב אשר אתה משפיע עלי, והוא הכאב שלי כלו מאמר, כמו שקטוב, ובהיכלו כלו אומר כאב. רבונו של עולם,תן לי פה להתגבר לירות לכל זה,תן לי פה לעמוד בהיכל המלך:

רבונו של עולם, אתה ידעת שבכל דבר שבקדשה, שאני מתחיל לדבר, אני רחוק מזה כל-כך, עד שאין לי שום דרך וגניב במוחיך לאיך לפתח פי לדבר מזה, ולרצות ולפifs אותה על זה. כי פגמתי וקלחת הרכה מאד, ואני רחוק מכך ומתוורתה הקדושה ומכל הדברים שבקדשה בתכילת הרחוק, כי ירדתי פלאים ואין עוזר לי, ויכנע בעמל לבני נכסלי ואין עוזר. ואפלו מעט הכאב שיש בי עדין אני זוכה להרגישו, ומחלישים דעתתי בכל עת ורגע, לא יתנוני השב רוחי. אבי צורי גואלי ופודי, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, ובבודך ימלא כל הארץ, ואתה גומר תמיד הכל ברכזונך. ומיום בריאת אדם הראשון עד עכשוי, בכל הפגמים

והחטאים והעוננות והפשעים שעשו האדים ותולדותיו, ובכל היבטים שהכעסוק עד היום הזה, בכלם אתה גמרת תמיד הפלבר ברצונך, בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ומכל שבן בעניין הפנים מעד והקלוקלים שלג, אפר-על-פי שהרביה לפשע נגיד מעורי עד היום הזה, עס-כל-זה אני מאמין באמונה שלמה שנם עתה, אתה גומר תמיד ברצונך. על כן עידין גם עתה אני מקונה ממוקם שאני שם עתה, ואני מצפה לישועה שלמה מעתה, שאוכבה להשליך ממנה הפלבר, ולילך ולנסע לארץ-ישראל, לאرض הקדושה, ולבא לשם מהרה, להכיר שם גדרת הבורא יתברך, וגדרת העדיקים האמתיים, אשר על-ידם יודעים גדרתך תתברך לניצח, על-בן באתי לבקש ולקרוא אל יתוה אל עולם, אקרא לאלחים עליון לאל גמר עלי. ישלח משפטים ווישיעני חרב שואפי סלה ישלח אליהם חסדו ואמתנו. ויעירני ווישיעני ויתזק את לבבי שאוכבה להשתזק ולהתגעגע ולכسف באמת זה, לבא לארץ-ישראל מהירה, שאוכבה לעסוק בכל העסקים הארץיכים לעניין נסעה זאת, עד שאוכבה לבא מהירה לארץ הקדושה, ארץ-ישראל, ארץ חמימות, ארץ צבי לכל הארץ, ארץ חמדת טוביה ורחה שרצית והנחלת לאבותינו, ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, ארץ אשר משך רבנו עלי השлом, הרפليل תקתו (חפש פאות וחפש עשרה) תפלוות לבא לשם. ותעירני ותובני ותושיעני להמשיך עלי שם המחיין הקדושים, מהין של ארץ-ישראל באמת. ותחזירני בתשובה שלמה לפנים באמת, ותהייה בעורי ותושיעני שאוכבה לתzon בתמי מהירה פנים הבהיר, ויתקנו כל הפנים שפנמותי בלבודך האדור מעורי עד

תתרטו תפלות לקווטי ח'בילד

היום הזה. ואנכה מעתה לנצל בכורך בעולם, להודיע לבני האדם
גבורותיך ובכוד הדר מלכותך, ולא אחותיך טוביה לעצמי כי לך
נוצרתני.

ובכן תרחים עלי ותוישענו ותונני לתן עדקה הרבה, ובפרט
לארץ-ישראל. ואנכה לעסוק תמיד בצדקה ונימילות חסדים,
ובפרט בצדקה של ארץ-ישראל, הן לפזר משלוי יותר מפח
לשלה לארץ-ישראל, והן לעסוק הרבה באמת לקבוץ עלייה,
בדבות הרבה לארץ-ישראל, להוכיח ידי עגנים הוגנים הדרים
בארץ-ישראל בערים ובחצר כל ובבירותם אין להם ושםלה.
רבונו של עולם, אתה יודע גודל דתכם וצרתם, אשר הפה מפש
גופוח רעב, צפד עוזם על עצם יבש היה בעין. מלא רחמים,
חומל דלים, רחם עליהם ועלינו וובנו לעסוק הרבה הצדקות
ארץ-ישראל באמת לאמתו, בל שום פניה ומחשכה זורה של
כבוד עצמנו כלל. ותעורר לנו ותוישענו באfon שנואה להוכיח
ידי האבונים האמללים העגנים הוגנים הדרים על אמת
הקדש בארץ-ישראל. ועל ידי זה נובה שיחיה נפתח שבילין
دلבנו לקבל שלוחין דרכיהם רקדשה, לבעד ולהתלהב
ולחשזוק אליך באהבה גדולה ובחשק נמרץ. ואנכה על-
ידי הצדקה לעשות בלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדשה
ובטהרה גדולה, עד שאנכה להרגיש הנימיות והמתיקות הנפלא
שיש בחרותך הקדושה, עד שיתבטלו אצלך כל התאות, בפרט
תאות המשגיל ואהבת נשים, הכל יתבטל ממנה עליידי האהבה
קדשה, שתונני ברחמים הרבהם, הנמשכת מרגע העליון. וכי

תתרטו תפלות לקווטי ח'בילד

نعم יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עליינו ומעשה ידינו בוננהו. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בית יהוה כל ימי חי לחותם בנוועם יהוה ולברך בהיכלו:

ויתזבנו אותו ואת רעי ובן עמק בית ישראל, שייצאו מארנו דורות רבים, ויתרבו עמק ישראל בחול הים אשר לא יפר ולא יספר מרבי. ותרחם עליינו ותגנו בערנו ותשمرנו ויתזבנו שיחיה זוננו בקדשה ובטהרה גודלה. ותהי בעורנו ותצילנו, שלא יהיה התעירות זוננו מאהבות רעות מאהבות הנפולין חס ושלום, רק כל התעירות זוננו יהיה נ麝 מהשפעת הנעם העליון, מהאהבה הקדושה הנמשכת ממש על ידי הכליל של צדקה. יהיה זוננו בקדשה גודלה ובצנויות גודל, בענוה, באימה, ביראה, ברתת וווע. ולא נכוון בשבייל הנאת גופנו כל, רק כל בונתנו יהיה לשם ולכבודך כדי לקום מצותיך, כדי להולד בנים חיים ובנים לעבדתך וליראותך, למען ינדלו בבודך בעולם, ונזכה שכט בנוינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצוותיך, ויעשו רצונך תמיד, ינדלו ויפרסמו בבודך בעולם, ונשלימו בונת הארץ אשר היהה רק בשבייל זה כדי לנגולות בבודך הנדור והקדוש. ועל-ידי-כל זה נזכה למחיין של ארץ-ישראל שנקראיםنعم, ולתקון כל המחין של חוץ לא-ארץ שנקראים חובלים. ונכללו המחין של חוץ לא-ארץ בתוך המחין של ארץ-ישראל באפן שיתפקנו על-ידי-זה, עד שיחיו כל המחין בבחינות מבחן של ארץ-ישראל. ועל-ידי-זה יהיה נ麝 שלום גודל בעולם. וברחמיך הרבים תשים שלום על עמק ישראל לעולם, ותבטל כל מני

תתרוי תפלות לקווטי ח'בילד

מחלחת מן העולם. ותעללה את הבוד מוגלוות, ולא ירדפו עוד אחר הבוד, רק כל אחד יברח מן הבוד, ויכבר כל אחד את חברו באמת באהבה ואחותה ושלום גדור. ונזוכה בלבנו אנחנו וכל חברתינו וכל עמה בית ישראל להשווות העתני יחד. ותתן לנו לב אחד ודריך אחד ליראה אותה ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו. ותעדור ותגנן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום פה להמוחין הפנומים של חיון לארץ, לקלקל חם ושלום את המוחין של ארץ-ישראל, להכנים מחלחת נם באriz-ישראל חם ושלום, רק אדרבא תובנו ותערנו ותושיענו, שנזוכה שהמוחין של ארץ-ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המוחין של חיון לארץ, ואפילו שיתהפכו כל המוחין של חיון לארץ למוחין של ארץ-ישראל, ויתבטל כל מני מחלחת מן העולם, ויתרבה שלום גדור בעולם, וייהי שלום גדור בין כל אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שטח:

רבונו של עולם, אדון השלום, מלך שהשלום שלו. אתה יורע גדר להתגברות והתגברות שמתגברין ומתקרין בכל עת לקלקל השלום בין החברים וה תלמידי חכמים, ובפרט בהזרות הללו, בעקבות רמשחה. וגם אתה ידעת בכמה וכמה מזיק לנו המחלחת והסבוכים שנთעורו בין עמד ישראל בחגיגת, ובפרט המחלחת שבין האדיקים והכשרים. ולפניה נגלו כל תעלומות לב, שאין אנו יודעים שום דרך איך לתקן את, כי אם עליך בלבד, אנו נשענים, שתממשיך שלום ממוקור השלום מאriz-ישראל, ממוחין של ארץ-ישראל:

תתריה ח'בילד לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עֲולָם, רַחֲמָן אָמְתִי, רַחֲם נָא עַל עֲנֵנִי אָרֶץ יִשְׂרָאֵל
הַחֲנוֹנִים וְהַכְּשָׁרִים. וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ שְׁגָנָכה לְשָׁלָחָה לְהַמְּלָאָה
בְּכָבוֹד, וְלֹא יְהִי שָׁוֹם כַּמְּלָאָה לְהַמְּלָאָה שְׁבָעוֹלָם לְמִנְעָה וּלְבַלְבָל
הַצְּדָקָה שֶׁל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל חַס וְשָׁלוֹם. רַחֲם עֲלֵיכֶם וְעַלְלֵינוּ לְמִנְעָה
שְׁמָה, וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁעִינָנוּ שְׁגָנָכה לְעַסְקָה בְּצִדְקָה שֶׁל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל
תְּמִיד, לְחַזּוֹיק יְדֵיכֶם אֶבְיוֹנִים וְתְּדָלִים וְהָעֲנִים הַחֲנוֹנִים תְּדִירִים
שֶׁם בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְשָׁלָחָה לְהַמְּסֹרָם אֲשֶׁר יִחְסַר לְהָם. וּכְלָל
כְּנוֹתָינוּ וְעַסְקָנוּ בָּזָה יְהִי שְׁמָם שְׁמָם לְבָד, בָּלִי שָׁוֹם בָּוּנָה שֶׁל
כְּבָוד עַצְמָנוּ בָּלֶל, עד שְׁגָנָכה עַל-יְדֵיכֶם הַצְּדָקָה לְעַשׂוֹת בְּלִי לְקַבֵּל
הַשְּׁפָעָת הַנְּعָם הַעֲלֵיָן בְּקַרְשָׁה וּבְטַהָּרָה, בְּרֵי שִׁיטְרָבָה וּוַתְּגַדֵּל
וַיַּתְּקַדֵּשׁ בְּבָזָק בְּעוֹלָם. וְעַל-יְדֵיכֶם יַתְּהַקֵּנוּ בְּלַיְמָה הַזָּהָר
לְאָרֶץ וַיַּתְּהַפֵּכוּ לְמַחְיָה שֶׁל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיְהִי שָׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם
בֵּין בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּחוּזָה אֶרְזָה. וַיּוּכְלוּ בְּלַיְמָה וְתְּדִיעָות
לְהַשּׁוֹת עַצְמָן יִתְּהַדֵּד לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת בִּירָאָה וּבְאֶהָבָה. וְתְּפִרְסָמְלֵינוּ
סְבָת שְׁלוֹמָךְ. וְתַעֲלֵנוּ מִדָּרָה בְּשְׁמָחָה לְאָרֶצָנוּ וְשָׁם נִשְׁיַר וּנְרַגֵּן
וּנְגַנֵּן לְפָנֵיךְ בְּלַיְמִיתָינוּ, וּנְגַדֵּלְךָ וּנְשַׁבְּחָךְ וּנְפַאֲרָךְ תְּמִיד בְּשִׁבְחוֹת
וּבְוּמִירָות, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדָךְ גָּעִים וּמִירָות יִשְׂרָאֵל, וּנְגַדֵּל וּנְקַדְשָׁ
שְׁמָךְ וּבְבָזָק תְּמִיד. וַיָּקָם מִקְרָא שְׁבָתוֹב, יְהִי כְּבָוד יְהֹוה לְעוֹלָם
יְשָׁמָח יְהֹוה בְּמַעֲשָׂיו. וְגָנָכה תְּמִיד לְהַרְגִּישׁ הַגְּעוּמָות וְהַמְּתִיקָות
אֲשֶׁר בְּדָבֵרִי תֹּרְתַּחַת הַקְּדוֹשָׁה, הַגְּחַמְדִים מִזְחָב וּמִפּוּרְבָּב וּמִתּוֹקִים
מִדְבָּשׁ וּנְפַת צֻופִים וּגְנָאָמָר, צֻופְ דְבָשׁ אָמְרִי נָעַם מִתּוֹקְ לְנִפְשָׁת
וּמִרְפָּא לְעַצְמָם. וּגְנָאָמָר, דְרִכִּי דְרִכִּי נָעַם וּכְלָל נִתְּבֹזְתִּיחָ שְׁלָוָם.
תְּוֹדִיעָנִי אָרֶח חַיִם שְׁבָע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֵיךְ גְּעִימָות בִּימִינְךְ גְּנָח.

תתריט תפלות לקווטי ח'בילה

ברוך ייה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וּבָרוּךְ שֶׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

— לה —

אתה גבור לעולם ארני, מתחה מתים אתה ורב לחושיע, מכלכל
חיים בחרס מתחה מותים ברחמים רבים, סומך נופלים. רבונו של
עולם, רחמן אמת, מתחה מותים ברחמים רבים, מתחה מותים
ברחמים רבים. אתה יודע שעקר הרחמנויות מכל הרחמנות הוא
מה שאתך חושב מחשבות בכל עת ורגע לבל ידך סמך נדח
לעת התהית, שאו יהיה עקר يوم הדין הגדול והנורא, אשר אפלו
כל האזכרים הנודלים האמתיים תרדיהם ווותלים ממני. ועקר
הרחמנות והישועה והצלחה והתקווה הוא מי שזכה לקבל
ישועה ורחמים להצליח עלי רידעה לעת ההוא, שהוא עת התהית,
בעת שאתה עתיד להחיות מותים ברחמים רבים. אשר הזכה
הרחמנויות אמתי ה ذات, אשר המחבה בעולם הזה כל ימי חייו
ובכל שעתיו ורגעיו לזאת הרחמנויות, שהוא עקר הפלחים
מכל ימות עולם, וחוץ מזה הפל הפל ורעות רות:

רבונו של עולם, מה אומר ומה אדרבר ומה אצטדק, בהאייך
אנפין איעול קדרמק לבקש ממך עתה על זיה, ומיהיכן אקח דבריים
ומליצות לאפושי רחמי, לעוזר רחמייך הרבהם עלי, רבונו דעלמא
כלא, אדרון הרחמים והסליחות, רחמייך רבים יהוה, רחמייך רבים
יהוה, אתה יודע האמת לאמתו שאף-על-פי שאני כמו שאני,
אשר פגמתי נדח הרבה חרביה, חטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך

תתרכ' **לקוטי ח"בילה תפלוות**

עשיתי וקלקלתי הרבה מאד. אבל באמות אפר-על-פירבן עתה גם עתה, אתה חושב מחייב בכל עת ורגע עלי אין לךبني אליך באמת, ואין להחיות אותה עתה ברוחקי העצום. ואתה מתייחס אותה ברוחמייך הרבהם בכל עת ורגע. ואתה ממשיך עלי חיות מהתים נצחים. כאשר אתה יורע את כל התסדרים ותרחמים רבים אמתים ונצחיים, שאתת מرحם עלי בכל עת, וסוף כל סוף, תתקננו בלבנו בודאי, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

רבותנו של עולם, רבונו של עולם, פתח פיך לאלים במוני, פתח פין ויאירו דברי. אותיליה לאל אחלה פניו אשאלה מפנו מענה לשון. לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון. ארני שפתה הפתח וכייניד תחלטה. ארני שפתה הפתח שאוכל לפרש שיחתי לפניה ואת כל אשר עם לבבי אשיח וירוח לי. אדרבה ויעבר עלי מה, אני על משמרתי אעמוד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניה מלא רחמים, שומע תפלה כל פה, אולי יעתר לי להאלhim ולא אובד עוד מעתה שום אבדה חס ושלום:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

אבינו שבשמים, אלהים חיים ומלא עולם, מתייחס מתים ברחמים רבים, ובני ברוחמייך הרבהם לתחית המתים ועוזני מעתה שאוכבה שיחיה נחיה שפלותי האמתי המשרש בי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות ועגונה אמתית של משה רבנו עליו השлом, המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והעגונה הוא עקר החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה בעונותינו הרבהם, השפלות הזאת היא בבחינת מיתה

לְקוֹוטִי חַבֵּילָה תְּפִלּוֹת תְּרִכָּא

אצליו, ואני זוכה להרגיש זאת השפלות האמתית, ומחמת זה אני רוחק ממה כמו שאני רוחק. רבונו של עולם, ובני לכל העונות והתקובלות והדרכים האמתיים, באפנ שאותה לעורר ולהקיז ולחתיפות השפלות והענווה האמתית הזאת המשרש بي. כי אתה יודע בפה אני רוחק משפלות וענווה אמתית שהוא עקר הכל. ובעוננותי הרבהם אני יודע בכלל מהו שפלות וענווה שהוא עקר הדברים האמתיים של כל אבר ואבר, כי כבר גלית לנו שאין זה רצונך להיות חס ושלום נבזה ועצל (שלקורים: שליטולניק) שהוא פסולה, כי אדרבא הזהרנו בכמה אזהרות להיות עז פגmr וכו'. אבל באמת לא ידעתי בכלל שום דרך לזה כי אם על רחמייך לבד אני בוטה, שאתת תעוני ותושענני ותורני ותלטני דרכיך הענווה באמת, ותחיה אותי בתיק הנצחים תמיד, ותונני לענווה

אמתית באמת:

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים ארון יחיד. שתעוני ותונני לראות את עצמי עם האדיקים האמattiים שבדור הזה, ולשםם מפייהם הקדוש תורה. ואפלו בעת שלא אזכה לשמוע מהם תורה, אזכה על-כל פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה עלי ידי הראייה בלבד שיחזו ויסתכלו בי האדיקים האמattiים בעיניהם הקדושים והנראים, שעלי ידיהם יתנazzi מחי בחתוניות גדור ובהארה נפלאה. ועל-ידיהם אזכה לקבל גדרה אמתית ברצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת, כפי מחי, ועקר הגדרה יהיה שפלות וענווה אמתית. ואזכה להיות מהיר במלאתני במלאת שמים, להגדיל מחי וחקמתי תמיד לחשב

תתרככ לְקוֹמִי חַבֵּלה תְּפִלּוֹת

מחשבות קדושות תמיד בתורה ובעזורה ויראת שמים באמת ובתמים ברצונך הטוב. ותملא אותו רוח אללים בחכמה ובתבונה וברעת ובקול מלאכה במלאת הקדש באמת. ואזוכה לקבל הרום אללים שהם המהין הקדושים מהצדיק האמתי, מנהיג הפליל, חכם הפליל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להילך נגיד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כלול מכל המוחין, ומכל הרום אללים, הכלול מאربع רוחות המלכשין בכל אחד ואחד ישראל. ותעוזני שאזוכה לעזריך הרום אללים הוות, לחדר חחושין לאורייתא אמתיים בתורתך הקדשה ברצונך הטוב. ואזוכה לעשות נחת רוח לפניו לעזריך החודשין לאורייתא, שתזכני לחדש בתורתך הקדשה תמיד. ואזוכה לידע באמת איך להנגן בחודשין שלי, אם לאמרם אם לאו, ומתי לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים. ויהיה הכל ברצונך הטוב, בפי התנוצויות המהין באמת, שתזכני לעזריך הסתכלות המהיג האמתי.

ותזכני ברחמייך הרבה, שתתנהג העולם תמיד לעזריך המהיג האמת, הדורי להיות מנהיג לכל ישראל, שיזכה קדוש בקדשות הברית, בתכליות הקדשה והפרישות, בבחינות קידשת ופרישות משה רבינו עלייו השלום, עד שיזכה ממש עליינו ועל כל ישראל, על כל אחד ואחד מהמתקרבים אליו, קדשו ופרישתו העזקה, שאזוכה גם אנחנו לkadשת הברית באמת, ולפרש מפהאה זאת בקדשה ובטהרה גroleה, ברצונך הטוב באמת:

רבותנו של עולם, רבונו דעלמא פלא, מלא רחמים, מرحם על

לְקוֹמִי חַבֵּלה תְּפִלּוֹת תְּרִינָג

הבריות, זכר רחמים יהוה וחסידך כי מעולם הפה. עשה ברחמים,
עשה בחסידך, עשה בנכלאותיך, עשה למן שמד אשר נקרה
עלינו, והצילנו מעתה מפתאות המשג'ל, הצילנו נא מזוהם הזאת,
טמנוף הזה, מפירות מואס השגעון של פאה הזאת. שמרנו
נא מהחרורים רעים, מהסתבכות רעים, ממחשבות רעות. רחים
עלינו ברחמים העזומים, בחסידך הנוראים. כי גלי וידוע לפניו
שרצינו לעשות רצונך, אך השאור שבעסה מעכבר אותנו שם
תאות עולם הזה והבלוי. ועקר היא התאה זהה, אשר על ידה
אבדנו מה שאבדנו, במו שבות בוחר הקדוש, שזאת התאה
היא עקרה ריצרא בישא והיא עקרה דמסאותא. רחים עלינו
ברחמים הרבה, ועשה לנו אצדיקים האמתים שומרין הברית
באמת בתכליות הקדשה והפרישות, ותחדש עלינו חסדים חדשים
אשר לא היו מעולם וטהר לבנו מכל מיני הרהורים ותאות
רעות, ובפרט מהתאווה רעה זהה, כי מה בצע בדמי ברדי אל
שחת היודע עפרתו אמתה. מלא רחמים, קדוש ונורא, עוזה
גהלוות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. עשה עמו
פלא לחיים, ותחווינו בתשובה שלמה לפניה, זוכנו להתקרב
לצדיקים אמתים הקדושים בקדשת הברית בתכליות הקדשה,
באופן שנזכה על ידם שימשך علينا תמיד קדשת ופרישות
משה רבינו עליו השלום, שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת
התורה. ועל ידריהם נזוכה לקבל את התורה בכל פעם מחדש,
שנזכה לקבל علينا מעתה באמת לאמתו לשמר ולעשן ולקיים
את כל דברי תורה באבה. ונזכה להנות בתורתך הקדשה

תתרכד לְקוֹטִי ח'בַילָה תְּפִלּוֹת

יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתה, עד שנזוכה לחדר חדש חדושין אמתאים בתרותך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשפטות זרים טוביים, באפן שיחיו לי تكون גדול לנפשי ורוחני ונשפתני. ואזכה על-ידי חדוší וברורי התורה שיטמלה עלי יראה גודלה ובושה נוראה מפניהם, ותהייה יראתך על פניהם וזה הבושת, לבתי אחטה עוד מעתה ועד עולם:

רבונו של עולם, ובני לבושה דקדשה, שאזכה לחתירה ולחתיביש מפניך תמיד לבלתי לעשות שום דבר שהוא בגוף רצונך, ואפלו בשארצחה לעשות איזה מצוה, אזכה לחתיביש מפה הרבה, מפני המצויה הקדושה והנוראה בעצמה. כי בפה יוכה נעיר במוינו לעשות מצוה לנדר הדרת יקרת נוראות קדשת כל מצוה ומצויה, אשר נוראות קדשת כל מצוה ומצויה שנבה ונדרלה מאד מאד, וכי יעצר בה לחתיבאך שראי (שהוא ראוי לעשות מצוה לפניה תתרבר), ובפרט לפני גדר רחוקנו מפה על-ידי עונותינו ופשעינו הרבה, כאשר יודע כל אחד בנפשו, בוראי ראי שתפל יראה ובושה גודלה על פנינו בשאנו רוצים לעשות איזה מצוה, כי מי אני שאזכה לחתוף הפתלון הקדושים והנוראים שהם בתרי דמלכא ולהניהם על ראשי וזרועי הפנומים מאד, ולהתעטף בעטופה רמצואה בלבושין דמלכא, בקדשת האיצית הקדושים והנוראים, וכן בשראי המצוות, כי המצוות בעצמן קדושים ונוראים מאד כל מצוה ומצויה. ולפנוי מי אני עוזה המצויה, לפנוי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך-הוא, אם ונורא ואדריך וכו', אשר לנדרתנו אין חקר. ואם הייתה זוכח לדעת אמתי

לְקוֹטִי חַבֵּלה תְּפִלוֹת תְּרִכָּה

כָּל שֶׁהוּא, בְּנוֹדָאי הִיא נוֹפֵל עַל פָּנֶיךָ גְּדוֹלָה, אֲפָלוּ לְעָשׂוֹת
מִצְוֹה. וְאֲפָלוּ לְהַזְׁשִׁיט הַמְּאַכְּל לִפְנֵי, הִיא רָאוּי שִׁיחָה לֵי בּוֹשָׁה
גְּדוֹלָה, כִּי מִאן דְּאַכְּל דְּלָאוּ דִּילִיה בְּהִיא לְאַסְתְּכּוֹלִי בְּאַפִּיה. מִכְּלִי-שְׁבָן וְכָל-שְׁבָן שְׁרָאוּי שִׁיחָה לֵי בּוֹשָׁה וְיָרָאָה גְּדוֹלָה לְבָלִי
לְעָשׂוֹת שָׁוֹם עֲבָרָה וְחַטָּאת וְפֶגֶם חַם וְשָׁלוֹם, כִּי עֲבָרָה אִינָה שִׁיכָה
לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּכָל, כִּי נְפָשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּשָׁרֶשֶׁם רְחוּקִים
מַעֲבָרוֹת לְגַמְרִי, וְאַין עֲבָרָה שִׁיכָה לְגַפֵּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּכָל. רְבוּנוּ
שֶׁל עַולְם, מֶלֶא רְחַמִּים, וּבְנִי לְהַתְּקֻרְבָּה לְצִדְיקִים אֲמֹתִים וְלְשָׁמָע
מִפְּנֵיכָן הַקָּדוֹשׁ חַהְוִשִׁי וּבְאוּרִי הַתּוֹרָה, בָּאָפָן שְׁעָלִי-יְדִידָּיוֹתָה יְהִי
גַּמְשֵׁךְ עַלְיִירָאָה וּבּוֹשָׁה גְּדוֹלָה מְפַנֵּיכָה. וְתָהִיה יְרָאָתֶךָ עַל פָּנֶיךָ
לְבָלָתִי אַחֲפָא עוֹד בְּכָל מַעֲפָה וְעַד עַולְם. וְיְהִי גַּמְשֵׁךְ עַלְיִתְמִיד
הַיְרָאָה וְהַבּוֹשָׁה דְּקָרְשָׁה שְׁזַבּוּ בְּכָל יִשְׂרָאֵל בְּמַעַמְדָה הַקָּדוֹשׁ בְּהָר
סִינִי בְּשָׁעַת קִבְּלַת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁבָתוֹב, וְלְבָעֵbor תְּהִיה יְרָאָתוֹ
עַל פָּנֵיכֶם לְבָלָתִי תְּחִטָּאותָן:

רְבוּנוּ שֶׁל עַולְם, מֶלֶא רְחַמִּים, הַרְוֹצָה בְּתִשׁוּבָה, הַצּוֹפָה לְרִשְׁעָה
וְחַפֵּץ בְּהַצְּדִיקָה. וּבְנִי בְּרַחְמִיךָ שָׁאָזֶבֶה לְרָאֹות בְּשַׁתִּי וּבְלִפְנֵti
בְּאַמְתָה, עַד שָׁאָזֶבֶה עַלְיִידִי הַבּוֹשָׁה לְשׁוֹבָם מַעֲתָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֵיכָן בְּאַמְתָה. הַשְׁבָּנִי וְאַשְׁזָבֶה כִּי אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהִי. הַשִּׁיבָּנִי אַבְנִי
לְתֹרְתָּחָךְ וּקְרַבָּנִי מַלְכָנִי לְעַבְדָתִיךָ וְהַחֲיוּרָנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֵיכָה. וּבְנִי עַלְיִידִי הַתְּשׁוּבָה לְמִתְיָם אֲמֹתִים נְצָחִים, כְּמוֹ
שְׁבָתוֹב, חַחְפֵּץ אַחֲפֵּץ מוֹת רְשָׁעָנִים יְהֹוָה אֱלֹהִים הַלֹּא בְּשׁוּבוֹ
מִדְּרַכֵּי וְחַיָּה. וּנְאָמָר, כִּי לֹא אַחֲפֵּץ בְּמוֹת הַמַּת נָאָם יְהֹוָה אֱלֹהִים
וְהַשִּׁיבָּנוּ וְחַיָּה. וּבְנִי בְּרַחְמִיךָ הַרְבִּים, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמֹתִים

תתרכו ל��וטי ח'בילה תפלוות

שנוגה לחיים נצחים, שיחיה נחיה אצלונו השפלות של משה רבינו עליו השלום, המליך אצל כל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר. כי בעונתו הרים, עתה השפלות והענוה הזאת געלם ונסתיר אצלונו בבחינת מיתה, ועל כן אין זוכים לענוה אמתית להרגיש שפלוותנו באמת לאמתו בראווי. ובנו ברחמייך הרבים, לחיים אמותיים, חיים נצחים, שיחיה נמשך עליינו גם עתה בבחינת הפטות, שיחיה נחיה ויקום בתקתי, הענוה והשפלות של משה רבינו, המליך אצל כל אחד ואחד בכל אבר ואבר:

אדון ייחיד העני באמת, ובנו לענוה אמתית בראונך הטוב, שנוגה לענוה בתקלית השלומות, שענוה בזאת היא בבחינת חי עולם הבא, בבחינת תחית הפטות, בבחינת חיים אמותיים ונצחים של כל אבר ואבר, בבחינת ביטול באמת אל האין סוף, ברוך הוא. עד שנוגה לטעם גם בעולם הזה בבחינת חי עולם הבא בבחינת ענוג שbat באמת, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה:

רבונו של עולם, לעצם גשמייתי ורב ענותי ופשעי העזומים, אין מלאה בלשוני לסדר תפלה לפניו עליה לירות לענוה אמתית, כי הענוה גדולה מבלם. ובעונתו הרים אני יודע שום דרך מהרבי הענוה האמתית. כי כבר גילית לנו שאין רצונך בענוה פסולה, ואין רצונך שיחיה האדם נבזה וחילש בדעתו, בדרכיו עבודתו. רק מכך שבן שאסור להיות בעצבות ומירה שחורה חס ושלום. רק אדרבא כל אחד אריך להחיות את עצמו ולשם את עצמו וליחס את עצמו בכל פעם בכל מיני התוצאות לבלי לפל בדעתו כלל,

תתרכו ח'בילה תפלות ל��וטי

כדי שלא ליאש את עצמו חס ושלום. ועל פי רב צירכין להתחזק את עצמו בנגד כל העולם בלו, לבל יוכל למנע אותו שום מוגע ומעכב. ועתה איך יזכה נבר מדרעת במוני, להפיק דברי הענוה באמת, כי שניהם היו בעובי, הן מרות הגאות וגנות הרות, הן ענוה פסולה, כי שניהם מזוקים הרבה, ואיך יוכין להנצל משני דרכיים הרעים הפנומיים האלה, ולזכות לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו ושל כל האדיקים הגדולים האמתיים, שענוה זאת היא חיים נצחים של עולם הבא, בחינת תחת המתים:

רבותו של עולם, מלכנו ואלהינו, האל הנדרול הנבוד והנורא, אשר לנדרלה אין חקר, ובכל מקום שאנו מוצאים נדרלה לנו מוצאים ענותנה. לפניו והורנו איך לסדר תפלות ובקשות על זה, באפן שנוכה לרצות ולפיכם אותך שתזכנו לנו לענוה אמתית ברצונך הטוב באמת לאמתה:

רבותו של עולם, צופה ומabit עד סוף כל הדורות, מגיד בראשית אחרית. אתה יוזע נדל הרחמנות שיחיה עלי ליום הדין הנדרול והנורא, בעת שאתה עתיד להחיות מתים, שאו ייחיה נפקד האדם על כל מעשיו שעשה בזה העולם, דבר גדול ודבר קטן, הפל ייחיה נופר לו או, כי את כל מעשה האלים יביא במשפט על כל געלם אם טוב ואם רע ואפלו אם אונכה מעתה לחשוכה שלמה באמת, גם בן אני אריך רחמים רבים ויושות גדולות ליום הדין, לפי עצם רבוי פנמי ופשעי שפשבעה נגרך עד הנה, אבל עדין אני רחוק מחשוכה שלמה. ועתה מה עasz האבי שבשים, הוועני נא אבי מלבי וקדושי, יוצרי ובוראי ועושי,

תתרכה לְקוֹטִי חַבֵּלה תְּפִלּוֹת

ויתקנני בעזה טובה מלפניה, באשר אני שם עתה, באפן שאזוכה
מעתה להתעדר באמת בכח וגבורה ויריות גדוול לשוב אליך
באמות, עד שאזוכה לком בחתית המתים לחיי עולם. כי אתה
יודע, אשר כל בונך בבריאותך היה, רק כדי שנזכה לתכליות
זו, לחיים נצחים של עולם הבא:

על-כן חמל עלי ועל כל ישראל בחמלתך גדולה, ועשה מה
שתעשה בחסידיך הרבהם, באפן שנזכה לבא לכל מה שבקשונו
מלפניה, שנזכה להתקרב לאזכרים אמתאים, ולראות עצמנו
עטיהם פנים אל פנים, ולהכלל בקדשותם הנוראה. ויהיה נמשך
עלינו קדשותם ופרישתם, עד שנזכה להיות קדושים וטהורים
בקדשת הברית כמותם. ונזכה לקלל מכם התנוצצות המהין
בקדשה גדולה, ויהיה מוחנו ושכלנו הولد וגדוול בתורתך
ובעבדך ובחשנת אלהותך באמות, ונזכה לקלל מכם החוש
ובאורי התורה. ותערנו ותוציאנו שנזכה נם אנחנו לחדש
חדושים ובאוירים אמתאים בתורתך הקדושה, ועל-ידך נזכה
לבושה ויראה גדולה מפניה ולשוב בתשובה שלמה לפניה
באמות, עד שיהיה נחיה אצלונו השפלות והענוה של משה רבנו
המלך בכל אחד ואחד בכל אבר ואבר. ונזכה נם בעולם הזה
לטעם טעם שבתי-קדש, שהוא בחינת חי עולם הבא, חיים
אמתאים חיים נצחים, במושבתו, טעמיה חיים זכו. אשר חיים
כאלה אי אפשר לקבל בשום גוף ובשם ישות, כי אם בשוכן
לבא לתכליות הענוה באמות להיות אין וכאפס. רבונו של עולם,
אל חי וקים, החיינו וקייינו, ומלא משאותינו לטוּחה ברחמים,

לְקוֹטִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת תְּרִכְכֶּת

ויבנו לחיות מעטה חיים אמתאים חיים טובים וארקים, שהם בcheinת חיים נצחים של עולם הבא, בחסד חמי ואשמרה עדות פיה, תה נפשי ותהלך ומשפטיך יערני. תודעני ארוח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימינך נצח. יהיו לך אמן אמר-פי והגון לבך לפניך יהזה צורי ונואלי, אמן נצח סלה ועד:

== לו ==

לִימֵי הַסְּפִירָה

אתה יצרת עולםך מקדם בשבייל ישראל עמך אשר בהם בחרת, וברחמיך הרים ובית אותנו נתת לנו את תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך לחיותנו בהיום הזה, למען נזכה על-זיה ליום שכלו טוב וכלו ארוץ. ובחסידיך העזומים הוספה לנו חסדים וטובות נפלאות ונוראות על-ידי כל הצדיקים שבכל דור ודור, אשר כלם עשו אוניות לתורה משמרת למשמרת. בפה מעלות טובות למקום עליינו, עד אשר זכינו גם זכינו לחסדים רבים ורחמים גדולים, חסדי רוד הנאמנים, אשר הוספה לנו חסד טוב, ותגדל חסדך אשר עשית עמננו, להחיות את נפשנו, ושלחת לנומושיע ורב משיח אליה יעקב ונערים ומירוץ ישראל, הוא רוד מלך ישראל חי וקיים, אשר כתוב לנו ספר תהילים הקדוש והנורא, חמשה ספרים בגננד חמשה חומשי תורה. מה רב טובך אשר עשית עמננו, מה נשיב ליהוה כל תפנו לזה עליינו. וברחמיך הרים גלית לנו, אשר על-ידי אמיית תהילים זכין לחשובה, כי חפץ חסך אתה ורוצה אתה בתשובהם של רשעים, ואין אתה חפץ במיתתם. על-כן הקדמת תרופה למכותנו,

תתרל' **לקוטי ח"ב-לו** **תפלות**

וחוננתו אוננו בספר תהלים הקדוש הזה, הפותח לנו כל שער רחמים, כל שער תשובה, שם חמשים שער תשובה בוגר חמשים שער בינה. רבונו של עולם, אב הרחמן, יבנו ברחמייך הרבהים שנזכה לעסוק באמירות תהלים כל ימינו. ותעוזנו אותנו את כל בני ביתך בכלל ישראל על עמו, שאזוכה בכל יום לומר תהלים הרבה בהתעוררות גוזלقلب שלם באמות. ואזוכה להטוט לבני היבר להשתמע לאוני מה שאני מוציא בפי, אפילו שאזוכה למזווע עצמי בכלל דרגא ודרגא בתוך פסוק תהלים הקדושים הפלולים מכל נשמות ישראל, ומכל המדרגות שבועלם, מן תכליות מדריינה העליונה עד תכליות ריווטה התחתונה, אשר כל הנופלים והרוחקים בתכליות הרחוק, כלם יכולים למצוא את עצםם בתוך ספר תהלים. וכל אחד יכול לעורר לבבו לשוב בתשובה שלמה להשם יתברך עלייך אמירת תהלים, ולבא להשער של תשובה השיק לו שהוא מכון בוגר האות שלו שיש לו במתאותיות של NAMES שבטיה, שם מ"ט אותיות בוגר מ"ט שער תשובה שאנו ארים לשוב עלייך לשם יתברך, עד שנזכה עלייך זה שהשם יתברך ישב אלינו בתשובה שלמה, לרחות אלינו בתקדים ובאים ורחמים גוזלים, לסייענו ולעוזנו בכל-עת להתקרב אליו יתברך תמיד, מכל המקומות שנפלנו בהם, ולשוב אליו בתשובה שלמה, תשובה על תשובה תמיד:

אנא אבי אב הרחמן. כל הרבי עצותיך אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, מכל פגמתי בהם הרבה באשר אתה ירצה. אבל אני יודע ומאמין באמונה שלמה, שבאמת אי אפשר

לקוטי ח"ב-לו תפלות תתרלא

לקלקל עצותיך בשום אפן בעולם. עליכן עדין אני עומד ומצפה
ליישועה שלמה בכל עת, שתקרבני אליך ותחוירני בתשובה
שלמה לפניה, על ידי כל הרכבים והעצות הנפלאות והנוראות
התקימות והפשות, אשר גלית לנו על ידי צדיקות האמתיים,
באפן שאזקה מעתה להיות בראצונך הטוב תמיד:

רבונו של עולם, זבני להיות רגיל מאד באמירת תהילים הרבה
בכל יום בכונה גודלה, בהתעוררות נפלא, בכונת הלב באמת,
עד שאזקה עלייך לחריגך באב עונתי, ולשוב עליהם
בתשובה שלמה. ואזקה לשמחה גודלה עלייך אמירת תהילים,
ולעוורך עלי כל העשרה מני נגינה שנאמר בהם ספר תהילים,
שם רפואת הפת מלאה, שהוא בנסת ישראל, ונגנותי אננו כל
ימי חי עלי בית יהוה בקול רנה ותודה, כי טוב יהוה כי לעולם
חסדי:

מלא רחמים, זבנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגלויות של
הגופש והנוף אשר בלם מוכנים בשם גלות מצרים. זבני שאזקה
לטהר ולזבך ולגלוות כל המט שער תשובה עלייך אמירת
תהלים המכיל את כל שמות בני ישראל הבאים מצרים, שיש
ביהם מט אותיות בנגד מט שער תשובה. ועליך זבנה תוכיאני
ממט שער טמאה ותכני בטוך מט שער קדשה, ותוכיאני
טפץ הרוזן, שלא יהיה נחר גרוזני, כי כבר קראתיך טפץ הרוזן
הרבה. הזקיאני לטרכב זובני והעלני מבחינת ארץ מצרים ממצרים
הרוזן, עד שאזקה לחרchip פי ואותה תמלאחו בכל טוב אמיתי
ונצחי, באפן שאזקה להתקרב ולשוב אליך בתשובה שלמה

תתרלב לְקוֹטִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת

באמת בכל לב בנוף ונפש ומן, השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלهي. השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחיינו בתשובה שלמה לפניה, כי אתה צופה לרשות וחפוץ בהՃך, ורואה אתה בתשובה, כי לא תחפוץ במוות המת כי אם בשובו מדרךו ותיה, עוד יום מותו תחבה לו, אם ישוב מיד תקבלו, תשב אנו שעד דבא עד דכדוכה של נפש, ותאמר שיבו בני אדם. שובנו אלהי ישענו והפר בעסק עמו, השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקרים:

רבונו של עולם, זכור רחמיך יהוה וחסידיך כי מעולם הפה. זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית לנו, אשר הזיאתנו מפעריהם בכל גודול וביד חקתה, וגלוית לנו אמתת אמונת אלחותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותן ומופתים גדולים ונוראים, כדי לנלוות אלחותך ואחדותך ומסתלהך אשר בכלל משללה. ומאו קרבת אותנו לך לעם קדוש, והזיאת אותנו ממת שערי טמאת, והכנית אותנו במת שערי קדשה, שהם מט שערי תשובה הפלולים במת אותיות שיש בשמות שבטייה. וברחמיך הרבהים צוית אותנו לספר בוגנד זה מט ימי הספירה, כדי לפרט נפשות עמה ישראאל מזוהמתם, למען נזבה על-ידי מנות ספירת העומר לצאת מטה מהאה לטהרה, לצאת ממת שערי טמאת ולכנוס במת שערי קדשה. רבונו של עולם, מלא רחמים, ובנו בחסידיך העזומים לך מנות ספירת העומר בזמנו בקדשה גדולה ובהתעוררויות נפלא ונורא, שנזבה להתעורר על-ידי קדשת מזווה נוראה זאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל

תְּרִלְגָּן ח"ב-לו תְּפִלּוֹת לְקוֹוטִי

טַמָּאֹתֵינוּ, לְבָעֵר מִקְרָבֵנוּ בֶּל מִינִי טַמָּאֹת וְוַהֲמוֹת שְׁנָדְבָק בָּנוּ עַל-דַּי מַעֲשֵׂינוּ הָרֻעִים. רְבָונָו שֶׁל עָזָלִם, רְבָונָו שֶׁל עָזָלִם, הוֹשִׁיעָנוּ בְּכָל מִינִי יְשֻׁועָות. בַּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַפְּחַח שֶׁל בָּל מַצּוֹה וּמַצּוֹה, בַּמָּה גָדוֹל פְּחַח לְהֽוֹצִיא אָוֹתֵנוּ מַמְקוֹמוֹת שְׁנָפְלָנוּ לִשְׁם בְּעַזּוֹתֵינוּ הָרְבִים וּלְקָרְבָנוּ אֶלָךְ, וּבְפִרְטָמַצּוֹה הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הַעֲוֹמָר, שַׁחַיָּה חֲבָנָה לְקָבֵלה תְּטוֹרָה, שַׁחַיָּה תְּחִלָת הַתְּקִרְבּוֹת יִשְׂרָאֵל לְאָבִיכֶם שְׁבָשָׁמִים, אֲשֶׁר נִתְתַת לְנוּ מַצּוֹה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּאת בְּדַי לְצִאת מִמֶּט שְׁעָרֵי טַמָּאָה וְלִכְנָס לִמֶּט שְׁעָרֵי הַקְדוֹשָׁה. וּבְנִי בַּמְקוּם שָׁאַנִי שֵׁם עַבְשִׁיו, שָׁאַוְפָה לְקִים מַצּוֹה הַזֹּאת בַּתְּכִלִית הַשְּׁלִmoת הָאָפְשָׁרִי לְאִיש בָּעֲרָבִי לְקִים מַצּוֹה הַזֹּאת. וְאַתָּה תְּפִלָא רְחָמִים עַלִי, וְתַעֲנוּנִי וְתוֹשִׁיעָנוּ עַל-יִדְיָזָה, וְתוֹצִיאָנוּ מִתְהַרָה מַטָּמָאָה לְתַהְרָה, מַחְלָל לְקָדֵש, מַיְנוֹן לְשִׁמְחָה, מַשְׁעָבוֹד לְנָאָלָה, וּמַאֲפָלה לְאוֹר גָדוֹל. עַד אֲשֶׁר נִזְבָּח בְּחִנּוֹת הַשְׁבּוּעוֹת הַקְדוֹשָׁה, בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁים, שַׁאַתָּה תִשּׁוּב אֲלֵינוּ וְתִפְתַּח לְנוּ שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים הַקְדוֹשָׁה, וְתִשְׁפַּע עַלִינוּ רְחָמִים גָדוֹלִים וְחִסְדָעַלְיוֹן מִשְׁם, בָאָפֵן שְׁנִזְבָּח לְתַקֵּן הַכֵּל וְלִשְׁוֹב אֶלְיךָ בְּאַמְתָת חָמִיד:

רְבָונָו שֶׁל עָזָלִם, צוֹפָה וּמְבִיט עַד סָוף בָּל הַדָּרוֹת, חֹזֵב מְחַשְׁבּוֹת לְבָל יְדָח מִפְּהַנְּדָה. אַתָּה יוֹדֵעַ תִּקְפָה מְרִירוֹת הַגָּלוֹת הַאַחֲרוֹן הַזָּה לְהִכְנָן נִפְלָנוּ וּוַיַּרְדָנוּ בְּעַזּוֹתֵינוּ הָרְבִים, אֲשֶׁר יַרְדַתְנוּ עַמְקָה יוֹתֵר מִמֶּט שְׁעָרֵי טַמָּאָה. וּבְעַזּוֹתֵינוּ הָרְבִים נִאָמֶר עַלִינוּ עַל עַת צָרָה הַזֹּאת וְתַרְדֵ פְּלָאִים אֵין מְנַחַם לָהּ. בַּי מְבָעָנוּ בֵּין מַצּוֹלה וְאֵין מַעֲמֵד בָּאָנו בְּמַעְמָקִים מִים וּשְׁבָלַת שְׁפָתָנוּ. הַבְּט יְמִין וּרְאָה וְאֵין לֵי מְבִיר אֶבֶד מַנוֹס מַפְנֵי אֵין דּוֹרֵש לְנִפְשֵׁי. חֹרְתִי עַל בָּל הַאַדְדִים

וישועה רתקה מפני, ומה אומר ועונתי עשו לי מה שעשו, לולי
תוורתך שעשי או אבדתי בעני. כי מסדר גדור עלינו והאלת
נפננו משאול תחתיה. כי האף אם נזה הגלות האחרון הבהיר,
כינפלנו וירדנו למקום שירדנו יותר ויתר מצלות מצרים, אבל
את נחמתנו בעניינו כי אמרתך חיתנו. כי כבר הקדמת תרופה
למבחןנו, כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה עליך משה נביאך,
אשר בגולות מצרים לא זכינו ליה עדין, ויצאנו ממשם קדם קבלת
התורה בקדרא דברך מרבותינו, שהנורם לנו מה שנגרם לנו.
אבל עתה כבר הפלאתה מסדר עמנוא, וגנתת לנו כבר תורה
הקדושה עליך משה נביאך נאמן ביתך, ובבר זכינו שהיה
לנו בפה ובכח צדיקים גודלים ונוראים בכל דור ודור, וכן זכינו
לספר תהילים הקדוש עליך דוד מלך ישראל. אבל האמת אני
מוודה ומתודה לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אף על פי
בן עדין אני מבחוץ לנמרוי, וערין לא יצאתי מן החל אל הקדש
בכל, يوم יום אומר מה יהיה בסופי, כמה לשלים ואין טוב לעת
מרפא והנה בעתה, בלו כל הקיצים שהייתי מצפה להרעם בהם
וערין לא נושאתי. ולא ריי בזוה, כי אם עוד הוספתי חטא על
פשע, פשעים על פשעים גודלים ונוראים, או ואבוי, לא ידעתי
נפשי איך אני חי בעולם במירירות דמיירות בזוה, בפזר הנפש
מר ממות בזוה, בנפילות והשלכות ויריקות באלה, אשר בכל עת
אני עליה שםים ו יורד תחומות עמקות, והשלכת עצמי ממשמים
לארץ מתחת, אלפים ורבבות פעים בלי מספר, ומכללים את
נפשי במו בזוזה בף הקלע, עד אשר אפסו הדבורים והארופי

לְקוֹטִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת תְּרֵלָה

אותיות לספר מצוקותי ומרירותי, אווי ואבוי, כי נבספתוי על כל-פניהם, לךדר מר רוחי ולפרש שיחתי, וגם זה קשה וכבד עלי, ידי בברה על אונחת, כי לא יספיקו כל עורות אילו נביות לבאר בכם עד היכן מגיעים הפנימים שלנו של יום אחר, ואפלו של שעה אחרת:

רבונו של עולם, זאת נחמתה בעני מה שחזקנו אותן הצדיקים אמיתיים, בשבעה מושיבי טעם, וגלו לנו שאין שם יאוש בעולם כלל, על זה לבר תפתקתי יתודתי, ועל בנים הנורול נשענת לנצח לשועה עדין ממקום שאני שם. על-בן בכל עת אבקש אותך מלא רחמים, שתושיעני בכל דברך עצותיך הקדושים אשר גלית לנו על-ידי אדיקיך האמתיים, אשר כל עצה ועצה יש לה בה לעזר ולהושיע גם אוטה. ואם בעונותך הרבהם קלקלתי כלם, אני יודע ומאמין שיש לך עוד רחמים הרבהם והאלות וישועות ועצות נפלאות אשר גלית להם לבך, אשר לא גלו אותן עדין בעולם, אשר על-ידם יש לי תקווה עדין, שאזוכה לשוב אליך ולהתחליל מחדש לך עצותיך הקדשות כלם באחה וביראה, באפן שאזוכה לתקן הכל בחמי מהרה ולהיות ברצונך הטוב תמיד:

רבונו של עולם, בלעדך אתה הורני כי אני בער ולא אדע בהמות חייתי עמה. ואם אמנים בעונותך הרבהם פגמותך וקלקלתך הרבה בפה שירדתי שהוא גדר רצונך, כי חפטתי עיתוי ופשעתך הרבה בכל יום ובכל-עת ובכל שעה מגעורי עד היום הזה, ופגמתי וקלקלתך הרבה מאד. עם כל זה ברוחםיך הרבהם גלית לנו על ידי אדיקיך האinatiים, כי אתה יהוה אלהי גדרתך מאד אשר אין

תתרלו תפלות לקווטי ח"ב-לו

אנו יודעים כלל, כי לנדרלהך אין חקר, אשר אפלו נפילהנו איך שגפלנו כל אחד ואחד להיכן שגפל, אף על פי כן גדרלהך שנבה מאה, אשר יש עניין שם נטנה הכל לנמרι לטובה, כי אין אנחנו יודעים עד מה, ועל זה בלבד אני גשען ונתקלה ונספה ערין, כי חסדי יהזה לא תמננו ולא כלו רחמי לעולם:

מלא רחמים, זבני להרבות אמרית תחלים בכוגה גדולה ובהתעוררות נפלא בלב שלם, עד שאזכה שתשפייע עלי בכל עת הארץ וקדשה גדולה משער החמשים של הקדשה שהוא כולל כל שערי קדשה. באפן שתוציא אני מהרה מכל החמשים שערי טמה ותכני נני לכל החמשים שער קדשה, כי אין לנו על מי להשען כי אם עלייך אבינו شبשים, כי ליה אחר פנוי منه. עזינו נא מעטה, והושיענו ישועה שלמה בנהה לך, באפן שאזכה להתחדש לנמרי, שאעוזב הרבי הרע ומוחשבות הראות לנמרי ולא אשוב עוד לבסלה, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. ואזכה מהרה עלייך אמרית תחלים לבא ולהגיע להאות והשער של תשובה השיך לנפשי בפי שרש נשתי במת אותיות שבתיריה, באפן שאזכה לשוב אליך באמות ובלב שלם, ולבך באמת ביראה ובאהבה בשמחה וב טוב לבב מרוב כל. השיבני ואשובה כי אתה יהזה אלהי. השיבנו יהזה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם. יהיו לך אמרי ותקין לבך לפניו יהזה צורי ונואלי. אמן ואמן:

== לו ==

לפורים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, עוזה נסים ונפלוות בכל דור ודור, הרוב את ריבנו והדן את דינו והנוקם את נקמתנו ומה שלם גמול לכל אויבינו ונפרע לנו מארינו. שתறתם עלינו ברוחם הרים ותעורר לנו בישועתך ונפאלותך הנוראות, שנזכה לך כל וילקוטים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם כראוי, שנזכה לקיים כל המצוות הקדשות הנוהגות בפורים, בקדשה ובטהרה גדרלה בשמחה וב טוב לבב, בגילה ברוחה בדיצה וחידזה רביה ועצומה מאד, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכוננותיהם ותרינגן מצות התקויות בהם:

רבענו של עולם, כבר גלית אונינו שכל הנסים והנפלוות שעשית לאבותינו אשר עליהם נקבעו הימים טובים הקדושים כלם נעשים ונתגלים ומארים בכל דור ודור בכל אנשים ובכל זמן, וכן אריכין להמשיך קידשת פורים וקידשת כל הימים טובים, והארת הנסים ונפלוות שנעשו אן, בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם בפרטיות. ובכן באתי לפניך עוזה נסים ונפלוות בכל דור ודור, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למני והורני וחנני זובני שאוכחה לשמחת פורים בשלמותם, שאוכחה לשמח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ. עד שאוכחה על ידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי ועל כל ישראל הקדשה וטהרה הנמשכת מהפרה אדמה שטהרת מטמאת מטה, אשר צוית עלינו לעסک

תתרלה ל��וטי ח"ב-לו תפלות

בקראiat הפרשה הזאת של פרה-ארמה אחר פורים, וגילית לנו שעל-ידי פורים זוכין לטהרת הפרה-ארמה, למען נזכה להיות טהורים לקבל קידשת הקרבן-פסח בזמננו:

רבונו של עולם, אתה יודע שבעצם ירידתינו ונפילתנו בעמק הנלות המר הזה, ונעים ורבי צרות הנפש שעוברים על כל אחד מישראל ועל בפרטיות, ונעים ורבי הטעויות ים השופטים עלי, ורוצפים אותנו מאד ממאד מכל האזכדים, ובצרה גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערקה, ואני יודע שום פתח תקווה לתוך ולהנצל מבל זה, הן על כל אלה אני אGRID עתה נסים נפלאים וישוות גדוות ונזראות, באשר עשית עם כל ישראל לדורות עולם נסים נפלאים ונזראים אשר לא היו בזמנים, בימי מרדכי ואסתר כשבמד עליהם המן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר נס זה של פורים גדוול מכל הנסים שעשית עמו מעולם, באשר הזרעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים וברושים לברכה, וכל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים לא נבטלים. ובתחלת דיו ב' כל התחלות מפסח, כי ב' המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועבשיו וכו':

רבונו של עולם, מרים רעלמא בלא, ארוץ הנפלאות מצמיה ישועות, אתה יודע האמת, בכל הנסים והנפלאות שעשית עמו ביציאת מצרים ובמלחמות עמלך בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים והנפלאות שעשית עמו בימי חנכה, ובכל דור ודור, עקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש. כי עקר הקנאה והשנאה של כל ארינו ורוצפינו בנשימות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בה יהוה אלהינו, ומשותקים לילך ברכיך

לקוטי ח"ב-לו תפלות

הקדושים ולקיים מצוותיך הנוראות, ולגלוות ולפרנסם אמתת אמונה אלחותך והשנחתך ופומשלתך בעולם, אשר רק בשבייל זה לא אחד בלבד עמד עליינו לבנותינו אלא שבקל הור זדור עזמים עליינו לבנותינו והקדוש ברוך הוא מ贛נו מיקם. ועל-כן עקר הנס והישועה מכל הארץ הוא מה שאתך מקנא לנו קנאתך ואתה עוזה נסים ונפלאות, כדי לך לנים התורה והמצוות מכל יתרבטו מן העולם חם ושלום, ברכzon השונאים והכופרים ימחה שטם, שבלם הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו:

ועתה מה אומר לפניו ישב מרום ומה אספר לפניו שכון שחקים, אם אחרי כל הנשים והנפלאות האלה, אני בעצמי רודף את עצמי יותר מכל השונאים, כי לא התגברתי נגיד תאומי, אף גם המשכתי עלי את היוצר הארץ, ועשיתי מה שעשית, עד אשר הבאתי עצמי בידים באורות האלה צרות נפשי, אשר הם קשים ומריים מכל הארץ כי אין צרה באורות הנפש, כי זה הרחמנות הנדול מכל הרחמנות להוציא נפש ישראל מעונות ובגמים:

רבונו רצטמא כלא, יחיד קדמוני, יהוה אלהים אמת, אתה בלבד יודע להיכן נוגעים דברי אלה, כי באמת בעיר אני ולא אדע תקופה הגם של פורים בגשמיות ורוחניות, ובפרט איך ליזוף להמשיך עלי תקופה הנס והישועה הזאת, אבל אתה בלבד יודע הכל, אתה מרשו לי מרחוק להתקרב אליו בכל-עת, בכמה מני התנוצצות ורמזים רבים בלי שעור, ואני בעצם קשיות ערפי עדין לא שבתי מטעותי, אבל זאת נחמתי בעני הضر מה שעדרין אני מתעקש

תתרטט לְקוֹטִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת

עוד לרבר דברורים באלה לפניה, ולצפוף אמרתי מעפר אליה,
ולצפות עדין לרחמי וישועתי:

רבותנו של עולם, אתה לבך יודע תקף הנשׁחה או בימי מרדכי
ואסתר שצכו לנצח מלחתם המן עמלך, למחרות שטם זכרם מן
העולם. ואיך צבו להמשיך על ידיהם הארץ נפלאה ויושעה נזראה
בכל דור ודור. ואיך עתה כל חיונינו ותקותנו לצאת מגותנו בוגוף
ונפש, הוא רק עלידי תקף הנשׁחה. כי אנו עומדים ומצלפים
ליישועתי באשר עירתם או להגביע ולשבור קלפתה המן עמלך
לעקור ולבטל ולהגביע והמתו הנזהלה, ולגלוות אמונה השגחתך
בעולם, ולחזור וילקום ולקבל מחדש קדשת תורתך הקדושה. בין
תעמוד בעורתינו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח הפלחה
בשלמות למחרות יבר עמלך לנמר, ולהעביר רוח הפטמה מן
הארץ, ולהשיבו אליך באמת ולהוציאנו מגותנו מהר. מהר.
על-כן באתי לפניה אדון הנפלאות שתשים לבך לנידל צרות
נפשנו, ותביט בעיננו ועמלנו ואל תביט במעלני, ותעשה עמו
בשים נפלאים ונזראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות
לטובה, שנזוכה לשוב אליך בחינו חיש קל מהרה, ולא נשוב
עוד לבסלה:

לפסח

רבותנו של עולם, מתחה חיים, אללים חיים ומלך עולם. רחם
עינו והתינו וקימנו, וקדשו וטהרו מטמאת מות שהיא אבי
אבות הפטמה, שם הרהורינו נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם
מאות, עד אשר טבענו בין מצולה ואין מעמד בינו במעמקי מים

לְקוֹמִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת

ושבולה שטפתנו. ובנו בכה קדשת מצות פורים שנוכה לקבל
ולחטשיך עליינו קדשת וטהרת הפה ארעה תמייה, לטהרנו
באמת מטמאת מה בעולם הזה ובעולם הבא. ואזכה עליידי
זה לקלל חג הפסח הקירוש מן חרותנו בקדשה גודלה ובשמחה
רביה ועוצמה. ונזכה ברחמיך לקיים כל המצוות של פסח בקדשה
גדולה ובשמחה וחידורה רביה. ותעוזנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך
הרבים, ממשחו חמץ וישאר שלא ימצא בנבולנו וברשותנו משחו
המשחו שאור וחמץ כל ימי הפסח. כי גלווי וידוע לפניו רbone
דעלמא כלל, שאיד אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נהר ממשחו
חמצ, אם לא עליידי ישועתך ורחמיך. רחם עליינו ברחמיך
הרבים, נואל חזק, רחמן אמת, ושמרנו והאלינו ממשחו חמץ
כל ימי הפסח הקדושים, ותעוזנו ותוננו לצאת מעבדות לחרות,
מינון לשמחה, מאכלי ליום טוב, מאפלה לאור גдол. ונזכה לסדר
הסדר-של-פסח בהתעוררות גдол ובהתלהבות נפלא ובשמחה
רביה ועוצמה. ונזכה שיבוא עליינו ויאירנו בנהארה נפלאה
כל המוחין גרגלות וקמנות המאירין בפסח באור גдол ונפלא
ונזרא. מלא רחמים, עוזנו והושיענו לקיים המצוות של פורים
בקדשה ובשמחה גודלה כלבה, עד שנזכה עליידי זה להיות
נזהרים באמת ממשחו-חמצ בפסח, ולקיים כל המצוות הנזראות
של-פסח בקדשה גודלה ובשמחה נזראה ועוצמה. רחם עליינו
למען שטך, ובנו עתה לפועל בקשתיינו ברחמים אלך, עוזנו
והושיענו על-פי התורה הזאת לשוב ולהתקרב אלינו מהר
באמת, הושיענו מכמ קדשת הגם והישועה הנפלאה של פורים,

תתרטט לְקוֹטִי ח"ב-לו תְּפִלּוֹת

שָׁגַבָּה לְהַתְּהֵפֶךְ מַעֲתָה מְרֻעָה לְטוֹב, וַגַּבָּה לְצַאת מִנּוֹן לְשִׁמְחָה
וּמְאַפְּלָה לְאוֹר בְּדוֹלָה:

לְתָעִニָת אָסְתָּר

וְעַזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעָנוּ לְהַתְּעִינָה תָּעִנִית אָסְתָּר קָזְדָם פּוֹרִים בְּקַדְשָׁה
בְּדוֹלָה, וּלְזָמָר סְלִיחָות בְּכָנָה בְּדוֹלָה, וְלְצַעַךְ וְלְזַעַךְ אֲלֵיכְ מְאֹד
מְאֹה. וְתַּפְתַּח אֶת לְבָבִי שָׁאָזָבָה לְהַרְגִּישׁ בְּאָב עֲנוֹתִי בְּאֶמֶת
בְּלִבִּי, וְעַזְמָם אַזְרָת נְפָשִׁי אֲשֶׁר אֵין לְשָׁעָר, עַד שָׁאָזָבָה לְזַעַךְ וְעַקָּה
בְּדוֹלָה וּמְרָה כְּרָאֵי לֵי לְזַעַךְ לְפִי רְבּוּי עֲנוֹתִי וּפְשָׁעִי הַעֲצּוּמִים,
וּפְגָנְמִי הַגְּדוּלִים וְהַרְבָּבִים מְאֹה, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרוּ רְחַמִּיךְ עַלְיָ
בְּאֶמֶת, וְתִמְהֵר לְהַזְעִין וְלְגַאֲלֵנִי מִמְּנִי בְּעַצְמִי, וְתַעֲשֵׂה אֶת
אֲשֶׁר בְּחַקִּיךְ אֶלְךְ וְאֶת מִצְוַתְּךָ אֲשֶׁר שָׁמוּר בְּאֶמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֲבִי
מַלְכֵי יוֹצְרֵי וּבּוֹרָאֵי וּעֲשֵׂי, הַזָּרְנִי הַקְּרָדֵךְ אֵיךְ לְהַתְּחִיל מִבְּחִינָה
קָדְשָׁתִ פּוֹרִים, כְּאֲשֶׁר רְמִיתָ לְנוּ עַל-יָדֵינוּ חַקְמָתְךָ קָדְשָׁוִים, עַזְרָנִי
בְּדָרְךְ נָס וַיְשַׁועָה גַּפְלָה וַגְּנוֹרָה, בְּדָרְךְ חַדּוֹשָׁנָה גַּפְלָא וַגְּנוֹרָא,
בְּאָפָן שָׁאָזָבָה מַעֲתָה לְשׁוֹב אֶלְיךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת.
וְאָזָבָה לְהַתְּחִיל מִחְדָּש הַתְּחִילָה שְׁלָמָה וְאַמְתִּיתָ בְּכָל לְבָב וּנְפָשָׁ
בְּעַבּוֹדָתְךָ בְּאֶמֶת, וְתַּזְרִנִי וְתַלְמְדִנִי בְּאֶמֶת מִתְּחִיל וּבְאֵיזָה
דָּרְךְ וְעַצְחָ אָזָבָה לְשׁוֹב אֶלְיךְ בְּאֶמֶת:

רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, גָּדֵל הָעָצָה וּרְבַּ הָעֲלִילִיה, תְּקִנְנִי בְּעַצְחָ טֹבָה
מַלְפְּנִיךְ וְהוֹשִׁיעָנוּ מִהְרָה לְפָעָן שָׁמֶךָ, בְּאָפָן שָׁאָזָבָה מַעֲתָה
לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאֶמֶת בְּלִי יְמִין חַי, וְלֹא אַסּוּר מַעֲתָה מְרַצּוֹנֶךָ
יְמִין וּשְׁמָאל. וְאָזָבָה לְלִמּוֹד וְלִלְפָדֵר לְשֻׁמָּר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְרָם אֶת
כָּל דָּבְרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאַחֲבָה, וְלִקְרָם כָּל הַמִּצְוֹת וְכָל הַדְּבָרִים

לקוטי תפלות ח'ב-לו תתרמג

שבקדרשה, ולעשות כל דבר ודבר במועדו ובזמןנו, והכל אעשה
זפה בעתו בקדשה ובטהרה גודלה. ותזקני בשמחה וחידוה
תמיד. ואזפה בכח הצדיקים האמתיים לברך ולבטל מני ומכל
ישראל קלפת המודען מלך ימיה' שמו, ולהמשיך עלי קדשת הגם
וחישועה של פורים. ותרחם علينا בכל דור ודור ובכל שנה
ושנה, שנזכה לשמח ממד מאד בימי הפורים בשמחה גודלה
וחידוה רביה ועצומה. ונזכה לקים מצות קריית המגלה בקדשה
ובטהרה גודלה ובשמחה רביה ועצומה, ונזכה להתבונן גדל עצם
הגם הנפלא וחישועה הנוראה והעצומה זו, ולפרנסמי נסא
בפני כל עם ועדת. ונזכה לקים מצות משלוח מנות איש לרעהו,
ומנתנות לאכינו, ומוצאות סעודת פורים, בשלמות גודל ובשמחה
רבה ועצומה. ונזכה לקים מצות השכבות של פורים באשר צונו
חכמנו זכרונם לברכה, ותעוזנו ותשمرנו שלא יזיק לנו השטיח
והשכבות של פורים כל לא בנוף ולא בגוף, ולא נזיק שום
אדם ולא שום דבר על-ידי השכבות. רק נזכה על-ידי השכבות
של פורים לבא לתוך שמחה גודלה וחידוה רביה ועצומה מאד,
لتוך שמחה של פורים, אשר או מאיר הארץ נפלאה ועצומה
שהוא האריה מרדכי אשר אין גנטה כלל ימות השנה. ואזקה
להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עטך
בשמחה פורים בחרוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה
בישועתי בשמחה אמתית, באפון שיחיה לך לנחת ולרazon,
ותקבל שעשוים גודלים משתיתינו ושמחהינו בפורים הקדושים.
ונזכה גם עתה בכל שנה ושנה להם הנadol וחישועה הנפלאה

תתרטט לְקוֹמִי ח"ב-לה תְּפִלּוֹת

של פורים, להכנייע ולנרגש ולעקור ולבטל מאתנו קלהפת המן
על מלך ונהמתו הנדולה ולמחות שמו זוכרו מן העולם, ולטהר
עצמנו מזיהמתו בקדרשה ובטהרה גדרולה, ולהמשיך עליינו קדרשת
ברוך ואスター, ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השגה בלה
לשמוח תמיד בך בשמחה ותודה רבה באמת, ועל-ידיזה נזכה
לקדרשת וטהרת הפרה ארמה, ולקדרשת פסח באמת, ונזכה להיות
בשמחה תמיד, ויקים בנו מקרא שכחוב, כי בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטהנו. יהיו לרצון אמריפי והגנון לבני לפניך יהוה
צורי ונואלי:

== לח ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהייה בעורי
ותושיעני ברחמים הרבים ובחסידיך העזומים, ותוונני לשבר
תאות אכילה לנמרץ, שאוכבה שתהייה אכילתוי ושותיתוי בקדשה
ובטהרה גדרולה בעתו ובזמננו, במדה ובמשקל ובמשורה, ברצונך
הטוב באמת. ואוכבה להמשיך עלי תמיד היראה הקדושה הנגשת
ובאה אל האדם לעת האוכל דיקא, ואשב על השלחן בשעת
סעודת באימה וביראה גדרולה מפניך תמיד. ועל-ידיזה תונני
בחסידיך העזומים להמתיק ולבטל כל מני צער ויסורים וכל
הדיןם שבעוולם, מעלי ומעל כל בני ביתך ומעל כל בני ישראל
עפך. כי אתה ידעת את כל עמלנו ולוחצנו, את כל מני צער ויסורים
העוברים עליינו על כל אחד ואחד בכל יום ויום, ובעצם שפלות
העתנו, קשה לנו לסבול הצער והיסורין של כל يوم ויום. רחם
עליינו למען שטך ווננו להתעורר מעתה להמשיך עליינו קדרשתך

לקוטי חיבלה תפלות

העליזנה, ונזוכה כלנו להמשיך עליינו יראת שמים באמת, ותהייה
יראותך על פנינו לבתני נחתא. ובפרט בשעת אכילה תוכנו
וthonשענו לאכול בקדשה ובטהרה גודלה עד שנזוכה להמשיך
עליינו תמיד בשעת האכילה את היראה הקדושה הנישת
ובאה אל האדם או, ועל-ירידזה נזוכה לבטול ולהמתיק כל מני
צער ויסורין וכל הדינים שבעולם, מעליינו ומעל כל עמד בית-
ישראל. ועל-ירידזה תוכנו לעלות מבחן מדרגת ח' למדרנת
אדם דקירה באמת, שהוא גדור מרבר, ונזוכה לדבר דקירה
תמיד. ותוכנו לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא עד שנזוכה לעלות
ולחככל בבחינת אדם העליון, שנזוכה לבחינת שכינה מדרגת
מוחך גראננה

רבותנו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל לפני גצל רחמייך
וחנינותיך, אין שום דבר רחוק כי באמת ירעתי אשר לפני שפנות
בחינות מדרנת, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על דבר קטן
שבקטנים, ואין שום דבר קדשה שבעולם שלא יהיה עצום ונשגב
ומרומים ומרחיק מני בתכליית ההתרתקות וההתרכמות אשר
אי אפשר לבאר. אבל בבר שמענו מרחוק גראלה ועננותך
ורחמייך וחסידיך הרבהם בלי שעור, וממעט ראיתי בעני. על-כן
יש לי נסגן תקווה ופתחון פה לשאול ולבקש מכם אפלו על
המדרגה הגודלה שבגדולות, כי אין דבר גמן מפה, ומפה לא
ימלא כל דבר הן כל תוכל ולא יבצר מפה מזימה. ורק בשבייל
זה בראת עולמך ברי להראות טובך ורחמייך וחסידיך לכל
ההפרצים ומשתוקקים לקבלים, וכל מה שאני רחוק ותיב ביותר,

תתרמו ל��וטי ח'ב'לט תפלוות

וַתִּגְלֶה בַּיּוֹתֶר עַל־יְדֵי דִּיקָא, רַב טוֹבָה וְחִסְדִּיך וְחַנִּינָּוֹתֶיך אֲשֶׁר
זָהוּ עַקְרָבָלְתָה, וְבַשְׁבֵיל זֶה בְּרָאת בְּלַעַולְמֹת בְּלָם. בַּי לֹא
וַתִּגְלֶן נֹרְאֹת נְפָלוֹת טוֹבָה וְחִסְדִּיך עַל־יְדֵי שָׁאַתָּה גּוֹמֵל חִסְדָּך
וְטוֹב לְאַדִּיקִים אֲמֹתִים הַעוֹבָדִים אַוְתָה בְּאַמָּת בְּלַעַולְמֹת
בְּמִסְרֹאות נְפָשָׁבְאַמָּת, בַּי הַם זָכִים לִמְה שָׂוֹכִים עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיכָם
הַטוֹּבִים. אֲכַל בְּאִישׁ בְּמוֹנוֹי יַתְגַּלְוּ דָרְכִּי טוֹבָה וְחִסְדִּיך וְרַחֲמָנוֹתֶיך
וְחַנִּינָּוֹתֶיך הַנוֹּרָאים וְנְפָלוֹאִים וְנְשָׁגְבִים מִכֶּל הַשְּׁכָלִיות בְּלִי שְׁעוֹר
וְעַרְך וּמְסֻפָּר, בְּשַׁתְּקָרְבָּן מְרַחְקָה וְפָנוֹם וְחַיָּב בְּמוֹנוֹי אַלְיָה תַּחֲבָרָה,
בַּי יַכְתִּירְוּ צָדִיקִים בַּי תַּגְּמֹלְל עַלְיָה. עַרְנוּ עַזְזֵר דָלִים, הַוְשִׁעְנֵי בַּעַל
הַיּוֹשֻׁוֹת, אֶל תַּטְשִׁנְיָה וְאֶל תַּעֲזֹבְנֵי אֱלֹהִי יִשְׁעֵי, יְהִי לְרָצֹן אַמְרֵי:
כִּי וְחַנּוֹן לְבִי לְפָנֶיך יְהֹה צֹרִי וְנוֹאָלֵי:

== לְט ==

וְאַתְּחַנֵּן אֶל יְהֹה בְּעֵת הַחַיא לְאָמֵר, אֲדֹנֵי אֱלֹהִים אַתָּה הַחֲלוֹת
לְהַרְאֹות אֶת עַבְדֶך אֶת גָּדוֹלָך וְאֶת יְדֵך הַחֹזֶקה אֲשֶׁר מֵאֶל
בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְמַעַשֵּׂיך וּבְגַבְרוֹתֶיך. אֲעַבְרָה נָא
וְאַרְאָה אֶת הָאָרֶץ הַטוֹּבָה אֲשֶׁר בַּעֲבָר תִּירְחֵן הַהְרָר הַטּוֹב הַוְהָ
וְהַלְּבָנָן. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, מֶלֶא רְחִמִּים, חֹזֵן אֶת מַי שָׁאַנוּ רָאוּי
לְחֹזֵן, מְרַחְם אֶת מַי שָׁאַנוּ רָאוּי לְרַחְםָן, עוֹשֶׂה חִסְדָּן בְּכָל דָזָר
וְדָזָר. וּכְבָר עֲשִׂית חִסְדִים רַבִּים בְּכָלְלִיות וּבְפִרְטִיות בְּכָל דָזָר
וְדָזָר, עַד הַגָּה עַזְרָנוּ רְחִמִּיך וְלֹא עַזְבָּנוּ חִסְדִיך, וְגַם עַמִּי הַשְּׁפֵל
וְהַגְּבֵיהָ גָּמְלָת חִסְדִים וְטוֹבּוֹת רַבּוֹת בְּלִי שִׁיעָור וְעַרְך וּמְסֻפָּר.
וְאַלְוּ פִי מֶלֶא שִׁירָה כִּים וְלֹשׄוֹנִי רַנָּה בְּהַמּוֹן גָּלוּי וּכְוּ, לֹא אַסְפִּיק
כָּל יְמִי לְהֽוֹדֹת לְך וְלִשְׁבַּחַך וְלִפְאַרְך וְלִבְרַך וְלִקְרַדְש אֶת שְׁמֶה,

תתרמו ח"ב-לט תפלות ל��ומי

להודות ולהallel ולספר אחת מני אלף אלףים ורבי רכבות פעמים הטובות נסים ונפלאות וחסדים רבים ועצומים חסדי חם אשר עשית עמי מעוזי עד היום הזה, מה אומר ומה אדרבר, במא אקדם יהוה אף לאלהי מרים. ומאייה אוצר מתקנת חן אשר גמלת עמי אתחיל לדבר תחלה, כי כל חסד וחסד אשר עשית עמי החוטא והפנום, הוא אוצר מלא מתקנות חן אשר בחסדייך תרבים חזקתי בתשוקת אמונהך, זוכיתני להיות בכלל ישראל עבידיך אשר בהם בחרת, ועורתני בכל עת לחזור מזה העולם העוצר בפה וכמה נקודות טובות, אשר זוכיתני ברחמייך בכל יום ובכל עת לעסוק מעט בתורה ותפלה, ולקים כמה מצות, ולפרוש ולבדל מפה עבירות. והיית בעורי לבלי לילד בעצת רשות, ולבלוי לעמוד בדרך חטאיהם, ולבלוי לישב במושב לצים. והכנסת בי בכל עת להשתוקק ולבסוף ולהתגעגע אליך, ולהתחבר לריאיך ותמייך, מה רב טובך אשר עשית עמי בתווך כלויות ישראל עמה, אשר נתת לנו מתקנות טובות באלה, מתקנות יקרים באלה, שהיו גנוזים בבית גניזה מעולם, עד שבע茅ושיע ורב, נאמן ביתך, משה רבנו עליו השלוות, והביא לנו חמדת גנוזה שעשועים يوم יום, אשר אין ערך אליה, וכל חפציכם לא ישו בה, רבות עשית אתה יהוה אלהי עם כלויות ישראל, עם כל אחד ואחד בפרטיות בכל יום ויום, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אליה וגידה ואדרברה עצמו מספר. ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגנשא שמקד מלכנו תמיד לעולם ועה, נודה לך ונספר תהלחתך על חיינו הפסורים ביריך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך

תרמה ל��ומי ח'ב'לט תפלוות

שֶׁבְּכָל יוֹם עַמְנוּ וְעַל נִפְלָאוֹתֵיכְ וְטוֹבוֹתֵיכְ שֶׁבְּכָל עַת, עֲרָב וּבְקָר
וְאֶחָרִים, הַטּוֹב בַּי לֹא כָּלֵו רְחַמִּיךְ וְהַמְּרַחְם בַּי לֹא תָמו חַסְדֵיכְ בַּי
מְעוֹלָם קַוְינוּ לְהָ. וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְפָנֶיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבֹתֵינוּ מֶלֶא חַסְדֵיכְ חָנָם תָּמִיד. חָנָנִי מְאוֹצֵר מִתְנַת חָנָם, וּזְבָנִי
לְעַלּוֹת לְאָרִץ-יִשְׂרָאֵל חִישׁ קָל מִתְהָרָה בְּשָׁנָה חֹזֶת, אָוְלִי אַזְבָּחָה
לְקַבֵּל שְׁם קָדְשָׁה וּמִתְהָרָה מַעֲשֵׂר קָדְשׁוֹת הַכְּלִילוֹת שְׁם, בָּאָפָן
שְׁאַזְבָּחָה מַעֲתָה לְשׁוֹב אֶלְיךָ בְּאֶמֶת, וּלְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמֵי מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם, וְלִזְכּוֹת לִירָאָת שְׁמֵים בְּאֶמֶת:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי פֶּה לְדֹבֶר וְלֹא מֵץָח לְהָרִים רָאשׁ, רַק
בָּאתִי בְּעַנִּי בְּפִתְחָה, הַתִּיב וְהַחֹטָא וְהַפּוֹשָׁע, שׁוֹאֵל וּמַבְקֵשׁ בְּרוּת
מִבְּלָבֵל וּבְלָשׁוֹן עַלְגִּים, מִתְנַת חָנָם לְבָד, בְּכָח וּזְכוֹת הַצָּדִיקִים
הַגְּדוֹלִים שְׁזַבּוּ לְאָרִץ-יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִנְיָנוֹת רַבּוֹת, וּזְכוֹר לְחַתּוֹר
וְלְהַמְשִׁיךְ הַאוֹצֵר מִתְנַת חָנָם עַל בָּל בָּאֵי עוֹלָם. בְּזָכוֹתָם וּבְחַטָּם
לְבָד תִּמְכַתִּי יְתָהָרָה, לְבָא לְפָנֶיךְ עַתָּה גַּם עַתָּה, לְשַׁאֲול וּלְבַקֵּשׁ
מִמֶּךְ מִתְנַת חָנָם, שְׁתַחַנְנֵי מְהַואֹצֵר מִתְנַת חָנָם, הַפְּתֻחוּ וּעַומְד
לְפָנֵי הַצָּדִיקִים הַקָּרוֹבִים. מִשְׁם תָּחַנְנֵי בְּרַחְמִיךְ תַּרְבִּים וּבְחַסְדֵיכְ
הַגְּדוֹלִים, וְתַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּיךְ אֶלְךְ וְאֶת מִצְוֹתֵיךְ אֲשֶׁר
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתוֹזֵבִי וְתוֹרִי וְתַלְמִידִי תַּהֲרֵךְ וְהַנִּתְיבָּה וְהַעֲצָה,
בָּאָפָן שְׁאַזְבָּחָה חִישׁ קָל מִתְהָרָה לְעַבְרָה וּלְדָלָג עַל בָּל הַמִּנְיוֹת
וְהַעֲפּוֹבִים וְהַסְּכּוֹבִים וְהַבְּלֹבּוֹלִים הַמּוֹגְנִיעִים אָוְתִי מֶלֶבָא לְאָרִץ-
יִשְׂרָאֵל, חָן מִנְיוֹת מִתְחַמֶּת מִמּוֹן, חָן שְׁאֵר בָּל מִינִי מִנְיוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְפִרְט בָּל מִינִי מִנְיוֹת הַמְּתָ, הַכָּל בָּאֲשֶׁר לְבָל אַזְבָּחָה
לְשִׁבְרָה וּלְבַטְלָה מִתְהָרָה, בָּאָפָן שְׁאַזְבָּחָה מִתְהָרָה בְּסָמוֹךְ לִילָּךְ

תתרמת תפלות ל��ומי ח"ב-לט

ולבא לארץ-ישראל, ואזוכה לבא לשם בשלום, וילחמייך שם עלי קדשה וטהרה ויראה שלמה מכל העשר קדשות הפלולים באָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שהם בחינות עשרה מאמרות שביהם בראש עולמם, אשר בהם בלולים ונעלמים העשרה דברותיהם בראש כלויות התורה הקדושה, אשר כל העשרה מאמרות עשר קדשות האלה, בלולים מכל היראות הקדושות. רבונו של עולם, אדריך איהם ונורא, ובני לכל הקדשות והיראות האלה, EVEN שאותה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולעבך באמת ביראה ובאהבה ללמד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורה באהבה:

רבונו של עולם, מה אדריך ואתה ירעת אותי, אף בבר הגדעתנו שצרכין להתפלל בפה מלא, ואתה שומע תפלה כל פה, ועל זה תפמחי יתדotti לבא גם עתה בתפלה ותנינים לפניך בעל הרוחמים, בעל החסד, בעל החמלה והחנינה, ואני מוקה ממקום שניי שם, לעלות מהרה לארץ-ישראל, אולי אזוכה שם מה שאזוכה, EVEN שאמציא דרך וגניב ובכח ועזה אמתית שאזוכה לקימה, EVEN שאזוכה להתקרב אליך באמת באהבה וביראה, ולשוב אליך באמת מעטה ועד עולם. אבי شبשים, חזב מחשבות לבב ידך מפק נדח, אל תביני משברי, ואל תהפרני מתקoti, ואל תאטום אונך מזעקי, לא תאטין את לבך מאיתך האבויון, ואל תשטייר פניך מתשוקתי וכסופי, אשר זה במאני נכוף ומשתוקק לשוב אליך באמת. יהמו וינכמרו מעה עלי, ותקרבני מעטה אליך ולעבך במאתי, ואל תעשה עמי בחתמי,

תתרנג לְקוֹוֶטִי ח"ב-לט תְּפָלוֹת

ואל תגמלני במקעלני. כי אתה ידרעת את יצרי, ואתת יודע מוקומי מתחלה ועד סוף, ובידך הכהן, ובידך להסיר רוע לבבי וקשיות ערפי, ותפרק תאותי, ועוזות גופי, במושכתותוב, ואשר הרעותי. כי בידך הכהן, ובידך בבח גונבורה ובידך לנבל ולחזק לפול. ועליך בלבד השליך את יהבי, עליך בלבד אני נשען ונתקלה וננספה, כי אתה גבור ורב להושיע, הן כל תובל ולא יבצר מפה מימה, וממי יאמר לך מה תשע. השיבנו ואשובה כי אתה יהיה אללה, רפאנני יהוה וא רפואי. רפואת הנפש ורפואת הגוף, הושיעני ואונשעה כי תחלתי אתה. חנני מאוצר מנתנת חם בכם וזכות האדיקים הנודלים העננים באמת, ההולכים בתרומות באמת, ועושים עצם אנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אתה בלבד יודע נדל קדרשותם ומעלותם ועצם כחם, עד אשר יש להם כח להרים ולהנגביהם גם אוטי ממקום שאין שם לקרבני אליך, וליהביני מחרה לאירוע-ישראל, ולזוכות אותי ולתבען כל מה שקהלתתי, ולא יצא מן העולם הזה עד שאתתקן בכם את כל אשר שחתתי, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, השיבה לי ששון ישעך ורומן גדריבעה תסמכני, עורני עורני, הושיעני הושיעני, כי אליך בלבד שטחתי בפי. פרשתי ידי כל היום, נפשי הארץ עיפה לך סלה. מקצת הארץ אליך אקריא בעטוף לבי בצור ירים מפני תנחני. נכספה ונעם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבני ובשרי ירננו אל אל-חי. אלהים אליו אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשורי הארץ ציה ועיף בלוי מים. בן בקדש חייתיך לראות עזך: ובבזקה:

תתרנא תפלות ל��וטי ח"ב-לט

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלְהִינוּ ואלְהִי אֱבֹתֵינוּ, רב חסיד ומרבה להטיב, שתרחם עלי ברוחך הרבים, ותורני ותלמדני ותדריכני בדרכי הטעימות והפשיות באמת, שאזכה להיות תמים עם יהוה אלהי, ולעשות רצונך בתמיינות ובפשיות באמונה שלמה וישרה בעלי שום חכמת של הבל כלל. כי אתה יודע שאין לנו שום דרך להתקרב אליו כי אם על-ידי פשיות תמיינות גמור באמת ואמונה שלמה. ואני מאמין ומאמין מרחוק שאפלו בעמק נפילהינו עתה בתקף הגלות הווה בגוף ונפש, יש דרכים של תמיינות ופשיות ואמונה, שככל אדם באשר הוא שם יכול להיות את עצמו עלי-ידי-זה, ולמצא לו דרך ישר ועצות לבונות עלי-ידי דרכו הטעימות והפשיות איך למצא אותו בככל מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, מכל יכולים לעלות מנגיףתם וירידתם, ולהתקרב ולהתרבק אליו, ולרצות ולפים אותו בתמיינות ופשיות בתפלה ותחנונים באמת ובאמונה שלמה, כי באלה חפצתי, כמו שכחוב, עיני בנאמני ארץ לשbat עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני, ונאמר, אשר תמיימי דרך ההולכים בתורת יהוה:

רבונו של עולם, עוזה חסיד חכם בכל דור, אתה ברוחך וחסיך חכם, בראתך וקממת עולם כו דורות קודם מתן תורה, שאו היה העולם מתקיים בלי תורה, כי אם בחסיד חכם לבד. רחם علينا גם עתה ברוחך הרבים, ופתח לנו אוצרך הטוב, אוצר מתנת חכם, ועשה עמננו צדקה וחסיד חכם בכל עת, ואפלו בעת שאנו מتابילים מדברי תורה, רחם علينا בזכות הצדיקים

תתרנג **לקוטי ח"ב-לט** **תפלות**

הנורולים האמתיים, ותשפיע עליינו כל טוב, ותקים אותנו בחסד
חכם, כמו שקיימת עולמה בחסד חכם, כי דורות קדם מatan תורה,
רבונו של עולם, רחם עליינו למען שפך ועוזנו וויבנו שנזכה להנوت
בדברי תורה יום זילח, ואזוכה לחרבות בלמוד התורה
בהתמלה גדולה בקדשה ובטהרה לשם הנadol באמרתו:

ו�풀תת את לבך בתלמוד תורה, שאזוכה להבין ולהשכיל
העמוקות והגימות והמתיקות שבתורה הקדושה והטהורה
והתמים. ותורני ותלמדני בכל עת שאזוכה לידע תמיד באמת
איך להתנהג בעניין בטולת של תורה זהה קיומה, שאזוכה למד
יום זילח בתמלה גדולה, ולידע ולכון הומכrah להתבטל,
שיהיה הכל יפה בעתו במועד ובזמן. כי גלי וידוע לפניה אדון
כל, נותן התורה, כי בשר ודם אנחנו ומהומר כורצנו, ובברכה
להתבטל קצת לפעים מלמוד התורה, כי ארכין ומן לאוכל
ולשתות ולישון בשבייל קיום הגוף, ולא עסק בארכי פרנסה ושאר
הברחות הגוף, או להתבטל לפעים לפקח את הדעת שלא
ירבעל מרבי הלמוד יותר מהמדה. ובאמת לפי עצם קדשות
מתיקות וניממת תורה הקדשה, בונאי היה ראוי לנו לבלי
להתבטל לעוזם מדברי תורה אפילו שעה קללה, כי היא חיינו
וארך ימינו, ואיך אפשר לפרש מחיים אמתיים אפילו רגע
אתה. אך כבר גילית לנו שזה אי-אפשר בשים אף בעוזם לבלי
להתבטל כלל, כי בהכרח ארכין להתבטל לפעים בשבייל
ארכי הגוף המקרים. על כן רחם עליינו ברחמי הרבהם, וויבנו
להתקרב לאזריקים אמתיים המקיימים את כל העולם בתורתם

תתרנג תפלות לקווטי ח'ב'ילט

ו Kundshutם ובררכוי פשיטותם הנפלאים, שנוגה בכליהם וכוכתם להמשיך עליינו קדרשה וחיות וכל טוב בכלל עת, מהאוצר מתנת חנים הפתוח ועומד לפניהם. אשר על-ירידיה הם מתיין את עצם בעת שבטים מן התורה, ובזהם הם מתיין את כל האנשים הפשוטים שבעולם (שקורין פרראטאיקס), הן בעלי תורה בעת שבטים מן התורה, והן אנשי הארץ ועמי הארץ, ואפלו המנחים בשאול תחתיות ומתחתיו רחמנא לאן, ואפלו אומין העלמא, כלם הם מתיין על-ירידי בררכיהם הנפלאים, שעוזים עצם לפעים באנדים פשוטים לנמיין, וממשיכים חיות ושבוע טוב מקיים העולם קודם מפן תורה שדייה מתקנים העולם בחסד חנים על-ירידי התורה הגעלמת, שהוא דרך לבוש ארץ-ישראל:

אנא יהוה, מלא רחמים, ובנו ועורנו להתקרב ולהכלל תמיד באזכרים הנוראים האלו שיש להםPCM לחיות כל הארץ העולם אפלו בעת רוחם מהתורה, כל אחד ואחד בפי רחוקו. כי אתה יודע מלא רחמים, כי עתה אין לנו שום כוחות וקיים כי אם בכל וזכות האזכרים הקדושים הנוראים האלהו, ועורנו וענו להתקרב אליהם, ולקנים דבריהם ולילד בררכיהם באמת, להתנהג בררכי הטעימות והפשיות באמת ובאמונה שלמה, בלי שום חכמויות של הארץ בכלל. ואזכה להחיות את עצמי ולשםך את נפשי תמיד על-ירידי האמונה בלבד, שהיא יסוד ועקר הכל. ואזכה לידע ולהאמין תמיד, כי אתה בראת עולם בעשרה מאמרות ובhem געלמין עשרה הדברים שהם בכלל תורה הקדשה, ובכלל קדררים והחפצאים שבעולם, ובכל המלאכות והעסקים והמשאות

ומתנן, בכל המתחשבות ורבותים ועשיות שבעוֹלָם, בכם יש בהם העשרה מאמרות שבהם נבראו כלם, אשר באלו העשרה מאמרות נעלמין העשרה בדברותיהם בכלל התורה. ועל יידיהם אוכה לקשר ולדבק את עצמי אל השם יתברך והתורה תמיד בכלל עת ונגע בדרך תימות ופשיות באמות, אפלו בעת שאני מוכרא להתבטל מן התורה. ותחזק ותאמץ את לבבי לבלי לפול משום דבר שבעוֹלָם, ולא יוכל הבעל דבר ו הסטרא אחרא להחליש את דעתי בשום אפן בעולם. ואדרע ואאמין באמונה שלמה וחזקה תמיד, שאין שום יושבעולם כלל, איך שהוא, איך שהוא, כי רחמייך לא כלים לעולם. ואתה מנשה את כל אדים בכלל עת, ואתה מגיל ומסגב עם כל אדים גלגולים וסבאות נפלאות, ואתה חפץ שהאדם יתווך ידו בהשם יתברך בכלל עת, אף אם הוא במו שהוא, כי לית רשותך טבא ראתאכיד, ויקר וחייב בעיניך מאד מאד, כל תנועה ותנוועה שהאדם מנשא עצמו להתקרב אליך מפקום שהוא שם, ומחוק את עצמו ברחמייך וחסידיך לכוונות ולצפות בכלל עת להתקרב אליו בכל פעם מהדרש. כאשר גלית לנו התנוצצות נפלא מעצם פלאי חסידיך ורחמייך הרבים והעצומים מאד, עלידי צדיקיך הקדושים האמתיים, שאין בנו וחוקו ידרינו בכל עת, וקראו בקהל גדול והשミニו אותו שאין שום יושבעולם כלל:

רבונו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע מעמד ומצב של ישראל בעת בסוף הגלות הפר היה, אשר קרוב לבא עת קאננו, ואתה מצפה בכל יום ובכל עת ונגע שיבא גואל צדקנו, ונפשות עטך בית-ישראל מתגעגעים ומשתוקקים ונכספים אלקיך

תתרנה ח'ב'ילט תפלות ל��וטי

ולעבזורתך בצלות הנפש אשר לא היה בזאת מעולם. אבל הבעל דבר הגיח עצמו לארכו ולרחבו, ובלבול את העולם מאר מאה, והבנימ מחלוקת גדול בעולם, ונעשה קטנו ריא גדולה בין התלמידי חכמים, ורבים מבני פריצי עפ"ק מתנשאים להעמיד חzon ונכשלו. ואפלו בין התלמידי חכמים האמתיים נעשה מחלוקת ובלבול גדוול, עד אשר אין אחד יודע היכן האמת. רחם עלינו למען שמה, זוכנו שלא יהיה לנו שום חלק בחלוקת על הצדיקים והכשרים האמתיים, וთאיר עליינו בחסידך חן ותנלה לנו האמת לאמתו, שנזוכה לידע מהצדיקים והכשרים האinatiים שבדור חי, ולהתקרב אליהם ולהכלל בהם, ולילך בדרכיהם באמת ובפישיותם ובאמונתם שלמה, בתמיות גמור בעלי שום חכמאות של הכל הנוהנים בעולם עתה. ואזוכה לבא לתוך שלמה גדולה בכלל עת, על-ידי הפישיות והתקימות והאמונה שלמה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך ויראיך האinatiים הטעבים והתקימים היוצרים בלבותם החולכים בדרכיך באמת. ותרחם עלי ותחזק את לבבי לכטוף ולהשתוקק ולהתגעגע באמת לארץ-ישראל ולהרבות בתפלה ותתןנוים על-זה בכלל יום, עד שאזוכה שפתחת לי האוצר מעת חן, ותחנני בחסד חן ותושיעני מחרה לבא לשם בשלום בעלי פגע, ולהמשיך עלי כל העשור קדשות שבארץ-ישראל:

אבי شبשים, עורני והושעני בדרכי נפלאותיך הנוראות, בדרכיך עצותיך הידועות לך, על פי דרכיך הפישיות והתקימות של הצדיקים הגדולים האinatiים, באפ"ן שאזוכה לעבור ולדגן על

תתרנו לְקוֹטִי ח'בַילֶט תְּפָלוֹת

כל מני קטנות דקנות שבר נפלתי ועברתי בהם די והותר, האומר לעולמו די יאמר לאזרחי די, ותורני ותלמודני בכל עת עצות נפלאות אמתיות, באפנ שאזקה לשמה את עצמי תמיד ואפלו במלוי דשטוֹתָא במלוי דבדיחותא, וחדות יהה יתיה מעזים תמיד, עד אשר ברחמייך הרבים ותסידיך חנום, תשא אותו על בנפי גשורים ותבי אני מהרה חושה לאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל לאַרְצֵי הַקָּדוֹשָׁה, אולי אזקה שם להתקרב אליך ולחת hil מחרש באמת לעברך ביראה ואבהה בתמימות ובפשיות באמת ובאמונה שלמה ברצונך הטוב:

אדון יהיד, מלא רחמים, מלכי ואלהי אליך אתחפל. שמע תפלתי, וקבל קול פגיעה, והרaza לי בתקנתך אם מצאתך חן בעיניך המליך ובשער הדבר לפניה, הצל בזוכות ובכח הצדיקים האמתיים, עשה למעניך ומלא את שאלתי ועשה את בקשתי, והיה עמי וצורני מעתה, שאזקה מעתה לسور מרע לנמריך באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ושמה את נפשי בכל עת, ואזקה לחתוק בעו וחרוח תמיד, ולשפחה את עצמי בכל מני שמחה שבעולם ואפלו במלוי דשטוֹתָא, באפנ שאזקה להיות בשמחה תמיד, ואזקה לאמונה שלמה וישרה, ולילך בתמימות ופשיות באמת ברצונך הטוב, עד שאזקה לעופ מהרה לאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל, ולבא לשם בשלומם, ולזונות שם לכל טוב אמת ונצח. ולא יהה שום מניעה מגשמיות גופי על כל זה, רק אזקה שהצדיקים אמיתיים יעשו עם נפשי ורוחני ונשפתני ועם כל גופי כמו שהם רוצאים, לא כמו שתאות גופי המנשימים רוצאים חם ושלום, רק אזקה

תתרנו תפלות ל��וטי ח"ב-לט

לבטל רצוני מפני רצונך ורצון הצדיקים הקדושים האמתיים
ובכותם יגון עליינו

רבענו של עולם, רבונו דעלמא כלא, רחם עלי ומלא משאלותינו
לטובה ברוחמים שתחנני מאוצר מתנת חן, ותקרבני אליך
ממקום שאני שם עתה ברוחמים גמורים ובחללה גדולה,
ותביאני מהרה לאַרְץ יִשְׂרָאֵל בחסד חן לך. כי בשכיל מי
בראת האוצר מתנת חן, הלא הצדיקים אינם צריכים מתנת
חן, כי הם זוכים עליידי מעשיהם הטוביים למה שווים, כי הם
אינם אוכלים נחמא דכטופה כלל. ואפלו בשעה שהם מתקבלים
מדברי תורה ועשין עצמן בפשותם לנמרוי, ומהין את עצמן
מהאוצר מתנת חן, הוא גם כן עבודה נפלאה ונוראה בדרך
נפלא ונשגב מאר, אשר אתה משתעשע בה מאר מאד, אשר
בשביל זה מגיע להם עוד שבר נפלא יותר בכפלי כפליים,
על-בן הצדיקים בודאי אינם צריכים מתנת חן. ואם בשכיל
הרשעים בראת האוצר מתנת חן, הלא גלית לנו עליידי צדיקיך
האמתאים שהראשים בודאי אינם זוכים לקבל ממש, על-בן
בודאי עקר האוצר מתנת חן הוא לעשות נחת רוח להצדיקים
החפצים לקרב אליך את בניך שנתרחקו מך שהם יקבלו ממש
בעת פשיטותם, שהם מתיין עצמן ממש, כדי להמשיך עליידי זה
חיות דקדשה ושפע טוב לכל אשר נפלו ונתרחקו מאותה, לתומכם
ולסערם ולהחיותם ולהחיותם בגבירותם ורחוקם העזום, לקרבם
אליך עליידי האוצר מתנת חן, ממש יכולם לקבל חסד חן
לקrab הפל אליה, כאשר גלית לנו כל זאת בתורתך הקדושה.

תתרנה ח'ב'ם לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הן על כל אלה לבר אני נשען ונתקלה ונספה עדין, וצופה מרחוק
לאחרית טוב ותקה טובה, ואני מעו פני נגרד בעוז מצח בזה
בנוחות וברזיל בעקבשות דעקבשות לבקש עתך מלפניך שתעלני
מהרה לאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל אָרֶץ הַחַיִים אָרֶץ הַקּוֹדֶשׁ, ותקרבני אליך
באמת על פי דרכי הפשיות וההתמימות והאמונה שלמה באמת
ובשמחה גדולה, בכל אשר שאלתי מאתך מלא רחמים עד הנה.
יהוה יגמר בעדי יהוה מסך לעולם מעשה ידיך אל תרף. יהיו
לרצון אמריך כי והגין לבני לפניה יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

— מ —

אדון השמחה והחרוה, אשר עז וחרוה במקומך, ואני עצבות
לפניך בלבד. עורני והושעני ברחמייך הרבהים שאוכחה לשמח את
עצמך בכל עת תמיד, ותלמדני דעת, ודרך עצה תודעני, באפן
שאוכחה להתגבר ולהתחזק תמיד על היגון והאנחה והעצבות,
לחריקם מעלי ומעל גבולי, לבלי להגיחם לבנוס לאחוז ולגע בי
כל חם ושלום, רק להתגבר בכל עז להמשיך עלי שמחה וחרוה
תמיד. אגילה ואשמחה בך ובישועתך הגדולה ובגפלאותיך
וחסידיך ערבים והעצומים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד
לעשות עמי, אשר בחסידך הנפלאים תמכת גורלי להיות
מעיר ירושאל עם קדשך, אשר נתת לנו תורה אמת וחyi עולם
נטעת בתוכנו. חכמים נפלו לי בטעמים אף נחלת ספרה עלי.
ובני ברחמייך הרבהים להתגבר ולהתחזק בכל עז להמשיך עלי
הshmacha הגדולה והגפלאה הזאת תמיד, ואוכחה לחזק את עצמי
בשמחה גדולה כלכך עד שתגיע השמחה לרוגלי, שאוכחה לרקד

תתרנת ח'ב'ם תפלות לקווטי

מחמת שמחה. ובפרט בנסיבות יהוה ובמועדיו יהוה מקראי קדש ובחגגה ופורים ובשאריו שמחות של מצות, היהה בעורי תמיד לשמחני בכל עז עד שאוכה לרקד הרבה מהמת שמחה. ואוכה לעסק בתורה ולעשות כל המצוות בשמחה גודלה כלכך עד שהשמחה הגיע עד רגלו, ואוכה להעלות את הרגלון למעלה, ועל-ידייה תרחים ותעללה ותקים את כל תומכי אוריותא שהם סמכי קשות הפטויקים בלומדי תורה ונוננים להם מפתידם הטופחה:

אנא יהוה, עוזר להם ותשפיע להם כל טוב, עושר וכבוד וחיהם, בניים ובני בנים, ויתרבו אצאייהם בחול הים, ותברך את כל מעשה ידיום ובכל אשר יפנו יצילחו וגפרט וכו'. ותעוזר להם ותעללה אותם בכל פעם מעלה מעלה, ותחזק את לבם שיוכנו בכל פעם להחזיק ביותר את הלומדי תורה באמת, ותמלא ידם בריבת יהוה שיוכנו להחזיק אותם בשלמות, למלאת להם כל צרכיהם לחתת להם כל מחסורים אשר יחסר להם, באפן שיוכנו העוסקים בתורה לעסוק בתורה ועבדה לשמה תמיד, בהרחבת הלב בלי שום בלבול וטרדת הפרנסה כלל. עירני הושייני מלא רחמים להיות בשמחה תמיד, למני הרכבי עצותיך האמתיות בכל עת, ותזכירני ותזכירני ותאמצני בכל עת להתעורר להיות בשמחה תמיד, לנצח בכל עת טובותיך הנוראות והגשכנות אשר אתה עוזה עם כל אחד מישראל ועמי בפרטיות בכל עת ערבות ובקר וצערם, מעור ערד היום הזה. את נפלאותיך וטובותיך כל שעור הידועות לי מקובל ומרחוק, ואת נפלאותיך וטובותיך

תתרס ח'ב'ם לְקוֹטִי תְּפָלוֹת

הגעלוות ונסתרות מפני, אשר אתה בלבד עוזה עמי נפלאות
ונסים נוראים וטובות נצחות בכל עת כדי לחיותני ולקיים
בקידשת ישראל לנצח, אשר אין טובہ ושמחה גודלה מזואת,
שכל אחד מישראל אפלו הפקות שבבחותם במוני, זוכה לבכמה
נכחות טובות בכל יום, לקיום מצות הבורא יתברך, אשר הם
תינו וארכ' ימינו לעולמי עד ולנצח נצחים. אשרנו מה טוב חלכנו
ומה געים גורלנו ומה יפה ירשותנו:

ובנו ליזבור ולהאמין בחסידיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו
בפסק לעולם ולשם את עצמי על ידך תמי. פתח לבינו ורעתינו,
והאר עיני שכלי, והזרני ולמדני בכל הרכבים והעונות
שאפשר לשמה עמי בהם באotta העת והשעה, אפילו שזוכה
להיות בשמחה תמי, עד שזוכה בכל פעם לרകד הרבה מלחמת
שמחה, ולהעלות כל הבדיקות הנקראין רגלאן לבחינות לבב
חכמה, בבחינת ונגיא לבב חכמה. ועל ידך יהיה נמקון כל
הדין שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה על ידך השמחה
ותרקוני לתקן פנים לדבר הרע מה שפנמתי לפניו מעורי עד
היום הזה בדברים רעים הרבה, בפרט פנים דבריים רעים של
לשון הרע ורכילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על-
ידי שמחה ור堪ון דקדשה. ותשمرני ומתנצלני מעתה מלדבר
שום דבר רע, ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את
רבורי בקדשה גודלה בתכליות השלמות. ותשمرני ומתנצלני
מן אמונה, ותונני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על-ידי
השמחה ותרקוני דקדשה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת

לקוטי ח'ב'ם תפלות

כראוי בתכליות השלמות ברכזונך הטוב. ותעללה אותה נס בממון
וועשר, שתשפייע ליפמון ועשרות הרבה דקדשה, באפנן שאוכל
לעסוק בתורתך ועבודתך כל טרדה ובטלול כל, ואוכחה להרבנות
בצקה ולמחוקיך ידי העוסקים בתורה ובעזודה באמתך:

רבותנו של עולם, אתה ידעת דוחק פרנסתנו בעת אשר בשל
בכם הסבל, רחם علينا למענו שמה, ומלא משאותינו לטוּבה
ברוחמים, זוננו להיות בשמחה תמייה, עד שנזוכה לרకודין
הקדשה ולהעלות כל בחינות הרגליין למעלה לקדשה עליונה,
באפנן שנזוכה להמשיך שפע טוביה ופרנסת טובה ועשירות גדור
בקדשה ובטהרה, לנו ולורענו ולכל עמק בית-ישראל, ובפרט
לכל תוכמי אורייתא. ותעזר לכל חשובי בניים בزرע של קימת
לעבודתך וליראתך ובפרט וכו', ותמשיך ברכה ותמים טובים לכל
בניו ואצאיינו, ותצליח אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל
מצער גדור בניים לעולם, ונזוכה כלנו לנDEL כל יוצאי חלאינו כל
שם צער וניצק. רק תהיה בעורנו לנדרם בנהת בשלום ושלוחה
והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לאורך ימים ושנים
טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך, וילכו יונקותם ויהי בזיות
הוזם. ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובורענו לעולם, ויתרבו אצאיינו
וצאיינו עמק בית ישראל בכוכבי השמים וכחול הים לדור ודור
עד עולם, יהיו כלם עוסקים בתורה לשמה יומם ולילה וועשי
רכזונך באמתך, ולא יסרו מכל דברי התורה ימין ושמאל אפילו
כחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויבראו כלם אותה באמתך, וידעו
אותה כלם למקומם ועד גדורם:

תתרסב **לקוטי** ח'ב-מא **תפלות**

רְבָנָנוּ שֶׁל עַולֵם, מֶלֶא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרָחִים, וּוּכְנוּ לְבָא
לְכָל מַה שְׁבָקְשָׁנוּ מַלְפִינִיךְ שְׁגָנָבָה לְהִזְהִיר בְּשִׁמְךָ תְּמִיד, אֲגִילָה
וְאַשְׁמָחָה בְּתִסְדֵךְ אֲשֶׁר רְאִית אֶת עַנְיִי יָדַעַת בְּצָרוֹת נֶפֶשִׁי,
אַשְׁמָחָה וְאַעֲלָצָה בְּךָ אָוֹמְרָה שְׂמֵךְ עַלְיוֹן, שְׂמֵחָה נֶפֶשׁ עַבְדָךְ בַּי
אַלְיךְ יְהֹוה נֶפֶשִׁי אָשָׁא. שְׁבָעָנוּ מַטוֹבָךְ וּשְׁמַחַנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּתְהָר
לְפָנוּ לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת, תְּשִׁמְעֵנִי שְׁשָׁוֹן וּשְׁמָחָה תְּגִלְנָה עֲצָמוֹת
דְּבִיתִךְ. הַשִּׁיבָה לְיִשְׁשָׁוֹן יְשֻׁעָה וּרְוֹתָה גְּדִיבָה תְּסִמְכִנִי. יְהֹוה לְרִצְוֹן
אָמְרִי-פִי וְהַגִּזְוֹן לְבִי לְפָנֶיךְ יְהֹוה צּוֹרִי וְנוֹאָלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

— מא —

לְחִדְשָׁ אַלְוֵל

יְהֹוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלֵינוּ, יְהֹוה עָזָז וְגָבָור יְהֹוה גָּבָור מֶלֶךְ מֶלֶךְ.
רְבָנָנוּ שֶׁל עַולֵם, מֶרְומָם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוֹרוֹת עֹשֶׂה חֶדְשׁוֹת בְּעַל
מֶלֶחֶמֶת, רְחֵם עַלְיִי לְמַעַן שְׁמָה, וְהַלְחֵם בְּעַדִי מֶלֶחֶמֶת יְהֹוה,
רִיבָה יְהֹוה אֲתִי רִיבָה לְחֵם אֲתִי לְחֶמֶת. בַּי בְּעֻזּוֹנוֹתִי הַרְבִּים כְּבָרָה
עַלְיִי הַמֶּלֶחֶם, וּרְאָה בַּי אַלְתָה יָד וְאַפְסָם עַזּוֹר וְעֹזֶב. וּבְעֻזּוֹנוֹתִי
הַעֲצָמוֹם וְהַרְבִּים מַאֲדָר מַאֲדָר עַד גְּבָהִי שְׁמֵי הַשְׁמִים וְעַמְקָוּ מִתְהָוָם
רַבָּה וְכוֹן, הַחֲלִישׁוּ דְּעַתִּי בְּלִיכָה, עַד אֲשֶׁר מְפַעֵין אָוֹתִי בְּדָעַתִּי
הַשְׁפֵּלה, שְׁכָמָעַט אֵין בִּידֵי חַס וְשַׁלּוּזָם לְלַחֵם מֶלֶחֶמֶת שָׁאָנִי
מִכְרָחָה לְהַלְחֵם בְּעוֹלָם הַפְּעַשָּׂה תֹּוֹת, וְאֵין בִּידֵי לְעַמְדָנָגָד שְׁגָנָנִי
וְאוֹיֵבִי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוֹחַנִיּוֹת, בְּפִרְטָנָגָד תְּאֹוֹתִי חַרְעוֹת. אוֹי לֵי וַיַּי
לֵי, מַה אֹוֹמֵר מַה אָדָבָר מַה אַצְטָדָק, וְגַם וְהַמְעָצָם נְפָלָא-וְתִיק
וּנוֹרָא-וְתִיק אֲשֶׁר אֲנִי זָכָה עַל-כָּל-פְּנִים עֲדַיִן לְדָבָר דָּבָר אַלְהָה
לְפָנֶיךְ, לְחַלּוֹת פָּנֶיךְ שְׁתַלְחוֹת בְּעַדִי מֶלֶחֶמֶת נְגָד אֹיֵבִי בְּגַשְׁמִיּוֹת

לְקוֹטִי ח'ב-מא תְּפִלּוֹת תתרסג

וַרְוַחֲנִיות, כִּי בָּאֶמֶת נְפָלָת הִיא בָּעֵינִי, נְפָלָות תְּמִים דָּעִים,
אָזְךָ עַל כִּי נֹרְאֹת נְפָלִיתִי נְפָלָאים מַעֲשֵׂיךְ וְנִפְשֵׁי יֹדְעָתָ מָאָד.
מַה גָּדוֹלוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה מָאָד עַמְקָוּ מַחְשָׁבָותִיךְ, אֲשֶׁר אַתָּה חֹשֶׁב
מַחְשָׁבּוֹת עַדְין לְקָרְבָּנִי אֶלְיךָ, וְאַתָּה מַחְשָׁבָנִי עַדְין עַדְין לְפִרְשָׁ
שִׁיחָתִי זֹאת לְפִנֵּיךְ, לִבּוֹא לְפִנֵּיךְ לְהַתְּפִלָּל שְׁתְּרָחָם עַלְיכָם וְתִלְחָזֶם
בְּעַדְיכָם מַלְחָמוֹתִיךְ, וְעַל חִסְדֵּיךְ וְגַנְסִיךְ וּנְפָלָאותִיךְ בְּאֶלְהָה וּבְאֶלְהָה
אֲשֶׁר אַנְיָה רֹאָה מַרְחָוק שָׁאֶתָּה עוֹשָׂה עַמְיָה תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עַת וּבְכָל שָׁעה, מַלְבָּד מַה שָׁאֶנְיָה מַאֲמִין בְּנְפָלָאותִיךְ וּחִסְדֵּיךְ
וּגְדֻלָּתְךָ עַד אֵין חִקָּר הַגְּעָלָם מִפְנֵי לְגָמְרִי, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב, לְעַשָּׂה
נְפָלָאות גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ בַּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ. הַז עַל בָּל אֶלְהָה אַנְיָה מַחְזָקֶךָ
עַצְמִי עַדְין לְצֹפּוֹת לִישְׁועָתִיךְ, וּלְצֹאַפְּךָ אָמְרָתִי מַעֲפָר, לְרַחְמָךָ
וּחִסְדֵּךָ אֲשֶׁר לֹא תָּמוֹ וְלֹא בָּלוֹ לְעוֹלָם:

עַל-כֵּן בָּאתִי לְפִנֵּיךְ מֶלֶא רְחַמִּים, מֶלֶךְ הַכְּבָוד, פּוֹעֵל יִשְׁעוֹת
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, לְמַדְנִי אֵיךְ לְנִצְחָה אֶתְכָּה, שָׁאוֹכָה לְפִעְול בְּקֶשֶׁתִי
בְּרְחָמִים אַצְלָה, שְׁתִלְחוּם בְּעַדְיכָם מַלְחָמוֹת יְהוָה, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבֶּר
וְתִכְבְּטֶל בָּל אָוֹבִי תְּחִתִּי בְּגַשְׁמִיות וַרְוַחֲנִיות, וְתִכְבְּטֶל מִפְנֵי בָּל
תְּאֹוֹתִי הַרְעָות וּבָל מְדוֹתִי הַרְעָות, וְתוֹזְנִי וְתַלְמְדִנִּי בְּכָל עַת אֵיךְ
לְמַלְטֵנְפֵשִׁי מֵהֶם שֶׁלֹּא אִמְשִׁיכֶם עַלְיכָם וְשַׁלְׁוֹם. בַּי אַתָּה יֹדֵעַ בַּי
רַבִּים רַזְדִּיפִי וְצָרִי, רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רַאשִׁי שׁוֹגָנִי חָנָם עַצְמָמוֹ מַצְמִיתִי
אַזְיָבִי שָׁקֵר אֲשֶׁר לֹא גַּזְלָתִי אֹו אָשִׁיבִ, יְהוָה קָה רַבּוּ צָרִי רַבִּים
קְמִים עַלְיכָם (כְּפֶרֶת יְכוֹ), אֲםִי יְשַׁׁלֵּחַ לְסֹורִים מִשְׁזְנוֹאִים הַמּוֹגָעִין אַתָּה מַעֲבֹדָת הַיְּפָרֵשׁ
כְּאֵן שִׁיחָתָו וְתִפְלָתוֹ עַלְיכָם), וְאַנְחָנוּ לֹא גַּדְעַ מה גַּעַשְׁה בַּי עַלְיכָךְ עִינֵּינוּ
עִירָנוּ אֶלְהָה יְשַׁעַנוּ עַל דָּבָר בְּכֹז שָׁמֶךְ וְהַאִילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתָנוּ

תתרסד לְקוֹטִי ח'ב-מא תְּפָלוֹת

למען שמה. כי לא על צדוקותינו אנחנו מפלילים תחנוננו לפניו כי על רחמי הרבים, מה אנו מה חיננו מה חסידנו מה צדוקותנו מה ישועתנו מה בחרנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניו יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו, הלא כל הגבורים באין לפניו, ואנשי השם שלא היו, וחכמים בבני מדע, ונבונים בבני השכל. מכל שבון וכל שבון אלףים ורבי ריבות קל וחומר עד אין קץ, פנים ונשות, דל ואביוں במוני, חלוש דעתה, חלש בכם או, מי יקום בעדי ללחום מלחה גדולה ונוראה בזאת, אשר מתחערת בנגיד בכל עת בגשמיות ורוחניות על מי לי להשען על אבי שבשים:

רבונו של עולם, מה אומר מה אדרבר מה אצטדק, כי אין מלאה בלשוני הנה יהוה ידעת כליה, אחר וקדם צורתני ותשת עלי בפקה, פלייה דעת מפני נשגבה לא אוכל לה, איך יזבח נהר במוני לבטל בחינת שלא בסדר לבחינת סדר, במה יזבח גער במוני לקשר עצמי בכל עת להשם יתברך באמת, לקשר שם יתברך במחשבתי תמיד, שאזבח בכל עת לחשוב בו יתברך ולדרכה בו באמת, ולבטל עצמי וכל ישוטיב וכל תאותי ומדותי נגדו יתברך בביטול גמור באמת, ולהיות באין ובאפס ממש, ולידע שפלוות באמת, עד שאזבח להיות לבחינת מה באמת, ולהתקשר ולהכלל בו יתברך באמת עד שישוב הכל בסדר, ויתבטלו כל הרצונות של כל המתנגדים ומחולקים בנגד רצוני שהיה ברצו נ באמת:

רבונו של עולם, למני רבבי הענוה האמתית, למני איך לשבר ולבטל הנאה שבלבוי ודעתי. כי באמת ידעת מעת

לְקוֹטִי ח'ב-מא תְּפִלּוֹת תְּרָסָה

שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתך מתחשבות של גאות
ונסות ובגיאות לעצם רבוי קלקלוי ובגמי בלוי שעור, אשר חטאתי
עויתך ופשעתי ננדך הרבה מאד מעודי עד היום הזה. אך אף
על-פי-כן אני נקי מזאה ונבהות, ואני רוחק מזנונה אמתית
בתכלית הרחוק, ומתחמת זה אני רוחק מבחןת בסדר, ובכל פעם
מתגברת בוגדי חס ושלום מהנהנה של בוחינת שלא בסדר, ואין
שום דבר שיילך לי בסדר, רק הכל בעקבות מיניבלבולים, כי
מעקבין ומלבלין את דעתך בכמה מניינים בלבדים ויסורים מכמה
אזרדים, וגם הפרנסה רחוקה ומצווצמת, גומשכת בכליוון עיניהם,
ונונשים וחובות רבים סבבוני, ושאר מניינים יסורים שיש לי ולכל
הסמכים אל, בכמה אופנים, שכלה זה גמישך מבחןת מהנהנה
שלא בסדר, על-ידי שפגמות בענוה ונכשלהי בגאות ונגדות,
רַחֲמֵנוּ לְצַלֵּן מַעַתָּה:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

ובכן באתי לפניו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתערני
ותושעני בזכותיך ובחך דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו
השלום וכל הצדיקים האמתיים בעולם, שאזכה נם אנחנו מעתה
לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם. כי אתה ידוע
בפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהזרדו את
עצמן וקשרו את עצמן עם הפתחות שבפתחותים, אפלו עם פחות
בכל מקום שאני שם, ועודין הם מקשרים עצם עמי במקומי
שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלוטי.
ולחכני נסני לתוכך הקדשה באמת, ולהעלות אותה מעלה מעלה.

רחים עלי זוכני להתקשר לצדיקים קדושים באלו תמיד, ויתגלה לי דרך הכהן הרבי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאוכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניו באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכליות העונה והבטול באמת. ותשمرני ותצילני ברכਮיך שלא יהיה לך לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עליה לרחקני חס ושלום מפה. כי לפעים נתרחק האדים חס ושלום עליך העליה שאתה מעלה אותו, רחינו עליך רבוי העוזר והטווב שאתה משפיע לו, או עליך רבוי הדרעת בידעת רזם מותה, כי רבוי האור מכה עיניו ומיוק לו חס ושלום, על-כן באתי לבקש מפה שטנו עלי בכפה, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק מפה לעולם, הן בחינת ירידה חס ושלום אפלו בידוטא התחתונת, אפלו בעשרה בתרעין דמס' אבותא חס ושלום, גם שם אוכה למצוא אותה תמיד, כמו שבתויב, ומילכוו בכל משל. והן בחינת עליה, כאשר תרחש עליה ותעלני מעלה מעלה. בכל עלייה ועליה אוכה למצוא אותה תמיד, ואתקrab אליך תמיד בכל הבדיקות בין בטיבו בין בעקו חס ושלום, בין בירידה בין בעלה, כמו שבטות, אם אסק שם שטן אתה ואצעה שאל הנה. באפן שאוכה לתשובה שלמה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שם ימי רצון שעלה משה לקל לוחות אחרונות ופתח דרך לבושה לילך בה. רחים עלי מעתה שאוכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קדשת חדש אלול הקדוש, קדשת הדרך תשובה שהמשיך משה רבינו ובכל הצדיקים אמיתיים בעולם בראבי נפלאותיהם

תתרסו ח'ב-מב תלוכתי תפלוות

הנראות, כי אין לי שום תקווה כי אם על-פי דרך זה שהוא ידוע לך ולצדיקך הגדולים האמתיים לבה, והטוב בעיניכם עשו עמי, ואני תמיד איחל, עד ישקוף וירא יהוה ממשמים:

חוּמֵל הַלִּים, חוֹס וְחָמֵל נָא עַלִּי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעֲנוּ מִהְרָה לְמַעַן שֶׁמֶה, וְעַזְרָנוּ מִעַתָּה בְּרָחֶםְיךָ וְחַסְדְּיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוּלִים וְהַנְּפָלָאים מִאָד מָאָד, לְבָטֵל כָּל הַדִּינִים וְהַסּוּרִים וְהַמְּנִיעָות וְהַתְּאוּות וְהַבְּלָבּוּלִים הַגְּמַשְׁכִין מִבְּחִינַת שְׁלָא בְּסָרֶר, וְוַיַּתְּבַטֵּל וַיּוּכְלֵל וַיַּתְּהַפֵּךְ בְּחִינַת שְׁלָא בְּסָרֶר לְבְחִינַת בְּסָרֶר, עד שְׁמַעַתָּה יַתְּהַגֵּן הַכָּל בְּסָרֶר בְּגַשְׁמִיּוֹת וּרוֹתְנִיוֹת, בְּגֻנוֹת וּגְנִפְשׁ וּמִמוֹן. וַיַּשְׁמַרְנוּ מִעַתָּה וַתִּצְלְנוּ מִכָּל מִינִי מִחְשָׁבּוֹת וּרוֹת שֶׁל גָּנוֹת וּגְבוּהֹת וּגְסֹוֹת וּפְנִיוֹת, וַיַּזְוַחֵת לְעַנוֹה בָּאָמֶת, וַיַּקְשֵׁר אֶתֶּךָ בְּמִחְשָׁבָתָנוּ תָּמִיד, שְׁתַּחַתָּה מִחְשָׁבָתָנוּ קָשְׁוָרָה בָּךְ וּבְעַבְדָּתָךְ תָּמִיד, עד אֲשֶׁר יַתְּבַטֵּל כָּל רְצָוֹנֹת וּכָל הַמְּלֻחָמוֹת נִגְדָּרְצָוֹנוּ. וַיַּזְוַחֵת לְגַמָּר תָּמִיד חָפְצֵי שָׁמִים בְּרַצּוֹנָךְ וּבְרַצּוֹן צְדִיקָךְ הָאָמָתִים בָּאָמֶת, וְלֹא יִהְיֶה כֵּה לְשׁוֹם מִזְגָּע וּמִעֲבָב לְמַנוֹעַ אָוֹתָנוּ חַס וְשָׁלוֹם מִשּׁוּם דָּבָר שְׁבָכְדָּשָׁה, כי אתה עוזר לא כה כָּמוֹנִי, וַנוֹתֵן לִיעָפָר בָּתָה. עַזְרָנוּ לְגַמָּר רְצָוֹנָךְ בָּאָמֶת, הַן מַה שְׁנוֹגָע לֵי בְּפֶרֶט, הַן מַה שְׁנוֹגָע אֶל הַבְּלֵל, עַזְרָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ שִׁיּוּגָמָר הַכָּל בְּרַצּוֹנָךְ הַטוֹב, יהָה יִגְמֹר בְּעַדרִי יהָה חָסָךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׁי יְדֵיךְ אֶל תַּרְפָה. יהָיָו לְרַצּוֹן אַמְרִי בְּיַיְהָנָן לְבִי לְפָנֶיךָ יהָה צָרוּי וְגֹזְאָלִי. עוֹשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְומָיו הוּא בְּרָחֶמְיוֹ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

— מב —

רְבָונָנוּ שֶׁל עַולִם, עַזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֲנוּ מִעַתָּה, וַעֲשֵׂה את אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

ברחמייך הערבים ובחסדייך הגודלים ונפלוותיך הנעלמות ודריכיך הנוראים, זוכני מעתה לשמר את הברית-קדש באמת, ואזוכה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקן הברית באמת, בכם זוכות האידיקים אמתים אשר צו לתקן **הברית בתכליות השלמות:**

רבותנו של עולם, מלא רחמים, אתה הוזעטנו בשל התקנים וכל התורה בלה וכל תקון העולמות, הפל תלוי בתקון הברית-קדש שהוא יסוד הפל במובאך בכל ספרי קדש. אבל מגן החתנברות שהחתנבר עליינו היוצר הארץ מנעו לנו הרבה בפנים הברית, כל אחד ואחד בפי פגמיו באשר יורע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'). על-כן אין לי עתה שום דבר איך לדבר בזה, נאלתי רומיה החשיתי מטופ ובאבי נעכבר. אך בבר היזכרתנו וחזקתנו נצח, לעזק ולצעק אליך תמיד, והוא איך שיחיה. על-כן באתי לשטווח בפי לרחמייך ויושעתך, שתעוררני ותוציאני שאזוכה מעתה לתקן הברית באמת בשלמות ברצונך הטוב. חום ותני וرحم עלי והושענני, ולמדני וחוدني דרכיך עצותיך הקדשות והנפלאות והנסתרות בספריך האמתיים, ותאיר עיני דעתך ושכלך בצלעת, באפן שאזוכה לתרחק מטאוה הזאת ומחרוזים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזוכה לגורש ולבטלם מפני נקורי, באפן שאזוכה מעתה לתקן הברית באמת ברצונך **הטוב:**

ובכן תעורני בכם זוכות כל האידיקים אמתים שעכו לתקן **הברית בשלמות, שנזכה להוציא החצים שהיא בתכליות**

לְקוֹמִי ח'ב-מֶב תְּפִלּוֹת תְּרַסֵּט

השלמות, שנופה תמיד להתפלל בכוונה גדולה ועצומה באמת
ובאמונה שלמה, בחיות והתקינות גדול דקדשה, ותהי
תפלתנו שנורה בפינו תמיד, עד שנופה להוציא דבריהם
הקדושים של התפללה בחיות גדול בחאים ביד גבור, שיפרח
הרבור הקדוש מפינו בחיות נפלא כמו חין מהקשת, ויעלה
למעלה למעלה, ויפעל ויעשה בשלמות כל התקונים שאricsים
لتყון עלי ידי תפלותינו בכל הועלמות כלם, עד אשר נוכה על-
ידי התפללה שתצמיח לנו מהירה קרון משיח בן דוד, ויקים מהרעה
מקרא שבות, שם אצמיה קרון לדוד ערבתי נר למשיח, ועל-
יריה נוכה לצתת מעבות להרים:

לשפת-קדש

ויתזכנו לקדשת שבת-קדש, ותבטל מאתנו כל עובדי דין רחול,
שלא נצרכ לעסך בשום מלאכה ועסוק, רק נעסוק תמיד בתורה
ותפללה ועובדת יהוה באמת, ונחיה כלנו בני-חוריון באמת. מלא
רחמים, אתה נתת לנו מנה טובה הזאת שהיתה בבית גנייך
ושבת שמה, אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת שבת-קדש,
המחיה ומקיים כל הועלמות, אתה יודע במה אני רחוק מהקדרשה
והשמחה של שבת. אני אדוריך, טוב ומטיב לכל, גדול העצה
וירב העיליה. עירני והושעננו ולמדני והורני באפן שאזקה תמיד
לשמחה של שבת באמת, שאזקה לשמה מאד בכל שבת ושבת
בשמחת שבת באמת, הטעימני נא טעם שבת-קדש, כי אתה
טוב ומטיב לכל. רציה וחתילינו יהוה אלהינו במצוותיך ובמצות
יום השביעי השבת הגדול והקדושה הוזה, כי יום זה גדול וקדוש

תתרע ל' קומדי ח'ב-מב תפלות

הוא לפניו לשבות בו ולנוח בו באהבה במצוות רצונך. קדשנו במצוותיך ותנו חלכנו בתורתך, שבענו מטויך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעברך באמת ותניח לנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, ובני לשמה בכל שבת ושבת בשמחה גודלה ועצומה עד שאזורה להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול, ואזורה לזכור את השבת-קדש תמי, כמו שבתות, זכור את יום השבת לקדשו. ולהמשיך עלי קדשת שבת תמי בכל ששת ימי החול, שייחיו כל ימי החול קדושים וטהורים בקדשת שבת-קדש, ועל-ידי קדשת שבת נזקה לקבל כל הברכות מפקוד הברכות:

ויתזנו בזכות קדשת שבת שנזקה להגיע מהירה אל התכליות האמתי, להשיג באמת תכליות הידיעה שלא נדע, שנבין ונשכיל באמת שרחוק ממנה החקמה, כמו שבתות, אמרתי אחכמה והיא רוחקה מפניי. ונזקה להבליל בבחינת מקומו של עולם שהוא התכליות היה המקיף את כל הרים שנברא בחקמה. רבונו של עולם, באמת ידעתי מרחוק כי בעיר אני מאיש ולא בירת אדרם לי. ואם לשונות לאלו אמרו דוד ושלמה וגדי צדיקים הקדומים בני עלייה, חכמי אמת, בעלי השנה ורוחם הקדש, אשר אני בראוי וראוי לשא שמותם על שבתי. אני ממה אומר ומה אדרב, אשר אני מלא עונות, אשר עלי-ירידיה דעתך עכורה מאר, כי עדין לא בטחתי מהרוח שנות הבא עלי-ידי העונות רחמנא לצלן, ומכל שבון שאין לי שום דעת וישבל להבין שום דבר ונהננה שביעולם. ואף-על-פיבין מבלבין אותה החקמות הרבה מאד, ואני צרייך להתחזק הרבה להזכיר את עצמי בכל פעם שאין יודע כלל,

לְקוֹטִי ח'ב-מִב תְּפִלּוֹת תְּרֻעָא

ובפה פעים שאני שוכח בזה, ואפלו כשהאני מוכיר את עצמי,
אני זוכה לזה בשנות. ומהז באים בפה מכשולות ובלבולים
ונפילות בדעתם לכל אחד ואחד בפי ערד טעות בזה, כי אם
זהה יודע כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה שום
דבר יכול להפיל אותו ולבלבל אותו כלל, והיה כל אחד מתרחק
הרבה תמיד לעולם:

אנא יהוז, חכם לבב ואפיין בת, אשר החקמה והתבונה עפה
לבד, וلتבונתך אין מספר, וכל החכמים בבל מעד, מכל שבן
וכל שבן נבר מדעת במוגן. ובני והורני ולפרני שאופה לידע
באמת שאני יודע כלל, באפן שאופה להתחזק על-ירידיה
בעבודת יהוז בכל פעם, ולהתחליל בכל עת מחדש, בין בבחינת
עליה ובין בבחינת ירידת חם ושלום, היהיך איך שיחיה, אופה
להתחזק להתחילה בכל פעם מחרש. וכל הדברים שהם רצונך
באמת, אופה לעשותם ולעסוק בהם בשנות גדוול בהתחזקות
גדול בלב שלם באמת, ולא יוכל לבלבל אותה דבר שבעולם,
ולא יוכל עונתי העזומים והמרבים מאד להחליש את דעתך חם
ומשלום בלבד בשום דבר שבעולם. רק אדר ואבחן ואבין ואשביל
שאני יודע כלל מה געשה בעולם, ומה געשה עפה, רק כל אשר
תמציא ידי לעשות בכחך דברים שב�建שה בזה העולם העובר,
אופה לעשות בשנות, ולהתפלל ולהתחזק ולזעך ולצעך אליך
תמייה, היהיך איך שיחיה. ולא יהיה כה לתרעת והתקמה של הכל
לבלבל אותה מהאמת חם ושלום, רק אופה לדעת וחכמה ובינה
אמתית להבין ולהסביר האמת שרוחך מפני החקמה ואני יודע

ככל. ואסמן עלייך בלבד תמיד באמת, ולא אחשזוב מחלוקת
ויתרות כלל (שקרוין איבער טראכטן), אתה תשאלה עמי ברצונך
תמיד, ותגמור עמי חפצי שמים ברצונך הטוב באמת:

ובכן תעוזני ברחמייך הרבים, שאזוכה להפישט גופי הטעון
שהוא ממשכא רחויה, וללבוש בגדי שבת דתינו גוף קדוש
מן עדן. רבונו של עולם, ידעת תעלומות, אתה בלבד יודעת מהיכן
במישך גופי המנשם, הנה בעזון חולתי ובחתא יחתני אמי.
בי אבי ואמי עזוני וידוה יאספני, ומלאך מה שנופי עבור
ומגשם מתחלה החולדה, נוסף ליה חוספה זורה ועכירות על
עכירות עליידי מעשי הרים והגנים מאר, ומעוצם גשמיות
ובעירת הנוף הטעון הזה, אני יכול לנוקות עצמי מ��ילות
העת ובעיר מתשי הרים, עד אשר אני חולך בעולם הזה
בעזנד מבבל ומטורף, ואני מחהש ומקש אנה למוצא
פתח הצלחה לברכ מזוהמת טנווף גופי ומתקותיו הרים ועדין
לא נושאתי, ואני יודיע איך להצליח את עצמי ממני בעצמי,
עד אשר קשה וכבד עלי אפלו להתפלל ולהתacen על זה. אבי
שבשמים, רחם עלי, לפניו איך לסדר תחנתה המרה לפניה עתה,
איך לעוזר רחמייך האמתיים עלי עתה באפן שאזוכה עלי-בל-
פניהם מעתה לעזוב דרכי הארץ ומחלוקת המגש והמלךות,
ואפשרות את עצמי מעתה מגופי הטעון המגש והעbor בל-בה,
ואתחיל לטהר ולקיים את עצמי בכל מיני קדשות וטהרות, עד
שאזוכה להתלבש בנוף קדוש מן עדן. מריה דעלמא כלא, רופא
תעם, רפאני נא ברחמייך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף,

תְּפִלּוֹת ח'ב-מִב לְקוֹטִי תְּהִרְעֵג

רֶפַאַנִי יְהֹוָה וְאֶרְפָא הַשִׁיעָנִי וְאֲוֹשָׁעָה בַּי תְּהַלְתִי אַתָּה, רֶפַאַנִי
וְאֲסִפָנִי מַצְרָעָתִי וְמַהֲרָה לְהַפְשִׁיט מַעַלִי גּוֹפִי הַמַּצְרָעָה, וְהַלְבָשָׁ
אָוֹתִי בְּחַסְדִיך גּוֹף קָדוֹשׁ מַגְזָעָדוֹן, וְעַל-יְדֵיכָה יִתְרוֹםָם מַזְלָי
וְאֲנוֹכָה לְעוֹשָׁר, וּבְכָרְכָוִתִיך תְּבִרְכָנִי וְתְשִׁפְעֵל עַשְׂרִיוֹת גְּדוֹלָה
בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה, וְיִתְחַזֵּק יְצִירִי הַטוֹב, וְתִסְרֵר לְבַב אַבְנָן מַבְשָׁרִי
וַתְּתַנֵּן לְבַב בָּשָׁר, וַיַּתְבְּטִל הַעֲצָבוֹת וְהַלִּיצָנוֹת הַבָּאים מִפְרָה
שְׁחוֹרָה, וַיַּתְבְּטִל מַאֲתָנוֹ הַעֲגִינּוֹת וְהַדְּחִיקּוֹת, בַּי בְּשָׁל בַּחַת הַפְּסָלָ
שֶׁל הַעֲגִינּוֹת וְהַדְּחִיקּוֹת שֶׁל עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּפִרְט גְּדוֹלָה הַעֲגִינּוֹת
וְהַדְּחִיקּוֹת שֶׁל הַכְּשָׁרִים הַחַפְצִים לְכָנּוֹס בְּדַרְךְ הַקְּדָשׁ בָּאָמָת. רַחֲם
עָלֵינוּ בְּחַסְדִיך הַגְּנָפְלָאִים, וְתַאֲיר עַלְיָנוּ מַזְלָל שֶׁל עַשְׂרִיוֹת, וַיְתַהֵה
כָל הַעֲשִׂירּוֹת אַצְלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְקָה הַכְּשָׁרִים הַחַפְצִים לְעַבְדָך
בָּאָמָת, לְמַעַן יִתְגַּדֵּל וַיִּתְהַדֵּשׁ שְׁמֵךְ עַל-יְדֵיכָה. וַיַּתְבְּטִל מַאֲתָנוֹ
כָל מִינִי עֲצָבוֹת וְלִיצָנוֹת הַבָּאים מִפְרָה שְׁחוֹרָה, וַיַּתְבְּטִל הַלִּיצָנוֹת
שֶׁל כָל הַחֹלְקִים עַל הַכְּשָׁרִים וְהַרְאִים. וַתְּתַנֵּן כַּח שִׁתְגַּבֵּר לְבַב
חַכְםֵיכֶם לִימֵין עַל לְבַב הַכְּסִיל שֶׁהָוָא מִשְׁמָאֵל, אֲשֶׁר מַשֵּׁם כָל הַלִּיצָנוֹת
שֶׁלָּהֶם, שֶׁהָוָא שְׁחוֹק הַפְּסִיל, וַיַּתְבְּטִל הַשְּׁמָאֵל לִנְבֵּי הַיְמִין:

לְפִסְחָה

וְעַל-יְדֵי הַיְמִין הַהָהָרְתָם אֶת הַנוֹּפְלִים לְאַהֲבָות וַיְרָאוֹת רַעֲוָת,
לְהַקְּרִים אֶתֶּם לְאַהֲבָות וַיְרָאוֹת קָדוֹשׁוֹת, וְהַיְמִין יַעֲבִיר הַחַשָּׁךְ
מַעֲנִיכֶם עַד אֲשֶׁר עֲנִיכֶם יִרְאֵו נְפָלוֹת, וַיְקִנְס מַהְרָה מִקְרָא
שְׁבָתוֹב, בִּימֵי צַאתְך מִארְץ מִצְרָיִם אָרְאָנוּ נְפָלוֹת, וַתִּמְשִׁיךְ עַל-
קָרְשָׁת פֶּסֶח תְּמִיד, וַתְּעֹורֶר לְנוּ תְּמִיד לְסִפְר וְלִשְׁוֹת בְּגַפְלָאָוֹתִיךְ
וְתַזְרִתֵּך הָאִמְתִּיתִית, וְאֲנוֹכָה לְדִבָר וְלִגְלוֹת תְּמִיד תָּנוֹת אָמָת,

תתרעד לְקוֹטִי ח'ב-מִב תְּפִלּוֹת

ויקים בנו מקרא שכתבו, תורה אמת היהה בפיו, ותרחם עלינו ותושיענו ותעוזנו מחרה להעביר החשך שכפה פנוי תחום, ולהאריך אור האמת בעולם, עד שיזיה ניחשכ באלו בראנו את העולם. רבונו של עולם, השם פה לאלם, תן לנו פה לשוח בתורתך ונפלאותיך האמתיות תמיד, למען ידרו דור אחרון בניינו וילכל בני ישראל לדורותם את כל מעשה יהוה ונפלאותיו אשר עשה עפנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, במזו שכותו, והזרעתם לבנייך ولבני בנית. מלא רחמים, זבנו אותנו ואת כל ישראל לאור העינים האמתיים, להסתבל ולראות האמת תמיד, ובביתנו גרה נפלאות יהוה תמיד באמת. כל עיני ועיני כל ישראל ונביית נפלאות מתורתך אשר גלית על-ידי צדיקיך האמתיים, אשר אתה לבד יודע נפלאות תורחתם שנלו בעולם. ועל-ידי אור העינים יعلו כל הבקשות והתחנות אשר אנו מתחפלים אל הבית המקדש. ועל-ידי זה תעורר הנאלה הבלתי נבלב, במזו שכותו, כי يوم נקם בלבינו ושנת גואלי באה. ועל-ידי זה תבטל מאתנו שאור וחמצץ של יציר לב האדים רע שנשאר לנו מגעוינו, אשר זה השאור והחמצץ שבלב, הוא המסת את האדים להרהר אחר תלמידי חכמים שבדור ולומר זה נאה וזה לא נאה, ועל-ידי זה חלק לבנו ונעלמו מאתנו השבעים ושנים צדיקים שבדורנו ואין אנו יודעים בברור איך מהם. רחם علينا לungan ותשיר ותבער ותבטל מאתנו השאור והחמצץ שבלב, עד שנזוכה להאמין בכל הצדיקים ולבלי להרהר אחריהם כלל, ולא לעשות שם חלוק

לקוטי ח'ב'ם בפלות תרעה

ביניהם כלל, רק בלם יהו נאים ואהובים ויקרים בעינינו מאד מאד, ועל ידיה נזקה שיתלהב לבנו בלמוד התורה בשלוחין דרכיהם, וממים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות לא יוכלו לכבות את אהבה ונחרות לא ישטפה, ועל ידי אהבה זאת תכפה השכינה בכנפה על המהון של ישראל שלא ישלו עליהם גרע מרים שהם מי הפלול. ותעורר לי שאחתביש בעצמי על רבוי פשעי ועונותינו הגורלים, שנגמתי נגרך הרבה עד שארגיש שנשפכין דמי בקרבי מגדל הארץ והבושה, עד אשר השכינה תכפה בכנפה את דמי הנשפכין באהבה הקדושה, ועל יידי זה יתבססו פשעי ממילא כי על כל פשעים תכפה אהבה, ותמלח ותסלח לי על כל החטא ועוני ופשעי במחילה גמורה באמת עליידי אהבה הקדושה זאת:

וברחמיך הרבים תזכור את כל הדברים שנשפכו בישראל בכלל ובפרט, הן שביבות דמים ממש שכבר נשפך רם ישראל תרבה הרבה מאד מיום חרבון עד הנה, שפכו דם כטמים סביבות ירושלים ואין קובר. הן שביבות דמים על ידי بواسות ותרפות שסבלו ישראל בכל דור, ובפרט שביבות דמים הרבה של כל הקדושים והצדיקים שנשפך מהם דם כטמים. וכל אלו הדברים יהיו במקומ תקון השחיטה להמתעים של המוצאות שלא יהיה בבחינת אבר מן מה, רק יהיו נתרים באכילה עליידי שביבות דמים האלה. ועל ידיה תטעם את המתעים הקדושים של כל המוצאות עשה שתקנו לפניו כל הצדיקים שבכל דור וכל ישראל בכלל, ועל ידיה נזקה לאורה אהבתך על עמך ישראל, ואהבתך אל

תסיר מפנוי לעולמים, ותכפה על כל הדרמים באהבה הקדושה
הזאת, ועל-ידי זה יתבססו כל פשעינו מפילה. וברחמיך تعالיה
את כל הנשמות הנפולות שאין להם עלייה כי אם על-ידי שפיכות
דרמים של ארים גדוֹל. רחם עליכם בזוכות ובכח השפיכות דמים
הרביה שנשפק מנדולי האדיקים הנוראים בלי שעור בחגון,
בזוכותם רחם על כל אלו הנשמות הנפולות, כי אתה לבד יודע
חרחמנויות שעלייכם, ותעללה אוטם מנפלהם ותכפה על פשיעיהם
באהבה, ויתהפכו כל העונות לזכיות:

מַלְאָ רחמים, אוחב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה,
עוֹרֶה אַהֲבָתְךָ עַלְינוּ, וקומה והושענו ומלא משאלותינו לטוּבךָ
ברחמים, ורחם על כל נשמות עמק ישראל החיים והמתים, ותן
בלב האדיקים האמתאים שיעסקו בתוקינו תמיד, וימחרו לפועל
חפצם ורצונם לתקןנו בלבנו מורה, ונשוב אליו באמת מורה,
ונזוכה להיות ברצונך הטוב תמיד מעטה ועד עולם אמן סלה:

— מג —

אָדָנִי שפתי תפתק ופי נגיד תהלה. רבונו של עולם, שומע
תפלה, הבוחר בתפלה עמו ישראל ברחמים, זכני ברחמיך
הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזוכה לחתפלל בכונה גדוֹלה
ובמסירות נפש ובכח גדוֹל. ותעורני ותושעני שאזוכה להבניהם
כל הכהות שבקרבי בתוכך דברי התפלה, באפנ שאזוכה להגביר
את התפלה שהיא מלכותDKרשה על מלכות הרשעה. ועל-ידי
זה אזוכה להבניע ולשבר ולבטל כל המתחשות של גדרות ופניות

לְקוֹטִי ח"ב-מג תְּפִלּוֹת

ובכל המתחשבות ורות הבאים לבלבל את תפליتي חס ושלום. כי אתה יודע שאין בי כח לבטלם כי אם ברחמייך הרבים ובחסדייך הנגדולים. רחם עלי למען שמה, והושיעני ועוורני וחזקני ואძנני בכתה הגדול שאזוכה להבניהם כל הבחות שבי בתוכה התפלה. ואתפלל לפניה תפליתי תמיד בכח גדול, עד שאזוכה על-ירידזה לבטול לנמרי כל המתחשבות של גדרות ופניות וכל המתחשבות רות שבועות, שלא יהיה להם שום כח לבלבל את תפליתי חס ושלום, רק אזוכה לנרגש ולסלוקם ולבטלם לנמרי מעלי ומעל בגבולי שלא יוכל לעלות על דעתך כלל, באfon שתהיה תפלי נבה ונכונה ורצינית ומקבילה לפניה. ואזוכה להוציא את התפלה מבסינו דיליה מלובשין דקלפה, לברחה ולזוכה מהচינות הקלאיפות מהচינות מלכות הרשותה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דגנירין שם, חור, ספק, יroke, שם אור האבות. עד שתהיה מתקנת בתכליות התקון, ויהיה לה כח לעורר אהבתך העלוונה, שתחבר אותה עמק באhabה ואחותה ורעות, ויהיה געשה תמיד יהוד קרשא בריך הוא ושבינתה עלי-יריד תפלוותנו, יהודא שלים בתכליות השלמות. ותזכור ותקים את בריתך אשר נשבעת לאבותינו ביום זה, ותחרדש השבעה אשר נשבעת להם אבלו היום נשבעת להם. ותرحمם עליהם ותמחה להוציאנו מהגלוות הארץ המר חזת, ותגאננו גאלת עולם לחבר את האהלה להיות אחר:

מלא רחמים, גואל ישראל, רחם על בנסת ישראל אשר היא שכינה עזה, אשר בל התגלות אלוהותך ויריעת רוממותך ותשוקת אמונהך, הפל עלי-יריד ישראל עמק אשר בהם בחרת. ונLIGHT

תתרעה לְקוֹוטִי ח'ב-מד תפָלוֹת

לנו שעקר החרתבות ותקבוקות אליו הוא על-ידי התפלה, כי התפלה היא שער שדרך שם נכנסין להשם יתברך, ומשם מכירין אותו. רחם עליינו למען שמה, ויזנו לתפלה בשלמות בכל הבחות באמת, ונזנה להרבות בתפלה תמיד, כמו שגילתינו לנו על-ידי חכמיך הקדושים שאמרו, הלוואי שיתפלל אדם כל היום כלו. קומה בעורתנו והושיענו תמיד בפרט בעית התפלה, שאנו מתוגברים עליינו הטעשיות זרות והבלבולים והמניעות הרבה מאה, אשר אין לשער. רחם עליינו והושיענו ומלא משאלוותינו ברוחמים, שנזנה התפלה בכך גדוול עד שנזנה לשבר ולבטל כל הטעשיות זרות לנמי, ונזנה לתפלה בשלמות תמיד, עד שנזנה עליידי התפלה לבנים ולהתקרב אליו ולהזכיר אותו באמת, ולהתחבר ולהתדרק בכך בתכלית הדבקות בשלמות בראשה ברצונך הטוב, בעלמא דין ובעלמא דאתה, לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בנו מהרה מקרא שפטוב, ואתם תרבאים ביהזה אלהיכם חיים בלבכם חיים. יהיו לרצון אמרידיפי והגנון לבני לפניך יהזה צורי ונואלי. אמן נצח סלה ועד:

— מד —

לחידש אלול

אני לדורי ודורי לי הרועה בשושנים, אבי שבשמים, מלבי ואלחי כי אליך אתפלל. יהוה חקרתני ותדע, אתה ירעת שבתי וקומי בונתך לרعي מרחוק, ארחי ורביעי ורית וכל דרכי הסבנתה, כי אין מלה בלבושני הן יהזה ירעת כלת, אחר וקדם צרתו ותשת עלי בפקה, פליאה דעת מפני נשנה לא אוכל לה, أنها אלך

לְקוֹטִי ח'ב-מד תְּפִלּוֹת

מְרוֹחֵךְ וְאַנְהָ מִפְנִיק אֲבָרֶת, אִם אָסְק שָׁמִים שֶׁם אַתָּה וְאַצְיָעָה
שָׁאֹל הַנְּךָ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, מֶלֶא רְחִמִּים, חֹשֵׁב מְחַשְּׁבוֹת לְבֵל יְדֵיכְךָ מִמֶּךָ
גְּדוֹת, רְחָם עַלְינוּ לְמַעַן שְׂמָה, וּקְבִּיזְנְדָהנוּ מַאֲרַבָּע בְּגַנְפּוֹת הָאָרֶץ,
בְּקַשׁ בְּרְחַמִּיךְ צָאן אֲוֹבָדָת, צָאן גְּדוֹה וְאַיִן מַקְבִּיזְנָה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עַזְלָם, תְּעִתִּיכְבִּשְׁה אָוֶבֶד בְּקַשׁ עַבְדָּה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, מְרַבּ עֲנֵנִי
וְעַמְלִי וּמְרַבּ עַצְמָם עֲנוֹנוֹתִי וּפְשָׁעִי הָרְבִּים וְהָעֲצָוִים בְּלִי שְׁעוֹרָ וְעַרְךָ
וּמְסָפֶר, וּמְעָצָם בְּלָבָול דָּעַתִּי מְרַבּוֹי הַפְּגָנִים שְׁפָגָנָתִי בְּעֲנוֹנוֹתִי
מְעוֹדָד עַד חֵיּוֹת הַוָּה, עַלְכָּן אַיִן יְכֹלַל פְּתַח פִּי לְדַבֵּר בְּלָל, וְקַשָּׁה
וּכְבָד עַלְיָה מַאֲד לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפִנִּיךְ, וְגַם אִי-אִפְּשָׁר לְפָרֵשׁ
כָּל שִׁיחָתִי לְפִנִּיךְ כָּכָל אָשָׁר עַמְּלָה לְבָבִי, בַּיְצָוֹת לְבָבִי הַרְחִיבָּנוּ
מַאֲד, אָשָׁר לֹא יְסַפֵּיק הַזּוֹמֵן לְפֹורְטָם, בַּיְרָבּוֹת אֲנֻחָתִי וְלְבָבִי דָּויִן.
אֲכָל אַפְּ-עַלְ-פִּיכְ-בָּן הַצִּיקְתָּנִי רֹוחִי וְעַצְזָר בְּמַלְיָן לֹא אָוֶל, אִמְרָתִי
אֲשִׁיחָה וְירֹוחָה לִי, אֲדַבְּרָה וְיַעֲבֵר עַלְיָה, אָוֶלִי אֲזָבָה עַתָּה לְמַצָּא
הַנְּקָדָה טוֹבָה הַשִּׁיחָה לְלְבִי עַתָּה בְּאַמְתָה, שָׁאָזָבָה עַלְיָה לְשׁוֹבָב
אַלְיָךְ מַעֲתָה בְּאַמְתָה. וְאַיְךְ שָׁהָוָא אַיְךְ שָׁהָוָא, אַיְךְ שְׁגַפְלָנוּ וְיַרְדָּנוּ
בְּגַלְוֹת הַמָּר הַזָּה לְמַקּוֹמוֹת שִׁירְדָּנוּ כָּל אָחָד לְפִי יְרִידָתוּ, עַמְּכָל
זָה עַדְיוֹן חֹבֶה עַלְינוּ עַל כָּל אָחָד וְאָחָד, לְחַתָּר וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ
אַחֲר אֲבָדּוֹתָנוּ הָרְבּוֹת וְהָעֲצָוִמּוֹת מַאֲד בְּלִי שְׁעוֹרָ וְעַרְךָ, אָשָׁר
אָבְדָנוּ בְּגַלְגָּול זֶה וּבְגַלְגָּולִים אַחֲרִים, עַלְיִידִי תְּאַוְתִּינוּ הַרְעָוֹת.
אָוֶלִי גַּזְבָּה לְעֹזֶר רְחִמִּים גְּדוֹלִים אַצְלָבָל הַרְחִמִּים הַמְּרַחִים עַל
כָּל הָאֲוֹבָדִים וְהַנְּדִחִים, הַגּוֹזֵר בְּתֹרְתָה לְהַשִּׁיב אֲבָדָת, אָוֶלִי יִשְׁ
תְּקֹועַ לְמַצָּא אַיִּזה אֲבָדָה מְאַבָּדָת נִפְשְׁנָנוּ הָרְבִּים, אָוֶלִי גַּזְבָּה

תתרפ' ח'ב-מד לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

למַצָּא מִקְצָתָם או בָּלָם. וְאֶפְ-עַלְ-פִּי שֶׁאָנִי בְּעַצְמֵי הַחַיָּב מִכֶּל הַאֲזָדִים, כִּי אֶפְרַתִּי לְדֹעַת מַה שָׁאֶבֶרֶתִי, וּבְעֻזּוֹתִי תְּרֵבִים מִחְמָתָה תְּאוּתִי חֲרֻעֹתִי, הִיְתִּי כְּמוֹ שׂוֹטָה הַמְּאָבֵד מַה שְׁנוֹתָנִין לוֹ. אֶפְ-עַלְ-פִּירְבֵּן אָוֹלִי אָזָבָה בְּרַחְמֵיךְ לְמַצָּא עוֹד אֵיזָה נְקַדָּה טֹבָה אֲמָתִית שַׁתְּכוֹל לְהַתְגִּיבָּר עַל כָּל מַה שֶׁאָנִי צָרִיךְ לְהַתְגִּיבָּר, בָּאָפָּן שֶׁאָזָבָה מַעֲתָה לְשׁוֹב אַלְיָךְ בְּאֶמֶת, וְלַחֲפֵשׁ וְלַבְּקֵשׁ וְלִמְצָא בְּלָא אֶבְדוֹתִי וְאֶבְדַּת אֶחָרִים לְהַשִּׁיבָם בָּלָם לְמִקְוּם הָרָאוּי לְמַקוֹּר שְׁנָחָצָבוּ מִשֶּׁם, בָּאָפָּן שִׁיתְקָנוּ בָּלָם בְּתִכְלִית הַתְּקוּן בְּאֶמֶת כֶּרֶצּוֹנָה הַטוֹּב:

רְבָנוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, מֶלֶא רְחָמִים, אַתָּה גָּלִית לְנוּ עַלְ-יִדִּי חַכְמִיךְ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהַעֲקָר הוּא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי זֶה עֲקָר הַנֶּסֶיּוֹן וְהַמְּתֻקָּלָא שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּרְקָבֶשׁ בְּשִׁבְיל זֶה בְּאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה כִּרְיָ שִׁתְגַּנְפֵּה בְּנֶסֶיּוֹן זֶה, וְעַלְ-יִדִּיךְ יָזִבָּה לִמְהָ שִׁיּוֹבָה אָם יָעַמֵּד בְּנֶסֶיּוֹן וּבְאֶצְרֹופָה הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה בְּכָלה תְּלוּיה בָּזֶה, כִּי שְׁמִירַת הַבְּרִית הוּא יְסֻוד הַכָּל. וְעַתָּה מַה אָוֹמֵר וְמַה אָדָבָר, אֶחָרִי שְׁפָנָמִתִּי חַרְבָּה בְּפֶגֶם הַבְּרִית בְּאֲשֶׁר פָּגַנְתִּי (וּבְפִרְטָה וּבְיוֹ), עַלְ-כֵן דְּבָרִי לְעֵין, וְאַנְיִי יוֹדֵעַ מַהֲיכָנוּ לְהַתְחִיל לְדָבָר. אֲכָל בְּכָר גַּוְרָת עַלְ-יִדִּי צְדִיקִיךְ הָאֲמָתִיִּים לְצַעַק אַלְיָךְ תְּמִיד, וְלַחֲפֵלָל וְלַהֲתִחְנֹן לְפָגַנִּיךְ תְּמִיד בֵּין בְּעַלְיהָ בֵּין בִּירִידָה לְפִי בְּחִינַּתְנוּ, וְהִיא אַיִל שְׁיִהְיָה, לֹא נְחַרְישׁ וּלֹא נְשַׁקּוּט מְלֹיעָק וּלְצַעַק וְלַהֲתִחְנֹן אַלְיָךְ תְּמִיד, כִּי חַסְדִּיךְ לֹא תְּמִימָן וּרְחַמְּמִיךְ לֹא בְּלִים. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גָּדְלָת מָאָד, וּבְגָדְלָתְךָ בְּנוּ חַסְדִּיךְ וּרְחַמְּמִיךְ, וּבְאֲשֶׁר לְגָדְלָתְךָ אֵין חַקָּר, אֵין חַקָּר לְרַחְמִיךְ וּחַסְדִּיךְ:

וּבְכֵן יְהִי רְצֹן מִלְּפָנָיךְ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתָאֵיר עַנִּי

לקוטי חיברנו תפלות

בתורתך ותורני ותלמודני שאזוכה לירע ולהשיג ולהבין דברי תורהך הקדושה, אשר צוית עליינו לבונן כונות אלול בשביל תקון הברית, כי עבר אنبي מאיש ולא בינה אדם לי ואני יודע הדבר כלל לבונן כונות. רחם עלי לטענו שמה, וקדשנו בקדשתך העילוֹנה, ופתח לבי בתלמוד תורהך, וערני וופני ללמד ולהבין כל כונות אלול וכל התוויות השיבים לך, ואזוכה למצא בהם דרך נבון וישראל להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזוכה להיות בקי בהלכה, בקי ברצוא, בקי בשוב, בקי בעיל, בקי בגפיק, ולקיים באממת ובשלמות מקרא שבתוב, אם אסק שמים שם אתה ואצעה שאל הנך. עד שאזוכה לילך בדרך התשובה באממת תמיד. ואתה ברוחם תפחה ידה, ותהי ימינך פשוטה לקבל שבים, עד אשר גזעה להמשיך ולתבען כל התקוני הנמשכין על ידי היחודים והכונות של אלול, באפן שנאה מהרה לתקן הברית בשלמות. וברוחם הרביהם תצוה למלאך הקדושים האוחזים בידם שופרות, המנגנים לבקש ולהפץ ולהחרר אחר אבדות, שיישתדל בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האבדות שאבידנו בענינו מעורנו עד היום הזה, על ידי תאوتינו הרעות ובפרט על ידי פגם הברית, את כל מה שאבידנו בגולגול זה ובגולגולים אחרים, הפל יחפרו ויחפשו וימצאו כלם מהרה, ויחיוו אותם לנו, באפן שיתוקנו נפשותינו על ידייה בתכלית:

תקון באממת ברצונך הטוב:

מלא רחמים, מרוב קלוקולי אני יכול להאריך בתפלה זאת הרבה, אף על פי שלא יספיקו כל יריעות שבעולם לבאר אפס

תתרפכ' לְקוֹטִי ח'ב-מד תְּפָלוֹת

קָצָה מַהֲתָּחָנוֹת וּבְקָשׁוֹת וּוּדוֹים וּהֶפְצָרוֹת וּפִוִּיסִים וּתְפָלוֹת שֶׁאָנִי
אָזַרְיךָ לְהַחְפֵּל בְּעַנְיָן זֶה עַל הַעֲבָר וּעַל הַחוֹה וּעַל הַעֲתִיד, אַךְ מָה
אָעַשָּׂה בַּיּוֹם נְסַתְּחָמִין. אֲכַל עַל זֶה בָּאָתִי לְפָנֵיךָ אֲדֹון כָּל,
חֹזֶם דָּלִים, טֹוב וּמְטִיב לְרָעִים וּלְטוֹבִים, שְׁתַרְחָם עַל כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל שְׁקָשָׁה לָהֶם לְמַצָּא וּוֹנוּם, וְאֶפְלוּ בְּשָׁמוֹצָאִים הַיָּא מַנְגָּדָת
אָלִיו, וְאַיִן לְהָרְצֹן אָלִיו, וְאַיִן שְׁלָום בְּבֵיתָם רְחַמְנָא לְצִלְן וּבְפִרט
עַל פְּלוֹעִי בְּן פְּלוֹעִית שְׁשִׁישׁ לוֹ יְסֻוּרִים אָלִיו, רְחָם עַלְיוּ וּעַל כָּל זָרָע עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּכָח וּוֹכוֹת הַצְּדִיקִים הַאֲמֹתִים הַעוֹסְקִים בַּתְּקוּנוֹנוֹ תְּמִיד,
אֲשֶׁר שִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית קָדְשָׁ בַּתְּכִילָה הַשְּׁלָמָות שֶׁאָנָּי שְׁלָמָות
אַחֲרָיו, רְחָם עַלְיוּם לְמַעַן, וְתַשִּׁים שְׁלָום בְּבֵיתָם, וְתַעֲזֹר לָהֶם
וְתוֹשִׁיעָם שִׁינּוּפָוּ כָּל אָחָד וְאָחָד לְמַצָּא וּוֹנוּ מְהֻרָה, וּוֹנוּם הַהְנִין
לָהֶם מִן הַשָּׁמִים בָּאֶמֶת, וְלֹא תַהֲהֵה מַנְגָּדָת בְּגַנְיוֹ כָּל, רַק תַּהֲפֵךְ
רְצׂוֹנָה לְרְצֹן בְּעַלְתָּה, וְלֹא יְהִי בִּגְנִיהָם שָׁוָם שְׁנָאָה וּשְׁוָם שְׁנָויִי
רְצֹן כָּל, וַיַּדְרוּ בָּאַחֲבָה וְאַחֲרָה וּרְעוֹת בְּשְׁלָום וּשְׁלָוחָה בָּאֶמֶת
בְּרְצׂוֹנָה הַטוֹב. מְלָא רְחָמִים, חֹסֵם וּחְמָל וּרְחָם עַלְיוּם לְמַעַן
וּלְמַעַן צְדִיקָד הַאֲמֹתִים, וְאֶל תַּעֲשֵׂה לָהֶם כְּחַטָּאתָהֶם וְלֹא תַגְמִל
עַלְיוּם בְּעֻנוֹנָתָהֶם, רַק תַּהֲנִגֵּן עַמָּהֶם בְּרְחָמִיד לְפָנִים מִשּׁוֹרָת
הַדָּין, בְּאָשֶׁר אַתָּה מַתְהַנֵּג עַם כְּרִיּוֹתִיךָ בְּרְחָמִים וּחְסָדִים
גְּדוֹלִים תְּמִיד. וּבְזָכוֹת אֶבְרָהָם אָבִינוּ עַלְיוּ הַשְּׁלָום, שְׁרָמוּ הַסּוֹד
הַזֶּה שֶׁל בְּגַנְתָּה אָלֹל בְּעַת שְׁשָׁלָח אֶת אַלְיָעָר עֲבָדוּ לְבַקֵּשׁ הַזּוֹוֹג
שֶׁל יִצְחָק בָּנוֹ, וּבְזָכוֹת הַצְּדִיקִים שָׁגַלְוּ הַסּוֹד הַנּוֹרָא הַזֶּה, תַּגְנִין
עַלְיוּם וּעַלְינוּ וּעַל זָרָעָנוּ, וְתַרְחָם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְתַשִּׁים
שְׁלָום בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְפִרט בֵּין איש לְאִיש לְאַשְׁתָּו וּבְפִרט וּכְיוֹ), וְתַעֲזֹר

תתרפג ח'ב-מד תפלות ל��וטי

לכל ישראלי הצרכיהם למצוא זוגנים שיזכה כל אחד למצוא זוגנו באם מחרה, ותהייה ברצוננו ולא תהיה מנדרת בגנדו כלל, רק תהפוך רצוננה אליו בשלום ואהבה באם, בלי ערמה ומירה, ובלי שום שנאה ושוני רצון בלב כלל, ויתנהנו בקדרשה ובטהרה, ויצאו מכם דורות רבים, בניים ובנות חיים וקנאים, עשויי רצונך באם, ויעסקו בתורתך ועבודתך באם כל ימיהם לעולם, ויגלו ויפרסמו וירדיעו אללהותך וממשלתך בעולם כמו שכתבוב, הור לדור ישבח מעשיך ונברותיך יגידו:

ורחם עלינו והושענו שנזכה לשמר עצמנו תמיד שלא לאכול שום פרי קודם שנטבשלה, ונם שלא נתלוש שום פרי קודם זמנה. כי אתה גלית לנו עצם ההפסד והחזק שוביל להגיא להאדם על-ירידה, כי יוכל לאבד את נפשו חס ושלום על-ירידה. רבונו של עולם, רחם علينا ושמרנו והאלנו מזה ברחמיך הרביכים ובחסיך העזומים. וערנו והושענו זוננו תמיד לברך ברכת הנחנין ובפרט ברכת הפרות בכוניה גדולה ועצומה, ולא גירוק ברכה מתוק פינו חס ושלום, רק נזקה תמיד להנגב ולהתחזק בכל עז, בכל עת שנרצה לאכול איה פרי או ליהנות מהעולם הזה אליה הנאה, לברך הברכה בכוניה גדולה בראשי, באפן שלא יוזק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה וננהנה ממנה, רק אדרבא נזקה להשלים את נפשותינו ולהסיף בנפשנו חיות בקדשה והארה גדולה, על-ידי כל דבר שנאכל ונשתה ממנה. ותערנו ותושענו שייחיו כל אכילהינו ושתותינו וכל הנאותנו בקדשה ובטהרה גדולה.

לשםך בלבד בלי שום הנאת הגוף כלל, ונזהה בכלל הצדיקים
האוכלים לשובע נפשם דקנשא:

לרואה'-השנה

אנא יהוה, מלא רחמים, עירנו ושמנו מעטה שלא נאבד עוד
בכל עליידי תאונות מס ושלום, רק גזקה מעטה לשבר ולבטל
מאחנו כל התאות רעות. ותצוה ברחמייך להחויר ולהשיב לנו
כל האבות שאברנו מפרק, הן בגלויה זה הן בגלוילים שעבורה.
ויבנו ברחמייך תרבים לקים מצות תקיעת שופר בראש השנה
בשלמות בראשי בכל פרטיה ודקדוקיה ובונותיה ותריעת מצות
התלויים בה, באימה וביראה ובאהבה ובשמחה וחרוז גדולה,
ותזמין לנו תמיד תוקעים הגונים בראש השנה צדיקים ובשרים,
שיותה להם כמ לעזרך עליידי קול השופר את קול השופר
העליז אשר אתה עתיד לתקוע בו להרותנו, ועל-ידי-זה תקבע
גדחינו. ותשיב לנו את כל אבותינו שאברנו מעולם עד היום
זהו. אלְהָינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ תקע בשופר גדור להרותנו ונשא נס
לקביע גליותנו, וקרב פעורנו מבין הגנים וגפווצותינו בסנס מירכתי
ארץ, וקבענו יחד מחרה מאربع בגנות הארץ לארכנו, ויקים
מהירה מקרה שכחוב, והיה ביום ההור יתקע בשופר גדור ובאו
האבותים בארץ אשור והנחים בארץ מצרים והשתחו ליהודה
בהר הקדש בירושלים. ונאמר, ואדני אלְהָים בשופר יתקע והלך
בשערות תימן יהוה צבאות יגון עליהם, בן תנן על עמק ישראל
בשלומך. עוזה שלום במורמי הוא ברחמייך יעשה שלום علينا
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תְּרִפָּה ח'ב'מָה לְקֹוֹטִי

— מה —

אל ברוך גדול דעת, זבנו ברחמייך הרבים ונלה לנו בחסידיך
העוזמים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול. זבנו למצוא
אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשםוע תורה מפי הקדוש, ורחם
על כל ישראל אשר קשה להם למצוא זוגם ובפרט על פלוני בן
פלונית, ועזר להם והושיעם להם מחרה שינו כל אחד ואחד
 למצוא זוגו האמתי הганון לו מן השמים, חייש כל מהרתה, בלי^א,
שומ עבוב ובלוי שום צער ויסורים כלל. כי אין אנתנו יודע עד מה,
שומ עצה ותchapולה איך לבקש הוונג לכל אחד. כי אתה יודע
במה קשה לאדם למצוא זוגו האמתי, כי כל הוונגים הם שני
הpecificים, ובפרט כי לפעמים הם בהפק נזול מאד, אשר קשה לנו
בקריית יס"סוף, ואי אפשר לחברים ולזוגים כי אם על-ידי הדעת
האמתית המשתקב בכל השוחבים. על-בן ארכיבים לשמעו תורה מפי
הבר"דעת האמתי שהוא מה חדש חדושים נפלאים בתורה, ומחבר
ומיחדר אthon רברביין ואthon זעירין, ומקשר ומשתקב דברי תורה
מקומם למקומות, אשר על-ידו נגמרים בכל השוחבים שבעולם,
בסוד, כי שפטיכן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפניו ראשית
תיבות שידוק, אבל בעונותינו הרבים נעלם מאנתנו ולא גרע
אייך למצוא את הבעל דעת הקדוש הזה ולשםוע תורה מפיין,
ועתה מאין יבא עזירני, על-בן עיגנינו תלויות אליו לבד מלא
רחמים יושב ומוען זוגים, שתחמל על כל עמו ישראל הארכיבים
 למצוא זוגם ובפרט וכו', ותשלח לכל אחד מהרתה זוגו הганון לו
מן השמים באמת, ותחיה ברצונו ותהייה לו לעזר ולהועיל, ויקים

בו ובקול הארכיכים למצווא וווגם מצא אשה מצא טוב ויפק רצון
מייהה:

אדון ייחד, מלא רחמים, צופה ומabit עד סוף כל הדורות,
המנาง עולמו בחרס וביריותיו ברחים, חיים ורחים וחל על ימי
הנעוורים של נער עמק בית ישראל, והודיע לנו נא את דבריך, איך
גוזה לדעת למצוא וווגם האמתה של כל התלוים לנו, ובנו ועורנו
שבכוח זכות הצדיקים הנודלים האמתיים שהם הדעת הקדוש
של כל הולמות, אשר המשיכו ונלו דעת גדור ונפלא באמת
בם בועלם הוו, בכלם זוכות גוזה מתרה למצוא בת וווגם של
כל אחד ואחד מעמק בית ישראל, וגוזה להשיאם מהירה למיל
טוב לחיים טובים ארוכים ולשלום, ותהייה ברצוננו, ולא תהיה
מנגדת אליו כל חם ושלום, רק ידרו באהבה ושלום בקדרשה
ובטהרה ברצונך באמת. ויוכו כל עמק בית ישראל לשמור את
הברית קדש בקדרשה גדולה באמת, אשר כל התורה כלת תלויה
בזה, והוא עקר הגזין והבחירה של כל אדם בזה הולם, כאשר
בלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. וגוזה כל אחד ואחד להוביל
מאשתו בנים ובנות הדורות ודורי דורות עד עולם, ובכם יהיו חיים
ומקדים לעבודתך וליראתך לאארך ימים ושנים טובים, ויביראו
ויראו אותה ואת גדרלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת,
ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים בזה הולם:
רבונו של עולם, לא כחטאינו עשית לנו ולא בעונתינו גמולת
עלינו. גם עתה חם וחמל علينا ושמע תפלהנו, והסתיר פניך
מחטאינו וכל עונתינו מהה, ועל Tabit על מעשינו, רק Tabit

תתרפו תפלות לקווטי ח"ב-מו

על זכויות האדיקים האמתאים שאנו סומבים עליהם בכלל עת, אשר מימי דעתיהם הקדוש אנו שותין ומפנים אנו חיין עד היום הזה, ועל-ידי זה יזכה כל אחד מישראל למצוא ווננו האמתי מהרה. ותملא כל משאלותינו ברוחמים, ככל אשר שאלת מאמתך בעל הרוחמים בעל החמלה בעל החנינה, כי רחמייך לא כלים, ואתה חפץ לנו גרווע ופחוות במוני במוני, יבקש אותה על כל הטוב והחדר כי אתה טוב ומטיב לכל, וזה עקר גדרתך בשאותה עשויה חסדר נפלא עם הרוחקים מפה ובפרט עם רחוק במוני, כי אתה חווין את מי שאינו ראי לחוץ, ומרחם על מי שאינו ראי לרחת. ובפרט שאני רואה בכל עת את כל החדרים והטבות והגפלאות אשר אתה מפליא חסוך עלי בכל יום ובכל עת ובכל שעון, כי חסוך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה, חסוך גדול עלי בלי שעור וערך ומספר, כי גבר علينا חסדו ואמת יהוה לעולם הילויה. על-בן מצא עברך את לבו להתחנן לפניו על כל אלה, כי לא על צדקותי אני מפליל תחנתי לפניו כי על רחמייך הרבהם, ועל כמה זכויות האדיקים האמתאים הוזכרים ומוכרים את הרבהם, אשר כהן זכורותם מספק נם עלי, להוציא נם אותי ואת ערוי זורע ורעני וכל עמך בית ישראל עד עולם בכל היישועות שבעוולם, כי בשם קדשך הנדרול והנורא בטחנו, נגילה ונשמה בישועתך. יהיו לרצון אמריך ונהנו לבי לפניו יהוה צורי וגואלי. אמן
ואמן:

— מו —

אליך יהוה אקרא ואל ארני אתחנן, מה בצע ברמי ברדרתי

אל שחת הירך עפר היגיד אמתה, שמע יודה ותגנוי יהוה היה
עוור לוי. ורחים עלי ועל רעי ועל כל עפק בית ישראל והאילנו
מדינה של גיהנם, רחם עליינו מעטה על כל פנים, והאילנו מטאות
הפטשָׁגָל. שמרנו והאילנו ברחמייך ותחדיך ונפלאותיך הנזירות,
והיה בעורנו שלא נרבה תאורתנו אפלו בהתר, רק נזקה לזכור אzo
בעונש הקשה והמר של גיהנם, ולא נמלא תאורתנו חס ושלום,
רק נזקה למעט תאורתנו בתכליות המutm, עד אשר נזקה לשברה
לעמרי, ולא נהיה רגילים בזה כל חס ושלום כי אם בשבייל קיים
הפני, בקדשה ובטהרה נדולה, באימה ויראה ברחת זיע, בעונה
בבשת פנים, בלי שום חציפות ועוות דסטרה אחרת כל. מכל
שבון וכל שבן שניה נשמרים בתכליות השמירה מטאוה זאת
באיזה צד איסור חס ושלום, שנזקה לחזרה ולהשمر מכל מני
צד הרהורים ומתחשובות רעות ומכל מיני הסתקויות רעים, ומכל
מני פנים הברית במחשכה דבר ומעשה בכל החושים ובכל
הפהות, בכולם נהיה נזירים ונשמרים בתכליות השמירה מכל
מני פנים הברית, באסור ובהתר בשוגן ובמוד באנס וברצוץ,
באפן שנזקה להנצל מדינה של גיהנם. רחם עליינו ברחמייך
הרבים ברחמייך הנדולים בחמלתך וחניתותך, כי אתה יודע
נדל הצער המר והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם
עלינו בחניינו, ועוזרנו והושענו וככנו שנטנבר ונכבות את יצרנו,
באפן שניאל עצמן מדינה של גיהנם. וכל מה שפגנו ננדך עד
הנה, בפרט בפנס הברית, עד אשר עזותינו רבו למעלה ראש
ואצמו עד גבאי שמים, וכבר מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, על

לקוטי ח"ב-מו תפלות

הכל תמלול ותסלח לנו אלה סליהות חנון המרבה לסלוח. כי אין בידינו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותנוגים שתחול ותחום עליינו, ותחול לנו על העבר במחילה גמורה באמת, ותעוזנו ותושיענו על העתיד, שתיהה בעורנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפנום עוד שום פנים בכלל בפרט בברית-קדש. חמל علينا אבינו רבנים שבשים, ועשה את אשר תעשה ברחמייך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפנום עוד בכלל. ונזקה לשומר حقך ומצותיך ברצונך הטוב כל ימי חיינו לעולם, באפן שנזקה להנצל מדינה של גיהנם, ולא נראתה פנוי גיהנם בכלל. כי רחמייך רבים מאד מאד, ואתה שמע תפלה כל פה, ובפרט כי אנחנו בטוחים וסמויכים על כחם של הגדיים האמתיים שומר הברית באמת, אשר הם חוקינו ווורונו להרבות בתפלה ובבקשות ותנוגים עצקה ושועה אליך יהיה איך שיחיה, על-בן עינינו תליות אל רחמייך וחסדייך בלבד בעניינו עבדים אל יד אדוניהם, עד אשר תرحم علينا מן הsharpים ותוננו מעתה על-כל פנים לתקן הברית באמת, ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים, זכותם יגן עליינו.

ובכן תرحم על כל עמד בית ישראל העריבים למצוא וווגם, שיזבו למצוא זוגם מחרה, זוגם האמתי, זוגם הנון להם מן השמים, וויזכה כל אחד לחתור אליך בשעת ההתקשרות, לזכור בהתקבליות והסופ בשעת שבירת קליחרים בעת התנאים, שזיכר על-ידך זה בשער התרסית שהיה בירושלים שהוא פתחה

של גיהנום, למען לא יבגד באשתו הCESRAה, ויזהר מלגירה אפלו אם יש לו יסורים ממנה חס ושלום, כי יזכור בעונש המר של גיהנם שינצל ממנה עליידידה, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה שמוי שיש לו אשה רעה איננו רואה פני גיהנם, ואירק לקביל באחבה, וכן יזכיר את עצמו שם תחיה אשה טובה ברצונו, שהיהה זהיר ויזהר מלחרבות תאתו חס ושלום, ויזכר שיש גיהנם, ויחמל על עצמו ויקדר את עצמו בזונו בתכליית הקדרה בראשו לאיש היישראלי, ויזכר ולא ישכח עונש המר של גיהנם שבא על פנים הברית חס ושלום רחמנא לאצלו, רחם עלי ועל ורשי ועל כל ישראל, ותשגב ברוח הקודש בות ל טוב, באפן שנזכה למלאת ולהציל נפשנו מן הנגיהם ומכל מיני עונשים ורדינים בזוה ובכא, כי מה בצע בראשי ברדתי אל שחת היורך עפר הנגיד אמרתך. חוסה עליינו ברוב רוח הקודש והצילנו מזעם שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בה, האילה מחרב נפשי מיד קלב יחידתי. חום ורחים ויחמלו עליינו בזוכות וכח הצדיקים אשר קרבנו אליך ברוח הקודש. האילני מטיט ואל אטבעה אנטלה משונאי ומפעמי מים. אל תשטפנני שבולת מים ואל תבלענני מצולה ואל תאטר עלי באך פיה. ענני יהזה כי טוב תסkeh ברוב רוח הקודש פנה אל. ואל תסחר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. קרבנה אל נפשי גאליה למען אויבי פרני. השיבני ואשובה כי אתה יהזה אלמי השיבנו יהזה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם. יהיו לרצון אמריך פין והגין לבני לפניך יהזה צורי ונואלי:

— מז —

לֵלֶג בְּעָמָר הַלוֹלָא דָרְבִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי

תְּפִלָה זוֹאת מִיסְדָּת עַל פִי סּוֹד הַנּוֹרָא שְׁגָלָה רַבְנָנוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה עַל גָּדוֹלָת רָبִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי וְלּוּ, שְׁהַבְּטִיחָה לִיְשָׂרָאֵל שֶׁלָא תְּשַׁטְּבָח הַתּוֹרָה עַל יְהוָה בַּיּוֹם בְּזָהָר דָא יַפְקֹד מִן גָּלוּתָא, עַזְנָן שֶׁמְבָרֵךְ בְּתִחְלַת הַסְּפָר, וְמָה טוֹב לְאֹמְרָה עַל קְבָרוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רָבִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי וְלּוּ, מַיְשָׁוֹךְ לְבָא לְשָׁם, אֲזַד גַם בְּכָל מִקּוֹם הָאוֹמְרָה לֹא הַפְּסִיד, בַּיְּתַחְפְּשָׁטוֹת נִשְׁמָת הַצְּדִיק הוּא בְּכָל הָעוֹלָם בְּמוֹבָא בּוּזָהָק:

רָבִי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָאי, עִיר וְקָדִישׁ מִן שְׁמַיָּא נָחִית, בּוֹצִינָא קָרְדִּישָׁא, בּוֹצִינָא עַלְאָה, בּוֹצִינָא רְבָא, בּוֹצִינָא יָקִירָא, אַתָּם הַבְּתוּחָתָם לִיְשָׂרָאֵל שֶׁלָא תְּשַׁטְּבָח הַתּוֹרָה מִיְשָׂרָאֵל עַל-יָדָכֶם, בַּיּוֹם בְּזָהָר דָא יַפְקֹד מִן גָּלוּתָא, וְאַפְלָו בְּתַזְקֵף הַהַסְּטָרָה שְׁבָתוֹךְ הַסְּטָרָה בְּעֲקָבוֹת מִשְׁיחָא בְּאַחֲרִית הַיּוֹם הָאֶלְאָה, הַבְּתוּחָתָם שָׁאָפָעַלְלָה-פִּירְבָּן לֹא תְשַׁבַּח הַתּוֹרָה מִפִּי וּרְעָנוֹ, בְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וְאַנְכִי הַסְּטָר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְעָנָתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנֵינוּ לְעֵד בַּי לֹא תְשַׁבַּח מִפִּי וּרְעָנוֹ, וְהַנֶּה עַתָּה הַגִּיעוֹ הַיּוֹם אֲשֶׁר אִין לְנוּ בָּהֶם חָפֵץ, בַּי אַרְךְ עַלְינוּ הַגְּלוּת וּמִשְׁעָךְ עַלְינוּ הַשְׁעָבָוד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הַוְלָכִים וּדְלִים, וּמְטָה יָדַינוּ מַאֲדָה, בַּי אָוֹלָת יְדֵינוּ וְאָפָס עַצּוֹר וְעַזּוֹב בַּי נִשְׁאָרָנוּ בִּיתּוֹמִים וְאִין אָב, וְאִין מַי יַעֲמֹד בְּעָרָנוּ. וְהַנֶּה בְּתַזְקֵף סּוֹף הַגְּלוּת הַמְּרִיר הַזֹּה, וּבְכָר הַתְּחִילָה לְהַתְּנוֹצִיזָה תְּנוֹצִיזָה מִשְׁיחָה מִימֵי הָאֱלֹהִים הָאָרִי וּבְרִיךְ לְבָרָכה, וּמַעַמְךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מִשְׁתּוֹקָקִים וּמִתְגֻּגָּעִים מַאֲדָה לְהַשֵּׁם יְתִבְרָה,

תתרצוב לְקוֹטִי ח"ב-מו תְּפָלוֹת

והכל חפצים ליראה את שפה בהשთוקקות נמרין ונפלא, אשר לא היהתה בזאת ממי קדם, הקיצותי ועודי עמה, באתי עד קיז כל הדורות ועודי עמוק, עדין אנו אחווים בה, ומשתוקקים לעובדתך בבלות הנפש. אבל אפרעל פירבן, נס נדל רחוקנו מטה בעיתים הלו הו נס בן בלי שעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד בינו במעמקי מים ושבולת שפטתנו. וראה את עמך ישראל מרים ממד מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדר התגורות הבועל דבר אשר התגורה לנו מאד, עד אשר הפיל אתנו ממד. והנה אנחנו בעני מי אנחנו לספר אורות ישראל, רק אתם לבך ידעתם איך בעני מי אנחנו לספר של ישראל באחרית הימים האלה. אך אתה כל המ לעמוד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אך אתה לספר ולא צוק עלי ועל נפשי, על עוזם רחוק מחשם יתרברך, ועוזם פגמי ועונוני הרבבים ופשמי העזומים, ועל אלה אני בזקיה עני עני יורדה מים, כי אני יודע שם לך איך להחויר לי הפה רקעשת, ואיך לופות לחשובה שלמה, ובאייה לך אתUIL לעזוב דרכי הרע ומה שבותי המגנות, ואיך ובמה אזבח לתהן קלוקלים ופגמים כאלה. לא ירעת נפשי أنها אני בא, أنها אוליך את חרטמי העזומה, أنها אברחת, أنها אطمנים מפני בשתי ובלטתי, ואומר להרים בסוני ולגבועות נפלוי עלי. או מה היה לי, או מה היה לי, על בן אמרתי שעו מני אמר בבי אוili יחום אויל ירחים, כי אין מעזר ליהזה להוציא נס אותי בעית זו את כי הרבה רוח והאלת לפניו, כמו שבתו, הן כל תוכל ולא יבצר מטה מומחה. וכי יאמר לך מה תעשה, על בן בעני

לְקוֹטִי ח"ב-מו תְּפִלּוֹת

בפתח, ר' של ואביוון, גנווע ומענה, מבלבל ומטעוף, עני וכואב,
לאזעוק ולזעוק לפני הדרת קדשותכם:

ר'בי רבי רבי, אבוי אבוי, ר'כוב ישראל ופרשו, נהירו דבוצינא
דאורייתא, עריה ליפה תישן, איך תוכלו לסבול צרות ישראל,
קומו והתעוררו עם כל האידיקי אמת להסתבל ולראות במריות
צרות נפשנו, הקיצו ורגנו שוכני עפר קומו ישיני מכהפל לסעדינו.
צדיקי יסודין עולם, כמו בצערתנו בעת צרה זוית, חוסו וחמלו
על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטיא והפנום הפלא
חטאיהם מפה רגל ועד ראש. אתם ירעטם את כל התלאה אשר
מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כל ישראל
בכלליות ובפרטיות, מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה
שעבר עלי מיום שנאנצלה (^{או}) ונבראה (^{או}) ונוצרו ונעשו נשמותי
ורוחני ונפשי ונופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט
מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודע עד היום הזה,
מה שאני זכר עדין, ומה שנשבח מפני היספוקו כל אילן נביות
לבאר ולספר אפס קאה מהפנמים שנפנמתי ביום אחד בפי מה
שנוגעים הפנמים במקום שנוגעים בכפי שורש נשמותי, ומכל שבן
וכל שבן מה שפנמתי בכל הימים שעברו עלי ביום הזה עד
היום הזה (ובפרט וכו'). מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדרבר,
כמה אתהונג, מה אומר, מה אדרבר, ומה אצתדק:

רבונו של עולם,תן כלב האידיק הקדוש והנזרא הזה (אם יזכה
לחיות בארץ ישראל על קבר רבי שמעון בר יוחאי אמר: השוכן פה). ובלב
כל האידיקים אמיתיים, לבב יסתירו פניהם מפני, ויעמדו בערדי

תתרצד ל��וטי ח"ב-מו תפלוות

למליצי יושר, להפוך בוגותי ולבקש ולמצוא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תפנו בקרבי, שאוכבה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו بعد מوطבע בינו מצולה:
ואין מעמד במוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הלו לשם נפלאות נראות גדרתכם. איך מרימו בתורה שעיל ירכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהbabאתם ראהיה ממנה, שהוא כי לא תשכח מפני זרעו, הוא סופי תיבות יוחאי, ושםכם הקדוש בעצמו מרומו בפסוק, עיר וקדיש פין שמייא ניחית, אשר אתם בלבד יודעים סוד דבריהם האלה, אתם בלבד יודיעם גדרת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל עלי ירכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם. על-כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ועל תהפלו על כל הארץ שעשיתם מעודי עד היום הזה, במחשכה דבור ומעשה, אשר המרתני אמרי אל ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ועל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוין בעיניכם, על אשר זה בפה אשר מעוררים אותי באלאפים ורבבות רמות וחתונות, ובכמה מני עצות נכונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא התייחס אוני ולבוי לכל זה. חוסכו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ועל יתר אפקם כי חלילה,

לְקוֹמִי ח'ב' מ' תְּרֵצָה תְּפִלּוֹת

רק תהששו מתחשבות עוד מעטה לבל איה נדרחה מהשם יתברך
ומכם חלילה, כי עדין אין מעצור ליריה להושיע גם בעת הזאת,
כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבך. וכן זה מהתו יתברך
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן לך לעוף במוני, לדבר
עתה מעט בדברים האלה, ועל זהה תפכתי יתרותי, שתרכמו עלי
ויתעשו את אשר אזוכה לשוב באמת להשם יתברך ולבא הארץ
ישראל מחרה בשלום, ולדבר כל זה ויוטר מזה שם על ציון שלכם הקדושים. ויהו
הטוב ברחמיו ישמע תפלהכם ויעוזר לנו יושיע אותנו ואת כל
ישראל למענכם, ויזהרנו בתשובה שלמה לפניו מחרה, ויאחזנו
ולא ירפני, ואל יעונני ואל יטשני בשום אופן, עד שאזוכה לשוב
אלינו באמת, ולהיות בראצונך הטוב מעטה ועד עולם, ולתנו בחי
את כל אשר פגמתי, בכח זוכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם
לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניהם ולפני השם יתברך בעל
תרחמים יודע תעלומות. יהוה יגמור בעדי יהוה מסך לעולם
מעשי ידיך אל טרף. הוציאה ממני נפשי להודות את שפך بي
ובתирו צדיקים כי תגמל עלי:

— מה —

ליום הפליחה של שלש עשרה מדות
אל תזכיר לנו עונות ראשונים מהר יקדיםנו רחמייך כי דלונו
מאד. רבונו של עולם בעל הרכמים ובעל הפליחות, אל מלך
יושב על כסא רחמים ומתרנה בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרהבה מיהילה לחטאיהם וסליחה לפושעים. רב חסד
ומרהבה להטיב, אשר רחמייך וחסידיך אינם כלים לעולם. למךנו

תתרצ'ו ח'ב' מה לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

והזרנו איך להמשיך עליינו באמת בשלמות שלוש עשרה מהותיך של רחמים. באפן שגופה כל אחד ואחד אפלו הגורע שבגרועים והפחות שבפחותים אפלו במנוי היום, להמשיך עליינו רחמייך וחסדייך הפסוטים שאין בכם שום תערבת דין כלל, באפן שתמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונונתינו ופשעינו שחטאנו ושעינו ושפצענו לפניך מעודינו עד היום הזה, ותעביר ראשון ראשון, עד אשר יתבטלו ויתכפרו כל העונות מפילה לנו MRI.

רבונו של עולם מה אומר לפניך יושב מרים ומה אספר לפניך שוכן שחדים. אתה יודע בפה ובמה חטאיהם ועונותם ופשעים ובגנומים גדולים ונוראים שעשיתם מעורי עד היום הזה, עד אשר נעשו מהם בפה ובמה חבילות חבילות של עברות. ואתה בלבד יודע כל עברה ועbara איך נגררה ונמסכה מהעברה הראשונה שהסיכה אליה, וכן מעברה לעברה הסמוכה לה, עד אשר נעשית חבילה של עברות. ובעונותינו הרבה חורתי ועשיתי מחדש עברה שהיא ראשונה לחבילה שנייה, כי על ידה חזרו ונמשכו ונגררו בפה ובמה עברות, ועברות מעברות רחמנא לאין, עד שחורה ונעשית חבילה שנייה של עברות. וכן עשיתי בפה פעמים, עד אשר השתרנו עליו על צוاري חבילות חבילות של עברות. אויל וייל, אויל מי יעזור כח ליכר חלק אלף ורבעה מפעשי הרים ויוכל לחיות, אם לא בדרך נסיך ונפלאותך הנוראות. ועתה אבי شبשים אבי شبשים מה עשה, אבי אב תרחמן מה אפעל, להיכן אפנה, להיכן אשוטט, להיכן אבראה בפה אובה להמשיך

לְקוֹטִי ח'ב-מח תְּפִלּוֹת

פָּלָא רַחֲמֵיך וְחַסְדֵיכ הַפְשׁוֹטִים עַלִי, בָּאָפָן שָׁאוֹכָה עַל כָּל פָנִים
מַעֲתָה לְהַגְּזֵל וְלְהַשְׁמֵר מִכֶּל מַה שָׁאַנִי אַרְיך לְהַגְּזֵל וְלְהַשְׁמֵר:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולִם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולִם רַעַלְמָא כֵלָא, מֵי כָמוֹך
אָב הַרְחָמִים, מֵי כָמוֹך מְרֻבָה לְהַטִיב, מֵי כָמוֹך רַב לְהַשְׁיעַ, רַב
סְלִיחָות וּבֶעָל הַרְחָמִים. עָשָׂה לְמַעַנְך וּסְלָחָ לְנוּ וּמַחַל לְנוּ וּכְפָר לְנוּ
כָל הַעֲוֹנוֹת הָרָאשׁוֹנִים שָׁבְכָל חַבִילָה וְחַבִילָה, וְתַעֲבֵיר רָאשׁוֹנָ
רָאשׁוֹן, בָּאָפָן שָׁבָל הַעֲוֹנוֹת הַנְשָׁאָרִים שָׁבָכָל חַבִילָה וְחַבִילָה
יְשִׁוּבוּ אַלְיך, וְלֹא יַקְטְּרָנוּ עוֹד עַלְינוּ בָלֶל. וְאַתָּה תְּרִיחָם עַלְינוּ
וְתַחַזֵר וְתַתְנִין אָוָתָם עַל הָרָאשׁוֹן לְעֲוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים, שַׁהְוָא עַשְׂוֵו
הָוָא אָדוֹם אֲשֶׁר אַנְחָנוּ בְגִלְוָה אַצְלוֹ. אֲשֶׁר הוּא הַגּוֹרֵם הָרָאשׁוֹן
לְכָל הַעֲוֹנוֹת הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרָoנִים, עַל יְדֵי עַצְם הַגְּלוֹת הַפְרָ
שְׁמַתְגָּבָר עַלְינוּ בְכָל יוֹם, אֲשֶׁר בָּשָׁל בְּמֵחַ הַסְּבָל, אֲשֶׁר בְּמַעַט
בְכָל יוֹם מַזְכִיאָנִין הַקְדִים מַקְרָב עַמְך יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי רַבּוִי הַמְפִסִים
וְאַרְנוֹנִיות וְהַנְתִינִיות שְׁוֹנוֹת וְהַגְּנוּלִות וְהַשְׁתָרוֹנִים שְׁמוֹצִיאָנִין מַעַמְך
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זָאת הִיְתָה בְעַזְבָרִינוּ, בַּיְלָקָעַן עַל יְדֵי זָהָב
וּבְמַה עֲוֹנוֹת, בְּאָשֶׁר הַזְרָעָת לְנוּ עַל יְדֵי חַבְמִיך הַקְדוֹשִים.

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולִם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולִם, רַחֲם עַלִי וְעַל כָל יִשְׂרָאֵל בְעֵת
אַרְחָה זוֹאת, בַּי בָאוּ בְנִים עַד מִשְׁבָר, וְכָמָ אַיִן לְלִדְהָה. רַחֲם עַלִי
לְמַעַן שְׁמָך, בָּאָפָן שָׁאוֹכָה עַל כָל פָנִים מַעֲתָה לְפָעָל בְקַשְׁתִי
בְרַחֲמִים אַצְלָך שְׁתַעֲשֵה אֵת אֲשֶׁר בְחַקִיך אַלְך וְאֵת מַצְוַתִיך
אַשְׁמָוֹר, וְלֹא אַשְׁׁוב עוֹד לְכָסָלה. רַחֲם עַלִי מֶלֶא רַחֲמִים, בְרַחֲמִים
הַיְדוּעִים לְך שִׁיש בָּהָם בְּמַחְזִיאָנִי מִכֶּל הַמְפֻכוֹת שְׁזִרְקָתִי בָהָם
וְלַשׁוֹב אַלְיך בְּאַמְתָה מַעֲתָה וְעַד עַולִם. חַמְל עַלִי בְחַסְדִיך וְחוֹרִינִי

תתרצה ח'ב' מה לְקוֹטִי תְּפִלּוֹת

הרכיה, ובנני לאחן במדותיך הקדושות ובדרבי טובך ורחמייך
הכלולים בשלוש עשרה מדות של רחמים שאתת מתנהן בהם
עם בריותיך, שאזוכה נס אنبي לילך בדרכיה, לרחים על הבריות
ברחמנויות אמיתי, בכל מיני רחמנויות הכלולים בשלוש עשרה מדות
של רחמים. ואזוכה להיות טוב לכל, ולהשפייך צדקה וטוב וחסד
ירחמים לכל הארכיכים חסד, באפונ שאזוכה לעוזר ולהמשיך עלי
שלוש עשרה מדותיך של רחמים, שתרחם עלי ועל כל ישראל
בכלם ותמלח ותכפר לנו על (כל) חטאינו ועונותינו
ופשעינו הרשעים והאחרונים, ולא יהיה נשאר מהם שום זכר
ורשם כלל. ותמהר ותהייש לנו ולחותינו מהגנות הפה
זהארך תה. ותשمرנו ותצילנו מעטה מכל מיני חטאיהם ועונות
ופשעים בשוגג ובמיזד באנס וברצון, ותשיבנו אליך בתשובה
שלמה, עד אשר נזכה להיות ברצונך הטוב באמות תמיד, אנחנו
וירענו ורען ורעה מעטה ועד עולם. ותהי עורי ותושיעני
שאזוכה לנכות נס אחרים, שאזוכה למפד פשעים דרכיה, שילכו
בכלם בדרכיך הקדושים, לאחן בדרכיכי טובך ורחמייך לרחים על
הבריות בכל מיני רחמנויות וחסדים הכלולים בשלוש עשרה מדות
של רחמים, ויקים בי מקרא שבתוכ: אלמה פשעים דרכיך
וחטאיהם אליך ישובו:

מלא רחמים אתה יודע במאני רחוק מרחמנויות מלרחים על
הבריות בראוי, כי עני ואביוון אنبي דל ונשחת, ואין בידיו לרחים
על הבריות ולגמול עמם חסד ולחרבות בצדקה, אפלוי חלק
אחר מאלף ורבבה מהראוי לפוי רבוי עונות. ונס מעט דמעט

לְקוֹטִי ח'ב-מח תְּפִלּוֹת

שִׁישׁ בַּידִי לְפָעָמִים לְתֹן צְדָקָה וּלְגַמֵּול חֲסָר, רַבּו הַמִּנְעוֹת בְּגַנְגָּדִי
בְּלִי שָׂועַר, כִּי נִתְּקַלְּקַל הַרְבָּה הַרְחַמָּנוֹת אֲצָלִי, עַל יָדִי חֶסְרוֹן
דָּעַתִּי וְעַנְיוֹתִי בְּגַנְשָׁמִיות וּרְוחַנִּיות, וְעַתָּה מָאִין יָבָא עָזָרִי, מָאִין
תָּבָא תְּשֻׁעָתִי, בָּמָה אָזָבָה לְהַמְשִׁיךְ עַלְיָ שְׁלַשׁ עֲשָׂרָה מְדוֹתִיךְ שֶׁל
רְחַמִּים. עַל בָּן בָּאתִי לְפָנֵיךְ בַּעַל הַרְחַמִּים, יְהָמוּ נָא מַעַיךְ וּרְחַמִּים
עַלְיָנוּ לְמַעַן שְׁמָה, וּתְמַשֵּׁיךְ עַלְיָנוּ שְׁלַשׁ עֲשָׂרָה מְדוֹתִיךְ שֶׁל רְחַמִּים
בְּעַצְמָךְ וּבְכָבוֹדךְ בְּלִי אַתְּ עֲרוֹתָא דְּלַתָּתָא בָּלֶל, כִּי בְּדַלְוַתָּנוּ אֵין
בָּנוּ כֵּחַ לְעֹזָרָם מַלְמַטָּה עַל יָדִי רְחַמָּנוֹתָינוּ בַּיּוֹ דְּלֹזָנוּ מַאַה, וְאֵנוֹ
רְחַזְקִים מְרַחְמָנוֹת. לְמַעַן שְׁמָה עֲשָׂה וְלֹא לְנוּ רָאה עַמִּידָתָנוּ
דְּלִים וּרְקִים. עוֹשֶׂה צְדָקּוֹת עַם בָּל בְּשָׂר וּרוּחַ לֹא בְּגַעֲוָתָינוּ תָּגַמֵּל.
מִהָּר יָקְרָמוּנוּ רְחַמִּיךְ מְעַצָּמָה כִּי דְּלֹזָנוּ מַאַה וְאֵין לְנוּ כֵּחַ לְעֹזָר
רְחַמִּיךְ עַל יָדִי רְחַמָּנוֹתָינוּ.

רְחַם מְלָא רְחַמִּים וּוּכָר לְנוּ בְּרִית שְׁלַשׁ עֲשָׂרָה, וְהַעֲבָר פְּשָׁעָינָנוּ
וְחַטָּאתָנוּ וְעַוּנוֹתָנוּ מִנְגָּד עִינִּיה, וְתִמְחָל וְתִסְלָח וְתִכְפֶּר לְנוּ עַל
כָּלָם, וְלֹא יְהִי נִשְׁאָר מֵהֶם שָׁוֹם רְשָׁם בָּלֶל, רַק תִּהְפֵּךְ אָוֹתָם
לְטוֹבָה, שִׁיחָיו כָּל עַוּנוֹתָנוּ נִתְהַפְּכִין לְזִכְיוֹת, בָּאַלְוִי עָשָׂינוּ
תְּשׁוֹבָה שְׁלָמָה הַרְאוֹיָה לְהַפּוֹז עַוּנוֹת לְזִכְיוֹת, כִּי לֹא עַל צְדָקּוֹתָנוּ
אָנָּחָנוּ מִפְּלִילִים תְּחִנּוּנָנוּ לְפָנֵיךְ בַּיּוֹ עַל רְחַמִּיךְ הַרְבִּים, בְּכָח וּזְכוֹת
הַצְּדִיקִים הַאֲמָתִים אֲשֶׁר הַמְשִׁיכָוּ דְּרֶכֶי טֻובָה וּרְחַמִּיךְ בְּעוֹלָם,
וְגַלְוּ לְנוּ לְבַקֵּשׁ אֹתָךְ וְלֹאֵצֶק אֱלֹהִיךְ וְלְהַפְּצִיר אֹתָךְ תִּמְדִיד יְהִי
אֵיךְ שִׁיחָה, בְּכָחָם הַגָּדוֹל לְבָד בְּטַחַנוּ לְבָא וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֵיךְ עַל
כָּל אַלְהָה. וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעִינֵיךְ עֲשָׂה עַמְנוּ, כִּי אָנָּחָנוּ הַחֲמָר וְאַתָּה
יֹצְרָנוּ וּמַעֲשָׂה יָדָךְ בָּלָנוּ, וְכֹור רְחַמִּיךְ יְהָוָה וְחַסְדְּךְ בַּיּוֹם

המה. אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדרמונו רחמייך כי דלוננו
מואד. אתה יהוה לא תקלא רחמייך מפני חסדך ואמתך תמיד
יאצרגני. יהיו לרצון אמרפי פי ותגינו לבני לפניך יהוה צורי ונואלי.

= מט =

את שאלתי מאת יהוה אורה אבקש, שבתי בבית יהוה כל
ימי חיי, להזות בנוועם יהוה ולברך בהיכלך. רבונו של עולם מלא
רחמים, חום וחמל עלי, והושענני ועוזני ותוק את לבבי שאתחיל
מעטה לחרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, שאטשיך ואשmidt
את עצמי מתאות עולם היה והבלו, רק אריגיל את עצמי להיות
בלא אכילה ושתיה ומשג'ל במו בעולם הבא, שם אין שם
תאהו מתאות עולם היה פל. כי כבר פלו ביןון חיי, ועbero
הרבה הרבה משנותי, וכבר באתי בימים, וימי החליפות הולכים
ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים ליום המיתה, ובחברת לילך
בדרכך היה, בדרך כל הארץ. ובני שאתחיל להתרנה את עצמי
במנגן המקום הוא שאני עתיד לילך לשם בל ספק, אם קרוב
ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה איתה עוד, אבל על כל פנים הכל
יעבר בצל עobar, ואני מברח לילד לשם, אשר שם אין שם תאהו
ומדה רעה, ולא שם מנהג ממנהני עולם היה ולא שם בכוד
והתרנשות של שקר, כי שם עלמא דקשות עולם האמת ואני
מלזין לו לאדם לא כספ ולא זהב ולא אבני טובות ומרגליות,
ולא שם תאהו ובבוד של עולם היה. אדרבא اي אפשר לזכות
ולחצליה שם כי אם בשוקרים וכוכבים מכל התאות בקדשה
ובטהרה גדולה, ובמה אני רחוק מזה. ואם כבר עבר עלי מה

לְקוֹטִי ח'ב-מט תְּפִלּוֹת תְּתָשָׁא

שֶׁעָבֵר וַעֲשִׂיתִי מֵהַ שְׁעָשִׂיתִי, וַכֹּנִי עַל בְּלֵ פָנִים מַעֲתָה שָׁאַתְּחִיל
לְחוֹסֵם וְלַרְחָם עַלְיִ בְּרַחְמָנוֹת אַמְתִּי, וְאַתְּחִיל לְהַכִּין צָעֵדִי וְפַעֵמִי
אֵל עַלְמָא דָאַתִּי, אֲשֶׁר אַנְיַ מַכְרָה לְבוֹא לְשָׁם בְּלֵ סְפָק. וְאַם אַלְפָ
שָׁנִים אֲחַתָּה אִינּוֹ מַסְפִּיק לְהַכִּין צָדָה לְדָרְךָ רְחֻוק בְּלֵ בָּה, אֲפָלוּ
אֵם לֹא הִיְתִּי פּוֹגֵם בְּלֵ יְמִי שָׁוֵם פָּגֵם בְּלֵל, מַכְלֵ שָׁבֵן וּבְלֵ שָׁבֵן
שְׁפִגְמָתִי בְּלֵ בָּה, וְאַנְיַ מְלָא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְפְשָׁעִים וְתָאוֹת רְעוֹת
וְפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקָלְקוֹלִים הַרְבָּה בְּלֵי שְׁעוֹר וּעֲרֵך וּמַסְפָּר. רְחָם
עַלְיִ וְכֹנִי עַל בְּלֵ פָנִים מַעֲתָה שָׁאַתְּחִיל לְרְחָם עַלְיִ בְּאַמְתִּת, וְאַתָּה
תְּרָחָם עַלְיִ מִן הַשְּׁמִים, וְתְּעַרְזִי וְתְּזִיעַנִּי בְּכָל עַת וּרְגַע, בְּאַפָּן
שְׁלָא אָשׁׁוב עוֹד לְכָסָלה, רָק אָזְבָּה לְהַתְּחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל אֶת
עַצְמִי לְהִיוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיוֹת בְּלֵא אֲכִילָה
וּשְׁתִּיה וּמַשְׁגָּל וּשְׁאָרִי תְּאֹות.

חָוָסָה עַלְיִ בְּרוֹב רְחָמִיה, יְהָמוּ מַעַיְךְ וְרְחָמִיךְ עַלְיִ, עַל בְּנִים הַרּוּם
וּגְשָׁחַת בְּמוֹנִי, לְבָב נְשָׁבֵר וּנְדָבָה בְּמוֹנִי, נְבָזה בְּעִינֵינוֹ נְמָאָס בְּמוֹנִי.
וּכְורָא לְתִשְׁבַּח אֶת בְּלֵ הַצְּעָקוֹת וְהַזְּעָקוֹת וְהַאֲנָחוֹת וְהַתְּפִלּוֹת
וְתִחְנּוֹת וּבְקָשׁוֹת שְׁשֶׁפְכָתִי לְפָנֵיךְ בּוֹחֵן לְבָות וּכְלִוּת, אֲשֶׁר
אֵין שָׁוֵם דְבָור נְאָכֵד מֵהֶם בְּלֵל חַס וּשְׁלוּם. וְאַם הַמּוּרְבִּים
בְּפֶסֶלֶת הַרְבָּה, הָלָא אַתָּה מַסְתַּכֵּל עַל מַעַט הַטּוֹב וְהַנְּקָדוֹת
טוֹבּוֹת שְׁבָהֶם, כִּמֵּה וּכִמֵּה דְבָורִים אַמְתִּים וּנְקָדוֹת טּוֹבּוֹת שְׁהִי
בָּהֶם, אֲשֶׁר בְּאַמְתִּת עַוְרָרוּ רְחָמִיךְ עַלְיִ בְּמַה וּבְמַה קָּעֵם וּעֲוֹרְתִּי
הַרְבָּה עַל יְדֵם, כִּי לוֹלָא רְחָמִיךְ וּפְלָא תְּסִדֵּיךְ אֲשֶׁר הַפְּלָאָתָה עַמִּי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּכֶר אַבְדָּתִי בְּעִינֵי חֲלִילָה, לוֹלָא יְהָה עֲוֹרָתָה לִי
כְּמַעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה נְפָשִׁי. אֲבָל עַדְין עַלְיִ לְבִי דָוִי, מַר לִי מַאַד,

כִּי עֲדֵין אָנִי רַחֲוק מִהְתְּכִלִּית מְאֹד מְאֹד וְעַדְין לֹא יִצְאֶתֶּן מִהְחֹל
אֶל הַקָּדֵשׁ אֲפָלוּ בְּמֶלֶא הַחוֹט מָה אֹסֵר מָה אָדָבָר, מָה אֹסֵר
מָה אָדָבָר מָה אַצְטָדָק, מָה אֹסֵר לְפִנֵּיךְ יוֹשֵׁב מְרוּם וְמָה אַסְפֵּר
לְפִנֵּיךְ שׂוֹבֵן שְׁחָקִים, וְאַתָּה אֶת עַבְךְ יָדָעַת, אֶת כָּל מַה שְׁעַבְרָ
עַלְיוֹן, וּכָל מַה שְׁעַבְרָתִי עַד חַנְתָּה. וְעַתָּה אַחֲרֵי כָּל אֶלְהָה עֲדֵין אָנִי
מַאֲמִין בְּאֶמֶת שְׁאַינִי שָׁוֹם יָאוֹשֵׁב עַוּלָם בְּכָל, וּעַל זֶה אָנִי סֻמֵּךְ עֲדֵין
בְּכָל חַמֵּס הַגָּדוֹל שֶׁל הַצָּדִיקִים הַאֲמָתִים, לְחַתֵּר חֲתִירֹת עֲדֵין אָוְלִי
אָמַצָּא פָּתָח תְּקֹנָה לְשׁוֹב אַלְיָה, לְהַחְיוֹת אֶת נְפָשִׁי, לְהַצִּיל וּלְמַלְטֵ
את נְפָשִׁי מִמֶּה שְׁאָנִי אָרֵיךְ לְהַגְּזֵל וּלְהַטְּלֵט:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוּלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוּלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוּלָם, יָדָע מִחְשָׁבּוֹת,
יָדָע תְּעִלּוֹמֹת, בּוֹחֵן לְבּוֹזָת וּכְלִיוֹת, חֹשֵׁב מִחְשָׁבּוֹת לְכָל יִדָּח
מִמֶּד גַּדְחָ, חַפְזִין חַסְדָּ, וּמִרְבָּה לְהַטִּיב, עוֹשֵׁה עֲדָקוֹת עַם כָּל בָּשָׂר
וּרוֹת, מֶלֶא רְחָמִים בְּכָל עַת, צָוָה וּמִבְּטֵח עד סֻוףׁ כָּל הַדָּרוֹת.
אַתָּה יָדָע אֶת כָּל מִצְפּוֹנִי לְבָבִי עַד הַסּוֹפֵן יוֹתֵר מִמֶּנִּי, וּרְקָ
אַתָּה יָדָע בְּאֵיזָה דָּרְךְ בְּאֵיזָה עַצָּה לְהַחְיוֹת אֶת נְפָשִׁי הַעֲלוֹבָה
וְהַאֲמָלָלה מְאֹד מְאֹד. כִּי לְפִנֵּיךְ נָגֵל כָּל תְּעִלּוֹמֹת לְבָב וּלְחַמוֹן
בְּסֻתְּרוֹת שְׁמַבְּרָאשִׁית, כִּמָּה וּכִמָּה מִחְשָׁבּוֹת וּרְעִיוֹנוֹת עַוְרִים
עַלְיוֹן, כִּמָּה וּכִמָּה סְפָקוֹת וּחְלוֹקוֹת הָעָזָה, מָה שְׁאָנִי חֹשֵׁב בְּכָל
פְּעֻם לְמִצּוֹא עַצָּה וְתְּחִבּוֹלָה לְהַתְּגִּבר עַל יִצְרָא וְלִצְאָת מִמֶּה שְׁאָנִי
אָרֵיךְ לִצְאָת וְלִשְׁׁובָן אַלְיָה, וְעַדְין לֹא נֹשֶׁעַתִּי. וְעַתָּה יְהֹוָ
עַד מִתְּנִי, עַד אֲנִי אֲשִׁית עַצּוֹת בְּנְפָשִׁי, יָנוֹן בְּלִבְבִּי יוֹמָם, עַד אֲנִי
יָרוּם אַיְבִּי עַלְיוֹן, הַבִּטָּח עֲנֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהִי הָאִירָה עֲנֵנִי פָּן אִישָׁן
הַמְּמוּת. פָּן לִי תְּקֹנָה וְלֹא אָבָה, עֲוֹרָנִי וְהַוְשִׁיעָנִי מֶלֶא רְחָמִים בְּכָל

לְקוֹטִי ח'ב-מט תְּפִלּוֹת תַּתְשִׁג

מֵינִי יִשְׂעוֹת הַידּוּעָות לְהָ, בַּאֲפָן שָׁאָזֶה מַעַתָּה לְהַזְׁכִּיא אֶת עַצְמִי
מִהְבֵּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַשׁוֹב אֶלְיךָ בְּאַמְתָה:

וּבָנִי לֹומֶר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּכָונָה גְּדוֹלָה בְּלֵב שְׁלָמָם, וְאַקְשָׁר
דָּעַתִּי וּמְחַשְּׁבָתִי וּלְבָבִי אֶל הַדְּבָרִים הַקְדוֹשִׁים שֶׁל תְּהִלִּים, עַד
שָׁאַתְקָשֶׁר בְּאַמְתָה בְּרוּתַהָּ קְפָרְשׁ שְׁהָכְנִים דָוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם
בְּהַדְבָּרִים הַקְדוֹשִׁים שֶׁל תְּהִלִּים, עַד שִׁיחָה נְחַשֶּׁב אַמְרִית
תְּהִלִּים שְׁלֵי בְּאַלְוּ אַמְרָם דָוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וְכוֹתוֹ
יָגֵן עַלְינוּנוּ. וְאַזְכָּה לְמַצָּא אֶת עַצְמִי בְּכָל יוֹם וְבְכָל עַת בְּפָסּוּקִי
תְּהִלִּים שָׁאָעָסֹק בְּחַם אָנוּ, בַּאֲפָן שָׁאָזֶה עַל יְדֵי אַמְרִית תְּהִלִּים
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה לְפָנָיךְ בְּאַמְתָה, בְּאַשְׁר גָּלִית לְנוּ שָׁאָמִירָת
תְּהִלִּים מִסְגָּל לְתִשׁוּבָה.

רְחַם עַלְיוֹ מֶלֶא רְחַמִּים, וְהַתִּיעַנֵּני וּקְיַמֵּני וּבָנִי מַעַתָּה עַל בְּלֵפָנִים
לְשׁוֹב אֶלְיךָ בְּאַמְתָה, הַשֵּׁב אֶת נְפָשִׁי בְּשְׁבָעָה מְשִׁיבִי טָעַם, בְּכָל
מֵינִי מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנְּפָשָׁה דְּקָרְשָׁה. חֹסֶם וְחַמֵּל עַל פּוֹזֶר
נְפָשִׁי, עַל מְרִירּוֹת נְפָשִׁי, עַל חְלִישׁוֹת דְּעַתִּי, עַל חְלִקָּת עַצְמִתִּי, יְהָמָנוּ
וַיְכַמְּרוּ מַעַיד וּרְחַמִּיךְ עַלְיוּ, בַּי מַה בָּצָע בְּדָמֵי בְּרָדְתִּי אֶל שְׁחָתָה. מַה
בָּצָע בַּי תִּסְפֶּר וְתַעֲנֶשׁ אֶת בְּנֵיךְ בְּעֵנֶשׁ הַקְשִׁים וְהַמְּרִים רְחַמְּנוּ
לְאַלְוָן. מַה בָּצָע בַּי תִּבְזֹה וְתִבְשַׁח חַס וְשְׁלוֹם אֶת נְפָשִׁי, חַלְא אַתָּה
חַפְזִי בְּתַקְנוּנִי. וְאַתָּה וְצִדְיקִיךְ הָאַמְתִּים הַעוֹסְקִים בְּתַקְנוּנִי חַפְצִים
לְהַחֲיטֵב עַמִּי בְּכָל הַטוֹבּוֹת שְׁבָכָל הָעוֹלָמוֹת בְּתוֹךְ כָּל יְרָאֵיךְ
וְתִמְימִיךְ חַפְצִים לִילֶךְ בְּדָרְכֵיכְךָ, וְלֹמַה זְנַחַת וְתִמְאָם, וְאַתָּה
מַנִּיחַ אָוֹתִי בְּלַכְהָ זֶה יָמִים וְשָׁנִים בָּמְקוּמוֹת בְּאַלְוִי הַרְחֹזּוֹקִים מִמֶּנָּךְ
כָּל כֵּה. וְאַם בְּאַמְתָה אֵין שָׁוֹם תְּרֻזָּן בְּעוֹלָם, אָפָעַל פִּי בֵן אַתָּה יִכְלֶל

ללמר עלי זכות, ולווער רחמייך האמתאים עלי, ולקרני אליך מעטה, ולהדריבני באמתך בכל עת ובכל שעה, באפן שאישיך אליך באמת מעתה ועד עולם, עד שאזכה נס אנסי לחיי עולם הבא באמת, ולהיות נכלל בכלל הצדיקים האמתאים הוויכם לש"י עולמות, כמו שבתוב: להנחיל אהבי י"ש ואוצרותיהם אמלא. ואם אני רחוק מעולם אחד מבית אחד כמו שאני רחוק, עם כל זה מפיך לא יפלא כל דבר:

ושמרני והצילני מריב ומתקלות, והיה בעורי שלא יוזק לי הפלקלת בלא לא ברוחניות ולא בגנטיות, רק אזכה לחתוך שור ולהבלל בהצדיקים אמתאים שירודעים להחות בלבפי חסד, ולדונ את הכל לבפ זכות אפלוא את החולקים עליהם, וממשיכם אהבה ושלום בעולם, וממתייקים בלא מני מחלוקת וועושים מהפלקלת שלום בית, ובונים מהם בתים נפלאים ונוראים עד שנבנין מהם ש"י עולמות. עזרנו שנזכה לילך בדרכיו הצדיקים האלה, ולהתCKER ש"י עולמות. עד שנזכה נס אנחנו על ידם לש"י עולמות.

חמל לנו ועוזנו שנזבר אט עצמנו בכל עת בנפלאות ערבת געימת התענווגים והשעועעים שיחיה להצדיקים לעתיד, שנזכה כל אחד לנחל ש"י עולמות. ונעמיק דעתנו בזה, ונשער בדעתנו גדרת עולם אחר, בפה ובמה כוכבים ומילות ונגללים נפלאים ונוראים שיש בכל עולם ובעולם, בפה ובמה עירות ומדינות, בפה ובמה מבאות וחירות וביטחון וחוושים נפלאים וענינים נוראים שיש בכל עולם ובעולם, מכל שבן וכל שבן ש"י עולמות שיש בכל

תתשה תפלות ל��וטי ח'ב-מט

צדיק, מי ישרע גדרלת הצדיק הוזכה ליה, ותענוגנו ושעשועינו אשורי לו. ובנו שלא נחליף עולמות לאלו הקטנים לעד בעוֹלָם הַעֲזֵבָה הַזֶּה. חמל עליינו ועל כל עמך יישראאל שנזכה לנו להיות בכל צדקי אמת הוזכים לששי עולמות, כי אתה חפץ להטיב לפל, ואין מעצור לך להושיע נם אותך, לופות לכל טוב אמיתי ונצחי, למען אזכה לנDEL ולקדש את שמה הנדרול לעולמי עד וניצח נצחים:

וְזִכְרֵי לְבִשֵּׁר בְּשׂוֹרֹת טֻבּוֹת תָּמִיד לְעַמְקָה יִשְׂרָאֵל, וְעַל יָדֶיךָ אָזְכָה לוֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָנֹגה גְּדוֹלה: וְעַזְרָנו וְהוֹשִׁיעָנו שְׁנִזְכָה לְרַחֲקָה אֵת עַצְמָנו מַרְופָּאים וּדְאַקְטוֹרִים בְּתְכִלָּת הַרְחֹוק. וְתִשְׁמַרְנו וְתִצְלַנו מִכָּל מִינִי חְלָאים וּמְכָאָובִים וּמְחַשִּׁים. וְאֵם בְּרַחְמֵיכָה נִצְטַרְך לְפָעָמִים לְאַיִתָה רְפּוֹאָה, תְּרַחֵם עָלֵינו וְתַחֲזֵק אֵת לְבָבֵנו שְׁלָא יָעַלְך עַל דַעַתְנו לְהַשְׁתְּפָשׁ עַם שָׁוֹם רְופָא וּדְאַקְטוֹר, רַק לְסִמְך עַלְך לְבָה, וְלַחֲרוּבּוֹת בְּאִמְרַת תְּהִלִּים בְּשִׁבְיל הַחוֹלָה, וְלַחֲיוֹת נְכֻזָן וּבְטוּחָה וּגְשֻׁעָן עַל אִמְרַת תְּהִלִּים, שְׁעַל יָדֶיךָ תְּשִׁלֵּחַ רְפּוֹאָה שְׁלִמָה לְכָל הַצָּרִיבִים רְפּוֹאָה. וְתַתְנוּ נָנו כַת, וְתַעֲזְרָנו וְתוֹשִׁיעָנו לוֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָנֹגה גְּדוֹלה בְך עַד שְׁנִזְכָה לְעֹזֶר וּלְקִיזָה אֵת דָוד הַמֶּלֶך עַלְיו הַשְׁלָום בְּעַצְמוֹ שֶׁ הוּא רוח אָפָנו מִשֵּׁיחָ יהֹה, וְיהָה נְחַשֵּׁב כָאלו אָמָרָם דָוד הַמֶּלֶך עַלְיו הַשְׁלָום בְּעַצְמוֹ, עַד שִׁיְתַה בָּחַ לְעַמְקָה יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹת מְתִים עַל יָדֶיךָ אִמְרַת תְּהִלִּים. וְיִשְׁבוּ כָל חֹלִי עַמְקָה בֵית יִשְׂרָאֵל לְאִתְּנָם, וְתִרְפָּאָם וְתִתְהִלִּים וְתִחְיָם בְּחַיִים טֻבִים וְאַרְכוּבִים בְּאָמָת. וְנוֹזֵח בָלָנו לְשׁוֹב אַלְיך בְּאָמָת, וְלַחֲיוֹת בְּרַצּוֹנָך וּבְרַצּוֹן צָדִיקִיך הָאָמָתִים כָל יָמֵינו לְעוֹלָם,

תפלות ח'ב'ין לקווטי התהשו

השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלקי, השיבנו אבינו לתורתך
וקרבנו מלכנו לעבודתך והחירנו בתשובה שלמה לפניה. ובני
מעטה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא בכל אשר שאלתה
מאתק אב מלבך וקדוש צורי ונואלי, ובני שאוכחה לשם
קול השר הקדוש שיתעורר לעתיד. אל תשלייבני מ לפניה, ורום
קדשך אל תכח ממני. אל תשלייבני לעת וקנה, בכלהות בחיי אל
תעזبني. אל תעזبني יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעורתי
אדני תשועתי

— ג —

אלhim מושיב ייחדים ביתה מוציא אסירים בכוורותך אך
סורים שכננו צחיחה. אלהים אליו אתה אשחרך צמאה לך נפשי
כמה לךبشر באرض ציה ועוף בל מים. בן בקדש חוויתך לראות
עוז וכבודך. רבונו של עולם, מלא רחמים, קרבני לעובדותך,
וחחירני בתשובה שלמה לפניה, ויחד לבבי לאחבה וליראה
את שמה. וצערני וובני ליתר יחודים קדושים בכל עת, שאוכחה
להיטיב מעשי ולקדש מחשבותי בקדשתך העליונה עד שהייתה
בתיחד (ועיהו נמושים) על ידי יהודים עליונים קדושים וטהורים בכל
הועלמות כלם, כי לך נוצרתי ליחד ולהבר כל העולמות וכל
הישמות הקדושים ביהודא שלם, באפן שיתגלה ויתפשת ויאיר
יהודה ואחדותך לכל בא עולם, וירשו כלם אותה למקטם ועד
גדולם. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
עושה נפלאות בכל עת, שתהיה עמי תמיד ותשמר אotti שלא
אכשל לעולם בשום מאכלות אסורות חם ושלום, ולא יודען

תפלות ח' ב' נא לקוטי

שומ תערובות אסור בהתר בביתי לעולם. ואפלו אם לפעמים באיזה אונס ותערב מעט אסור בהתר, יהיה בטל במעטו בהתר שיהיה התר מרבה ממנה בשעור שיוכל לבטלו בפי דין תורה הקדושה. ותשمرני תמיד שלא אפנו בשום יחווד שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביהודי שמותיך הקדושים על-ידי מעשי הרעים, הפל תתקן ברחמייה, ויתהפכו העונות לזכיות ויתבטלו עונותיו ברבי טובך וחסידיך הנפלאים, שאתה משפטיע ומאייר עליינו בכל עת בכח ויכולות צדיקיך האמותיים אשר הם מיחדים כל היהודים העליונים בתכליות השלמות, ומגליין ומפרנסין יהודך ואחדותך לכל באי עולם, בכחם ויכולתם אנו נשענים שנם פשענו וחתאתינו ועונותינו הגרבים והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו בביטול גמור בתוך עצם רבי קדרתם וצרכתם עד שיתהפכו העונות לזכיות. רבונו של עולם, אחד יחיד ומיחיד, רחם עליינו למען שמה, זוכנו להכיר אותה באמת, ולהזריע שם לכל באי עולם, למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלhim אין עוד, ברוך יהוה אלhim אלהי ישראל עוזה נפלאות בלבד. וברוך שם כבודו לעולם זימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

— נא —

תחלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ימלא פי תחלתך כל היום תפארתך. חסרי יהוה עולם אשים רוזר ודור אודיע אמונהך בפי. רבונו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל, זוכני להאמין לך באמונה שלמה תמיד, ולא עלה על לבי שום בפירה וספק ובלבול באמונהך הקדושה. ואיה

תתשה **לקוטי ח'בינה** **תפלות**

rangle תמיד לומר האמונה בפי בפירוש, לדבר בכל עת בפה מלא שאני מאמין בה יהוה אלהינו שאתך הוא ייחד קדמון בליך ראשית בליך תכילת, וברצונך בראת עולמך יש מאין המקלט אחר העדר הגמור, ואתך מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך ברצונך, ואתך עתיד לחדש את עולמך, ואתך נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל-פה עלי-ידי משה נביאך נאמן ביתך, ועל ידי בתרתך בנו מכל האמות וקדשتنا במצוותך, וגנתת לנו נביים וצדיקים אמתאים ותנאים ואמורים וכל חכמי ישראל הקדושים האמתיים שהוו בכל הדורות עד היום הזה. רחם עלינו למען שמה, וחוקנו ואמצנו באמונהך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת של חייתנו ומגנתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל התורה בלה במו שכותוב, כל מצוותך אמונה. ובמו שכותוב, וצדיק באומנותו יחתה. והוא יסוד כל העולמות במו שנאמר, וכל מעשהו באמונה. ובפרט אני הפני אשר בעונותך הרבה קלקלתי במו שקהלתי, וכל חייתי ותקותי הוא רק האמונה הקדושה:

רחם רחם מלא רחמים, רחם רחם חושב מהשבות לבב ידה ממך נדחת. חום ו חמץ עלי זכני לאמונה חזקה בזאת בכל עת ונגע, עד שאזוכה עלי-ידי האמונה לשוב אליך באמת ובלב שלם. כי אתה ירע נדל כה אמת אמונה הקדושה שיש לה כה להוציא נם אותו מכל המקומות והעוגנים שירדתי לשם עלי-ידי מעשי הרעים. רבונו של עולם, הלא אתה תשוב תחינו ועמד ישמו בכה, פון לי עצה שלמה עתה במקומי באפן שאזוכה להתחיל לשוב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה. זכני להחיות את עצמי על-

תתשתת ח'ב'ינה תפלות ל'קוטי

יבדי האמונה הקדושה באמת, באפן שאזוכה להתרבק בה בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליו תמיד בכל המקומות והדרגות שבעולם, כי מלא כל הארץ בזעם ובכל מקומות מושלחת ואתה מתייחאת בכל, אתה ממלא כל עולם וסובב כל עולם ולית אחר פניו מפה, אל אמונה ואין על צדיק ישר הווא:

איזם נזרא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה בזאת שהיה לה פה להחיות אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באפן שאזוכה תמיד להתקרב אליו ולהתרבק בה תמיד בכל (מכל) המקומות שבעולם, עד שאזוכה חיש כל מהירה לתשובה שלמה באמת, ולתן כל מה שקללת, ולא אייעול בכטופה קמה בכל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים זה במה ובמה. רבונו של עולם, אדוני מלכי ואלהי, אבי נזאלי, צור לבבי וחלקי. הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמייך ואהבתך אליו, ובמה נפלאות וננסים וטבות בליך שעור עשית עמדיך, ואיך תוכל להתאפשר לך מלעוז ומלהושיע לי ישועה שלמה לנאלני נאללה שלמה שאין אחריה גלות, שאזוכה לשוב אותך באמת בבחינת תשובה של שבת, הלא אין דבר נמנע מך, במו שבחוב, היפלא מיהודה דבר. רחם עלי מלא רחמים, ואל תשלייבני מן האמונה לעולם, ואל תעשה עמי בחרטאי ואל תגמלני במעעליך, רק תחננו ברחמייך הרבהם ובחסידיך הגודלים ותחזקני ותאמצני באמונהך הקדושה תמיד, ואזוכה בכל עת לדבר ולחודיע האמונה בפי עד שאזוכה לתכליות שלמות האמונה באמת באפן שאזוכה לשוב על ידך אלה אליך באמת

תפלות ח' ב' זנב לְקוֹוּטִי

בתשובה שלמה ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים. ווגני לילך
ולחתנה בתמימות ובפשתנות בל' שום חכמתו של העולם כלל,
ולא אדרדק יותר מראוי בחומרות יתרות (שקורין: איבער טראקטן).
שאינם ברצונך, ולא אחשוב מחייבות יתרות. רבונו של עולם,
רבונו של עולם, שתחתי אליך בפי, עוזר עוזר, הושיעה הושיעה,
הושיעני על-בל-פנים מעטה אחריו שלא כייתי לדושע באמת
(בשלמות) עד הנה, רחם עלי מעטה בעל הרוחמים בעל הישועות.
אל תשילני מלפניך ורומי קדשו אל תקח מפני, אל תשילני
לעת זקנה בכלות חי אל תעוזני. עזרני למען שם, הושיעני
למען רחמייך למען חסידיך העזומים שאינם תפימים ואינם כלים
לעולם, כמו שכחוב, חסידי יהוה כי לא תמננו כי לא בלו רחמי.
כי שחה לעבר נפשנו דבקה לאرض בטנו. כמה עיררת לנו ופדרנו
למען חסידך. יהיו לך רצון אמריפי והגנון לבני לפניך יהוה צורי
ונואלי:

— נב —

מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ. בלה שארי ולכבי צור
לכבי וחלקי אלהים לעולם. רבונו של עולם, אדון כל, אשר בכל
מקומות מיטלה, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך.
רחם עלי למען שם, ונתן לי באמת לב בשר וטהור לעבודתך
וליראתך, לב יישראי באמת, עד שאונקה שיחיה לבני משפטך
כבורך, שיחיה נמשך לנצח לבי שכינת כבורך הנדול והקדוש
השוכן בתוך לקבות של כל אחד ואחד מיישראל עמו קדוש,
כמו שנאמר, ושכנתاي בתוכם, ודרשו רבותינו וקרונם לברכה,

לקוטי ח"ב-נ"ב תפלות

מלמד שהקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בתוך כל אחד ואחד מישראל. ועקר האלהות הוא בלב במו שנאמר, צור לבבי וחלקי אליהם לעוזם. רחם עלי ועורי ובני שיחיה לבי מלא מאלהותך עד שלא יוכל שם מקום בעוזם לבלב ולמנוע אותו מבעודתך ומיראתך, רק אונבה להבהיר אותה ולמצוא אותה בכל המקומות שבעולם ובכל דרגא ודרגה שבעולם, כי לית אחר פניו מנק. ובני להיות נבל בך בכל לבבי באמת עד שאיה גסבן בבחינת מקומו של עולם ואין העולם מקומו, עד שבכל המקומות שבעולם יהיו בטליין ומבטליין גנדי בתכילת הבטול, ולא יהיה להם שם כח לבלב אותו חם ושלום משום דבר שבקדשה, רק יוכל להשיג אותה ולמצוא אותה ולהתדבק בה באמת בכל המקומות שבעולם. ותורני ותלמודני בכל עת ועת איך להתגנוג בעניין כל הטלטולים ונסיונות לדרכים שיחיה הפל על-פי רצונך באמת, על-פי יהוה אהנה ביתי, ועל-פי יהוה אפש באל גסעה ונסיעה. וכל סדר הנחתה גסעה והחניה בצלויות ובפרטיות ובפרטיות פרטיות יהיה הפל ברצונך באמת, ובכל מקום ומקום שאבא לשם בחניה ובנסעה בפי רצונה, אונבה למצוא שם אלהותך באמת ולהתקרב אליו ולהתדבק בה באמת, ואל יבלב אותך שם מקום שבעולם מעבודתיך ומיראתך, רק אתה סמך וקרוב ורבוק אליך באמת בכל המקומות שבעולם בכל דרגא ודרגה שבעולם. רחם עלי למפני שטך ומלא משאות לבי לטובה ברוחמים, כי צרכי מרביכים מארך ורעת קצורה מאר לבאר חלק אלף ורבע מהם. רחמן מלא רוחמים, טהר לבוי לעבדך באמת,

תתшиб לְקוֹטִי ח"ב-נן תפלות

יחד ללבבי ליראה שמה, לב טהור ברא לי אליהם ורוח נכון חדש בקרבי, יהיו לרצון אמרידפי והגיוון לבוי לפניה יהוה צורי וגואלי. אמן:

== נג ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל מלחמות ושביכות דמים מן העולם, ותמשיך שלום ברול ונפלא בעולם, ולא ישאו עוד גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, רק יכירו וידעו כל יוшиб תבל האמת לאמתו, אשר לא באננו לזה העולם בשבייל ריב ומחלוקת חם ושלום, ולא בשבייל שנאה וקנאה וקגטור ושביכות דמים חם ושלום, רק באננו לעולם כדי להכير ולדעת אותה תתרחק לנצח, ובכן תرحم علينا, ותתן הנשам והפטר בעתו ובזמןנו, ולא תעצור השמים מן הפטר בכל עת שהעולם אריין לו, ויקים מקרה ש贬תווב, ונתתי בשםיכם בעתם וננה הארץ יבולה ועיז השדרה יתן פריו. ונתתי שלום באرض ושבבתם ואין מחריד והשבתי תה רעה מן הארץ ותרב לא תעבור הארץ. ותשגיח ברחמיך הרבים שייעלו כל האדים מן הארץ לטובה, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה ונדרבה בעתם ובזמןם, ולא יתהפכו האדים לשביבת דמים חם ושלום. ותוציא את הארץ מקלולותה שנתקלה בה עזון אבותינו ובעוונינו, ותήפך כל הקלוות לברכות, כי אתה כל הocab ולא יוצר מפק מ奧מה:

רבענו של עולם, רחם علينا וברכנו בכל מעשי ידינו, ותן לנו

פְּרָנַסְתִּינוּ מֵאֶתֶּךָ בְּחַרְכָּבָה גָּדוֹלָה בְּקַדְשָׁה וּבְطַהֲרָה. וְתַפְּנֵן לְנוּ
כָּל מְחֻסְדֵּינוּ וְכָל הַצְּדָרְכוֹתִינוּ קֹדֶם שְׂנִיצְטָרֶךָ לְהֵם וְתַצְלִינוּ
וְתַשְּׁמִרְנוּ תְּמִיד מְחוּבּוֹת וְתַלְיוֹאּוֹת בְּיַם מִתְּרִידִים וּמִבְּלִבְלִים אֲתָ
דְּעַתָּנוּ מְאָד. רְחָם עַלְיָה וְעַלְיָנוּ מְעַתָּה וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁיעָנוּ בִּישְׁועָתָךְ
הַנּוֹרָאָה לְסַלְקָה בְּלָהָבָדָה שָׁאנוּ חִיבָּם מִפְּבָרָר, וְהַצְלִינוּ מְעַתָּה
מְחוּבּוֹת וְתַלְיוֹאּוֹת וְלֹא נִצְטָרֶךָ לְלוֹוֹת שָׁוֹם הַלֹּאהָמָרִים. רְחָם
עַלְיָנוּ מְלֹא רְחָמִים זָה וּמִפְּרָנָס לְכָל, וְאֶל תַּצְרִיכָנוּ לִידֵי מְתִנָּת
בְּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְאָתָם. וּבָכְן תַּרְחָם עַלְיָה וְהַשְׁיעָנוּ שָׁאוֹבָה
לְהַיּוֹת בְּכָל הַתְּלִימִידִים הַגְּנוּגִים אֶצְל הַצְּדִיקִים הָאַמְתִּים, כִּי
בְּרָחְמֵיךְ וּבְחַמְלָתֶךָ עִזּוֹתָנִי הַרְבָּה לְשָׁמוֹעַ וּלְקַפֵּל בְּלִבְךְ תּוֹרָה
קָדוֹשָׁה וְנוֹרָאָה וּנְשָׂגֶבֶה מִפְּי הַצְּדִיקִים הָאַמְתִּים מִימּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה. רְחָם עַלְיָה וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁיעָנוּ שָׂגֶבֶה
עַל-לִידֵי הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה לְהַמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ אֱלֹהָותָךְ לְכָל הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר אָנָחָנוּ בָּהֶם. כִּי בָּאַהֲבָתֶךָ הַגְּדוֹלָה שָׁאָתָה אָוֶה בְּאַתְּ
יִשְׂרָאֵל, אַתָּה נוֹתֵן רְשׁוֹת לְהַצְדִיקִים אַמְתִּים לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהָותָךְ
לְתֹזֵךְ מוֹחַנָּנוּ וְשָׁכַלְנוּ, וְלִתְפּוֹסֵם וְלִאְסֹור אָוֹתֶךָ אַצְלָנוּ בְּבִיכּוֹל,
בְּבְחִינָת, מֶלֶךְ אָסֹור בְּרָחְמִים, בְּבְחִינָת, עַלְיתָה לְמָרוֹם שְׁבִית שָׁבֵי.
רְחָם עַלְיָנוּ לְמַעַן שָׁמֶךָ וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁיעָנוּ שִׁינְגָּמוֹרָה הַצְּדִיקִים עַמְנוּ
מִתְּשַׁתְּחִילוּ לְעַסְק בְּתַקְוֹנוּ לְגַלְוֹת לְנוּ אֱלֹהָותָךְ, וּבְנֵנוּ לְדִבְקָ
מְחַשְׁבּוֹתֵינוּ תְּמִיד בְּתוֹרָתֶךָ הַקָּדוֹשָׁה יוֹטֵם וְלִילָה, בְּקַשְׁר אֲמִינָ
וְחַזָּק וּבְדִקְכּוֹת נְפָלָא, בָּאָפָן שִׁיחָה נִמְשָׁךְ וּנְתַפְּסָ אֱלֹהָותָךְ לְתֹזֵךְ
מוֹחַנָּנוּ וְשָׁכַלְנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גָּדוֹלָה בְּאֶמֶת בְּאַמְנוֹת בְּאִימָה
וּרְאִיאָה וּרְתָתָה וּזְיעָד, וַיְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, אֲחֹתָיו וְלֹא אַרְפָּנָנוּ

תתשיד לְקוֹטִי ח"ב-נָגֵן תְּפִלּוֹת

וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּחַמְלָתֶךָ הַגְּדוֹלָה וְעַזְרָנוּ וְהַשְׁיעָנוּ לְהַתִּימֵד בְּתוֹרַתְךָ
הַקָּדוֹשָׁה לְשֶׁמֶה וְלִיהְנוֹת בָּהּ יוֹם וְלַילה, עַד שְׁגֻנָּה בְּעַצְמָנוּ
לְתִרְשֵׁחַ חֲדוֹשִׁים רַבִּים אֲמֹתִים בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה עַל-פִּי תְּרַכִּים
שְׁקַבְּלָנוּ מֵאָבוֹתֵינוּ וּרְبָותֵינוּ הַצְדִיקִים הַקָּדוֹשִׁים הַאֲמֹתִים
וּכְותִים יָגַן עָלֵינוּ. רַחֲם עַלְינוּ לְמַעַן שָׁמֶךָ שְׁגֻנָּה לְקַשֵּׁר מְחַשְּׁבָתֵינוּ
תִּמְיד בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וְלִחְשׁוֹב וְלַעֲזֹן בָּהּ בְּעַיּוֹן גָּדוֹל לְשֶׁמֶתָּה,
וְלְהַתִּפְלֵל לְפִנֵּיךְ חָרְבָה שְׁתָאֵיר עִינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתִפְקַח עִינֵינוּ
שְׁכַלְנוּ וְדַעֲתָנוּ לְטוֹבָה עַד שְׁגֻנָּה לְתִרְשֵׁחַ חֲדוֹשִׁים אֲמֹתִים
בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה וְהַגְּשָׁגָה מְאֹד מְאֹד. וְגֻנָּה עַל-יְדֵיכָךְ
כָּל הַחֲדוֹשִׁים שְׁנַחֲדֵשׁ בְּתוֹרַתְךָ, לְהַמְשִׁיךְ אֶלָּינוּ תִּמְיד אֱלֹהִותָךְ
לְתוֹךְ מוֹתָנוּ וְשְׁכַלְנוּ, וַיִּמְלָא בְּבָזָק אֶת כָּל מוֹתָנוּ וְשְׁכַלְנוּ וְדַעֲתָנוּ
וְלִבְבָנוּ וּרְמֵחַ אֲבָרְנוּ וְשָׁסֶ"ה גִּידְנוּ וְכָל קּוֹמֶתִינוּ, וְאַהֲיהָ מַרְבָּבָה
לְשִׁכְינַת אֱלֹהִותָךְ, וְלֹא אַצֵּא עוֹד מִן הַקְרָשָׁה חַס וְשַׁלוֹם אֲפָלוּ
כְּחוֹתַת הַשְּׁעָרָה, וְלֹא אֲחַשֵּׁב שָׁוָם מְחַשְּׁבַת חַווֵּז חַס וְשַׁלוֹם, רַק
אַהֲיהָ תִּמְיד דָּבֹוק בָּךְ וּבְתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה עַד שְׁאֹוֹבָה לְהַבְנִים גַּם
בַּאֲחֶרֶים יָדִיעַת אֲמֹתָת אֱלֹהִותָךְ לְהַזְדִיעַ לְבִנֵּי אָדָם גַּבּוֹרוֹתִיךְ
וּכְבֹוד תְּהָרֵד מְלָכָותָךְ, שְׁאוֹוֹבָה לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהִותָךְ לְתוֹךְ מוֹחָם
וְשְׁכָלָם וְלִבְבָם עַל-יְדֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁתוֹבָנוּ לְהַשְׁמִיעַ
בְּאֹונִיהם וּבְלִבְבִּיהם, וְתִפְתַּח עִינָם וְשְׁכָלָם וְלִבְבָם שִׁירְגִּישׁוּ
גְּעִימֹת הַתּוֹרָה, וְתִטְעִימָם נֹעם זִינָה עַד שְׁגֻנָּה כָּלָנוּ עַמְךָ בֵּיתָךְ
יִשְׂרָאֵל לְהַכִּיר אֹתֶךָ בְּאֶמֶת מְהֻרָה, לְחוֹזֶת בְּנוּעָם יְהֹוָה וְלִבְכָר
בְּהַיכְלוֹ. תֹּדִיעַנִּי אָוֹרֵחַ חַיִם שׁוֹבֵעַ שְׁמָחוֹת אֶת פִּנֵּיךְ גְּעִימֹת

בִּימִינְךָ נִצָּחָה:

לְקוֹטִי ח'ב'נֶד תְּפָלוֹת

וְשִׁמְרֵנוּ וַהֲצִילֵנוּ תְּמִיד מַתְּלִמִּידִים שַׁאֲינָם הַגְּנוּנִים, בַּי אַתָּה יִדְעַת
בַּי בְּשֶׂר וְדָם אַנְחָנוּ וְאַיִן אַתָּנוּ יָדַע עַד מָה אַיִד לְהֻזֶּר וְלְהַשְּׁמֵר
מֵהֶם, חֹסֶה עַל בְּבּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה שֶׁלֹּא תָגַע לַמְּלִימִידִים
שַׁאֲינָם הַגְּנוּנִים רָאוּוּם לְקַבְּלָה (וְתַהּוּת) וּוּרְחָם עַלְيָהָם
וַתִּשְׁיבֵם מִתְּרָה בְּתִשְׁוֹבָה שֶׁלֹּמַה לְפִנֵּיה, בַּאֲפָن שִׁוְיכְלָוּ בְּרַחְמֵיךְ
לְקַבְּלָ אַמְתָת גְּעוּמָת הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁת, וְתִגְלַה הַאַמְתָת בְּעוֹלָם וְלֹא
יְהִי כַּמָּה לְהַשְּׁקֵר לְהַסְּתִיר וְלְהַעֲלִים הַאַמְתָת חַס וְשְׁלוֹם. וְשִׁמְרֵנוּ
וַהֲצִילֵנוּ בְּרַחְמֵיךְ בְּלִימָנוּ לְעוֹלָם מַעֲונֵש תְּפִיסָה וּבֵית הַאֲסּוּרִים
חַס וְשְׁלוֹם שֶׁלֹּא נִבְאָ לְעוֹלָם לְתְפִיסָה וּבֵית הַאֲסּוּרִים. וּוּרְחָם
עַל בָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּרְנַתְּפָסָוּ בֵּית הַאֲסּוּרִים שְׁתַמְהָר
לְהֹצִיאָם מִשְׁם בְּשָׁלוּם גְּנוּתָה, בַּי אַתָּה יָדַע צָעַרְךָ וּמְכָאָבָךָ וְעַצְמָךָ
הַרְחִמָּנוֹת אֲשֶׁר עַלְיָהָם, הֹצִיאָם מִחְשָׁךְ וְצָלָמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
תַּגְנִיק, יְהֹוָה מְתִיר אֲסּוּרִים, אָמַרְתָּ לְאֲסּוּרִים צָאו וְלֹאֲשֵׁר בְּחַשְׁךָ
הָגָלָה. וַתֵּן לְנוּ פְּרִנְסְתִינוּ בְּחַרְכָּה גְּדוֹלָה מַאֲתָךְ לְתִיםְיוֹם טוֹבִים
וְלְשָׁלוּם, בַּאֲפָנ שְׁנַנְבָּה לְהִזְבָּה בְּרַצְוֹנָה הַטוֹּב בְּאַמְתָת בְּלִימָנוּ
לְעוֹלָם. וַיְהִי נָעַם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ וּמְעֵשָׂה יָדָינוּ כְּגַנְגָה עַלְיָנוּ
וּמְעֵשָׂה יָדָינוּ בְּגַנְגָה. יְהֹוָה לְרַצְוֹן אָמְרִיפִי וְהַגִּזֵּן לְבִי לְפִנֵּיךְ יְהֹוָה
צָוְרִי וְנוֹאָלִי. וְאַנְיִתְפְּלַתִּי לְךָ יְהֹוָה עַת רַצְוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדָּךְ
עֲנָנִי בְּאַמְתָת יִשְׁעָה. יְהֹוָה עַז לְעָמוֹ וַתֵּן יְהֹוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמוֹ בְּשָׁלוּם.
בָּרוּךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

— נְד —

אֶל רְחוֹם שְׁמָךְ, אֶל חָנוֹן שְׁמָךְ, בָּנוּ נְכָרָא שְׁמָךְ, יְהֹוָה עָשָׂה לְמַעַן
שְׁמָךְ, אֶם עֲוֹנִינוּ עֲנִי בָּנוּ יְהֹוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. לְמַעַן שְׁמָךְ יְהֹוָה,

תתשתז תפלות לקווטי ח'ב'נד

וְסִלְחַת לְעֵנֵינוּ בַּיְמָה הוּא. יְעַנֵּנוּ יְהֹוָה בַּיּוֹם צָרָה יְשִׁגְבָּנוּ שֶׁם
אֱלֹהִי יְעַקְבָּ, אֶל יְשֻׁבָּ דָּךְ נְכָלָם עֲנֵי וְאַבְיוֹן יְהֹלָלוּ שֶׁמֶה, לֹא לָנוּ
יְהֹוָה לֹא לָנוּ בַּיְמָה תָּנוּ בְּכֹוד עַל חַסְדָךְ עַל אַמְתָתְךָ. לְמַעַן שֶׁמֶה
יְהֹוָה תְּחִינֵי בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא אַמְתָתְךָ נְפָשִׁי, יְהֹוָה שֶׁמֶה לְעוֹלָם יְהֹוָה
וְכָרָךְ לְדוֹר וְדוֹר. הַבִּטְחָה וּרְאָה לִמְיַעַלְתְּ כָּתָה, רְאָה נָא בְּעֵנֵינוּ
וַיַּרְיַבְךָ רִיבָנָנוּ, בַּיְמָה צְרוֹת סְבָבוֹנוּ בְּכָל וּבְפָרָט, בַּיְמָה רְחוּקִים מִמֶּךָ
כְּמוֹ שָׁאָנוּ רְחוּקִים, כְּאָשָׁר יוֹדֵעַ כָּל אָחָד בְּגַפְשׁוֹ, וּבְתוֹךְ כְּךָ יִצְאֵוּ
עַלְינוּ גִּזְוֹת קָשֹׁות וּמְרוֹת בְּאָלוּ, אֲשֶׁר אִירְאָפְשָׁר לְסַבְּלָן, וּזְכוֹת
וּמְעֻשִׂים טוֹבִים אֵין בָּנוּ לְרִצְוֹתְךָ בָּהֶם. וּבְעַזְוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּשֶׁל
כְּחָנוּ אֲפָלוּ לְצַעַוק וּלְזַעַוק אַלְיךָ בְּרָאוִי, וּבְמַה נִתְרָצָה אֶל אֲדוֹגָנוּ
מַלְכָנוּ. עַלְיָבָן עַתָּה אֵין לָנוּ שָׁום פְּתַחֲנוּ פֶּה וְלֹא שָׁום דָּרָךְ לְבָא
לְפָנֵיכָךְ וְלֹא שָׁום מִשְׁעָן וּמִבְּטָח, בַּיְמָה בְּשֶׁמֶךָ לְכָרְדָר. בְּשֶׁמֶךָ בְּאָנוּ
לְפָנֵיכָךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֶבְוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּרָחְמֵיכָךְ הַרְבִּים קָרְאָתָה
שֶׁמֶךָ עַלְינוּ מִימּוֹת אֶבְוֹתֵינוּ, שְׁתַעֲשֵה לְמַעַן שֶׁמֶךָ הַגְּדוֹלָה הַמְּשֻׁתָּף
בְּשֶׁמֶנוּ, וּלְמַעַן שֶׁםֶךָ הַצְדִיקִים הַאַמְתִים אֲשֶׁר הֵם שֶׁמֶה, וְתַחַסֵּם
וְתַחְמֵל וְתַרְחֵם עַלְינוּ וְתַמְתִיק וְתַקְלֵל וְתַבְטֵל כָּל הַדִּינִים וּכָל
הַגְּנוּרוֹת מַעַלְינוּ וּמַעַל עַמֶּךָ בִּיתְיִשְׂרָאֵל, וּבְפָרָט הַגּוֹרָה הַקְּשָׁה
וְהַמְּרָה שִׁיצְאָה בְּסִמוֹתָה. רַחֲם עַלְינוּ לְמַעַן שֶׁמֶךָ וְתַסְרֵה וְתַבְטֵלה
מַעַלְינוּ מִתְרָתָה, בַּיְמָה אֵין מַיְעַמֵּד בְּעַדְנוּ שֶׁמֶךָ הַגְּדוֹלָה יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת
צָרָה, בַּיְמָה גָּלִילָת לָנוּ בַּיְמָה טוֹב בְּעֵנֵיכָךְ לְהַמִּיתֵנוּ אוֹ לְהַעֲנִישֵנוּ
חַס וּשְׁלֹום, בַּיְמָה צָרָתָם לוּ צָרָה וְכָתִיב, גַּם עַנוֹשׁ לְאַדִיק לֹא טוֹב.
בַּיְמָה מִשְׁתָּף בְּנוּ, וּכָל הַעֲנוֹשִׁים חַס וּשְׁלֹום נוֹגִעים בְּךָ בְּכִיכּוֹל,
וּבְהַאֲדִיקִי אַמְתָה, בְּפָרָט גּוֹרָה קָשָׁה וּמְרָה בָּזָאת אֲשֶׁר עֲקָרָה עַל

לקוטי ח'ב'נד תפלוות

דעתך הקדוש, כי לא עליינו תלגתם ושנאנתם כי אם עלייך ועל דת
תורתך הקדשה והטהורה והתמייה:

רחם רחם, מלא רחמים, כי שם נקרא עליינו אל פגיחנו.
יכמו מעיך ורחמיך עליינו בעת צרה כזאת, האילנו מיד אויבנו
ונעבך. רחים עליינו בזכות האזכירים הנודלים האמתאים שסבלו
ישורים קשים הרבה ועשוי תשובה שלמה עברו כל ישראל,
רבי יוסריהם ותשובתם הנדרלה שעשו עברו כל ישראל והוא
בראי והנו לכפר ולסלוח עונות ופשעים של כל ישראל בראש
ועד סוף. כי רק אתה בלבד יודע גדר הכת הנורא והגשגב של
תשובתם הנפלאה שעשו עברו כל ישראל. ובעונתינו הרבים
עתה, ובחלישותינו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עלייהם
על בך תשובתם הנדרלה שעשו עברינו, כי שם הקדש נקרא
עליינו. ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שם אשר נקרא עליינו,
על זה בלבד תמכנו יתדעתינו עתה לבא לפניו שתחום ותחמל
ותרחם על דור עני בזה, דור חלוש בזה, ות מהר ותחיש לעkor
ולשבר ולבטל הטענה הקשה שיצאה עליינו ליה בני ישראל להיל עם שאה
כל הנזרות שיצאו בבר ושורצים להוציאם חם ושלום. חמל על
שארית עמד ישראל למען שם ושם האזכירים שנקרוים עליינו,
כי אתה הוא מלכנו מלך אבותינו גואל אבותינו צורנו
צור ישועתנו פוזנו ומאלנו מעולם הוא שם ואין לנו עוד אליהם
וולטך סלה:

ליום בפור

עשיה למען שם וקדש את שם, ויהי עמו ועבינו שנובה מהרה

לשוב אליו באמת ובלב שלם, ובפרט ביום הגראים הקדושים והמאויים מאד מהם ימי אלול וראש השנה ועתרת ימי תשובה ויום הכהנים שהם ארבעים ימי רצון, שביהם נתרצת למשה רבנו עליו השלום ונתקת לו את הלוחות (שניות) האחרוניות, עד شبיהם האחרון נתרצת לו בשלהות ואמרת לו בשמחה סלחתי בדברה, ונקבע ליום מחלוקת וסיליחה לדורות, הוא יום הכהנים הקדושים והגרא והגשגב יום אחד בשנה. והכל עשית למען שמק החדרול והקדוש שנקרא علينا. רחם علينا ועוורנו והושענו שנזכה לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדשה ובטהרה גודלה, ונזכה לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל علينا באמת ובלב שלם לילך ברכיך ולקיים מצותיך ולעסך בתורתך באמת כל ימי תינו, ולהתפלל בכוונה שלמה ונשפוך לבנו בפחים נכח פני זהה, פלגי מים תרד עינינו על חטאינו ועונתינו ופשעינו ועל רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצונות ולפיכך אותה שתמהל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונתינו ופשעינו שחטאנו וטעינו ושפצענו לפניה, ותעקר ותשבר ותבטל כל הגירות שאינן טובות מעלינו, הן אותן שכבר נגנוו הן אותן שרוצים לנוור חס ושלום, עד שנזכה שיתנדל ויתקדש שמק החדרול על ידינו תמיד. ובשם שענית למשה רבנו ואמרת לו ביום הכהנים ביום הכהנים סלחתי' בן תרצה ותתפיכים לעמך ישראל ביום הכהנים ותעננה ותאמר להם סלחתי, בשמחה וחידוח רבה וניגדל שמק עד עולם, עד שנזכה במחירת يوم הכהנים שיחיה ראוי ל夸תו שם יהוה באמת לאמתו, על ידי שניגדל בו שם יהוה לנצח על ידי המחלוקת

לְקוֹטִי ח'ב'נֶד תְּפִלּוֹת תַּתְשִׁיט

והשליחה של יום-הכפורים, ועל-ידי בוטול כל הנוריות וכל האורות מעלינו, שאו דיקא שםך הנדול בשלמות כאשר הדרעת לנו על-ידי חכמיך הקדושים (וכרונם לברכה) זכותם יגון עליינו:

ונזוכה על-ידי זהה לקבל ימי חן הסכונות ושםני עצרת ושמחה תורה בשמחה וחיה גודלה בקדשה ובטהרה ביראה ואהבה, ולקים כל המצוות הנוראות הנזהרות בימים הללו בשלמות גודל ובשמחה עצומה בשם הנדול והקדוש, אשמה ואעלצה בה אומרה שםך עליון. יודו שםך גודל ונורא קדוש הוא. רחם עליינו אבינו מלכנו למען שםך בלבד, בטל מעלינו כל גורות קשות והחוירנו בתשובה שלמה לפניה, והצילנו מכל מני עונשים בגוף ונפש וממון בעולם הזה ובעולם הבא, ומתן לנו חיים טובים וארכיים, בני חי ומווני ועושר וכבוד וכל טוב לנצח בהה ובבא. והכל למען שםך, כי בשם קדשך בלבד בטהרנו נילה ונשמה בישועתך. אליהם בשם הושיעני ובגבורהך תידיגנו. עוזרנו אלחי ישענו על דבר כבוד שםך והצילנו וכפר על חטאינו למען שםך. הושיענו יהוח אלחינו וקבצינו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתרלהך. ויקים בנו מקרא שבחות, ויושיעם למען שםך בתהלהך. ונאמר, אתה אליהם ארצי עשה ATI למן שםך כי טוב מסך האילני, ונאמר, כל גוים סובוני בשם יהוח כי אמילים. סובוני כרבורים העכו באש קוצים בשם יהוח כי אמילים. ונאמר, ולא בסוג מפק תחינו ובשם נקרא, ונאמר, עירנו בשם יהוח עושה שמים הארץ, ונאמר, וידעו כי אתה שםך יהוח לבך עליון על כל

תתשכ לְקוֹטִי ח'בִנָה תְּפִלּוֹת

הארץ, ונאמר, כי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם, הוציאיה
מנסיג נפשי להודות את שמה כי יכתרו צדיקים כי תנמול על.
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עוזה נפלאות לבדו. וברוך שם
כבודה לעולם ומילא בבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== נה ==

ביהזה חסity איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור. רבונו של
עולם, אלהי ישראל, אתה יודע גדל עצם מרירות הנלות בכלל
ובפרט ובפרטיו פרטיות, כי מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל ארמותנו, ומגולה אל גולה הלבינו ומכלי אל כל הורקנו,
הן כלל ישראל בכלל והן כל אחד ואחד בפרטיו, כי גליות
וטלטולים עוברים על כל אחד ואחד מישראל בשמותיהם ורוחנויות
בצפור נזרחת מן קנה בן איש נודד מפקומו. ובעצם צרותינו בגוף
ונפש וממון, גם בשאננו יושבים בבטינו אנו נעים ונדים כי אין
לנו שום מנוחה מרודפינו ושונאיינו בשמותיהם ורוחנויות, בפרט
עהה בעת צרה המרה הזאת אשר כל אחד חולב מחשכות איך
לברוח ולהפטן ולהסתיר מפני האורות הקשות האלה, אשר כשל
כח הסבל. רחם עלי ועל כל ישראל הכהושים בגולה, שבכל
מקום שנבזא שם בגולות וטלטול בשמותיהם ורוחנויות, שתהיה
עפנו, ותעבורנו להרים ולנsha ולהגביה כל המkommenות האלה אליך
ולחותך ולבוזתך, עד שם כל המkommenות הרחוקים מהקדשה
מאד שנאנו בכושים בגולה שם, ישבו כלם אליך תתרוך לנצח,
עד שבכל המkommenות הרחוקים ממקודש מאוד יעסוק בהם בתורה
ובעבורה באמת וילמדו בהם תורה ברבים, ויקים מורה מקרים

לְקוֹמִי ח'ב'ינו תְּפִלּוֹת

שְׁבָתּוֹב, וַגְּשָׁאָר גַּם הַוָּא לְאֱלֹהִינוּ. מֶלֶא רְחִמִּים, רָאָה נָא בְּעַנֵּינוּ וַיַּרְכֵּבָה רִיבְנָנוּ וַיִּמְהַר לְגַنְגֵלָנוּ נְאָלָה שְׁלָמָה מְהֻרָה לְמַעַן שְׁמָה, רָאָה כִּי אֲזָלָת יָד וְאֶפְסָעָצָיר וְעֹזֶוב, רָאָה אֶת עַמְּךָ מְרוֹדִים מִאָד בְּכָל וּבְפִרְטָן, הַבְּטִימָן וְרָאָה וְאַיִן עֹזֶר לְשְׁמָאָל וְאַיִן סְמָךָ, כִּי שְׁחָה לְעֹפֶר נְפָשָׁנוּ דְּבָקָה לְאָרֶץ בְּטָנָגָנוּ. קוֹמָה עֹורָתָה לָנוּ וַפְרָנוּ לְמַעַן חַסְדָךְ. יְהִי לְرָצְוֹן אָמְרִיכִי וְהַגְּנוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהֹוָה צָוְרִי וְגֹזְאָלִי. בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ. וּבָרוּךְ שֶׁם בְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיָּמֻלָּא בְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

— נו —

מֵי יִקּוּם לֵי עַמְּךָ רְחִמִּים מֵי יִתְּנִצְבֵּל לֵי עַמְּךָ פּוּעָלִי אָנוּ, לוּלִי יְהֹוָה עֹורָתָה לֵי בְּמַעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה נְפָשִׁי, אָם אָמְרָתִי מְטָה רְגָלִי חַסְדָךְ יְהֹוָה יִסְעָרְנִי. בְּרוֹב שְׁרָעָפִי בְּקָרְבִּי תְּנַחֲמִיךָ יִשְׁעַשְׁעוּ נְפָשִׁי. רְבָנוֹ שֶׁל עַוְלָם, מֶלֶא רְחִמִּים, חַפְזִין חָסֶד וּמְרָבָה לְהַטִּיב, טֹוב וּמְטִיב לְרָעִים וּלְטוֹבִים, הַחֹשֶׁב מְחַשְּׁבּוֹת לְבָל יְהֹדָה מִפְּךָ גְּדוֹת. פְּקָח עַיְינִיךָ וְרָאָה שׁוֹקְמוֹתֵינוּ, רָאָה כִּי אֲזָלָת יָד וְאֶפְסָעָצָיר וְעֹזֶוב, כִּי אַיִן מֵי יִעַמְּד בְּעָרָנִי. מַה גַּעֲשָׂה וּמַה נִּפְعַל אַחֲרִי אֲשֶׁר (לְקַחְתָּ) לְקַח מַאֲתָנוּ עַטְרָתָ רָאָשָׁנוּ גַּאוֹנִי עֲזֹנוּ מְחַמְּדִי עַיְינִינוּ, הַנְּפָה צָדִיקִי אָמַת אֲשֶׁר נִסְתְּלַקְוּ בְּדֹרוֹתֵינוּ. אֲשֶׁר כֵּל יִמְיִ חַיִּים הַקְּדוֹשִׁים הַיְיִנוּ עַזְמָדִים וּמַצְפִּים לִישְׁוֹעה, שְׁבָדְבָרִים (שְׁבָדְבָרִים) הַנּוֹרָאים וּבְתִּחְבּוֹלָותִים הַגְּפָלָאות יִקְרָבוּ אָוֹתָנוּ בְּלָנוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ. וּבְעַונְוֹתֵינוּ הַעֲצּוּמִים וְהַרְבִּים וְהַכְּבָדִים מִאָד, חַשְׁךְ הַשְׁמִש בְּאֶחָרִים וְגַשְׁאָרָנוּ בְּתִזְוּמִים וְאַיִן אָב, וּמַה גַּעֲשָׂה עַתָּה אֶל מִקְדּוֹשִׁים נְפָנָה. מֶלֶא רְחִמִּים, לְפָרָנוּ אֵיךְ לְזַעַק וּלְבָכּוֹת

ולקוגן ולספור על הסתלקות האידיקים האמתאים, אף שזוכה לעורר רחמייך על עניינים כמו נזון היום, שתורנו ותלמודנו איך לבקש ולהחפש ולמצוא את האידיקים האמתאים שבדור הזה, שיש להם בכם להנгин אוננו בדור הקאמת, ולקרבנו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת. זוגה להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם (האמנים) הנעים באמונה שלמה באמת שבל דבריהם ושיחותיהם ארכיכים לモר, כי אם בשיחתם שישת חולין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עליון ורויין הרבה. ואטה אוני ואקשך דעתך לשבחם הקדושה, עד שאזוכה שיקשרו אותך עליידי שיחתם אליך באמת. רחם עלי מלא רחמים, ועשה את אשר תעשה ברחמייך ובנטאותיך הנוראות, ואף שזוכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת, ולנוח ולשקט ממחשבותיך הרעות וממעשי הרעים והפנומים ולא אפנום עוד כלל:

רחם רחם, האל הצל, עוזני והושיעני שאזוכה לקשר כל מחשבתי ודברורי ועשיתי וכל חכמתי ודעותי ושכלך באמת. ומכל המקומות אשר אני שם בכל עת ועת, אזוכה לקשר מחשבתי ושכלך ודעותך אליך ולתורתך ולעבורה באמת, ואף שאזוכה לקשר חכמה תתה בכמה עלאה. רחמן מלא רחמים, היה בעורנו בעת צרה זו את בעקבות משיחך, אשר אתה בלבד יודע מרירות נפשנו בצווק העתים האלה, אשר גתרתנו מפה כמו שנתרחקנו, אשר אתה יודע כל אחד ואחד בלבבו את געני לבבו ומכאוביו. רחם علينا למען שמה, חוסה עליו בروب רחמייה, והדריכנו באמתך ולמדנו איך לבקש ולהחפש את

לְקוֹמִי ח'ב'ינו תְּפִלּוֹת תַּשְׁכִּנָּה

הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ואיך להתפלל ולהתחנן לפניו
על זה באמת באפּן שנזכה למצוּם ולחקרב אליהם באמת,
והם ירחמו علينا ברחמייהם הנודלים ויקרבו אוננו בלבנו, כל
אחד ואחד ממקומו באשר הוא שם, אלה לתוכה ולבעודתך
באמת, עד אשר יוציאו אוננו לנMRI מכל הפקומות הרעים
שנפלו לנו לשם, כל אחד ואחד לפּי מקומו שירד לשם ונתרחק
מן במו שגתרחק, מבלם יוציאו אוננו ויקרנו אליך ויישבו
אוננו בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, באפּן שתתקשר
ותתחבר חכמה תהאה בחכמה עללה, ויהיו נעשים יחדים
גדולים ונוראים על יידינו תמים. ותملא בנימת הלבנה ותוציא
ותקים השכינה מגולתה, ויהיה נעשה יחד קדשא בריך הוא
ושכינתיה תמיד ביהודה שלים, ותמתיק ותבטל כל הדינים
שבועלם, ותמלח ותסלח ותכפר כל חטאינו ועונונינו ופשעינו,
ויהיו כל האנפין נהיין, וכל חירו וכל חירו ישתחב בכל עליון,
ויתקם, ותרב חכמה שלמה. ויאיר כל האורות באור גודול
ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתנדל ויתנלה הדעת
והשלל האמת בעולם. וירду כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל
יעור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפּו יהה אלהי
ישראל מלך ומילכו בכל משלחה. וניהי מקשרים בה בקשר
אמין וחזק תמיד לעולם ועד, ונזכה לננים מקרים שכתוב, אחוטוי
ולא ארפנו עד שהבאתי אל בית אמי ואל חדר הזרתי. חומל
دلים חמל علينا ברחמייך וקרנו מחרה לצדיקים אמתיים
שבדור הזה אשר כל תקوتינו בעולם הזה ובעולם הבא עליכם,

תתשכד לְקוֹטִי ח'ב'נִזֶּה תְּפָלוֹת

כִּי הֵם חַיָּנוּ וְאֶרֶךְ יָמָנוּ לְעוֹלָם וְעַד. רַחֲם עֲלֵינוּ לְמַעַן שָׁמֶךְ וּמְלָא
מְשֻׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרָחוּמִים, חַנְנוּ וְעַנְנוּ וְשָׁמַעַת פְּלָתָנוּ, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפָלַת בָּלְפָה, בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפָלָה:

— נו —

לְרָאשׁ־הַשָּׁנָה וַיּוֹם בְּפִורָה

שְׁמַעַת תְּפָלַתִי יְהוָה וְשׁוֹעֲתִי הַאוֹיֶנה אֶל דְּמַעַתִי אֶל תְּחִרְשִׁי,
כִּי גָּר אָנְכִי עַמְקָה תֹּשֶׁב בְּכָל אֲבוֹתִי, סָבוּר מִפְנִי בָּל פּוֹעָלִי אָנוּ,
כִּי שָׁמַעַת יְהוָה קָול בְּכִי. רַבּוּנוּ שֶׁל עַוְלָם מְלָא רָחוּמִים שׁוֹמֵעַ קָול
בְּכִיּוֹת עַמוֹּ יִשְׂרָאֵל בְּרָחוּמִים, עַזְרָנוּ לְכִבּוֹת הַרְבָּה בָּל יוֹם
בָּלְבָד נְשֶׁבֶר וְנְדַבֵּה בְּאֶמֶת, בָּלְבָד נְשֶׁבֶר הַבָּא מִתּוֹךְ שְׁמָחָה. עַזְרָנוּ
שָׁאָזְנָה לְכִבּוֹת לְפִנֵּיךְ בָּכָל עַת בְּדִמְעוֹת שְׁלִישׁ בְּבָנָ הַבּוֹכֵה לְפִנֵּי
אָבִיו, עַל גָּדֵל רְחוּקִי מִפְּנֵיךְ, בָּאָפֵּן שְׂיָהָמוּ מַעַד וַיְכִמְרוּ רָחוּמִיךְ
הַאֲמָתִים עַלִי, וְהַשִּׁיבָנוּ אַלְיךְ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה מִהָּרָה.

רַבּוּנוּ שֶׁל עַוְלָם בַּעַל הָרָחוּמִים מֶלֶךְ מִתְּרָצָה בְּדִמְעוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ
עַצְם הָרָחוּמָנוֹת שְׁעָלִי, וּכְמָה וּכְמָה אָנִי צָרִיךְ לְכִבּוֹת לְפִנֵּיךְ עַל
גָּדֵל רְחוּקִי מִפְּנֵיךְ בְּלֵי שִׁעוּר בְּאָשָׁר אַתָּה יִדְעָת. רַחֲם עַלִי וּפְתַח לְבִי
שָׁאָזְנָה לְהַרְגִּישׁ כָּאַבִּי בְּאֶמֶת, עַד שָׁאָזְבָה לְפִנֵּיךְ הַרְבָּה בָּל יוֹם
וַיּוֹם. וּבְפִרטָן בִּימִים הַגּוֹרָאים שָׁהָם יְמִי אַלְולִ וּרְאֵשׁ הַשָּׁנָה וְעַשְׁרָת
יְמִי תְּשֻׁבָה וַיּוֹם הַכְּפֹרָים וְהַוְשָׁעָנָא רְבָה שָׁהָם יְמִי רִצּוֹן יְמִי
תְּשֻׁבָה, יְמִים קְדוּשִׁים וּנוֹרָאים מְאֹד, עַזְרָנוּ וְהַשְׁיעָנִי בְּרָחוּמִיךְ
הַרְבִּים לְכִבּוֹת בְּחַם הַרְבָּה בָּלְבָד שָׁלָם בְּאֶמֶת. פְּלַגִּים מִים תַּרְדֵּד
עַינִי עַל לֹא שְׁמָרוּ תּוֹרַתְךָ. אָזְנָה לְהַשְׁלִיךְ מְאֹתִי בָּל הַחֲכָמוֹת

לקוטי ח'ב'נו תפלות

ובכל הmphשבות המבלבלים ומטרידים ומונעים מתקימות (מנגדת האמת) בכל עת, בולם אזובה לשבר ולבטל ולהשליכם מatoi לגמרי. ואזובה להתפלל ולעסוק בעבודתך בפשיות ובתמיות באמת. מלא רחמים, זבני בכל יישראל שאחיה בכל הימים הנוראים בבחינת נער בוכה. ואותה תחולל עלי בחמלה גדולה וברחמים רבים, אפילו שאזובה מעטה על כל פנים להשליך כל תרע וכל הבלבול מatoi, ואעוז דרכי הרע ומחשבות הטענות וה הבלבולות.

רחם עלי למען שמה מלא רחמים, ותן לי ימים נוראים טובים קדושים וטהורים באמת. זבני להתקשרות מעתה בפרט באלו הימים הנוראים הקדושים הנשגבים מאד. זבני לשפוך את לבך במים נוכחים פנוי (פנוי) יהוה תמי, בפרט ברבוי הסlichות והתפלות שמרבים באלו הימים הנוראים הפרעדים ומריעים מאד. מי לא יראה מי לא יפחד ביוםיהם באלו הימים פחד ואימה יוראה, חיל ורעדת ותחללה מפניך. מי לא נפקד ביוםים בהם כי הם נוראים ואניהם מאד מאד, ומלאכים בהם יחתפוו וחיל ורעדת יאהוון, ויאמרו הנה יום הדין:

רבונו של עולם רבונו של עולם אים ונורא, תן לי דבריהם חזרשים עתה, תן לי דבריהם עתה לרשותך בהם ממקומ שאני שם עתה עתה, שאזובה לשוב אליך באמת מעטה. עורי מלא רחמים, הושיעני הושיעני מלא ישועות, משכני לתוכה תמיות ופשיות באמת ולא אחשב שום מחשבות חיזוניות ולא שום מחשבות יתרות (שקורין: איבר טראכטין), רק אעשה עצמי באיני יודע. כי

באמות (אוֹן אֲנֵי יָדַע) אֵין יָדַע לִי בְּלִיל מַה גַּעֲשָׂה עָמִי, מִכֶּל שָׁבֵן מַה
שַׁגַּעַשׂ בְּעוֹלָם כִּי מָאֵד עַמְקָו מְחַשְּׁבָותִיךְ . רַחֲם עַלְיָ מְלָא רְחָמִים,
וַעֲבִין לְהַתְּנִיחַ בְּתִימּוֹת בָּאָמָת בְּכָל עַת, בָּאָפָן שָׁאָשָׁוב עַל יְדֵי
זֶה אַלְיָד בָּאָמָת מְהֻרָה . וַעֲבִין לְבִכּוֹת קְרֵבָה בְּרָאשֵׁיהָשָׁנָה וַיּוֹסֵד
הַכְּפֹרִים וְהַשְׁעָנָא-רְבָה וּבְכָל יְמִי אַלְול וַעֲשָׂרָת יְמִיתָשָׁובָה,
בָּאָפָן שִׁיתְעֹרוּ רְחָמִיקָעַלִי, וְתַחַמֵּל עַלְיָ וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל בְּחִמָּלה
גְּדוֹלָה וְאַהֲבָה יָתָרָה.

לאתרוג ומיניו

לספרות

ויתעוזנו ויתושיענו ותוננו לקיים מצוות סכה בזמנעה בכל פרטיה
ורקדיוקינה ובגונותיה ותריגן מצוות התלויים בה ובלב טוב ובשמחה
נדולה. ותדבקנו במצוות הקדושים ותהבקנו בימינך הקדוש
באחבה ובחמלה נדולה, ותפרנס עליינו סכת שלום ובצל בונפיך
תשתיירנו. ונזוכה על-ידי מצוות סכה הקדושה והנוראה לישב
בצלך בצלא קדישא צלא דמה מנotta. ויתגלה ויתודע לעין כל
עצם אהבתך וחסlichkeitך עליינו, ויודו הכל ויאמרו כי יעקב בחר
לו זה, ישראאל לסגולתו. כי חלק יהוה עמו, יעקב חבל נחלתו.
ונתפאר אנחנו בה ואתה בנו תמיד במו שנאמר: את יהוה
האמרת היום להיות לך לאלהים וללבת בדרכיו ולשמור חקיו
ומצוותיו ומשפטיו ולשמע בקהלו, יהוה האמירך היום להיות לו
לעם סגלה באשר דבר לך, ולשמור כל מצותו, ולחתך עליון
על כל הגוים אשר עשה לתחלה ולשם ולתפארת, ולהיותך עם
קדוש ליהוה אלקיך באשר דבר, ונזוכה לעבוד אותך תמיד
באמת ובתמים ולגלוות אלהותך ומילכותך לעין כל, ותטה לב
המלך והשרים והיווצאים עליינו לטובה, ותבטל מעלינו כל הנגורות
קשה, ויקים מקרה שכחוב: כי יצפנני בסכו ביום רעה, יסתירני
בסתר אהלך בצור רוממן.

מרא דעתך מאכלה, מלארחים חדשים בכל עת, שתחתי אליך
כפי פרשתך ידי אליך נפשך בארץ עיפה לך סלה. עזנו והושיענו
אתך ואת כל עמק בית ישראל בזכותך וכח הדמעות והבכיות של
הצדיקים האמתיים ושל כל ישראל, עזנו שיגמרו הצדיקים

תתשכה לְקוֹטִי ח"בינה תפלות

האמתאים עמננו מה שרצו, שיתקנו אותנו בלבנו מהרה בשלימות
ברצונם הטוב והקדוש, לא כמוינו הרעים. עוזנו למענה
ולמען, ויחזירנו בתשובה שלמה לפניה מהרה. הדריבני
באמתה ולמדני כי אתה אלהי ישבו אתה קומי כל היום. זכנו
لتמימות ופשיות האמת, עשה למען שמה עשה למען תורה.
עוזנו אלהי ישענו על דבר בבוד שמה והאילנו וכפר על חטאינו
למען שמה, ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות להו,
וברוך שם בבודו לעולם וימלא בבודו אמת כל הארץ אמן ואמן

— נח —

סומך נופלים עננו ביום קראנו, סומך נופלים הוישענו, סומך
nopelim hoishuenu mepel arotainu, Reah na beunnu vribah ribano
בי עלהך הרגנו כל היום נחשבנו בצד טבה. עוזר עוזר עוזרת
ישראל, הוישעה הוישעה נזאל ישראל, עננו עננו עוזה לעמו
ישראל. רבונו של עולם, מלך עוזר ומושיע ומגן, אתה ירעת בפה
ובפה הקביד עליינו הבעל דבר עבדך התמייה, אשר באמת
דריבך דרכךنعم, אך בעוננותך הרביכם בלפלתי את העתך כל
כח כל כה, עד אשר קשה ובכד עלי כל דבר שבקרשא שאני
רוזחה לעשות, עד אשר כשל בה הסבל. ורק אתה יודע בפה
ובפה מני בבדות ובקשות ומניעות ועכובים הוא מכבד ומונע
ומעכב אותו מכל דבר שבקרשא שאני רוזחה לעשות דבר גדול
ודבר קטן. ובפרט להתפלל, שזה קשה ובכד עלי מן הסבל. כי
בעוננותך הרביכם אין יכול לפתות פי בתפלתי, ואני מתגבר
לה نفس את מחשבתי. ומחשבתי מושטטה בפה שמושטטה

לקוטי ח"בינה תפלות

בדברי הכל ורעיון רעות וזרות ותאות והרהורים, ובמה ובמה
מיינן מחייבת חווין שאינם שכנים לדברי התפלה כלל, עד אשר
מחשבתי חילקה מדברי מאד מאד, עד שעל פי רב איini יגידע
כל מה שאני מדבר בתפלה. אוילו לי ווי לי מאד מאד,
מה אומר, מה אדרבר, מה עצטדק. ואם אמנים אני בעצמי החיב
בכל זה, אך עם כל זה לך יהוה האדקה, לדינני גם עתה לך
זכות, כי נתקנס נתפסתி כל כך במחשבות חווין, עד שקשה עלי
לעמד בוגדים אפילו בכל היום, ובפרט בעת התפלה, שאו הם
משתתחים ומתחפשים בגנדי לאיך ולרחוב. וכל מיini בלבוליהם
ושיטותיהם וערבותם הרעת שיש לי בכל פעם, כלם באים ונשמעים
ללבך ורעתך בעת התפלה ריאק. ומה יעשה אזוב קיר גמוני,
חוליש גמוני מבלבך יותר משבור גמוני, אויל אויל אויל אויל
ואבוי, מה אומר, מה אדרבר, מה עצטדק, האלהים מצא את עוני.

رحم עלי ברחמייך העוזמים בכח זכות הצדיקים האמתאים
שאנו נשענים רק עליהם ובוכותם אנו קיימים (במרירות הגלות)
בגנות הפה הזה בנוף ונפש, ועוורני מעטה על כל פנים שאנפה
להתגבר בכל היום ובפרט בשעת התפלה על כל המחשבות
זרות הבאים לבלבך, שלא אלה לך אליהם כלל. רק אכנים כל
מחשבות לבי ורעתך בתוך דברי התפלה, ואකשר מחשבתי אל
הברוי התפלה בקשר אמרץ וחוק. ותעוורני מלא רחמים שאכנים
כל פחותי בדבורי התפלה ואמסר נפשי ונופי בשעת התפלה
ולא תהא התפלה עלי במשא חס ושלום, ואתינו עבכל כחותי
ובכל מיini עצות אמותיות להתפלל לפניו באמת. אתה ברחמייך

תתשל לְקוֹטִי ח"בינה תפלות

וחסידיך העזומים תקבל תשיקותי וטרחותי ויגיעותי על התפלה
באלו הקרבתך לפניך קרבנות וקתרת לרצון. ותערני ותושעני
ותחזקני ותאמצני בכל עת להתפלל בכוונה לבי באמת לפניך
בשמחה וב טוב לבב בלי שום עקומות שבלב כל.

רחם עלי מלא רחמים ואל ימעטו לפניך תלאותי, ראה עני
ועמליו ושא לכל חטאתי, כי דביתנו במקום תנאים ותבם علينا
בצלמות, אם שכחנו שם אלהינו ונפרש בפינו לאל זר, הלא
אליהם ותזכיר זאת כי הוא יודע תעלומות לב, כי עלייך להרנו כל
היום נחשבנו בצדן טבחה. חוסה עלי ברוב רחמייך וקבל מעט
יגיעותי וטרחותי ותלאותי מה שאני חותר כדי להיות ברצונך,
באלו הייתה מתייעץ וטורח בראשו, מהר יקרמניך רחמייך כי דלותי
מאך, פנה נא אל התלאות ואל לחפות, פנה נא בעזבון רוח
צפה בשברון לב, קיבל מעט יגיעותי וטרחותי ותודתך לעשות
רצונך באלו הקרבתך קרבנות על מזבחך לרצון, כיبشر ודים
אני, ומהמר קרצתך ויצרי רודף אחריו מעודי כאשר ירדך הקנא
בחרים. אוי לי מיאורי אוי לי מיאורי אם לא למענק תעש, ותסיר
מפני חרון אף ובעם, אין לבקש ולמצוא מעש. אוחילה לאל אחלה
פנוי אשלה מפנו מענה לשוזן, שאזבה מעתה להתפלל תפלותי
בראיי בכוונה שלמה, שאזבה לתפס את מחשבתי, בפרט בעת
התפלה לבל תצא חוצה כל. ולא אחשב שום מחשבות חוץ
שאיןם שיבכים לדברי התפלה, רק תהיה מחשבתי קשרורה
ברבורי התפלה בקשר אמיתי וחזק, ותקבל תפלה בראzon. אדרני
שפתי תפתח ופי יגיד תהלה, כי לא תחפוין זכה ואתנה עלה

לקוטי ח"ב-נ"ט תפלות

לא תרצה, ובחי אליהם רוח נשברת, לב נשבר ונרכבה אליהם לא תבזה. ונאמר: כי לא בזה ולא שקן ענות עני ולא הסתר פניו ממנה ובשׂיעו אלי שמע, יהיו לרצון אמר פי וגהון לבוי לפניה: יהזה צורי ונואלי אמן.

== נת ==

תפלה לאמרה אחר הופרת שמות האדיקים יהי רצון מלפניה יהזה אלהינו ואלהי אבותינו, שבוכות כל האדיקים האלו שהופרתי לפניה,חסידים גבורים מארי תורה חזאים נבאים צדיקים. בזכות שמותם הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטוביים שעשו לפניה, שתרחם עליהם ברחמיך הרבהם, ותוננו שימושך עליהם אור קדרשתם, שנזכה לילד בעקבותם ולדרך בנתיותם. ונזכה מעתה בכלם הנדרול לשוב אליך באמת שלכת ברכבי ישראלים לפניה. ותתן לבך כל האדיקים, הנה אותם שהופרתי לפניה, הנה אותם האדיקים הגנוזים שהיו בכל דור ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שבלם באחד יגנו עליהם וימליצו טוב בעדרנו לפניה בסא בכורך, שתחום ותרחם עליהם, ותתן לבך לשוב אליך באמת. ותסיר ממנה לב האבן ותתן לנו לב בשר, ותחוירנו בתשובה שלמה לפניה, ונזכה לילד בארכ צדיקים, ויהיה חלקנו עמם לעולם הבא בנן עדן ולא גועל בכטופה קפה. ותעוז לנו בזכות הזכרת שמות האדיקים, שנזכה לפעל כל בקשנתנו לפניה, בכל מה שאנו צריכים בנסמיות ורוחניות. ותבטל הטע ותשגיח עליהם בהשנה לך לטובה ולברכה לחיים

תתשלב ל��וטי ח"ב-גט תפלוות

ולשלום. זימשך עליינו שפע טובָה ברכה ותחים ורפואה ופרנסה
ובבריאות הנוף וכל טוב, שלא בדרך הטעב כלל. וכל הנהנת
תולדות השמים והארץ, כלם ישתנו לטוב עליינו בזכות שמות
הצדיקים הנוראים החלו שהופרתי לפניה, באשר הזרענו על
ידי צדיקיך האמתיים, שהוברת שמות הצדיקים יש להם כח
להביא שני במעשה בראשית, לשנות הטעב לטובה. כי אין לנו
על מי להשען עתה, כי אם על זכות הצדיקים הקדושים שוכני
עפר, לך דשים אשר בארץ הארץ, ואדרי כל חפצים.

מלא רחמים, זכרנו בזיכרון טוב לפניה ופקדנו בפקודת ישועה
ורחמים ממשמי קדם, זכר לנו יהוה אלהינו אhabת הקדושים,
זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו שהופרתי לפניה,
בזכותם תושיענו בכל מה שאנו עריכים להישע, נוף ונפש
וממון בנטניות וברוחניות, ותחיינו בתשובה שלמה לפניה,
ונזכה לראות בחתקלות מלך המשפט שיבוא במחיה בימינו. ותשם חלכנו
עם הכל הצדיקים לעולם ועד. ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו, ועל
חסוך הנדור באמת נשעננו, ברוך אתה משען ומברך הצדיקים:

החלק השני גםسلم, שבח לא אל בזרא עולם.
ברוך הגותן ליעף כח ולאין אוגנים עצמה ירבבה:

חזק חזק וגנת חזק

ג נח נחמן נחמן מאומן

לְקוֹטִי מפתחות תפלות

מפתחות תפלות על התורות
התפלות שבלקוטי תפלות מיסודות על התורות שבלקוטי מורה"

חלק א'

תפלה	תורה	מאמר
א	א	אשרי תמיימי דרך
ב	ב	אמר אל הפטנים
ג	ג	אקרוקטא
ד	ד	אנבי
ה	ה	בחצוצרות
ו	ו	קרא את יהושע
ז	ז	ואלה המשפטים "אמונה"
ח	ח	ראייתי מנורת זהב
ט	ט	תהמת יקסימו
י	י	ואלה המשפטים, רקדנים ומחמות בך
יא	יא	אני ה' הו שמי
יב	יב	תחללה לדור
יג	יג	אשרי דעם ידע תרואה, חשגה
יד	יד	להמשיך שלום בעולם
טו	טו	מי שרווח לטעם טעם אור חננו
טו'	טו'	ר' יוחנן משתעי חי בורא צדיק
יז	יז	ויהי הם פריקים שקיים
יח	יח	רבו יוחנן משתעי קרטליתא
יט	יט	תפלה לתקבוק
טט	טט	תשעה תקונין
טט'	טט'	עתיק טמיר וסתמים

תפלות לקווטי מפתחות

תפלות	תורה	מאמר	מפתחות	קווטי	תשלד
כב	חוֹתָם בְּתוֹךְ חֻותָם	כב	כִּי	אֲזַיְתָּ אֶרְקָעֵךְ עַדְתִּיךְ וְאַמְוִינָה מְאֹד	כג
כג			אֲמַצְעָתָךְ דָּעֵלָמָא		כד
כד			אֲשַׁהֵי לֹן מְנָא		כה
כה			רְצִיצָא א'		ט
ט			רְצִיצָא ב'		ט
ט			בְּנֵי לֹן בִּיתָא		טה
טה			הַאִי גְּבָרָא דָאָול בְּעֵי אַתְּחָא		טט
טט			מִישְׁרָא דְּסֶכִינָא		ל
ל			אַיִתְּ לֹן בִּירָא		לא
לא			ה' שְׁפָתִי תְּבַתָּח		לב
לב			מִי הָאִישׁ הַחֲפִין חַיִם		לג
לג			וְאַתָּם תְּהִיוּ לִי מִתְּלִכְתָּה בְּתַנִּים		לד
לד			אֲשֶׁרְיָה הָעֵם – וּרְקָא		לה
לה			בְּקָרְבָּעַלְיָ מְרוּעִים		לו
לו			הַרְשָׂיו וְעוֹז		לו
לו			מְרַבְּבָתָ פָּרָעה וְחִילּוּ יְרָה בִּים		לה
לה			וְנַתְּתִי עַשְׁבָּ בְּשָׁדָךְ לְבַהֲמַתָּךְ		לט
לט			אַלְהָ פְּסֻעִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.		ט
ט			רְקוּדִין		טז
טז			וַיְרָא בָּאָרֶץ לָהֶם בְּשָׁמָעוֹ אֶת רְגָנָם		טט
טט			לְהִתְרַחְקָ מְדִכְוּרִים שֶׁל דָרְשָׁע		טג
טג			מַה שְׁפָטְבֵין בְּפָרָא לְבָבָ בְּשָׁעַת הַתְּפִלָּה		טד
טד			מַחְאָת בְּפִים בְּתִפְלָה		טה
טה			מַחְאָת בְּפָ בְּתִפְלָה		טו

לְקוֹטִי מִפְתְּחוֹת תְּפִלּוֹת

תתשללה

תפללה	תורה	מאמר
מו	מו	ואכלתם אכול ושבוע
מה	מה	על אשר מעילתם כי
מט	מט	לשם שם אכל בהם
ג	ג	הצילה מהרבה נפשי מDIR בלב
נא	נא	אמיר רבי עקיבא
גב	גב	הנעור בלילה והטהרה בדרך יתידי
גנ	גנ	ה' תרעת
נד	נד	וניהי מקין – זכרון
נה	נה	אבא שאול אומר, ארין ישראל
נו	נו	וביום הבכורים
נו	נו	שאלו תלמידיו את רבי יוסף בן קסמא
נה	נה	תלת נפקון מחד
ט	ט	היכל הקדש
ס	ס	פתח רבי שמעון
סא	סא	חיד' רבי שמעון
סב	סב	ונישב אלקים
סג	סג	סוד בונת הפלילה
סד	סד	בא אל פרעה
סה	סה	ויאמר בעז אל רוח
טי	טי	ויהי נא פי שנים ברוחך
טי	טי	ויבן ח' אלקים את האצלע
סה	סה	חומר אסור בסע וונילה
טט	טט	חומר אסור גולה
ע	ע	וניהי ביום השmini
עו	קה	עווי ומורת יה וניה לי לישועה

תפלות לקווטי מפתחות

תפלות	תורה	מאמר
עב	קט	יש חבל אשר נעשָׂה על הארץ אשר
עג	קבט	ארץ אכלה ושבקה
עד	רט	תפלות בוגר תלמיד תקנות
עה	רי	משא ומתקן באמונה
עו	ריא	מה שהעולם נושאין על ראש חסנה לאידיקום
עו	רכא	על-ידי שנותגנו מישראל נצול משגנאים
עה	רמב	אריך אנפין של הקלפה וידקה מצלת מוה
עט	רנא	דע שעלי-ידי מלוחמות
עה	עה	ויתן עוז למילבו
עט	עה	בצח בה'
עב	שו	ויהי אחר הדרבים לך
פג	רו	תעתיק כשה אבד בקש עבדך
פר	קנה	אריך אפים זוכין על-ידי ארץ-ישראל
פה	קמא	אם יזהה שירגש באמת באב חמאי
פו	קנבי	בשבע ישמה קדושה לעולם
פו	קצג	דע שהמתבשכה יש לה תקף גורל
פח	קמطا	חצאות לילה אוקום להזdot לך
פט	קעה	והוי דברם
צ	רפב	אונורה לאליך בעודי
צא	קנו	כל הנגה מדברי תורה נוטל תייו מן העולם
צב	עב	להתחזק בכל פעם נוגר חיצר הרע
צג	עד	רואה על חשלים
צד	עה	יברכנו אלקים
צד	פ	ה' עוז לעמו יתן
צז	פב	הגמלבים ואינם עולבים

לְקוֹוִיטִי מִפְתְּחוֹת תֶּפְלוֹת

תתשלו

תפללה	תורה	מאמר
ציו	ציו	אֱלֹקִים אֶל דָמֵי לְךָ אֶל תַחֲרֵשׁ וְאֶל תַשְׁקֹט אֶל בְּכַחְיִים רוח נְשָׁבֵרָה
צח	כח	כִּי אָקָח מָזֵעַד
צט	קלה	מַי שָׁאֵי אָפֵשֶׂר לוֹ לְלִימֹד בְּלָל
ק	קמְבָּה	אֲנֵין אָרֶם מַתְ וְחַצִי תְּפָאָרוֹת בְּיַדוֹ אֲ
קא	קמְדָּר	אֲנֵין אָרֶם מַתְ וְחַצִי תְּפָאָרוֹת בְּיַדוֹ בְ'
קב	קמָה	תְּעִנְנִית מְבָטֵל מְחַלְקָת
קג	קעַט	דֵעַ שְׁוֵישׁ עִשְׂרָה וְאַרְבָּעָה מִינִי פְּרִידְיוֹנוֹת
קד	רָטוֹ	סְפֻוּרִי מְעֻשּׂוֹת מְצָדִיקִים
קה	רָלְד	הַיּוֹם אָמַם בְּקוֹלוֹ תְּשִׁמְעוּ
קו	עֲרָב	צְדִיקָה תְּמִירָה יְפָרָח
קו	רָעִיו	בְּפָה הָאָרָכָת יְמִים
קט	צָא	וַיְהִי יְהִי אָמֹנוֹה עַד בָא הַשְׁמָשׁ
קי	קָא	בְּקָרּוֹב עַל מְרֻעִים
קיא	קִי	לֹא יִמּוֹשׁ סְפָר תְּהֹרֶה תְּזִהָה מְפִיךָ
קיב	קִיחָה	שְׁלֹׁמֶד אַיִלָה דָבָר, טוֹב לְפָרֵשׁ בְּלָשׁוֹן שְׁמַבְּכִין
קיג	קִכְנָה	עַם גָּבֵל וְלֹא חַקְמָה
קיד	קָל	כָל הַגָּדוֹל מְחַבְּרוֹ יִצְרָא גָדוֹל מִתְנוֹ
קטו	קָלָג	וְאַרְחַ צְדִיקִים בָּאוֹר נָגָה
קיטו	קָלוֹ	אֶל תְּרִידֵנִי אֶת חַבְרָךְ עַד שְׁתִגְעַשׁ לְמִקְומֶךָ
קי	קִמְגָן	מְעַלְתָה הַמְקָבֵל עַזָּה מְחַקְמֵי הַדּוֹה,
קיה	קָנוֹ	לְבָטָהָר בָּרָא לִי
קיט	קִנְטָה	דֵעַ שְׁוֵישׁ אַמְצָעִי וְהִיא הַשְׁכִּינָה
קב	קָסָם	הַדְּבָקָה דּוֹפָק וְנוֹקֵשׁ בְּאָדָם
קבא	קִסְפָּה	וְאַחֲבָתָה לְרַעַע בְּמוֹזָעָה אֲנֵי ה'

תפלות לקווטי מפתחות

תתשלוח	תפללה	תורה	מאמר
כבב	קסט	והיה עקב תשמעון	
כבג	קפ	בעין סגולת חפריון	
כבד	קבר	בשאחד מדבר עם חברו ביראת שמיים	
ככה	קפה	בד ישראאל אש תלמו בעזברדו	
ככו	קפו	מה שמספרין מופתים מהצדיקים	
ככו	קפח	דע שאיריך לננע להצדיק לחזור על אברתו,	
ככח	קפט	נשיכת הנחש	
ככת	קצ	וינוונן כל העם יתדו	
כל	קצא	אפשר שישב אחד אצל חברו וכו' שי עולמות	
כלא	קצב	דע שדבר אמת שיוציא מפי הצדיק	
כלב	קצד	מי שרוצה בבוד הוא שוטה	
קלג	קצחא	באэр הרחבה לִי	
קלד	רו	כל הדברים הם בחינת גבורות	
קלה	ריב	מחאת כף אל כף	
קלו	רינה	דע שיש שם	
קלו	רכה	דע בשחראה בשלמות	
קלוח	רכו	מה שהראשעים מופרים נגונים של יילדה	
קלט	רכה	שבשהקדוש ברוך הוא מסתכל בגשםה	
קט	רלה	דע שמי שהולך ונחלק ונופל	
קמא	רלט	על ידי מחלוקת אי אפשר לדבר	
קמבר	רמו	מענין תיקו ותكون	
קמנ	רנ	הקדוש ברוך הוא זכר את בניו ומוריד שני רעמות	
קמד	רס	מסירת נפש לעליידי מסירת שמו ופרסומו	
קמה	רסו	ויעקב נסע בכוטה ויבן לו בית	
קמו	ערה	דע שכל מצוה ומצוה שעושין, נעשה טמונה נר אחד	

לְקוֹוּטִי מַפְתָּחוֹת תֶּפְלוֹת

תתسلط

תפללה	תורה	מאמר
קמו	רעות	דע שיש שאומרים תורה מלמטה למעלה
כמה	רפ	דע מי שאריך לדון לפני דיןיך בדין תורה
קמט	תחילת ח"ב	אחר היה אברך
כנ	רמה	דע שיש תררי תורה
קנא	רנסג	דע שחלי הקדחת רח"ל בא ע"י אכילה יתרה
קנב	רסדר	צדקה היא תקון חברית

חלק ב'

תפללה	תורה	מאמר
א	תקעו - ממשלה	תקעו - אמונה
ב	ימין חנכה הם ימי הזראה	על יידי זהה טוביה
ג	פרקignon נפש	ב' מרחכים יונחים
ד	ואת העربים צויתי לבלבלך	תקעו - תוכחה
ה	על יידי זהה טוביה	אל אשר יהיה שפה הרוח ללבת ילבו
ו	ב' מרחכים יונחים	מה שהעולם רוחקים מלהשם יתברך
ז	תקעו - תוכחה	דע, בשאדים מתפלל בשירה
ט	אל מוקם בגבוזו	אינה מקום בגבוזו
ז'	אריך לזוהר מאד להיות שמה וטוב לב בשפט	עקר המקבילות ללבת בתמיות ובפרשיות
י	רבים לוחמים לי מרים	רבים לוחמים לי מרים

תפלות לקווטי מפתחות

תתשם	תפלה	תורה	מאמר
טו	טו	אלו המתפארין עצמן בשר בגדלות וונפלאות	
וי	טו	הקשו לעניין הפרנסה	
ויה	ויה (בסוף)	דרך השם יתברך – להבטיח על הטובות שעוזיין	
יט	כ	עי הפלקלת שיש בעולם, גששין מפרנסמים קדם וממנ	
כ	כב	בעניין הכהנעה טועים הعالומים הרבה	
כא	כג	לחהפק יגון ואנכח לשמחה	
כב	כה	התבוננות הוא מעלה עליונה ונדרולה מן הכל	
כג	כו	ארוך לתרתקיק משברות	
כד	כו	עי בנהיג הנון נתבטלין ד' מדות רעות	
כה	ל	בשבא ספר תדרש לשולם	
כו	לב	יש צדיקים גנויים	
כט	لد	ויתוך יתרו על כל הטובה	
כה	לט	לכז חזו מפעלות ה'	
כט	ט	מי שידע פארץ ישראל	
ל	טו	מסירית-גפש יש לכל אחד ואחד מיישראל	
לא	ג	המוחשכה – ביד האדים להטottaה ברצונו	
לב	סא	שם יתברך הוא לפעלה מהוון	
לג	סז	בראשית – לעיני כל ישראל	
لد	עו	חכילים נפללו לי בעניינים	
לה	עב	חיים נצחים	
לו	עג	תחלים מסג'ל לתשוכה	
לו	עד	אחר פורם קורין פרשות פורה	
לה	עו	הע, שבל אחד מיישראל	
לט	עה	ואתהן מענינו פראנסקי	
ט	פא	בשאדם ממשיח עצמו בשמחה של מצוה	

תתרשما תפלות לקובטי מפתחות

תפללה	תורה	מאמר
מא	פב	בי יצא למלוכה מעניין בסדר ושלאל בסדר
מב	פג	על ידי תקון הברית שהוא קשות
מג	פר	דע, שער קהברות ורבנות להשיות ע"י התפלה
מוד	פו	דע, שכונת אלול הם תקון לפנים הברית
מה	פט	הדרת משך כל השודדים
מו	צ	טעם על שבירת בלי טرس בשעת השודך
מו	תחלת ח"א	התגלות נפלא מסור גראת רשב"
מה	שיחות הרין פ"ט	מענן לדבק עצמו בגין מדות של רחמים
מט	שיחות הרין צ"ו	ראוי לאדם לחרגיל עצמו להיות כמו בעוה"ב
נ	כת	כשרע שאלה בבית הארץ
נא	מד	האמונה תולה בפה של אדם
נב	נו	כשיש לחדרם לב, אין שיך אלא פוקם כלל
נג	ס	כשיש מלחות בועלם, השכל מתייב שיחיה יקרות
נד	סו	הצדיק הוא מכך לעשות תשובה بعد ישראל
נה	עו	ישראל הם נעשים אדונים לבנייהם
נו	צא	וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר
נז	שיחות הרין פ"ז	לפי הבקה שכונין בימים נוראים בן יש לו אתרוג נאה
נה	שיחות הרין י"ב	כל היגיונות שמיגען עצם בתפלה וכן בכל העבודות דקירה במס בבחינת קרבנות
נט	---	תפלה לאומרה אחר הקורת שמות הצדיקים

תקון חכלי

תקון חכלי

הבטחת רבנו וברונו לברכה

אמור, **שנום כי ימולא נמיין**, אוני אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קופיטל תחלים הנ"ל, ויתן פרוטה לצדקה (עבורה), אפלו אם גדרלו ועצמו עוננותיו וחתפיו מאד מאד חס ושלום, אוני אתאטין ואשתדל לאיך וילרחב להוישעו ולתקנו וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קופיטל מועלים מאד מאד. ואלו הן העשרה קופיטל תחלים: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ג, צ', ק"ה, קל"ג, ק"ג, כ"א אשר כבר נדרפסו פמה בעמיהם.

קודם שיתחיל באמירת תחלים יאמר זה:

לכו נרגנה לייהה, נריעה לוצר ישענו נקמה פניו בתורה, בזמרות נריע
לה: כי אל גדור לייהה, ומלה גדור על כל אלהים:
הריני מופן את פי להוזות ולהלול ולשבח את בוראי. לשם יהוד קדשו
בריך הוא ושבינתו בריחיו ורוחינו על ידי והוא טמיר ונעלם בשם כל
ישראל:

טוב לומר זאת לפני העשרה מומורי

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מומורי תחלים אלו לכל הצדיקים
האמתים שבדורנו, ובכל הצדיקים האמתים שוכני עפר קדושים אשר
באארץ הפה, ובפרט לבני הקדוש צדיק יסוד עולם נמל נובע מקור חכמה,
רבינו נחמן בן פינא בן שמחה, נחמן נתן נחמן מאומן, אשר גלה ותקן טובר
אלוי העשרה מומורי תחלים בשכיל תקון הברית, וכותם יגון עליינו ועל כל
ישראל, אמן.

תקון חבללי

התשנה

טו

א' מכתבם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב' אמרת ליהוה אָרְנִי אַתָּה,
טובתי בלב עלייך: ג' לך דשים אשר בארץ הטה, ואידרי בלב חפצי בם:
ד' ירבו עצבותם אחר מחרוג, בלב אסיך נסביכם מדם, ובלב אָשָׁא אֶת
שמותם על שפתיך ה יהוה מנת חלקי וכוסוי, אתה תומיך גורלי, חבלים
גפלו לי בערים, אף נחלת שפרעה עלי: אברך את יהוה אשר יעצמי,
אף לילות יסרגני כליזות: ה' שוויתי יהוה לנגידי תמייה, כי מימי ני בלב
אמות: ו' לבן שמח לבי וייגל בבודין, אף בשורי ישבע לבטה: ו' כי לא
תעוז נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: ו' תזרענני ארוח
חיים, שבע שמחות את פניה, נעמות בימינך נצח:

לב

א' לדוד משכילה, אשרי נשוי פשע בסוי חטאיה: ב' אשורי אדרם לא ייחסב
יהזה לו עזג, ואין ברוחו רמיה: ג' כי החרטה בלב עצמי, בשאנתי בלב
היום: ד' כי יום וليلת התבדר עלי ידרה, נהפה לשדי בחרבני קיז סלה:
ה' חטאתי אורעך ועוני לא בסיתוי, אמרתוי אודה עלי פשעי ליהזה,
ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו' על אתה יתפלל כל חסיד אלק לעת
מציא, רק לשטר פום רבים אליו לא יגעו: אתה סתר לי *** מס' מאיר
תازני, רני פלט תסובבני סלה: ה' אשביבך ואורה ברוך זו תלחה,
אייעצה עליך עיני: ו' אל תהיו בסום בפרא אין קבini, במתן ורשות ערוי
לבлом בלב קרב אליך: ר' רבים מקאוביים לרשע, והבוצח ביהזה חסר
יסוכבנה: ו' שמחה ביהזה ויגלו עדקים, והרגנינו בלב ישריך לב:

מא

א' למגנצה מזמור לדוד: ב' אשורי משכילה אל דל, ביום רעה ימלטו יהזה:
ויהזה ישמרו ויחיו ואשר בא ראי, ולא תנתנו בנפש אייבוי: ו' יהזה
ישעךנו על ערש דמי, כל משככו הפקת בחליה: ה' אני אמרתוי יהזה חנני,
רפאה נפשי כי חטאתי לך: א' אומר יאמרו רעל, מתי מות ואבד שמנו:
ו' ואם בא לראות شيئا ידבר, לבו יקbez און לו, יצא לחוץ ידבר: ח' יתמד

*** כאן צרך להפסיק מעט (לקים ח'א סמן ריין)

תקון חֶבְלָלִי

עליך יתלהשו כל שנאי, עלי ייחשבו רעה לי: דבר בלילה יזיק בך
ונארש שכבר לא יוספה לך: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל
לחמי, הנדריל עלי עקבך: ואתה יהוה חנני וחקימני, ואשלטה לך:
יבואת ירעתי כי חפצת بي, כי לא ירע איביך עלי: ואני בחתמי תמכת
בי, ותצייבני לפניה לעולם: ד ברוח יהוה אלהי ישראאל מהעוולם ועד
העוולם, אמן ואמן:

מב

א' למנצח משכיל לבני קרת: ב' באיל תערוג על אפיקי מים, בן נפשי
תערוג אליך אליהם: צמאה נפשי לאליהם לאל חי, מתי אבאו וארא
פני אליהם: והיתה לי דמעתי להם יומם ולילה, אמר אלוי כל היום
אייה אליך: ה אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי, כי עבר בסקד אדרם
עד בית אליהם, בקהל רנה ותורה המון חוננו: מה תשתחח נפשي
ותהמי עלי, חזילי לאלים כי עוד אודנו ישועות פניהו: אלהי,
נפשי תשתחח, עליכן אוכרכ מאירן ירדן וחרמוןם מהר מצער:
ה תחום אל תהום קורא לקהל צנוריה, כל משבריך ונגידיך עלי ערבו:
ו יומם יצווה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאלה חי, אומרה לאל
סלעי למה שכחתי, למה קדר אלק בליך אונב: א' ברצה בעצמותי
חרופני צוררי, באמרם אליו כל היום אייה אליך: כ' מה תשתחח
נפשי ומה תהמי עלי, חזילי לאלים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלהי

נת

א' למנצח אל משחת לרוד מכתם, בسلح שאל וישמרו את הבית
להמיתה: ב' האילני מאיבר, אלהי, ממתוקמי תשגבני, החילני מפעלי
און, ומאנשי דמים הווענני: כ' כי הנה ארבו לנפשי, יגנו עלי עזים, לא
פשע ולא חטאתי יהוה: ה' בליך עון ירוצון ויבוננו, ערחה לקראותי וראה:
ו אתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראאל, חקיצה לפקד כל הגוים, אל
תחן כל בגרי און סלה: י' ישובו לערב יהמו בבלב ויסובבו עיר: ה הנה
יביעו בפיים הרבה בשפטותיהם, כי מי שמע: ט' אתה יהוה תשתק
למו, תקלען לכל גוים: עוז אליך אשמרה, כי אלהים משגבי: י' אלהי

תקון חֶבְלָלִי

חתשמה

חסדי יקדרני, אלהים יראני בשורי, אל תחרג פן ישכחו עמי,
הניעמו בחילוק והורידמו, מגנו אדני, הפטאת פימו דבר שפתינו
וילכו בגאנם, ומלה ומפתח ספרו, כליה בחרמה כליה ואינטנו,
וירדו כי אלהים משל ביעקב לאפס הארץ סלה: ווישבו לערב יתמו
בקבל ויסוכבו עיר: מהה ינייען לאכל, אם לא ישבעו נילניא, ואני
אשר עזך וארגן לבקר חסדי, כי היהת משגב לי ומונס בימים צר לי:
ח עיי אליך אומרה, כי אלהים משגבי אלחי חסדי:

עו

א למגנץ על ידותון לאפס מזמור: כ קולי אל אלהים ואצקה, קולי
אל אלהים והאין אליו: ב ביום צורתו אדני דרשת, ידי לילה נגרה ולא
תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד אוכרה אלהים ואהמיה, אשיכחה ותתעוף
רוחי סלה: ה אחות שמרות עיני, נבעתי ולא אדרב: חשבתי ימים
טקדם, שנות עולם: א אוכרה נגנית בלילה, עם לבבי אשיכחה,
ויחפש רוחיו: חלולים יונח ארני, ולא יסיף לרצונות עוד: ט האפס
לנצח חסרו, גמר אמר לדר ודר: חשבח חנות אל, אם קפץ באף
רחמי סלה: י ואמר חלותי היא, שנות ימין עלייז: כ אובור מעלייה,
כ אוכרה מקדים פלאה: ג והגניתי בכל פעליה, ובעלילותיך אשיכחה:
ד אלהים, בקדש דרכה, מי אל גדור באלהים: ט אתה האל עשה פלא,
הודעת בעמיהם עזך: ט גאלת בזוע עמה, בני יעקב ו יוסף סלה: י ראהך
מיים אלהים, ראהך מי יחלו, אף ירעו תהומות: ח זומו מים עבות, קול
גנתנו שחיקם, אף חציציך יתהלך: ט קול רעם בגעגל הארץ ברקים
תבל, רגינה ותרעש הארץ: כ בם דרכך ושבילך במים רבים, ועקבותיך
לא נדע: כ נחית בצען עמה, ביד משה ואחרן:

צ

א תפלה למשה איש האלהים, אדני מעון אתה היה לנו בדור ודור:
ב בטרים קרים ילדו ותחולל ארי ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל:
כ תשב אנטש עד דכא, והאמר שבוبني אך: ד כי אלף שנים בעניך
בימים אמתול כי יעבר, ואשمرة בלילה: ה ורمتם שנה יהי, בברך

תקון חבללי

כחציר יחלף: בבקיר יציז וחילף, לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפק, ובחייבתך נבנה לנו: שטה עונתינו לנגרה, עלמננו למאור פניה: כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו הינה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה, ורhubם עמל ואו, כי נזחיש ונעפה: מי יודע עז אפק, וביראותך עברתך: לאמנות ימינו בן הזעם, ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד מותי, והנחים על עבדיך: ד شبuno בבר חסדך, ונרגנה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו בימות עיניתנו, שנות ראיינו רעה: טיראה אל עבדיך פעללה, והדרך על בנייהם: ויהיنعم אדרני אלהינו עליינו, ומעשה ידרינו בוננה עליינו, ומעשה ידרינו בוננה:

קה

הודו ליהוה קראו בשם, הודיעו בעמים עלילותיו: ד שירו לו ומרו לו, שייחו בכל נפלוותיו: התהלו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יהוה: ודרשו יהוה וצעז, בקשו פניו טميد: זכרו נפלואותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטיו פיוי: גרע אברם עבדו, בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר ברית את אברם, ושבעתו לישתקן: ויעמידה לע יעקב להק, לישראל ברית עולם: לאמר לך את ארץ בנען, חבל נתהלך: כ בהיותם מתי מספר, במעט וגרים בה: ויתהלך מני אל גוי, מטמלה אל עם אחר: ד לא הניה אדם לעשkom, ויזכה עליהם מלכים: אל תנעו במישיח, ולגביאי אל תרעוע: זיקרא רעב על הארץ, בל מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש, לעבד נמבר יוסף: חענו בבל רגלו, ברול באח נפשו: עד עת בא דבריו, אמרת יהוה צרפתחו: ד שלח פלך ויתירוג, משל עמים ויתחרחו: כא שמו אדון לבתו, ומשל בכל קניינו: כ לאסר שריי בנפשו, ווקני יחבט: זיבא ישראל מצרים, ויעקב גור הארץ חם: ד ויפר את עמו מאה, ויעצמו מצרים: ה הפק לבם לשנה עמו, להתנבל בעבדיו: ט שלח משה עבדו, אהרן אשר בחר בו: ט שמו בס דברי אותותיו, ומפתים בארץ חם: ט שלח חזק ויחשך, ולא מרואת דברו: ט הפק את מימייהם לדם, וימת את דגתם: ט שריין ארץ

תקון חבללי

תתרשמו

צפראדים, בחררי מלכיהם: לא אמר וניבא ערבי, בגים בכל גבולם:
יב ננתן גשמייהם בירה, אש להבות הארץ: פונק גבנם ויתאנתם, וישבר
עין גבולם: ד אמר וניבא ארבה, וילך ואין מספר: ה ויאכל כל עשב
בארצם, ויאכל פרי ארמתח: י ויניך כל בכור בארץם, ראשית לכל
אונם: ט ויזיאם בכסף וזהב, ואין בשפטיו כושל: לה שמח מצרים
בצאתם, כי נפל פחרם עליהם: ט פרש ענו למסה, ואש להאריר לילה:
ס שאל וניבא שלו, ולחות שמים ישבעם: ט פתח צור ויזובו מים, הלוכו
בציות נהר: ככ כי זכר את דבר קדרשו, את אברהם עבדו: ט ויזיא
עמו בשושן, ברעה את בחיריו: ט ויתן להם ארציות גוים, ועמל לאומים
ירישו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתו יגנו, הלויה:

כלו

א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכוינו, בזכירנו את ציון: ד על ערבים
בתוכה, פלינו בנהרותינו: ב כי שם שאلونו שוביינו דברי Shir ותולינו
שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד איך נשר את Shir יהוה, על ארמת
נבר: ה אם אשכחך ירושלים, תשכח ימני, תרבך לשוני לחבי אם לא
אוכרבי, אם לא עלה את ירושלים על ראש שמהתי: זכר יהוה לבני
אדום את יום ירושלים, האמורים ערו עד היסוד בה: ח בת בכל
השודקה, אשרי שישראל לך את גמולך שנמלת לנו: ט אשרי שיאהו
ונפץ את עליהך אל הפלע:

קג

א הלויה הלו אל בקדשו, הלווה ברקיע עוז: ט הלווה בגבורתי
הלווה ברוב גדרלו: ב הלווה בתקע שופר, הלווה בגובל ובגורו:
ד הלווה בתף ומחול, הלווה במלח ועוגב: ה הלווה באצללי שם,
הלווה באצללי תרועה: כ כל הנשמה תהallel יה, הלויה:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו, ייגל יעקב ישmach ישראל: ותשועת
צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה: ויעורם יהוה ויבלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסנו ב':

תקון חֶבְלָלִי

**זאת הַתְּפֵלָה מֵצָאנו בְּאַמְתָּחָת הַבְּתָבִים,
וְהִיא מַעַט כְּפָמוֹת וּרְבָה הַאֲיוֹת**

רבונו של עולם, עלת העלוות וסבת כל הסבות, אנטה לעלה, לעלה
מן כלא, ולית לעלה מנה, לדית מהשבה תפיסא קה כל, ולך
דומיה תהלה, ומרמים על כל ברכה ותלה. אוטה אדרש, אוטה
אבקש שתחרת תתיירך דרכ בכוונה מאיתך, דרכ כל העולמות,
עד ההשתלשות שלי במקום שאני עומד, בפי אשר נגלה לה,
יודע תעלומות, ובדרך נתיב הוה פאר עלי אורה, לחתורני
בתשובה שלמה לפניך באמות, בפי רצונך באמות, בפי רצון
מכח הרואים, לבלי לחש במחשבתי שום מחשבת חוץ
ושום מחשبة ובכלול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות
וכות עצות וקדושים בעבודתך באמת בהשוגך ובתורתך. "הט
לבך אל עדותך", ותן לי לב טהור לעבדך באמת. ומיטילות ים
תוציאני לאור גדור חייש קל מהרה. תשועת יהוה בהרף עין, לאור
באור החיים כל ימי חיתי על פני הארץ. ואנבה לתרש געורי,
הימים שעברו בחשך, להחזרם אל הקדשה, ותהי יצאתי מן
העולם בכיאתי, בלי חטא. ואנבה לחזות בנים יהוה ולבקר
ביהילו, בלו אומר קבוע, אמן נצח סלה ועה:

**בפי הכתב רואים חידשות,
התגלות חדש בעולם!**

"נָחַ, בָּזְמָן שִׁמְצָא תִּי אֶת זה וְקָרָאתִי אֶת זה, וְהַשְׁמֵחַ אֹתִי, אֲכַל לֵא
יַדְעַתִּי מַה זה, רָאִיתִי שְׂוֹה פֶּלֶא בּוֹת, שְׂוֹה אָור גָּדוֹל, אֲכַל לֵא יוֹתָר,
שְׁוֹם פְּרָטִים. אֲנִי קָרָאתִי אֶת זה בְּמַנוּ יַלְדָּקְטָן שְׁלָא יוֹדָעַ כְּלוּם, "נָח
נָחַ נָחַ מְאוֹמָן", לֹא יַדְעַתִּי יוֹתָר, רַק מַה שְׁבָטוּב. וְהַיּוֹם אַחֲרֵי
שְׁשִׁים שָׁנָה נוֹדָעַ לִי שְׂוֹה הַפְּתָקָה. הוּא הַמְפַתֵּח שֶׁל הַגָּאַלְהָ כִּי בּוֹה
גָּנְלָה חִדְשׁוֹת בְּעוֹלָם, רַבְנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ גָּלָה בּוֹה הַפְּתָקָה הַתְּגָלוֹת חִדְשׁ!
בְּתוּב בָּזָה רְשָׁלָעָתִיד יַתְּגָלָה שִׁיר שֶׁל חָסָד, פְּשָׁוט, בְּפּוֹל, מְשֻׁלָּש,
מְרַבָּע, וְעַלְיָדִי זה יַחֲזֵר בְּלִיהָלָם לְהַשֵּׁם יְתִבָּרָה, לְתֹרָה, וִיהָה
עוֹלָם חִדְשָׁה. בְּכָה בְּתוּב בָּזָה!

וַרְבָנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ גָּמִין מְדַבֵּר מִזָּה בְּהַתּוֹרָה בְּלִקְוּטִי מַוחְרָץ, וּגְם
הוּא בְּעַצְמוֹ גָּלָה אֶת זה בְּהַתּוֹרָה שֶׁלָו, הוּא דָבָר שִׁישׁ שִׁיר יִפְהָ
בּוֹה, פְּשָׁוט, בְּפּוֹל, מְשֻׁלָּש, מְרַבָּע. וְגָמִין יִשְׁבּוּה עַשְׁרָה אֹתִיות,
עַשְׁרָה אֹתִיות זה עַשְׁרָה מִינִי גְּנִיחָה שָׁגָלָה עַל תָּקוּן פָּנָם הַבָּרִית. זה
בְּהַשִּׁיר הַזֶּה בְּלֹול הַפְּלָבִינִיתָה, בָּן. נָנוּ, אַזְרִיכִים סִימָנִים יוֹתֵר מִזָּה?
וּפְהָ רְזָאִים בְּפִרְוּשׁ, בְּבָרוּר, שַׁרְבָנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ מְגַלָּה בָּאָן שַׁהוּא הַעֲקָר,
וּמְגַלָּה אֶת זה לְכָל הָעוֹלָם, גַּם לְיֹהָודִים וּגְם לְגֹזִים. כִּי הוּא זה, הוּא
בְּעַצְמוֹ זה הַשִּׁיר שִׁיתְגָּלָה לְעַתִּיד, עַם נְקֹדוֹת: גָּנְלָה נָחַ מְאוֹמָן!

ג נח נחמן נחמן מאומן

ג – זה פשטוט, אותן אחת.

נח – זה בפול, שתי אותן.

נחמן – זה משלש.

נחמן – זה מרבע.

מאומן – זה המקום שבו נמצא, הוא מאומן.

השם נחמן הוא ארבע אותיות, זה שם יקו"ק, הוא בכלל בהשם של השם יתברך יקו"ק, זה ארבע אותיות של השם יתברך. יי – פשטוט, יק – בפול, יק"ו – משלש, יקו"ק – מרבע. שם השם יקו"ק משלף עם השם של רבינו

ככה רבינו כתוב בתורה ח' חלק ב', והוא מגלה: "שם השם משלף בשם האידיק. אם שם האידיק מתפרנס בעולם, מתפרנס השם יתברך בעולם". זה הכל תלוי בפרשונים שם האידיק ופה הוא חותם שהוא זה האידיק של השיר פשוט בפול משלש מרבע, הוא בעצם – הוא זה השיר. על ידי הפרשונים של רבינו הקדוש – יתגלה ויתקדש שם השם.

עוד לא היה פלא כזה בעולם ממשום צדיקין נח נחמן נחמן וזה דבר ראשון, זה מדרשות לנו MRI. רק ג נח נחמן נחמן מאומן, מספיק, זהו הכל. וזה כל העולם, וזה הכל בתורה כללה וכל ישראל, וזה הכל החקמות וכל. הכל בהרפואות וכל היחסונות, הכל בדברור אחדיו רק שיתפרנס שמו בכל העולם, וזה השם שלו – ג נח, וזה כולל בו הכל הנאהלה וכל היחסונות כלול בזה השם, כי העקר תלוי ברבינו. העקר הנאהלה, עקר ביתא הפתוח תלויה בקרבת האידיקים. שידעו העולם שיש צדיקים פאלה – רבינו ותלמידיו, רבינו הקדוש ואנשינו. זה עקר הנאהלה תלוי בזיה, זה מטר להודיע, לפרסס לכל עם ישראל, בן:" (ישראל סבא – הכל תלוי בפרשונים שם האידיק)

ג נח נחמן מאומן

תתשנ"ז

בְּנֵי
זָהָר
בְּנֵי
שָׁלָח

*הארש שלוי תוקד שביאת המשינה

1. *Scutellaria* *barbata* *L.*
2. *Scutellaria* *barbata* *L.*
3. *Scutellaria* *barbata* *L.*

بَلْ أَنَّمَا يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُونَ فَإِذَا
أَتَاهُمْ أَنَّمَا كَانُوا يَرْجُونَ
فَقُلْ لَهُمْ إِنَّمَا أَنْتُمْ تَرَى
وَمَا يُغَيِّرُ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
إِنَّمَا يُغَيِّرُ أَنَّمَا يَغْيَرُ
فِي أَنفُسِ الْإِنْسَانِ
أَنَّمَا يَرَى إِنَّمَا يَرَى
مَا يَخْرُجُ مِنْ أَنفُسِهِ
أَنَّمَا يَرَى إِنَّمَا يَرَى
مَا يَخْرُجُ مِنْ أَنفُسِهِ
أَنَّمَا يَرَى إِنَّمَا يَرَى
مَا يَخْرُجُ مِنْ أَنفُسِهِ

נְגִיתֵי ה' לְנָגִידֵי תְּמִימָה

גַּנְחַנְתָּם נְחַמְתָּם מְאוּמָן

לְכָל מְאֹן דְבָעֵי

הספר מחלק בחנוך לכל דורש וymbekash.
כל מטרתנו בהרפסת הספרים הקדושים
היא לקיים את צוותה מורהנית וצ"ל, שצוה
קדם הסתלקותו "יפוצו מעינתייך חוץ".

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להרפסים
קטעים מספר זה בכל לשון שהוא בכל
מדינה ומדינה, ואין רשות לאף אחד
לאוסרו אלא אדרבה, יגידיל תורה
ויאדרר.

הויצאת "מלוא ונדריש מקו לכו"
להרפסת והפצת כתבי רבי נחמן מברסלב ופרטום שם הצדיק